𑍐

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑌮𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃

ஸ்ரீமத்பாகவதம்.

தசமஸ்கந்தம்.

ஸ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடன்
காரத்தூர் மகா ௱-௱-ஸ்ரீ கணபதி சாஸ்திரியார்
அவர்களால்
"வாணீ பூஷணம்" பிரஸ் மானேஜர்
வரகவி. திரு. அ. சுப்பிரமணிப பாரதி அவர்களின்
உதவியைக்கொண்டு தமிழில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை திருவல்லிக்கேணி
எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி ப்ரோப்ரைடர்,
எ. வைத்திநாதையரால்

𑌕𑍌𑌰𑌵𑌿𑌣𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨
"𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌣𑍀𑌭𑍂𑌷𑌣" 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌯𑍇
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍

1910.

𑌸𑍂𑌚𑌿𑌕𑌾

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌮𑍍। 𑌤𑌚𑍍𑌚 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯 [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵। [illegible] 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥ [illegible] 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃; [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍈𑌃।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣 [illegible] 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 [illegible] 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 [illegible]॥

[illegible],

[illegible]

முகவுரை.

——(*)——

உலகில் பிராணிகளுக்குள் சுகத்தை விரும்பாதது ஒன்றுமில்லை. அச்சுகமே ஸகல சிரத்திற்கும் பலமென்பது பிரசித்தம். யாவரும் தம் தம் கர்மவாசனையையனுசரித்து நிகிருஷ்ட, மத்திபம உத்தமசுகங்களையடைவதற்காக முயற்சிக்கிறார்கள். அவ்விதமே அடைகிறார்கள். சாசுவதமாயும் நிரதிசயமுமான சுகத்திற்குக் காரணம் ஞானமே; அதற்கு வேதம் இதிஹாஸம் புராணம் முதலியன பிரமாணமாம்.

அம்மோக்ஷத்தை யடையும் மார்க்கங்கள் அதிகாரி பேதத்தால் பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மார்க்கங்களில் ஸத்குரு உபதேசம்பெற்று உபநிஷத்துக்களின் அர்த்தத்தைபறிந்து வேதாந்த விசாரஞ் செய்து நிஷ்காமமான கர்மங்களை யனுஷ்டித்து சாந்தர்களாகிப் பிரம்மத்தை யடைகிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள். மூர்த்தி உபாஸனை செய்து தேவதைகளுடைய அனுக்ரஹம் பெற்று உத்தமாதி காரிகளாகி பிரம்மத்தையடைகிறவர்கள் மத்தியமாதிகாரிகள் மனதை யடக்கத் திறமையற்றவர்களாகிய மந்தாதிகாரிகளுக்கு இதிஹாஸம், புராணம் முதலியவைகளைப்படித்தும், அவைகளின் அர்த்தத்தைச் சிரவணஞ் செய்தும் நற்கதி பெறவேண்டும்.

ஆகையால் அப்புராணங்கள் கூறிய வெளிப்படையான சாதனங்களை விட்டு அந்தரங்கத்தினால் மாத்திரம் ஸாதிக்கக்கூடிய ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய கதையைப்படிப்பது, கேட்பது, அவரது நாம கீர்த்தனம் செய்வது, பாகவதர்களுடன் சேர்வது இவை முதலியவைகளைப் போதிக்க பரமோபகாரகமாகவும், ஸ்ரீ சுகருக்கும் பரீக்ஷித்து மகாராஜனுக்கும் ஸம்வாத ரூபமாகவும் ஸ்ரீமத்வேத வ்யாஸ முனிவரால் செய்யப்பட்டதும், பாராயணம் சிரவணம் செய்வதால் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும், ஆச்சரியகரமான கிருஷ்ணலீலைகளடங்கியதுமான ஸ்ரீபாகவத மென்னும் மஹாபுராணத்தைப்பாராயணஞ் செய்து பரமானந்த சுகத்தையடையுமாறு ஸம்ஸ்கிருத மூலத்துடனும் ஸ்ரீ தரீயவ்யாக்யானத்துடனும் ஸம்ஸ்கிருதபாஷைபயிலாதவர்களுக்கு அதன் பொருளை விளக்கத் தமிழ் உரையுடனும் வெளியிட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நல்ல தர்மத்திற்கு உதவி செய்கிற ஸவாபமுடைய பண்டிதர்களும் பிரபுக்களும் சக்திக்குத் தக்கவாறு உதவி புரிவதால் இப்படிப்பட்ட முயற்சியை விருத்தி செய்யவேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். இதை அச்சடிப்பதிலும்சோதிப்பதிலும் ஆங்காங்கு பிழைகள் இருந்தாலும் அவைகளை மன்னித்து பரமதயையுடைய நண்பர்கள் அனுக்கிரஹம் செய்வார்களாக.

இங்ஙனம்,

ஏ. வைத்தியநாத ஐயர்.

ശ്രീരസ്തു

ഹരിഃ ഓം.

“ശ്രൗതസ്മാർത്താദീനാം മംഗളാചരണസംപ്രദായക്രമഃ;”

ഗണേശധ്യാനം

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണും ശശിവർണ്ണം ചതുർഭുജം।
പ്രസന്നവദനം ധ്യായേത് സർവ്വവിഘ്നോപശാന്തയേ॥

വിഷ്വക്സേനനമസ്ക്രിയാ

യസ്യ ദ്വിരദവക്ത്രാദ്യാഃ പാരിഷദ്യാഃ പരശ്ശതം।
വിഘ്നം നിഘ്നന്തി സതതം വിഷ്വക്സേനം തമാശ്രയേ॥

ഗജാനനനമസ്ക്രിയാ

വാഗീശാദ്യാഃ സുമനസഃ സർവ്വാർത്ഥാനാമുപക്രമേ।
യം നത്വാ കൃതകൃത്യാഃ സ്യുസ്തം നമാമി ഗജാനനം॥

സരസ്വതീപ്രാർത്ഥനാ

ദോർഭിര്യുക്താ ചതുർഭിഃ സ്ഫടികമണിമയീമക്ഷമാലാം ദധാനാ
ഹസ്തേനൈകേന പദ്മം സിതമപി ച ശുകം പുസ്തകം ചാപരേണ।
ഭാസാ കുന്ദേന്ദുശംഖസ്ഫടികമണിനിഭാ ഭാസമാനാസമാനാ
സാ മേ വാഗ്ദേവതേയം നിവസതു വദനേ സർവ്വദാ സുപ്രസന്നാ॥

ശ്രീവേദവ്യാസനമസ്ക്രിയാ

വ്യാസം വസിഷ്ഠനപ്താരം ശക്തേഃ പൗത്രമകല്മഷം।
പരാശരാത്മജം വന്ദേ ശുകതാതം തപോനിധിം॥

അഭ്രശ്യാമഃ പിംഗജടാബദ്ധകലാപഃ
പ്രാംശുർദ്ദണ്ഡീ കൃഷ്ണമൃഗത്വക് പരിധാനഃ।
സാക്ഷാല്ലോകാൻ പാവയമാനഃ കവിമുഖ്യഃ
പാരാശര്യഃ പർവ്വസു രൂപം വിവൃണോതു॥

𑌅𑌵𑌤𑍁𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍁𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃
𑌅𑌷𑌾𑌦𑍁𑌰𑍋𑌵𑌨𑍍𑌶𑌂𑌸𑍁𑌹𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾

𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌪𑍇𑌤𑌮𑌪𑍇𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑌾𑌤𑌰 𑌆𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌰𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁—
𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌮𑌖𑌿𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌕—
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍀𑌪𑌮𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂
𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌨𑍁𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍋
𑌽𑌪𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑍀𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍁𑌤 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌤𑌮𑌖𑌿𑌲𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ।

𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌮𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌤𑍍 ॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾-
𑌟𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌰𑌿𑌮𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌮𑍃𑌷𑌾
𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌕𑍈𑌤𑌵𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰-
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌳𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂
𑌶𑍁𑌕𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌬𑌤 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌸𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌰𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥

श्रीमद्भागवतं पुराणममलं यद्वैष्णवानां प्रियं
यस्मिन्पारमहंस्यमेकममलं ज्ञानं परं गीयते ।
यत्र ज्ञानविरागभक्तिसहितं नैष्कर्म्यमाविष्कृतं
तच्छृण्वन्विपठन्विचारणपरो भक्त्या विमुच्येन्नरः ॥

कस्मै येन विभासितोऽयमतुलो ज्ञानप्रदीपः पुरा
तद्रूपेण च नारदाय मुनये कृष्णाय तद्रूपिणे ।
योगीन्द्राय तदात्मनाथ भगवद्राताय कारुण्यत-
स्तच्छुद्धं विमलं विशोकममृतं सत्यं परं धीमहि ॥

नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ।
देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥

श्रीपाराशर्यध्यानश्लोकाः

नमो भगवते तस्मै वासुदेवाय साक्षिणे ।
य इदं कृपया कस्मै व्याचचक्षे मुमुक्षवे ॥

यं ब्रह्मा वरुणेन्द्ररुद्रमरुतः स्तुन्वन्ति दिव्यैः स्तवै-
र्वेदैः साङ्गपदक्रमोपनिषदैर्गायन्ति यं सामगाः ।
ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यन्ति यं योगिनो
यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणा देवाय तस्मै नमः ॥

अविस्मृतिः कृष्णपदारविन्दयोः
क्षिणोत्यभद्राणि शमं तनोति च ।
सत्त्वस्य शुद्धिं परमात्मभक्तिं
ज्ञानं च विज्ञानविरागयुक्तम् ॥

[illegible] ।
[illegible]
[तोऽस्मि]

उपचितनवशक्तिभिः स्व आत्मन्युपरचितस्थिरजङ्गमालयाय ॥
भगवत उपलब्धिमात्रधाम्ने सुरऋषभाय नमः सनातनाय ॥

स्वच्छन्दोपात्तदेहाय विशुद्धज्ञानमूर्तये ।
सर्वस्मै सर्वबीजाय सर्वभूतात्मने नमः ॥

[illegible]
[illegible] ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌵𑌰𑌦𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍃𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑍇𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑍇𑌯𑌾𑌃

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌂𑌦𑍇 𑌶𑍁𑌕𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌜𑌟𑌾𑌪𑌟𑌲𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌨𑌃 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌵𑌯𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍁𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍋𑌤𑍁 ॥ 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌪𑍁𑌦𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌹𑌾𑌰𑌵𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 । 𑌅𑌹𑍋𑌶𑍍𑌰𑍋𑌵𑌨𑍍𑌸𑌂 𑌹𑍂𑌹𑍂𑌕𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑌾𑌤𑌰𑌕𑍍𑌜𑌾𑌹𑌾𑌵 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌤𑌰𑍋𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌹𑌾𑌵𑌦𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌦𑍇𑌕𑌦𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌦𑍀𑌵𑌦𑌤𑌿𑌤𑍀𑌷𑍍𑌣𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌨𑍁𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌗𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌾𑌵𑍋𑌪𑌜𑌿𑌤𑌰𑌵𑌿𑌰𑌦𑍀𑌶𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌮𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌤𑍍 ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌤𑍇𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍃𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌆𑌦𑌿𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 । 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌰𑌿𑌮𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑍁𑌹𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑌮𑍈𑌤𑌵𑍋𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌨𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌕𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌬𑌤 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌸𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌰𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑌮𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂

𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑌠𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌤𑍁𑌲𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 । 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 । 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇 ॥ 𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌦𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌃 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌚 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌮𑌹𑌮𑌜𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌜𑌶𑌕𑍍𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌨𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾𑌯 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌯 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍋𑌶𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌸 𑌪𑍂 𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍁 𑌸𑌂 𑌧𑍇 𑌯 𑌸 𑌮𑌾 𑌪 𑌨 𑌕𑍍𑌰 𑌮𑌃

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌬𑍍𑌯𑌂𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌲𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 । 𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌶𑌾𑌃 । 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿-

ത്ര്യംബ്രാകാഖ്യസ്തവസ്ഥാവിനോദവന്തഃ॥ മംഗളം യാദവേന്ദ്രായ മഹ-
നീയഗുണാബ്ധയേ | വസുദേവതനൂജായ വാസുദേവായ മംഗളം ||
വേദവേദാംഗവേദ്യായ മേഘശ്യാമളമൂർത്തയേ | പുംസാം മോഹന-
രൂപായ പുണ്യശ്ലോകായ മംഗളം || കിരീടകുണ്ഡലഭ്രാജദഭ്രകേ-
ജനൂപുരശ്രിയേ ! ശ്രീവത്സകൌസ്തുഭോദ്ഭാസിവക്ഷസേ ചാസ്തു മംഗ-
ളം || നീലാംബുദനികാശായ വിദ്യുത്സദൃശവാസസേ | ദേവകീവസു-
ദേവാഭ്യാം സംസ്തുതായാസ്തു മംഗളം || താഹ്യാംസംഭ്രാന്തിക്ത-
യായ ഭ്രാതൃത്രാഹകാരിണേ | യശോദായാ ഗൃഹം പിത്രാ പ്രാ-
പിതായാസ്തു മംഗളം ! തൃണാവർത്തനിജാസുഹാരിണേ ശക-
കാരിണേ | വത്സാസുരപ്രഹർത്രേ ച വത്സപാലായ മംഗളം || ദാമോ-
ദരായ വീരായ യമളാർജുനവാർത്തിനേ | യാത്രാസ്യതാനാം വത്സാനാം
രക്ഷവയദ്രുഹാസ്തു മംഗളം || ബ്രഹ്മസ്തുതായ കൃഷ്ണായ കാളീയഫണ-
നൃത്യതേ | ദാവാഗ്നിരക്ഷിതാശേഷഗോഗോപായാസ്തു മംഗളം || ഗോ-
വർദ്ധനാചലോദ്ധർത്രേ ഗോപീക്രീഡാഭിലാഷിണേ | കഞ്ജമുഖ്യാഹൃത-
വസ്ത്രാണാം സ്വീകൃതായാസ്തു മംഗളം || സുദർശനാവ്യഗന്ധാവ-
ശാപമോക്ഷണകാരിണേ | ശംഖചൂഡശിരോരത്നഹർത്രേ പ്രേഷ-
ണായ മംഗളം || ഗാംഗിനീസ്തുതസംദൃഷ്ടദിവ്യ രൂപായ ശൌരി-
ണേ | ത്രിവക്രയാ പൂജിതായ സുന്ദരാംഗായ മംഗളം || കംസഹം-
ത്രേ ജരാസന്ധബലച്ഛേദനകാരിണേ | മഥുരാപുരവാസായ മഹാ-
ധീരായ മംഗളം || മുവകുന്ദമഹാനന്ദദായിനേ വരദാത്മനേ | രുക്മി-
ണീവരിണേ ദ്രുപദസഖ്യായാസ്തു മംഗളം | ദ്വാരകാപുരവാസായ
ഹാരനൂപുരധാരിണേ | സത്യഭാമാസമേതായ നരകഘ്നായ മംഗളം |
ബാണാസുരകരച്ഛേത്രേ ഹൃതനാശസുതായ ച | യമൂനാമുതായ
ബാന്ധവാംശഭക്തായാസ്തു മംഗളം || കാരയിത്രേ ജരാസന്ധവധം ഭീമേ-
നരാജഭിഃ | ശുകൈകസ്തുതായ തത്ത്വത്രയജ്ഞായായാസ്തു മംഗളം || ചൈദ്യ-
തേജോവഹന്ത്രേ ച പാണ്ഡവപ്രിയകാരിണേ | കുചേലായ മഹാ-
ഭാഗ്യദായിനേ തേസ്തു മംഗളം || ദേവർഷികഥിതായ ഭാർഗ്ഗവ-
ത്രസ്തുതായ ച | ഷോഡശസ്ത്രീസഹസ്രൈസ്തു സംയുതായാസ്തു മംഗ-
ളം || യദ്വിഷ്ണുരക്ഷണവരഃ കരുണാംബുരാശിർദുഷ്ടാസുരാദ്-
ന്യൂവതീദുവിനിഗൃഹ്യശൂരാന്ദു | കഷ്ടാംശശാഭവനാദുത്തരസാവ്യ-
ൂർദ്ധ്വം സ്മി ദദാതു സഹലിഃ കുരുദൈവതം നഃ ||

ശ്രീരസ്തു.

ഹരിഃ ഓം

ഭക്താർത്തിഭഞ്ജന ശ്രീകൃഷ്ണപരബ്രഹ്മണേ നമഃ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതാന്തർഗ്ഗതദശമസ്കന്ധാധ്യായ കഥാസംഗ്രഹശ്ലോകാഃ

അദ്ധ്യായസംഖ്യാ — പേജ്സംഖ്യാ

൧ കൃഷ്ണാവതാരചരിതശ്രവണാദൃതനിവൃത്തകഃ।
ഉക്താ ഭൂവാ ദേവേനേത്ഥം കാര്യാജ്ഞാ പദ്ധതിതശ്ച പഃ।
തത്ര താൎഭയതഃ കംസസ്സ്വസൃത്യം ദേവകീസുതാൻ।
ശ്രുത്വാഹീതോ വധീത്തസ്യാഷ്ടഗർഭാദിതി വർണ്യതേ॥ ॥൩॥

൨ ദ്വിതീയേ കംസപാതായ ദേവക്യാം ഗർഭഗോ ഹരിഃ।
ബ്രഹ്മാദിഭിഃ സ്തുതസ്സ്വാവസാംശ്ചിതേതി നിരൂപ്യതേ ॥ ॥൨൫॥

൩ തൃതീയേ നിജരൂപേണ സംഭൂതസ്തു ഹരിഃ സ്വയം
പിതൃഭ്യാം സംസ്തുതോ നീതഃ പിത്രാ ഹീതി നന്ദഗോകുലം ॥൪൪॥

൪ ചതുർത്ഥേ പുത്രികാവാക്യാത്കണ്ഠാലാതിഭയാകുലഃ।
ദൗഷ്ട്യം മന്ത്രിവിഹിതം ചൈതേ കംസേനാചാരിതം സ നഃ ॥൬൧॥

൫ പഞ്ചമേ ജാതകം നന്ദസ്സമൃദ്ധ്യാഃ കൃത്വാഥ ഗോത്സവം।
ഗത്വാ മധുരാം സ്വാപവസുദേവാഗമോത്സവം॥ ॥൭൧॥

൬ ഷഷ്ഠേ സവ്യൂർദ്ധ്വിരൂപാ നന്ദോപ്യജം ഗദ്ധാതുശ്ച താം വധീ।
ഭൃഷ്ണാ താരാക്ഷവീക്ഷസ്യാഭ്യന്ത്യം ശ്രുത്വാ സർവ്വവിസ്മിതഃ॥൭൮॥

൭ ഉത്ക്ഷിപ്തു ശകടം പ്രേഷ്യാദൃഷ്ടി തൃണാവർത്തവധക്ഷിപ്തു।
ദശയതു വിശ്വരൂപം കൃഷ്ണഃ ശ്രീപതിസ്സ്വഭൂമേ॥ ॥൮൬॥

൮ അഷ്ടമേ നാമകരണം ബാലക്രീഡാ കഥാ ഹരേഃ।
ഭൃത്ത്സ ലക്ഷണാദിയോഗേ വിശ്വരൂപം നിരൂപ്യതേ॥
വിശ്വരൂപാദിഭാവസ്യ നിശ്ചയാശംകിനഃ പിതുഃ।
നാമകൃത്ഗഗവാക്യേന നിജം തത്ത്വമസൂചയത് ॥ ॥൯൯॥

൯ നവമേ ചോത്സ വിക്ഷ്യ ഗത്വാ ഗോപ്യാ ദധിത്സ്യ ക്ഷത്
വിരോധാച്ചാഖിലം ബാലകൃഷ്ണാത്മ സംബന്ധതഃ॥
തത്ര ദാമാദിതം വിശ്വസൃഷ്ടാ വിശ്വിതചേതസഃ।
ബന്ധനച്ഛന്നം ഗഡോദാരവദ്ധ്യാപ്രാവമണിതാം സ്വനേശുയത്॥൧൧൪॥

൧൦ ദശമേ പാതയദ്ഭ്രാജാ യമളാർജ്ജുനൌ।
തത്രാരാധ്യം ച ദേവാഭ്യാം കൃഷ്ണസ്തോത്രമുദീരിതം॥ ॥൧൨൦॥

கக [illegible]
[illegible] ||கங0||

கஉ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||கசச||

கங [illegible]
[illegible] ||கருஎ||

கச [illegible]
[illegible] ||களரு||

கரு [illegible]
[illegible] ||கஅக||

கசா [illegible]
[illegible] ||உகக||

கஎ [illegible]
[illegible] ||உங0||

கஅ [illegible]
[illegible] ||உஙரு||

ககூ [illegible]
[illegible] ||உசஉ||

உ0 [illegible]
[illegible] ||உசகூ||

உக [illegible]
[illegible] ||உருஎ||

உஉ [illegible]
[illegible] ||உசாசா||

உங [illegible]
[illegible] ||உஎரு||

உச [illegible]
[illegible] ||உஅஎ||

உரு [illegible]
[illegible] ||உகூக||

உசா [illegible]
[illegible] ||ங0ங||

ஸ்ரீமத் பாகவத தசமஸ்கந்த

பூர்வார்த்த அட்டவணை.

1 பரிக்ஷித்மகாராஜன் கிருஷ்ணாவதார மகிமையைக் கேட்டு சந்தோஷத்தினால் மறுபடியும் அதையே கேட்பதும், கம்ஸன் தனக்குக் கிருஷ்ணனால் மரணமுண்டாகுமென்பதை யறிந்து தேவகியின் ஆறு பிள்ளைகளைக்கொன்றதும் கூறுகின்றது. ௩

2 பிரமன் முதலானவர்கள் கம்ஸனுடைய வதத்தின் பொருட்டுத் தேவகியின் கர்ப்பத்தில் வாசம் பண்ணும் நாராயணமூர்த்தியைத் துதிப்பதும், தேவகியைச் சமாதானப் படுத்துவதும் கூறுகிறது. ௨௫

3 நாராயணன் சுயரூபத்துடன் அவதரிப்பதும் தாய் தந்தைகள் அந்த பரமாத்மாவைத் துதிப்பதும் பயமடைந்த தந்தையால் கிருஷ்ணன்கோகுலம் கொண்டுபோகப் படுவதும் கூறுகிறது. ௪௪

4 சண்டிகை கூறியதைக் கேட்டு மிகவும் பயந்த கம்ஸன் மந்திரிகளின் உபதேசப்படி குழந்தைகளை இம்சிக்க எத்தனித்ததைக் கூறுகிறது. ௬௧

5 நந்தகோபர் பிள்ளைக்கு ஜாதகர்மம் முதலிய மகோற்சவங்கள் செய்ததும் அவர் மதுரைக்குச் சென்று வசுதேவரோடு சம்பாஷித்ததும் கூறுகிறது. எ௧

6 வசுதேவர் கூறியபடி கோகுலம் வரும் நந்த கோபர் வழியில் மரணமடைந்து கிடக்கும் பூதனை யென்னும் இராக்கத ஸ்திரீயைப்பார்த்து கிருஷ்ணன் அந்தஸ்திரீயைக் கொன்றுவிட்டானென்பதை யறிந்து ஆச்சரியமடைந்த கதையைக் கூறுகிறது. எ௮

7 கிருஷ்ணன், சகடாசுரன், திருணாவர்த்தன், இவர்களைக் கொன்று தன்வாயில் உலகமனைத்தையும் காட்டிவிளையாடியதைக் கூறுகிறது.

8 கிருஷ்ணனுக்கு நாமகரணம் செய்தல், பாலகிரீடையில் மண்ணை உண்டல் முதலிய செய்கைகளில் விசுவரூபம் காண்பித்தல், அந்த விசுவரூபத்தால் சந்தேகங்கொண்ட தந்தைக்கு நாமகரணஞ்செய்த கர்காசாரியார் வாக்கால் பகவானது உண்மை விளக்கல் முதலியவைகளைக் கூறுகிறது. ௬௬

9 கிருஷ்ணன் தயிர்ச்சட்டிகளை உடைத்ததை யறிந்த யசோதை ஓர் கயிற்றைக் கொண்டு அவனைக் கட்ட யத்தனித்ததையும், அக்கயிறு இரண்டு அங்குலம் குறைவாக இருந்ததுகண்டு கிருஷ்ணன்பரிபூர்ணனென்பதை யசோதை யறிந்து சந்தோஷித்ததையும் கூறுகிறது. ௧௩௪

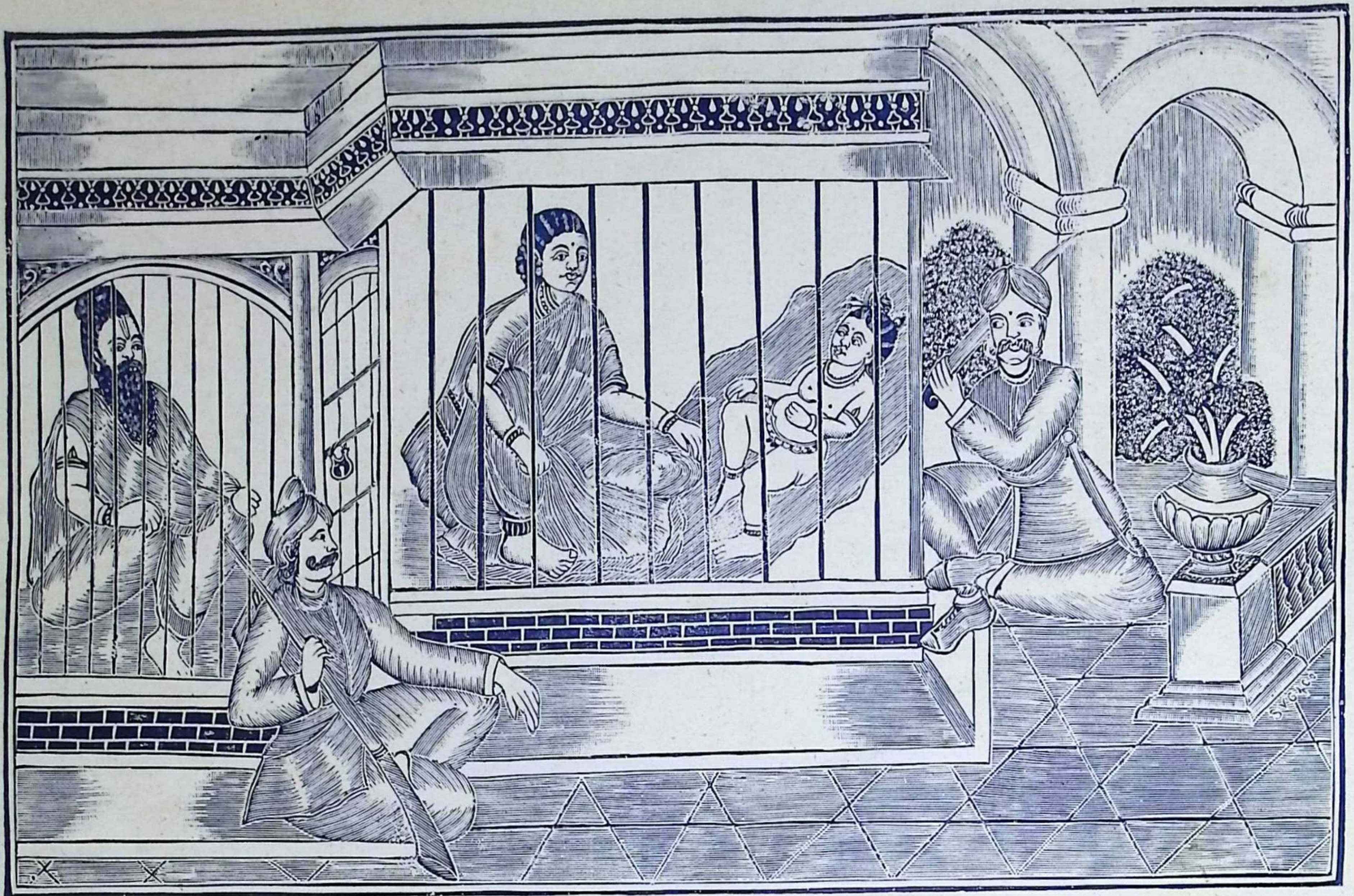
பூர்வார்த்த அட்டவணை

முற்றிற்று.

பிரதான கதைகளின்

அட்டவணை.

உத்தரார்த்தம்.



ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜனனம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑍃𑌤𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍॥ ॥௧॥

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ॥௨॥

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍॥ ॥௩॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑍈𑌃॥ ॥௪॥

𑌨𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌦𑌾𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇।
𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇॥

முதலில் வியாக்கியானக்காரரான ஸ்ரீதர சுவாமிகளாற் செய்யப்பட்ட இந்த பத்தாவது ஸ்கந்தத்தின் கதையின் சுருக்கத்தைக் காண்பிக்குஞ்சுலோகங்களுக்கு அர்த்தம் எழுதப்படுக்கிறது.

எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தல் விஸ்தரித்தல் முதலான ஒன்பது லக்ஷணங்களுடன் கூடியதும், உலகுக்கு இருப்பிடமானதும்; மிகவும் பிரசித்தமானதுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனென்று பெயர்கொண்ட பரஞ்சோதியை நமஸ்கரிக்கிறேன். (௧)

பத்தாவது (ஸ்கந்தத்தில்) அடுத்தவர்களுக்கு ஆதரவு செய்யும் வடிவு கொண்டதும், யதுகுலமாகிய சமுத்திரத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறதும் பரானந்தமுமான பத்தாவது லக்ஷிய வஸ்துவானது சொல்லப்படுகிறது. (௨)

பத்தாவது (ஸ்கந்தத்தில்) கிருஷ்ணனுடைய நற்புகழை விவரிக்கவேண்டி தமர்த்தின் குறைவினால் நேரிட்டதுஷ்ட அரசர்களின் நிரோதமானது சொல்லப்படுகிறது. (௩)

அந்தந்தக் காரியமூலமாய் உண்டுபண்ணுதல் அழித்தல் முதலானவைகளைச் சொல்வதினால் பிராகிருதமுதலான நாலுவித பிரளயஞ்சொல்லப்பட்டது. (௪)

𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥
𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌯𑌾𑌽𑌵𑌨𑍇𑌃 ।
𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௫॥

𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ ॥௬॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌸𑌤𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌶𑍇𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌃 ॥ ॥௯॥

கிருஷ்ணனுடைய கீர்த்தியைச் சொல்லுவதற்காகத் தொண்ணூறு அத்தியாயங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் நான்கு அத்தியாயங்களில் பிரமதேவனுடைய வேண்டுதலால் பூமியின் பாரத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டி அதற்குரிய பிரஸ்தாபத்துடன் கிருஷ்ணனுடைய அவதாரம் சொல்லப்படுகிறது. (௫)

கோகுலத்திலும் மதுரையிலும் துவாரகாபட்டணத்திலும் அதன்பின் வரிசையாக மூன்றுவிதமாய் கிருஷ்ணலீலையானது அந்தந்தபேதங்களால் அநேகவிதமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (௬)

முப்பத்தைந்து அத்தியாயங்களால் பிரகத்துவனம் பிருந்தாவனமுதலான இடங்களில், கோகுலத்தில் வசிக்கும் (கிருஷ்ணனின்) விளையாட்டானது சொல்லப்படுகிறது. (௭)

ஒரு அத்தியாயத்தினால் யமுனாஜலத்தில் அக்ரூரனால் கிருஷ்ணனை ஸ்துதிக்கப்பட்டது. பதினொரு அத்தியாயங்களால் மதுராபுரத்தில் கிருஷ்ணன் லீலை சொல்லப்பட்டது. (௮)

மற்ற அத்தியாயங்களால் துவாரகாபட்டணத்தில் செய்த லீலைகளும் அப்பட்டணத்தை உண்டுபண்ணினது முதலானதும் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் பத்தாவது ஸ்கந்தத்தில் தெளிவாக அர்த்தத்தை (கிருஷ்ணலீலையைச்) சொல்லுகிறதாய் தொண்ணூறு அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. (௯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍.

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌰𑌾𑌜𑍋𑌵𑌾𑌚.

𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 । ॥௧॥
𑌯𑌦𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌂𑌸 𑌨𑌃 ॥ ॥௨॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍀𑌤𑍋𑌽𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌷𑌡𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌮𑍃𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௧॥ 𑌯𑌦𑍋𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥௨॥ 𑌨𑌨𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 '𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍃𑌹𑌾

திராவிடதாத்பர்யம்.

அதில் முதலாவது அத்தியாயத்தில் கம்ஸன் தேவகியின் பிள்ளையினால் தனக்கு மரணமென்பதைக் கேட்டுப்பயந்தவனாய் அவளுடைய ஆறு குழந்தைகளையுங் கொன்றானென்று சொல்லப்படுகிறது.

கிருஷ்ணனுடைய அவதார சரித்திரத்தைக் கேட்கிறதான அமுதத்தினால் திருப்தியடைந்த அரசன், ஆவனுடன் முன் அவரால் உரைக்கப்பட்ட அவ்வவதாரத்தை மறுபடியுஞ் சொல்லும்படி கேட்கிறார்.

பரிக்ஷித்து மகாராஜா கேட்கிறார்.

உம்மால் சந்திரவம்சம் சூரிய வம்சம் இவைகளின் விஸ்தாரமும் இரண்டு வம்சத்திலுமுண்டான அரசர்களின் அதிபற்புதமான சரிதமும் சொல்லப்பட்டன. ஐயா முனிவர்களுக்குள் சிலாக்கியமானவரே! நிரம்பவும் தர்மசீலனான யதுவின் சரிதமும் சொல்லப்பட்டது. அந்தயதுவின் வம்சத்தில் அம்சத்துடன் அவதரித்த விஷ்ணுவினுடைய பராக்ரமங்களை எங்களுக்குச் சொல்லும். (௧-௨)

அவதீர்ய யதோர்வம்ஶே ப⁴க³வான் பூ⁴தபா⁴வந:|
க்ருதவான் யானி விஶ்வாத்மா தானி நோ வத³ விஸ்தராத்|| ||௩||

நிவ்ருத்ததர்ஷைருபகீ³யமானாத்—
ப⁴வௌஷதா⁴ச்ச்²ரோத்ரமனோபி⁴ராமாத்|
க உத்தமஶ்லோககு³ணானுவாதா³த்
புமான் விரஜ்யேத வினா பஶுக்⁴னாத்(க) ||௪||

ருஜவோ(அ)பி தாவத், இத்யாதி³னா| ஸத்யம் | புனர்விஸ்தரேண வதே³த்யாஹ—அவதீர்யேதி || ௩ || கதா²யாம் கேசித³வ்யாஜனா: த்ரயாஸ்த்ரிவிதா⁴: முமுக்ஷவோ விஷயிணஶ்ச | தேஷாம் மத்⁴யே கதா² ந கஸ்யாப்யரோசகேத்யாஹ—நிவ்ருத்ததர்ஷைரிதி| நிவ்ருத்ததர்ஷை: முக்தைருபகீ³யமானாத் | முமுக்ஷூணாம் ப⁴வௌஷதா⁴தி³த்யாஹ—ப⁴வௌஷதா⁴தி³தி| விஷயிணாமபி ஶ்ரோத்ர

அவதாரிகை.

அவதரித்தவுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பிதாவின் வீட்டிலிருந்து கோகுலம்போய்ச் சேர்ந்தாரென்று (௬)வது ஸ்கந்தத்தில் சொல்லப்பட்டது. அதை விரிவாய்ச் சொல்லுமென்று கேட்கிறார்.

பிராணிகளை சிருஷ்டித்தல் முதலிய செய்கைகளால் தம்வசஞ்செய்பவரும் எல்லா ஜீவன்களுக்கும் ஆன்மாவுமான பகவான் யதுவம்சத்தில் அவதரித்து என்ன செய்கைகள் செய்தாரோ அவைகளை விஸ்தாரமாய் எங்களுக்குச் சொல்லும். (௩)

[அ-ஸ.க-] இந்த உலகத்தில் முத்தி யடைந்தவர், முத்தியை அடைய விரும்பினவர் விஷயத்திலேயே விருப்பமுள்ளவரென ஜனங்கள் மூன்று வகையாவார்கள். இந்த மூன்று வகுப்பார்களுக்குங் கிருஷ்ணன் கதையானது பிரியமுள்ள தென்பதை முறையே மூன்று விசேஷங்களால் சொல்லுகின்றார்.

ஆசையை விட்டவர்களால் கானஞ்செய்யப்பட்டதும் ஜன்மமாகிற (வியாதிக்கு) மருந்தாயும் செவிக்கும் மனதுக்கு இனிமையானதும் ஶ்ரோத்ரமனோபி⁴ராமாத்) என்ற யிடத்தில் கேட்பவர்களின் மனதுக்கு இனிமையானதும்) உத்தம ஜனங்களால் துதிக்கப்பட்டதுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனு

(க) பஶுக்⁴னாத் வ்யாதா⁴த்| தஸ்ய ஹி விஷயிஸ்வஸுக²மபி ஸதத(ம்) ஹிம்ஸாதி³க்ரூரவிஷயேஷ்வேவ நரோ ஜாயதே விஷயதயா கஸ்யாபி ஸத உத்கடம் ராஜஸம் தமஶ்ச தாமஸம் ஜீவஜந்துஷு ஜீவதா⁴ரஸ்வாபா⁴வ்யாய ராஜஸம் ... இதி | தஸ்மாத் ஸ விரஜ்யேத ஸதோ²கஸ்யேத³வ்யாத⁴க்லேஶேன தத்³வா| ... ந வ்யாய ... தத்வம் இதி மாஹாத்ம்யவிஸ்வனாய ...

பிதாமஹா மே ஸமரேऽமரஞ்ஜயை-
ர்தேவவ்ரதாத்யாதிரதைஸ்திமிங்கிலை꞉।
துரத்யயம் கௌரவஸைந்யஸாகரம்
க்ருத்வாऽதரந் வத்ஸபதம் ஸ்ம யத்ப்லவா꞉॥ ॥௫॥

த்ரௌண்யஸ்த்ரவிப்லுஷ்டமிதம் மதங்கம்
ஸந்தாநபீஜம் குருபாண்டவாநாம்। (க)

விஷயோऽயமிதஶேவேத்யாஹ — ஶ்ரோத்ரமநோபிராமாதிதி॥ ஸ்வமதாஶங்க்ய ஜ்ஞோத்தமோத்தமம் ஹரேர்கீர்த்திம் பஶுக்ந꞉ தஜ்ஞ꞉। பஶுகாதி ந ஜதி வா॥ கிஞ்ச ஸ்வஸ்ய குலதைவதம் ஶ்ரீக்ருஷ்ண꞉ அதஸ்தத்கதைவ நித்யம் ஶ்ரோதவ்யேத்யாஶயேநாஹ — பிதாமஹா இதி॥ அமராந் ஜயந்தீதி யே தை꞉। தேவவ்ரதோ பீஷ்மஸ்ததாத்யைரதிரதைஸ்திமிங்கிலைர்துரத்யயம் கௌரவஸைந்யஸாகரம் வத்ஸபதமிவ அநாயாஸம் க்ருத்வா தம் தீர்த்வா அதரந் ஸ்ம। ய꞉ ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஏவ ப்லவோ யேஷாம் தே। தஸ்ய வீர்யாணி வதேதி த்ருதீயஶ்லோகஸ்தேநாந்வய꞉॥ ௫॥
ந கேவலம் பாண்டவாநேவாரக்ஷத் இதம் மம ஶரீரமபி யோ ரக்ஷிதவாந்

டைய) குணங்களைச் சொல்லுவது கேட்பது முதலியவைகளில் பசுவைக் கொல்லுகிறவன் (அல்லது) துக்கங்களை விட்ட பிர்மஞ்ஞானிகளைக் கொல்லுகிறவனைத் தவிர வேறு எந்தப் புருஷன் தான் வெறுப்படைவான். (ச)

[அ-கை] இவ்விதம் உலகில் எல்லாருங்கேட்கப்பிரியமாயிருப்பதுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எங்களுக்குக் குலதெய்வமாயிருப்பதால் அவருடைய கதையை அவசியங் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

என்னுடைய பாட்டன்களாகிய பாண்டவர்கள், யுத்தத்தில் தேவர்களை ஜயிக்கும் வல்லமையுள்ள பீஷ்மரை ஆதியாகவுடைய அதிரதர்களாகிற ஜலஜந்துக்களால் கடக்கமுடியாத துர்யோதனனுடைய சேனை சமுத்திரத்தை எந்தக் கிருஷ்ணனாகிற கப்பலைக் கைக்கொண்டு பசுங்கன்றின் குளம்படி ஜலத்தைக் கடப்பதுபோல் (எளிதாகக்) கடந்தார்களோ; (கருத்து) கிருஷ்ணனுடைய துணை வலியால் பலசாலிகளான கௌரவர்களை இலகுவாய் வெற்றிபெற்றார்கள்.

அ-கை-] இவ்விதம் பாண்டவர்களை மாத்திரம் கிருஷ்ணன் இரக்ஷிக்கவில்லை. என்னுடைய இந்த சரீரத்தையுங் காப்பாற்றினாரென்கிறார். (ரு)

(க) குருபாண்டவாநாமிதி பாண்டவாநாம் குரவ ஏவேதி வ்யபதேஶ꞉ தேஷாம் விஶேஷாபேக்ஷயா அதஏவ கௌரவஸைந்யவத்ப்ராஹ்மணவதிவ்யஜாதீ வதீதி போத்யம்

𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌗𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑍋
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌯𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃॥ ॥௬॥
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾—
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍। ॥௭॥

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍇𑌰𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌦𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂। 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂। 𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌚𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪𑍇𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂। 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌉𑌤 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍁 "𑌬𑌲𑌂 𑌗𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍। 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑍁𑌦𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿। 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃। "𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁

(க) அசுவத்தாமாவினுடைய பிர்மாஸ்திரத்தினல் கொளுத்தப்பட்டதும் குரு வம்சத்திற்கும் பாண்டவர்களுக்கும் குலவிருத்திக்குக் காரணமானதுமான இந்த என்னுடைய சரீரத்தை, சரணமென்ற என் மாதாவாகிய (உத்திரையின்) கர்ப்பத்திலசக்கிராயுதத்துடன் வந்து எந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ரக்ஷித்தாரோ. (௬)

ஐயா ஆன்மாவைத் தெரிந்தவரே! ஞான திருஷ்டியால் பார்க்கிற சர்வ பிராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவரும், பகிர்முகமாகப் பார்க்கிறவர்களுக்குக் காலரூபியாகயிருந்து சம்சாரத்தைக் கொடுப்பவரும் மாயையினல் மானிட வடிவங்கொண்டவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண னுடைய பராக்ரமங்களைச் சொல்லும். (எ)

(க) அசுவத்தாமா தன் தகப்பனாகிய துரோணுசாரியரை மோசமாய் பாண்டவர் கள் கொன்றமைக்குக் கோபமடைந்து இரவில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த உபபாண்டவர் முதலானவர்களைக்கொன்று அப்பால் அர்ச்சுனன் மருமகளும் அபிமன்னியுவின் பத்தினியுமான உத்திரையின் கர்ப்பத்தையும் அழிக்க வெண்ணி பிர்மாஸ்திரப் பிரயோகஞ் செய்ய அதனல் மரித்துப்போன கர்ப்பத்தை கிருஷ்ணபகவான் காப்பாற்றி பிறகு ஜீவிக்கும்படி செய்தார். அவர்தான் இந்த பரிக்ஷித்து மகாராஜன். இந்தக் கதையின் விஸ்தாரத்தை மகாபாரதத்தின் சௌப்திகபர்வத்திலும் அசுவமேத பர்வத்திலும் காண்க.

𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾॥ ॥௮॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌤𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 [illegible] 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ॥௯॥

𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍𑌕𑌂𑌸𑌂 [illegible]॥ ॥௰॥

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃॥ ॥௧௧॥

𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍॥ ॥௧௨॥

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 [illegible] । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 [illegible] " 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௰॥௧௨॥

முன் வசுதேவருடைய வம்சஞ் சொல்லுங்காலத்தில் ஸங்கர்ஷணனென்ற பலராமனானவர் ரோகிணியின் பிள்ளை யென்று சொல்லப்பட்டது. (அப்பால்) வசுதேவருடைய மற்றொரு பத்னியாகிய தேவகியின் பிள்ளைகளைச் சொல்லும் பொழுதும் பலராமன் தேவகியின் ஏழாவது புத்திரனாய்ச் சொல்லப்பட்டது. வேறு தேகமில்லாமல் ஒரே தேகத்துடன் ரோகிணி தேவகி இரண்டு பேர்களுடைய கர்ப்ப சம்பந்தம் எவ்விதமாகும். (அ)

என்ன காரணத்தினால் கிருஷ்ண பகவான் பிதாவாகிய வசுதேவரின் கிரகத்தைவிட்டுக் கோகுலம் போய்ச் சேர்ந்தார்? ஸாத்வதர்களுக்குப் பதியான கிருஷ்ணன் தன் பந்துக்களுடன் எந்த யிடத்தில் வாசஞ்செய்தார்? (கூ)

கேசவன் கோகுலத்திலும் அப்பால் மதுரை நகரிலும் வசித்துக்கொண்டு என்ன செய்தார்? தாயாருக்கு சகோதரரும் வதத்திற்குத் தகுதியல்லாதவருமான கம்ஸனை என்ன காரணத்தினால் சாக்ஷாத்தாய்க்கொன்றார். (ம)

அந்தப் பிரபுவானவர் மானிடவடிவங்கொண்டு யது புரத்தில் யாதவர்களுடன் எத்தனை வருஷம் வசித்தார். அவருக்குப் பத்னிகள் எத்தனை பேர்களிருந்தார்கள். (கக)

ஐயா எல்லாந்தெரிந்த முனிவரே! இவ்விதம் நான் கேட்டதும் இன்னும் மற்றதுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய செய்கைகளெல்லாவற்றையும் சிரத்தையுடன் கூடிய எனக்கு விரிவாய்ச் சொல்லும். (கஉ)

நைஷாதிது:ஸஹா க்ஷுந்மாம் த்யக்தோதமபி பாததே।
பிபந்தம் த்வந்முகாம்போஜச்யுதம் ஹரிகதாம்ருதம் ॥ ॥கங॥

॥ஸ்ரீ ஸூத:॥

ஏவம் நிசம்ய ப்ருகுநந்தந ஸாதுவாதம்
வையாஸகி: ஸ பகவாநத விஷ்ணுராதம்।
ப்ரத்யர்ச்ய க்ருஷ்ணசரிதம் கலிகல்மஷக்நம்
வ்யாஹர்துமாரபத பாகவதப்ரதாந: ॥ ॥கச॥

॥ஸ்ரீசுக:॥

ஸம்யக்வ்யவஸிதா புத்திஸ்தவ ராஜர்ஷிஸத்தம।
வாஸுதேவகதாயாம் தே யஜ்ஜாதா நைஷ்டிகீ ரதி: ॥ ॥கரு॥

நநு க்ஷுத்த்ருட்ப்யாம் பீடிதஸ்ய தவ கதம் ச்ரவணாவகாச இத்யத ஆஹ॥ நைஷேதி॥ த்யக்தோதகஸ்யாபி ஜேஜீவநம் ஹரிகதாம்ருதபாநமிதி தத்ஸேவநாதேவாஸ்ய ஜீவநம் ஜீவநாநஸ்யாதிக்யம்॥கங॥ ஏவமிதி। ஏவம் ஸாதுவாதம் ஸுஷ்டுவாதம் ஸ்துதிம் ப்ரச்நம்। பாகவதப்ரதாந: பாகவதேஷு ச்ரேஷ்ட: ॥ கச ॥ ஸம்யகிதி ॥ வ்யவஸிதா நிச்சிதா । யத் யதோ வாஸுதேவே: ॥ கரு ॥ கங ॥ தத்ர தாவதவதாரகாரணம் ஸங்க்ஷேபேண

[அ-கை-] பசிதாகங்களால் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் உமக்கு கிருஷ்ண கதையை விஸ்தாரமாய்க் கேட்க சாவகாச மேதென்று சொல்லுவாரோவெனச் சந்தேகித்துக்கொண்டு அதற்குச் சமாதானஞ் சொல்கிறார்.

இந்தப் பசியானது மிகவும் தாங்க முடியாததாயிருந்த போதிலும் உம்முடைய முகமாகிற தாமரையிலிருந்து பெருகுகின்ற ஹரிகதையாகிற அமுதத்தைப் பானஞ்செய்யும் என்னை, நான் ஜலபானங்கூடச் செய்யாமலிருந்தும் உபத்திரவஞ் செய்யவில்லை. (ஆதலால்) சங்கையில்லாமல் சொல்லுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். (கங)

ஸூத பௌராணிகர் கூறுகின்றார்.

ஓ ப்ருகு புத்திரரான சவுனகரே! பாகவதர்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் வியாச புத்திருமான சுகப்ரிஷியானவர் முன்சொன்ன சிலாக்கியமான கேள்விகளைக் கேட்டு விஷ்ணுராதரென்ற பரிக்ஷித்தை சிலாகித்துக்கொண்டு கலியினாலுண்டான பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சரிதத்தைச்சொல்ல ஆரம்பித்தார். (கச)

(கிருஷ்ணவதாரத்துக்குக் காரணம் கூறுதல்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ராஜ ரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டரே (பரிக்ஷித்தே) உம்முடைய புத்தியானது நல்ல நிச்சயத்துடன் கூடியது. ஏனெனில் வாசுதேவ கதையைக்கேட்பதில் உமக்கு உறுதியான பிரியமுண்டாயிருக்கிறது. (கரு)

वासुदेवकथाप्रश्नः पुरुषांस्त्रीन् पुनाति हि ।
वक्तारं पृच्छकं श्रोतॄंस्तत्पादसलिलं यथा ॥ ॥௧௬॥

॥ श्री भगवदवतारकारण वर्णनम् ॥

भूमिर्दृप्तनृपव्याजदैत्यानीकशतायुतैः ।
आक्रान्ता भूरिभारेण ब्रह्माणं शरणं ययौ ॥ ॥௧௭॥
गौर्भूत्वाश्रुमुखी खिन्ना क्रन्दन्ती करुणं विभोः ।
उपस्थितान्तिके तस्मै व्यसनं समवोचत ॥ ॥௧௮॥
ब्रह्मा तदुपधार्याथ सह देवैस्तया सह ।
जगाम सत्रिणयनस्तीरं क्षीरपयोनिधेः ॥ ॥௧௯॥
तत्र गत्वा जगन्नाथं वासुदेवं वृषाकपिम् ।
पुरुषं पुरुषसूक्तेन उपतस्थे समाहितः ॥ ॥௨௦॥

तत्कारणमाह नवभिः श्लोकैः । भूमिरिति ॥ दृप्तनृपव्याजाये दैत्यास्तेषामनीकशतानामयुतैराक्रान्ता ॥ गौरिति ॥ विभोरग्रे उपस्थितासती ॥௧௮॥௧௯॥ तत्रेति ॥ वृषाकपिं धर्मरूपेण वर्षणं प्रविश्य कम्पयतीति वृषाकपिः ॥௨௦॥ पुरुषमिति ॥ सहस्रशीर्षं पुरुषसूक्तेन सहस्रशीर्षेत्यादिना ॥ सांवादम् । वेदोक्तैः । सूक्त

வசுதேவருடைய கதையைக் கேட்கிறதானது, எப்படி பகவத்பாத தீர்த்தமான கங்கையானது பார்ப்பவர், ஸ்நானஞ் செய்பவர், பானஞ்செய்பவ ராகிய மூவரையும் பரிசுத்தம் பண்ணுகிறதோ அப்படியே சொல்லுகிறவர் சொல்லும்படி கேட்கிறவர், சிரவணஞ் செய்கிறவர்களாகிய மூவரையும் பரிசுத் தப்படுத்துகின்றது. (௧௬)

கர்வங் கொண்ட அரசர்களென்று விபாஜத்துடன் கூடிய அநேக அசுரர் களாலுண்டான அதிகபாரத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட பூமிதேவியானவள் பிரம தேவரைச் சரணமடைந்தாள்.

பூமிதேவியானவள் வருத்தமடைந்து பசு வடிவங்கொண்டு கண்ணீருடன் கூடிய முகத்துடன் இரக்கம் வரும்படி அழுது கொண்டு விபுவாகிய பிர்மா வின் சமீபஞ்சென்று அவரிடம் தன் கஷ்டத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டாள்.

பிறகு பிர்மாவானவர் (பூமிதேவிகூறியதைத்) தெரிந்துகொண்டு தேவர்கள் பூமி தேவி இவர்களுடன் முக்கண்ணனையு மழைத்துக் கொண்டு க்ஷீராப்தியின் கரைபோய்ச் சேர்ந்தார்.

பிர்மாவானவர்(அவ்விடம் போய் லோகநாதனையும் (க) விருஷாகபி யென் றும்பெயர் பூண்டவராயும் (எங்கும்) நிறைந்தவருமான வாசுதேவரைப் புருஷசூக் தத்தினால் நிஷ்டையிலிருந்து உபாசித்தார். (௨௦)

(க) சர்வசரீரங்களிலும் ஜீவரூபனாய் பிரவேசித்து அனுக்கிரஹிப்பதால் விருஷாகபி என்று பெயர்.

கிரம் ஸமாதௌ ககநே ஸமீரிதாம்
    நிசம்ய வேதாஸ்த்ரிதசாநுவாச ஹ |
காம் பௌருஷீம் மே ச்ருணுதாமரா: புந—
    ர்விதீயதாமாசு ததைவ மா சிரம் || ||௨௧||
புரைவ பும்ஸாவத்ருதோ தராஜ்வரோ
    பவத்பிரம்சைர்யதுஷூபஜந்யதாம் |
ஸ யாவதுர்வ்யா பரமீச்வரேச்வர:
    ஸ்வகாலசக்த்யா க்ஷபயம்ச்சரேத்புவி || ||௨௨||
வஸுதேவக்ருஹே ஸாக்ஷாத்பகவாந்புருஷ: பர: |
ஜநிஷ்யதே தத்ப்ரியார்த்தம் ஸம்பவந்து ஸுரஸ்த்ரிய: || ||௨௩||
வாஸுதேவகலாநந்த: ஸஹஸ்ரவதந: ஸ்வராட் |
அக்ரதோ பவிதா தேவோ ஹரே: ப்ரியசிகீர்ஷயா || ||௨௪||
விஷ்ணோர்மாயா பகவதீ யயா ஸம்மோஹிதம் ஜகத் |
ஆதிஷ்டா ப்ரபுணாம்சேந கார்யார்த்தே ஸம்பவிஷ்யதி || ||௨௫||

ச்ருணுத | [illegible] பவதி | புரைவேதி | ஜ்ஞாத்வா [illegible] பும்ஸா ஈச்வரேண தராயா: ஜ்வர: தாப: | ஸ்வயம்ருத: ஸ்வயாம்சித: ||௨௨||௨௩|| விஷ்ணோரிதி || தேவகீகர்ப்பஸங்கர்ஷணயசோதாகர்ப்ப ஜநாதிகார்யார்த்தே | யசோதாயாம் ஸம்பவிஷ்யதி ||௨௫||௨௬|| [illegible]

பிர்மா (தான்) நிஷ்டையிலிருக்கும்போது ஆகாசவாணி கூறிய வாக்கைக் கேட்டுத் தேவர்களைப் பார்த்து பகவானுடைய கட்டளையைக் கேளுங்கள், அவ்விதம் சீக்கிரம் செய்யுங்கள்; தாமதிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார். (௨௧)

பூமிக்கு நேரிட்டிருக்கும் பீடையை முன்னதாகவே பகவான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் அவரவர்களுடைய அம்சத்துடன் யதுகுலத்தில் உற்பவியுங்கள். ஈசர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனான அந்த பகவான் தன் காலசக்தியினால் பூபாரத்தைப்போக்க எவ்வளவுகாலம் பூமியில் சஞ்சரிக்கிறாரோ அவ்வளவு காலம் நீங்களும் பூமியிலிருங்கள். (௨௨)

பரமபுருஷனான பகவான் வசுதேவருடைய கிரகத்தில் நேரே அவதரிக்கப் போகிறார். அவருக்குப் பணிவிடைசெய்யும் பொருட்டுத் தேவ ஸ்திரீகளும் பூமியில் உண்டாகட்டும். (௨௩)

ஆயிரம்படங்களுடன் கூடியவரும், ஸ்வயம்பிரகாசரும், வாசுதேவரின் அம்சமுமான (ஆதிசேஷன்) அந்த பகவானுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யும் இச்சையுடன் தமயனாக உற்பவிப்பார். (௨௪)

உலகத்துக்கெல்லாம் மோகத்தை யுண்டுபண்ணின யாதொரு விஷ்ணுவின் மாயையுண்டோ அவள் காரியார்த்தமாக பகவான் கட்டளைப்படி அம்சத்துடன் அவதரிக்கப்போகிறாள். (௨௫)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௨௬॥
𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌥𑍁𑌰𑌾𑌞𑍍𑌛𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥௨௭॥
𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌵𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍌𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑌤𑍍 ॥௨௯॥
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍 𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌰𑍌𑌕𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌰𑌥𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 । ॥௩௦॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿। 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌥𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍। 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍॥௨௭॥௨௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌵𑍋𑌢𑌯𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌯 ॥௨௯॥ 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥௩௦॥ 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌶𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌮𑍁𑌪𑌵

சுகர் சோல்லுகிறார்.

பிரஜாபதிகளுக்குப் பதியான பிர்மாவானவர் இவ்விதம் தேவர்களுக்கு உத்தரவு செய்துவிட்டு, பூமிதேவியையும் (தக்க) வார்த்தையால் சமாதானம் செய்துவிட்டு சிரேஷ்டமான தன்னுடைய கிரகத்தை (சத்தியலோகத்தை) அடைந்தார். (௨௬)

[அ-கை.] இவ்வத்தியாயம் முடியும் வரையில் பகவான் போஜராஜனுடைய சிறைக் கூடத்தில் அவதரித்ததின் காரணம் சொல்லுகிறார்.

முற்காலத்தில் சூரசேனனென்ற யதுராஜன் மதுராபுரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டு அம்மதுரையைச்சேர்ந்த சூரசேனமுதலிய தேசங்களை ஆண்டு வந்தான்

ஆகையால் அம்மதுராபுரியானது யதுகுல அரசர்களுக்கு ராஜதானி (நகர) மாயது. அம்மதுரையில் பகவான் ஹரியானவர் சதா சாந்நித்தியஞ் செய்கிறார்.

அந்தப்பட்டணத்தில் ஒரு ஸமயத்தில் சூரனுடைய புத்திரனான வசுதேவர் விவாகஞ்செய்து கொண்டு தாம் மணந்த பெண்ணாகிய தேவகியுடன் தமது கிரகத்திற்குப் போகும் பொருட்டுத் தேரிலேறினார். (௨௯)

உக்கிரசேனன் புத்திரனான கம்ஸன் தன் (சிற்றப்பன்) பெண்ணாகிய தேவகிக்குப் பிரியஞ்செய்ய எண்ணித் தங்கமயமான அநேகந் தேர்கள்சூழக் குதிரைக் கடிவாளத்தைப் பிடித்தான். (தானே சாரத்தியம் செய்தானென்று அர்த்தமாம்.

𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌟𑍍𑌛𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩௧॥
𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ ॥௩௨॥
𑌶𑌂𑌖𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑌂𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌰𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌂𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥
𑌪𑌥𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌿𑌣𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌮𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌹𑌸𑍇𑌽𑌬𑍁𑌧 ॥ ॥௩௪॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌖𑌲𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨𑌃 ।
𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌚𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௩௫॥
𑌤𑌂 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௩௬॥

𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍॥௩௧॥௩௩॥ 𑌪𑌥𑍀𑌤𑌿। 𑌆𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌰𑍇 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯। 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௩௪ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌂𑌸𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍂𑌷𑌣𑌃। 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌖𑌡𑍍𑌗𑌃। 𑌕𑌚𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇॥௩௫॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑍍। 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌭𑌗𑌵𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌤𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰

பெண்ணிடத்தில் அன்புடைய(தேவகியின் தகப்பனுன) தேவகர் தன்பெண்ணுக்குச் சீதனமாக சுவர்ணத்தாவடம் பூட்டிய (சா) யானைகளும், (௰௫ந) குதிரைகளும், (௩௲) தேர்களும், மிக்க அழகும் நல்ல அலங்காரங்களோடுங் கூடிய (உா) தாதிகளும் பல்லக்குகளுங் கொடுத்தார். (௩௧-௩௨)

வதூவரர்களின் பிரயாணகாலத்தில் மங்களகரமாய்ச் சங்கு தூரியம் மிருதங்கம் துந்துபி முதலிய வாத்தியங்கள் ஏககாலத்தில் சப்தித்தன. (௩௩)

மார்க்கத்தில் ரதக் குதிரைகளின் கடிவாளத்தைப பிடித்துக் கொண்டு சாரத்தியம் செய்யுங் கம்ஸனை அசரீர வாக்கானது அழைத்துச் சொல்லுகிறது. அடே அறிவுகெட்டவனே! எவளை நீ சாரத்தியஞ் செய்து அழைத்துக் கொண்டு போகிறாயோ அப்படிப்பட்ட இவளுடைய எட்டாவது பிள்ளை உன்னைக் கொல்லப்போகிறான். (௩௪)

இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவனும், துஷ்டனும், பாபியும் போஜவம்சத்திற்குக்களங்கமாயுமுண்டான (கம்ஸன்) தங்கையைக் கொல்ல ஆரம்பித்துக் கையில் கத்தியை யெடுத்துக்கொண்டு தலை மயிரில் கை போட்டுப் பிடித்தான். (௩௫)

நிந்திக்கத்தக்க செய்கையுடையவனும் கொலைசெய்யத் துணிந்தவனும், வெட்கமற்றவனுமான அந்தக் கம்ஸனைப் பார்த்து மகாபாக்கியவானுன (பகவானுக்குத் தந்தையாகுங் காரணத்தால் புண்ணியரான) வசுதேவரானவர் இரக்கம் வரும்படி நல்வார்த்தை சொல்லிச் சமாதானப்படுத்தினர். (௩௬)

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌹𑌨𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃

𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 ॥ ॥௩௭॥

𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௬ ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌮𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌯𑌃 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । “𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌭𑌯𑌂 𑌚” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 । 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌧𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥௩௭॥

𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌰𑌣𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂

தேவகியைக் கொல்ல முயன்ற கம்ஸனைப் பார்த்து வசுதேவர் கூறிய நல் வார்த்தைகள்.

[அ-கை.] சாமபேதங்களால் தேவகியை விடுவிக்க முயன்று வசுதேவர் (கூ) சுலோகங்களால் சொல்லுகிறார்.

ஓ கம்ஸா! நீர் சூரர்களால் சிலாகிக்கத்தக்க குண முடையவரும் போஜ வம்சத்திற்குக் கீர்த்தியையுண்டுபண்ணுகிற வருமானவர். அப்படிப்பட்ட நீர் ஸ்திரீயை அதிலும் சகோதிரியை விவாககாலத்தில் எப்படிக்கொல்லலாம். (௩௭)

[அ-கை.] எனக்கு மரணபயமுண்டானதால் நான் கொல்லுகிறேனென்று சொல்வது சரியல்ல. ஏனெனில் மரணமோ வராமல் நிறுத்தமுடியாதது. மரணத்திற்குப் பின் தேகமோ அவசியம் உண்டாகக்கூடியது. அந்த தேகத்திலும் இந்தத் தேகத்தைப்போல் போகப் பிரிபத்திற்கு ஆஸ்பதமான தன்மை முதலானது உண்டாவதிலுங்குறைவில்லை. ஆதலால் இந்த தேகத்திற்குப் பய முண்டாகுமென்று பாவஞ் செய்வது சரியல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

(க) லாபம், உபகாரம், சம்பந்தம், அபேதத்தன்மை, குணத்தை யெடுத்துரைத்தல் என சாமம் ஐந்து விதம், கண் கண்டதும் காணாததுமான பயமுண்டாகும் வார்த்தைகளே பேதமாம்; 'இவைகளுள்' சிலாகிக்கத்தக்க குணமுடையவனென்பதினாலே குணமும் தங்கையை என்பதினால் சம்பந்தமும் பெண்ணுக்கு ஸமானமானவவ என்பதினால் அபேதமும், எவ்விதம் கொல்லலாம் என்பதினால் ஸ்திரீ வதத்தைவிடுகிற கீர்த்தி உண்டாவதும் விவாககாலத்தில் என்பதினால் சந்ததிவிருத்தியினாலுண்டாகிற உபகாரமுமாக ஐந்துவித பிரகாரமாயுள்ள ஸாமம் காண்புக்கப்பட்டது.

ம்ருத்யுர்ஜந்மவதாம் வீர தேஹேந ஸஹ ஜாயதே ।
அத்ய வாப்தஶதாந்தே வா ம்ருத்யுர்வை ப்ராணிநாம் த்ருவ: ॥௩௮॥
தேஹே பஞ்சத்வமாபந்நே தேஹீ கர்மாநுகோऽவஶ: ।
தேஹாந்தரமநுப்ராப்ய ப்ராக்தநம் த்யஜதே வபு: ॥ ॥௩௯॥

தர்ஹ்யவஶ்யம் பாவிஸ்வாத்த்ராபி மோஹவ்ருத்தேர்வ்யதிக்ராந்தே நாஸ்தி விஶேஷா
த்தஸ்யேந பாபாசரணமயுக்தமித்யாஶங்க்யாஹ ॥ ம்ருத்யுரிதி । தேஹேந
ஸஹேதி பிதாத்ரா ஶ்ரோதவ்யே ஜீவிதகாலேஷு । தேஹஸ்ய க்ஷணபங்குரத்வாந்ந்ருணாம்
காலஶ்ச ஜ்ஞேயோ ம்ருத்யுரிதி வா । ததாபி காலவிலம்பாய ஹந்தீதி சேத்தத்ராஹ
அத்யேவாதி । அவஶ்யம் பாவி மரணே விலம்பார்த்தம் பாபாசரணமயுக்த
மிதி பாவ: ॥ ௩௮ ॥ கிஞ்ச தஸ்மிந்தேஹே ம்ருதேऽபி । தேஹாந்தரம் ந ஸ்யாச்சேத்தர்ஹி
பாபேநாபி தேஹாந்தரம் ந ஸஞ்ஜாதம், ந தத்ர ததஸ்தீத்யாஹ । தேஹ இதி ॥ கர்மநு
கர்மாநுகோ கர்மவஶாத் யதாகாலம் ப்ராப்ய தேஹாந்தரம் ப்ராப்ய பூர்வம் த்யஜதி
வபுஸ்ஸம்ஸ்காரம் த்யஜதி ॥௩௯॥ அத்ர த்ருஷ்டாந்த: வ்ரஜந்நிதி ॥ ஸநை: நாம் ததா
திஷ்டந் பதா திஷ்டம் ஸம்ஸ்கார ஹ்யேதேஹம் விஹாய தத்ஸ்தாநேந பதம் வபு:

ஓய் வீரனே ஜன்மத்தை எடுத்தவர்களுக்குத் தேகத்துடன் கூடவேமிருத்தியுவானது (பிரமதேவன் தலையில் எழுதியபடி) உண்டாகிறது. {தேகமானது க்ஷணத்தில் அழிந்துபோகுமாதலால் எப்பொழுதுமிருத்தியுவருவானேயென்று சங்கிக்கவேண்டியது. ஆகிலும் மரணத்தை காலதாமசஞ் செய்யவேண்டி. கொல்லுகிறேனென்பதுஞ்சரியல்ல வென்கிறார். (ஏனெனில்) இப்போதாவது அல்லது நூறு வருஷத்திற்குப் பிற்பாடாவது பிராணிகளுக்கு மரணமானது நிச்சயம். (அப்படி இருக்க கொஞ்சகாலதாமதத்திற்காகப் பாவத்தைச் செய்வது சரியில்லையென்பது கருத்தாம். (௩௮)

[அ-கை.]மேலும் இந்த தேகம் போனவுடன் வேறு தேகம் வராவிட்டால் அப்போது பாவத்தினாலாவது இவளை கூடியவரை நீடித்தகாலம் காப்பாற்ற முயற்சிக்கலாம். அது இல்லை யென்றார்.

இந்த தேகமானது மரணத்தை அடையுங்கால் இந்த தேகியானவன் அவன் கர்மத்தை அனுசரித்து, தனக்கு வசமற்றவனாய் வேறு தேகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு தான் பிற்பாடு முந்தின தேகத்தை விடுகிறான். (௩௯)

அது எது போலென்றால், எப்படி நடந்துபோகிறவன் ஒரு காலை ஊன்றி அதனாலே தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு மற்றொரு காலைத்தூக்கி வைத்துக்கொண்டு போகிறானோ, அதில் அவனுக்குப் பிடிக்கிறதிலாவது, விடுகிறதிலாவது தொடர்ச்சி விடப்பட்டு வேறுபாடானதாகிறதில்லையோ, எப்படி அட்டையானது வேறொரு துரும்பைப் பிடித்துக்கொண்டு முந்தின துரும்பை விடுகிறதோ, அவ்விதமே தேகியானவன் கர்ம கதியை யடைந்தவனாகிறான். (வேறு தேகத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு முன் தேகத்தை விடுகிறான்.)

வ்ரஜம்ஸ்திஷ்டன் பதைகேன யதைவைகேன கச்சதி ।
யதா த்ருணஜலூகைவம் தேஹீ கர்மகதிம் கத: ॥ ||௪௦||

ஸ்வப்னே யதா பஶ்யதி தேஹமீத்ருஶம்
மனோரதேனாபிநிவிஷ்டசேதன: ।
த்ருஷ்டஶ்ருதாப்யாம் மனஸானுசிந்தயன்
ப்ரபத்யதே தத்கிமபி ஹ்யபஸ்ம்ருதி: ॥ ||௪௧||

ப்ரதேஶாந்தராவ்யவதானேனைவ கச்சதீத்யாஹ । அத்ர ஸ்வீகாரபூர்வ த்யாகம் நாத்யந்தம் ஹி நவிஷயமிதி ஸ்பஷ்டம் த்ருஷ்டாந்தமாஹ — யதா த்ருணஜலூகேதி । ஸா ஹி யதா த்ருணாந்தரமவஷ்டப்யைவ பூர்வம் த்ருணம் த்யஜதி । ஏவம் கர்மபேதேனைவ தத்ப்ராப்தம் தேஹாந்தரம் ப்ராப்யைவ பூர்வம் த்யஜதி । ௪௦ । தேஹவிஷயமேவ ஸ்வீகாரபரித்யாகௌ ந த்வாத்மவிஷயௌ இதி த்ருஷ்டாந்தமாஹ । ஸ்வப்ன இதி । த்ருஷ்டம் ராஜாதிதேஹம் ஶ்ருதம் இந்த்ராதிஶரீரம் தாப்யாம் ஸூசிதஸம்ஸ்காரேண மனஸா । ததேவானுசிந்தயன் த்ருஶம் ஜாக்ரத்த்ருஷ்டஶ்ருததேஹஸத்ருஶம் ராஜாதிதேஹம் ஏவ । கிமபி கதிதம் வர்ணயிதுமஶக்யம் பஶ்யதி க்ஷணாந்தரே ச ததேவாஹமிதி ப்ரபத்யதே மன்யதே । ததஸ்ச ஜாக்ரத்தேஹாதேரபஸ்ம்ருதிர்பவதி

[அ-கை.] விடுகிறது பிடிக்கிறது என்பது தேகவிஷயமானவைகளே தவிர ஆன்மாவுக்கு இல்லை யென்பதற்கு உதாரணஞ் சொல்லுகிறார்.

அரசன் முதலானவர்களின் பார்வையினாலும் இந்திரன் முதலானவர்களின் கேள்வியினாலும் நன்றாய்வாசனை யுண்டுபண்ணப்பட்ட மனதினால் அதையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து அந்த நினைப்பினால் நனவைப்போல் கனவிலும் இன்னதென்று சொல்லமுடியாதவிதமான அந்த ராஜசரீரம் முதலானவகளைப்பார்க்கிறான். கணத்தில் அதே நான்னென்று நினைத்துவிடுகிறான். அப்போது நனவில் தன்னுடையதேகம் எதோ அதை எப்படிமறந்து விடுகிறானோ, இவ்விதம் (கனவில் காட்டியதைப்போல் நனவிலும்காட்டுகிறார்) எவ்விதமாய் அரசன் முதலானவர்களின் பேரில் பார்வையாலும் இந்திரன் முதலானவர்களின் கேள்வியினாலும் வாசனையுண்டுபண்ணப்பட்ட மனதினால் மனோராச்சியம் செய்பவன் அவ்விதமான வஸ்வைப்பார்த்தும் அதிமேல நாமென்று எண்ணங் கொண்டும் தன்னை மறந்துவிடுகிறதுபோலவே கர்மத்தினாலனுபவிக்கவேண்டிய வேறு சரீரத்தை நினைத்துக்கொண்டு இந்த சரீரத்தை மறந்து வேறு எதோ ஒருசரீரத்தை அடைகிறான். (௪௧)

யதா த்ருணஜலாயுகா த்ருணஸ்யாந்தம் கத்வா அன்யமாக்ரமமாக்ரம்ய ஆத்மானமுபஸம்ஹரதி । ஏவமேவாயமாத்மா இதம் ஶரீரம் நிஹத்ய அவித்யாம் கமயித்வா அன்யமாக்ரமமாக்ரம்ய ஆத்மானமுபஸம்ஹரதி । (ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் ௪-௪-௩) (௪௦)

யதோ யதோ தாவதி தைவசோதிதம்
மனோ விகாராத்மகமாப பஞ்சஸு |
குணேஷு மாயாரசிதேஷு தேஹ்யஸௌ
ப்ரபத்யமாந: ஸஹ தேந ஜாயதே || ||௪௧||
ஜ்யோதிர்யதைவோதகபார்த்திவேஷ்வத:
ஸமீரவேகாநுகதம் விபாவ்யதே |

[illegible] யதேதி | ஜாக்ரத்யப்யுதிதம் த்ருஷ்டாந்தாந்தரமாஹ. மனோரதேநேதி | ஸ்வப்நோऽபி த்ருஷ்டஶ்ருதாஹாரித்வாதிஸம்யம் யோஜ்யம் | ததா ச வக்ஷ்யதி "ஜந்தோர்வை கஸ்யசித்தேதோர்ம்ருத்யுரத்யந்தவிஸ்ம்ருதி:| ஜந்ம த்வாத்மதயா பும்ஸ: ஸர்வபாவேந பூரித | விஷயஸ்வீக்ருதிம் ப்ராஹுர்யதா ஸ்வப்நமநோரத: || ஸ்வப்நம் மநோரதம் சேத்தம் ப்ராக்தநம் ந ஸ்மரத்யஸௌ" இத்யாதி ததஶ்ச பூர்வதேஹாபிமாநம் ப்ராப்ய ப்ராக்தநம் த்யஜதீதி || ௪௧ || நநு விவிததேஹஹேதூநாம் கர்மணாம் க்ருதத்வாத்தேஹவிஶேஷப்ராப்தௌ கிம் காரணமித்யத ஆஹ—யத இதி || தேஹஸ்ய பஞ்சபூதாத்மகத்வே பஞ்சஸு குணேஷு மாயயா நாநாதேஹாகாரேண ரசிதேஷு தைவேந கர்மணா சோதிதம் நாநாவிகாராத்மகம் மநோऽயம் தேஹம் தேவதிர்யகாதிரூபம் ப்ரதியாவதி யாவத்யஸ்மிந் ஆவிஶ்ய ப்ராப்தம் தத்ர தத்ர ஸஹதேஹீ ஜாயதே | நநு மநஸ: கர்மக்ருதத்வாத்தேஹ ஜாயதாம் கிமாத்மந இத்யத ஆஹ | ப்ரபத்யமாந இதி || தத்தேவாஹ உபாதாநத்வேந ஸஹ ஜாயத இதி || ௪௨ ||

ஐயோ! பலவிதமாக தேகத்திற்குக் காரணமான வினைகள் செய்யப்பட்டிருக்க, தேகவிசேஷங்களை அடைவதற்கு என்ன காரணமென்றால் சொல்லுகிறார்.—மாயையினால் பலவாரானதேகமாய் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஐம்பூதங்களின் பயனைக்கொடுக்கத் தயாரான, தெய்வமென்று சொல்லப்பட்ட கர்மத்தினால் மரணகாலத்தில் தூண்டப்பட்டதும் நாநாவிகாரங்களுடன் கூடியதுமான மனமானது; தேவன் விலங்குமுதலான எந்தெந்ததேகத்தைநோக்கி ஓடுகிறதோ ஓடிப்போய் எந்த தேகத்தில் பற்றுதலை அடைகின்றதோ அந்தந்த இடத்தில்இந்ததேகியும்அதே தானென்று நினைத்துக்கொண்டு அத்துடன்கூட ஜனித்துவிடுகிறான்.

[அ-கை.] ஐயா! ஏதாவது ஒரு சரீரம் உண்டாகுமென்பது உண்மைதான். ஆகிலும் மிகப் பிரியமான இந்த ராஜ சரீரத்தைக் காப்பாற்றவேண்டி, செய்பத்தகாதகாரியங்கூடச் செய்யப்படுகிறது என்றால், அதற்குச் சொல்லுகிறார். ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சந்திரன் முதலிய ஜோதியானது ஜலம் நிறைந்த குடம்முதலியவைகளில் [அல்லது ஜலத்திலும் எண்ணெய் முதலானதிலும்] பிரதிபிம்பித்துக் காற்றின் வேகத்தை அனுசரித்து எப்படி அலைவதுபோல் தோற்றுகிறதோ அப்படி, இந்த தேகியானவன் தன் அவித்தையினால் உண்டுபண்ணப்

[illegible]
...ணேஷு ராகாந்விதோ விமுஹ்யதி ॥ ॥௪௩॥

[illegible]
ஆத்மந: க்ஷேமமிச்சந் ... பரதோ பயம் ॥ ॥௪௪॥

[illegible]

பட்ட தேகங்களில் ராகத்துடன் கூடினவனைப் பற்றுதல் அடைகிறான்! இதன் கருத்தாவது.—ஒன்றை வேறொன்றாய்ப் பார்ப்பது அத்தியாசமென்று சொல்லப்படும். அந்த அத்தியாசம் தர்மி அத்தியாசமென்றும் தர்ம அத்தியாசமென்றும் இருவகைப்படும். முந்திய சுலோகத்தில் தர்மி அத்தியாசத்தை முன்னிட்டமன்றுடன்கூட தேகியானவன் ஹனிக்கிறானென்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது தர்ம்மாத்தியாசஞ் சொல்லப்படுகிறது. அது எப்படியென்றால் தேகத்தின் தர்மங்களை ஆன்மாவினிடம் அத்தியாசஞ் செய்துகொண்டு நான் ஸ்தூலனாயிருக்கிறேனென்றும் இளைத்துப்போயிருக்கிறேனென்றும் அவ்விதம் ஆன்மாவின் தர்மங்களை தேகத்தில் அத்தியாசஞ் செய்துகொண்டு நான் பிரியத்திற்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கிறேனென்றும் ஞானத்திற்கு இடமாயிருக்கிறேனென்றும் விவரிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் ராஜசரீரத்திலும் பன்றி முதலானவைகளின் சரீரத்திலும் விசேஷமில்லாமையால் மிருத்தியுவைப் போக்க முயல்வது வீணென அறிக. ௪௩

[அ-கை] இவ்விதம் சாமோபாயத்தைச் சொல்லி இப்போது பேத உபாயஞ் சொல்லுகிறார்.

ஆதலால் இவ்விதந் தெரிந்து தன் மோக்ஷத்தைக் கருதி வேறொருவனுக்கு துரோகஞ்செய்பவன் தனக்கு அவனிடமிருந்தும் அவனைச் சேர்ந்தவனிடமிருந்தும் பரலோகத்தில் எமனிடத்திலிருந்தும் பயமுண்டாகுமென்று கருதி ஒருவனுக்குந் தீங்கு செய்யக்கூடாது. இவ்விதம் இரண்டு விதமான பேதங்கள் சொல்லப்பட்டன (௪௪).

𑌏𑌷𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ॥௪௫॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ॥௪௬॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌢𑍁𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥௪௩॥ [illegible] ॥௪௪॥ [illegible] ॥௪௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 [illegible] ॥௪௬॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 [illegible] ॥௪௭॥ [illegible]

[அ-கை] இப்பொழுது மறுபடி சாமோபாயத்தை அனுசரித்து சொல்லுகிறார்.

இவள் உம்முடைய தங்கையாயும் சிறு பெண்ணாயும் இரங்கத்தக்கவளாயும் உம்முடைய பெண்ணுக்கு ஒப்பானவளாயுமிருக்கிறாள். அல்லது பாவையைப் போல சுவாதீனமில்லாதவளாயும் இருக்கிறாள். 'இதனால் அபேதத் தன்மை காண்பிக்கப்பட்டது. ஓ! ஏழைகளிடம் அன்புடையவரே! கம்ஸா! கல்யாணியான இவளை நீர் கொல்லுகிறது தகுதியில்லை, (௪௫)

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

குருமுக்கியனே! பரிக்ஷித்தே இவ்விதம சாமோபாயங்களாலும் பேதோபாயங்களாலும் உபதேசஞ் செய்யப்பட்டும், கொடுமையும் அசுரத்தன்மையுமுடையவனான அந்தக் கம்ஸன் தேவகியைக் கொல்லவேணுமென்ற நினைப்பிலிருந்து திரும்பவில்லை. (௪௬)

மகானுபாவனான வசுதேவர் அவனுடைய அந்த நிர்ப்பந்தத்தைப் பார்த்து யோசித்துக்கொண்டு அந்தக் காலத்திற்குத் தக்கபடி அந்த யிடத்தில் பதில் அளிக்க வேண்டியதற்காக அடியில் ஒருமாறு தீர்மானித்தார். (௪௭

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌬𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌚𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௪௯॥

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௫௦॥

𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ॥௪௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 । 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 । 𑌤𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 ॥௪௯॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌚 । 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 ! 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯

[அ-கை] கம்ஸன் துஷ்டனாகையால் தான் சொல்லுகிறதை கேட்கமாட்டானே வென்று சங்கித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். புத்தியின் பலத்திற்குத் தக்கபடி புத்திமானால் மிருத்யுவைப் போக்கடிக்கக்கூடும். அப்படி உபாயஞ்செய்தும் மிருத்யுவானவன் விலகாதபக்ஷத்தில் அந்த ஜீவன்பேரில் குற்றமேயில்லை.(௪௮)

[அ-கை] ஆகையால் நாம் உபாயஞ்செய்யாததனால் கேடு சம்பவித்ததென்னும் சொல் வராமலிருக்கவேண்டி இவ்விதஞ் செய்கிறேன்.

எனக்கு தேவகியினிடம் ஜனிக்கிற புத்திரர்களை மிருத்தியுவாகிய கம்ஸனிடம், கொடுக்கிற தென்கிற ஒப்பந்தத்தினால் இரங்கத்தகுந்த தன்மையுடைய இந்தத் தேவகியை விடுவிக்கிறேன்.

[அ-கை] ஆனால் இப்படிப் பிள்ளையைக்கொடுக்கிற தென்னும் ஒப்பந்தம் அநியாயமல்லவோ வெனில் கூறுகிறார்.

இவளிடத்தில் எனக்குப் பிள்ளைகளுண்டாகுமே யாகில் அப்போது என்ன நடக்கக்கூடியதோ அது நடக்கட்டும். அதுவரையில் இவளுடைய உயிர்க்காக்கப் பட்டதாகிறது. இதனிடையில் இந்தக்கம்ஸன் இறந்துபோய்விட்டால், ஒரு அநியாயமுமில்லை. அப்படிக் கம்ஸனுஞ் சாகாமலிருந்தால்இந்தஒப்பந்தம்நடக்கட்டும்

[அ-கை]உமக்கு பிள்ளைகளும் ஜனித்து அதற்குள் கம்ஸனும் சாகாத பக்ஷத்தில் பாலனான உம்முடைய பிள்ளையினால் பலவானானகம்ஸனுக்கு எவ்விதம்வதம்நேரிடுமென்றால் கூறுகிறார். அப்போது என் புத்திரனால் கம்ஸனுக்கு மரணம் நிச்சயம், ஏனெனில் ஐயா! விபரீதத்தன்மை ஏன் வரக்கூடாது. அடா மூடனே! இவளுடைய எட்டாவது கர்ப்பத்தில் உதித்தவன் உன்னைக் கொல்லப் போகிறானென்று சொன்ன தெய்வத்தின் கதியானது ஒருவராலும் விலக்கமுடியாத

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋--
𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 —
𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௫௧॥

[illegible]

தல்லவோ? ஆதலால் பிள்ளை கொடுக்கிறதாக ஒப்பந்தம் செய்வதே நல்ல யோசனையாகும். அப்படியானல் இப்போது தேவகிக்கு வந்திருக்கும் மிருத்யுவானவன் விலகிவிடுவான். இப்போது விலகின மிருத்யுவானவன் பிந்தி ஒருகாலத்தில் திரும்பி வரக்கூடும். அப்படி வந்தால் அப்போது நம்முடைய பேரில் குற்றம் வராது. [அல்லது வேறுவிதமான அர்த்தம் சொல்லலாம்] என்னுடைய பிள்ளைமூலமாய் இவனுக்கு நேரிட்டிருக்கும் எந்த மிருத்யுவானவன் இவனைக்கொல்லாமல் போய் விடுகிறானோ அவனை மறுபடியும் நம்முடைய இந்த யோசனையினாலே திரும்ப இவனுக்கு வருவான். அல்லது தெய்வத்தின்கதியானது ஒருவராலும் நிச்சயிக்க முடியாது. ஏனெனில் கிட்ட வந்தது தள்ளிப் போகும். தள்ளிப்போனது மறுபடி வந்து சேரும். (௫௦

[அ-கை.] பிராணிகளின் அதிருஷ்டமானது ஒருவராலும் நிச்சயிக்க முடியாதது. எதுபோலென்றால்—அக்கினிக்கு விறகு இல்லாமல் போவதற்கும் வந்து சேர்வதர்க்கும் அதிர்ஷ்டத்தைத் தவிர எப்படி வேறு காரணமில்லையோ அது போல் ஜீவனுக்குச் சரீரம் வருவதற்கும் போவதற்கும் காரணமாவது ஒருவராலும் நிச்சயிக்க முடியாதது. காட்டுத்தீயானது வனத்திலிருக்கும் மரங்களை எரித்துக்கொண்டே சமீபத்திலிருக்கும் மரங்களைப் பற்றாது தூரத்திலிருக்கும் மரங்களை எறிக்கின்றது. கிராமத்தில் வீட்டில் தீ பிடித்தால் ஒரு சமயங்களில் அடுத்த வீடுகளில் பற்றாது தூரயிருக்கும் வீடுகளை எரித்துத் தணிந்து போய் விடுகிறது. அந்த யிடத்தில் அதன் அதிர்ஷ்டம் காரணமாகிறது. அதுபோல் ஜீவனுக்கு தேகம் வருவதற்கும் போவதற்கும் அதிர்ஷ்டமே காரணமென்றருத்தாம். (௫௧

ஏவம் விம்ருஶ்ய தம் பாபம் யாவதாத்மநிதர்ஶநம் |
பூஜயாமாஸ வை ஶௌரிர்பஹுமாநபுரஸ்ஸரம் || ||௫௨||

ப்ரஸந்நவதநாம்போஜோ ந்ருஶம்ஸம் நிரபத்ரபம் |
மநஸா தூயமாநேந விஹஸந்நிதமப்ரவீத் || ||௫௩||

ந ஹ்யஸ்யாஸ்தே பயம் ஸௌம்ய யத்வை ஸாஹாஶரீரவாக் |
புத்ராந் ஸமர்பயிஷ்யேऽஸ்யா யதஸ்தே பயமுத்திதம் || ||௫௪||

க்ஷாந் ப்ரதஹந் வஹ்நி: ஸந்நிஹிதாநபி வ்ருக்ஷாந்பரித்யஜ்ய கதாசித் தூர ஸ்தாநேவ தஹதி ப்ராக்தேஹாந் | நஹி தஸ்ய ப்ராண்யத்ருஷ்டவ்யதிரேகேண கிஞ்சிந்நிமித்தமஸ்தி | யதா ஏவம் ஜந்தோர்ஜந்மாந்தரேணாபி ஸம்பந்த: விமுதாவ்ய: கதிஞ்ச: ||௫௧|| ஏவமிதி| யாவதாத்மநிதர்ஶநம் ஸ்வப்ரஜ்ஞாவதி புத்திவிபவம் ||௫௨|| ப்ரஸந்நேதி| தஸ்ய விஶ்வாஸாய விகஸிதமுகாம் போஜ: ஸந் ப்ரஹஸந் ஆப்ரவீத் ||௫௩|| நேதி| யது பயாகாஶரீரிணீ வா குஹா| ததாப்யேவமித்யாஹ| அஸ்யா: ஸகாஶாத்தே பயம் நாஸ்த்யேவ | யத: யேப்ய: புத்ரேப்யஸ்தே பயம் உத்திதம் அஷ்டமோ ஹந்தேத்யுக்தே ஸர்வேஷாம் ப்ராப்தே ஸ்யாதித்யபிப்ராயேண க்ஷபாதஸர்வே ஏவாஷ்டமாஸ்ஸ்யுரிதி ப்ரஸக்தே | தாந் அஸ்யா: புத்ராந் ஸம ர்பயிஷ்யே ||௫௪|| ஸ்வஸாரமிதி| நிரபத்ரபத்ருஷ்டதம் த்யக்தவாந் உப லக்ஷிதவாந் ||௫௫|| கதமிதி| காலஉபாயத்தே ஸுதஸமர்ப்பணகாலே ப்ராப்தே ஸவ்ய: ஸத்யாத்மா ஸத்யஸந்தத்வாத் அஸ்யா ஹஸ்தவத் ப்ரயதமாந் ஸத்யவாக் வதாஸீதிவா ||௫௬||௫௭|| நந்தஸ்ய தேவகீ சாஷ்டமாத்ஸ்யவதிதவாநித்யபேக்ஷ

இவ்விதம் வசுதேவர் தன்னுடைய புத்திக்கு எட்டியவரையில் ஆலோசித்துக்கொண்டு அந்தப்பாபி கம்ஸனை மரியாதையுடன் சமாதானஞ்செய்தார்.

இன்னும் அவர் அவனுக்குத் தன் சொல்லில் நம்பிக்கை வரவேண்டி தாமரைபோன்ற தன் முகத்தில் சந்தோஷந்தோன்ற கொலை செய்யத்துணிந்தவனும் லச்சையற்றவனுமான கம்ஸனைப் பார்த்து வருத்தமுற்ற மனதுடன் சிரித்துக்கொண்டு மேலே வருமாறு சொன்னார். (௫௩)

ஓ! நற்குணமுடைய (கம்ஸா) அசரீரவாக்கின்படி இவளிடமிருந்து உமக்குப் பயமில்லையே. எதனிடமிருந்து உமக்குப் பயம் உண்டாயிருக்கிறதோ அந்த (இவளுடைய) புத்திரர்களைக் கொடுத்துவிடுகிறேன். கருத்து:—எட்டாவது பிள்ளையைத் தந்துவிடுகிறேனென்று சொன்னால் ஒருவேளை ௧-௨-௩ முதலான அப்பிள்ளைகளிலும் ஒவ்வொரு பிள்ளைகளையும் முதல் பிள்ளையாய் வைத்து எண்ணினால் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் எட்டாவது பிள்ளையாவான் என்று சங்கித்துக் கம்ஸன் தேவகியைக்கொன்றுவிடுவானோவென்று பயந்து வசுதேவர் எல்லாப்பிள்ளைகளையுந் தருகிறேனென்று சொன்னதாம்.) (௫௪)

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 |
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 || ||௫௫||
𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 |
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ||
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 |
𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌾𑌦𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 || ||௫௭||
𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 || ||௫௮||

𑌯𑌤 𑌆𑌹 || 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿|| 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 | 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍁𑌖𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿| 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂

ஸ்ரீசுகர் சொல்லுகிருர்.

கம்ஸனனவன் வஸுதேவருடைய அவ்வார்த்தையின் கருத்தை அறிந்து தங்கையைக் கொல்லாமல் திரும்பிவிட்டான். வஸுதேவரும் கம்ஸனை ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டு ஸந்தோஷத்துடன் தன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார். ௫௫

பிறகு சர்வஸ்வரூபியான பகவானையே தேவதையாய் தியானம் பண்ணுகிறவளும் அல்லது எல்லா தேவதையின் ஸ்வரூபிணியுமான தேவகியானவள் பிரஸவகாலம் நேரிடவே (அப்பிள்ளைகளையும் ஒரு பெண்ணையும் ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொன்ருகப்) பெற்ருள். (௫௬)

பொய் சொல்ல அஞ்சும் குணமுடைய அந்த வசுதேவர் கீர்த்திமானென்ற முதல் பிள்ளையை கம்ஸனிடம் மிகவருத்தத்துடன் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தார்.

[அ-கை] (க) எப்படி மிருத்யுவிடம் குழந்தையைக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தாரோ வென்ருல் கூறுகிருர்.

சத்தியசந்தர்களுக்கு எதுதான் சகிக்கமுடியாது.

(உ) ஆனல் பிள்ளையை கொஞ்சுவதிளுலுண்டான சுகத்தில்அபேக்ஷையை ஏன் விட்டுவிட்டார் என்ருல் கூறுகிருர்.

பகவானைத் தவிர வேறு தத்வமில்லையென்று தெரிந்தவர்களுக்கு எதில் அபேக்ஷையுண்டாகும்.

(௩) ஒருவேளை நாமே கொண்டுபோய்க் கொடுத்தோமேயாகில் கம்ஸன்குழந்தையைக்கொல்லாமல் விட்டாலும் விட்டுவிடுவான் என்று நினைத்து வசுதேவர் தம் குழந்தையைக்கொண்டுபோய் கொடுத்தாரென்று ஏன் சொல்லக்கூடாது? என்ருல் கூறுகிருர்.

த்ருஷ்ட்வா ஸமத்வம் தச்சௌரே: ஸத்யே சைவ வ்யவஸ்திதிம்।
கம்ஸஸ்துஷ்டமநா ராஜந் ப்ரஹஸந்நிதமப்ரவீத் ॥ ॥௫௯॥

ப்ரதியாது குமாரோऽயம் ந ஹ்யஸ்மாதஸ்தி மே பயம்।
அஷ்டமாத்யுவயோர்கர்பாந்ம்ருத்யுர்மே விஹித: கில ॥ ॥௬௦॥

ததேதி ஸுதமாதாய யயாவாநகதுந்துபி:।
நாப்யநந்தத தத்வாக்யமஸதோऽவிஜிதாத்மந: ॥ ॥௬௧॥

நந்தாத்யா யே வ்ரஜே கோபா யாஶ்சாமீஷாம் ச யோஷித:।
வ்ருஷ்ணயோ வஸுதேவாத்யா தேவக்யாத்யா யதுஸ்த்ரிய: ॥ ॥௬௨॥

நாந்ருதமிதி ஜாநதாமித்யர்த:। நநு ஸ்வயம் நீதே ஸதி கம்ஸோ பாலம் ந ஹந்யா திதி சேத் நீதவாநிதி கிம் ந ஸ்யாத் நேத்யாஹ கிமகார்யமிதி ॥ நநு தேவகீ வத்ஸம் கதம் த்யஜேத்யத ஆஹ கிம் துஸ்த்யஜமிதி। [illegible] ॥௫௮॥௬௧॥ கம்ஸஸ்ய [illegible] நநவ தீ [illegible] நாரதஸ்ய ப்ரஸ்தாநம் ததாஹ ॥ நந்தாத்யா இத்யாதி த்வயேந ॥௬௨॥ [illegible] உபயோ: வஸுதேவநந்தயோ: ॥௬௩॥௬௪॥ ஹரிரேவேதி॥

அப்படியில்லை; ஏனெனில் துஷ்டர்கள் எதுதான் செய்யமாட்டார்கள்? (ஆதலால் வசுதேவருக்கு மேல் சொல்லிய சங்கையே யில்லை.)

(ச) ஆனால் தேவகியானவள் எவ்விதமாய் புத்திரனைவிட்டுவிட்டாளென்றால் கூறுகிறார்.

பகவானை மனதில் வைத்து தியானிப்பவர்களுக்கு எதை விடுவது பெரிது?

ஓ அரசனே! (பரிக்ஷித்தே) கம்ஸன் வசுதேவரின் ஸமத்வ புத்தியையும் சத்தியத்தில் கட்டுப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்து சந்தோஷ மனதுடன் சிரித்துக் கொண்டு பின் வருமாறு சொன்னான். (௫௯)

இந்தக்குழந்தை வீட்டுக்குப் போகட்டும். இவனிடமிருந்து எனக்குப் பயமில்லை. உங்களுடைய (அ) வது கர்ப்பத்தினாலல்லவா எனக்கு மிருத்யுவானது சொல்லப்பட்டது. (௬௦)

வசுதேவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு வீடு போய்ச் சேர்ந்தார். ஆனால் துஷ்டனும் இந்திரியங்களை யடக்காதவனுமான கம்ஸனுடைய அந்த வார்த்தையில் அவர் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. (௬௧)

ஓ பாரதனே! (பரீக்ஷித்தே) கோகுலத்திலுள்ள நந்தர் முதலிய கோபர்களும் அவர்கள் பத்னிகளும் வசுதேவர் முதலிய விருஷ்ணிகளும் (யாதவர்கள்) அவர்கள் பத்னியாகிய தேவகி முதலிய யதுஸ்திரீகளும் ஆகிய இந்த இரண்டு வம்சத்திலும் எல்லாரும் அநேகமாய் தேவதைகளின் அவதாரங்கள். கம்ஸனு

सर्वे वै देवताप्राया उभयोरपि भारत ।
ज्ञातयो बन्धुसुहृदो ये च कंसमनुव्रताः ॥ ॥६३॥
असुरास्तु सर्व एवैते लोकोपद्रवकारिणः ।
एतत्कंसाय भगवाञ्छशंसाभ्येत्य नारदः ॥ ॥६४॥
भूमेर्भारायमाणानां दैत्यानां च वधोद्यमम् ।
ऋषेर्विनिर्गमे कंसो यदून्मत्वा सुरानिति ॥ ॥६५॥
देवक्या गर्भसम्भूतं विष्णुं च स्ववधं प्रति ।
देवकीं वसुदेवं च निगृह्य निगडैर्गृहे ।
जातं जातमहन्पुत्रं तयोरजनशङ्कया ॥ ॥६६॥
मातरं पितरं भ्रातॄन्सर्वांश्च सुहृदस्तथा ।
घ्नन्ति ह्यसुतृपो लुब्धा राजानः प्रायशो भुवि ॥६७॥

उभयोः पक्षयोः देवक्यादिरिति शेषः ॥६५॥ देवक्या इति ॥ निगडैः शृङ्खलैः ॥ अजनो विष्णुः तच्छङ्कया ॥६६॥६७॥ इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे प्रथमाध्यायव्याख्या ॥

டைய ஞாதிகள் பந்துக்கள் இஷ்டர்கள் இன்னும் யார் கம்ஸனை அநுசரித்திருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாரும் உலகத்திற்கு உபத்திரவத்தைச் செய்யும் அசுரர்களாம். (௬௨-௬௩)

இவைகளை எல்லாம் தெரிந்தவரான நாரதர் கம்ஸனிடம் வந்து சொன்னார்.

அப்படிச் சொன்ன நாரதர் கருத்தாவது:— கம்ஸனுக்கு சாந்தகுணம் வந்துவிட்டால் தேவர்களின் எண்ணமான பூமி பாரத்தை போக்கவேண்டுமென்கிற காரியம் தாமதப்படுமென்றும் அவன் அதிகக்கொடுமையாய் நடந்தால் அவ்வெண்ணம் தாமதப்படாதென்றும் அப்பொழுது அவனைக்கொல்வதில் பகவான்பேரில் குற்றமான சொல் வாராதென்பதும் கருத்தாம். (௬௪)

பூமிக்கு பாரமாயிருக்கும் அசுரர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று தேவர்கள் செய்திருக்கும் முயற்சியை நாரதரிடம் கேட்டுக்கொண்டு கம்ஸன் நாரதர்போன பின் யதுக்கள் தேவர்களென்கிற எண்ணங்கொண்டான். (௬௫)

தன்னைக்கொல்வதற்காக தேவகியின் கர்ப்பத்தில் உண்டாவதெல்லாம் விஷ்ணுவின் அம்சமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்து தேவகியையும் வஸுதேவரையும் தன் வீட்டில் விலங்கிட்டான்.

அவர்களுக்குப் பிள்ளையுண்டாக உண்டாக அப்பிள்ளைகளை விஷ்ணுவென்னுஞ் சங்கையுடன்கொன்றான். (௬௬)

தாய் தகப்பன் சகோதரர்கள் புத்திரர் மித்திரர்கள் இவர்களைத் தன் உயிரே பெரிதாய் நினைக்கிறவர்களும் பணத்தாசை கொண்டவர்களுமான அரசர்கள் அநேகமாய் இவ்வுலகில் கொல்லுகிறார்கள் அல்லவா? (௬௭)

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌨𑍇𑌮𑌿𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௬௮॥
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ॥ ॥௬௯॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌬𑌕𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑍈𑌃।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌕𑍇𑌶𑌿𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍈𑌃॥ ॥௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌭𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂। 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿

முன் விஷ்ணுவினல் கொல்லப்பட்ட மகா அசுரனை காலநேமியே தானென்று நினைத்து (அந்த கம்ஸன்) யதுக்களுடன் விரோதித்துக்கொண்டான். (௬௮)

யதுக்கள், போஜர்கள், அந்தகர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் அரசனும் தன் தகப்பனுமான உக்கிரசேனரையும் விலங்கிட்டு மிக பலசாலியான (அந்தக்கம்ஸன்) சூரசேனதேசத்தை யாண்டுவந்தான். (௬௯)

முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கம்ஸனைக் கொல்வதற்காக தேவகியின் கர்ப்பத்தில் வாசஞ் செய்யும் பகவானை பிர்மா முதலானவர்கள் தோத்திரஞ் செய்துவிட்டு தேவகியையும் சமாதானஞ் செய்து போனர்களென்று இவ்வத்தியாயம் கூறுகின்றது.

[அ-கை.] கம்ஸன் யதுக்களுடன் விரோதித்துக் கொண்டானென்று முன் சொல்லப்பட்டது. அதையே விரித்து மூன்றரை சுலோகங்களால் சொல்லுகிறார். பிரலம்பன் பகன், சாணூரன், திருணவர்த்தன், மகாசனன் (அகாசுரன்) முஷ்டிகன், அரிஷ்டன், துவிவிதன், பூதனை, கேசி, தேனுகன் இவர்களுடனும் (௧) மற்றுமுள்ள பாணன் நரகன் முதலான அசுர அரசர்களுடனும் கூடிக்கொண்டு,

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑌭𑍌𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑍀 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ॥௨॥
𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌕𑍇𑌕𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥ ॥௩॥
𑌏𑌕𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌹𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌔𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌿𑌨𑌾 ॥ ॥௪॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌸𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 । 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑍋𑌽𑌘𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ ௧ ॥ ௩ ॥ 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 । 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 । 𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌃 । 𑌵𑌧𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥ ௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍈𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌵𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯

தானே பலவானும், ஜராசந்தனுடைய (அவன் மாமனார்) உதவியுடையவனுமான (கம்ஸன்) யாதவர்களுக்குப் பீடை செய்தான். (௨)

அவனால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த யாதவர்கள் குருதேசம், பாஞ்சாலதேசம் கேகயதேசம், சாளுவதேசம், விதர்ப்பதேசம், நிஷததேசம், விதேகதேசம், கோசலதேசம் இவைகளை அடைந்தார்கள். (௩)

அவர்களில் சில ஞாதிகள் அந்தக்கம்ஸனை அனுசரித்துச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தேவகியின் ஆறு கர்ப்பங்கள் கம்ஸனால் கொல்லப்பட்டபின்.(௪)

[அ-கை.] தேவகியினுடைய ஏழாவது கர்ப்பமானது வேறாயிடத்திற்குப் போய்விட்டதனால் பகவானுடைய பிரவேசம் சீக்கிரமாய் நடந்ததென்று சொல்ல வேண்டிச் சொல்லுகிறார்.

விஷ்ணுவின் அம்சமான ஆதிசேஷனென்று யாரைச்சொல்லுகிறார்களோ அவரே தேவகிக்கு சந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் விர்த்திபண்ணிக்கொண்டு தேவகியின் ஏழாவது கர்ப்பமாய் பவித்தார். [ஆனந்தரூபன் கர்ப்பத்தில் வந்ததனால் தேவகிக்கு சந்தோஷமும், முன்பிள்ளைகளைப்போல் இந்த கர்ப்பத்தையும் கொன்று விடுவானோ வென்கிற சந்தேகத்தினால் துக்கமுமென்பது கருத்தாம்.](௫)

எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆன்மாவாகிய பகவானும் தன் அடைக்கலமான யாதவர்களுக்குக் கம்ஸனால் உண்டான பயத்தைத் தெரிந்து யோகமாயையைப் பார்த்து உத்திரவுகொடுத்தார் [அ-சுலோகங்களால்] (௬)

𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌂𑌸𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿॥ ॥௭॥
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯॥ ॥௮॥
𑌅𑌥𑌾𑌹𑌮𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥ ॥௯॥

𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌠𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌦𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯
𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 ॥௮॥ 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹—

ஏ தேவி மங்களமானவளே ! இடையர்களாலும் பசுக்களாலும் அலங்காரமாயிருக்கும் கோகுலம் போய்ச் சேர் ; நந்த கோகுலத்தில் வசுதேவரின் ஸ்திரீயான உரோகிணி இருக்கிறாள்.

அவள் மாத்திரமல்ல; இன்னும் மற்றவர்களும் கம்ஸனுக்காகப் பயந்து மறைவான இடங்களில் இருக்கிறார்கள். (௭)

தேவகியினுடைய வயிற்றில் சேஷனென்று பெயருடையது... என்னுடைய அம்சமுமான கர்ப்பமானது இருக்கிறது (கர்ப்பத்தை எடுப்பதால் அதற்கு அபாயம் வாராது எனக் காண்பிப்பதற்காக என்னுடைய அம்சமென்று சொன்னதின் கருத்தாம்) அந்த கர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ரோகிணியின் வயிற்றில் வைத்துவிடு. (௮)

[அ-கை.] எதற்காக இந்த காரியம் என்றால் கூறுகிறார்.

ஏ மங்களகரமானவளே! முன் சொல்லியபடி உன்னால்தேவகி கர்ப்பமானது எடுக்கப்பட்ட உடனே நான் (க) அம்சபாகத்துடன் (அதாவது பரிபூர்ணசொருபத்துடன்) தேவகிக்குப் புத்திரனுகுந் தன்மையை அடையப்போகிறேன். நீயும் நந்தருடைய பத்தினியாகிய யசோதையினிடம் உண்டாகவேண்டும். (௯)

(க)கிருஷ்ணன் விஷ்ணுவின் அவதாரம் என்று பலஇடங்களிலுஞ் சொல்லப் பட்டிருப்பதால், இந்த இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் (அம்சபாகத்துடன்) என்ற வார்த்தைக்கு அம்சமாய் என்று அர்த்தம் சொல்வது சரியல்லவென்று ஸ்ரீ தரசுவாமிகள் இந்துவிதமாய் அர்த்தஞ் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். (க) அம்சங்களென்ற சக்திகளால் பஜிக்கிறார். அதாவது பிர்ம்மாமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமான ஜீவராசிகளுக்கு அதிஷ்டானமா யிருக்கிறார். (உ) ஞானம், ஐசுவரியம், பலம் இவைகளுடன் பஜிக்கிறார். அதாவது தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஞானம், பலம், ஐசுவரியம் முதலியனவும் கொடுக்கிறார். (ந) அம்சத்தினால் (புருஷ சொருபத்தினால்) மாயையை வேறாகக் காணல் (ச) மாயையினுடைய (பாகங்கள்) குணங்களினால் அவதார முதலான பேதங்கள் எவருக்கோ அவர் அம்சபாகர் (ரு) அம்சங்கள் மச்சம் கூர்மம் முதலான அவதாரங்கள். பாகங்கள்-ஸேவிக்கத் தக்கவைகள்.

अर्चिष्यन्ति मनुष्यास्त्वां सर्वकामवरेश्वरीम् ।
धूपोपहारबलिभिः सर्वकामवरप्रदाम् ॥ ௧௦ ॥
नामधेयानि कुर्वन्ति स्थानानि च नरा भुवि ।
दुर्गेति भद्रकालीति विजया वैष्णवीति च ॥ ௧௧ ॥
कुमुदा चण्डिका कृष्णा माधवी कन्यकेति च ।
माया नारायणीशाना शारदेत्यम्बिकेति च ॥ ௧௨ ॥
गर्भसंकर्षणात्तं वा प्राहुः संकर्षणं भुवि ।
रामेति लोकरमणाद्बलभद्रं बलोच्छ्रयात् ॥ ௧௩ ॥

अमोघेति । अमोघ अनन्यदैवत्यमूढः । अल्पाहारमेनेति अल्पैः शक्तिभिः । प्रजाः प्रतिष्ठति सर्वान् ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान् जन्तून् मोहयति । देवकीगर्भस्थं वैष्णवं तेजः । यथा । अम्बेः ज्ञानेनोपबृंहणादिभिः । राजपतिमोजपतिर्व्यापितिस्तदेन । यथा । अम्बेन वा संकर्षणेन मायायाः संमोहनं प्रजानां रक्षणं यस्य तेन । यथा । अम्बेन मायया भूवनावताराद्युत्सवाः सर्वाः सेवाः यस्य तेन । यथा । अंशावतारकर्तृकत्वादि उत्सवाः प्रजनीयाः । तत्र साक्षात्सर्वोत्सवाः यस्य तेन । यथा । अम्बेः ज्ञानबलादिभिः । प्रजनं अनुव्रतानं सत्केषु यस्य तेन । सर्वथा वशीकरणे विवक्षितम् ॥ श्लो ॥ कृष्णस्य सहभावानुषङ्गित्वात् कृष्णादीति । तां प्रोक्तां सर्वपति अंशयोगमायादीति तत्क्षणे स्वयमुपतिष्ठन् ॥ ௯ ॥ अर्चिष्यन्तीति । सर्वान् च तन्त्रोक्तान् कामान् अपेक्षितान् सर्वाणि श्रेष्ठानि यानि तानि कामान् सर्वेषां प्रदात्री या ताम् ॥ ௧௦ ॥ ௧௧ ॥ ௧௨ ॥ गर्भसंकर्षणात् संकर्षणमित्युक्त्वा अनन्यबलत्वात् बलभद्र इति व्यवहारं भविष्यतीत्याह — गर्भेति । रामेति च संबोधनं करिष्यन्ति । अथा

[அ-கை] நாலரை சுலோகங்களால் அவளையும் உற்சாகப் படுத்துகிறார்.

யார்யார் என்னஎன்ன வரங்களை விரும்புகிறார்களோ அவர்களுடைய அந்த வரங்களுக்கு ஈசுவரியும், பூஜிக்கிறவர்களுக்கு இஷ்டமான வரங்களைக்கொடுக்கிறவளுமான உன்னை மனுஷ்யர்கள் பலவிதமான காணிக்கை பூஜை திரவியங்களால் பூஜிப்பார்கள். (௰)

துர்க்கை, பத்திரகாளி, விஜயை, வைஷ்ணவீ, குமுதை, சண்டிகை, கிருஷ்ணை, மாதவி, கன்னிகை, மாயை, நாராயணி, ஈசானை, சாரதை, அம்பிகை யென்று உனக்குப் பெயர்களையும் பூலோகத்தில் மனுஷ்யர்கள் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். (௧௧-௧௨)

உன்னால் தேவகியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ரோகிணியின் கர்ப்பத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு போகப்படுகிற காரணத்தால், அவரை சங்கருஷணன் என்று

सन्दिष्टैवं भगवता तथेत्योमिति तद्वचः ।
प्रतिगृह्य परिक्रम्य गां गता तत्तथाकरोत् ॥ ௧௪ ॥
गर्भे प्रणीते देवक्या रोहिण्यां योगनिद्रया ।
अहो विस्रंसितो गर्भ इति पौरा विचुक्रुशुः ॥ ௧௫ ॥
भगवानपि विश्वात्मा भक्तानामभयङ्करः ।
आविवेशांशभागेन मन आनकदुन्दुभेः
अंशेन भगवान् विष्णुः पूर्वो भारावनुत्तये ॥ ௧௬ ॥
स बिभ्रत्पौरुषं धाम भ्राजमानो यथा रविः
दुरासदोऽतिदुर्धर्षो भूतानां सम्बभूव ह ॥ ௧௭ ॥

साकृष्टेन तेन मोक्षस्य रमणात् रत्यर्थदानात् ॥ ௧௩ ॥ सन्दिष्टेति । तथेति वचनाङ्गीकृत्यादरेणोमिति प्रतिगृह्य गां भुवम् ॥ ௧௪ ॥ गर्भे इति । विस्रंसितः विस्रस्त इत्येवं विचुक्रुशुः । [illegible] इत्यर्थः । आविवेशेति । मनः आविवेश [illegible] जीवानामिव धातुसम्बन्ध इत्यर्थः ॥ स [illegible] यावत् श्रीविष्णोः ॥ ௧௭ ॥ तत इति । जगन्मङ्गलं जगतां मङ्गलं । अच्युतांशं अच्युताः अंशाः षड्गुणैश्वर्यादयो यस्य तत् । यद्वा । अच्युतस्य अंशं भक्तानुग्रहाय [illegible] इत्यर्थः । समाहितं सम्यक् धृतमेव आहितं वेदान्तीक्षयाप्यधिगतम् । देवी देवकी [illegible] इत्यर्थः । सर्वात्मकं सर्वस्यात्मानम् । अतएव आहितं [illegible]

பூமியில் சொல்லுகிறார்கள். உலகுக்குப்பிரியத்தைக் கொடுப்பதால் ராமனென்றும் பலம் அதிகமாயிருப்பதால் பல பத்திரனென்றும் அவரைச்சொல்லுவார்கள்(௧௩)

இவ்விதம் பகவானல் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்ட (மாயா தேவியானவள் அந்த வார்த்தையை அப்படியே ஆகட்டுமென்று ஆதரவுடன் ஒப்புக்கொண்டு பூலோகம் போய் அவ்விதமே (பகவான் உத்திரவுப்படியே) செய்து விட்டாள். (௧௪)

தேவகியின் கர்ப்பமானது யோக நித்திரை (மாயை)யினல் ரோகிணியினிடங் கொண்டுபோய் வைக்கப்படவே, கர்ப்பம் கரைந்துவிட்டதென்று (அதின் உண்மை தெரியாததினல் பட்டண ஜனங்கள் முறை யிட்டார்கள். (௧௫)

பகவான் (விஷ்ணுவானவர்) அம்சத்தினல் பூமியின் பாரத்தைப்போக்கடிக்கவேண்டி அம்ச பாகத்துடன் வசுதேவரின் மனதில் ஆவிர்பவித்தார் (மற்ற ஜீவர்களைப்பந்தம் தாது சம்பந்தம் அவருக்கில்லை யென்று காண்பிப்பதற்காக மனதில் ஆவிர்ப்பவித்தார் என்றது.) (௧௬)

விஷ்ணுவின் அம்சமான தேஜஸ்ஸை வகித்த அந்த வசுதேவர் சூரியனைப்போல பிரகாச முடையவராகவும் பிறரால் பலாத்கரிக்க முடியாதவராகவும் ஒருவராலும் அவமானம் பண்ண முடியாதவராகவும் ஆய்விட்டார். (௧௭

तततो जगन्मङ्गलमच्युतांशं
समाहितं शूरसुतेन देवी ।
दधार सर्वात्मकमात्मभूतं
काष्ठा यथानन्दकरं मनस्तः ॥ ॥१८॥

सा देवकी सर्वजगन्निवास
निवासभूता नितरां न रेजे।
भोजेन्द्रगेहेऽग्निशिखेव रुद्धा
सरस्वती ज्ञानखले यथा सती॥ ॥१९॥

मनस्तः मनसैव । दधार धारणायुक्तवती । अत्रानुरूपं दृष्टान्तमाह—यथा काष्ठा प्राची दिक् आनन्दकरं चन्द्रमिति ॥ १८ ॥ रेजेति । सर्वजगन्निवासस्य श्रीहरेर्निवासभूतापि । नितरां सर्वजनाह्लादकतया न रेजे । किंच । स्वयमेवानन्दमनुभूय । यतः कंसस्य गृहे रुद्धाग्नेर्निर्देश्यते। घटादिषु रुद्धा अग्निशिखेव कलिकेव । तथा सती शोभना। सरस्वती ज्ञानखले ज्ञानवञ्चके रुद्धा यथा । अन्येषामनुपकारिणी न राजते तद्वत् ॥१९॥ ताशीति। प्रस

பிற்பாடு சூரனுடைய புத்திரனை வசுதேவரால் வேத தீக்ஷையுடன் கர்ப்பாதானஞ் செய்யப்பட்டதும், ஜகத்திற்கு மங்களமும், சர்வ பிராணிகளுக்கும் ஆன்மாவாயும் (ஆகையால்) தன்னிடத்திலும் முன்னே வசித்துக்கொண்டிருப்பதுமான (க) விஷ்ணுகலையை தேவகியானவள் மனதினுலேயே கர்ப்பந் தரித்தாள். (அதற்குச் சரியான திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறுர்;) கீழ்த்திக்கானது ஆனந்தகரனுன சந்திரனே எப்படித் தரிக்குமோ அது போலவாம். (கஅ)

அந்த தேவகியானவள் எல்லா ஜகத்திற்கும இருப்பிடமான விஷ்ணுவை கர்ப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டு கம்ஸனுடைய வீட்டில் அடைக்கப்பட்டவளாய் குடத்திற்குள் வைக்கப்பட்ட விளக்குப் போலும், ஞான வஞ்சகனிடத்தில் அதாவது தனக்குத் தெரிந்தவைகளே மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடாதென்று எண்ணமுடையவனிட மிருக்கும் வித்தையைப்போலும், அதிகமாய் சோபிக்காமலிருந்தாள் [கருத்து] தனக்குள்ளே தானுய் ஆநந்தத்தை அனுபவித்தாளே தவிர மற்றவர்கள் பார்த்து ஆநந்திக்க இடமில்லாமல் போய்விட்டது. (கசு)

(க) அச்சுதாம்சம் என்றவிடத்தில் அர்த்தங்கள். (க) ஒருநாளும் நாசமடையாத ஐசுவரிய முடையவர் (உ) அச்சுதருடைய அம்சம் போன்றவர். அதாவது பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டியதற்காக அளவு பட்ட சிறிதான திருமேனியைக் கொண்டவர்.

𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌹𑍈𑌷 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌯𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 ॥ ௨௦
𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌮𑍇
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂
𑌯𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨௧

𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 । 𑌸 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌲𑍋 । 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌧𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௨௧॥ 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌷 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿

விஷ்ணுவை கர்ப்பத்திலுடையவளும், அந்தக் 'காந்தியினாலே அந்த வீட்டைப் பிரகாசஞ்செய்பவளும், வெண்மையான மந்தகாசமுடையவளுமான அந்த தேவகியைப் பார்த்துக் கம்ஸன் (தனக்குள்). சொல்லிக் கொள்கிறான், என் உயிரைக் கொண்டு போகிற விஷ்ணுவானவர் இவள் கர்ப்பத்திற்குள் வந்திருக்கிறார். நிச்சயம்; ஏனெனில் இவள் இதற்குமுன் அதாவது முந்திய கர்ப்பங்களில் இவ்விதமான தேஜஸ்ஸையுடையவளாயில்லை. ௨௦]

[அ-கை] இப்பொழுது அவன் (தனக்குள்) (விஷ்ணுவின்) விஷயமாய் நான் சீக்கிரம் என்ன செய்யவேண்டும். சாமாதி உபாயங்களை உபயோகிப் போமென்றால் அதற்கு இடமில்லை யென்று சொல்லுகிறான்.

தேவகாரியத்தைப் பிரதானமாகவுடைய இந்த விஷ்ணு தன்னுடைய பராக்கிரமத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளமாட்டார். அதாவது நம்மைக்கொன்றே போடுவார் (அல்லது வேறு அர்த்தம்) தன் காரியத்தையே பிரதானமாக உடையவனாயிருந்தாலும் ஓர் புருஷன் தன் பராக்கிரமத்தைக் கெடுத்துக் கொள்ளமாட்டான்.

[அ-கை] ஆதலால் இப்போது ஸ்திரீவதஞ் செய்தால் அது கெட்டுப்போகுமென்று கருதி அதையே விவரித்துச் சொல்லுகிறார்.

ஸ்திரீ அதிலும் தங்கை விசேஷமாய்க் கர்ப்பிணி இவளைக் கொல்வதானது உடனே யசஸ்ஸையும் ஐசுவரியத்தையும் ஆயுசையும் கெடுத்துவிடும். (௨௧)

விஹந்தி கீர்திம் ஸாத்வீநாம் ஸதாம் பரே—
த்யஜந்தி ஸந்தோ யஶஸா விஹீநம் ।
ஸ ஏஷ ஜீவந் கலு ஸம்பரேதோ
வர்தேத யோऽத்யந்தந்ருஶம்ஸிதேந ॥ ॥௨௨॥
தேஹே ம்ருதே தம் மநுஜாஶ்ஶபந்தி
கந்தா தமோऽந்தம் தநுமாநிநோ த்ருவம் ॥ ॥௨௩॥
இதி கோரதமாத்பாவாத் ஸந்நிவ்ருத்த: ஸ்வயம் ப்ரபு: ।
ஆஸ்தே ப்ரதீக்ஷ்ய தஜ்ஜந்ம ஹரேர்வைராநுபந்தக்ருத் ॥ ॥௨௪॥
ஆஸீநஸ்ஸம்விஶம்ஸ்திஷ்டந் புஞ்ஜாந: பர்யடந் பிபந் ।
சிந்தயாநோ ஹ்ருஷீகேஶமபஶ்யத்தந்மயம் ஜகத் ॥ ॥௨௫॥
ப்ரஹ்மாதிதேவகணா: தேவகீகர்பஸ்துதிம்
குர்வந்தி ।
ப்ரஹ்மாபவஶ்ச தத்ரைத்ய முநிபிர்நாரதாதிபி: ।

ப்ரேதஸ்ய நிருஶம்ஸிதேந க்ரூரகர்மணா வர்தேத ॥ ௨௨ ॥தேஹ இதி।
தம் ஜீவந்தமேவ மநுஜா ஶ்ஶபந்தி பரோக்ஷே வதந்தி । தேஹே ம்ருதே ।
தநுமாநிந: பாபிந: நரகம் கந்தா ந ஸம்ஶய: । ஸர்வப்ராணிஹிம்ஸாத் । தநுமா
நிநோ தேஹாத்மாபிமாநிநோऽஸ்ய தேஹே ம்ருதே । அயம் த்ருவம் தமோ கமிஷ்யதீதி ॥௨௪॥ ஆஸீந இதி। ஸம்விஶந் ஶயாந: ॥௨௫॥ ப்ரஹ்மேதி। கீர்பி:
கீர்பி: । வ்ருஷணம் காமவர்ஷிணம் । ஐடயந் தோஷ்டுவந்த: ॥ ௨௬ ॥

மற்றவர்கள் அடையக்கூடாத கீர்த்தியைக் கெடுத்து விடும். யசஸ்ஸு
இல்லாதவனை சாதுக்கள் தள்ளிவிடுவார்கள். எவன் மிகவும் கொடுமையான
செய்கையுடன் கூடியிருப்பனோ அவன் உயிருடன் கூடிய பிரேதமாவான். (௨௨)
அப்படிப்பட்டவனை உயிருடனிருக்கும் போழுதே மனிதர்கள் கெட்ட
வார்த்தைகளால் திட்டுவார்கள். அவனுடைய தேகம் அழிந்த பிற்பாடு அந்த
தேகாபிமானி நரகம் போய்ச் சேருவான். அப்படிப்பட்ட மனிதன் இறந்தபின்
இவன் நிச்சயமாகவே நரகம் போய்ச் சேருவானென்று திட்டுவார்கள். (௨௩)
அந்த கம்ஸன் இவ்விதம் மிகக் கொடுமையான எண்ணத்திலிருந்து திரும்பினவனாய் தான் பிரபுவாயுருந்தும் விஷ்ணுவினிடம் விரோதம் வைத்தே
அவருடைய அவதாரத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். (௨௪)
அவன் இருக்கும் பொழுதும், படுத்துக்கொள்ளும்பொழுதும், நிற்கும்பொழுதும் உண்ணும்பொழுதும் நடக்கும்பொழுதும் பானஞ் செய்யும் பொழுதும்
விஷ்ணுவை நினைத்துக்கொண்டு ஜகத்தை விஷ்ணுமயமாகவே பார்த்தான். (௨௫)

[பிர்ம்மா முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட கர்ப்பஸ்துதி]

பிர்மாவும் ஈசானனும் நாரதர் முதலிய முனிவர்களும் பரிவாரங்களோடு
கூடிய தேவர்களும் அவ்விடம் [தேவகி, கர்ப்ப அறையில்) வந்து இஷ்டார்த்தசித்தி தரும் பகவானை மதுரமானவாக்குகளால் தோத்திரஞ் செய்தார்கள். (௨௬)

𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑌣𑌮𑍈𑌡𑌯𑌨𑍍। ௨௫

॥𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌊𑌚𑌃॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃॥ ௨௬.

𑌵𑍈𑌭𑌯𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌤𑍇𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 । 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑍌 ॥ 𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 । “𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 । 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌮𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

[அ-கை] முன் பிரதிஜ்ஞை பண்ணினபடி முடித்ததில் சந்தோஷங்கொண்ட தேவர்கள் முதலில் சத்தியத்தை முன்னிட்டே ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்கள்.

ஸத்திய சங்கர்ப்பனையும் சத்தியத்தினாலே அடையக்கூடியவனையும் சிருஷ்டிக்கு முந்தியகாலம் சிருஷ்டிகாலம் பிரளயத்திற்குப் பிந்தின காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் சத்தியனையும் அதனால் திரிசத்தியனென்று சொல்லப்பட்டவனையும் [அதாவது] [க] சத்தியத்திற்கு இருப்பிடமாயும், [உ] ஸத்தியத்தி [ஐம்பூதங்களி]ல் அந்தர்யாமியா யிருப்பவரும் [ங ஸத்திய [ஐம்பூத]த்திற்கு பாரமார்த்திகமான ஸத்தியமானவரும் ருதம் [ச] ஸத்தியம் இவைகளை நேத்திரமாயுடையவரும் அல்லது அவைகளை நடத்தி வைப்பவரும் ஸத்தியரூபனுமான உம்மை நாங்கள் சரணமென்றடைந்திருக்கிறோம். (உஎ)

[க] ஸத்-என்றால் பூமி ஜலம் தேஜஸ்ஸு ஆக மூன்றுக்கும், திய-என்றால் வாயு ஆகாசம் ஆகிய இரண்டுக்கும், ஆகவே ஐம்பூதங்களுக்கும் ஸத்தியம் என்றுபெயர். இது தைத்தரீய உபநிஷத்திற் கூறியுளது. இதனால் சிருஷ்டிக்கு முற்காலங் கூறப்பட்டது. உ-ஐம்பூதங்களில் அந்தர்யாமியா யிருப்பவர் என்பதால் நிகழ்காலத்திலிருக்குந் தன்மை பெறப்பட்டது. [ங] ஐம்பூத [ஸத்திய] மழிந்தாலும் தாமழியாதவரென்று கூறுவதால் பிரளயகாலத்தி லிருக்குந்தன்மையும் பெறப்பட்டது. இதனால் திரிஸத்தியனென்பதும் பெறப்பட்டது. ஸமதரிசனம் ருதமென்றும் உண்மையாகவும் பிரியமாகவும் பேசும் வார்த்தை ஸத்தியமென்றும் பகவானால் மேலே அர்த்தம் சொல்லப்படப்போகிறது.

एकायनोऽसौ द्विफलस्त्रिमूल—
श्चतूरसः पञ्चविधः षडात्मा।
सप्तत्वगष्टविटपो नवाक्षो
दशच्छदी द्विखगो ह्यादिवृक्षः॥ २७

वदुत्तरा नेत्राख्या। तथा सत्यस्य सत्यं तदेव सत्यस्य सत्यं पारमार्थिकं तन्नाशेऽप्यवशिष्यमाणत्वम्। [illegible] सत्य [illegible] दर्शितं। [illegible] सत्य [illegible] वाचितं। तथा ऋतस्य नेत्रं ऋतं सूनृता वाणी। सत्यं समदर्शनम्। तथा भगवद्व्याख्यानकारैः "सत्यं च समदर्शनम्। ऋतं च सूनृता वाणी कविभिः परिकीर्तितेति" तयोर्नेत्रं प्रापकं नेतारं प्रापकमित्यर्थः। एवं सर्वप्रकारेण सत्यात्मकं भगवन्तं त्वां वयं शरणं प्रपन्नाः प्राप्ता इति ॥२६॥ ननु भवन्तोऽपि लोकेश्वराः [illegible]। किमिति मां शरणं प्रपद्यध्वे। [illegible]। कुतः [illegible]। सर्वस्य सृष्ट्यादिकारणत्वात्। वयं तु [illegible]कारणा एव। लोकादिरूपप्रपञ्चस्य [illegible] सर्वस्य [illegible]। तत्प्रपञ्चं वृक्षरूपेण निरूपयन्ति॥ एकायन इति। सर्वप्रपञ्चः आदिवृक्षः। वृश्च्यत इति वृक्षः। समष्टिव्यष्टिदेहरूपः। कथंभूतः एकायनः एका प्रकृतिः अयनं आश्रयो यस्य सः। सुखदुःखे द्वे फले यस्य सः। त्रयो गुणा मूलानि यस्य सः। धर्मार्थकाममोक्षाश्चत्वारो रसा यस्य सः। पञ्च [illegible] यानि श्रोत्रादीनि प्रकाराय

[அ-கை] நீங்களும் உலகங்களுக்கு என்னைப்போன்ற ஈசுவரர்கள் தானே. அப்படியிருக்க ஏன் என்னைச்சரணம் அடைகிறீர்களென்று நீர் சொல்லக்கூடாது.(ஏனெனில்) நீர் ஒருவரே சிருஷ்டி முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகையால் எல்லாருக்கும் ஈசுவரன் நீர்தான். நாங்களோ உம்மையே சரணமென்றடைந்தவர்கள் தான். உலகமுதலிய எல்லா துவைதமும் உம்மைத்தவிர வேறில்லையென்று சொல்ல ஆரம்பித்து துவைதப் பிரபஞ்சத்தை விருக்ஷத்தன்மையாய் வைத்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

*இந்த [பிரபஞ்சரூபமான] ஆதிவிருக்ஷமானது ஒரு அயனத்துடனும் இரண்டு பழங்களுடனும் மூன்று வேர்களுடனும் நான்கு ரஸத்துடனும் ஐந்துவிழுதுகளுடனும் ஆறு ஆன்மாவுடனும் ஏழு தாதுக்களாகிற தோல்களுடனும் எட்டுக் கிளைகளுடனும் நவ துவாரங்களுடனும் பத்து இலைகளுடனும் இரண்டு பக்ஷிகளுடனும் கூடியது. (உஎ)

*ஆதிவிருக்ஷம்—சமஷ்டி வியஷ்டி தேகவடிவமான இந்தப்பிரபஞ்சமானது ஆதிகாலத்திலுண்டானது. விருக்ஷமானது வெட்டப்பட்டு அழிவதுபோல் பிரபஞ்சமும் ஒருகாலத்தில் அழியுந் தன்மையுடையதாதலால் விருக்ஷமென்றார்.

த்வமேக ஏவாஸ்ய ஸத: ப்ரஸூதி—
ஸ்த்வம் ஸந்நிதானம் த்வமனுக்ரஹஶ்ச।
த்வன்மாயயா ஸம்வ்ருதசேதஸஸ்த்வாம்
பஶ்யந்தி நானா ந விபஶ்சிதோ யே। ௨௯

ஸ்ய ஸ: । ஷடூர்மய: "புபுக்ஷா பிபாஸா ப்ராணஸ்ய மனஸ: ஸ்ய ஶோகமோஹௌ ஶரீரஸ்ய ஜராம்ருத்யூ ஷடூர்மய:" கோஶா வா த்வக்ருங்மாம்ஸ மேதோஸ்தி மஜ்ஜானஸ்தே ஷட்கோஶா: । த்வக்ஸஹிதா: பூர்வோக்தா ஸப்த தாதவ: த்வசோ யஸ்ய ஸ: । பஞ்சபூதானி மனோபுத்த்யஹங்காராஶ்சேதி அஷ்டௌ விடபா: ஶாகா விஸ்தாரா யஸ்ய ஸ: । நவாக்ஷ: நவ த்வாராணி அக்ஷீணி சித்ராணி யஸ்ய । தஶ ப்ராணா: நாககூர்மக்ருகரதேவதத்ததனஞ்ஜய ப்ராணாபான

[இவ்விதம் அமையப்பெற்ற இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்திற்கு நீர் ஒருவரே உற்பத்திக்குக் காரணமாகவும் லயத்திற்கு ஸ்தானமாகவும் ரக்ஷகனைகவும் இருக்கிறீர், ஓ தேவர்களே பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரன் இவர்கள் மேற்சொல்லிய காரியங்களைச் செய்வது பிரசித்தமாக விருக்க என்னையே ஏன் சொல்லுகிறீர்கள் என்றால் கூறுகிறார்கள்.] உம்முடைய மாயையினல் மறைக்கப்பட்ட அறிவுடையவர்கள்தான் உம்மைப் பல வடிவமாய்ப் பார்ப்பார்களே தவிர எவர்கள் தெரிந்தவர்களோ அவர்கள் அவ்விதம் பார்க்கமாட்டார்கள். (௨௯)

ஒரு அயனம்—பிரகிருதி ஒன்றையே ஆசிரயித்தது. இரண்டு பழங்கள்—சுகம் துக்கம். மூன்று வேர்—ஸத்துவகுணம் ரஜோகுணம் தமோ குணம்.

நான்கு ரஸம்— தர்மம் அர்த்தம் காமம் மோக்ஷம். ஐந்து விழுது—ஐம்புலன்கள். ஆறு ஆன்மா—[௧]ஆறு ஊர்மி [அலை]களாகிற பசி தாகம் சோகம் மோகம்.ஜரை [கிழத்தனம்] மரணம் முதலான ஆன்மாவை யுடையது. இவைகளில் பசி தாகம் இரண்டும் பிராணனுக்கும், சோகம் மோகம் இரண்டும் மனதிற்கும், ஜரை மரணம் இரண்டும் சரீரத்திற்கும் உரியனவாம்.

சோகம் இச்சித்த வஸ்து கிடையாத விடத்திலும் கிடைத்தது தவறிப்போனவிடத்திலுமாம். மோகம் கிடைத்து அனுபவிக்குமிடத்திலாகும்.

[௨] ஆறுகோசங்களை ஆன்மாவாயுடையது. ஆறு கோசங்களாவன-தோல் இரத்தம் மாம்சம் சதை எலும்பு ஊன் என்பனவாம்.

ஏழுதோல்கள்—முற்கூறிய தோல் முதல் ஊன்முடிய ஆறுகோசங்களுடன் சர்மத்தையுஞ் சேர்த்து ஏழாம் [கருத்து] ஆதலால் ஆறு ஆன்மாவென்ற எட்டு க்கிளைகள் ஐம்பூதங்கள் மனம் புத்தி அகங்காரம் நவதுவாரம் கண் மூக்கு செவி முதலியனவாம். பத்து இலைகள் பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் ஸமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன். இரண்டு பக்ஷிகள்—ஜீவன் ஈசுவரன்.

𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌬𑍋𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌾𑌨𑌿
𑌸𑌤𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌖𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । ௨௦

[illegible]

[அ-கை] நான் தேவகியின் பிள்ளையாயிருக்க இவ்விதம் என்னை ஏன் வர்ணிக்கிறீர்களென்றால் கூறுகிறார்கள்.

பரமாத்மாவாயும் போதவடிவமுமானவரே! ஸ்தாவர ஜங்கமங்களான உலகத்தினுடைய க்ஷேமத்திற்காக ஸத்துவகுணத்துடன் கூடியதும் ஸாதுக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறதும் துஷ்டர்களுக்கு அமங்களந்தருவதுமான ரூபங்களைத் தரிக்கிறீர் [ஆதலால் நீர் ஒருவருக்கும் பிள்ளையில்லையென்று அர்த்தமாம். [௨௦

த்வய்யம்புஜாக்ஷாகிலஸத்த்வதாம்நி
ஸமாதிநாऽऽவேசிதசேதஸைகே।
த்வத்பாதபோதேந மஹத்க்ருதேந
குர்வந்தி கோவத்ஸபதம் பவாப்திம்॥ ௩௧
ஸ்வயம் ஸமுத்தீர்ய ஸுதுஸ்தரம் த்யுமந்
பவார்ணவம் பீமமதப்ரஸௌஹ்ருதா:।
பவத்பதாம்போருஹநாவமத்ர தே
நிதாய யாதா: ஸதநுக்ரஹோ பவாந்॥ ௩௨

அதப்ரஸௌஹ்ருதா: ஸர்வபூதேஷ்வதப்ரஸௌஹ்ருதா: அதிவ்ருத்திபக்தா: । அதஏவ அந்யேஷாமுத்தரணாய நிதாயேதி கதம் த்வத்பாதபோதேந தீர்ணா: அத

[அ-கை] முன்சொன்ன காரணம் மாத்திரமல்ல! பக்தர்களின் மோக்ஷநிமித்தமாயும் அவதரிக்கிறீரென்று சொல்லுகிறார்கள்.

தாமரைக்கண்ணனே! அறிவிற்சிறந்தவர்கள் எல்லா உலகத்திற்கும் வாசஸ்தானமான உம்மிடத்தில் ஸமாதியோடு கூடிய மனதினால் இதுவே சேவிக்கத்தகுந்ததென்று பெரியோர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதும் அல்லது இதுவும் மாயாமயமென்று அனாதரவாய்த் தள்ளிவிடப்படாததும் இதுவே எல்லாவற்றிலும் மேலானதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதுமான உம்முடைய பாதமாகிற தெப்பக்கட்டையை அடைக்கலம் புகுந்து ஸம்ஸாரஸாகரத்தைப் பசுங்கன்றின் குளம்படியைத் தாண்டுவதுபோல் எளிதாய்க் கடக்கிறார்கள். [உம்மைப் பஜிப்பதனால் அவர்களுக்கு முக்தியானது ஆயாஸமில்லாமலே கிட்டுகிறதென்று கருத்தாம்]

[அ-கை] முன்னோர்கள் அந்தத் தெப்பக் கட்டையினாலே கரைகடந்தார்களானால் இப்போதிருப்பவர்களுக்கு என்ன கதியென்றால் அதற்குச் சொல்லுகிறார்கள்]

ஸ்வயம் பிரகாசமானவரே! [பகவானே] உம்முடைய பாதமாகிற தெப்பக்கட்டையின் சமீபம் வந்தமாத்திரத்திலே சம்ஸாரசாகரமானது கன்றுக்குட்டியின் குளம்படிபோலாய் விடுகிறது. ஆதலால் முந்தின பெரியோர்கள் மற்றவர்களுக்கு பயங்கரமும் மற்றவர்களால் தாண்டமுடியாததுமான ஸம்சாரசாகரத்தை வேறொன்றையெதிர்பாராமல் [இதைக்கொண்டு] தாங்களே கடந்து, எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் அதிகப் பிரியமுடையவர்களாதலால் அவர்கள் தாண்டுவதற்காக உம்முடைய பாதாரவிந்தமாகிற கப்பலை இங்கேயேவைத்துவிட்டார்கள். அதாவது பக்திமார்க்கத்தின் சம்பிரதாயத்தை ஏற்பாடுபண்ணிவிட்டார்கள். என் பாதத்தெப்பக்கட்டையினால்தான் கடந்தார்களோவென்றால்? ஆம். ஏனென்றால் நீர் பக்தர்களுக்கே அனுக்கிரகஞ் செய்கிறவர் [ஆதலால் எவ்விதமாயும் பகவானிடத்திலேயே மனதை வைக்கவேண்டுமென்று கருத்தாம்] (௩௨)

𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨-
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌃
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑌃॥ ௩௩
𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌧𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍-
𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍀𑌕𑌪𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋॥ ௩௪

[illegible] ॥௩௨॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑍇𑌨 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 । 𑌨 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌹𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌹𑌾𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃। 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌪𑌸𑌾 । 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌤𑌪𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇 । 𑌨 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥௩௩॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌵𑌿𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃

[அ-கை] விவேகிகள் என்னை பஜனஞ் செய்வானேன்? அவர்கள் முக்தர்கள் தானே யென்றால் அதற்குச்சொல்லுகிறார்கள். தாமரைக்கண்ணனே! வேறுசிலர் நாம்முக்தர்களாய் விட்டோமென்று எண்ணங்கொண்டு உம்மிடம் மனதை வைக்காமல் அதனால் பரிசுத்தமடையாத புத்தியையுடையவர்களாய் வாதம் பண்ணுவதில் யாத்திரம் பிரகாசமான புத்தியோடிருந்து வருத்தப்பட்டு அதாவது அனேகம் ஜன்மங்களில் தவஞ்செய்து மோக்ஷத்திற்கு கிட்டின ஸ்தானமான நல்ல குலத்தில் பிறத்தல் தவம் செய்தல் சாஸ்திரம் படித்தல் முதலானவைகளை அனுசரித்து உம்முடைய பாதபஜனத்தை அநாதரவு பண்ணின மூலமாய் விக்கினங்கள் நேரிட்டுக்கெட்டுவிடுகிறார்கள். (௩௩)

[அ-கை] உம்மை அடைந்தவர்கள் ஒருநாளும் கெட்டுப்போகிறதில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

பிரபோ மாதவரே! உம்மிடத்திலேயே அன்புவைத்த உம்முடைய ஜனங்கள் ஒருக்காலும் அவ்விதம் [அதாவது பக்தியில்லாதவர்களுக்கொப்பாய்] வழிதப்பிக் கெட்டுப்போகிறதில்லை. அவர்கள் உம்மால் காக்கப்பட்டு விக்கினஞ் செய்பவர்களின் கூட்டத்தின் தலையில் காலை வைத்துக்கொண்டு அல்லது உம்முடைய சாருப்பியம் அடைந்து தனித்தனியாய் கருடன் மேலேறிக்கொண்டு பயமில்லாமல் சஞ்சாரஞ் செய்கிறார்கள். (௩௪)

सत्त्वं विशुद्धं श्रयते भवान्स्थितौ
　　शरीरिणां श्रेय उपायनं वपुः।
वेदक्रियायोगतपस्समाधिभि-
　　स्तवार्हणं येन जनस्समीहते॥ ௩௪

तेषामनेकानि रूपाणि तानि वा किमिति तेषां सुखावहम् । विचित्रं विघ्नानुजपातीत्यर्थः । यथा । कृत्वा पुवाः प्रत्येकं विनायकानीकपद्मयुक्तसंगरागाणां पद्मयुक्तं धर्मं करोति ॥ ३३ ॥ सतां सर्वावहानि रूपाणि यानि यदि त्वं बिभर्षि रूपाणीति । तत्तेन प्रकारेण सर्वावहत्वमित्यपेक्षायामाह । सत्त्वमिति । स्थित्यवसरः श्रयत इत्यन्वयः । श्रेय उपायनं कर्मफलदातृ वपुः । येन वपुषा । जनः स्वार्हणां पूजां । समीहते करोति कैः । वेदश्च क्रियायोगश्च तपश्च समाधिश्च तैश्चतुर्णामाश्रमिणामित्यर्थः । वपुषोऽनाश्रयणे त्वर्हणासम्भवान्न कर्मफलसिद्धिः स्यादिति ॥ ३४ ॥ सत्यं भवाजाक्षेत्यादिना श्लोकत्रयेण सत्त्वगुणनाथैव मोक्षो नान्यथेत्याह । तत्र कर्मयोगं सक्तिं विनाशयन्तं । मोक्षस्य तज्ज्ञानैकसाध्यत्वात् किंविद्यार्थिसानं सम्भाव्य प्रत्याह । सत्त्वमिति । भावतः जडं सत्त्वं निजं तव रूपं न भवेच्चेत् तर्हि विज्ञानं विशिष्टं भेदरक्षं ज्ञानं न भवेदित्यन्वयः । कथं हि तत्सद्ज्ञानस्य ज्ञापकत्वं । सज्ज्ञानं वस्तुतात्त्विकाच । तयोरभावे ज्ञानं निवर्तकं । यथा । सज्ज्ञानं हि रतत्त्वज्ञानहेतुविज्ञानानामज्ञानं निरासं । स्ववत्प्राय । ननु जडानां बाह्यादीनां पतः प्रकाशः । तत्र स्वतः ज्ञानं भवेदेव । सत्त्ववान् सत्त्वसाक्षीव्यवहाणः गुणप्रकाशैः गुणावृत्तैः प्रकाशैः केवलमनुमीयते । न तु साक्षात्क्रियत इत्यर्थः । गुणाः प्रकाशमेवाहप्रकाशयतेऽयमिति गुणति । यस्य सम्बन्धिभ्यां ... गुणः

[அ கை] சாதுக்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் ரூபங்களைத் தரிக்கிறீரென்று முன் ௩௩ வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. அஃதெப்படியென்றால் சொல்லுகிறார்கள்.

ஜகத்தின் ஸ்திதிகாலத்தில் ஜீவர்களுக்கு கர்மபலத்தைக் கொடுக்கிறதும் விசுத்த சத்துவகுணப்பிரதானமுமான சரீரத்தை நீர் யெடுக்கிறீர். நாலு ஆசிரமங்களிலிருக்கும் ஜனங்களுள் பிர்மசாரி வேதாத்தியயனத்தினாலும் கிருகஸ்தன் கர்மயோகத்தினாலும் வானப்ரஸ்தன் தபசினாலும் சன்னியாசி சமாதியினாலும் உம்முடைய பூஜையைச் செய்கிறார்கள். இந்த சரீரத்தை எடுக்காதவரையில்பூஜை செய்ய இடமில்லை. ஆதலால் கர்மபலன் சித்திக்க இடமில்லாமலும் போய்விடுமென்று கருத்தாம்.　(௩௪)

ஸத்த்வம் ந சேத்³தா⁴தரித³ம் நிஜம் ப⁴வே-
த்³விஜ்ஞாநமஜ்ஞாநபி⁴தா³பமார்ஜநம்।
கு³ணப்ரகாஶைரநுமீயதே ப⁴வாந்
ப்ரகாஶதே யஸ்ய ச யேந வா கு³ண:॥ ௩௫
ந நாமரூபே கு³ணஜந்மகர்மபி⁴-
ர்நிரூபிதவ்யே தவ தஸ்ய ஸாக்ஷிண:।
மநோவசோப்⁴யாமநுமேயவர்த்மநோ
தே³வ க்ரியாயாம் ப்ரதியந்த்யதா²பி ஹி॥ ௩௬

ப்ரகாஶதே । யோ கு³ணஸாக்ஷித்வேந । யேந வா பு³த்³த்⁴யாத்³யாரூட⁴சைதந்யேந ப்ர காஶாபா⁴ஸேந கு³ண: ப்ரகாஶத இத்யநுமீயத இத்யர்த²: । ஶுத்³த⁴ஸத்த்வ வபு ஷீக்ருதிஸேவ்யமாநேந தேஜ:ஸாத்ம்யேந ஸ்வஸ்வரூபஸாக்ஷாத்கா ரோ ப⁴வதீதி பா⁴வ: ॥௩௫॥ ஏவம் தாவத்ஸ்தி²திகாலே ப்⁴ருத்யாநாம் ப⁴க்தியோக³ப்ராப்யாணி விஶேஷ்டித்வாத்தூஷ்ணீம் । தாத்பர்யவிஶேஷணீயாக்ஷேவலம் । நதாத்மஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரம் தே ஜநநகாரணத்வாத்ஸத்த்வமநோவசோபா⁴ரோவாதா³க்ஷாரித்யாஹ: ॥ ந நாமரூ பே இதி ॥ கு³ணாஸ்த்ரிகர்மாணி ச ஜந்மாநி ச தைர்நிரூபிதவ்யே நிரூப ணாஹே நப⁴வத: குத: । அநுமேயம் வர்த்மஸ்வரூபம் யஸ்ய தவேதி । தத்ரா பி ஹேது: । தஸ்ய ஸாக்ஷிண இதி । நஹி ஸாக்ஷிணஸ்ஸ்வரூபம் மநோவசோகோ³ச

[அ-கை] ௩௨-வது சுலோகமுதல் ௩ சுலோகங்களால் பகவத்பக்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கே மோக்ஷம் மற்றவர்களுக்கில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. அதில் கர்மபலனானது பக்தியில்லாமல் போனால் உண்டாகமாட்டாது. மோக்ஷமானது ஞானத்திலேயே உண்டாக வேண்டுமாதலால் அங்கு பக்தியெதற்காக என்கிற எண்ணமுடையவர்களை உத்தேசித்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஐயா, ஜகத்துக்கெல்லாந் தாரகனாயும் போஷகராயும் யிருப்பவரே! சத்துவ குணப்பிரதானமான இந்த சரீரமானது யில்லாத பக்ஷத்தில் அஞ்ஞானத்தையும் அதனால் உண்டான பேதத்தையும் போக்கடிக்கும் அபரோக்ஷ ஞானமானது இல்லாமல் போய்விடும். ஐயா! ஜடங்களான புத்தி முதலியவைகள் எதனால் பிரகாசிக்கின்றனவோ அது பிர்மமென்கிற ஞானமுண்டாகலாமே என்றால், அப்படியல்ல; எனெனில் நீர் எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷியாயும் பரிபூரணராயு மிருக்கப்பட்டவர். புத்தி முதலானவைகளின் பிரகாசத்தினால் அநுமானிக்கப்படுகிறீர்? தவிர சாக்ஷாத்காரமாய் அறியப்படுகிறீரில்லை. (அந்த அநுமானம் எவ்விதம் என்றால், சொல்லுகிறார்கள்) இந்த புத்தி முதலிய குணமானது எவருடைய சம்பந்தமுடையதாய்ப் பிரகாசிக்கிறதோ அதாவது எவர்குணசாக்ஷியோ (புத்திமுதலானதின் விருத்தியில் பிரவேசித்து பிரமாதாவென்று பேர்கொண்டவரால் ஆன்மாவுக்கு வெளிப்பட்ட குணமானது பிரகாசிக்கிறதோ அவர் ஆன்மாவென்று அநுமானிக்கப்படுகிறீர் என்று அர்த்தமாம்)

ஶ்ருண்வந் க்³ருணந் ஸம்ஸ்மரயம்ஶ்ச சிந்தயந்
நாமாநி ரூபாணி ச மங்க³லாநி தே।
க்ரியாஸு யஸ்த்வச்சரணாரவிந்த³யோ-
ராவிஷ்டசேதா ந ப⁴வாய கல்பதே ॥ ||௩௮||

தி³ஷ்ட்யா ஹரேऽஸ்யா ப⁴வத꞉ பதோ³ பு⁴வோ
பா⁴ரோऽபநீதஸ்தவ ஜந்மநேஶிது꞉।
தி³ஷ்ட்யாங்கிதாம் த்வத்பத³கை꞉ ஸுஶோப⁴நை-
ர்த்³ரக்ஷ்யாம கா³ம் த்³யாம் ச தவாநுகம்பிதாம்॥ ||௩௯||

ஏவம் ப⁴க்தாநாம் முக்த்யாதி³நிமித்தம் த்வத்ஸ்வரூபப்ரகாஶம் உக்த்வா, ததா²பி க்ரியாயாம் உபாஸநாதி³லக்ஷணாயாம் த்வாம் ப்ரத்யக்ஷவத் பஶ்யந்தி। ஹி ப⁴ாக³வதே ||௩௭|| தஸ்மாத் ப⁴க்த்யைவ மோக்ஷ இத்யாஹ꞉ ஶ்ருண்வந்நிதி। க்ரியாஸு பூஜாதி³ஷு ||௩௮|| விஶேஷத꞉ ஶ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரமபி⁴நந்த³ந்தி। தி³ஷ்ட்யேதி। தி³ஷ்ட்யா ஹர்ஷோ ப⁴வத꞉ பதா³ஸ்தா²நாயா꞉ பு⁴வ꞉ த்வஜ்ஜந்மநா பா⁴ரோऽபநீத꞉। கிஞ்ச த்வத்பத³கை꞉ பதை³꞉ ஸுஶோப⁴நைர்வஜ்ராங்குஶாதி³ஶோப⁴நலக்ஷணை꞉ கா³ம் த்³யாம் ச தவ ப்ரஸாதா³நுகம்பிதாம் ||௪௦|| த்வஜ்ஜந்மநா பா⁴ரோऽபநீதஶ்சேத் அஜாதஸ்ய கிம் ஜீவநம்।

சுத்தசத்துவவடிவமான உம்மைச் சேவித்தால் அந்தக்கரணமானது அந்த வடிவமாய்விடும். அப்பால் உம்முடைய அருளால் உம்முடைய சாக்ஷாத்கார மாகுமென்று கருத்தாம். (௩௭)

(அ-கை) இவ்விதம் பக்தர்களுடைய புத்தி முத்திகளுக்காக ரூபங்களைத் தரிக்கிறீர் என்று சொல்லப்பட்டது. அவைகளை பஜிக்கமாத்திரஞ் செய்யலாமே தவிர அவைகள் அளவற்றவைகளும் (ஊகிக்க முடியாதவைகளும்) வாக்கு மனசுகளுக்கு எட்டாதவைகளுமா யிருப்பதால் அறிய முடியாதவைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அநேக விதமாய்ப் பிரகாசிப்பவரே! (பகவானே) மனவாக்குகளுக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கிறீர். ஆகையினாலே அந்த மனவாக்குகளுக்கு எட்டாதவராயிருக்கிறீர். அவைகளால் அனுமானிக்கக் கூடியவழியை யுடையவராயிருக்கிறீர். உம்முடைய நாம ரூபச் செய்கைகளாலும் ஜன்மங்களாலும் குறிப்பிடத்தகுதியானவரல்ல. ஆகிலும் உம்மை உபாசித்தலென்ற கிரியையில் உம்மை சாக்ஷாத்தாய்ப் பார்க்கிறார்கள் (உபாசகர்கள்) என்பது பிரசித்தமே. (௩௮)

(அ-கை) ஆகையால் பக்தியினாலேயே மோக்ஷமென்று முடிக்கிறார்கள்.

(எவன்) மங்களகரங்களான உம்முடைய நாமங்களையும், ரூபங்களையும் கேட்டு, சொல்லி, மற்றவர்களுக்கு நினைப்பில் வரும்படி செய்து, தானும் சிந்தித்து உம்முடைய பாதாரவிந்தங்களின் பூஜைகளிலேயே மனசை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவன் மறு ஜன்மத்தை அடையமாட்டான். (௩௯)

न तेऽभवस्येश भवस्य कारणं
 विना विनोदं बत तर्कयामहे।
भवो निरोधः स्थितिरप्यविद्यया
 कृता यतस्त्वय्यभयाश्रयात्मनि ॥ ॥௪०॥
मत्स्याश्वकच्छपनृसिंहवराहहंस-
 राजन्यविप्रविबुधेषु कृतावतारः।
त्वं पासि नस्त्रिभुवनं च यथाऽधुनेश
 भारं भुवो हर यदूत्तम वन्दनं ते ॥ ॥௪௧॥

साधूक्तं नहि नहीत्याहुः । न त इति । बत अहो अभवस्य असंसारिणस्ते जन्मनः कारणं क्रीडां विना न तर्कयामहे । किं च हे अभयाश्रय अभयस्याश्रय आत्मनः सर्वाश्रयत्वमिति वा । अस्य आश्रये तिवा आत्मनि सर्वाश्रये इति वा । तस्य संबन्धं नित्यमुक्तस्य तव जन्मकारणं नास्तीति किमु वक्तव्यम् ।

(அ-கை) விசேஷித்து கிருஷ்ணவதாரத்தைப்பற்றிச் சந்தோஷிக்கிறார்கள். எங்களுடையபாக்கியமே! ஹரியே ஈசுவரனை உம்முடைய அவதாரத்தினாலே உம்முடைய பாதமாயிருக்கும் இந்த பூமியின் பாரமானது போக்கடிக்கப்பட்டது. இன்னும் எங்களுடைய பாக்கியத்தினால் மிருதுவும், வச்சிரம், அங்குசம் முதலிய சுபமானரேகைகளுடன் கூடியதுமான உம்முடைய சிற்றடிகளால் பூமி அலங்கரிக்கப்படுவதையும், அப்படியே சுவர்க்கமானது உம்மாலே அனுக்கிரகிக்கப்படுவதையும் பார்க்கப்போகிறோம்.

(அ-கை) உம்முடைய அவதாரத்தினாலே பாரமானது போக்கடிக்கப்பட்டதென்றமையால் ஜீவன்களுக்கொப்ப எனக்கும் ஸம்ஸாரமுண்டோவென்றால் இல்லவேயில்லை என்கிறார்கள்.

ஈசனே ஆச்சரியம்! அஸம்சாரியான உம்முடைய ஜனனத்திற்கு உம்முடைய விளையாட்டைத்தவிர வேறுகாரணத்தை நாங்கள் ஊகிக்கவில்லை. அசம்சாரியாயும் (எல்லாவற்றிற்கும்) ஆசிரயமாயுமிருப்பவரே (அபயாசிரய) என்றவிடத்தில் பயமற்றவரே அதாவது நித்தியமுத்தனே உமக்கு ஜென்மமில்லையென்று சொல்லவேண்டுமா? ஏனெனில் ஜீவான்மாவிடத்திற்கூட உற்பத்தி அழிதல் இருத்தல் இவைகள் உம்முடைய விஷயமான அவித்தையினால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. பரமார்த்தமாய்க்கிடையாது. (௪०)

(அ-கை) வந்த காரியத்தைக்குறித்துப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். ஈசனே! எதுக்களுள் உத்தமனே! உமக்கு நமஸ்காரம். நீர் மச்சியம் குதிரை (அயக்கிரீவாவதாரம்) கூர்மம் வராகம், நரசிம்மம், க்ஷத்திரிய குமாரன் (ராமன்) பிராமணன் (பரசுராமன்) தேவர் இவர்களாக அவதாரஞ் செய்து (எப்படி) எங்களையும் மூவுலகங்களையும் இரக்ஷித்தீரோ அதுபோலவே இப்பொழுதும் எங்களையும் மூன்றுலகங்களையும் காப்பாற்றும்; பாரத்தைப் போக்கடியும். (௪௧)

दिष्ट्याम्ब ते कुक्षिगतः परः पुमान्—
अंशेन साक्षाद्भगवान् भवाय नः।
माऽभूद्भयं भोजपतेर्मुमूर्षोर्—
गोप्ता यदूनां भविता तवात्मजः॥ ௪௨

यतः श्रुतनिजवार्त्तात्त्वयि हवादयः त्वयि विषये याऽविद्या तया कृताः न पर
मार्थतस्सन्तीति ॥௪௧॥ प्रस्तुतं प्रार्थयन्ते [illegible] सुहृदि [illegible]
[illegible] तथा [illegible] वन्दनं [illegible]
[illegible] सम्पूर्णैः ॥௪௧॥ देवकीं प्रत्याहुः दिष्ट्येति । हे
अम्ब भवाय क्षेमाय [illegible] साक्षात् [illegible]
साक्षात् परः पुमान् ते कुक्षिं गतः [illegible] इति । योंऽशेन
[illegible] भवाय भवति स साक्षात्ते कुक्षिं गत इत्यर्थः । यः
अंशेन [illegible] सम्पूर्णः [illegible]
ते कुक्षिं गत इति । तव [illegible] ॥௪௨॥ भीतेति । यस्य
[illegible] यथा यथा [illegible]
[illegible] अविद्याकृत [illegible] रहितम् । [illegible]
[illegible] कारणमिति वा । [illegible]
[illegible] देवा इति
[illegible] ॥௪௩॥

इति भावार्थदीपिकायां द्वितीयाध्यायस्य व्याख्या.

(அ-கை) தேவகியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். அம்மா! இந்தப்பிர பஞ்சத்தின் ஸ்திதிக்குக் காரணமானவரும் தம்முடைய அம்சத்தினாலேயே எங்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்கின்றவருமான பரமபுருஷன் ஸாக்ஷாத் பகவானே உம்முடைய கர்ப்பத்திற்கு வந்துவிட்டார் என்பது எங்கள் பாக்கியம். எந்த பரமபுருஷன் மச்சியம் கூர்மம் முதலிய தம்முடைய அம்சத்தினாலேயே எங்களுக்கு நன்மைகளைச்செய்து வந்தாரோ அவர் ஸம்பூர்ணமாய் உம்முடைய குக்ஷியிலிருக்கும்போது மரணத்தை அடையப்போகிற கம்ஸனுக்கு நீர் பயப்படவேண்டியதில்லை. உம்முடைய துக்கத்தைப் போக்கடிப்பாரென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. உம்முடைய புத்திரன் யதுக்களை ரக்ஷிக்கப்போகிறார். (௪௨

इत्यभिष्टूय पुरुषं यद्रूपमनिदं यथा ।
ब्रह्मेशानौ पुरोधाय देवाः प्रतियुर्दिवम् ॥ ॥४२॥

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे द्वितीयोऽध्यायः.

तृतीयाध्यायप्रारम्भः.

श्रीशुकः

अथ सर्वगुणोपेतः कालः परमशोभनः ।
यर्ह्येवाजनजन्मर्क्षं शान्तर्क्षग्रहतारकम् ॥ ॥१॥

तृतीये निजरूपेण संभूतस्तु हरिः स्वयम् । पितृभ्यां संस्तुतो नीतः पित्रा ह्रीतेन गोकुलम् ॥ अथेति ॥ अथेत्यष्टभिरन्वयः । यर्हि यदा सर्वगुणोपेतः कालो बभूव । तदा देवक्यां विष्णुराविरासीदित्यष्टमेनान्वयः । परमशोभनत्वमेवाह — यर्हीत्यादिना । अजनाज्जायमानस्य जन्म यस्य प्रजापतेस्तस्य ऋक्षं रोहिणीनक्षत्रम् । कथंभूतम् । शान्तानि ऋक्षाण्यश्विन्यादीनि ग्रहाः सौम्याः मुख्याः तारकाश्च यस्मिंस्तत् ॥ ग्रहाः गुरुशुक्रादयः तारकाश्चान्याश्च यस्मिंस्तत् ॥१॥ दिश इति । यर्हीति । सर्वत्रानुषङ्गः । निर्मलानामम्बराणामुदयो यस्मिंस्तत् । तथा ...

எந்தரூபமானது எல்லாவற்றிற்கும் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறதோ, எந்த ரூபமானது மாயையினலே மானிடவடிவங் கொண்டிருந்தும் அவித்தையினல் உண்டான ஜனன மரணங்களற்றதோ, எந்தரூபமானது எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷியானதோ, எந்தவடிவமானது பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குதல் காப்பாற்றுதல், அழித்தல் இவைகளுக்குக் காரணமானதோ அந்த சொருபத்தை இவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டுத் தேவர்கள் பிரம்மாவையும் ஈசனையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சுவர்க்கலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்ரும் அத்தியாயம்.

இந்த மூன்ரும் அத்தியாயம் பகவான் சங்குசக்ர பீதாம்பரதாரியாய் அவதரித்து மாதா பிதாக்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்டு பயமடைந்திருந்த தகப்பனுரால் கோகுலங் கொண்டுபோய் விடப்பட்டார் என்று கூறுகின்றது.

(அ-கை) ஸ்ரீசுகர்—பகவானுடைய உற்பத்திகால விசேடங்களை எட்டு சுலோகங்களாற் கூறுகிருர்.

காலமானது சகல குணங்களும் பொருந்தி அதிசோபனமாக விளங்கியது. விஷ்ணுகுமாரனை பிர்மாவின் ஜன்மநக்ஷத்திரமான (ரோகணி) உதயமாயிற்று. அப்பொழுது அசுவினி முதலிய நக்ஷத்திரங்களும் இன்னும் மற்ற இதர நக்ஷத்திரங்களும் சூரியன் முதலான கிரகங்களும் சாந்தமாயிருந்தன. (க)

[illegible] ॥௨॥

[illegible] ॥௩॥

[illegible] ॥௪॥

[illegible] ॥௫॥

[illegible] ॥௬॥

[illegible]

திக்குகள் நன்றாய் சோபித்தன. ஆகாயமானது களங்கமற்று நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடி விளங்கியது. பூமியானது அதிமங்களகரமான பட்டணங்கள் கிராமங்கள், கோகுலங்களோடுங் கூடியதாயிற்று. (௨)

நதிகளெல்லாம் தெளிவான ஜலமுடையனவாயின. தடாகங்கள் தாமரைப் பூக்களால் உண்டான பிரகாசங்களை யடைந்தன. வனபந்திகளானது வண்டுகள் பக்ஷிகள் இவைகளிருந்து சப்திக்கும் பூங்கொத்துகளை யுடையனவாயிருந்தன. (௩)

காற்றானது மேலேபடும்பொழுது சுகமாயும் நல்ல வாசனையுடனும் பரிசுத்தமாயும் வீசிற்று. முன் ஜ்வாலை யில்லாமலிருந்த பிராமணர்களுடைய (திரேதாக்கினி) ஜொலித்துக்கொண்டிருந்தன. (௪)

ஜனனமற்ற பகவான் உற்பத்தியாகும் பொழுது அசுரத்துரோகிகளாகிய சாதுக்களுடைய மனம் நிர்மலமாயின. சுவர்க்கத்தில் தேவர்கள் துந்துபி வாத்தியம் வாசித்தார்கள். (௫)

கின்னரர் கெந்தவர் பாடினார்கள். சித்தர் சாரணர் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். வித்தியாதர ஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸ்களும் நர்த்தனம் செய்தார்கள். (௬)

𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃𑌸𑍁𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌜𑌲𑌧𑌰𑌾 𑌜𑌗𑌰𑍍𑌜𑍁𑌰𑌨𑍁𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍॥
𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍇 𑌤𑌮𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍇॥ ॥௭॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑌵𑌪𑍁𑌃॥

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃।
𑌆𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃॥ ॥௮॥

𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌗𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌗𑌲𑌶𑍋𑌭𑌿𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌂
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌯𑍋𑌦𑌸𑍌𑌭𑌗𑌮𑍍॥ ॥௯॥

𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲-
𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌮𑍍।
𑌉𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌦𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤॥ ॥௰॥

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯। 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌗𑌲𑌶𑍋𑌭𑍀 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௯॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௰॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚

முனிவர்களுந் தேவர்களும் சந்தோஷங்கொண்டு புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்கள். அர்த்தராத்திரியில் நல்லிருட்போதில் ஜனர்த்தனர் அவதரிக்கும் பொழுது மேகங்கள் சமுத்திரத்திற்கருகில் மெள்ளமெள்ள சப்தித்தன.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணுவதார கட்டம்.

கிழக்குத்திக்கில் (உதயமாகும்) பூர்ணசந்திரன்போல் தேவரூபிணியான தேவகியினிடத்தில் சர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கும் விஷ்ணுவானவர் ஆவிர்ப்பவித்தார். (அ)

தாமரைக்கண்ணனையும், நான்கு புஜங்களை யுடையவராயும், சங்கு சக்கரம் கதை முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்தவராயும், ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மருவுடையவராயும், கண்டத்தினல் (அழகுபெற்று) விளங்கும் கௌஸ்துபம் என்னும் மணியைப் பூண்டவராயும், பீதாம்பர தாரியாயும், நீருண்ட மேகம்போன்ற அழகுடையவராயும், காதிலணிந்திருக்கும் வச்சிர வைடூரியங்களாற் செய்யப்பட்ட குண்டலத்தின் பிரகாசமும், வச்சிர வைடூரியங்களாற் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின் பிரகாசமும் பொருந்தி ஒளி வீசும் கூந்தலை யுடையவராயும், கடகம், கேயூரம், அரை நூன்மாலை முதலிய ஆபரணங்களாலும் விளங்காநின்ற அற்புத ஆச்சரியமான இக்குழந்தையை வசுதேவர் பார்த்தார். (௯-௰)

स विस्मयोत्फुल्लविलोचनो हरिं
　　सुतं विलोक्यानकदुन्दुभिस्तदा।
कृष्णावतारोत्सवसम्भ्रमोऽस्पृशन्
　　मुदा द्विजेभ्योऽयुतमाप्लुतो गवाम्॥ ॥११॥
अथैनमस्तौदवधार्य पूरुषं
　　परं नताङ्गः कृतधीः कृताञ्जलिः।
स्वरोचिषा भारत सूतिकागृहं
　　विरोचयन्तं गतभीः प्रभाववित्॥ ॥१२॥

॥वसुदेव उवाच॥

विदितोऽसि भवान् साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः।
　　केवलानुभवानन्दस्वरूपः सर्वबुद्धिदृक्॥ ॥१३॥

नयनस्य सः। सर्वापत्यवधव्यसनेन [illegible]। कंसनिग्रहे तस्य [illegible] कृष्णावतार इति। [illegible] ॥११॥ अथेति। कृतधीः [illegible] ॥१२॥ वसुदेव उवाच [illegible] विदितोऽसि [illegible] विदितोऽसि। भवान् प्रकृतेः परः पुरुष इति। ननु [illegible] पुरुषस्य प्रकृतेः [illegible] साक्षादिति। प्रत्यक्षतयेत्यर्थः। ननु अक्षसन्निकृष्टं प्रत्यक्षत उपलभ्यते किं वि-

---

கிருஷ்ணவதார உற்சவத்தால் அதிக பரபரப் புடையவராயும், ஆச்சரியத்தினல் மலர்ந்த கண்களுடையவராயும், சந்தோஷ முடையவராயுமிருந்த வசுதேவர் தம் மனதினல் ஆயிரம் கோக்களைப் பிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடுத்தார். (கம்ஸனல் நிக்கிரகிக்கப்பட்ட வசுதேவருக்குப் பிராமணர்களைத்தேடி இச்சமையம் ஆயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்தல்கூடாமையான தால் மனதினல் தானஞ்செய்தார் என்பதுகருத்து.) (கக)

ஓ பரீக்ஷித்தே! பிற்பாடு சுத்தபுத்தியுடையவரும், நிர்ப்பயமானவரும் பகவானுடைய பிரபாவத்தை யறிந்தவருமான வசுதேவர் நமஸ்காரம் செய்து கொண்டும், அஞ்சலி அஸ்தராயுமிருந்து பிரசவ அரையைப் பிரகாசம் செய்து கொண்டிருக்கிற இக்குழந்தையைப் பரமபுருஷனுக நிச்சயித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார். (கஉ)

வசுதேவருடைய ஸ்தோத்திரம்.

(அ-கை) முதலில் வசுதேவர் தமது பிள்ளையென நினைத்தும் பிறகு அந்த எண்ணத்தை விட்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறர்.

மாயாதீதரும் ஞானனந்த சொரூபரும், ஸர்வபுத்திஸாக்ஷியும், பூர்ணனுமான உம்மை பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தேன். (கங)

स एव स्वप्रकृत्येदं सृष्ट्वाग्रे त्रिगुणात्मकम् ।
तदनु त्वं ह्यप्रविष्टः प्रविष்ट इव भाव्यसे ॥ १४ ॥

यथेमेऽविकृता भावास्तथा ते विकृतैः सह ।
नानावीर्याः पृथग्भूता विराजं जनयन्ति हि ॥ १५ ॥

सन्निपत्य समुत्पाद्य दृश्यन्तेऽनुगता इव ।
प्रागेव विद्यमानत्वान्न तेषामिह सम्भवः ॥ १६ ॥

अत्राह — स एवेति । स एवाग्रे स्वात्मना शुद्धसत्त्वमेव स्वरू- पं यस्य सः त्वं शोभनं ज्ञानादिश्रीरूपमेतः । किं च सर्वं वपुः ... नह्येवं सम्भवतो भवती ... देवकीजठरे प्रविष्टस्य कथं स्तुतिः क्रियते इत्यत आह — स एवेति । स एव ... त्वं न देवकीजठरे प्रविष्ट इत्ययुक्तः । न तु विश्वं सृष्ट्वा तदेवानुप्रविष्टस्य किं वक्तव्यम् । अत आह — स्वप्रकृत्येति । स्वमायया इदं सृष्ट्वा तदनु अप्रविष्ट एवेति । ननु तर्हि कथं प्रतीत्या

(ஆகை) தேவகி கெர்ப்பத்தில் பிரவேசித்த என்னைக்குறித்து இப்படி ஸ்தோத்திரஞ் செய்வானேனென்றால் கூறுகிறார்.

பகவானே! நீரே ஸத்வ ரஜதமோ குணஸ்வரூபமான இவ்வுலகத்தை முதலில் மாயையால் சிருஷ்டித்து அதில் நீர் பிரவேசிக்காமல் இருந்துகொண்டும் பிறகு பிரவேசித்தவர்போலக் காணப்படுகின்றீர். (ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்த ஆகாயம் சந்திரன் சூரியன் இவைகள் பிரவேசிக்காமலிருந்தும் பிரவேசித்தது போல் எப்படிக்காணப்படுகிறதோ அவ்விதம் என்று கருத்தாம்.) (௧௪)

விகாரத்தையடையாத மஹதாதிதத்துவங்கள் எப்படி காரியத்தில் பிரவேசிக்காமல் பிரவேசித்ததுபோல் காணப்படுகிறதோ அதுபோல் நீரும். (அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தின் விவரம்) அந்த மஹதாதிதத்துவங்கள் தனியாக உண்டாகி வெவ்வேறான ஸாமர்த்தியத்தை யுடையனவாயிருந்தாலும் * சோடசவிகாரங்களோடு சேர்ந்து பிரம்மாண்டத்தை உண்டு பண்ணுகின்றன. அதன் பிறகு அதில் சேர்ந்ததுபோல் காணப்படுகின்றன (ஏனெனில்) அது காரணமாகையால் காரியமானவஸ்து உண்டாவதற்கு முந்தி இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த சிருஷ்டிகாரியத்தில் பிரவேசம் கிடையாது. (௧௫-௧௬)

* சோடசவிகாரங்கள்-கண், செவி, நாவு, மூக்கு, தோல் ஆகிய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து; வாக்கு, பாணி, பாதம், குதம் உபஸ்தம் ஆகிய கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து; பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் ஆகிய பிராணன் ஐந்து; மனது ஒன்றும் ஆகிய பதினாறுமேயாம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈—
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ॥௧௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌆𑌹- 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰। 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇॥௧௬॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌃 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥௧௫॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌇𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃। 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌹𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌣𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌆𑌹—𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃। 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑌹𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌸𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾। 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌏𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇। 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂। 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍋

இப்படி நீர் ரூபாதி ஞானங்களால் ஊகிக்கத்தகுந்த சொரூபத்தையுடைய இந்திரியங்களோடும் அவைகளால் கிரகிக்கத்தக்க குணங்களோடும் கூடி யிருந்தாலும் அந்த இந்திரியங்களால் கிரகிக்கக்கூடாதவர். பரமார்த்திக சொரூபராயும், வியாபகராயும், சர்வாத்மாவாயும், சர்வசொரூபராயும் இருக்கிற உமக்கு ஒரு மறைவிடமில்லாததால் உள் வெளியென்பது கிடையாது. (௧௭)

ய: ஸத்த்வதோ த்ருஸ்ய-குணேஷு ஸந்தமிதி
வ்யவஸ்யதே ஸ்வவ்யதிரேகதோ(அ)புத:।
விநாநுவாதம் ந ச தந்மநீஷிதம்
ஸம்யக்யதஸ்த்யக்தமுபாததத் புமாந் ॥ ௧௮ ॥

த்வத்தோ(அ)ஸ்ய ஜந்மஸ்திதிஸம்யமாந் விபோ
வதந்த்யநீஹாதகுணாதவிக்ரியாத்।
த்வயீஸ்வரே ப்ரஹ்மணி நோ விருத்யதே
த்வதாஸ்ரயத்வாதுபசர்யதே குணை: ॥ ௧௯ ॥

நாஸ்தி। குத: ப்ரபஞ்சஜந்மாதி-காரணத்வாதிதி। காரணத்வமேவ ஹேதுபிராஹ-ஸப்தபிஸ்ஸ்லோகை:। நஹி ஸர்வஸ்வரூபஸ்ய காரணத்வாபாவே ஸர்வாத்மத்வம் ஸம்பவதி। ஸுத்ருஸ்யமாநத்வாத்யந்யதா ந ஸ்யாத் பவேத। ஸத்த்வதஸ்ஸந்தமிதி ஸ்ருதி

எவன் தனக்கு திர்சியமான சரீரத்தைத் தன்னைக்காட்டிலும் வேறான சத்தென்று நிச்சயிக்கிறானோ அவன் அபண்டிதன். தேகாதிகளானவை விசாரிக்கப்படுமாகில் * அனுவாதமன்றி சத்தாகப்பெறப்படுவதில்லை. ஆகையால் அவைகள் அவஸ்துவென்று தள்ளப்பட்டன. (இவ்விதம்) தள்ளப்பட்ட அவஸ்துக்களை பரமார்த்தமென்று கொள்ளுகிறான் (அதனால் அபண்டிதனென்றும் கூறியது.) (௧௮)

(அ-கை) இவ்விதம் பரமேசுவரனிடமிருந்து உண்டான திர்சியமான (புலப்படுகிற) தேகாதிகளுக்கு அவரைத் தவிரவேறு ஸத்தில்லையென்று முன் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. இந்த சுலோகத்தில் பரமேசுவரன் உபாதான காரணமாகையால் அவரைவிட வேறு ஸத்தில்லையென்று கூறுகிறார்.

ஹேவிபோ! குணங்களற்றவரும், இச்சையற்றவரும், விகாரமற்றவருமான உம்மிடத்திலிருந்து இந்த உலகத்தினுடைய உற்பத்தி ஸ்திதி லயங்கள் உண்டாகிறதென்று (பெரியோர்கள்) கூறுகிறார்கள். விகாரமற்றவரும் ஈசுவரனுமான உம்மிடத்தில் (மேற்கூறிய ஜகத்காரணத்வமானது) விரோதத்தை அடைகிறதில்லை. (ஸங்கற்பமுள்ளவன் கர்த்தாவாகக் காண்கிறான். விகாரத்தையடையக்கூடியது உபாதானமாகக் காணப்படுகிறது. நிர்விகாரராயும், இச்சையற்றவருமான உம்மிடத்தில் எப்படி அந்தக் காரணத்வம் கூடுமெனில்) அந்தக் காரணத்வம் குணத்தை (மாயை) ஆசிரயித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த குணங்கள் உம்மிடத்திலிருப்பதனால் உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (வேலைக்காரன் செய்தகாரியத்தை அரசனிடத்திலிட்டுக் கூறுவதுபோலும் என்று கருத்து.) (௧௯)

* அனுவாதம்-மண்ணாலாகிய குட முதலானவைகளை விசாரிப்போமாகில் அப்படி அவைகள் மண்ணன்றி வேறாகக் காணப்படுவதில்லையோ அதுபோல் ஆத்மாவிடத்திலுண்டான தேகாதிகளும் ஆத்மாவைத்தவிர வேறில்லை என்பதாம்.

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ॥௨௦॥
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁𑌃
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈—
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌚𑌮𑍂𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 [illegible] । 𑌅𑌤𑌸𑌾𑌤𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌘𑌟𑌤𑍇 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌜𑌯𑌾 [illegible] 𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । [illegible] 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 । 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍀𑌯𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌃 [illegible] । 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 [illegible] । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௮॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 [illegible] । 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌨𑍀𑌹𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । [illegible] 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

அப்படிப்பட்ட நீர் மூவுலகையும் காப்பாற்றுவதற்காக உம்முடைய மாயையினாலே தான் (ஸத்வகுணத்தால் விருத்தியடைந்த) சுக்லவர்ணத்தையும், (உலகங்களை) சிருஷ்டிப்பதற்காக ரஜோகுணத்தால் விருத்தியடைந்த ரக்த வர்ணத்தையும், பிரளயகாலத்தில் தமோகுணத்தால் விருத்தியடைந்த கிருஷ்ண (கறுத்த) வர்ணத்தையும் தரிக்கிறீர். (௨௦)

ஹேவிபோ! ஸர்வேசுவர! நீர் இவ்வுலகத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையவராக இருந்துகொண்டு என்னுடைய கிருகத்தில் அவதரித்திருக்கிறீர். ராஜாக்களென்ற பெயரையடைந்த அநேககோடி அசுரசேனாபதிகளால் ஏவப்பட்ட சைன்னியங்களை ஸம்ஹாரம் செய்யப்போகிறீர் (௨௧)

அயம் த்வஸப்யஸ்தவ ஜந்ம நௌ க்ருஹே
ஶ்ருத்வாக்ரஜாம்ஸ்தே ந்யவதீத்ஸுரேஶ்வர |
ஸ தே(அ)வதாரம் புருஷை: ஸமர்ப்பிதம்
ஶ்ருத்வாதுநைவாபிஸரத்யுதாயுத: || ||௨௨||

| ஸ்ரீ ஶுக: |

அதைநமாத்மஜம் வீக்ஷ்ய மஹாபுருஷலக்ஷணம் |
தேவகீ தமுபாதாவத்கம்ஸாத்பீதா ஶுசிஸ்மிதா | ||௨௩||

மவிகாரித்வம் | ஸ்வஸ்வரூபத்வாத்ஸத்வமிதி | நந்வேதத்விருத்தமேவ | நேத்யாஹ ததாஶ்ரயத்வாதிதி | குணை: கர்த்ருபிஸ்த்வயி ஸம்ஸ்ருஷ்டைர்கர்த்ருத்வமுபசர்யதே தேஷாம் குணாநாமாஶ்ரயத்வாத் | யதா ப்ருத்யக்ருதம் ராஜநீதி ||௧௯|| ஏவம் ஸர்வேஶ்வரஸ்ய தத்தத்யாவிர்பாவஸ்திதிஸம்ஹாரார்த்தம் த்ரிவர்ணாத்குணாவதாரா: | ஏவம்பூதஸ்ய பூபாராவதரணாயாவதாரஸ்யாவஶ்யகதேத்யாஹ ஸ த்வமிதி ||௨௰|| த்வமிதி | ரக்ஷிதுமிச்சுரவதீர்ணோ(அ)ஸி || க்ருஷ்ணேந வர்ணேந ஸ்வாயுதாநாம் ரக்ஷணாய ச ராஜந்யஸம்ஜ்ஞா: யே(அ)ஸுரகோடியூதபா: தைர்நிர்வ்யூஹ்யமாநா: ஸந்நத்தப்ரயுக்தா: சமூ: ஸேநா: நிஹநிஷ்யஸி ||௨௧|| கிம் து ததாப்யஹமேவ க்ருபா பவிதவ்யேத்யாஹ அயமிதி | அஸப்ய: கல: | ஸமர்ப்பிதம் கதிதம் ||௨௨|| அதேதி | உபாதாவத் அஸ்தௌத் ||௨௩|| தேவகீ கிம் விஜ்ஞாபயிதும் ஸ்துதிம் ஆரப்தவதீ ஸ்ரீமத்பாகவதம் ஸ்ரீதராசார்யேணாஹ || ரூபமிதி | யத்தத் கிமபி ரூபம் வ்யக்தம் ப்ராஹு: வேதா: | கிம் தத் அவ்யக்தம் ததாஹ அவ்யக்தம் | ஆத்யம் காரணம் | கிம் பரமாணவ: நேத்யாஹ ப்ரஹ்ம | கிம் ப்ராதாநம் ந ஜ்யோதி: சேதநம் | கிம் வைஶேஷிகாணாமிவ ஜ்ஞாநகுணகம் நேத்யாஹ நிர்குணம் | கிம் ஸாங்க்யாநாமிவ ஜ்ஞாநபரிணாமி ந நிர்விகாரம் | கிம் பௌத்தாநாம் க்ஷணிகமிவ விக்ஷேபணாம் பரிணாமி | ந ஸத்தாமாத்ரம் தத்ஹி கிம் ஸாமாந்யம் | ந நிர்விஶேஷம் ஸந்நிமித்தேந காரணம் | ஏவம்பூதம் நிர்விகாரம் ஸாக்ஷாத் அத்யாத்மதீப: ஸமஸ்த

ஹேசுரேசுவரா! நீர் என் கிரகத்தில் அவதரிக்கப் போகிறீரென்பதைக் கேட்டுத்துஷ்டனான இந்தக் கம்ஸன் உமக்கு முன்பிறந்த (என்னுடைய) பிள்ளைகளைக் கொன்றான். அப்படிப்பட்ட (கம்ஸன்) தூதர்மூலமாக உம்முடைய அவதாரத்தைக்கேட்டு ஆயுதபாணியாக (உம்மை வதம்செய்ய) இப்பொழுதே ஓடி வருவான். (௨௨)

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு கம்ஸனுக்குப் பயந்த தேவகி தன் புத்திரனிடத்தில் மஹா புருஷனுடைய (விஷ்ணு) லக்ஷணங்கள் பொருந்தி யிருப்பதைப் பார்த்து மந்தஹாசத்துடன் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறாள். (௨௩)

एवं यत्तत्प्राहुरव्यक्तमाद्यं
ब्रह्म ज्योतिर्निर्गुणं निर्विकारम् ।
सत्तामात्रं निर्विशेषं निरीहं
स त्वं साक्षाद्विष्णुरध्यात्मदीपः ॥ ௨௪ ॥

नष्टे लोके द्विपरार्धावसाने
महाभूतेष्वादिभूतं गतेषु ।
व्यक्ते व्यक्तं कालवेगेन याते
भवानेकः शिष्यते शेषसंज्ञः ॥ ௨௫ ॥

साक्षात्त्वं विष्णुरिति । अपरोक्षस्त्वित्याह अध्यात्मदीप इति सर्वेषां कार्यकारणसंघातप्रकाशक इत्यर्थः । अथवा अव्यक्तं न केनापि प्रमाणेन व्यज्यत इत्यव्यक्तम् । अयं उक्तत्वात्तावन्न व्यज्यत इत्याह आद्यं सर्वस्य कार्यस्याद्यं कारणमित्यर्थः । तथा ब्रह्मज्योतिः निर्गुणं निर्विकारम् । इति चतुर्भिः पदैः निर्देशेन च प्रकाशेन च गुणेन च विकारेण च व्यक्तिं निराकरोति । तथा सत्तामात्रमिति विशेषेण निर्विशेषमिति सामान्येन निरीहमिति क्रियया च व्यक्तिं निराकरोति अन्यत्स्पष्टम् । एवंभूतस्य तव न भयशंकेति भावः ॥ ௨௪ ॥ किं च महाप्रलयेऽप्यवशिष्यमाणस्य नाशो नास्तीत्याह - नष्ट इति । चराचरे लोके महाभूतेषु लीनेषु तेष्वपि सूक्ष्मभूतमादिभूतं प्रविष्टेषु तस्मिन्नपि व्यक्ते अव्यक्तं प्रयातं प्राप्ते अवशेषात्केवलं भवानेकः शेषसंज्ञः प्राज्ञाय(?)। भवद्भिः(?)...

எந்த வஸ்து ஒரு பிரமாணங்களாலும் அறியமுடியாததும் அநாதியாயும் வியாபகமாயும், ஸ்வப்ரகாசமாயும், குணமற்றதாயும், விகாரமற்ற தாயும், ஸன் மாத்திரமாயும் விசேஷமற்றதாயும், இச்சையற்றதாகவும் இருக்கிறதென்று (வேதங்கள்) கூறுகின்றனவோ அதுவே நீர். சரீரேந்திரியாதி சங்காதங்களுக்குப் பிரகாசகரமாயிருக்கிற சாக்ஷாத் விஷ்ணுவும் நீரே. (௨௪)

இரண்டு பரார்த்தம் முடிவாகுங் காலத்தில் அதாவது பிர்மாவின் ஆயுட்கால முடிவில் உலகங்கள் நாசமடைகின்றன. அக்காலத்தில் பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்களாகிற மஹா பூதங்கள் சூக்ஷ்மபூதத்தில் ஐக்கியமாகின்றன. வியக்தமான சூக்ஷ்ம பூதங்களும் கால வேகத்தால் பிரதானத்தை அடைகின்றன. ஆனால் நீரொருவரே இக்காலத்தில் மிச்சப்படுகிறீர். அதனால் சேஷன் என்னும் நாமம் பூண்டவராகிறீர். (௨௫)

யோऽயம் காலஸ்தஸ்ய தேऽவ்யக்தபந்தோ
சேஷ்டாமாஹுஶ்சேஷ்டதே யேந விஶ்வம் ।
நிமேஷாதிர்வத்ஸராந்தோ மஹீயாம்—
ஸ்தம் த்வேஶாநம் க்ஷேமதாம ப்ரபத்யே ॥ ॥௨௬॥

மர்த்யோ ம்ருத்யுவ்யாலபீத: பலாயந்
ஸர்வாந் லோகாந் நிர்பயம் நாத்யகச்சத் ।
த்வத்பாதாப்ஜம் ப்ராப்ய யத்ருச்சயாத்ய
ஸ்வஸ்த: ஶேதே ம்ருத்யுரஸ்மாதபைதி ॥ ॥௨௭॥

ஸ த்வம் கோராதுக்ரஸேநாத்மஜாந்ந—
ஸ்த்ராஹி த்ரஸ்தாந் ப்ருத்யவித்ராஸஹாஸி ।
ரூபம் சேதம் பௌருஷம் த்யாநதிஷ்ண்யம்
மா ப்ரத்யக்ஷம் மாம்ஸத்ருஶாம் க்ருஷீஷ்டா: ॥ ॥௨௮॥

சேஷ்டாம் லீலாமாஹு: ஸ: காலோ நிமேஷாதி: வத்ஸராந்தஶ்ச மஹீயாநிதி வா ॥௨௫॥ கிம் ச யதி । ஸர்வபயஹேது: । தம் த்வா த்வாம் க்ஷேமதாம அபயஸ்தாநம் ப்ரபத்யே ஶரணம் வ்ரஜே॥௨௬॥ க்ஷேமதாமத்வமாஹ - மர்த்ய இதி॥ லோகாந் ஸர்வாந் யத்ருச்சயா கேநாபி பாக்யோதயேந அத்ர ஸம்ஸாரஸம்கடேஷு ஸுஸ்தஸ்ஸந் ஶேதே ஸுகம் ஸ்வபிதி ॥௨௭॥ ப்ரஸ்துதம் விஜ்ஞாபயதி । ஸ இதி । ப்ருத்யாநாம் வித்ராஸம் ஹரதீதி ப்ருத்யவித்ராஸஹா ப்ருத்யவிதிதி வா சேத:। பௌருஷம் ஐஶ்வரம்। த்யாநதிஷ்ண்யம் த்யாநாஸ்பதம் மாம்ஸத்ருஶாம் மாம்ஸசக்ஷுஷாம்। சர்மத்ருஷ்டீநாமித்யர்த:। ப்ரத்யக்ஷம் மா க்ருதா: ॥௨௮॥ ஜநேதி । ஹவத ஏவ தேதோ

பிருகிருதிப் பிரவர்த்த! நிமிஷம் முதல் வருஷம் வரையிலுள்ள நீண்ட தான யாதொரு காலம் இருக்கின்றதோ அதையும் எந்தக்காலத்தினல் லோகம் பிரவர்த்திக்கின்றதோ அதையும் பிரளய காலத்தில் மிஞ்சி நிற்கிற உம்முடைய லீலையாகச் சொல்லுகிருர்கள். க்ஷேமத்திற்கு இருப்பிடமாயும் ஈசுவரனுயுமிருக்கிற அப்படிப்பட்ட உம்மைச் சரணமடைகிறேன். (௨௬)

மனிதன் மிருத்யுவாகிற சர்ப்பத்திற்குப் பயந்து உலகெங்கும் சஞ்சாரஞ் செய்தும் ஒரு நிர்ப்பயமான இடத்தை அடைகிறுனில்லை. பின் யாதேனும் புண்ணிய வசத்தால் உம்முடைய நிர்ப்பயமான சரணுரவிந்தத்தையடைந்து சுகமாக நித்திரை செய்கிறுன், இவனை விட்டு மிருத்யுவும் விலகிவிடுகிறுன். (௨௭)

ஏ பகவானே! அடியாருடைய பயத்தைப்போக்குபவரான நீர் கம்ஸனுக்குப் பயந்திருக்கும் எங்களை ரக்ஷியும். தியானரூபமான இந்த மகா புருஷரூபத்தை ஊனக்கண்களுக்குக் காட்டவேண்டாம். (௨௮)

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑌹𑌮𑌧𑍀𑌰𑌧𑍀𑌃 ॥ [௨௯]

𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌦𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ [௩௰]

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍌 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍—
𑌅𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ॥ [௩௧]

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌪𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ॥ [௩௨]

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌧𑍀𑌰𑌧𑍀𑌃 𑌅𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௯ ॥ [illegible] 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 [illegible] ॥ ௩௧ ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌹 — 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃। 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇। 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿। 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇। 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌯𑌦𑌾

ஏ மதுசூதன ! நீர் என்னிடத்தில் அவதாரம் செய்திருப்பதைப் பாபியான கம்ஸன் அறியவேண்டாம். அதைரியமுள்ள நான் உங்கள் நிமித்தம் கம்ஸனுக்குப் பயப்படுகிறேன். (௨௯)

ஏ பிரபஞ்ச சொரூப ! சங்குசக்ர கதாபாணியாயும், ஸ்ரீ தேவியோடுகூடினதாயும், சதுர்ப்புஜ முள்ளதாயும் இருக்கிற இந்த சொரூபத்தை மறைத்தருளும். (௩௰)

(அ-கை) இப்படிப்பட்ட புத்திரனால் மிகுந்த கீர்த்தி யுண்டாவதாயிருக்க, எதற்காக இந்த சொரூபத்தை மறைத்தருள வேண்டுமென்கிறாய் என்றால் கூறுகிறார்.

ஏ! பகவானே! பிரளய காலத்தில் சகல உலகங்களையும் உம்முடைய சரீரத்திலே சாவகாசமாய் ஒன்றின் மேல் ஒன்று படாமல் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறீர். அப்படிப்பட்ட நீர் என் கர்ப்பத்தில் பிரவேசித்தது மிகவும் ஆச்சரியம். இது மனித உலகத்தை அநுசரித்ததா யிருக்கிறது. (௩௧)

(அ-கை) நாலு சுலோகங்களால் சதுர்ப்புஜத்தோடு பகவான் அவதரிப்பதின் காரணங் கூறுகிறார்.

பூர்வகற்பத்தில் ஸ்வாயம்புவ மன்வந்தரத்தில் நீ பிரஸ்னி யென்னும் பெயருள்ளவளாயிருந்தாய். இந்த (வசுதேவர்) பாபமற்ற ஸுதபஸ் என்னும் பெயருள்ள பிரஜாபதியாக இருந்தார். (௩௨)

யுவாம் வை ப்ரஹ்மணாதிஷ்டௌ ப்ரஜாஸர்கே யதா தத: |
ஸந்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் தேபாதே பரமம் தப: || ௩௩

வர்ஷவாதாதபஹிமகர்மகாலகுணானனு |
ஸஹமானௌ ஶ்வாஸரோதவிநிர்தூதமனோமலௌ || ௩௪

ஶீர்ணபர்ணாநிலாஹாராவுபஶாந்தேன சேதஸா |
மத்த: காமானபீப்ஸந்தௌ மதாராதனமீஹது: || ௩௫

ஏவம் வாம் தப்யதோஸ்தீவ்ரம் தப: பரமதுஷ்கரம் |
திவ்யவர்ஷஸஹஸ்ராணி த்வாதஶேயுர்மதாத்மனோ: || ௩௬

ததா வாம் பரிதுஷ்டோஹமமுனா வபுஷானகே |
தபஸா ஶ்ரத்தயா நித்யம் பக்த்யா ச ஹ்ருதி பாவித: || ௩௭

ப்ராதுராஸம் வரதராட் யுவயோ: காமதித்ஸயா |
வ்ரியதாம் வர இத்யுக்தே மாத்ருஶோ வாம் வ்ருத: ஸுத: || ௩௮

இதி| தேபாதே இத்யஸ்ய க்ருதவந்தௌ யுவாம் ||௩௩||௩௪||௩௫|| ஏவமிதி தப்யதோ: குர்வதோ: ஈயு: கதானி மதாத்மனோ: மச்சித்தயோ:||௩௬|| ததேதி அமுனாவபுஷா||௩௭|| ப்ராதுராஸமிதி| ப்ராதுர்பூதோஸ்மி|வரதராட் வரதேஷு ஶ்ரேஷ்ட:| தேனஸம்பந்தாரோணபவாம் பரமாவிர்பாவகாரணமுக்தம்| மாத்ருஶ: மயா ஸத்ருஶ: காமஸ்ய தித்ஸயா தாதுமிச்சயா ||௩௮|| ஸுஜ-

---

அப்பொழுது பிர்மா பிரஜைகளை விருத்தி செய்யுங்கள் என்று உங்களுக்கு ஆக்ஞாபித்தார். அப்பொழுதே (நீங்கள்) இந்திரியங்களை யடக்கி உக்ரமான தவஞ்செய்ய ஆரம்பித்தீர்கள். (௩௩)

நீங்கள், மழை, காற்று, வெயில், பனி, புழுக்கம் இவைகளை ஸஹித்தவர்களாகவும், பிராண நிரோதகத்தால் மனோமலத்தை நிவர்த்தித்தவர்களாகவும் சருகுகள் காற்று இவைகளை ஆகாரமாகக்கொண்டும் சாந்தமான மனதையுடையவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு என்னிடத்தில் வரனை இச்சித்தவர்களாய் என்னை ஆராதித்தீர்கள். (௩௪-௩௫)

ஏ கல்யாணி! என்னிடம் மனதை வைத்து உக்ரமான தவஞ்செய்த உங்களுக்கு தேவவருஷங்களில்பன்னீராயிரம் சென்றன. (௩௬)

ஏ தோஷமற்ற (தேவகி) அப்பொழுது நீங்கள் பக்திசிரத்தை யோடுங்கூட தவஞ்செய்துகொண்டு என்னை இருதயத்தில் தியானித்தீர்கள். அதனால் நான் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து உங்களுக்கு வரன் கொடுக்கவேணு மென்ற இச்சையால் இவ்விதமே (சங்குசக்ர பீதாம்பரதாரியாக) ஆவிர்ப்பவித்தேன். அப்பொழுது வேண்டியவரங்களைக் கேளுங்களென்று நான் சொல்ல, என்னைப் போன்ற குழந்தை வேண்டுமென்று வரித்தீர்கள். (௩௭-௩௮)

𑌅𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌵𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌚 𑌦𑌂𑌪𑌤𑍀 ।
𑌨 𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌥𑍇𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ ॥௩௯॥
𑌗𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍌 ॥௪0॥
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍀𑌲𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௪௧॥
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍 ।
𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௪௨॥
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌿 ॥ ॥௪௩॥
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍇 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௪௪॥

𑌅𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍। 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂। 𑌨 𑌵𑌵𑍍𑌰𑌾𑌥𑍇 𑌨 𑌵𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 ॥௩௯॥ 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌯𑌿 𑌗𑌤𑍇 ॥௪0॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌶𑌃 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌪𑍀𑌯𑌾𑌶𑌯𑌾𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥௪௨॥௪௩॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍇

கிராம்ய தர்மங்களை அனுபவிக்காதவர்களும், ஸந்ததி யற்றவர்களுமான நீங்கள் என்னுடைய மாயையினால் மோஹத்தை யடைந்து மோக்ஷத்தை விரும்பவில்லை. (௩௯)

இஷ்டார்த்தசித்தி பெற்ற நீங்கள் நான் (தரிசனந்தந்து) போன பிறகு, எனக்குச் சமானமான புத்திரனை யடைந்து விஷய சுகத்தை அனுபவித்தீர்கள். சீலம் ஔதாரியம் முதலிய குணங்களோடு கூடிய வேறொரு புத்திரனை நீங்கள் பாராததால் இப்புத்திரன்மேல் அதிகப்ரீதி யுடையவர்களா யிருந்தீர்கள். (௪0)

நான் உங்களுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்ததால் எனக்குப் பிரஸ்னி கர்ப்பனென்ற பெயர் உண்டாயிற்று. (௪௧)

பிறகு நீ அதிதியாகப் பிறந்தாய், இந்த வசுதேவர் கச்யபராகப் பிறந்தார். நான் அந்த கச்யபருக்கு அதிதியினிடத்தில் உபேந்திரனென்று பெயர்கொண்டவனாக அவதரித்தேன். குட்டையா யிருந்ததால் வாமனனென்னும் பெயரும் உண்டு. (௪௨)

தோஷமற்றவளே! இம்மூன்றாவது ஜன்மத்தில் (சங்குசக்ர பீதாம்பர தாரியான) அதேசரீரத்தோடு மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட உங்களுக்கே பிறந்தேன். (௪௩)

முதலில் நான்தான் அவதரித்தேன் என்று நீங்கள் அறியும் பொருட்டு இந்த ரூபங் காட்டப்பட்டது. மனித சின்னங்களோடு பிறந்திருப்பேனாகில் நான் இன்னாரென்பதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள். (௪௪)

யுவாம் மாம் புத்ரபாவேந ப்ரஹ்மபாவேந சாஸக்ருத் |
சிந்தயந்தௌ க்ருதஸ்நேஹௌ யாஸ்யேதே மத்கதிம் பராம் || ||௪௫||
யதி கம்ஸாத் பிபேஷி த்வம் தர்ஹி மாம் கோகுலம் நய |
யஶோதாயாஸ்து தாம் கந்யாம் மந்மாயாமாநய த்ருதம் || ||௪௬||
ஸ்வயம் ஸ்வயம்விவ்ருதத்வாரோ யமுநா ச ஸுகாதகா || ||௪௭||

|| ஶ்ரீஶுக: ||

இத்யுக்த்வாஸீத்தரிஸ்தூஷ்ணீம் பகவாநாத்மமாயயா |
பித்ரோஸ்ஸம்பஶ்யதோஸ்ஸத்யோ பபூவ ப்ராக்ருதஶ்ஶிஶு: || ||௪௮||

ததஶ்ச ஶௌரிர்பகவத்ப்ரசோதித:
ஸுதம் ஸமாதாய ஸ ஸூதிகாக்ருஹாத் |
யதா பஹிர்கந்துமியேஷ தர்ஹ்யஜா
யா யோகமாயாऽஜநி நந்தஜாயயா || ||௪௯||

ஜநேதி ஸ்மரணாய ஜ்ஞாநாய ச ஶிக்ஷிதம் | ப்ரஹ்மவம் ப்ரதிஷயம் | கதஞ்சம் கத்யுஹ்ய பாமோऽவி பவிஷ்யாமீதி பாவ: ||௪௪|| நநு கயி ப்ரஸந்நேऽபி கயோராவயோ: பாப: பாபஜந்மேதி கத: பரம் ந பவிஷ்யதீத்யாஹ — யுவாமிதி ||௪௫||௪௬|| ததாஹ — யதி கம்ஸாத் பிபேஷி தர்ஹி மாம் கோகுலம்

(அ-கை) நீர் எங்களிடத்தில் பிரசன்னமாக விருந்தும் எப்படி அடிக்கடி எங்களுக்கு ஜன்ம முண்டாகிறது என்றுல் கூறுகிறுர். நீங்கள் மிகப்ரீதியுடன் என்னைப்புத்திர பாவத்தாலும், பிர்மபாவத்தாலும் அடிக்கடி சிந்தித்துத் தியானஞ்செய்து அதனுல் பரமகதியை அடையப்போகிறீர்கள். (௪௫)

ஏ வசுதேவரே! நீர் கம்ஸனுக்குப் பயந்தீரேயானுல் என்னை நந்தகோகுலங் கொண்டுபோய்ச் சேரும். யசோதைக்குப் பெண்ணுகப் பிறந்திருக்கிற என்னுடைய மாயையைச் சீக்கிரம் இவ்விடம் கொண்டுவாரும். (௪௬)

(அ-கை) கோட்டை வாசக்கதவுகள் அடைத்திருக்கின்றன. தாண்ட முடியாத யமுனு நதியையுந் தாண்டிச்செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி யிருக்க எப்படிப்போவேனென்றுல் கூறுகிறுர்.

வாசக்கதவுகள் தானுகவே திறக்கப்படும். யமுனையும் எளிதாகத் தாண்டக் கூடியதாகும். (௪௭)

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறுர்.

இவ்விதம் திருவாய் மலர்ந்தபின் மௌனமாயிருந்து பகவானுனவர் தன் மாயையால் தன்னைப் பெற்றோர் காணும்படி இளங்குழந்தை வடிவமாய் விளங்கினர். (௪௮)

இவ்விதம் பகவானுல் ஏவப்பட்ட வசுதேவரானவர் பிரசவ அறையிலிருந்து குழந்தையை யெடுத்துச்செல்ல ஆரம்பித்தார். இதே சமயத்தில் பகவானுடைய யோகமாயை யானவள் நந்த பத்தினி யிடத்தில் அவதரித்தாள். (௪௯)

தயா ஹ்ருதப்ரத்யயஸர்வவ்ருத்திஷு
  த்வாஸ்ஸ்தேஷு பௌரேஷ்வபி ஶாயிதேஷ்வத |
த்வாரஶ்ச ஸர்வா: பிஹிதா துரத்யயா
  ப்ருஹத்கபாடாயஸகீலஶ்ருங்கலை: || ௫௦ ||

தா: க்ருஷ்ணவாஹே வஸுதேவ ஆகதே
  ஸ்வயம் வ்யவர்யந்த யதா தமோ ரவே: |
வவர்ஷ பர்ஜந்ய உபாம்ஶுகர்ஜித:
  ஶேஷோऽந்வகாத்வாரி நிவாரயந் ஃபணை: || ௫௧ ||

மகோநி வர்ஷத்யஸக்ருத்யமாநுஜா
  கம்பீரதோயௌகஜவோர்மிஃபேநிலா |
பயாநகாவர்தஶதாகுலா நதீ
  மார்கம் ததௌ ஸிந்துரிவ ஶ்ரிய:பதே: || ௫௨ ||

நய | யஸ்மாதஜாயாஸ்தாம் கந்யாம் த்ருஷ்ட்வாऽऽநயேதி யர்ஹ்யேவ பகவதா ப்ரேரிதோ வஸுதேவ: ஸூதிகாக்ருஹாத்பஹிர்கந்துமைச்சத் தர்ஹ்யேவ அஜா ஜந்மரஹிதா யா யோகமாயா ஸா நந்தஜாயயா அஜநி ஜாதா || ௪௯ || தயேதி | ஹ்ருதா: ப்ரத்யயா: ஸர்வா வ்ருத்தயோ யேஷாம் | அதவா ஹ்ருதா: ப்ரத்யயா: ஸர்வா வ்ருத்தயோ யேஷாம் ஜாக்ரதாமபி | தயா ஶாயிதேஷு த்வாஸ்ஸ்தேஷு பௌரேஷு ஸத்ஸு ப்ருஹத்ஸு கபாடேஷு லோஹகீலஶ்ருங்கலை: துரத்யயா: ப்ருஹத்பி: கபாடாதிபி: பிஹிதா: || ௫௦ || தா இதி || ஸ்வயமேவ வ்யஶீர்யந்த விவ்ருதா ஜாதா: யதா ரவே: தமோ நிர்கதம் || ௫௧ || மகோநீதி | கம்பீரதோயௌக: தஸ்ய ஜவேந ஊர்மய: தை: ஃபேநிலா: பயாநகை: ஆவர்தஶதைராகுலா தேவ்யா: ஶ்ரிய:பதே: ஸீதாபதே: || ௫௨ || நந்தவ்ரஜமிதி | நித்ரயா அஜபா || ௫௩ ||

வசுதேவர் (பகவாளுகிய) குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது பகவானுடைய மாயையினுல் துவார பாலர்க ளெல்லாம் மோகத்தை யடைந்து விட்டார்கள். பட்டணத்துள்ள ஜனங்களெல்லாம் நித்திரை போய் விட்டார்கள். மூடிப் பூட்டியிருந்த (கோட்டை வாசக்) கதவுகளும் சூரியனைக் கண்ட இருள்போல் தாளுகவே திறந்து வழிவிட்டன. (௫௦)

இந்த சமையம் மேகம் மெதுவான இடியுடன் மழையைப்பொழிந்தது. ஆதிசேஷனவர், பகவனுகிய குழந்தையின்மேல் மழைத்துளி விழாவண்ணம் தம் படங்களை விரித்துத் தடுத்து வந்தார். (௫௧)

இப்படி மேகமானது அடிக்கடி மழை பெய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது நுரை அலை பயங்கரமான சுழிகளோடு கூடி அதிவேகமாக ஓடுகிற ஆழமான யமுனு நதியானது சீதாபதியான ஸ்ரீ ராமபிரானுக்குச் சமுத்திரமானது எப்படித் தானே வழிவிட்டதோ அதுபோல் வசுதேவருக்கு மார்க்கத்தைத் தந்தது. (௫௨)

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍—
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௫௧॥
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌹𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௫௨॥
𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ।
𑌨 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌪𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௫௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾। 𑌪𑌦𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃। 𑌲𑍌𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌡𑌂 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮॥௫௨॥ 𑌯𑌶𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤। 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿॥௫௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

வசுதேவர் குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு நந்தகோகுலம் போய்ச் சேர்ந்தார். அவிடத்துள்ள கோபாலர்க ளெல்லாம் மாயையால் அயர்ந்து நித்திரை போய்விட்டார்கள். இச்சமயம் வசுதேவர் தான் கொண்டுபோன (பக வானுகிய) குழந்தையை யசோதையின் படுக்கையில் கிடத்திவிட்டு அங்கிருந்த மாயையான பெண்குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு திரும்பிந் தமது கிருகத் திற்கு வந்துசேர்ந்தார். (௫௧)

வந்தபிறகு வசுதேவர் தாம் கொண்டுவந்த மாயையான குழந்தையைத் தேவகியின் படுக்கையிற் கிடத்திவிட்டு, முன்போல் தமது காலில் விலங்கையுந் தரித்துக்கொண்டார். (௫௨)

பிரசவத்தினுல் சிரமமடைந்த நந்த பத்தினியாகிய யசோதையும் மாயை யினுல் மோகத்தை யடைந்திருந்தமையால், தான் ஏதோ ஒரு சிசுவைப் பெற் றதாகத் தெரிந்து கொண்டாளே தவிரத் தனக்குப் பிறந்தது ஆண் அல்லது பெண் என்பதை அறிந்து கொள்ளவில்லை. (௫௩)

மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌆𑌚𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ॥௨॥
𑌸 𑌤𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑍀𑌗𑍃𑌹𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌖𑌲𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌃 ॥ ॥௩॥
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍀 ।
𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ॥௪॥
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍈𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌿𑌨𑌃 ।
𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥

௧। 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥௩॥௪॥ 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌂𑌸𑌮𑍋𑌹𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥௫॥௬॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌣𑍍 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥௭॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌵𑍋𑌢𑌯𑌸𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 ॥௮॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌵𑍀 ...

நான்காம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

முன்போலவே மதுரா பட்டணத்துக்கோட்டை வாசக்கதவுக ளெல்லாம் மூடிக்கொண்டன. பிறகு வீட்டுக்காவற் காரர்களெல்லாம் குழந்தையின் சப்தத்தைக்கேட்டு நித்திரை தெளிந்தார்கள். (௧)

அவர்கள் சீக்கிரமாக ஓடிக் கம்ஸனிடத்தில் அவன் பயந்து எதிர்பார்த்திருந்த தேவகியினுடைய (அ) வது சிசுவின் உற்பத்தியைச் சொன்னார்கள். (௨)

அந்தக் கம்ஸன் படுக்கையிலிருந்து சீக்கிரமாக எழுந்திருந்து இதுதான் காலம் என்று நினைத்துப் பரபரப்புடன் தலைமயிர் பிரிந்து காலிடறுடுக்க தேவகியின் பிரசவ கிரகத்துக்கு வந்தான். (௩)

கருணையற்ற பிராதாவாகிய கம்ஸனைப்பார்த்து தேவகி தயவுடன் சொல்லுகிறாள். ஏ கல்யாண ! இந்தக்குழந்தை உனக்கு மருமகள்; ஸ்திரீவதம் பண்ணாதே. (௪)

ஏ பிராதாவே ! அக்நிக்குச் சமானமான வர்ணமுள்ள அநேகம் குழந்தைகளை ஹிம்சித்திருக்கிறீர். இந்த ஒரு புத்திரியை மட்டும் விட்டுவிடுங்கள். (௫)

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌰𑌜𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌹𑌤𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌉𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇 𑌖𑌲𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍋𑌥𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌸𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂𑌬𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌾 ।
𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌾 ॥ ॥௯॥
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑌂𑌬𑌰𑌾𑌲𑍇𑌪𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌶𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌾 ॥ ॥௧௦॥
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑌂𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑌃𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑍋𑌰𑍁𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௧௧॥

॥௧௦॥௧௧॥ [illegible]

நான் உங்களுக்குச் சகோதரி. என்னுடைய பிள்ளைகளெல்லாம் நாசத்தை அடைந்து விட்டன. ஹே பிரபுவான கம்ஸ மகாராஜனே! அற்பபாக்கிய முள்ள எனக்குக்கடைசியில் உண்டான பிரஜையைக் கொடும். (௬)

சுகர் சொல்லுகிறார்.

தன்னுடைய குழந்தையை மறைத்து மிக்க ஏழமையை அடைந்தவள் போல் அழுதுகொண்டிருக்கிற தேவகியை அதட்டி அவள் கையிலிருக்கும் குழந்தையை துஷ்டனான கம்ஸன் பிடுங்கிக்கொண்டான். (௭)

[தனக்குப்பிறந்த குழந்தை நந்தகோகுலத்தில் விடப்பட்டிருப்பதாலும், இந்தக்குழந்தை யோக மாயையென்று தான் தெரிந்து கொண்டவ ளாதலாலும் உண்மையில் ஏழமையை யடைந்தவளல்ல.]

கம்ஸன் தன் விஷயத்தில் பந்துத்வத்தைக் கடந்து தன் சகோதரிக்குப்புத்திரியான இளங்குழந்தையின் காலைப்பிடித்துக் கல்மேல் அடித்தான். (அ)

அப்படிப்பிடிக்குங் காலத்தில் அக்குழந்தையானது கம்ஸனது கையிலிருந்து விடுபட்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பி விஷ்ணுவின் தங்கையாகிய தேவியாய் திவ்ய வஸ்திர முதலியவைகளைத் தரித்துக்கொண்டும் எட்டுக்கைகளுடன் கூடியும் வில், சூலம், பாணம், கேடயம், கத்தி, சங்கம், சக்கரம், கதை இந்த ஆயுதங்களோடு கூடியும்விளங்கிற்று. இப்பொழுது சித்தர்கள், சாரணர்கள், கந்தர்வர் அப்ஸரஸ்க்கள், கின்னரர் உரகர் முதலானவர்கள் பூஜித்து ஸ்தோத்திரம் புரியலானார்கள். இப்படி விளங்கா நின்ற இந்தத் தேவியானவள் கம்ஸனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். (௯-௧௦-௧௧)

॥ 𑌦𑍇𑌵𑍀 ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍀𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍃𑌥𑌾 ॥ ௧௨
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥ ௧௩
𑌤𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧௪
𑌅𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌮 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌂 𑌬𑌤 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌖𑌲𑌃 ।
𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍈 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 ॥ ௧௬
𑌦𑍈𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍 ॥ ௧௭

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 । 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑌪𑌿 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌽𑌦𑍇

தேவி கூறுகிறாள்.

அடேமூடா! என்னைக்கொல்வதில் உனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? உன்னைக்கொல்லும் பூர்வ சத்துருவானவன் எங்கேயோ ஓரிடத்தில் பிறந்திருக்கிறான். ஏழையாகிய என்னை வீணாக ஹிம்ஸிக்காதே என்றாள். (௧௨)

அந்த மாயாதேவியானவள் கம்ஸனைப்பார்த்து இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டு வாராணசிமுதலான அநேக க்ஷேத்திரங்களில் அநேகம் பெயருடையவளாக ஆய்விட்டாள். (௧௩)

கம்ஸன் அந்த மாயாதேவியின் வார்த்தையைக் கேட்டு தேவவாக்கு எப்படிப் பொய்யாகப் போகுமென்று ஆச்சரியத்தை அடைந்தான். பிறகு தேவகியையும் வசுதேவரையும் விலங்கிலிருந்து விடுவித்து வணக்கத்துடன் சொல்லுகிறான். (௧௪)

ஏ ஸகோதரி! ஏ ஸகோதரி புருஷரான வசுதேவரே! ராக்ஷஸர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளைக் கொல்வதுபோல் பாபியான நான் உங்களுடைய அநேக குழந்தைகளைக்கொன்றேன். கஷ்டம்! கஷ்டம்!! (௧௫)

தயாள மற்று பந்து மித்திரர்களைத்துறந்து துஷ்டச் செய்கைசெய்து பிர்ம்மஹத்தி பண்ணினவனுக்குச் சமானமான நான் எந்தலோகத்தை யடையப்போகிறேன். எனக்கு மூச்சுமட்டு மிருக்கிறதே தவிர உண்மையில் இறந்தவன். (௧௬)

மனுஷியர்கள் மட்டும் பொய் சொல்லுகிறார்கள் என்பதில்லை, தெய்வமும் பொய் சொல்லுகிறது. பாபியான நான் தெய்வத்தின் வார்த்தையில் நம்பிக்கைவைத்து என் சகோதரியின் சிசுக்களைக்கொன்றேன். (௧௭)

𑌮𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑍋 𑌨 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ॥௧௮॥
𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌨𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌃 ॥ ॥௧௯॥
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ॥௨௦॥

𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௧௪॥ [illegible] 𑌮𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 । 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌕𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌃 ॥௧௮॥ [illegible] । 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍁𑌵𑍀𑌤𑌿 । [illegible] ॥௧௯॥ [illegible]

மகா பாக்கியசாலியான வசுதேவரே! ஹே தேவகீ! இறந்த குழந்தைகளைப்பற்றித் துக்கப்படாதேயுங்கள். நாம்செய்த கர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்கும் பிராணிகள் தெய்வாதீனர்களாக இருப்பார்களே தவிர எப்பொழுதும் ஓரிடத்திலிருக்கிறதில்லை, (௧௮)

அது எப்படி என்றால் பூமியில் மண்ணால் உண்டான குடம் முதலியவைகள் உண்டாகி நாசத்தை அடைகிறது. அதுபோல் இந்த ஆத்மாசரீரங்களிலிருந்து மாறுபாட்டை அடைகிறதில்லை. பூமி போன்றிருக்கிறது (பூஸம்பந்தமுள்ள குடமுதலானவைகள் விகாரத்தை அடைந்தாலும் பூமியானது விகாரத்தை அடைகிறதில்லை. (௧௯)

(அ—கை) இம்மாதிரி விசாரிக்கில் சோகத்துக்கிடமில்லை. விசாரணையில்லாத அக்ஞானிக்கோ துக்கம் நிவர்த்தியாவதில்லை என்று கூறுகிறார்.

மேற்கண்ட விசாரணை யில்லாதவன் தேகமே ஆத்மாவென்று நினைக்கிறான். தேகத்தை யாத்மாவென்று நினைப்பதினால் பேதமுண்டாகிறது. நான் என்கிற அகங்காரத்தை தேகத்திடத்து வைக்கும்போது ஆத்மா பரிச்சின்னமாய்விட்டது. பரிச்சின்னமாகும்போது அகங்காரத்துக்கு ஆஸ்பதமும் பின்னமாய் விட்டது. பேதத்தினால் புத்திராதி தேக சம்பந்தமும் வியோகமும் உண்டாகிறது. அதனால் சம்சார முண்டாகிறது. அதாவது சுகதுக்கமுண்டாகின்றன. (அக்ஞானம் நிவர்த்தியாவதில்லை யென்பது கருத்து) (௨௦)

தஸ்மாத்பத்ரே ஸ்வதநயாந் மயா வ்யாபாதிதாநபி ।
மாநுஶோச யத꞉ ஸர்வ꞉ ஸ்வக்ருதம் விந்ததேऽவஶ꞉ ॥ ௨௧ ॥
யாவத்தேதோऽஸ்மி ஹந்தாஸ்மீத்யாத்மாநம் மந்யதேऽஸ்வத்ருக் ।
தாவத்ததபிமாந்யஜ்ஞோ பாத்யபாதகதாமியாத் ॥ ௨௨ ॥

ஸதி ந ஶோகாவகாஶ꞉। அஜாநதஸ்து ந நிவர்தத இத்யாஹ—யாவதிதி। யாவத் யாவத்காலம்। தேவம்வித꞉ ஸர்வம் அஜாநத꞉। ஆத்மவிஷய꞉ தேஹாத்மபா-வோऽபி ஸம்பவதி யதோ விஷயாத்தேஹோ பவதி। தேஹாஹங்காரேண ஹ்யாத்மநி வதிஷ்டேதே ஸதி அஹங்காராஸ்பதம் பிந்நம் பவதி। யதோ வேதாந்தாத்ராதிதே தேஹயோர்பஸ்த விதோபஸ்த ததஸ்ஸம்ஸ்ருதி꞉ ஸாவதா꞉ வேத இயாதவத்। அஜ்ஞாநம் ந நிவர்தத இத்யர்த்த꞉॥௨௦॥ ஸவதோக்ஷ்யாகாரேண ந தே தவ தநயா꞉। அஹமபி தாந் ந ஹதவாந் । ததாப்யஜ்ஞாநத்ருஷ்ட்யா ஸ்வதநயாந் மயா வ்யாபாதிதாநபி மாநுஶோசேதி ஸாந்த்வயதி। தஸ்மாதிதி। அஜ்ஞாநாஶ்ரயம் ஸர்வமாஹ யதஹேதி। ॥௨௧॥ கதம் தர்ஹி ப்ராஹ்மணாதிஹந்து꞉ ஹந்தவ்யஸ்ய ச ப்ராயஶ்சித்தாதிஶ்ரவணம்। அஜ்ஞாநவிஷயமேவேத்யாஹ—யாவதிதி। அஸ்வத்ருக் தேஹாபிமாநீ ததபிமாநீதி தஸ்ய தேஹஸ்ய ஹநநாத்ப்ரஹந்த்ருஹந்தவ்யதா ஜாயத இத்யர்த்த꞉ ॥௨௨॥ க்ஷமஸ்வேதி। வ்யாது꞉கம் ஸ꞉ ஸ்வஸ்ரோஸிதி ஸ்வஸ்யஶபேநதிவமாநவ வத்யா தியாநந்தணநவாரா தியாநிருக்ஷணயா ஸ்வஸ்ய தத்வதேத்யாஶயாந

(அ-கை) மேற் கூறியபடி ஆராயுங்கால் என்னுல் கொல்லப்பட்ட சிசுக்கள் உன்னுடைய பிள்ளைகளல்ல. நானும் அந்த சிசுக்களைக்கொன்றவனல்ல. ஆயினும் அக்ஞான திருஷ்டியினுற் பார்க்கில் கொல்லப்பட்ட சிசுக்கள் உன்னுடையதென்றும், அச்சிசுக்களைக் கொன்றவன் நானே யென்றும் ஏற்படுமாகையால் அதற்கு என்மேல் வருத்தப்படாதே யென்று சாந்தமான சமாதானம் சொல்லுகிறுன்.

உலகத்தில் பிராணிகள் அசுவாதீனர்களாயிருந்து தாங்கள் செய்த கர்மத்தின் பலனை அனுபவிக்கிருர்களல்லவா ? ஆகையால், ஏ கல்யாணி ! உன் சிசுக்களைக் கொன்றிருந்தாலும் நீ துக்கப்படாதே. (௨௧)

(அ-கை) ஆனுல் ஒரு பிராமணனைக் கொன்றவனுக்கும் கொலையுண்ட அப்பிராமணனுக்கும் மனுவாதி தர்ம சாஸ்திரங்களிற் பிராயச்சித்தம் விதித்தது. ஏனே என்றுல் அதுவும் அச்ஞானியின் பொருட்டே யென்று கூறுகிருர்.

தேகத்தையே ஆத்மாவெனக் கருதும் அக்ஞானி, நான் அடிக்கிறேன், அடிபட்டேன், என்று நினைக்கிருன். எவ்வளவு காலம் இப்படி நினைக்கிருனே அவ்வளவுகாலம் சரீரத்தை நானென்றெண்ணிய அச்ஞானி சிக்ஷிக்கத்தகுந்தவனுயும், சிக்ஷகனுயும் ஆய்விடுகிருன். (௨௨)

क्षमध्वं मम दौरात्म्यं साधवो दीनवत्सलाः ।
इत्युक्त्वाश्रुमुखः पादौ श्यालः स्वस्रोरथाग्रहीत् ॥௨௩॥
मोचयामास निगडाद्विश्रब्धः कन्यकागिरा ।
देवकीं वसुदेवं च दर्शयन्नात्मसौहृदम् ॥ ॥௨௪॥
भ्रातुः समनुतप्तस्य क्षान्त्वा रोषं च देवकी ।
व्यसृजद्वसुदेवश्च प्रहस्य तमुवाच ह ॥ ॥௨௫॥
एवमेतन्महाभाग यथा वदसि देहिनाम् ।
अज्ञानप्रभवाहंधीः स्वपरेति भिदा यतः ॥ ॥௨௬॥
शोकहर्षभयद्वेषलोभमोहमदान्विताः ।
मिथो घ्नन्तं न पश्यन्ति भावैर्भावं पृथग्दृशः ॥ ॥௨௭॥

किं भगवद्वाक्येन भ्रातृप्रणयत उपदर्शयतीतिवत्। देवकीवसुदेवयोः भ्रातृत्वं पादावग्रहीदित्यर्थः। श्यालशब्देन च कयं विवसुदेवा- पेक्षया प्राधान्यं द्योत्यते। कंसस्वस्रोरिति पाठे तयोः कंसश्याग्रहीदिति पादान्तरेव नकाव्यानुपपत्तिः संकेति विवक्षितरूपत्वं ॥௨௩॥ मोचया- सेति। आत्मसौहृदं प्रियवादिता दर्शयन् ॥௨௪॥௨௫॥௨௬ स्वपरेति भिदा यतः किं भवति तदाह — शोकेति। भावैः देह- निमित्तभूतैः मिथो भावान् घ्नन्तं भावीश्वरं पृथग्दृशः ते न पश्यन्ति। किन्त्वहमेव हन्ता हतश्चेति मन्यन्त इत्यर्थः ॥௨௭॥ कंस

ஏதேவகி! ஏவசுதேவரே! என்னுடைய கெட்ட காரியத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேணும். ஸாதுக்கள் பந்துக்களிடத்தில் அன்புள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் என்று கம்ஸன் சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டு அழுதுகொண்டு தேவகி வசுதேவர்களுடைய கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டான். (௨௩)

கம்ஸன் யோக மாயையாகிய பெண்ணுடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து தேவகி வசுதேவரிடத்தில் தன்னுடைய ஸ்நேகத்தைக் காட்டி அவர்களை விலங்கிலிருந்தும் விடுவித்தான். (௨௪)

தேவகியானவள் இப்படி பச்சாதாபத்தை அடைந்த பிராதாவின் மேலிருந்த கோபத்தைப் பொறுமையினால் தணித்துக் கொண்டாள். வசுதேவரும் சிரித்துக்கொண்டு கம்ஸனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (௨௫)

ஏ கம்ஸ மஹாராஜ! தேஹிகளைப்பற்றி எவ்விதம் சொன்னாயோ அது வேசரி; ஸந்தேகமில்லை. நான் என்கிற அகங்காரமும் தான் பிறன் என்கிற பேதமும் அக்ஞானத்தினால் உண்டாகிறது. இவைகளால் அக்ஞானிகள் சோகம், ஸந்தோஷம், பயம், த்வேஷம், லோபம், மோஹம், மதம் இவைகளையடைந்து ஜடப்பொருளால் ஜடத்தை நாசஞ்செய்கிற ஈசுவரனைக் காண்பதில்லை. (௨௬-௨௭)

𑌕𑌂𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌂𑌸 𑌆𑌹𑍂𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 ॥ ॥௨௯॥
𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ ॥௩௦॥
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑍋𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍 ॥ ॥௩௧॥
𑌕𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌰𑌭𑍀𑌰𑌵𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌧𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥ ॥௩௨॥
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௩௩॥

𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௨௮॥௨௯॥ 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥௩௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯

கோப நிவர்த்தியடைந்த தேவகி வசுதேவர் கம்ஸனைப் பார்த்து கோபமின்றிப்பேசினார்கள். கம்ஸன், தேவகி வசுதேவர்களிடத்திலிருந்து அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு தன்னுடைய கிரஹத்தில் பிரவேசித்தான். (௨௮)

அன்றிரவு சென்ற பிறகு காலையில் கம்ஸன் மந்திரிகளைக் கூப்பிட்டு யோகமாயை சொன்னவைகளை யெல்லாம் சொன்னான். (௨௯)

மந்தபுத்தியை யுடையவர்களும் தேவதுரோகிகளுமான கம்ஸனுடைய மந்திரிகள் கம்ஸன் வார்த்தைகளைக்கேட்டுத் தேவதைகளிடத்து மிகக்கோபத்தை அடைந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார்கள். (௩௦)

ஹே போஜேந்திரா! இப்படியிருக்குமேயானால் (உன்னைக் கொல்லுகிறவன்) எங்கேயோ பிறந்திருக்கிறானென்பது உண்மையானால் பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும், இடத்தெரு முதலான விடங்களிலும் பிறந்தபத்துநாளைக் குட்பட்ட சிசுக்களையும் பத்துநாளைக்கு மேற்பட்ட சிசுக்களையும் இப்பொழுதே கொன்று விடுகிறோம். (௩௧)

ஹே மகாராஜனே! உமது வில்லின் நாணோசையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நடுங்கி யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் மனதிற் பயங்கொள்ளும், தேவர்கள் என்ன முயற்சி செய்யப்போகிறார்கள். (௩௨)

நீர் யுத்தம் பண்ணும்போது உம்முடைய பாணங்களால் அடிபட்டு அடிபொறுக்காமல் யுத்தத்தைவிட்டு ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். (௩௪)

केचित्प्राञ्जलयो दीना न्यस्तशस्त्रा दिवौकसः ।
मुक्तकच्छशिखाः केचिद्भीताः स्म इति वादिनः ॥ ॥३४॥

न त्वं विस्मृतशस्त्रास्त्रान् विरथान् भयसंवृतान् ।
हंस्यन्यासक्तविमुखान् भग्नचापानयुध्यतः ॥ ॥३५॥

किं क्षेमशूरैर्विबुधैरसंयुगविकत्थनैः ॥ ॥३६॥

रहोजुषा किं हरिणा शम्भुना वा वनौकसा ।
किमिन्द्रेणाल्पवीर्येण ब्रह्मणा वा तपस्यता ॥ ॥३७॥

तथापि देवाः सापत्न्यान्नोपेक्ष्या इति मन्महे ।
ततस्तन्मूलखनने नियुङ्क्ष्वास्माननुव्रतान् ॥ ॥३८॥

रणश्लाघ्याम् ॥३३॥३४॥ नेति । अन्यासक्तान् विमुखांश्चेति न हिंसि न हिनस्ति ॥३५॥ किमिति । क्षेमे निर्भयदेशे शूराः असंयुगे अन्यत्र विकत्थनाः श्लाघिनो येषां तैः ॥३६॥ ननु हरिरेभिर्विबुधैः शम्भोश्चेति तत्राह ॥ रहोजुषेति । सर्वदाव्यक्तः शून्ये देशे न क्वापि बहिर्दृश्यते इत्यर्थः । वनौकसा हिमगिरि वृतवनमोको यस्य तेन शम्भुना ॥३७॥ यद्यप्येवमेते देवा न किंचिदपि कर्तुं समर्थाः तथापि नीतिशास्त्रवित्तयेत्याहुः

சிலதேவர்கள் பயந்து ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாய் அவிழ்ந்த கச்சத்துடன் அஞ்சலி யஸ்தராய் எதிரில் நின்று நாங்கள் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். (௩௪)

அஸ்திரசஸ்திரங்களையிழந்து ரதமற்றுப்பயந்து கர்வமடங்கிய மனதோடு சிறிதும் யுத்தஞ்செய்யப் பிரியமில்லாத எங்களை ஏ கம்ஸராஜனே! நீர் இம்சிக்க வேண்டாம். (௩௫)

யுத்தஞ்செய்ய எதிராளியில்லாத காலத்தில் தங்களைச்சிலாகித்துக்கொள்ளும் தேவர்களால் என்னசெய்யக்கூடும்? (௩௬)

இரகஸியத்தில் சஞ்சரிக்கிற விஷ்ணுவினாலாவது ஜனஸஞ்சாரமில்லாத மேருமந்தரபருவதம் முதலிய விடங்களில் ஸஞ்சரிக்கிற சிவனாலேயாவது ஸதா தபஸ்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பிர்ம்மாவினாலேயாவது அற்பவீரியம் உள்ள இந்திரனாலேயாவது என்னபண்ணக்கூடும்? (௩௭)

ஆயினும் தேவர்கள் சத்துருக்கள். அவர்களை அலக்ஷியஞ்செய்யக்கூடாதென்று எண்ணுகிறோம். அவர்களைபடியோடு நாசஞ்செய்ப தங்களுடைய ஊழியர்களானஎங்களுக்கு உத்தரவு கொடுங்கள். (௩௮)

𑌯𑌥𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌢𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾
𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌲𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ ௩௯ ‖

𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌃 ‖ ௪௦ ‖
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌨𑍍𑌮𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌘𑌾𑌃 ‖ ௪௧ ‖
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌶𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌦𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌃 ‖ ௪௨ ‖
𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ‖ ௪௩ ‖

—𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 ‖ ௩௮ ‖ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌢𑌪𑌦𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍂𑌲𑌃 ‖ ௩௯ ‖ 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 । 𑌸 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 ‖ ௪௦ ‖ ௪௧ ‖ 𑌸 𑌹𑍀𑌤𑌿 ‖ ௪௨ ‖ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌨𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿

சரீரத்திலுண்டாகும் ரோகத்துக்கு உடனே சிகிச்சை செய்யவேண்டும் இல்லாவிட்டால் விர்த்தியாகி நிவர்த்திக்க சாத்தியமற்றதாகும். கண் முதலிய இந்திரியங்கள் செல்லுகிற வழியில் நடப்போமானால் காலாந்தரத்தில் நிக்கிரகஞ் செய்யமுடியாததாகும்; ஆகையால் இவ்வாறேபோல் சத்துருக்களை முதலில் கண்டிக்காமல் விட்டு விட்டால் பிறகு சைன்னியங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவார்கள். அப்பொழுது ஜயித்தல் அஸாத்தியமாம். (௩௯)

தேவதைகளுக்கு விஷ்ணுவானவர் மூலம். எவ்விடத்தில் அனாதியான தருமமிருக்கிறதோ அங்கே அவர் இருப்பார். அந்த தருமத்துக்கு வேதம் கோ பிராமணர் தபசு ஸதக்ஷிணையான யாகம் மூலங்களாம். (௪௦)

ஆகையினால் எவ்விதத்திலும் வேதவாதியான பிராமணனையும், தவஞ் செய்கிற ரிஷிகளையும் யாகம் பண்ணுகிற தீக்ஷிதர்களையும் பால் கறக்கிற கோக்களையும் கொல்வோம். (௪௧)

ஏமகாராஜனே! பிராமணன், கோக்கள், வேதங்கள், தவசு, ஸத்தியம், இந்திரியநிக்கிரஹம், மனோநிக்கிரகம், சிரத்தை, தயை, சீதோஷ்ணாதி துவந்துவங்களை ஸகித்தல், யாகங்கள் இவைகளெல்லாம் விஷ்ணுவினுடைய சரீரமென்று கூறுவார்கள். (௪௨)

அந்த விஷ்ணு சகல தேவதைகளுக்கும் அதிபதி. அசுரதுவேஷி, குகையில் வசிப்பவர். அதாவது புத்தியாகிற குகையில் பிரவேசித்தவர். ஈசுவரன் பிரம்மா முதலான சகல தேவதைகளுக்கும் அந்த விஷ்ணு மூலமாகிறார். ரிஷிமுதலியவர்களை இம்சிப்பதே அந்த விஷ்ணுவினுடைய வதத்துக்கு உபாயம். (௪௩)

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌮𑍍 ।

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௪௪॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌪𑌾𑌶𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌦𑌨𑍇 𑌕𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௪௫॥
𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌃 ॥ ॥௪௬॥
𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

॥௪௩॥௪௪॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௪௫॥ 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। ॥௪௬।௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

காலபாசத்தால் சூழப்பட்ட துஷ்டனை கம்ஸன் தனது துர்மந்திரிகளோடு ஆலோசித்துப்பிராமண ஹிம்சையைத் தனக்கு இதமாகக்கருதினன். (௪௪)

சாதுக்களை இம்சிப்பதில் அன்புள்ளவர்களாயும், இஷ்டமான ரூபத்தை எடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களாயு மிருக்கிற அசுரரைக்கம்ஸன் அநேக இடங்களிலுள்ள சாதுக்களை இம்சிப்பதின் பொருட்டு ஏவிப் பிறகு கிருகம் போய்ச் சேர்ந்தான். (௪௫)

சுபாவத்திலேயே ரஜோகுணமுடைய வரும் மந்தபுத்தியுடையவருமான அந்த அசுரர்கள் தமோகுணமேற்கொண்டு மௌட்டியத்தையடைந்து மரண காலம் நெருங்கி விட்டபடியால் சாதுக்களுக்கு தவேஷத்தையுண்டு பண்ணினார்கள். (௪௬—௪௭)

நான்காவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

पञ्चमाध्याय प्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

नन्दस्त्वात्मज उत्पन्ने जाताह्लादो महामनाः ।
आहूय विप्रान्वेदज्ञान्स्नातश्शुचिरलङ्कृतः ॥ १ ॥
वाचयित्वा स्वस्त्ययनं जातकर्मात्मजस्य वै ।
कारयामास विधिवत्पितृदेवार्चनं तथा ॥ २ ॥
धेनूनां नियुते प्रादाद्विप्रेभ्यस्समलङ्कृते ।
तिलाद्रीन् सप्त रत्नौघशातकौम्भाम्बरावृतान् ॥ ३ ॥
कालेन स्नानशौचाभ्यां संस्कारैस्तपसेज्यया ।
शुध्यन्ति दानैस्सन्तुष्ट्या द्रव्याण्यात्मात्मविद्यया ॥ ४ ॥

पञ्चमे जातकर्मनन्दस्सूनोः कृत्वा महोत्सवम् ।
गत्वा तद्धयं कंसं प्राप वसुदेवागमोत्सवम् ।

नन्द इति । महामनाः उदारचित्तः ॥१॥२॥ धेनूनामिति । नियुते द्वे लक्षे स्वलङ्कृते वस्त्रादिभिरलंकृते प्रादात् । तिलाद्रीन् तिलराशीन् रत्नौघैः शातकौम्भाम्बरैश्च सम्यगावृतान् ॥३॥ द्रव्याणां शोधनहेतुर्न्यायदृष्टः शुद्धिः यथा तथादानादिभिस्तु जातकर्मादिसंस्कारैरेव गर्भाणां शुद्धिरिति दर्शयितुं द्रव्यादि नयतानि शोधकानि दृष्टान्तत्वेनाह ॥ कालेनेति । कालेन भूम्यादीनि स्नानेन देहादीनि शौचेन चाभ्यादीनि संस्कारैर्गर्भादीनि तपसा इन्द्रियाणि इज्यया ब्राह्म

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர்கூறுகிருர்.

நல்லமனதையுடைய நந்தகோபர் தமக்குப் புத்திரன் புறந்தவுடன் ஸ்நானஞ்செய்து ஆடையாபரணதிகளணிந்து கொண்டு வெகு சந்தோஷத்துடன்வேத வித்துக்களான பிராமணர்களையழைத்து அவர்களைக்கொண்டு ஸ்வத்திவாசனஞ் செய்வித்துப் புத்திரனுக்கு ஜாதகர்மம் செய்துவைத்தார். அப்படியே தேவா ராதனைகளும் பிதிர் பூஜைகளும் செய்துவந்தார். (௧)

பிராமணர்களுக்கு இரண்டு லக்ஷம் கறவைப் பசுக்களைத் தானஞ்செய்தார். அநேக ரத்தினங்கள் சுவர்ணச் சரிகைபோட்ட வஸ்திரத்தினுல் மூடிய எழுதில பர்வதங்கள் இவைகளையுந் தானஞ்செய்தார். (௨)

[அ-கை] சுவர்ணமுதலிய திரவியங்களுக்குத் தானதிகளால் சுத்தி ஏற்படுகிறது. அந்தத்தானத்தோடுகூடின ஜாதகர்மாதி ஸம்ஸ்காரங்களால் கர்ப்பங்களுக்குச் சுத்தி உண்டாகு மென்பதைக்காட்ட ஒவ்வொரு திரவியங்களுக்கும் ஒவ்வொருதிரவியங்களால் சுத்தி உண்டாகிறதென்று காட்டுகிருர்.

𑌸𑍌𑌮𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌂𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌚𑍈𑌲𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍈𑌲𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾𑌤𑍁𑌬𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌕𑌞𑍍𑌚𑍁𑌕𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑌯𑍂𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।

𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌸𑍌𑌮𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍌𑌮𑌂𑌗𑌲𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌾 𑌵𑌂𑌶𑌶𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌲𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌯’ 𑌇𑌤𑌿॥௫॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌜𑌿𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸 𑌤𑌥𑌾 ।𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥௬॥ 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌧𑌾𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௭ ॥ ௮

காலத்தினல் (பூமியும்) ஸ்நானத்தில் (தேகமும்) சௌசத்தினல் (மலஸம்பந்தம் முதலானதும்) ஸம்ஸ்காரங்களால் (கர்ப்பமும்) தபஸினல் (இந்திரியங்களும்) யாகத்தினல் (பிராமணர் முதலியவர்களும்) தானத்தினல் (திரவியங்களும்) ஸந்தோஷத்தினல் மனதும் ஆத்மஜ்ஞானத்தினல் ஆத்மாவும் சுத்தி அடைகின்றன. (௪)

பிராமணர்கள் மங்களகரமான வார்த்தைகளைச் சொன்னர்கள். வந்திகள் ஸ்துதிசெய்தார்கள். காயகர்கள் கானம்பண்ணினர்கள். துந்துபி பேரீ முதலிய வாத்தியங்கள் அடிக்கடி முழங்கின. (௫)

நந்தகோகுலத்திலுள்ள எல்லா கிருகங்களும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு கோலமிட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டன. தோரணங்கள் தவஜங்கள் இவைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டன. (௬)

பசுக்கள், கன்றுகள், சந்தனம் பஞ்சள் புஷ்ப மாலைகளாலும், அதின் குளம்புகள், கொம்புகள், ஸ்வர்ண பரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டன. (௭)

கோபாலர்கள் உத்தமமானவஸ்திரபரணாதிகளை அணிந்தும் சட்டைத்தலைப்பாகையோடுகூடியும் காணிக்கையாக அனேக திரவியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவந்தார்கள். (௮)

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌨𑌵𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑍁𑌚𑌾𑌃 ॥ ॥௰॥

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌣𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯-
𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌲𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁-
𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌲𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌹𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌃 ॥ ॥௧௧॥

𑌤𑌾 𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍇 ।
𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍈𑌲𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌜𑌨𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍁𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 ॥௯॥ 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌵𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑍈𑌃 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃॥௰॥ 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃।𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍀𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃; 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾। 𑌪𑌥𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌃 𑌸𑌵𑌲𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌬𑌲𑌮𑍁𑌪𑌜𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌽𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌃। 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿। ! 𑌅𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌜𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂

கோபிகாஸ்திரீகளும் யசோதைக்குப் புத்திரன் பிறந்ததைக்கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷமடைந்து வஸ்திராபரணாதிகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள். (௯)

நெற்றியில் தரித்திருக்கும் குங்குமமேபொகுட்டாகவுள்ள வதனம்போரு கத்தையும் பெருத்த நிதம்பத்தையும் குலுங்குகிற ஸ்தனபாரத்தையுமுடைய கோபிகாஸ்திரீகள் காணிக்கை திரவியங்களோடு வேகமாய் வந்தார்கள். (௰)

சில கோபஸ்திரீகள் காதில் ரத்தின குண்டலங்கள் தரித்தும் கண்டத்தில் பதக்கந்தரித்தும் இடையில் விசித்திரமான வஸ்திரங்களுடுத்தும் வழியில் அதிக வேகமாய் நடந்துவருவதால், கூந்தலவிழ்ந்து புஷ்பங்களுதிர ஸ்தனங்கள் குலுங்க ஹாரங்களசைய மிகக்காந்தியுடையவர்களாய் நந்தகோபர் கிரகத்துக்கு வந்தார்கள். (௧௧)

அந்த கோபஸ்திரீகள் குங்குமம் தைலம் இவைகளைச் சேர்த்து பகவானை குழந்தைக்கு அலங்காரம் செய்து "வெகுகாலம் வாழ்ந்திடுக" வென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்கள். (௧௨)

𑌅𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌿। ॥௧௩॥
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌘𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃।
𑌆𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍁𑌃॥ ॥௧௪॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌗𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑍌 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌜𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌃। ॥௧௫॥
𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃।
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌦𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍॥ ॥௧௬॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌚।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾॥ ॥௧௭॥
𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌤𑌤 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍॥ ॥௧௮॥
𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌮𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃॥ ॥௧௯॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௧௨॥௧௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌜𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥௧௫॥ 𑌸𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥௧௬॥௧௮॥ 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃

ஜகத்துக்கு ஈசனும் அழிவில்லாதவருமான கிருஷ்ணபகவான் நந்த கோகுலத்துக்குவந்த உத்ஸவகாலத்தில் அநேகவிதமான வாத்தியங்களை வாசித்தார்கள். (௧௩)

கோபர்கள் சந்தோஷத்தினால் தயிரு பால் நெய் ஜலம் இவைகளை ஒருவருக்கொருவர் வாரி இறைத்துக்கொண்டு விளையாடினார்கள். (௧௪)

நல்ல மனதுள்ள நந்தகோபர் புத்திரஜனனத்தால் மிக்க சந்தோஷத்தை அடைந்து அக்காலத்தில் வந்த கோபர்களுக்கு வஸ்திரம் ஆபரணம் கோ இவைகளை தானம் கொடுத்தார். (௧௫)

இன்னும் அந்தக் காலத்தில் வந்தபௌராணிகர்களுக்கும் ஸ்துதிபாடகர்களுக்கும் மற்ற வித்துவான்களுக்கும் அவரவர்கள் இஷ்டப்பட்டதைக்கொடுத்து அவர்களை உசிதப்படி பூஜித்தார். (௧௬)

நந்தகோபரால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிற மகாபாக்கியவதியான ரோகிணிதேவியும் விஷ்ணுவை ஆராதிக்கும் பொருட்டும் தன்னுடைய புத்திரனுடைய க்ஷேமத்துக்காகவும் அவ்விடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தாள். அன்று முதல் நந்தகோகுலமானது சகல ஐசுவரியமும் கூடியதாக ஆயிற்று. (௧௭-௧௮)

நந்தகோகுலத்தில் பகவான் வாஸம் செய்வதால் லக்ஷ்மி தேவியும் அவ்விடத்தில் அதிகபிரீதியுடன் விளையாடிகொண்டிருந்தாள்.

𑌨𑌂𑌦𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌉𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌂𑌦𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍। ॥௨௦॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑌵𑌮𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥ ॥௨௧॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃।
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌯𑍋𑌰𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇। ॥௨௨॥

॥𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃॥

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤। ॥௨௩॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃।
𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ॥௨௪॥

𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 ॥௧௯॥ 𑌨𑌂𑌦 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌾𑌹𑌿। 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂॥௨௦॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌵𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌂𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 ॥௨௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 𑌆𑌲𑌿𑌂𑌗𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃॥௨௨॥௨௩॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌵। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰

கோகுலத்தைப்பாதுகாக்கும்படி கோபகர்களை வைத்துவிட்டு நந்தகோபர் கம்ஸனுக்குக் கப்பங்கட்ட மதுரைக்குப் போய்விட்டார். வசுதேவர் தனக்கு மித்திரரான நந்தகோபர் வந்திருக்கிற சமாசாரமறிந்து நந்த கோபரிடம் வந்தார். (௧௯–௨௧)

ஹே பரிக்ஷித்து மகாராஜானே! நந்தகோபர் கம்ஸனுக்கு கப்பம் கொடுத்து வெளியில் வந்தபிறகு வசுதேவர் பரபரப்புடன், சரீரத்தை விட்டு வெளியில் போன பிராணன் மறுபடிதேகத்தை யடைவதுபோல் அந்த நந்தகோபரை பிரீதியுடன் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். நந்தகோபர் உட்கார்ந்து பிரீதியுடன் வசுதேவரைப்பார்த்து க்ஷேமமா இருக்கின்றீரா என்று விசாரித்தார். வசுதேவர் தமது புத்திரர்களிடத்தில் அன்புவைத்து அடியில் வரும் வார்த்தைகளைச் சொன்னர். (௨௧-௨௨)

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

ஓய் மித்திரரே! விருத்தரும், சந்ததியற்றவரும், இனிமேற் சந்ததி யுண்டாகுமென்கிற ஆசையற்றவருமான உமக்கு இப்பொழுது தெய்வவசத்தினல் பிரஜையுண்டாயிற்று. (௨௩)

ஓய் நந்தகோபரே! இந்த ஸம்ஸாரமாகிற சக்கிரத்திலிருக்கின்ற நீர் இப்பொழுது மறுபடியும் பிறந்தவர்போல் தெய்வவசத்தால் காணப்படுகின்றீர். உம்முடைய பிரிய தரிசனமானது மிகவுமரிது. (௨௪)

नैकत्र प्रियसंवासः सुहृदां चित्रकर्मणाम् ।
ओघेन व्यूह्यमानानां प्लवानां स्रोतसो यथा ॥ ௨௫ ॥
कच्चित्पशव्यं निरुजं भूर्यम्बुतृणवीरुधम् ।
बृहद्वनं तदधुना यत्रास्से त्वं सुहृद्वृतः ॥ ௨௬ ॥
भ्राता मम सुतः कच्चिन्मात्रा सह भवद्व्रजे ।
तातं भवन्तं मन्वानो भवद्भ्यामुपलालितः ॥ ௨௭ ॥
पुंसस्त्रिवर्गो विहितः सुहृदो ह्यनुभावितः ।
न तेषु क्लिश्यमानेषु त्रिवर्गोऽर्थाय कल्पते ॥ ௨௮ ॥

विशेषतो वर्धन्त इति ॥ ௨௪ ॥ दुःखेनैवाह । नैकत्रेति ।
चित्रकर्मणां सांसारस्य प्रियसंवासः । सहस्थितिर्वा । स्रोतसः
ओघेन नीयमानानां प्लवाः तृणकाष्ठादयः तेषां यथा
एकत्र निवासः नास्ति तद्वत् ॥ ௨௫ ॥ कच्चिदिति । पशव्यादिरूपेण तद्विशे-
षणानि निर्दोषमेवमाद्याशीरूपेण तदेवादिक्षान्त्यादिना वत्र
क्षेमविवक्षया पृष्टम् ॥ भ्रातुः स तनयोरित्यन्वयः ॥ ௨௬ ॥
भ्रातरीति । भवद्भ्यामुपलालितस्तु कच्चिद्वर्तत इति शेषः ॥ ௨௭ ॥ स्व-
त्राद्युत्तरकदेशेनाह — पुंस इति । सुहृदो बन्धून् प्रति
अनुभावितः संभावितः यद्वा पुंसः सहि पुंसो विहितो यस्त्रि-
वर्गो सुहृदां भोगाय न स त्रिवर्गः वस्तुतः । अतस्तेषु क्लिश्यमाने-
षु स्वार्थाय न भवतीत्यर्थः ॥ ௨௮ ॥ नन्दोऽपि वसुदेवं सान्त्वयन्नाह —

பிரவாகத்தால் இழுத்துக்கொண்டு போகப்படுகிற புல், பூண்டு, மரம் முத லியவைகள் எப்படி ஓரிடத்தில் நிலை பெற்றிருப்பதில்லையோ அதுபோல், அநேக காரியங்களை யுடைய மித்திரர்களும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதில்லை. (௨௫)

ஓ நந்தகோபரே! கோக்கள் (பசு) ரோகங்களாற் பீடிக்கப்படாமலிருக்கி ன்றனவா? கோக்களுக்கு உபயோகப் படும்படியான ஜலம், புல், பூண்டுகள் முதலானவைகள் நிறைந்த வனமானது (செழிப்பாக) இருக்கின்றதா? நீர் புத் திர மித்திர களத்திரர்களுடன் எவ்விடத்தில் வசிக்கிறீர்? அவ்விடம் சுகார் ஹமாக இருக்கின்றதா? (௨௬)

மித்திரா! உம்முடைய கோகுலத்தில் என்னுடைய புத்திரன் (பலராமன்) தன் மாதாவோடு இருந்து உம்மால் பரிபாலிக்கப்பட்டு உம்மைப் பிதாவாகப்பா வித்து வருகிறனா? (௨௭)

தர்மார்த்த காமமென்கிற திரிவர்க்கத்தைப் புருஷன் தனது பந்துக்களுடன் கூடி அனுபவிக்கும்படி சாஸ்திரம் விதித்திருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் பந்துக் கள் வருத்தப்படும்பொழுது அந்தத் திரிவர்க்கத்தை ஒரு புருஷன் அனுபவிப்பா னாகில் சுகம் பெறமாட்டான். (௨௮)

॥நந்த:॥

அஹோ தே தேவகீபுத்ரா: கம்ஸேந பஹவோ ஹதா: ।
ஏகாவஶிஷ்டாவரஜா கந்யா ஸாபி திவம் கதா ॥ ॥௨௯॥
நூநம் ஹ்யத்ருஷ்டநிஷ்டோऽயமத்ருஷ்டபரமோ ஜந: ।
அத்ருஷ்டமாத்மநஸ்தத்த்வம் யோ வேத ந ஸ முஹ்யதி ॥ ॥௩௦॥

॥வஸுதேவ:॥

கரோ வை வார்ஷிகோ தத்தோ ராஜ்ஞே த்ருஷ்டா வயம் ச வ: ।
நேஹ ஸ்தேயம் பஹுதிதம் ஸந்த்யுத்பாதாஶ்ச கோகுலே ॥ ॥௩௧॥

அஹோ இதி ॥௨௯॥ நூநமிதி । அத்ருஷ்டமேவ நிஷ்டா ஸத்தோத்பத்திபூர்வஸ்ய ஸ: யமேவ புத்ராதிஸம்பந்தம் அத்ருஷ்டம் ஹீயதே। தமேவ தே புத்ராதயோ நஶ்யந்தீத்யர்த்த:। அத்ருஷ்டபர: அத்ருஷ்டமேவ பரம் யஸ்ய ஸ:। யத்வா புத்ராதயோ விபந்நா:। ததாபி தாநத்ருஷ்டமேவ புநஸ்ஸங்கமயதீத்யர்த்த:। ஏவம் அத்ருஷ்டமாத்மநஸ்தத்த்வம் அவ்யபிசாரி காரணம் ஸுகது:கயோர்யோ வேத ந ஸம்முஹ்யதி। தஸ்மாதிதாநீம் [illegible] ஏதாநம் வியுக்தாநாமபி ச காலாந்தரே புநஸ்ஸம்யோகவியோக ஸம்பவாத்। அஸ்மாபிரபி காலாந்தரே ததியோகே ஸத்யபீதி நந்தஸ்ய தேவீ வாக்யேஷ

(அ-கை) புத்திரர்களைப் பார்க்காததால் துக்கங்கொண்டு தமக்குத் திரிவர்க்கத்தால் சுகமில்லையென்று கூறிய வசுதேவரைப்பார்தது நந்தகோபர் கூறுகிறார்.

நந்தர் கூறுகிறார்.

வசுதேவரே! உம்முடைய பத்தினியாகிய தேவகியின் அநேகபுத்திரர்களைக் கம்ஸன் கொன்றுவிட்டான். கடைசியில் பிறந்த ஒரு பெண்ணும் ஸ்வர்க்கத்திற்குப் போய்விட்டாள். ஆச்சரியம்! (௨௯)

பிராணிகள் புண்ணிய பாபங்களுக்கு வசப்பட்டவர்கள். அதிருஷ்டத்ததையே பரமாக உடையவர்கள். இது நிச்சயம். எவன் தன்னுடைய சுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிற அதிருஷ்டத்தை யறிகிறானோ அவன் மோஹத்தை அடைகிறதில்லை.

(க-து) (புத்திரர்களுடைய ஸம்யோக வியோகங்கள் கர்மாதீனமாகையால் அதைக்குறித்து நீர் துக்கத்தை யடையவேண்டாம் (௩0)

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

ஓய் நந்தகோபரே! கமஸனுக்குப் பிரதி வருஷம் கொடுக்கவேண்டிய கப்பம் கட்டிவிட்டீர். மித்திரர்களான எங்களையும் பார்த்துவிட்டீர். கோகுலத்தில் அநேகம் இடையூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்விடத்தில் நீர் வெகுகாலம் வசிப்பதற்கில்லை என்றார். (௩௧)

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 |
𑌅𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 || ||௩௨||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍃𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 |
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌗𑌮𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 || ||௧||
𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑍀 |
𑌶𑌿𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 || ||௨||
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 |
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 || ||௩||

𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾 ||௩௰|| [illegible] 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 [illegible] 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 | 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 ||௩௧||௩௨||

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 [illegible] 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿 |
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 |
௧||௨|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑌿 | 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾

இப்படி வசுதேவர் கூறியதைக்கேட்டு அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு நந்தர் முதலிய கோபர்கள் கோகுலம் போய்ச் சேந்தார்கள். (௩௨)

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்

நந்தகோபர் வழியில் வரும்போது வசுதேவருடைய வாக்கியம் பொய்யாக மாட்டாதென்று நினைத்து இடையூறுக்குப் பயந்து பகவானைச் சரணமாக அடைந்தார். (௧)

(இவ்விதம் நந்தகோபர் மார்க்கத்தில் வந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது குரூபியும் பாலகாதினியுமான பூதனையானவள் கம்ஸனால் ஏவப்பட்டு பட்டணம் கிராமம் கோகுலம் முதலிய இடங்களில் இருக்கிற சிசுக்களை வதஞ்செய்து கொண்டு சஞ்சரித்தாள். (௨)

ராக்ஷஸர்களை நிக்ரஹம் செய்யும் பகவத்சிரவணாதிகள் எங்கு இல்லையோ, அவ்விடத்தில் ராக்ஷஸர்களுக்குத் தங்கள் காரியத்தில் சக்தியுண்டு. (௩)

𑌸𑌾 𑌖𑍇𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑌦𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌂
𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣-
𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥
𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈-
𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌮𑌂𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌵𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௩॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 । 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍈 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑌸𑌤𑍀 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌅𑌤 𑌆𑌹 — 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌨𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌜𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 । 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌪𑌾𑌶𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈𑌃 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥௫॥ 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑌤𑍍 । 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌆𑌗𑌤𑌾 𑌅𑌮𑌂𑌸𑌤 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௬॥ 𑌬𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿 ।

பூதனை யென்று பெயர்கொண்ட இராக்ஷஸியானவள் காமசாரிணியானதால் மாயையினால் ஸ்திரீ வேஷந்தரித்து நந்தகோகுலம் வந்தாள். (௪)

பெருத்த நிதம்பமும், சிறுத்த இடையும், ஸ்தன பாரமும், கர்ணாபரணங்களாற் பிரகாசத்தையடைந்து மல்லிகை முதலிய வாசனைப் புஷ்பங்கள் சூட்டப்பெற்ற கறுத்த கூந்தலையும், மந்தகாஸமான முகத்தையும், கடைக்கண் பார்வையையுமுடையவளாய் திவ்ய வஸ்திராபரண பூஷிதாலங்கிருத ரூபங்கொண்டு வந்த பூதனையைப்பார்த்த கோபஸ்திரீகள் நாயகனைப் பார்க்கச் செல்லும் ஸ்ரீ தேவியோவென நினைத்தார்கள். (௫-௬)

பாலக்ரஹஸ்தத்ர விசிந்வதீ ஶிஶூந்
யத்ருச்சயா நந்தக்ருஹே'ஸதந்தகம் ।
பாலம் ப்ரதிச்சந்நநிஜோருதேஜஸம்
ததர்ஶ தல்பே'க்நிமிவாஹிதம் பஸி ॥ ॥௭॥
விபுத்ய தாம் பாலகமாரிகாக்ரஹம்
சராசராத்மா ஸ நிமீலிதேக்ஷணஃ ।
ஸுஜ்ஞாயமாநோ'பி ஹரிர்நிஶாசரீம்
நிஜஸ்வவிஜ்ஞாதஜநைஶ்ச வேஷ்டிதஃ ॥ ॥௮॥
மஹேஶ்வரோ'பி ச பாலபாவம்
விஹாவயந் கிஞ்சிதுவாச ந ப்ரபுஃ ।
அநந்தமாரோபயதங்கமந்தகம்
யதோரகம் ஸுப்தமபுத்திரஜ்ஜுதீஃ ॥ ॥௯॥

பாலக்ரஹஃ பூதநா। அஸதந்தகம் பாலம் ததர்ஶ। அஸதாமந்தகம் த்ருஷ்ட்வா கதம் ந பிபேதி। தத்ராஹ ப்ரதிச்சந்நநிஜோருதேஜஸம் பாலம் நாட்யேந ப்ரதிச்சந்நம் திரோஹிதம் நிஜம் உரு தேஜோ யேந தம் அக்நிமிவ பஸ்மநி ஸஞ்சாதிதமக்நிமிவேதி பாவஃ॥௭॥ விபுத்யேதி। சராசராத்மத்வாதேவ தாம் விபுத்ய நிமீலிதேக்ஷணஃ ஸ்தித॥௮॥ மஹேஶ்வரோ'பீதி। ஸ்வயமநந்தம் அந்தகம் ஸாங்கமாரோபயத் பாலயிதி மத்வா யதா உரகம் ஸுப்தம் அபுத்த்யா ரஜ்ஜுதீஃ ஸ்வ ஸஃ அஜ்ஞாநதோ ரஜ்ஜுபுத்த்யா க்ருஹ்ணாதி யதா தத்வதிதி ॥௯॥ நந்தயஶோதாரோஹிண்யஸ் தாம் கதம் ந ந்யவாரயந் தத்ராஹ-தாவிதி । தாம் மஹாஜநந்யா இவ சேஷ்டிதம் யஸ்யாஸ்தாம் வரஸ்த்ரியம் ஸ்வஸ்மாத் மோ

சிசுகாதினியான பூதனையானவள் கோகுலத்தில் சிசுக்களைத் தேடிக்கொண்டு தெய்வவசத்தால் நந்த கிருஹம்வந்தாள். அவ்விடத்தில் துஷ்டர்களுக்குச் சத்துருவாயும் தம்முடைய பராக்கிரமங்களை மறைத்துகொண்டிருப்பவரும் பாலரூபியும் நீறுபூத்த நெருப்புப்போன்ற தேஜஸை யுடையவருமான பகவானைப் பார்த்தாள். (எ)

ஸ்வபாவத்தில் ஸகலஜகத்தின் காரியங்களை யறிந்தவரும் சராசரங்களுக்கு ஆத்மாவுமான பகவான் இந்த பூதனையானவள் சிசுகாதினியென்று தெரிந்து கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு தெரியாதவர் போலிருந்தார். (அ)

பகவான் தான் லோக நியந்தாவாக இருந்தாலும் பாலபாவத்தைக் காட்டிக் கொண்டு ஒன்றும் பேசவில்லை. மூடபுத்தியுடைய இந்த பூதனையானவள் ஸர்ப்பத்தை மாலையாகத் தரிப்பதுபோல், முடிவில்லாதவரும் தனக்கு நாசத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வருமான இக்குழந்தையை மடியில் வைத்துக் கொண்டாள். (௯)

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌤𑌿𑌵𑌾𑌮𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌕𑍋𑌶𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌸𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௰

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂
𑌘𑍋𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌵𑌥 ।
𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍-
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍 ॥ ௧௧

𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑍀𑌵𑌮𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌭𑍁𑌜𑍌 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌹 ॥ ௧௨

𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌤𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌷𑌭𑍂𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌶𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌸𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍇𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑍌 । 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑍌 ॥ ௧௰ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 । 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑌿𑌶𑌵𑍇 𑌦𑌦𑍌 𑌅𑌥 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿𑌬𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

ஆறுவது அத்யாயம்

கொடூரமனதுடையவளும் உறையிலிருக்கும் கத்திபோல் உக்ரமான சேஷ்டையுடையவளும் உத்தமஸ்திரீபோன்ற வேஷம் பூண்டவளுமான அப்பூதனையைக் கிருகத்தில் பார்த்து அவளுடைய காந்தியினால் மயங்கி யசோதையும் ரோகிணியும் (தடுக்காமல்) நின்றார்கள். 10

பிறகு கொடூரமான பூதனையானவள் விஷமே உருக்கொண்டு திரண்டெழுந்ததென அமைந்த ஸ்தனத்தைக் குழந்தைக்கு அவ்விடத்திலேயே கொடுத்தாள். பிறகு பகவான் கோபங்கொண்டு கைகளால் அவளுடைய ஸ்தனங்களைப் பிடித்துப் பிராணவாயுவோடு சேர்த்து உறிஞ்சினார். 11

அந்தப் பூதனையானவள் "குழந்தாய் விட்டுவிடு, விட்டுவிடு, போதும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அகில ஸந்திபந்தங்களிலும் உபத்திரவத்தையடைந்து கண்களை மலர விழித்துக்கொண்டும், கைகால்களை உதறிக்கொண்டும் வேர்த்த சரீரத்துடனும் கதறினாள். 12

तस्याः स्वनेनातिगभीररंहसा
साद्रिर्मही द्यौश्च चचाल सग्रहा ।
रसा दिशश्च प्रतिनेदिरे जनाः
पेतुः क्षितौ वज्रनिपातशङ्कया ॥ ௧௩

निशाचरीत्थं व्यथितस्तना व्यसु-
र्व्यादाय केशांश्चरणौ भुजावपि ।
प्रसार्य गोष्ठे निजरूपमास्थिता
वज्राहतो वृत्र इवापतन्नृप ॥ ௧௪

पतमानोऽपि तद्देहस्त्रिगव्यूत्यन्तरद्रुमान् ।
चूर्णयामास राजेन्द्र महदासीत्तदद्भुतम् ॥ ௧௫
ईषामात्रोग्रदंष्ट्रास्यं गिरिकन्दरनासिकम् ।

…नेति ॥ [illegible] प्रतिध्वनि-
[illegible] यस्यास्तस्याः ॥ ௧௨ ॥ तस्या इति रसाः रसातलानि ॥
௧௩ ॥ निशाचरीति ॥ व्यादाय [illegible] विवृत्य । निजरूपमास्थिता [illegible] इति भावः ॥ ௧௪ । पतमान इति ॥ पतन्नपि तस्याः
देहः [illegible] चूर्णीचकार ॥ ௧௫ ॥ ईषेति
ईषामात्रोग्रदंष्ट्रास्यं ईषा लाङ्गलदण्डः तत्प्रमाणा उग्रा
दंष्ट्रा यस्मिंस्तत् तथाविधमास्यं यस्मिंस्तत्; तस्याः कलेवरं वीक्ष्य
[illegible]
[illegible] गिरिकन्दरवन्नासिके यस्मिंस्तत् [illegible]
[illegible] यस्मिंस्तत् । [illegible]

அவளுடைய சப்தத்தால், பூமியானது பர்வதங்களெல்லாம் நிலைகுலையும் படிநடுங்கியது. சொர்க்கலோகமும் நவக்ரஹங்களும் நடுங்கின. பாதாளமும் சலனமடைந்தது. திக்குகளிலிருந்து பிரதித்வனி உண்டாயிற்று. ஜனங்களெல்லாம் இடிவிழுமென்றபயத்தால் பூமியில் விழுந்தார்கள். 13

ஹேபரிக்ஷித்தே! பூதனையானவள் இவ்விதம் மிகவருத்தத்துடன்பிராணனை விட்டு வாயைத் திறந்துகொண்டும் தலையை' விரித்துக்கொண்டும் பூமியில் கை கால்களை பரத்திக் கொண்டும் தன்னுடைய (இராக்ஷஸ) ரூபத்தையடைந்து வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட விருத்திராஸுரன்போல் விழுந்தாள். 14

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! விழுந்த அவளுடைய தேகம் ஆறு குரோசத்திற்குள்ளிருக்கிற விருக்ஷங்களைப் பொடியாகச் செய்தது. அது பெரும் ஆச்சரியம்!

முதலில் பூதனையினுடைய ரோதனசப்தத்தைக்கேட்டு, தலை செவி, மனது இவைகளில் வேதனையடைந்த கோபாலர்களும் கோபிகைகளும், ஏர்க்

गण्डशैलस्तनं रौद्रं प्रकीर्णारुणमूर्धजम् ॥ ௧௬
अन्धकूपगभीराक्षं पुलिनारोहभीषणम् ।
बद्धसेतुभुजोर्वङ्घ्रि शून्यतोयह्रदोदरम् ॥ ௧௭
सन्तत्रसुः स्म तद्वीक्ष्य गोपा गोप्यः कलेवरम् ।
पूर्वं तु तन्निःस्वनितभिन्नहृत्कर्णमस्तकाः ॥ ௧௮
बालं च तस्या उरसि क्रीडन्तमकुतोभयम् ।
गोप्यस्तूर्णं समभ्येत्य जगृहुर्जातसम्भ्रमाः ॥ ௧௯
यशोदारोहिणीभ्यां ताः समं बालस्य सर्वतः ।
रक्षां विदधिरे सम्यग्गोपुच्छभ्रमणादिभिः ॥ ௨௦
गोमूत्रेण स्नापयित्वा पुनर्गोरजसार्भकम् ।
रक्षां चक्रुश्च शकृता द्वादशाङ्गेषु नामभिः ॥ ௨௧

प्रकीर्णाः अरुणाः मूर्धजाः यस्मिंस्तत् ॥ ௧௬ ॥ अन्धकूपवद् गभीरे अक्षिणी यस्मिंस्तत् । पुलिनवदारोहौ जघने ताभ्यां भीषणम् । बद्धाः सेतव इव भुजौ ऊरू अङ्घ्री च यस्मिंस्तत् । शून्यतोयह्रद इवोदरं यस्मिंस्तत् ॥ ௧௭ ॥ पूर्वमेव तस्याः शब्देन भीताः पूर्वं तु [illegible] तस्याः निःस्वनितं अतिभयंकरशब्दः तेन भिन्नानि हृत्कर्णमस्तकानि येषां ते ॥ ௧௮ ॥ ௨௦ ॥ गोमूत्रेणेति ॥ द्वादशाङ्गेषु ललाटादिषु केशवादिद्वादशनामभिः ॥ ௨௧ ॥ [illegible]

கால்போன்ற தெற்றிப்பல்லேயும் பர்வத குகைபோன்ற மூக்கையும் நழிவின, குன்றுபோன்ற ஸ்தனங்களேயும், விரிந்தசெம்பட்டைமயிரையும் பாழுங்கிணறு போன்ற ஆழமான நேத்திரங்களேயும், மணற் குன்றுபோன்ற நிதம்பத்தையும் அணைக்கட்டுப்போன்ற கைகால் துடைகளேயும் ஜலமற்றமடுப்போன்ற உதரத்தையும் உடைய பூதனையின் சரீரத்தைப் பார்த்துப் பயந்தார்கள். 16-18

அந்தப் பூதனையினுடைய (சரீரத்தின்மேல்)பயமற்று விளேயாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தையை கோபிகைகள் துரிதமாக ஓடிவந்து எடுத்தார்கள். 19

அந்த கோபிகைகள் யசோதை ரோஹிணி இவர்களுடன் குழந்தையின் நாற்புறத்திலும் கோபுச்சப்பிரமணுதிகளாலே (பசுவின்வாலேக்கையில் வைத்துக்கொண்டு நாற்புறமும் சுற்றுதல்) ரக்ஷைசெய்தார்கள். 20

குழந்தைக்கு கோமூத்திரத்தால் ஸ்நாநம் செய்வித்து கோதூளியைப் பூசி கோமயத்தைக்கையில் வைத்துக்கொண்டு நேற்றிமுதலான பன்னிரண்டு அங்கங்களில் (பகவானுடைய) துவாதசநாமங்களே உச்சரித்து ரக்ஷை செய்தார்கள். 21

गोप्यः संस्पृष्टसलिला अङ्गेषु करयोः पृथक् ।
न्यस्यात्मन्यथ बालस्य बीजन्यासमकुर्वत ॥ ௨௨

अव्यादजोऽङ्घ्रि मणिमांस्तव जान्वथोरू
यज्ञोऽच्युतः कटितटं जठरं हयास्यः ।
हृत्केशवस्त्वदुर ईश इनस्तु कण्ठं
विष्णुर्भुजं मुखमुरुक्रम ईश्वरः कम् ॥ ௨௩

चक्र्यग्रतः सहगदो हरिरस्तु पश्चात्
त्वत्पार्श्वयोर्धनुरसी मधुहाजनश्च ।
कोणेषु शङ्ख उरुगाय उपर्युपेन्द्र-
स्तार्क्ष्यः क्षितौ हलधरः पुरुषः समन्तात् ॥ ௨௪

इन्द्रियाणि हृषीकेशः प्राणान्नारायणोऽवतु ।
श्वेतद्वीपपतिश्चित्तं मनो योगेश्वरोऽवतु ॥ ௨௫

एवं रक्षां कृत्वा किंचिदप्युपशान्ताः बालस्यात्मन्यपूर्ण
बीजन्यासमकुर्वतेत्याह—गोप्य इति । संस्पृष्टसलिलाः कृताचमनाः
कृत्वाऽऽदौ अङ्गेषु करयोश्च पृथक् अजादिद्वादशबीजानाम्
द्वादश करशाखास्त्रीणि करयोः सन्धिषु पञ्चाशि पञ्चाशि । तथाऽऽत्मनि
न्यासे केशवादिभिः अजादिद्वादशबीजं न्यस्य बालस्याप्येवमेव

கோபிகைகள் ஆசமனம் செய்து தாங்கள் அங்கநியாஸம் கரநியாஸம் செய்துகொண்டு குழந்தையினுடைய அங்கங்களிலும் கரங்களிலும் நியாஸம் (வைப்பு) செய்தார்கள். 22

குழந்தாய்! உன்னுடைய பாதத்தை அஜர் என்னும் பெயருள்ள பகவான் ரக்ஷிக்கட்டும்; அணுரூபியான பகவான் முழங்காலை ரக்ஷிக்கட்டும்; யக்ஞரூபியானபகவான் தொடைகளை ரக்ஷிக்கட்டும்; அச்சுதரான பகவான் இடையை ரக்ஷிக்கட்டும்; ஹயக்ரீவரான பகவான் உதரத்தை ரக்ஷிக்கட்டும்; கேசவர் ஹ்ருதயத்தை ரக்ஷிக்கட்டும்; ஈசன் உன்னுடைய மார்பைரக்ஷிக்கட்டும்; கண்டத்தை இனன் ரக்ஷிக்கட்டும்; புஜத்தை விஷ்ணு ரக்ஷிக்கட்டும்; முகத்தை உருக்கிரமர் ரக்ஷிக்கட்டும்; சிரஸை ஈசுவரன் ரக்ஷிக்கட்டும்; சக்ரபாணியானவர் முன்னிருந்து காக்கட்டும்; கதாதரன் பின்னிருந்து காப்பாற்றட்டும். சாபபாணியான மதுசூதனரும் கத்தியைத்தரித்த அஜனரும் இருபக்கங்களிலுமிருந்து காப்பாற்றட்டும்; கோணங்களில், சங்கதாரரான உருகாயர் காக்கட்டும். உபேந்திரர் மேலே இருந்து காப்பாற்றட்டும்; கருடன்கீழிருந்து காக்கட்டும்; ஹல (கலப்பை)தாரரான புருஷன் எல்லாதிக்குகளிலுமிருந்து காப்பாற்றட்டும்; ஹ்ருஷீகேசர், இந்திரியங்களைக்காப்பாற்றட்டும்; நாராயணன் பிராணனை

पृश्निगर्भस्तु ते बुद्धिमात्मानं भगवान् परः ।
क्रीडन्तं पातु गोविन्दः शयानं पातु माधवः ॥ ௨௬

व्रजन्तमव्याद्वैकुण्ठ आसीनं त्वां श्रियः पतिः ।
भुञ्जानं यज्ञभुक् पातु सर्वग्रहभयङ्करः ॥ ௨௭

डाकिन्यो यातुधान्यश्च कुष्माण्डा येऽर्भकग्रहाः ।
भूतप्रेतपिशाचाश्च यक्षरक्षोविनायकाः ॥ ௨௮

कोटरा रेवती ज्येष्ठा पूतना मातृकादयः ।
उन्मादा ये ह्यपस्मारा देहप्राणेन्द्रियद्रुहः ॥ ௨௯

स्वप्नदृष्टा महोत्पाता वृद्धा बालग्रहाश्च ये ।
सर्वे नश्यन्तु ते विष्णोर्नामग्रहणभीरवः ॥ ௩௰

॥ श्रीशुकः ॥

इति प्रणयबद्धाभिर्गोपीभिः कृतरक्षणम् ।

तदीयैर्वाक्यैः ॥२२॥ अव्यादिति । कंचित् कंचित् । जानु जानुनी । भुजं भुजौ कंधरः ॥२३॥ कया दिशा रक्षा कर्तव्येत्यपेक्षायामाह — चक्रीति । चक्र सहितो गदाहस्तः शार्ङ्गधन्वा सहस्रपादशत्रुः सहितो गदाहस्तः शङ्खपाणिः ... पञ्चोपेन्द्रः ... ॥२४॥ ... रक्षां कृत्वा तदङ्गानि रक्षेदित्याह इन्द्रियाणीति ॥२५॥ पृश्नि

ரக்ஷிக்கட்டும். சுவேதத்விபபதியான பகவான் சித்தத்தை ரக்ஷிக்கட்டும். யோகீசுவரர், மனதை ரக்ஷிக்கட்டும். ப்ரச்னி கெர்ப்பர் உன்னுடைய புத்தியை ரக்ஷிக்கட்டும். பரானபகவான் அகங்காரத்தை ரக்ஷிக்கட்டும். விளையாடுகிற உன்னை கோவிந்தர் ரக்ஷிக்கட்டும். சயனித்துக் கொண்டிருக்கிற உன்னை மாதவன் ரக்ஷிக்கட்டும். நடக்கிற உன்னை வைகுண்டர் ரக்ஷிக்கட்டும். உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் உன்னை ஸ்ரீயப்பதி ரக்ஷிக்கட்டும். புசிக்கிற உன்னை ஸர்வகிரஹபயங்கரரான யஜ்ஞபுக் ரக்ஷிக்கட்டும்; விஷ்ணுவின் நாமோச்சாரணத்தால் உன்னைப் பற்றிய டாகினிகள், யாதுதானிகள்; கூச்மாண்டங்கள், பாலகிரகங்கள், பூதப்பிரேதபிசாசங்கள் யக்ஷ, ராக்ஷத, விநாயகர்கள், கோடரா, ரேவதிஜ்யேஷ்டா, பூதநா, மாதிருகாதிகள், உன்மாதங்கள், தேக, பிராண, இந்திரியங்களுக்கு விரோதியான அபஸ்மாரங்கள், ஸ்வப்நத்தில் கண்ட பெரிதான உத்பாதங்கள், விருத்தகிருகங்கள், பாலகிருகங்கள் இவைகளெல்லாம் பயந்து நாசத்தை யடையட்டும். 23-30

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பிரியத்துடன் கோபிகைகள் ரக்ஷணம் செய்தார்கள். பிறகு

𑌪𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 ॥ ௩௧
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௨
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌬𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌹𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௩
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌦𑌹𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௪
𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍂𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍌𑌰𑌭𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௩௫
𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌬𑌾𑌲𑌘𑍍𑌨𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾 ।
𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௩௬

𑌗𑌭𑍁𑌜𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥ ௩௦ ॥ 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ ௩௨ ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨

மாதாவான யசோதை குழந்தைக்கு ஸ்தன்யபானஞ் செய்வித்துத்தூங்கவைத்தாள். 31

அப்பொழுது நந்தர் முதலிய கோபர்கள் மதுரையிலிருந்து கோகுலம் வந்தார்கள். பூதனையின் தேகத்தைப் பார்த்துமிக்க ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். 32

நந்தகோபர் கூறுகிறார்.

வசுதேவர் ரிஷியாகவாவது யோகீசுவரரான ஞானியாகவாது இருக்க வேண்டும். இது நிச்சயம். அந்தவசுதேவர் எவ்விதம் உத்பாதம் உண்டாகுமென்று சொன்னாரோ அவ்விதமேகாணப்பட்டது. 33

கோகுலவாஸிகளான கோபர்கள் பூதனையின் சரீரத்தை ஆயுதங்களால் சேதித்து அப்புறப்படுத்திக் காஷ்டங்களைப் போட்டுத் தகித்தார்கள். 34

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அவளுடைய ஸ்தன்னியபானஞ்செய்ததினால்பாபத்தினின்று விடுபட்டாள். பாபமற்றும் தகிக்கப்படுகிறதுமான அவளுடைய தேகத்திலிருந்து உண்டான புகையானது அகில் புகைபோல் வாசனை வீசிற்று. 35

உலகத்திலுள்ள பாலர்களை வதம் செய்பவர்களும் ரத்தபானம் பண்ணுகிறவளும் பூதனை யென்னும் பெயருள்ளவளுமான இந்தராக்ஷஸி கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் பகவானுக்குத்தன் ஸ்தனத்தைக்கொடுத்து பெற்றதாய் அடையும்படியான நற்கதியை யடைந்தாள். 36

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௩௭
𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௮
𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌗𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ॥ ௩௯
𑌪𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥ ௪௰
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌵𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥ ௪௧
𑌕𑌟𑌧𑍂𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌰𑌭𑍍𑌯𑌮𑌵𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௪௨

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌶𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 — 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௩௯॥ 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 । 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣

இப்படியிருக்க பரமாத்மாவான கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியகரமான ஏதோ ஒரு வஸ்துவை சிரத்தாபக்தியுடன் அர்ப்பணஞ் செய்தவர்கள் நற்கதியை அடைவர்களென்பதைக் கேட்க வேண்டுமா? இது கிருஷ்ணனுடைய அன்புள்ள மாதாவைப் போலும். 37

லோகபூஜ்யர்களால் பூஜிக்கத்தக்கதாயும் பக்தர்களுடைய ஹிருதயத்தில் பிரகாசிக்கிறதுமான பாதாரவிந்தத்தைப் பகவான் எவளுடைய அங்கத்திலே போட்டுக்கொண்டு ஸ்தன்னிய பானம்பண்ணினரோ, அந்த ராக்ஷஸியும் கிருஷ்ணனுடைய தாயாரால் அடையக்கூடிய சுவர்க்கத்தை அடைந்தாள். இப்படியாகில் கிருஷ்ணனால் பானம் பண்ணப்பட்ட ஸ்தனங்களையுடைய உபமாதாக்களும் கோக்களும் நற்கதியை அடைவார்களென்பதைக் கேட்கவேண்டுமா? ஏனெனில் கிருஷ்ணன் புத்ரஸ்னேஹத்தால் பெருகும் இவர்களின் பால்களை மிகுதியாகப் பானம் செய்தார்? மோக்ஷமுதலிய சகல புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடியவரும் தேவகிபுத்திரருமான பகவானைப் புத்திரனைப் போல் பாவித்து ஸ்தன்யபானஞ் செய்விக்கிற ஸ்திரீகளுக்கு அஞ்ஞானத்தால் உண்டாகிற ஸம்ஸாரம்மறுபடியும் உண்டாகாது. 38-41

நந்தகோபரோடு வெளியே சென்றிருந்த சில கோகுலவாசிகள் சவதூமத்தின் வாஸனையை யுணர்ந்து "இது என்ன, எங்கிருந்து" உண்டாயிற்று, என்று சொல்லிக்கொண்டு கோகுலத்துக்குள் வந்தார்கள். இவ்விடத்துள்ள கோபாலர் பூதனையின் வரவுமுதலியவற்றையும்அவள் மரணத்யையும் வர்ணிக்கக்கேட்டு

தே தத்ர வர்ணிதம் கோபைஃ பூதநாகமநாதிகம் |
ஶ்ருத்வா தந்நிதநம் ஸ்வஸ்தி ஶிஶோஶ்சாஸந் ஸுவிஸ்மிதாஃ || ௪௩
நந்தஃ ஸ்வபுத்ரமாதாய ப்ரேத்யாகதமுதாரதீஃ |
மூர்த்ந்யுபாக்ராய பரமாம் முதம் லேபே குரூத்வஹ || ௪௪

ய ஏதத்பூதநாமோக்ஷம் க்ருஷ்ணஸ்யார்பகமத்புதம் |
ஶ்ருணுயாச்ச்ரத்தயா மர்த்யோ கோவிந்தே லபதே ரதிம் || ௪௫

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ஷஷ்டோऽத்யாயஃ.

பஹுமானம் | கோபகோபிகாஸ்து நந்தகோபாதயஶ்ச வர்ணிதாஃ ||௪௨|| ய ஏததிதி || பூத
நாமோக்ஷம் ஆர்பகம் அர்பகசரிதம் | கிம் தத் பூதநாமோக்ஷ இதி, அத்புதம்
சேஷ்டிதம் க்ருஷ்ணஸ்ய பூதநாயாஃ ஸ்தந்யபாநாதிகம் ஶ்ருண்வதாம் மோக்ஷதம் ப்ரமேணே
ப்ராணாந் ஹரதீதி கேவலம் யஶஃ ஸ்ரீ யஶோதாயம் ஶ்லோகஃ ||௪௫||

இதி ஸாராயார்த்ததீபிகாயாம் ஷஷ்டாத்யாயவ்யாக்யா.

மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்து, குழந்தைக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டு மென்று பிரார்த்தித்தார்கள். 42-43

யாத்திரையினின்று வந்த புத்திசாலியான நந்தர் தம்புத்திரனை எடுத்து உச்சிமுகந்து மிக்கசந்தோஷத்தை அடைந்தார். 44

இந்தக்குழந்தையின் அற்புதமான பூதனைமோக்ஷ சரித்திரத்தைச்சிரத்தையுடன் எவன் கேட்கிறானோ அவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பரிபூர்ணமான பக்தி யுண்டாகும். 45

10-வது ஸ்கந்தம்

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

सप्तमाध्यायप्रारम्भः

॥ विष्णुरातः ॥

येन येनावतारेण भगवान् हरिरीश्वरः ।
करोति कर्णरम्याणि मनोज्ञानि च नः प्रभो ॥ 1

यच्छृण्वतोऽपैत्यरतिर्वितृष्णा
सत्त्वं च शुद्ध्यत्यचिरेण पुंसः ।
भक्तिर्हरौ तत्पुरुषे च सख्यं
तदेव हारं वद मन्यसे चेत् ॥ 2

अथान्यदपि कृष्णस्य तोकाचरितमद्भुतम् ।
मानुषं लोकमासाद्य तज्जातिमनुरुन्धतः ॥ 3

उत्क्षिपन्तु शकटं प्रोक्तं तृणावर्तवधः क्षिपन्तु ।
दर्शयन्तु विश्वमास्ये च कृष्णः क्रीडति सप्तमे ॥
कृष्णाङ्कस्थायिस्तन्यपानाङ्गनिवर्तः ।
हर्षप्रश्नेव संप्राप्य राजानुज्ञमिनोति ॥
येनेति । येन येन शक्त्याद्यवतारेणापि यानि यानि कर्माणि
करोति । तानि नः कर्णरम्याणि कर्णयोः सुखावहानि मनोज्ञानि मनः
प्रीतिकराणि च भवन्त्येव ॥१॥ यदिति । तथापि तत् शृण्वतः पुंसः
पापरूपिणी अरतिः मनोग्लानिः तदनुबन्धिता विविधा तृष्णा च
अपगच्छति । तथा सत्त्वशुद्धिः हरिभक्तिः हरिदाससख्यानि च भवन्ति
तदेव सारं हरेश्चरितं मनोहरं वा वद ॥२॥ तथा कृष्णस्य
यत्करोत्यद्भुतं तत्कृत्यमद्भुतं मनुष्यलोकमनुवर्तमानस्य । मनुष्यजातिमनु
वर्तमानस्य ॥३॥ एकदेति । उत्थानं शिशोर्जन्मर्क्षवर्तनम् । तदुत्सवयोग

7-வது அத்யாயம்.

பரிக்ஷித்துக் கேட்கிறார்.

ஜகதீசுவரனான பகவான் எந்தெந்த அவதாரம் செய்து காதுக்கு இன்பமு மனோகரமுமான விளையாட்டைச் செய்தாரோ அதையும் கேட்கிறவர்களுக்கு மனச்சலிப்பு உண்டாக்காததும் அந்தக்கரண சுத்திதரக்கூடிய பகவானிடத்தில் பக்தியையும் பகவத் பக்தர்களிடத்தில் சினேகத்தையும் தரக்கூடியதுமான சரித்திரத்தை எனக்கு அநுக்கிரகம் செய்யவேண்டுமென்று பிரியப்படுவீராயின் சொல்லும். 1-2

மானிட ஜென்மாவைப்பெற்று அம்மனித ஜாதிக்குரியவைகளை ஆசரிக்கிற பகவானுடைய அற்புதமான பாலலீலையைச் சொல்லுங்கள். 3

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍌𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑌕𑍈—
𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀 ॥ 4

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑍍𑌰𑌗𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌧𑍇𑌨𑍁𑌭𑌿—
𑌸𑍍𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌶𑍀𑌶𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ॥ 5

॥ 𑌶𑌕𑌟𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍀 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾
𑌰𑍁𑌦𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍 ॥ 6

𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 । 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 । 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌅𑌶𑍀𑌶𑌯𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌯𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀 ॥௫॥ 𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌉𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௬॥ 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।

சுகர் கூறுகிறார்.

ஒருநாள் (குழந்தையானது) கவிழ்ந்து கொண்டது. அன்றையதினம் குழந்தையின் ஜன்ம நக்ஷத்திரமும் சேர்ந்தது. (அன்று குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய) மங்கள ஸ்நானத்திற்கு யசோதையானவள் அநேகம் கோபஸ்திரீகளையழைத்து வேதியர்கள் மந்திரவாசகமும் வாத்திய கோஷமும் முழங்க (மங்களஸ்நானத்தை விமரிசையாக) நடத்தினாள். 4

அன்னம், வஸ்திரம், (புஷ்ப) மாலை, உத்தமமான, பசுக்கள் இவைகளை பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட (கிருஷ்ணபகவானுன) குழந்தைக்கு மங்கள ஸ்நானம் செய்வித்ததும் நந்த பத்நியான யசோதை குழந்தைக்கு நித்திரைவரக் கண்டு, மெதுவாகப் படுக்கவைத்தாள்.

சகட ஸம்ஹார கட்டம்.

குழந்தையின் மங்கள ஸ்நான உத்ஸவத்தில் மனது சென்ற யசோதை (அவ்வுற்சவத்திற்காக வந்திருந்த) கோபஸ்திரீகளை பூஜிப்பதிலிருந்தமையால் (அப்பொழுது) அழுத குழந்தையின் சப்தம் அவள்காதில் படவில்லை. (அச்சமயத்தில்) குழந்தை ஸ்தன்னியபானஞ்செய்ய விரும்பி அழுதுகொண்டு தன் கால்களை உயர உதரிற்று. 6

𑌅𑌨𑍋𑌽𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑌨𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌕
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ।
𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌸𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑍂𑌬𑌰𑌮𑍍 ॥ 7

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯
𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌵𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥ 8

𑌊𑌚𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌰𑍁𑌦𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 9

𑌤𑌦𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌃। 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑍁𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌂। 𑌅𑌨𑌃 𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌂। 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌸𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌜𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾। 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 । 𑌵𑌿𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍂𑌬𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌕𑍁𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃। 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 𑌅 ॥ 𑌕 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑌦𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌨

சகடத்தின் கீழேசயனித்துக்கொண்டிருக்கிற பகவானுடைய இளந்துளிர் போன்ற மெதுவான கால்களால் உதைக்கப்பட்ட சகடம் மாறி விழுந்தது. அப்பொழுது சகடத்திலிருந்த பித்தளை வெண்கலம் முதலியன உடைந்தும் அச்சு சக்கரங்கள் மாறியும் குடங்கள் நொறுங்கியும் போயின. 7

இந்த உற்சவத்தில் வந்திருந்த கோபஸ்திரீகளும் யசோதையும் நந்தாதிகளான கோபர்களும் இதைப் பார்த்து மிக்க ஆச்சர்யத்தை யடைந்து எப்படி இந்தச் சகடம் தானுகமாறி விழுந்ததென்று ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். மற்ற ஜனங்கள் நிரம்பவும் மனவருத்தத்துடன் குழந்தையைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள். 8

அவ்விடத்திலிருக்கிற பாலர்கள் சந்தேகத்தை அடைந்த கோபர் கோபிகைகளைப் பார்த்து "அழுதுகொண்டிருந்த இந்தக் குழந்தை காலால் உதைத்து தள்ளிற்று; அதில் சந்தேகமில்லை" என்றார்கள். 9

𑌨 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 10

𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍 ॥ 11

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌕𑍁𑌶𑌾𑌂𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 12

𑌯𑍇𑌽𑌸𑍂𑌯𑌾𑌨𑍃𑌤𑌦𑌂𑌭𑍇𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌫𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 13

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 ।
𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑌿𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ 14

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍁𑌃। 𑌉𑌤 𑌅𑌪𑌿। 𑌬𑌾𑌲𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]। 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿॥௧௦॥ 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌘𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾॥௧௧॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 [illegible] — 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃। 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃। 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯॥௧௨॥ 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾, [illegible] 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 [illegible]॥௧௩॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌓𑌷𑌧𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃। 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾॥

கோபர்கள் இந்த பாலர்கள் சொன்ன வார்த்தையை நம்பவில்லை; குழந்தையான பகவானுக்கு அப்பிரமேயமான பலமிருக்குமென்று அறியவில்லை. 10

யசோதையானவள், பாலகிரகமோ என்று சங்கைகொண்டு அழுதுகொண்டிருக்கிற குழந்தையை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு ப்ராம்ஹணர்களை ஆசீர்வாதம் செய்யச் சொல்லி ஸ்தன்னியபானம் செய்துவைத்தாள். 11

(அரிஷ்டசாந்தியை) நன்றாகத் தெரிந்த கோபர்களால் முன்போல் பரிவாரங்களோடு ஏற்படுத்தப்பட்டதை பிராம்ஹணர்கள் ஹோமஞ்செய்து தயிர் அக்ஷதை குசோதகம் இவைகளால் பூஜித்தார்கள். 12

அஸூயை, அஸத்யம், டம்பம், பொறாமை, ஹிம்ஸை, அபிமானம் இவைகளற்றவர்களாயும் ஸத்தியவாதிகளாயுமிருக்கிற பிராமணர்களுடைய ஆசீர்வாதம் வீணாகமாட்டாதென்று நினைத்துக்குழந்தையை எடுத்து வெளியில்வைத்து ரிக்கு, யஜுஸ், ஸாமம் இவைகளால் அபிமந்திரணம் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களால் பிராமணர்களைக்கொண்டு பரிசுத்தமான ஒஷதிகளையும் சேர்த்து அபிஷே

वाचयित्वा स्वस्त्ययनं नन्दगोपः समाहितः ।
हुत्वा चाग्निं द्विजातिभ्यः प्रादादन्नं महागुणम् ॥ 15

गावः सर्वगुणोपेता वासःस्रग्रुक्ममालिनीः ।
आत्मजाभ्युदयार्थाय प्रादात्ते चान्वयुञ्जत ॥ 16

विप्रा मन्त्रविदो युक्तास्तैर्याः प्रोक्तास्तथाशिषः ।
ता निष्फला भविष्यन्ति न कदाचिदपि स्फुटम् ॥ 17

॥ तृणावर्तासुरसंहारघट्टः ॥

एकदारोहमारूढं लालयन्ती सुतं सती ।
गरिमाणं शिशोर्वोढुं न सेहे गिरिकूटवत् ॥ 18

१४॥ वाचयित्वेति। हुत्वा हावयित्वा॥१५॥ गाव इति । गावः प्रादात्
तेच विप्राः स्वस्त्ययनं आशिषः प्रयुञ्जत ॥ १६ ॥ विप्रा इति । ताः
तथैव भविष्यन्तीत्यर्थः॥१७॥

उत्क्षिप्य श्रीधरेणापि शकटं व्योम्नि लीलया ।
तृणावर्तं वधीद्वीर्यं सन्त्यज्य तद्विदारकः ॥

श्री यशोदोपश्लोकः। एकदेति । आरोहमुत्सङ्गं॥१८॥ सेहे
इति। तृणावर्तासुरस्य वायुरूपत्वात् असुरस्याऽऽकृष्टेनैव तत्र स्वस्थ
चित्ताय च कृतं भारं जानती उत्सृज्य तस्मात् देहावरोहणं कृतवती।

கம் செய்துவைத்தார்கள். ஸ்வஸ்திவாசனத் தவறின்றி நந்தகோபர், அக்நியில் ஹோமம் முதலியன செய்வித்து பிராமணர்களுக்கு மிகுந்த குணங்கொண்ட அன்னதானம் செய்தார். 13—15

தன்னுடைய புத்திரனுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும்படி எல்லா நற்குணங்களோடுங் கூடியதும், வஸ்திரம், மாலே, ஸ்வர்னமாலே முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பசுக்களே பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்து ஆசீர்வாதம் செய்து வைத்தார். 16

எந்தப் பிராமணர்களுள் மந்தரவித்துக்களாயும் அநுஷ்டான முள்ளவர்களாயுமிருக்கிறுர்களோ அவர்கள் செய்கிற ஆசீர்வாதம் ஒருகாலும் வீணுகமாட்டாது. நிச்சயம். 17

திருணுவர்த்தாஸுரஸம்ஹார கட்டம்.

சிலகாலங்கழித்து யசோதையானவள் தன் மடியில் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு லாலனம் செய்து கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது குழந்தையானது மலேயின் சிகரம்போல் கனத்தது. அவள், அந்த பாரந்தாங்க சக்தியற்றவளானுள். 18

𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 19

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌰𑍍𑌭𑌕𑌮𑍍 ॥ 20

𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌈𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌘𑍋𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ 21

𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌯𑌤𑌃 ॥ 22

𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 23

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌦𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 [illegible]। 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௯॥௨௦॥ 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌈𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௧॥ 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍॥௨௨॥௨௩॥𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿

(ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உதரத்திலிருக்கிற ஜகத்தின்) பாரத்தினல் பீடிக்கப்பட்ட யசோதையானவள் மிகவும் ஆச்சர்யத்தை யடைந்து பூமியில் குழந்தையை வைத்து இதனுல் குழந்தைக்கு யாதொரு அரிஷ்டமும் நேரிடாமலிருக்க வேண்டுமென்று மஹாபுருஷனைத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு கிருக கிருத்தியங்களைச் செய்தாள். (கிருஹகிருத்தியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தாளே யல்லது கிருஷ்ணனுடைய உதரத்தில் ஜகம் இருப்பதாக அறியவில்லை).

கம்ஸனுடைய வேலைக்காரனும் கம்ஸனல் ஏவப்பட்டவனும் திருணவர்த்தனென்று பெயருள்ளவனுமான அசுரன் சுழல்காற்று ரூபமாக வந்து உட்கார்ந்திருக்கும் குழந்தையை அபஹரித்தான். 20

அந்த அசுரன் எல்லாருடைய கண்களிலும் தூளியைவாரி யிரைத்தும் திக்குவிதிக்குகளில் கோரமான சப்தத்தைச் செய்துகொண்டும் கோகுலம் முழுவதும் பரவிக்கொண்டும் சுற்றினன். 21

ஒரு முகூர்த்தகாலம் கோகுலமானது இருள்மூடியதுபோல் தூளியால் மறைக்கப்பட்டது. (அப்பொழுது) யசோதையானவள் எவ்விடத்தில் குழந்தையை விட்டிருந்தாளோ அவ்விடத்தில் குழந்தையைக் காணவில்லை. 22

திருணவர்த்தனல் வாரியிறைக்கப்பட்ட கற்களால் உபத்திரவத்தையடைந்து அதனல் மயக்கத்தை யடைந்த ஒவ்வொருவரும் தங்களையும் பிறரையும் பார்க்கக் கூடாமல் மயங்கினர்கள். 23

𑌇𑌤𑌿 𑌖𑌰𑌪𑌵𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇
𑌸𑍁𑌤𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌬𑌲𑌾𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾 ।
𑌅𑌤𑌿𑌕𑌰𑍁𑌣𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍋𑌚𑌦𑍍—
𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍌𑌃 ॥ 24

𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋
𑌭𑍃𑌶𑌮𑌨𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 ।
𑌰𑍁𑌰𑍁𑌦𑍁𑌰𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂
𑌪𑌵𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌰𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍇 ॥ 25

𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌭𑍋𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍 ॥ 26

𑌤𑌮𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌗𑌲𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌮𑍍 ॥ 27

𑌖𑌰𑌪𑌵𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌤𑌿॥௨௪॥𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿।𑌉𑌪𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌦𑍁𑌃॥௨௫॥ 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌃। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌭𑍋𑌗𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌮𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍍𑌮𑌸𑌮𑌂। 𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌲𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋

இவ்விதம் குரூரமான சுழல் காற்றினுல் மண்மாரியானது உண்டாயிருக்கும்பொழுது குழந்தையைக் காணுமல் மாதாவான யசோதையானவள் கன்று செத்த பசுவைப்போல் மிக வருத்தத்துடன்(புத்ரனை)நினைந்து பூமியில்விழுந்து அழுதாள். 24

மண்மாரியின் வேகமடங்கிய காற்று வீசும்பொழுது, யசோதையின் ரோதனத்தைக்கேட்டு (வந்த கோபஸ்திரீகளும்) குழந்தையைக் காணுமல் மிகவும் தாபமடைந்த புத்தியுடையவர்களும், கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவர்களுமாகி அழுதார்கள். 25

சுழல்காற்றின் ரூபத்தைத்தரித்துக் கிருஷ்ணனை அபஹரித்து ஆகாயமார்க்கத்திற் செல்லும் திருணவர்த்தன் அதிக பாரத்தை வகித்திருப்பதால் போகச் சக்தியற்றவனுனன். 26

(திருணவர்த்தன்) தன்னைக்காட்டிலும் அக்குழந்தை அதிக பாரமாக இருப்பதால் கல்லோவென்று எண்ணித் தள்ள யத்தனித்தும்,குழந்தை இவன் கழுத்தைக் கெட்டியாய் இரண்டு கைகளாலும் கட்டிக்கொண்டமையால், ஆச்சரியமான அக்குழந்தையைக் கீழே தள்ள முடியாதவனுனன். 27

𑌗𑌲𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ॥ 28

𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ 29

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨-
𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌨𑍀𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌤𑍀𑌵 𑌮𑍋𑌦𑌮𑍍 ॥ 30

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍇𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾
𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯 । 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌗𑌮𑌨𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௩௰ ॥ 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹 । 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰

குழந்தை கழுத்தைப்பிடித்துக்கொண்டமையால் சேஷ்டையற்று (திருணவர்த்தன்) விழி பிதுங்கிக் கத்தமுடியாமல் உயிர்துறந்து குழந்தையுடன் கோகுலத்தில் விழுந்தான். 28

பரமசிவனுடைய பாணத்தினல் அடிபட்ட திரிபுரம்போல் க்ரூரனை த்ருணவர்த்தன் ஆகாசத்திலிருந்து ஒரு சிலேயில் விழுந்து அவயவங்கள் யாவும் சிதறுண்டு கிடந்தான். (இதைக்கண்டு பயந்து) கோபிகைகளெல்லாரும் ஒன்று சேர்ந்து அழுதுகொண்டு அவனைப் பார்த்தார்கள். 26

திருணவர்த்தனல் பூமியிலிருந்து ஆகாசத்தில் எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட குழந்தையான பகவான் மிருத்யுவினிடத்திலிருந்து விடுபட்டு, இறந்து கிடந்த திருணவர்த்தனுடைய மார்பில் இருக்கக் கண்டு, நந்தர் முதலிய கோபர்களும் கோபஸ்திரீகளும் ஆச்சரியப்பட்டுக் குழந்தையை யெடுத்து யசோதையிடம் கொடுத்து நிரம்பச் சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். 30

ஆ! ஆச்சரியம்! ராக்ஷஸன் கொல்லயத்தனித்த குழந்தை திரும்பவும்

हिंस्रः स्वपापेन विहिंसितः खलः
साधुः समत्वेन भयाद्विमुच्यते ॥ 31
किं नस्तपश्चीर्णमधोक्षजार्चनं
पूर्तेष्टदत्तमुत भूतसौहृदम् ।
यत्सम्परेतः पुनरेव बालको
दिष्ट्या स्वबन्धून् प्रणयन्नुपस्थितः ॥ 32
दृष्ट्वाद्भुतानि बहुशो नन्दगोपो बृहद्वने ।
वसुदेववचो भूयो मानयामास विस्मितः ॥ 33
एकदार्भकमादाय स्वाङ्कमारोप्य भामिनी ।
प्रस्नुतं पाययामास स्तनं स्नेहपरिप्लुता ॥ 34

॥ विश्वरूपप्रदर्शनम् ॥

पीतप्रायस्य जननी सुतस्य रुचिरस्मितम् ।
मुखं लालयती राजञ्जृम्भतो ददृशे इदम् ॥ 35

विस्मयः । यद्यप्युत्पातशतमेवैतदिति तेष्वेव केचिदाहुः । हिंस्र इति ।
३१ ॥ नः अस्माभिः । किमिति चीर्णं कृतं पूर्तं वापीकूपतटाकादि
निर्माणं । इष्टं यज्ञाग्निहोत्रादि दत्तं दानं यत् यस्मात् तत्
कृते प्रणयन् हर्षयन् ॥ ३२ ॥ ३४ ॥ "कृणावत्युपरि दृष्टं गता
वासंकिनीं प्रसूतं पाययन् दर्शयामास जृम्भमाणे इदं वैजयन्"
श्रीयमीयोऽयं श्लोकः । एकदेति ॥ ३४ ॥ पीतेति । पीतशेषस्याप्यस्ति पीतः
तस्य प्रायः पीतप्रायः । पीतविधिकादिशब्दानां पानादिक्रियार्थत्वात्

வந்தது. க்ரூரனாகிய துஷ்டன் தன் பாபத்தால் கொல்லப்பட்டான். ஸாது சம
மாக இருப்பதால் க்ஷேமமடைகிறான். 31

மரித்துப்போயிற்று என்று எண்ணும்படியாயிருந்த குழந்தை தெய்வ
வசத்தால் உயிர் பிழைத்துத் தன் பந்துக்களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்து, அவர்
களையடைய, நாம் செய்த தபஸு என்ன! நாம் செய்த பகவத் பூஜை என்ன!
குளம் வெட்டுவது முதலியவைகளையோ, யாகத்தையோ, தானத்தையோ,
நாம் எதைச் செய்தோம்! நாம் எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் என்ன தயை
பாராட்டி வந்தோமோ தெரியவில்லையே! 32

நந்தகோபர் இந்தபிருஹத்வனத்தில் நேரிட்ட அநேகவிதமான உத்பாதங்
களைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து வசுதேவருடைய வார்த்தையை மிகவும்
சிலாகித்தார். 33

யசோதையானவள் பால்பெருகும்பொழுதொருசமயம் குழந்தையை
மடியில் வைத்துக்கொண்டு பிரீதியுடன் ஸ்தன்யபானம் பண்ணிவைத்தாள். 34

விசுவரூபதரிசனம்.

யசோதையானவள் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்துவிட்டு விளையாட்டுக்
காட்டிக்கொண்டு அக்குழந்தையின் மந்தகாச பூரித வதனவழகைப்பார்த்துக்

𑌖𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍀𑌕𑌮𑌾𑌶𑌾𑌃—
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 ।
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌿 ॥ 36

𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌸𑌂𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 [illegible] ॥ ௩௫ ॥ 𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌃 𑌨𑌦𑍀𑌃 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது குழந்தை வாயைத்திறந்து கொட்டாவி விட்டது. அந்த வாயில் ஸ்வர்க்காகாசம், ஆகாயம், பூமி, சந்திரசூரியர், நக்ஷத்திரங்கள், திக்குகள், அக்நி, வாயு, சமுத்திரங்கள், தீவுகள், பர்வதங்கள், நதிகள், வனங்கள், ஸ்தாவரஜங்கமங்கள், பூதங்கள் முதலிய ஸர்வமுங்காணப்பட்டன.

ஹே பரிக்ஷித்தே! மான்விழியாளாகிய யசோதையானவள் உலகத்தைப் பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டாள். 37

10-வது ஸ்கந்தம்

7-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.



अष्टमाध्यायप्रारम्भः ।

॥ श्रीबादरायणिः ॥

गर्गः पुरोहितो राजन् यदूनां सुमहातपाः ।
व्रजं जगाम नन्दस्य वसुदेवप्रचोदितः ॥ 1

तं दृष्ट्वा परमप्रीतः प्रत्युत्थाय कृताञ्जलिः ।
आनर्चाधोक्षजधिया प्रणिपातपुरस्सरम् ॥ 2

सूपविष्टं कृतातिथ्यं गिरा सूनृतया मुनिम् ।
नन्दयित्वाब्रवीद्ब्रह्मन् पूर्णस्य करवाम किम् ॥ 3

॥ नन्दः ॥

महद्विचलनं नॄणां गृहिणां दीनचेतसाम् ।
निश्श्रेयसाय भगवन् कल्पते नान्यथा क्वचित् ॥ 4

अष्टमे नामकरणस्य बालक्रीडाकृतस्य महे ।
मृद्भक्षणादियोगे च विश्वरूपं निरूप्यते ॥
विश्वरूपादिबालस्य निश्श्रेयसंकिनःविधेः ।
नामकृत्प्रसङ्गेन निजं तत्त्वमवर्णयत् ॥

नन्द ॥ ... यतीनां गृहागमनस्यावश्यकत्वमाह महद्विचलन
मिति । महतां स्वाश्रमादन्यत्र विचलनं न स्वार्थम् । किन्तु गृहिणां
श्रेयसे नान्यत् तद्धितवन्त महत्प्रयोजनं किञ्चिदस्ति तत्राह
दीनचेतसां कृपणानां क्षणमपि गृहं त्यक्तुमशक्तानामित्यर्थः ॥

8-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜாவே! மகாபதபஸ்வியும் யதுக்களுக்குப் புரோகிதரு மான கர்கமஹர்ஷியானவர் வசுதேவரால் ஏவப்பட்டு நந்தகோகுலம் வந்தார்.()

நந்தகோபர் கர்கமஹர்ஷியைக்கண்டு மிகுந்த ப்ரீதியடைந்து எழுந்திரு ந்து கைகூப்பி நமஸ்கரித்து பகவானைப்போல் (மதித்து) அவரைப்பூஜித்தார்.()

மஹர்ஷியை உட்காரவைத்துப்பூஜித்து பிரியவசனங்களால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்து சந்தோஷப்படுத்தி, ஓ ப்ருமஹர்ஷியே! "பரிபூரணரான உங்களுக்கு என்ன செய்யப்போகிறோம்" என்றார். 3

நந்தர் கூறுகிறார்.

ஓ பகவானே! மஹத்துக்களுடைய வரவானது ஏழைகளும் கிருஹஸ்தர் களுமான மனுஷ்யர்களின் க்ஷேமத்திற்காகவே தவிர மற்றொன்றுக்கும் அன்று.

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 5

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌬𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ 6

॥ 𑌗𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 7

𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑌂। 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮। 𑌅𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌫𑌲𑌂। 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍇। "𑌯𑌦𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂। 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍀𑌪 𑌇𑌵" 𑌇𑌤𑌿॥௫॥ 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌦𑍈𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃। 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௬॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌗 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣 𑌆𑌹—𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹—𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௭॥ 𑌕𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾

எந்த ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தினுல் புருஷன் சுபாசுபங்களை அறிவனே எது அதீந்திரிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஜோதிஷசாஸ்திரம் உங்களால் செய்யப்பட்டது. 5

நீங்கள் பிரம்ம வித்துக்களுக்குள் சிரேஷ்டர். மனுஷியர்களுக்கு ஜன்மத்தினுல் பிர்மணன் குருவாகிறுன். ஆகையால் அவ்விரண்டு குழந்தைகளுக்கும் ஸம்ஸ்காரம் செய்துவைக்க அர்ஹர் நீரே. 6

கர்கர் கூறுகிறுர்.

நான் யதுக்களுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஆசார்யனென்று பூமியில் பிரஸித்தம். உம்முடைய புத்திரனுக்கு நான் ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் கம்ஸன் தேவகியின் புத்திரனென்று நினைப்பான். 7

அந்தப்பாபபுத்தியுள்ள கம்ஸன் உமக்கும் வசுதேவருக்கும் உள்ள ஸ்நேகத்தை அறிந்தவன். தேவகியின் எட்டாவது கர்ப்பம் ஸ்திரீபிரஜையாக ஆக

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌵𑌚𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑌤𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 9

॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌯𑍋𑌃 ॥ 1

॥ 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।

𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥௮॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। '𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾॥ "𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌮𑌮𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌗𑌤𑌾 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌿 । 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾। 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌨𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿॥௰॥௧௧॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

மாட்டாது என்று நினைத்து தேவகியின் புத்திரியின் வார்த்தையைக் கேட்டுச் சங்கித்து குழந்தையைக் கொன்றுவிடுவான். அப்பொழுது நமக்குத்தோஷம் சம்பவிக்கும். 8-9

நந்தர் கூறுகிறார்.

இந்தக் கோகுலத்தில் எங்களுக்குக்கூடத் தெரியாமல் ரஹஸ்யத்தில் த்விஜாதி (பிர்ம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்)களுக்கு உரிய ஸம்ஸ்காரத்தை ஸ்வஸ்திவாசன பூர்வமாகச் செய்யும். 10

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ பரிக்ஷித்து மகாராஜாவே! கர்கமஹர்ஷியின் அபிப்பிராயத்தையே நந்தகோபர் பிரார்த்தித்தார். அப்படிப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட கர்மஹர்ஷியானவர் அந்த பாலர்களுக்கு யாருமறியாமல் ரஹஸ்யத்தில் நாமகரணம் செய்து வைத்தார் 11

கர்கர் கூறுகிறார்.

இந்த ரோகிணிபுத்திரனிடத்தில் தனது சிநேகிதர்களைத் திருப்தி செய்து வைக்கும் குணங்களிருப்பதால், இவன் ராமனென்று அழைக்கப் படட்டும். பலம் அதிகமாயிருப்பதால் பலனென்றும் அழைக்கப்படுவான். ஒருவர்க்கொரு

யதூநாமப்ருதக்பாவாத்ஸங்கர்ஷணமுஶந்த்யுத ॥ 12

ஆஸந் வர்ணாஸ்த்ரயோ ஹ்யஸ்ய க்ருஹ்ணதோऽநுயுகம் தநூ: ।
ஶுக்லோ ரக்தஸ்ததா பீத இதாநீம் க்ருஷ்ணதாம் கத: ॥ 13

ப்ராகயம் வஸுதேவஸ்ய க்வசிஜ்ஜாதஸ்தவாத்மஜ: ।
வாஸுதேவ இதி ஶ்ரீமாநபிஜ்ஞா: ஸம்ப்ரசக்ஷதே ॥ 14

பஹூநி ஸந்தி நாமாநி ரூபாணி ச ஸுதஸ்ய தே ।
குணகர்மாநுரூபாணி தாந்யஹம் வேத நோ ஜநா: ॥ 15

கதநாந்யஶிக்ஷயா । ஸம்பந்தகர்த்ருத்வாதித்யபிப்ராய: । ஸ்வீயாந் கர்ஷதி வஶீகரோதீதி ஸங்கர்ஷணமுஶந்தி இச்சந்தி । வக்ஷ்யந்தீத்யபிப்ராய:। கர்பஸங்கர்ஷணம் து ந ப்ரகாஶயதி ॥ ௧௨ ॥ ஆஸந்நிதி। அஸ்ய தவ புத்ரஸ்ய அத: க்ருஷ்ண இத்யேகம் நாம பவிஷ்யதி ॥ ௧௩ ॥ ப்ராகயமிதி । ஸாம்ப்ரதம் த்வா அபிப்ராயம் ஜந்மாந்தரகதம் நாமைகம் பவதீதி நந்தோக்தேஷு! அதஶ்சைவம் வாஸுதேவ இதி ஸம்ப்ரசக்ஷத இதி ॥ ௧௪ ॥ பஹூநீதி। குணாநுரூபாணி ஸம்ஸ்ரா: ஸர்வஜ்ஞ இத்யாதீநி கர்மாநுரூபாணி கோவிந்த:கோவர்தநோத்தரண இத்யாதீநி । தாநி ஸர்வாண்யஹமபி நோ வேத ஜநாஸ்து நோ விதந்தீதி ॥ ௧௫ ॥ ஜாதகர்மோக்தம் — ஶ்ருயாஸ்யதீதி। வர்ஷ: வர்ஷேர்வர்ஷ:

வர் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் விரோதித்துக்கொண்ட யாதவர்களை ஒன்று சேர்த்து வைக்கப்போவதால் இவனுக்குப் பெயர் சங்கர்ஷணனென்றாகுக. 12

(கருத்து) தேவகியின் கர்ப்பத்திலிருந்து ரோகிணி உதரத்துக்கு மாயா தேவியால் கொண்டுவரப்பட்டமையால் சங்கர்ஷணன் என்றுண்டான பெயரின் காரணம் வெளிப்படாமலிருக்கும் பொருட்டு மறைத்தார்.

இவன் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் சரீரத்தையடைவான். அப்பொழுது இவனுக்குச் சுக்லம் (வெளுப்பு) ரக்தம் (சிவப்பு) பீதம் (மஞ்சள்) என்கிற மூவகை நிறமுண்டு. இப்பொழுது கிருஷ்ண (கறுப்பு) வர்ணத்தை யடைந்தான். ஆதலால் இவனுக்குக் கிருஷ்ணனென்று பெயராகுக. 13

முன் ஒரு காலத்தில் உன் புத்திரன் வசுதேவருக்குக் குழந்தையாகப் பிறந்திருப்பதால் வாசுதேவனென்று, தெரிந்த பெரியோர் கூறுவார். 14

(கருத்து) கர்கர் முன் என்னும் பதத்தை மேல் வாக்கியத்தில் உபயோகித்தது தம் குழந்தையின் பூர்வஜன்ம விருத்தாந்தம் சொல்வதாக நந்தகோபர் நினைக்கட்டு மென்பதற்கேயாம்.)

உன் புத்திரனுடைய குணம் கர்மம் இவைகளுக்குத் தக்கபடி அநேக நாமங்களும் ரூபங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளை நான் அறியேன். இதர ஜனங்களு மறியமாட்டார்கள். 15

आधास्यत्येष वः श्रेयो गोपगोकुलनन्दनः ।
अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमञ्जस्तरिष्यथ ॥ 16
पुरानेन व्रजपते साधवो दस्युपीडिताः ।
अराजके रक्ष्यमाणा जिग्युर्दस्यून्समेधिताः ॥ 17
य एतस्मिन्महाभागाः प्रीतिं कुर्वन्ति मानवाः ।
नारयोऽभिभवन्त्येतान्विष्णुपक्षानिवासुराः ॥ 18
तस्मान्नन्दात्मजोऽयं ते नारायणसमो गुणैः ।
श्रिया कीर्त्यानुभावेन गोपायस्व समाहितः ॥ 19

॥ शुकः ॥

इत्यात्मानं समादिश्य गर्गे च स्वगृहं गते ।
नन्दः प्रमुदितो मेने आत्मानं पूर्णमाशिषाम् ॥ 20

॥ बालक्रीडावर्णनम् ॥

कालेन व्रजताल्पेन गोकुले रामकेशवौ ।
जानुभ्यां सह पाणिभ्यां रिङ्गमाणौ विजह्रतुः ॥ 21

श्रेयः सौख्यम्। अञ्जः सपदि॥१६॥पुरेति। अनेनारक्ष्यमाणाः समेधिताश्च दस्यून् जिग्युरिति॥१७॥१८॥ एतीति। इति आत्मानं प्रतिसमादिश्यात्मानं कृष्णं च आशिषामाशीर्भिः पूर्णं मेने॥२०॥ 'बाल

கோபர்களுக்கும் கோகுலத்திற்கும் சந்தோஷமுண்டாக்குகிற இக்குழந்தையானவன் உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணப் போகிறான். நீங்கள் இவனைக்கொண்டு சகல துக்கசாகரங்களையும் விரைவில் தாண்டப்போகிறீர்கள்.

நந்தகோபரே! பூர்வம் அரசனற்ற தேசத்தில் சோரர்களால் பீடிக்கப் பட்ட சாதுக்கள் இந்தக் குழந்தையால் இரக்ஷிக்கப்பட்டு சாதுக்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சோரர்களை ஜயித்தார்கள். 17

விஷ்ணு பக்தர்களான தேவர்களை அசுரர்கள் அவமானப்படுத்த முடியாததுபோல, இந்தக் குழந்தையிடத்தில் பிரீதியுள்ளவர்களும் மஹாபாக்கியம் உள்ளவர்களுமாகிய மனிதர்களைச்சத்துருக்கள் அவமானம் செய்யமுடியாது. 18

ஆகையினால் ஓ நந்தகோபரே! உம்முடைய புத்திரன் குணங்களாலும் ரூபத்தாலும் கீர்த்தியாலும் மாஹாத்மியத்தாலும் நாராயணனுக்கு ஸமான மானவன். இந்தப் புத்திரனை ஸாவதானமாகக் காப்பாற்றும். 19

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதமாகத் தமக்குக் கட்டளையிட்ட கர்கமுனிவர் சென்ற பிறகு நந்தகோபர் ஸந்தோஷமடைந்து தம்மையும், கிருஷ்ணனையும் ஆசீர்வாதங்களால் பூர்ணனாக எண்ணினார். 20

குழந்தைகளின் விளையாட்டு.

இப்படிச் சிலகாலஞ் சென்றபிறகு ராம கிருஷ்ணர்கள் இரண்டு பேரும் கோகுலத்தில் தவழ்ந்து விளையாடினார்கள். 21

𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌨𑍍𑌤𑍌
𑌘𑍋𑌷𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇𑌷𑍁 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌾𑌵𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌂
𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌭𑍀𑌤𑌵𑌦𑍁𑌪𑍇𑌯𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 ॥ 22

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌
𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌵𑍁𑌪𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌬𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌲𑍍𑌪𑌦𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌯𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌮𑍍 ॥ 23

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌶𑍋𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌶𑍋𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃। 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹॥ ௨௧॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯। 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌘𑌣𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌। 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍀𑌤𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌤𑍁𑌃 𑌉𑌪𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃॥௨௨॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌾 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌂 𑌯𑌯𑌤𑍁𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌘𑍃𑌣𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍍𑌪𑌯𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌚 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍌 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍॥௨௩॥ 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾𑌯𑌯𑍋𑌃

சேறுக விருந்த இடைத்தெருவில், ராம கிருஷ்ணுளாகிய இரண்டு குழந்தைகளும் இடையிற்கட்டிருயிருந்த சலங்கை குலுங்க இரண்டு காலேயும் இழுத்து நகர்ந்து விளேயாடி, அச்சலங்கையின் ஒலியினுல் ஆனந்தமடைந்து கொண்டிருந்தன; அப்பொழுது (ஒன்றும்) அறியாதவர்போலவும் குழந்தைப் பருவத்துக் கேற்றபடி அவர்களேத் தொடர்வதுமாயிருந்து தாயாரிடம் போய்ச் சேர்ந்தன். 22

பாலேப்பெருக்கும் யசோதையும் ரோஹிணியும் இப்படிக் குழந்தைகளின் தேகமுழுமையும் சேருயிருக்கக் கண்டதும் தங்கள் குழந்தைகளே மிகவும் அன்போடு கைகளால் கட்டியெடுத்து ஸ்தன்னியபானஞ் செய்வித்து, பால் குடிக்கும் அக்குழந்தைகளின் மனேஞ்ஞமான மந்தஹாஸத்தையும், அற்பமான பற்களுமுடைய திருமுகங்களேயும் பார்த்து ஆனந்தமடைந்தார்கள். 23

यर्ह्यङ्गनादर्शनीयकुमारलीला—
　　वन्तर्व्रजे तदबलाः प्रगृहीतपुच्छैः।
वत्सैरितस्तत उभावनुकृष्यमाणौ
　　प्रेक्षन्त्य उज्झितगृहा जहृषुर्हसन्त्यः ॥ 24

शृङ्ग्यग्निदंष्ट्र्यसिजलद्विजकण्टकेभ्यः
　　क्रीडापरावतिचलौ स्वसुतौ निषेद्धुम्।
गृह्याणि कर्तुमपि यत्र न तज्जनन्यौ
　　शेकात आपतुरलं मनसोऽनवस्थाम् ॥ 25

कालेनाल्पेन राजर्षे रामः कृष्णश्च गोकुले।
अघृष्टजानुभिः पद्भिर्विचक्रमतुरञ्जसा ॥ 26

ततस्तु भगवान् कृष्णो वयस्यैर्व्रजबालकैः।
सहरामो व्रजस्त्रीणां चिक्रीडे जनयन्मुदम् ॥ 27

तदाह—यर्हीति सार्धेन। तदान्तर्व्रजे व्रजमध्ये। तदबलाः व्रजाङ्गनाः
तान् प्रेक्षन्त्यः प्रेक्षमाणाः। विसृष्टगृहकृत्याः हसन्त्यः। जहृ
षुः हृष्टा बभूवुः। स्वयं पुच्छे ताभ्यां प्रगृहीतानि पुच्छानि
येषां तैः। वत्सैः इतस्ततोऽनुकृष्यमाणौ॥२४॥ शृङ्गीति। अति
चपलौ तौ शृङ्ग्यादिभ्यो निषेद्धुं गृहे विहितानि कर्माणि च कर्तुम्।
यत्र यदा तज्जनन्यौ न शेकाते। तदा अलं मनसोऽनवस्थामापतुरिति
"गृहिणां गृहसौख्यस्य परा काष्ठा प्रदर्शिता॥२५॥ कृष्णावप

ஸ்திரீகளால் பார்க்கத்தக்க பாலலீலைகளுடைய ராமகிருஷ்ணர்கள் இடைத்தெரு பத்தியில் கன்றுகளின் வாலைப்பிடிக்க அவைகள் இங்குமங்கும் இழுக்க இவர்களைக் கோபஸ்திரீகள் பார்த்து நகைத்து வீட்டுவேலையை விட்டு ஸந்தோஷித்தார்கள். 24

ரோகிணியும், யசோதையும் விளையாட்டில் ஆவலுள்ளவர்களும், அதிகமாக ஓடுகிறவர்களுமான தம் குழந்தைகளை, பசு, அக்நி, ஸர்ப்பம், ஆயுதம், ஜலம், பக்ஷி, முள் இவைகளினின்று தடுப்பதற்கும், வீட்டுவேலைகளைச் செய்வதற்கும் சக்தியற்றபொழுது, (ஆனந்தத்தால்) மனம் நிலையில்லாமையை மிகுதியாக அடைந்தார்கள். 25

ஹேபரீக்ஷித்தே! கோகுலத்தில் ராமனும் கிருஷ்ணனும் சிலகாலம் தவழ்ந்தும் நடந்தும் விளையாடினார்கள். 26

சிலகாலம் சென்ற பிறகு பகவானான கிருஷ்ணன் தமக்கு மித்திரர்களான கோபால பாலர்களுடனும், ராமனுடனும், கோபஸ்திரீகளுக்கு ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு விளையாடினார். 27

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌚𑌾𑌪𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 28

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌦𑌧𑌿𑌪𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃 ।
𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌸 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌸𑌗𑍃𑌹𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈—
𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌯𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 ।

𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌊𑌚𑍁𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌅𑌦𑍋𑌹𑌕𑌾𑌲𑍇 । 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌸𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌦𑌧𑌿 𑌚 𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌧𑌿𑌪𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 । 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌣𑌨𑍋𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌰𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌚𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 ।

கிருஷ்ணனுடைய அழகான பாலலீலையைப்பார்த்து கோபஸ்திரீகள் எல்லாரும் சேர்ந்து பின் வருமாறு யசோதையிடம் சொன்னார்கள். 28

பசுக்கள் கறக்காதசமயத்தில் கன்றுகளை அவிழ்த்து விடுகிறான். கன்று கத்தும்போது சிரிக்கிறான். நல்ல தயிர்பால் வெண்ணெய் இவைகளைத் திருடிச் சாப்பிடுகிறான். புசித்த மிச்சத்தை வானரங்களுக்குக் கொடுக்கிறான். அவைகள் சாப்பிடாதபக்ஷத்தில் அந்தப் பாண்டத்தை உடைக்கிறான். இவன் தேடும் கிருஹத்தில் தயிர் பால் வெண்ணெய் முதலியவைகள் கிடைக்காவிட்டால் இந்த கிருஹத்தை எரித்து விடுவேனென்று கோபித்து வெளியேபோகிறான். வீட்டுக்காரன் தன்னிடம் கோபித்தால், தொட்டிலில் படுத்திருக்கும் குழந்தைகளை அழவிட்டு வெளியே போகிறான். 29

நாங்கள் (கோபஸ்திரீகள்) வீட்டுவேலை செய்துகொண்டிருக்கும் சமையத்தில் உரியில் வைத்திருக்கும் சட்டியில் என்ன இருக்கின்றதென்பதை யறியச் சட்டியைத் துவாரஞ்செய்கிறான். (துவாரஞ் செய்து இன்ன வஸ்து வென்று)

𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃॥

𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌹𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍌
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌭𑌯 𑌨𑌯𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑌾𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑍀𑌭𑌿 — [𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥௩௧॥
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌨𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁
* 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣—
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌕𑌥𑍈𑌵 𑌗𑌳𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌗𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌵𑍃𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌃॥

𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌂। 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌯𑍇। [illegible]॥௩௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑍇 𑌰𑍇 𑌚𑍋𑌰 𑌚𑍋𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚𑍋𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌉𑌶𑌤𑌿 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌉𑌶𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍀𑌯𑍇 [illegible] । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇। 𑌮𑍇𑌹𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇। 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। [illegible] 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌭𑌯𑍇 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌲𑍋𑌕𑌿𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌜𑍍𑌞 𑌯𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 [illegible]॥௩௧॥ 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾। 𑌤𑌦𑌾 [illegible]

அறிந்தபின், கைக்கெட்டாவிட்டால் உரல் முதலிய பீடங்களைக் கவிழ்த்துக் கொள்ளுகிறான். கிருஹம் இருட்டாயிருந்தால் தன்னுடைய ரத்னபரணம் பூண்ட தேகத்தையே தீபமாக அமைத்துக் கொள்ளுகிறான். 30

(அடே! அடே! திருடா, என்று அதட்டினால் "நீ தான் திருடன்! நான் வீட்டுக்காரன்" என்று) தைரியமுள்ள சொற்களைச் சொல்லுகிறான். மெழுகிச் சுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிற வீட்டை அசுத்தப்படுத்துகிறான். இப்படியாகத் திருடுவதற்கு உபாயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு நிர்ப்பயமாய் ஸாதுபோலிருக்கிறான் என்று கோபஸ்திரீகள் சொன்னார். இப்படிக் கோபஸ்திரீகள் பயங்கொண்ட கண்களுடைய அழகிய (யசோதையின்) முகம்பார்த்துச் சொல்ல, யசோதையானவள் அவை முழுவதையும் கேட்டுக் குழந்தையைக் கண்டிக்க மனங்கொள்ளாமல் ஸந்தோஷமடைந்தாள். 31

ஒரு ஸமயம் கோபஸ்திரீகள் தனித் தனியே கிருஷ்ணனையழைத்து அவன் செய்த குற்றத்தை (தாயிடம்) சொல்ல ஒரே ஸமயத்தில் வந்தார்கள். தாயின் ஸமீபத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனையே பார்த்துத் தங்களிடமுள்ள கிருஷ்ணனைக் காணாமல் எல்லோரும் வெட்கத்துடன் தங்களுடைய வீடு திரும்பினார்கள்.

॥ம்ருத்பக்ஷணம்॥

ஏகதா க்ரீடமாநாஸ்தே ராமாத்யா கோபதாரகா:।
க்ருஷ்ணோ ம்ருதம் பக்ஷிதவாநிதி மாத்ரே ந்யவேதயந் ॥ 32

ஸா க்ருஹீத்வா கரே க்ருஷ்ணமுபாலப்ய ஹிதைஷிணீ।
யஶோதா பயஸம்ப்ராந்தப்ரேக்ஷணாக்ஷமபாஷத॥ 33

॥ யஶோதா ॥

கஸ்மாந்ம்ருதமதாந்தாத்மந் பவாந் பக்ஷிதவாந் ரஹ: ।
வதந்தி தாவகா ஹ்யேதே குமாராஸ்தே(அ)க்ரஜோ(அ)ப்யயம்॥ 34

॥ஸ்ரீ க்ருஷ்ண:॥

நாஹம் பக்ஷிதவாநம்ப ஸர்வே மித்யாபிஶம்ஸிந:।
யதி ஸத்யகிரஸ்தர்ஹி ஸமக்ஷம் பஶ்ய மே முகம்॥ 35

க்ரீடனாத்–ஏகதேதி॥௩௨॥ ஸேதி। உபாலப்ய நிர்பர்த்ஸ்ய। பயேந ஸம்ப்ராந்தே ப்ரேக்ஷணே சஞ்சலே அக்ஷிணீ யஸ்ய தம்॥௩௩॥ கஸ்மாதிதி। அதாந்தாத்மந் சபலாத்மந்। யத்வா உபதேஶாநர்ஹ: ரஹ: ஏகாந்தே। குமாரா: ஸகாய:। அக்ரஜ: ராம:॥௩௪॥ நேதி। நாஹம் பக்ஷிதவாநிதி ஸர்வே மித்யாபிஶம்ஸிந:। நஹி வாஹ்யம் கிஞ்சித்ப்ரமாணம் பக்ஷிதம்। ஶங்காம் க்ஷாலயிதுமேவ ஸத்யகிரஸ்தர்ஹி। ஸமக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷம்॥௩௫॥ யதீதி। வ்யாதேஹி இத்யாஶயேந ப்ராஹ

ம்ருத்பக்ஷணம்.

கோபாலர்களும் ராமகிருஷ்ணுளும் தெருவில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது கிருஷ்ணன் சிறிது மண்ணையள்ளி உண்டான். இதைப் பார்த்த மற்றவர்கள் யசோதையிடஞ்சென்று "கிருஷ்ணன் மண்ணைத்தின்று விட்டான்" என்று சொன்னர்கள். 32

அந்த யசோதையானவள் குழந்தைக்கு ஹிதஞ்செய்ய எண்ணி அவன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அதட்டவே கிருஷ்ணன் பயந்து மருண்டு விழிக்க அவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறுள். 33

யசோதை கூறுகிறுள்.

சபல சரீர! நீ எதற்காக மண்ணை ரஹஸ்யமாகத் தின்றுய். உன்னுடைய சிநேகிதர்களான இந்தக்குமாரர்களும்உன் தமையனும்சொல்லுகிறுர்களே.

கிருஷ்ணன் கூறுகிறுர்.

அம்மா! நான் மிருத்தை பக்ஷிக்கவில்லை. எல்லாரும் பொய் சொல்லுகிறுர்கள். அவர்கள் சொல்வது வாஸ்தவமென்றுல் என்னுடைய முகத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார். 35

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃॥ 36

॥𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌚 𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌃।
𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌭𑍂𑌗𑍋𑌲𑌂 𑌸𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 37

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌚।
𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 38

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌕𑌾𑌲—
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌦𑌮𑍍 ।

𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 36 ॥𑌸𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍𑌪𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌭𑍂𑌗𑍋𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂॥ 37 ॥𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌨𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌨𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 38 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 । 𑌸𑌹 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑌹—𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌶𑍍𑌚

அப்படியானால் வாயைத்திறவென்று கிருஷ்ணனைப்பார்த்து யசோதை சொன்னாள். கபடமாக மானிட பாலவேஷங்கொண்ட குறைவற்ற அணிமாதி சித்திகளோடுகூடிய கிருஷ்ணபகவான் வாயைத்திறந்தார். 36

விசுவரூப தரிசனம்.

அப்பொழுது யசோதையானவள் குழந்தையின் வாயில் ஸ்தாவர ஜங்கமமான ஜகத்து, அந்தரிக்ஷம், திக்குகள், பர்வதங்கள், தீவுகள், கடல், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, அக்நி, ஆகாசம், சந்திரன், ஸூரியன், நக்ஷத்திரங்கள், அந்தரிக்ஷம், ஜ்யோதிச்சக்ரம், இந்திரியங்கள், மனஸு, பூத தன்மாத்திரைகள், ஸத்வரஜஸ் தமோகுணங்கள், ஜீவன், காலம் ஸ்வபாவம், கருமம், லிங்கசரீரம்,

𑌸𑍂𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌶𑌂𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥ 39

𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌬𑌤 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍌𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥ 40

𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂
𑌚𑍇𑌤𑍋𑌮𑌨𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌂𑌜𑌸𑌾 ।
𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 41

[illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌵𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍। 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍋𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪 ॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 [illegible] 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 [illegible] 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌥𑌵𑌾 । 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌏𑌷𑌃 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌃 ॥ ௪௦ ॥ [illegible] 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌥𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 । 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌤𑍋 [illegible] । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 [illegible] 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௪௧ ॥

தான், தானிருக்குமிடம் இவைகளோடு பார்த்துச் சங்கையடைந்து வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கிற குழந்தையின் சரீரத்தைப்பார்த்து இது ஸ்வப்நமோ, அல்லது தேவமாயையோ அல்லது எனது புத்திமோஹமோ அல்லது இந்தக் குழந்தையின் ஸ்வாபாவிகமான ஐச்வரியமோ என்று சந்தேகம் அடைந்தாள்.

யசோதையானவள் (குழந்தையை ஈசுவரன் என்று மனதில் நிச்சயித்து) எந்த வஸ்து மனோவாக்கு காயங்களுக்கு எட்டாததோ எது ஜகத்துக்கு ஆதாரமோ, எதனால் உலகம் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறதோ, எதனால் உலகம் பிரகாசிக்கிறதோ, அந்தப் பிர்மத்தை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேனென்றாள். 41

𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑍋
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌾 𑌸𑌤𑍀 ॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 42

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 3

𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ 44

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃 ।
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥ 45

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹𑌂 𑌅𑌸𑍌 𑌮𑌮 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌤𑍀 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌏𑌷 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸 𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿॥௪௨॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌂𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂॥௪௩॥ 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 । 𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍॥௪௪॥𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑌮𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹— 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 । 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 ॥ ௪௫ ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿। 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌯𑌂

இவன் (நந்தகோபர்) என்னுடைய நாயகன், இது என் குழந்தை, இது என் வீடு, கோபிகை கோபாலர்கள் எல்லாம் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எவனுடைய மாயை என்னைமயக்கி எண்ணும்படி செய்கிறதோ அவனே எனக்குக் கதியென்றாள். 42

யசோதை இப்படித் தத்வம் அறிந்தவுடன் எங்கும் வியாபகமான ஈசுவரன் புத்திர வாஞ்சையை (அவளுக்கு) உண்டுபண்ணக்கூடிய தன்னுடைய மாயையை உண்டுபண்ணினர். 43

அந்த யசோதையானவள் உடனே பகவத் ஸ்மரணையை மறந்து, குழந்தையை மடியில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு முன்போல் மனதில் பிரியங்கொண்டாள். 44

கர்மகாண்டத்தினுலும் உபநிஷத்துக்களினுலும் ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தினுலும், யோகங்களினுலும், பாஞ்சராத்திரங்களினுலும் கூறப்பட்ட மகாத்மியத்தையுடைய பகவானை அந்த யசோதையானவள் புத்திரனுக நினைத்தாள். 45

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌪𑌪𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 46

𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌶𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥ 47

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍋 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌧𑌰𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 48

𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌹𑌰𑍌 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 49

𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌦𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍॥௪௬॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌤𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌤𑌾𑌂। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௭ ॥ 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍॥௪௮॥𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍌 𑌭𑍁𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾॥ ௪௯ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃

ராஜா கூறுகிறுர்.

நந்தர் என்ன புண்ணியம் செய்தார்! தன் ஸ்தந்யரஸத்தைப் பகவான் பானம் செய்ய அந்த யசோதையும் என்ன தவம் செய்தாள்! 46

மாதா பிதாக்களான வஸுதேவர் தேவகி இவர்களிடத்தில் பகவான் அவதரித்து அநுக்கிரகம் செய்தாலும், உலகத்தில் மகா கவிகளால் புகழ்ந்து கானம் பண்ணப்படுகிற அந்த பகவானுடைய அற்புதமான பாலலீலையை அறியவில்லை. 47

சுகர் கூறுகிறுர்.

பிர்ம்மாவானவர், அஷ்ட வஸுக்களுள் சிரேஷ்டரான துரோணரென்பவரையும் அவர் பத்தினி தரையென்பவளையும் பூலோகம்போய் கோ சம்ரக்ஷணம் செய்யென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். 48

அப்பொழுது துரோணரென்பவர் பிர்மாவிடத்தில் நாங்கள் எடுக்கும் மானிடப்பிறவியில் எங்களுக்கு ஸர்வேசுவரரான பகவானிடத்தில் எந்த பக்தியினுல் உலகத்தில் அக்ஞானிகூட ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டுவானே அப்படிப்பட்ட பக்தி உண்டாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். 49

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌸𑌾 𑌧𑌰𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 50

𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍇 ।
𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ 51

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ 52

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥௫௰॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௫௧॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾॥௫௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அப்போது பிர்மாவானவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று அநுக்கிரகித்தார். யசஸ்வியான துரோணர் நந்தராயும் அவரது பத்னியான தரையென்பவள் யசோதையாகவும் இடைத்தெருவில் பிறந்தார்கள். 50

ஆகையினால் புத்திரனுகப் பிறந்த இந்த பகவானிடத்தில் யசோதை நந்தகோபர் இவர்களுக்குப் பக்தி உண்டாயிற்று. ஏ பரீக்ஷித் மஹாராஜாவே! கோபர்கள் கோபிகைகள் இவர்களுக்கும் அக்குழந்தையிடத்தில் மிகவும் பக்தி உண்டாயிற்று. 51

கிருஷ்ணன் பிர்மாவினுடைய ஆஞ்ஞையை ஸத்தியமாகச் செய்ய வேண்டியதற்காகப் பலராமரோடு கூட கோகுலத்தில் வசித்து யசோதை, நந்தகோபர் கோபர்கள், கோபிகைகள் இவர்களுக்குத் தன்னுடைய லீலையில் பிரீதியை உண்டுபண்ணினர். 52

8-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌦𑌾𑌸𑍀𑌷𑍁 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍇𑌹𑌿𑌨𑍀
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌧𑌿 ॥ 1

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌦𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌯𑌤 ॥ 2

𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌟𑌿𑌤𑌟𑍇 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌕𑍁𑌚𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃 ।
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌰𑌮𑌭𑍁𑌜𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍌 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌚
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌬𑌰𑌵𑌿𑌗𑌲𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥 ॥ 3

𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ 4

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌪𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍋𑌚𑍍𑌯𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍌 ।
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌣𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌯𑌣𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑍌 ॥
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌵𑌦𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 ॥
𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌧𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥 ॥ ௧ ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍁-
𑌜𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑍌 𑌕𑌬𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥ ௪ ॥

௯-வது அத்யாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

நந்தருடைய பத்னி யசோதை ஒரு ஸமயம் வீட்டு வேலைக்காரிகளை இதர காரியங்களைச் செய்ய ஏவி தான் தயிர் கடைந்துகொண்டிருந்தாள். 1

தயிர்கடையும் காலத்தில் யசோதையானவள் கிருஷ்ணனுடைய எந்தெந்த பாலலீலைகள் கானம் செய்யப்படுகின்றனவோ அவைகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு கானம் பண்ணினாள். 2

அப்பொழுது யசோதை தன் அழகான இடுப்பில் அரைநூல்மாலை அணிந்து வெண்பட்டு உடுத்துக்கொண்டிருந்தாள். கிருஷ்ணனிடத்தில் அவள் கொண்ட ப்ரீதியினால் பால்சுரந்திருந்த ஸ்தனங்கள் அசைந்து கொண்டிருந்தன. புஜங்கள் சிரமமடைந்திருந்தன. குண்டலங்களசைந்தன. முகம் வேர்த்திருந்தது. கூந்தல் அவிழ்ந்து அதிலிருந்து மாலதீ புஷ்பங்கள் உதிர்ந்தன. 3

பகவானானவர் ஸ்தந்யபானம் பண்ணவேண்டுமென்கிற இச்சையினால், தயிர் கடைந்துகொண்டிருக்கிற மாதாவிடம் சென்று மத்தைப் பிடித்து அவளுக்குப் பிரியம் காட்டித் தயிர் கடைய வொட்டாமல் தடுத்தார். 4

𑌤𑌮𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾 𑌯𑌯𑌾—
𑌵𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 ॥ 5

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌧𑌰𑌂
𑌸𑌂𑌦𑌶𑍍𑌯 𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑌦𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌹𑍋
𑌜𑌘𑌾𑌸 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 6

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌸𑍁𑌶𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤—
𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀 ॥ 7

𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌚𑍁𑌲𑍍𑌲𑍀𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌥𑌿𑌤𑌾𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥5॥ 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌷𑌦𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍇𑌷𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥ 6 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌶𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 ॥ 7 ॥ 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌹𑌿𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯

இப்படிப் பிரியத்தோடு வந்து தன்னைக் கட்டிக்கொண்ட குழந்தையை யசோதை எடுத்து புன்சிரிப்புடன் கூடிய அப்பாலகனுடைய முகத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண் டிருந்தாள். அச்சமயம் அடுப்பில் காய்ந்து கொண்டிருந்த பால் பொங்கி (பாத்திரத்திற்குமேல்) வழிந்தது. அப்பொழுது ஸ்தந்யபானம் பண்ணித் திருப்தியடையாத பாலகனைக் கீழேவிட்டு ஓடினாள். 5

பாலரூபியான பகவான் அதனால் கோபங்கொண்டு பல்லைக்கடித்து உதடு துடிக்க, கபடமாகக் கண்ணில் ஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு எழுந்து அம்மிக் குழவியினால் தயிர்ச்சட்டியை உடைத்து, அதிலிருந்த வெண்ணெயை எடுத்துக் கொண்டு கிரகத்துக்குள் ஒளிந்து கொண்டார். 6

யசோதை பாலை அடுப்பிலிருந்து கீழே இறக்கிவைத்துத் திரும்பவும் தயிர் கடைகிற இடம்வந்து, தயிர்ச் சட்டி உடைந்திருப்பதைப்பார்த்து, இது நமது புத்திரனுடைய காரியமென்று தெரிந்துகொண்டு சிரித்தாள். புத்திரனையும் அவிடத்தில் பார்க்கவில்லை. 7

𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌦𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌚𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑌾𑌗𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ॥ 8

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰—
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌭𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌮𑌾𑌪 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥ 9

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌚𑌲—
𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 ।
𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨
𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑍍 ॥ 10

𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 [illegible] 𑌦𑌦𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌪𑌸𑌾 [illegible] 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤 [illegible] 𑌨𑍀𑌤𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌪 𑌤𑌂 [illegible] 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌲𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾

கிருஷ்ணன் கிரகத்துக்குள் சென்று அங்கே உரியில் வைத்திருந்த வெண்ணையை கிரகிக்கவேண்டி ஓர் உரலைக்கவிழ்த்து அதன்மேல் ஏறி உரியிலிருக்கிற வெண்ணையையெடுத்துத் தானும் சாப்பிட்டு மிகுந்ததைக் குரங்குகளுக்கு கொடுத்துக்கொண்டும் தனது திருட்டை யாரேனும் பார்த்து விடுவார்களோ வென்று அடிக்கடி சந்தேகத்தினால் அங்கும் இங்கும் பார்த்துக்கொண்டு மிருந்தான். அப்பொழுது யசோதை நாலாபக்கமும் போய்ப் பார்த்துத் தேடிக் கடைசியில் இவிடம் வந்து குழந்தையைக் கண்டாள். 8

கையில் தடியை எடுத்துக்கொண்டு வருகிற யசோதையைக் கிருஷ்ணன் பார்த்து உரலிலிருந்து யிறங்கிப் பயந்தவர்போல் ஓடி ஒளிந்தார். யோகிகளுடைய பரிசுத்தமான மனத்துக்கு மெட்டாத அப்படிப்பட்ட பகவானை அடைய யசோதையானவள் பின்றொடர்ந்தாளே யல்லது காணவில்லை. 9

சிறுத்த இடையும், பெருத்த நிதம்பமும், மந்தகதியுள்ளவளுமான யசோதை கூந்தல் அவிழ்ந்து புஷ்பங்கள் உதிரத் தொடர்ந்து வேகமாக ஓடிக் கிருஷ்ணனைப் பிடித்துக்கொண்டாள். 10

कृतागसं तं प्ररुदन्तमक्षिणी
कषन्तमञ्जन्मषिणी स्वपाणिना ।
उद्वीक्षमाणं भयविह्वलेक्षणं
हस्ते गृहीत्वा भिषयन्त्यवागुरत् ॥ 11

त्यक्त्वा यष्टिं सुतं भीतं विज्ञायार्भकवत्सला ।
इयेष किल तं बद्धुं दाम्नातद्वीर्यकोविदा ॥ 12

न चान्तर्न बहिर्यस्य न पूर्वं नापि चापरम् ।
पूर्वापरं बहिश्चान्तर्जगतो यो जगच्च यः ॥ 13

तं मत्वात्मजमव्यक्तं मर्त्यलिङ्गमधोक्षजम् ।
गोपिकोलूखले दाम्ना बबन्ध प्राकृतं यथा ॥ 14

स्वापराधभयं प्रदर्शयति ॥ कृतागसमिति । अञ्जन्मषिणी अञ्जिते मषी यतः प्रसारितेक्षिकज्जलं यथोस्ते अक्षिणी स्वपाणिना कषन्तं मृद्नन्तं भिषयन्ती भीषयन्ती ह्रस्वः छान्दसः भर्त्सयन्ती अवागुरत् उद्यतवती ॥११॥ त्यक्त्वेति । इयेष बद्धुं तद्वीर्याकोविदा तत्प्रभावानभिज्ञा ॥१२॥ अकोविदत्वमेवाह पञ्चभिः श्लोकैः । न चान्तरिति । बन्धनं हि बहिः परिवेष्टनेन दाम्ना अन्तरायस्य भवति तथा पूर्वापरविभागवता वस्तुनः पूर्वतो दामारभ्य अपरतः परिवेष्टनेन भवति न चैतदस्तीत्याह न चान्तरिति किञ्च व्यापकेन व्याप्यस्य बन्धो भवति तच्च विपरीतमित्याह पूर्वापरमिति किञ्च तद्व्यतिरिक्तस्य साधनान्तरेण बन्ध इत्याह – जगच्च य इति ॥ १३ ॥ तमिति । तं मर्त्यलिङ्गं अधोक्षजं स्थूलं मत्वा बबन्धेति ॥१४॥ तमिति । अभ्यङ्गादीनम्

(உடனே) கிருஷ்ணன் தாம் அபராதம் செய்ததை யெண்ணி மைபிட்டுக் கொண்டிருந்த கண்களைத் தன் கையினல் கசக்கி அழுதுகொண்டும் பயமடைந்த வர்போல் கலங்கி விழித்துக்கொண்டுமிருக்க, அதைப்பார்த்து யசோதை அவரைக் கையால் பிடித்துக்கொண்டு பயங்காட்டி அதட்டினாள். 11

குழந்தையினிடத்தில் ஆசையுள்ள யசோதையானவள் புத்திரன் பயந்து விட்டானெனத் தெரிந்து தடியை எறிந்துவிட்டு அவருடைய சாமர்த்தியத்தை அறியாததால் அந்தப் பகவானைக் கயிற்றினாலேகட்ட இச்சித்தாள். 12

எவருக்கு உள் என்பதும் வெளியென்பதும் இல்லையோ, எவருக்குப் பூர்வ மென்பதும் அபரமென்பதும் இல்லையோ, எவர் ஜகத்துக்குப் பூர்வாபரமாயும் உள்ளும் வெளியாயும் ஜகத்தாயும் அவ்வியக்தராயும் இந்திரியங்களுக்கு அவி ஷயராயும் இருக்கிறாரோ அவர் மானிடக் குழந்தையாயிருக்க அவரை யசோதை தன் புத்திரனாக நினைத்து ஸாதாரணமான சிசுவைப்போல் உரலிலே சேர்த்துக் கயிற்றினால் கட்டினாள். 13—14

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍋𑌨𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥ 15
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 ।
𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 16
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍇𑌹𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 17
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑌬𑌰𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ॥ 18
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌶𑍇 ॥ 19
𑌨𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ 20

𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌗𑍁𑌣𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌵 ॥ ௧௭ ॥ ௧௮ ॥ 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿-
𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌶𑍇 𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍇
𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂

குற்றம் பண்ணின குழந்தையை (கிருஷ்ணனை) கயிற்றினுல் கட்டும்போது அந்தக் கயிறு இரண்டு விரற்கடை குறைவாக இருந்தது. அப்போது யசோதையானவள் வேறு கயிற்றைச் சேர்த்து அதில் முடிந்தாள். அதுவும் குறைந்து விட்டது. அதற்காக இன்னொரு கயிற்றைச் சேர்த்து முடிந்தாள். அதுவும் இரண்டு விரற்கடை குறைந்தது. இவரைக் கட்டுவதற்கு எதை முடிகிருளோ அவைகளெல்லாம் குறைவாகவே யிருந்தன. 15—16

இப்படி யசோதையானவள் தன் வீட்டிலிருந்த எல்லாக்கயிறுகளையும் சேர்த்து முடிந்தாள். அப்படியும் எட்டவில்லை. (இதைக்கண்டு) அந்த இடத்திலிருந்த கோபஸ்திரீகளும் யசோதையும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள். 17

பகவான் தமது மாதாவினுடைய சரீரம் சிரமத்தினுல் வேர்த்தும் தலை அவிழ்ந்திருப்பதையும் பார்த்துக் கிருபையினுல் கட்டுக்கு அகப்பட்டார். 18

ஏ! பரிக்ஷித் மஹாராஜாவே! பகவான் ஸ்வாதீனராய் அவர் வசத்தில் சகல ஜகமுமிருந்தாலும் இவ்விதம் பக்தனுக்குத்தாம் வசியராக இருப்பதைக் காட்டினர். 19

மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற பகவானிடமிருந்து எந்தப் பிரஸாதத்தை யசோதையானவள் அடைந்தாளோ, அந்தப் பிரஸாதத்தை பிரம்மாவுமடையவில்லை. சிவனும் அடையவில்லை. சரீரத்தில் வஸிக்கிற லக்ஷ்மிதேவியும் அடையவில்லை. 20

𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌪𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 ॥ 21

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ॥ 22

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌲𑌕𑍂𑌬𑌰𑌮𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 ॥ 23

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇

𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥௨௧॥
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௨॥௨௩॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

யசோதையின் புத்திரனுன பகவான் பக்திமான்களுக்கு எப்படி எளிதாய் அறியக்கூடியவரோ, அப்படித் தேகாபிமானமுள்ள மற்றவர்களுக்கும் தம்முடைய சொரூபமாகவே விளங்கும் ஞானிகளுக்கும் எளிதில் அறியக்கூடியவர் அல்லர். 21

யசோதையானவள் கிருஹகிருத்தியங்களில் கவனமுள்ளவளாக இருக்க (அப்பொழுது) பிரபுவான கிருஷ்ணன் மருதமரங்களாக இருக்கிற குபேரனுடைய புத்திரர்களான குஹ்யர்களைத் தம் முன் பார்த்தார். 22

நிரம்பவும் ஸம்பத்துள்ளவர்களும் நளகூபரன், மணிக்ரீவன் என்ற பெயர் கொண்டவர்களுமான அவ்விருவரும் தங்களுடைய மதத்தினுல் ஏற்பட்ட நாரதருடைய சாபத்தினுல் முன் விருக்ஷ ரூபத்தை யடைந்தார்கள். 33

9-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌃 ॥ 1

॥ 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ।
𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑍌 ॥ 2
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌾𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑍌 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌨𑍇 ॥ 3
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌨𑌿 ।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌜𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 4

𑌦𑌶𑌮𑍇𑌤𑍁𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥

𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௧॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍॥௪॥ 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌣𑍌𑌦𑍍𑌧𑌤𑍌

10-வது அத்யாயம்

ராஜா கூறுகிறார்.

ஏ! மஹர்ஷே! இவர்களுக்குச் சாபம் வந்ததற்குக் காரணமென்ன? எந்த துஷ்கிருத்தியத்தினால் நாரதருக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. அவைகளைச் சொல்லும். 1

சுகர் கூறுகிறார்.

குபேரன் குமாரர்களான (நளகூபரன் மணிக்கிரீவன்) இவர்கள் பரமசிவனுக்கு அநுசரர்களாக இருந்துகொண்டு கைலாஸத்தின் உபவனங்களிலும் ஆகாச கங்கையிலும் புஷ்பவனங்களிலும் சென்று வாருணியென்னும் சுரையைப் பானம்பண்ணி மயக்கமடைந்து மருண்டவிழியோடு பின் தொடர்ந்து கானம் பண்ணுகிற ஸ்திரீகளுடன் சஞ்சரித்தார்கள். 2—3

தாமரைப் புஷ்பங்களால் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற கங்கையில் பிரவேசித்து ஸ்திரீகளோடு நளகூபரன் மணிக்கிரிவன் இருவரும் பிடியானைகளோடு இரண்டு மதயானை விளையாடுவதுபோல் யுவதிகளுடன் சேர்ந்து விளையாடினார்கள். 4

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑌾𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥ 5
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌶𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 ॥ 6
𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥ 7

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌤𑍋 𑌜𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌵𑌃 ॥ 8
𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑍈𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 9

𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 ॥௫॥ 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑍌-𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥௭॥ 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌜𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌰𑌜𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥௮॥ 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌮𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌅𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌅𑌜𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 ॥௯॥ 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌰

தேவரிஷியான நாரதர் தற்செயலாக அவ்விடம் வந்தார். அவ்விடத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற நளகூபரன் மணிக்ரீவன் இவர்கள் மதோன்மத்தர்களாக இருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொண்டார். 5

அங்கே விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற தேவஸ்திரீகள் நாரதரைப்பார்த்து சாபமிடுவாரென்றுபயந்து சீக்கிரமாக வஸ்திரங்களைத்தரித்துக்கொண்டார்கள். நளகூபரன் மணிக்ரீவன் இருவரும் லஜ்ஜையையும் அடையவில்லை. வஸ்திரங்களையும் தரித்துக் கொள்ளவில்லை. 6

நாரதமஹரிஷியானவர் குபேரபுத்திரனை அவ்விருவரும் மதுபானத்தினாலும் செல்வச்செருக்கினாலும் மத்தர்களாயும் அந்தர்களாயு மிருக்கிறார்களென்று தெரிந்து அவர்களுக்கு அநுக்ரகம் பண்ணவேண்டியதன் நிமித்தம் சாபத்தைக் கொடுக்கிறதற்குமுன் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 7

நாரதர் கூறுகிறார்.

பொருளாலுண்டாகும் அஹங்காரமானது இஷ்டபோக்கியங்களை அநுபவிக்கிற ஒரு மனிதனுடைய பக்தியைக் கெடுத்துவிடும்; அதுபோல் ஒருவனுடைய நற்குலப்பிறப்பும் ஸ்திரீஸங்கமும் சூதாட்டமும் மதுபானமும் புத்தியைக் கெடுக்காது. 8

பொருளால் அஹங்காரங்கொண்டவர்கள் தங்கள் சரீரத்திற்கு மூப்பும் இறப்பும் இல்லையென்றெண்ணி இந்திரியங்கள் தூண்டும் வழியிற்சென்று மாம்சத்துக்காகக் கருணையின்றி ஜீவஹிம்சை செய்கிறார்கள். 9

𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ 10
𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍇𑌤𑍁𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌶𑍁𑌨𑍋𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 11
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍃𑌤𑍇𑌽𑌸𑌤𑌃 ॥ 12
𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌞𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 13

𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌟𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍀 । 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌕𑌰𑌣𑍇 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌤𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌸𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍌𑌷𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । [illegible]

பூதேவதை என்று சொல்லும்படியான இந்தச்சரீரமானது ஜீவனை இழந்த பின் நாய்நரிகளுக்கிரையாகி மலமாகிறது. புதைக்கப்படுங்கால் அழுகிப் புழுவாக மாறுகிறது. அக்நியிலிட்டு எரிக்கப்படுமாயின் சாம்பலாய் விடுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட சரீரபோஷணைக்காகக் கொடூரமான நரகவாதனைக்குள்ளாக்கும் ஜீவஹிம்சை செய்கிறவன் தன் பயன் இன்னதென்று அறியான். 10

இந்தத் தேகத்தை யாருக்குச் சொந்தமாகச் சொல்வது ? அன்னங்கொடுத்து போஷிப்பவனுக்கா ? பெற்ற தாய்தந்தையருக்கா ? தாயைப்பெற்ற பாட்டனுக்கா? தன்னை ஜெயித்து அடக்கத்தக்க வல்லமை யுள்ளவனுக்கா ? விலைகொடுத்து வாங்குகிறவனுக்கா ? அக்நிக்கா ? நாய்க்கா ? ஒருவருக்கும் உரியதன்று. எல்லாருக்கும் பொது. அவ்வியக்தம் என்கிற காரணத்தினால் பிறப்பும் அதிலே லயமும் அடைகிறதான தேகத்தைத் தானென்று நினைக்கும் அவிவேகிகளைத் தவிர தெரிந்தவன் எவனும் ஜீவஹிம்சை செய்யான். 11-12

பொருளால் அஹங்காரங்கொண்ட குருடனுக்குக் கண்ணைக் கொடுப்பது தரித்திரம் ஒன்றே. தரித்திரன் ஒருவனே மன்னுயிரைத் தன்னுயிராக நினைத்து ஜீவஹிம்சை செய்யக் கருதாதவன். 13

𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌃 ॥ 14
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍈𑌰𑌿𑌹 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥ 15
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 16
𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌤 𑌆𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 17
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌶𑌪𑍁𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌬𑍍𑌧𑌸𑌃 𑌪𑌂𑌵𑍇𑌪𑌾𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍁𑌯𑌥𑌾 ।

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 । 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌃 ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌆𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍𑌤𑍈𑌃 ॥

(அது எப்படியென்றால்) காலில் முள்தைத்து வருத்தமடைந்த ஒருவன் (முகவாட்டம் முதலிய) அடையாளங்களால் ஜீவன்களிடம் ஸமபாவனையை அடைந்து பிறருக்கும் அந்த வருத்தம் நேரிடாமலிருக்கவேண்டுமென எண்ணுவான். சுகஜீவியானவன் வருத்தமடைந்தவனைக் கண்ணால் காண்பானாயினும் அவன் வருத்தத்தை யறியான். 14

தரித்திரனானவன் அஹங்காரத்தில் சிறிதும் கட்டுப்படாமல், தற்செயலாய் கிருச்சிரமம் என்கிற பாபபரிகாரத்தை யடைகிறான். அதுவே அவனுக்கு மேன்மையான தவம். 15

தரித்திரனானவன் ஆகாராதிகளில் ஆவல்கொண்டு தேகம் இளைத்து இந்திரியங்களின் பலஹீனத்தை யடைகிறான். அதனால் ஜீவஹிம்சை செய்வதை ஒழிக்கிறான். 16

யாவற்றையும் சமமாகப் பாவிக்கிற சாதுவின் தரிசனம் தரித்திரனுக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அவனுடைய ஆசையானது அந்தச் சாதுசங்கத்தால் நிவர்த்தியாகிறது. அதனால் (காமாதிகளான மலமொழிந்து)விரைவில் பரிசுத்தனாகிறான். 17

யாவற்றையும் சமமாகப் பாவித்து ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியினுடைய சாரணாரவிந்தத்தை யடையவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட பரமசாதுக்களுடைய தரிசனத்தால் கண்களுக்கேற்பட்டபந்தம் சூரியனொளியாலொழிவது போல் புருஷனுடைய பந்த மொழிகிறது. அந்தசாதுக்களுக்கு அசத்துக்களின்

𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 ॥ 18

𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑌮𑍋𑌮𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌯𑍋𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 ॥ 19

𑌯𑌦𑌿𑌮𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍌 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍌 ॥ 20

𑌅𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 21

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌶𑌰𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 22

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌲𑌕𑍂𑌵𑌰𑌮𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌 ॥ 23

௧௮॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑍋𑌮𑌦𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌦𑌂 ॥ ௧௯ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍌 𑌤𑌮𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌॥௨௦॥ 𑌭𑌵𑌤𑌿—𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥ 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௨௨॥௨௩॥ [illegible]𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇

சகவாசமும் அஹங்காரமும் மேலிட்ட தனவான்களால்' அடையத்தக்க பயன் யாது ? (ஒன்றுமில்லையாதலால், சாதுக்கள் அவர்களிடத்தில் நெருங்கார்கள்).

ஸம்பத்தில் (மூழ்கியும்) மதுபானத்தில் (மயங்கியும்) ஸ்திரீசம்போகத்தில் (ஆழ்ந்தும்) தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுந்தன்மை யில்லாதவர்களுமான குஹ்யகர்களுடைய அஞ்ஞானத்தினுல் உண்டான மதத்தையடைக்கி விடுகிறேம். 19

குபேரனுக்குப் பிள்ளைகளான இவர்கள் அஹங்காரத்தினுல் தாங்கள் நிர்வாணமாயிருப்பதைக் கவனிக்கவில்லை. 20

ஆகையால், இவர்கள் மரமாக இருப்பதே சரியென்று (மரமாகப் போகும்படி சபித்தார்) (அதற்கு விமோசனம் கூறுகிருர்) மரங்களானபின் இவர்களுக்கு இம்மாதிரியான அஹங்காரம் மறுபடி உண்டாகாதிருக்கும்படி என் அநுக்ரஹத்தால் ஞாபகம் தோன்றும். இப்படி அநேக தேவவருஷங்கள் கழிந்தபின் என் அநுக்கிரகத்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைத் தரிசித்துச் சாப விமோசனம் பெற்றுத் தங்கள் சுயரூபமடைந்து பக்தராவார்கள். 21–22

சுகர் கூறுகிருர்.

தேவர்ஷியான நாரதர் இப்படிக் குபேரபுத்திரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லி நாராயணுசிரமம் போய்விட்டார். அந்த நளகூபரர், மணிக்ரீவர் இருவரும் அர்ஜுன (மருத) விருக்ஷங்களாக ஆனுர்கள். 23

ऋषेर्भागवतमुख्यस्य सत्यं कर्तुं वचो हरिः ।
जगाम शनकैस्तत्र यत्रास्तां यमलार्जुनौ ॥ 24

देवर्षिर्मे प्रियतमो यदिमौ धनदात्मजौ ।
तत्तथा साधयिष्यामि यद्गीतं तन्महात्मना ॥ 25

इत्यन्तरेणार्जुनयोः कृष्णस्तु यमयोर्ययौ ।
आत्मनिर्वेशमात्रेण तिर्यग्गतमुलूखलम् ॥ 26

बालेन निष्कर्षयतान्वगुलूखलं
तद्दामोदरेण तरसोत्कलिताङ्घ्रिबन्धौ ।
निष्पेततुः परमविक्रमितातिवेप-
स्कन्धप्रवालविटपौ कृतचण्डशब्दौ ॥ 27

तत्र श्रिया परमया ककुभः स्फुरन्तौ
सिद्धावुपेत्य कुजयोरिव जातवेदाः ।

साक्षात्कारायेत्यर्थः ॥ २३ ॥ ऋषेरिति । सत्यं कर्तव्यं तत्राह — देवर्षिरिति । यद्यतः तत्ततः इमौ श्रीकृष्णाय गीतम् ॥ २५ ॥ इतीति । यमयोर्यमलयोः सहजातयोरित्यर्थः । आत्मनः कृष्णस्य तिर्यक्प्रवेशमात्रेण ॥ २६ ॥ बालेनेति । अन्वक् पश्चात् तत् दामोदरेणेति । कतरसा तन्निष्कर्षयता तेन उत्कलिताङ्घ्रिबन्धौ उत्कलितौ उत्पाटितौ अङ्घ्रिबन्धौ मूलबन्धौ ययोस्तौ । परमस्य श्रीकृष्णस्य विक्रमितं विक्रमः तेनातिवेपः कम्पो येषां ते स्कन्धप्रवालविटपा ययोस्तौ ॥ २७ ॥ तत्रेति । ककुभः दिशः स्फुरन्तौ भासयन्तावित्यर्थः । यथाग्निः ततः प्रकाशयन्निति । कुजयोः वृक्षयोः स्थितो गूढोऽग्निर्यथा

பாகவத்சிரேஷ்டரான நாரதருடைய வாக்கியத்தை ஸத்தியமாகச்செய்யும் பொருட்டு எந்த இடத்தில் அர்ஜுன விருக்ஷங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடத்தில் பகவான் மெதுவாக வந்தார். 24

கிருஷ்ணன் தம் மனதுக்குள் தேவரிஷியான நாரதரும் எனக்குப் பிரியமுள்ளவர்; இவர்களும் குபேரபுத்திரர்கள்; ஆகையால் மஹாத்மாவால் எது சொல்லப்பட்டதோ அப்படியே செய்யப்போகிறேனென்று நினைத்தார். 25

அவர் அர்ஜுன விருக்ஷங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்தார். கிருஷ்ணன் அந்த அர்ஜுன விருக்ஷங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்தபோது உரல் குறுக்கே மாட்டிக்கொண்டது. 26

குறுக்கே மாட்டிக்கொண்ட உரலை பாலரூபியான பகவான் இழுக்கவே வெகு சீக்கிரத்தில் மரங்களின் வேர் அறுந்து கிளைகளுந் துளிர்களும் அசைய இரைச்சலுடன் கீழே விழுந்தன. 27

அந்த இடத்தில் திக்குகளெங்கும் பிரகாசமுண்டாகும்படியான ஒரு ஜோதி கிளம்பிற்று. உடனே விருக்ஷங்களின் ரூபமானது மாறி (நளகூப

कृष्णं प्रणम्य शिरसाखिललोकनाथं
बद्धाञ्जली विरजसाविदमूचतुः स्म ॥ 28

॥ नलकूबरमणिग्रीवकृत श्रीकृष्णस्तुतिः ॥

कृष्ण कृष्ण महायोगिंस्त्वमाद्यः पुरुषः परः ।
व्यक्ताव्यक्तमिदं विश्वं रूपं ते ब्राह्मणा विदुः ॥ 29
त्वमेकः सर्वभूतानां देहास्वात्मेन्द्रियेश्वरः ।
त्वमेव कालो भगवान् विष्णुरव्यय ईश्वरः ॥ 30
त्वं महान् प्रकृतिः सूक्ष्मा रजःसत्त्वतमोमयी ।
त्वमेव पुरुषोऽध्यक्षः सर्वक्षेत्रविकारवित् ॥ 31

उक्तिप्रकारमेवाह । तयोरेवं त्वविरजसौ निर्धूतरजस्कौ ॥ २८ ॥
स्तोत्रं सार्धं दशभिः प्रणतावितिवत्त्वमाहतुः ।
कृष्णेति । हे कृष्ण महायोगिन् त्वमाद्यः पुरुषः परः । किं
तत्र परत्वं यतः सूक्ष्मः कारणभूतः । तत्त्वादपि न भिन्नं तत्त्वं
किं तद्व्याख्यानं विश्वमेवेत्याशयेन तद्वैभवमाहतुः । व्यक्ताव्यक्तमिति स्थूल
सूक्ष्ममिदं ते रूपं विदुः । ब्राह्मणा विदुरित्येवं ब्राह्मणा
तत्त्वज्ञाः ॥ २९ ॥ नियन्तापि त्वमेवेत्याहतुः । त्वमिति । देहाः सर्वे
प्राणाः सूत्राहङ्काराः इन्द्रियाणि च तेषामीश्वरः । न त्वस्य कालो भिन्नं
प्रकृतिर्वाद्यानं प्रकृतेजङ्गमे तावद्धेतु विश्वाद्वयात्पृथक् इति
परमेष्ठीश्वर नियन्ता त्वमेवाह ईश्वरः सर्वात्मा ॥ ३० ॥ त्वमिति ।
भगवान् ईश्वरो विष्णुः स्वतः कालोऽनादिर्भवशक्तिः प्रकृतिः सूक्ष्मा
पुरुषोऽध्यक्षः क्षेत्रज्ञः कार्यं च तस्मादेवसर्वक्षेत्रविदः ॥ ३१ ॥ न त्वहमेव

மணிக்ரீவர்) தேவஸ்வரூபம்பெற்று சர்வலோகநாதனை பகவானை அஞ்சலிபந்தத்துடன் நமஸ்கரித்து பாபநிவர்த்தியடைந்து சொல்லுகிறார்கள். 28

நளகூபரமணிக்ரீவர் செய்யும் துதி.

ஏ கிருஷ்ண! மஹாயோகின்! ஆத்யான பரமபுருஷன் நீரே! ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மரூபமான இந்தப் பிரபஞ்சம் உம்மையன்றியில்லை; எல்லாம் நீரேயென்று பிரமஞானிகள் கூறுகிறார்கள். 29

நீர் ஒருவரே ஸகல பிராணிகளுடைய தேகம், பிராணிகளின் அஹங்காரம் இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு ஈசுவரன். காலமும் நீரே நீரே வியாபகமாயும் நாசமற்றவராயும் ஈசுவரனுயுமிருக்கிறீர். 30

நீரே மஹத்தத்வம்! ஸத்வரஜஸ்தமோகுண ஸ்வரூபமாகவும் ஸூக்ஷ்ம தத்துவமாகவும் இருக்கிற பிரகிருதியும் நீரே! ஸர்வ சரீரங்களின் விகாரத்தைச் செய்கிறவரும் நீரே! அவைகளுக்கு யஜமானரும் நீரே! 31

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃
𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 2

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 33

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍈𑌃 ॥ 34

𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌂𑌶𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ 35

𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌤 𑌆𑌹 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃॥௩௨॥𑌅𑌤𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 । 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥௩௩॥ 𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௪ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌯𑍋

திருச்யங்களும் பிரகிருதிகாரியங்களுமான புத்தி, அஹங்காரம் இந்திரியங்களால் நீர் கிரகிக்கத் தகாதவர். தேகாதிகளால் மறைக்கப்பட்ட எவன் தான் இவ்வுலகத்தில் ஜீவோற்பத்திக்கு முந்தி ஸித்தமான உம்மை அறியத் தகுந்தவன். 32

தன்னால் பிரகாசத்தையடைந்த குணங்களால் மறைந்த மஹிமையையுடையவராயும் ஜகத்கர்த்தாவாயும் வஸுதேவருக்குப்புத்திரராயும் பூஜ்யராயும் பரபிர்மஸ்வரூபியாயுமிருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம். 33

அசரீரியான உம்முடைய அவதாரங்கள் சரீரங்களில் (தேஹிகளிடத்தில்) பொருந்தாமலும் ஸதிருச மற்றவைகளான அந்தந்த வீர்யங்களினாலே அறியப்படுகின்றன. 34

அப்படிப்பட்ட நீர் ஸர்வலோகத்திற்கும்க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் பொருட்டும் பலதாதாவாய் இருந்து கொண்டு இப்பொழுது ஓர் அம்சத்தால் அவதரித்தீர். 35

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 36

𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌨𑍌 𑌭𑍂𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍌 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌋𑌷𑍇𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 37

𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑌥𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍌 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍇
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 38

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌚𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑍇 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 ॥ 39

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௫ ॥ ௩௬ ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿। 𑌨𑍌 𑌆𑌵𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌃 𑌆𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 ... 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ ௩௮ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥ ௩௯ ॥

ஏ பரமகல்யாண! உமக்கு நமஸ்காரம். ஏ பரமமங்கள! உமக்கு நமஸ்காரம்! சாந்தரும் வஸுதேவருக்குப் புத்திரரும் யதுக்களுக்குப் பதியுமான உமக்கு நமஸ்காரம். 36

ஏ வியாபக! நாங்கள் உம்முடைய அநுசர (பக்த)ரான நாரதருக்குக் கிங்கரர்கள் (தங்களுடைய அடியாருக்கடியார்கள்) நாரதமஹரிஷியின் அநுக்கிரகத்தால் உம்முடைய தர்சனம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. 37

ஹே பகவானே! உம்முடைய குணத்தைச் சொல்லுகிறதில் எங்களுடைய வாக்கும், கதாசிரவணத்தில் செவிகளும், புஷ்பாதிகள் கொண்டுவருவதில் கைகளும் உம்முடைய சரணஸ்மரணங்களில் மனஸும் உமக்கு ஸ்தானபூதமான ஜகத்தை நமஸ்கரிப்பதில் சிரஸும் உம்முடைய தர்சனத்தில் திருஷ்டியும் இருக்கட்டும். 38

சுகர் கூறுகிறார்.

கயிற்றால் உரலில் கட்டப்பட்ட கோகுலநாதனான பகவானைப்பார்த்து அவர்கள் இப்படிப் பிரார்த்தித்தவுடன் சிரித்துக்கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து பகவான் சொல்லுகிறார். 39

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍈𑌵𑍈𑌤𑌦𑍃𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 40
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 41
𑌤𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍌 𑌨𑌲𑌕𑍂𑌵𑌰 𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌃 ॥ 42

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌤𑍋 𑌜𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௰ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥ ௪௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 ॥ ௪௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பகவான கூறுகிறார்.

ஶ்ரீமதத்தினலே அந்தர்களான உங்களுக்கு ஐசுவர்யம் விலகவேண்டும் என்று கிருபாநிதியான மகரிஷியினல் முன்னமே அநுக்ரஹஞ் செய்யப்பட்டது. அது எனக்குத்தெரியும். 40

ஸமசித்தர்களாயும்; ஆத்மார்ப்பணம் செய்தவர்களாயு மிருக்கிற ஸாதுக்களுடைய தரிசனத்தினலே, நேத்திரங்களின் பந்தம் சூரியனல் எப்படி நிவர்த்தியாகிறதோ அப்படியே, ஸம்ஸார பந்தம் நிவர்த்தியாகிறது. 41

ஹே! நளகூபர! என்னிடத்தில் உங்களுக்கு ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான பரமப்பிரீதி (பரமபக்தி) உண்டாயிற்று; ஆகையினல் என்னையே தியானம் பண்ணிக்கொண்டு உங்களுடைய ஸ்தானம் போய்ச்சேருங்கள். 42

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் அநேக முறை பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்து உரலில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கிருஷ்ணனிடம் உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு வடக்குத் திக்கை நோக்கிச் சென்றார்கள். 43

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌭𑌯𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 1
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌 ।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 2
𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 ॥ 3
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌗𑌤𑌮𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍌 𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌 ।

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍈𑌃 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌤𑍌 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌬𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑍌 ॥

𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧॥ 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌤𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃 ॥௨॥ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹- 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌗𑌤𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ।

11-வது அத்தியாயம்.

(அ-கை) இந்த அத்தியாயத்தில் கிருஷ்ணன் இராமனேடும் குமாரர்களோடும் பிருந்தாவனஞ் சென்று கன்றுக் குட்டிகளை மேய்த்துக்கொண்டு வத்ஸாஸுர பகாஸுர வதத்தைச் செய்தாரென்று (சுகர்) கூறுகிறார்.

ஏ பரிக்ஷித் மகாராஜாவே! நந்தாதிகளான கோபர்கள் மரங்கள் விழுந்த சப்தத்தைக்கேட்டு இடிவிழுந்ததோ என்று பயந்து அவ்விடம் வந்தார்கள். ()

பூமியில் விழுந்திருக்கிற அர்ஜுன விருக்ஷங்களைப் பார்த்தார்கள். விழுகிறதற்குக் காரணம் பிரத்தியக்ஷமாய் அறியக்கூடியதாயிருந்தாலும் அறியாமல் மயக்கத்தை அடைந்தார்கள். 2

உரலை இழுத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற பகவானைப்பார்த்துஇதுயாருடைய காரியம் என்ன காரணத்தினல் இந்த விருக்ஷங்கள் விழுந்தன. மிக்க ஆச்சரியமா யிருக்கிறது. உத்பாதமோ என்று பயந்தார்கள். (3

அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த பாலர்கள்; இந்தக் குழந்தை உரலை இழுத்துக்கொண்டு இரண்டு மரங்களுடைய மத்தியில் பிரவேசித்து இழுத்தது. அத

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑌿 ॥ 4

𑌨 𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 5

𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹 ॥ 6

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ 7

𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌠𑌕𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ 8

𑌨 𑌘𑌟𑍇𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍇𑌵 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥5॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍 — 𑌉𑌲𑍂𑌖𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥6॥ 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑍀 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌤𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥7॥ 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍋𑌲𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌲𑌸𑌲𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌦𑌿 । 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥8॥

ஞல் மரங்கள் விழுந்தன ; அந்த வருக்ஷங்களி னின்று வெளிப்பட்ட இரண்டு திவ்விய புருஷர்களேயும் பார்த்தோம் என்று சொன்னார்கள். 4

நந்தர் முதலிய கோபர்கள் ஒருகாலும் இது ஸம்பவிக்கத் தக்கதன்று என்றெண்ணிப் பாலர்களுடைய வார்த்தையை கிரஹித்துக் கொள்ளவில்லே. அதில் சிலர் குழந்தையே இந்த விருக்ஷங்களேத் தள்ளி இருக்கலாமென்று ஸந்தேகம் அடைந்தார்கள். 5

நந்தகோபர் கயிற்றுல் உரலில் கட்டப்பட்டும் உரலே இழுத்துக்கொண்டும் வருகிற தம்முடைய புத்திரனேப் பார்த்துச் சிரித்துக் கட்டை அவிழ்த்து விட்டார். 6

(அ—கை) (பகவான் இவர்கள் தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை அறிந்து விடு வார்களோவென்று சங்கித்துப் பாலசேஷ்டையைக் காட்டுகிறுர்—பாலவடிவான பகவான் கோபஸ்திரீகளால் உத்ஸாஹத்தை அடைந்து பாலன்போல் சிலவிடத் தில் நர்த்தனஞ்செய்து கொண்டும் சில இடத்தில் கானம் பண்ணிக்கொண் டும் அவர்களுக்கு வசமாக தாருப்பிரதிமை போல் இருந்தார். (7)

மாதா முதலானவர்கள் பலகை முதலான பதார்த்தங்களேக் கொண்டுவா என்று ஆஜ்ஞாபனம் செய்ய, அவற்றைக் கொண்டுவர முடியாதவர்போல்த் தூக்கிக்கொண்டு மட்டு மிருந்தார்; தம்மைச் சேர்ந்த பந்துக்களுக்குப் பிரீதியை உண்டு பண்ணிக்கொண்டும் கையை உதறிக்கொண்டு மிருநதார். (8)

தர்ஶயம்ஸ்தத்விதாம் லோகே ஆத்மநோ ப்ருத்யவஶ்யதாம் ।
வ்ரஜஸ்யோவாஹ வை ஹர்ஷம் பகவாந் பாலசேஷ்டிதை: ॥ 9

கோபீநாமந்திகே க்ரீடந் பகவாந் கோகுலாவந: ।
க்ரீணீத்வம் போ: பலாநீதி வச: ஶ்ருத்வா து ஸத்வர: ॥ 10

கராப்யாம் தாந்யமாதாய யயௌ ஸர்வபலப்ரத: ।
பலவத்யேஹி தாந்யாநி மயாநீதாநி பூரிஶ: ॥ 11

க்ருஹ்ணீஷ்வ தவ மாநேந மாநயஸ்வ பலாநி மே ।
பலவிக்ரயிணீ தஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா மஹாத்மந: ॥ 12

க்ருஷ்ணமரவிந்தாக்ஷம் கரிபோதவதாகதம் ।
ப்ரேக்ஷமாணா முஹு: [illegible] ச்யுதம் ததா ॥ 13

பலவிக்ரயிணீ தஸ்ய ச்யுததாந்யம் கரத்வயம் ।
பலைரபூரயத்ரத்நை: பலபாண்டமபூரி ச ॥ 14

தர்ஶயந்நிதி । தத்வைஶ்வர்யம் விஜ்ஞேய தேஷாம் [illegible] வ்ரஜஸ்ய

பகவான் உலகத்தில் பகவத் தத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்குத்தான் பக்த பராதீனராக இருக்கிறேன் என்பதைக் காட்டிக்கொண்டு பால லீலைகளினால் கோகுல வாசிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினார். 9

உலகக்ஷேமத்தை விரும்பி இவ்விதம் கோபஸ்திரீகளின் பக்கத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற பகவான் (அப்பொழுது) வீதியில் 'பழம் வாங்குங்கள்' என்று யாரோ சப்தமிடுவதைக் கேட்டார்.

சகல பாக்கியங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பகவான் அச்சப்தத்தை கேட்டவுடன் சீக்கிரமாகத் தம் கைநிறைய நெல்முதலிய தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டுவந்து "ஏ பழக்காரி! (என்று கூப்பிட்டு) இந்தா நான் நிரம்பத் தானியங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; இங்கே வா" என்று அழைத்தார். 10–11

அப்படி அழைத்து "இந்த தானியத்தை உன்படியால் அளந்துகொண்டு அதற்குச்சரியாகப் பழத்தை அளந்துகொடு"வென்ற மகாத்துமாவான பகவானுடைய வார்த்தையைப் பழம்விற்பவள் கேட்டாள். 12

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டதும் பழக்காரி பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற கண்களையும் யானைக்குட்டிபோல் நடந்துவரும் (அழகையும்) தன் மலர்ந்த கண்களால் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டே அவர் கைத்தானியத்தைத் தன் கூடையில் போடச் சொல்லி அவர் கையைப் பழங்களால் நிரம்பச்செய்தாள்; பின் கூடையைப் பார்த்தாள். கூடையிலிருந்த தானிய முழுமையும் ரத்தினங்களாகிக் குறைந்திருந்த கூடையும் நிறைந்து ரத்தினக் கூடையாய் விட்டது. 13-14

பலாநீதாநி ஸர்வாணி கோபீப்யோ(அ)தாத்ததோ ஹரி: |
வயஸ்யைஶ்ச வ்ரஜவீத்யாம் ஸ க்ரீடந் ஸர்வபலப்ரத: || 15
உத்திஷ்டந்தௌ ப்ரஸர்ப்பந்தௌ சரந்தௌ ராமகேஶவௌ |
சங்க்ரமந்தௌ ஶநைர்யாந்தௌ கதஞ்சித் வ்ரஜாஜிரே || 16
ஸரித்தீரகதம் க்ருஷ்ணம் பக்நார்ஜுநமதாஹ்வயத் |
ராமம் ச ரோஹிணீ தேவீ க்ரீடந்தம் பாலகைர்ப்ருஶம் || 17
நோபேயாதாம் யதாஹூதௌ க்ரீடாஸங்கேந புத்ரகௌ |
யஶோதாம் ப்ரேஷயாமாஸ ரோஹிணீ புத்ரவத்ஸலா || 18
க்ரீடந்தம் ஸா ஸுதம் பாலைரதிவேலம் ஸஹாக்ரஜம் |
யஶோதா(அ)ஜோஹவீத் க்ருஷ்ணம் புத்ரஸ்நேஹஸ்நுதஸ்தநீ || 19
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணாரவிந்தாக்ஷ தாத ஏஹி ஸ்தநம் பிப |
அலம் விஹாரை: க்ஷுத்க்ஷாந்தஸ்தல்பாந்து போக்தும் அர்ஹஸி || 20
ஹே ராமாகச்ச தாதாஶு ஸாநுஜ: குலநந்தந |
ப்ராதரேவ க்ருதாஹார: க்ரீடாஶ்ராந்தோ(அ)ஸி புத்ரக || 21

பலன்களனைவற்றையும் கொடுக்கும் அந்தபகவான் தாம் வாங்கின பழங்களெல்லாவற்றையும் கோபஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வீதியில் விளையாடினர். 15

இப்படி விளையாடுகிற ராமகிருஷ்ணர்கள் இதுவரையில் இடைத்தெருவுக்குள் மெதுவாக எழுந்து தத்தித்தத்தி நடக்கிறவர்களாயிருந்தார்கள், பின் நாளடையில் நன்ருய் எழுந்து நடக்கச் சக்தியுள்ளவர்களானர்கள். 16

(ஒரு ஸமயத்தில்) அநேகம் ஸ்னேகிதர்களுடன் யமுனதீரஞ்சென்று விளையாடிக்கொண்டிருந்த ராமகிருஷ்ணர்களை ரோகிணீ தேவியானவள் அழைத்தாள். 17

அப்பொழுது அவ்விருவரும் கூப்பிட்டும் வராமல் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புள்ளரோகிணி யானவள் குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி யசோதையை அனுப்பினள். 18

புத்திரனிடத்திலுள்ள பிரீதியால் பால் சுரந்த ஸ்தனத்தையுடைய அந்த யசோதையானவள் பாலர்களோடும் தமயனேடும் மிகவும் பரபரப்புடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூப்பிட்டாள். 19

ஏ கிருஷ்ண! ஏ கிருஷ்ண! அரவிந்தாக்ஷ! குழந்தாய் வா! ஸ்தந்யபானஞ்செய். விளையாடினதுபோதும், நீ பசியால் களைத்திருக்கிருய். (ஆகையால்) சாப்பிடவேண்டும் வா. 20

குலத்துக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற குழந்தாய். ராமா! (உன்) தம்பியோடுகூடச் சீக்கிரம் வா. காலமே போஜனம் செய்ததல்லவா? விளையாடுவதால் மிகவும் களைத்திருக்கிருய்! 21

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌏𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ॥ 22

𑌧𑍂𑌲𑌿𑌧𑍂𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌮𑌾𑌵𑌹 ।
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ 23

𑌕𑍍𑌵 𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌚𑍁𑌪𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌗𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 24

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ 25

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌤𑌮𑌶𑍇𑌷𑌨𑌾𑌯𑌂
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌧𑍀𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂
𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌥𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ 26

[illegible] । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌶𑍋𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃

ஏ! தாசார்ஹ! போஜனஞ் செய்யப்போகிற நந்தகோபர் உன்னை எதிர்பார்க்கிறார். நீ சீக்கிரம் வந்து எங்களுக்கு இன்பத்தைக்கொடு. என்று சொல்லிவிட்டு (மற்றக் குழந்தைகளைப்பார்த்து) ஏ குழந்தைகளே! நீங்கள் உங்கள் உங்கள் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள். 22

ஏ கிருஷ்ண! உன் சரீரம் புழுதி யடைந்திருக்கிறது. இதோ எண்ணெய் அரப்பு ஜலம் இவைகள் இருக்கின்றன! ஸ்நானஞ்செய். 23

இவைகளைத் தயார்செய்து கொண்டு உன்னை வெகுநேரமாய் நான் எதிர்பார்த்து வருகிறேன். நீ அதிகநேரம் விளையாடிக் கொண்டிருந்து விட்டாய். இன்றைய தினம் உனக்கு ஜன்ம நக்ஷத்திரம். நீ சுசியாக விருந்துகொண்டு வேதியர்களுக்குப் பசுக்களைத் தானஞ்செய். 24

அவரவர்களுடைய தாயார்களால் போஜனம் அலங்காரஞ் செய்விக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னுடைய ஸ்நேகிதர்களைப்பார். நீயும் ஸ்னானம் செய்துவிட்டு போஜனஞ்செய்து நன்றாக அலங்கரித்துக்கொண்டு விளையாடு. 25

ஏ பரீக்ஷித்தே! குழந்தையினிடத்தில் விசுவாஸமுள்ளவளான யசோதையானவள் லோகநாதனைத் தன்பிள்ளை என்றெண்ணி இவ்விதம் (உபசரித்து) ராமகிருஷ்ணர்கள் கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு வீடுசென்று மங்கள ஸ்னானம் செய்வித்தாள். 26

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌪𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥ 27

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍋𑌪𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 ।
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ॥ 28

॥ 𑌉𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 29

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌘𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 ।
𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑍂𑌨𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥ 30

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ 31

𑌗𑍋𑌪𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥௨௧॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌨𑌭𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾 । 𑌅𑌪𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௪॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋𑌪𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃

சுகர் கூறுகிறார்.

(ஒரு சமயத்தில்) நந்தகோபர் முதலிய கோபர்கள் பிருஹத் வனத்தில் அநேகம் ஆபத்துக்களை அநுபவித்துவிட்டுப்பின் ஒரு கூட்டஞ்சேர்ந்து கோகுலத்தின் நன்மையைப்பற்றி யோசித்தார்கள். 27

அந்தக்கூட்டத்தில் அறிவு வயது இவைகளில் பெரியவராயும் தேசகாலங்களின் உண்மையை அறிந்தவராயும், ராமகிருஷ்ணர்களுக்குப் பிரியத்தைச் செய்பவருமான உபநந்தரென்னுங் கோபர் சொல்லுகிறார். 28

உபநந்தர் கூறுகிறார்.

கோகுலத்திற்கு நிரம்பவும் தீங்குகள் வரப்போகின்றன. (ஆகையால்) கோகுலத்திற்கு நன்மையை விரும்புகிற நாம் இவ்விடமிருந்து வெளியேற வேண்டியது. 29

பாலகாதினியான ராக்ஷஸியிடமிருந்து இக்குழந்தையானவன் ஹரியினுடைய அநுக்கிரஹத்தினால் மிகவும் பிரயாஸத்தின்பேரில் விடுபட்டான். சகடமும் குழந்தையின்பேரில் விழவில்லை. 30

[பின்னும்] சுழல்காற்றாக வந்த அசுரன் பறவைகள் ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாயத்தில் கொண்டுபோய்ப் பாறையில் தள்ளிய குழந்தையைத் தேவர்கள் காப்பாற்றினார்கள். 31

𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 ।
𑌅𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 32

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍌𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ॥ 33

𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌮𑍍 ॥ 34

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ॥ 35

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍂𑌢𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ॥ 36

𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌵𑌶𑍀𑌕𑌂॥௨௫॥𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿𑌔𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌿𑌕𑌃𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌃𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶॥ ௨௬॥𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍॥௨௭॥௨௮॥𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿।𑌏𑌕𑌧𑌿𑌯𑌃𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌕𑌟𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌨𑍍𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌶𑌕𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇॥௨௯॥

இரண்டு மருதமரங்களின் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்ட கிருஷ்ணனையும் அவனருகிலிருந்த ராமனையும் அவர்கள்பேரில் மரம்விழாமல் காப்பாற்றிய வரும் அந்த ஹரிதான். 32

[ஆகையால்] கோகுலத்திற்கு இனிமேலும் ஆபத்துக்கள் வரப்போகிற படியால், அதற்கு முன்னமே குழந்தைகளையும் நம்மைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு வேறு இடத்திற்குப் போவோம். 33

பசுக்கள் மேய்க்கக் கூடியதாகவும் அநேகம் சிறுகாடுகளை உடையதாகவும் கோபர்கள் கோபிகள் இவர்கள் வஸிக்கத்தகுந்ததாயும், புல்கொடிகள் மலைகள் இவைகள் நிறைந்ததுமான பிருந்தாவனமென்ற ஒரு வனமிருக்கிறது. 34

(ஆகையால்) இது உங்கள் எல்லோருக்கும் பிரியமானால் இன்றையதினமே அந்த பிருந்தாவனத்திற்குப் போவோம்; சீக்கிரம் வண்டிகளைப் பூட்டுங்கள்; பசுக்கள் நமக்கு முன் செல்லட்டும் என்று உபநந்தர் சொன்னார். 35

சுகர் கூறுகிறார்.

அதைக்கேட்ட கோபர்கள் எல்லோரும் ஒரேவிதமாக நல்லது நல்லது என்று சொல்லி (சம்மதித்து) அவரவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் வண்டிகளில் சாமான் முதலியவைகளை ஏற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டுச்சென்றார்கள். 36

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 |
𑌅𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 ॥ 37

𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 |
𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌹𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 38

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌢𑌰𑌥𑌾 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌃 |
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ॥ 39

𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌕𑌟𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 |
𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍇 ॥ 40

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌶𑌕𑌟𑍈𑌰𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ 41

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 | 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌃 ॥37॥38॥ 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 | 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌚𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥39॥40॥ 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍

ஏ பரீக்ஷித்தே! கோபாலர்கள் கிழவர்களையும் குழந்தைகளையும் பொக்கிஷங்களையும் மற்றுமுள்ள எல்லாக்கருவிகளையும் வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டும் வில் அம்புகளை எடுத்துக்கொண்டும் பசுக்களை முன் செலுத்திக்கொண்டும் கொம்பு வாத்தியங்களை ஊதிக்கொண்டும் புரோஹிதர்களுடன் தூர்யவாத்தியத்தை சப்தித்துக்கொண்டும் சென்றார்கள். 37-38

கழுத்தில் காசுமாலையை அணிந்துகொண்டும் நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டும் மார்பில் தரித்த புதியகுங்குமத்தால் அதிக காந்தியுள்ளவர்களுமான கோபஸ்திரீகள் ரதங்களிலேறிக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடையவிளையாட்டுச் சரித்திரங்களை அன்புடன் பாடினார்கள். 39

அப்பொழுது, ஒரே வண்டியிலேறிக்கொண்டு ராம கிருஷ்ணர்களை மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் யசோதையும் ரோஹிணியும் அவர்கள் விளையாடின பாட்டைக்கேட்பதில் இச்சையுள்ளவர்களாய் விளங்கினார்கள். 40

இப்படியாகக் கோபர்களும் கோபிகைகளும் வண்டிகளுடன் எக்காலத்திலும் ஸுகத்தைத்தருகிற பிருந்தாவனத்தினுட்புகுந்து, அவ்விடத்தில் அர்த்தசந்திரன் போன்ற அடையாளமுள்ள வஸிக்குமிடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள். 41

𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌧𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ 42

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌲𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌕𑌲𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ॥ 43

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌦𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌚𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍌 ॥ 44

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ 45

𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑍈𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌚𑌰𑌿𑌤𑍌 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 46

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 ॥௪௩॥ 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௪௪ ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌾𑌮𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥௪௫॥ 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑌂𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌨𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌤𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 ॥௪௬॥ 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍

ஏ பரீக்ஷித்தே! அந்த பிருந்தாவனத்தையும் கோவர்த்தனமென்ற மலையையும் யமுனா நதியின் மணலையும் பார்த்த ராம கிருஷ்ணர்களுக்கு அதிக ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று. 42

இவ்விதம் பாலலீலைகளாலும் மழலைச் சொற்களாலும் கோபர்களுக்கும் கோபிகைகளுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற ராம கிருஷ்ணர்கள் காலக்கிரமமாக (நாளடைவில்) கன்றுகளை மேய்க்கத் திறமையுடையவர்களானார்கள். 43

ராம கிருஷ்ணர்கள் அநேகம் கோபால பாலர்களுடன் பலவிதமான விளையாட்டுக் கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு கோகுலத்திற்கு ஸமீபப் பிரதேசத்திற்குப்போய் அங்கே கன்றுகளை மேய்த்தார்கள். 44

அவர்கள் சில சமயங்களில் புல்லாங் குழலை ஊதிக்கொண்டும், வில்வக்காய் நெல்லிக்காய் முதலியவைகளை எறிந்துகொண்டும் சலங்கைகட்டின கால்களால் கூத்தாடிக்கொண்டும் கன்றுகள்போல் கத்திக்கொண்டும் வருகிற கோபக்குழந்தைகளுடன் தாங்களும் கன்றுவேஷந்தரித்து சப்தித்துக்கொண்டு மேன்மையான செய்கை யுள்ளவர்களாகி ஒருவரோடொருவர் விளையாட்டுச் சண்டை செய்தார்கள். 45-46

சகோரக்ரௌஞ்சசக்ராஹ்வபாரத்வாஜாம்ஶ்ச பர்ஹிண: |
அநுரௌதி ஸ்ம ஸத்வாநி பீதவத் வ்யாக்ரஸிம்ஹயோ: ||
அநுக்ருத்ய ருதைர்ஜந்தூம்ஶ்சேரது: ப்ராக்ருதௌ யதா | 47

|| வத்ஸாஸுரவத: ||

கதாசித் யமுநாதீரே வத்ஸாம்ஶ்சாரயதோ: ஸ்வகை: |
வயஸ்யை: க்ருஷ்ணபலயோர்ஜிகாம்ஸுர்தைத்ய ஆகமத் || 48

தம் வத்ஸரூபிணம் வீக்ஷ்ய வத்ஸயூதகதம் ஹரி: |
தர்ஶயந் பலதேவாய ஶநைர்முக்த இவாஸதத் || 49

க்ருஹீத்வா அபரபாதாப்யாம் ஸஹலாங்கூலமச்யுத: |
ப்ராமயித்வா கபித்தாக்ரே ப்ராஹிணோத்கதஜீவிதம் || 50

ஸ கபித்தைர்மஹாகாய: பாத்யமாநை: பபாத ஹ |
தம் வீக்ஷ்ய விஸ்மிதா பாலா: ஶஶம்ஸு: ஸாது ஸாத்விதி || 51

ராதீநு॥ சுள॥ சுஅ॥ ததிதி| ர்க்ஜவாஜாநதிவ் க்ருஸதகு ஸீவரோமகே ॥ சுக॥
க்ருஹீத்வேதி| அபரபாதாப்யாம் ஸஹலாங்கூலம் பயோருவகிதயா க்ருஹீத்வா॥
ருய॥ ருக॥ தைவாஜதி| ஸர்வேஷாம் லோகாநாம் ஏககாலோபப்லவாயகௌ

புலி சிங்கம் இவைகளைப்பார்த்துப் பயந்து சப்தமிடும் சகோரம், கிரௌஞ்சம், (அன்றில்) சக்கிரவாகம், பாரத்துவாஜம் (வலியன்) மயில் முதலிய பட்சிகளைப்போல் ராம கிருஷ்ணர்களும் சப்தித்துக்கொண்டு சாதாரண ஜனங்களைப்போல சஞ்சரித்தார்கள். 47

வத்ஸாஸுரவதம்.

ராம கிருஷ்ணர்கள் இருவரும் தங்கள் சிநேகிதர்களுடன் யமுனையாற்றங்கரையில் பசுவின் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கையில், அவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் ஓர் அசுரன் வந்தான். 48

அவ்வசுரன் கன்றுவேஷம் பூண்டு கன்றுகளோடு கன்றாய் ஒன்றுசேர்ந்து போகிறான் என்பதைக் கிருஷ்ணன் அறிந்து, அதைப் பலராமருக்குக் காண்பித்துக்கொண்டு, தான் ஒன்றும் அறியாதவன்போல் மெதுவாய் அந்த அசுரன் அருகில் சென்றார். 49

இவ்விதம் சென்ற கிருஷ்ணன் கன்றுருபங்கொண்ட அசுரனுடைய காலையும் வாலையும் சேர்த்துப்பிடித்துச் சாட்டைபோல் சுற்றி உயிர் துறக்கும்படி விளாங்கோப்பிலெறிந்து விட்டார். 50

இவ்விதம் கிருஷ்ணனால் எறியப்பட்ட பெருத்த சரீரத்தை யுடைய அவ்வசுரன் விளாமரங்களின்மேல் விழுந்து அம்மரங்களோடு சாய்ந்து கீழேவிழுந்தான். இதைப்பார்த்த மற்றச் சிறுவர்கள் இது நல்லகாரியம், நல்லகாரியமென்று கிருஷ்ணனைக் கொண்டாடினார்கள். 51

தேவாஶ்சோபரி ஸந்துஷ்டா பபூவு: புஷ்பவர்ஷிண:।
தௌ வத்ஸபாலகௌ பூத்வா ஸர்வலோகைகபாலகௌ ॥
ஸப்ராதராஶௌ கோவத்ஸாம்ஶ்சாரயந்தௌ விசேரது: ॥ 52

ஸ்வம் ஸ்வம் வத்ஸகுலம் ஸர்வே பாயயிஷ்யந்த ஏகதா।
கத்வா ஜலாஶயாப்யாஶம் பாயயித்வா பபுர்ஜலம் ॥ 53

॥ பகாஸுரவத: ॥

தே தத்ர தத்ருஶுர்பாலா மஹாஸத்வமவஸ்திதம்।
தத்ரஸுர்வஜ்ரநிர்பிந்நம் கிரே: ஶ்ருங்கமிவ ச்யுதம்। 54

ஸ வை பகோ நாம மஹாநஸுரோ பகரூபத்ருக்।
ஆகத்ய ஸஹஸா க்ருஷ்ணம் தீக்ஷ்ணதுண்டோ(அ)க்ரஸத்பலீ ॥ 55

க்ருஷ்ணம் மஹாபகக்ரஸ்தம் த்ருஷ்ட்வா ராமாதயோ(அ)ர்பகா:।
பபூவுரிந்த்ரியாணீவ விநா ப்ராணம் விசேதஸ: ॥ 56

ப்ராதராஶ: ப்ராதர்போஜ்யம் தத்ஸஹிதௌ ॥ ௫௨ ॥ ஸத்வம் இதி । ஸத்வம் ஜீவம் ॥௫௪॥௫௫॥ க்ருஷ்ணம் இதி। ராமக்ரஹணமிதரேஷாம் தத்த்வாஸம்விஜ்ஞாந

அப்பொழுது இந்த வத்ஸாஸுரவதத்தை ஆகாயத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, கிருஷ்ணன்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். சர்வபிராணிகளையும் காப்பாற்றுகிற நிமித்தம் ராம கிருஷ்ணரிருவரும் கன்றுமேய்க்கும் ஆயர்களாக ஏற்பட்டு, கட்டுசாதங்கட்டிக்கொண்டு பசுவின் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு சஞ்சரித்தார்கள். 52

இவ்விதம் கன்றுமேய்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் எல்லாச் சிறுவர்களும் தங்கள் தங்கள் கன்றுக்கூட்டங்களுக்கு தண்ணீர்காட்ட ஒரு குளத்துக்குக் கொண்டுபோய் அவைகளுக்குத் தண்ணீர்காட்டித் தாங்களும் தாக விடாய் தீர்த்துக்கொண்டார்கள். 53

பகாசுரவதம்.

அங்கே அந்த குளக்கரையில் வச்சிரத்தால் அடிபட்டுச் சிதைவுண்டமலைச் சிகரம்போல் உட்கார்ந்திருக்கும் ஒருபெரும் பூதத்தை அச்சிறுவர்கள் கண்டுப் பயந்தார்கள். 54

பெரும் பூதம்போல் தோன்றிய மகாபலசாலியான பகாசுரன் மிகக்கூர்மையான மூக்குடன் கூடிய கொக்கு வேஷம்பூண்டு, அதிசீக்கிரமாய் வந்து கிருஷ்ணனை விழுங்கினான். 55

இப்படி ஒரு கொக்கானது கிருஷ்ணனை விழுங்கியதைப் பார்த்தும் இராமனைத்தவிர மற்ற சிறுவர்களெல்லாம் பிராணனை விட்டுப் பிரிந்தபஞ்சேந்திரியங்களைப்போல் மூர்ச்சையடைந்தார்கள். 56

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍—
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌸𑍂𑌨𑍁𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 ।
𑌚𑌚𑍍𑌛𑌰𑍍𑌦 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑍁𑌷𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌬𑌕-
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 57

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋—
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌕𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌸𑌖𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌦𑌾𑌰 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾
𑌮𑍁𑌦𑌾𑌵𑌹𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌣𑌵𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 58

𑌤𑌦𑌾 𑌬𑌕𑌾𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨—
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑍀𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑌕𑌶𑌙𑍍𑌖𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈—
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌰𑍇 ॥ 59

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌗𑌣𑌃 ।

𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌯𑍁𑌃 ॥௫௬॥௫௭॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌃 𑌓𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍀𑌰𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌤𑍍 ॥௫௮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑍀𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌆𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌟𑌹𑍈𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥௫௯॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯

பிர்மமதேவனுக்குத் தந்தையாயும்(இப்பொழுது) நந்தகோபருக்குப்பிள்ளை யாயுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் அந்த பகாசுரனுடைய கடைவாய்களை நெருப்புப்போல் தகிக்க ஆரம்பித்தார். உடனே பகாசுரன் கிருஷ்ணனை வெளியில் கக்கி, தன்னால் விழுங்கியுமிழப்பட்டும் யாதொரு கெடுதியுமடையாமலிருப்பதைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு,பழையபடி கிருஷ்ணனை மூக்கினால் கொத்திக்கொல்ல அவரைச் சமீபித்தான். 57

அப்படி எதிர்த்து வருகிற கம்ஸன் தோழனாகிய பகாசுரனுடைய மூக்கின் இரண்டு பக்கங்களையும் தம்முடைய இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டுதமது சிநேகிதர்கள் எல்லாரும், பார்க்கும்படிக்கும் தேவர்கள் சந்தோஷங்கொண்டாடவும் சாதுரக்ஷகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனவர் வீரணமென்னும் புல்லைப்போல் விளையாட்டாய்க் கிழித்து விட்டார். 58

அப்பொழுது ஸ்வர்க்கவாஸிகளான தேவர்கள் நந்தவனத்திலுள்ள மல்லிகை முதலிய புஷ்பங்களைப்பரித்து பகாசுரனைச் சங்காரஞ் செய்த கிருஷ்ண பகவான் மேல் இறைத்து ஆனகம் சங்கம முதலிய வாத்திய கோஷங்களுடன் அவரைத் துதித்தார்கள். இதைப்பார்த்த இடைச்சிறுவர்கள் மிக்க ஆச்சரியமடைந்தார்கள். 59

பகாசுரன் வாயிலிருந்து கிருஷ்ணன் விடுபட்டதை அறிந்த ராமர் முதலியசிறுவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்கள் நிலைபெற்ற பிராணனை யடைவதுபோல்

स्थानागतं तं परिरभ्य निर्वृताः
प्रणीय वत्सान् व्रजमेत्य तज्जगुः ॥ 60

श्रुत्वा तद्विस्मिता गोपा गोप्यश्चातिप्रियादृताः ।
प्रेत्यागतमिवौत्सुक्यादैक्षन्त तृषितेक्षणाः ॥ 61

अहो बतास्य बालस्य बहवो मृत्यवोऽभवन् ।
अप्यासीद्विप्रियं तेषां कृतं पूर्वं यतो भयम् ॥ 62

अथाप्यभिभवन्त्येनं नैव ते घोरदर्शनाः ।
जिघांसयैनमासाद्य नश्यन्त्यग्नौ पतङ्गवत् ॥ 63

अहो ब्रह्मविदां वाचो नासत्याः सन्ति कर्हिचित् ।
गर्गो यदाह भगवानन्वभावि तथैव तत् ॥ 64

पक्षीकृत्य ॥௬०॥ श्रुत्वेति । अतिप्रियेण प्रीत्या आदृताः सादराः प्रेत्यागतमिवौत्सुक्यादागतमिव तृषितान्यतृप्तानीक्षणानि विलोचनानि येषां ते ॥௬௧॥ अहो इति । अहो बतेत्यादि श्लोकद्वयस्य इति शब्दाध्याहृत्येनान्वयः । अपि विप्रियं तेषामेवानिष्टमासीत् यतस्तेभ्यः पूर्वमेतेषां भयं कृतम् ॥௬௨॥ अथेति । अथ घोरदर्शना अपि नाभिभवन्ति नश्यन्ति ॥௬௩॥ अहो इति । गर्गो यदाह “तस्मान्नन्दात्मजोऽयं ते नारायणसमो गुणैः”

கிருஷ்ணனிடம் சென்று, அவனைக் கட்டிக்கொண்டு சந்தோஷத்தையடைந்து, பின் கன்றுகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு கோகுலம்சென்று நடந்த சங்கதிகளைத் தெரிவித்தார்கள். 60

அதைக்கேட்ட கோபர்களும் கோபிகைகளும் ஆச்சரியத்தையடைந்து கிருஷ்ணனைப்பார்க்க ஆசைகொண்டு மரித்துப் பிழைத்தவனைப் பார்ப்பதுபோல் அன்புடன் பார்த்தார்கள். 61

இந்தக் குழந்தையாகிய கிருஷ்ணனுக்குப் பலவிதமான ஆபத்துக்கள் நேரிட்டன. பிறருக்கு முதலில் பயத்தையு துன்பத்தையு முண்டாக்கினதால் அவ்வாபத்துக்களை அவர்களே அடைந்து மரித்தார்கள். 62

பார்வைக்குக்குரூரமான அந்த அசுரர்களால் கிருஷ்ணனுக்கு யாதொரு கெடுதலும் நேரிடவில்லை. ஆனால் கிருஷ்ணனைக் கொல்லுவதாக வந்து அவர்கள் நெருப்பில் விழுந்த விளக்குவெட்டுப்பூச்சிபோல மாண்டார்கள். 63

கர்கமகரிஷி எவ்விதம் சொன்னரோ அவ்விதமான ஆபத்துகளையெல்லாம் அநுபவித்தோம். பிரம்மஜ்ஞானிகளுடைய வார்த்தைகள் ஒருபொழுதும் பொய்யாகிறதில்லை. 64

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 65
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌜𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 66

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥𑍫𑍮॥𑍫𑍯॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌦𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌮

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

இவ்விதமாக நந்தர் முதலிய கோபர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் ராம கிருஷ்ணர்களுடைய சரித்திரங்களைப் பேசிக்கொண்டு ரமித்து ஸம்ஸாரத்தில் யாதொரு துன்பத்தையும் அடையாமலிருந்தார்கள். 65

ராமகிருஷ்ணர்கள் குழந்தைகளுக்குரிய பக்ஷிகளுடன் விளையாடுவதும் கரைகட்டி விளையாடுவதும், குரங்குகளுடன் கிளம்புவதும் இவை முதலான விளையாட்டுகளால் கௌமாரமென்கிற அவஸ்தையைக் கழித்தார்கள். 6

11-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 1

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌸𑍁𑌶𑌿𑌗𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑍇𑌣𑌵𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 2

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌘𑌾𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌘𑍋𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌨𑍍𑌗𑌿𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌘𑍋𑌽𑌥 𑌹𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌅𑌘𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌸𑍁𑌰𑌘𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 ॥ ௧ ॥
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌵𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌗𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇

12-வது அத்யாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

(அ-கை) இந்த அத்தியாயத்தில் பெரிய பாம்புவேஷந்தரித்த அகாசுரன் கன்று மேய்க்கிற பையன்களை விழுங்கியதால் கிருஷ்ணன் கோபங்கொண்டு அவன் கழுத்தை முறித்துக் கொன்றுரென்று கூறப்படுகிறது. கிருஷ்ணனனவர் பகாஸுரன் வாயினுட் புகுந்து வெளியேறின விளையாட்டினுல் திருப்தியடையாதவர்போல் பாம்பு வேஷங்கொண்ட அகாஸுரனுடைய வாய்க்குள்ளும் சிநேகிதர்களுடன் புகுந்தார்.

ஒருநாள் அதிகாலையில் கிருஷ்ணன் எழுந்து, இன்று காட்டிற்குப்போய்ச் சாப்பிடவேண்டுமென்றெண்ணி, கன்றுமேய்க்கும் தம் சிநேகிதர்களைக் கொம்பூதி எழுப்பிப் பின் கன்றுகளை முன்னுலே போகவிட்டுக் கோகுலத்திலிருந்து வெளிப் புறப்பட்டார். 1

அது தெரிந்து ஆயிரக்கணக்கான கிருஷ்ணனுடைய சிநேகிதராகிய சிறுவர்கள் மனேஞ்ஞமான அன்னம் நிறைந்த உரி, பிரம்பு, கொம்புவாத்தியம், புல்லாங்குழல் இவைகளுடன் ஆயிரக்கணக்குக்கு மேலான தங்கள் தங்கள் கன்றுக் கூட்டங்களை முன்செலுத்திக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடன் ஸந்தோஷமாகப் புறப்பட்டுப் போனுர்கள். 2

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍂𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌲𑍀𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 ॥ 3

𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌵𑌕𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌪𑌿𑌂𑌛𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌾𑌚𑌗𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍 ॥ 4

𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍁𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥ 5

𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌂𑌗𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌨𑌶𑍋𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌮𑌿𑌰𑍇 ॥ 6

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌨 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍇 ॥ 7

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍॥௩॥𑌫𑌲𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪॥ 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃॥௫॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌦𑍂𑌰𑌂𑌗𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿॥௬॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌧𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹॥௭॥ 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃

அச்சிறுவர்கள் தங்கள் கன்றுக்கூட்டங்களை கிருஷ்ணனுடைய கன்றுக்கூட்டத்துடன் சேர்த்து ஒரே கூட்டமாகச் செய்து அந்தந்த இடங்களில் கன்றுகளை மேய்த்துப்பாலலீலைகளால் விளையாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். 3

அச்சிறுவர்கள் அவரவர்கள் (தாயார்களால்) காக்காய்ப்பொன், குந்துமணி, தங்கம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களால் அலங்காரஞ் செய்து அனுப்பியிருந்தும் துளிர்கள், பூங்கொத்துகள், புஷ்பங்கள், மயிலின் இறக்கைகள் இவைகளாலும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டார்கள். 4

அச்சிறுவர்கள் ஒருவருடைய உறிமுதலிய சாமான்களை மற்றொருவர் திருடிப்போவதும், கண்டுபிடித்தால், அவைகளை அந்தந்த இடத்தில் வைத்துவிடுவதும், கண்டுபிடிக்காவிட்டால் கொஞ்சதூரஞ் சென்று (ஸாமான் யாருடையதோ) அவர்களைப்பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டு மறுபடியும் திருப்பிக்கொடுத்துவிடுவதுமாக இருந்தார்கள். 5

ஒரு ஸமயம் காட்டில் அழகான இடங்களைப் பார்ப்பதற்காக கிருஷ்ணன் வெகுதூரம் செல்லும்பொழுது (அவரைப்பார்த்து) மற்றச் சிறுவர்கள் நான் முன்னே நான் முன்னே என்று கிருஷ்ணனைத் தொட்டு விளையாடினார்கள். 6

அச்சிறுவர்களில் சிலர் புல்லாங்குழல் ஊதிக்கொண்டும், சிலர் கொம்பு வாத்தியத்தை ஊதிக்கொண்டும், சிலர் வண்டுகளுடன் பாடிக்கொண்டும், சிலர் குயில்களுடன் கூவிக்கொண்டும், சிலர் பறவைகளின் நிழலுடன் ஓடிக்கொண்

𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌹𑌂𑌸𑌕𑍈𑌃 ।
𑌬𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 8

𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌶𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 ॥ 9

𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌭𑍇𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ 10

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇𑌨 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌦𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣
𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌃 ॥ 11

𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 ॥ ௮ ॥ 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍀𑌶𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌖𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌸𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑌾𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌪𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌯𑍇𑌨 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌦𑌾𑌰𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌶𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵 𑌭𑌵 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌹𑍋 𑌸𑌾𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌹𑍂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃

டும், சிலர் அன்னபக்ஷிகளுடன் நன்றாய் நடந்துகொண்டும், சிலர் கொக்குகளுடன் உட்கார்ந்து கொண்டும், சிலர் மயில்களுடன் கூத்தாடிக்கொண்டும், சிலர் (மரத்தின் கிளையில் உட்கார்ந்திருக்கும்) குரங்கின் வால்களை இழுத்துக்கொண்டும், சிலர் (அக்குரங்குகள் வாலை உயர இழுக்கும்போது) அத்துடன் மரத்தின்மேல் ஏறிக்கொண்டும், சிலர் அவைகளுடன் (பல்லைக் காட்டுவது புருவத்தை நெறிப்பது முதலான) விகாரங்களைச் செய்துகொண்டும், சிலர் அவ்வகளுடன் (ஒருமரத்திலிருந்து மற்றொரு) மரத்தின்மேல் தாவிக்கொண்டும், சிலர் தவளைகளுடன் குதித்தோடிக்கொண்டும், சிலர் ஆறுகளில் நீந்திக்கொண்டும், சிலர் தண்ணீரில் தோன்றும் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டும் சிலர் பிரதித்தொனி (எதிரொசை)களைத் திட்டிக்கொண்டும் இவ்விதமாக பிரம்மஞானிகளுக்கு பிரம்ம ஸுகாநுபவமாகவும் தன்னை பூஜை செய்கிறவர்களுக்கு பரதெய்வமாகவும் மாயையால் மயங்கினவர்களுக்கு மானிடக் குழந்தையாகவுமிருக்கிற கிருஷ்ணனுடன் (அநேக ஜன்மங்களில்) செய்த புண்ணியபலனுடையவர்கள் விளையாட்டுகளைச் செய்தார்கள். 7—11

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍋
𑌧𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

॥ 𑌅𑌘𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌵𑌧𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌘𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰—
𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 13

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌘𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃
𑌕𑌂𑌸𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌬𑌕𑍀𑌬𑌕𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 ।

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌽𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 [illegible] 𑌅𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌜𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌾𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍇

பலஜன்மங்களில் கிருச்சிரம் முதலான தவங்களினுல் மனதை அடக்கின யோகிகளாலும் அடையமுடியாத பாததூளியையுடைய கிருஷ்ணனுடன் சேர்ந்து வஸிப்பது முதலிய பாக்கியங்களை அடைந்த கோபர்களுடைய அதிஷ்டத்தை யாரால் சொல்லமுடியும்? 12

அகாஸுரவதம்.

அமிருதபானஞ் செய்திருந்தாலும் (இவ்வசுரன் தங்களை நாசஞ்செய்து விடுவனென்று எண்ணி) ஜீவித்திருக்க வேண்டுமென்கிற ஆவல் கொண்ட தேவர்கள் தாங்கள் எந்த அசுரனுடைய மரணத்தை ஒவ்வொருநாளும் எதிர்பார்த்திருந்தார்களோ அப்படிப்பட்ட அதிவீரனன அகனென்னும் அசுரன் அந்த இடைச்சிறுவர்களுடைய சுகமான விளையாட்டுகளைப் பார்த்துச் சகிக்காமல் அவர்கள் சமீபஞ் சென்றான். 13

பூதனை பகன், இவர்களுக்குத் தம்பியும் கம்ஸனால் அனுப்பப்பட்டவனுமான அகன், கிருஷ்ணன் முதலிய சிறுவர்களைப் பார்த்து இந்த கிருஷ்ணனு

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋-
𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌮𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥ 14

𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑌾𑌪𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌗𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑌾 𑌨𑍁 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑍇 ॥ 15

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑌰𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃
𑌸 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍀𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌹𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾
𑌪𑌥𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍇𑌤 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾 𑌖𑌲𑌃 ॥ 16

𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌬𑌕𑍀𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌬𑌕𑍋 𑌬𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌜𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌅𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌏𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌕𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌗𑍃𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௧௪॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌿𑌲𑍋𑌦𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌵 𑌅𑌸𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌵𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥௧௬॥ 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 ॥ 𑌧𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌰𑌾𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌜𑌲𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵

லல்லவோ நம்முடைய இரண்டு சகோதரர்களும் மரித்தார்கள். அவ்விருவரையும், வதம் செய்ததற்குப் பதிலாக இந்த ராமகிருஷ்ணர்கள் இருவரையும் கொன்று விடுகிறேன். 14

இவர்கள் நம்முடைய சகோதரர்களுக்கு எள்ளுந் தண்ணீரும் விடும்படி செய்தபடியால் இனி கோகுலத்தில் வசிக்கிற யாவரும் நசித்துப் போனவர்களுக்கு ஒப்பானவரே யாவர்; உலகத்தில் தலைவன் உயிரும் பிரஜைகள் உடலுமாக இருப்பதால் தலைவனான கிருஷ்ணனை வதம் செய்வதால் மற்றவர்களும் இறந்தவர்களேயாவர்.— 15

என்று மனத்தில் உறுதிகொண்ட துஷ்டனாகிய அகாஸுரன் பத்து மைல் தூரம் பரவிய ஒரு மலைபோற் பருத்த குகைபோல் அகன்ற வாயுள்ளதாயும் ஆச்சரியமாயுமிருக்கிற ஒரு மலைப்பாம்பின் உருவந்தரித்து இச்சிறுவர்களை விழுங்கவேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் வழியில் படுத்திருந்தான். 16

𑌧𑌰𑌾𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌲𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋
𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 ।
𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌃
𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥ 17

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ 18

𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌦𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌾 ॥ 19

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌕𑌕𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌵𑌦𑍍𑌘𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑌰𑌾𑌹𑌨𑍁𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ 20

𑌆𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂 𑌦𑌵𑌵𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௭ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌜𑌗𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌸𑌨𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾 ॥ ௧௯ ॥ 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌕𑌰𑍈𑌰𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿

அந்த மலைப்பாம்பின் கீழுதடு பூமியிலும் மேலுதடு மேகத்திலும் வாயின் உட்புறம் குகைபோலவும் பற்கள் மலையின் சிகரம்போலவும் வாய் இருளடைந்தும் நாக்கு வழிபோல் நீண்டும் சுவாசம் வெகு உக்கிரமாகவும் கண்கள் காட்டுத்தீபோலவும் இருந்தன. அந்தப் பாம்பின் உருவத்தைப்பார்த்த இடைச்சிறுவர்கள் இந்த பிருந்தாவனத்திற்கு இஃதொரு அழகோவென்று விளையாட்டாக நினைத்து இது மலைப்பாம்பின் முகமென்று உத்தேசித்தார்கள். 17—18

ஏ! நண்பர்களே! ஆச்சரியம்! நம் எதிரிலிருக்கிற பிரதிமையானது நம்மெல்லோரையும் விழுங்குவதற்காகத் திறந்துகொண்டிருக்கும் பாம்பின் வாயுடையதல்லவா? இதைப் பார்த்துச் செல்லுங்கள்? 19

சூரிய கிரணத்தால் சிவந்தமேலுதடு மேகத்தை அளாவியிருப்பது நிஜம். அதன் ஒளியால் சிவந்த கீழுதடும் யமுனையாற்றின் கரைவரையில் பரவி இருப்பதும் நிஜம். 20

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌗𑍋𑌦𑌰𑍇 ।
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌯𑍋𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 21

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍋𑌯𑌂 𑌰𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 ।
𑌏𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌦𑌾𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣 𑌖𑌰𑌵𑌾𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 ॥ 23

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾—
𑌨𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍇𑌦𑍍𑌬𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌶𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌾𑌡𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 24

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑍇𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌗𑍋𑌦𑌰𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑌰𑍀𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌚 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨௧ ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌏𑌷𑌾𑌂𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ 𑌦𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌵𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌖𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌜𑌗𑌰𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌕𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌉𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 ॥ ௨௪ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤

இதன் இரண்டு கடைவாய்களும் குகையின் இருபக்கங்கள் போலவும் இதன் பற்கள் மலையின் சிகரங்கள் போலவும் இருக்கின்றனவல்லவா பாருங்கள். 21

இதன் நாவு விஸ்தாரமான மார்க்கம்போலவும் இதன்வாய் பெரியமலைகளின் சந்தில் அடங்கிய இருள்போலவும் இதனுடைய சுவாசம், காட்டுத்தீ கலந்த காற்றுப் போலவும் அந்த சுவாசத்தின் துர்நாற்றமும் காட்டுத்தீயில் தகிக்கப்பட்ட பிராணிகளின் துர்நாற்றம் போலவும் தெரிகிறதல்லவா பாருங்கள். 22—23

ஆகையால் இந்த மலைப்பாம்பு போன்ற பிரதிமையானது நம்மெல்லோரையும் விழுங்குமோ?- அப்படி விழுங்கினால் நம்முடைய கிருஷ்ணன் பகனைப் போல் இதையும் ஒருக்ஷணத்தில் நாசம் செய்துவிடுவான் - என்று அச்சிறுவர்கள் கேலி பேசிக்கொண்டு அழகான கிருஷ்ணனுடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கைத்தாளம் போட்டுக்கொண்டு அவரிடஞ்சென்றார்கள். 24

इत्थं मिथोऽतथ्यमतज्ज्ञभाषितं
श्रुत्वा विचिन्त्येत्यनृतं मृषायते ।
रक्षो विदित्वाखिलभूतहृत्स्थितः
स्वानां निषेद्धुं भगवान्मनो दधे ॥ 25

तावत्प्रविष्टास्त्वसुरोदरान्तरं
परं न गीर्णाः शिशवः सवत्साः ।
प्रतीक्षमाणेन बकारिवेशनं
हतस्वकान्तस्मरणेन रक्षसा ॥ 26

तान् वीक्ष्य कृष्णः सकलाभयप्रदो
ह्यनन्यनाथान् स्वकरादवच्युतान् ।
दीनांश्च मृत्योर्जठराग्निघासान्
घृणार्दितो दिष्टकृतेन विस्मितः ॥ 27

सर्प एव मृषायते स्वानां सवत्सादृश्यमेवारोपेण प्रतीयत इति विविच्य तान्निषेद्धुं वारयितुं यावन्मनो दधे तावत्प्रविष्टा इत्यन्तरेणान्वयः ॥ २५ ॥ तावदिति ॥ प्रविष्टास्तत्र परं केवलं न तु तेन गीर्णाः शिशिताः । जीर्णा इति पाठेऽपि स एवार्थः । कथंभूतेन हतयोः स्वकयोः अग्रजस्वसृत्वेनाध्यायतीति तथाभूतेन अतएव बकारेः श्रीकृष्णस्य प्रवेशं प्रतीक्षमाणेन ॥ २६ ॥ तानिति स्वकरादवच्युतान् विनिस्सृतान् विस्मितस्तु कृत्यं किमत्रेत्यादि विविच्य तत्रोपायं ज्ञात्वा सम्प्रवेष्टुं विशतीत्यन्वयः ॥ २७ ॥ कृत्यमिति ॥

அந்த மலைப்பாம்பின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஒருவர்க்கொருவர்பேசிக்கொள்கிற சிநேகிதர்களின் வார்த்தையைக்கேட்ட கிருஷ்ணன், ஆலோசித்துச் சகலபிராணிகளின் ஹிருதயங்களிலும் தாம் இருப்பதினுல் இது மலைப்பாம்பென்பது பொய்; இந்த உருவங்கொண்டவன் ஓர் அசுரனென்று அறிந்து, தமது சிநேகிதர்களை அதன்வாயில் புகவிடாமல் தடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்தார். 25

இவ்விதம் கிருஷ்ணன் நினைக்கும் காலத்தில் அந்த இடைச்சிறுவர்கள் கன்றுகளுடன் மலைப்பாம்பு ரூபங்கொண்ட அகாசுரன் வயிற்றிற்குள் புகுந்து விட்டார்கள். ஆனுல் தன் சகோதரர்கள் நாசத்தை நினைத்து வருத்தப்படுகிற அகாசுரன் தன் வயிற்றுக்குள் கிருஷ்ணனும் பிரவேசிப்பதை எதிர்பார்த்த வண்ணமாயிருந்ததினுல் முன்னுளுள்ளே புகுந்தவர்களை விழுங்கவில்லை. 26

தம்மைத் தவிர வேறெருவரையும் நாதனென்றெண்ணுமனும் தம் கையினின்று நழுவியவர்களும், (இப்பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டதால்) எமனுக்கு இரையாகவும் போகிற சிறுவர்களைப் பார்த்து மிகுந்த இரக்கங்கொண்டவரும் யாவருக்கும் அபயங் கொடுப்பவருமான கிருஷ்ணன் இது தெய்வச் செய

कृत्यं किमत्रास्य खलस्य जीवनं
न वा अमीषां च सतां विहिंसनम् ।
द्वयं कथं स्यादिति संविचिन्त्य तज्
ज्ञात्वाविशत्तुण्डमशेषदृग्घरिः ॥ 28

घनान्तरा देवा भयाद्धाहेति चुक्रुशुः ।
जहृषुर्ये च कंसाद्याः कौणपास्त्वघबान्धवाः ॥ 29

तच्छ्रुत्वा भगवान्कृष्णस्त्वव्ययः सार्भवत्सकम् ।
चूर्णीचिकीर्षोरात्मानं तरसा ववृधे गले ॥ 30

ततोऽतिकायस्य निरुद्धमार्गिणो
ह्युद्गीर्णदृष्टेर्भ्रमतस्त्वितस्ततः ।

किं विचिन्त्य खलस्य जीवनममीषां च विहिंसनमिति द्वयं चेन्निष्टितं कथं
न स्यादिति ॥२८॥ तदेति ॥ घनान्तराः मेघाच्छादिताः कौणपाः कुणपा-
शिनो राक्षसाः कौणपेभ्योऽन्ये निश्शङ्कितास्तीपा इति वा ॥२९॥ तदिति । सार्भ-
वत्सकमात्मानं चूर्णीकर्तुमिच्छोरघासुरस्य गले शीघ्रमेव तरसावर्धय-
दित्यर्थः ॥३०॥ तत इति । निरुद्धः श्वासादीनां मार्गो यस्य
तस्य बहिर्निरुद्धमार्गः प्राणो ब्रह्मरन्ध्रं भित्त्वा निष्क्रान्त इति वा
उद्गीर्णदृष्टेर्बहिर्निर्गतदृष्टेरतिमात्रं भ्रमतस्ततस्ततो देहमध्ये चरणः

லென்று ஆச்சரியப்பட்டு, இவ்வசுரன் செய்கை இவ்விதமாகவும், இவன் பிழைப்பானது அநேகமாய் இந்த நல்லோர்களுடைய நாசத்திற்கும் காரணமாகவுமிருக்கிறதல்லவா? இதை ஏன் மாற்றக்கூடாதென்று (தமக்குள் ஆலோசித்துத் தெரிந்துகொண்டு) எல்லாவற்றையும் அறிந்தவரான பகவான் அப்பாம்பின் வாய்க்குள் புகுந்தார். 27—28

அப்பொழுது தேவர்கள் (இதைப்பார்த்து) மேகத்துக்குள் மறைந்துகொண்டு ஹா-ஹாகாரஞ் செய்து கதறினர்கள். அகாஸுரனைச் சேர்ந்த கம்ஸன் முதலான அசுரர்கள் மிகவும் சந்தோஷித்தார்கள். 29

கன்றுகளுடனும் இடச்சிறுவர்களுடனும் சேர்த்துக் கிருஷ்ணனை புசிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட அகாசுரனுடைய தொண்டையில் நாசமற்றவரும் தேவதைகளின் கூச்சலையும் அசுரர்களின் ஸந்தோஷத்தையும் கேட்பவருமான பகவானாகிய கிருஷ்ணன் சீக்கிரத்தில் தம் உருவத்தை விர்த்தி செய்துகொண்டார். 30

பருத்த உடலுடையதாய் வாய் மூக்கு அடைபட்டும் கண்கள் பிதுங்கியுமிருக்கிற மலைப்பாம்பு உருவங்கொண்ட அந்த அகாஸுரனுடைய பிராண

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑌵𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 31

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 ॥ 32

𑌪𑍀𑌨𑌾𑌹𑌿𑌭𑍋𑌗𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹—
𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌖𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 33

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌗𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌯𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ 34

𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌕𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿॥३१॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾॥३२॥ 𑌪𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌹𑌿𑌦𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌖𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶॥३३॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌗𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ३४ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂

வாயுவானது அவனுடலினுள் அங்குமிங்கும் சுற்றி எங்கேயும் வழியில்லாமல் தடைபட்டுக் கடைசியாகத் தலையைப் பிளந்துகொண்டு வெளிக்கிளம்பிற்று. 31

அந்த வழியாகவே அவனுடைய ஸமஸ்தமான பிராணனும் வெளியேறின பின் பகவான் முகுந்தர், இறந்த தம் சிநேகிதர்களையும் கன்றுகளையும் (அமிருத மயமான) தமது பார்வையினால் எழுப்பி அவர்களுடன் அவ்வசுரன் வாயி லிருந்து வெளியே கிளம்பினார். 32

பருத்த மலைப்பாம்பின் உடலிலிருந்து ஆச்சரியகரமானதும் மிகப்பெரிது மான ஓர் ஒளியானது மேல் கிளம்பி ஆகாயத்தில் நின்று பத்துத்திக்குகளிலும் பிரகாசஞ் செய்துகொண்டு கிருஷ்ணன் வெளிப்படுவதை எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்து (அச்சமயத்தில்) கும்பலான தேவர்களின் நடுவில் அந்தப் பகவானிடத் தில் பிரவேசித்தது. 33

(இதைப் பார்த்த) தேவர்கள் புஷ்பங்களாலும், அப்ஸரஸ்திரீகள் நர்த் தனங்களினாலும், கந்தர்வர்கள் கானங்களாலும், வித்தியாதரர்கள் வாத்தியங் களினாலும், பிராமணர்கள் ஸ்துதிகளாலும், சில கூட்டத்தார் ஜயகோஷங்களா லும் மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் தங்களுடைய கார்யத்தைச் செய்த கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தார்கள். 34

तदद्भुतस्तोत्रसुवाद्यगीतिका-
जयादिनैकोत्सवमङ्गलस्वनान् ।
श्रुत्वा स्वधाम्नोऽन्त्यज आगतोऽचिरा-
द्दृष्ट्वा महीशस्य जगाम विस्मयम् ॥ 35

॥ श्रीशुकः ॥

राजन्नाजगरं चर्म शुष्कं वृन्दावनेऽद्भुतम् ।
व्रजौकसां बहुतिथं बभूवाक्रीडगह्वरम् ॥ 36

एतत्कौमारजं कर्म हरेरात्माहिमोक्षणम् ।
मृत्योः पौगण्डके बाला दृष्ट्वोचुर्विस्मिता व्रजे ॥ 37

नैतद्विचित्रं मनुजार्भमायिनः
परावराणां परमस्य वेधसः ।

यान्यद्भुतस्तोत्रादीनि नैकोत्सवाः मङ्गलस्वनाः तान् स्वधाम्नः अन्ति
सत्यलोकात् श्रुत्वा अजो ब्रह्मा अचिरादागतः । महीशस्य श्रीकृष्णस्य
महिमानं दृष्ट्वा विस्मयं प्रापेति ॥३५॥ राजन्निति । बहुतिथं
बहुकालं आक्रीडगह्वरं क्रीडागुहाभूत् ॥३६॥ अन्यद्वापि विचित्रं
प्रसङ्गादाह — एतदिति । "कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौगण्डं दशमावधि
कैशोरमापञ्चदशाद्यौवनं च ततः परम्" हरेः कौमारं पञ्च
माब्दकृतं कर्मैतदेव दृष्ट्वा पौगण्डकेषु षष्ठेऽब्दे बाला ऊचुः
तद्वृत्तमिति ब्रुवन्तः किं तत् कौमारे मृत्योः सकाशादात्मनां स्वेषां मोक्षणं
श्रुत्वा स्वकीयेभ्यो मृत्योः स्वभक्तसंसारक्षणात् स्वावतारस्य ज्यो
तिषः श्रीकृष्णे प्रवेशमपि तद्दृष्टं कथितवन्त इत्यर्थः ॥३७॥

அப்படி ஆச்சரியகரமாயும் உற்சவம் மங்களம் இவைகளைத் தருவதாயு மிருக்கிற ஸ்தோத்திரம் வாத்தியம் கீதம் ஜயவசனம் ஆகிய இச்சப்தங்களைத் தன்னிருப்பிடத்திற்கு அருகாமையிற் கேட்ட, பிரம்மதேவரானவர் சீக்கிரத்தில் வந்து கிருஷ்ணனுடை மகிமையைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார். 35

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ! அரசனே! விநோதமான அம்மலைப்பாம்பின் தோலானது காய்ந்து பிருந்தாவனத்தில் கோபகோபிகளுக்கு வெகுநாள் விளையாடும் குகையா யிருந்தது. 36

கோகுலத்திலுள்ள சிறுவர்கள் ஐந்துவயதுக்குட்பட்ட கிருஷ்ணன் செய்த ஆச்சரியகரமான காரியங்களையும் ஆறுவது வயதில் மலைப்பாம்பினுட் புகுந்து இறக்கவிருந்த தங்களைக் காப்பாற்றின செய்கைகளையும் பார்த்து வியப்படைந்து (தங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடத்தில்) புகழ்ந்தார்கள். 37

பராபரங்களுக்கு மேலானவராயும் மாயையினால் குழந்தை வேடந்தரித்த வராயுமிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தமது உடல் சம்பந்தத்தால் அகாசுரனுடைய

𑌅𑌘𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌧𑍌𑌤𑌪𑌾𑌤𑌕𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍 ॥ 38

𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 39

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ 40

𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌘𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 ॥௩௮॥ 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍀 𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑌤𑍀 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥௩௯॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾

பாபங்களை நீக்கிப் பரிசுத்தப்படுத்தித் துஷ்டர்கள் அடையமுடியாத தமது ஸாரூப்பியத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தது பெரிய ஆச்சரியமல்லவா? 38

ராஜாவே யாதொரு பகவானுடைய உருவமானது மனதில் ஒருதரம் தியானிக்கப்பட்டால், அது அவனுக்கு பரமகதியைத் தருகிறதோ, அவரே நித்தியமான பிரம்ம சுகத்தின் அநுபவத்தால் மாயையை நீக்கிய பரம புருஷரல்லவா? இந்தப்பகவான் அகாஸுரன் வயிற்றுக்குள் ப்ரவேசித்ததால் அவ்வசுரன் நற்கதி யடைந்தான் என்பதைக் கேட்க வேண்டுமா? 39

ஸூதர் கூறுகிறார்.

(கர்ப்பத்தில் அசுவத்தாமனுடைய அஸ்திராக்கினியினால் எரிக்கப்பட்டுப் பின் பகவானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் உயிர்ப்பிக்கப் பட்டவரான) பரிக்ஷித்து மகாராஜன் தன்னை ரக்ஷித்த கிருஷ்ணனுடைய விசித்ரமானசரித்திரத்தைச் சுகரிடம் கேட்டுப் பின்னும் புண்யமான அந்தச் சரிதத்தைக் கேட்பதிலேயே ஆவலுடையவராய் மறுபடியும் அதைச் சொல்லும்படி சுகரைக் கேட்டார். 40

॥ விஷ்ணுராத: ॥

ப்ரஹ்மந் காலாந்தரக்ருதம் தத்காலீநம் கதம் பவேத் ।
யத்கௌமாரே ஹரிக்ருதம் ஜகு: பௌகண்டகேऽர்பகா: ॥ 41

தத்ப்ரூஹி மே மஹாயோகிந் பரம் கௌதூஹலம் குரோ ।
நூநமேதத்தரேரேவ மாயா பவதி நாந்யதா ॥ 42

வயம் தந்யதமா லோகே குரோऽபி க்ஷத்ரபந்தவ: ।
யத்பிபாமோ முஹுஸ்த்வத்த: புண்யம் க்ருஷ்ணகதாம்ருதம் ॥ 43

॥ ஸ்ரீ ஸூத: ॥

இத்தம் ஸ்ம ப்ருஷ்டஸ்ஸ து பாதராயணி-
ஸ்தத்ஸ்மாரிதாநந்தஹ்ருதாகிலேந்த்ரிய: ।
க்ருச்ச்ராத்புநர்லப்தபஹிர்த்ருசிஸ்சநை:
ப்ரத்யாஹ தம் பாகவதோத்தமோத்தம ॥ 4

இதி ஸ்ரீபாகவதே தசமஸ்கந்தே பூர்வார்த்தே
த்வாதசோऽத்யாய:.

॥ ௪௰ ॥ ப்ரஹ்மந்நிதி । காலாந்தரே கௌமாரே க்ருதம் பௌகண்டகே கதம் தத்காலீநம் உக்தவந்த இத்யர்த்த: ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ வயமிதி । ஹே குரோ க்ஷத்ரபந்தவோऽபி வயம் தந்யதமா இத்யர்த்த: ॥ ௪௩ ॥ இத்தமிதி । தேந ய: ஸ்மாரிதோऽநந்த: தேந ஹ்ருதாந்யகிலேந்த்ரியாணி யஸ்ய ஸ: ததாபூதோऽபி க்ருச்ச்ராத் லப்தபஹிர்த்ருஷ்டி: ஹே பாகவதோத்தமோத்தம சௌநக ॥ ௪௪ ॥
இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் தசமஸ்கந்தே த்வாதசோऽத்யாய:.

பரிக்ஷித்துக் கேட்கிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தமது பால்யத்தில் செய்த விளையாட்டை அவருடைய சிநேகிதர்களாகிய சிறுவர்கள் அதற்குப் பிற்காலத்தில் (எப்படி நினைத்திருந்து) சொல்லுகிறார்கள். 41

ஏ! மகாயோகியாகிய குருவே! அதன் விவரத்தை எனக்கு விளங்கச் சொல்லும். அதைக்கேட்க எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். இது ஹரியின் மாயைதான், நிச்சயம்; வேறில்லை. 42

ஒ குருவே! அரசர்களில் மிகப் பாவிகளான நாங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய புண்ணியகதையாகிற அமிருதத்தை உம்மிடமிருந்து அடிக்கடி சாப்பிடுகிறோம். ஆகையால் நாங்கள் வெகு புண்ணியசாலிகள். 43

ஸூதர் கூறுகிறார்.

பாகவதோத்தமர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய ஏ! சௌநக முனியே! இவ்விதம் கேட்கப்பட்டவரும் அதனால் ஸ்மரிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீபகவானிடத்தில் பரவசமடைந்த ஐங்கருவிகளை யுடைத்தான வருமான சுகமகரிஷியானவர் மறுபடி வருத்தப்பட்டு, வெளிப் பார்வையை யுடைத்தானவராய் பரிக்ஷித்தைப் பார்த்து மெதுவாகச் சொல்லுகிறார். 44

12 - வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍂𑌤𑌨𑌯𑌸𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 1

𑌸𑌤𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌣𑍀𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 ॥ 2

𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 3

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍂𑌤𑌨𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍

13-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

மகாபாக்கியமுள்ளவரும் பாகவதோத்தமருமான ஏ பரிக்ஷித்து மகாராஜனே! நீர் நல்ல கேள்வியைக்கேட்டீர். ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய புண்ணிய சரித்திரங்களைப் பலதடவை கேட்டபோதிலும் அவைகளைப் புதிது புதிதாகச் (சொல்லும்படி) செய்கிறீர். 1

ஸாரங்களைக் கிரகிக்கின்ற சாதுக்களுடைய இயற்கை இதுவே? காமுகர்களுக்கு அழகான ஸ்திரீகளின் வாய்மொழி எப்படி ரஸிக்குமோ, அப்படியே பகவானுடைய சரித்திரமே வாக்கு, செவி, மனம் இவைகளுக்கு ரஞ்சிப்பைத் தந்து (அச்சரித்திரம்) நிமிஷந்தோறும் நூதனமாகவே காணப்படுகிறது. 2

ஏ அரசனே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரம் மிக்க இரகசியம். அதை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். கவனத்துடன் கேளும். (உலகத்தில்) குருவானவர் தங்களுக்கு அன்பான சிஷ்யர்களுக்கு எந்த இரகசியத்தையும், சொல்லிவிடுவார்கள். 3

𑌤𑌥𑌾𑌘𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌲𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌮𑍃𑌦𑍁𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌨𑍍𑌧𑌹𑍃𑌤𑌾𑌲𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕—
𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌲𑌸𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ 5

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇𑌽𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌮𑍍 ॥ 6
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 7

𑌤𑌥𑌾𑌘𑌵𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨॥௪॥ 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌦𑌵𑌃 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌵𑌾𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌅𑌲𑌯𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌲𑌾𑌹𑌲𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑍇𑌲𑌾 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 ... 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌃

அப்பொழுது அகாசுரனுடைய வாயினுட் புகவிருந்த ஆபத்தினின்று கன்றுகளேயும் அவைகளைமேய்க்கிற சிறுவர்களேயும் ரக்ஷித்து அவர்களையமுனை யாற்றின் மணலுக்கு அழைத்துவந்து பின்வருமாறு பகவான் கூறுகிறார். 4

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ! சினேகிதர்களே! மிகவும் அழகான இந்த மணற்குன்றுகளில் நம்முடைய பலவிதமான லீலைகளுக்கு அதி மெதுவும் சுத்தமுமான சிறுமணல் நிறைந்திருக்கிறது. மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பங்களின் வாசனையால் மயங்கும் வண்டுகள், பறவைகள் இவைகளின் சப்தங்களின் எதிரொலி பரவும் மரங்களை யுடையதாகவு மிருக்கின்றன. ஆச்சரியம்! 5

ஆகையால் இவ்விடமே நாமெல்லோரும் போஜனஞ் செய்யத்தக்கது. பொழுது சிதறிவிட்டது. எல்லோரும் பசியால் களைத்திருக்கிறோம். கன்றுகள் நதியில் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு நமக்கருகே மெதுவாய்த் திரிந்துகொண்டு புற்களைமேயட்டும்-என்று கிருஷ்ணன் சொன்னார். 6

அதைக்கேட்டு அச்சிறுவர்கள் அப்படியே செய்வோமென்று சொல்லிக் கன்றுகளைத் தண்ணீர்காட்டி புல் தரையில் நிற்கவிட்டுத் தங்கள் உறிகளை யவிழ்த்துக் கிருஷ்ணனோடு சந்தோஷமாய்ப் போஜனம் செய்தார்கள். 7

कृष्णस्य विष्वक् पुरुराजिमण्डलै-
रभ्याननाः फुल्लदृशो व्रजार्भकाः ।
सहोपविष्टाः विपिने विरेजु-
श्छदा यथाम्भोरुहकर्णिकायाः ॥ 8

केचित्पुष्पैर्दलैः केचित्पल्लवैरङ्कुरैः फलैः ।
शिग्भिस्त्वग्भिर्दृषद्भिश्च बुभुजुः कृतभाजनाः ॥ 9

सर्वे मिथो दर्शयन्तः स्वं स्वं भोज्यरुचिं पृथक् ।
हसन्तो हासयन्तश्चाभ्यवजह्रुः सहेश्वराः ॥ 10

बिभ्रद्वेणुं जठरपटयोः शृङ्गवेत्रे च कक्षे
वामे पाणौ मसृणकवलं तत्फलान्यङ्गुलीषु ।

कृष्णस्य विष्वक् परितः पुरुराजिमण्डलैः बहुभिः पङ्क्तिमण्डलैः सह मण्डलबन्धेनोपविष्टाः श्रीकृष्णाभिमुखाननाः अभ्याननाः येषां ते फुल्लदृशो विकसितनयनाः कर्णिकायाः परितः पत्राणि यथेति ॥८॥ केचिदिति । पत्रैः वल्कलैः शिलाभिः कृतानि भाजनानि पात्राणि यैस्ते ॥९॥ सर्व इति । रुचिं स्वादविशेषं अभ्यवजह्रुः बुभुजिरे सहेश्वराः श्रीकृष्णसहिताः ॥१०॥ बिभ्रदिति । यज्ञभागभुजां ... बुभुजे बालानामिव कौतुकस्य । तदाह — जठरपटयोर्मध्ये वेणुं बिभ्रत् धारयन् इति सर्वत्रान्वयः वामे इति काकाक्षिन्यायात् कक्षपाण्योर्विशेषणं मसृणं स्निग्धं दध्योदनकवलं तत्फलानि बिल्वामलकादीनि अङ्गुलीषु अङ्गुलिसन्धिषु

அப்பொழுது மணற்குன்றில் கிருஷ்ணனைச் சுற்றிலும் பந்திவட்டமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த மலர்ந்த கண்களையுடைய அச்சிறுவர்கள், தாமரைப் புஷ்பத்தின் நடுவிலிருக்கிற கர்ணிகையின் சுற்றிலுமுள்ள இதழ்கள்போல் விளங்கினர்கள். 8

அவர்களுள் சிலர் புஷ்பங்களிலும், சிலர் இதழ்களிலும், சிலர் துளிர்களிலும், சிலர் (விரை) முளைகளிலும், சிலர் பழங்களிலும், சிலர் உறிகளிலும், சிலர் பட்டைகளிலும், சிலர் பாறைகளிலும் போஜனம் செய்தார்கள். 9

அப்படியே போஜனம் செய்யும்போது தங்கள் தங்களுடைய பதார்த்தத்தின் ருசியை ஒருவர்க்கொருவர் தனித்தனியே தெரிவித்துக்கொண்டும் பகவானுடன் சிரித்துக்கொண்டும் மற்றவர்களைச் சிரிக்கச் செய்துகொண்டும் போஜனம் செய்தார்கள். 10

சிறுவர்களைப்போல் விளையாடுகிறவரும் யாகங்களில் அவிசு உண்கிறவருமான கிருஷ்ணபகவான் ஆச்சரியத்துடன் தேவர்கள் பார்க்க இடுப்பில்

𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌹𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍁𑌗𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍇𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌭𑌾𑌰𑌤𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 12

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍂𑌚𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌮𑌤𑍇𑌹𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍 ॥ 13

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑌰𑍀𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌵𑌲𑍋 𑌯𑌯𑍌 ॥ 14

𑌕𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 ॥ ௧௧ ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍀𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍀𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ ௧௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌟𑍀𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾

புல்லாங்குழலும், கொம்பு வாத்தியம், பிரம்பு இவைகளை இடது பாரிசத்திலும் கையில தயிர்சாதத்தையும், அதற்குத் தக்கதான வில்வக்காய், நெல்லிக்காய் முதலிய ஊறுகாய்களையும் விரல் சந்துகளிலும் வைத்துக்கொண்டும் தம்மைச் சுற்றிலுமிருக்கிற சிநேகிதர்களின் மத்தியில் உட்கார்ந்து கொண்டும் பரிகாச வார்த்தைகளால் அவர்களைச் சிரிக்கச்செய்துகொண்டும் போஜனம் செய்தார்.

ஏ பாரதரே! இப்படி இச்சிறுவர்கள் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்திக் கொண்டு போஜனம் செய்கையில் கன்றுகளானது புற்களை மேய்வதில் ஆசை கொண்டு அந்தக் காட்டில் வெகுதூரஞ் சென்றுவிட்டன. 12

கன்றுகள் இப்படி வெகுதூரஞ் சென்றுவிட்டதைக் கண்டு பயந்த தமது சிநேகிதர்களை உலகத்தின் பயத்திற்கே பயமாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்துக் "கன்றுகளை இங்கு நான் வரவழைக்கின்றேன். நீங்கள் உங்கள் சாப்பாட்டு வேலையை நிறுத்தவேண்டாம்" என்று சொன்னார். 13

பகவானாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவ்விதஞ் சொல்லிவிட்டுக் கையில் அன்னத்தை யெடுத்தக்கொண்டு மலையின் குகை, புதர், சந்து இவைகள் தோறும் சென்று கன்றுகளைத் தேடிப்போனார். 14

अम्भोजन्मजनिस्तदन्तरगतो मायार्भकस्येशितु-
र्द्रष्टुं मञ्जु महित्वमन्यदपि तद्वत्सानितो वत्सपान् ।
नीत्वान्यत्र कुरूद्वहान्तरदधात्खेऽवस्थितो यः पुरा
दृष्ट्वाघासुरमोक्षणं प्रभवतः प्राप्तः परं विस्मयम् ॥

॥ वत्सापहारवर्णनम् ॥

ततो वत्सानदृष्ट्वैत्य पुलिनेऽपि च वत्सपान् ।
उभावपि वने कृष्णो विचिकाय समन्ततः ॥ ௧௫ ॥
क्वाप्यदृष्ट्वान्तर्विपिने वत्सान्पालांश्च विश्ववित् ।
सर्वं विधिकृतं कृष्णः सहसावजगाम ह ॥ ௧௬ ॥
ततः कृष्णो मुदं कर्तुं तन्मातॄणां च कस्य च ।
उभयायितमात्मानं चक्रे विश्वकृदीश्वरः ॥ ௧௭ ॥

[illegible]

குருவம்ச சிரேஷ்டனே! தாமரைமலரிற் பிறந்த பிரமதேவன் இச்சமயம் அறிந்து, மாயையால் குழந்தை வேஷந் தரித்த கிருஷ்ணபகவானுடைய பலமகிமைகளைப் பார்ப்பதற்காக, அவருடைய கன்றுகளையும், அக்கன்றுகளை மேய்க்கிறவர்களையும் வேறு இடத்திற் கொண்டுபோய் ஒளித்துவிட்டு, முன்பு அகாசுரனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் மோக்ஷமளித்ததை நினைத்து ஆச்சரியமடைந்தார். (௧௫)

வத்ஸாபஹாரம்.

ஆற்றுமணலில் போஜனம் செய்து கொண்டிருந்த சிநேகிதர்களையும், (வெகுதூரம் சென்ற) கன்றுகளையும் காணுமல் கிருஷ்ணபகவான் காடு முழுவதும் தேடினர். (௧௬)

இப்படித் தேடியும் காட்டில் கன்றுகளும், சிநேகிதர்களும் தென்படாமையினுல் தமது மனதில் உலகமுழுதும் பார்க்கவல்ல பகவானுனவர் இது பிரம்மதேவன் செய்கையென வறிந்து அதிசீக்கிரமாகத் திரும்பி வந்தார். (௧௭)

உலகசிருஷ்டிகர்த்தாரயும் அதற்கு ஈசனுயுமிருக்கிற பகவான் பிரமதேவனுக்கும், சிறுவர்களின் தாயார்களுக்கும் சந்தோஷத்தை யுண்டாக்கும் நிமித்தம், தமது, தேகத்தையே அக்கன்றுகளாகவும் சிறுவர்களாகவும் செய்துகொண்டார்.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌲𑍍𑌪𑌕𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂,
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌵𑍇𑌣𑍁𑌦𑌲𑌶𑌿𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍।
𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌵𑌦𑌜𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌭𑍌!

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍈𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨௧॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾 𑌵𑌪𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵। 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌅𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌬𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾 𑌗𑍀𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌭𑍌 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌬𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹 — 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 [illegible]

(அப்படிச் செய்தவிவரம்) முதலில் எவ்வளவு கன்றுகள் எப்படிப்பட்ட கை, கால், கொம்பு முதலிய அவயவங்களோடிருந்தனவோ அப்படிப்பட்ட அவயவங்களை கொண்ட அவ்வளவு சிறு கன்றுகளும், எவ்வளவு சிறுவர்கள் எவ்விதமான உடை அலங்காரத்தோடு எவ்வளவு வயதுடையவர்களாயிருந்தார்களோ அப்படிப்பட்டவை யெல்லாமமைந்த அவ்வளவு சிறுவர்களும் தாமாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் விளங்கினர். "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்" என்றவாசகம் (இப்பொழுது) பிரத்தியட்சத்தில் பார்க்கும்படியாயிற்று. (௧௯)

இவவிதம் தமது திருவுருவத்தாலான கன்றுகளைத் தமது திருவுருவத்தாலான சிறுவர்களைக் கொண்டு கடத்தும்படி செய்து, அவர்களோடு விளையாடிக் கொண்டு கோகுலத்துட் புகுந்தார். (௨௦)

அரசனே! (கோகுலத்துட் புகுந்தபிறகு) அவரவர் கன்றுகளை அவரவர் வீட்டுத் தொழுவத்தில் தனித்தனியே போய்ச் சேரும்படிசெய்து, தான் அச் சிறுவர்களுமாகி அவரவர் வீட்டிற்குப் போய்ச் சேர்ந்தார். (௨௧

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌯𑌃𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌵𑌂
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௨௨॥

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾—
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌮𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ ॥௨௩॥

𑌗𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌘𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍂𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌦𑍌𑌧𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌂𑌪𑌯 𑌏𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌵𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௨॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨। 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍈𑌰𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍄𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍। 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௨௩॥ 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍। 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌆𑌹𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍॥௨௪॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌮𑍍। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌾𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸𑌾 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌤𑍋𑌕𑌤𑌾𑌵

அச்சிறுவர்களுடைய தாய்மார் புள்ளாங்குழல் சப்தத்தைக் கேட்டு பரபரப்பாய் எழுந்துவந்து, பிர்ம்மத்தின் வடிவாலான அச்சிறுவர்களைத் தங்கள் குழந்தைகளென்றே நினைத்து, அவரவர் குழந்தைகளை அவர்வர் கைகளால் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு ஸ்தன்னிபபானம் செய்துவைத்தார்கள். (௨௨)

அரசனே! அதன்பிறகு மாதவனாகிய கிருஷ்ணன் தமது வடிவாலான சிறுவர்களை சமயங்களுக்கேற்ற நியமங்கள் தவறாமலிருந்து தங்கள் தாய்மார்களைச் சந்தோஷிப்பித்து, (அவ்வப்போது தாய்மார் செய்யும்) ஸ்நானம் சந்தனப்பூச்சு, அலங்காரம், ரக்ஷை முதலிய உபசாரங்களிலும் சரியாயிருந்து, கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு, சாயுங்காலம் வீடுவந்து சேரும்படி நடத்தி வந்தார். (௨௩)

பசுக்களுந் தொழுவத்தை யடைந்த கன்றுகளை ஹும்! என்கிற சப்தமிட்டு அருகில் வரும்படி செய்து, அதனதன் கன்றை அதது நக்கிக்கொடுத்து மடியிலிருந்து பெருகும் பாலைக் குடிக்கும்படி செய்தன. (௨௪)

𑌗𑍋𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ ॥௨௫॥
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌲𑍍𑌲𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌃𑌸𑍀𑌮 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௨௬॥
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌃 ।
𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇 𑌵𑌨𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௨௭॥
𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌾𑌸𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌹𑌾𑌯𑌨𑌾𑌪𑍂𑌰𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ ॥௨௮॥

𑌬𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥ 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍀𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 ॥௨௬॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௭॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌹𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௮॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇

இவ்விதம் கிருஷ்ணனுடைய அம்சமாகவிருக்கிற கன்றுகளிடத்தில் பசுக்களுக்கு(அதது தன் கன்றினிடத்தில்) முன் கொண்டிருந்த இயற்கையான பிரியம் வைத்து வந்தது. அவ்விதமே கோபிகைகளுக்கும் அவரவர் சிறுவர்களிடத்தும் பிரியம் மாறாமலிருந்தது. சிநேகமும் நாளுக்குநாள் பெருகிவந்தது. கிருஷ்ணனும் தாய்களிடத்தில் அபிமானமின்றிக் குழந்தையாக விருந்தார். (௨௫)

இவ்விதம் ஒருவருடம் கோகுல வாசிகளான கோபிகைகளுக்கு கிருஷ்ணனிடத்தில் அன்பு பெருகியதுபோல் அவரவர்களுடைய சிறுவர்களிடத்தும் நாள்தோறும் அளவில்லாமல் அன்பு பெருகிற்று. (௨௬)

பரமாத்மாவாகிய கிருஷ்ணன் தானே கன்றுகளாகவும் சிறுவர்களாகவுமிருந்து யாவரையுங் காத்து, காட்டிலும், தொழுவங்களிலும் இவ்விதம் விளையாடினர். (௨௭)

இப்படியாக ஒருவருடம் பூர்த்தியாவதற்கு ஐந்து ஆறு நாளிருக்கும் சமயத்தில் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டு இராமருடன் காட்டுக்குச் சென்றார். ௨௮

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌮𑍍॥ ॥௨௯॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌸 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑍋—
𑌽𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌾𑌸𑍍𑌰𑍁𑌪𑌯𑌾 𑌜𑌵𑍇𑌨॥ ॥௩௦॥

𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌽𑌧𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍।
𑌗𑌿𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍌𑌧𑌸𑌂 𑌪𑌯𑌃॥ ॥௩௧॥

𑌚𑌰𑌤𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍॥௨௯॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍈𑌵 𑌸 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃। 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌤𑌥𑌾। 𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃। 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌃। 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌚 𑌸 𑌚 𑌤𑌥𑌾। 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃। 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌹𑍁𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥௩௦॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌵𑌯𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿॥௩௧॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌔𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍁𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍

அப்பொழுது கோவர்த்தனகிரியின் உச்சியில் புல் மேய்ந்த பசுக்கள் கோகுலத்துக்குப் பக்கத்தில் மேய்கிற கன்றுகளைப் பார்த்தன. (௨௯)

அப்படிப்பார்த்த பசுக்கூட்டம் கன்றுகளின்மேல் அன்புகொண்டு மெய்மறந்து, தங்களை மேய்க்கிற கோபர்களையும், வேலிமுதலான தடைகளையும், தாண்டிக்கொண்டும், கழுத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டும், முகம்வால் இவைகளை தூக்கிக்கொண்டும், ஹும் ! என்னும் சப்தத்தால் பாலைப் பெருக்கிக்கொண்டும் கோகுலத்தைப் பார்க்க வேகமாக ஓடின. (௩௦)

அவ்விதம் ஓடின பசுக்கூட்டத்தில் இளங்கன்றுள்ள பசுக்கள் தங்கள் கன்றுடன் சேர்ந்து, அவைகளைப் பால் குடிக்கச் செய்தன. தம் உடல்களை நக்கிக் கொண்டும், தம் மடிகளில் இருக்கும் பாலை நக்கிக் கொண்டும் இருந்தன. (௩௧)

𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸 𑌮𑍌𑌘𑍍𑌯𑌲𑌜𑍍𑌜𑍋𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌵𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌰𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௩௨॥

𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑌸𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾 𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍
𑌉𑌦𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿
𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌤𑍇 ॥௩௩॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌰𑌪𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 ॥௩௪॥

𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥௩௫॥

𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 ॥௩௨॥ 𑌤𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌰𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । [illegible] 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃 ॥௩௩॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௩௪॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 [illegible] ॥௩௫॥ [illegible] 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿

அந்தப் பசுக்களை மேய்த்த கோபர்கள், அவைகளைத்தடுத்த சிரமம் வீணாகி, வெட்கமும் கோபமும் அதிகரித்து, கடினமான வழிகளைத் தாண்டி கோகுலஞ் சேர்ந்த அக்கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் பார்த்தார்கள். (௩௨)

அவர்களைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் பெருகிய பிரேமரஸத்தில் முழுகினமனமுள்ளவர்களாய் அவர்களிடத்தில் அன்புகொண்டு, கோபத்தை விட்டு கைகளால் அவர்களைக் கட்டிக் கொண்டு, உச்சிமோந்து பரமசந்தோஷம் அடைந்தார்கள். (௩௩)

இவ்விதம் அச்சிறுவர்களை ஆலிங்கனஞ் செய்து சுகித்த கோபர்கள் அவர்களை விட்டுப் பிரிய வருந்தி, அவர்களை நினைத்துக் கண்ணீர் விட்டார்கள். (௩௪)

அப்பொழுது ராமன், ஸ்தன்னியபானம் மறந்த சிறுவர்களிடத்தில் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பெருகுகிற கோபர்களின் அபிமானத்தைப் பார்த்துக் காரணந் தெரியாமல் யோசித்தார். (௩௫)

𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇॥ ௩௬॥
𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀॥ ௩௭॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌸𑌵𑌯𑌸𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌯𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌃॥ ௩௮॥

𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌨 𑌚𑍈𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍀𑌶 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌦—
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌣𑌾 𑌬𑌲𑍋𑌽𑌵𑍈𑌤𑍍॥ ௩௯॥

𑌸𑌾𑌵𑌃॥௩௬॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇। 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿॥௩௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑌵𑌯𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍॥௩௮॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑌿𑌚 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌂𑌶𑌾𑌃। 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌂𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌮𑍍। 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌸𑌿। 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍

இது என்ன ஆச்சரியம்! கோகுலத்திலுள்ள எல்லாருக்கும் ஸர்வஸ்வ ரூபியான வாஸுதேவரிடத்தில் ஏற்பட்டதுபோல் தங்களிடத்திலும் தங்கள் சிறுவர்களிடத்திலும் குறைவில்லாத ஒருவித அன்பானது பெருகுகிறது. (௩௬)

இது என்ன மாயை? இது எங்கிருந்து வந்தது? இது தேவமாயையோ? மனித மாயையோ, அசுரமாயையோ, வேறு மாயையானது என்னை மயக்கத்திறமையற்றதால், நமக்கு எஜமானுகிய கிருஷ்ணனுடைய மாயையாகவேயிருக்க வேண்டும். (௩௭)

இவ்விதம் ஆலோசனை செய்த ராமர் தன்னுடைய ஞானக்கண்ணுலே கன்றுகளையும், சினேகிதர்களையும் கிருஷ்ணனுகவே பார்த்தார். (௩௮)

சாதாரணமான பார்வையில் கன்றுகளை ரிஷிகளின் அம்சமாகவும், அச்சிறுவர்களைத் தேவர்களின் அம்சமாகவும் பார்த்தேன். அவ்விரண்டுவிதமும் அல்ல; பிறகு உன் உபதேசத்தால் அவையெல்லாவற்றையும் நீயாகவே பார்க்கிறேன். இவ்வளவு பிரிவுள்ளவனுக நீ எப்படி ஆனுப் என்று கேட்க, கிருஷ்ணபகவான் சுருக்கமாக இவ்விதமானேனென்று சொன்னதைப் பலராமர் அறிந்தார். (௩௯)

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍𑌯𑌨𑍇𑌹𑌸𑌾 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌦𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௪0॥

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௪௧॥

𑌇𑌤 𑌏𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௪௨॥

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍇 𑌕𑌤𑌰𑍇 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 ॥ ॥௪௩॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௪௪॥

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌃 ॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸 𑌏𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍𑌯𑌨𑍇𑌹𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 ॥௪0॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥௪௧॥ 𑌇𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௪௨॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥௪௩॥௪௪॥

அப்பொழுது பிரம்மதேவன் மனிதர் கணக்குப்படி ஒருவருஷகாலம் முன் போலவே கிருஷ்ணன் விளையாடுவதைப்பார்த்தார். இந்த வருஷகாலம் பிரம தேவருக்குத் துருடி என்னும் கால அளவாயிற்று. (௪0)

பிரம்மதேவர் துதிக்கிறார்.

கோகுலத்தில் என் மாயையாகிற படுக்கையில் படுத்தவர்களான சிறுவர்களென்ன, கன்றுகளென்ன இவர்களெல்லோரும் இப்பொழுதும் எழுந்திருக்கவில்லை. (௪௧)

இவர்களைத்தவிர கிருஷ்ணபகவானுடன் ஒருவருஷ காலமாய் விளையாடுகிற மற்றவர்கள் எங்கிருந்து வந்தவர்கள்? இவ்விதம் இந்த வேறுபாடுகளைப்பார்த்து வெகுநேரம் தியானித்தவரான பிரம்மதேவர் எவ்வளவு யோசித்தும் பரமாத்துமாவிடத்திலிருந்து வந்தவர்களென்று அறியத் திறமை யுடையவராகவில்லை (௪௨-௪௩)

மோகமற்றவரும், உலகத்தை மோகிக்கும்படி செய்கிறவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை, இவ்விதம் மோகிக்கச் செய்த பிர்ம்ம தேவர், தம்மாயையினால் தாமே மோகித்தார். (௪௪)

𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌵𑌨𑍍𑌨𑍈𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌿 ।
𑌮𑌹𑌤𑍀𑌤𑌰𑌮𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 ॥ ॥௪௫॥

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌘𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ॥ ॥௪௬॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌦𑍋𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌟𑌕𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌕𑍈𑌃 ॥௪௮॥

𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍌 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹 । 𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌕𑌿𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌮 𑌇𑌵 । 𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌨𑍈𑌹𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌹𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾 𑌨𑍀𑌚𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌐𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௪௫॥ [illegible] — 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌵𑍇𑌣𑍁𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ ௪௬ ॥ ௪௭ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌖𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍋𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 ॥௪௮॥ 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌿𑌬𑌹𑍁-

---

இருட்டு நிறைந்த இராத்திரியில் பனியாலுண்டான இருட்டுப் போலவும், பகலில் மினு மினுப்பூச்சியின் (பிரகாசம்) போலவும், பிரம்மத்தினிடத்தில் கூடிய புருஷனை இதரமாயை ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாமல் (அம்மாயை யானது) தனக்குள்ளேயே அடங்குகிறது. (௪௫)

அந்த நிமிஷத்தில் பிர்மதேவர் அந்தச் சிறுவர்களையும் கன்றுகளையும் பார்த்தபோது, அவர் கண்ணுக்கு சிறுவர்கள், கன்றுகள் இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் நீருண்டமேகம்போன்ற நிறமுடையவராயும் நான்கு கையுடையவராயும் அக்கைகளில் சங்கு சக்கரம், கதை, தாமரைபுஷ்பம் முதலிய சின்னங்களைத் தாங்கினவராயும், மகுடம், குண்டலம், முத்துமாலை, துளசிமாலை, மோதிரம் இவைகளைக் கையில் அணிந்தவராயும், கையை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு காலில் தண்டை யணிந்துகொண்டவராயும், பலஜன்மங்களிற் புண்ணியஞ் செய்தவர்களால் சூட்டப்பட்ட மிருதுவான துளசிமாலை பாதாதி கேசம்வரை

ஆங்க்ரி மஸ்தகமாபூர்ணாஸ் துலஸீ நவதாமபி: ।
கோமலை: ஸர்வகாத்ரேஷு பூரிபுண்யவதர்பிதை: ॥ சகூ ॥
சந்த்ரிகாவிசதஸ்மேரை: ஸாருணாபாங்கவீக்ஷிதை: ।
ஸ்வகார்த்தாநாமிவ ரஜஸ்ஸத்வாப்யாம் ஸ்ரஷ்ட்ருபாலகா: ॥ ருo ॥
ஆத்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தைர்மூர்த்திமத்பிஸ்சராசரை: ।
ந்ருத்யகீதாத்யநேகார்ஹை: ப்ருதக் ப்ருதகுபாஸிதா: ॥ ருக ॥
அணிமாத்யைர்மஹிமபிரஜாத்யாபிர்விபூதிபி: ।
சதுர்விம்சதிபிஸ்தத்வை: பரீதா மஹதாதிபி: ॥ ருஉ ॥
காலஸ்வபாவஸம்ஸ்காரகாமகர்மகுணாதிபி: ।
ஸ்வமஹித்வஸ்தமஹிபிர்மூர்த்திமத்பிருபாஸிதா: ॥ ருங ॥

ஜந்மாதிஸுகம் புண்யம் தத்வத்பிர்பக்தைரர்பிதை: ॥ சகூ ॥ சந்த்ரிகேதி। சந்த்ரிகாவத்விசதஸ்மிதை: ஸாருணாபாங்கைர்நயநப்ராந்தைர் வீக்ஷிதைஸ்ச ஸ்வகாநாம் பக்தாநாம் அர்த்தாநாம் மநோரதாநாம் ரஜஸ்ஸத்வாப்யாம் ஸ்ரஷ்ட்ருபாலகா இவ ஸ்த்திதா: । ஸத்வவிசதஸ்மிதேந பாலகா இவ ரஜோவதருணாபாங்கேந ஸ்ரஷ்டார இவ தர்க்யமாணா: ॥ ருo ॥ ஆத்மேதி। ஆத்மா ப்ரஹ்மா ததாதிஸ்தம்பபர்யந்தை: அநேகார்ஹைரநேகோபசாரை: ॥ ருக ॥ அணிமாத்யைரிதி। அஜாத்யாபி: அஜா மாயா தத்ப்ரப்ருதிபி: விபூதிபி: சக்திபி: மஹதாதிபிரிதி மஹத்தத்வாத்யை: சதுர்விம்சதிபிஸ் தத்த்வை: பரீதா வேஷ்டிதா: ॥ ருஉ ॥ காலேதி। காலாதிபிஸ்ச தத்வைஸ்ச காலாதிபி: ஸ்வபாவ: பரிணாமஹேது: ஸம்ஸ்கார உத்போதக: ஸ்வமஹித்வஸ்தமஹிபிரிதி ஸ்வமஹிம்நா த்வஸ்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் யேஷாம் தை: ॥ ருங ॥ ஸத்யேதி।

யில் நிறைந்து விளங்குகிற வராயும், சந்திரிகைபோல் தெளிந்து விளங்கும் நகைப்பும், தம்மைச் சேர்ந்தவரை ரக்ஷித்து, கோரிக்கையை நிறைவேற்றத்தக்க சிவந்த கடைக்கண் பார்வையை யுடைபவராயும் இரஜசு, சத்துவகுணங்களி ஞல் சிருஷ்டிபாலனம் இவைகளைச் செய்பவராயு மிருக்கக்கண்டார். சகூ௫0

தான் முதல், ஸ்தம்பம் என்கிற சிறியபூச்சி வரையில் உள்ள உருவ மடைந்த சராசர வஸ்துக்களால் நிருத்தம், கீதம் முதலிய பலவித உபசாரங்களை தனித்தனியாக அடையப்பட்ட வர்களாயும், அணிமா என்ற சித்திமுதலிய மகி மைகளாலும், மாயை முதலிய சக்திகளாலும் மகதத்துவம் முதலிய இருபத் துநான்கு தத்துவங்களால் சூழப்பட்டவர்களாயும், காலம், சுபாவம், ஸம் ஸ்காரம், காமம், கர்ம்ம், குணம் இவைமுதலிய வைகளாலும் பரமாத்துமாவினு டைய மகிமையால் அடக்கப்பட்ட ஸ்வாதந்திரியத்தை உடைய உருவமுள்ள வர்களாயும், உபாஸிக்கப்பட்டும், நிஜமான அறிவும், அளவற்ற ஆனந்தமுள்ள உருவங்களாகவும், ஸஜாதியம் முதலிய பேதமற்றவர்களாகவும், எக்காலத்திலும்

सत्यज्ञानानन्तानन्दमात्रैकरसमूर्तयः ।
अस्पृष्टभूरिमाहात्म्या अपि ह्युपनिषद्दृशाम् ॥ ॥௫௪॥

एवं सकृद्ददर्शाजः परब्रह्मात्मनोऽखिलान् ।
यस्य भासा सर्वमिदं विभाति सचराचरम् ॥ ॥௫௫॥

ततोऽतिकुतुकोद्वृत्यस्तिमितैकादशेन्द्रियः ।
तद्धाम्नाभूदजस्तूष्णीं पूर्देव्यन्तीव पुत्रिका ॥ ॥௫௬॥

मूर्तिपूर्वेभ्योऽपि विशेषमाह—सत्येति । सत्याश्च ज्ञानरूपाश्च अनन्ताश्च आनन्दरूपाश्च तत्रापि तदेकमात्राः विजातीयसजातीयभेदरहिताः तत्रापि एकरसाः सर्वैकरसा मूर्तयो येषां ते । यद्वा सत्यज्ञानादिमात्रैकरसं यद्ब्रह्म तदेव मूर्तिर्येषामिति । अत एव उपनिषदां दृग्ज्ञानं सैव दृक् चक्षुर्येषां तेषामपि । हि निश्चितम् । अस्पृष्टभूरिमाहात्म्याः न स्पृष्टं स्पर्शनायोग्यं भूरि माहात्म्यं येषां ते । तथाभूतानजः सर्वानप्यपश्यदित्यन्वयः ॥௫௪॥ एवमिति । एवं सकृदेकदैव ददर्श । परब्रह्मणो विशेषणं यस्येति ॥௫௫॥ तत इति । अतिकौतुकेन अत्याश्चर्येण उद्वृत्य दृष्टिं परावृत्य संसर्पैव परावृत्येति वा । कौतुकशब्दे तृतीयायाः छान्दसो लुक् । यद्वा उद्वृत्येति शेषः । अतिकौतुकेन उद्वृत्त्याविर्भूयाविष्पर्यस्तस्तिमितिया वत् । पारवश्येन अतिकौतुकेनोद्वृत्तः क्षोभितः तेषां धाम्ना तेजसा स्तिमितः सर्वेन्द्रियो ब्रह्मा तूष्णीं निश्चेष्टोऽभवत् । अत्र दृष्टान्तः । पूर्देवी व्रजाधिष्ठात्री कापि देवता । तस्याः अन्ति समीपे पुत्रिका प्रतिमा कनककल्पितेव ॥௫௬॥ एवं मोहनिवृत्तिजन्यज्ञानोत्पत्त्याह—इतीति । इरेशे इरा सरस्वती तस्याः ईशे ब्रह्मणि । किमिदमिति मोहयति सति वस्त्रात्तद्दृष्टवैभव्यनीशे सति परमेशजाः श्रीकृष्णः सपदि

மாறுதஒரேவிதவடிவுள்ளவர்களாகவும், உபநிஷத்துகளால் அறிந்த அறிவை கண்ணாகவுடைய பெரியோர்களுக்கும் எட்டாததான அதிகமாகாத்துமியம் உள்ளவர்களாயும், யாதொருபரமாத்துதாவினுடைய ஒளியால் இவ்வுலகம் முழுமையும் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கிறதோ அந்த பரமாத்துமாவின் உருவமாக அவர்களெல்லாரையும் பிரம்மதேவர் பார்த்தார். (௫௪-௫௫)

பிறகு பிர்ம்மதேவர் அதிக ஆச்சரியமடைந்து அவர்களைப்பார்க்க முடியாமல் முகங்களைத் திருப்பிக்கொண்டு பதினொரு கருவிகளும் அவர்களின் ஒளியாமல் தடைபட்டு, கோகுலதேவதையின் பக்கத்தில் நான்குமுகமுள்ள ஒரு பொம்மைபோல் மௌனமாக நின்றார். (௫௬)

इतीरेशेऽतर्क्ये निजमहिमनि स्वप्रमितिके
परत्राजातोऽतन्निरसनमुखब्रह्मकमितौ ।
अनीशेऽपि द्रष्टुं किमिदमिति वा मुह्यति सति
चच्छादाजो ज्ञात्वा सपदि परमोऽजाजवनिकाम् ॥

ततोऽर्वाक् प्रतिलब्धाक्षः कः परेतवदुत्थितः ।
कृच्छ्रादुन्मील्य वै दृष्टीराचष्टेदं सहात्मना ॥ ருஅ ॥

सपद्येवाभितः पश्यन् दिशोऽपश्यत्पुरःस्थितम् ।
वृन्दावनं जनाजीव्यद्रुमाकीर्णं समाप्रियम् ॥ ருகூ ॥

अजाजवनिकां मायाप्रवारं तिरस्करणीं यया आवृतं उपिहितं च । सहाज
तिरोऽयत् । अपसारितवानित्यर्थः । अथवा अयं प्रकारो नीशेऽपीश्व
यपूर्वं द्रष्टुमशक्ते तस्योपरि मायां प्रसारितवानित्यर्थः ।
स्वमोह्यतीति सति अतर्क्ये तर्कागोचरे निजः स्वासाधारणो महिमा
यस्य तस्मिन् इति ब्रह्मणोऽतर्क्यत्वं । उपनिषद्योग्यतायां त्रीणि विशे
षणानि । स्वप्रमितिके स्वप्रकाशे तत्त्वं सर्वं च यस्मिन् । अत एव
अजातः प्रपञ्चः परत्र यस्मिन् । अत एव अतन्निरसनमुखेन
ब्रह्मविद्भिः उपनिषद्भिः मितिः ज्ञानं यस्मिन् तस्मिन् स्वरूपे ॥ ருஎ ॥
तत इति । अर्वाक् बहिः प्रतिलब्धान्यक्षीणि येन सः । परेतवदु
त्थितो यथा कश्चित् परेत उत्तिष्ठति । तथा दृष्टीः नेत्राणि ॥ ருஅ ॥
सपदीति । जनानामाजीव्यैः उपजीव्यैः द्रुमैराकीर्णं समा
प्रियं सर्वेषां प्रियाणि यस्मिन् तत् ॥ ருகூ ॥ तत्राह—

இவ்விதம் சரஸ்வதி தேவிக்குப் பதிபாகிய பிரம்மதேவர் தர்க்கம் முதலான யுக்திசாஸ்திரங்களுக்கு எட்டாததாயும், அஸாதாரணமான மகிமைபெற்றதும், வேறொரு ஸாதகமின்றி தானாகவே பிரகாசிக்கும் சுகரூபமாயும், மாயைக்கு வெளிப்பட்டதாயும், ஆகையால் உபநிஷத்துக்களில் கண்ணுக்குத் தெரிகிற ஜடம்யாவும் பிரம்ம மல்லவென்று கூறப்பட்டதுமான ஞானஸ்வரூபமாகிய பரமாத்ம ரூபத்தைப் பார்த்து இது என்ன ஆச்சரியமென்று மயங்கும்பொழுது பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதை அறிந்து மாயையாகிற ஒருதிரையை விரித்தார். (ருஎ)

பிறகு பிரம்மதேவர் முன்னிருந்த அறிவை மறந்து கண்களை மூடிக்கொண்டு பிணம்போல் நினைவற்றுக்கிடந்து எழுந்திருந்து வருத்தத்துடன் பார்த்துக்கொண்டு, நிழலில் பலஜனங்கள் உட்கார்ந்து ஸுகிக்கயோக்கியமான மரங்கள் அடர்ந்ததும், பார்வைக்கு மிக்கப் பிரியமானதும், தம் முன்னிருப்பதுமான பிருந்தாவனத்தைப் பார்த்தார். (ருஅ ருகூ)

यत्र नैसर्गदुर्वैराः सहासन्नृमृगादयः।
मित्राणीवाजितावासद्रुतरुट्तर्षकादिकम् ॥ ॥६०॥

तत्रोद्वहत्पशुपवंशशिशुत्वनाट्यं
ब्रह्माद्वयं परमनन्तमगाधबोधम् ।
वत्सान्सखीनिव पुरा परितो विचिन्व-
देकं सपाणिकवलं परमेष्ठ्यचष्ट ॥ ॥६१॥

दृष्ट्वा त्वरेण निजधोरणतोऽवतीर्य
पृथ्व्यां वपुः कनकदण्डमिवाभिपात्य ।
स्पृष्ट्वा चतुर्मुकुटकोटिभिरङ्घ्रियुग्मं
नत्वा मुदश्रुसुजलैरकृताभिषेकम् ॥ ॥६२॥

यत्रेति । नैसर्गदुर्वैराः स्वाभाविका दृष्टिकायप्रभृतिवैरवन्तोऽपि नराः सिंहादयश्च मित्राणीव यत्र सहैवासन् । अजितस्य श्रीकृष्णस्य आवासेन द्रुताः पलायिताः रुट्तर्षादयः क्रोधलोभादयो यस्मात्तत्तथाभूतम् । अत्र तर्षेति [illegible] ॥६०॥ तत्रेति । तत्र च परमेष्ठी ब्रह्मा परमद्वयं ब्रह्म अचष्ट अपश्यत् । कथंभूतम् पशुपवंशशिशुत्वनाट्यमुद्वहत् । नाट्यमित्यत्र हेतुः अगाधबोधमिति । उद्वहत् वत्सान् विचिन्वत् सखीन् सखीनिव अगाधबोधं च विचिन्वत् एकं तत्र परितो विचिन्वत् पुरं च शिशूनुद्वहत् ब्रह्म च सपाणिकवलमिति नाट्योदाहरणत्रयम् ॥६१॥ दृष्ट्वेति । निजधोरणतः स्ववाहनात् । त्वरेण वेगेन । अवतीर्य दण्डवन्निपात्य वपुः

அவ்விடத்தில் இயற்கையாக வைரமுள்ளமனிதர் சிங்கம் முதலிய பிராணிகள் ஒன்றுக்கொன்று சிநேகமுள்ளதுபோல் வசிக்கவும், கிருஷ்ணன் வசிப்பதால், கோபம், லோபம் முதலிய துர்க்குணங்கள் இல்லாமலிருக்கவும் பார்த்தார். ௬0)

அவ்விடத்தில் தன்னைத்தவிர இரண்டாவது வஸ்து இல்லாதவராக விருந்துகொண்டு கன்றுகளைத்தேடுவதும், தான் ஒருவராகவிருந்து ஊகித்து சிநேகிதர்களைத் தேடுவதும், பலராமரை பல இடங்களில் தேடுவதும், கையில் புளியோதனம் முதலிய கபளங்களை வைத்துக்கொள்வதும் ஆகிய இவைகளால், கோபர்களாக விளையாடுகிற கிருஷ்ணனை பிரம்மதேவர் பார்த்தார். ௬௧

அப்படிப்பார்த்தவுடன் வேகமாகத் தம் ஹம்ஸவாகனத்தில் நின்று பூமியிலிறங்கி, தங்கத்தடிக்கொப்பான உடலுடன் கீழே நெருங்கி, நாலு கிரீடங்களின் நுனிகளால் கிருஷ்ணன் பாதங்களைத்தொட்டு வணங்கி, ஆனந்தக் கண்ணீரால் பாதங்களில் அபிஷேகஞ் செய்தார். ௬௨

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍|
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃॥௬௩॥

𑌶𑌨𑍈𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍𑌰𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌃|
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃
𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑍈𑌲𑌤𑍇𑌲𑌯𑌾॥ ॥௬௪॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 | 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿॥ ௬௨ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿| 𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌂॥ 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௬௩ ॥ 𑌶𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿| 𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 𑌸𑌕𑌮𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑌯𑌾 | 𑌇𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 | 𑌐𑌲𑌤 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌤𑍍 ॥௬௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இவ்விதம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பாதங்களில் வெகுநேரம் பலதடவை எழுந்திருந்து வணங்கி தாம் முன்பார்த்த அவருடைய மகிமையை அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்டு நின்றார். ௬௩

பிறகு மெதுவாக எழுந்திருந்து கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டும், அஞ்சலிபந்தத்துடன் வணங்கிக்கொண்டும், பக்தியுள்ளவராயும், சலனத்துடன் நடுங்கிக்கொண்டும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து தளர்ந்த வார்த்தையினால் பிரம்மதேவர் துதித்தார். ௬௪

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ चतुर्दशोऽध्यायप्रारम्भः ॥
वत्सापहरणे भगवन्महिमाविष्कारेण
ब्रह्मणा कृतस्तुतिः

॥ ब्रह्मा ॥

नौमीड्य तेऽभ्रवपुषे तडिदम्बराय
गुञ्जावतंसपरिपिच्छलसन्मुखाय।
वन्यस्रजे कवलवेत्रविषाणवेणु
लक्ष्मश्रिये मृदुपदे पशुपाङ्गजाय॥ ॥१॥

[illegible]

14-வது அத்தியாயம.

பிரம்மதேவர் துதிக்கிறார்.

துதிக்கத்தக்க ஏ. கிருஷ்ணபகவானே! நீலமேகம் போன்ற சரீரத்தை யுடையவராயும், மின்னலைப் போன்ற பீதாம்பரத்தை அணிந்து கொண்டிருப் பவராயும் குண்டுமணியால் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களாலும், மயில்தோ கையாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய முகமுடையவராயும், துளசிமாலையை அணிந்து கொண்டிருப்பவராயும், அன்னம், பிரம்பு, கொம்புவாத்தியம், புல் லாங்குழல் இவைகளால் அழகையுடைத்தானவராயும், நந்தகோபருடைய குமா ராயும் உள்ள உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். (௧)

அஸ்யாபி தே³வ வபுஷோ மத³நுக்³ரஹஸ்ய
ஸ்வேச்சா²மயஸ்ய ந து பூ⁴தமயஸ்ய கோ(அ)பி ।
நேஶே மஹி த்வவஸிதும் மநஸாந்தரேண
ஸாக்ஷாத்தவைவ கிமுதாத்மஸுகா²நுபூ⁴தே꞉ ॥ ௨ ॥
ஜ்ஞாநே ப்ரயாஸமுத³பாஸ்ய நமந்த ஏவ
ஜீவந்தி ஸந்முக²ரிதாம் ப⁴வதீ³யவார்த்தாம் ।
ஸ்தா²நே ஸ்தி²தா꞉ ஶ்ருதிக³தாம் தநுவாங்மநோபி⁴-
ர்யே ப்ராயஶோ(அ)ஜித ஜிதோ(அ)ப்யஸி தைஸ்த்ரிலோக்யாம் ॥

அபி நேஶே ந ஶக்நோமி யதா² கஸ்²சித³பி நேஶே ந ஸமர்த²꞉ ஸ்யாம் | ஸாநுக்³ரஹா-
பவிஶேஷணத்³வயம் மத³நுக்³ரஹஸ்ய மமாநுக்³ரஹோ யஸ்மாத் தஸ்ய மத³நுக்³ரஹ-
ஸ்ய கிஞ்ச ஸ்வேச்சா²மயஸ்ய ஸ்வீயாநாம் ப⁴க்தாநாம் யதா²யதா² இச்சா² ததா²ததா² ப⁴வத꞉
தந்மஹிமாநம் ஜ்ஞாதும் ந ஶக்யதே அத꞉ ஸ்வரூபந்து பூ⁴தமயஸ்ய அவித்³யாகார்ய-
ஸ்தூ²லஸ்ய யதா²வஸ்தா²வஸ்த²யா கத²ம் ப⁴வேத் ஸாக்ஷாத்தவைவ ஆத்மஸு-
கா²நுபூ⁴தேரேவ ஸ்வஸுகா²நுப⁴வ மாத்ரஸ்யாவதாரிணோ கு³ணாதீ-
தஸ்ய மஹிமாநம் அந்தரேண நிர்மலேநாபி மநஸா கோவா ஜ்ஞாதும் ஸமர்தோ²
ப⁴வேத் | அத²வா ந து பூ⁴தமயஸ்ய அபி து விராட்³ரூபஸ்ய தவ ஸந்நிஹித-
ஸ்யாபி வபுஷ꞉ மஹிமாநம் அவஸிதும் கோபி நேஶே | ததா³ ஸாக்ஷாத்த-
வைவ ஸாவரணஸ்ய நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்ய ஸ்வரஹிதஸ்ய உத்க்ருஷ்டஸ்யாஸ்ய
மஹிமாநம் அவஸிதும் கோபி நேஶே இதி கிம் வக்தவ்யமித்யர்த²꞉ ॥ ௨ ॥ தர்ஹி
கத²ம் ஸம்ஸாரஞ்சரேயுர்ப⁴க்தா꞉ தத்ராஹ ॥ ஜ்ஞாந இதி ॥ உத³பாஸ்ய ஈஷத³ப்ய-
க்ருத்வா ஸத்³பி⁴꞉ ஊர்த்⁴வரிதாம் ஸ்வத ஏவ நித்யம் ப்ரகடிதாம் ப⁴வதீ³யாம் வார்த்தாம் ஸ்வ-
ஸ்தா²நஸ்தி²தா꞉ ஸந்நிதௌ⁴ ஶ்ரவணம் ஸ்வத ஏவ ஶ்ருதிக³தாம் ஶ்ரவணம்
ப்ராப்தாம் தநுவாங்மநோபி⁴꞉ நமந்த꞉ ஸத்குர்வந்த꞉ யே ஜீவந்தி கேவலம் யத்³யபி

ஓ. தேவரே ! எனக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவதாயும், இஷ்டப்படி எடப்பதாயும், நினைக்கமுடியாத நிர்மலமான சத்துவகுணமுடையதாயும், இருக்கிற உம்முடைய சரீரத்தின் மகிமையை நான் அறிய அசக்தனாயிருக்கிறேன். ஆதலால் ஆத்மசொருபராகிய உம்மைத்தியானம் பண்ணுவதாலுண்டாகிற சுகத்தின் மகிமையை, மனதையடக்கின முனிவர்களாலும் அறியமுடியாது. (௨)

திரிலோகங்களிலும் அடைய முடியாதவரே ! எந்த பக்தர்கள், ஞானமார்க்கத்தில் சிரமப்படாமல், சத்துக்களால் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய கதைகளை தங்கள் தங்கள் இடங்களிலேயே யிருந்து கொண்டு சிரவணஞ் செய்து, மனம், வாக்கு, காயங்களால் உம்மைப்பூசித்து ஜீவிக்கிறார்களோ அவர் உம்மையடைகிறார்கள். (௩)

श्रेयःसृतिं भक्तिमुदस्य ते विभो
　　क्लिश्यन्ति ये केवलबोधलब्धये ।
तेषामसौ क्लेशल एव शिष्यते
　　नान्यद्यथा स्थूलतुषावघातिनाम् ॥ ௪ ॥

पुरेह भूमन् बहवोऽपि योगिन-
　　स्त्वदर्पितेहा निजकर्मलब्धया ।
विबुध्य भक्त्यैव कथोपनीतया
　　प्रपेदिरेऽञ्जोऽच्युत ते गतिं पराम् ॥ ௫ ॥

नान्यत्कार्यमिति तैः प्रायशः त्रिलोक्यामन्यैरजितोऽपि । हे
अजित त्वं जितः प्राप्तोऽसीति । किं ज्ञानश्रमेणेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भक्तिं
विना ज्ञानार्थं श्रमवैयर्थ्यमाह — श्रेय इति । श्रेयसामभ्युदया-
पवर्गलक्षणानां सृतिः स्रवणं यस्याः । सरस इव निःसरणानां
तां ते । भक्तिमुदस्य त्यक्त्वा । श्रेयसामामुष्मिकादीनां वा तेषां
क्लेशलः क्लेश एवावशिष्यते नान्यत् । क्षुद्रं सारः यथा स्वल्पं धान्यं
परित्यज्य कणाः कणविहीनान् स्थूलान् तुषानेवावघ्नन्ति
तेषां न किञ्चित्फलम् । एवं भक्तिं त्यक्त्वा केवलबोधाय प्रयत
न्ते । तेषामपीति ॥ ४ ॥ भक्त्यैव ज्ञानं नान्यथेत्यत्र सदाचारं प्रमा
णयति । पुरेति । हे भूमन् परिपूर्ण । इह लोके बहवोऽपि योगि
नो विरक्ताः । योगैः ज्ञानप्राप्त्यसमर्थाः सन्तः त्वदर्पितेहाः समर्पित
लौकिकवैदिकचेष्टा येषां ते । निजकर्मलब्धया स्वधर्मार्पितैः निजैः
कर्मभिः लब्धया । यद्वा स्वार्पिता ईहाश्च निजानि कर्माणि च तैर्लब्
धयेत्येकं पदम् । कथोपनीतया कथया स्वतो वा प्रापितया । भक्त्यै
व विबुध्य तत्त्वं ज्ञात्वा । अञ्जसा सुखेनैव तव परां गतिं प्रापुः ।
भवज्ज्ञानवत्स्वगुणनिरूपणयोः परस्परयोः विज्ञानादुपपत्तिमत्तया
श्रवणादिभिरेव सुसम्प्राप्तिः नान्यथेत्यर्थो भवति ॥ ५ ॥ इदानीं यच्च

மோக்ஷத்தைத் தருகிற பக்தியை விட்டு, ஞானமார்க்கத்தில் மட்டும் எவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களோ அவர்களுடைய கஷ்டமானது, நெற்பதரைக் குத்தி அதனால் பயனடையாதவர்களுடைய கஷ்டம்போல் முடிகிறது. அன்றி வேறொன்றுமில்லை. ௪

எங்கும் நிறைந்த கிருஷ்ணபகவானே! முற்காலத்தில்; அநேகம் யோகிகள் உமக்கு அர்ப்பணஞ் செய்த இச்சை, கிரியைகளாலும், உம்முடைய கதைகளைக் கேட்டதாலும் உண்டான பக்தி ஒன்றினாலேயே தத்துவத்தை யறிந்து உம்முடைய திருவடியை அடைந்தார்கள். ௫

तथापि भूमन् महिमाऽगुणस्य ते
विबोद्धुमर्हत्यमलान्तरात्मभिः।
अविक्रियात् स्वानुभवादरूपतो
ह्यनन्यबोध्यात्मतया न चान्यथा॥ [६]

[illegible] विशेषेण दुर्ज्ञेयत्वमुक्तम्। तथापि गुणातीतस्य ज्ञानं कथञ्चिद्भवेत्। न तु सगुणस्य तव [illegible] इति श्लोकद्वयेन॥ तथापीति। हे भूमन् [illegible] अगुणस्य ते महिमा। अमलान्तःकरणैः प्रत्याहृतेन्द्रियैः। विबोद्धुं [illegible] अर्हति योग्यो भवति। अथवा विबोद्धुं ज्ञातुमर्हति। अर्ह्यते शक्यत इत्यर्थः। [illegible] कथम्। स्वानुभवात् शुद्धान्तःकरणवृत्तिसाक्षात्कारात्। नन्वन्तःकरणवृत्तिः सविकारमेव विषयीकरोतीति। [illegible] अविक्रियादिति। विक्रियाविशेषाकारः। तद्रहितात्। [illegible] इत्यर्थः। नन्वन्तःकरणसाक्षात्कारविषयश्चेत् [illegible] अरूपत इति रूपं विषयः। अविषयात् [illegible] अतो नायं दोष इति भावः। [illegible] अनन्यबोध्यात्मतया स्वप्रकाशत्वेनैव नान्यथा। [illegible] अथवा [illegible] अगुणस्य ते महि महिमानं अमलान्तःकरणवृत्तिभिः इन्द्रियैरपि [illegible] विबोद्धुं [illegible] इत्यर्थः। [illegible] गुणात्मन इति। गुणात्मनः [illegible] गुणान् विमातुं ज्ञातुं [illegible] अस्य विश्वस्य हिताय [illegible] बहुगुणाविष्कारेण अवतीर्णस्य। [illegible] कालेनेति। [illegible] बहुजन्मना कालेन। [illegible] विशेषेण [illegible]

எங்கும் நிறைந்த பிர்மமே! முக்குணமற்றவரான உம்முடைய மகிமையை, நிர்மலமான அந்தக்கரணமுடையவர்கள் தாம் அறியத்தக்கவர்கள், ஏனென்றால்; கிரியையில்லாதவராயும், ரூபமில்லாதவராயும், ஒருவராலும் அறிய முடியாதவராயும், தனக்குத்தானே விளங்குகின்றவராயும் இருக்கிறீர்

गुणात्मनस्तेऽपि गुणान् विमातुं
हितावतीर्णस्य क ईशिरेऽस्य।
कालेन यैर्वा विमिताः सुकल्पै-
र्भूपांसवः खे मिहिका द्युभासः॥ ॥७॥

तत्तेऽनुकम्पां सुसमीक्षमाणो
भुञ्जान एवात्मकृतं विपाकम्।
हृद्वाग्वपुर्भिर्विदधन्नमस्ते
जीवेत यो मुक्तिपदे स दायभाक्॥ ॥८॥

पश्येश मेऽनार्यमनन्त आद्ये
परात्मनि त्वय्यपि मायिमायिनि।
मायां वितत्येक्षितुमात्मवैभवं
ह्यहं कियानैच्छमिवार्चिरग्नौ॥ ॥९॥

कणाः खे द्युभासः दिवि नक्षत्रादिकिरणपरमाणवो वा॥७॥ तस्माद्भक्तिरेव सम्पाद्या इत्याह — तदिति। ते तव अनुकम्पां सुसमीक्षमाणः कदा कृपा भविष्यतीति तां प्रतीक्षमाणः। स्वार्जितं च कर्मफलमनासक्तस्तु भुञ्जान एव नातीव तद्व्यावृत्तिमाकाङ्क्षन् यो जीवेत् स मुक्तिपदे दायभाग्भवति। यथा जीवतः पितुरेव दायभाक्त्वमिव मुक्तौ नान्यदपेक्ष्यत इति भावः॥८॥ तदेवं स्वापराधं क्षमापयितुं स्वापराधं निवेदयति॥ पश्येति। हे ईश मे अनार्यत्वं पश्य। यदहं अनन्ते आद्ये परमात्मनि त्वयि। अप्येवम्भूतेऽपि मायिनामपि मायामोहके त्वयि। स्वमायां वितत्य

பூமியிலுள்ள புழுதிகளையும், ஆகாயத்திலுள்ள பனித்துளிகளையும், அநேக நாளில் கணக்கிட்டுச் சொல்லக் கூடியவராலும் இவ்வுலகத்தின் நன்மைக்காக அவதாரஞ்செய்த உம்முடைய கலியாணகுணங்களை கணக்கிட்டுச் சொல்லமுடியாது. எ

எவர் உம்முடைய கிருபையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டும், தன் கர்மபலனை ஓட்டாமல் அனுபவித்துக்கொண்டும், மனம், வாக்கு, காயங்களால் உம்மை வணங்கிக் கொண்டும் ஜீவிக்கிறரோ, அவர்தான் மோட்சபதவியில் பங்குள்ளவராகின்றார். அ

ஓ ஈசனே! நான்செய்தபிழையைப்பாரும் முடிவற்றவராயும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதியாயும், மாயையையும் மயக்கக்கூடியவராயும், பரமாத்மாவாயுமிருக்கிற உம்மிடத்தில், என்னுடைய மாயையினல் என் சாமர்த்தியத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பினது அக்கினியிலிருந்து உண்டான சுவாலையானது அக்கினியைத் தகிக்க முயன்றதுபோலாகும். கூ

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌮𑍇 𑌰𑌜𑍋𑌭𑍁𑌵𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌜𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍𑌧𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷
𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌾𑌥𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । ॥௧௦॥

𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌮𑌹𑌦𑌹𑌂𑌖𑌚𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑍂
𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌘𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌿𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌰𑌾𑌣𑍁𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌾𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । ॥௧௧॥

[illegible] । 𑌅𑌹𑍋 [illegible] ॥௯॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌜𑍋𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌜𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍𑌧𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌅𑌜𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 [illegible] ॥௧௦॥ [illegible] — 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌖𑌮𑍍 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 । 𑌚𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌃 । 𑌵𑌾𑌃 𑌜𑌲𑌮𑍍 । 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌘𑌟𑌃 । 𑌸 𑌏𑌵 [illegible] 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌵 । 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌈𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌇𑌵 𑌰𑍋𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 [illegible] ॥௧௧॥ 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

ஏ அச்சுதரே! ரஜோ குணத்திற் பிறந்தவனையும், உம்முடைய மகிமையை அறியாதவனையும், நான் ஒரு அதிகாரமுள்ளவனென்று நினைத்தவனையும் சிருஷ்டி கர்த்தாவென்னும் கர்வமாகிற இருளடைந்த கண்களையுடையவனுமான என்னுடைய குற்றத்தைப்பொறுத்து, இவன் நம்மைச் சேர்ந்தவனென்று என் பேரில் கிருபை செய்ய விரும்புகிறேன். ௰

பிரகிருதி, மகத்தத்துவம், அகங்காரம், ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம் பூமி இவைகளுடைய கலப்பாகிய ஒரு குடம்போன்ற அண்டத்தை, ஏழுஜாண் அளவுள்ள சரீரமாகவுடைய நான் எம்மாத்திரம்? கணக்கிட முடியாத மேற்கூறிய அண்டமாகிற பரமாணுக்கள் உலாவுவதற்குரிய ஜன்னல் போன்ற மயிர்க் குழிகளையுடைய உம்முடைய மகிமை எம்மாத்திரம்? ௧௧

उद्‌क्षेपणं गर्भगतस्य पादयोः
    किं कल्पते मातुरधोक्षजागसे ।
किमस्ति नास्तिव्यपदेशभूषितं
    तवास्ति कुक्षेः कियदप्यनन्तः ॥ ௧௨ ॥

जगत्त्रयान्तोदधिसंप्लवोदे
    नारायणस्योदरनाभिनालात् ।
विनिर्गतोऽजस्त्विति वाङ्न वै मृषा
    किं त्वीश्वर त्वन्न विनिर्गतोऽस्मि ॥ ௧௩ ॥

ननु पद्भ्यां स्पृष्टस्पृष्टकायकारणं गर्भे पादप्रहारोऽपि त्वदुचितं । न त्वेषां पदानां सर्वविषये उचितं स्थितिरिवा सर्वं वस्तु स्यात् । हे अधोक्षज तव कुक्षेः अनन्तः बहिः कियदपि किंचिदप्यस्ति किमस्ति । न किंचिदस्तीत्यर्थः । अतः सर्वस्य त्वत्कुक्षिगतत्वेन गर्भस्थत्वात् त्वया च मातृवत् ममापराधः सोढव्य इति भावः ॥ ௧௨ ॥ किंच विशेषतोऽपि त्वत्तोऽहं जात इत्याह — जगदिति । जगत्त्रयस्यान्ते य उदधीनां संप्लवः संश्लेषः । तस्मिन्नुदके उदरे नारायणस्योदरस्य नाभिः तस्या नालात् अजो विनिर्गत इति या जनवाक् सा तावन्मृषा न भवति । एवं स्थितं । तथापि हे ईश्वर त्वत्तः अहं किं न विनिर्गतो ननु त्वत्तोऽस्मि । अपि तु त्वत्त एव निर्गतोऽस्मीत्यर्थः । ननु तर्हि नारायणस्य पुत्रोऽस्तु किमायातं तत्राह — नारायण इति । न हीति काकुरेव नारायण इत्यावादयति । कथं नारायण इति वेदत आह — सर्वदेहिनामात्मासि यतस्त्वं नारायणो न भवसि । नारं जीवसमूहः अयनमाश्रयो यस्येति । अत एव सर्वदेहिनामात्मत्वान्नारायण इति भावः । हे अधीश त्वं नारायणो न हीति वा नञः काकुः । अधीशः प्रवर्तकः । ततश्च नारस्यायनं प्रवृत्तिर्यस्मात् स इत्यर्थः । वा नसस्तेवावाविति । किंचाखिललोकसाक्षी अखिललोकस्य

௧௨. அதோக்ஷஜரே ! தாயின் கர்ப்பத்தையடைகின்ற சிசுவின் கால் உதறுதலானது குற்றமாகுமா ? ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மங்களென்று சொல்லப்பட்ட சகல வஸ்துக்களும் உம்முடைய வயிற்றுக்குள்ளிருப்பதல்லாமல் வெளியில் சிறிதுமில்லை. ௧௨

௧௩. ஈசுவரா ! உலகங்கள் பிரளயகாலத்தில் கலந்த சமுத்திர ஜலத்தில் பள்ளிகொண்ட நாராயணருடைய வயிற்றிலிருக்கிற நாபிக்கொடியிலிருந்து பிரம்மதேவன் உண்டானானென்கிற சொல் உண்மையானதால், உம்மிடத்திலிருந்துதான் பிறந்தேன். ௧௩

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾—
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌂𑌗𑌂 𑌨𑌰𑌭𑍂𑌜𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾—
𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾 ॥ ॥௧௪॥
𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌜𑍍𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍈𑌵 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍈𑌵
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍋 𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿 ॥ ॥௧௫॥

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌂𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌵𑍈𑌵𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌃 ॥ 𑌆𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌃 ॥ 𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤 𑌆𑌹—𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥௧௪॥ 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 । 𑌤𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌕𑌮𑌲𑌨𑌾𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 । 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 । 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨 𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாராயணராகியநீர்தான் ஆத்மா. அவைகளை இயங்கச் செய்கிறவரும் நீரே. அவர்களுக்குள் சம்பந்தப்படாமலிருந்து பார்க்கிறவரும் நீரே. பூமி, ஜலம், பிராணிகள் இவைகளுக்கு நீர் இருப்பிடமானதால் நாராயணர். ஆனல் இவையெல்லாம் உம்முடைய மாயையே; உண்மையல்ல. ௧௪

ஏ பகவானே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமான உம்முடலானது, ஜகத்திலிருப்பது உண்மையானல், அப்பொழுது நான் ஏன் பார்க்கவில்லை? அல்லது என் மனதிலும் ஏன்தோன்றவில்லை? இப்பேர்ப்பட்ட மாயாவிநோதங்களை எனக்கு நீர் காட்டியிருக்கிறீரல்லவா? ௧௫

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇
𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌸𑍍𑌯 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 । ॥கசு॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌪𑍀𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ ॥கஎ॥

𑌅𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌮 𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌏𑌕𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌖𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌮𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾-
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥கரு॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑌯𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑌵𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 ॥கசு॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 । 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌘𑌟𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥

மாயையை அடக்கிக்கொண்டிருக்கிறவரே ! உம்முடைய இந்த அவதாரத்தில்தானே, வெளியில் பிரகாசமாயிருக்கிற பொய்யான இவ்வுலகம் முழுவதையும் உம்முடைய வயிற்றுக்குள் உம்முடைய தாயாருக்குக் காண்பித்திருக்கிறீர். (கசு)

உம்முடைய வயிற்றுக்குள் இவ்வுலகம் முழுவதும் எப்படித் தெரிகிறதோ அதற்கு வெளியிலும் முழுவதும் தெரிகிறது. இதுமாயையன்றி எவ்விதம் பொருந்தும்? (கஎ)

இன்றையதினத்தில் உம்மைத்தவிர மற்ற உலகம் முழுவதும் பொய்யென்றுஎனக்குக் காண்பித்தீர். (அவை) முதலில் நீர் ஒருவராயிருந்து பிறகு நான்கு கைகளோடு கூடிய சிநேகிதர்களாகிற இடைச் சிறுவர்களுமாகி, உலகம் முழுமையும் நீராகவே எனக்குத் தோன்றினீர். கடைசியில் எங்கும் நிறைந்தஒரேபிரம்மாகத் தனித்திருக்கிறீர். (கஅ)

अजानतां त्वत्पदवीमनात्म-
न्यात्माऽऽत्मना भासि वितत्य मायाम्।
सृष्टाविवाहं जगतो विधान
इव त्वमेषोऽन्त इव त्रिनेत्रः॥ ॥१९॥

सुरेष्वृषिष्वीश तथैव नृष्वपि
तिर्यक्षु यादःस्वपि तेऽजनस्य।
जन्माऽसतां दुर्मदनिग्रहाय
प्रभो विधातः सदनुग्रहाय च॥ ॥२०॥

[illegible]॥ [illegible] जननादिः [illegible] तथैव दर्शितमित्याह—[illegible] [illegible]। [illegible] विश्वस्य [illegible] [illegible] किं न दर्शितम्। किन्तु दर्शितमेव। तथा हि [illegible] [illegible] ॥१९॥ [illegible] दर्शितं [illegible] चेतनम्। [illegible] [illegible] निबन्धनमित्याह—श्लोकद्वयेन। अजानतामिति। त्वत्पदवीं [illegible] अजानतां अनात्मनि प्रपञ्चे स्थितः। [illegible] मायां वितत्य आभासि। कथं जगतः सृष्टौ अहमिव ब्रह्मेव विधाने पालने [illegible] अन्ते [illegible] त्रिनेत्र इव॥१९॥ [illegible] [illegible] जन्म [illegible] [illegible]—श्लोकद्वयेन॥ सुरेष्विति॥ सुरेषु वामनादिरूपेण ऋषिषु नारदादिरूपेण तिर्यक्षु वराहादिरूपेण यादःसु मत्स्यादिरूपेण नृषु रामादिरूपेण असन्निग्रहाय सदनुग्रहाय च॥२०॥

உம்முடைய சொரூபத்தை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தில், அவர்களுடைய ஆத்மாவாகவிருந்து கொண்டு, மாயையை விரித்து, சிருஷ்டியத்தில் [illegible] காலத்தில் விஷ்ணுபோலவும், அழிப்பதில் திரிநேத்திரர்போலவும் காணப்படுகின்றீர். (௧௯)

உலகங்களைக்காக்கிற. ஏ. பிரபுவே! துஷ்டர்களுடைய அகங்காரத்தை யடக்குவதற்காகவும், சத்துருக்களை அநுக்கிரகிப்பதற்காகவும் பிறப்பில்லாத உமக்குத் தேவர்களுக்குள் வாமனராகவும், ரிஷிகளுக்குள் நாரதராகவும், மனிதர்களுக்குள் ராமராகவும், ஜலஜந்துக்களுக்குள் ஆமையாகவும் அவதாரம் அமைந்திருக்கிறது. (௨௰)

को वेत्ति भूमन् भगवन् परात्मन्
योगेश्वरोतीर्भवतस्त्रिलोक्याम्।
क्व वा कथं वा कति वा कदेति
विस्तारयन् क्रीडसि योगमायाम्॥
तस्मादिदं जगदशेषमसत्स्वरूपं
स्वप्नाभमस्तधिषणं पुरुदुःखदुःखम्।
त्वय्येव नित्यसुखबोधतनावनन्ते
मायात उद्यदपि यत्सदिवावभाति॥ ॥२२॥

क इति। [illegible]
[illegible] भवतः ऊतीः क्रीडाः त्रिलोक्यां [illegible] क्व वा कथं वा कदा वा
कति वेति को वेत्ति [illegible] योगमायां [illegible] ॥२१॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥२२॥ [illegible]
[illegible]

எங்கும் நிறைந்தவராய், சகல ஐச்வரியம் பெற்றவராயுள்ள, யோகேச்வரரான பரமாத்மாவே, இந்த மூவுலகங்களிலும் யோகமாயையை விரித்துச் செய்த விளையாட்டுகளை: இன்ன இடத்தில் என்றும், இவ்விதமென்றும், இன்ன காலத்திலென்றும், இத்தனை யென்றும் அறிய எவரால் முடியும். (௨௧)

ஆகையால் துக்கத்தைத் தருவதும், சொப்பனத்தில் கண்ட உலகம் போல பொய்யுமான இவ்வுலக முழுவதும், அழிவற்ற சுஞ்ஞானவடிவான உம்முடைய உடலிலிருந்து மாயையால் வெளியாகி உண்மை போல் தோன்றுகிறது. (௨௨)

ஏகஸ்த்வமாத்மா புருஷ: புராண—
ஸத்ய: ஸ்வயம்ஜ்யோதிரனந்த ஆத்ய: ।
நித்யோऽக்ஷரோऽஜஸ்ரஸுகோ நிரஞ்ஜன:
பூர்ணோऽத்வயோ முக்த உபாதிதோऽம்ருத: ॥ ॥௨௩॥
ஏவம் விதம் த்வாம் ஸகலாத்மனாமபி
ஸ்வாத்மானமாத்மாத்மதயா விசக்ஷதே ।
குர்வர்கலப்தோபநிஷத்ஸுசக்ஷுஷா
யே தே தரந்தீவ பவான்ருதாம்புதிம் ॥௨௪॥

ஜ்யோதி:। நிரஞ்ஜன: உபாதிதோ முக்த இதி பதத்ரயேண। அயம் பாவ:। தத்ர த்வத்திரோதாயகத்வேனைவ நிராக்ருதா ஆவித்யாவிக்ரியயா ஜ்ஞானேன வா ஸ வேத்ய। க்ரியயா ஆவித்யாதத்வஸ்யைவ நிராக்ருதா। ஜ்ஞானத: ஆவித்யம் வாஸ யதி। ஸ்வயம்ஜ்யோதிரிதி। விக்ருதிரவித்யாவாகாரேண நாவபாஸதே ந வ்ரீஹீ ணாமிவ உபாத்யாகாரேண ஸவேஸ தத்வாஸம்பந்த ஸாஸம்பவதீத்யாஹ- முக்த உபாதித இதி। ஸம்ஸ்காரோபி கிமிதி ஸ்பாயாதேன ஜீவாகாரேணவா। தத்ராதிஸ்பாயானம் பூர்ணத்வேனைவ நிராக்ருதம் । ஜீவாகாரணம் வார யதி। நிரஞ்ஜன இதி ந்யூனதா ஹ்ருத்ய: ॥ ௨௩ ॥ தஸ்மாதேவம் ஸம்யக்ஜ்ஞானாத் முக்தி ரித்யாஹ—ஏவம்விதமிதி। த்வாம் யே விசக்ஷதே ஸம்யக் பஶ்யந்தி। கயா ஆத்மாத்மதயா ஆத்மாத்மத்ருக் தஸ்ய ஸ்வரூபேண ந பேதத்வேன த்ருஷ்டிவ ஸர்வாணித்யாஹ ஸகலாத்மனாமபி ஸ்வாத்மானம்। கேன குருரேவார்க:। தஸ்மால்ல ப்தா உபநிஷஜ்ஜ்ஞானா ஸைவ ஸுசக்ஷு: தேன ஸர்வ ஏவ அன்ருதாம் புதிம் ஸாகேதரந்தீவ। அத்ர அஜ்ஞானேன தரந்தி। தத்தரந்தீவேதி। தத்வாத்மத யாஜ்ஞானேனேத்யர்த்தம் ப்ரதிஜ்ஞாதம் க்ரமேணாபாத்யதே। தத்ராத்மா நமேவாத்மதயேத்யனேன ஶ்லோகேன ஜ்ஞானேன தரந்தீத்யுபபாத்யதே। அஜ்ஞா நஸம்ஜ்ஞாவித்யேன தரந்தீவேத்யேதஸ்ய ஸார்த்தத்ரயேண ஶ்லோகத்வயேன தத்ராத்மா த்மதயேத்யேதத்ருபபாத்யதே ।௨௪॥ நன்வஜ்ஞானேகஸ்யம் ஸம்ஸாரம் தரந்தீத்யாஶங்க்ய

ஏ! பரமாத்துமாவே! நீர் ஒருவரே எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகவும், புராண புருஷராகவும், உண்மைபான்வராகவும், சுயஞ்சோதியாகவும், அளவற்றவராகவும், அழிவற்றவராகவும், மாறுதலடையாதவராகவும், இடைவிடாத சுகரூபியாகவும், சம்பந்தப்படாமல் எங்கும் நிறைந்தவராகவும், இரண்டற்றவராகவும், உடல் முதலிய உபாதியை நீக்கி அமிர்த சொரூபராகவுமிருக்கிறீர். (௨௩)

எந்த மகாத்மாக்கள் பரமகுருவாகிய சூரியனால் அடைந்த உபநிஷத்தாகிற கண்களால் இவ்விதம் சகல பிராணிகளுக்கும் தம் தம் ஆத்மாவாக விருக்கிற உம்மைத்தாமாகப் பார்க்கிறார்களோ அவர்கள் தாம் உண்மையற்ற சமுசாரக் கடலைக் கடக்கிறார்கள். (௨௪)

ஸ்தூலாத்மநைவாத்மதயா விஜாநதாம்
தமஸைவ ஜாதம் நிகிலம் ப்ரபஞ்சிதம் ।
ஜ்ஞாநீ ந பஶ்யேதபி ச தத்விலீயதே
ரஜ்ஜ்வாமஹேர்ப்ரமஸம்பவோ யதா ॥ ॥௨௫॥

ஸுஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞௌ பவபந்தமோக்ஷௌ
ஸ்தோ நாத்ர நாத்மந்யபி சித்ஸ்வபாவே ।
அஜஸ்ர நித்யாத்மநி கேவலே பரே
விசாரபூர்ணே தரணாவிவாஹநீ ॥ ॥௨௬॥

தஸ்யாஜ்ஞாநமூலகத்வமித்யாஹ — ஸ்தூலாத்மநேதி। தமஸைவாஜ்ஞாநேநைவ ப்ரபஞ்சிதம் ப்ரபஞ்ச:। ரஜ்ஜ்வாமஹேர்ப்ரமஸம்பவாவிதி। ஸர்பஶரீரஸ்யாவபாஸவதித்யர்த்த: ॥ ௨௫ ॥ நந்வஜ்ஞாநிந: ஸம்ஸாரோஸ்த்யேவ । கிந்த்வஜ்ஞஸ்யைவேதி। தத்ராஹ ஸுஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞாவிதி। ஸுஜ்ஞாநேந ஸம்ஜ்ஞாயமாநௌ பவபந்தமோக்ஷௌ பவேந பந்த: தஸ்மாந்மோக்ஷஶ்ச தௌ ஸ்தோ நாத்மநி சித்ஸ்வபாவே। சித்ஸ்வபாவஸ்வரூபே தயோரபாவஸ்ய காரணமாஹ — அஜஸ்ர இதி। ஏவம் ஸதி பரமாத்மநி ஸ்தூலத்ருஷ்டௌ நாஜ்ஞாநம் ந ச பந்த:। அதஏவ ஜ்ஞாநம் ந ச மோக்ஷ:। தரணாவஹநீ இவேதி ॥ ௨௬ ॥ நந்வஜ்ஞாநிந: ஸுஜ்ஞாநஸம்பந்தோ நிவர்த்ததாம் ॥ ஸ்தூலாத்மதயைவாஜ்ஞாநாதிதி கோऽயமாக்ரஹ இத்யாஶங்க்ய யதா தேஹாத்மபாவோ நிவர்த்தத ஏவ ஸ்தூலத்ருஷ்டேர்ஜ்ஞாநம் யாவத்ஸ்திதம் விஶேஷேண ஸூக்ஷ்மஸ்வரூபம் நாஸ்தீத்யாஹ — ஸ்வாமிதி। ஸ்வாத்மாநம் பரம் தேஹாதிகம் ஸ்வா। ஸ்தூலதேஹாதிகம் தயா பரம் தேஹாதிமாத்மநம் ஸ்வா। தேஹாத்மபாவமாத்மநஸ்த்யக்த்வா ஸ்வாத்மநஸ்து ஸ்தூலாபஹிர்த்ருஷ்ட்யா ஜகதிதம் । ந ஹி த்ருஶ்யமாநம் பரே த்ருஶ்யத இத்யர்த்த: ॥ ௨௭ ॥ விவேகிநஸ்ஸ்வத்ருக் ஸ்வாத்மைவ பாவ பராத்மாநம்

கயிற்றில் காணப்பட்டு மறையும் பாம்பின் தோற்றம்போல், தூலதேகத்தைத் தானாக அறிந்தவர்களுடைய அஞ்ஞானத்திலேயே இவ்வுலகம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே உலகம் ஞானிகளுக்கு மறைந்து விடுகின்றது. (௨௫)

இரவும் பகலும் உண்டாவது சூரியனைத் தவிரவேறல்லஅதுபோல ஒருவராகத்தனித்தும் நித்திய ராயுமிருக்கிற பராமாத்மாவினால் ஆத்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகிற சமுசாரத்தின் பந்தமோக்ஷங்கள் உண்மையான ஆத்மாவைத்தவிர வேறல்ல. (௨௬)

त्वामात्मानं परं मत्वा परमात्मानमेव च ।
आत्मा पुनर्बहिर्मृग्य अहोऽज्ञजनताऽज्ञता ॥ ||உஎ||

अन्तर्भवेऽनन्त भवन्तमेव
ह्यतत्त्यजन्तो मृगयन्ति सन्तः ।
असन्तमप्यन्त्यहिमन्तरेण
सन्तं गुणं तं किमु यन्ति सन्तः ॥ ||உஅ||

अथापि ते देव पदाम्बुजद्वय
प्रसादलेशानुगृहीत एव हि ।
जानाति तत्त्वं भगवन्महिम्नो
न चान्य एकोऽपि चिरं विचिन्वन् ॥ ||உகூ||

विचिन्वन्नित्याह—अन्तरिति॥ भवतीति भवं लिङ्गात्मकं शरीरं तदन्त्य एवकारं प्रयुङ्क्ते अतत्त्यजन्तः अपवदन्तः। नन्वसतोऽज्ञानेनाव स्थितस्यापवादेनेत्याशंक्य अतोऽपवादं विना अधिष्ठानतत्त्वज्ञानं न जायत इति सदसद्व्यवहारेणाह असन्तमिति। अन्त्यहिमन्तेऽहिरसन्तमपि अहिरज्ज्वन्तरेण तन्निषेधं विनेत्यर्थः। सन्तं गुणं रज्जुं सन्तः किमु विजानन्ति। सत्तत्त्वमपि विज्ञातुं वा न जानन्तीत्यर्थः। तथात्मतत्त्वे ऽप्यज्ञानानुवृत्तिरित्यर्थः॥२८॥ नन्वेवं ज्ञानेनैव साध्यो मोक्षः किमिति भक्त्या सेविता अत आह—अथापीति। यद्यपि ज्ञानस्य प्राधान्यं तथाप्यज्ञानविध्वंसः तथापि हे देव तव पदाम्बुजद्वयप्रसादलेशेनापि प्रसादांशे- नानुगृहीत एव भगवतो महिम्नः तत्त्वं जानाति नान्यो भगवत्प्रसादमन्तरेणेत्यर्थः। महिम्नः तत्त्वमिति। एकोऽपि सहायैर्विनापि चिरं अपि विचिन्वन् अतएवाश्रयमविचारयन्नपीत्यर्थः॥२९॥ तदेतत् तत्स्वरूपानुसारिणा ब्रह्मणा भक्तिप्राधान्यम्। अत एव ब्रह्मजिज्ञासुभिरपि भक्त्यैव

பரமாத்மாவாகிய உம்முடைய தன்மையை தூல தேகத்திலும் அதின் தன்மையை உம்மிடத்திலும் கற்பித்துக்கொண்டு ஆத்மாவானது வெளியில் தேடத்தக்கதென்கிறது. அறிவில்லாத ஆத்மாக்களுடைய தெரியாமை, மிகுந்த ஆச்சரியம். (உஎ)

ஏ! அனந்தரே! சத்துக்கள்; கயற்றில் தோன்றிய பாம்பென்ற அறிவை விலக்காமல் அது கயறென்று அறிய முடியாதது போல் இத்தூல தேகத்துக்குள் அசேதனங்கள் ஆத்மாவல்லவென்று தள்ளியேஉம்மை அறிகிறார்கள். உஅ

பகவானாகிய ஏ தேவரே! உம்முடைய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களின் பிரசாதத்தின் துளியால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டவனே, உம்முடைய மகிமையின் உண்மையை அறிகிறான். அவ்விதம் அநுக்கிரகிக்கப்படாத ஒருவன் எவ்வளவு காலம் தேடியும் அறியான். (உகூ).

தததஸ்து மே நாத ஸ பூரிபாகோ
    பவே(அ)த்ர வா(அ)ந்யத்ர து வா திரஶ்சாம்|
யேநாஹமேகோ(அ)பி பவஜ்ஜநாநாம்
    பூத்வா நிஷேவே தவ பாதபல்லவம்|| ||௩0||

அஹோ(அ)திதந்யா வ்ரஜகோரமண்ய:
    ஸ்தந்யாம்ருதம் பீதமதீவ தே முதா|
யாஸாம் விபோ வத்ஸதராத்மஜாத்மநா
    யத்த்ருப்தயே(அ)த்யாபி ந சாலமத்வரா:|| ||௩௧||

அஹோ பாக்யமஹோ பாக்யம் நந்தகோபவ்ரஜௌகஸாம்|
யந்மித்ரம் பரமாநந்தம் பூர்ணம் ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்|| ||௩௨||

ஸஜ்ஜநேஷ்வஸ்மிந் வா யேந பாக்யேந பவதீயாநாம் ஜநாநாம் மேகோ(அ)பிய: கஶ்சித
பி பூத்வா நிஷேவே அத்யும் ஸேவேயமிதி ||௩0|| தேவாதிஜந்மதோ(அ)பி யத்
ஸ்த்ருதி ஸ்வ ஹ்ருதி ஜந்மநி பஶ்ரூஷ்டித்வே ஸாதக்யம் தத்ஸ்வஸ்திபி: ப்ராப்யகோபி
ஆஹ அஹோ இதி| வ்ரஜகோரமண்ய: வ்ரஜஸ்தா: காவோ கோபவ்ருத்தேஶ்ச
யா வத்ஸதராத்மஜாத்ம நாவத்ஸதராத்மஜா நாஞ்ச ரூபேண| யஸ்ய தவ த்ருப்தயே
ஸவேதவிஹிதா: அத்வரா அபி நாலம் ஆயு:| தே நந்தா பூதிக்ஷணம் த்வய்யேவ
யாஸாம் ஸ்தந்யம் அம்ருதம் பீதம் தத்ர ஸாவதாநாம் கோபீநாம் வத்ஸ
ஜாதம் ந ஶக்யதே வக்தும் அஹோ இதி| அஹோ பாக்யமிதி வ்ரஜ நந்தகோப
வ்ரஜௌகஸாம் பாக்யஸ்ய ஸர்வதா அவர்ணநீயம்| யந்மித்ரம் யேஷாம் மித்ரம்
ப்ரஹ்ம ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்வரூபம் பரமாநந்தம் நிரதிஶய ஸர்வ ஸ்வரூபம்| ததாச
ப்ராக்ருதமித்ரஸ்ய பரஸ்பரோபகாரித்வாபேக்ஷயா உதாஹி விஷயவிநோ
யாஸ தேத்ரீ ஹஸ்த| ஶ்ரீக்ருஷ்ணேந பரமாநந்தேந ததா| கிம் தத்ரேஷா

ஏ! தேவரே! எந்த பாக்கியத்தால் நான் ஒருவன் உம்முடைய பக்தர்களில் சேர்ந்தவனுகி உம்முடைய பாதத்தளிரை சேவிக்கிறேனே, அப்படிப்பட்ட பெரும் பாக்கியமானது இப்பிறப்பிலாவது, இனிவரும் எப்பிறப்பிலாவது எனக்கு கிடைக்கட்டும். (௩0)

எந்த கோபஸ்திரீகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், குழந்தைகளாகவும் கன்றுகளுமாகி சந்தோஷத்துடன் அமிர்தபானஞ் செய்து, தேவப் பிராமணர்களுடைய யாகத்திலடைகிற திருப்தியைப் பார்க்கிலும், இனிமையான திருப்தியை யடைந்தீரோ, அந்த கோபஸ்திரீகளும் பசுக்களும் மிகுந்த புண்ணியம் பெற்றவர்கள். [௩௧]

பரமானந்த சொரூபராயும் எங்கும் நிறைந்தவருமான புராணபிர்மமாகிய உம்மை மித்திராக வடைந்த நந்த கோபருடைய பாக்கியமும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பாக்கியமும் அதிக மேலானது. [௩௨]

𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾—
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑌯𑌂 𑌬𑌤 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍀𑌕𑌚𑌷𑌕𑍈𑌰𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌬𑌾𑌮—
𑌶𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌜𑌮𑌧𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌤𑍇। ॥௩௩॥
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌯𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦—
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌰𑌜𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵। ॥௩௪॥

[illegible]

ஏ அச்சுதா ! இந்த கோகுலத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் பாக்கியம் அவ்வளவு மேன்மையானதல்ல, சந்திரன் முதலான பதினொருவரும் உருத்திரரும் நானுமாகிய பதின்மூன்று பெயர்களுடைய ஐம்புலன் களாகிய பாத்திரங்களால் உம்முடைய பாதபத்மத்தின் அமிர்த மதுவை சேவிக்கிற எங்கள் பாக்கியமே மிகவும் மேலானதாயிருக்கிறது. (௩௩)

எந்த பகவானுடைய பாதத்தூள்களை உபநிஷத்துக்கள் இன்னமும் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றனவோ ; அப்பேர்ப்பட்ட பகவானாகிய முகுந்தர், கோகுலவாசிகளுடைய முழுப்பிராணனாயிருக்கின்றார். காட்டில் ஒருபாகமாகிய பிருந்தாவனத்தில் அடங்கிய கோகுலத்தில் பிறப்பதான துமிகுந்தபாக்கியம். ௩௪

एषां घोषनिवासिनामुत भवान् किं देव रातेति न-
श्चेतो विश्वफलात्फलं त्वदपरं कुत्राप्ययन्मुह्यति।
सद्वेषादिव पूतनापि सकुला त्वामेव देवापिता
यद्धामार्थसुहृत्प्रियात्मतनयप्राणाशयास्त्वत्कृते॥ ॥௩௫॥
तावद्रागादयः स्तेनास्तावत्कारागृहं गृहम्।
तावन्मोहोऽङ्घ्रिनिगडो यावत्कृष्ण न ते जनाः॥ ॥௩௬॥

सामञ्जस्यं तदेतदेवेत्याह एषामिति। किं, [illegible] [illegible] विहाय [illegible] गोकुलवासिनां [illegible] येषां जीवितं [illegible] ॥௩௫॥ [illegible] विश्वफलात् [illegible] नहि नहि सद्वेषादिव सतां [illegible] पूतनापि सकुला त्वामेव देवापिता प्रापिता। [illegible] ॥௩௫॥ [illegible] तावदिति

தேவரே! பூதனையென்கிற ஒரு இராட்சசி யசோதையினுடைய உருவந் தரித்த நிமித்தம் குலத்தாருடன் அவளுக்குப் பரகதியைக் கொடுத்திருக்கின்றீர். எந்த கோகுலவாசிகள் தங்களுடைய வீடு, பொருள், பிள்ளைகள் பெண்டுகள், தங்கள் உடல், பிராணன், பசுக்கள் இவை முழுவதையும் உமக்கு அர்ப்பணஞ் செய்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சர்வபல ரூபியாகிய நீர் வேறெந்த பலனை யருளப்போகிறீரென்று என் மனது எண்ணி எண்ணி மயக்கத்தையடைகிறது. (௩௫)

ஏ. கிருஷ்ண! ஒருவன் எதுவரையில் உம்மைச்சேர்ந்தவனாகவில்லையோ அதுவரையில் அவனுக்கு ஆசை முதலானவை திருடர்களாகவும், வீடுசிறைச்சாலையாகவும், அஞ்ஞானமானது கால் விலங்காகவும் ஏற்படுகின்றன. [௩௬]

प्रपञ्चं निष्प्रपञ्चोऽपि विडम्बयसि भूतले ।
प्रपन्नजनतानन्दसन्दोहं प्रथितुं प्रभो ॥ ॥३७॥

जानन्त एव जानन्तु किं बहूक्त्या न मे प्रभो ।
मनसो वपुषो वाचो वैभवं तव गोचरः ॥ ॥३८॥

अनुजानीहि मां कृष्ण सर्वं त्वं वेत्सि सर्वदृक् ।
त्वमेव जगतां नाथो जगदेतत्तवार्पितम् ॥ ॥३९॥

हे कृष्ण [illegible] ॥३६॥ [illegible] प्रपन्नजनता [illegible] सन्दोहं [illegible] ॥३७॥ [illegible] जानन्त एव जानन्तु [illegible] मनसो वपुषो वाचो [illegible] तव वैभवं विषय इति ॥३८॥ [illegible] अनुजानीहीति । [illegible] सर्वं त्वमेव वेत्सि यतः सर्वदृक् जगतां नाथः [illegible] जगदेतत् [illegible] तवार्पितम् ॥३९॥ तदेवं किंकरं [illegible] श्रीकृष्णेति । वृष्णिकुल [illegible]

உம்மைச்சரணமடைகிற பக்தக்கூட்டத்துக்கு மேன்மையான ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவதற்காகவே, எக்காலத்திலும் சிற்சொரூபியாகிய நீர் உலகங்களை மாயையால் தோற்றும்படி செய்கிறீர்· (௩எ)

இப்படிப்பட்ட மகிமையுள்ள உம்மை அறிகிறேனென்று சொல்வார்கள். அது விஷயத்தில் அதிகம் சொல்லுவது ஒன்றுமில்லை. என்மனதிற்கும் உடலுக்கும், வாக்குக்கும், உம்முடையவைபவம் எட்டவில்லை. (௩அ)

ஏ. கிருஷ்ணு ! நீரே எல்லா உலகங்களுக்கும் நாதன். என்வடிவமான இந்த ஜகத்தை உமக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தேன். எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறீர் எல்லாவற்றையும் அறிகிறீர். ஆகையால் எனக்கு விடைதாரும். (௩௯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍁𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌜𑍋𑌷𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌶𑍂𑌦𑌧𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍 |
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌰𑍍𑌵𑌰𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍—
𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 | ||௪௦||

||𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 |
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 | ||௪௧||
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 |
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 | ||௪௨||

[illegible]

ஏ ஸ்ரீகிருஷ்ண! யாதவகுலமாகிற தாமரைப் பூக்களை மலரச் செய்வதில் சூரியன்போன்றவரே! பூமி, தேவர்கள், பிராமணர்கள், பசுக்கள் இவையாகிற கடலை விருத்தி செய்வதில் சந்திரன் போன்றவரே! அதர்மமாகிற இருட்டை விலக்குவதில் அக்கினி போன்றவரே! இவ்வுலகத்தில் இராட்சசர்களாகிய கம்ஸன் முதலிய துஷ்டர்களை அடக்கினவரே! சூரியன் வரையுள்ள அறிவுள்ளவர்களால் பூசிக்கத்தக்கவரே! உமக்கு வணக்கம். (௪0)

சுகர்கூறுகிறார்.

உலகங்களைப்படைக்கும் பிர்மதேவர் எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவான கிருஷ்ணபகவானை இவ்விதம் துதிசெய்து மூன்றுதடவை பிரதட்சிண நமஸ்காரங்கள் செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம் சென்றார். (௪௧)

பிர்மதேவர் சென்ற பிறகு கிருஷ்ணபகவான் முன்போல் உண்மையான கன்றுகளையும் தன் சிநேகிதர்களான இடைச்சிறுவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு முன் புசித்து விளையாடின யமுனையாற்றின் மணலுக்குச்சென்றார். (௪௨)

ஏகஸ்மிந்நபி யாதேऽப்தே ப்ராணேஶஞ்சாந்தராத்மந: ।
க்ருஷ்ணமாயாஹதா ராஜந் க்ஷணார்த்தம் மேநிரேऽர்பகா: ॥ ॥௪௩॥
கிம் கிம் ந விஸ்மரந்தீஹ மாயாமோஹிதசேதஸ: ।
யந்மோஹிதம் ஜகத்ஸர்வமபீக்ஷ்ணம் விஸ்ம்ருதாத்மகம் ॥ ॥௪௪॥
ஊசுஶ்ச ஸுஹ்ருத: க்ருஷ்ணம் ஸ்வாகதம் தேऽதிரம்ஹஸா ।
நைகோऽப்யபோஜி கவல ஏஹீத: ஸாது புஜ்யதாம் ॥ ॥௪௫॥
ததோ ஹஸந் ஹ்ருஷீகேஶோऽப்யவஹ்ருத்ய ஸஹார்பகை: ।
தர்ஶயம்ஶ்சர்மாஜகரம் ந்யவர்தத வநாத்வ்ரஜம் ॥ ॥௪௬॥
பர்ஹப்ரஸூநநவதாதுவிசித்ரிதாங்க:
ப்ரோத்தாமவேணுதலஶ்ருங்கரவோத்ஸவாட்ய: ।
வத்ஸாந் க்ருணந்நநுககீதபவித்ரகீர்த்தி:
கோபீத்ருகுத்ஸவத்ருஶி: ப்ரவிவேஶ கோஷ்டம் ॥ ॥௪௭॥

யத்யபி வர்ஷம் யாதம் ததாபி மாயாமோஹிதா: க்ஷணார்த்தம் மேநிரே ॥ ௪௩ ॥ கிம் கிமிதி ॥ யத் யயா மாயயா மோஹிதம் ஜகத் அபீக்ஷ்ணம் ப்ரதிக்ஷணம் விஸ்ம்ருதாத்மகம் விஸ்ம்ருத ஆத்மா யேந தயா ॥௪௪॥ ஊசுரிதி ॥ அதிரம்ஹஸா அதிவேகேந ஸ்வாகதம் ஸுஷ்ட்வாகதம் நைகோऽபி கவல: த்வாம் விநா அஸ்மாபி: நாபோஜி ந புக்த: அதஏஹி ஸாது யதா ததா புஜ்யதாம் ॥௪௫॥ தத இதி ॥ அப்யவஹ்ருத்ய புக்த்வா ॥௪௬॥ பர்ஹேதி ॥ ப்ரோத்தாமே

எ. அரசனே! அந்த இடைச்சிறுவர்கள் கிருஷ்ணபகவானுடைய மாயை யால் மறைபட்டு, தங்கள் பிராணநாதரான கிருஷ்ணபகவானை விட்டுப் பிரிந்து ஒருவருஷகாலத்தை அரை நிமிஷமாக எண்ணினார்கள். ௪௩

எந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய மாயையால் உலகமுழுதும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தன்னைத்தான் மறந்து மயங்கியிருக்கின்றதோ, அப்படிப்பட்ட மாயையிலகப்பட்டவர்கள், எவைகளைத்தான் மறக்கமாட்டார்கள். ௪௪

தங்கள் சிநேகதராகிய கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து அவசரத்துடன் சமீபத்தில் நெருங்கி, சுகமாக வந்தீர்களென்று கேட்டு, நீர் புறப்பட்டுப்போன பிறகு எங்களில் ஒருவன் ஒரு கவளமும் சாப்பிடவில்லை. வந்து அதைச் சாப்பிடும் என்று சொன்னார்கள். ௪௫

ஐம்புலன்களுக்கு அரசனாகிய கிருஷ்ணபகவான் சிரித்துக்கொண்டு அச்சிறுவர்களுடன் சாப்பிட்டு, மலைப்பாம்பின் தோலைக்காண்பித்து, கோகுலம் செல்வதற்கு காட்டிலிருந்து திரும்பினார். ௪௬

[கிருஷ்ணபகவானுடைய] மயில்தோகை, புட்பம், பலவர்ணங்களுள்ள தாதுக்கள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவராயும், கம்பீரமான புள்ளாங்குழல், கொம்பு வாத்தியம் இவைகளுடைய கோஷங்களால் உற்சவம் கொண்டெழுந்தருளினது போலவும், கூடவருகிறவர்கள் பாடும்தம்சரித்திர கீர்த்திபெற்றவராயும், கோபஸ்திரீகளுடைய கண்களின் பாக்கியமாகவும் இருந்து, கன்றுகளைக் கூட்டிக்கொண்டு கோகுலத்துக்குட் சென்றார். ௪௭

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾।
𑌹𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌜𑌗𑍁𑌃॥ ॥௪௮

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௪௯॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌃।
𑌇𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿॥ ॥௫௦॥

𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌸𑍌𑌪𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌯𑌨𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍌𑌵𑍀𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌶𑌿𑌃 𑌮𑍌𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌶𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌿𑌦𑍁𑌶𑍁𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃॥ 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌷𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃॥௪௭॥ 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿॥ 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌦𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌦𑌶𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑌃 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌂 𑌨𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌸𑍂𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥௪௮॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍। 𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍀𑌤𑌿॥௪௯॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌿𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௫௦॥ 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑍇

அப்பொழுது சிறுவர்கள் இன்றையதினத்தில் பெரிய மலைப்பாம்பினால் உண்டான பெரிய தீங்கிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றி, அப்பாம்பையும் கொன்றுவிட்டார். ௪௮

அரசன் வினவுகிறார்.

ஏ. வேதியரே ! தன் மாயையால் உண்டாக்கின பாலர்களிடத்தில் உண்டான அன்பு, நிஜமான பாலர்களிடத்தில் எவ்விதம் உண்டாகும்? அதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். ௪௯

சுகர்கூறுகிறார்.

ஏ. அரசனே ! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் தம்தம் ஆத்மாக்கள்தாம் மேலான அன்புக்கு விஷயமாகிறது. மற்ற மக்கள், பொருள் முதலானவை அதற்கு சாதகமாயிருக்கின்றன. ௫௦

𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ॥௫௧॥
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁 𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫௨॥
𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌭𑌾𑌕𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑍀 ॥ ॥௫௩॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௫௪॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍇𑌨𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ ॥௫௫॥

[illegible] ॥௫௧॥ [illegible] ॥௫௨॥ [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍀। 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 [illegible] ॥௫௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible]

ஓ அரச சிரேஷ்டரே! ஆகையினால் பிராணிகளுக்குத் தம்தம் ஆத்மாவினிடத்தில் இருக்கிற அன்பு தமக்குச் சாதகமாயுள்ள பிள்ளை, பணம், வீடு முதலியவைகளில் உண்டாகமாட்டாது. (௫௧)

தூலத்தையே ஆத்மாவென்று நினைத்திருக்கும் புருஷர்களுக்கு தன்தேகத்தில் உள்ள அன்பு தன்னை அநுசரித்த மற்றவர்களிடம் ஏற்படமாட்டாது. (௫௨)

இந்த தேகம் அழியும்பொழுதும் பிழைத்திருக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை அதிகமாயிருப்பதால் தன் ஆத்மாவின் சுகத்திற்கு தன் தேகம் சாதகமென்று அறிந்த விவேகிகளுக்கு தன் ஆத்மாவின் மீது ஏற்பட்ட அவ்வளவு அன்பு உடலில் ஏற்படாது. (௫௩)

ஆகையால் எல்லாப் பிராணிகளுக்குமே தம் ஆத்மா நிரம்பப் பிரியமானது. இந்த சராசரமாகிய உலகம் முழுவதும் ஆத்மாவின் பிரியத்திற்காகவே உலகத்தில் பிரியம் அடைகிறது. (௫௪)

சமஸ்த ஆத்மாக்களுக்கும் ஆத்மாவாகிய இந்த கிருஷ்ணபகவானை உம்முடைய ஆத்மாவென்று அறியும் அவரும். உலகத்தின் நன்மைக்காக மாயையினால் தேக முடையவர்கள் போல் காணப்படுகிறார். (௫௫)

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌚 ।
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 ॥ ॥௫௬॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫௭॥

𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌶𑍋 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌃 ।
𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂
𑌪𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫௮॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥௫௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௫௫॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௫௬॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 । 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥௫௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌯𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 । 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑌵𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௮॥௫௯॥

உண்மையாக அறிகிறவர்களுக்கு சராசரமான உலகம் முழுவதும் பகவானாகிய ஆத்மாவினுடைய உருவமேயன்றி வேறு வஸ்து சிறிதேனும் இல்லை. (௫௬)

எல்லாப்பிராணிகளின் உண்மையானது காரணத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அக்காரணத்திற்கும் பகவானாகிய கிருஷ்ணனே காரணம். அப்படியிருப்பதால் அவரில்லாத வஸ்து வென்று ரூபிக்கப்படுவதேது? (௫௭)

புண்ணியமான கீர்த்தி பெற்ற முராரியினுடைய, மகான்கள் ஆச்ரயித்த பல்லவம் போன்ற பாதமாகிய ஓடத்தை எவர்கள் சரணமடைகின்றார்களோ அவர்களுக்கு சமுசாரமாகிய சமுத்திரமானது பசுவின் கால் குளம்பு அளவாகிறதுமன்றி, அதுவே வைகுந்தமுமாகின்றது. ஆகையால் அவர்கள் ஆபத்துகளுக்கு லட்சியமாகிறதில்லை. (௫௮)

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யத்ப்ருஷ்டோऽஹமிஹ த்வயா ।
தத்கௌமாரே ஹரிக்ருதம் பௌகண்டே பரிகீர்திதம் ॥ ॥௫௯॥

ஏதத்ஸுஹ்ருத்பிஶ்சரிதம் முராரே—
ரகார்தனம் ஶாத்வலஜேமனம் ச ।
வ்யக்தேதரத்ரூபமஜோர்வபிஷ்டவம்
ஶ்ருண்வன் க்ருணன்னேதி நரோऽகிலார்தான் ॥ ॥௬௦॥

ஏவம் விஹாரை: கௌமாரை: கௌமாரம் ஜஹதுர்வ்ரஜே ।
நிலாயனை: ஸேதுபந்தைர்மர்கடோத்ப்லவனாதிபி: ॥ ॥௬௧॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ப்ரஹ்மஸ்துதிர்நாம சதுர்தஶோऽத்யாய:

ஏததிதி ॥ ஸுஹ்ருத்பிஶ்சரிதம்॥ அகஸ்யார்தனம் ... நோக்தம் ஶாத்வலே ஜேமனம் போஜனம் ச। வ்யக்தேதரத் ஸர்வஜகதாகாரரூபம் சதுர்புஜம்। ஶாஶ்வதஸ்வாத்மகம் ... வ்யக்தேதரத்ரூபம் ... தத்வரூபம் வா இதி ரூபம் அஜஸ்ய உருர்மஹான் அபிஷ்டவ: ஸ்தவ: தம் ப்ரஹ்மக்ருதம் ஸ்துதிம் ஏதத் ஶ்ருண்வன் க்ருணன் பாடயன் நர: ஸர்வபுருஷார்தான் ப்ராப்னோதி ॥ இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமே ... வ்யாஸ ... ஶ்ரீதரீயே ஶ்லோக: ॥௬௦॥௬௧॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் சதுர்தஶோऽத்யாயவ்யாக்யா

இதுவிஷயமாக நீர் என்னைக் கேட்டதற்கு விடை முழுவதும் நான் சொன்னேன். கௌமாரதிசையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் செய்த சரித்திரமாகிய இதைத்தான் அதற்குப் பிறகு வந்த பௌகண்டம் என்கிற திசையில் செய்ததாக உலகத்தில் சொல்லுகிறார்கள். ௫௯

தன் சிநேகிதர்களோடு செய்த முராரியினுடைய சரித்திரமாகிய அகாஸுர வதம் புற்றரையில் சாப்பாடு, கன்றுகளாகவும் அவைகளை மேய்க்கிற சிறுவர்களாகவும் ஆனது, அதைப் பார்க்கவந்த பிர்மதேவன் ஆச்சரியப்பட்டு அவர் செய்த துதி ஆகியஇவைகளைக் காதால் கேட்டும் மனதினால் அறிந்தவனுமான மனிதன் ஸமஸ்த புருஷார்த்தங்களையும் அடைகிறான். ௬௦

இவ்விதம் மறைவுகளுடன் விளையாடுவதும் நீரில் கரைகட்டி விளையாடுவதும் குரங்குகளுடன் குதிப்பது முதலான கௌமாரதிசைக்கு உரிய விளையாட்டுகளால் இராமகிருஷ்ணர்கள் கௌமார திசையைச் செலுத்தினார்கள் ௬௧

14-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑌵𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍌
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌 ।
𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌦𑍈—
𑌰𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ॥ ௧

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍋
𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌣𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑍋 𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶—
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌞𑍍𑌜𑍁𑌘𑍋𑌷𑌾𑌲𑌿𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌪𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ।

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌡𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌 [illegible] ॥ [illegible] ॥ ௨ ॥ [illegible]

---

15 வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

அந்த இராமகிருஷ்ணர்கள் பௌகண்டமென்கிற திசையை அடைந்து பசுக்களை மேய்க்கும் தொழிலைப்பெற்று தம் சிநேகிதர்களுடன் அப்பசுக்களை அந்தந்த விடங்களில் மேய்த்துக்கொண்டு தங்கள் காலடிகளால் பிருந்தா வனத்தைப் புண்ணியம் பெற்றதாகச் செய்தார்கள் (௧)

அப்பொழுது மாதவர் சந்தோஷங் கொண்டவர்களான கோபர்களால் சூழப்பட்டு வேணு வாத்யத்தை ஊதிக்கொண்டு பசுக்களை முன் நடத்திக்கொண்டு விளையாடுவதற்காக பசுக்கள் மேயத்தக்கதான குசுமாகரமென்கிற காட்டினிடமாகப்பலராமருடன் சென்றார். (௨)

वातेन जुष्टं शतपत्रगन्धिना
निरीक्ष्य रन्तुं भगवान् मनो दधे ॥ ३

स तत्र तत्रारुणपल्लवश्रिया
फलप्रसूनोरुभरेण पादयोः ।
स्पृशच्छिखान् वीक्ष्य वनस्पतीन् मुदा
स्मयन्निवाहाग्रजमादिपूरुषः ॥ ४

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

अहो अमी देववरामरार्चितं
पादाम्बुजं ते सुमनःफलार्हणम् ।
नमन्त्युपादाय शिखाभिरात्मन-
स्तमोऽपहत्यै तरुजन्म यत्कृतम् ॥ ५

[illegible]

பகவானாகிய கிருஷ்ணன் மகான்களுடைய மனத்துக்கொப்பான தீர்த்தத்தையு டைய தடாகங்களை ஸ்பரிசித்துக்கொண்டு வருகிற இளங்காற்றினால் குளிர்ச்சியும் தாமரைப்பூவின் வாசனை பொருந்தியும் காதுக்கினிமையாக சப்திக்கிற வண்டு பறவை மான் இவைகளால் நிறைந்துள்ளதுமான வனத்தைப் பார்த்து அவ ரிடத்தில் விளையாட வேண்டுமென்று நினைத்தார். (௩)

ஆதிபுருஷராகிய கிருஷ்ணன் அங்கங்கேசிவப்பான தளிர்களையுடைய அழ குடனும் பழங்கள் பூக்கள் இவைகளுடைய பாரத்துடனும் உள்ள மரங்கள் தமது நுனிகளால் தங்கள் கால்களைத்தொடுகிற மரங்களைப்பார்த்து சந்தோஷ த்தால் புன்சிரிப்படைந்து அண்ணனிடம் சொல்லுகிறார். (௪)

கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

ஆச்சரியம் (ஏ இராமா!) இந்த மரங்கள் தமக்கு இந்த ஜன்மத்தைக் கொடுத்த பாவங்களைப் போக்குவதற்கு புட்பங்கள் பலங்கள் இவைகளால் பூசிக்கத் தகுந்ததாயும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் பூசிக்கப்பட்டதுமான உம்முடைய பாதபங்கஜத்தை தங்கள் கிளைகளின் நுனிகளால் தொட்டு வண ங்குகின்றன. (௫)

𑌏𑌤𑍇𑌽𑌲𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌅𑌮𑍀 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑌹𑌤𑍍𑌯𑌨𑌘𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥ ௬ ॥
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 𑌶𑌿𑌖𑌿𑌨 𑌈𑌡𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 ।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌗𑌣𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌯
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ௭ ॥
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑌣𑍀 𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍--
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । ।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌖𑌗𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈--
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌜𑌹𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌣 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣
𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌹𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । ௬ ॥ 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 ॥
௭ ॥ 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌕𑌰
𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌨𑌖𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌸𑌦𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌪𑌿
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌵𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌗𑍋
𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵

ஏ அநகா! இந்த வண்டுகள் மூவுலகங்களிலும் பரவியுள்ள உம்முடைய கீர்த்தியை கானம் பண்ணிக்கொண்டு ஆதி புருஷராகிய உம்முடைய திருவடியைச் சேவிக்கின்றன. இந்த வண்டுகள் ரிஷிகளின் கூட்டமாக விருக்கவேண்டும். நீர் இரகசியமாக மனிதவேடந் தரித்து சஞ்சரிப்பதைப் பார்த்து உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் உம்மைத் தெய்வமாகக் கொண்டவர்களாகிய இந்தக் காட்டிலும் உம்முடைய சேவையைவிடவில்லை. (௬)

துதிக்கத்தக்கவரே! இதோ மயில்கள் சந்தோஷத்துடன் கூத்தாடுகின்றன பெண்மான்கள் கோபஸ்திரீகள் பார்ப்பதுபோல் உம்மைப்பார்த்து உமக்குப் பிரியத்தை உண்டாக்குகின்றன. குயிற் கூட்டங்கள் தமது சப்தங்களால் தங்களிடத்திற்கு வந்த உமக்குப் பிரியத்தை உண்டாக்குகின்றன. ஆகையால் இந்த காட்டுப் பிராணிகளும் மிகுந்த புண்யம் பெற்றவைகள். இது நல்லோர்களுடைய சுபாவமல்லவா? (௭)

இந்தப் பூமியும் உமது பாதங்களைத் தொடுகிற புல்பூண்டுகளும் உமது நகங்களால் கிள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களும் ஆறுகள் மலைகள் பறவைகள் மிருகங்கள் முதலானவைகளும் புண்ணியம் பெற்றவைகள். அன்போடு கூடிய உம்முடைய பார்வையாலும் லட்சுமி தேவி விரும்பும் உமது மார்பில் அணைவதாலும் கோபஸ்திரீகளும் புண்ணியத்தை யடைகிறார்கள். (௮)

एवं वृन्दावनं श्रीमत् श्रीकृष्णः प्रीतमानसः ।
रेमे सञ्चारयन्नद्रेः सरिद्रोधःसु गोधनः ॥ ९ ॥
क्वचिद्गायति गायत्सु मदान्धालिष्वनुव्रतैः ।
उपगीयमानचरितः पथि सङ्कर्षणान्वितः ॥ १० ॥
क्वचिच्च कलहंसानामनुकूजति कूजितम् ।
अभिनृत्यति नृत्यन्तं बर्हिणं हासयन् क्वचित् ॥ ११ ॥
मेघगम्भीरया वाचा नामभिर्दूरगान् पशून् ।
क्वचिदाह्वयति प्रीत्या गोगोपालमनोज्ञया ॥ १२ ॥
चकोरक्रौञ्चचक्राह्वभारद्वाजांश्च बर्हिणः ।
अनुरौति स्म सत्त्वानां भीतवद्व्याघ्रसिंहयोः ॥ १३ ॥

अद्रेः समीपवर्तिषु सरित्तटेषु गास्संचारयन् सानुगः रेमे ए- [illegible] श्रीमद्बृन्दावनं [illegible] संचारयन्नद्रेस्सरिद्रोधस्सु रेमे ॥ ९ ॥ [illegible] ॥ १० ॥ क्वचिदिति ॥ बर्हिणं नृत्यन्तमनुनृत्यति । बर्हिण [illegible] ॥ ११-१२ ॥ चकोरेति ॥ [illegible] सत्त्वानां [illegible] व्याघ्रसिंहयोः [illegible] भीतवद्भवतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ क्वचिदिति [illegible]

கிருஷ்ணன் பிருந்தாவனத்தைப் பார்த்து இவ்விதம் திருப்தியடைந்த மனமுள்ளவராய் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு மலையின் அருகாமையிலிருக்கிற ஆற்றங்கரைகளில் தன் சிநேகிதர்களுடன் சுகமாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார். ௯

தன்னோடு வருகிறவர்கள் பாடும் சரித்திரத்தைக் கேட்டு மகிழ்வுறும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிநேகிதர்களோடும் பலராமருடனும் கூடி சில விடங்களில் மதங்கொண்ட வண்டுகள் ரீங்காரம் பண்ணும்போது பாடுகின்றார். ௧0

சிலவிடங்களில் அம்சபட்சிகளுடைய சப்தத்தை அநுசரித்து சத்தம் செய்கிறார். தம் சிநேகிதர்களைச் சிரிக்கச்செய்து கொண்டு கூத்தாடும் மயிலை அநுசரித்து கூத்தாடுகின்றார். (௧௧)

சிலவிடங்களில் பசுக்களுக்கும் கோபாலர்களுக்கும் மனோகரமாயும் மேகசப்தம்போல் கம்பீரமுமான வார்த்தையால் வெகுதூரம் சென்ற பசுக்களை அவைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி அன்புடன் கூப்பிடுகின்றார். ௧௨

துஷ்டமிருகங்களுக்குள் சிங்கம், புலி இவைகளிடத்தில் பயந்தவர்போல் சகோரபட்சி, கிரவுஞ்சபட்சி, சக்கரவாக பட்சி, பாரத்துவாஜ பட்சி, மயில் இவைகளின் சப்தத்தை அநுசரித்து சப்தம் செய்கிறார். (௧௩

क्वचित्क्रीडापरिश्रान्तं गोपोत्सङ्गोपबर्हणम् ।
स्वयं विश्रमयत्यार्यं पादसंवाहनादिभिः ॥ ௧௪ ॥
नृत्यतो गायतः क्वापि वल्गतो युध्यतो मिथः ।
गृहीतहस्तौ गोपालान् हसन्तौ प्रशशंसतुः ॥ ௧௫ ॥
क्वचित्पल्लवतल्पेषु नियुद्धश्रमकर्शितः ।
वृक्षमूलाश्रयः शेते गोपोत्सङ्गोपबर्हणः ॥ ௧௬ ॥
पादसंवाहनं चक्रुः केचित्तस्य महात्मनः ।
अपरे हतपाप्मानो व्यजनैः समवीजयन् ॥ ௧௭ ॥
अन्ये तदनुरूपाणि मनोज्ञानि महात्मनः ।
गायन्ति स्म महाराज स्नेहक्लिन्नधियश्शनैः ॥ ௧௮ ॥

एवं निगूढात्मगतिः स्वमायया
गोपात्मजत्वं चरितैर्विडम्बयन् ।
रेमे रमालालितपादपल्लवो
ग्राम्यैस्समं ग्राम्यवदीशचेष्टितः ॥ ௧௯ ॥

यदि विनोदश्रमं करोति ॥ ௧௪ ॥ नृत्यत इति ॥ मिथो नृत्यद्गोपानुगानुगोपगोपान् प्रशशंसतुः ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ पादसंवाहनमिति ॥ व्यजनैः समवीजयन्

சிலவிடங்களில் விளையாடி வருத்தத்தை யடைந்த அண்ணனாகிய இராமனை கோபர்களுடைய மடியைத் தலையணையாக வைத்துப் படுக்கச்செய்து, அவருடைய கால் முதலிய அங்கங்களைப் பிடித்து தானே சிரமபரிகாரஞ் செய்தார். ௧௪

கோபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கூத்தாடும் பொழுதும், பாடும்பொழுதும், ஆடும்பொழுது அவர்களை இராமகிருஷ்ணர்கள் சிரித்துக்கொண்டு துதித்தார்கள். (௧௫)

கிருஷ்ணன் வேடிக்கையாகச் சண்டை செய்து அதனால் வருத்தத்தை யடைந்து ஒரு மரத்தினடியிற் சென்று அதனடியில் ஏற்படுத்திய தளிர்ப்படுக்கையில் ஒரு கோபனுடைய மடியில் தலையை வைத்துக் கொண்டு படுத்தார். ௧௬

[அச்சமயத்தில்] புண்ணியசாலிகளான சில கோபர்கள் அந்த மகாத்மாவினுடைய காலைப்பிடித்தார்கள். சிலர் விசிறியால் வீசினார்கள் (௧௭)

ஓ அரசனே! இன்னும் சிலர் அவர்பேரில் மிகுந்த அன்புகொண்டு அச்சமயத்திற்குத் தகுதியான மகாத்வாவினுடைய சரித்திரங்களை மெதுவாகப் பாடினார்கள், ௧௮

இவ்விதம் பரமாத்மாவின் தன்மையை இரகசியமாய் உடையவரும் லட்சுமிதேவியால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதத்தளிரை யுடையவருமான உள்ள கிருஷ்ணர், மாயையால் நந்தகோபருக்குத்தான் பிள்ளையாக இருப்பதைக்காட்டிக்கொண்டும் மனிதரால் செய்ய முடியாத அசாத்தியமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டும் மனிதனைப்போலவே விளையாடினார். ௧௯

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇𑌶𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾।
𑌸𑍁𑌬𑌲𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍। ॥௨௦॥

॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣
𑌇𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌲𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 । ॥௨௧॥

𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ॥௨௨॥

𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌖𑌰𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ॥௨௩॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌨𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍।
𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍀𑌣𑌿 𑌚 । ॥௨௪॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 ।௧௭।௧௮॥ 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌨𑍍 𑌚𑌲𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌹𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌹𑍃𑌤𑍇𑌪𑌲𑍀𑌨𑍍𑌤𑌃॥௧௯॥ 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍॥௨௦॥ 𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌲𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍॥௨௧॥௨௪॥

இராம கேசவர்களுக்கு சிநேகிதர்களான ச்ரீதாமனென்றும் சுபலனென்றும் ஸ்தோககிருஷ்ணனென்றும் கூறும் இவர்கள் அன்புடன் அவர்களைப் பார்த்து இவ்விதம் கூறுகிறார்கள். (௨௦)

கோபர்கள் கூறுகிறார்கள்,

மகா பலமுள்ள ஏ இராமா! துஷ்டர்களை யடக்குகிற ஏகிருஷ்ணா! இதற்குக்கொஞ்ச தூரத்தில் அனேகம் பனைமரங்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய வனம் இருக்கின்றது. (௨௧)

அவ்வனத்தில் பனம்பழங்கள் அதிகமாக விழுந்தும் விழுந்துகொண்டுமிருக்கின்றன. ஆனால் தேனுகனென்னும் ஒரு துஷ்ட அசுரனால் அவ்வனம் ஒருவரும் வராதபடி காக்கப்பட்டிருக்கிறது. (௨௨)

ஏ இராமா! ஏ கிருஷ்ணா! அவ்வசுரன் அதிக பலமுள்ளவன். குரூரமான உருவமுள்ளவன். தன்னைப்போன்ற பலசாலிகளான அநேக பந்துக்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். (௨௩)

சத்துருக்களை அடக்குகிற ஏ கிருஷ்ணா! மனிதர்களைச் சாப்பிடுகின்ற அவ்வசுரனுடைய பயத்தால் பசுக்களும் பட்சிகளும் அவ்விடம் செல்லுகிறதில்லை. (௨௪

𑌏𑌷𑌵𑍈𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑍋𑌽𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 । ॥௨௫॥
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 । ॥௨௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌲𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂 ।
𑌬𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 । ॥௨௭॥
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌜 𑌇𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾 ।
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌸𑌭𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑌂 𑌸𑌨𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 । ॥௨௯॥
𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑌰𑌤𑍍𑌖𑌲𑌃 ॥ ॥௩௦॥

𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥௨௫॥௨௮॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌨𑌗𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥௨௯॥ 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 [illegible] ॥ 𑌕𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥௩௦॥ [illegible]

அவ்வனத்தில் உள்ள மிகுந்த இனிமையும், வாசனையுமுள்ள பழங்களை நாம் புசிப்பதில்லை. (௨௫)

இப்போது அப்பழங்கள் வாசனை வீசுவதை அறிகிறோம். அவ்வாசனையால் அப்பழங்களின்மீது எங்களுக்கு பிரியமுண்டாகிறது அப்பழங்களைச் சாப்பிடச் செய்யும். ஏ இராமா! எங்களுக்கு அப்பழங்களின் மீது மிகுந்த விருப்பமுண்டாகின்றது. அவ்விருப்பம் உமக்கு மிருக்குமானால் நாமெல்லாரும் அவ்விடம் செல்வோம்; என்கிற சிநேகிதர்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு அவர்கள் கருத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு அக்கோபர்களுடன் அப்பனந்தோப்பை நோக்கிச் சென்றார். (௨௬)

பலராமர் அவ்வனத்துக்குட் புகுந்து யானைபோல் கைகளால் பனைமரங்களை அசைத்து அவைகளிலுள்ள பழங்களை கீழே விழச் செய்தார். (௨௭)

விழுந்த பழங்களின் சப்தத்தைக்கேட்ட தேனுகாசுரன் கழுதையின் ரூபங்கொண்டு பூமி மலை இவைகள் நடுங்கும்படி அவ்வனத்திற்கு ஓடி வந்தான். (௨௮)

மகா பலமுடைய கழுதைரூபங்கொண்ட அவ்வசுரன் பின்னங்கால்களால் பலமாக மார்பில் உதைத்துக்கொண்டு வேகமாக நெருங்கி கா கா வென்று சப்தித்துக்கொண்டு திரிந்தான். (௨௯)

கழுதையாகிய அவ்வசுரன் இராமனுடைய சமீபத்தில் வந்து பின்பக்கமாக நின்றான். (௩௦)

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌪𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥௩௧॥

𑌸 𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌤𑍃𑌣𑌰𑌾𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௩௨॥

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥௩௩॥

𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍀𑌲𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌖𑌰𑌦𑍇𑌹𑌹𑌤𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥௩௪॥

𑌨𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌓𑌤𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌟𑌃 ॥௩௫॥

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌹𑌤𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥௩௬॥

[illegible] ॥௩௧॥ 𑌸 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌃 ॥௩௨॥௩௩॥ 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌖𑌰𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌹𑌤𑌾𑌃 [illegible] ॥௩௪॥ 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌓𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟𑌵𑌦𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑍍

பிறகு இராபனேக் கொல்வதற்காக கோபத்துடன் பின்னங்கால்களால் உதைத்தான். ௩௧

பலராமர் ஒரு கையால் அக்கழுதையின் இருகால்களேயும் பிடித்து தலேக்கு மேலெடுத்து உயிர் போகும்படி சுற்றிப் பனேமரங்களின் மீது எறிந்தார். ௩௨

உயிர் நீங்கின அவ்வசுரன் பனேமரத்தின்மீது விழுந்ததும்அம்மரம்பக்கத்திலிருந்த மரத்தின்மீது சாய்ந்து முறிந்துவிட்டது. பக்கத்திலிருந்த மரமும் மற்ருெரு மரத்தின்மீது சாய அந்த மரம் மற்ருெரு மரத்தின்மீது சாய்ந்து முறிந்தன ௩௩

விளேயாட்டாக பலராமர் சுற்றி எறிந்த அவ்வசுரனுடைய கழுதையுடலால் முறிக்கப்பட்ட சில மரங்கள் பக்கத்திலிருந்த மரங்களேயும் முறிக்க, பெருங்காற்றினல் மரங்கள் அசைவது போல அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் அசைந்தன. ௩௪

ஏ அரசனே! நூல் துணிகளிற் சேர்ந்திருப்பதுபோல இவ்வுலகங்களேச் சிருஷ்டிக்கும் மகிமையுள்ள பகவான் இக்காரியஞ் செய்தது ஆச்சரியமல்ல. ௩௫

(இச்செய்திகேட்ட அத்தேனுகாசுரனுடைய பந்துக்களுக்கும் கழுதைரூபங்கொண்டு இராமகிருஷ்ணர் இருவரையும் கொல்வதற்காக எதிர்த்து வந்தார்கள். ௩௬

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌪𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑍃𑌣𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 ॥ ॥௩௭॥
𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍈𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃
𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌸𑌤𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌘𑌨𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௩௮॥
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 ॥ ॥௩௯॥
𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌲𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌃 ।
𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌤𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇 ॥ ॥௪௦॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥௪௧॥

[illegible]

அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர் இருவரும் விளையாட்டாக ஒவ்வொரு கழுதையையும் பின்னங்கால்களைப் பிடித்து பனைமரங்களின் மீது எறிந்தார்கள். ௩௭

பழங்களாலும் உயிர் நீங்கின அசுரர்களாலும் நிறைந்த அம்மரங்கள் மேகங்களால் நிறைந்த ஆகாயம்போல் காணப்பட்டன. ௩௮

இராமகிருஷ்ணர் இருவரும் செய்த இச்செய்கையைக் கண்டு தேவர்கள் முதலானவர்கள் புட்பங்களை வருஷித்து வாத்திய கோஷத்தோடு அவர்களைத் துதித்தார்கள். ௩௯

பிறகு அவ்வசுரர்களுடைய தொந்தரை நீங்கின பின் அக்காட்டில் உள்ள பழங்களை மனிதர்கள் பயமில்லாமல் புசித்து சுகித்தார்கள். பசுக்களும் அவ்விடத்திலுள்ள புற்களைச் சுகமாக மேய்ந்தன. ௪௦

கமலம் போன்ற கண்களுடையவராயும் புண்ணியகரமான சரித்திரமுள்ளவருமான கிருஷ்ணன் தம்முடன் வருகிற கோபர்களால் துதி செய்யப்பட்டு தமையனுடன் கோகுலம் சென்றார், ௪௧

𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌰𑌜𑌶𑍍𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌰𑍍𑌹—
𑌵𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌚𑌾𑌰𑍁𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௨ ॥

𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌖𑌸𑌾𑌰𑌘𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈—
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍇 ।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ௪௪ ॥

𑌗𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍍𑌰𑌮𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍌 ॥ ௪௫ ॥

𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾। 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 |𑌕𑌿| 𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷-
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂। 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।௪௩।। 𑌤𑌤𑍍𑌰। 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌹…

பசுக்கள் … பதாலுண்டாகும் புழுதி படிந்த முன் மயிரையும், மயில் தோகையையு … டைத்தானவராயும் காட்டுப்பூக்களால் அழகிய பார்வையுள்ளவராயும் ப … டையவராயும் புள்ளாங்குழலை வாசித்துக்கொண்டு பின்வரும் கோபர்களால் … கப்படும் கீர்த்தியுள்ள வருமான அக்கிருஷ்ணரைப் பார்க்க ஆவல்கொ … ண்களை யுடைத்தான கோபஸ்திரீகள் கூட்டங்கூடி எதிர்கொண்டார் … (சஉ

அக்கோபஸ்திரீகள் அப்பகலில் முகுந்தருடைய முகவிலாசமாகிய தேனைக்கண்களாகி … களால் திருப்தியாகக் குடித்து அவருடைய பிரிவினால் உண்டாயிருந்த … த்தத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள். வெட்கம் சிரிப்பு வணக்கம் இவைகளடங்கிய அக்கோபஸ்திரீகளுடைய கடைக்கண் பார்வைகளாகிற வெகுமதிகளை பெற்றுக்கொண்டு பசுக்களின் கொட்டகைக்குள் புகுந்தார். (சங

பிள்ளைகளி … ன்புள்ள ரோகிணி யசோதை இவர்கள் பிள்ளைகளாகிற இராமகிருஷ்ணர் … அக்காலத்திற்கும் தங்களிஷ்டத்திற்கும் ஒத்ததான நல்ல ஆசிர்வாதங் … செய்தார்கள். (சச)

அப்பொழுது … மகிருஷ்ணர்கள் சிரமபரிகாரத்திற்காக தேகத்தில் எண்ணெய் தேய்க்கப் … ஸ்நானஞ் செய்விக்கப்பட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அழகிய வஸ்திரங்களை … ந்து, மாலை சந்தனம் இவைகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டார்கள். (சரு-சசு)

ജനന്യുപഹൃതം പ്രാശ്യ സ്വാദ്വന്നമുപലാളിതൌ।
സംവിശ്യ വരശയ്യായാം സുഖം സുഷ്വപതുർവ്രജേ॥ ௪௬॥

ഏവം സ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണോ വൃന്ദാവനചരഃ ക്വചിത്।
യയൌ രാമമൃതേ രാജൻ കാളിന്ദീം സഖിഭിർവൃതഃ॥ ௪௭॥

കാളീയദമനകഥാരംഭഃ

അഥ ഗാവശ്ച ഗോപാശ്ച നിദാഘാതപപീഡിതാഃ।
ദുഷ്ടം പപുർജ്ജലം തസ്യാസ്തൃഷാർത്താ വിഷദൂഷിതം॥ ௪௮॥

വിഷാംഭസ്തദുപസ്പൃശ്യ ദൈവോപഹതചേതസഃ।
നിപേതുർവ്യസവഃ സർവ്വേ സലിലാന്തേ കുരൂദ്വഹ॥ ௪௯॥

വീക്ഷ്യ താൻ വൈ തഥാഭൂതാൻ കൃഷ്ണോ യോഗേശ്വരേശ്വരഃ।
ഈക്ഷയാമൃതവർഷിണ്യാ സ്വനാഥാൻ സമജീവയൽ॥ ௫௦॥

തേ സമ്പ്രതീതസ്മൃതയ ഉത്ഥായ ച ജലാന്തികാൽ।
ആസൻ സുവിസ്മിതാഃ സർവ്വേ വീക്ഷമാണാഃ പരസ്പരം॥ ௫௧॥

ഏവമേതാ [illegible] സമ്പ്രതീതസ്മൃതയഃ। യഥാ [illegible]

காளீயமர்த்தனம்.

அரசனே! ஒரு சமயத்தில் கிருஷ்ணன் ஸ்ரீராமனில்லாமல் மற்ற சினேகிதர்களுடன் பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரித்துவிட்டு யமுனா நதிக்குச் சென்றார். ௪௭

அவ்விடத்தில் கோபர்களும் பசுக்களும் வெயிலில் தொந்தரை யடைந்து தாகமுள்ளவர்களாய் விஷ சம்பந்தத்தால் கெடுதியடைந்துள்ள யமுனாநதியின் ஜலத்தைக் குடித்தார்கள். (௪௮)

குருகுலசிரேஷ்டனே! அவர்கள் விஷசம்பந்தமான ஜலத்தை சாப்பிட்டவுடன் தெய்வகதியால் ஸ்மரணைபற்று மூர்ச்சையடைந்து உயிர்நீங்கிக் கீழேவிழுந்தார்கள். (௪௯)

யோகீசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரராகிய கிருஷ்ணன் உயிர்நீங்கிக் கீழே விழுந்திருக்கும் கோபர்களையும் பசுக்களையும் பார்த்து அமிர்தத்தை கொட்டுகிற தமது பார்வையால் தன்னையே தாநாக நம்பியிருக்கும் அவர்களை அப்பொழுதே பிழைக்கும்படி செய்தார். (௫௦)

அவர்கள் உடனே உணர்வு அடைந்தவர்களாகி ஜலத்தினருகிலிருந்து எழுந்து, ஒருவரையொருவர் பார்த்து ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். (௫௧)

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌮𑌂𑌸𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ।௫௨।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌧𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௫௧।௫௨॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

ஓ அரசனே! அவர்கள் விஷஜலத்தைச் சாப்பிட்டுப் பிணமாகக் கிடந்து மறுபடி பிழைத்தெழுந்ததைக் கோவிந்தனுடைய பார்வையாகிற அநுக்கிரகத்தால் ஏற்பட்டதென்று எண்ணினர்கள். ௫௨

தேனுகாசுரவதம்.

15வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃॥

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌮𑍁𑌦𑌵𑌾𑌸𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௧॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇𑌽𑌗𑌾𑌧𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌹𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌬𑌹𑍁𑌯𑍁𑌗𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍋𑌦𑌾𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌜𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌷𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑌵𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌾-
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌹𑌿𑌂 𑌸𑍈𑌵𑌕𑌹𑌿𑌃 ... 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 ...
... 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾-
𑌲𑍋𑌦𑌾𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௩॥ 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀 ...
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 ...

16-வது அத்தியாயம்.

காளியமர்த்தனம்

சுகர்கூறுகிறார்.

(எல்லாம் அறிந்தவரான) ஸ்ரீகிருஷ்ணன் காளசர்ப்பத்தால் யமுனை யாறு கெடுக்கப்பட்டதென்று அறிந்து அதைச்சுத்தப்படுத்துவதற்காக அப்பாம்பை வெளியேற்றிவிட்டார். ௧

பரீக்ஷித்து வினவுகிறார்.

ஏ வேதியரே! அநேக யுகங்களாக மிகுந்த ஆழமுள்ள அந்த மடுவில் வசித்துவந்த காளசர்ப்பத்தை கிருஷ்ணபகவான் எவ்விதமாக அடக்கினாரென்பதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். ௨

உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். எங்கும் வியாபித்தவராயும் சுதந்தரராயுமுள்ள பகவானுடைய அவதாரங்களில் செய்தசரித்திரமாகிய அமிர்தத்தைக்கண்டு போதும் என்று சொல்வாரொருவருமில்லை. ௩

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌪𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿𑌗𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌦𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍀𑌰𑌗𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌂𑌗𑌮𑌾𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑌵𑌿𑌷𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌚 𑌖𑌲𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌮𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌤𑍁𑌂𑌗
𑌮𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌢𑌰𑌶𑌨𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋𑌦𑍇 ॥ ॥௬॥

[illegible] ॥௪॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌦𑌕𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑌗𑌾𑌃 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ 𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 [illegible] 𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌰𑌶𑌨𑌾 [illegible] ॥ [illegible]

சுகர் கூறுகிறார்.

ஆகாயத்தில் பறக்கிற பட்சிகளை தகிக்கும்படியான விஷநெருப்பின் ஜ்வாலை கிளம்புகிற ஜலமுடைய யமுனா நதிக்குள் காளிங்கமடு வொன்றிருந்தது. (௪)

அம்மடுவின் அலைகளிலிருந்து கிளம்புகிற நீர்த்திவலைகளுடன் வீசும் காற்று பட்டு அக்கரையிலுள்ள தாவரஜங்கமங்கள் யாவும் நசித்து வந்தன. ௫

துஷ்டர்களை அடக்குவதற்காகவே அவதாரம் செய்திருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் அப்பாம்பு உக்கிரமும் வேகமுமுள்ள விஷத்தையுடையதென்றும அவ்விஷத்தால் இவ்வாற்று ஜலம் கெடுதியடைந்திருக்கிற தென்பதையும் அறிந்து, இடுப்பிலுள்ள வஸ்திர முதலானவைகளை நன்றாய் இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு அக்கரையோரத்திலிருந்த உயர்ந்த கடப்ப மரத்தின்மீது ஏறி அம்மடுவில் குதித்தார். (௬)

𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌵𑍇𑌗
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑍋𑌰𑌗𑌵𑌿𑌷𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑌾𑌶𑌿𑌃।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌕𑌷𑌾𑌯𑌿𑌬𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿—
𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍 । ।௭।

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣—
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌮𑌂𑌗 𑌵𑌰𑌵𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌦𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌸𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ।௮।

𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌘𑌨𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌮𑌲𑍋𑌦𑌰𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂
𑌸𑌂𑌦𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌭𑍁𑌜𑌯𑌾 𑌚𑌛𑌾𑌦। ।௯॥

𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌿𑌵𑍀𑌤𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟—
𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌖𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃।

।௮। 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌵𑌦𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍀𑌤𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌯𑌾। 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌛𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ।௯। 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃

கிருஷ்ணபகவான் விழுந்த வேகத்தினால் அம்மடுவின் ஜலம் மேலேகிளம்பி மனங்கலங்கிய பாம்புகளின் விஷத்தினால் குழம்பி பயங்கரமான அலைகளோடு கூடியதாய் வானவில்லைப்போன்ற வர்ணமடைந்து நான்கு பக்கங்களிலும் பரவியது. பகிலையுள்ள கிருஷ்ணபகவானுக்கு இக்காரியம் எம்மாத்திரம்? (எ)

மங்களகரமாகிய அரசனே! மதயானைபோன்ற பலமுள்ளவரும், நீண்ட கைகளைச் சுழற்றி சப்தமுண்டாக நீந்தி விளையாடிக்கொண்டிருப்பவருமான கிருஷ்ணபகவானுடைய வரவை அறிந்த காளிங்கன் அதைப் பொறுமல் தனக்கு பெருங்குறை வுண்டானதென்று நினைத்து வெளிக்கிளம்பினான். அ

அப்பொழுது அழகும் மிருதுவும் பொருந்தி நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமுடையவராயும் ஸ்ரீவச்சம் பீதாம்பர முதலியவைகளை அணிந்தவராயும், புன்சிரிப்புள்ள அழகிய முகமுடையவராயும் தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை யுடையவராயும் இணையற்ற பலமுடையவராயும் அங்கு விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானிடம் காளிங்க சர்ப்பம் சென்று அவருடைய மர்மஸ்தானங்களில் கடித்து தன்னுடலால் அவரைச் சுற்றிக்கொண்டது. கூ

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌾
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌮𑍂𑌢𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥௧௦॥

𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 ॥௧௧॥
𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌭𑌯𑌶𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥௧௨॥
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥௧௩॥
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥௧௪॥

𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 ॥௧௦॥ ௧௧। 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௨॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌯𑌓𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௧௩॥ 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥௧௪॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌶-

இவ்விதம் காளியனால் சுற்றப்பட்டவராயும் யாதொரு செய்கையுமில்லாதவராயுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்த சிநேகிதர்கள் மிக்கவருத்தங்கொண்டு அவரிடத்தில் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணஞ்செய்தவர்களாகையால் அவருக்கு நேரிட்டிருக்கும் ஆபத்துகாரணமாக உண்டான துக்கத்தினால் மதிமயங்கிக் கீழே விழுந்துவிட்டார்கள், ௰

அச்சமயத்தில் பசுக்களும் எருதுகளும் இளங்கன்றுகளும் அவ்வவஸ்தையை யடைந்த கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துக்கொண்டு வருத்தத்தினால் கதறிக்கொண்டு அழுகிறவைகள் போல் நின்றன. ௧௧

(அச்சமயத்தில்) கோகுலத்தில் ஆகாயத்திலிருந்து கொள்ளிக்கட்டைகள் விழுந்தன. யாவருக்கும்இடதுகண் துடித்ததுபூகம்பம் உண்டாயிற்று.ஆகிய இம் மூன்றுவிதமான உற்பாதங்கள் ஆபத்து நெருங்கிவிட்டதென்பதைக் காட்ட கோகுலத்தில் காணப்பட்டன. ௧௨

அப்பொழுது நந்தன் முதலிய கோபர்கள் அவ்வவசகுனங்களைப் பார்த்து மிரம்பவும் பயந்து இராமனை விட்டுப் பிரிந்து பசுக்களை மேய்ப்பதற்காக கிருஷ்ணன் போயிருப்பதை யறிந்து கிருஷ்ணனுடைய உண்மையை அறியாதவர்களானதால் அவருக்கு நாசம் வந்துவிட்டது. அதற்காகவே இவ்வவசகுனங்கள் உண்டானதென்றும் எண்ணிக்கொண்டு அக்கிருஷ்ணனையே தங்கள் பிராணன்களாகவும் மனங்களாகவும் அபிமானித்து அதிகப்பயத்தினாலும் துக்கத்தினாலும் தொந்தரையடைந்தார்கள். ௧௩-௧௪

ஆபா³லவ்ருத்³த⁴வநிதா: ஸர்வே(அ)ங்க³ பஶுவ்ருத்தய: ।
நிர்ஜக்³முர்கோ³குலாதா³ர்தா: க்ருஷ்ணத³ர்ஶநலாலஸா: ॥ ॥௧௫॥
தாம்ஸ்ததா² காதராந் வீக்ஷ்ய ப⁴க³வாந் ரோஹிணீஸுத: ।
ப்ரஹஸ்ய கிஞ்சிந்நோவாச ப்ரபா⁴வஜ்ஞோ(அ)நுஜஸ்ய ஸ: ॥ ॥௧௬॥
தே(அ)ந்வேஷமாணா த³யிதம் க்ருஷ்ணம் ஸூசிதயா பதை³: ।
ப⁴க³வல்லக்ஷணைர்ஜக்³மு: பத³வ்யா யமுநாதடம் ॥ ॥௧௭॥
தே தத்ர தத்ராப்³ஜயவாங்குஶாஶநி
த்⁴வஜோபபந்நாநி பதா³நி விஶ்பதே: ।
மார்கே³ க³வாமந்யபதா³ந்தராந்தரே
நிரீக்ஷமாணா யயுரங்க³ ஸத்வரா: ॥ ॥௧௮॥

வ்ருத்தய: [illegible] ॥௧௫॥ தாநிதி ॥ காதராந் பீ⁴தாந் ॥௧௬॥ த இதி ॥ ப⁴க³வ-
ல்லக்ஷணைர்த்⁴வஜாதி³பி⁴: பதை³: ஸூசிதயா பத³வ்யா மார்கே³ண ॥
௧௭॥ [illegible] — த இதி ॥ விஶ்பதே: ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய
அந்யேஷாம் பதா³நாம் அந்தராந்தரே [illegible] க³வாம்
[illegible] மார்கே³ண ஸத்வரா [illegible]
[illegible] ॥௧௮॥ [illegible]
[illegible] க்ருஷ்ணம் [illegible]

மங்களகாரனை அரசனே! கோகுலத்தில் வசித்த இளம்பிள்ளைகள் முதல் வயது சென்ற கிழவர் வரைக்குமுள்ள யாவருக்கும் பார்க்க வேண்டுமென்கிற விருப்பமுண்டாய் மிகவும் வருந்தி அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டார்கள் ௧௫

அப்பொழுது பகவானுகிய ரோகிணியின்குமாரனை இராமர் தமது தம்பியாகிய கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை அறிந்தவரானதால் தாம் சிறிதும் மயங்காமல் அவரைக்குறித்து பயந்து அதிக வருத்தப்படும் கோபர்களைப் பார்த்து சிறிது சிரித்தாரே யல்லது வேறென்றும் பேசவில்லை. ௧௬

அக்கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவான் போயிருக்குமிடத்தை யறியாதவர்களானதால் உத்தம புருஷர்களுக்குரிய ரேகைகளடங்கிய அவருடைய பாதஅடையாளங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு அவ்வழியே அவரைத் தேடிச் சென்று யமுனையாற்றங்கரையை யடைந்தார்கள். ௧௭

கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவான் போயிருக்கும் வழியில் பசுக்களுடைய அடிகளுக்கும் அவைகளை மேய்க்கிறவர்களுடைய அடிகளுக்கும் இடையிடையே காணப்படும் கிருஷ்ணபகவானுடைய அடிச்சுவடுகளில் தாமரைப்பூ யவம் அங்குசம் அசனி துவஜம் முதலிய குறிகளடங்கி யிருக்கக்கண்டு அவ்வழியே வேகமாக கிருஷ்ணபகவானிருக்குமிடம் சென்றார்கள். ௧௮

அந்தர்ஹ்ரதே புஜகபோகபரீதமாராத்
க்ருஷ்ணம் நிரீஹமுபலப்ய ஜலாசயாந்தே ।
கோபாம்ஶ்ச மூடதிஷணான் பரித꞉ பசூம்ஶ்ச
ஸங்க்ரந்தத꞉ பரமகச்மலமாபுரார்தா꞉ ॥௧௯॥
கோப்யோऽநுரக்தமநஸோ பகவத்யநந்தே
தத்ஸௌஹ்ருதஸ்மிதவிலோகநகிர꞉ ஸ்மரந்த்ய꞉ ।
க்ரஸ்தேऽஹிநா ப்ரியதமே ப்ருசது꞉கதப்தா꞉
சூந்யம் ப்ரியவ்யதிஹ்ருதம் தத்ருசுஸ்த்ரிலோகம் ॥௨௦॥
தா꞉ க்ருஷ்ணமாதரமபத்யமநுப்ரவிஷ்டாம்
துல்யவ்யதா꞉ ஸமநுக்ருஹ்ய சுச꞉ ஸ்ரவந்த்ய꞉ ।
தாஸ்தா வ்ரஜப்ரியகதா꞉ கதயந்த்ய ஆஸன்
க்ருஷ்ணாநநேऽர்பிதத்ருசோ ம்ருதகப்ரதீகா꞉ ॥௨௧॥
க்ருஷ்ணப்ராணாந்நிர்விசதோ நந்தாதீந் வீக்ஷ்ய தம் ஹ்ரதம் ।
ப்ரத்யஷேதத்ஸ பகவாந் ராம꞉ க்ருஷ்ணாநுபாவவித் ॥௨௨॥

நிரீஹம் சூன்யம் । பரமகச்மலம் பரம் மோஹம் ப்ராபு꞉ ॥௧௯॥ ப்ரியவ்யதிஹ்ருதம் ப்ரியேண ஸ்ரீக்ருஷ்ணேன வ்யதிஹ்ருதம் விரஹிதம் த்ரைலோக்யம் சூன்யம் தத்ருசு꞉ ॥௨௦॥௨௧॥ ஜுஹூர்ஷதி ॥ அநந்யகதீநாம் ஜனம் நிரீக்ஷ்ய' இத்யனவாப்த

மடுவின் நடுவில் கிருஷ்ணபகவானைப் பெரிய பாம்பு சுற்றிக்கொண்டிருப்பதையும் அவர் தவம் பண்ணுகிறவர்போல் அசைவற்றிருப்பதையும் அங்கிருந்த கோபர்கள் மயங்கித் தரையில் விழுந்துகிடப்பதையும் பசுக்கள் கத்துகிறதையும் அறிந்து மிக்க வருத்தத்தை யடைந்தார்கள். ௧௯

பகவானாகிய அநந்தரிடத்தில் பிரியமும் அவருடைய சிநேகம் புன்சிரிப்போடுகூடிய பார்வை இனிமையான பேச்சு முதலியவைகளில் எண்ணமுமுடையவர்களான கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணபகவானுக்கு உண்டாயிருக்கும் ஆபத்தைப் பார்த்து மிகுந்த வருத்தத்தை யடைந்து இம்மூவுலகமும் பிரியப் படத்தக்க வஸ்து எதுவோ அது இல்லாமல் போய்விட்டதென்று நினைத்தார்கள். ௨௦

அந்த கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஆபத்து நேரிட்டதென்று மிகவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் யசோதையைப் பார்த்து அதிகவருத்தமடைந்து முன் நடந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைச் சொல்லி அழுதுகொண்டும் கிருஷ்ணபகவானுடைய முகத்தையே பார்த்துக்கொண்டும் உணர்வற்ற உடலோடு கூடி உட்கார்ந்தார்கள். ௨௧

கிருஷ்ணபகவானைத் தமது பிராணனாகக் கொண்டிருந்த நந்தன் முதலானவர்கள் கிருஷ்ணபகவானுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தைச் சகிக்க முடியாமல் அந்த மடுவுக்குள் இறங்குவதைப் பார்த்து கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையை யறிந்த பலராமர் தடுத்தார். ௨௨

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ।
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍁𑌰𑌂𑌗𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍋𑌗—
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌫𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌰𑌂𑌧𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷—
𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ॥௨௪॥
𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌾𑌨𑌂
𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌣𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌗𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑍋—
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍁𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃 । 𑌭𑍁𑌜𑌂𑌗𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌫𑌣𑌾𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑌮𑍁𑌖𑌃 । 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌃 । 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌰𑌂𑌧𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 । 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 । 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌚 𑌸 𑌚 ॥௨௪॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍

இவ்விதம் தம்மைத் தவிர வேறு கதியில்லாதவரும், தமக்காக அதிக வருத்தத்தை யடைந்தவருமான ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் முதலானவர்களோடு கூடிய கோபர்களைப் பார்த்த பகவானுகிய கிருஷ்ணன் மனிதர்களின் ஸ்வபாவத்தை அநுசரித்து ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குப் பிறகு, காளியனை விட்டு மேலே கிளம்பினர். ௨௩

காளியசர்ப்பமானது கிருஷ்ணபகவான் தமது உடலைப் பருக்கச் செய்த தனல், உபத்திரவம் அடைந்து அவரை விட்டுக் கோபத்துடன் தனது படங்களைத் தூக்கிக்கொண்டும் மூக்குகளின் வழியாக விஷத்தைக் கக்கிக் கொண்டும் மழுவைப்போன்ற கண்களையுடையதாயும் கொள்ளிக்கட்டை போன்ற முகத்துடனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுநின்றது. ௨௪

இரண்டு கிளையாகப்பிரிந்த நாக்கினுல் தன் கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டு அதிக உக்கிரமான விஷாக்கினியோடு கூடிய கண்களோடு தன்னைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிற காளியனது சிரத்தின் மீது பாதத்தை வைக்கச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டு கருடனைப்போல் சுற்றி விளையாடினர். ௨௫

एवं परिभ्रमहतौजसमुन्नतांस-
मानम्य तत्पृथुशिरःस्वधिरूढ आद्यः।
तन्मूर्धरत्ननिकरस्पर्शातिताम्र-
पादाम्बुजोऽखिलकलादिगुरुर्ननर्त ॥२६॥

तं नर्तुमुद्यतमवेक्ष्य तदा तदीय-
गन्धर्वसिद्धमुनिचारणदेववध्वः।
प्रीत्या मृदङ्गपणवानकवाद्यगीत-
पुष्पोपहारनुतिभिः सहसोपसेदुः ॥२७॥

यद्यच्छिरो न नमतेऽङ्ग शतैकशीर्ष्ण-
स्तत्तन्ममर्द खरदण्डधरोऽङ्घ्रिपातैः।
क्षीणायुषो भ्रमत उल्बणमास्यतोऽसृङ्-
नस्तो वमन्परमकश्मलमाप नागः ॥२८॥

मन्दमन्दं परिसर्पणपरिखेदावहात्; मधुकैटभविद्वेषी श्रीकृष्ण पुच्छः। जिह्मया ... इति आदिदेवम् ॥२५॥ एवमिति ॥ एवं परिभ्रमेणैव हतमोजो बलं यस्य तम् उन्नतौ अंसौ यस्य तं तस्य पृथुषु शिरस्सु ये रत्ननिकरास्तेषां स्पर्शेनातिताम्रे पादाम्बुजे यस्य सः। अत एव आदिगुरुः कृष्णः नृत्यज्ञशिरोभूषणमिति तत्रापि अखिलकलादिगुरुः ॥२६॥ उपसेदुः प्राप्ताः ॥२७॥ यद्यदिति ॥ शतैकशीर्ष्णः शतं च एकं च शिरांसि यस्य तस्य क्षीणायुषोऽपि भ्रमतः यद्यच्छिरो न नमते तत्तन्ममर्द खरदण्डधरोऽङ्घ्रिपातैः तदा च आस्यतो असृग्वमन् नस्तो नासाविवरेभ्यः कश्मलं मोहम् ॥२८॥ तदिति ॥ पन्नगपत्न्यः

இவ்விதம் சுற்றுவதனுல் உயர்ந்த தோள்களையுடைய காளியனுடைய பலங்குறைந்தது. அதன் சிரங்களின் மீது ஏறிக்கொண்டு ஆதி புருடராகிய கிருஷ்ணபகவான் கூத்தாடினுர். அப்பொழுது சமஸ்த வித்தைக்கும் நாயகரான பகவானுடைய பாதங்கள் அப்படங்களிலிருக்கும் இரத்தினங்களின் சம்பந்தத்தால் மிகச் சிவந்து தாமரை போன்றிருந்தன. உகூ

கிருஷ்ணபகவான் காளியனது சிரத்தின்மீது நடனஞ் செய்வதைப் பார்த்த காந்தர்வர்களும் சித்தர்களும் முனிவர்களும் சாரணர்களும் அப்ஸரஸ்திரிகளும் மிருதங்கம் பணவம் ஆனகம் முதலான வாத்தியங்களை வாசித்துக் கொண்டும் புட்பங்களை இறைத்துக்கொண்டும் துதித்துக்கொண்டும் அவ்விடம் வந்தார்கள். உஎ

துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கிற கிருஷ்ணபகவான், காளியனது முக்கியமான நூறுசிரங்களிலும் கிரமமாக ஏறி ஏறி விளையாடித்தமது பாதங்களின் மிதியால்

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌰𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌮𑌤𑌃𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌷𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌨𑌮𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌾𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌵𑍇𑌹 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ॥௨௯॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌵𑌿𑌰𑍁𑌗𑍍𑌣𑌫𑌣𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍁𑌰𑍁 𑌵𑌮𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮 ॥௩௦॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌗𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌭𑌰𑌾𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌰𑍁𑌗𑍍𑌣𑌫𑌣𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍇𑌦𑍁𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯—
𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌥𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌭𑍂𑌷𑌣𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥௩௧॥

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌮𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌨𑌮𑌯𑌨𑍍 । [illegible] ॥௩௧॥ [illegible]

நசுக்கினர். அச்சமயத்தில் காளியன் பலங்குறைந்து உக்கிரமான தனது விடத்தை வாயினாலும், மூக்கினாலும் கக்கிக்கொண்டு பிராணாவஸ்தையை யடைந்தது. ௨௮·௨௯

ஏ அரசனே ! கிருஷ்ணபகவானுடைய விசித்திரமான தாண்டவத்தினால் மிகுதியும் நசுங்கியும், குடைபோன்றுமிருக்கிற படங்களையும் உடைத்தானதும், உடல் முறிந்து முகத்தினால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டுமிருக்கிற காளிய சர்ப்பம், தன் சிரசின்மீது கூத்தாடும் கிருஷ்ணபகவானை சராசரகுருவாயும் புராண புருடராயு மிருக்கிற நாராயணரென்று நினைத்து, மனதினால் சரணமடைந்தது. ௩௦

உதரத்தில் அநேக உலகங்களைக்கொண்ட கிருஷ்ணபகவானுடைய பாரமாகி யகாலின் மிதியால் நசுங்கின படங்களையுடைய; காளியனையும் அதனுடைய தலையின்மீது விளையாடும் கிருஷ்ணபகவானையும் பார்த்து காளியனது பத்தினிகள் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, வஸ்திராபரணம் கூந்தல் முதலியவைகள் அவிழச் சமீபத்தில் வந்தார்கள். ௩௧

𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃
𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌃।
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌾𑌃 𑌶𑌮𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁—
𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥ ॥௩௨॥

॥𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃॥

॥𑌨𑌾𑌗𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃॥

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌤𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌖𑌲𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯।
𑌰𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿—
𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌦𑌮𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍॥ ॥௩௩॥
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌨𑍋—
𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌪𑌹𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌦𑌨𑍍𑌦𑌶𑍂𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌏𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃॥ ॥௩௪॥

𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃। 𑌭𑍁𑌵𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌶𑌮𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 ॥௩௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑌮𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰। [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌂 [illegible] 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 [illegible] ॥ 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌨 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂

அப்பத்தினிகள் மனங்கலங்கினவர்களாகித் தங்கள் குழந்தைகளை முன் நடத்திக்கொண்டு தங்கள் தேகம் பூமியிற்படிய பூபதியாகிய கிருஷ்ண பகவானை வணங்கி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு, பிராணாவஸ்தையி லிருக்கும் காளியனை விடுவிக்க எண்ணங்கொண்டு சரணமடைந்தார்கள். ௩௨

காளியன் பத்தினிகள் செய்யும் துதி.

[ஏ. கிருஷ்ண !] துஷ்டர்களை யடக்குவதற்காகவே நீர் அவதாரஞ்செய்கிறபடியால், அக்கிரமத்திலிருக்கிற அந்தக் காளியனை நீர் தண்டித்தது நியாயம். சத்துருக்களையும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளையும் அநுக்கிரகிப்பதற்காக துஷ்டர்களின் சிட்சையை தர்மமென்றேசெய்துகாண்பிக்கிறீர். ௩௩

நீர் இவ்விதம்செய்தது எங்களுக்கு அனுக்கிரகமே. துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பது, பாபங்களைப்போக்குகிறதல்லவா? இந்தப்பிராணிக்கு பாம்பின்பிறப்பேற்பட்டதும், அதன் மீது நீர் கோபஞ்செய்ததும் அநுக்கிரகமென்பதேபெரியோர்களுடைய கொள்கை. ௩௪

तपः सुतप्तं किमनेन पूर्वं
निरस्तमानेन च मानदेन ।
धर्मोऽथवा सर्वजनानुकम्पया
यतो भवांस्तुष्यति सर्वजीवः ॥ ३५ ॥

कस्यानुभावोऽस्य न देव विद्महे
तवाङ्घ्रिरेणुस्पर्शाधिकारः ।
यद्वाञ्छया श्रीर्ललनाचरत्तपो
विहाय कामान्सुचिरं धृतव्रता ॥ ३६ ॥

न नाकपृष्ठं न च सार्वभौमं
न पारमेष्ठ्यं न रसाधिपत्यम् ।
न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा
वाञ्छन्ति यत्पादरजः प्रपन्नाः ॥ ३७ ॥

तवासीत्याहुः। [illegible] ॥३३॥ निग्रहो [illegible] ऽस्यानुग्रहायेत्याहुः [illegible] अनुग्रह [illegible] निग्रह इत्याहुः अनुग्रह इति ॥ [illegible] ॥३४॥ [illegible] अनुग्रह [illegible] ॥ तप इति ॥ [illegible] निरस्तमानेन मानदेन च । सर्वजीव यतीति सर्वजीवः ॥३५॥ [illegible] इत्याहुः श्लोकद्वयेन । कस्येति ॥ तवाङ्घ्रि [illegible] यस्याः श्रियः [illegible] सा श्रीः ललना [illegible] स्पर्शाधिकारस्य वाञ्छया । स्पर्शाधिकार [illegible] तपोऽचरत् । [illegible] किं कृतमिति [illegible]

சர்வஜீவசொரூபமாகிய நீர் இந்த பிராணிக்கு அநுக்கிரகம்செய்வதற்கு சமஸ்த கர்வத்தையும் விட்டு இது முன் எவ்வளவு தவஞ்செய்ததோ அல்லது யாவரையும் அநுக்கிரகிக்கும் உம்முடைய தயையோ? ௩௫

ஏ தேவா! லட்சுமிதேவி எவருடைய பாததூளியைப் பெறுவதற்கு அநேக காலம் விரதம்பூண்டு, மற்றவிருப்பங்களை யெல்லாம் விட்டு, தவஞ் செய்தாளோ அவ்வளவு மகிமையுள்ளபாததூளியைப்பெறுவதற்கு என்னபுண்ணியம் செய்ததோதெரியவில்லை. ௩௬

எவருடைய பாததூளியைப் பெற்றபக்தர்கள் சக்ரவர்த்தியாவதையும் இந்திரபட்டத்தையும், பிர்மபட்டத்தையும், போகசித்திகளையும் மறுபிறப்பில்லாததையும் விரும்பமாட்டார்கள்; சமுசாரமாகிய சக்கரத்தில். சுழலுகின்ற பிராணிக்கு எவருடைய பாததூளியின் விருப்பத்தால் மேன்மையான சம்பத்து

ததேஷ நாதாப துராபமந்யை-
ஸ்தமோஜநி: க்ரோதவசோப்யஹீச: ।
ஸம்ஸார சக்ரே ப்ரமத: சரீரிணோ-
யதிச்சத: ஸ்யாத்விபவ: ஸமக்ஷ: ॥ ॥ஙஅ॥
நமஸ்துப்யம் பகவதே புருஷாய மஹாத்மநே ।
பூதாவாஸாய பூதாய பராய பரமாத்மநே ॥ ॥ஙகூ॥
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநநிதயே ப்ரஹ்மணேऽநந்தசக்தயே ।
அகுணாயாவிகாராய நமஸ்தே ப்ராக்ருதாய ச ॥ ॥சo॥

த்ருதய: ॥ஙசா॥ நேதி ॥ யத்பாதரஜ: ப்ரபந்நா: ஸ்வாராஜ்யபாரமேஷ்ட்யாதீ-
நபி நாபுநர்ப்பவம் இச்சந்தே ॥ஙஎ॥ ததிதி ॥ ஹே நாத ஏஷ அயந்தவைவ ப்ராப-
ஸதேஷ்ய: ப்ரஹ்மாதிபிரபி । அந்ய: கதம் ஹீநம் பாதரஜ: । யதிச்சத: ஸேவ்யம்
ஏவமஸ்மிந் ஸம்ஸாரசக்ரே ப்ரமத: ஸ்ரீசரீரிணோ விபவ: ஸமக்ஷ:ஸ்யா-
தீ ஸம்பந்நவதி ॥ஙஅ॥ நமஇதி ॥ பகவதே ஷாட்குண்யபூர்ணாய புருஷாய
அந்தர்யாமிணே மஹாத்மநே பூதாநாம் ஆவாஸாய ...
... பூதாவாஸாய ஆகாசாத்யாச்ரயாய । பூதவிகாரை: । பூதாய பஞ்சபூதஸ்வ-
ரூபாய । பராய காரணாய । கிஞ்ச பரமாத்மநே காரணாதீதாயேதி
... காரணம் காரணாதீதம் ச ... ॥ஙகூ॥ ஜ்ஞாநேதி ॥ ஜ்ஞா-
நவிஜ்ஞாநநிதயே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞப்திர் விஜ்ஞாநம் ... ததாச்ரயாய ...
... யதா ... ப்ரஹ்மணே அநந்தசக்தயே ப்ரஹ்மணே
... அகுணாய அவிகாராய । ... அநந்தசக்தயே
ப்ராக்ருதாய ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்தகாய யத்வா அப்ராக்ருதாய அப்ராக்ருதாநந்த
சக்தியுக்தாய அயமர்த்த: அகுணவிகாரம் ப்ரஹ்ம! ஜ்ஞப்திரூபம் ...
...தீதம் ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்தகாநந்த சக்திவிஜ்ஞாந விசிஷ்டம் ஸர்வகாரணம்
... ப்ரஹ்மணே நமஇதி அநந்தசக்தி ... சக்த்யா விச்வஸ்ருஷ்ட்யாதிரூப

முன் நிற்கிறதோ, அப்பாததூளியை மற்றவர்களால் அடையமுடியாதத வால், அஞ்ஞானத்திற்கும், கோபத்திற்கும் உட்பட்ட இந்தப்பாம்பானது அடைந்தது மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஙஎ-ஙஅ

பரமாத்மாவாயும், மகாத்மாவாயும் பிராணிகளுக்கெல்லாம் இருப்பிட மாயும், பஞ்சபூதசொரூபமாயும், ஆதிபுருடராயும், பகவானுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ஙகூ

ஞானத்திற்கும், விஞ்ஞானத்திற்கும் இருப்பிடமாயும், அளவற்ற சக்தியுள்ளவராயும், குணமற்றவராயும், விகார மற்றவராயும், மாயைக்கு அடங்காதவராயும், பிர்ம்மமாயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். சo

காலாய காலநாபா⁴ய காலாவயவஸாக்ஷிணே ।
விஶ்வாய தது³பத்³ரஷ்ட்ரே தத்கர்த்ரே விஶ்வஹேதவே ॥ ௪௧
பூ⁴தமாத்ரேந்த்³ரியப்ராணமநோபு³த்³த்⁴யாஶயாத்மநே ।
த்ரிகு³ணேநாபி⁴மாநேந கூ³டா⁴ஸ்வாத்மாநுபூ⁴தயே ॥ ௪௨
நமோऽநந்தாய ஸூக்ஷ்மாய கூடஸ்தா²ய விபஶ்சிதே ।
நாநாவாதா³நுரோதா⁴ய வாச்யவாசகஶக்தயே ॥ ௪௩
நம: ப்ரமாணமூலாய கவயே ஶாஸ்த்ரயோநயே ।
ப்ரவ்ருத்தாய நிவ்ருத்தாய நிக³மாய நமோ நம: ॥ ௪௪

யேந நமஸ்யந்தி ॥ காலாயேதி । காலாய காலஸ்வரூபாய காலநா-
பா⁴ய காலஶக்த்யாஶ்ரயாய காலாவயவாநாம் ஸ்ருஷ்ட்யாதீ³நாம் ஸாக்ஷி-
ணே ததஶ்ச விஶ்வாய விஶ்வஸ்வரூபாய தர்ஹி கிம் ஜடோऽஸௌ । ந ஹி
தது³பத்³ரஷ்ட்ரே தத்³த்³ரஷ்ட்ரே த்³ரஷ்ட்ருமாத்ராய । கிந்து தத்கர்த்ரே நது கர்த்ருமாத்ரா-
ய விஶ்வஹேதவே ஸர்வகாரணரூபாய । தமேவாஹு: பூ⁴தேதி ॥ ஆஶ-
யஶ்சித்தம் பூ⁴தாதி³ரூபாய அத: ஸர்வகாரணரூபாயேத்யர்த²: காரணத்வேऽபி
நமஸ்யந்தி । த்ரிகு³ணேநேதி ஏவம் ஸ்ருஷ்டிகாலே ஸ்வஸ்ருஷ்டத்ரிகு³ணாத்மகேநா-
பி⁴மாநேந கூ³டா⁴நாம் ஸ்வாம்ஶபூ⁴தாநாம் ஜீவாநாமநுபூ⁴திர்யேந தஸ்மை ஸ்வ-
ஜ்ஞாநரூபாய அஹங்காராவ்ருத இதி லக்ஷ்யந்தி ॥ நம இதி ॥ அநந்தாய அஹங்காராவரி-
ச்சே²தா³த் । அத: ஸூக்ஷ்மாய அத்³ருஶ்யத்வாத் । அதஏவ கூடஸ்தா²ய உபாதி⁴க்ருத-
விகாராபா⁴வாத் அதஏவ விபஶ்சிதே ஸர்வஜ்ஞாய । ஏவம் ஸ்துத்வா அநிஷ்டோ-
பதே³ந ஸ்துவந்தி நம இதி । அநந்தாய அஹங்காராவரிச்சே²தா³த் । அத: ஸூ-
க்ஷ்மாய அத்³ருஶ்யத்வாத் அதஏவ கூடஸ்தா²ய உபாதி⁴க்ருதவிகாராபா⁴வாத் அதஏவ

காலசொரூபராயும், காலசக்திக்காதாரமாயும், விச்வரூபராயும், அதைப் பார்க்கிறவராயும், சிருஷ்டிக்கிறவராயும் அதற்குக்காரணராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ௪௧

பஞ்சபூதங்களின் தன்மாத்திரைகளாகிய இந்திரியம், பிராணன், மனம் புத்தி, அந்தக்கரணம் முதலியவைகளாகவும் முக்குணத்தின் காரியகிமாற அபிமானத்தால் மூடப்பட்டவர் போலிருந்து, உம்முடைய நிஜசொருபத்தை அனுபவிக்கும் உமக்கு வணக்கம். ௪௨

அநந்தராயும், சூக்ஷமராயும், கூடஸ்தராயும், சர்வஞ்ஞராயும், பலமதங்களுக்கொத்தவராயும், சொற்பொருள்களின் சக்திரூபராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ௪௩

பிரமாணங்களுக்கு மூலகாரணராயும், காவி சாஸ்திரங்களுக்குக் காரணராயும், உலகத்தில் பிரவர்த்திக்கிறவராயும், அதை விட்டு நீக்குகிறவராயும் வேதசொருபராயு மிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ௪௪

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௪௫॥
𑌨𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇 ॥ ॥௪௬॥

[illegible]

வாசுதேவருடைய பிள்ளைகளாகிய இராமருக்கும், கிருஷ்ணருக்கும், பிரத்யும்மனருக்கும், அநிருத்தருக்கும் சாத்வதாம் பதிக்கும் வணக்கம். ௪௫

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலியவைகளை பிரகாசிப்பிக்கிறவராயும், இவைகளால் அறியப்படும் விஷயமாயும், இவைகளை அறியும் சக்தி சொரூபராயும், இவைகளுக்குச் சாட்சியாயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ௪௬

அவ்யாக்ருதவிஹாராய ஸர்வவ்யாக்ருதஸித்தயே ।
ஹ்ருஷீகேஶ நமஸ்தேऽஸ்து முநயே மௌநஶீலிநே ॥ ௪௭ ॥
பராவரகதிஜ்ஞாய ஸர்வாத்யக்ஷாய தே நம: ।
அவிஶ்வாய ச விஶ்வாய தத்த்ரஷ்ட்ரேऽஸ்ய ச ஹேதவே ॥ ௪௮ ॥

த்வம் ஹ்யஸ்ய ஜந்மஸ்திதிஸம்யமாந் விபோ
குணைரநீஹோऽக்ருதகாலஶக்தித்ருக் ।
தத்தத்ஸ்வபாவாந் ப்ரதிபோதயந் ஸத:
ஸமீக்ஷயாऽமோகவிஹார ஈஹஸே ॥ ௪௯ ॥

நஶீலிநே மௌநமாத்மாராமதா ஸ்வபாவாய । பராவரேதி। உத்தம: பராவர
கதிஜ்ஞாய ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாணாம் கதிஜ்ஞேந ஸர்வவிஜ்ஞாநாயேத்யர்த:।
அபி ச ஸர்வாத்யக்ஷாய ஸர்வஸ்யாதிஷ்டாத்ரே। உத்தரார்த: அவிஶ்வாய நவி
ஶ்வம் யஸ்மிந் தந்நிஷேதாவதயே। விஶ்வாய ச தத்விவர்தாதிஷ்டாநாயேத்யர்த:।
தத்ரஷ்ட்ரே அஸ்யாவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷிணே। அபி ச அஸ்ய ச விஶ்வாத்யாஸஸ்ய தத்வ
ஸாதநஸ்ய ச வித்யாவித்யாக்யம் ஹேதவே। யத்வா அவிஶ்வாய விஶ்வஸ்மாத்தத்ஸாத்ய
ஸாரரஹிதாய விஶ்வாய ஞாயயா ஸர்வஸ்வரூபாய தத்வஸ்தாய। தத்ரஷ்ட்ரே தாஸாமேவ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ஸ்ரீயஶீயோயம் ஶ்லோக: ॥ ௪௮ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

அந்தக்கரணம் முதலிய கருவிகளை வெளியிற் செல்லும்படி செய்கிற கிருஷ்ணபகவானே ! ஊகிக்கமுடியாத மகிமைபெற்றவரும், சமஸ்தவஸ்துக்களும் வெளியாகக் காரணமாயிருப்பவரும், தமக்குள்ளே ஆநந்த சொரூபராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம். ௪௭

ஸ்தூல, சூட்சுமங்களுடைய போக்கு வரத்தை யறிந்தவரும், சர்வத்துக்கும் ஆதாரமானவரும், நாமரூபங்களற்றவரும், நாமரூபங்களுக்கு ஆதாரமானவரும், அவைகளைப் பார்க்கிறவரும், காரணராயுமிருக்கிற உமக்கு வணக்கம்; ௪௮

எங்கும் வியாபித்தவரும், கால சக்தியையுடையவருமான கிருஷ்ணபகவானே ! இவ்வுலகங்களுக்குப் பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு முதலியவைகளை ஏற்படுத்தினது நீரே. உம்முடையபார்வையால் பிராணிகளின் கர்மவாசனையை அநுசரித்து, அவரவர்களுடைய வழியில் செல்லும்படி செய்து விளையாடுகிறீர். ௪௯

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌽𑌮𑍂𑌸𑍍𑌤𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌤 𑌮𑍂𑌢𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍁𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑍇𑌹𑌤𑌃 ॥ ௫௦ ॥

𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍋𑌢𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ ௫௧ ॥
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௨ ॥
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௩ ॥

𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌅𑌕𑍃𑌤 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍋𑌧𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌈𑌹𑌸𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌸𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑍀𑌹𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍂𑌸𑍍𑌤𑌨𑌵𑌃 । 𑌤𑌨𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 । 𑌤𑌵𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 । 𑌈𑌹𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌏𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌢𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫௨ ॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌯 𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾

சாந்தமானவைகளும், கோபமானவைகளும், அசேதன வஸ்துக்களும் உமக்கு உலகத்தில் விளையாடுங் கருவிகளாக அமைந்திருக்கின்றன. சாதுக்களுடைய தர்மகாரியங்களை இரட்சிப்பதற்காக அவதாரஞ்செய்த உமக்கு சாந்தர்களான சாதுக்கள்தாம் பிரியமானவர்கள். ௫௦

சாந்தாத்மாவாகிய கிருஷ்ணா! உம்முடைய தத்துவத்தை அறியாதவனும் உம்முடைய பிரஜைகளுக்குள் ஒருவனுயுமிருக்கிற எங்கள் பர்த்தாவாகிற காளியனுடைய இக்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறோம். ௫௧

பிராணாவஸ்தையை யடைந்திருக்கும் காளியனுக்கு நீர் மனமிரங்கி நல்லோர்கள்பார்த்துப் பரிதபிக்கத்தகுந்த அதனுடைய பத்தினிகளாகிய எங்களுக்குப் பதியாகிற பிராணனைத்தந்து அனுக்கிரகஞ்செய்யும். ௫௨

உமக்கு அடிமைகளாகிற நாங்கள் எவ்விதமான கட்டளையை சிரத்தையுடன் அனுஷ்டித்து, சமஸ்தபயங்காத்திலிருந்தும் விடுபடக்கூடுமோ, அவ்விதமான கட்டளையை அளித்து அனுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுகிறோம் ௫௩

॥𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌨𑍈𑌃 ॥ ॥௫௪॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌳𑌿𑌯𑌶𑍍𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ ॥௫௫॥

॥𑌕𑌾𑌳𑌿𑌯𑌃॥

𑌵𑌯𑌂 𑌖𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ॥௫௬॥
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌤𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍌𑌜𑍋𑌯𑍋𑌨𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌶𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 ॥ ॥௫௭॥
𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௫௮॥

[illegible] ॥௫௪॥௫௫॥ 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible] । 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 । [illegible] 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌇𑌤𑌿 ॥௫௬॥
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥௫௭॥ 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃

சுகர் கூறுகிறார்.

நாகபத்தினிகளால் இவ்விதம் துதிசெய்யப்பட்ட கிருஷ்ணபகவான் தமது குதிகால்களினால் மிதிக்கப்பட்டுத் தலைமுறிந்து மூர்ச்சையடைந்த காளியனை விட்டு விட்டார். ௫௪

கிருஷ்ண பகவானிடமிருந்து விடுபட்ட காளியன் சில நிமிஷம் பொறுத்து மூர்ச்சைதெளிந்து, இந்திரிய பலமடைந்து வருத்தத்துடன் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, கைகூப்பி நமஸ்காரஞ் செய்து, பின் வருமாறு சொல்லுகிறான். ௫௫

காளியன் கூறுகிறான்.

எங்கள் பிறப்பு தாமதகுணமுடைய தாகையால், அதிக கோபமுள்ளவர்களாகவும், துஷ்டர்களாகவும் ஏற்பட்டோம். ஏ. நாதா! பிராணிகளை இம்சிக்குந் தன்மையை எங்களால் நீக்கமுடியாததாயிருக்கிறது. ௫௬

சிருஷ்டிகர்த்தாவே! உம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட முக்குணங்களின் காரியமானது பல விதமான சுபாவம், வீரியம், பிராதாபம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமான விதைகளையுடைத்தான தாக விருக்கிறது. ௫௭

பகவானே! அவைகளில் நாங்கள் பெருங்கோபமுடைய சர்ப்பஜாதிகளாக விருக்கிறோம். எங்களை மயக்கும் நீக்க முடியாத உம்முடைய மாயையை நாங்கள் எவ்விதம் விலக்குவோம். ௫௮

भवान् हि कारणं तत्र सर्वज्ञो जगदीश्वरः।
अनुग्रहं निग्रहं वा मन्यसे तद्विधेहि नः ॥५९॥

॥श्रीशुकः॥

इत्याकर्ण्य वचः प्राह भगवान् कार्यमानुषः।
नात्र स्थेयं त्वया सर्प समुद्रं याहि मा चिरम्।
स्वज्ञात्यपत्यदाराढ्यो गोनृभिर्भुज्यतां नदी ॥६०॥
य एतत् संस्मरेन्मर्त्यस्तुभ्यं मदनुशासनम्।
कीर्तयन्नुभयोः सन्ध्योर्न युष्मद्भयमाप्नुयात् ॥६१॥
योऽस्मिन् स्नात्वा मदाक्रीडे देवादींस्तर्पयेज्जलैः।
उपोष्य मां स्मरन्नर्चेत् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥६२॥
द्वीपं रमणकं हित्वा ह्रदमेतमुपाश्रितः।
यद्भयात् स सुपर्णस्त्वां नाद्यान्मत्पादलाञ्छितम् ॥६३॥

[illegible] वयं स्वभावं कथं त्यजामः ॥५८॥ भवानिति । [illegible] भवानेव कारणमित्यनुग्रहं विधेहि । [illegible] निग्रहं वा विधेहि ॥५९॥ इतीति । [illegible] भुज्यतामिति ॥६०॥ य एतदिति ॥ [illegible] ॥६१॥ [illegible] ॥६२॥ [illegible]

சர்வக்ஞராயும், ஜகதீசனுயுமிருக்கிற நீர் மாயைக்குக் காரணராயிருப்பதால் அநுக்கிரகம் செய்தாலும் எங்களுக்குச் சம்மதந்தான். (௫௯

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

மானிட அவதாரஞ்செய்த கிருஷ்ணன் இவ்விதம் காளியன் சொன்னதைக் கேட்டு, ஏ காளியா! இனி இவ்விடத்தில் நீ இருக்கக்கூடாது. உன்னுடைய பந்துக்களுடனும், தாயாதிகளுடனும் சமுத்திரம் போய்ச்சேர். தாமதிக்கவேண்டாம். இந்த ஆற்றின் தண்ணீரானது மனிதர்களாலும், பசுக்களாலும் குடிக்கக் கூடியதாக இருக்கட்டும். உன்னை அடக்கின இந்த அத்தியாயத்தை நினைக்கிறவனுக்கும், சந்தியாகாலங்களில் படிக்கிறவனுக்கும் உங்களால் பயம் ஏற்படாது. நான் விளையாடின இந்த மடுவில் ஸ்நானஞ் செய்து, உன்னை நினைத்து தேவர்களுக்கும், பிதிர்க்களுக்கும் தர்ப்பணஞ் செய்து உபவாச மிருப்பவன் சமஸ்தபாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். தீவிலிருந்து, கருடனுடைய தொந்தரவால் இம்மடுவுக்கு வந்தாய். என்னுடைய காலடி உன்தலையில் பட்டதால் கருடனுடைய பயம் இனி உங்களுக்குக் கிடையாது என்பதாக காளியனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தார். ௬௦-௬௩

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍॥ ॥௬௪॥
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌰𑌙𑍍𑌮𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾॥ ॥௬௫॥
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍॥ ॥௬௬॥
𑌸𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌮𑌬𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹।
𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌮𑍃𑌤𑌜𑌲𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍॥ ॥௬௭॥
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥௬௮॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇
𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 ॥௬௧॥௬௮॥

𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

சுகர்கூறுகிறர்.

ஆச்சரியமான சரித்திரமுடைய கிருஷ்ணனுல் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட காளியன் தன் மனைவிமார்களுடன் திவ்வியமான வஸ்திரம்,மாலை,விலை பெற்ற இரத்தினங்கள் ஆபரணங்கள், திவ்வியமான வாசனைத்திரவியங்கள் நீலோற்பலமாலை இவைகளைக்கொண்டு ஜகந்நாதரைப் பூஜித்து,மும்முறை வலம் வந்துவணங்கி அவரிடம்விடைபெற்றுக்கொண்டு தன் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சமுத்திரத்தின் மத்தியிலிருக்கும் தீவுக்குச் சென்றான். ௬௪-௬௭

இவ்வுலகத்தில் திருவிளையாடல் புரிய மனிதருபந்தரித்த கிருஷ்ணபகவானுடைய அநுக்கிரகத்தால் விஷமாயிருந்த அக்காளிய மடுவின் ஜலம் முழுதும் அப்பொழுதே அமுதமாய்விட்டது. ௬௮

காளிய மர்த்தனத்தைக் கூறும்

16வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ राजा ॥

नागालयं रमणकं कस्मात्तत्याज कालियः ।
कृतं किं वा सुपर्णस्य तेनैकेनासमञ्जसम् ॥ १ ॥

॥ श्रीशुकः ॥

उपहार्यैः सर्पजनैर्मासि मासीह यो बलिः ।
वानस्पत्यो महाबाहो नागानां प्राङ्निरूपितः ॥ २ ॥
स्वं स्वं भागं प्रयच्छन्ति नागाः पर्वणि पर्वणि ।
गोपीथायात्मनः सर्वे सुपर्णाय महात्मने ॥ ३ ॥
विषवीर्यमदाविष्टः काद्रवेयस्तु कालियः ।
कदर्थीकृत्य गरुडं स्वयं तं बुभुजे बलिम् ॥ ४ ॥

नागं सप्तदशे नागालयं तं निरयापयत् ।
पायन्नित्रसप्तदशैर्वतः श्रान्तांस्तान् स्वांस्त्रातवानवात् ॥

नागेति ॥ असमञ्जसं अप्रियम् ॥ १ ॥ उपहार्यैरिति ॥ उपहार्यैर्भक्ष्यैः सर्पजनैः सर्पप्रधानैर्जनैः । वानस्पत्यः वनस्पत्युत्पन्नैः नागानां तक्षायापरिहाराय यो बलिः निरूपितः उपकल्पितः । यद्वा । उपहार्यैः सुपर्णायोपहार्यैर्भक्ष्यैः । सर्पाणां जनैः तैः नागानां सम्बन्धिभिः । यद्वा मासि मासि एकैको नागो नीयते तथा मासि मासि यो बलिः सुपर्णाय निरूपित इत्यर्थः ॥ २ ॥ स्वमिति

17-வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித்துவினவுகிறார்.

(ஏ வேதியரே!) காளியன் நாகங்களுக் கிருப்பிடமாகிய ரமணமென்கிற தீவை விட்டுவந்த காரணமென்ன? கருடனுக்கு இவன் என்ன தீங்கு செய்தான். (அதை எனக்கு விளங்கச்சொல்லவேண்டும்.) க

சுகர் பதில் கூறுகிறார்.

மகா வில்லாளியாகிய பரீட்சித்தே! (முன்னொருகாலத்தில் சர்பங்களெல்லாம்) கருடனுக்கு மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு சர்ப்பமாக ஒரு மரத்தடியில் வந்து, ஆகாரமாவதாக வாக்குத்தத்தஞ் செய்தன. உ

அந்தப்படி தங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காக முறை ஏற்பாடு செய்து கொண்டு, ஒவ்வொரு பருவகாலத்திலும் ஒவ்வொரு பாம்பாக வந்துகொண்டிருந்தன. ௩

(அவ்விதம் நடந்து வருங்காலத்தில்) சத்துருவினுடைய பிள்ளையாகிய காளியன், விஷபலத்தாலுண்டாகிய மதத்தினால் கருடனை அலட்சியஞ் செய்து, கருடனுக்கு ஆகாரமாக வந்த பாம்பை ஒரு முறையில் தான் சாப்பிட்டுவிட்டான். ௪

तच्छ्रुत्वा कुपितो राजन् भगवान् भगवत्प्रियः ।
विजिघांसुर्महावेगः कालियं समपाद्रवत् ॥ ௫

तमापतन्तं तरसा विषायुधः
प्रत्यभ्ययादुत्थितनैकमस्तकः ।
दद्भिः सुपर्णं व्यदशद्ददायुधः
करालजिह्वोच्छ्वसितोग्रलोचनः ॥ ௬

तं तार्क्ष्यपुत्रः स निरस्य मन्युमान्
प्रचण्डवेगो मधुसूदनासनः ।
पक्षेण सव्येन हिरण्यरोचिषा
जघान कद्रुसुतमुग्रविक्रमः ॥ ௭

सुपर्णपक्षाभिहतः कालियोऽतीव विह्वलः ।
ह्रदं विवेश कालिन्द्यास्तदगम्यं दुरासदम् ॥ ௮

देवनागाः स्वं स्वं भागं राजनिदेशकृतं सुपर्णाय प्रयच्छन्ति ततो हि ताः गोपीथाय रक्षणाय ॥४॥ विषेति ॥ विषवीर्यमदाभ्यां योऽहिः तेनाविष्टः काद्रवेयः कद्रुपुत्रस्तु कालियः गरुडं कदर्थीकृत्य अविगणय्य स्वं भागमन्यैर्दत्तं बलिं स्वयमेव बुभुजे ॥ ச ॥ ௫ । तमिति ॥ विषमेवायुधं यस्य सः प्रत्यभ्ययात् अभिमुखमगमत् । उत्थिता नैके मस्तकाः यस्य सः उत्थितानेकफणः दद्भिः दशनैः दंष्ट्राभिः करालजिह्वः उच्छ्वसितस्य उग्रे लोचने यस्य सः उच्छ्वसितानि उज्जृम्भितानि उग्राणि लोचनानि यस्य सः ॥௬॥ तमिति ॥ तार्क्ष्यपुत्रो गरुडः । मधुसूदनस्यासनं वाहनं सः ॥௭॥ सुपर्णेति ॥ तस्य गरुडस्यागम्यं अगमनयोग्यं दुरासदम् ॥௮॥ तदगम्यत्वे कारणमाह तत्रेति ॥ निवारितोऽपि सहसा

அரசனே! அச்சங்கதி தெரிந்து பகவானுக்குப் பக்தனுகிய கருடன் காளியனைக் கொல்லவேண்டு மென்ற எண்ணத்துடன் வெகு வேகமாகத் தாக்கினான். ௫

வேகமாக வருகிற கருடனைப் பார்த்த காளியன் தன் படங்களை உயர்த்திக் கொண்டும், நாக்குகளை நீட்டிக்கொண்டும், உக்கிரமான கண்களுடன் சீறிக் கொண்டும், எதிர்த்துப்போய் விஷப் பற்களால் கருடனைக் கடித்தான். ௬

மகா பலசாலியாயும், அதிக வேகமுடையவனும், மதுசூதனனுக்கு வாகனமாயும் தார்ட்சனுக்குக் குமாரனுமான கருடன்கோபங்கொண்டு பொன்னிறமான இடது பக்கத்து இறக்கையினுல் தள்ளி அடித்தது. ௭

அடிபட்ட காளியன் மிகுந்த மயக்கத்தையடைந்து கருடன் புக முடியாத யமுனை யாற்றுக்குட் புகுந்தான். ௮

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌜𑌲𑌚𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௯॥
𑌮𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍀𑌨𑌪𑌤𑍌 𑌹𑌤𑍇 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ ॥௰॥
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌖𑌾𑌦𑌤𑌿 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌃 ।
𑌅𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௨॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 ॥ ॥௧௪॥

𑌅𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥௯॥௧௧॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥௧௨॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍। 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍; ௧௩ ॥ 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿।
𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌸𑌃 ॥௧௪॥

கருடன் மிகுந்த பசியடைந்து, ஒரு காலத்தில் சௌபரிரிஷி வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த இந்த மடுவுக்கு வந்து, இதிலிருந்த மீன்களில் பெரிய மீனென்றைப்பிடித்து, இக்காரியம் செய்யக்கூடாதென்று சௌபரிரிஷி தடுத்தும் அதைக் கேளாமல் அம்மீனைப் புசித்துவிட்டான். ௯

அப்பெரிய மீன் போனதினுல் வருத்தமடைந்த, சிறிய மீன்களைக் கண்ட சௌபரி ரிஷியானவர் மனமிரங்கி அவைகளின் க்ஷேமத்தைக் கருதி பின்வருமாறு சாபமிட்டார் ௰

"இனி கருடன் இவ்விடம் வந்து மீன்களைப் பிடித்து சாப்பிடுவானுகில் அப்பொழுதே அவனுடைய பிராணன் போகக் கடவது" என்று உண்மையாகச் சாபங்கொடுத்தார். ௧௧

அந்த இரகசியத்தை அறிந்த காளியன் கருடனுக்குப் பயந்து இம்மடுவில் இவ்வளவு காலம் வாசஞ்செய்து கொண்டிருந்து, இப்போது கிருஷ்ணபகவானுல் இவ்விடமிருந்து துரத்தப்பட்டான். ௧௨

கிருஷ்ணபகவான் நாகங்கள் கொடுத்த மாலை சந்தனம் வஸ்திரம் விலைபெற்ற இரத்தினங்களிழைத்த சொர்ணுபரணங்கள் முதலியவைகளை யணிந்துகொண்டு அம்மடுவிலிருந்து கரையேறினதைப் பார்த்த கோபர்கள் யாவரும் மறுபடி உயிர்பெற்றவர்கள்போ லெழுந்திருந்து சந்தோஷத்தால் தேகம் பூரிக்கப்பெற்று அன்புடன்சல்லாபம் முதலானவைகளைச் செய்தார்கள், ௧௩-௧௪

यशोदा रोहिणी नन्दो गोप्यो गोपाश्च कौरव ।
कृष्णं समेत्य लब्धेहा आसन्लब्धमनोरथाः ॥ ॥கரு॥
रामश्चालिङ्ग्य गोविन्दं जहासास्यानुभाववित् ।
नगा गावो वृषा वत्सा लेभिरे परमां मुदम् ॥ ॥கசு॥
नन्दं विप्रास्समागत्य गुरवस्सकलत्रकाः ।
ऊचुस्ते कालियग्रस्तो दिष्ट्या मुक्तस्तवात्मजः ॥ ॥கள॥
देहि दानं द्विजातीनां कृष्णनिर्मुक्तिहेतवे ।
नन्दः प्रीतमना राजन् गास्सुवर्णं तदादिशत् । ॥கஅ॥
यशोदापि महाभागा नष्टलब्धप्रजा सती ।
परिष्वज्याङ्कमारोप्य मुमोचाश्रुकलां मुहुः ॥ககூ॥
[illegible] नक्तं कृष्ण[illegible] ।
सरामस्सह गोपालै रात्रौ [illegible] ॥ ॥உ0॥

यशोदेति। लब्धेहाः लब्धचेष्टाः॥கரு॥ रामेति॥ नगाः वृक्षादि[illegible]॥கசு॥ नन्दमिति॥ [illegible] विप्रा ऊचुः॥கள॥ यशोदेति॥ नष्टलब्धप्रजा नष्टप्राया पुनर्लब्धा प्रजा यया सा॥கஅ॥ககூ। तामिति। श्रमेण च कर्शिताः उपकूलतः कूले

ஏ கௌரவா! யசோதை ரோகிணி நந்தர் கோபர்கள் கோபஸ்திரீகள் இவர்களெல்லோரும் அக்காலத்தில் உணர்வடைந்து கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று தங்கள் மனோரதம் பூர்த்தியாய் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். கரு

கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை யறிந்த பலராமரும் அவரை ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு சிரித்தார். அப்பொழுது மலைகள் பசுக்கள் எருதுகள் கன்றுகள் முதலியவைகள் மிக்க சந்தோஷத்தை யடைந்தன. கசு

ஆசாரியர்களும் வேதியர்களும் தம் தம் மனைவிமார்களுடன் நந்தரிடஞ் சென்று உம்முடைய அதிர்ஷ்டத்தால் காளியனிடம் அகப்பட்ட உமது பிள்ளையான கிருஷ்ணன் விடுபட்டானென்று கிருஷ்ணன் விடுபட்டதற்காக பிராமணர்களுக்குத் தானம் கொடு என்று கூறினர்கள். நந்தனும் ஸந்தோஷத்துடன் பசுக்கள் ஸ்வர்ணம் இவைகளைத் தானம் கொடுத்தார். கள-கஅ

பெரிய ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டபிள்ளையை யடைந்த யசோதையம்மாள் கிருஷ்ணனை ஆலிங்கனஞ் செய்து மடியில் உட்கார வைத்து ஆநந்த பாஷ்பங்களைப் பெருக்கினள். ககூ

அச்சமையத்தில் சூரியன் அஸ்தமனமடைந்தான். பிறகு கிருஷ்ணன், இராமர் கோபாலர்கள் பசுக்கள் முதலானவர்களுடனும் தாய் தகப்பன்மாருடனும் அவ்விராத்திரி அவ்விடத்திலேயே தங்கியிருக்க நிச்சயஞ் செய்தார். உ0

தாம் ராத்ரிம் தத்ர ராஜேந்த்³ர க்ஷுத்த்ருட்³ப்⁴யாம் ஶ்ரமகர்ஶிதா: ।
ஊஷுர்வ்ரஜௌகஸோ கா³வ: காலிந்த்³யா உபகூலத: ॥ ॥உக॥

தா³வாக்³நிதோ கோ³பஸம்ரக்ஷணவர்ணநம்

ததா³ ஶுசிவநோத்³பூ⁴தோ தா³வாக்³நிஸ்ஸர்வதோ வ்ரஜம் ।
ஸுப்தம் நிஶீத² ஆவ்ருத்ய ப்ரத³க்³து⁴முபசக்ரமே ॥ ॥உஉ॥
தத உத்தா²ய ஸம்ப்⁴ராந்தா த³ஹ்யமாநா வ்ரஜௌகஸ: ।
க்ருஷ்ணம் யயுஸ்தே ஶரணம் மாயாமநுஜமீஶ்வரம் ॥ ॥உங॥
க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாபா⁴க³ ஹே ராமாமிதவிக்ரம ।
ஏஷ கோ⁴ரதமோ வஹ்நிஸ்தாவகாந் க்³ரஸதே ஹி ந: ॥ ॥உச॥
ஸுது³ஸ்தராந்ந: ஸ்வாந் பாஹி காலாக்³நே: ஸுஹ்ருத³: ப்ரபோ⁴ ।
ந ஶக்நுமஸ்த்வச்சரணம் ஸந்த்யக்துமகுதோப⁴யம் ॥ ॥உரு॥
இத்த²ம் ஸ்வஜநவைக்லவ்யம் நிரீக்ஷ்ய ஜக³தீ³ஶ்வர: ।
தமக்³நிமபிப³த்தீவ்ரமநந்தோ(அ)நந்தஶக்திது⁴க் ॥ ॥உசா॥

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴
தா³வாக்³நிமோசநம் நாம ஸப்தத³ஶோ(அ)த்⁴யாய:

ஶ்ராந்தே ॥உ0॥உக॥ ஸுது³ஸ்தராதி³தி ॥ காலாக்³நே: ம்ருத்யுரூபாத³க்³நே: நஸ்ஸ்வாந் பாஹி ॥ கிஞ்ச த்வச்சரணவியோகா³பீ⁴த்யாஹ: । ந ஶக்நுமஇதி ॥உச॥ இத்த²மிதி । விசோஹமாநஹிம்ஸேந ததஸ்ஸரணம்பதாநு । ஶோவாநவாமநஶ்ரா ஸாவநஞவநவஹ்நித: । ஸ்ரீத⁴ரீயோயம் ஶ்லோக: ॥உரு॥

இதி ஸ்ரீத⁴ரீயாயாம் டீகாயாம் ஸப்தத³ஶோ(அ)த்⁴யாய:.

ஏ அரசசிரேஷ்டரே! அவ்விராத்திரியில் யமுனைக் கரையில் கோபர்கள் பசுக்கள் முதலானவர்கள் பசி தாகத்தால் வருத்தத்தை யடைந்து வசித்தார்கள்.

காட்டுத்தீயினின்று கோபாலர்களை இரக்ஷித்தல்.

அவ்விராத்திரி காட்டுத் தீ கிளம்பி எங்கும் பரவி கோகுலத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு அதைத் தகிக்க எத்தனித்தது. உஉ

பிறகு காட்டுத்தீயின் சுவாலைபால் தகிக்கப்பட்ட கோகுலவாசிகள் திடீரென்று எழுந்திருந்து அதை விட்டுஓடி வந்து மாயாமனிதராகிய கிருஷ்ணபகவானைச் சரணமடைந்தார்கள். உங

மகாமகிமையுள்ள ஏ கிருஷ்ணா! மகா பராக்கிரமசாலியாகிய ஏ பலராமா! மிக கொடூரமான இக்காட்டுத் தீயானது உங்களைச் சேர்ந்தவர்களான எங்களைத் தகிக்கின்றதே! உச

ஆகையால் பிரபுவே! உம்முடைய பிரஜைகளை கொடூரமாகிய அக்காட்டுத் தீயினின்று காப்பாற்றும்; எல்லா பயத்தையும் நீக்கக்கூடிய உம்முடைய சரணாரவிந்தத்தை நம்பிய எங்களுக்குவேறு கதியாது? உரு

இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்பட்ட ஜகதீசன், தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய வருத்தத்தைப் பார்த்து தான் அபாரமான சக்தியுள்ளவனாதலால் அக்காட்டுத் தீயை விழுங்கிவிட்டார். உசா

17-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕 𑌉𑌵𑌾𑌚

|| 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 |
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௧ ||
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 |
𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌞𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 | || ௨ ||
𑌸 𑌚 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 | || ௩ ||
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌮𑍍 |
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍀𑌕𑌰𑌰𑍍𑌜𑍀𑌷𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 | || ௪ ||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 |
𑌅𑌵𑌾𑌤𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ||
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍇𑌲𑌿𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌃 |
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌮𑌰𑌹𑌪𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌹𑌾 ||

||௧|| 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿 | 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇𑌵𑍇𑌷𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 || ௨ || 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 | 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 | 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 | 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌕𑍀𑌟𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 | 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑌣𑍈𑌃 𑌋𑌜𑍀𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 ||௪|| 𑌸𑌰𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 || 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 | 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃

18-வது அத்தியாயம்.

கிரீஷ்மருதுவர்ணிப்பு.

சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு கிருஷ்ணன் அதிக சந்தோஷமடைந்த தமது பந்துக்கள் துதிக்கப் பசுக்கூட்டங்களுடன் கோகுலம் சென்றார். க

மாயையினால் கோபாலர்களாக அவதாரஞ்செய்திருக்கும் இராமகிருஷ்ணர்கள் கோகுலத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் ஜனங்களுக்குப் பிரியமில்லாததான கிரீஷ்மருது வந்தது. உ

பிருந்தாவனத்தில் பகவான்களாகிற இராமகிருஷ்ணர்கள் பிரத்தியட்சமாக வந்து விளையாடிக்கொண்டிருப்பதால் கிரீஷ்மருதுவும் வசந்தருதுமாகிச் சுகமாயிருந்தது. ௩

அந்த பிருந்தாவனத்தில் மலையருவியினுடைய சப்தத்தால் கருவப்பூச்சிகளுடைய சப்தம் அடங்கியிருந்தது. மலையருவிகளின் திவலைகள் விழுந்து நனைந்து மரங்கள் நிறைந்து அலங்காரமாயிருந்தது. தாமரை நீலோற்பலம்

सरित्सरःप्रस्रवणोर्मिवायुना
कह्लारकञ्जोत्पलरेणुहारिणा ।
न विद्यते यत्र वनौकसां दवो
निदाघवह्न्यर्कभवोऽतिशाद्वले ॥ ரு ॥

अगाधतोयह्रदिनीतटोर्मिभि-
र्द्रवत्पुरीष्याः पुलिनैः समन्ततः ।
न यत्र चण्डांशुकरा विषोल्बणा
भुवो रसं शाद्वलितं च गृह्णते ॥ சு ॥

वनं कुसुमितं श्रीमन्नदच्चित्रमृगद्विजम् ।
गायन्मयूरभ्रमरं कूजत्कोकिलसारसम् ॥ எ ॥

क्रीडिष्यमाणस्तत्कृष्णो भगवान्बलसंयुतः ।
वेणुं विरणयन्गोपैर्गोधनैः संवृतोऽविशत् ॥ அ ॥

प्रवालबर्हस्तबकस्रग्धातुकृतभूषणाः ।
रामकृष्णादयो गोपा ननृतुर्युयुधुर्जगुः ॥ கூ ॥

तेन तत्रापि न वह्न्यर्काभ्यां च भवति दवः । दावः अतिशाद्वले अति-हरिततृणाकीर्णेऽपि यद्वा । अतिक्रान्तशाद्वलेऽपि ग्रीष्मे ॥ ५ ॥ न केवलं शाद्वलमेव किन्तु तद्भूमिरपि न शुष्यतीत्याह ॥ अगाधेति ॥ अगाधानि तोयानि यासां ता ह्रदिन्यः तासां तटसम्बन्धिभिरूर्मिभिः । पुलिनैश्च द्रवत्पुरीषं पङ्कं यासां ताः भुवः । चण्डांशोः करा विषवदुल्बणा अपि शाद्वलितं भुवो रसं न गृह्णते ॥ ६ ॥ वनमिति ॥ तच्च वनं कुसुमितं श्रीमत् नदन्तः चित्रा मृगा द्विजाश्च यस्मिन् । गायन्तो मयूरा भ्रमराश्च यस्मिन् । कूजन्तः कोकिलाः सारसाश्च यस्मिन् तत् ॥ ७ ॥ क्रीडिष्यमाण

முதலிய வாசனை வீசுகிற புட்பங்களிலுள்ள மகரந்தப்பொடிகளின் மேற்படிந்து வீசுங்காற்று சுகமாயிருந்தது. புற்றரையில் வெயிலினலும் காட்டுத்தீயினலும் உண்டாகும் உஷ்ணம் பிராணிகளுக்குக் கிடையாது. ச-ரு

பலவர்ணங்களோடு கூடிய அழகிய வனமிருகங்கள் பட்சிகள் காதுக் (களிக்கப்) பாடும் வண்டுகள் நர்த்தனஞ்செய்யும் மயில்கள் அழகான சப்தஞ் செய்கின்ற அம்சங்கள் புஷ்பித்திருக்கின்ற பலமரங்கள் இவைகள் நிறைந்து வெகு அலங்காரமாக விருந்தவனத்தில் விளையாடுவதற்காக பலராமருடன் கிருஷ்ணபகவான் வேணுகானஞ்செய்து கொண்டு கோபர்கள் பசுக்கள் சூழப் பிரவேசித்தார். கூ-அ

இராமகிருஷ்ணர் முதலான கோபர்கள் பவளமாலை மயில்தோகை பூமாலைகள் இவைகளைபணிந்துகொண்டும், அவ்வனத்தில் கூத்தாடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும், வேடிக்கையாகச் சண்டைகள் செய்தும் விளையாடினர்கள். கூ

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ ௧௦ ॥
𑌗𑍋𑌪𑌜𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌈𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌚 𑌨𑌟𑌾 𑌇𑌵 𑌨𑌟𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௧௧ ॥
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌰𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌨𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍌 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌕𑍌 𑌵𑌾𑌦𑌕𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑌶𑌂𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍌 ॥ ௧௩ ॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌾𑌮𑌲𑌕𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌖𑌗𑍇𑌹𑌯𑌾 ॥ ௧௪ ॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍁𑌪𑌹𑌾𑌸𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑍋𑌳𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௧௫ ॥

𑌣 𑌜𑌗𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌕𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃 । 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 । 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍁𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌦𑍃𑌶𑌫𑌲𑍈𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 । 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌖𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍈𑌃 । 𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑍋𑌳𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌦𑍋𑌳𑌾𑌦𑍋𑌳𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌕𑌂𑌸𑌜𑌾𑌤𑌿

கிருஷ்ணபகவான் கூத்தாடும்போது அதை அனுசரித்துச்சிலர்பாடினுர்கள். சிலர் வாத்தியகோஷம் செய்தார்கள். சிலர் புள்ளாங்குழ லூதினர்கள். சிலர் கொம்பு வாத்தியங்கள் ஊதினர்கள். சிலர் துதித்தார்கள். ௰

அரசனே! கூத்தாடிகள் தங்கள் எஜமானனைத் துதிப்பதுபோல் கோபர்களுக்குள் கோபால ரூபிகளான இந்திரன் முதலிய தேவர்களே இராம கிருஷ்ணர்களைத் துதித்தார்கள். ௧௧

அழகிய காகபட்ச மென்னும் சிகைகளையுடைய இராமகிருஷ்ணர் இருவரும் தும்பி சுற்றல் குதித்தோடுதல் காய்களை ஒன்றின்மே லொன்றெறிதல் கைகொட்டுதல், ஒருவரை யொருவர் இழுத்தல் முதலிய விளையாட்டுகளை விளையாடினர்கள். ௧௨

அவர்களே சில சமயத்தில் கோபர்கள் கூத்தாடும்போது தாங்கள் பாடிக்கொண்டும் வாத்தியம் செய்துகொண்டும் நன்றாயிருக்கிறதென்று துதித்துக்கொண்டி ருந்தார்கள். ௧௩

சில விடங்களில் குடம் போன்ற காய்களாலும் சிலவிடங்களில் வில்வக்கனிகளாலும் சிலவிடங்களில் நெல்லிக்கனிகளாலும் விளையாடிக்கொண்டும், கண்மூடி விளையாட்டு ஒருவர்க்கொருவர் பிடிபடாமல் ஆடும்ஆட்டம் முதலிய விளையாட்டுகளையும் சிலவிடங்களில் குதித்துக் குதித்தோடிக்கொண்டும், சில

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌨𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌚 ॥ ॥௧௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃

𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌗𑌾𑌦𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥௧௭॥
𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌮𑍋𑌦𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௧௮॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍
𑌹𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑍌 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍌।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ ॥௨௦॥
𑌆𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍇𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌚 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥௧௬॥ 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍋𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥௧௭॥௧௮ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌂 𑌵𑌯𑍋𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌭𑍂𑌯 ॥௧௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑍌 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍌 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌟𑍍𑌟𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌃 ॥௨௦॥ 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇

விடங்களில் பரிகாசமாகப் பேசிக்கொண்டும் சிலவிடங்களில் ஊஞ்லாடிக்கொண் டும்இப்படியாக உலகவிளையாட்டுகளையெல்லாம் ஆறு மலை ஓடம் புதர் காடுகள் தடாகங்கள் இவைகளில் விளையாடினார்கள். ௧௪, ௧௫, ௧௬

பிரலம்பாசுரன் வதம்.

இராமகிருஷ்ணர்கள் கோபர்களுடன் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக் கும் வனத்திற்கு பிரலம்பனென்ற அசுரன் பலராமனைத் தூக்கிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் கோபவேடத்தரித்து வந்தான். ௧௭

சர்வஞ்ஞராகிய தாசாருகர், அவ்வசுரன் கோபவேடந் தரித்து வந்திருப் பதைத் தாமறிந்திருந்தபோதிலும் அவனைக்கொல்லும்பொருட்டே அவனுடன் சிநேகங்கொள்ள விரும்பினர். ௧௮

ஆச்சரியகரமான விளையாட்டுகளையறிந்த கிருஷ்ணன் அப்பொழுது கோபா லர்களை அழைத்து கோபர்களே! வயதுக்கும் பலத்துக்கும் ஒத்தபடி இருவரிரு வராகச் சேர்ந்து விளையாடுவோமென்று சொன்னர். ௧௯

கோபர்கள் அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர்களை நாயகர்களாகவேற்படுத்திக் கொண்டு பாதிப்பேர் கிருஷ்ணன் பக்கத்திலும் பாதிப்பேர் பலராமர்பக்கத்தி லும் நின்றார்கள். ௨௦

அவர்களில் ஒருவனை யொருவன் தூக்கிப்பலவிதமான விளையாட்டுகளைவிளை யாடிக்கொண்டு அதில் ஜெயித்தவர்கள் ஏறுகிறவர்களாகவும் தோற்றவர்கள் சுமக்கிறவர்களாகவும் ஆனார்கள். ௨௧

वहन्तो वाह्यमानाश्च चारयन्तश्च गोधनम् ।
भाण्डीरकं नाम वटं जग्मुः कृष्णपुरोगमाः ॥ ॥௨௨॥
रामसङ्घट्टिनो यर्हि श्रीदामवृषभादयः ।
क्रीडायां जयिनस्तांस्तानूहुः कृष्णादयो नृप ॥ ॥௨௩॥
उवाह कृष्णो भगवान् श्रीदामानं पराजितः ।
वृषभं भद्रसेनस्तु प्रलम्बो रोहिणीसुतम् ॥ ॥௨௪॥
अविषह्यं मन्यमानः कृष्णं दानवपुङ्गवः ।
वहन् द्रुततरं प्रागादवरोहणतः परम् ॥ ॥௨௫॥
तमुद्वहन् धरणिधरेन्द्रगौरवं
महासुरो विगतरयो निजं वपुः ।
स आस्थितः पुरटपरिच्छदो बभौ
तडिद्द्युमानुडुपतिवाडिवाम्बुदः ॥ ॥௨௬॥

रोह्यमाणाः ॥२२॥२३॥ अविषह्यमिति ॥ कृष्णदृष्टिवञ्चनाय अवरोह्य देशान्निर्दिष्टावरोहणं भाण्डीरम्। ततः परं दूरं प्रागात् ॥२५॥ तमिति ॥ धरणिधरेन्द्रो मेरुस्तद्वद्गौरवं यस्य तम् । निजासुरं वपुः। आस्थितः। पुरट-परिच्छदः स्वर्णालङ्कारः। तडिद्द्युमान् विद्युद्वल्लीविद्योतमानो मेघः उडुपतिवाट् उडुपतिं वहतीत्युडुपतिवाट् यथा मेघो विद्युल्लताभिर्द्योतमानश्चन्द्रं वहन् उपरि शोभते तथासौ बभौ यथा भवति। तद्वदतीत्य यः ॥२६॥ श्रीमत्कृष्ण इति ॥ अथ अतिवेगेन

இவ்விதம் ஏறுகிறவர்களும் சுமக்கிறவர்களுமாகிய கோபர்கள் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டீரகம் என்கிற ஆலமரத்தை யடைந்தார்கள். ௨௨

அவ்விரு கட்சிகளிலும் பலராமனைச் சேர்ந்த ஸ்ரீதாமன் விருஷபன் முதலியகோபர்கள் இந்த விளையாட்டில் ஜெயமடைந்தார்கள். அரசனே! அவர்களைக் கிருஷ்ணனைச்சேர்ந்தவர்கள் சுமந்தார்கள். ௨௩

இந்த விளையாட்டில் அபஜெயமடைந்த கிருஷ்ணன் ஸ்ரீதாமனைச் சுமந்தான், பத்திரசேனனென்பவன் ரிஷபனென்பவனைச் சுமந்தான். பிரலம்பனென்பவன் பலராமரைச் சுமந்தான். ௨௪

பிரலம்பனென்பவன் பலசாலியாகிய பலராமனைச் சுமக்கமாட்டாமல் சுமந்துகொண்டு தாங்கள் நிற்கவேற்பட்டிருக்கும் வரையறை கடந்து வெகு தூரம் சென்றான். ௨௫

அவ்வசுரன் மலைபோல் பாரமுள்ள உடலை யுடையவனயிருந்த போதிலும் பலராமனைச்சுமந்து தன் பலம் முழுவதையும் இழந்து சந்திரனுக்குக்கீழுள்ள நீருண்ட மேகம்போலவும் பொன்னுபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன் போலவும் விளங்கினன். ௨௬

நிரீக்ஷ்ய தத்வபுரலமம்பரே சரத்
ப்ரதீப்தத்ருக்ப்ருகுடிதடோக்ரதம்ஷ்ட்ரகம்|
ஜ்வலச்சிகம் கடககிரீடகுண்டல—
த்விஷாத்புதம் ஹலதர ஈஷதத்ரஸத்|| ௨௭
அதாகதஸ்ம்ருதிரபயோ ரிபும் பலோ
விஹாய ஸார்த்தமிவ ஹரந்தமாத்மந:|
ருஷாஹநச்சிரஸி த்ருடேந முஷ்டிநா
ஸுராதிபோ கிரிமிவ வஜ்ரரம்ஹஸா|| ௨௮
ஸ ஆஹத: ஸபதி விசீர்ணமஸ்தகோ—
முகாத்வமந்ருதிரமபஸ்ம்ருதோऽஸுர:|
மஹாரவம் வ்யஸுரபதத்ஸமீரயந்
கிரிர்யதா மகவத ஆயுதாஹத:|| ௨௯
த்ருஷ்ட்வா ப்ரலம்பம் நிஹதம் பலேந பலஶாலிநா|
கோபா: ஸுவிஸ்மிதா ஆஸந் ஸாது ஸாத்விதி வாதிந:|| ௩௰

ப்ரதீப்தே த்ருசௌ யஸ்மிந் ப்ருகுடிதடஸம்லக்நா உக்ரா தம்ஷ்ட்ரா யஸ்மிந் தச்ச ப்ரதீப்தத்ருக் ப்ருகுடிதடம் யஸ்மிந்| உக்ரா: தம்ஷ்ட்ரா யஸ்மிந்| தத்தத் இதி வா| ஜ்வலந்த்ய: சிகா: கேசா: யஸ்மிந் தத்|௨௭|| அதேதி|| ஆகதஸ்ம்ருதி: அபயஶ்ச க்ருத்த: ஸந் பல:| கோபவர்க்கம் விஹாய ஹரந்தம் ரிபும் அஹநத்| யதா| விஹாயஸா ஆகாசமார்க்கேண| க்ருத்த: ப்ராக்வம் அபி அஹநத் இதி| வஜ்ரரம்ஹஸா வஜ்ரவேகேந முஷ்டிநா ||௨௮|| ஸ இதி| அபஸ்ம்ருத: கதஸ்ம்ருதி:||

நெருப்புப்போல் பிரகாசமுள்ள கண்களோடும் புருவங்கள் வரை நீண்ட கோரப்பற்களுடனும் அக்கினிச்சுவாலைபோன்ற தலைமயிருடனுங்கூடிய அவ்வசுரனுடலை பலராமர் பார்த்து கிரீடம் குண்டலம் இவைகளால் அழகு பொருந்திய தம்மை ஆகாயத்தில் தூக்கிக்கொண்டுபோனதினால் சிறிது பயந்தார். ௨௭

பிறகு பலராமர் கவனித்து உண்மையையறிந்து தைரியமடைந்து தம்முடைய சிநேகிதர்களை விட்டுப் பிரிந்து தமக்குக்கிடைத்த ஒருபொருள் போலத் தம்மை ஆகாயத்தில் தூக்கிக்கொண்டு போகும் சத்துருவை இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் அதிவேகமாக அடிப்பதுபோல் கோபத்துடன் மிகுந்தபலமாக தன் கை முஷ்டியால் அவன் சிரசில் குத்தினர். ௨௮

அவ்வடிபட்ட அசுரன் அப்பொழுதே தலை பிளந்துவாயினால் இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் மிகுந்த சப்தத்துடன் கூவிக்கொண்டும்மூர்ச்சையடைந்து வச்சிராயுதத்தால் அடியுண்டமலைபோல் கீழே விழுந்தான். ௨௯

இவ்விதம் சாதுவேஷங்கொண்டு வந்த துஷ்டனாகிய பிரலம்பாசுரனைப் பலசாலியாகிய ராமன் கொன்றதைப் பார்த்தகோபர்கள் ஆச்சரியத்தையடைந்து நல்லது நல்லதென்று கூறினர்கள். ௩௰

𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ॥௩௧॥
𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ॥௩௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇
𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾॥௨௧॥௧௦॥𑌆𑌶𑌿𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌹𑌂 ॥௩௨॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

கோபர்கள் பரவசராகி மறுபிறப்படைந்த பலராமரை அன்பினல் கட்டிக்கொண்டு, பல ஆசீர்வாதங்களைக் கூறிப் புகழ்ந்தார்கள். ௩௧

பாவியாகிய அப்பிரலம்பாசுரன் வதத்தைப்பற்றி அதிக சந்தோஷத்தையடைந்த தேவர்கள், ஆகாயத்தில் நின்று, ‘நல்லகாரியஞ் செய்தாய்’என்று கூறிக்கொண்டு புஷ்பங்களைச் சொரிந்தார்கள். ௩௨

18-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ अथैकोनविंशोऽध्यायः ॥

क्रीडासक्तेषु गोपेषु तद्गावो दूरचारिणीः ।
स्वैरं चरन्त्यो विविशुस्तृणलोभेन गह्वरम् ॥ ॥१॥

अजा गावो महिष्यश्च निर्विशन्त्यो वनाद्वनम् ।
ईषीकाटवीं निर्विविशुः क्रन्दन्त्यो दावतर्षिताः ॥ ॥२॥

तेऽपश्यन्तः पशून् गोपाः कृष्णरामादयस्तदा ।
जातानुतापा न विदुर्विचिन्वन्तो गवां गतिम् ॥ ॥३॥

तृणैस्तत्खुरदच्छिन्नैर्गोष्पदैरङ्कितैर्गवाम् ।
मार्गमन्वगमन् सर्वे नष्टाजीव्या विचेतसः ॥ ॥४॥

एकोनविंशे निविष्टेषु गोपगोकुलमुद्यतः ।
मुञ्जारण्ये महारण्याद्दावाग्निं तन्निवारकः ॥
क्रीडेति । दूरचारिणीः दूरचारिण्यः स्वयमेवेत्युक्तिदीपा ॥१॥
अजा इति । वनाद्वनान्तरं निविशन्त्यः दावेन तर्षिताः तृषिताः क्रन्द-
न्त्यः इषीकाटवीं मुञ्जाख्यतृणविशेषारण्यं विविशुः ॥२॥ त इति ।
कृष्णरामौ आदी येषां ते ॥३॥ तृणैरिति ॥ तासां गवां खुर-
दद्भिः छिन्नैस्तृणैः गोष्पदैः गवां पदैरङ्कितैश्च चिह्नितैः गोभिरङ्कितैश्च
तृणैर्गवां मार्गं अन्वगमन् नष्टाजीव्याः नष्टजीविकासाधनाः ॥४॥

19-வது அத்தியாயம்.

கோபர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில் அவர்களுடைய பசுக்கள் தம்மிச்சைப்படி புல்மேய்ந்து கொண்டே வனாந்தரத்தில் வெகுதூரஞ் சென்றன. க

அவ்விதஞ்சென்ற ஆடுகளும், பசுக்களும், எருதுகளும் அவ்வனத்தின்வழி யாய் முஞ்சைப்புல் மிகுதியாயுள்ள ஒருகாட்டிற்குள் புகுந்து புல்லை மேய்ந்து கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில், அவ்விடத்திலெரிந்து கொண்டிருக்கிற காட்டுத் தீயிலகப்பட்டு கத்திக்கொண்டிருந்தன. உ

அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர் முதலிய கோபர்கள், பசுக்களைக்காணமல் அவைகளின்மீ திரக்கங்கொண்டு, அவைகள் போயிருக்கும் அடிகளைப்பார்த் துக்கொண்டே அவ்வனத்தில் சென்றார்கள். ௩

பசுக்கள் மேய்ந்து கொண்டுபோன புற்களையும், காலடிகளையும் பார்த்துக் கொண்டு தங்கள் பிழைப்புக்கே ஹானி உண்டாய் விட்டதென்று மனங்கலங் கித் தேடினார்கள். ௪

𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 । ॥௫॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌹𑍍𑌵𑌵𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍁𑌯𑌤𑍁 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 । ॥௬॥

𑌤𑌾 𑌆𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁—
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑍋𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈—
𑌵𑌿𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 । ॥௮॥

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 ।
𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾
𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍀𑌕𑌾𑌟𑌵𑍀 ।௭। 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍋𑌘𑍋𑌰
𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾

தேடிக்கொண்டு முஞ்சை வனத்துக்குட்சென்று, பசுக்கள் போயிருக்கும் வழிதெரியாமல் பசுக்கள் கத்துவதை மாத்திரம் காதில் கேட்டும், அவைகளை யடைய வழிதெரியாமல் வருத்தப்பட்டு ஓய்ந்தார்களே யல்லது அக்காட்டை விட்டு வெளியில் போகவில்லை. ௫

அப்பொழுது மேகநிறம் போன்ற கிருஷ்ணபகவான் உயர்ந்த ஒருமரத்தின் மீதேறி அவைகளுக்குத் தானிருப்பதைத் தெரிவித்து, அவைகளின் பேர்களைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டார். ௬

மேகசப்தம் போல் கிருஷ்ணபகவான் அவைகளின் பேர்களைச் சொல்லிக் கம்பீரமாய் கூப்பிடுவதைக்கேட்ட அப்பசுக்கள் அதிக சந்தோஷமடைந்து பதிற் சொல்வனபோல் கத்தின. ௭

அத்தருணத்தில்! காட்டில் வசிக்கும் பிராணிகளுக்கு தூமகேது போன்ற காட்டுத் தீயானது, காற்றினல் அதிகப்பட்டு, அவ்வனத்திலுள்ள தாவர, ஜங்கமங்களின் மீது பாவி அவ்வனமுழுவதையும் சுற்றிக் கொண்டது. ௮

அவ்விதம் பரவிய காட்டுத்தீயைப் பார்த்துப் பயந்த கோபர்கள், பசுக்களைப் பார்த்து எமனுக்குப் பயந்த பிராணிகள் ஹரியைச் சரணமடைவது போல் இராமகிருஷ்ணர்களைச் சரணமடைந்தார்கள். ௯

॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌮𑍋𑌘𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 ।
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥𑌃 ॥ ॥௧௦॥
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ ॥௧௧॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌯𑌤 𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑍀𑌶𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌰𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇𑌽𑌮𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥

அ॥ ௧௧॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥௧௨॥ 𑌤𑌤 [illegible] 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 । [illegible] ॥௧௩॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

கோபர்கள் கூறுகிருர்கள்.

மகாபலமுள்ள ஏ கிருஷ்ணு! மகாபராக்கிரமசாலியான ஏ. பலராமா! காட்டுத் தீயினிடத்தில் அகப்பட்ட எங்களை நீங்கள் இரட்சிக்கத் தக்கவர்கள். ௧௦

ஏ. கிருஷ்ணு! உம்முடைய பந்துக்கள் நாசமடைந்து போவது தர்மமல்லவே! நீர் சகலதர்மங்களையும் அறிந்தவரானதால், நாங்கள் உம்மையே சரணமாக அடைந்திருக்கிருேம். ௧௧

சுகர்கூறுகிருர்.

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவான் வருத்தத்துடன் பந்துக்கள் இரக்கமாய்ப் பேசுவதைக் கேட்டு நீங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு பயப்படாதிருங்களென்று சொன்னர். ௧௨

மகாயோகீசுவரரான கிருஷ்ணபகவான் தன் சொல்லைக்கேட்டு கோபர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்கும்போது, மகா உக்கிரமான காட்டுத்தீயைத் தன் வாயால் விழுங்கி, அவர்களை அக்கஷ்டத்தினின்றும் நீக்கினர். ௧௩

பிறகு கோபர்கள் கண்களைத் திறந்து கொண்டு, பாண்டீரம் என்கிற இடத்தையடைந்து தங்களையும், தங்கள் பசுக்களையும் அக்கஷ்டத்தினின்று விடுவித்ததைக் கண்டு ஆச்சரியத்தை யடைந்தார்கள். ௧௪

யோகமாயையினல் கிடைத்த கிருஷ்ணபகவானுடைய சாமர்த்தியத்தையும், தங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டானதையும் பார்த்து, அவரைத் தெய்வமென்றே கோபர்கள் நினைத்தார்கள். ௧௫

𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌶𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑍋𑌨
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥௧௪॥௧௭॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌗𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌹𑍍𑌯𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂। 𑌸𑍌𑌸𑍍𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

அப்பொழுது சாயங்கால மானபடியால் கிருஷ்ண பகவான் பலராமருடன் வேணுகானஞ் செய்து கொண்டும், கோபாலர்களால் துதிக்கப்பெற்றும், மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டும் கோகுலம் போய்ச்சேர்ந்தார். ௧௬

கிருஷ்ண பகவானை விட்டுப் பிரிந்த வருத்தத்தால் ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் அநேகயுகங்களாகக் கழித்து வந்த கோபஸ்திரீகள், அவரைக்கண்டு பரமாநந்த மடைந்தார்கள், ௧௭

19-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌰𑍍𑌤𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ।

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌵𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ॥ ௧ ॥
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌤𑍌 ॥ ॥ ௨ ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌟𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌾 ॥ ॥ ௩ ॥
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑌭𑍌 ॥ ॥ ௪ ॥

𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌟𑍍𑌶𑌰𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌟𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌨𑌾𑌰𑍀𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥
𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌟𑍍𑌶𑌰𑌦𑍃𑌤𑍂 𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥

௧ ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌟𑍍 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 । 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌬𑌿𑌡𑍈𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 ॥ ௪ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟

---

20 வது அத்தியாயம்.

வருஷருதுவர்ணனம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

அப்பொழுது கோபர்கள், காட்டுத்தீயிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றினது முதலான அற்புதமான சரித்திரங்களையும், பிரலம்பாசுரனது வதத்தையும் பற்றி கோபஸ்திரீகளுக்குச் சொன்னார்கள். ௧

அதைக்கேட்ட கோபவிருத்தர்களும், கோபஸ்திரீகளும் ஆச்சரியமடைந்து, கோகுலத்தில் வசிக்கும் இராமகிருஷ்ணர்களை தேவசிரேஷ்டர்களென்று நினைத்தார்கள். ௨

பிறகு சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் சுகமாக ஜீவிப்பதற்குக் காரணமாகிற மழைகாலமானது, சந்திர சூரியர்களுக்கு மண்டல முண்டாக்கி, ஆகாயத்தில் மேகசப்தத்துடன் ஆரம்பமாயிற்று. ௩

ஆகாயமானது, நெருங்கிய நீருண்ட மேகங்களோடும் மின்னல்களோடும், மேக சப்தங்களுடனும், நிர்க்குண பிர்மம் சகுண பிர்மமானது போல் விளங்கிற்று. ௪

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍁 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌆𑌗𑌤𑍇 । ।௫।
𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌇𑌵 ॥ ।௬।
𑌤𑌪𑌃𑌕𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌸𑍀 𑌮𑌹𑍀 ।
𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ ।௭।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌗𑍇 ।௮।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃 ।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 । ।௯॥

𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] [illegible] 𑌆𑌰𑍇𑌭𑍇 ॥௫॥ 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌕𑌰𑌂 । 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 । 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌶𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 । [illegible] । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌯𑌸𑍀 [illegible] 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍁𑌃 [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௭॥

அப்பொழுது சூரியன் எட்டுமாதகாலம் பூமியிலிருந்து ஜலமயமாகிய சாரத்தைத்தன்னுடைய கிரணங்களால் கிரகித்துச்சரியானகாலத்தில் ஜலமாக விடுவதற்கு எத்தனித்தான். ௫

தயவுள்ள சத்துக்கள் போல் மகாமேகங்கள், மின்னல்களாகிற கண்களால் உலகத்தின் தாபத்தைப் பார்த்து, காற்றுகளுடன் சேர்ந்து, இவ்வுலக ஜீவனத்துக்குக் காரணமாகிய தீர்த்தத்தை வருஷித்தன. ௬

காமிய தபசுசெய்கிற தபசியானவன், தவத்தினால் தேகம் இளைத்துப்போன போதிலும், அதன் பலத்தால் பிறகு பொறுப்பதுபோல் கிரீஷ்மருதுவின் தாபத்தாற் காய்ந்து போயிருக்கும் பூமியானது மழையால் செழிப்படைந்தது. ௭

கலியுகத்தில் வேதங்களுக்கு விளக்கமில்லாமல், பாவங்களினால் பாஷண்டர்கள் விளங்குவது போல், சூரியன் அஸ்தமனமான பின் இருளடைந்த சமயத்தில் நவக்கிரகம் முதலான நட்சத்திரங்கள் விளங்காமல் மின்மினிப்பூச்சிகள் விளங்கின. ௮

வேதியர்கள் தம் நித்தியகருமங்களை முடித்த பிறகு, வேதங்களை ஓதுவதுபோல் மேகசப்தம் உண்டாவதற்குமுன் அடங்கியிருந்த தவளைகள், மேகசப்தம் உண்டான பிறகு கத்தின. ௯

ஆஸந்நுத்பதவாஹிந்ய: க்ஷுத்ரநத்யோऽநுஶுஷ்யதீ: ।
பும்ஸோ யதாऽஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேஹத்ரவிணஸம்பத: ॥ ௧௦ ॥

ஹரிதா ஹரிபி: ஶஷ்பைரிந்த்ரகோபைஶ்ச லோஹிதா ।
உச்சிலீந்த்ரக்ருதச்சாயா ந்ருணாம் ஶ்ரீரிவ பூரபூத் ॥ ௧௧ ॥

க்ஷேத்ராணி ஸஸ்யஸம்பத்பி: கர்ஷகாணாம் முதம் தது: ।
தநிநாமுபதாபஞ்ச தைவாதீநமஜாநதாம் ॥ ௧௨ ॥

ஜலஸ்தலௌகஸ: ஸர்வே நவவாரிநிஷேவயா ।
அபிப்ரந் ருசிரம் ரூபம் யதா ஹரிநிஷேவயா ॥ ௧௩ ॥

௮ ॥ ஶுஶோபேதி ॥ நியமாத்யயே நித்யகர்மாவஸாநே । ஆவாபம்பிஹம் ஶுஶோப-
தத்ஷ்யா: யதா அயியம் தே தத்வத் ॥ ௯ ॥ ஆஸந்நிதி । அநுஶுஷ்யதீ: அநு-
ஶுஷ்யந்த்ய: । அஸ்வதந்த்ரஸ்ய தைவபரதந்த்ரஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்யேதிச்சேதே
திரஸ்காரஸம்பத்ஸ்ய ஸம்பத: ॥ ௧௦ ॥ ஹரிதேதி । ஹரிபி: நீலை: ஶஷ்பை: பால-
த்ருணை: நீலவர்ணா பூ: । புவீந்த்ரகோபை: கீடவிஶேஷை: லோ-
ஹிதா ரக்தா । தத்ர தத்ர உச்சிலீந்த்ரை: ச்சத்ராகாரை: உத்பிஜ்ஜை: க்ருதச்-
சாயா ந்ருணாம் ராஜ்ஞாம் ஶ்ரீ: ஸேநாஸம்பதிவ ॥ ௧௧ ॥ க்ஷேத்ராணீதி । தநா-
ஹி வ்ருஷ்டிரஸித்தேதேதவஸ்ஜ: ப்ரியம் ப்ரூதய: உபதாபம் தத்தாதிச்சேதேஶுஷ்ய
ஜோநுதாபஞ்சேதி ॥ ௧௨ ॥ ஜலேதி । அபிப்ரந் அபிப்ரு: । யதா ஹரிநிஷே-
வயேதி । ஹரிநிஷேவயாம் ப்ரபந்நாஹி ஸத்யஸங்கல்பமுத்பாதயந்தி
தஸ்யா: பரமபதாதிகாரம் பரமேஶ்வரத்வம் ததிதி ॥ ௧௩ ॥ ஸரித்ஸிதி । காமா-
தம் காமோபஸர்ப்பணாதுஷ்டி ஸ்வஸநோத்பந்நாத்யம் ப்ரணேவிருஷயேப்ரூ

விஷயாதிகளை அநுபவித்துத் தன்னிச்சைப்படித் திரியும் புருஷனுடைய சம்பத்து பலவிதமாய்ச்செலவாவது போல், எப்போதும் வற்றியிருக்கும் அற்ப நதிகளும் மழையினால் பெருக்கெடுத்து ஓடின. ௧௦

அரசர்களுடைய சேனைசம்பத்துப்போல், பூமியானது, புற்களினால் பச்சை நிறமாகவும், இந்திர கோபம் என்ற பூச்சியால் சிவப்பாகவும், காளான்களால் குடைபிடிக்கப் பட்டதாகவும் விளங்கிற்று. ௧௧

கழனி முதலான விடங்கள், பயிர்களால் நிறைந்து, கிருஷிகர்களுக்கு மிக்க சந்தோஷத்தை உண்டாக்கின. அதே இடங்கள், எல்லாம் தெய்வச் செயலால் நடக்கின்றதென்று அறியாதவர்களுக்கு, தண்ணீரில்லாமல் வாடுங் காலத்தில் தாபத்தை யுண்டாக்குகின்றன. ௧௨

ஹரி பக்தர்கள் ஹரியைச் சேவிப்பதால், திவ்ய ரூபத்தை யடைவது போல், தரையிலும், ஜலத்திலுமுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் புதுத்தண்ணீரால் தேகத்தில் தேஜஸை அடைந்தன. ௧௩

ஸரித்பி: ஸங்கத: ஸிந்துஸ்சுக்ஷுபே ஸ்வஸநோர்மிமாந் ।
அபக்வயோகிநஸ்சித்தம் காமாக்தம் குணயுக்யதா ॥ ॥கச॥

கிரயோ வர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநா ந விவ்யது: ।
அபிபூயமாநா வ்யஸநைர்யதாऽதோக்ஷஜசேதஸ: ॥ ॥கரு॥

மார்கா பபூவு: ஸந்திக்தாஸ்த்ருணைஸ்சந்நா ஹ்யஸம்ஸ்க்ருதா: ।
நாப்யஸ்யமாநா: ஸ்ருதயோ த்விஜை: காலஹதா இவ ॥ ॥கசு॥

லோகபந்துஷு மேகேஷு வித்யுதஸ்சலஸௌஹ்ருதா: ।
ஸ்தைர்யம் ந சக்ரு: காமிந்ய: புருஷேஷு குணிஷ்விவ ॥ ॥கஎ॥

தநுர்வியதி மாஹேந்த்ரம் நிர்குணம் ச குணிந்யபாத் ।
வ்யக்தே குணவ்யதிகரேऽகுணவாந் புருஷோ யதா ॥ ॥கஅ॥

தத்வத் ஸரித்பி: ஸங்கதஸிந்து: ॥கச॥ கிரய இதி ॥ அதோக்ஷஜசேதஸஸ்தத்பக்தா: ॥கரு॥ மார்கா இதி ॥ அஸம்ஸ்க்ருதா: அக்ஷுண்ணா: । நாப்யஸ்யமாநா அநப்யஸ்தா: காலஹதா இதி த்விஜைரப்யஸ்தா: ॥ கசு ॥ லோகபந்துஷு இதி ॥ யதா காமிந்ய: பும்ஸ்சல்ய: ॥கஎ॥ தநுரிதி ॥ நிர்குணம் ஜ்யாரஹிதமபி குணிநி குணவதிவ்யோம்நி அபாத் அஸோபத குணவ்யதிகரே ஸ்ருஷ்டிகாலே வ்யக்தே ப்ரபஞ்சே அகுணவாந் நிர்குண: புருஷோ யதேதி ॥கஅ॥ தநதி ॥ ஸாபாஸாபாஸதயா । அதம் உதேதி ஸ்வச்சதந்த்ரேண ப்ரகாஸிதேந ஹ்ருதாரேண ஸஜ்ஞோ ஜீவோ யதா । யதா । அதம் விசாரு தாதா வேத்தா

காமத்தினல் விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்திக்கொண்டு, பக்குவமில்லாத மனமுடைய யோகிகளின் சித்தம் அலைவது போல ஆறுகளின் பிரவாகம் சேர்ந்த சமுத்திரமானது காற்றினலும் அலைகளாலும் கலங்கிற்று. ௧௪

பரமாத்மாவைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் சமுசாரத்தாலுண்டாகிய வருத்தத்தால் சஞ்சலப்படாதது போல், மழைத்தாரைகளால் அடிபட்ட மலைகள் அதிரவில்லை. ௧௫

வேதியர்கள் அப்பியாசஞ் செய்து மறந்த வேதங்கள்போல் பூமியிலுள்ள மார்க்கமெல்லாம் புல் முளைத்து நடைப்புழக்கமில்லாமலும் வழி தெரியாமலும் சந்தேகிக்கும்படி ஆயின. ௧௬

குணசாலிகளான புருஷர்களிடத்திலும் ஆசை கொண்ட ஸ்திரீகள் நிலைபெறாததுபோல் உலகங்களுக்கு நன்மை செய்கிற மேகங்களில் மின்னல்கள் நிலைபெறவில்லை. ௧௭

முக்குணங்களால் உருவமடைந்த பிரபஞ்சத்தில் குணமற்ற ஆத்மாவிருப்பதுபோல் நாணில்லாத இந்திரவில்லானது மேககர்ச்சனையுள்ள ஆகாயத்தில் விளங்கிற்று. ௧௮

𑌨𑌚𑌚𑌾𑌸𑍋𑌡𑍁𑌪𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌘𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௧௯॥
𑌮𑍇𑌘𑌾𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌜𑌨𑌾𑌗𑌮𑍇 ॥ ॥௨௦॥
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ ॥௨௧॥
𑌸𑌰𑌃𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌧𑌃𑌸𑍁 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌷𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௨௨॥
𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍌 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௨௩॥
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌗𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌗𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ॥ ௨௦॥ 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 ॥௨௧॥ 𑌸𑌰𑌃𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌾𑌃 । 𑌅𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 ॥௨௨॥ 𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 ॥௨௩॥ 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚-

---

அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட நான் என்கிற புத்தியினால் புருஷனுடைய உண்மையான சொரூபம் மறைவதுபோல் தன் கிரணங்களால் ஒருவிதமான நிறங்கொண்ட மேகங்களினால் சந்திரன் மறைபட்டுப்பிரகாசிக்கவில்லை. ௧௯

அச்சுத பக்தர்கள் சமுசார தாபத்திலிருந்து வெறுப்படைந்து ஆனந்தப்படுவது போல் மழைகாலமாகிற உற்சவதினங்களைக் கண்ட மயில்கள் அதிகசந்தோஷத்தை யடைந்தன. ௨௦

மரங்கள் வேர்களின் மார்க்கமாகத் தண்ணீரைக்குடித்து தளிர் இலை பூ காய் பழம் இவைகள் நிறைந்து விளங்கின. ௨௧

ஒழியாத மனமுடைய கிராமவாசிகள் தங்கள் தொழில் ஒழியாமல் வசிப்பதுபோல் சக்ரவாளப் பட்சிகள் சேறு முள் முதலியவைகளால் நிறைந்த தடாகக் கரைகளில் வசித்தன. ௨௨

கலியுகத்தில் பாஷண்டர்களுடைய அசத்வாதங்களினால் வேதங்களின் வழிகள் கெடுவதுபோல், இந்திரன் மேகங்களை வருஷிக்கச்செய்யும்போது ஜலப்பிரவாகத்தால் அணைகளெல்லாம் உடைந்து போயின. ௨௩

அரசர்கள் தங்கள் குருக்கள் மாருடைய உபதேசத்தால் ஆசைகளை விடுவதுபோல், காற்றினால் பரவிய மேகங்கள் பிரஜைகளின் நன்மைக்காக அமிர்தத்தை வருஷித்தன. ௨௪

एवं वनं तद्वर्षिष्ठं पक्वखर्जूरजम्बुमत् ।
गोगोपालैर्वृतो रन्तुं सबलः प्राविशद्धरिः ॥ २५ ॥

धेनवो मन्दगामिन्य ऊधोभारेण भूयसा ।
ययुर्भगवताहूता द्रुतं प्रीत्या स्नुतस्तनाः ॥ २६ ॥

वनौकसः प्रमुदिता वनराजीर्मधुच्युतः ।
जलधारा गिरेर्नादादासन्ना ददृशे गुहाः ॥ २७ ॥

क्वचिद्वनस्पतिक्रोडे गुहायां चाभिवर्षति ।
निर्विश्य भगवान् रेमे कन्दमूलफलाशनः ॥ २८ ॥

दध्योदनं समानीतं शिलायां सलिलान्तिके ।
सम्भोजनीयैर्बुभुजे गोपैः सङ्कर्षणान्वितः ॥ २९ ॥

[illegible]

இவ்விதமான மழைகாலத்தில் நன்றாய் பழுத்த பேரீச்சம்பழம் நாகைபப ழம் முதலிய சம்பத்துகளால் பெருமையை யடைந்த காட்டில் விளையாடுவதற் காக கோபாலர்களையும் பசுக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பலராமருடன் கிருஷ்ண பகவான் பிரவேசித்தார். ௨௫

பெருத்த மடிகளின் பாரத்தால் மெதுவாக நடந்து வருகிற பசுக்கள் பக வானல் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு சுரந்த முலைகளுடன் துரிதமாக நடந்தன.

காட்டில் வேடர்கள் சந்தோஷமுடையவர்களாகவிருப்பதையும் மரம்கொடி முதலியவைகளின் மலர்களிலிருந்து தேன் பெருகுவதையும் மலைகளில் மேகங் கள் தங்கியிருப்பதையும் மலைகளில் குகைகள் இருப்பதையும் கிருஷ்ணபகவான் பார்த்தார். ௨௭

அந்தச் சமயத்தில் மழை பெய்தபடியால் கிருஷ்ணபகவான் மரங்களின் பொந்துகளிலும் குகைகளிலும் புகுந்து கந்த மூல பலங்களைப் புசித்துக்கொண் டும் தம் கையில் கொண்டுவந்திருக்கும் தயிரன்னம் முதலியவைகளை ஜலத்தின் பக்கத்தில் கற்களின் மேல் வைத்துக்கொண்டு தன்னுடன் புசிக்கத்தக்க கோ பாலர்களுடனும் பலராமருடனுங்கூடச் சாப்பிட்டார். ௨௮.௨௯

ஶாத்³வலோபரி ஸம்விஶ்ய சர்வதோ மீலிதேக்ஷணாந் ।
த்ருப்தாந் வ்ருஷாந் வத்ஸதராந் கா³ஶ்ச ஸ்வோதோ⁴ப⁴ரஶ்ரமா: ॥ ॥௪௦॥

ப்ராவ்ருட்ஶ்ரியம் ச தாம் வீக்ஷ்ய ஸர்வகாலஸுகா²வஹாம் ।
ப⁴க³வாந் பூஜயாஞ்சக்ரே ஆத்மஶக்த்யுபப்³ரும்ஹிதாம் ॥ ॥௪௧॥

ஏவம் நிவஸதோஸ்தஸ்மிந் ராமகேஶவயோர்வ்ரஜே ।
ஶரத் ஸமப⁴வத்³வ்யப்⁴ரா ஸ்வச்சா²ம்ப்³வபருஷாநிலா ॥ ॥௪௨॥

ஶரதா³ நீரஜோத்பத்த்யா நீராணி ப்ரக்ருதிம் யயு: ।
ப்⁴ரஷ்டாநாமிவ சேதாம்ஸி புநர்யோக³நிஷேவயா ॥ ॥௪௩॥

தாந் ரோமந்த²யத இதி ॥௨௭॥௩௯॥ தத: ஶாத்³வலம் ஸம்விஶ்ய சர்வத ஏவ ந்யஸீத³ந்நித்ய ஷ்டாத³ஶபி⁴: ॥ வ்யப்⁴ரேதி ॥ விக³தாநி அப்⁴ராணி யஸ்யாம் ஸா । ஸ்வச்சா²நி அம்பூ³நி யஸ்யாம் ஸா । அபருஷ: ஶாந்தோ(அ)நிலோ யஸ்யாம் ஸா ॥௪௨॥ ஶரதே³தி: நீரஜாநாமுத்பத்திர்யஸ்யாம் தயா । ஶரத்ப்ரக்ருதயா நீரஜாநாமுத்பத்த்யா வா ॥௪௩॥ ப்⁴ரஷ்டேதி ॥ ப்⁴ரஷ்டாநாம் யோக³ப்⁴ரஷ்டாநாம் சேதாம்ஸி யோக³ஸேவயா ஶுத்³தா⁴நி யதா² ப⁴வந்தி ததா² ஶரதா³ நீராணி ப்ரக்ருதிம் யயு: । யதா² ஹி ப்³ரஹ்மசாரிணோ ப⁴க³வத்³கு³ணாநுஸந்தா⁴நேந ஸம்ஸாரதாபம் ஜஹதி ததா² ஶரத் ஸர்வேஷாம் தாபம் ஜஹார । ப⁴க³வதி ப⁴க்திம் குர்வதாம் ஸர்வோ(அ)பி ஸந்தாப: ஶாம்யதீத்யர்த²: । ததா² விவேகிநோ வஸ்துதத்த்வாவபோ³தே⁴ந ப்ரபஞ்சம் ஜஹதி । ததா² ஶரத்³ க³தாநாம் ஶாத்³வலம் ஸங்கடம் ஶரதா³ ஸர்வத்ர ஜஹார । யதா² ச ப⁴க³வத்³ப⁴க்தா: ஸங்கம் ஜஹதி யதா² ச ப⁴க்தஸ்ய ஸம்ஸாரக்லேஶம் ஹரதி

அத்தருணத்தில் ரிஷபங்கள் புற்றரையில் படுத்துக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு அசைபோட்டுக்கொண்டு மதர்த்திருப்பதையும் அவ்விதமிருக்கும் சிறியகன்றுகளையும் தங்கள் மடிகளைச் சுமப்பதால் சிரமப்படுகிற பசுக்களையும் சர்வ பிராணிகளுக்கும் சுகத்தைத் தருவதான மழைகாலத்தின் மகிமையையும் பார்த்து நம்முடைய சக்தியால் ஏற்பட்டதென்று நினைத்துக் கிருஷ்ணபகவான் அவைகளைப் புகழ்ந்தார். ௪௦-௪௧

இராமகிருஷ்ணர்கள் கோகுலத்தில் இவ்விதமாக வசித்துக்கொண்டிருக்கச் சாருதுவானது ஆகாயத்தை மேகமில்லாமல் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டும், ஜலத்தை சுத்தமாக்கிக்கொண்டும் வந்தது. ௪௨

யோகாப்பியாசத்தை விட்ட யோகிகளுடைய மனம், மறுபடி யோகத்திற் பழகுவதால் தெளிவடைவதுபோல், மழைகாலத்தில் கலங்கியிருந்த ஜலம் சரத்காலத்தில் தாமரைப்பூக்களை மலரச் செய்துகொண்டு தெளிந்தது. ௪௩

வ்யோம்நோऽப்ப்ரம் பூதஶாபல்யம் புவ: பங்கமபாம் மலம் |
ஜஹார ஶரதாஶ்ரமிணாம் க்ருஷ்ணே பக்திர்யதாऽஶுபம் || ||௩௪||
ஸர்வஸ்வம் ஜலதா ஹித்வா விரேஜு: ஶுப்ரவர்சஸ: |
யதா த்யக்தைஷணா: ஶாந்தா முநயோ முக்தகில்பிஷா: || ||௩௫||
கிரயோ முமுசுஸ்தோயம் க்வசிந்ந முமுசு: ஶிவம் |
யதா ஜ்ஞாநாம்ருதம் காலே ஜ்ஞாநிநோ தததே ந வா || ||௩௬||
நைவாவிதந் க்ஷீயமாணம் ஜலம் காதஜலேசரா: |
யதாயுரந்வஹம் க்ஷீணம் நரா மூடா: குடும்பிந: || ||௩௭||
காதவாரிசராஸ்தாபமவிந்தஞ்சரதர்கஜம் |
யதா தரித்ர: க்ருபண: குடும்ப்யவிஜிதேந்த்ரிய: || ||௩௮||

ஶாபல்யம் பாம்ஸுஸங்கர: | யதா ச யதீநாம் சாதுராஶ்ரமிணாம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணப
க்திரஶுபம் ஹரதி ஶாபல்யமஶுபம் ஜஹாரேதி ||௩௪|| ஸர்வஸ்வமிதி || த்யக்தைஷணா:
த்யக்தா: புத்ரவித்தாதிவிஷயைஷணா யைஸ்தே ||௩௫|| கிரய இதி || கதாசித்ஸ்வ:
தஸ்வாத்யாயா: காலேऽதிகாரிஷ்விவ ஜ்ஞாநிநோ ஜ்ஞாநாம்ருதம் ஸர்வதோ விதரந்தி
க்வசிந்நாக்ருபயா க்வசிதேவ | ஶாவலம் கிரயஸ்ஶிவம் ஶுத்தம் தோயம் க்வசிந்ந
முமுசு: | க்வசிந்ந வாதஸ்யாப்யதீவ ஸர்வதேதி ||௩௬|| நைவேதி || காதஜலேசரா
ஸ்த்ரஜலேசராஸ்தேஷாமதிதயா நிரந: ||௩௭|| காதேதி || அவிஜிதேந்த்ரிய ||௩௮||

கிருஷ்ண பகவானிடத்திலுண்டாகிற பக்தியானது பிரமசரிய முதலிய நான்காசிரமத்தை அநுஷ்டிப்பவர்களுடைய அசுபங்களை விலக்குவதுபோல், சரத்ருதுவானது, ஆகாயத்திற்குண்டான மேக அழுக்கையும் பிரஜைகளுடைய மனக்கலக்கமான அழுக்கையும், பூமியிலிருந்த சேறு முதலிய அழுக்கையும், கலங்கல் ஜலத்திலிருக்கும் அழுக்கையும் போக்கிற்று. ௩௪

முனிவர்கள் ஆசைகளை நீக்கி, சமகுணம் பெற்று, பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவதுபோல் மேகங்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாகிற ஜலமாகிய சொத்து முழுவதையும் வருஷித்து சுத்தவெண்ணிறத்தையடைந்தன. ௩௫

ஞானிகள் தக்க காலத்தில் ஞானாமிர்தத்தைத் தருவதுபோல் மலைகள் சுத்தமான ஜலத்தைச் சிலவிடங்களிலேயே வெளிப்படுத்தின. ௩௬

குடும்பிகளும் மூடர்களுமான மனிதர்கள் பிரதிநாளும் கழிந்துபோகின்ற வாழ்நாளை யறியாததுபோல் சிறு குட்டைகளில் வசிக்கும் ஜலசரங்கள் நாளுக்கு நாள் ஜலம் குறைவுபட்டு வருவதை அறியவில்லை. ௩௭

இந்திரியங்களை யடக்காத குடும்பியாகிய ஏழை பரிதபிப்பதுபோல் சொற்ப ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஜலசரங்கள் சூரியவெப்பத்தினால் தாபத்தை யடைந்தன. ௩௮

शनैः शनैर्जहुः पङ्कं स्थलान्यामं च वीरुधः।
यथाहंममतां धीराः शरीरादिष्वनात्मसु ॥ ३९ ॥

निश्चलाम्बुरभूत्तूष्णीं समुद्रः शरदागमे।
आत्मन्युपरते सम्यङ्मुनिर्व्युपरतागमः ॥ ४० ॥

केदारेभ्यस्त्वपोऽगृह्णन्कर्षका दृढसेतुभिः।
यथा प्राणैः स्रवज्ज्ञानं तन्निरोधेन योगिनः ॥ ४१ ॥

शरदर्कांशुजांस्तापान्भूतानामुडुपोऽहरत्।
देहाभिमानजं बोधो मुकुन्दो व्रजयोषिताम् ॥ ४२ ॥

खमशोभत निर्मेघं शरद्विमलतारकम्।
सत्त्वयुक्तं यथा चित्तं शब्दब्रह्मार्थदर्शनम् ॥ ४३ ॥

शनैरिति। स्थलानि पङ्कं अहन्तामिव वीरुधः आमं ममतामिव जहुरिति ॥ ३९ ॥ निश्चलेति। आत्मन्युपरते प्रवृत्तेः योगेनैव निश्चलाम्बुः सन् व्युपरतागमः निवृत्तवेदघोष इव तूष्णीं समुद्र इति ॥ ४० ॥ केदारेभ्य इति॥ कर्षकाः केदारेभ्यो दृढसेतुभिः अपोऽगृह्णन्तः परं वृष्ट्यभावात् प्राणैरिन्द्रियैः तन्निरोधनेन इन्द्रियप्रत्याहारेण ॥ ४१ ॥ शरदिति॥ देहाभिमानजं बोधयन्निव व्रजयोषितां तापं मुकुन्द इव उडुपः ॥ ४२ ॥ खमिति। शरदा विमलास्तारका यस्मिन् तदशोभत। शब्दब्रह्मणो वेदस्यार्थरूपं परं तत्त्वं

ஞானவான்கள் தூலம் முதலிய ஜடவஸ்துக்களின் பற்றுதலை விடுவது போல் தரை சிறிதுசிறிதாக சேறில்லாமல் உலர்ந்துவந்தன. கொடிகளும் பச்சை நிறம் மாறிப் பழுப்பு நிறத்தையடைந்தன. ௩௯

ஆத்மத்யானி ஆத்மானந்தத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு வேதம் ஓதுவது முதலானவைகளை விட்டுப்பொறுமையுடனிருப்பதுபோல் சாருதுவில் சமுத்திரமானது அலைகளாலுண்டாகிற ஓசையை அடக்கிக்கொண்டு அமைவுடனிருந்தது.

யோகிகள் இந்திரியங்களின் வழியாக ஆத்மஞானத்துக்கு விரோதமான ஞானம் ஏற்படாததினிமித்தம் இந்திரியங்களை யடக்குவதுபோல் குடித்தனக்காரர்கள் கழனிகளின் வரப்புகளைப் பண்படுத்தி ஜலம் வெளியேறாதபடி இறைத்தார்கள். ௪௦-௪௧

ஞானமானது தேகாபிமானத்தைப் போக்கினது போலவும் முகுந்தர் கோபஸ்திரீகளுடைய தாபத்தைத் போக்கினது போலவும் வெயிலினாலுண்டான பிராணிகளின் தாபத்தை சந்திரன் போக்கினான். ௪௨

மீமாம்சையென்கிற சாஸ்திரவழியாக வேதத்தின் பொருளை யறிந்த சித்தமானது சுத்தமடைவதுபோல், சாருதுவில் ஆகாயமானது மேகங்களின்றி நிர்மலமான நட்சத்திரங்களுடன் அழகாய் விளங்கிற்று. ௪௩

அக²ண்ட³மண்ட³லோ வ்யோம்னி ரராஜோடு³க³ணை: ஶஶீ ।
யதா² யது³பதி: க்ருஷ்ணோ வ்ருஷ்ணிசக்ராவ்ருதோ பு⁴வி ॥ ௪௪ ॥

ஆஶ்லிஷ்ய ஸமஶீதோஷ்ணம் ப்ரஸூனவனமாருதம் ।
ஜனாஸ்தாபம் ஜஹுர்கோ³ப்யோ ந க்ருஷ்ணஹ்ருதசேதஸ: ॥ ௪௫ ॥

கா³வோ ம்ருகா³: க²கா³ நார்ய: புஷ்பிண்ய: ஶரதா³ப⁴வன் ।
அன்வீயமானா: ஸ்வவ்ருஷை: ப²லைரீஶக்ரியா இவ ॥ ௪௬ ॥

உத³ஹ்ருஷ்யன் வாரிஜானி ஸூர்யோத்தா²னே குமுத்³ வினா ।
ராஜ்ஞா து நிர்ப⁴யா லோகா யதா² த³ஸ்யூன் வினா ந்ருப ॥ ௪௭ ॥

ஸா ஊர்ணீதாந்து த³ஶமாயதீதி ததா² தஜ்ஜீவ ॥௪௩॥௪௪॥ ஆஶ்லிஷ்யேதி ॥ ஸம: ஶீதோ
ஷ்ணோ யஸ்மிம்ஸ்தம் । ஶீதலோஷ்ணஸ்பர்ஶம் । ந கோ³ப்ய: க்ருஷ்ணாபஹ்ருதசேதஸ்த்வேந தா
பம் ஸந்தாபோத்³ப⁴வம் ஜஹுரித்யர்த²: । நக்ஷத்ரோபசாராயோ: ததா² க்ருஷ்ணஹ்ருதசேதஸ
இதி சேதஸா க்ருஷ்ணமாஶ்லிஷ்ய ஆலிங்க்³ய யதே²ஷ்டம் ॥௪௫॥ கா³வ இதி ॥ புஷ்பி
ண்ய: ஶரதா³ பு⁴ஷ்ண்ய: । அன்வீயமானா: ஸ்வவ்ருஷை: ஸ்வபதிபி⁴: அநுக³ம்யமானா:
அநுக³ம்யமானா: । ஸ்வஸ்வாமிநாயகா: । க்ரியா: ப²லைரநுக³ம்யமா
நா: ஸ்வகர்மஸம்ப³ந்தா⁴யேதி ॥ ௪௬ ॥ உத³ஹ்ருஷ்யந்நிதி ॥ குமுத்³
குமுத³ம் குமுதி³கா: ஶ்வேதா: யஸ்யதீதி த³ஸ்யுஶாஸ்த்ரம் ॥ ௪௭ ॥ வாயவேதி ॥
க்ருஷ்ணயோணை: நவான்னாஶனாதி³பி⁴: । வைதி³கை: கர்மபி⁴: ஹோமம் க்ருத்வா
பி⁴ம் க்ருஷ்ணதே³வைர்யுக்தைரேவ ஸம்ஸ்காரை: । க்ஷாத்ரம் ராக்ஷஸம் க்ருஷ்ணாஹ்வம்

இவ்வுலகத்தில் கிருஷ்ண பகவான் விருஷ்ணிகளால் சூழப்பட்டு விளங்குவதுபோல், ஆகாயத்தில் சந்திரன் நட்சத்திரங்களுடன். அகண்ட மண்டபம் பொருந்தி விளங்கினன். ௪௪

ஜனங்கள் உஷ்ணமும் குளிர்ச்சியும் சமமாயுள்ள வனவாயுவின் ஸ்பரிசத்தால் தாபத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள். கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணபகவானல் அபகரிக்கப்பட்ட மனமுடைபவர்களாகைபால், அவர்களுக்குத் தாபம் நீங்கவில்லை. ௪௫

ஈஸ்வரார்ப்பணமாகச் செய்யுங்கருமங்கள், அவைகளுக்குண்டானபலனை யளிப்பதுபோல், சாருதவில் பசுக்களும், மிருகங்களும், பறவைகளும், ஸ்திரீகளும் தங்களுக்கு விருப்பமில்லாமாவிருந்த போதிலும், கணவர்களுடன் கூடி கருப்பமடைந்தார்கள். ௪௬

அரசனே! பகற்காலத்தில் ஆம்பல்களைத் தவிர தாமரைப் புஷ்பங்கள் மலர்ந்து விளங்கின. இராத்திரி காலத்தில் சந்திர பிரகாசத்தினுல், திருடர்களுடைய பயமின்றி பிரஜைகள் சுகித்திருந்தார்கள். ௪௭

𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑌣𑍈𑌰𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍈𑌃 ।
𑌬𑌭𑍌 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥௪௮॥
𑌵𑌣𑌿𑌙𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲 𑌆𑌗𑌤𑍇 ॥ ॥௪௯॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌶𑌰𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂𑌨𑌾𑌮
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂॥௪௮॥ 𑌵𑌣𑌿𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌃 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥௪௯॥

𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

ஹரியின் அம்சங்களாகிற இராமகிருஷ்ணர்களுடைய மகிமையால் பூமியானது நன்றாக விளைந்த பயிர்களால் அலங்காரமாக விளங்கிற்று. ஆனதினால் பட்டணங்களிலும், கிராமங்களிலும் வசிக்கும் வேதியர் முதலியவர்கள், புது அரிசியைச் சமைத்து அக்கினி ஓமம் பண்ணுவது முதலிய கர்மங்களாலும், தமக்கிஷ்டமான விஷயங்களை அநுபவிக்கிற மகோற்சவங்களாலும், சந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். ௪௮

சித்தர்கள் யோகமகிமையால் வேண்டிய ஆயுளைச்சம்பாதித்துக்கொண்டு, சரியானகாலத்தில் திவ்வியதேகத்தை யடைவதுபோல், வணிகர்களும், யதிகளும், அரசர்களும், ஸ்நாதகர்களும் சரத்காலத்தில் வெளியேறித்தங்கள் தங்கள் தொழில்களாலுண்டாகும் பயன்களை யடைந்தார்கள். ௪௯

20-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

एकविंशाध्यायप्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

इत्थं शरत्स्वच्छजलं पद्माकरसुगन्धिना ।
न्यविशद्वायुना वातं सगोगोपालकोऽच्युतः ॥ १ ॥

कुसुमितवनराजिशुष्मिभृङ्ग-
द्विजकुलघुष्टसरःसरिन्महीध्रम् ।
मधुपतिरवगाह्य चारयन् गाः
सहपशुपालबलश्चुकूज वेणुम् ॥ २ ॥

तद्व्रजस्त्रिय आश्रुत्य वेणुगीतं स्मरोदयम् ।
काश्चित्परोक्षं कृष्णस्य स्वसखीभ्योऽन्ववर्णयन् ॥ ३ ॥

एकविंशे शरत्प्राप्त्या वृन्दावनगते हरौ ।
तद्वेणुस्वनसंक्षुब्धगोपीभिर्गीतमीर्यते ॥

इत्थमिति । इत्थमेवंभूतं वनम् । तदेवाह शरदा स्वच्छानि जलानि यस्मिन् तस्य वायुनोपेतम् अनेन तं वनं तदेव सर्व्यापृच्छ्यर्थः ॥ १ ॥
कुसुमितेति । तत्र कुसुमितवनराजिषु शुष्मिणो मत्ता भृङ्गाः
द्विजाः पक्षिणश्च तेषां कुलैर्घुष्टाः सरांसि सरितः महीध्राश्च
यस्मिंस्तद्वनम् । अवगाह्य प्रविश्य वेणुमवादयत् ॥ २ ॥ तदिति ।
तत्कृष्णस्य वेणुगीतम् । स्मरस्य उदयो यस्मात्तदाश्रुत्य परोक्षं
यथा भवति तथा व्रजे स्थिताः ॥ ३ ॥ तदिति ॥ विक्रीडितेनः प्राक्

21-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

அச்சுதபகவான் சரத்காலத்தில் தெளிவான ஜலத்தையுடைய தாமரை யோடைகளில் மலர்ந்த, தாமரைப் பூக்களின் வாசனையுடன் கலந்து வீசுகிற காற்றையுடைய காட்டிற்குள் பசுக்களுடனும் கோபர்களுடனும் பிரவேசித்தார். ௧

பூத்தமரங்களில் பெருகும் மதுவைப் புசித்து மதர்த்திருக்கும் வண்டுகள் சப்தமிடும் பறவைகளின் கூட்டங்கள் மலைகள் ஆறுகள் தடாகங்கள் முதலியவற்றையுடைய காட்டிற்குள் யதுபதியானவர் பிரவேசித்து பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு, கோபாலர்களுடனும் பலராமருடனும் புள்ளாங் குழலை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். ௨

மன்மத விகாரத்தையுண்டாக்குகிற கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்ட கோபஸ்திரீகளிற் சிலர், தங்கள் தோழிமார்களிடம் அந்தக்கானத்தைப்பற்றிப் புகழ்ந்தார்கள் ௩

तद्वर्णयितुमारब्धाः स्मरन्त्यः कृष्णचेष्टितम् ।
नाशकन् स्मरवेगेन विक्षिप्तमनसो नृप ॥ ४

बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं
बिभ्रद्वासः कनककपिशं वैजयन्तीं च मालाम् ।
रन्ध्रान्वेणोरधरसुधयापूरयन्गोपवृन्दै-
र्वृन्दारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद्गीतकीर्तिः ॥ ५

इति वेणुरवं राजन् सर्वभूतमनोहरम् ।
श्रुत्वा व्रजस्त्रियः सर्वा वर्णयन्त्योऽभिरेभिरे ॥ ६

विधुः ॥४॥ परोक्षं कृष्णस्य वर्णनं तावत् संक्षेपेणाह कंजातं तत्राह । बर्हापीडमिति । नटवरस्य वपुः बिभ्रत् वृन्दावनं प्राविशत् । कथं सहितं तं जनं । स्वपदाङ्कितैः रमणं रञ्जनकं गोपवृन्दैः गीतकीर्तिः । तथा बर्हापीडं शिरोभूषणं बिभ्रत् । बर्हापीडो यस्मिन्निति वपुर्विशेषणं वा । वेणोर्वादनेन रन्ध्रे स्पृशते । रन्ध्रान्वेणोरिति । अथो नन्दं अधरसुधया वेणोः पूरयन् गोपवृन्दैः सह गीतकीर्तिर्यस्य सः ॥५॥ इतीति ॥ अभिरेभिरे वर्णयन्त्यः सदेव सेवारतं कृष्णं परिरब्धवत्यः ॥६॥

அரசனே அப்படிப் புகழத்தொடங்கின கோபிகைகள் கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களை நினைத்து அதனல் மன்மதவிகாரம் அதிகப்பட்டு மனங்கலங்கி அவரைப்புகழ முடியாமலிருந்தார்கள். (௪)

இவ்விதம் பலரால் பாடப்பெற்ற கீர்த்தியையுடைய கிருஷ்ணபகவான் மயில் தோகையால் அலங்கரித்துக்கொண்டு கூத்தாடியைப்போல அழகான சரீரத்தையும் காதுகளில் கர்ணிகார புஷ்பத்தையும் சரிகை வேய்ந்தப் பட்டுப் பீதாம்பரத்தையும் வைஜயந்தி என்கிற மாலையையுந்தரித்துக்கொண்டு அதரங்களில் பெருகுகிற அமிர்தத்தால் புள்ளாகுழலின் துவாரத்தை நிறைத்துக்கொண்டு தமது காலடிகளால் அழகுபொருந்திய பிருந்தாவனத்துக்குள் கோபாலர்களுடன் பிரவேசித்தார். (௫)

அரசனே! சர்வப்பிராணிகளுடைய மனங்களைச் சந்தோஷப் படுத்தும் வேணுகானத்தைக் கேட்ட கோபஸ்திரீகள் யாவரும், அதைப் புகழ்ந்துகொண்டு சந்தோஷித்தார்கள். (௬)

[கோப்ய:]

அக்ஷண்வதாம் பலமிதம் ந பரம் விதாம:
ஸக்ய: பஶூநநுவிவேஶயதோர்வயஸ்யை: |
வக்த்ரம் வ்ரஜேஶஸுதயோரநவேணுஜுஷ்டம்
யைர்வா நிபீதமநுரக்தகடாக்ஷமோக்ஷம் || [௭]

சூதப்ரவாலபர்ஹஸ்தபகோத்பலாப்ஜ-
மாலாநுப்ருக்தபரிதாநவிசித்ரவேஷௌ |
மத்யே விரேஜதுரலம் பஶுபாலகோஷ்ட்யாம்
ரங்கே யதா நடவரௌ க்வ ச காயமாநௌ || [௮]

அநுவேணு வேணுமநுவர்த்தமாநம் தம் வா ஜுஷ்டம் யைர்வா அநுரக்தகடாக்ஷமோக்ஷம் ஸ்நிக்தகடாக்ஷவிஸர்கம் | அதவா யைர்நிபீதம் தயோர்வக்த்ரம் தைரேவ ஜுஷ்டம் இதமேவாக்ஷண்வதாம் அக்ஷிணாம் பலமிதி || ௭ || அந்யச்சாஹு: சூதேதி | சூதப்ரவாலாதிபிர்விசித்ராபிர்மாலாபி: அநுப்ருக்தைர்வ்யஞ்ஜநார்த்தஸம்யுக்தைர்வர்ணயுக்தைர் நீலபீதாம்பரைர்வாஸோபி: விசித்ரவேஷாவேவ ரூபௌ | க்வசகாரிஷு பஶுபாலகோஷ்ட்யாம் ஜநஸமூஹாயாம் மத்யே அலம் அத்யந்தம் விரேஜது: அஹோ பாவாநாம் பாணிகீதிகாவ: || ௮ || அந்யா ஊசு: கோப்ய இதி | ஹே கோப்ய: | அயம் வேணு: கிம் குஶலம் புண்யமாசரத் | கதம் யத் ஸ்வயம் ஸ்வாதுகார்ய வேணோ: கோபிகாநாமேவ போக்யாம் ஸம்பீதஸுதாம் அதராம்ருதம் ஸ்வயம் ஸ்வாதம் திவ்யம் புங்க்தே | கதமவஶிஷ்டரஸம் கேவலம் அவஶிஷ்டரஸமாத்ரம் ஹ்ரதிந்ய: அம்ருதமயஸ்ய ஹ்ருஷ்யத்த்வச: வேணோ: தா: மாத்ருதுல்யா ஹ்ருதிந்ய: ஹ்ருஷ்யத்த்வச: விகஸிதகமலவ்யாஜேந ரோமாஞ்சிதா: ஸ்வவம்ஶஜாதஸ்ய தரவோ மதுதாராமிஷேண ஆநந்தாஶ்ரூணி முமுசு: யதா ஆர்யா: ஸ்வகுலஜாதம் பகவத்ஸேவகம் த்ருஷ்ட்வா

கோபிகைகள் கூறுகிருர்கள்.

தோழிமார்களே! பசுக்களேயும், சிநேகிதர்களேயும் கூட்டிக்கொண்டு காட்டில் சஞ்சரிக்கும் இராம கிருஷ்ணர்களுடைய புள்ளாங்குழலேயும் அன்பு பொருந்திய கடைக்கண் பார்வையையுமுடைய முகங்களேப்பார்த்தவர்களுடைய கண்கள் தாம் பலனே யடைந்தவைன்றி, மற்றக் கண்கள் அடையவில்லேயென்று அறிகிறேம். (எ)

அரங்கத்தின் மத்தியில் ஆடும் இரண்டு முக்கியமான கூத்தாடிகள்போலக் கோபாலர்களுடைய மத்தியில் மாந்தளிர் மயில் தோகை பூங்கொத்து ஆம்பல் மாலே! தாமரைமாலே இவைகளுடன் பீதாம்பரம், நீலவஸ்திரம். இவைகளால் விசித்திரமான வேஷங்கொண்டவர்களாக விளங்கினுர்கள். (அ)

गोप्यः किमाचरदयं कुशलं स्म वेणु-
र्दामोदराधरसुधामपि गोपिकानाम् ।
भुङ्क्ते स्वयं यदवशिष्टरसं ह्रदिन्यो
हृष्यत्त्वचोऽश्रु मुमुचुस्तरवो यथार्याः ॥ ॥௯॥
वृन्दावनं सखि भुवो वितनोति कीर्तिं
यद्देवकीसुतपदाम्बुजलब्धलक्ष्मि ।
गोविन्दवेणुमनु मत्तमयूरनृत्यं
प्रेक्ष्याद्रिसान्ववरतान्यसमस्तसत्त्वम् ॥ ॥௰॥
धन्याः स्म मूढगतयोऽपि हरिण्य एता
या नन्दनन्दनमुपात्तविचित्रवेषम् ।
आकर्ण्य वेणुरणितं च सकृष्णसाराः
पूजां दधुर्विरचितां प्रणयावलोकैः ॥ ॥௧௧॥

हृष्यत्त्वचो रोमाञ्चिता इति ॥௯॥ काश्चिदाहुः ॥ वृन्दावनमिति हे सखि भुवः [illegible] कीर्तिं स्वर्गादिभ्योऽपि विशेषेण तनोति कुतः, यद्देवकीसुतस्य पदाम्बुजाभ्यां लब्धा लक्ष्मीः शोभासम्पद्यस्य तत् किञ्च गोविन्दस्य वेणुमनु वेणुनादं श्रुत्वा घनगर्जितबुद्ध्या नृत्यन्तो ये मत्तमयूराः तेषां नृत्यं प्रेक्ष्य सम्यक् स्थित्वा अद्रिसानुषु अवरतानि उपरतक्रियाणि अन्यानि समस्तानि सत्त्वानि यस्मिन् तच्चैतदन्यत्र लोकेषु न विद्यते । अतो भुवः कीर्तिं वितनोतीत्यर्थः ॥௰॥ धन्या इति । हे

கோபிகைகளே! தங்கள் குலத்தில் பகவத்பக்தியுள்ள குழந்தைகளைப்பார்த்து பெரியோர்கள் சந்தோஷிப்பது போல வேணுவாத்தியமானது கோபஸ்திரிகளால் அநுபவிக்கப்பட்டு மிகுதியான அதராமிர்தபானம் பண்ணுகிறபடியால் அவர்கள் எவ்வாறான புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும். (௯)

கிருஷ்ணபகவான் செய்யும் வேணுகானத்தைக் கேட்டு கூத்தாடும் மயில்களைப் பார்த்து பக்கத்திலுள்ள பிராணிகள் யாவும் தத்தம் தொழில்களை நிறுத்தி விடுகின்றன. அக்கிருஷ்ணபகவானுடைய காலடியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமிக்கு பிருந்தாவனமானது சோர்க்காதி உலகங்களும் அடையமுடியாத கீர்த்தியைத் தருகின்றது. (௰)

தோழிகளே! விசித்திரமான வேடம்பொருந்திய கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து அவருடைய வேணுகானத்தையுங் கேட்ட மான்பேடுகள் மூட புத்தியையுடையவைகளாயிருந்த போதிலும் ஆண்மான்களுடன் கூடி அன்புள்ள பார்வையாகிற பூஜையை அக்கிருஷ்ணபகவானுக்குச் செய்வதால் அவைகளும் புண்ணியம் பெற்றவைகள் தாம் என்று சிலர் கூறினர்கள். (௧௧)

कृष्णं निरीक्ष्य वनितोत्सवरूपशीलं
श्रुत्वा च तत्क्वणितवेणुविचित्रगीतम् ।
देव्यो विमानगतयः स्मरनुन्नसारा
भ्रश्यत्प्रसूनकबरा मुमुहुर्विनीव्यः ॥ (கஉ)

गावश्च कृष्णमुखनिर्गतवेणुगीत-
पीयूषमुत्तभितकर्णपुटैः पिबन्त्यः ।
शावाः स्नुतस्तनपयःकवलाः स्म तस्थु-
र्गोविन्दमात्मनि दृशाश्रुकलाः स्पृशन्त्यः ॥ (கங)

सखि! [illegible] वनिताहर्षिण्यः [illegible] कृतार्थ[illegible] याः वेणुरणितं वेणुनादमाकर्ण्य नन्दनन्दनं प्रति प्रणयसखि [illegible] वक्त्राब्जं [illegible] कृतवत्यः किञ्च कृष्णस्य [illegible] वनदेवताः [illegible] ॥११॥ अन्यासां वचः कृष्णमिति॥ [illegible] वनितानामुत्सवोत्पादकरूपवच्छीलं च यस्य तं श्रीकृष्णं निरीक्ष्य तेन वादितवेणोरुत्कीर्णं गीतं च श्रुत्वा विमानगता देव्यः देवानां स्त्रियः [illegible] स्मरेण नुन्नसाराः! [illegible] मुमुहुः। [illegible] भ्रश्यत्प्रसूनाः कबराः [illegible] ॥१२॥ गावश्च कृष्णमुख[illegible] उत्तभितैः [illegible] कर्णपुटैः पिबन्त्यः। तथा शावाश्च वत्साः स्नुतस्तनपयः [illegible] तदेव गीतं श्रुत्वा तदेव पीयूषम्

சகிகளே! ஸ்திரீகளுக்கு உற்சவத்தை யுண்டாக்குவதற்கேற்ற வடிவங்கொண்ட கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து ஆச்சரியமான அவருடைய வேணுகானத்தையும் கேட்ட தேவஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் விமானங்களிலிருந்துகொண்டு மன்மதவிகாரத்தால் மனங்கலங்கி அவிழ்ந்த கூந்தல்களினின்று புட்பங்களுதிர்வதும் ஆடைகள் நழுவிப்போவதும் தெரியாமல் மயங்கினார்கள் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். (கஉ)

தோழிகளே! மாடுகள் கிருஷ்ணபகவானுடைய முகத்தினின்று வெளியாகிற வேணுகானமாகிய அமிர்தத்தைத் தமது காதுகளைத் தூக்கிக்கொண்டு உண்டு சுகித்தன. அவைகளின் கன்றுகள்பாலைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கையில் கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டும் அவருடைய அழகைப்பார்த்தும் கண்களில் ஆநந்த பாஷ்பம் பெருகப்பாலைக்குடியாமல் சும்மாவிருந்தனவென்று சிலர் கூறினார்கள். (கங)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌨𑍇𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌨𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌗𑍀𑌤—
𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ।
𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌸𑍍𑌥𑌗𑌿𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇—
𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌕𑌮𑌲𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌭𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌯𑌃 𑌕𑌬𑌳𑌾𑌃 । 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌃 ॥௧௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬 𑌬𑌤 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌨𑍇 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 । 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌦𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌶𑌾𑌖𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 । 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌦𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍀𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௧௪॥ 𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌗𑍀𑌤𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑍈𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌸𑍍𑌥𑌗𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌪𑌹𑌾𑌰𑌵𑌹-

---

தாய்மார்களே! இந்த பிருந்தாவனத்தில் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்ப்பதற்காகவுகம் அவர் வாசிக்கும் வேணுகானத்தைக்கேட்பதற்காகவும்முனிவர்கள் பறவைகளாக உருவமெடுத்து அழகான தளிர்களையுடைய மரங்களின் கிளைகளிலேறிக்கொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு வேறு சப்தங்களைக் கேட்காமல் கேட்கிறார்களென்று சிலர் கூறினர்கள். (௧௪)

தோழிகளே! ஆறுகள் முகுந்தனுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டு மன்மதவிகாரங்கொண்டவைகள் போல நீர்ச்சுழிகளால் வேக மடங்கி அலைகளாகிற கைகளில் தாமரைப் பூக்களை உபகாரமாக வைத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானுடைய கால்களைக்கட்டிக்கொண்டன வென்று சிலர் கூறினர்கள். (௧௫)

த்3ருஷ்ட்வாऽऽதபே வ்ரஜபஶூந் ஸஹ ராமகோ3பை:—
ஸஞ்சாரயந்தமநுவேணுமுதீ3ரயந்தம் ।
ப்ரேமப்ரவ்ருத்3த4 உதி3த: குஸுமாவலீபி4:—
ஸக்2யுர்வ்யதா4த் ஸ்வவபுஷாऽம்பு3த3 ஆதபத்ரம் ॥ ॥௧௬॥

பூர்ணா: புலிந்த்3ய உருகா3யபதா3ப்3ஜராக3—
ஶ்ரீகுங்குமேந த3யிதாஸ்தநமண்டி3தேந ।
தத்3த3ர்ஶநஸ்மரருஜஸ்த்ருணரூஷிதேந
லிம்பந்த்ய ஆநநகுசேஷு ஜஹுஸ்ததா3தி4ம் ॥ ॥௧௭॥

ஜாட்3யை: கமலோபஹாரா: கமலாந்யுபஹாராஸ்தாஸ்து: | ஊர்மிபி4: பாத3யுக3
ளம் க்3ருஹ்ணந்தி தா4ரயந்தி ॥௧௫॥ த்3ருஷ்ட்வேதி ॥ லோகாந்திருஷ்ணரஶ்மிபி4ஸ்தா
பிதாந் ஸவ்யா: ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய ஸம்ப3ந்த4: தத்3விரதி உதி3த: ஸந்: ப்ரேம்ணா ப்ரவ்ருத்3
த4ஸ்ஸந் | குஸுமாவலீபி4: புஷ்பஸத்3ருஶைர்பி3ந்து3பி4: | தத்தத்3வ்ருத்த்யா ஸ்வாஸ்ரேய
ஸம்யஸ்ய வபுஷாऽऽதபத்ரம் விஹிதவாந் ॥௧௬॥ ஸகீ2 தாரதம்யே ॥ பூர்ணா
இதி: பூர்ணா: க்ருதார்த்தா2: | புலிந்த்3ய: ஶப3ராங்க3நா: | கதா3சித் க்ருஷ்ண ரூ
பேண த3யிதாநாம் ஸ்தநேஷு மண்டி3தேந ஸ்தநமண்ட3லாதி3ஸம்ஸர்க்கா3த் தஸ்மை ப்ரதே3
யஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய பதா3ப்3ஜயோ: ராகே3ண ரூபேண ஶ்ரீ: காந்திர்ய
ஸ்ய தேந குங்குமேந பாத3ஸ்ய ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டேந ஸம்ஸர்கே3ண த்ருணேஷு
ரூஷிதேந லிப்தேந தத்3த3ர்ஶநேந | தயா த்ருஷ்டஸ்ய குங்குமஸ்ய த3ர்ஶநேந ஸ்மர
ஸ்ய ருக் தாபோ யாஸாம் தா: | தேந குங்குமேந ஆநநேஷு குசேஷு ச
லிம்பந்த்ய: தத்3வ்யாதி4ம் கா3த்ரவ்யாதி4ம் ஜஹு: | அத ஏவ க்ருதார்த்தா2: | ப்ரீ
த்யாதி3ஶ்ரீ: யா: நைவம் ஹ்ருதமாத்ரம் ஸம்ப்ரத3ர்ஶநம் அநுப4வந்தி ॥ ஹந்தேதி

தோழிகளே! கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடனும், கோபர்களுடனும், வேணுகானஞ்செய்துகொண்டு வெயிலில் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்து, அன்பினல் தமது உருவத்தை பெருக்கிக்கொண்டு மேகங்கள் உலகத்துக்கு நன்மை செய்கிற விஷயத்தில் தங்களுக்கு சகாவான கிருஷ்ணபகவானுக்கு நீர்த்திவலைகளுடன் குடைபிடித்தனவென்று சிலர் சொன்னார்கள். (௧௬)

தோழிகளே! அக்காட்டில் வசிக்கும் வேடஸ்திரீகள், கோபஸ்திரீகளுடைய ஸ்தனங்களில் பூசிக்கொண்டிருக்கும் குங்குமம் பொருந்திய கிருஷ்ணபகவானுடைய காலடிகள் பொருந்துமிடங்களில் குங்குமம் படிந்துள்ள புற்களையெடுத்து முகத்திலும் மார்பிலும் வைத்து அவருடைய தரிசனத்தாலும், பார்வையாலுமுண்டாகிற மன்மத விகாரத்தை நீக்கிக் கொண்டார்களென்று சிலர் சொன்னார்கள். (௧௭)

𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌬𑌲𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋—
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌗𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍—
𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌸𑍂𑌯𑌵𑌸𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑍈𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌗𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌕𑍈𑌰𑌨𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰—
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌲𑌪𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌸𑍍𑌤𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌪𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । ॥௧௯॥

𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌹𑍇𑌽𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌯𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌖𑌿𑌸𑌮𑍂𑌹𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃। 𑌕𑍈𑌃। 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌯𑌵𑌸𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌤𑍃𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍈𑌃। 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௮॥ 𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌯𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑍈𑌃। 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌃 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑌜𑍍𑌜𑌵𑌃। 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌃। 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿

தோழிகளே! இந்த கோவர்த்தன கிரியானது, இராமகிருஷ்ணர்களுடைய பாதஸ்பரிசம் பெற்று சந்தோஷமடைந்து, பசுக்களுக்கும், கோபர்களுக்கும் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கும் நல்ல தீர்த்தம் புல் குகைகளிலிருக்கும் கந்த மூலங்கள் இவைகளைப் புசிக்கும்படி கொடுத்து மரியாதை செய்ததால் சிரேஷ்டமான ஹரிதாசனைப்போலுள்ளதென்று சிலர் கூறினர்கள். ௧௮

தோழிகளே! கம்பீரமான வேணுகானத்துடன் பசுக்களையும், கோபர்களையும் ஒவ்வொரு காட்டிற்கும் அழைத்துக்கொண்டும் காளைகளைக் கயிற்றால் பிடித்துக்கொண்டும் போகிற கிருஷ்ணபகவானுடைய வேணுகானத்தைக் கேட்டு சரப்பிராணிகள் அசையாமல் நின்றதாலும் செடிகளுக்கு புளகாங்கிதம் உண்டானதாலும், தாவரம் ஜங்கமமாகவும் ஜங்கமம் தாவரமாகவுமாயின. இது ஒரு ஆச்சரியமென்று சிலர் கூறினர்கள். ௧௯

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇

𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇
𑌨𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌃॥௧௧॥௨௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

சுகர் கூறுகிறுர்.

இவ்விதமாகக் கோபிகைகள் க்ருஷ்ண பகவானுடைய விளையாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டே பிருந்தாவனத்தில் சஞ்சரிக்கும் பகவானுடைய தியானத்தால் அவர் மயமாய் விட்டார்கள். ௨௦

21-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧॥
𑌆𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇𑌽𑌰𑍁𑌣𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 𑌸𑍈𑌕𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌫𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑍈𑌃 ॥ ॥௩॥
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥௫॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌨𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌤𑌕𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌹𑍇𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 ॥௧॥௨॥௩॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 [illegible] 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌤𑍇𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௪॥௫॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ [illegible] 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible]

---

22 வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

அரசனே! கோகுலப்பெண்கள் ஏமந்த ருதுவின் முதன்மாதத்தில் காத்தியாயனி விரதத்தைத் தொடங்கி, அவிஸைப் புசித்துக்கொண்டு நடத்தி வந்தார்கள். க

அப்பெண்கள் அருணோதய காலத்தி லெழுந்திருந்து, யமுனா நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து மணலால் காத்தியாயினியின் உருவத்தை யுண்டுபண்ணி சந்தனங்களாலும் மலர்களாலும் தூபத்தாலும் தளிர்களாலும் பழங்களாலும் சிரேஷ்டமான நைவேத்தியங்களாலும் பூஜித்தார்கள். உ-௩

காத்தியாயனி! ஏ மகாமாயே! ஏ மகா யோகினி! ஏ ஈசுவரீ! உம்மை வணக்குகிறோம். எங்களுக்கு நந்தகோபருடைய பிள்ளையாகிற கிருஷ்ணபகவானைப் பதியாக வருள்வாயாக. ச

அப்பெண்கள் இந்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் கிருஷ்ணபகவானைத் தியானித்துக்கொண்டு ஒருமாதகாலம் பூசைசெய்து விரதத்தை நடத்தி வந்தார்கள். ரு

ஏவம் மாஸம் வ்ரதம் சேரு: குமார்ய: க்ருஷ்ணசேதஸ: ।
ப⁴த்³ரகாலீம் ஸமானர்ச்யுர்பூ⁴யான்னந்த³ஸுத: பதி: ॥ ௬॥
உஷஸ்யுத்தா²ய கோ³த்ரை: ஸ்வைரன்யோன்யாப³த்³த⁴பா³ஹவ: ।
க்ருஷ்ணமுச்சைர்ஜகு³ர்யாந்த்ய: காலிந்த்³யாம் ஸ்நாதுமன்வஹம் ॥ எ॥
நத்³யா: கதா³சிதா³க³த்ய தீரே நிக்ஷிப்ய பூர்வவத் ।
வாஸாம்ஸி க்ருஷ்ணம் கா³யந்த்யோ விஜஹ்ரு: ஸலிலே முதா³ ॥ அ॥
ப⁴க³வாம்ஸ்தத³பி⁴ப்ரேத்ய க்ருஷ்ணோ யோகே³ஶ்வரேஶ்வர: ।
வயஸ்யைராவ்ருதஸ்தத்ர க³தஸ்தத்கர்மஸித்³த⁴யே ॥ கூ॥
தாஸாம் வாஸாம்ஸ்யுபாதா³ய நீபமாருஹ்ய ஸத்வர: ।
ஹஸத்³பி⁴: ப்ரஹஸன் பா³லை: பரிஹாஸமுவாச ஹ ॥ க0॥
அத்ராக³த்யாப³லா: காமம் ஸ்வம் ஸ்வம் வாஸ: ப்ரக்³ருஹ்யதாம் ।
ஸத்யம் ப்³ருவாணி நோ நர்ம யத்³யூயம் வ்ரதகர்ஶிதா: ॥ கக॥

நாமபி⁴:। அன்யோன்யாப³த்³த⁴பா³ஹவ: பரஸ்பரம் க்³ருஹீதபாணய:॥எ॥அ॥ ப⁴க³வானிதி ॥ யோகே³ஶ்வராணாமீஶ்வர இதி ப்ரத்யக்ஷாஜ்ஞானாய தஸ்யைஶ்வர்யம் த³ர்ஶயதி। தாஸாம் கர்மண: ஸித்³த⁴யே ஸம்பாத³னாயேதி॥கூ॥ தாஸாமிதி॥ நீபம் கத³ம்ப³ம் பா³லைர்வயஸ்யை:॥க0॥ அத்ரேதி॥ ஹே அப³லா:। நோ நர்ம பரிஹாஸ:। யத்³வா யூயம் வ்ரதகர்ஶிதா: வ்ரதக்ருஶாங்கா:॥கக॥ நேதி॥ ஏதே

கோப குமாரத்திகள் நந்தபுத்திரனுகிய கிருஷ்ணபகவானைத் தங்களுக்குப் பதியாகத்தரும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டுபத்திரகாளியைப்பூசைசெய்தார்கள்.

அக்குமாரத்திகள் ஒரு தினத்தில் யமுனு நதியில் ஸ்நானஞ்செய்வதற்காக அருணோதய காலத்திலெழுந்திருந்து அவரவர்களுடைய தோழிமார்களின் பெயர்களைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டு ஒருவருக்கொருவர் கையைக் கோர்த்துக்கொண்டும் கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைப்பாடிக்கொண்டும் நடந்தார்கள். எ

அப்பெண்கள் யமுனு நதியின் ஒரு பக்கஞ் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வழக்கப்படி ஆடைகளை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டுக் கிருஷ்ணபகவானுடைய சரித்திரங்களைப்பாடிக்கொண்டு சந்தோஷமாக ஜலத்தில் விளையாடினர்கள். அ

யோகீசுவர்களுக்கு ஈசுவரரும் சர்வஞ்ஞருமாகிய கிருஷ்ணபகவான் பெண்கள் விளையாடுவதை யறிந்து தன் சிநேகிதர்கள்சூழப் பெண்களின் விரத பலத்தைக் கொடுப்பதற்காக அவ்விடம் சென்ருர். கூ

அவ்விடம் சென்ற கிருஷ்ணபகவான் அவர்களுடைய ஆடைகளைச் சீக்கிரமாய்ப்போய் எடுத்துக்கொண்டு அதைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் சிறுபிள்ளைகளுடன் தாமும் சிரித்துக்கொண்டு கேலி செய்தார். க0

அபலைகளே! நீங்கள் இங்கு வந்து அவரவர்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் விரதஞ்செய்து வருத்தமடைந்திருப்பதால் நான் பரிகாசம் செய்கிறதில்லை.நிஜமாய்ச் சொல்லுகிறேன். கக

ந மயோதி³தபூர்வம் வா அந்ருதம் ததி³மே விது³: |
ஏகைகஶ: ப்ரதீச்ச²த்⁴வம் ஸஹைவோத ஸுமத்⁴யமா: || ௧௨||

தஸ்ய தத் க்ஷ்வேலிதம் த்³ருஷ்ட்வா கோ³ப்ய: ப்ரேமபரிப்லுதா: |
வ்ரீடி³தா: ப்ரேக்ஷ்ய சாந்யோந்யம் ஜாதஹாஸா ந நிர்யயு: ||௧௩||

ஏவம் ப்³ருவதி கோ³விந்தே³ நர்மணா(அ)க்ஷிப்தசேதஸ: |
ஆகண்ட²மக்³நா: ஶீதோதே³ வேபமாநாஸ்தமப்³ருவந் ||௧௪||

மா(அ)நயம் போ⁴: க்ருதா²ஸ்த்வாம் து நந்த³கோ³பஸுதம் ப்ரியம் |
ஜாநீமோ(அ)ங்க³ வ்ரஜஶ்லாக்⁴யம் தே³ஹி வாஸாம்ஸி வேபிதா: ||௧௫||

ஶ்யாமஸுந்த³ர தே தா³ஸ்ய: கரவாம தவோதி³தம் |
தே³ஹி வாஸாம்ஸி த⁴ர்மஜ்ஞ நோ சேத்³ ராஜ்ஞே ப்³ருவாம ஹே ||

வா பூர்வா(அ)ம்ருஷோக்தி॥௧௧॥௧௨॥ தத³ஜதி। ப்ரோத்தேஜ: நிமக்³நா:॥௧௩ ஸம்வாதீதி॥ ஆமக்³நா: கண்ட²பர்யந்தம் நிமக்³நா: வீக்ஷ்ய ॥௧௩॥ மாநயமிதி॥ க்ருத² க்ருதவாந் த்வம் வ்ருதா²ர்த²ஸஹிதவாந்। நந்த³கோ³பஸுதம் ஜாநீம:॥ ௧௪॥ தஸ்யேதி। க்ஷ்வேலிதம் பரிஹாஸம்: ப்ரேமபரிப்லுதா:। ப்ரேமரஸ நிமக்³நா:॥௧௩॥௧௪। தத்ர ஶீதார்தாஶ் ச ஊசு:। மேதி। மாத்³ருஶோ க்ருஷ்ண நய ந்யாய்யகாரீ க்ருதா:॥௧௫॥ ப்ரதிஜ்ஞாதவந்த:। ஶ்யாமேதி। நோ சேத் ராஜ்ஞே நந்தா³ய கத²யாம॥

நாம் இதற்குப் பொய்பேசினது கிடையாது. அதை இச்சிறு பிள்ளைகள் அறிவார்கள். இடைசிறுத்த பெண்களே! நீங்கள் ஒவ்வொருவராகவாவது அல்லது எல்லோரும் சேர்ந்தாவது இவ்விடம் வந்து உங்களுடைய ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். ௧௨

கிருஷ்ணபகவானுடையவார்த்தையைக் கேட்டபெண்கள் அன்பிலாழ்ந்து வெட்கத்தை யடைந்து ஒருவர் முகத்தை யொருவர்பார்த்துச்சிரித்துக்கொண்டு நின்றார்களேயல்லது வெளியில் போனார்களில்லை. ௧௩

கிருஷ்ணபகவானுடைய பரிகாச வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனங்கலங்கின அப்பெண்கள் கழுத்தளவு குளிர்ந்த ஜலத்திலிருந்துகொண்டு, நடுக்கமுடையவர்களாய்க்கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள். ௧௪

ஏ கிருஷ்ண! அநியாயஞ்செய்யவேண்டாம். நீர் நந்தகோபருடைய பிரியமான பிள்ளையென்பதை நாங்கள் அறிவோம். நாங்கள் குளிரால் நடுக்கத்தை யடைகிறோம். எங்கள் ஆடைகளைக்கொடுத்துவிடும். ௧௫

சுந்தரா! உமக்கு நாங்கள் வேலைக்காரிகளாகின்றோம். நீர் சொன்ன வேலைகளைச் செய்கிறோம். நீர் தருமத்தை யறிந்தவராகையால் எங்கள் ஆடைகளைக் கொடுத்துவிடும். இல்லாவிட்டால் அரசனிடம் தெரிவிப்போம். ௧௬

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ।

𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। ।௧௭।

𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍁𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃। ।௧௮।

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃। ।௧௯।

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌦𑌪𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌗𑌾𑌹𑌤𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌳𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌂𑌹𑌸𑌃
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌧𑍋 𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। ।௨௦।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ।
𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨𑌾[illegible]𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃। ।௨௧।

[illegible]

கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

இடைசிறுத்த பெண்களே! நீங்கள் எனக்குத் தாசிகளாகவிருந்துஎன் சொற்படி நடக்கிறவர்களாக விருந்தால் இவ்விடத்திற்கு வந்து அவரவர்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இல்லாவிடடால் கொடுக்கிறதில்லை. அக்கிரூவரசன் என்ன செய்வான் என்றார். ௧௭

அதைக்கேட்ட பெண்கள் யாவரும் குளிரால் உடல் நடுங்கக் கைகளால் அறைகளை மறைத்துக்கொண்டு கரையேறினார்கள். ௧௮

பெண்களின் தெளிவான மனக்கருத்தையறிந்து சந்தோஷித்த கிருஷ்ணபகவான் அப்பெண்களைப் பார்த்து ஆடைகளைத் தோளின்மேற்றூங்கி சிரித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். ௧௯

இப்பொழுது விரதம் நடத்திக்கொண்டு வருகிற நீங்கள் நிர்வாணமாகஜலத்திலிறங்கி விளையாடினது தேவதைகளைக் கேலி பண்ணினதாகவாயிற்று. அந்தப்பாவத்தைப்போக்கிக்கொள்வதற்காக அஞ்சலிபந்தஞ் செய்துகைகையைத்தலையில் வைத்துக்கொண்டு வணங்கி உங்களுடைய ஆடைகளைப்பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்றார். ௨௦

அதைக்கேட்ட பெண்கள் பகவான்நியாயமாகச்சொல்லுகிறாரென்றெண்ணி ஒருகையால் அறைகளை மறைத்துக்கொண்டு ஒருகையால் வணங்கினார்கள். ௨௧

தா வீக்ஷ்யோவாச பகவாந் ஹஸந் யதுபுங்கவ: |
ஏகேந பாணிநா யோ வை ப்ரணமேத்தேவதாம் க்வசித் || ௨௨ ||
தஸ்ய தண்ட: கரச்சேத இதி தர்மவிதோ விது: |
தஸ்மாதுபாப்யாம் பாணிப்யாம் ப்ரணமேத்ஸர்வதா நர: || ௨௩ ||
யூயஞ்ச யதிமம் கார்யந் தத்ர வ்ரதம் ஸதேவஸ |
அம்ஹஸஸ்ஸமயே தத்த்ர பரிஹார்யமிதம் யதி |
பத்த்வா பாணியுகம் மூர்த்நி க்ருத்வா ப்ரக்ருஹ்யதாம் || ௨௪ ||
இத்யச்யுதேநாபிஹிதம் வ்ரஜாபலா
மத்வா விவஸ்த்ராப்லவநம் வ்ரதச்யுதிம் |
தத்பூர்த்திகாமாஸ்ததசேஷகர்மணாம்
ஸாக்ஷாத்க்ருதம் நேமுரவத்யம்ருக்யத: || ௨௫ ||
தாஸ்ததாவநதா த்ருஷ்ட்வா பகவாந் தேவகீஸுத: |
வாஸாம்ஸி தாப்ய: ப்ராயச்சத்கருணஸ்தேந தோஷித: || ௨௬ ||

...யா நம இதி ப்ரணாமம் க்ருத்வா || ௨௦ || ௨௪ || இதீதி || இத்யேவமச்யுதேநாபிஹிதம் விவஸ்த்ராப்லவநம் வ்ரதஸ்ய ச்யுதிமேவ மத்வா தஸ்ய வ்ரதஸ்ய பூர்த்திகாமா: | ததசேஷகர்மணாம் தஸ்ய வ்ரதஸ்ய ஸமக்ரஸ்யாசேஷகர்மணாஞ்ச ஸாக்ஷாத்க்ருதம் பலரூபம் தமேவ நேமு: யத: ஸ ஏவ அவத்யம்ருட் பாபமார்ஜக: || ௨௫ || ௨௬ || தாஸ்ததேதி | ததாவநதா: ப்ரஸந்நபாவம் விதா: பூர்வம் விவஸ்த்ரஸ்நாநேந தேவாய அபராதம் க்ருதவத்ய: ... ததோ வாஸாம்ஸி ப்ரதீக்ஷ்ய தேந க்ரமேண ப்ரத்யர்ப்பிதா இவ ஸம்பாவிதா:

அப்படி வணங்கின பெண்களைப்பார்த்து அச்சுதரை ஒரு கையால் வணங்குகிறவனுடைய கையை வெட்டும்படி தர்மசாஸ்திர மறிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் எஜமானனை இரண்டு கைகளாலும் வணங்கவேண்டியது தர்மம். ௨௨.௨௩

இவ்விரு விதமான பாவங்கள் போகவேண்டுமானால், முன் சென்னபடி இருகைகளாலும் நீங்கள் வணங்கி உங்கள் ஆடைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார். ௨௪

அதைக்கேட்ட பெண்கள் நிர்வாணமாகத் தாங்கள் செய்த ஜலக்கிரீடையினால், தங்களுடைய விரதம் கெட்டுப் போனதென்று பகவான் சொன்னது சரியென்றறிந்து, விரதத்தின் பூர்ணபலத்தைப் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு சகல பாவங்களையும் நிவர்த்தி பண்ணச் சக்தியுள்ள கிருஷ்ணபகவானைச் சாட்சாத்தாக வணங்கினார்கள். ௨௫

தேவகியினுடைய பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவான், அவ்விதம் வணங்கும் பெண்களைப் பார்த்து மனமிரங்கி அவர்களிடமிருக்கும் நேசத்தால் சந்தோஷித்து, ஆடைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டார். ௨௬

𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌯𑌾 𑌚 𑌹𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌂
𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌲𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑍋𑌽𑌬𑌲𑌾𑌃 ॥ ॥௨௯॥
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ ॥௩௦॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
[illegible] 𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥௨௭॥ 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾-
𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌲𑍁𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍-
𑌟𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௮॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰 [illegible]
[illegible] 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥௨௯॥ 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍀-
𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] ॥௩௦॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அப்பெண்கள் ஒருவர்க்கொருவர் நாம் நன்றாய் ஏமாற்றப்பட்டோம். நம்முடைய வெட்கம் போய்விட்டது. நம்மைப் பொம்மைகள் போலச் செய்து நன்றாய்ப் பரிகாசஞ் செய்துவிட்டார். வஸ்திரங்களையும் எடுத்துக்கொண்டார். ஆகிலும் நமக்கு நிரம்பப்பிரியமுள்ளவரானதால், அவர்மீது கோபித்துக்கொள்வது நியாயமாகாதென்று சொல்லிக்கொண்டு மிகுந்த வெட்கத்துடன் ஆடைகளைஉடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானைக் கடைக் கண்ணாற்பார்த்துக்கொண்டு அவரிடம் சித்தம் லயித்துப் போனதால் அவ்விடம் விட்டுப்போகவில்லை. ௨௮

பகவானுடைய பாதங்களில் வணங்கி விரதபலத்தைப்பெறவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டபெண்களின் கருத்தையறிந்து தாமோதரபகவான்பெண்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ௨௯

சாதுவான பெண்களே! என்னைப் பூசைசெய்யும் உங்கள் கருத்தை நான் அறிந்து சந்தோஷித்தேன். உங்கள் கருத்து உண்மையாக நிறைவேறுகிறது.

நமய்யாவேஶிததியாம் காம: காமாய கல்பதே ।
பர்ஜிதா: க்வதிதா தாநா: ப்ராயோ பீஜாய நேஷ்யதே ॥௩௧॥
யாதாபலா வ்ரஜம் ஸித்தா மயேமா ரம்ஸ்யதா க்ஷபா: ।
யதுத்திஶ்ய வ்ரதமிதம் சேருரார்யார்சநம் ஸதீ: ॥௩௨॥

॥ஸ்ரீஶுக:॥

இத்யாதிஷ்டா பகவதா லப்தகாமா: குமாரிகா: ।
த்யாயந்த்யஸ்தத்பதாம்போஜம் க்ருச்ச்ராந்நிர்விவிஶுர்வ்ரஜம் ॥௩௩॥
அத கோபை: பரிவ்ருதோ பகவாந் தேவகீஸுத: ।
வ்ருந்தாவநாத்கதோ தூரம் சாரயந் காஸ்ஸஹாக்ரஜ: ॥௩௪॥
நிதாகார்காதபே திக்மே சாயாபி: ஸ்வாபிராத்மந: ।
ஆதபத்ராயிதாந் வீக்ஷ்ய த்ருமாநாஹ வ்ரஜௌகஸ: ॥௩௫॥

ஸம்பத்யதி ப்ரத்யுதாதிநாஸ்யாத்மப்ரதாநாத் ॥௩௧॥ யாதேதி । ஸித்தா: ஸம்பூர்ணமநோரதா: க்ஷபா: ராத்ரீ: குமாரீர்ராத்ரீர்மயா ரம்ஸ்யதேதி । ஆர்யா காத்யாயநீ ஸதீ: ஸத்ய: ॥ ௩௨ ॥ இதீதி । ஸக்த்யா நக்நவேக்ஷ்யா ஸ்வஸ்திவஜீவதயஜநம் । வஸ்த்ரைர்க்ருஹீதவேஷ்டிதோஷ்ணஹாநேகாந்திஹாரஸம் । ஸ்ரீப்ரஸீயோயம் ஶ்லோக: ॥௩௩॥௩௫॥ நிஜஸஹாயபூர்வக்ருஹாய யஜ்ஞபத்நீம் கத்வா விப்ராணாம் காரித்யஸ்ய ப்ருத்ய தேஹோபயிந்த்ரஸ்யேஷாமிதி தாநதந்தயதி சதுர்பி: ॥ஹே

பெரும்பாலும் வறுத்த விதைகள் முளைக்குந் தன்மையடையாததுபோல் என்னிடம் சித்தத்தைச் செலுத்தினவர்களுடைய சாமமானது அற்பவினையைக் கொடுக்கமாட்டாது. ௩௧

சகிகளாகிய நீங்கள் எந்தக்கருத்தை உத்தேசித்து காத்தியாயனீவிரதத்தை நடத்தினீர்களோ அக்கருத்து இன்றைய ராத்திரி என்னுடன் விளையாடுவதில் நிறைவேறுகிறது. கோகுலத்திற்குச் செல்லுங்கள் என்றார். ௩௨

சுகர்கூறுகிறார்.

என்று பகவானால் உத்தரவுசெய்யப்பட்டவர்களும் கோரிக்கை நிறைவேறினவர்களுமான பெண்கள் பகவானுடைய பாதகமலங்களை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு கோகுலம் போவதற்காக வருத்தத்துடன் சென்றார்கள். ௩௩

பிறகு தேவகியின் பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவான் பலராமர் கோபர்கள் சூழப் பிருந்தாவனத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டே வெகு தூரஞ் செல்லுஞ் சமயத்தில் வெயிலால் களைப்படைந்து, மரங்களடர்ந்த ஒரு தோப்பிற்குட் சென்று தங்களுக்கு நிழலைக்கொடுத்து கிரமபரிகாசஞ் செய்யும் மரங்களைப்பார்த்து விட்டுச் சொல்கிறார். ௩௪-௩௫

𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌹𑍇𑌽𑌂𑌶𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌬𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍌𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌪 ॥ ॥௩௬॥

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌪𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 ॥ ॥௩௭॥

𑌅𑌹𑍋 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௩௮॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌦𑌾𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ ॥௩௯॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌾𑌫𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌷𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥௪௦॥

𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 ॥௩௬॥ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩௭ ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍋𑌰𑌿𑌵 ॥௩௮॥ 𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌨𑌰𑌸𑌃 𑌤𑍋𑌕𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥௩௯।௪௦॥ 𑌇𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 [illegible]

ஏ ஸ்தோககிருஷ்ணு! ஏ அம்ச! ஏ ஸ்ரீதாமன்! ஏ சுபல! ஏ அர்ச்சுன! ஏ விசால! ஏ விருஷப, ஏ ஓஜஸ்வின்! ஏ தேவப்பிரஸ்த! ஏ வருதப! இதோ பாருங்கள்; இந்த மரங்கள் மகா பாக்கியஞ் செய்தவைகள். ஏனென்றல், காற்று மழை வெயில் பனி இவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு, தன் நிழலை அண்டினவர்களுக்கு உதவி அவைகளாலுண்டான வருத்தத்தை நீக்குவதால், பிறருக்கே முழுவதும் உபயோகமாகும் பிழைப்பை யுடைத்தானவைகளாயிருக்கின்றன. ௩௬-௩௭

சமஸ்த பிராணிகளுக்கும் ஜீவனத்தைத் தருகிற இந்த மரங்களுடைய பிறப்பு, சற் சனங்களுடைய பிறப்புப் போல் மிகவும் மேன்மையாக விருக்கின்றது. இவைகளை விரும்பி வந்தவர்கள் பலனடையாமற் போகிறதில்லை. ௩௮

இவைகள் தம்முடைய இலைகள் புஷ்பங்கள் பழங்கள் நிழல் வேர் மரவுரி கிளைகள் நல்லவாசனைதரும் பிசின் தளிர் மூலைகள், சாம்பல், சேகு இவைகளால் பிராணிகளுடைய விருப்பங்களைத் தருகின்றன. ௩௯

இவைகள்போலப் பிராணிகளும் பிராணிகளுக்குத் தங்கள் பிராணன்களாலும் பணங்களாலும் புத்தியினுலும் பேச்சினுலும் எப்போதும் நன்மையைச் செய்வது பிறப்பின் பலனுகும். ௪௰

इति प्रवालस्तबकफलपुष्पदलोत्करैः ।
तरूणां नम्रशाखानां मध्येन यमुनां गतः ॥३६॥
तत्र गाः पाययित्वापः सुमृष्टाः शीतलाः शिवाः ।
ततो नृप स्वयं गोपाः कामं स्वादु पपुर्जलम् ॥३७॥
तस्या उपवने कामं चारयन्तः पशून्नृप ।
कृष्णरामावुपागम्य क्षुधार्ता इदमब्रुवन् ॥३८॥

इति श्रीमद्भागवते
दशमस्कन्धे
द्वाविंशोऽध्यायः ॥

स्तबको गुच्छः तरूणां नम्रशाखानां मध्येन यमुनां प्राप्तः ॥३६॥

३७ तस्या इति ॥ कामं यथेष्टं पशून् चारयन्तस्ते रामकृष्णावुपागम्य इदमब्रुवन्निति ॥३८॥

इति श्रीभावार्थदीपिकायां द्वाविंशोऽध्यायः

இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு தளிர், பூங்கொத்து, பழம், பூக்கள், இலைகள் இவைகளின் பாரத்தால் தாழ்ந்திருக்கும் மரங்கள் நிறைந்த வழியே யமுனா நதிக்குச் சென்றார். சக

அவ்வாற்றில் பசுக்களை நீர் குடிக்கும்படி செய்து அவைகள்குடித்தபிறகு தாமும் கோபர்களும் உருசியான யமுனாநதியின் ஜலத்தைத்திருப்தியாகக்குடித்தார்கள். சஉ

அரசனே! கோபர்கள், யமுனாநதியின் பக்கத்திலுள்ள காட்டில் பசுக்களைமேய்த்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் பசியினால் வருத்தமடைந்து இராமகிருஷ்ணர்களிடஞ் சென்று அவர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்கள். சங

22-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ त्रयोविंशाध्यायप्रारम्भः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

अत्र गोपोपविष्टास्ते गोपाला यमुनातटे ।
ऊचुर्बुभुक्षिता रामकृष्णावुभौ जगत्पती ॥ ॥௧॥

॥ गोपाः ॥

राम राम महाबाहो कृष्ण दुष्टनिबर्हण ।
एषा वै बाधते क्षुन्नस्तच्छान्तिं कर्तुमर्हथः ॥ ॥௨॥

॥ श्रीशुकः ॥

इति विज्ञापितो गोपैर्भगवाञ्जगदीश्वरः ।
भक्ताया विप्रभार्यायाः प्रसीदन्निदमब्रवीत् ॥ ॥௩॥
प्रयात देवयजनं ब्राह्मणा ब्रह्मवादिनः ।
सत्रमाङ्गिरसं नाम ह्यासते स्वर्गकाम्यया ॥ ॥௪॥
तत्र गत्वौदनं गोपा याचतास्मद्विसर्जिताः ।
कीर्तयन्तो भगवत आर्यस्य मम चाभिधाम् ॥ ॥௫॥

त्रयोविंशे ततो गोपैरन्नयाच्ञापदेशतः ।
ततस्तन्नाग्रहात्कृष्णो दीक्षितान्नमवाप यत् ॥
௧।௨॥ इति॥ भक्ताया इत्येकवचनं साहचर्याभिप्रायेण॥
௩।௪॥ तत्रेति॥ अस्मद्विसर्जिताः आवाभ्यां प्रहितास्सन्तः याचध्व ।

23-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

கோபர்கள் யமுனாநதிக்கரையி லுட்கார்ந்துகொண்டு பசியடைந்தவர்களாய் ஜகத்பதிகளாகிய இராமகிருஷ்ணர்களைப்பார்த்துக் கூறுகிறார்கள். ௧

கோபர்கள் கூறுகிறார்கள்.

புஜபலமுள்ள பலராமரே! துஷ்டர்களை யடக்கும் கிருஷ்ணபகவானே! எங்களைப்பசி மிகவும் வருத்துகின்றது. அதை நீங்கள் நீக்குங்கள். ௨

சுகர் கூறுகிறார்.

கோபர்களால் இச்சங்கதியை யறிந்த ஜகதீசனாகிய கிருஷ்ணபகவான் தம்மிடத்தில் பக்திசெய்து வருகிற வேதியர்களுடைய மனைவிகளுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்ய மனதில் எண்ணிப் பின் வருமாறு சொல்லுகிறார். ௩

பிர்மநிஷ்டர்களான வேதியர்கள்சொர்க்கத்தை யடையவேண்டுமென்று கருதி ஆங்கிரசமென்கிற யாகத்தைச் செய்து வருகிறார்கள். ஏ கோபர்களே! நீங்களந்த யாகசாலைக்குச் சென்று என்னால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்று பூஜ்யராகிய பலராமருடைய பெயரையும் என்னுடைய பெயரையும் சொல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் அன்னம் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். ௪-௫

இத்யாதிஷ்டா பகவதா கத்வா யாசந்த தே ததா |
க்ருதாஞ்ஜலிபுடா விப்ராந் தண்டவத் பதிதா புவி || ௬ ||
ஹே பூமிதேவா: ஶ்ருணுத க்ருஷ்ணஸ்யாதேஶகாரிண: |
ப்ராப்தாஞ் ஜாநீத பத்ரம் வோ கோபாந்நோ ராமசோதிதாந் || ௭ ||
காஶ்சாரயந்தாவவிதூர ஓதநம்
ராமாச்யுதௌ வோ லஷதோ புபுக்ஷிதௌ |
தயோர்த்விஜா ஓதநமர்திநோர்யதி
ஶ்ரத்தா ச வோ யச்சத தர்மவித்தமா: || ௮ ||
தீக்ஷாயா: பஶுஸம்ஸ்தாயா: ஸௌத்ராமண்யாஶ்ச ஸத்தமா: |
அந்யத்ர தீக்ஷிதஸ்யாபி நாந்நமஶ்நந் ஹி துஷ்யதி || ௯ ||
இதி தே பகவத்யாச்ஞாம் ஶ்ருண்வந்தோ(அ)பி ந ஶுஶ்ருவு: |
க்ஷுத்ராஶா பூரிகர்மாணோ பாலிஶா வ்ருத்தமாநிந: || ௧௦ ||

ஸாஷ்டாங்கம் காதருஜ்ஜ | நநு ததாப்யாத்மஸாத்க்ருத்யம் கிமிதி பிக்ஷாவ்ருத்தீதி சேத்தத்ராஹ கீதாத்யம் தந்நேதி || ௬ || ௭ || காஶ்சேதி | அவிதூர ஏவ சாரயந்தௌ ஸந்தௌ வோ யுஷ்மாகம் ஓதநம் அந்நம் லஷத: அபிலஷத: ஓதநம் ஶ்ரத்தா ச யத்யஸ்தி தர்ஹி யச்சதேதி || ௮ || தீக்ஷிதாந்நப்ரதிஷேதம் பரிஹரந்தி ஸப்தமேவ பஶுஸம்ஸ்தாயா: தீக்ஷாயாஶ்சேதி || தீக்ஷாயா ஊர்த்வம் அக்நீஷோமீயவபாஹோமாத் ப்ராக்தோஷ: | ந ததோ(அ)ந்யத்ர | ததா ஸௌத்ராமண்யாஶ்ச அந்யத்ராந்யதா | ச | க்ஷுத்ரா ஸ்வர்காதிரூபா ஆஶா யேஷாம் தே | பூரீணி கர்மாணி யேஷாம் தே | அத: அஜ்ஞா: வ்ருத்தா: ஜ்ஞாநவ்ருத்தா இதி மாநவந்த: || ௧௦ || நநு

இவ்விதம் ஆக்ஞை பண்ணப்பட்ட கோபர்கள் அஞ்சலியஸ்தர்களாய் வேதியர்களை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து அன்னம் கேட்டார்கள். ௬

பூலோக தேவர்களே! நாங்கள் இராமகிருஷ்ணர்களுடைய உத்தரவின்படி நடக்கிற கோபர்களென்றறியுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். இராமகிருஷ்ணர்கள் இந்த இடத்திற்குச் சமீபத்தில் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பசியுண்டாய் அன்னத்தை விரும்புகிறார்கள். தர்மத்தை யறிந்தவர்களில் மேன்மையடைந்தவர்களே! உங்களுக்கு சிரத்தை யிருக்குமானால் இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு அன்னம் கொடுங்கள். ௭-௮

பசுபந்த தீட்சை, சௌத்திராமணி இந்த யாகங்கள் தவிர மற்ற யாகங்களில் தீட்சை செய்தவர்களுடைய அன்னத்தைச் சாப்பிடுவதனால் தோஷமில்லை என்று சொல்லி அன்னங்கேட்டார்கள். இவ்விதம் பகவானுக்கே கோபர்கள் அன்னம் கேட்டதை காதில் கேளாததுபோல் உபேட்சை செய்து\ அற்பபலனுக்காக அதிகக் கஷ்டப்பட்டு யாகஞ் செய்கிறவர்களான அவ்வேதியர்கள் தாங்கள் எல்லாமறிந்தவர்கள் போல விவேகமற்றிருந்தார்கள். ௯-௰

𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇॥ ॥௧௨॥
𑌨 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃॥ ॥௧௩॥
𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥ ॥௧௪॥
𑌮𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾॥ ॥௧௫॥

[illegible] । [illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌶𑌇𑌤𑌿॥ [illegible] । [illegible] 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌂 ॥௧௧॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃॥௧௨॥௧௩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥௧௪॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible]

தேசம் காலம் பலவித திரவியங்கள் மந்திரம் தந்திரம் ருத்விக் காருகபத்தியம் ஆகவனீயம் தட்சிணாக்கினி தேவதைகள் யாகம் தர்மம் எஜமானன் இவைகள் யாவும் எந்த பரமாத்மாவினுடைய உருவங்களாகவிருக்கின்றனவோ அந்த பரமாத்மாவே உலக நன்மையாக அவதாரஞ்செய்திருக்க தாங்களே பிரமசிஷ்டர்களென்ற கர்வத்தால் அவரைச் சாதாரண மனுஷியனென்றெண்ணி அவருடைய உண்மையையும் மகிமையையுந் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. ௧௧-௧௨

அன்னத்தைக் கேட்ட கோபர்களுக்கு கொடுக்கிறோமென்றும் இல்லையென்றுஞ் சொல்லவில்லை. அதைக் கேட்ட கோபர்கள் அன்னத்தின் ஆசைவிட்டு இராமகிருஷ்ணர்களிடஞ் சென்று சங்கதி தெரிவித்தார்கள். ௧௩

அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணபகவான் மிகநகைப்படைந்து "காரியவாதி நோகா" னென்ற பழமொழியைச் சொல்லிக் காண்பித்து மறுபடியுஞ் சொன்னார். ௧௪

நீங்கள் அவ்வேதியர்களின் மனைவிமார்களிடஞ் சென்று சங்கர்ஷணனுடன் (பலராமர்) நான் வந்திருப்பதைத் தெரியப்படுத்துங்கள். அவர்கள் என்னிடத்தில் எப்போதும் மனதைச் செலுத்தி வருகிறவர்களாதலால் உங்களுக்கு வேண்டிய அன்னமளிப்பார்கள். ௧௫

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍀𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ॥௧௬॥
𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌃 ।
𑌇𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌚𑌰𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 । ॥௧௭॥
𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 । ॥௧௮॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 । ॥௧௯॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌅𑌭𑌿𑌸𑌸𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃 । ॥௨௦॥

𑌧𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌚𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௭॥ 𑌸𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 ॥௧௮॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 … 𑌭𑌾𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 … 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌸𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌗𑌾

கோபர்கள் யாகசாலைக்குச்சென்று அங்கு அலங்கரித்து வசித்துக்கொண்டிருக்கும், வேதியர்களுடைய பத்தினிமார்களைக்கண்டு அவர்களுக்குத்தண்டனிட்டு வணக்கத்துடன் சொல்லுகிறார்கள். ௧௬

அம்மணிகளே! உங்களை வணங்குகிறோம். நாங்கள் வந்தசங்கதியைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இதற்குச்சிறிது தூரத்தில் சஞ்சரிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் எங்களை அனுப்பினர். ௧௭

அவர் பலராமரோடும் கோபர்களோடும் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு வெகு தூரம் வந்திருப்பதனால் அவர்களுக்குப் பசியுண்டாய் அன்னத்தை யபேக்ஷிப்பதனால் யாவருக்கும் போதுமான அன்னமளியுங்கள். ௧௮

அப்பத்தினிமார்கள் கிருஷ்ணபகவான் அவ்விடத்திற்கு வந்திருக்கும் சங்கதியைக்கேட்டு நெடுநாளாக அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டவர்களாதலால் அவருடைய கதையில் ஈடுபட்டவர்களானார்கள். ௧௯

அவர்கள் அறுவகை உருசியோடு கூடிய நான்குவித அன்னங்களைப்பாத்திரங்களிலெடுத்துக்கொண்டு நதிகள் சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்வது போலக் கிருஷ்ணபகவானிருக்குமிடத்தை நோக்கிச்சென்றார்கள். ௨௦

निषिध्यमानाः पतिभिर्भ्रातृभिर्बन्धुभिः सुतैः ।
भगवत्युत्तमश्लोके दीर्घश्रुतधृताशयाः ॥ २१ ॥
यमुनोपवनेऽशोकनवपल्लवमण्डिते ।
विचरन्तं वृतं गोपैः साग्रजं ददृशुः स्त्रियः ॥ २२ ॥
श्यामं हिरण्यपरिधिं वनमाल्यबर्ह-
धातुप्रवालनटवेषमनुव्रतांसे ।
विन्यस्तहस्तमितरेण धुनानमब्जं
कर्णोत्पलालककपोलमुखाब्जहासम् ॥ २३ ॥
प्रायःश्रुतप्रियतमोदयकर्णपूरै—
र्यस्मिन्निमग्नमनसस्तमथाक्षिरन्ध्रैः ।

तद्धृद इति ॥२०॥ निषिध्यमाना इति तत्र हेतुः भगवतीति दीर्घं बहु-
कालं श्रुतेन तस्य वर्णनेन धृतः आशयो याभिस्ताः क्रियाभेदात्पृ-
थक् श्लोकौ ॥२१॥२२॥ श्यामत्विति । हिरण्यवत्परिधिः परिधानं यस्य तं पीतवा-
ससमित्यर्थः । वनमाल्यादिभिर्युक्तः बर्हैः धातुभिः प्रवालैश्च नटवद्वे-
षो यस्य तम् । अनुव्रतस्य सख्युः अंसे विन्यस्तो हस्तो येन तम् । इतरेण ह-
स्तेन । अब्जं धुनानं भ्रामयन्तम् । कर्णयोरुत्पले यस्य । अलकाः कपोलयोर्यस्य । मुखाब्जे हासो यस्य । तावत्तं ददृ-
शुः ॥२३॥ व्यवहितविशेषणत्वादाह प्राय इति । प्रायः बहु-
शः श्रुतः प्रियतमस्य उदयः उत्कर्षः स एव कर्णपूरः तैः कर्णपू-
रमार्गैरिति यावत् । यस्मिन्निमग्नं मनो यासां ताः ।

அப்பொழுது அவர்கள் தங்கள் பதிகளாலும் பெற்றோர்களாலும் உடன் பிறந்தவர்களாலும் மக்கள்களாலும் தடுக்கப்பட்டும், உத்தமசுலோகராகிய கிருஷ்ணபகவானிடம் நெடுநாளாய் அதிகப் பிரியத்துடன் மனதைச் செலுத்தினவர்களானதால் அதற்கு உடன்படாமல் அசோகமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும் யமுனை நதிக்கரையின் உபவனத்தில் வந்து பலராமர் கோபர்கள் சூழச் சஞ்சரிக்கும் கிருஷ்ணபகவானைக் கண்டார்கள். உக-உஉ

அக்காலத்தில் காளமேகம்போலக் கறுத்த நிறமுடைய கிருஷ்ணபகவான் தங்க ஆபரணங்களை யணிந்துகொண்டும் பூமாலை மயில்தோகை தாதுக்கள் பவளங்கள் முதலியவைகளால் நடவேடந்தரித்தும் தன்னோடு வரும் ஒரு கோபனுடைய தோளில் ஒரு கையைப் போட்டுக் கொண்டும் மற்றொரு கையால் தாமரைப்பூவை ஆட்டிக்கொண்டும் அணிகளணிந்தகாதுகளும் அழகானகன்னமும் புன்சிரிப்பும் பொருந்தியமுகத்தையுடையவராயுமிருந்தார். உங

அரசனே! அப்பத்தினிமார்கள் கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் செலுத்திய மனமுடையவர்களாய்ச் செவியால் அவருடையமகிமையைக் கேட்டதனாலும்

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

தாஸ்ததா த்யக்தஸர்வாஶா: ப்ராப்தா ஆத்மதித்³ருக்ஷயா ।
விஜ்ஞாயாகி²லத்³ருக்³த்³ரஷ்டா ப்ராஹ ப்ரஹஸிதானன: ॥ ௨௬ ॥

॥ ஶ்ரீ பகவானுவாச ॥

ஸ்வாகதம் வோ மஹாபா⁴கா³: ப்ரியம் கிம் கரவாணி வ: । [illegible] ॥ ௨௭ ॥

[illegible] ॥ ௨௮ ॥

[illegible]

கண்களால் அவரைப் பார்த்ததனுலும் தங்கள் இருதயத்தில் அவரைக் கொண்டு ஜாக்கிரத்தை விட்டு ஜீவன் பிராக்ஞனை அடைந்தது போல்அவரவ ரிஷ்டப்படி ஆலிங்கனஞ் செய்து தங்கள் வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள்.

மற்ற ஆசைகளையெல்லாம் விட்டுத் தம்மைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற விருப்பத்துடன் வந்திருக்கும் வேதியர்களின் மனைவிமார்களை யறிந்து எல்லாருடைய மனதிற்கும் சாட்சியாகிய கிருஷ்ணபகவான் சிரித்துக்கொண்டு அவர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ௨௬

பகவான் கூறுகிறார்.

நீங்கள் எம்மைப்பார்க்கவேண்டுமென்று வந்தது நிரம்பச் சரியானது.மகாபாக்யம் பெற்றவர்களே! சுகமாக வந்தீர்களா ? உட்காருங்கள். உங்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டியதென்ன? ௨௭

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌆𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥ [௨௮]
𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃॥ ॥௨௯॥

॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌪𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌕𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌮𑌤𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍॥ ॥௩௦॥

𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾॥௨௮॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌂 𑌯𑌾𑌤 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௯॥ 𑌮𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂। 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂॥ 𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌾॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁॥ 𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌪𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂॥௩௦॥ 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌚। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌾 𑌉𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂

நீங்கள் உங்கள் விவேகத்தினால் புருஷார்த்தங்களை யறிந்து, உங்கள் ஆத்மாவாகிற எம்மிடத்தில் பிரியமான பயனைக்கருதாமலும் இடைவிடாமலும் பக்திசெய்து வருவது நிச்சயம். ௨௭

பிராணன் புத்தி மனம் ஆத்மா பெண்டு புருஷன் பணம் முதலியவை யாதொரு பரமாத்மாவினுடைய சம்பந்தத்தால் பிரியமுள்ளவைகளாக வாகின்றனவோ அவரைவிட வேறெது பிரியமாகும்? ௨௮

ஆகையால் யாகசாலைக்குச் செல்லுங்கள்; உங்கள் பதிகளாகிய வேதியர்கள் உங்களை முன்னிட்டு யாகத்தை முடிக்கப்போகிறார்கள். ௨௯

வேதியர் மனைவிகள் கூறுகிறார்கள்.

பிரபுவே! இவ்விதம் எங்களுக்குப் பிரியமில்லாத வார்த்தையைச் சொல்வது சரியல்ல. உமது மகிமையை விளக்கும் வேத வாக்கியத்தை உண்மையாகக் கூறும். நாங்கள் பந்துக்களையெல்லாம் தள்ளிவிட்டுத் துளசிமாலை படிந்திருக்கும் உமது பாதமூலத்தை எங்கள் சிரசால் சுமக்க வந்திருக்கிறோம். ௩௦

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌨 𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌾
𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍋—
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 ॥ ॥௩௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍

𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥ ॥௩௨॥
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌗𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥ ॥௩௩॥
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩௪॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥௩௨॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌵𑌾
𑌭𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍋𑌗𑌃 ॥௩௩॥௩௪॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃

இனி எங்களை எங்கள் பதிகளாவது பெற்றோர்களாவது பிள்ளைகளாவது உடன் பிறந்தார்களாவது பந்துக்களாவது சிநேகிதர்களாவது சேர்க்கமாட்டார்கள். இவர்களே சேர்த்துக்கொள்ளாதபோது மற்றவர்கள் எங்ஙனம்சேர்ப்பார்கள்? ஆகையால் காமக்குரோதாதிகளை அடக்கியாளும் பகவானே! தங்கள் பாதகமலங்களை வணங்கா நின்ற எங்களுக்கு வேறு பணிவிடையை அருளாதிருங்கள். ௩௧

பகவான் கூறுகிறார்.

ஸ்திரீகளே! உங்கள் பதிகளும் பெற்றோர்களும் உடன் பிறந்தார்களும் பிள்ளைகள்முதலிய யாவரும் எம்மால் ஆட்டிவைக்கப்படுகிறவர்களாதலால், உங்கள்பேரில் யாதொரு மனஸ்தாபமுமில்லாமல் உங்களை ஒப்புக்கொள்வார்கள், அதைத்தேவர்களும் சம்மதிப்பார்கள். ௩௨

மனிதர்களுடைய சரீரத்துக்கு ஆலிங்கனம் முதலானவைகளால் உண்டாகிற சிநேகப்பெருக்கமும் அதனாலுண்டாகும் சுகமும் அந்தந்தக் காலத்தில் மாத்திரம் உண்டாவதால் உத்தமமல்ல. ஆகையால் என்னிடம் மனதைச் செலுத்தித் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பீர்களானால் சீக்கிரமாக என்னை அடைவீர்கள். ௩௩

சிரவணம் தரிசனம் தியானம் என்னுடைய நாமத்தை உச்சரித்தல் முதலானவைகளால் பக்தி பெறுவது போல்; எம்முடைய சமீபத்திலிருந்து வருவதால் அவ்வளவு பக்தி யுண்டாகாது. ஆகையால் உங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்லுங்கள். ௩௪

॥श्रीशुकः॥

इत्युक्ता द्विजपत्न्यस्ता यज्ञवाटं पुनर्गताः।
ते चानसूयवः स्वाभिः स्त्रीभिः सत्रमपारयन् ॥ ॥௩௫॥

तत्रैका विधृता भर्त्रा भगवन्तं यथाश्रुतम्।
हृदोपगुह्य विजहौ देहं कर्मानुबन्धनम् ॥௩௬॥

भगवानपि गोविन्दस्तेनैवान्नेन गोपकान् ।
चतुर्विधेनाशयित्वा स्वयं च बुभुजे प्रभुः॥ ॥௩௭॥

एवं लीलानरवपुर्नृलोकमनुशीलयन्।
रेमे गोगोपगोपीनां रमयन् रूपवाक्कृतैः ॥௩௮॥

अथानुस्मृत्य विप्रास्ते अन्वतप्यन् कृतागसः।
यद्विश्वेश्वरयोर्याच्ञामहन्म नृविडम्बयोः ॥ ॥௩௯॥

अनसूयवोऽद्वेषिणः ॥௩௫॥ तत्रेति। देहमिति तैजसं देहम्। तद्विहाय दैवेन देहेन भगवन्तं प्रापेत्यर्थः ॥௩௬॥௩௭॥ एवमिति। अनुशीलयन् अनुकुर्वन्। गोगोपगोपीनामिति कर्मणि षष्ठी। रूपवाक्कृतैः रूपेण वाचा कृतैश्चेष्टितैश्च रमयंस्तान् रमयित्वा रेमे इत्यर्थः॥ ௩௮॥ अनुस्मृत्य कृष्णरामौ— अथेति। नरानुकरणवपुषोः विश्वेश्वरयोर्याच्ञां यदहन्म हतवन्तः तत् कृतागसो वयमित्यनुतेपुरित्यर्थः॥௩௯॥

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அநுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்ட வேதியரின் மனைவிமார்களின் மீது கோபங்கொள்ளாமலிருந்து யாகத்தைச் செய்து முடித்தார்கள். ௩௫

அவர்களுள் ஒருத்தி தன் கணவனால் கோபித்துத் தாத்தப்பட்டு ஓரிடஞ் சென்று சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி பகவானை மனதில் உறுதியாகத் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு பிராரத்த கன்மத்தினாலுண்டான தூலதேகத்தைப் போக்கி விட்டாள். ௩௬

பிரபுவாகிய கிருஷ்ணபகவானும் நான்கு விதமான அன்னத்தைக் கோபர்களுக்குக் கொடுத்து உண்ணச் செய்து தாமும் உண்டார். ௩௭

விளையாட்டிக்காக நரவேடங்கொண்ட பரமாத்துமாவானவர் சாமானிய மனிதர்கள்போல நடந்து தம்முடைய அழகினாலும் வாக்கினாலுமுண்டானசரித்திரங்களாலும் கோபர்களும் கோபஸ்திரீகளும் பசுக்களும் சந்தோஷப்படும்படி விளையாடினார். ௩௮

பிறகு வேதியர்கள், இராமகிருஷ்ணர்களுடைய மகிமையை நினைத்துக் கொண்டு ஜகத்கர்த்தர்கள் நம்மை அன்னங் கேட்க அதைக்கொடாது அலட்சியஞ்செய்த பாவிகளாய் விட்டோமேயென்று மிகவும் பரிதபித்தார்கள். ௩௯

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌯𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍 ॥ ௪௦ ॥
𑌧𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌧𑌿𑌗𑍍𑌬𑌹𑍁𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 ॥ ௪௧ ॥
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍋 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ ௪௨ ॥
𑌅𑌹𑍋 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍌 ।
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௩ ॥
𑌨𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌨 𑌤𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾 𑌨 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ॥ ௪௪ ॥

[illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌂 ॥௪௦॥ 𑌧𑌿𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍 𑌶𑍌𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌧𑌿𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௪௩॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾

தங்கள் மனைவிமார்களுக்குக் கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் ஏற்பட்டதிடமான பக்தி தங்களுக்கு ஏற்படவில்லை யென்று மிகுந்த வருத்தமடைந்தார்கள். ௪௦

அதோக்ஷஜனிடத்தில் நமக்கு பக்தி யில்லாமற்போனதினுல் நம்முடைய ஜன்மமும் மூன்று வேதாத்தியயனமும் அநேக விரதங்களை யநுஷ்டித்ததும் சிறந்த பாண்டித்தியமும் நல்ல வம்சமும் கர்மத்தைத் தவராமற்செய்யும் வல்லமையும் பயனற்றனவாய் விட்டன. ௪௧

நாம் யாவருக்கும் குருவாயிருந்தும் முக்கிய பயனைபடையத் தவறிப்போனது யோகிகளையும் மயக்குகிற பகவானுடைய மாயையேயாகும் என்பது நிச்சயம். ௪௨

எந்த பக்தியானது யமனுடைய பாசக்கயிறு போல் இல்லறத்தாலுண்டாகும் ஆசாபாசங்களை அறுத்துவிடுகிறதோ அப்படிப்பட்ட பக்தி ஜகத்குருவாகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் நம் மனைவிமார்களுக்குண்டானதைப்பாருங்களென்று ஒருவருக்கொருவர் ஆச்சரியமாகச்சொல்லிக்கொண்டார்கள். ௪௩

இவர்களுக்கு வேதியர்களுக்குரிய உபநயன முதலிய கிரியைகள் குருகுலவாசம் வேதாந்த விசாரம் தவம் நற்காரியம் முதலியன வொன்றுங் கிடையா. ௪௪

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥ ௪௫ ॥
𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌹𑌯𑌾 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௬ ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌈𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌶𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌜𑌨𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀 ॥ ௪௮ ॥
𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ௪௯ ॥
𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍃𑌣𑍍𑌮 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ ௫௰ ॥
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌹𑌰𑍌 ॥ ௫௧ ॥

𑌪𑌾𑌸𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ।௪௪।௪௭॥ 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁

அப்படியிருந்தும் உத்தம கீர்த்தியடைந்தவராயும் யோகீஸ்வரர்களுக்கு ஈஸ்வரராயுமிருக்கிற கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் திடமான பக்தி இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. நமக்கு மேற்கூறியவையாவும் நிறைந்திருந்தும் அவ்வித பக்தி யுண்டாகவில்லை. ௪௫

இல்லறத்திலுண்டாகும் ஆசையால் மயக்கமடைந்து மோட்சத்தையடைவதை மறந்த நமக்கு நல்லவர்களுக்கு நற்கதியளிக்கும் கிருஷ்ணபகவான் கோபர்களைக் கொண்டு அவ்வழியை நமக்குத் தெரிவித்தார். ௪௬

அவ்விதமில்லாமற்போனால்மோட்சத்தையளிக்கும் எஜமானராயும், எல்லாக் கோரிக்கைகளையும் உடையவருமான கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஆளுங்கருவிகளான நம்மால் என்ன பிரயோசனம்? ஆகையால் இது விளையாட்டு. ௪௭

இலட்சுமி தேவியானவள் மற்ற யாவரையும் விட்டுக்கிருஷ்ணபகவானுடைய கால்களை ஒருதரம் தொடுவதற்காக அதிக காலம் அவரைச் சேவை செய்துவருவதால், அவரே நம்மிடம் அன்னத்தை யாசித்தது மனிதர்களை மயக்குந்தன்மையாகிறது. ௪௮

யாகத்தில் தேசம் காலம் திரவியம் மந்திரம் தந்திரம் ருத்விக் மூவித அக்கினிதேவதைகள் எஜமான் இவையாவும் பகவானுடைய உருவங்களேயாகும். ௪௯

அப்படிப்பட்ட பரமாத்துமாவே யதுகுலத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தியாக அவதரித்து நேரில் வந்திருப்பதாகக் கேட்டும் நம்முடைய அவிவேகத்தால் அவரை நாம் கவனிக்கவில்லை. ௫௰

பகவானிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்தின ஸ்திரீகள் நமக்கு மனைவிகளாக இருப்பதனால் நமக்கும் அரியினிடத்தில் உண்மையான பக்தி பிறந்தது. இது நம்முடைய புண்ணியத்தின் பலனேயாம். ௫௧

நமஸ்துப்யம் பகவதே க்ருஷ்ணாயாகுண்டமேதஸே ।
யந்மாயாமோஹிததியோ ப்ரமாம: கர்மவர்த்மஸு ॥ ॥௫௨॥
ஸ வை ந ஆத்ய: புருஷ: ஸ்வமாயாமோஹிதாத்மநாம் ।
அவிஜ்ஞாதாநுபாவாநாம் க்ஷந்துமர்ஹத்யதிக்ரமம் ॥ ॥௫௩॥
இதி ஸ்வாகமநுஸ்ம்ருத்ய க்ருஷ்ணே தே க்ருதஹேலநா: ।
தித்ருக்ஷவோ வ்ரஜமத கம்ஸாத்பீதா ந சாசலந் ॥ ॥௫௪॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
யஜ்ஞபத்ந்யநுக்ரஹோ நாம
த்ரயோவிம்ஶோऽத்யாய:

பவாதீத்யாதேந ॥௪௮॥௪௯॥ ஸஹ இதி ॥ ஜந்மஸஞ்ஜ்ஞாநஸம்ஸ்காரைஸ்த்ரைஶ்ரௌதவைதிகை: ஸம்ஸ்காரைரிதி ॥௫௦॥௫௧॥ ஜகதீதி ॥ நசாசலந் தயோர்பயேநாய ஜக்மு: ॥௫௪॥

இதி ஶ்ரீபாவார்ததீபிகாயாம்
த்ரயோவிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா

எந்தப் பரமாத்துமாவினுடைய மாயையால் மயங்கி நாங்கள் கர்மத்தைச் செய்வதிலேயே சுழன்றுகொண்டிருக்கிறோமோ அப்படிப்பட்ட அகண்ட அறிவினையுடைய பரமாத்துமாவாகிற உம்மை வணங்குகிறோம். ௫௨

அவருடைய மாயையால் மயங்கி நம்முடைய மகிமையைத் தெரிந்து கொள்ளாததான நம்முடைய குற்றத்தை நமக்கெல்லாம் ஆதிபுருடாகிய பகவான் பொறுத்துக்கொள்ளக்கடவர். ௫௩

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் தாங்கள் செய்த குற்றங்கள் யாவற்றையும் உரைத்து அவைகளை நீக்கிக்கொள்வதற்காக அவரைப்பார்க்க விருப்பமுள்ளவர்களானலும் கம்சனுடைய பயத்தால் அவ்விடம்விட்டுச்செல்லமுடியவில்லை. ௫௪

வேதியர் மனைவிகளுக்கு அனுக்கிரகித்த
23-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧ ॥
𑌤𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥
𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌖𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑌖𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌮𑍇𑌘𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌤𑌦𑌹𑌜𑌤𑍍 । 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥௧॥௨॥ 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௩॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌤𑍇 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 ॥௪॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹

---

24 வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோகுலத்திலேயே வசித்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் இந்திரனைக் குறித்து யாகஞ்செய்யக் கோபர்கள் முயற்சிப்பதைப் பார்த்தார். ௧

அதன் கருத்தை அறிந்திருந்தபோதிலும் சர்வசொரூபியும் சர்வத்தையுமறிகிறவருமான கிருஷ்ணபகவான் நந்தகோபர் முதலிய பெரியோர்களை வணக்கத்துடன் கேட்டார். ௨

தந்தையே! இதென்ன முயற்சி நீங்கள் செய்கிறீர்கள்? இதனாலடையப் போகும் பயன் யாது? யாரைக்குறித்துச் செய்வது இது? யாரால்நடத்தி முடிக்கத்தக்கது? இவைகளை எனக்குச் சொல்லுங்கள். ௩

[illegible]
[illegible] ।௪।

[illegible]
[illegible] ।௫।

[illegible]
[illegible] ।।௬।।

[illegible]
[illegible] ।௭।।

[illegible]

சர்வக்ஞர்களான சாதுக்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத இரகசியமானது யாதொன்றுமில்லையகையால் இதை அறியவேண்டுமென்று மிக்க ஆவல்கொண்ட எனக்கு விவரித்துச் சொல்லுங்கள். ௪

சாதுக்கள் தம்முடைய பந்துக்களென்றும் அன்னியனென்றும் மித்திரனென்றும் விரோதியென்றும் உதாசீனனென்றும் பேதங்கொள்ளாமல் யாவரையும் ஒரு கண்ணாகவே பார்ப்பார்கள். பேதம் உண்டாகுமேயானால் உதாசீனனைச் சத்துருவைப்போல் தள்ளிவிட்டு மித்திரனைத் தன் ஆத்துமாவைப்போல் பார்ப்பார்கள். ௫

மனிதர்கள் கர்மங்களின் உண்மையை நன்றாயறிந்து அவைகளை அநுஷ்டித்தால் அப்பயன்களை அடைவார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் உண்மையை அறியாது அநுஷ்டிக்கிறவர்கள் பயனையடைய மாட்டார்கள். ௬

இப்போது செய்யப்போகிற கர்மமானது சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டதென்றும் அல்லது வழக்கத்தில் வந்ததாவென்றும் விசாரித்தீர்களா? இதையும் நன்றாய் விவரித்து எனக்குச் சொல்லுங்கள். ௭

॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃।
𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌯𑌃॥ ॥௮॥
𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃॥ ॥௯॥
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃॥ ॥௧௦॥
𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌃।
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍॥ ॥௧௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃॥ ॥௧௨॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌯𑌸𑌾॥௯॥ 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃। 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌫𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 [illegible]॥௧௧॥ [illegible]। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌪𑌜𑌨 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂। [illegible]॥௧௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿। [illegible]

நந்தகோபர் கூறுகிறார்.

தேவர்களுக்கு அதிபதியான இந்திரன் மேகரூபமாயிருந்து பிராணிகளுக்குப்பிழைப்பையும் சுகத்தையுந்தருகிற ஜலத்தை வருஷிக்கிறான். ஏ குழந்தே! மேகபதியாகிய இந்திரனை நாங்களும் மற்றவர்களும் ஜலத்தினாலுண்டான சுகத்தையடைவதற்காக நல்ல திரவியங்களால் பூசித்து வருகிறோம். ௮ ௯

பிராணிகள் தர்மார்த்தகாமங்களை இந்திரனுடைய சகாயத்தால் அநுபவிக்கிறார்கள். பிராணிகளுடைய முயற்சிக்கு அவர் தாம் பலனைக்கொடுத்தார். ௰

ஆகையால் வழக்கமாய் நடந்து வருகிற இக்கர்மத்தைக் காமம் லோபம் துவேஷம், இவைகளால் செய்யாது விட்டவர்கள் நன்மையை யடைய மாட்டார்கள். ௧௧

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் நந்தகோபரும் மற்றவர்களும் சொல்லக் கேட்ட கிருஷ்ணபகவான் இந்திரனுக்குக் கோபத்தை யுண்டாக்கக் கருதி, தந்தையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். ௧௨

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥ ௧௩ ॥
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥ ॥ ௧௪ ॥
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍀𑌶𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥ ௧௫ ॥
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ ॥ ௧௬ ॥

𑌅𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌿𑌤𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌭𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍀𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்:

பிராணிகள் கர்மத்தினல் உற்பத்தியாகின்றன. அதனலேயே நாசமடைகின்றன. சுகம் துக்கம் பலம் க்ஷேமம் முதலியன கர்மத்தினலேயே உண்டாகின்றன. ௧௩

எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் பலனைத் தருகிற ஈசுவரன் வேறேயிருப்பதாகக் காணுமல் கர்மகர்த்தாவாயிருக்கிறார். கர்மஞ்செய்யாதவனுக்குப் பலனைக் கொடுக்கத் திறமையுள்ளவரல்ல. ௧௪

தங்கள் தங்கள் கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு அவைகளை மாற்ற முடியாத இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் என்ன பயன்? ௧௫

பிராணிகள் அவரவர் சம்ஸ்காரத்துக்கு அடங்கினவர்கள். ஆகையால் அதை அநுசரிக்கிறார்கள். தேவர்கள் அசுரர்கள் மனிதர்கள் யாவரும் சுபாவத்துக்கு அடங்கினவர்களே. ௧௬

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌞𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌂𑌜𑌸𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌆𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑍈𑌕𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ।
𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌤𑍀 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௧௯॥

𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ ॥௨௦॥

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌗𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍀𑌦𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌽𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ ॥௨௧॥

॥௧௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑌯𑍇𑌤 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥௧௮॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 ॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌹 । 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௨௦॥ 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍀𑌦𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௨௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿

ஆகையால் பிராணிகள் கர்மங்களிலேயே உயர்வு தாழ்வான சரீரங்களை யடைந்து அதனாலேயே பின்னால் சரீரத்தை விடுகிறார்கள். சத்துருவென்பதும் மித்திரனென்பதும் உதாசீனனென்பதும் குருவென்பதும் ஈசுவரனென்பதும் கர்மமே. ௧௭

ஆகையால் நேரில் பிராணிகளுக்கு எது பலனைத்தருகிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட கர்மமாகிற தெய்வத்தைப் பூசிப்பது உத்தமம். ௧௮

நேரில் பலனைத் தருகிற தெய்வத்தைவிட்டு வேறு தெய்வத்தைப் பூசிக்கிறவன் விபசாரிகள் போல் க்ஷேமத்தை யடையமாட்டான். ௧௯

வேதியர்கள் வேதங்களை யோதுவதும் க்ஷத்திரியர்கள் உலகத்தைக் காப்பதும் வைசியர்கள் வர்த்தகம் செய்வதும் சூத்திரர்கள் வேதியரைச் சேவிப்பதும் நியாயமானது. ௨௦

அதில் வைசியர்களுக்கு வர்த்தகம் விவசாயம் பசுக்காத்தல் வட்டிக்குப் பொருள் கொடுத்தல் முதலான நான்கு தொழில்களிருக்கின்றன. அவைகளில் நாம் எப்போதும் பசுக்களைக் காத்துவருகிறோம். ௨௧

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥
𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥
𑌨 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑌶𑍈𑌲𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௪ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌖𑌃 ।
𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌖𑌃 ॥ ௨௫ ॥
𑌪𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍂𑌪𑌶𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 ॥௨௨॥ 𑌰𑌜𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌷𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨௩॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌶𑍈𑌲𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌮𑌖𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 । 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 ॥௨௫॥ 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂

சத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிற மூன்று குணங்களும் பிறப்பு இருப்பு இறப்பு இம்மூன்றுக்கும் காரணமாகவிருக்கின்றன. அவைகளில் ரஜோகுணத்தால் ஒன்றோடொன்று கலந்து பிரபஞ்சம் பலவகுப்பாக விருத்திபாய் வருகிறது.

ஆகையால் ரஜோ குணத்தால் மேகங்கள் உண்டாய் எங்கும் ஜலத்தை வருஷிக்கின்றன- அதனால் பிராணிகள் உற்பத்தியாகின்றன. இப்படியிருக்க இந்திரன் செய்வதென்னவிருக்கிறது? ௨௩

தந்தையே! நமக்குப் பட்டணங்கள் தேசங்கள் ஊர்கள் வீடுகள் ஒன்றுங் கிடையா. காடு மலை இவைகளில் வசித்துக்கொண்டு காட்டுப் பிராணிகள் போல் பிழைத்து வருகிறோம். ௨௪

ஆகையால் இந்திரனுடைய யாகத்திற்குச் சேகரித்திருக்கும் திரவியங்களைக்கொண்டே பிராமணர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் மலைகளுக்கும் யாகம் ஆரம்பிக்கப்படட்டும். ௨௫

அதற்காகப் பலவித பணியாரங்களும் பாயசம் முதல் பருப்பு வரையிலுமுள்ள பாகங்களும் கோதுமை மாவினால் செய்யப்படும் அப்பங்களும் முறுக்குகளும் பால் தயிர் நெய் இவைகளும் தயார் செய்யப்படட்டும். ௨௬

ஹூயந்தாமக்நயஸ்ஸம்யக்ப்ராஹ்மணைர்ப்ரஹ்மவாதிபி:।
அந்நம் பஹுகுணம் தேப்யோ தேயம் வோ தேநுதக்ஷிணா: ॥உஎ॥

அந்யேப்யஶ்சாஶ்வசாண்டாலபதிதேப்யோ யதார்ஹத:।
யவஸஞ்ச கவாம் தத்த்வா கிரயே தீயதாம் பலி: ॥உஅ॥

ஸ்வலங்க்ருதா புக்தவந்தஸ்ஸ்வநுலிப்தாஸ்ஸுவாஸஸ:।
ப்ரதக்ஷிணாஞ்ச குருத கோவிப்ராநலபர்வதாந் ॥ ॥உகூ॥

ஏதந்மம மதம் தாத க்ரியதாம் யதி ரோசதே।
அயம் கோப்ராஹ்மணாத்ரீணாம் மஹ்யஞ்ச தயிதோ மக:॥ ॥௩௦॥

॥ஶ்ரீஶுக:॥

காலாத்மநா பகவதா ஶக்ரதர்பஜிகாம்ஸயா।
ப்ரோக்தம் நிஶம்ய நந்தாத்யாஸ்ஸாத்வக்ருஹ்ணந்த தத்வச:॥ ॥௩௧॥

ஸம்யவாயஸயோ: ஶ்ருத்யுக்தஸம்ஸ்தோத்ரஸ்யாத்யுக்தேந்த்ரேஷாம் பாகத:॥ பாக
ஶோஹாயம் ஶ்ருதௌ ஸ்வாதுநாமந்ந ஸமயதோஷி।। தேநு தக்ஷிணா:
தேநுஸஹிதா தக்ஷிணா: தேநவ ஏவ தக்ஷிணா: வ: யதார்ஹத:॥உஎ॥ அதிஶ்வ
ஸ்வபசதி॥ யவஸந்த்ருணம்॥உஅ॥உகூ॥ எதந்மதீதி। ஸகுதாம் ஶிவ:கம்பேநாந
ஶோதயதூர கோப்ராஹ்மணாதீநாமிதி மஹ்யம் சேதி ॥௩௦॥௩௧॥ தமேதி।

பிர்மத்தை அறிந்தவர்களான வேதியர்களைக்கொண்டு சாஸ்திரப்படி நன்ருய் அக்கினியில் ஓமஞ்செய்யுங்கள். அவர்களுக்குத் திருப்தியானபலவிதஅன்னங்களைக்கொடுத்து திருப்தி செய்துவைத்து கறக்கிறபசுக்களையும் தட்சணையையும் கொடுங்கள் உஎ

சண்டாளர் நாய் வஙரயிலுமுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அவ்வவற்குத் தக்கபடி சாப்பாடுசெய்வித்துப் பசுக்களுக்குப் புல்லைக்கொடுத்து மலைக்குப்பலிகொடுங்கள். உஅ

பிறகு நீங்கள் எல்லோரும் புசித்து சந்தனமுதலிய சுகந்த வஸ்துக்களை யணிந்து அலங்கரித்துக்கொண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு பசுக்களையும் வேதியர்களையும் பிரதட்சணம் செய்யுங்கள். உகூ

ஏ தந்தையே! இது எமது அபிப்பிராயம். அது தங்களுக்குப் பிரியமானுல் பசு வேதியர் மலை முதலிய வைகளின் திருப்திக்காக யாகஞ்செய்யுங்களென்று சொன்னர். ௩௦

சுகர்கூறுகிறுர்.

கால சொருபரான கிருஷ்ணபகவான் இந்திரனுடைய கர்வத்தையடக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்ட நந்தகோபர் முதலியவர்கள் சரியென்று சம்மதித்தார்கள். ௩௧

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌵𑌾𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 । ॥௩௨॥

𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌵𑌸𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥

𑌅𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌶𑍈𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌦𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥ ॥௩௫॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌶𑍈𑌲𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌲𑍀𑌨𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌾𑌃 ॥௩௩॥ 𑌅𑌨𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌷𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௩௪॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௩௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 । 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥௩௬॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 ॥௩௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

அப்படியே இந்திரனுடைய யாகத்தின் பொருட்டு சேகரித்த திரவியங்களைக் கொண்டே கிருஷ்ணபகவான் கூறியபடி யாவற்றையும் சரிவரச் செய்து, வேதியர்களைக் கொண்டு மங்களாசீர்வாதம் செய்து கொண்டார்கள்.

எருதுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும் புல் கொடுத்து, அப்பசுக்கூட்டத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு, கோவர்த்தனகிரியைப் பிரதட்சணம் செய்தார்கள். ௩௩

நல்ல எருதுகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளில் அலங்காரத்துடன் ஏறிக்கொண்டும், கிருஷ்ணபகவானது சரித்திரங்களைப் பாடிக்கொண்டும் வேதியர்கள் ஆசீர்வதிக்கக் கோபஸ்திரீகள் பிரதட்சணஞ்செய்தார்கள். ௩௪

அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவான், கோபர்களுக்கு தம்மிடமுள்ள பக்திமையை அறிவிப்பதற்காக ஒருவிதமான உருவங்கொண்டு உடலையும் பருக்கச்செய்து நான் கோவர்த்தனகிரி யென்று சொல்லிக் கொண்டு மலைக்குச் செய்யப்பட்ட பலிகள் யாவற்றையும் புசித்து விட்டார். ௩௫

இம்மலையானது தேவசொருபத்துடன் நமக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறது பாருங்கள் என்று சொல்லிக் கிருஷ்ணபகவான், தம்முடைய சொருபமான அம்மலைக்குக் கோபர்களுடன் தாமும் நமஸ்கரித்தார். ஆச்சரியம்! ௩௬

एषोऽवजानतो मर्त्यान् कामरूपी वनौकसः।
हन्ति ह्यस्मै नमस्यामः शर्मणे आत्मनो गवाम् ॥३७॥
इत्यद्रिगोद्विजमखं वासुदेवप्रचोदिताः।
यथा विधाय ते गोपाः सहकृष्णा व्रजं ययुः ॥३८॥

इति श्रीभागवते
दशमस्कन्धे
चतुर्विंशोऽध्यायः

[illegible]
[illegible]
इति श्रीभावार्थदीपिकायां चतुर्विंशोऽध्यायव्याख्या

இந்த மலையானது தன்னை அவமதிக்கிற மனிதர்களையும் காட்டுப்பிராணிகளையும் கெடுத்துவிடுகிறது. ஆகையால் நமக்கும் பசுக்களுக்கும் க்ஷேமம் உண்டாவதற்காக இம்மலையைவணங்குகிறோம். ௩௭

கிருஷ்ணபகவான் கூறியபடி மலை பசு வேதியர் இவர்கள் திருப்திபடையும்படி சாஸ்திரோக்தமாக யாகங்களைச் செய்து முடித்த கோபர்கள் கிருஷ்ணனுடன் கோகுலம் சென்றார்கள். ௩௮

24-வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

‖ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌗𑍋𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍋𑌪 𑌹 ‖ ‖௧‖
𑌗𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍇𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤 ‖ ‖௨‖
𑌅𑌹𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌲𑌨𑌮𑍍 ‖ ‖௩‖
𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌢𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌨𑍌𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ‖ ‖௪‖

𑌪𑌂𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ‖

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ‖௧‖ 𑌗𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌗𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] ‖ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 ‖௩‖ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌦𑍃𑌢𑍈𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌨𑍌𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ' 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨-

25-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே! அப்பொழுது இந்திரன் தனக்குச் செய்யவேண்டிய பூஜையைக் கெடுத்து விட்டதையறிந்து நந்தகோபர் முதலிய கோபர்களிடத்தும் கிருஷ்ணபகவானிடத்தும் கோபங்கொண்டான். ௧

இந்திரன் மேகங்களுக்குப்பதியாகியசம்வர்த்தகமென்ற மேகக்கூட்டத்தை அழைத்து தான் மிகுந்த வல்லமையுள்ளவனாக எண்ணிக்கொண்டு கோபத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லியனுப்பினான். ௨

சாதாரண மனிதனான கிருஷ்ணனென்பவனை அடுத்து தேவர்களை அவமதித்துக் காட்டில் வசிக்கும் கோபர்களுக்கு சம்பத்தினால் உண்டாயிருக்கும் கர்வம் அதிகரித்திருப்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ௩

(சிலர்) ஆத்மஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஆன்வீக்ஷிகி யென்கிற வித்தையை விட்டு வார்த்தையில் மாத்திரம் கேட்கிற ஓடம்போல் பிரயோசனத்தை தாராததர் பயமான யாகங்களினால் சம்சார சாகரத்தை தாண்டவிருப்புகிறதுபோல்

𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌮𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌮𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥
𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑍁𑌨𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌨𑌯𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥
𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 ॥ ௭ ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌘𑌵𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌜𑌸𑌾 ॥ ௮ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾. ॥௫॥ 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌂
𑌶𑌿𑌶𑍁𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌮𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌂
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌶𑌿𑌶𑍁𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾𑌦𑌤𑌃। 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌜𑍍𑌞𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥𑌃।
𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌰
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍀𑌯𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௫॥
𑌏𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌧𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌧𑍁𑌨𑍁𑌤 𑌅𑌪𑌨𑌯𑌤। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌂 ॥௬॥ 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾
𑌹𑌿 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌃 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵

நந்தகோபர் முதலியவர்கள் வாசாலனையும் நீதியறியாதவனையும் சிறு பிள்ளையாயும் எல்லாந் தெரிந்தவனாகவும் எண்ணங்கொண்டவனான கிருஷ்ணனாகிய மனிதனுடைய சொல்லைக்கேட்டு எனக்குப் பிரியமில்லாத காரியத்தைச் செய்தார்கள். ௫

தங்களுக்கு வேண்டிய சம்பத்திருக்கிறதென்று மதித்தவர்களாயும் கிருஷ்ணனுடைய வார்த்தையினால் சந்தோஷங்கொண்டவர்களாயுமுள்ள கோபர்களுடைய மதச்செருக்கைப் போக்கடியுங்கள். அவர்களுடைய பசுக்களையும் நாசஞ்செய்யுங்கள். ௬

நானும் ஐராவதமென்கிற யானையின் மீதேறிக்கொண்டு அதிக வேகமுடைய மருத்துக்களென்கிற கூட்டத்துடன் கோகுலத்திலுள்ள மாட்டுக்கொட்டகைகளைப் பாழாக்குவதற்காக அவ்விடம் வருகிறேன். ௭

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் இந்திரனால் கட்டளையிடப்பட்ட மேகங்கள் தங்களிடத்தில் அடங்கியிருக்கும் பிரளய கால சக்தியை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு மழையை வருஷித்துக் கோகுலத்தைத்தொந்தரை செய்தன. ௮

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌲𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥கூ॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌣𑌾𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ।
𑌜𑌲𑍌𑌘𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌤𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥க0॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌨𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥கக॥

𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥கஉ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ॥கங॥

[illegible] ॥அ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾 [illegible] ॥கூ॥ [illegible] ॥க0॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌨𑌾 [illegible] ॥கக॥ [illegible] ॥கஉ॥ [illegible] ॥கங॥ [illegible]

அவைகள் பெருங் காற்று மின்னலோடிகூடி இடிகளுடன் சப்தித்துக் கொண்டும் ஆலங்கட்டிகளைப் பொழிந்தன. கூ

அம்மேகங்கள் இடைவிடாமல் தூண் போன்ற மழைத்தாரைகளைப் பொழியும்பொழுது கோகுலமானது தண்ணீரில் முழுகி மேடு பள்ளம் ஒன்றுந் தெரியாமல் எங்கும் ஜலமயமாய்விட்டது. 0

இவ்விதயான மழையினல் கோர்பர்களும் கோபிகைகளும் பசுக்களும் குளிர் பொறுக்கமாட்டாமல் நடுக்கமடைந்து வருத்தப்படடு கோவிந்தனைச் சரணமடைந்தார்கள். கக

அவர்கள் அம்மழையில் தங்கள் உடல்களினல் தலைகளையும் குழந்தைகளையும் மறைத்துக்கொண்டு நடுக்கத்துடன் கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதங்களை நமஸ்கரித்து, ஏ கிருஷ்ணு! ஏ மகாபாகோ! பக்தர்களை ரட்சிக்கிற பிரபுவே! இந்திரனுடைய கோபத்தினின்று உம்மைச்சேர்ந்த கோகுலத்தையும் எங்களையும் காப்பாற்றக் கடவீர் என்றார்கள். கஉ-கங

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌚𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌅𑌪𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ ॥௧௫॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇।
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌂 𑌤𑌮𑌃॥ ॥௧௬॥
𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇। ॥௧௭॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌃॥ ॥௧௮॥

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇॥௧௪॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑌂। 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌂
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑌂 ॥௧௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿
𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌚
𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣
𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌤𑌿॥ ௧௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌶𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌘𑌟𑌤𑍇𑌽𑌤𑍋𑌽
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇। 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௧௭॥

இவ்விதம் ஆலங்கட்டி மழையினல் நிரம்பவருத்தத்தையடைந்தும்நினைவுதப்பியுமிருக்கும் கோபர் முதலியவர்களைப் பார்த்த கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாபத்து இந்திரனுடைய கோபத்தினலுண்டானதே யென்று நினைத்தார். ௧௪

ஏனென்றல் தனக்காகச் செய்து வந்த யாகத்தை நாம் கெடுத்துவிட்டபடியால் கோகுலம் நசித்துப் போகும்படி கோபங்கொண்டு ஆலங்கட்டிமழை வருஷிக்கும்படி இந்திரன் செய்கிறன். ௧௫

ஆகிலும் நாம் நம்முடைய யோக சாமர்த்தியத்தினல் இதற்கு பதில் செய்து மூடத்தனமாய் தான் லோகாதிபதியென்று எண்ணியிருக்கும் (தேவர்களுடைய) செல்வச் செருக்கை அடக்குகிறேம். ௧௬

அதில் சத்துக்களாகிய தேவர்களுக்கு இவ்விதமான மதம் உண்டாவது சரியல்ல; நாம் அவர்களுக்கு செய்யும் மானக்குறைவானது அச்சத்துக்களையடக்குவதற்கல்லவோ ஏற்பட்டுள்ளது. ௧௭

ஆகையால் என்னைச் சரணமடைந்தவர்களும் என்னை நாதனக உடையவர் என்னை சேர்ந்தவர்களுமான இவர்களை நம்முடைய சாமர்த்தியத்தினல் காக்கிறது தான் எம் விரதம். ௧௮

गोवर्धनोद्धरणम् ।

इत्युक्त्वैकेन हस्तेन कृत्वा गोवर्धनाचलम् ।
दधार लीलया कृष्णश्छत्राकमिव बालकः ॥१९॥

अथाह भगवान् गोपान् हेऽम्ब तात व्रजौकसः ।
यथोपजोषं विशत गिरिगर्तं सगोधनाः ॥२०॥

न त्रास इह वः कार्यो मद्धस्ताद्रिनिपातनात् ।
वातवर्षभयेनालं तत्त्राणं विहितं हि वः ॥२१॥

तथा निर्विविशुर्गर्तं कृष्णाश्वासितमानसाः ।
यथावकाशं सधनाः सव्रजाः सोपजीविनः ॥२२॥

क्षुत्तृड्व्यथां सुखापेक्षां हित्वा तैर्व्रजवासिभिः ।
वीक्ष्यमाणो दधावाद्रिं सप्ताहं नाचलत्पदात् ॥२३॥

तस्मादिति । गोपाये रक्षिष्यामि । किंच सोऽयं [illegible] व्रतो नियमः संकल्पो वा आहितः स्थिरीकृतः ॥१८॥ इतीति । छत्राकम् उच्छिलीन्ध्रं यथा ॥१९॥ अथेति । यथोपजोषं यथासुखम् ॥२०॥२१॥ तथेति । व्रजाः शकटानि तैः सहिताः सोपजीविनः भृत्यवर्गेण सहिताः ॥२२॥ क्षुदादि [illegible] ॥२३॥ २४॥ निर्यातेति ॥

கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்தல்.

இவ்விதம் சொல்லி ஒரு கைபால் கோவர்த்தனமென்கிற மலையைத் தூக்கி, ஒருசிறு பிள்ளை மழைகாலத்திலுண்டாகும் காளானைக்கையால் பிடுங்கிக்குடையாகப்பிடிப்பது போல், கிருஷ்ணபகவான்விளையாட்டாய்க் குடையாகப்பிடித்துக்கொண்டு ஏ கோபர்களே! தாய்மார்களே! பெரியோர்களே! கோகுலத்தில் வசிக்கும் எல்லாரும் உங்களுடைய பசுக்கூட்டங்களுடன் சுகமாக இந்தப் பள்ளத்துக்கு வாருங்களென்றும் நீங்கள் என் கையிலிருக்கும் மலை விழுந்துவிடுமென்று பயப்படவேண்டாம், காற்றுமழைக்கும் பயப்படவேண்டாம், உங்களைகாப்பதற்காகவே இவ்விதம் செய்தேனென்றும் அவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார். கக-உ0 உக

இப்படிப்பட்ட கிருஷ்ணபகவானுடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கைகொண்ட கோபர் முதலியவர்கள் தங்கள் சொத்துக்கள் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு, தங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அம்மலையைப் பிடுங்கினதாலுண்டான பள்ளத்துக்குச் சென்றார்கள். உஉ

இவ்விதம் பசிதாகங்களின் தொந்தரையில்லாமலும் இல்லறசுகத்தைவிட்டும் கோகுலவாசிகள் தன்னைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கவும், ஏழு தினம் அசையாமல் (பகவான்) நின்றார். இவ்விதமான கிருஷ்ணபகவானுடைய யோகமகிமை

க்ருஷ்ணயோகாநுபாவம் தம் நிஶம்யேந்த்ரோऽதிவிஸ்மித꞉ ।
நிஸ்தம்போ ப்ரஷ்டஸங்கல்ப꞉ ஸ்வாந் மேகாந் ஸந்ந்யவாரயத் ॥ ௨௪ ॥
கம் வ்யப்ரமுதிதாதித்யம் வாதவர்ஷம் ச தாருணம் ।
நிஶம்யோபரதம் கோபாந் கோவர்தநதரோऽப்ரவீத் ॥ ௨௫ ॥
நிர்யாத த்யஜத த்ராஸம் கோபா꞉ ஸஸ்த்ரீதநார்பகா꞉ ।
உபாரதம் வாதவர்ஷம் வ்யுதப்ராயாஶ்ச நிம்நகா꞉ ॥ ௨௬ ॥
ததஸ்தே நிர்யயுர்கோபா꞉ ஸ்வம் ஸ்வமாதாய கோதநம் ।
ஶகடோடோபகரணம் ஸ்த்ரீபாலஸ்தவிரா꞉ ஶநை꞉ ॥ ௨௭ ॥
பகவாநபி தம் ஶைலம் ஸ்வஸ்தாநே பூர்வவத்ப்ரபு꞉ ।
பஶ்யதாம் ஸர்வபூதாநாம் ஸ்தாபயாமாஸ லீலயா ॥ ௨௮ ॥
தம் ப்ரேமவேகாந்நிர்ப்ருதா வ்ரஜௌகஸோ
யதா ஸமீயு꞉ பரிரம்பணாதிபி꞉ ।
கோப்யஶ்ச ஸஸ்நேஹமபூஜயந்முதா
தத்யக்ஷதாத்பிர்யுயுஜு꞉ ஸதாஶிஷ꞉ ॥ ௨௯ ॥

வ்யுதப்ராயா꞉ விகதோதகப்ராயா꞉ ஸ்வல்பஜலா இத்யர்த꞉ ॥௨௬॥ தத இதி ॥ ஶகடோடோபகரணம் ஶகடேஷூடமுபகரணம் யதா பவதி ததா ॥௨௭॥௨௮॥ தமிதி ॥ நிர்ப்ருதா꞉ பூர்ணா꞉ யதாயோக்யம் பரிரம்பணாதிபி꞉ ஸமீயு꞉

யைப் பார்த்த இந்திரன், அதிக ஆச்சரியமடைந்து கர்வத்தையுந்தன் எண்ணத்தையும்விட்டுத் தானுநவே மேகங்களையும் மழை பெய்யாதிருக்கும்படி தடுத்தான். ௨௪

அப்பொழுது, ஆகாயத்தில் மேகங்களில்லாமலிருப்பதையும் சூரியன் நன்றாய்ப் பிரகாசிப்பதையும், காற்றுமழை நின்றிருப்பதையும்பார்த்த கோவர்த்தனதாராகிய கிருஷ்ணபகவான், ஏ கோபர்களே! உங்களுடைய சொத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு, பெண்களையும், குழந்தைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு பயமில்லாமல் வெளியேபோங்கள். காற்றுமழைநின்றுபோய் ஜலம்வற்றி மேடுபள்ளமெல்லாம் நன்றாய்த்தெரிகிறதென்று சொன்னார். ௨௫—௨௬

அதைக்கேட்ட கோபர்கள், தங்கள் தங்கள் பசுக்கள், குழந்தைகள் முதலியவைகளை வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு பெரியமனிதர்களுடன் வெளியே சென்றார்கள். ௨௭

கிருஷ்ணபகவானும் சர்வப்பிராணிகளும் பார்க்க கோவர்த்தனகிரியை முன்போலவே முன்னிருந்த இடத்தில் விளையாட்டாக வைத்துவிட்டார். ௨௮

அப்பொழுது கோபர்கள் அதிகப்பிரியத்துடன் கிருஷ்ணபகவானை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு சுகித்தார்கள். கோபிகைகளும் சந்தோஷத்துடன் தயிர் சோபனட்சதை இவைகளால் பூசை செய்து நல்லாசீர்வாதங்களைக் கூறினார்கள்.

यशोदा रोहिणी नन्दो रामश्च बलिनां वरः ।
कृष्णमालिङ्ग्य युयुजुराशिषः स्नेहकातराः ॥ ॥३०॥
दिवि देवगणाः सिद्धाः साध्या गन्धर्वचारणाः ।
तुष्टुवुर्मुमुचुस्तुष्टाः पुष्पवर्षाणि पार्थिव ॥ ॥३१॥
शङ्खदुन्दुभयो नेदुर्दिवि देवप्रचोदिताः ।
जगुर्गन्धर्वपतयस्तुम्बुरुप्रमुखा नृप ॥ ॥३२॥

ततोऽनुरक्तैः पशुपैः परिश्रितो
राजन् स्वगोष्ठं सबलोऽव्रजद्धरिः ।
तथाविधान्यस्य कृतानि गोपिका
गायन्त्य ईयुर्मुदिता हृदिस्पृशः ॥ ॥३३॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
गोवर्धनोद्धरणं नाम
पञ्चविंशोऽध्यायः

उपजगुः । सहाशिषः श्रेष्ठानाशीर्वादान् ॥३१॥३२॥ तत इति ।
ततो गोवर्धनोद्धारणात् ऐश्वर्यं कृष्णस्य तथाविधानि गोवर्धनोद्ध-
रणादिरूपाणि कृतानि कर्माणि गायन्त्यः ईयुः ययुः स्वयं हृष्टाः
सन्तः श्रोतॄणां हृदिस्पृशन्तीति हृदिस्पृशः यद्वा ॥ स्वयं हृष्टस्य श्रे-
ष्ठं गोकुलं तावत् हृदिस्पृशन्तीति हृदिस्पृक् तस्य ॥३३॥
इति श्रीधरस्वामिकृतायां भावार्थदीपिकायां पञ्चविंशोऽध्यायः

பலவான்களுக்குள் சிரேஷ்டரான பலராமர் நந்தகோபர் ரோகிணி யசோதை முதலானவர்களும் சிநேகத்துடனும் பயத்துடனும் கிருஷ்ணபகவானைக் கட்டிக்கொண்டு ஆசீர்வதித்தார்கள். ௩௰

அப்பொழுது ஆகாயத்தில் தேவகணங்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் கந்தருவர்கள் சாரணர்கள் முயலியவர்களும் நிரம்ப சந்தோஷங்கொண்டு துதித்து புஷ்பங்களைவருஷித்து சங்க வாத்தியம் துந்துபி வாத்தியம் முழங்க கந்தருவர்கள பாடவும் தும்புரு நாரதர் வீணை முதலியவைகள் வாசிக்கவும் ஆரவாரித்தார்கள். ௩௧-௩௨

அரசனே ! பிறகு அன்புள்ள கோபர்கள் சூழ கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோகுலத்தை யடைந்தார். கோபிகைகளும் கிருஷ்ணபகவானது சரித்திரங்களைப் பாடிக்கொண்டும் கிருஷ்ணபகவான் யாவருக்குமேலானவரென்று மனதில் தியானித்துக்கொண்டும் கோகுலம் சென்றார்கள். ௩௩

26-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃॥

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ।

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇।
𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 । ।௧।
𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈।
𑌕𑌥𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍। ।௨।
𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾।
𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵। ।௩।
𑌤𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌃 । ।௪।

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌗𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧॥ 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌃 — 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 ॥௨॥ 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌾𑌯𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌗𑌜𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵 ॥௩॥ 𑌤𑍋𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௪॥ 𑌹𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌹𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯। 𑌉𑌦𑌕𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑌃 𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪

26-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமையை யறியாதவர்களான கோபர்கள், அவருடைய ஆச்சரியமான பலவித காரியங்களைப்பார்த்து நந்தகோபரிடஞ் சென்று வினவினார்கள். ௧

இவ்விதம் ஆச்சரியகரமான காரியங்களைச்செய்த பாலகனுக்கு தனக்குத்தகா கிராமங்களில் பிறப்புமுதலானவை ஏற்பட்டதன் காரணமென்ன? ஏழு வயதுள்ள இக்குழந்தை ஒருகையால் விளையாட்டாக கோவர்த்தனக்கிரியை, யானையானது தாமரைப்புட்பத்தை யெடுத்து வைத்துக் கொள்வது போல எப்படிச் சுமந்து தாங்குகிறார். ௨

மகாபலமுள்ள பூதனையென்கிற ராட்சசியினுடைய ஸ்தனங்களை, காலமானது தேகத்தின்வயதைக் குறைப்பதுபோல், பிராணனுடன் இக்குழந்தை கண்ணைமூடிக்கொண்டு எவ்விதம் சாப்பிட்டது. ௩

ஶிஶுநோத்தாநஶய்யாயாம் ஸ்தந்யார்த்தம் ப்ரருதேந ச ।
சரணாக்ரவிக்ஷிப்தஃ ஶகடஃ பர்யவர்த்தத ॥ ௫ ॥

ஶகடாஸுரம் ப்ரஹத்ய ... ஶிஶுஃ ஸாம்ஸாரிகோ விஷ்ணுஃ ।
... ॥ ௬ ॥

... உலூகலே ...
... ॥ ௭ ॥

வநே ஸஞ்சாரயந் வத்ஸாந் ஸராமோ பாலகைர்வ்ருதஃ ।
ஹந்துகாமம் பகம் ... ॥ ௮ ॥

வத்ஸாஸுரம் வத்ஸரூபேண ப்ரவிஷ்டம் ஜிகாம்ஸயா ।
... கபித்தாநி ச ... ॥ ௯ ॥

[illegible]

இந்தக்குழந்தை மூன்றுமாதகாலத்தில் தொட்டிலில் கண்வளரும்பொழுது அழுதுகொண்டே தனக்கு மேலாகத் தொங்கும் சகடத்தைக்குதிகாலால் மெலே உதைத்துக் கவிழ்ந்து விடும்படி எவ்விதம் தள்ளிற்று? ௫

ஒரு வயதுப்பிள்ளையா யிருக்குங்காலத்தில், திருணாவர்த்தன் என்கிற அசுரன் தன்னை ஆகாயமார்க்கமாகக் கொண்டுபோகும்பொழுது, அவன் கழுத்தைப் பிசைத்து கொன்றுவிட்ட தெப்படி? ௬

ஒரு சமயத்தில் வெண்ணெயைத் திருடினனென்று, தன் தாயினால் உரலில் கட்டப்பட்ட இக்குழந்தை அக்கட்டுடன் இருமருதமரங்களின் நடுவிற் சென்று கைகளினால் அவைகளை விழச்செய்தது. ௭

இடப் பிள்ளைகள் சூழ பலராமருடன் கன்றுகளைக் காட்டில் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த இக்குழந்தை தன்னைக் கொல்லக் கோபவேடந்தரித்து வந்த ஒரு அசுரனை இருகைகளால் மூக்கைப் பிடித்துக் கிழித்தது எவ்விதம்? ௮

தன்னைக்கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் கன்று வேடந்தரித்து, கன்றுகளுக்குள் புகுந்து அவைகளுடன் போய்க்கொண்டிருக்கும் வத்ஸாசுரனைக் காலைப்பிடித்து விளாமரத்தின் மீது விளையாட்டாக எறிய அவனுடன் மரங்களும் விழுந்தது எப்படி? ௯

ஹத்வா ராஸபதைதேயம் தத்பந்தூம்ஶ்ச பலாந்வித: ।
சக்ரே தாலவநம் க்ஷேமம் பரிபக்வபலாந்விதம் ॥ ௧௦ ॥

ப்ரலம்பம் காதயித்வோக்ரம் பலேந பலஶாலிநா ।
அமோசயத் வ்ரஜபஶூந் கோபாம்ஶ்சாரண்யவஹ்நித: ॥ ௧௧ ॥

ஆஶீவிஷதமாஹீந்த்ரம் தமித்வா விமதம் ஹ்ரதாத் ।
ப்ரஸஹ்யோத்வாஸ்ய யமுநாம் சக்ரேऽஸௌ நிர்விஷோதகாம் ॥ ௧௨ ॥

துஸ்த்யஜஶ்சாநுராகோऽஸ்மிந் ஸர்வேஷாம் நோ வ்ரஜௌகஸாம் ।
நந்த தே தநயேऽஸ்மாஸு தஸ்யாப்யௌத்பத்திக: கதம் ॥ ௧௩ ॥

க்வ ஸப்தஹாயநோ பால: க்வ மஹாத்ரிவிதாரணம் ।
ததோ நோ ஜாயதே ஶங்கா வ்ரஜநாத தவாத்மஜே ॥ ௧௪ ॥

வேஷ்டஶிம்பாகஹ்யாம் ... வத: கடவாடயத் ॥அ॥௧௧॥ ஆஶீவிஷதமேதி
ஆஶீவிஷதம: அதிக்ரூரவிஷஶ்சாஸாவஹீந்த்ரஶ்ச தம் ॥ ௧௨ ॥ துஸ்த்யஜ இதி ।
ஔத்பத்திக: ஸ்வாபாவிக: । கதமிதி கிம் ஸர்வேஷாமேதாத்ருஶ: ஸ்யாதிதி ஶங்கா ॥
... ந வர்ததே । க்வ ஸப்தஹாயந இதி ॥௧௪॥ ப்ராக்
ஶ்ருதமேவ கர்கவாக்யம் தது பரி ... நிர்ண ... ஸாஹாய
நந்தஸ்ய ... க்ருஷ்ண தத்த்வ ... ஜாதம் । ஸஹஜாநீ ... வாக்யேந

மகாபலமுள்ள இக்குழந்தை கழுதைவேடந் தரித்து, தன்னுடைய பந்துக்களுடன் தன்னைக் கொல்ல வந்த அசுரன் முதலியவர்களைக் கொன்று பழுத்த பழங்களையுடைய பனந்தோப்புக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டாக்கினது எவ்விதம்? (௰)

மகாபலசாலியான பலராமரைக்கொண்டு பிரலம்பனென்கிற அசுரனைக் கொன்று, அதன்பிறகு காட்டுத்தியி லகப்பட்ட பசுக்களையும் கோபர்களையும் காப்பாற்றினது எவ்விதம்? (௧௧)

காளகூடப்போன்ற விஷமுடைய காளியனென்கிற சர்ப்பத்தை மதம் நீங்க அடக்கி, யமுனை மடுவினின்றும் வெளியேறச்செய்து, யமுனாநதியின் ஜலத்தின் விஷத்தைப் போக்கடித்தது எவ்விதம்! (௧௨)

நந்தகோபரே! கோகுலத்தில் வசிக்கும் யாவருக்கும், உம்முடைய பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்திலும், அவருக்கு எங்களிடத்திலும் இயற்கையாக பரஸ்பரம் பிரியம் உண்டானதெவ்விதம்? (௧௩)

கோகுலாதிபதியே! ஏழுவயதுள்ள உம்முடைய குழந்தை இப்பெரிதான கோவர்த்தன மலையைச் சுமந்தது எவ்வளவு பெரிய காரியம்? ஆகையால் உம்முடைய பிள்ளையின்மீது எங்களுக்கு ஓர் சங்கை உண்டாகிறது. (௧௪)

| நந்த: |

ஶ்ரூயதாம் மே வசோ கோபா வ்யேது ஶங்கா ச வோऽர்பகே |
ஏநம் குமாரமுத்திஶ்ய கர்கோ மே யதுவாச ஹ || கரு ||

வர்ணாஸ்த்ரய: கிலாஸ்யாஸந் க்ருஹ்ணதோऽநுயுகம் தநூ: |
ஶுக்லோ ரக்தஸ்ததா பீத இதாநீம் க்ருஷ்ணதாம் கத: || கசு ||

ப்ராகயம் வஸுதேவஸ்ய க்வசிஜ்ஜாதஸ்தவாத்மஜ: |
வாஸுதேவ இதி ஶ்ரீமாநபிஜ்ஞா: ஸம்ப்ரசக்ஷதே || கஎ ||

பஹூநி ஸந்தி நாமாநி ரூபாணி ச ஸுதஸ்ய தே |
குணகர்மாநுரூபாணி தாந்யஹம் வேத நோ ஜநா: || கஅ ||

ஏஷ வ: ஶ்ரேய ஆதாஸ்யத்கோபகோகுலநந்தந: |
அநேந ஸர்வதுர்காணி யூயமஞ்ஜஸ்தரிஷ்யத || கசூ ||

புராநேந வ்ரஜபதே ஸாதவோ தஸ்யுபீடிதா: |
அராஜகே ரக்ஷ்யமாணா ஜிக்யுர்தஸ்யூந் ஸமேதிதா: || உ0 ||

கோபாநாம் வசஸி ஶ்ரூயதாமிதி || கரு || உக | தநூரிதி | தநூஸ்தநு: ...

நந்தர் கூறுகிறார்.

கோபர்களே! என்மகனிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் உங்கள் சங்கைகள் நிவர்த்தியாகும்படி சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன் கர்கமகா ரிஷியானவர் என் பிள்ளையை உத்தேசித்துப் பின்வருமாறு கூறினர். (கரு)

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரஞ்செய்யும் இக்கிருஷ்ணபகவானுக்கு கிரேதாயுகத்தில் வெண்மை நிறமும், திரேதாயுகத்தில் சிவப்புநிறமும், துவாபர யுகத்தில் மஞ்சள்நிறமும் ஏற்பட்டு இக்கலியுகத்தில் கறுப்புநிறம் அமைந்துள்ளது. (கசு)

உன்குமாரன் முன்வசுதேவருக்குப் புத்திரனுக அவதரித்தான். அதனுல் வாசுதேவரென்று தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். (கஎ)

இவ்விதம் உன்பிள்ளைக்கு, குணங்களும் தர்மங்களுக்குத் தக்க பலபேர் களும் ஏற்பட்டிருப்பதை நான் அறிவேன். சாதாரணமனிதர் அறியார். (கஅ)

அக்குழந்தை கோபர்களுக்கும் கோகுலத்திற்கும் ஆநந்தத்தைச் செய்வதுமன்றி அதிக மங்களத்தையுங் கொடுக்கும். இக்குழந்தைபால் நீங்கள் சீக்கிரத்தில் அநேக தீங்குகளிலிருந்தும் நீங்குவீர்கள். (கசூ)

நந்தகோபரே! முன் காலத்தில் அரசனில்லாத தேசத்தில் திருடர்களால் உபத்திரவத்தை யடைந்த ஸாதுக்கள் இவனுலேகாக்கப்பட்டுத்திருடர்களுடைய கூட்டத்தை ஜயித்தார்கள். (உ0)

𑌯 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௨௧॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ॥௨௨॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍇 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥௨௨॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌅𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௩॥ ௨௪॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌮𑌵𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑍍 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌯𑌵𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌵𑌷𑍍𑌟𑍀𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌲𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌕𑌾𑌵𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋𑌽𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌬𑌳𑌃 𑌬𑌾𑌳𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌯𑍁 𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌦𑍇𑌕𑌨𑍇𑌣 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌉𑌦𑌯𑌃 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌵𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿

சிரேஷ்டர்களான எந்த மனிதர்கள் இவரிடத்தில் பக்தியைச் செய்கிருர்களோ அவர்களை, அசுரர்கள் விஷ்ணு பக்ஷத்தவர்களை அவமதிக்க முடியாதது போல் சத்துருக்கள் அவமதிக்க முடியாது. (௨௧)

ஏ நந்தகோபரே ! உமது புத்திரன் சம்பத்து கீர்த்தி மகிமை இவைகளில் நாராயண மூர்த்திக்கு ஒப்பாக விருக்கிறபடியால் அவருடைய செய்கைகளில் ஆச்சரியமில்லை. (௨௨)

இவ்விதம் உறுதியாக கர்காசாரியார் நேரில் எனக்குக் கட்டளை யிட்டுத் தன் வீடு சென்ற பிறகு யாவருக்கும் நன்மையைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணனை ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் அம்சமென்றே நினைக்கிறேன். (௨௩)

கர்காசாரியருடைய ஆக்ஞை இவ்விதமென்று நந்தகோபர் சொல்லக் கேட்ட கோபர்கள் மஹா தேஜஸுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சாமர்த்தியத்தையும் மகிமையையும் நேரில் பார்த்து சந்தோஷமடைந்து தங்களுடைய சந்தேகமொழிந்து கிருஷ்ணனையும் நந்தகோபரையும் பூஜித்தார்கள். (௨௪)

தேவே வர்ஷதி யஜ்ஞவிப்லவருஷா வஜ்ராஸ்மவர்ஷாநிலை:—
ஸீதத்பாலபசுஸ்த்ர்யாத்மசரணம் த்ருஷ்ட்வாநுகம்ப்யுத்ஸ்மயந்।
உத்பாட்யைககரேண சைலமபலோ லீலோச்சிலீந்த்ரம் யதா
பிப்ரத்கோஷ்டமபாந்மஹேந்த்ரமதபித்ப்ரீயாந்ந இந்த்ரோ கவாம் ॥ ॥௨௫॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே
தசமஸ்கந்தே
ஷட்விம்சோऽத்யாய:

ஏவம் ஸதி ஸ்ரீக்ருஷ்ண: ந: ப்ரீயதாம் ப்ரீயதாமிதி। ஷட்விம்சே தசமே வ்யக்த: ஷட்விம்சோ தசமோ ஹரி: । [illegible] ஸ்ரீ[illegible] ஶ்லோக:॥ [illegible] தசமஸ்கந்தே ஷட்விம்சதிதமா த்யாயே ஷட்விம்சதி [illegible] ஹரி: [illegible] ॥

இதி [illegible] ஷட்விம்சோऽத்யாய:

தன் யாகத்தைக்கெடுத்த நிமித்தம் இந்திரன் கோகுலத்திலிருந்த பசுக்கள் பாலர்கள், கோபர்கள், கோபஸ்திரீகள் யாவரும் வருந்த வச்சிரக்கல்லுக் கொப்பான மழைபொழியும்படி செய்யவே அதைப் பொறுக்க மாட்டாமல் தம்மைச் சரணமடைந்த அவர்கள்மேலிரக்கங்கொண்டு சிரித்துச் சிறுபிள்ளைகள் காளானைக் குடைபிடிப்பதுபோல் கோவர்த்தன கிரியை ஒருகையாலெடுத்துக் குடையாகப்பிடித்து கோகுலத்தை ரக்ஷித்தவரும் இந்திரன் மதத்தை அடக்கினவரும் கோக்களுக்கு இந்திரனுமான கிருஷ்ணபகவான் நமதுபேரில் பிரியம் கொள்ளட்டும். (௨௫)

26-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌆𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇।
𑌗𑍋𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌚। ॥௧॥
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌉𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌹𑍇𑌲𑌨𑌃।
𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍇𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 ॥௨॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌮𑌦 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃॥ ॥௩॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃॥

𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍈𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌆𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ [illegible] ॥௨॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌥𑌾। 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃॥௩॥ [illegible]

27-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்

கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப்பிடித்து, மகத்தான மழையினுலுண்டான ஆபத்திலிருந்து கோகுலத்தை ரக்ஷித்த கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இந்திரன் தன் கருவத்தைவிட்டு வெட்கமடைந்து, அவர்தனியாயிருக்கும் சமையத்தில் சூரியனைப்போல் பிரகாசிக்கும் தன்கிரீடம் அவர்திருவடியில் படும்படி நமஸ்கரித்தான். (௧-௨)

மகாதேஜஸோடுகூடிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய மகிமைகளைக்கேட்டும் இப்பொழுது நேரில் பார்த்தும் இந்திரன் தான்திரிலோகாதிபதியென்கிற கர்வமடங்கி, அஞ்சலி பந்தம் செய்துகொண்டு பின் வருமாறு துதிக்கிறான். (௩)

॥𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃॥

𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌵 𑌧𑌾𑌮 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋
𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ।௪।

𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌵 𑌈𑌶 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾
𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌬𑍁𑌧𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌖𑌲𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯॥ ।௫।

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍋
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃।
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌸𑍇
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ।௬।

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾।௪॥ 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹—𑌅𑌬𑍁𑌧𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃। 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿॥௫॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀। 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾

இந்திரன் துதி

ஏ பகவன்! உமது சொரூபம் சுத்தமான சத்துவகுணமுள்ளதாயும் ஞானமயமாயும், ரஜஸ், தமம் முதலியவைகளை நீக்குவதுமாயிருப்பதால், மாயாமயமாயும் திரிகுணப்பிரவாகத்தால் ஏற்பட்டதுமான அக்ஞானுனுபந்தமானது உமக்குக்கிடையாது. (௪)

ஆகையால் அக்ஞானத்தாலுண்டாவதும் அக்ஞானிகளுக்கு இயற்கையில் ஏற்படுவதுமான லோபம் முதலியனவைகள் உமக்கு எவ்விதமாய் ஏற்படும்? ஆயினும் நீர் சிக்ஷையை வகித்துவருவது துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தமே. (௫)

நீர் உலகங்களுக்குத் தந்தையாயும் நல்வழியுபதேசிக்கும் குருவாயும் எல்லாவற்றையும் அடக்கியாளும் நியந்தாவாயுமிருந்து தக்கசமயத்தில் தடுக்கமுடியாத சிக்ஷையைச்செய்ய விருப்பங்கொண்டிருப்பது லோகபாலகர்களுடைய கர்வத்தையடக்கி அவர்களுக்கு நன்மைசெய்வதன் பொருட்டேயாம். (௬)

𑌯𑍇 𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃—
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌭𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌦𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾
𑌈𑌹𑌾 𑌖𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ௭

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌽𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋
𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶 𑌮𑍇𑌽𑌸𑌤𑍀 ॥ ௮

𑌤𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇𑌹
𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌰𑍁𑌭𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵
𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌯𑍀𑌶𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌤𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌈𑌹𑌸𑍇 । 𑌤𑌵𑍇𑌹𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸 𑌏𑌵 । 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௬॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑍍—𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 [illegible] 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌖𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௭॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿—𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌅𑌸𑌤𑍀 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥௮॥ [illegible]

அக்ஞானிகளாகிய என்னைப்போன்ற கோபாலர்களுடைய கர்வத்தை டயக்கிவருவதால், நாங்கள் கர்வமொழிந்து நல்வழிச் சென்று உம்மிடத்தில் பக்திசெலுத்திப் பணியும்படியாகிறது. அப்படிச்செய்யும் உமது விருப்பமே துஷ்டர்களுடைய சிக்ஷை. (எ)

ஏ பிரபோ! ஐசுவரியமதத்தில் மூழ்கிக் குற்றஞ்செய்தவனும், உமது பிரபாவத்தை அறியாதவனும், புத்திஹீனனுமான என்பிழையை நீர் பொறுத்து, இனி இவ்விதமான கெட்டபுத்தி எனக்குண்டாகாவண்ணம் அனுக்கிரகம் செய்தருளும். (அ)

ஏ அதோக்ஷஜ! உலகத்துக்குப் பாரத்தைக் கொடுக்கிறவராயும் தாங்களே உலகத்துக்குப் பாரமாயுமிருக்கிற லோகபாலகர்களைச் சிக்ஷிப்பதற்காகவும் உமது பாத பஜனம்பண்ணும் பக்தர்களுக்கு மங்களமுண்டாவதற்காகவும் நீர் அவதரிக்கிறீர். (கூ)

நமஸ்துப்யம் பகவதே புருஷாய மஹாத்மனே ।
வாஸுதேவாய க்ருஷ்ணாய ஸாத்வதாம் பதயே நம: ॥ ௧௦ ॥
ஸ்வச்சந்தோபாத்ததேஹாய விஶுத்தஜ்ஞானமூர்த்தயே ।
ஸர்வஸ்மை ஸர்வபீஜாய ஸர்வபூதாத்மனே நம: ॥ ௧௧ ॥
மயேதம் பகவந் கோஷ்டநாஶாயாஸாரவாயுபி: ।
சேஷ்டிதம் விஹதே யஜ்ஞே மானினா தீவ்ரமன்யுனா ॥ ௧௨ ॥
த்வயேஶானுக்ருஹீதோऽஸ்மி த்வஸ்தஸ்தம்போ வ்ருதோத்யம: ।
ஈஶ்வரம் குருமாத்மானம் த்வாமஹம் ஶரணம் கத: ॥ ௧௩ ॥

நயஶவராய: கஶ்மலம் க்ஷந்தவ்யமித்யபேக்ஷ்யாஹ — தவேதி । ஹே அதோக்ஷஜ
தர்மஸ்யாவித்ரூணாம் ஸ்வயமேவ ஸம்ஸாரஸாரணாம் பாலநஸ்ய ஸம்ஹாரஜநகா
தஸ்யூணாம் வதகாநாம் ஸாராணாம் ஜநயேத்யஶேஷாம் । க்ஷேமாய நாஶாய
துஷ்டதாரணமேவேதி நாம் து ஸ்வாய தண்டமாயமஹிதோத்தஸ்ய தவக்ஷாந்த்யம் தா
பாராயதோஷி க்ஷாந்தவ்யமிதி பாவ: ॥௯॥ க்ஷமாபயந்நேவ ஸ்தௌதி — நம இதி
த்ரிபி: । பகவதே க்ருஷ்ணாய நம: । புருஷாய ஸர்வாந்தர்யாமிணே மஹாத்
மனே ஸம்தஸ்ய ஸேவக ஸ்வரூபிணாய । குத: வாஸுதேவாய ஸர்வநிவாஸாய
ஸாத்வதாம் யாதவானாம் பதயே நம: ॥௧௦॥ ததிருக்திஶமாயாதவ: । ததாஹ —
ஸ்வச்சந்தேதி । ஸ்வச்சந்தோபாத்ததேஹாய ஸேஷாம் பக்தானாம் சந்தேந ஸ்வயம்
ஸ்வீக்ருததேஹாய । அத ஏவ விஶுத்தஜ்ஞானமூர்த்தியே ஸர்வஸ்மை । ஸர்வஸ்
ரூபாய ஸர்வாத்மனே ஸர்வஸ்மை ஸர்வபீஜாய காரணாய ஸர்வபூதாத்மனே
ஸர்வபூதாத்மனே நம இதி ॥௧௧॥ க்ருதாபராதோஹம் நிவேதயதி
மயேதி । ஆஸாரவாயுபி: கோஷ்டநாஶாய மயேதம் க்ருத்யம் விசேஷ்டிதம் க்ருதமிதி

பகவானும் புருஷோத்தமனும் மகாத்மாவாயும் சாத்வதப்தியுமான வசுதேவ புத்திரராகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். ௧௦

தாம் இச்சித்தப்படி பலவிதமான தேகத்தை யெடுத்துக்கொள்ளச் சக்தி வாய்ந்தவராயும் சுத்தஞானசொரூபராயும் சர்வபூதசொரூபராயும் சமஸ்தகாரணபூதருமாயுமிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்றேன். ௧௧

ஏ பகவன்! வழக்கமாய் எனக்குத்திருப்தி யுண்டாகும்பொருட்டு ஏற்பட்ட யாகங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் தடைபட்ட நிமித்தம், மானியாகிய எனக்குங் கோபமுண்டாய் மழையாலும் காற்றினாலும் கோகுலத்தை அழித்துவிடவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் மிக்க தொந்தரை யுண்டாக்கினேன். ௧௨

இப்பொழுது நான்செய்தபுண்ணியவசத்தால், என் கருவத்தையடக்கி என் கெட்ட எண்ணம் நிறைவேறாமற்செய்து எனக்கு அனுக்கிரகம் செய்தீர். ஆனையால் எனக்குக் குருவாயும் ஈசுவரனாயும் ஆத்மாவாயுமிருக்கிற உம்மைச் சரணமாக அடைந்தேன். ௧௩

॥श्रीशुकः॥

एवं सङ्कीर्तितः कृष्णो मघोना भगवानमुम् ।
मेघगम्भीरया वाचा प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ॥१४॥

॥श्रीभगवान्॥

मया तेऽकारि मघवन् मखभङ्गोऽनुगृह्णता ।
मदनुस्मृतये नित्यं मत्तस्येन्द्रश्रिया भृशम् ॥ ॥१५॥

मामैश्वर्यश्रीमदान्धो दण्डपाणिं न पश्यति ।
तं भ्रंशयामि सम्पद्भ्यो यस्य चेच्छाम्यनुग्रहम् ॥ ॥१६॥

गम्यतां शक्र भद्रं वः क्रियतां मेऽनुशासनम् ।
स्थीयतां स्वाधिकारेषु युक्तैर्वः स्तम्भवर्जितैः ॥ ॥१७॥

अथाह सुरभिः कृष्णमभिवन्द्य मनस्विनी ।
स्वसन्तानैरुपामन्त्र्य गोपरूपिणमीश्वरम् ॥ ॥१८॥

कटः॥ मयेति॥ तथापि मानभङ्गस्य हेतुमनुगृह्णतेति तावदनुग्रहं दर्शयति यस्य स्मरणाद्धि व्यपोह्यत इति चाह ॥१४॥ इन्द्रेण स्वाभिप्रायेण वेदितो भगवानपि तथैवाह—मयेति । इन्द्रश्रियाऽत्यर्थं मत्तस्य ॥१५॥१६॥ गम्यतामिति ॥ वः युष्माकं भद्रं भवत्वनागतं वर्तमानादृष्टिभ्यामेवं स्वच्छन्दं सम्यक् तथैव च देवश्रेष्ठाः कृत्वा—क्रियतामिति मदनुशासनेन यथावत्स्वं स्थीयतामित्यर्थः युक्तैः स्वस्वाधिकारनिष्ठैः स्तम्भवर्जितैर्निरहङ्कारैः ॥१७॥ अथेति ॥ स्वसन्तानैः सह…

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் மன்னிப்புக்கேட்ட இந்திரனைப் புன்சிரிப்போடு பார்த்து கிருஷ்ணபகவான் மேகசப்தம்போல் கம்பீரமாய்க் கூறுகிறார். ௧௪

கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

ஏ பகவன்! சொர்க்கலோகாதிபதி யென்கிற கருவமொழிந்து என்னை எப்பொழுதும் தியானிக்கும் அனுக்கிரகம் நீ யடையும்பொருட்டும் நானே உன் திருப்தியாகச் செய்யப்படும் யாகத்தைத்தடுத்தேன். ௧௫

ஐசுவரிய முதலிய சம்பத்தால் கண் கெட்டு அகங்காரமடைந்து நான் தண்டபாணி என்பதை யறியாதவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதற்காகவே அவர்களை அந்த சம்பத்திலிருந்து விலக்குகிறேன். ௧௬

ஆகையால் நீங்கள் இனிக் கருவத்தை யடையாமல் அவரவர் அதிகாரத்திலிருந்துகொண்டு என் கட்டளைப்படி நடப்பீர்களானால் உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும். நீ உன்பதிக்கேகுக. ௧௭

அப்போதும் பெருந்தன்மையுள்ள காமதேனு தன் வர்க்கத்துடன் கோபரூபியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று வணங்கிக் கூறுகிறது. ௧௮

॥ सुरभिः ॥

कृष्ण कृष्ण महायोगिन् विश्वात्मन् विश्वसम्भव ।
भवता लोकनाथेन सनाथा वयमच्युत ॥ ॥१९॥

त्वं नः परमकं दैवं त्वं न इन्द्रो जगत्पते ।
भवाय भव गोविप्रदेवानां ये च साधवः ॥ ॥२०॥

इन्द्रं नस्त्वाभिषेक्ष्यामो ब्रह्मणा चोदिता वयम् ।
अवतीर्णोऽसि विश्वात्मन् भूमेर्भारापनुत्तये ॥ ॥२१॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं कृष्णमुपामन्त्र्य सुरभिः पयसात्मनः ।
जलैराकाशगङ्गाया ऐरावतकरोद्धृतैः ॥ ॥२२॥

श्रीधरः ॥ कृष्ण कृष्णेति ॥ कृष्णकृष्णेत्यादिनासंबोध्य इन्द्रेण हता इव भवता सनाथाः वयं कृताः रक्षिता इत्यर्थः ॥१९॥ त्वमिति ॥ त्वं नः परमकं दैवं दैवतम् अतः हे जगत्पते गोविप्रदेवानां ये अन्ये च साधवस्तेषां भवाय अभ्युदयाय त्वमेवेन्द्रो भव ॥२०॥ ननु सति इन्द्रे स्थित एव कथम् — इन्द्रमिति ॥ अत्र परमस्येन्द्रतयेत्यर्थः । ननु देवेन्द्रो भवति कथमहं भवेयमिति चेत्तत्राह — अवतीर्णोऽसीति ॥२१॥ एवमिति ॥ सुरभिरात्मनः पयसा अभ्यषिञ्चदिन्द्रस्तु आकाशगङ्गाया जलैरभ्यषिञ्चदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २२॥ इन्द्र इति देवमातृभिरदित्यादिभिः [illegible]

காமதேனு கூறுகிறது.

ஏ கிருஷ்ண ! மகா யோகியாயும் விசுவரூபியாவும் சர்வஜகமாயும் சர்வ ஜக கர்த்தாவாயும் அனாதர்களுக்கு நாதனுமான நீரே எங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பதவியைக்கொடுத்தவர். ௧௯

ஆகையால் எங்களுக்கு நீரே உத்தமமான தெய்வம். இந்திரனும் நீரே ! ஏ ஜகத்பதே சாதுக்களுக்கும் அந்தணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் கோபர்களுக்கும் க்ஷேமத்தை அருளும். ௨௦

ஏ பகவன் ! பூபாரம் பொறுக்கமாட்டாமல் வேண்டிக்கொண்ட நிமித்தம் அந்த பூபாரம் நீக்கும் பொருட்டு அவதரித்த உம்மையே பிர்மதேவன் ஆக்ஞையவகித்த நாங்கள் எங்களுக்கு இந்திரனைக்கொண்டு அபிஷேகம் செய்கிறோம். ௨௧

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் காமதேனு கிருஷ்ணமூர்த்தியை வணங்கிக் கேட்ட பிறகு தேவ மாதாக்கள், தேவரிஷிகள் இவர்களிடம் அனுமதிபெற்ற இந்திரன் ஐராவதத்தின் தும்பிக்கையில் (பொற்குடங்களைக் கொடுத்து ஆகாசகங்கை நீரைக்

इन्द्रः सुरर्षिभिः साकं चोदितो देवमातृभिः।
अभ्यषिञ्चत दाशार्हं गोविन्द इति चाभ्यधात्॥ ॥२३॥

तत्रागतास्तुम्बुरुनारदादयो
　　गन्धर्वविद्याधरसिद्धचारणाः।
जगुर्यशो लोकमलापहं हरेः
　　सुराङ्गनाः संननृतुर्मुदान्विताः॥ ॥२४॥
तं तुष्टुवुर्देवनिकायकेतवो
　　ह्यवाकिरंश्चाद्भुतपुष्पवृष्टिभिः।
लोकाः परां निर्वृतिमाप्नुवंस्त्रयो
　　गावस्तदा गामनयन्पयोद्रुताम्॥ ॥२५॥
नानारसौघाः सरितो वृक्षा आसन्मधुस्रवाः।
अकृष्टपच्यौषधयो गिरयोऽबिभ्रदुन्मणीन्॥ ॥२६॥

स्वगङ्गाजलैः ... गोविन्द इत्यभ्यधात् नाम कृतवानित्यर्थः ॥२२॥२३॥ तद्धीति। देवनिकायेषु केतवः श्रेष्ठाः ... गावः गां पयोभिः ... आर्द्रामनयन् आक्रामन्नित्यर्थः॥ २५॥ नानेति॥ नानारसौघाः क्षीरादिवाहिन्यः अकृष्टपच्याः कृष्टं विनैव पक्वा ओषधयो व्रीह्यादयः ... अकृष्टपच्या ओषधयो

கொண்டுவரச் செய்து அத்துடன் காமதேனுவின் பாலைக் கலந்து கிருஷ்ண பகவானிடம் சென்று அவரை ஒரு திவ்ய ஆசனத்தின் மீது எழுந்தருளச் செய்து அவருக்கு அந்தத் தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்து கோவிந்தனென்னும் திருநாமமிட்டுத் தொழுதான். ௨௨-௨௩

அத்தருணத்தில் தும்புரு நாரதர் முதலிய தேவமுனிவர்களும் வித்தியாதரர்களும் சித்தசாரணர்களும் அவ்விடம் வந்து உலகத்தின் பாபங்களை நிவர்த்திக்கும் ஹரியின் புகழைப்பாட அப்ஸரஸ்தரீகள் சந்தோஷத்துடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள். ௨௪

பின்னும் பிரதானமான தேவர்கள் நந்தவனத்திலிருந்து புஷ்பமெடுத்துப் பகவான் மேல் அதை அற்புதமாக வருஷித்து அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். மூவுலகமும் பரமானந்த மடைந்தன. அப்பொழுது பசுக்களுக்கெல்லாம் அவைகளுக்குண்டான சந்தோஷ மிகுதியால் பூமி நனையும்படி மடியிலிருந்து பால் பெருகிற்று. ௨௫

அப்போழுது நதிகளெல்லாம் அதி மதுரமான ரஸத்தோடு கலந்த பிரவாகமுண்டாயிற்று. கொடிசெடிமரங்களிலிருக்கும் புஷ்பங்களிலிருந்து தேன் பெருகிற்று. மலைகளிலெல்லாம் உழுது பயிர் செய்யப்படாமலே சகலமான ஓஷதிகளும் உண்டாயின. இரத்தினங்களெல்லாம் பிரகாசித்தன. ௨௬

க்ருஷ்ணே(அ)பிஷிக்த ஏதாநி ஸர்வாணி குருநந்தந।
நிர்வைராண்யபவம்ஸ்தாத க்ரூராண்யபி நிஸர்கத:॥ ॥௨௭॥

இதி கோ கோகுலபதிம் கோவிந்தமபிஷிச்ய ஸ:।
அநுஜ்ஞாதோ யயௌ ஶக்ரோ வ்ருதோ தேவாதிபிர்திவம் ॥௨௮॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே
தஶமஸ்கந்தே இந்த்ரஸ்துதிர்நாம
ஸப்தவிம்ஶோ(அ)த்யாய:

யேஷு தேமிரய: உத்தீர்ணா மதுமதாந்து உணீர்ணா உக்ஷ உத்தராந்து வஹ்நி: ப்ரக்ருதித: விப்ரதர்ஷிதா: ॥௨௬।௨௮॥ ஐந்த்ரஸ்துதிதேவாநாம் ஸ்வம் பவாந்திம் ஸ்ருதாம்பத:। கோவிந்தஇதி கோகேஶாம் பாஸ்யந்தி ஸர்வதோபவா:। ஸ்ரீயஶீ யோயம்ஶ்லோக:

இதிபாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்தவிம்ஶோ(அ)த்யாய:॥

ஏ பரிக்ஷித்தே! இம்மாதிரி கிருஷ்ணபகவானுக்கு அபிஷேகம் செய்த மாத்திரத்தில் உலகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நெடுநாளாய் விரோதம் பாராட்டி வந்த சகல பிராணிகளும் ஒன்றுக்கொன்று நேசங்கொண்டு சந்தோஷ மடைந்தன. ௨௭

இவ்விதம் கோக்களுக்கும் கோகுலத்துக்கும் பதியாகக் கிருஷ்ண மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து கோவிந்தரென்ற பெயரையும் கொடுத்து அவரிடம் விடைபெற்று இந்திரன் தேவகந்தர்வர்களுடன் சொர்க்கலோகம் போனான். ௨௮

27-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 । ॥௧॥
𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 ॥ ॥௨॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌲𑍋𑌕𑌗𑌮𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌕𑌾𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌯𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 । ॥௩॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌗𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌯𑌨𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌹𑌿𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌲𑍇𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌅𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌆𑌦𑌶𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌵𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍॥ 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌤𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃॥ 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌚𑌰𑍇𑌣𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧॥௨॥ 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌭𑌯𑌦𑌃 𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌤𑍍॥௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥

28-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்

நந்தகோபர் ஏகாதசிதினத்தில் சுத்த உபவாசமிருந்து ஜனார்த்தனனைப் பூஜித்து மறுநாள் துவாதசி அதிகாலையில் ஸ்நானம் பண்ணுவதற்காக யமுனை நதியில் இறங்கினர். ௧

அப்பொழுது அசுரவேளையா யிருந்தமையால் அதனையறியாமல் ஸ்நானஞ் செய்ய நதியில் இறங்கின நந்தகோபரை வருணனுடைய தூதனாகிய ஒரு அசுரன் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் வருணன் முன்னிலையில் சேர்த்தான். ௨

கிருஷ்ணன் வருணலோகம் ஏகுதல்.

நந்தகோபரைக் காணாததனால் அவரைச்சேர்ந்த கோபர்கள் ஏ கிருஷ்ணா ஏ ராமா என்று உறக்க அழுக, பகவான் அதைக்கேட்டதும் நந்தகோபரை வருணன் கொண்டுபோய் விட்டதை யறிந்து நீங்கள் பயப்படவேண்டாமென்று அவர்களுக்குத் தைரியங்கூறி வருணனிடம் சென்றார். ௩

ப்ராப்தம் வீக்ஷ்ய ஹ்ருஷீகேசம் லோகபாலஸ்ஸபர்யயா ।
மஹத்யா பூஜயித்வாஹ தத்தர்சநமஹோத்ஸவ: ॥ ॥௪॥

॥ வருண: ॥

அத்ய மே நிப்ருதோ தேஹோ(அ)த்யைவார்தோ(அ)திகத: ப்ரபோ ।
த்வத்பாதபாஜோ பகவந்நவாபு: பாரமத்வந: ॥ ॥௫॥

நமஸ்துப்யம் பகவதே ப்ரஹ்மணே பரமாத்மநே ।
ந யத்ர ச்ரூயதே மாயா லோகஸ்ருஷ்டிவிகல்பநா ॥ ॥௬॥

அஜாநதா மாமகேந மூடேநாகார்யவேதிநா ।
ஆநீதோ(அ)யம் தவ பிதா தத்பவாந் க்ஷந்துமர்ஹஸி ॥ ॥௭॥

விசேஷதேய ஸூநீதோ யஸ்த்வத்பாதப்ரபூதந ।
கோவிந்த நீயதாமேஷ பிதா தே பித்ருவத்ஸல: ॥ ॥௮॥

ஸபர்யயா அர்ஹணேந ॥௪॥ அத்யேதி । அத்யேதாநீம் மே தேஹோ நிப்ருத: ப்ருத: ஸபல: ஜாத: தத்தேஹஸாபல்யம் ப்ராப்தமித்யர்த: । ததா நிப்ருத: பரிபூர்ணோ(அ)ர்த: புருஷார்த: । கிஞ்ச ஸம்ஸாராந்நிவ்ருத்தி ரேவ ப்ராப்யத இத்யாஹ — த்வத்பாதபாஜஇதி அத்வந: பாரம் மோக்ஷம் ॥௫॥ நமஇதி பகவதே நிரதிசயைச்வர்யாய ப்ரஹ்மணே பரிபூர்ணாய பரமாத்மநே ஸர்வஜீவநியந்த்ரே தத்ர ஹேது: யத்ர லோகஸ்ருஷ்டிம் விகல்பயதி யா மாயா ஸாபி யத்ர ந ச்ரூயதே அவித்யமாநைவ திஷ்டதீத்யர்த: ॥௬॥ அஜாநதேதி அஜாநதா மூடேந ஸ்வக்ருத்யாகரணம் யஸ்ய தேந ॥௭॥ நாஹம் விசேஷஜ்ஞ

லோகபாலனுகிய வருணன் தனதுகிரகத்துக்கு வந்திருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்தவுடன் மிகச் சந்தோஷ மடைந்து தக்க பூஜைசெய்து வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்கிறுன். ௪

வருணன் கூறுகிறுன்.

ஏ பகவன்! தங்கள் தரிசனம் கிடைத்தது. பிறகு தான் எனக்குச் சரீர சௌக்கியமுண்டாயிற்று. இப்பொழுதுதான் சகல பாக்கியங்களும் பெற்றவ னுனேன். உமது பாதபஜனத்தாலேயே சம்சார மார்க்கத்தைக் கடக்கிறேம். ௫

உலகவிகார ஹேதுவாகிய மாயை யில்லாதவரும் எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவாயு மிருக்கிற உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன். ௬

இது செய்பத்தகுவன இது தகாதென என்பதை உணர அறிவில்லாத என் தூதன் உமது தந்தையை என்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து விட்டான் ௭

கோவிந்தபகவானே! என் தூதன் உமது தந்தையை என்னிடத்திற்கு அழைத்து வந்தபடியால் உமது பாத தரிசன பாக்கியம் பெறலானேன். இதோ உமது தந்தையிருக்கிறுர். ௮

ममाप्यनुग्रहं कृष्ण कर्तुमर्हस्यशेषदृक् ।
गोविन्द नीयतामेष पिता ते पितृवत्सल ॥ ९ ॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं प्रसादितः कृष्णो भगवानीश्वरेश्वरः ।
आदायागात् स्वपितरं बन्धूनां चावहन्मुदम् ॥ १० ॥

नन्दस्त्वतीन्द्रियं दृष्ट्वा लोकपालमहोदयम् ।
कृष्णे च सन्नतिं तेषां ज्ञातिभ्यो विस्मितोऽब्रवीत् ॥ ११ ॥

ते चौत्सुक्यधियो राजन् मत्वा गोपास्तमीश्वरम् ।
अपि नः स्वगतिं सूक्ष्मामुपाधास्यदधीश्वरः ॥ १२ ॥

ममापीति ॥ एवमिति ॥ ९ ॥ १० ॥ नन्दस्त्विति । अतीन्द्रियं अदृष्टपूर्वं लोकपालस्य महोदयमैश्वर्यं तेषां च कृष्णे सन्नतिम् ॥ ११ ॥ ते चेति । औत्सुक्यधियो येषां ते । अपि किं स्वगतिं स्वस्थानं सूक्ष्मां दुर्ज्ञेयां उपाधास्यत् उपाधास्यति नः अस्मान् प्रापयिष्यतीति संकल्पितवन्त इत्यर्थः ॥ १२ ॥ इतीति । इति स्वानां स्वकीयानां गोपानां संकल्पं सर्वदृक् सर्वज्ञः स्वयमेव विज्ञाय तेषां संकल्पसिद्धये कृपया [illegible] अचिन्तयत् ॥ १३ ॥ जनानिति । अविद्या [illegible] ताभिः कर्मभिः उच्चावचासु गतिषु भ्रमन्तः स्वीयां गतिं न वेद ॥ १४ ॥ इतीति । सं ...

என் தூதர்கள் செய்தது பிழையாயிருந்தபோதிலும் தாங்கள்சர்வக்ஞான தால் அதைப்பொறுத்துக்கொண்டு எனக்கும் என் தூதர்களுக்கும் அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான். ௯

சுகர்கூறுகிறார்

இவ்விதம் வருணன் செய்த மரிபாதையைப் பெற்று அவ்விடமிருந்து தமது தந்தையைக் கோகுலத்திற்கு அழைத்து வந்து எல்லாருக்கும் சந்தோஷ முண்டாக்கினார். ௧0

நந்தகோபரும் தம்போன்றவர்க்கு அதீந்திரியமாயும் லோகபாலகருமான வருணதேவனைத் தரிசனம் செய்யும் பாக்கியம் பெற்றதற்கு மகிழ்ந்து ஆச்சரியமடைந்து அங்கே வருணதேவன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்குச் செய்த ஆசார உபசாரங்களைக் கோகுலவாசிகள் கேட்டுச் சந்தோஷப்படும்படி கூறினர். (௧௧)

அரசனே! இதைக்கேட்டுக் கோபர்கள் கிருஷ்ணபகவானிடம் மிகப் பிரீதி கொண்டு அவரை சாட்சாத் பரம்பொருளென்றே நிச்சயித்து இந்த ஈசுவரன் நமக்கும் அவருடைய பரமபதவி கொடுப்பாரென்று உறுதிகொண்டார்கள். (௧௨)

இதி ஸ்வாநாம் ஸ ஸங்கல்பம் விஜ்ஞாயாகிலத்ருக்ஸ்வயம் ।
ஸங்கல்பஸித்தயே தேஷாம் க்ருபயைததசிந்தயத் ॥ ௧௩ ॥
ஜநோ வை லோக ஏதஸ்மிந்நவித்யாகாமகர்மபி: ।
உச்சாவசாஸு கதிஷு ந வேத ஸ்வாம் கதிம் ப்ரமந் ॥ ௧௪ ॥
இதி ஸஞ்சிந்த்ய பகவாந் மஹாகாருணிகோ ஹரி: ।
தர்ஶயாமாஸ லோகம் ஸ்வம் கோபாநாம் தமஸ: பரம் ॥ ௧௫ ॥
ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் யத் ப்ரஹ்ம ஜ்யோதிஸ்ஸநாதநம் ।
யத்தி பஶ்யந்தி முநயோ குணாபாயே ஸமாஹிதா: ॥ ௧௬ ॥
தே து ப்ரஹ்மஹ்ரதம் நீதா மக்நா: க்ருஷ்ணேந சோத்த்ருதா: ।
தத்ருஶுர்ப்ரஹ்மணோ லோகம் யத்ராக்ரூரோ(அ)த்யகாத்புரா ॥ ௧௭ ॥

ஸ்வம் ஸ்வகீயம் தமஸ: ப்ரக்ருதே: பரம் ॥ ௧௪ ॥ தேஹாதிவிவிக்தாநாம் தத்ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்க்ருதிரிதி ஜ்ஞாபயந் தேஹாதிவ்யதிரிக்தம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் தர்ஶயாமாஸேத்யாஹ — ஸத்யமிதி । ஸத்யம் அபாத்யம் ஜ்ஞாநம் அஜடம் அநந்தம் அபரிச்சிந்நம் ஜ்யோதி: ஸ்வப்ரகாஶம் ஸநாதநம் ஶாஶ்வதம் குணாபாயே குணாநாமபாயே மோக்ஷாவஸ்தாயாம் பஶ்யந்தி தத்ப்ரதர்ஶயாமாஸ ॥ ௧௫ ॥ த இதி । ஏவம் ப்ரஹ்மஹ்ரதம் ப்ரஹ்மணோ ஹ்ரத இவ ஹ்ரத: தத்ர நிமக்நஸ்ய விஶேஷவிஜ்ஞாநாபாவாத் தம் ப்ரஹ்மஹ்ரதம் தேந நீதா: ப்ராபிதாஸ்ஸந்தோ மக்நா: ஶப்தோக்தவிஶேஷணஸஹ பந: க்ருஷ்ணேநோத்த்ருதா: ஸமாதேர்வ்யுத்தாபிதாஸ்ஸந்தோ ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வஸ்யைவ லோகம் வைகுண்டாக்யம் தத்ருஶு: ப்ரஹ்மநிஷ்டாநாம் பஜநேநைவ நிர்வ்ருதிஸம்பத்யதே ஶாஸ்த்ரார்த்த —

சர்வக்ஞான பகவான் தமது பந்துக்கள் கோகுலவாசிகள் தங்கள் மனதில் செய்துகொண்ட சங்கற்பத்தை யறிந்து அதை நிறைவேற்றத் திருவுளங்கொண்டு வருமாறு யோசித்தார். (௧௩)

இவ்வுலகத்தில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அக்ஞானம் ஆசை இவைகளுக்குரிய கர்மங்களினல் உத்தம மத்திம அதமாதிகளான ஜனனமெடுத்து அதனுளுழன்றுகொண்டு தங்களுடைய உண்மையை அறியத் திறமையற்றவர்களாக விருக்கிறார்கள். (௧௪)

ஆகையால் அவர்களே அந்த அக்ஞானத்திலிருந்து உத்தாரணம் செய்ய வேண்டுமென்கிற கருணைகொண்டு பிர்ம மானஸ புத்திரர்களான முனிபுங்கவர்கள் முக்குணங்களை விலக்கிச் சமாதியிலிருந்து இது சத்தியம் இது அநந்தம் இதுவே ஞான சொரூபம் இதுவே சநாதனம் இதுவே பிர்மம் என்று அறியக்கூடிய தமது பதவியை முன்னொரு சமயம் அக்ரூரர் பார்க்க அனுக்கிரகம் செய்தது போல் இப்பொழுது கோபர்கள் பார்க்க அனுக்கிரகம் செய்தார். (௧௫—௧௭)

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍀𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 । [illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 [illegible]
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] ॥௧௬॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

ஸ்ரீபகவானைப்பார்த்த நந்தர் முதலானவர்கள் பரமானந்த சுகத்தை யடைந்து அவரை ஸ்தோத்தரித்து ஆச்சரியமடைந்து வணங்கினார்கள். (சஅ)

28-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ एकोनत्रिंशाध्यायप्रारम्भः ॥

॥ रासक्रीडाकथाप्रारम्भः ॥

श्रीशुकः

भगवानपि ता रात्रीः शारदोत्फुल्लमल्लिकाः ।
वीक्ष्य रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥१॥

तदोडुराजः ककुभः करैर्मुखं
प्राच्या विलिम्पन्नरुणेन शन्तमैः ।
स चर्षणीनामुदगाच्छुचो मृजन्
प्रियः प्रियाया इव दीर्घदर्शनः ॥२॥

एकोनत्रिंशे तु रासाय उद्युक्तिः कृष्णयोगमायया ।
गोपीभी रासरम्भे तस्य वाग्विलासो निरूप्यते ॥

ब्रह्मादिजयसंरूढदर्पकन्दर्पदर्पहा ।
जयति श्रीपतिर्गोपीरासमण्डलमण्डनः ॥

भगवानपीति । ननु विपरीतमिदं परदारविनोदेन कन्दर्पविजयप्रतीतेः । मैवं योगमायामुपाश्रितः कृतारामो व्यवहारः साक्षान्मन्मथमन्मथः कृतपरदारासक्त इत्याक्षिप्तं सात्म्यानुसारेण रासक्रीडाविडम्बनं कामविजयख्यापनायेत्येवं तत्त्वम् । किं च शृङ्गारकथापदेशेन विशेषतो निवृत्तिपरेयं पञ्चाध्यायीति व्यक्तीकरिष्यामः । ताः रात्रीः इति । या तावद्व्रजाङ्गनाः वसन्तकाले स्वयमाशंसिताः वरत्वेन श्रुतार्थाः इत्यर्थः ॥१॥ तदेति । तदा तस्मिन्नेव क्षणे अरुणेन तदा उडुराजः उदगात् उदितः । किं कुर्वन् । दीर्घकालेन दर्शनं यस्य स प्रियः प्रियायाः मुखं कुङ्कुमेन यथा विलिम्पति तथा प्राच्याः ककुभः मुखम् । शन्तमैः सुखतमैः करैः रश्मिभिः अरुणेन उदयरागेण । विलिम्पन् रञ्जयन्नित्यर्थः । स ह्युडुराजः ॥

29-வது அத்தியாயம்.

ராஸக்ரீடை

சுகர் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மலர்ந்த மல்லிகைகளுடன் கூடிய சரத்கால இரவைச் சிலநாள் பார்த்து அதில் தமது யோகமாயையை உதவியாகக்கொண்டு விளையாடுவதற்கு மனதிற் கருதினார். ௧

தன் மனைவியைவிட்டுச் சிலநாள் பிரிந்த ஒருவன் அவள் வருத்தம் நீங்க முகத்தில் குங்குமத்தைப் பூசுவதுபோல், அப்பொழுது சந்திரன் கிழக்கு திக்கின் முகம் சிவப்படையவும் சுகத்தைத் தருகின்ற கிரணங்களால் பிராணிகள் தாபம் விலகவும் உதயமானான். ௨

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂
𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌵𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌮𑌲𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂
𑌜𑌗𑍌 𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥௩॥

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 ।
𑌆𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃—
𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌵𑌲𑍋𑌲𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌃 ॥௪॥

𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௫॥

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌓𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 [illegible] 𑌉॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌨𑌵𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌵𑌦𑌰𑍁𑌣𑌂 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌮𑌲𑍈𑌃 [illegible] 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 । [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑌂 [illegible] 𑌜𑌗𑍌 [illegible] 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 [illegible] । 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥௩॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 [illegible] 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 [illegible] 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 [illegible] 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 [illegible] ॥௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 [illegible]

குறைவற்ற மண்டலாகாரமாய் உத்தமஸ்திரீகளுடைய வதனசுந்தரம் வாய்ந்து குங்குமவர்ணமடைந்து ஆம்பல்கள் மலரப் பிரகாசியாநின்ற சந்திரனையும் அதன் ஒளியால் ரஞ்சிதமாய் விளங்கும் வானத்தையும் பார்த்து மாதுசிரோமணியு மனமுருகும்படி இனிமையாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பாடினர். ௩

மன்மத விகாரத்தைப் பெருக்கும்படியான இப்பாட்டின் சப்தமுண்டான போது சில கோபஸ்திரீகள் பால் கரந்துகொண்டும் சிலர் பால் காய்ச்சிக்கொண்டும் சிலர் கஞ்சி காய்ச்சிக்கொண்டும் சிலர் ஆபரணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டும் சிலர் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்துக்கொண்டும் சிலர் தங்கள் பர்த்தாவுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டும் சிலர் போஜனம் செய்துகொண்டும் சிலர் வீடுமெழுகிக் கோலமிட்டுக்கொண்டும் சிலர் கண்ணுக்கு மையிட்டுக்கொண்டும் சிலர் வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள். இந்தப் பாட்டைக் கேட்டதும் கோபஸ்திரீகளுடைய மனமானது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் லயமாகி தாங்கள் புறப்படுவதைத் தெரிவிக்கும் கால அளவுகூடப்

𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌯𑌃 ।
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥௬॥
𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௭॥
𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௮॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃 ॥௯॥
𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌰𑌹𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌧𑍁𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌾𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌃 ॥௧௦॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌯𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌪𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌪𑌸𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௫॥௬॥ 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰-
𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌤
𑌦𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 । 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾
𑌨𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑍂𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌅𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭
𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௭॥ 𑌨𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵
𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௮॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௯॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀
𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜
𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥௧௦॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂
𑌜𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌜𑌾𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌨
𑌹𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌗𑌦𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌨𑌨𑍁

பொருமல் புறப்பட்டார்கள். அச்சமபத்தில் அவர்கள் தாய் தந்தை கணவர் மக்கள் முதலியவர்கள் தடுத்தும் திரும்பாமல் அப்பாட்டின் தொனியைப்பிடித்துக் கொண்டும் கர்ணகுண்டலங்கள் அசைய அவ்விடத்துக்கு வேகமாக ஓடி வந்தார்கள். (௫-௮)

வெளியே வரமுடியாமல் வீட்டிற்குள் அகப்பட்ட சில கோபிகைகள் ஏற்கனவே வழக்கமாகக்கிருஷ்ணபகவானை மனதில் தியானித்து வந்திருக்கிறார்களாதலால், இப்பொழுதும் அவ்விதமே கண்களை மூடிக்கொண்டு மனதில் அவரைத் தியானித்தார்கள். (௯)

அந்தக் கிருஷ்ணபரமாத்மாவை அவர்கள் ஜாரபுருஷனென்றே மனதிற்கொண்டு அவருடைய விரகத்தினாலுண்டான பொறுக்கமுடியாததும் உக்கிரமுமான தாபத்தால் பாபகர்மங்களும், மனதிலேயே அவரை ஆலிங்கனமுதலியன செய்து

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌜𑌹𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 ॥௧௧॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇।
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌂 ॥ ॥௧௨॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌤𑌃।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௧௩॥

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾। 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂। 𑌤𑌥𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌅𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥௧௨॥ 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 [illegible]

கொண்டதால் புண்ணியகர்மங்களும் ஆகிய இவ்விருபந்தங்களினின்றும்விடுபட்டு அப்பொழுதே முக்குணசம்பந்தமான தேகத்தையும் ஒழித்தார்கள். ௧0-௧௧

ராஜன் வினவுகிறான்.

ஏ முனிவரே! (இவ்விதம்தேகத்தைவிட்டகோபிகைகள்)கிருஷ்ணபகவானைக் கேவலம் ஜாரபுருஷனென்று எண்ணியிருந்தார்களேயல்லதுபரமாத்மாவென்றே அறியவில்லை. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட குணங்களுடைய அவர்களுக்குப்ரவாகம் போல்பெருகும் முக்குண சுபாவமானது எப்படி ஒழிந்தது? ௧௨

சுகர்கூறுகிறார்

ஏ அரசனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினிடம் துவேஷம் பாராட்டிவந்த சிசுபாலன் நல்லகதிபெற்றானென்று முன் உமக்குக்கூறியிருக்கிறேனல்லவா? ஆகையால் அப்பரமகாருண்யமூர்த்திக்கு அன்பர்களானவர்கள் நற்கதியடைவதில் யாது தடை? ௧௩

ந்ருʼணாம் நி꞉ஶ்ரேயஸார்தா²ய வ்யக்திர்ப⁴க³வதோ ந்ருʼப।
அவ்யயஸ்யாப்ரமேயஸ்ய நிர்கு³ணஸ்ய கு³ணாத்மந꞉ ॥ ॥௧௪॥

காமம் க்ரோத⁴ம் ப⁴யம் ஸ்நேஹமைக்யம் ஸௌஹ்ருʼத³மேவ ச।
நித்யம் ஹரௌ வித³த⁴தோ யாந்தி தந்மயதாம் ஹி தே ॥ ॥௧௫॥

ந சைவம் விஸ்மய꞉ கார்யோ ப⁴வதா ப⁴க³வத்யஜே।
யோகே³ஶ்வரேஶ்வரே க்ருʼஷ்ணே யத ஏதத்³விமுச்யதே ॥ ॥௧௬॥

தா த்³ருʼஷ்ட்வாந்திகமாயாதா ப⁴க³வாந் வ்ரஜயோஷித꞉।
அவத³த்³வத³தாம் ஶ்ரேஷ்டோ² வாச꞉ பேஶைர்விமோஹயந் ॥ ॥௧௭॥

॥ ஸ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

ஸ்வாக³தம் வோ மஹாபா⁴கா³꞉ ப்ரியம் கிம் கரவாணி வ꞉।
வ்ரஜஸ்யாநாமயம் கச்சித்³ப்³ரூதாக³மநகாரணம் ॥ ॥௧௮॥

நநு தே³ஹீ கத²ம் நாம வ்யக்தஸ்யாதே³ஹத்வமித்யத ஆஹ ந்ருʼணாமிதி। கு³ணாத்மந꞉ கு³ணநியந்து꞉ ப⁴க³வதஸ்ஸ்வேச்ச²யைவாபி⁴வ்யக்தி꞉ அதோ ந தே³ஹிஸாத்³ருʼஶ்யமத்ர வக்தவ்யமித்யர்த²꞉ ॥௧௪॥ அதோ யேந கேநாபி பா⁴வேந தத்ஸக்திர்முக்திகாரணமித்யாஹ காமமிதி ॥ ஸ்நேஹம் ஸம்ப³ந்த⁴ம் ஸௌஹ்ருʼத³ம் ப⁴க்திம் வித³த⁴த꞉ குர்வந்த꞉ ॥௧௫॥ ந சாஸ்ய ப⁴க³வதோ தே³ஹத்வஸ்ய ஸந்தே³ஹ இதி ந சைவமிதி। யத꞉ ஸ்ரீக்ருʼஷ்ணாதே³தத்ஸ்தா²வராதி³கமபி விமுச்யதே ॥௧௬॥ த்³ருʼஷ்ட்வா அந்திகமாக³தா இதி। வாச꞉பேஶை꞉ வாக்³விலாஸை꞉ ॥௧௭॥ ஸ்வாக³தமிதி। ஸர்வா꞉ ஸர்வம் ப்ரஶ்நாபா⁴꞉ விமோஹ்ய ஸம்போ³த⁴யதி

குணரஹிதராயும் குணங்களைக் கொடுப்பவராகவும் அப்பிரமேயராயும் நாசமற்றவராயுமிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய அவதாரமானது சகல ஜீவன்களுடைய நற்கதியின் நிமித்தமே. ௧௪

ஹரியினிடத்தில் காமம் குரோதம் பயம் சிநேகம் ஐக்கியம் பக்தி இவைகளை நாடோறும் செய்கிறவர்கள் அவருடைய சாயுஜ்யம் பெறுவார்கள். ௧௫

விருக்ஷமுதலிய அசேதனங்களுக்கும் முக்தி கொடுப்பவரும் நாசமற்றவரும் யோகிகளுக்கும் ஈசுவரனுமான கிருஷ்ணபகவானிடத்திலும் இது ஆச்சரியமென்று நீ நினைக்கவேண்டாம். ௧௬

நன்றாய்ப் பேசுகிறவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம் சமீபத்திற்கு ஓடிவருகிறவர்களான கோபஸ்திரீகளைப் பார்த்து இனிமையான வார்த்தைகளால் மயங்கச்செய்து கூறுகிறார். ௧௭

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஏ பாக்கியம்பெற்ற பெண்களே! உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக; உங்களுக்கு எவ்விதமான பிரியத்தைச் செய்யட்டும்; கோகுலம் க்ஷேமமாயிருக்கின்றதா? நீங்கள் வந்த காரணத்தைக் கூறுங்கள். ௧௮

ரஜந்யேஷா கோரரூபா கோரஸத்வநிஷேவிதா ।
ப்ரதியாத வ்ரஜம் நேஹ ஸ்தேயம் ஸ்த்ரீபி: ஸுமத்யமா: ॥ ௧௯ ॥

மாதர: பிதர: புத்ரா ப்ராதர: பதயஶ்ச வ: ।
விசிந்வந்தி ஹ்யபஶ்யந்தோ மா க்ருட்வம் பந்துஸாத்வஸம் ॥ ௨௦ ॥

த்ருஷ்டம் வநம் குஸுமிதம் ராகேஶகரரஞ்ஜிதம் ।
யமுநாநிலலீலைஜத்தருபல்லவஶோபிதம் ॥ ௨௧ ॥

தத்யாத மா சிரம் கோஷ்டம் ஶுஶ்ரூஷத்வம் பதீந் ஸதீ: ।
க்ரந்தந்தி வத்ஸா பாலாஶ்ச தாந் பாயயத துஹ்யத ॥ ௨௨ ॥

அதவா மதபிஸ்நேஹாத்பவத்யோ யந்த்ரிதாஶயா: ।
ஆகதா ஹ்யுபபந்நம் வ: ப்ரீயந்தே மயி ஜந்தவ: ॥ ௨௩ ॥

வாஸ வ்ரஜமேவேதி ॥ ௧௮ ॥ துஷ்பாரமாஹ ரஜநீதி ॥ ௧௯ ॥ கிஞ்ச மாதர இதி । விசிந்வந்தி ம்ருகயந்தே । பந்தூநாம் ஸாத்வஸம் க்ருச்ச்ரம் மா க்ருட்வம் மா குருத்வம் ॥ ௨௦ ॥ கிஞ்ச ரூபகோவேநாந்யேதாவிநோதயந்தீ: ப்ரத்யாஹ த்ருஷ்டமிதி । ராகேஶஸ்ய சந்த்ரஸ்ய கிரணை: ரஞ்ஜிதம் யமுநாவாயோர்லீலயா ஈஷச்சலதாம் தரூணாம் பல்லவை: ஶோபிதம் ॥ ௨௧ ॥ ததிதி । ஸதீ: ஹே ஸத்ய: ॥ ௨௨ ॥ ஸம்ராம்பக்ஷோபிதத்ருஷ்டீ: ப்ரத்யாஹ அதவேதி । யந்த்ரிதாஶயா: வஶீக்ருதசித்தா: உபபந்நம் யுக்தம் ப்ரீயந்தே ப்ரீதா பவந்தி ॥ ௨௩ ॥ த்ருஷ்டாத்ருஷ்டபயப்ரதர்ஶநேநைவ

அழகிய இடையுள்ள பெண்களே! குரூரமான பிராணிகள் சஞ்சரிக்கும் கொடூரமான இந்த இராத்திரியில் நீங்கள் இங்கே இருக்கத்தகாது. கோகுலத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். ௧௯

உங்களைக் காணுமல்தேடுகிற தாய்தந்தை மக்கள் உடன்பிறந்தோர் நாயகன் முதலிய பந்துக்களை வருத்தாதேயுங்கள். ௨௦

யமுனாநதியில் வீசுகின்ற மந்தமாருதத்தால் அசங்குகிற மரங்களின் தளிர்களால் அழகு பொருந்திய பூரணசந்திரகிரணங்களால் ரஞ்சிதமாயும் மலர்ந்த பூக்களோடு கூடியதுமான இவ்வனத்தைப் பார்த்தீர்கள். ஆகையால் பதிவ்ரதைகளாகியபெண்களே! சீக்கிரமாய்க் கோகுலமடைந்து கணவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்யுங்கள். கதறி அழும் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுங்கள். கதறுகிற கன்றுகளை ஊட்டவிட்டுப் பால் கறவுங்கள். ௨௧—௨௨

ஆனல் சகல பிராணிகளும் யென்னிடத்தில் அன்பு செய்வதால் உங்களுடைய சித்தமும் அன்புடன் என் வசமாகி நீங்கள் இங்கு வந்தது யுக்தமே. ௨௩

𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥௨௪॥

𑌦𑍁𑌃𑌶𑍀𑌲𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌡𑍋 𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌧𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾।
𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑌪𑌾𑌤𑌕𑍀॥ ௨௫

𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌮𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍।
𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑍌𑌪𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥ ॥௨௬॥

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍॥ ॥௨௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥௨௮॥

𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌔𑌪𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌰𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ॥௨௬॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨௭॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 [illegible]

ஏ கல்யாணிகளே! மாதர்களுக்குக்கபடமின்றிக்கணவர்களுக்குப்பணிவிடை செய்வதும் பந்துக்களுக்கு நன்மைசெய்வதும் குழந்தைகள் பட்டினியிராமல் போஜனமிட்டுப் புசிப்பதும் முக்கியமானதருமம். ௨௪

மஹாபாதகம் செய்யாத கணவன் குணம் கெட்டவனுகிலும் துர்பாக்கியனுகிலும் விருத்தனுகிலும் ஜடனுகிலும் ரோகியாகிலும் ஏழையாகிலும் பரலோகமடைய விரும்பிய மனைவி அக்கணவனைக் கைவிடக்கூடாது. ௨௫

சொர்க்கத்தைக் கெடுக்கிறதாகவும் யசஸைக் கெடுக்கிறதாயும் கஷ்டப்பட்டு அடையக்கூடியதாயும் பயத்தைக் கொடுப்பதுமான ஜாரபுருஷசௌக்கியமானது குலஸ்திரீகளுக்கு எக்காலத்திலும் இகழ்ச்சியானதே. ௨௬

என்னைச் சிரவணம் செய்வதாலும் மனதில் தியானிப்பதாலும் வாயால் சொல்லுவதாலும்வெகுதூரத்திலிருந்து பார்ப்பதாலும்என்னிடத்திலுண்டாகும் பக்திபோல் என் பக்கம் நெருங்கினதால் உண்டாகாது. ஆகையால் வீட்டுக்குச் செல்லுங்கள் (என்று பகவான் கட்டளையிட்டார்.) ௨௭

சுகர்கூறுகிறர்.

இவ்விதம் மனதுக்குப் பிரியமில்லாதபகவான்வார்த்தையைக்கேட்டுக்கோபிமார் மிகவருத்தமடைந்து கோரிக்கை நிறைவேறுமல் சகித்தற்கரிய கவலையடைந்து அதினுலுண்டான பெருமூச்சினல் உலர்ந்த கோவப்பழம்போன்ற அதரங்களை யுடைய முகங்களைக் கவிழ்த்துக்கொண்டும் கால்விரல்களால் பூமியில் கீறிக்கொண்டும் மைகளைக் கரைத்துக்கொண்டொழுகும் கண்ணீரால் ஸ்தனங்களில்

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍—
𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌰𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋𑌪𑌹𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍—
𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌗𑌿𑌰𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥

॥ 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌨𑍍 ॥ ॥௩௧॥

𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌅𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌜𑍍𑌜𑌲𑍈𑌰𑌸𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌉𑌰𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௨௯॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌂 ॥௩௰॥ 𑌮𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍇𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯

ணீரால் ஸ்தனங்களில் பூசிய குங்குமங்களை அழித்துக்கொண்டும் இவ்விதம் அதிக வருத்தமடைந்து மௌனமாக நின்றார்கள். ௨௮-௨௯

கிருஷ்ணனுக்காக எல்லா விருப்பங்களையும் இழந்தவர்களும் அன்பு குறையாதவர்களுமான கோபஸ்திரீகள் அழுவதால் நீர் பெருகும் கண்களை நன்றாய்த் துடைத்துக்கொண்டு அன்பில்லாத கணவன் போல் தள்ளுகிற கிருஷ்ணனைப் பார்த்துத் தயங்கின பரபரப்போடு சில வார்த்தைகள் கூறுகிறார்கள். ௩௰

கோபிகைகள் கூறுகிறார்கள்.

ஏ ஸ்வதந்தரே! நீர் கோரமாக இவ்விதம் சொல்வது தகாது. ஸகல விஷயங்களையும் தள்ளிவிட்டு உம்முடைய பாதமூலத்தை அடைந்திருக்கிற பக்தர்களாகிய எங்களைத் தள்ளிவிடாமல் ஆதிபுருஷர் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களைக் காப்பதுபோலக் காக்கவேண்டும். ௩௧

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌂𑌗
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌪𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍀𑌶𑍇
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥௩௨॥

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍—
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌆𑌶𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰 ॥௩௩॥

[illegible]

ஏ அங்க! மாதர்களுக்குக் கணவன் மக்கள் சுஹிருது யிவர்களோடு ஒத்து இருப்பது தர்மமென்று அவைகளை அறிந்த நீர் சொல்வது சரியே. உடலை யடைந்த பிராணிகளுக்குள் நிரம்பப் பிரியமுள்ள ஆத்மாவாக விளங்கி வருவதால், எங்களுக்கு உபதேசம் செய்த கருத்துக்களெல்லாம் ஈசுவரராகிய உமக்கே நடக்கட்டும். ௩௨

ஏ அரவிந்த நேத்திரரே! வருத்தங்களைக் கொடுக்கும் கணவன் பிள்ளை முதலியவர்களாற் பயனில்லை யென்று அறிந்த விவேகிகள் நித்தியப் பிரியராயும் ஆத்மாவுமான உம்மிடத்தில் அன்பு செய்கிறார்கள். ஏ பரமேசுவரா! ஆகையால் நெடுநாளாக ஏற்பட்டிருக்கும் எங்களாவல் கெடாமலிருக்கப் பிரஸாதம் செய்யும். ௩௩

चित्तं सुखेन भवतापहृतं गृहेषु
यन्निर्विशत्युत करावपि गृह्यकृत्ये।
पादौ पदं न चलतस्तव पादमूला-
द्यामः कथं व्रजमथो करवाम किं वा॥ ॥३४॥

सिञ्चाङ्ग नस्त्वदधरामृतपूरकेण
हासावलोककलगीतजहृच्छयाग्निम्।
नो चेद्वयं विरहजाग्न्युपयुक्तदेहा
ध्यानेन याम पदयोः पदवीं सखे ते॥ ॥३५॥

यर्ह्यम्बुजाक्ष तव पादतलं रमाया
दत्तक्षणं क्वचिदरण्यजनप्रियस्य।
अस्प्राक्ष्म तत्प्रभृति नान्यसमक्षमङ्ग
स्थातुं त्वयाभिरमिता बत पारयामः॥ ॥३६॥

टीका॥ यद्वास्माकं चित्तमेतावन्तं कालं सुखेन गृहेषु निर्विशति तच्च भवता हृतम्। करावपि यौ गृह्यकृत्ये निर्विशतः तावपि। सुखं वा त्व-नाक्षयेति वा॥३४॥ सिञ्चेति। अङ्ग हे कृष्ण नोऽस्माकं त्वदधरामृतपूरकेण त्वदीयहासावलोकितेनावलोकेन कलगीतेन च जातो यो हृच्छयाग्निः कामाग्निस्तं सिञ्च नो चेद्वयं तावदेकोऽग्निस्तद्विरहाज्जनिष्यते योऽग्निस्तेन उपयुक्तदेहाः दग्धशरीराः योगिन इव तव पदवीं स्थितं ध्यानेन यास्यामः॥३५॥ ननु स्वपतीनेवोपगच्छत तान्वा न्नीं स्पृशेयुरिति चेत्तत्राह। यर्हीति। रमायाः लक्ष्म्याः दत्तक्षणं दत्तोत्सवं दत्तावसरं वा तदपि क्वचिदेव नसवुद

தத்தம் தொழில்களைச் சுகமாகச் செய்துவந்த, பின் வரும் அவயங்களுக்குக் கர்த்தாவாகிய மனதை நீர் அபகரித்துக்கொண்டதினால் கைகள் வேலை செய்வதில்லை. நாங்கள் உம்முடைய பாதமூலத்தை விட்டு ஒரு அடியும் வைப்பதில்லை. ஆகையால் நாங்கள் எவ்விதம் கோகுலம் செல்வோம்; யாது செய்வோம்? ௩௪

ஏ அங்க! சிரிப்புடன் கூடின பார்வையாலும் இனியபாட்டினாலும் எங்கள் மனதில் உண்டாகிய தாபாக்கினியை உம்முடைய அதராமிருதத்தின் பெருக்கால் அணைத்து விடும். அப்படிச் செய்யாவிடில் உம்முடைய விரகத்தினால் உண்டாகிய அக்கினியில் எங்கள் உடல்களைத் தகித்து தியானத்தினால் உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தின் வழியை யடைவோம். ௩௫

வனவாஸப்பிரியரே! (ஏ பகவன்) லக்ஷிமிதேவிக்கும் ஓர் சமயத்தில் கிடைக்கும் உம்முடைய பாத மலரைத்தொட்டு சுகம் பெற்று விளையாடின நாங்கள் வேறொருவருடைய முன்பு நிற்கச் சக்தர்களல்லர். ௩௬

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸—
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌭𑍂𑌷𑌣 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ ௩௭ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌸𑌹𑌾𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌲𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌅𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌰𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍈𑌵𑌪𑍁𑌜𑌾𑌪𑍂𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌦𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌆𑌶𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌸𑌤𑍀𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌨 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌭𑍂𑌷𑌣 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿 ॥ ௩௮ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑍀𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯

யாதொரு லக்ஷ்மியினுடைய பார்வைக்காக மற்றத் தேவர்களெல்லாம் பிரியப்படுகிறுர்களோ அந்த லக்ஷ்மீதேவி உம்முடைய மார்பின் தனிமையான இடத்தையடைந்து ஸேவகர்களால் சேவிக்கப்பட்ட உம்முடைய பாத பங்கஜங்களிடத் துண்டாகும் தூளி துளசியுடன் கூட விரும்புகிறுள். அதுபோல் அப்படிப்பட்ட உம்முடைய பாததூளிகளை நாங்கள் அடைந்தோம். ௩௭

பாவங்களைப் போக்கடிக்கும் புருஷரத்தினமே! உம்மைப்பூஜிப்பதில் ஆசை கொண்டு நாங்கள் வீடுகளைவிட்டு உமது பாதமூலத்தை அடைந்து விட்டோம். ஆகையால் மனம் மகிழ்ந்து, அழகிய சிரிப்புடன் கூடிய உம்முடைய பார்வையால் உண்டாகிய உக்கிரமான காமாக்னியால் தகிக்கப்படும் எங்களுக்கு ஊழியத்தையருளும். ௩௮

वीक्ष्यालकावृतमुखं तव कुण्डलश्री-
गण्डस्थलाधरसुधं हसितावलोकम्।
दत्ताभयं च भुजदण्डयुगं विलोक्य
वक्षः श्रियैकरमणं च भवाम दास्यः ॥ ௩௯ ॥

का स्त्र्यङ्ग ते कलपदायतवेणुगीत-
सम्मोहितार्यचरितान्न चलेत्त्रिलोक्याम्।
त्रैलोक्यसौभगमिदं च निरीक्ष्य रूपं
यद्गोद्विजद्रुममृगाः पुलकान्यबिभ्रन् ॥ ௪0 ॥

व्यक्तं भवान् व्रजभयार्तिहरोऽभिजातो
देवो यथाऽऽदिपुरुषः सुरलोकगोप्ता।
तन्नो निधेहि करपङ्कजमार्तबन्धो
तप्तस्तनेषु च शिरस्सु च किङ्करीणाम् ॥ ௪௧ ॥

दत्ताभयं भुजदण्डयुगं वक्षश्च श्रियाः एकमेव रमणं रतिजनकं अतः विलोक्य वयमपि भवाम दास्यः इति ॥ ௩௯ ॥ ननु आर्यमर्यादोल्लङ्घनमयुक्तं तत्राहुः का स्त्रीति। अङ्ग हे कृष्ण कलानि पदानि यस्मिंस्तदायतं दीर्घं मूर्च्छितं स्वरालापभेदः तेन वाऽङ्ग कलपदायतं वेणुगीतं तेन संमोहिता का वा स्त्री आर्यचरितान्निजधर्मान्न चलेत् यन्मोहिताः पशुपक्षिवृक्षाः किञ्च त्रैलोक्यसौभगमिदं यतः पशवोऽपि रोमाञ्चं बिभ्रति तावन्निजपदयुक्त्याश्रयाक्तः किं पुनः स्वजनादिवैव ॥ ௪0 ॥ व्यक्तमिति। व्यक्तं निश्चितं ॥ ௪௧ ॥ इतीति। विक्लवितं वाच

முன்மயிர் நுனிகளால் கொஞ்சம் மறைந்தும் குண்டலங்களால் அழகு வாய்ந்ததுமான கன்னங்களும் அமிருதம் பெருகும் உதடுகளும் சிரிப்போடு கூடிய பார்வையுமுள்ள உம்முடைய முகத்தையும் வரதாபயம் செய்கிற கைகளையும் லக்ஷ்மிதேவி விளையாடுவதற்கு முக்கியமான இடமாகிய மார்பையும் பார்த்து வருகிற நாங்கள் உமக்கு அடிமைகளாகிறோம். ௩௯

மூவுலகங்களையும் மயக்குகிற உம்முடைய வடிவைப் பார்த்து பசு பக்ஷி மிருகம் மரங்கள் இவை யாவும் ஆனந்தத்தினால் ரோமாஞ்ச முறுகின்றன. அழகிய பதங்களோடும் மூர்ச்சிதங்களோடும் கூடிய வேணு கானத்தில் மயங்கிய எந்த ஸ்திரீதான் நன்னடக்கையினின்றும் விலகமாட்டாள். ௪0

ஏ ஆபத்பந்தோ! ஆதிபுருஷராகிய நாராயணன் தேவர்களைக் காக்க உபேந்திராவதாரம் செய்ததுபோல் கோகுலத்தின் பயத்தையும் தொந்தரவையும் போக்கவே பகவானாகிய உம்முடைய நற்பிறப்பு; இது நிச்சயம். ௪௧

॥श्रीशुकः॥

इति विक्लवितं तासां श्रुत्वा योगेश्वरेश्वरः ।
प्रहस्य सदयं गोपीरात्मारामोऽप्यरीरमत् ॥ ॥४२॥

ताभिः समेताभिरुदारचेष्टितः
प्रियेक्षणोत्फुल्लमुखीभिरच्युतः ।
उदारहासद्विजकुन्ददीधिति-
र्व्यरोचतैणाङ्क इवोडुभिर्वृतः ॥ ॥४३॥

उपगीयमान उद्गायन् वनिताशतयूथपः ।
मालां बिभ्रद्वैजयन्तीं व्यचरन्मण्डयन्वनम् ॥ ॥४४॥

नद्याः पुलिनमाविश्य गोपीभिर्हिमवालुकम् ।
रेमे तत्तरलानन्दकुमुदामोदवायुना ॥ ॥४५॥

प्रहस्य प्रहसितं कृत्वा गोपीः अरीरमत् रमयामास ॥४२॥ ताभिरिति ॥ प्रिये
क्षणेन उत्फुल्लानि मुखानि यासां ताभिः । उदारहासश्च द्विजाश्च
तेषु कुन्दवद्दीधितिर्यस्य सः । एणाङ्कश्चन्द्रः ॥४३॥४४॥ [illegible]
ति । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥४५॥ [illegible]

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் தங்களை மீறிப் பரவசமாய்ப் பேசும் வார்த்தைகளைக் கேட்ட யோகீசுவரருக்கு ஈசுவரரான பகவான் ஆத்மாராமராயினும் இரக்கத்துடன் நன்றாய்ச்சிரித்து அவர்களைச் சுகப்படுத்தினார். ௪௨

கம்பீரமான சிரிப்புடன் கூடிய முல்லை மலர் போன்ற பற்களின் அழகுவாய்ந்த அச்சுதன், தம்மைப் பார்த்தாவாக நினைத்து முகமலர்ச்சியடைந்த கோபஸ்திரீகளுடன் கம்பீரமாக விளையாடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் தெளிவான நக்ஷத்திரங்களின் நடுவில் பிரகாசிக்கிற சந்திரன் போல் விளங்கினார். ௪௩

அப்பெண் கூட்டங்களைக் காக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தி தாம் பாடிக்கொண்டும் அப்பெண்கள் கூடப்பாட வைஜயந்திமாலையைத் தரித்துக்கொண்டும் அவ்வனத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டும் ஸஞ்சரித்தார். ௪௪

அப்பெண்களுடன் (அங்கிருந்து) தங்கமயமான சிறு மணல்களுடைய யமுனையாற்றின் மணற்றரைக்குச் சென்று அவ்வாற்றில் அசைகிற தாமரை ஆம்பல் இப்பூக்களில் வாசனைகொண்டு வீசுகிற மந்தமாருதத்துடன் ரமித்தார். ௪௫

பாஹுப்ரஸாரபரிரம்பகராலகோரு-
நீவீஸ்தனாலபனநர்மநகாக்ரபாதை:।
க்ஷ்வேல்யாவலோகஹஸிதைர்வ்ரஜஸுந்தரீணா-
முத்தம்பயன் ரதிபதிம் ரமயாஞ்சகார ॥௪௬॥

ஏவம் பகவத: க்ருஷ்ணால்லப்தமானா மஹாத்மன:
ஆத்மானம் மேனிரே ஸ்த்ரீணாம் மானின்யோऽப்யதிகம் புவி ॥௪௭॥
தாஸாம் தத்ஸௌபகமதம் வீக்ஷ்ய மானம் ச கேசவ:।
ப்ரசமாய ப்ரஸாதாய தத்ரைவாந்தரதீயத ॥௪௮॥

இதி ஸ்ரீபாகவதே தசமஸ்கந்தே

ராஸக்ரீடாவர்ணனம் நாம

ஏகோனத்ரிம்சோऽத்யாய:

அந்யாஸ்வதிக்ருதத்வாதிதி பாவ: ॥௪௭॥ தாஸாமிதி। தத்ஸௌபகமதோ கர்வ: மானம் மதம் ச கேசவ: கச்ச அஜச்ச ஈசௌ தயோர்வசயதீதி ததா ஸ: ॥௪௮॥
இதி ஸ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகோனத்ரிம்சோऽத்யாய:

வாகுகளை விரித்துக் கட்டிக்கொள்வதும் கைகளினால் தலை, முன்மயிர், துடை, நீவி, ஸ்தனங்கள் இவைகளைத் தொடுவதும் கேலிபேசுவதும் நகங்களின் நுனிகளால் சொறிவதும் முதலிய விளையாட்டுகளாலும் அவர்களைப் பார்த்துச் சிரிப்பதாலும் அவர்களுக்குக் காமங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டு அவர்களை ரமிக்கும்படி செய்தார். ௪௬

இவ்விதம் மகாத்மாவாகிய கிருஷ்ணனிடம் வெகுமதி பெற்ற கோபஸ்திரீகள் இவ்வுலகத்திலிருக்கும் மாதர்களை விடத் தாங்களே மேன்மையான வெகுமதி பெற்றவர்களென்று எண்ணிக்கொண்டார்கள். ௪௭

அத்தருணத்தில் கேசவரானவர் அப்பெண்களின் பரவசத் தன்மையைப் பார்த்து, அவைகளை அடக்கி அனுக்கிரக்க அவ்விடத்திலேயே அப்பொழுதே மறைந்து விட்டார். (௪௮)

29-வது அத்தியாயம் ராஸக்ரீடா வர்ணனை

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌂॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃
𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌮𑍍 ॥ ௧

𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈—
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌪𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ।
𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇—
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨

𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥ ௩

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌗𑍋𑌪𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇𑌵𑌨𑍇 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥௧॥ 𑌗𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍॥௨॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂

30-வது அத்தியாயம்.

கிருஷ்ணனைத் தேடுதல்.

பகவான் மறைந்தவுடன் யூதபமான யானையைக் காணுமல் பெண்யானைகள் வருத்த மடைவதுபோல் கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணனைப் பாராமல் வருத்தமடைந்தார்கள். (௧)

கிருஷ்ணனிடத்தில் பரவசமான சித்தமுடைய மாதர்கள் அவர்களிடத்திலேயே ஆத்மாக்களை வைத்துக்கொண்டு அவருடைய நடைஅன்பு சிரிப்பு அழகு பார்வை மனதிற்கினிமையான பேச்சு விளையாட்டுகளின் அழகு முதலிய ஒவ்வொரு சேஷ்டைகளையும் செய்து வந்தார்கள். ௨

பிரியனுகிய கிருஷ்ணனுடைய நடை சிரிப்பு பார்வை பேச்சு முதலியவைகளில் பதிந்த மனமுடைய அவர்கள் தாங்களே கிருஷ்ணனென்றெண்ணி "நான் கிருஷ்ணன் நான் கிருஷ்ண"னென்று ஒருவர்க்கொருவர் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ௩

𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌮𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿—
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍॥ ॥௪॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍈𑌃॥ ॥௫॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑌬𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌗𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑌾𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌹𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃॥ ॥௬॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇।
𑌸𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌿𑌕𑍁𑌲𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃॥ ॥௭॥

𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌃। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃॥௩॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍈𑌷𑌨𑍍। 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾। 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ ௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌹𑌾𑌸𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑍈𑌰𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿॥௫॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌰𑌬𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌕𑍁𑌰𑌬𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌇𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿॥ ௬ ॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌲𑌿𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿॥௭॥

அப்பெண்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து அவர் லீலைகளையே சத்த மிட்டுப் பாடிக்கொண்டு பித்தர்கள்போல் காடுகாடாகத்தேடி பிராணிகளின் உள்ளும் புறமும் ஆகாசம்போல் வியாபித்து நிற்கும் பரம புருஷனைக் கண் டாயா ! கண்டாயா ! என்று (தாங்கள் காணும்) பச்சமரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் கேட்டுத் திரிந்தார்கள். (௪)

ஏ ! அரசமரமே ! இச்சிமரமே ! ஆலமரமே ! நந்த புத்திரனவன் அன் போடுகூடிய சிரிப்பு பார்வை இவைகளால் எங்கள் மனதை அபகரித்துக் கொண்டு, இவ்வழியாய்ப் போனதைப் பார்த்தீர்களா ? (௫)

ஏ குரவகமே ! அசோகமே ! நாகமே ! புந்நாகமே! சம்பகமே! சிரிப்பினல் எங்கள் அகத்தை அடக்கின பலராமன் தம்பி இவ்வழியாய்ப் போனதைக் கண்டீர்களோ? (௬)

கல்யாண குணமுள்ளவளும் கோவிந்தனுடைய சரணங்களில் அன் புள்ளவளுமான ஏ துளசி ! வண்டுகள் மொய்த்திருக்கும் உன்னைக் கழுத்தில் மாலையாகத் தரித்திருப்பவரும் உன்னிடத்தில் அன்புள்ளவருமான அச்சு தனைக் கண்டயா ? (௭)

𑌮𑌾𑌲𑌤𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿 𑌵𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌯𑍂𑌥𑌿𑌕𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌚𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌪𑌨𑌸𑌾𑌸𑌨𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌰𑍍𑌕𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌬𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍𑌰𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌨𑍀𑌪𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌵𑌕𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑍋𑌪𑌕𑍂𑌲𑌾𑌃
𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌃 ॥ ௯ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌪𑍋 𑌬𑌤 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌕𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑍁𑌹𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌸𑌿 ।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌆𑌹𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌵𑌪𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑍇𑌨 ॥ ௰ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌲𑌤𑌿 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌯𑍂𑌥𑌿𑌕𑍇 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍂𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌪𑌃 𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌭𑍇𑌦𑌃 । 𑌹𑍇 𑌚𑍂𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌭𑌵𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । 𑌯𑌮𑍁𑌨𑍋𑌪𑌕𑍂𑌲𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌲𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ ௯ ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 । 𑌤𑌤𑌃 । 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵

ஏ மல்லிகைக் கொடியே, ஏ மாலதியே, ஏ ஜாதியல்லிகையே, எங்கள் மாதவன் தமது திருக்கரங்களால் உங்களை ஸ்பரிசித்து உங்களுக்குப் பிரீதியை உண்டாக்கி (இவ்வழியே) நடந்துபோனாரா? (௮)

ஏ மாமரமே, ஏ பிரியாளு, ஏ பலாமரமே, ஏ கோவிதார, ஏ நுமிச்ச மரமே, வில்வ மரமே, மகிழமரமே, தேமாமரமே, கடம்பமரமே, நீபமரமே! பிறர் உபயோகத்துக்கே பிறப்பெடுத்து யமுனையாற்றின் கரையில் தீர்த்த வாசிகள்போல் வசித்துவரும் மரங்களே! நீங்கள், மனதைப் பறிகொடுத்த எங்களுக்கு கிருஷ்ணன் போனவழியைச் சொல்லுங்கள். (௯)

ஏ பூமிதேவியே! நீ புளகாங்கிதமுற்று விளங்குவது, இப்பொழுது கிடைத்த கேசவனது திருவடி ஸ்பரிச மஹோத்ஸவத்தினாலோ அல்லது முன் திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் உன் மீது ஓரடிவைத்து அளந்ததினாலோ அல்லது அதற்கு முன் வராக அவதாரத்தில் உன்னை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டதினாலுண்டானதோ, இப்பாக்கியம் பெற நீ செய்த தவம் யாதோ கூறாய்? (௰)

अप्येणपत्न्युपगतः प्रिययेह गात्रै-
स्तन्वन् दृशां सखि सुनिर्वृतिमच्युतो वः।
कान्ताङ्गसङ्गकुचकुङ्कुमरञ्जितायाः
कुन्दस्रजः कुलपतेरिह वाति गन्धः॥ ॥௧௧॥

बाहुं प्रियांस उपधाय गृहीतपद्मो
रामानुजस्तुलसिकालिकुलैर्मदान्धैः।
अन्वीयमान इह वस्तरवः प्रणामं
किं वाभिनन्दति चरन् प्रणयावलोकैः॥ ॥௧௨॥

किता रोमाञ्चिता। विभासि शोभसे। तत्र विशेषं पश्यन्ति। अपि किमयमुत्सवः अङ्घ्रिसम्भवः अयं नाथपदैकदेशाम्भ्रिप्रवेशसंलग्नितः। यद्वा एतावत् किं तत्र उरःकृतविकृतागतवल्लीप्रवृत्तिविकृतस्य पदा सम्भारकृतरणात्॥ कृष्णो अथवा एतावदेव अपि तत्तदेवाविर्भावं वराहस्य पक्षः परिरम्भणेनेति। अतस्त्वयानुभवं दृष्टस्कं दृष्ट- येति ॥ ௰ ॥ हरिण्या दृष्टिप्रसन्नतया कृष्णदर्शनं संभाव्याहुः। अपीति। हे सखि एणपत्नि अपि किम् उपगतः समीपं गतः गात्रैः स्वाङ्गै- र्देहावयवैर्बाह्वादिभिः। प्रियया सहेति यदङ्गं तद्द्योतकं कान्ताया अङ्गसङ्गतः तत्कुचकुङ्कुमेन रञ्जितायाः कुन्दकुसुमस्रजो गन्धः कुलपतेः श्रीकृष्णस्य वाति सूचयति॥௧௧॥ बहुभारेण नतान् तरून् कृष्णं दृष्ट्वा प्रणता इति मत्वा प्रियया सहितस्य गतिविलासं संभाव- यन्त्यः पृच्छन्ति॥ बाहुमिति॥ तुलसिकाया अलिकुलैः अतस्सक्तधारेरो- दिदांयेः अन्वीयमानः अनुगम्यमानः इह चरन्निति॥௧௨॥ पृच्छतेति! का- श्चिदाहुः। हे सख्यः जाताः कृष्णेन सङ्गताः नूनं अतः जाताः पृच्छत। ननु स्वपतिसंगतान् तत्संगतिः अन्वेषणान् पतन्ति बाहुभिर्नु भावात् तूष्णीं अपि अहो भाग्यं नूनं तत्पदैः स्पृष्टाः यतः

ஏ சகியாகிய மானே ! குலபதியாகிய கிருஷ்ணனுடைய பிரிய நாயகியின் ஸ்தனத்தில் பூசிய குங்குமம் படிந்த ரஞ்சிதமான குந்த புஷ்பமாலையின் வாசனை போல் வீசுகிறதே ! திருவுருவத்தால் உங்கள் கண்களுக்குப் பரமா நந்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு தமது பிரியையுடன் உங்கள் பக்கம் வந்தாரா ? (௧௧)

ஏ விருக்ஷங்களே ! பலராமன் தம்பி கிருஷ்ணன் தமது ஒருகையால் தம்முடைய பிரியையின் தோளைத் தழுவிக்கொண்டும் மற்றொரு கையில் தாமரைப் புஷ்பத்தை வைத்துக்கொண்டும், துளசிமாலையின் வாசனையை முகந்து மதங் கொண்ட வண்டுகள் பின் தொடர சஞ்சரிக்கையில் (உங்களை) அன்பாகப் பார்த்து உங்கள் வணக்கத்தை ஒப்புக்கொண்டாரா? (௧௨)

पृच्छतेमा लता बाहूनप्याश्लिष्टा वनस्पतेः।
नूनं तत्करजस्पृष्टा बिभ्रत्युत्पुलकान्यहो॥ ॥१३॥

इत्युन्मत्तवचो गोप्यः कृष्णान्वेषणकातराः।
लीला भगवतस्तास्ता ह्यनुचक्रुस्तदात्मिकाः॥ ॥१४॥

कस्याश्चित्पूतनायन्त्याः कृष्णायन्त्यपिबत्स्तनम्।
तोकयित्वा रुदत्यन्या पदाहन् शकटायतीम्॥ ॥१५॥

दैत्यायित्वा जहारान्यामेका कृष्णार्भभावनाम्।
रिङ्गयामास काप्यङ्घ्री कर्षन्ती घोषनिःस्वनैः॥ ॥१६॥

उत्पुलकानि बिभ्रति। नहि वनस्पतिसंगतं ऋते पुलकसंभव इति भावः॥१३॥ उन्मत्तवत्प्रलापमित्येतत्प्रपञ्चितम्। इदानीं। कृष्णवित्ताः पूतनारम्भलीलास्तास्ता विशेषाजस्रं हासकादिका इति यथाक्रमं तत्प्रपञ्चयति॥ इतीति॥ उन्मत्तवचो गोप्यः उन्मत्तवद्वचस्यास्ताः गोप्यश्च कृष्णान्वेषणेन कातरा इति विग्रहः। अनुचक्रुरनुकृतवत्यः॥१४॥ कस्याश्चिदित्यादिभिस्तास्ता लीला अनुकरणप्रकारेण प्रपञ्च्यते। ततस्तल्लीलास्तद्बहुधा पानरेकेनानुकरणमिति विवेकः॥ कस्याश्चिदिति॥ पूतनायन्त्याः पूतनावदाचरन्त्याः कृष्णवदाचरन्ती स्तनमपिबत्। तोकयित्वा तोकवत् शिशुवदाचर्य रुदती॥१५॥ दैत्यायित्वेति॥ दैत्यायित्वा दैत्यवत् तृणावर्तवदाचर्य कृष्णा एकाकृष्णार्भभावनां कृष्ण

ஏ தோழிமார்களே ! இக்கொடிகளைக் கேளுங்கள், கிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய அஸ்தஸ்பரிசத்தால் புளகாங்கிதமுற்று விளங்குகின்றன. தங்களுடைய பதியாகிய மரங்களோடு ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டிருந்தாலும் இவ்வளவு சந்தோஷம் ஏற்படாது, இது நிச்சயம். (௰௩)

இவ்விதம் பித்தர்கள்போலப் பேசிவரும் கோபிகைகள் கிருஷ்ணனைத்தேடுவதில் ஆவலுள்ளவர்களாகி அவருடைய பல லீலைகளையும் தாங்கள் அவராகவே பாவித்து அநுகரணம் செய்தார்கள். (௰௪)

பூதனைபோல் அபிநயம் செய்தவளுடைய ஸ்தனத்தை கிருஷ்ணன்போல் அபிநயம் செய்தவள் பானம் செய்தாள். தொட்டிலில் படுத்திருக்கும் குழந்தைபோல் அபிநயம் செய்கிறவள் சகடாஸுரனாக வந்தவளைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளினள். (௰௫)

திருணவர்த்தாஸுரனாகிய ஒருத்தி, குழந்தையாகிய மற்றொருத்தியை அபகரித்தாள். மற்றொருத்தி குழந்தையாகி ஆபரணங் குலுங்கக் கால்களைத் தரையில் இழுத்துக்கொண்டு தவிழ்ந்தாள். சிலர்கோபர்களாகவும் சிலர் கன்றுகளாகவும்,

कृष्णरामायिते द्वे तु गोपवत्सायिताः पराः।
वत्सायितान् गृहीत्वान्या भ्रामयित्वा न्यपातयन्॥ ॥१७॥
कृष्णायिता जघानान्या तत्रैकां तु बकायिताम्।
आहूय दूरगा यद्वत् कृष्णस्तमनुवर्ततीम्॥ ॥१८॥
वेणुं क्वणन्तीं क्रीडन्तीमन्याः शंसन्ति साध्विति।
कस्याञ्चित् स्वभुजं न्यस्य चलन्त्याहापरा ननु॥ ॥१९॥
कृष्णोऽहं पश्यत गतिं ललितामिति तन्मनाः।
मा भैष्ट वातवर्षाभ्यां तत्त्राणं विहितं मया॥
इत्युक्त्वैकेन हस्तेन यतन्त्युन्निदधेऽम्बरम्॥ ॥२०॥
आरुह्यैका पदाक्रम्य शिरस्याहापरां नृप।
दुष्टाहे गच्छ जातोऽहं खलानां ननु दण्डकृत्॥ ॥२१॥

स्पन्दं बाह्यं भावयतीं याताघान्यां जघान॥१६॥१७॥ कृष्णायितेति॥ दूरगाः दूरेवर्तिनो नामाः यद्वत् यथा कृष्णः तथा आहूय तं कृष्णमनुवर्ततीम् अनुवर्तिनाम् अनुवर्तत इति वा पाठः॥१८॥१९॥ कृष्ण इति॥ यतातीयत्र चलन्ती। अम्बरम् उत्तरीयं वस्त्रम् उन्निदधे ऊर्ध्वं धृतवती॥२०।२१॥ तत्रेति॥ विद्यं निर्दिशति॥२२॥ बद्धेति॥ सार्द्रक् सर्वयनलास्यं वियाप सार्द्रक्। पराक्रीतिवा श्रीतिविलम्बनम्

ஒருத்திபகனுகவும் அபிநயிக்க, இருவர், கிருஷ்ணனுகவும், ராமனுகவும் அபிநயித்து பகனுக வந்தவளேயும் கன்ருகவந்தவளேயும் கொன்றதாக விளேயாடினுர்கள். (௰௬-௰௭)

கிருஷ்ணன் தூரத்திலிருக்கும் பசுக்களே அழைப்பதுபோல் பசுவாக அபிநயித்தவளே கிருஷ்ணனுன ஒரு ஸ்திரீ வேணுகானஞ்செய்து அழைத்ததைக் கண்டு, மற்றவர்கள் நல்லது நல்லதெனத் துதித்தார்கள். (௰௮)

கிருஷ்ணன் தமது பிரியையின் புஜத்தைத் தழுவிக்கொண்டு சஞ்சரிப்பது போல் ஒருத்தி மற்றொருத்தியின் புஜத்தைத்தழுவிக்கொண்டு சஞ்சரித்துக் கொண்டே நானே கிருஷ்ணன் என் அழகிய நடையைப்பாருங்கள் என்று கிருஷ்ணனேயே சிந்தித்துப் பேசிவந்தாள். (௰௯)

ஒருத்தி நீங்கள்காத்து மழைகளுக்குப் பயப்படவேண்டாம், உங்களே நான் ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொல்லிவிட்டு ஒருவிதமான முயற்சியுடன்ஒரு கையில் மேல் வஸ்திரத்தை ஆகாசத்தில் பிடித்தாள். (௨௰)

ஒருத்தி மற்றொருத்தியினுடையதலேமீது கால்வைத்து ஏறி நின்றுகொண்டு ஏ துஷ்ட காளிங்கமே! நீ இவ்விடம்விட்டு ஓடு, நான் துஷ்டர்களே கண்டிக்கிறவன் என்ருள். (௨௧)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍇𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌿𑌦𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ ॥௨௨॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑍈𑌕𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌲𑍂𑌖𑌲𑍇 𑌹𑌰𑍇 ।
𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌭𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌹𑍈𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍁𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌭𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌲𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍂𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௨௪॥
𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌵𑌧𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥௨௬॥
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌨𑌾 ।
𑌅𑌂𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௨௭॥

𑌭𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥௨௩॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌨𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇 𑌲𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 ॥௨௬॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌂𑌸𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍋𑌃 𑌹

அதில் ஒருத்தி ஏ கோபர்களே! மிகக் கொடூரமான காட்டுத் தீயைப் பாருங்கள். கண்களை மூடிக்கொள்ளுங்கள். சீக்கிரத்தில் உங்களுக்கு நன்மை செய்கிறேனென்றாள். (௨௨)

ஒருத்தி மற்றொருத்தியை மாலையால் கட்டிக்கொண்டு ஏ கிருஷ்ணா! நீ தயிர்ச் சட்டியை உடைத்து வெண்ணெயைத் திருடினதால் உன்னை இப்பொழுது உரலில் கட்டுகிறேனென்றாள். ஒருத்தி அழகிய கண்ணுள்ள மற்றொருத்தியின் முகத்தை மறைக்க மற்றொருத்தி பயங்காட்டினாள். (௨௩)

இவ்விதம் கோபிகைகள் பிருந்தா வனத்திலுள்ள மரங்கொடிகளைப்பார்த்து கிருஷ்ணனை விசாரித்துக் கொண்டு போகையில் அக்காட்டுத் தரையில் கமலமலர் துவஜம் வச்சிரம் அங்குசம் யவம் முதலிய ரேகைகளோடு கூடிய கிருஷ்ணனுடைய பாத அடையாளத்தைக் கண்டார்கள். (௨௪ ௨௫)

கிருஷ்ணன் போயிருக்கும் வழி யிதுதானென்று அவ்வடையாளங்களைக் கொண்டு தேடிச்செல்லும் கோபிகைகள் அவ்வடிகளின் முன்னே ஒரு பெண்ணினுடைய கால் அடிகளின் அடையாளமும் படிந்திருப்பதைப் பார்த்து வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறார்கள். (௨௬)

ஒரு யானையோடு மற்றொரு பெண் யானை தொடர்வதுபோல் கிருஷ்ணனுடைய தோள் மீது கை போட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்து போயிருக்கும் எவளுடைய காலடிகள் இவைகள்? (௨௭)

अनयाराधितो नूनं भगवान् हरिरीश्वरः।
यन्नो विहाय गोविन्दः प्रीतो यामनयद्रहः॥ ॥௨௮॥
धन्या अहो अमी आल्यो गोविन्दाङ्घ्र्यब्जरेणवः।
यान् ब्रह्मेशौ रमा देवी दधुर्मूर्ध्न्यघनुत्तये॥ ॥௨௯॥
तस्या अमूनि नः क्षोभं कुर्वन्त्युच्चैः पदानि यत्।
यैकापहृत्य गोपीनां रहो भुङ्क्तेऽच्युताधरम्॥ ॥௩௰॥
न लक्ष्यन्ते पदान्यत्र तस्या नूनं तृणाङ्कुरैः।
खिद्यत्सुजाताङ्घ्रितलामुन्निन्ये प्रेयसीं प्रियः॥ ॥௩௧॥
इमान्यधिकमग्नानि पदानि वहतो वधूम्।
गोप्यः पश्यत कृष्णस्य भाराक्रान्तस्य कामिनः॥ ॥௩௨॥
अत्रावरोपिता कान्ता पुष्पहेतोर्महात्मना।

क्षिन्याः॥௨௭॥ अनयेति॥ रहः एकान्तस्थाने॥௨௮॥ धन्या इति॥ हे सख्यः सख्यः अहो धन्या अतिधन्याः। गोविन्दाङ्घ्र्यब्जरेणवः। तत्र हेतुः यानिति अस्माभिरप्येतत्तृणविशेषेण तमेव कृष्णं प्राप्स्याम इति भावः॥௨௯॥ अन्या आहुः॥ तस्या इति॥ गोपीनां मध्ये। अयं भावः। पवित्रं यदि तस्याः पदानि सापह्रुतानि न सहेयुः तानि तु नः क्षोभं कुर्वन्तीति॥௩௰॥ तदसंबद्धानि केवलं कृष्णपदान्येव विविच्य तत्त्वस्तुं दृष्ट्वा परस्परं संवदन्त्यः तदाह॥ नलक्ष्यन्त इति॥ खिद्यती सुजाते सुकुमारे अङ्घ्रि

நம்மெல்லோரையும் தள்ளிவிட்டு இரகசியமான இடத்திற்கு எவளைக்கோவிந்தன் யழைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிருரோ அவள் பகவானுயும் ஈசுவரனுயுமிருக்கும் அவரை நன்ருய் ஆராதித்திருக்கிருர்கள்; நிச்சயம். (௨௮)

ஏ தோழிமார்களே! கோவிந்தன் பாதபத்மங்களின் ஸம்பந்தம் பெற்ற இத்தூளிகள் அதிக புண்ணியம் பெற்றவைகள். ஏனென்ருல் பிரம்ம தேவனும் ருத்திரனும் லக்ஷ்மி தேவியும் தேவர்களும் தங்கள் பாப நிவர்த்திக்காக இத்தூள்களைச் சிரசில் தரிக்கிருர்கள். (௨௯)

நம் யாவருக்கும் பொதுவான கிருஷ்ணனுடைய அதராமிருதத்தை அபகரித்து இரகசியமாக அனுபவிக்கிருள். ஆனதினுல் தான் இவளுடைய கால் அடிகள் நமக்கு அதிக மனக்கலக்கத்தைச் செய்கின்றன. (௩௰)

சில விடங்களில் கிருஷ்ணனுடைய கால் அடிகளை மட்டும்பார்த்து அப்பெண்ணின் அடிகளைப் பாராவிட்டால், புற்கள் குத்திச் சிவந்து மெதுவான உள்ளங்கால்களை உடைய அப்பெண்ணை கிருஷ்ணன் சுமந்து சென்றிருக்கிருர் என்ருர்கள் சிலர். (௩௧)

ஏ கோபிகைகளே! அப்பெண்ணினிடத்தில் காமங்கொண்டு அவளைச்சுமந்து செல்லும் கிருஷ்ணனுடைய இக்காலடிகள் பூமியில் அழுந்தி அதிகம் புதைந்திருக்கின்றன பாருங்கள். இவ்விடத்தில் அவளுக்காக கிருஷ்ணன் பூப்பறித்திருக்

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌵𑌚𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௩௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑌕𑌲𑍇 𑌪𑌦𑍇 ।
𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩௪॥
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍂𑌡𑌯𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௬॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌮𑌨𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌨𑍇 ॥ ॥௩௭॥
𑌸𑌾 𑌚 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌸𑍌 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௩௮॥

[illegible] ॥௩௧॥௩௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌸𑌕𑌲𑍇 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌾𑌨𑍂𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾 [illegible] ॥ 𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍂𑌡𑌯𑌤𑌾 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌇𑌹 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥௩௫॥ 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌰𑍇𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 [illegible] 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 [illegible] ।

க்கிறார். இவ்விடத்தில் அப்பெண்ணை இறக்கி பறித்த புஷ்பத்தை அவள் தலையில் சூட்டி, அவளிடத்தில் அவள் பிரியத்திற்காக காமங்கொண்டு கிருஷ்ணன் அவளோடு உட்கார்ந்திருக்கிறார். (௩௨ ௩௩)

கால்களின் அடிப்பாகங்கள் படாமல் முன் பாகத்தின் இரண்டு அடிகளிருப்பதைப்பார்த்து, அவளிடத்தில் காமங்கொண்ட கிருஷ்ணன் அப்பூக்களால் அவள் தலையை அலங்கரித்தார் என்றார் சிலர். (௩௪)

அப்பூக்களை அப்பெண் தலையில் அலங்கரித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் கிருஷ்ணன் உட்கார்ந்திருக்கிறான்; இது நிச்சயம் (என்றார் சிலர்). (௩௫)

கிருஷ்ணன் பெண் மாயைக்கு அடங்காதவனும் ஆத்துமாராமனும் ஆத்துமரதனுமாக விருந்தாலும் காமத்துக்கு அடிமைகளாய புருஷர்களுடைய இகழ்ச்சியான செய்கையையும் அவ்வித மாதர்களுடைய இகழ்ச்சியான எண்ணத்தையும் அபிநயம் செய்து கொண்டு அப்பெண்ணுடன் ரமித்திருக்கிறார். (௩௬)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அழைத்துக்கொண்டுபோன பெண்ணைத் தவிர காட்டில் விட்டுப்போன மற்ற பெண்கள் மதிகெட்டு இவ்விதமாக லீலைகளைச்செய்து கொண்டு திரிந்தார்கள். (௩௭)

விரும்புகிற கோபிகைகளை விட்டு, கிருஷ்ணன் அன்புடன் தன்னை சேவிப்பதால் மற்ற மாதர்களை விடத் தான் மேன்மை பெற்றவளென்று கிருஷ்ணன் தம்மோடு அழைத்துப் போனவள் நினைத்தாள். (௩௮)

தத்தோ கத்வா வநோத்தேஶம் த்ருப்தா கேஶவமப்ரவீத் |
ந பாரயேऽஹம் சலிதும் நய மாம் யத்ர தே மந: || ||௩௯||
ஏவமுக்த: ப்ரியாமாஹ ஸ்கந்த ஆருஹ்யதாமிதி |
ததஶ்சாந்தர்தே க்ருஷ்ண: ஸா வதூரந்வதப்யத || ||௪0||
ஹா நாத ரமண ப்ரேஷ்ட க்வாஸி க்வாஸி மஹாபுஜ |
தாஸ்யாஸ்தே க்ருபணாயா மே ஸகே தர்ஶய ஸந்நிதிம் || ||௪௧||
அந்விச்சந்த்யோ பகவதோ மார்கம் கோப்யோऽவிதூரித: |
தத்ருஶு: ப்ரியவிஶ்லேஷமோஹிதாம் து:கிதாம் ஸகீம் || ||௪௨||
தயா கதிதமாகர்ண்ய மாநப்ராப்திம் ச மாதவாத் |
அவமாநம் ச தௌராத்ம்யாத்விஸ்மயம் பரமம் யயு: || ||௪௩||
ததோऽவிஶந்வநம் சந்த்ரஜ்யோத்ஸ்நா யாவத்விபாவ்யதே |
தம: ப்ரவிஷ்டமாலக்ஷ்ய ததோ நிவவ்ருது: ஸ்த்ரிய: || ||௪௪||

காமிநாமிதி||௩௬||௩௭|| ஸ்த்ரீணாம் தௌராத்ம்யமாஹ அஹ்யாமேதி ||ஏஷேதி|| காமே யாநமாமநேநஸாயநம் யாஸாம் தா: | ஸர்வா ஹித்வா மாம் பஜத இதி ஸோதா ராத்மாநம் பரிஷ்வங்கோ ஜதி||௩௮||௩௯|| காமிநாம் தைந்யம் தர்ஶயதி ||ஏவமுக்த இதி|| || அவம் ஶிதமவமாஹ|| ததஶ்சேதி|| தஸ்யாம் ஸக்தாயாமேவ ஸௌஷ்டவதாயாம் ஸம்ததிர்த இத்யர்த்த:||௪0|| அநுதாபமாஹ|| ஹா நாதேதி || ௪௧ || அந்விச்சந்த்ய இதி|| அவிதூரித: ப்ரியமார்காதவிதூரத ஏவ||௪௨||௪௩|| தத இதி|

வனத்தில் செல்லும் மதங்கொண்ட ஒருத்தி ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்த்து இனி என்னால் ஒரு அடியும் வைத்து நடக்க முடியாது. என் மனதிற்குப் பிரியமான இடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போங்களென்று சொல்ல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவளைப் பார்த்து என் தோள் மீதில் ஏறிக்கொள் என்றார். உடனே அவள் அப்படிச் செய்ய ஆரம்பிக்கவும் பகவான் மறைந்துவிட்டார். மறைந்ததைப் பார்த்து அவள் மிக்க அனுதாபமடைந்தாள். (௩௯ ௪0)

பிறகு அவள் ஏ நாத! ஏ ரமண! அன்புள்ள ஏ தோழா ! ஏ பலசாலியே ! நீர் எங்கெங்கேயோ போயிருக்கிறீரே, ஏழையும் அடிமையுமாகிய எனக்கு உமது தரிசனம் கொடும் என்றார். (௪௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை தேடிச்சென்ற கோபிகைகளெல்லாம் தாங்கள் போகும் வழியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காணாமல் மயங்கி வருத்தப்படும் தங்கள் தோழியைக் கண்டார்கள். (௪௨)

அவள், தனக்கு கிருஷ்ணன் செய்த வெகுமதியையும், தன் கொழுப்பினால் தானடைந்த அவமதிப்பையும், சொல்லக்கேட்டு, யாவரும் பரம ஆச்சரியமடைந்தார்கள். (௪௩)

பிறகு அவளும் மற்றவர்களும் காட்டில் சென்று நிலா வெளிச்சமுள்ள வரையில் கிருஷ்ணனைத்தேடி இருள் சூழக்கண்டு பின் திரும்பிவிட்டார்கள். (௪௪)

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌰𑍁𑌃 ॥ ॥௪௫॥
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌨𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 । 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௪௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂𑌤𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௫॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌗𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அப்பொழுது அவர்கள் அவரிடத்திலேயே மனம் சென்றவர்களாகவும் அவரைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டும் அவருடைய லீலைகளையே அபினயஞ்செய்துக்கொண்டும் அவர் குணங்களையே பாடிக்கொண்டும் அவரையே தங்கள் உயிரென்று பாவித்து தங்கள் வீடுகளை நினைக்கவில்லை. (௪௫)

அவர்கள் அவரையே தியானித்துக்கொண்டு மறுபடியும் யமுனாநதி மணலுக்குச் சென்று யாவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு பாடினார்கள். (௪௬).

ராஸக்கிரீடையில் கிருஷ்ணனைத்தேடிய

(30-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

एकत्रिंशाध्याय प्रारम्भः॥
गोपिकागीत प्रारम्भः.
॥गोप्यः॥

जयति तेऽधिकं जन्मना व्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदत्र हि।
दयित दृश्यतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते॥१॥

शरदुदाशये साधुजातस—
त्सरसिजोदरश्रीमुषा दृशा।
सुरतनाथ तेऽशुल्कदासिका
वरद निघ्नतो नेह किं वधः॥ ॥२॥

एकत्रिंशे निशायां ताः पार्श्वे नष्टे विनष्टहर्षा(?)
कृष्णमेवानुगायन्त्यः प्रार्थयन्ते तदागमम्॥

जयतीति॥ हे दयित ते जन्मना व्रजः अधिकं यथा भवति तथा जयति। उत्कर्षेण वर्तते। यस्मात् त्वमत्र जातः तस्मात्। इन्दिरा लक्ष्मीः अत्र हि व्रजमलंकृत्य वर्तते। एवं व्रजे सर्वेष्वपि मोदमानेष्वत्र तावकाः स्वीयगोपीजनाः त्वयि त्वदर्थमेव कथंचिद् धृता असवो यैस्ते त्वां विचिन्वते मृगयन्ते। अतस्त्वया दृश्यतां प्रत्यक्षीभूयतामिति। यद्वा अस्माभिर्भवान् दृश्यताम्। यद्वा। एवं त्वया दृश्यताम् एते विचिन्वन्ति। [illegible] बहूनां वक्तृत्वाद्बहुवचनम् [illegible] तथा विलपन्ति स्म॥१॥ तत्र विचिन्वन्त्य ऊचुः [illegible]॥शरदिति॥ शरदुदाशये शरत्कालीने सरसि साधुजातसत्सरसिजोदरश्रीमुषा साधु जातं सम्यग् विकसितं यत् सत्सरसिजं तस्योदरे या श्रीः शोभा तां मुष्णाति हरतीति तथा। तया दृशा नेत्रेण हे सुरतनाथ संभोगपते वरदाशिषां

31-வது அத்தியாயம்
கோபிகைக்ள் கானம்செய்தல்

ஏ தயித! நீ இவ்விடத்தில் பிறந்ததால் கோகுலம் லக்ஷ்மி சான்னித்தியம் பெற்று மேன்மையாக விளங்குகிறது. உன் மீதில் பிராணனை வைத்திருக்கும் கோபிகைகள் திக்குகள் தோறும் உன்னைத் தேடுகிறார்கள். ஆகையால் மறைந்திராமல் நேரில் வாரும். (௧)

ஏ சுரதனாத்! ஏ வரத ! சரத்காலத்தில் நல்ல குளத்தில் நன்றாய் மலர்ந்த தாமரைப் பூவின் உட்புற அழகினும் அழகுள்ள உமது கண்களால் பார்த்து விட்டுப் பின் அடிமையாகிய எங்களை விட்டுப் பிரிந்துகொள்வது வதை யல்லவோ ? (௨)

விஷஜலாப்யயாத்வ்யாலராக்ஷஸா—
 த்வர்ஷமாருதாத்வைத்யுதாநலாத்।
வ்ருஷமயாத்மஜாத்விஶ்வதோபயா—
 த்ருஷப தே வயம் ரக்ஷிதா முஹு:॥ ॥௩॥

ந கலு கோபிகா நந்தநோ பவா—
 நகிலதேஹிநாமந்தராத்மத்ருக்।
விகநஸார்த்திதோ விஶ்வகுப்தயே
 ஸக உதேயிவாந் ஸாத்வதாம் குலே॥ ॥௪॥

விரசிதாபயம் வ்ருஷ்ணிதுர்ய தே
 சரணமீயுஷாம்ஸம்ஸ்ருதேர்பயாத்।
கரஸரோருஹம்காந்த காமதம்
 ஶிரஸி தேஹி ந: ஶ்ரீகரக்ரஹம்॥ ॥௫॥

வ்ருத । அஶுல்கதாஸிகா: அமூல்யதாஸீ: ந: நிக்நதோ மாரயத: தே தவ வதா க்ரியமாண: இஹலோகே வதோ ந பவதி கிம் ஶஸ்த்ரேணைவ வதோ வத: கிம் த்ருஶா வதோ வதோ ந பவதி கிந்து பவத்யேவ । அதஸ்த்வத்த்ருஶா அபஹ்ருத ப்ராணப்ரத்யர்ப்பணாய ஸ்வயா த்ருஶ்யதாமிதி பாவ: । ஸ்வயா த்ருஶ்யதாமிதி யதா ஸம்பவம் ஸம்புத்ராகாங்க்ஷேஷ: ॥௨॥ கிஞ்ச பஹுப்யோ ம்ருத்யுப்ய: க்ருபயா ரக்ஷிதா: கிமிதீதாநீம் த்ருஶாஸநயம் ப்ரேக்ஷ்யமாண யஸீத்யாஹு:॥ விஷேதி॥ ஹே ருஷப ஶ்ரேஷ்ட விஷமயாஜ்ஜலாத் அப்யய: நாஶஸ்தஸ்மாத்। ததா வ்யாலராக்ஷஸாதகாஸுராத்। வர்ஷமாருதாத் வைத்யுதாநலாத் அஶநிநிபாதாத்। வ்ருஷாத் அரிஷ்டாஸுராத்। மயாத்மஜாத் வ்யோமாத்। விஶ்வத: ஸர்வதோ பயாச்ச தாவாக்ந்யுபத்ரவாதிநா ரக்ஷிதா: கிமிதீதாநீமுபேக்ஷஸ இதி பாவ:॥ ௩ ॥ அகிலவிஶ்வபாலநாயாவதீர்ணஸ்ய தவ ஸ்வீயோபேக்ஷா த்வநுசிதேத்யாஶயேநாஹு:॥ நகல்விதி॥ கோபிகாநந்தநோ யஶோதாஸுதோ ந பவதி। கிந்து ஸர்வப்ராணிநாம் புத்திஸாக்ஷீ। நநு ஸகிவசஸ்யேர்

ஏ ரிஷப! இதற்குமுன் யமுனை நதியின் விஷ ஜலம், மலைப்பாம்பாகிய இராக்ஷஸன், காத்து இடிகலந்த மழை, மயன்பிள்ளையாகிய விருஷன் இன்னும் பகாசுரன் முதலிய இவர்களால் நேரிட்ட ஆபத்துக்களிலிருந்து, காத்து இப்போது எங்களை உபேட்சை செய்யக் காரணமென்ன? (௩)

ஏ தோழா! நீர் யசோதையின் பிள்ளையன்று, சகல ஜீவாந்தர்யாமியாகிய நீர் பிரமதேவன் வேண்டியபடி உலகங்களை ரக்ஷிக்க யதுகுலத்தில் அவதரித்தவர். (௪)

ஏ காந்தா! யாதவ சிரேஷ்டனே! உலகவாழ்வுக்குப்பயந்து உம்மைச் சரணமடைந்த பக்தர்களுக்கு அபயம் கொடுப்பதும் வேண்டும் வரனைக் கொடுப்பதும் ஸ்ரீதேவியின் கரங்களைப் பற்றுவதுமான உமது கையை எங்கள் சிரசில்வையும்.

व्रजजनार्तिहन् वीर योषितां निजजनस्मयध्वंसनस्मित ।
भज सखे भवत्किङ्करीः स्म नो जलरुहाननं चारु दर्शय ॥௬॥

प्रणतदेहिनां पापकर्शनं
  तृणचरानुगं श्रीनिकेतनम् ।
फणिफणार्पितं ते पदाम्बुजं
  कृणु कुचेषु नः कृन्धि हृच्छयम् ॥ ॥௭॥

मधुरया गिरा वल्गुवाक्यया
  बुधमनोज्ञया पुष्करेक्षण ।
विधिकरीरिमा वीर मुह्यती-
  रधरसीधुनाप्याययस्व नः ॥ ॥௮॥

भवति तत्राहुः। विखनसा ब्रह्मणा विश्वपालनाय प्रार्थितस्सन् सा
त्वतां कुले उदेयिवानुदितोऽसि ॥௪॥ तस्मात्त्वदाश्रितानामस्माकमेतत्कृत्यमित्याशयेनाहुः
त्रिभिः। अर्थिनामभयं सम्पादयेत्याहुः त्रिभिः ॥ विरचितेति॥ हे वृ
ष्णिधुर्य संसृतेर्भयात्ते चरणमीयुषां शरणं प्राप्तानां
प्राणिनां विरचितं दत्तमभयं येन तत्तथा हे कान्त कामदं तथा
श्रियः करं गृह्णातीति तथा तव करसरोरुहं नः शिरसि धेहि॥
௫॥ व्रजेति॥ हे व्रजजनार्तिहन् हे वीर निजजनानां यः स्मयो गर्व
स्तस्य ध्वंसनं नाशकं स्मितं यस्य तथाभूत हे सखे। भवत्किङ्करीः
नोऽस्मान् भज। स्मेति निश्चितम्। प्रथमं तावज्जलरुहाननं चारु
योषितां नो दर्शय ॥௬॥ प्रणतेति। कविशेषेण प्रणतानां
देहिनां पापकर्शनं पापहन्तृ तृणचरान् पशूननुगच्छ
त्यनुव्रजतीति तथा सौन्दर्येण श्रियो निकेतनं वीर्यातिरेकेण फणि
नः फणास्वर्पितं ते पदाम्बुजं नः कुचेषु कृणु कुरु। किं च
हृच्छयं कामं कृन्धि छिन्धि ॥௭॥ मधुरयेति॥ हे पुष्करेक्षण तवैव
मधुरया गिरा वल्गूनि वाक्यानि यस्यां तथा बुधानां मनोज्ञया मुह्य

கோபர்களின் தீங்கைவிலக்குகிறவரும் வீரனும் அடியார்களின் கர்வத்தைப் போக்கும் சிரிப்புடையவருமான தோழனே! அடிமைகளாகிய எங்கள் பக்கம் வாரும், தாமரைப் பூப்போன்ற உமது வதனதரிசனந்தாரும், வந்திப்பவருடைய பாபங்களைப் போக்குகிறதும் மேயும் பசுக்களினிடத்தில் மனமிரங்கிப்பின்தொடருவதும் லக்ஷ்மிக்கு வாசஸ்தானமாயிருப்பதும் காளிங்கனது படங்களின்மீதில் கூத்தாடினதுமான உமது பாதபங்கஜங்களை எங்கள் ஸ்தனங்களில் வைத்து எங்கள்மனதிலிருக்கும் விரகதாபத்தைதீரும் ஏ புஷ்கரேக்ஷண! ஏ வீர! இனிமையும் கற்றோர் மெச்சும் அழகுமுடைய உமது வார்த்தையில் மயங்கி உமக்கு அடிமையான எங்களுக்கு உமது அதராமிருதந் தந்து திருப்தி செய்யும்.   (௬ ௭ ௮)

தவ கதா²ம்ருதம் தப்தஜீவனம்
கவிபி⁴ரீடி³தம் கல்மஷாபஹம் ।
ஶ்ரவணமங்க³லம் ஶ்ரீமதா³ததம்
பு⁴வி க்³ருணந்தி யே பூ⁴ரிதா³ ஜனா: ॥ ॥ ௯ ॥
ப்ரஹஸிதம் ப்ரிய ப்ரேமவீக்ஷிதம்
விஹரணம் ச தே த்⁴யானமங்க³லம் ।
ரஹஸி ஸம்விதோ³ யா ஹ்ருதி³ஸ்ப்ருஶ:
குஹக நோ மன: க்ஷோப⁴யந்தி ஹி ॥ ॥ ௰ ॥

யா மாத்⁴வீரயேத்யுக்தம் । ஸாஹஸ்யதீ: ஜனா: ந: விப்ரலப்⁴ய ப்ரஸீயமானா க்ருபயைய ஸ ஸஞ்ஜீவயதீதி ॥ அ ॥ கிஞ்ச கஸ்மாத் தம் க்ஷீரஹேது ப்ராப்தமேவ ஶரணம் । கிந்தத் த்வயா ராதம் வாயயத்ல்லி: ஸ்மாக்ருதிமிவ புஞ்ஜிதமிதராஹு: ॥ ப⁴வதி ॥ கலைவைவாதம் க்ருதேதா: தவஜீவனம் ப்ரஸிஜாதராதஸ்துஷ்டராஹா: । கவிபி⁴: ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴ரபி ஸம்ஸ்துதம் ஸ்துதம் । தே³வபோ⁴க்³ய ஸுதா⁴தாஸ்து தேஷாம்ஸ்ப்ருஹம் ' கிஞ்ச கல்மஷாபஹம் காமகர்மாணி ஸஹனம் தத்ஸ்வரூபம் நைவம் ப்ரோக்தம் । கிஞ்ச ஶ்ரவணமங்க³லம் ஶ்ரவணமாத்ரேண மங்க³லப்ரத³ம் । தத்ஸ்வ நாவஷ்டனாபேக்ஷம் । கிஞ்ச ஶ்ரீமத்³ஸஸாம் தத்³ஸாஹகம் । ஸுவாஸிதம் ஸ்வக்ருதாம்ருதம் ஸுஹிதம் யதா²ப⁴வதி ததா² பு⁴வியே க்³ருணந்தி நிரூபயந்தி தேஜநா: பூ⁴ரிதா³: ப³ஹுதா³தார: ஜீவிதா³ இதீத்யர்த²: । யதா² ஸ்வவம்ப்ரூதம் ஸ்வக்யாம்ருதம் யே பு⁴வி க்³ருணந்தி தே பூ⁴ரிதா³: ப்ராணப்ரத³ ஜனஸ்ய ப³ஹுதா³த்ருத்வம் த: ஸுக்ருதி ந இத்யர்த²: । ஸ்வதத³த்தம் ப⁴வதி யே கேவலம் கதா²ம்ருதம் க்³ருணந்தி தே விதா த³தி யந்த்யா: கிம் புனர்யே த்வாம் பஶ்யந்தி அத: ப்ராயேணாஸ்மாகம் கதா²ம்ருதாஸ்வாதனம் ॥ ௯ ॥ நனு தர்ஹி மத்கதா²ஶ்ரவணேனைவ நிவ்ருத்தா ப⁴வத கிம் மத்ஸங்கே³ன ந கேவலம் ஶாஸக்ஷாத் பதிதா: வயம் தத்ராபி ஶாந்திம் ந விந்தா³ம இத்யாஹு: ॥ ப்ரஹஸிதமிதி ॥ ஹே ப்ரிய குஹக கபட ஸம்வித³: ஸங்கேதவார்த்தாணி ॥ க ॥ கிஞ்சாபி வயமிதி ப்ரேமாத்³ருஷ்டி வீதா: ஸ்வம் வாசனஸ்பூர்த்தா ஸ்பர்ஸகேன ஹேதுனா கபடஸ்வ

தாபத்திரயங்களால் வருத்தமடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கிறதும் கவீசுவரர்களால் துதிக்கப்பட்டதும் பாபகர்மங்களை விலக்குகிறதும் காதில் கேட்ட மாத்திரத்தில் மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் ஸ்ரீமான்களுக்குச் சாந்தத்தைக் கொடுப்பதுமான உமது கதையாகிற அமிர்தபானம் பண்ணுவோர் முற்பிறப்பில் வெகு புண்ணியம் செய்தவர்கள். (௯)

வஞ்சகனான பிரியனே! ஏகாந்தத்தில் எங்களுடன் நீர் செய்த சிரிப்பு அன்புடைய பார்வை பரிகாசம் இவைகளால் மனக்களிப்படைந்த நாங்கள் இப்பொழுது உம்மை நினைப்பது மங்களகரமானாலும் அவைகள் மனதைக் கலக்குகின்றன. (௰)

𑌚𑌲𑌸𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍
𑌨𑌲𑌿𑌨𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌲 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑍀𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌃
𑌕𑌲𑌿𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ ॥௧௧॥
𑌦𑌿𑌨𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈—
𑌰𑍍𑌵𑌨𑌰𑍁𑌹𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌘𑌨𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁—
𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥ ॥௧௨॥
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌕𑌾𑌮𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌧𑌰𑌣𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌾𑌪𑌦𑌿।
𑌚𑌰𑌣𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌚 𑌤𑍇
𑌰𑌮𑌣 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌧𑌿𑌹𑌨𑍍॥ ॥௧௩॥

𑌆𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣॥ 𑌚𑌲𑌸𑍀𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌚𑍍𑌚𑌲𑌸𑌿 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌲𑌿𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌣𑌿𑌶𑍈𑌃 𑌤𑍃𑌣𑍈𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌂 ॥ ௧௧॥ 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌨𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌘𑌨𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍋𑌰𑌜𑌶𑍍𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌨𑌰𑍁𑌹𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤 𑌆𑌨𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌕𑌲𑌯𑌸𑌿। 𑌨𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍀𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌆𑌧𑌿𑌹𑌨𑍍 𑌹𑍇 𑌰𑌮𑌣 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌪𑌦𑌿 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿

அழகிய நாதனே ! பசுக்களை மேய்ப்பதற்காக கோகுலமிருந்து வெளியில் சென்ற சமயத்தில் தாமரைப்பூப் போல அழகான உமது திருவடியானது சிறு கல் புல் முதலியவைகளில் நடந்தாலும் கசங்குமே யென்று எங்கள் மனம் கலங்குமே. (கக)

ஏ வீரரே ! புழுதியடைந்த நீலநிறமான முன் மயிர்கள் சூழ்ந்த உமது தாமரைப்பூப் போன்ற முகத்தைச் சாயங்காலவேளையில் காட்டி எங்களுக்கு ஆவலைப் பெருக்குகிறீர். (கஉ)

எங்கள் மனக் கவலையைத் தீர்க்கும் ரமணனே ! வணங்குகிறவர்கள் கோரிக்கையைக் கொடுப்பதும் பிரம்மதேவன் பூஜித்ததும் பூமியை அலங்கரிப்பதும் ஆபத்தில் நினைத்தாலும் சுகம் தருவதுமான உமது பாதபங்கஜத்தை எங்கள் ஸ்தனங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும். (கங

𑌸𑍁𑌰𑌤𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑌰𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌤𑌰 𑌵𑍀𑌰 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍॥ ॥௧௪॥

𑌅𑌟𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌤𑍇
𑌜𑌡 𑌉𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍍॥ ॥௧௫॥

𑌪𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍—
𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌗𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌕𑌿𑌤𑌵 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿॥ ॥௧௬॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌂 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌾𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑌿॥௧௩॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌹𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌤𑍇 𑌅𑌧𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌇𑌤𑌰𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍॥௧௪॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑌯𑌤𑌯 𑌇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌵𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨॥ 𑌅𑌟𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌅𑌟𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂। 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌤𑌵

ஏ வீர! சுரதசுகத்தை விருத்தி பண்ணுகிறதும் வருத்தங்களைத் தீர்ப்பதும் ஊதும் புல்லாங் குழலால் நன்றாய் முத்தமிட்டு அதைக் கேட்பவர்களுக்கு வேறு விருப்பங்களில் வெறுப்புண்டாகும்படி செய்வதுமான உமது அதராமிருதத்தை எங்களுக்குக் கொடும். (௧௪)

நீர் பகலில் காட்டுக்குச் சென்றபிறகு உம்மைப் பாராத ஒரு அரை நிமிஷமும் எங்களுக்கு ஒருயுகமாகின்றதே. சாயங்காலத்தில் சுருண்ட குந்தளங்களால் அழகு பொருந்திய முகத்தைப் பார்க்கும் எங்கள் கண்களுக்கு இமை கொட்டுதலை உண்டாக்கிய பிரம்மதேவன் ஜடனன்றோ? (௧௫)

ஏ ஸ்தரீலோலனே! கணவன் பிள்ளை பந்துக்கள் உடன்பிறந்தார் இவர்கள் எல்லாரும் தடுக்க அவர்களை மீறிக்கொண்டு இன்பமாய்ப்பாடும் உமதுபாட்டைக் கேட்டு மயங்கிஉமது பக்கத்தில் ஓடிவந்து நிற்கும் எங்களைப்போன்ற பெண்களை இராக்காலத்தில் எவன் தள்ளிவிடுவான். (௧௬)

𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍁𑌰𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌧𑌾𑌮𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌤𑍇
𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨𑌮𑍍॥ ॥௧௮॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌕𑍃𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌡𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌸𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌨𑍇𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌂॥௧௫॥ 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨 𑌸𑌤𑍀𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍। 𑌕𑌥𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌲𑌪𑌦𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌗𑌤𑍀𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃। 𑌗𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌹𑍇 𑌕𑌿𑌤𑌵 𑌶𑌠 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௬॥ 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨॥ 𑌰𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌧𑌾𑌮𑌤𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿॥௧௭॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌚। 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍 𑌈𑌷𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍋𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃॥௧௮॥ 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥𑌯𑌤𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇

காமவிகாரத்தைத் தரும் ஏகாந்த பரிகாசத்தையும் அன்புடன் கனிந்தொழுகும் பார்வையுமுள்ள முகத்தையும் ஸ்ரீ தேவிக்கு இருப்பிடமும் விசாலமுமான உம்முடைய மார்பையும் பார்த்து எங்களுக்கு அதிக விருப்பமுண்டாகி மனம் மயங்கி வருந்துகிறது. (கஎ)

உலகமுழுதுக்கும் மங்களம் அருள்பவனே ! கோகுலத்திலும் காடுகளிலும் வசிக்கும் எல்லாருடைய பாவங்களையும் போக்கி மங்களந்தருவது உம்முடைய அவ்தாரம். ஆகையால் உம்மை விரும்புகிறவர்களுடைய மன வருத்தத்தை போக்கும் மருந்தை உம்மிடத்தில் மிக்க விருப்பமுள்ள எங்களுக்கு மனப்பூர்வமாகக் கொடும். (கஅ)

यत्ते सुजातचरणाम्बुरुहं स्तनेषु
भीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ।
तेनाटवीमटसि तद्व्यथते न किंस्वित्
कूर्पादिभिर्भ्रमति धीर्भवदायुषां नः॥ ॥१९॥

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे

रासक्रीडायां

गोपिकागीतं नामैकत्रिंशोऽध्यायः.

प्रिय यत्ते तव सुकुमारं पदाब्जं कठिनेषु कुचेषु सञ्चलनशङ्किताः शनैश्शनैः दधीमहि यावद्येव वयम् । तेन अटवीमटसि गच्छसि नयसीति वा पश्चाद्वा गां विदन्त्यां वा कूर्पाग्रं नवेव नाटयसि भ्रामयसि। तत्तदा तत्पादाम्बुजं वा॥ कूर्पादिभिः सूक्ष्मपाषाणादिभिः किं स्विन्न व्यथते कथं नानानव्यथेतेति । भवानेवायुर्जीवनं यासां तासां नो धीर्भ्रमति मुह्यतीति॥

इति भावार्थदीपिकायां एकत्रिंशोऽध्यायव्याख्या.

சிரேஷ்டமான தாமரைப்பூப் போன்ற உமது பாதபத்மங்களை மிகக் கடினமான எங்கள் ஸ்தனங்களில், கசங்கிப்போகுமெனப் பயந்து மெதுவாகத் தாங்கி வருகிறோமே. அப்படியிருக்க, பருக்கைக்கற்கள் முதலியவைகள் நிறைந்த இடங்களில் சஞ்சரிப்பதில் அப்பாதங்களுக்கு வருத்தமுண்டாகாதோவென்று எண்ணி உம்மையே ஜீவனாகக்கொண்ட எங்கள் மனம் மயங்குகிறது. (௧௯)

கோபிகைகளின் பாடலென்கிற

(31-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾 ।
𑌰𑍁𑌰𑍁𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑍌𑌰𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌃 ॥ ॥௨॥
𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌂𑌸𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௪॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥
𑌸𑌦𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௧॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌃 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌰𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥௩॥ 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 ॥௪॥௫॥ 𑌏𑌕𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

32-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ அரசனே! கோபிகைள் முன் சொன்ன விதமாகவும் இன்னும் பலவித மாகவும் தோன்றியபடியெல்லாம் பேசிக்கொண்டும் இனிமையாய்ப்பாடிக்கொண்டும் கிருஷ்ண தரிசனத்தில் ஆவல் கொண்டு உரத்த சத்தமிட்டு அழுதார்கள். அப்பொழுது சௌரியானவர் மன்மதனுக்கு மன்மதனென்று சொல்லும் படியான வடிவங்கொண்டு பீதாம்பரம் வனமாலை இவைகளணிந்து மலர்ந்த முக கமலமுடையவராய் அவர்கள் முன் தோன்றினர். (க-உ)

அவ்விதம் தோன்றிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து அன்பினால் மலர்ந்த கண்களுடைய அப்பெண்கள் யாவரும் கைகால் முதலியவைகள் பிராணனை அடைந்ததுபோல் ஏககாலத்தில் ஒரே நிமிஷத்தில் எழுந்திருந்தார்கள். (ங)

அவர்களில் ஒருத்தி சந்தோஷத்துடன் கைகூப்பிக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடைய கரகமலத்தைப் பிடித்தாள். மற்றொருத்தி தோளில் சந்தனம் பூசி அவருடைய பாகுவைத் தன்மேல் வகித்தாள். (ச)

காசிதஞ்ஜலிநாக்ருஹ்ணாத் தந்வீ தாம்பூலசர்விதம்।
ஏகா தத³ங்க்⁴ரிகமலம் ஸந்தப்தா ஸ்தநயோரதா⁴த்॥ ॥௫॥
ஏகா ப்⁴ருகுடிமாப³த்⁴ய ப்ரேமஸம்ரம்ப⁴விஹ்வலா।
க்⁴நந்தீவைக்ஷத் கடாக்ஷேபை: ஸந்த³ஷ்டத³ஶநச்ச²தா³॥ ॥௬॥
அபராநிமிஷத்³த்³ருக்³ப்⁴யாம் ஜுஷாணா தந்முகா²ம்பு³ஜம்।
ஆபீதமபி நாத்ருப்யத் ஸந்தஸ்தச்சரணம் யதா²॥ ॥௭॥
தம் காசிந்நேத்ரரந்த்⁴ரேண ஹ்ருதி³ க்ருத்வா நிமீல்ய ச।
புலகாங்க்³யுபகு³ஹ்யாஸ்தே யோகீ³வாநந்த³ஸம்ப்லுதா॥ ॥௮॥
ஸர்வாஸ்தா: கேஶவாலோகபரமோத்ஸவநிர்வ்ருதா:।
ஜஹுர்விரஹஜம் தாபம் ப்ராஜ்ஞம் ப்ராப்ய யதா² ஜநா:॥ ॥௯॥

காசிதித்யத்ர ப்ரேமஸம்ரம்பே⁴ண ப்ரணயகோபாவேஶேந விஹ்வலா விவஶா ஸந்த³ஷ்டா: த³ஶநச்ச²தா³: யயா। கடா: கடாக்ஷா: தை: யே ஆக்ஷேபா: பரிஹாஸா: தைஸ்தாட³யந்தீவ ஐக்ஷத॥௬॥ அபரேதி॥ அநிமிஷத்³ப்⁴யாம் அநிமீலந்தீப்⁴யாம் த்³ருக்³ப்⁴யாம் ஆபீதமபி ஸம்யக் த்³ருஷ்டமபி ஸந்த: ஸந்தோஷாணா நாத்ருப்யத்॥௭॥ தமிதி॥ ஹ்ருதி³ க்ருத்வா ஹ்ருத³யம் நீத்வேத்யர்த²:। ஆநந்த³ஸம்ப்லுதேதி வா பாட²:॥௮॥ ஸர்வா இதி॥ ப்ராஜ்ஞம் ஈஶ்வரம் ப்ராப்ய யதா² ஸுஷுப்தௌ ஜநா:। யத்³வா ப்ராஜ்ஞம் ப்³ரஹ்மஜ்ஞம் ப்ராப்ய யதா² ஸம்ஸாரிண:। யத்³வா ப்ராஜ்ஞம் ஸாக்ஷாத்³விஶ்வஸாக்ஷிணம் ப்ராப்ய யதா² விஶ்வதைஜஸாவஸ்தா² ஜீவா:॥௯॥ தாபி

பின் ஒரு பெண் தன் இருகையினாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தம்பலத்தை ஏந்தினாள். மற்றொருத்தி காமவிகாரத்தில் தாபமடைந்து ஸ்தனங்களின்மேல் கிருஷ்ணனுடைய பாதகமலங்களை வைத்துக்கொண்டாள். (ரு)

மற்றொருத்தி சினேகத்தினாலுண்டாகும் கோபாவேசத்தினால் புருவங்களை நெறித்துக்கொண்டும் உதடுகளைப் பற்களால் கடித்துக்கொண்டும் கடைக்கண்களால் அடிக்கிறவள் போல் பார்த்தாள். (சு)

மற்றொருத்தி ஸ்ரீகிருஷ்ணன் முககமலத்தைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்தும் சேவித்தும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பாதங்களைத் தரிசித்த சாதுக்கள் போல் திருப்தி அடையவில்லை. (எ)

வேறொருத்தி தன் கண் வழியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை மனதுக்குள் செலுத்தி கண்களை மூடிக்கொண்டு அவரை ஆலிங்கனஞ் செய்து புளகாங்கித முற்று மகா யோகிபோல் ஆனந்தத்தில் மூழ்கினாள். (அ)

சம்சாரிகள் ஈசுவரனை அடைந்து சுகிப்பதுபோல் அப்பெண்கள் யாவரும் கிருஷ்ணனைப் பார்த்த மகோத்சவத்தினால் சுகித்து விரகதாபத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார்கள். (கூ)

தாபி⁴ர்விதூ⁴தஶோகாபி⁴ர்ப⁴க³வாநச்யுதோ வ்ருத: ।
வ்யரோசதாதி⁴கம் தாத புருஷ: ஶக்திபி⁴ர்யதா² ॥ ॥௰॥
தா: ஸமாதா³ய காலிந்த்³யா நிர்விஶ்ய புலிநம் விபு:⁴ ।
விகஸத்குந்த³மந்தா³ரஸுரப்⁴யநிலஷட்பத³ம் ॥ ॥௧௧॥
ஶரச்சந்த்³ராம்ஶுஸந்தோ³ஹத்⁴வஸ்ததோ³ஷாதம: ஶிவம் ।
க்ருஷ்ணாயா ஹஸ்ததரலாசிதகோமலவாலுகம் ॥ ॥௧௨॥

தத்³த³ர்ஶநாஹ்லாத³விதூ⁴தஹ்ருத்³ருஜோ
மநோரதா²ந்தம் ஶ்ருதயோ யதா² யயு: ।
ஸ்வைருத்தரீயை: குசகுங்குமாங்கிதை-
ரசீக்லுபந்நாஸநமாத்மப³ந்த⁴வே ॥ ॥௧௩॥

தாபி⁴ரிதி॥ வ்யரோசத ஶக்திபி:⁴ ஸத்த்வாதி³பி:⁴ யதா²। யதா² புருஷ: வ்யரோசத: ஜ்ஞாநவீர்யப³லாதி³பி:⁴। யதா² வ்யரோசேதேநுஷங்க: ப்ரக்ருத்யாத்³யுபாதி⁴விஶிஷ்டோ யதா² வ்யரோசத தத்³வத் ॥ ௰ ॥ தா இதி॥ விகஸத்குந்த³மந்தா³ராதி³பி:⁴ ஸுரபி⁴ர்யோऽநில: தஸ்மாத் ஷட்பதா³ யஸ்மிந்॥௧௧॥ ஶரதி³தி॥ ஶரச்சந்த்³ராம்ஶூநாம் ஸந்தோ³ஹை: ஸமூஹை: த்⁴வஸ்தம் தோ³ஷாதம: ராத்ரிதமோ யஸ்மிந் தத்। அத: ஶிவம் ஸுக²கரம்। ஹஸ்தைஸ்தரங்கை³ராசிதா: ஸஞ்சிதா: ஸ்ருஷ்டா: கோமலா வாலுகா யஸ்மிந்। ஏவம் பூ⁴தம் புலிநம் தா: ஸமாதா³ய நிர்விஶ்ய தத்ர தாபி⁴ர்வ்ருத: அதி⁴கம் வ்யரோசதேதி வக்ஷ்யமாணாந்வய:॥ ௧௨॥ தத்³தி³தி॥ தத்³த³ர்ஶநாஹ்லாதே³ந விதூ⁴தா ஹ்ருத்³ருஜோ யாஸாம் தா: ஶ்ருதயோ யதே²தி அந்வய:। யதா² கர்மகாண்டே³ ஶ்ருதய: பரமேஶ்வரமபஶ்யந்த்ய:

பரமாத்துமா முக்குணங்களில் வியாபித்து வெவ்வேறுவிதமாக விளங்குவதுபோல் விரகதாபம் நீங்கிய பெண்களுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பிரகாசித்தார். (௰)

விபுவாகிய கிருஷ்ணன் அப்பெண்களை அழைத்துக்கொண்டு மலர்ந்தகுந்த புஷ்பம் மந்தார புஷ்பம் இவைகளின் வாசனையோடு வீசும் காற்றில் வண்டுகள் பறந்துலாவுவதும் சரச்சந்திரனுடைய கிரணக்கூட்டங்களால் இருள் விலகி மங்களகரம் பொருந்தியதும் அலைகளாகிய கைகளால் பரத்திய இளம் மணலை உடையதுமான யமுனையாற்றின் மணற்கரைக்குச் சென்று அவர்களுடன் அங்கு விளங்கினர். (௧௧-௧௨)

கர்மகாண்ட சுருதிகளின் பொருள்கள் முடிவு பெறாத காமானுபந்தமென வுணர்ந்து, பின் ஞானகாண்டசுருதிகள் விளக்கும் பரமசிவனைக்கண்டு, மோட்சம் பெறுவது போல், கோபிகைகள் கிருஷ்ணனைப்பார்த்த சந்தோஷத்தினால் மனவருத்தம் யாவும் நீங்கி, தங்கள் கோரிக்கை நிறைவேறி கொங்கைகளின் குங்குமம் படிந்த தங்கள் உத்திரீயங்களை ஆத்ம பந்துவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஆஸநமாக்கினர்கள். (௧௩)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌨𑌃।
𑌚𑌕𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌪𑌰𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑌧𑌤𑍍॥ ॥௧௪॥
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌪𑌨𑌂
𑌸𑌹𑌾𑌸𑌲𑍀𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌕𑌕𑍃𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌭𑌾𑌷𑌿𑌰𑍇॥ ॥௧௫

॥𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃॥

𑌭𑌜𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌏𑌕 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌨𑍋𑌭𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌭𑍋॥௧௬॥

[illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌸𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 [illegible] 𑌚𑌕𑌾𑌸 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇। 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 [illegible]॥௧௪॥ 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌹𑌾𑌸𑌲𑍀𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨॥௧௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌭𑌜𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 [illegible]

யோகீசுவரர்களின் இதயாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஜகதீசனுகிய கிருஷ்ண பகவான் அவ்வாசனத்தில் திரிலோக்கிய லட்சுமியின் பிரதான வாசஸ்தலமாகிய தமது திருவுருவத்தோடு உட்கார்ந்து கோபிகைகளின் பூஜைகளை ஏற்றுக் கொண்டார். (௧௪)

காமவிகாரத்தைப் பெருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அப்பெண்கள் பூசித்து அவருடைய கைகால்களைத் தங்கள் மடியில்வைத்து புருவத்தில் ஒருவித அழகு தோன்றும் பார்வையும் விளையாட்டுச் சிரிப்பும் கோபமு முடையவராய் அவர் சுகம் பெறப் பிடித்துத்துதித்து வருமாறு பேசினர்கள். (௧௫)

கோபிகைகள் வினவுகிறார்கள்.

ஏ கிருஷ்ண! சிலர் உன்னை முன் பஜித்தவர்களை அனுசரித்துச் சேவிக்கிறார்கள். சிலர் அதற்கு எதிரிடையாகச் சேவிக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் இவ்விரண்டு விதமாகவும் சேவிக்கிறதில்லை. இவைகளை எங்களுக்குச் சொல்லுங்களென்று கேட்டார்கள். (௧௬)

॥श्रीभगवानुवाच॥

मिथो भजन्ति ये सख्यः स्वार्थैकान्तोद्यमा हि ते।
न तत्र सौहृदं धर्मः स्वार्थार्थं तद्धि नान्यथा॥ ॥१७॥
भजन्त्यभजतो ये वै करुणाः पितरो यथा।
धर्मो निरपवादोऽत्र सौहृदं च सुमध्यमाः॥ ॥१८॥
भजतोऽपि न वै केचिद्भजन्त्यभजतः कुतः।
आत्मारामा ह्याप्तकामा अकृतज्ञा गुरुद्रुहः॥ ॥१९॥

न भजन्ति केचिदेतदुभयं यथा भवति तथा तद्भजनानि वेक्षितं सह भजतोऽपि भजन्त्यन्ये नोभयानिति॥१६॥ विविक्तानि प्रश्नस्योत्तरमाह — मिथ इति॥ हे सख्यः उपकारप्रत्युपकारतया ये मिथो भजन्ति तेऽन्योन्यं न भजन्ति किं त्वात्मानमेव कुतः हि यस्मात् स्वार्थैकोद्यमाः स्वार्थोद्यमा येषां ते तत्र च न सौहृदं स्नेहलेशः न च धर्मः स्वार्थोद्देशादेव हि भजनवणिक्प्रायत्वात्॥१७॥ ये तु अभजतो भजन्ति ते द्विविधाः करुणाः स्निग्धाश्च तत्र तु यथाक्रमं धर्मः सौहृदं च भवतीत्याह — भजन्त्यभजत इति। करुणा येषामस्तीति करुणाः दयालवः पितरः॥१८॥ तृतीयप्रश्नस्योत्तरम् — भजतोऽपीति॥ चतुर्विधाः॥ ... आत्मारामाः अवाप्तकामाः केचिदाप्तकामाः विषयदर्शिनोऽपि पूर्णकामत्वेन भोगाभिलाषरहिताः। अन्ये तु अकृतज्ञाः गुरुद्रुहः प्रतिकूलिनः। ... उपकर्तारं गुरुमपि द्रुह्यन्तीति तथा ते॥१९॥ ... नाहं तु सख्य इति॥ हे सख्यः ... त्वेषां ... कोऽपि किं तु ... कारणं ... अपेक्षां भजताम् ...

கிருஷ்ணன் கூருகிறார்.

ஏ சகிகளே ! பயனை நினைத்து ஒருவர்க்கொருவர் உபகாரம் செய்வது தங்கள் ஆத்மாவையே சேவிக்கிறதாகும். ஆகையால் அதில் சுகமுமில்லை. தர்மமுமில்லை. (௧௭)

அழகிய இடையுள்ள சகிகளே ! பிதுர்க்கள்போல் இரக்கங்கொண்டு சேவியாதவர்களுக்கு உபகரிப்பவர் புண்ணியமும் இஷ்டார்த்த சித்தியும் பெறுவர். (௧௮)

பக்தர்களைச் சேவிக்காதவர்களுள் ஞானிகளாயிருந்தால் அவர்களுக்கு நன்மைதீமைகளில்லை. அக்ஞானிகளாயிருந்தால் குருத் துரோகிகளாகி தாழ்வடைவார்கள். (௧௯

நாஹம் து ஸக்யோ பஜதோऽபி ஜந்தூன்
பஜாம்யமீஷாமனுவ்ருத்திவ்ருத்தயே।
யதாऽதனோ லப்ததனே வினஷ்டே
தச்சிந்தயாந்யந்நிப்ருதோ ந வேத॥ ॥௨௦॥

ஏவம் மதர்தோஜ்ஜிதலோகவேத
ஸ்வானாம் ஹி வோ மய்யனுவ்ருத்தயேऽபலா:।
மயா பரோக்ஷம் பஜதா திரோஹிதம்
மாஸூயிதும் மார்ஹத தத் ப்ரியம் ப்ரியா:॥ ॥௨௧॥

நிரந்தரானுவ்ருத்த்யர்த்தம் நாஹம் பஜாமீத்யத்ர த்ருஷ்டாந்தமாஹ யதேதி।
தஸ்ய தத்தனஸ்யைவ சிந்தயா நிப்ருத: பூர்ண: ஸன்னன்யத் க்ஷுத்
பிபாஸாதிகமபி ந வேத॥௨௦॥ ஏவமிதி॥ மதர்தே உஜ்ஜிதா லோகவேதஸ்வா
நாம் மதர்தே உஜ்ஜிதா: லோகா: யுக்தாயுக்தப்ரதீக்ஷணாநி வேதாஶ்ச தர்மாதர்ம
ப்ரதீக்ஷணாநி ஸ்வா: ஜ்ஞாதயஶ்ச ஸ்நேஹபாத்ராணி யாபிஸ்தாஸாம் வோ யுஷ்மாகம்
பரோக்ஷம் அத்ருஶ்யம் யதா பவதி ததா பஜதா [illegible]
ணைவ திரோஹிதம் அந்தர்ஹிதம் தத்தஸ்மாத் ஹே அபலா: ஹே
ப்ரியா: மாம் அஸூயிதும் தோஷாரோபேண த்ருஷ்டும் ப்ரியம் மாமர்ஹத ந
யோக்யா: ஸ்த॥ ௨௧॥ [illegible] ॥ நேதி॥
நிரவத்யஸம்யுஜாம் நிரவத்யா ஸம்யுக் ஸம்யோக: யாஸாம் நிரவத்யம் யதா
பவதி ததா ஸம்யுஜ்யந்தே இதி வா ததா தாஸாம் வ: விபுதாயுஷா
ஆயுஷா சிரகாலேநாபி ஸ்வீயம் ஸாதுக்ருத்யம் ப்ரத்யுபகாரக்ருத்யம் கர்தும்
ந பாரயே ந ஶக்னோமீத்யர்த:। யா: பவத்ய: துர்ஜரா: அஜராயா அபி
கேஹஶ்ருங்கலா: தா: ஸம்வ்ருஶ்ச்ய நிஶ்ஶேஷம் சித்த்வா மாம் அபஜந் தாஸாம் [illegible]
[illegible] ததா [illegible] தஸ்மாத் [illegible]
ஸாதுனா ஸாதுக்ருத்யேன [illegible]

ஏழையாயிருந்து பொருளைச் சம்பாதித்து பின் அப்பொருளை இழக்க நேரிடில், எவ்விதம் பசி தாகங்களையும் பொருட்படுத்தாது அதே சிந்தனையாயிருந்து வருவானோ, அதுபோல், என்னைத் தியானிப்பவர்களுக்கு எனது தியானம் குன்றாதிருக்க நான் அவர்களிடம் செல்கிறதில்லை. (௨௦)

ஏ அன்புள்ள பெண்களே! என்நிமித்தம் யுக்தாயுக்தங்களையும் தர்மாதர்மங்களையும் பந்துக்களையும் எண்ணிப்பாராது என் பக்கம் வந்திருக்கும் உங்களுக்கு என் தியானம் குன்றாதிருப்பதற்காகவே நான் மறைந்திருந்து உங்கள் பாட்டு முதலியவைகளை ஏற்றுக்கொண்டேன். ஆகையால் என் மீதில் தோஷாரோபணம் செய்வது உங்களுக்கு யுக்தமன்று. (௨௧)

𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌃 ।
𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌰𑌗𑍇𑌹𑌶𑍃𑌙𑍍𑌖𑌲𑌾𑌃
𑌸𑌂𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥ ௨௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌆𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌂। 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

மிக்க வலுவான இல்லறமென்ற சங்கிலியை அறுத்து களங்கமற்றுப் பஜித்து வரும் உங்களுக்குப் பிரதி உபகாரம் தேவாயுட் காலத்திலும் செய்ய என்னால் முடியாது. ஆகையால் உங்கள் பஜனத்தையே உங்கள் பஜனத்திற்கு பிரதி உபகாரமாக்கி என்னை மீட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (௨௨)

ராஸக்கிரீடையில் கோபிகைகளைச் சமாதானம் செய்த,

(32-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌲𑌾𑌃 ।
𑌜𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑌤 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨॥
𑌰𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌕𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 । ॥௪॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑌲𑌨𑍀𑌵𑌨𑌕𑍇𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌕𑌰𑌚𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌰𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥ ௨॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑌷𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨 ॥ 𑌰𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 । 𑌕𑌥𑌂

33-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே இவ்விதம்(அனுக்கிரகம்பெற்ற) சோபிகைகள் பகவானுடைய இனிமையான வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவரை விட்டுப் பிரிந்ததினால் உண்டான தாபங்களைப் போக்கிக் கொண்டார்கள். (க)

ராஸக்கிரீடை.

ஒருவர் தோளை ஒருவர் கட்டிக்கொண்டு அன்புடன் தமது விளையாட்டை அனுசரிக்கும் கோபிகா ரத்நங்களுடன் பகவான் ராஸக்ரீடை செய்யலானார். (உ)

கிருஷ்ணன் தமது யோகமாயையால் அப்பெண்கள் வரிசையில் ஒவ்வொருவர் பக்கத்திலுமிருந்து ஒவ்வொருவர் தோளையும் கட்டிக்கொண்டு அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்தம் கழுத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறானென்றெண்ணும்படி ராஸோத்சவம் நடத்தினார். (ங-ச)

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋𑌽𑌮𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌲𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌸𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 । ॥௮॥
𑌪𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑍈—
𑌭𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌲𑌕𑍁𑌚𑌪𑌟𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌲𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌰𑌰𑌶𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌡𑌿𑌤 𑌇𑌵 𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌸𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 । 𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌕𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌕𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌗𑌮𑌂 ॥௩॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌭𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥௪॥௫॥ 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥௬॥ 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌖𑌚𑌿𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 । 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 । 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 ॥௮॥ 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍁𑌜𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑌚𑌾𑌲𑌨𑍈𑌃 𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍈𑌃

அம்மகோத்ஸவத்தைப் பார்க்க மிக்க ஆசைகொண்டு சுவர்க்க வாசிகளான தேவர்கள் அவரவர் மனைவிகளுடன் விமானமேறி அவ்விடம் வந்து ஆகாசத்தில் நின்று துந்துபி வாத்தியம் முழங்கப் புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள். (௫)

அப்பொழுது கந்தர்வபதிகள் அவரவர் பத்னிகளுடன் நிர்மலமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சரித்திரங்களைப் பாடினார்கள். ராஸமண்டலத்தில் விளையாடும் கோபிகைகளுடைய கைவளைகளும் நூபுரங்களும் சலங்கைகளும் கலந்து சப்தித்தன. அவ்விடத்தில் தேவகீ சுதராகிய கிருஷ்ணபகவான் தங்கமணிமாலையினிடையில் மகாமரகதம் விளங்குவதுபோல் அப்பெண்கள் மத்தியில் விளங்கினர். (௬-௭-௮)

கோபஸ்திரீகள் கூந்தலையும் மேகலையையும் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு புருஷ அழகும் சிரிப்புந்தோன்ற கைகால் அபிநயங்களோடு கொங்கை குலுங்கவும் வஸ்திரங்கள் அசையவும் கர்ணகுண்டலங்களாடவும் முகம் வேர்க்கவும் இடைகளை அசைத்துப் பாடிக்கொண்டு மேக மண்டலத்தில் ஒளிரும் மின்னல்கள் போல் விளங்கினார்கள். (௯)

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥
𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍃𑌤𑌃 ।
𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌥𑌦𑍍𑌵𑌲𑌯𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌂𑌸𑌗𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌸𑍌𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌚𑍁𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬 𑌹 ॥ ॥௧௩॥

[illegible]

விளையாடுவதில் பிரியமுள்ள அப்பெண்கள் கிருஷ்ணனுடைய சம்பந்தத்தால் சந்தோஷமடைந்து நர்த்தனம் செய்துகொண்டு பலவிதமான பாட்டுகளை உலகம் பரவப் பாடினார்கள். (௰)

ஒருத்தி முகுந்தன் பாடும் ஷட்ஜம்(சுவரங்களில் ஒன்று) முதலிய சுவராலாபாதிகளில் கலக்காமல் தான் தனியே அவ்விதமாகவேபாடி அதனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை சந்தோஷப்படுத்தி சம்மானம் பெற்று அதே சுவராலாபாதிகளை துருவ மென்கிற கானத்துடன் பாடி முடித்தாள். (௧௧)

மற்றொருத்தி ராஸக்கிரீடையில் சிரமமடைந்து பக்கத்திலிருக்கும் கதாதரனுடைய தோளைத் தன் பாகுவினால், மல்லிகைமாலை வலயங்கள் நழுவக் கட்டிக்கொண்டாள். (௧௨)

அவர்களில் ஒருத்தி தன்தோள் மேலிருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சந்தனப்பூச்சும் ஆம்பல் மலர்வாசனையுள்ளதுமான பாகுவை முகர்ந்து மயிர்க்குச்செறிந்து முத்தமிட்டாள். (௧௩)

கஸ்யாஶ்சிந்நாட்யவிக்ஷிப்தகுண்டலத்விஷமண்டிதம்।
கண்டம் கண்டே ஸந்தததயா: ப்ராதாத்தாம்பூலசர்விதம்॥ ॥௧௪॥

ந்ருத்யதீ காயதீ காசித் கூஜந்நூபுரமேகலா।
பார்ஶ்வஸ்தாச்யுதஹஸ்தாப்ஜம் ஶ்ராந்தாதாத் ஸ்தநயோ: ஶிவம்॥ ॥௧௫॥

கோப்யோ லப்த்வாச்யுதம் காந்தம் ஶ்ரிய ஏகாந்தவல்லபம்।
க்ருஹீதகண்ட்யஸ்தத்தோர்ப்யாம் காயந்த்யஸ்தம் விஜஹ்ரிரே॥ ॥௧௬॥

கர்ணோத்பலாலகவிடங்ககபோலகர்ம
வக்த்ரஶ்ரியோ வலயநூபுரகோஷவாத்யை:।
கோப்ய: ஸமம் பகவதா நந்ருதுஸ்ஸ்வகேஶ
ஸ்ரஸ்தஸ்ரஜோ ப்ரமரகாயகராஸகோஷ்ட்யாம்॥ ॥௧௭॥

ஸம்ப்ரவாத்யம் தாலவிஶேஷாந்ரூபோ நிந்த்யுக்தவதீ॥௧௩॥ ஏவம் ந்ருத்யந்தீநாம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸஞ்ஜநிதாநந்தாவேஶாதிஶ்ரீ திவிலஸிதம் வ்ருத்தமாஹ-காஶ்சிதிதி॥ ஶ்லதந்தி வலயாநி மல்லிகாஸ்ரஜஶ்ச யஸ்யா: ஸா॥௧௨॥ தத்ரேதி॥ உத்பலஸ்ய ஸௌரபம் யஸ்ய தம் பாஹும்॥௧௩॥ கஸ்யாஶ்சிதிதி॥ நாட்யேந ந்ருத்தேந விக்ஷிப்தயோ: சலயோ: குண்டலயோ: த்விஷா மண்டிதம் தஸ்யாநேஷும் ஸ்வகண்டம் ஸங்கபோலம் ததா ஹரிகண்டே ஸம்ஸந்தததயா: ஸம்யோஜயந்த்யா:॥௧௪॥ ந்ருத்யதீதி॥ கூஜந்தீ நூபுரமேகலா ச யஸ்யா:॥ ௧௫ ॥ ஏவமந்யா அபி கோப்யோ யதாயதம் நாநாவிதவிலாஸைர்ஜஹ்ருரித்யாஹ—கோப்ய இதி ॥௧௬॥ தத்ர காயகேஷு வாதகேஷு ச ஸத்ஸு கோப்யோ வர்ணிதாதிவிலாஸாவே

நாட்டியம் ஆடும்போது அசையும் குண்டல காந்தியால் அழகுபொருந்திய கன்னத்தைத் தமது கன்னத்தோடு சேர்க்கும் ஒரு ஸ்திரீக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தம்பலத்தைக் கொடுத்தார். (௧௪)

பின்னொருத்தி தண்டைகளும் அரைவடங்களும் குலுங்க நர்த்தனம் செய்து பாடியதால் களைப்படைந்து, தன்னருகிலிருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது கர கமலத்தைப் பிடித்து ஸ்தனங்களின் மேல் வைத்துக் கொண்டாள். (௧௫)

லக்ஷ்மி காந்தனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை கோபிகைகள் கணவனாக அடைந்து, அவர் தங்கள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருக்க, பாடி விளையாடினார்கள். (௧௬)

கர்ணோத்பலங்களாலும் அளகபந்திகளாலும் சுந்தரம் பொருந்தி வேர்வை ததும்பும் வதனமுடைய கோபிகைகள் வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்து பாடவும், தங்கள் கால் தண்டைகள் சதங்கைகள் வாத்தியஞ்செய்யவும், கூந்தலினுள்ள மாலைகள் அவிழ்ந்துதிர ராஸ மண்டலத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனோடு, நர்த்தனம் செய்தார்கள். (௧௭)

ஏவம் பரிஷ்வங்ககராபிமர்ஶ—
ஸ்நிக்தேக்ஷணோத்தாமவிலாஸஹாஸை: |
ரேமே ரமேஶோ வ்ரஜஸுந்தரீபி—
யதார்பக: ஸ்வப்ரதிபிம்பவிப்ரம: || ||கஅ||

ததங்கஸங்கப்ரமுதாகுலேந்த்ரியா:
கேஶாந் துகூலம் குசபட்டிகாம் வா |
நாஞ்ஜ: ப்ரதிவ்யோடுமலம் வ்ரஜஸ்த்ரியோ
விஸ்ரஸ்தமாலாபரணா: குரூத்வஹ || ||க௯||

க்ருஷ்ணவிக்ரீடிதம் வீக்ஷ்ய முமுஹு: கேசரஸ்த்ரிய: |
காமார்திதாஶ்ஶஶாங்கஶ்ச ஸகணோ விஸ்மிதோऽபவத் || ||௨0||

பூர்வ ஶ்லோகத்வயே கந்யாஸ்வேவ வாத்யாதி ஸம்பத்திம் ச தர்ஶயந் ராஸ-ஸங்க்ரஹேணாஹ — கர்ணோத்பலேதி || கர்ணோத்பலைஶ்ச அலகவிடங்ககபோலாலங்க்ருதை: | கபோலயோ: வக்த்ரேஷு ச ஶ்ரீ: ஶோபா யாஸாம் தா: | கோஷா: கிங்கிண்ய: வலயநூபுரகோஷைர்வாத்யைர்வாதித்ரை: பகவதா நந்ருது: ஸ்வகேஶேப்ய: ஸ்ரஸ்தா: ஸ்ரஜோ யாஸாம் தா: ஸதித்தாலபதே ஸ்வாங்குஷ்டா: கேஶா: ஸஶிர:கம்பம் பாதேஷு பாஷ்வவ்யஷ்டிர்வாகால்வநிர்த்யந்தே த்ருஷ்டம் பகவதா ஸமந்நந்ருது:| ஸ்வஹர்ஷா ஸமவாயகாயஸ்யாஞ்ஜஸ்யாம் ராஸஸபாயாம் ||கஎ|| யதா ரோவ்யாநாநா விஹ்ருதைர்பகவதா ஸஹ விஜஹ்ரு: ஏவம் பகவாநபி ஸ்வவிலாஸைஸ்தாபிஸ்ஸஹ ரேமே இத்யாஹ — ஏவமிதி || ததிலாஸாநபிஹிதமேவ ரதௌ த்ருஷ்டாந்த: யதார்பகஇதி ஸ்வப்ரதிபிம்பவிப்ரம: க்ரீடாயஸ்ய ஸ இத்யநேநைதது-க்தம் ஸ்வீயைரேவ ஸ்வபுத்ரகளாகளமும்ஸ்வ பந்யு லாவண்ய ஶோபாபாதி ச தா-ஸ்ஸம்ஸ்தாய தாபிஸ்ஸஹ ரேமே யதார்பக: ஸ்வப்ரதிபிம்பேநேதி || கஅ ||

குழந்தை தன் பிரதிபிம்பத்தைப் பார்த்து விளையாடுவதுபோல் கிருஷ்ணன் கோபிகைகளை இவ்விதம் கட்டிக்கொள்வதும் கைகளால் தொடுவதும் அன்புடன் பார்ப்பதும் அழகிய கெம்பீரமான சிரிப்பு முதலியவைகளைச் செய்வதுமாக விளையாடினர். (கஅ)

ஏ. குருவம்சநிர்வாககனே! அக்கிருஷ்ணனுடைய தேகசம்பந்த சந்தோஷத்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் பரவசமாகிய கோபஸ்திரீகள் அச்சமயத்தில் நழுவின ஆபரணங்கள் பூமாலைகள் வஸ்திரங்கள் ரவிக்கைகள் இவைகளை அதிசீக்கிரத்தில் மறுபடியும் முன் போல் தரித்துக்கொள்ள முடியாமலிருந்தார்கள். (க௯)

கிருஷ்ணனுடைய அவ்விளையாட்டுகளைப் பார்த்த தேவஸ்திரீகளும் காமவிகாரமதிகரித்து மயங்கினர்கள். சந்திரனும் அதைப்பார்த்து நவக்கிரகம் முதலிய பரிவாரங்களுடன் ஆச்சரியமடைந்தான். (௨0)

க்ருத்வா தாவந்தமாத்மாநம் யாவதீர்கோ³பயோஷித: |
ரேமே ஸ ப⁴க³வாம்ஸ்தாபி⁴ராத்மாராமோऽபி லீலயா || ||௨௧||

தாஸாமதிவிஹாரேண ஶ்ராந்தாநாம் வத³நாநி ஸ: |
ப்ராம்ருஜத்கருண: ப்ரேம்ணா ஶந்தமேநாங்க³ பாணிநா || ||௨௨||

கோ³ப்ய: ஸ்பு²ரத்புரடகுண்ட³லகுந்தலத்விட்³—
க³ண்ட³ஶ்ரியா ஸுதி⁴தஹாஸநிரீக்ஷணேந |
மாநம் த³த⁴த்ய ருஷப⁴ஸ்ய ஜகு³: க்ருதாநி
புண்யாநி தத்கரருஹஸ்பர்ஶப்ரமோதா³: || ||௨௩||

தாஸ்ஸு ஸம்பவதீஷு ராஸக்ரீடா ப்ரஹ்மராத்ரிமித்யாஹ — தத³ங்கே³தி| தத³ங்க³-ஸங்கே³ந ப்ரஹ்ருஷ்டா இந்த்³ரியவ்ருத்தி: தயா ஆகுலாந்யவஶாநீந்த்³ரியாணி யாஸாம் தா: விஸ்ரஸ்தபா³ஹ்யாதி³கேஶாந் து³கூலம் குசபட்டிகாம் வா அஞ்ஜ: ஸபதி³ ப்ரதிவ்யோடு⁴ம் யதா²வத்³த⁴ர்தும் நாலம் ந ஸமர்தா² ப³பூ⁴வு:| விஸ்ரஸ்தாநி மால்யாநி ஆப⁴ரணாநி ச யாஸாம் தா: ||௧௯|| ந கேவலம் தா ஏவ மோஹம் ப்ராப்தா: கிந்து தே³வ்யோऽபீத்யாஹ — க்ருஷ்ணேதி|| கிஞ்ச ஶஶாங்கஶ்ச ஸ்வநேநைதத்³த³ர்ஶிதம் ஶஶாங்கேந விஸ்மிதேந க³தள விஸ்ம்ருதாயாம் தஸ்ய ப்ராக³நா: ஸவேஷவிப்⁴ரமா: தத்ரதத்ரைவ தஸ்து²: ததஶ்சாதிதீர்க⁴ஸமாத்ரிஷு யதா²ஸர்வம் விஜஹ்ருரிதி || ௨௦ ||

க்ருதேவதி|| ஸ்வயம் பா⁴வ: | காத்யாயநீஹோமாயே ஹோமயோ மிந்யஶ்ரமி|| நந்த³கோ³பஸுதம் தே³விபதிம் குருதே நம இதி | ப்ரத்யேகம் தாபி⁴: ப்ரார்த²நாத் ப⁴க³வதாபி யாதா ஸர்வா ஜம்ஹிதாயே ஆராம்ஸ்யக்ஷவாஜதி தத²வ ப்ரதிஶ்ருத்ய க்ருத்வா தாவந்தமாத்மாநம் க்ருத்வா ரேமே இதி யாவதீர்யோஷித: || ௨௧ || க்ருபாதிஶயமாஹ — தாஸாமிதி||௨௨|| ததோதி ஹ்ருஷ்டாநாம் கோ³பீநாம் சரிதமாஹ — கோ³ப்ய இதி|| ஸ்பு²ரதாம் ஸ்வர்ணகுண்ட³லாநாம் குந்தலாநாம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஆத்மாராமராயினும் விளையாடுவதன்பொருட்டு கோப ஸ்திரீகள் எவ்வளவு பேர்களோ அவ்வளவு உருவங்கொண்டு அவரவர்களுடன் விளையாடினர். (௨௧

ஏ மங்களகர! அதிகமாக விளையாடிக் களைத்த அப்பெண்களுடைய முகத்தைப் பார்த்து கருணைகொண்ட பகவான் அதிக சுகந்தரும் தமது கரங்களால் அம்முகங்களை அன்புடன் துடைத்தார். (௨௨)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய கைவிரல்களின் ஸ்பரிசத்தினால், அதிக சந்தோஷம் பெற்ற கோபஸ்திரீகள் கனககுண்டலங்கள் குந்தலங்கள் இவைகளின் ஒளிபொருந்திய கன்னங்களின் அழகையும் அமிருதம் போன்ற சிரிப்பையும் பார்வையையும் தங்கள் பதியாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு வெகுமதி செய்து, புண்ணிய கர்மாகிய அவர் புகழைப்பாடினர்கள். (௨௩)

॥𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍॥

𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌪𑍋𑌹𑌿𑌤𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗
𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌃
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌜𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌭𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌲𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌤𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 ।
𑌵𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍀𑌲𑌃 ॥ ॥௨௫॥

॥𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌲𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌕𑍍𑌤𑌟𑍇 ।
𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌗𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌸𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌚𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌸𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌾𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍂𑌵𑌹𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌰𑍁𑌹𑍈𑌰𑍍𑌨𑌖𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌃॥௨௩॥ — 𑌜𑌲𑌕𑍇𑌳𑌿𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌘𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌂𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍇𑌨 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿

ஜலக்கிரீடை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ராஸக்கிரீடையில் உண்டான சிரம பரிகாரத்திற்காக, அங்கலீலைகளில் கசங்கி ஸ்தனங்களிற் பூசிய குங்குமம் படிந்த பூமாலைகளில் மொய்த்திருக்கும் வண்டுகள் கந்தர்வபதிகள் போல் பாடிப் பின் தொடர, அநேகம் பெண்யானைகளோடு கரை கீறிவிளையாடி சிரமமடைந்த ஆண்யானை போல் அநேக கோபிகைகளுடன் தண்ணீரில் பிரவேசித்தார். (௨௪)

கஜேந்திரம் போல் விளையாடும் ஆத்மரதனுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைச் சூழ்ந்து நின்ற கோபஸ்திரீகள் அவர்மேல் நான்குபுறமும் தண்ணீ ரிறைப்பதைப்பார்க்க, விமான மேறிவந்திருக்கும் தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். (௨௫)

வனக்கிரீடை.

ஜலக்கிரீடை முடிந்தபின் நீரிலும் நிலத்திலும் பூத்திருக்கும் பூக்களிற் படிந்து வாசனையைத் திரட்டிக்கொண்டு எங்கும் வீசும் காற்றுலாவும் சுகமான யமுனு நதிக்கரையிலுள்ள உபவனத்தில் அநேகம் பெண் யானைகளோடு மதங்கொண்ட ஆண் யானை திரிவது போல் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோபிகைகளோடு சஞ்சரித்தார். (௨௬)

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌂𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾—
𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌤𑌾𑌬𑌲𑌾𑌗𑌣𑌃 ।
𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍌𑌰𑌤—
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌥𑌾𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௨௭॥

॥𑌰𑌾𑌜𑌾॥

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌮𑌾𑌚𑌰𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 [illegible] 𑌸 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 । 𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌆𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 [illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible] 𑌤𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 [illegible] ॥ ௨௬ ॥ 𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌦𑌂𑌬𑌕𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌥𑌾𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍌𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌥𑌾𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍌𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌤𑌸𑌃 𑌰𑌸𑍋 [illegible] ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥

சத்தியகாமனுகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சந்தோஷங்கொண்ட அப்பெண்களோடு விளையாடினுலும் தாம் சிறிதும் காமவிகாரமடைபவில்லை. சந்திரகிரணபிரகாசம் பொருந்திய அன்றிரவெல்லாம் காவிய வர்ணனைக்கொத்த சரத்கால ரசங்களை வெளியிட்டு விளையாடினர்கள். (உஎ)

அரசன் வினவுகிறர்.

ஏ முனிபுங்கவரே! ஜகதீசனன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் அதர்மத்தை அடக்குவதற்காகவு மல்லவோ அவதரித்தார். (உஅ)

தர்ம நிருபணம்செய்து தாமும் அதை அநுஷ்டித்து யாவரையும் ரக்ஷித்துவரவேண்டிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எப்படி அதற்கு விரோதமாக பிறர் மனைவிகளைத் தொட்டு விளையாடினர். (உகூ)

ஆப்தகாமோ யது³பதி: க்ருதவாந் வை ஜுகு³ப்ஸிதம் |
கிமபி⁴ப்ராய ஏதந்ந: ஸம்ஶயம் சி²ந்தி⁴ ஸுவ்ரத || ௩௦ ||

|| ஸ்ரீஶுக: ||

த⁴ர்மவ்யதிக்ரமோ த்³ருஷ்ட ஈஶ்வராணாம் ச ஸாஹஸம் |
தேஜீயஸாம் ந தோ³ஷாய வஹ்நே: ஸர்வபு⁴ஜோ யதா² || ௩௧ ||

நைதத்ஸமாசரேஜ்ஜாது மநஸாபி ஹ்யநீஶ்வர: |
விநஶ்யத்யாசரந் மௌட்⁴யாத்³யதா²ऽருத்³ரோऽப்³தி⁴ஜம் விஷம் || ௩௨ ||

ஈஶ்வராணாம் வச: ஸத்யம் ததை²வாசரிதம் க்வசித் |
தேஷாம் யத்ஸ்வவசோயுக்தம் பு³த்³தி⁴மாம்ஸ்தத்ஸமாசரேத் || ௩௩ ||

ஸஜதி || ப்ரதீபம் ப்ரதிகூலம் ஆசரிதவாந் | ஆப்தகாம இதி | ந சைஷ யது³பதே: ஸ்த்ரீஸங்க³லக்ஷணோ தோ³ஷ: கிந்து ஸ்வபா⁴வஸித்³தா⁴ஹ—வசநாதி³ ப³த்⁴நாதீதி ||௨௯|| ஆப்தகாமஸ்ய நாயமபி⁴ப்ராய: ஸம்ப⁴வதீத்யாஹ | ஸ்த்ரீஸங்கா³பி⁴ப்ராயேண க்ருதவாநிதி ப்ருச்ச²தி | ஆப்தகாம இதி ||௩௦|| ப³ஹூநாமீஶ்வராணாம் த⁴ர்மவ்யதிக்ரமோ த்³ருஷ்ட: ஸாஹஸம் ச ந தோ³ஷாயேதி | ஸாஹஸம் அத்⁴ருஷ்டம் ப்ரஜாபதீந்த்³ரஸோமாதி³ விஶ்வாமித்ரா தீ³நாம் | தத்து தேஷாம் தேஜஸ்விநாம் தோ³ஷாய ந ப⁴வதீதி ||௩௧|| தர்ஹி யத்³வா சரதி ஶ்ரேஷ்ட²ஸ்தத்ததே³வேதரோ ஜந இதிந்யாயேந அந்யோऽபி குர்யாதி³த்யாஶங்க்யாஹ || நைததி³தி || அநீஶ்வர: தே³ஹாதி³பரதந்த்ர: | யதா² ருத்³ராத³ந்ய: விஷமஶ்நந் நஶ்யதி ||௩௨|| கத²ம் தர்ஹி ஸதா³சாரஸ்ய ப்ராமாண்யம்

நல்ல விருதங்களை அனுஷ்டிப்பவரே! ஆப்தகாமனான யதுபதி இவ்விதம் இகழ்ச்சியான செய்கையைச் செய்த கருத்தென்னவெனச் சந்தேகித்த எங்கள் சங்கயைத் தீரும். (௩௰)

சுகர் கூறுகிறார்.

சாதாரணமாக உலகத்தலைவர்களிடத்தில் தர்மத்தின் தவறுதலும் ஸாகஸமும் காணப்படுகின்றன. சர்வத்தையும் தகிக்கவல்ல தேயு போன்ற தேஜஸுடையவர்களுக்கு இது தோஷமாகாது. (௩௧)

ஈசுவரத்தன்மையில்லாதவன் மனதிலும் அக்காரியத்தை நினைக்கலாகாது. மூடத்தனத்தால் அதைச்செய்தால், ருத்திரமூர்த்தி பானஞ் செய்த ஆலகால விஷத்தை இன்னொருவன் பானஞ் செய்தால் எப்படி நசித்துப் போவானோ அப்படியே நசித்துப்போவான். (௩௨)

ஈசுவருடைய வசனங்களே பிரமாணம். அவ்விதமே அவர்கள் நடக்கைகளிலும் சில பிரமாணம். ஆகையால் புத்திமான் அவர்களுடைய கட்டளைக் கடங்கிய செய்கையை அனுஷ்டிக்கக் கடவன். (௩௩)

कुशलाचरितेनैषामिह स्वार्थो न विद्यते।
विपर्ययेण वानर्थो निरहंकारिणां प्रभो॥ ॥௩௪॥

किमुताखिलसत्त्वानां तिर्यङ्मर्त्यदिवौकसाम्।
ईशितुश्चेशितव्यानां कुशलाकुशलान्वयः॥ ॥௩௫॥

यत्पादपङ्कजपरागनिषेवतृप्ता
योगप्रभावविधुताखिलकर्मबन्धाः।
स्वैरं चरन्ति मुनयोऽपि न नह्यमाना-
स्तस्येच्छयात्तवपुषः कुत एव बन्धः॥ ॥௩௬॥

गोपीनां तत्पतीनां च सर्वेषामेव देहिनाम्।
योऽन्तश्चरति सोऽध्यक्षः क्रीडनेनेह देहभाक्॥ ॥௩௭॥

कुशलेति — निरहङ्कारिणामिति॥ तेषां वचः सत्यं क्वचित्तदाचरणमेव सुचरितं तत्तु विश्वस्यं कुतः स्ववचोयुक्तं तेषां च वचसा यद्युक्तं कविराजं तदेवाचरेत्॥௩௩॥ ननु तर्हि तेऽपि किमेवंभूताः सदाचरन्ति तत्राह — कुशलेति॥ प्रारब्धकर्मक्षपणमात्रमेवैतेषां कृत्यं नान्यदित्यर्थः॥௩௪॥ प्रभौ तु तदपि नेत्याह — किमुतेति॥ कुशलाकुशलान्वयो न विद्यत इति किं वक्तव्यमित्यर्थः॥௩௫॥ स तदेव स्वीकरोति॥ यदिति॥ यस्य पादपङ्कजपरागस्य निषेवणेन तृप्ताः॥ यद्वा यस्य पादपङ्कजपरागे निषेवा येषां ते तथा ते च तृप्ताश्चेति … इत्यर्थः। तथा ज्ञानिनश्च न नह्यमानाः बन्धमप्राप्नुवन्तः॥௩௬॥ गोपीनां परदारत्वदोषं स्वीकृत्य परिहरति। इदानीं भगवतः सर्वान्तर्यामिणः परदारसेवा नास्ति न कापीत्याह — गोपीनामिति॥ योऽन्तश्चरति॥ अध्यक्षोऽधिष्ठाता बुद्ध्यादिसाक्षी स एष क्रीडनाय देहभाक् न तु कर्माधीनः

பிரபுவே! கர்வமற்ற அம்மகான்களுக்கு, உலகத்துக்கு நன்மை செய்வதில் யாதொரு பயனுமில்லை, தீமை செய்வதிலும் யாதொரு கெடுதலுமில்லை. (௩௪)

அப்படியிருக்க, பரதந்திரர்களான பசு பக்ஷி மனிதன் தேவர் முதலிய சகல பிராணிகளையும் ஆளும் ஜகதீசனுக்கு சுபாசுப சம்பந்தமில்லையென்பதில் யாது சொல்லத் தக்கது? (௩௫)

தமது பாதபங்கஜங்களைச் சேவித்துத் திருப்தியடையும் முனிவர்களுக்கு கர்மபந்தங்கள் யாவையும் பற்றற வொழித்துத் தன்னிச்சையாய்ச் சஞ்சரிக்க வல்ல யோகமகிமையைக் கொடுக்கும் பகவான் தன்னிச்சையில் சரீர மெடுத்திருக்க அவருக்கு பந்தமேது? (௩௬)

கோபிகைகள், அவர் கணவர்கள், இன்னும் மற்ற பிராணிகள், இவர்களுடைய உள்ளத்தில் சாக்ஷியாக விளங்கும் பரமாத்மா விளையாடுவதற்காக சரீரமெடுத்ததில் தோஷ சம்மந்தமேது? (௩௭)

அநுக்ரஹாய பூதாநாம் மாநுஷம் தேஹமாஸ்தித:।
பஜதே தாத்ருஶீ: க்ரீடா யா: ஶ்ருத்வா தத்பரோ பவேத்॥ ॥௩அ॥

நாஸூயந் கலு க்ருஷ்ணாய மோஹிதாஸ்தஸ்ய மாயயா।
மந்யமாநா: ஸ்வபார்ஶ்வஸ்தாந் ஸ்வாந் ஸ்வாந் தாராந் வ்ரஜௌகஸ:॥௩௯॥

ப்ரஹ்மராத்ர உபாவ்ருத்தே வாஸுதேவாநுமோதிதா:।
அநிச்சந்த்யோ யயுர்கோப்ய: ஸ்வக்ருஹாந் பகவத்ப்ரியா:॥ ॥௪௦॥

விக்ரீடிதம் வ்ரஜவதூபிரிதம் ச விஷ்ணோ:—
ஶ்ரத்தாந்விதோऽநுஶ்ருணுயாதத வர்ணயேத்ய:।
பக்திம் பராம் பகவதி ப்ரதிலப்ய காமம்
ஹ்ருத்ரோகமாஶ்வபஹிநோத்யசிரேண தீர:॥ ॥௪௧॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ராஸக்ரீடாயாம் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶோऽத்யாய:

யேந தோஷ: ஸ்யாதிதி॥௩௭॥ நந்வேவம் ஜுகுப்ஸிதகாமஸ்ய நிர்தேஶேந குத: ப்ரவ்ருத்திரித்யத ஆஹ—அநுக்ரஹாயேதி॥ ஶ்ருங்காரரஸாக்ருஷ்டசேதஸ: பஹிர்முகாநபி ஸ்வபராந் கர்துமிதி பாவ:॥௩அ॥ நநு ஸ்வவிஹிநாசாரா: ஸ்வவேஷ்டிதமேவமேவேதி வதந்தி தத்ராஹ—நாஸூயந்நிதி॥ ஏவம் ஸர்வதைஶ்வர்யப்ராபவே ததாகுர்வந்து: பாவாஜ்ஞயா இதி பாவ:॥௩௯॥ ப்ரஹ்மராத்ர இதி॥ ப்ரஹ்மணோ ராத்ரௌ உபாவ்ருத்தே ப்ராப்தே॥௪௦॥ பகவத: காமவிஜயரூபராஸக்ரீடாஶ்ரவணாதே: காமவிஜயமேவ ஃபலமாஹ। விக்ரீடிதமிதி॥ அசிரேண தீர: ஸந் ஹ்ருத்ரோகம் காமம் ஆஶ்வபஹிநோதி பரித்யஜதீதி॥௪௧॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶோऽத்யாய:॥

பிராணிகளுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதன் நிமித்தம் பகவான் மனித சரீரங் கொண்டு, கேட்டமாத்திரத்தில் பக்தி பிறக்கும் விளையாட்டுகளைச் செய்ய கோபிகைகளையடுத்தார். (௩அ)

ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய மாயையினால் கோகுல வாசிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் தத்தம் மனைவிகள் தங்கள் பக்க மிருப்பதாகத் தோன்றியபடியால், அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில் சிறிதும் பொறாமை கொள்ளவில்லை. (௩௯)

இவ்விதம் மூன்று யாமங்கள் சென்றபிறகு பகவானுக்குப் பிரியைகளான கோபஸ்திரிகள் தங்களுக்கு இஷ்டமில்லாதிருந்தும் பகவான் அனுமதிகொடுத்த படியால் தம் தம் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். (௪௦)

கோபஸ்திரிகளுடன் கூடிச் செய்த விஷ்ணுவினுடைய இவ்விளையாட்டை சிரத்தையுடன் கேட்பவனும் வர்ணிப்பவனுமாகிய திரன் பகவானாகிய ஹரியி னிடத்தில் திடமான பக்தி பெற்று மனதை வருத்தும் காமத்தை சீக்கிர மொழித்து விடுகிறான். (௪௧)

(33-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ||

𑌅𑌹𑌿𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌿𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌶𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯

—: 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 :—

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌃 |
𑌅𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌨𑌡𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 || ||௧||
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 |
𑌆𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌰𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ||௨||
𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 |
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿|| ||௩||
𑌊𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌜𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃|
𑌰𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 || ||௪||

𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇𑌽𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌤𑍍|
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌖𑌚𑍂𑌡𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍||
𑌰𑌾𑌸𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃|
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌯𑌿𑌵𑌤𑍍||

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌜𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌹 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿|| 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂||௧||௨|| 𑌗𑌾𑌵 𑌇𑌤𑌿|| 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌗𑌾𑌃 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂||௩||𑌊𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿||𑌜𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌉𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍

34-வது அத்தியாயம்

சுதர்சன சாப விமோசனம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே! கோபாலர்கள் ஒருகாலத்தில் தேவயாத்திரையில் ஆவலுள்ளவர்களாகி நல்ல எருதுகள் கட்டின வண்டிகளிலேறி அம்பிகாவனம் சென்று அங்கு சரசுவதிபாற்றில் ஸ்நானம் செய்து பக்தியுடன் பூஜைக்கு யோக்கியமான திரவியங்களால் பிரபுவாகிய பசுபதியையும் அம்பிகையையும் அவர்கள் திருப்தியடையப் பூசைசெய்து, பசுக்கள் சுவர்ணங்கள் வஸ்திரங்கள் இவைகளையும் தேன் கலந்த அன்னத்தையும் ஆதரவுடன் வேதியர்களுக்குத் தானம் செய்தார்கள். (௧-௨-௩)

மகா பாக்கியம் பெற்ற நந்தன் சுநந்தன் முதலிய அக்கோபாலர்கள் விருதமனுஷ்டித்து ஜலம் மாத்திரம் சாப்பிட்டு உபவாசமிருந்து அன்றிரவு சரஸ்வதியாற்றின் கரையில் வசித்தார்கள். (௪)

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇𑌽𑌤𑌿𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌰𑌗𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌸 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌚𑌯 ॥ ॥௬॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍁𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌅𑌲𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌤𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌃 ।
𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௯॥

𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌊𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥௪॥ 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌿𑌰𑌜𑌗𑌰𑌃 𑌉𑌰𑌗𑌃 𑌉𑌰𑌸𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌨𑌿-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௫॥௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃
𑌉𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 ॥௭॥ 𑌅𑌲𑌾𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌲𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌰𑍇𑌵 ॥
௮॥ 𑌸 𑌏𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥௯॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌣
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 । 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌵-
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 ॥௧௦॥ 𑌕𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌃 𑌵𑌰𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇

அத்தருணத்தில் அக்காட்டில் வசிக்கும் ஒரு மலைப்பாம்பு அதிகப் பசியடைந்து, தற்செயலாய் இவ்விடம் வந்து, தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் நந்தனைவிழுங்கிற்று. (௫)

அப்பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட நந்தன் ஏ கிருஷ்ண ! ஏகுழந்தாய் ! இதோ ஒரு பெரிய சர்ப்பமானது என்னை விழுங்குகிறது. சரணமடைந்த என்னை இதிலிருந்து விடுவியென்று கூவினார். (௬)

நந்தன் கூவி அழுவதைக்கேட்ட கோபாலர்கள் உடனே எழுந்திருந்து நந்தனைப் பாம்பு விழுங்குவதைப் பார்த்து பரப்பரப்புடன் கொள்ளிக்கட்டைகளால் அப்பாம்பைச் சுட்டார்கள். (௭)

கொள்ளிக்கட்டைகளால் சுட்டும் அப்பாம்பு நந்தரை விடாமலிருப்பதைப் பார்த்து யதுபதியான பகவான் அப்பாம்பினருகில்சென்று காலால்மிதித்தார். அ

பகவானுடைய மாட்சிமைதங்கிய பாத ஸ்பரிசத்தால் பாபமகன்ற அப்பாம்பானது பாம்புடல் நீங்கப் பெற்று வித்தியாதரபதியினுடைய உருவ மடைந்தது.

ரிஷிகேசர், ஜோதிமயமான உடலில் தங்கமாலை அணிந்து வணங்கி நிற்கும் அந்த வித்தியாதர புருஷனைப் பார்த்து பின் வருமாறு வினவினர். (௯)

𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌶𑌃 ॥ ॥௧௧॥

॥𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃॥

𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ ॥௧௨॥
𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥
𑌶𑌾𑌪𑍋 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌦𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌮𑍀𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ ॥௧௫॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ ॥௧௬॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌨𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ॥௧௭॥

𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌋𑌷𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑌮𑍁𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌪𑍇-
𑌰𑍂𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 ॥௧௩॥ 𑌶𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌶 𑌯𑌤𑌃
𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥௧௪॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌸𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇

யாவரும் பார்த்து ஆச்சரியமடையத்தக்க உத்தமமான அழகுடன் பிரகாசிக்கும் நீ யார்? இவ்விதமான உன் சுவாதந்தரியம் போய் இகழ்ச்சியான இக் கதியை (பாம்புருவம்) உனக்கெப்படிக் கிடைத்தது? (கக)

சர்ப்பம் கூறுகிறது.

நான் சுதர்சனனென்னும் பிரசித்தனை ஓர் வித்திபாதரன். நான் விமான மேறி பாக்கியத்துடனும் ரூபஸம்பத்துடனும் திக்குகளில் சஞ்சரிக்கும் போது எனது ரூபகர்வத்தால் ரூபம் குறைந்த அங்கிரஸ் என்னும் ரிஷிக்கூட்டங்களைப் பரிகாசம் செய்தேன். அப்பாபத்தால் இப்பிறப்பை அடைந்தேன். (கஉ-கங)

எனக்கு கருணை நிறைந்த முனிவர்கள் கொடுத்த சாபம் லோககுருவாகிய உம்முடைய பாதஸ்பரித்தால் விலக்கிற்று அது அனுக்கிரகமே (கச)

ஏ மகாயோகியே! மகா புருஷ! நல்லோர்களுக்குப் பதியே! உம்முடைய பாதஸ்பரிசம் பெற்றவர்களின் பாவங்களைப் போக்கும் கிருஷ்ணனே! லோகேசுவரர் யாவருக்கும் ஈசுவரனே! உமது பாதஸ்பரிசத்தினல் சாபவிமோசனமடைந்து உம்மைச் சரணமடைந்திருக்கிறேன். ஆகையால் சம்சாரத்திலிருந்து பயந்து சரணமடைந்தவர்களுக்கு அபயம் தரும் உம்மை நான் விடை கேட்கிறேன்; அனுமதி கொடும். (கரு-கசு)

𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ॥ ॥௧௮॥
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌃 ।

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௯॥

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌥 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑍌 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍌 ॥ ॥௨௧॥

[illegible] 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 ॥௧௭।௧௮॥ [illegible] 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 [illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 [illegible] ॥௧௯॥ [illegible] ॥௨௦॥ 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌸𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 ॥௨௧॥ 𑌨𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌉𑌦𑌿𑌤 𑌉𑌡𑍁𑌪𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑍍𑌚 [illegible]

ஏ அச்சுத! உம்மைப் பார்த்த உடனே பிர்மசாப விமோசன மடைந்தேன். உம்முடைய நாமத்தைச்சொல்லுகிறவன், தான் பரிசுத்தனுவதன்றி அதைக்கேட்பவர்கள் யாவரையும் பரிசுத்தனுகச் செய்கிறபடியால்,உம்முடைய பாதஸ்பரிசம் பெற்றவன் நற்கதி அடைந்தானென்பது என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லி, கிருஷ்ணனிடத்தில் விடை பெற்று, அவரைப் பிரதக்ஷணம் செய்து வணங்கி பிரிய மனமில்லாமல் சுதர்சனன் சுவர்க்கலோகஞ்சென்ருன். நந்தனும் அவ்வாபத்தி லிருந்து விடுபட்டான். (கஎ-கஅ)

கிருஷ்ணனுடைய வைபவத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்த கோபாலர்கள் அதன் பிறகு அம்பிகையின் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு பக்தியோடு அக்கதைகளைப் பேசிக்கொண்டு கோகுலம் சென்ருர்கள். (கசு)

பிறகு ஒரு தருணத்தில் அற்புத பராக்கிரமசாலிகளான இராமனும் கோவிந்தனும் அக்காட்டில் இராக்காலத்தில் கோபிகைகளின் நடுவில் விளையாடினுர்கள்.

அவ்விருவரும் சந்தனப் புஷ்பமாலைகளணிந்து சுத்தவஸ்திரம் தரித்து அலங்கரித்துக்கொண்டு தங்கள்மேல் அன்பு வைத்த கோபஸ்திரீகள் பின் தொடர்ந்து பாட, நட்சத்திரங்களோடு உதயமான சந்திர பிரகாசம் பொருந்தியதும் மல்லிகை வாசனையில் ஆசை கொண்ட வண்டுகள் உலாவப் பெற்றதும் ஆம்பல்வாசனையோடு வீசும் காற்று உலாவுவதுமான அவ்விராத்திரியைப் புகழ்ந்துகொண்டு சகல ஜீவராசிகளுடைய மனதுக்கும் செவிக்கும் மங்களகரமுண்டாக, சுவரமண்டல மூர்ச்சிதத்தை கற்பனைசெய்து இருவரும் சேர்ந்து பாடினுர்கள். உக,உஉ உங

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋𑌡𑍁𑌪𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌿𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ॥ ॥௨௨॥
𑌜𑌗𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑍌 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌦𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥௨௪॥

॥ 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑍂𑌡𑌵𑌧𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑍂𑌡 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨௫॥
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌾 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭

[illegible] ॥௨௨॥ 𑌜𑌗𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 [illegible] 𑌮𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌗𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௩॥ 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌦𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂, 𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍌 𑌨𑌾𑌥𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௨௬॥ 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍇𑌣 ॥

அரசனே ! அப்பாட்டைக் கேட்டு மயங்கிய கோபிகைகள் தலையில் தரித்த பூமாலைகளும் மேலே அணிந்திருந்த பட்டுகளும் நழுவியதை அறியவில்லை. (௨௪)

சங்கசூடவதம்.

அரசனே ! இவ்விதம் ராமகிருஷ்ணர்கள் பரவசங்கொண்டு பாடும்பொழுது குபேரனைச் சேர்ந்த சங்கசூடனென்ற பேர் போன ஒரு யட்சன் அவர்களை அணுகினன். (௨௫)

ராமகிருஷ்ணர்களையே நாதனைக்கொண்ட கோபஸ்திரீகள் அந்த யட்சனைப் பார்த்ததும் பெருங் கூச்சலிடவே அந்த யட்சன் ராமகிருஷ்ணர்களைப் பொருட் படுத்தாமல் அவர்கள் கண் காணவே பயமற்று கோபஸ்திரீகளை வடதிசையில் துரத்தினன். (௨௬)

புலியினல் துரத்தப்பட்ட பசுக்கள் போல் ஏ கிருஷ்ண! ஏ ராமா ! வென்று கதறுகிற தங்களுக்குச் சொந்தமான கோபிகைகளைச் சகோதரர்களிருவரும் பின்

48

𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌯𑌾𑌰𑌾𑌵𑍌 𑌶𑌾𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 ।
𑌆𑌸𑍇𑌦𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌾𑌧𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥
𑌸 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍂 𑌇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ ॥௨௯॥
𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 ।
𑌜𑌿𑌹𑍀𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑍋𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌃 ॥ ॥௩௦॥
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑍈𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌹 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥௩௧॥
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑍂𑌡𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑍂𑌡𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

௨௭॥ 𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌾𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌯𑌵𑌾𑌚𑍌॥௨௮॥௩௦॥
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌇𑌤𑌿॥ 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌹 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௩௧॥௩௨॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தொடர்ந்து, நீங்கள், பயப்படவேண்டாமென்று பனைமரம் போன்ற தமது கைகளைத் தூக்கி அபயந்தந்து அதி சீக்கிரத்தில் அந்த யட்சன் பக்கம் சென்றார்கள். (௨௭-௨௮)

காலன், மிருத்யு இவர்கள் போல் பின் தொடர்ந்துவரும் இராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்த்து பயந்த யட்சன் அப்பெண் கூட்டத்தைவிட்டுப் பிரிந்து தான் பிழைக்க விரும்பி ஓடினான். (௨௯)

அப்பொழுது பலராமன் அப்பெண்கூட்டத்தைக் காத்துகொண்டிருக்க, யட்சன் தலையிலிருக்கும் சிரோரத்தினத்தைப் பிடுங்க விரும்பி, கிருஷ்ணன் அவன் எங்கே ஓடுகிறானோ அவ்விடமெல்லாம் பின் தொடர்ந்து, கொஞ்சதூரம் செல்வதற்குள் அந்த துஷ்டனை முஷ்டியினலடித்து அவன் தலையைத்திருகி சங்கரித்து அவன் தலையில் பிரகாசமாக விளங்கின சூடாமணியை யெடுத்து அப்பெண் கூட்டங்கள் காண, அன்போடு தமது தமையனிடம் கொடுத்தார். (௩௦-௩௧-௩௨

சங்கசூடவதமாகிய
34-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌗𑌳𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌲𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥௧॥

॥𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃॥

𑌵𑌾𑌮𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌮𑌕𑌪𑍋𑌲𑍋
𑌵𑌲𑍍𑌗𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍁𑌰𑌧𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌮𑍍।
𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌈𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃॥ ॥௨॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌾𑌗𑌾𑌨𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍॥

𑌏𑌵𑌂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌨𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑌾𑌮𑌬𑌾𑌹𑍁𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌮𑌕𑌪𑍋𑌲𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑍁𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍌 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌪𑍋𑌲𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌵𑌲𑍍𑌗𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌲𑍍𑌗𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃।𑌅𑌧𑌰𑌃𑌪𑌯𑍋𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌭𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂। 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌦𑌾 𑌈𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿॥௨॥𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿॥𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌨𑌸𑌵𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌣𑌂 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃। 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂𑌮𑍋𑌹𑌂𑌯𑌯𑍁𑌃। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿।
𑌸𑌤𑌪𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌕𑍍𑌯

35-வது அத்தியாயம்

சுகர்கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணன் காட்டுக்குச் சென்றபிறகு அவரிடத்து லயித்திருந்த மனமுள்ள கோபிகைகள் வருத்தமடைந்து, அவர் விளையாட்டுகளைப் பாடிக்கொண்டு பகற் பொழுதைக் கழித்தார்கள். (௧)

கோபிகைகள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஏ பெண்களே! முகுந்தன் இடது கன்னத்தை இடது தோட்பக்கம்வைத்துக்கொண்டும் புருவங்களை அழகாக அசைத்துக்கொண்டும் வேணுவாத்தியத்தை உதட்டில் வைத்து அதின் துவாரங்களை விரல்களினால் மெதுவாகத் தொட்டுப்

व्योमयानवनिताः सह सिद्धै-
　　र्विस्मितास्तदुपधार्य सलज्जाः।
काममार्गणसमर्पितचित्ताः
　　कश्मलं ययुरपस्मृतनीव्यः॥ ॥३॥
हन्त चित्रमबलाः शृणुतेदं
　　हारहास उरसि स्थिरविद्युत्।
नन्दसूनुरयमार्तजनानां
　　नर्मदो यर्हि कूजितवेणुः॥ ॥४॥
वृन्दशो व्रजवृषा मृगगावो
　　वेणुवाद्यहृतचेतस आरात्।
दन्तदष्टकवला धृतकर्णा
　　निद्रिता लिखितचित्रमिवासन्॥ ॥५॥

शेषः॥३॥ हन्तेति॥ हन्त हे अबलाः इदं चित्रं शृणुत। हार-हासः हारवद्विशदो हासो यस्य सः। यद्वा वेणुवादनेन कुपे-वदनेन हसतः हारेषु स्वच्छो हासो यस्य। हारवक्षसि शोभमानो हासो यस्य सः। यद्वा हाराणां हास इव विशदा स्मितिर्यस्य सः इति। उरसि स्थिरा विद्युदिव लक्ष्मीर्यस्य सः। यर्हि यदा कूजितवेणुर्नन्दितवेणुर्भवति॥४॥ वृन्दश इति॥ तदा व्रजे ये वृषाः मृगाः गावश्च वेणुवाद्येन हृतानि चेतांसि येषां ते। आराद्दूरादेव दन्तैर्दष्टाः कवला ग्रासा यैस्ते। धृता उत्तम्भिताः कर्णा यैस्ते। निद्रिता इव लिखितचित्रवच्चासन् अविद्यमाना निरस्ताखिलचेष्टितचित्रितस्थाः॥५॥ किंच अचेतनानामपि सरितां दिव्यचित्रितमाह— बर्हिणेति॥ हे सखि सखि बर्हिणो मयूरस्य स्तबकाः बर्हि-

---

பாடும்பொழுது, ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் சித்தமாதர்கள் தங்கள் கணவர்களுடன் அப்பாட்டைக் கேட்டு, தங்கள் மனதை காமரசங்களுக் கிரையாக்கி கணவர்கள் பக்கமிருக்க வெட்கமடைந்து, ஆடை நழுவினதையும் மறந்தார்கள். (௨-௩)

பெண்களே! இவ்வாச்சரியத்தைக் கேளுங்கள்! வருந்தும் ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கிச் சுகங்கொடுக்கும் நந்தகுமாரன் ஆரம் போன்ற சிரிப்புடனும் மார்பில் அழிவில்லாத மின்னல் போல் பிரகாசியாநின்ற லக்ஷ்மீதேவியுடனும் அழகு பொருந்தியவேணு வாத்தியத்தை வாசிக்கும் பொழுது, கோகுலத்திலுள்ள மான்களும் பசுக்களும் அவ்வினிய ஓசைக்கு மனதைப் பறிகொடுத்து, கூட்டங் கூட்டமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடஞ் சென்று செவிகளை நிலை நிறுத்திக்கொண்டும் கடித்தபுல் வாயிலிருக்க, நித்திரை செய்கின்றனவோ சித்திரத்தி லெழுதப்பட்டனவோவென ஐயப்பட நின்றன. (௫)

बर्हिणस्तबकधातुपलाशै-
र्बद्धमल्लपरिबर्हविडम्बः ।
कर्हिचित्सबल आलि स गोपै-
र्गाः समाह्वयति यत्र मुकुन्दः ॥ ॥௬॥
तर्हि भग्नगतयः सरितो वै
तत्पदाम्बुजरजोऽनिलनीतम् ।
स्पृहयतीर्वयमिवाबहुपुण्याः
प्रेमवेपितभुजाः स्तिमितापः ॥ ॥௭॥
अनुचरैः समनुवर्णितवीर्य
आदिपूरुष इवाचलभूतिः ।
वनचरो गिरितटेषु चरन्ती-
र्वेणुनाह्वयति गाः स यदा हि ॥ ॥௮॥

[illegible]

ஏ ஸகியே ! மயில் பீலிகள் தாதுக்கள் துளிர்கள் இவைகளை மல்லர்கள் போல் கச்சையாகக் கட்டிக்கொண்ட முகுந்தன், பலராமன் கோபிகைகளோடு பசுக்களை யழைக்கும்போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பாததூளியை யடைய விரும்பி வேகமாக ஓடிவந்த நதிகளானது நம்மைப் போலவே புண்ணியஞ்செய்யாத படியால், அலைகளாகிற கைகளைத் தூக்கி ஜலத்தை தடுத்துக்கொண்டு நின்றன. (சு-எ)

ஆதிபுருஷன்போல் ஸ்திரமான மாட்சிமையுடைய கிருஷ்ணபகவான், தம்மோடுகூட வரும் கோபாலர்கள் தமது பராக்கிரமத்தைப் புகழ, அக்காடுகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மலையடிவாரங்களில் மேயும் பசுக்களின் பேர்களை வேணு

வநலதாஸ்தரவ ஆத்மநி விஷ்ணும்
வ்யஞ்ஜயந்த்ய இவ புஷ்பபலாட்யா:।
ப்ரணதபாரவிடபா மதுதாரா:
ப்ரேமஹ்ருஷ்டதநவோ வவ்ருஷு: ஸ்ம॥ ॥௯॥

தர்ஶநீயதிலகோ வநமாலா
திவ்யகந்ததுலஸீமதுமத்தை:।
அலிகுலைரலகு கீதமபீஷ்ட-
மாத்ரியந் யர்ஹி ஸந்திதவேணு:॥ ॥௰॥

ஸரஸி ஸாரஸஹம்ஸவிஹங்கா-
ஶ்சாருகீதஹ்ருதசேதஸ ஏத்ய।
ஹரிமுபாஸத தே யதசித்தா
ஹந்த மீலிதத்ருஶோ த்ருதமௌநா:॥ ॥௧௧॥

நாமேவ பித்ரேவாநந்ததி ஸாவ:॥௯॥ பலாநி விஷ்ணுவ்யக்திலக்ஷணாநி। கிஞ்ச ஸரஸி கமலவநேஷு விஹரதாம் பக்ஷிணாமபி மந ஆக்ருஷ்டம் தத்கதம் கிம் புநர்நராணாமித்யாஹ॥ தர்ஶநீயேதி॥ தர்ஶநீயஸ்திலகோ யஸ்ய தர்ஶநீயாநாம் ஸர்வேஷாம் திலகோ வா ஸ: வநமாலாயாம் யா திவ்யகந்தா துலஸீ தஸ்யா: மதுநா மத்தை: அலிகுலை: அலகு உச்சைரபீஷ்டமநுகூலம் கீதம் ஆத்ரியந் ஆதரேண க்ருஹ்ணந் । யர்ஹி ஸந்திதவேணு: பவதி॥௰॥ ஸரஸீதி। தர்ஹி ஸரஸி ஸாரஸஹம்ஸா: அந்யே ச விஹங்கா: சாருணா கீதேந ஹ்ருதசேதஸ:। ஏத்ய ஆகத்ய। ஹரிமுபாஸத அஸேவந்த। ஹந்தேதி விஸ்மயே॥௧௧॥ ஸஹபல இதி॥ ஸாவஜ்ஞம் ஸஹபல: ஸராக: க்ருஷ்ண: ஸ்ரக்பிராபீடபாஸ்வாம் கணகபூஷணாப்யாம் விராஜமாநயஸ்ய॥ யதா ஶைலஸாநுஷு விராஜமாநோ ரமயதி। க்ஷிதிஸ்ருத: ஸாநுஷு

காளஞ்செய்து அழைக்கையில், மரங்களும் செடிகளும் கொடிகளும், சந்தோஷங் கொண்டு புளகாங்கித முற்று, காய், கனி, பூ இவைகள் நிறைந்து தலை வணங்கி நிற்கும் கிளைகளிலிருந்து தேன் மழை பொழிந்தன. (அ-௯)

ஏ சகிகளே ! அழகிய திலகந்தரித்த கிருஷ்ணன் துளசிமாலையி லிருக்கும் மதுவை யுண்டு மதர்த்த வண்டுக்கூட்டங்களின் ரம்யமான பாட்டைத் தமது பாட்டுக்கொத்ததென மெச்சி, புல்லாங்குழலை உதட்டில் வைத்துப்பாட, இப்பொழுது தடாகத்திலிருந்த ஸாரஸங்களும் அம்சங்களும் இன்னும் பலவிதப் பறவைகளும் இனிமையான அப்பாட்டைக் கேட்டுப்பரவசமாகி, கிருஷ்ண னருகிற்சென்றுமனதைபடைக்கிக்கொண்டும் கண்களை மூடிக்கொண்டும் மௌனவிரதம் சாதித்து அவரைச் சேவியாநின்றன. இதுமிகவும் ஆச்சரியம் ! (௰ - ௧௧)

𑌸𑌹𑌬𑌲𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑌗𑌵𑌤𑌂𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸—
𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑍇𑌣
𑌜𑌾𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷 𑌉𑌪𑌰𑌮𑍍𑌭𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥
𑌮𑌹𑌦𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌨𑍁𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌘𑌃 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿—
𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌗𑍋𑌪𑌚𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋
𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌉𑌰𑍁𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ।
𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌧𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌗𑌿𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑍇𑌣𑍋𑌪𑌰𑌮𑍍𑌭𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௨॥ 𑌮𑌹𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌃 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌵𑍋𑌮𑍇𑌤𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍇𑌘𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍋𑌢𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑌪𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௧௩॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌮𑌹𑌦𑍇𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍋𑌦𑍇 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍋𑌪𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌃 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌜𑍈𑌶𑍍𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌃 । 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌵𑌰𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௪॥ 𑌸𑌵𑌨𑌶 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌵-

---

ஏ கோகுலதேவிகளே ! கர்ணாலங்காரங்களின் அழகோடு கூடிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மலையடிவாரங்களில் பலராமருடன் சந்தோஷமாக வசித்துக்கொண்டு சகல ஜீவராசிகளும் ஆநந்தமடைய வேணுகானஞ்செய்தார். இப்பொழுது மேகமானது மகானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அதிக்கிரமிக்கப் பயந்து, அவர் பாட்டுக்கொத்தபடி மெதுவாய்க்கர்ச்சித்துக்கொண்டு தனதுநிழலைக் குடையாகப்பிடித்து அவர்மீது புஷ்பமாரி பொழிந்தது. (௧௨-௧௩)

ஏ யசோதே! கோபாலர் களுடன் பலவிதமாக விளையாடுவதில் வல்லவரான உன் குமாரன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புல்லாங்குழலைத் தமது உதட்டில் வைத்துத் தமக்குத்தாமாகவே அப்பியசித்துக்கொண்டு நிஷாதம் (சுவரங்களின் ஒன்று) முதலிய

सवनशस्तदुपधार्य सुरेशाः
शक्रशर्वपरमेष्ठिपुरोगाः ।
कवय आनतकन्धरचित्ताः
कश्मलं ययुरनिश्चिततत्त्वाः ॥ ||கரு||

निजपदाब्जदलैर्ध्वजवज्र-
नीरजाङ्कुशविचित्रललामैः ।
व्रजभुवः शमयन् खुरतोदं
वर्ष्मधुर्यगतिरीडितवेणुः ॥ ||கசு||

व्रजति तेन वयं सविलास-
वीक्षणार्पितमनोभववेगाः ।
कुजगतिं गमिता न विदामः
कश्मलेन कबरं वसनं वा ॥ ||கஎ||

[illegible]

சுவராலாப பேதங்களைப்பாடும் பொழுது, அப்பாட்டைக்கேட்ட் இந்திரன், பிரமன் ருத்திரன் முதலிய தேவ சிரேஷ்டர்கள், ஸமர்த்தர்களாயினும், மந்த்ர மத்திம தார மென்னும் காலவகுப்புகளில் தங்கள் சிரசுகளை அசைத்துக்கொண்டு மனதில் கவனித்தும் அவைகளின் உண்மையை அறியாமல் மயங்கினார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் மதயானைபோல் நடந்து, தமது, பாதபங்கஜங்களின், துவஜம் வச்சிரம் அம்புஜம் அங்குசம் என்னும் ரேகைகளால், பசுக்களின் குளம்பு படிதலால் உண்டாகும் கோகுல பூமியின் வருத்தத்தை நீக்கி, வேணுகானஞ் செய்துகொண்டு தமது அழகிய பார்வையால் எங்களுக்கு மன்மதவிகாரத்தைப் பெருக்க, அதனால் நாங்கள் எங்களுடைய ஆடையும் கூந்தலும் அவிழ்ந்ததும் தெரியாமல் உணர்வற்ற மரம் செடிகளென நின்றோம். (கரு-கஎ)

𑌮𑌣𑌿𑌧𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌾
𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌂𑌸𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌜𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥ ॥௧௮॥

𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌵𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋
𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑌾𑌃 ॥ ॥௧௯॥

𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌵𑍇𑌷𑍋
𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌧𑌨𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑌨𑌘𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋
𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 ॥ ॥௨௦॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible]𑌗𑌾𑌯𑌤 ॥௧௮॥ 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌣𑍋𑌰𑌵𑍇𑌣 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍁𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑌾𑌃 [illegible] 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵 [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 [illegible] 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌷𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 [illegible]𑌃 । 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌘𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌦𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௨௦॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌾

ஒரு தருணத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தமக்குப் பிரியமானவாசனையுள்ள துளசி மாலை யணிந்துகொண்டும் தாம் தரித்திருக்கும் சதங்கைகளால் பசுக்களை யெண்ணிக்கொண்டும் தம்முடன் வரும் சிநேகிதனுடைய தோளில் கைபோட்டுக் கொண்டும் வேணுகானஞ் செய்ய, அதைக் கேட்டுப் பரவசமான கிருஷ்ண மிருகங்களில் ஆணும் பெண்ணும் கோபிகைகள்போல் இல்லற அன்பை மறந்து நற்குணக் கடலாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பக்கம் நெருங்கின. (௧௮-௧௯)

ஏ அனகே! ஏ யசோதே! உன் குழந்தையாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யமுனை யாற்றில் கோபர்களும் பசுக்களும் தம்மைச்சூழ்ந்திருக்க, குந்த புஷ்பங்களின் மாலைகளால் வேடிக்கையான ஒருவித வேடம்பூண்டு தமது சிநேகிதர்கள் மகிழ விளையாடினர். அப்பொழுது இளங்காற்றானது சந்தனம் போன்ற வாசனையையும்

𑌮𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍁𑌪𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂
𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌮𑌲𑌯𑌜𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾 𑌯𑍇
𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌵𑍍𑌰𑍁𑌃॥ ॥௨௧॥

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌗𑌧𑍍𑌰𑍋
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌗𑍋𑌧𑌨𑌮𑍁𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌗𑍀𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌰𑌨𑍁𑌗𑍇𑌡𑌿𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃॥ ॥௨௨॥

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌰𑍁𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍀𑌨𑌾—
𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌖𑍁𑌰𑌰𑌜𑌶𑍍𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍 ।
𑌦𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑍈𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌶𑌿𑌷 𑌏𑌷
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌜𑌠𑌰𑌭𑍂𑌰𑍁𑌡𑍁𑌰𑌾𑌜𑌃॥ ॥௨௩॥

𑌮𑌲𑌯𑌜𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌲𑌯𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍈𑌃 [illegible] 𑌤𑍇𑌨𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌜𑌯𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌲𑌯𑌜𑍇𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌲𑌯𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌗𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌵𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤 ॥ ௨௧ ॥ [illegible] ॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌵𑌾𑌂। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍। 𑌕𑍁𑌤𑌃 [illegible] 𑌗𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃। [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍। 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌰𑌣 𑌇𑌤𑌿 [illegible]। 𑌉𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 [illegible] 𑌗𑍀𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍇𑌣𑍁 [illegible] ॥ ௨௨ ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷-

---

குளிர்ச்சியையும் அவருக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்து அவர் சுகம்பெற வீசிற்று. கந்தர்வர் முதலிய தேவகணங்களும் வந்திகள்போல் வாத்தியகீதங்களுடன் புஷ்பங்களை வருஷித்து, அவரைச் சூழ்ந்துநின்றார்கள். (௨௰-௨௧)

கோகுலத்தையும் பசுக்களையும் ரக்ஷிக்க கோவர்த்தனகிரியைத் தாங்கின ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சாயங்காலத்தில் வேணுகானஞ்செய்து பசுக்களை யெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு, கூடவந்தவர்கள் தமது கீர்த்தியைப்பாடவும் பெரியோர்கள் வணங்கவும் புறப்பட்டு கோகுலத்துக் கருகேவந்தார். அதைப் பார்த்த கோபஸ்திரீகள் சிநேகிதர்களாகிய நம்முடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, தேவகிவயிற்றுச் சந்திரன், பசுக்களினுடைய குளம்புபடிவதா லுண்டாகும் புழுதி படிந்த முன் மயிர் அழகும், நடந்துவரும் சிரமத்தால்உண்டாகும் ஓர்வித அழகும் நமது நேத்திரத்துக்கு ஆநந்த முண்டாக்க, இதோ வந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். (௨௨-௨௩)

मदविघूर्णितलोचन ईषन्-
मानदः स्वसुहृदां वनमाली ।
बदरपाण्डुवदनो मृदुगण्डं
मण्डयन् कनककुण्डललक्ष्म्या ॥ ௨௪

यदुपतिर्द्विरदराजविहारो
यामिनीपतिरिवैष दिनान्ते ।
मुदितवक्त्र उपयाति दुरन्तं
मोचयन् व्रजगवां दिनतापम् ॥ ௨௫

॥ श्रीशुकः ॥

एवं व्रजस्त्रियो राजन् कृष्णलीलानुगायतीः ।
रेमिरेऽहःसु तच्चित्तास्तन्मनस्का महोदयाः ॥ ௨௬

[illegible] उच्चैः श्रावयन् [illegible] व्यावृत्ताः [illegible] देवक्या जठरे भ-
वतीति तथा [illegible] उडुराजश्चन्द्रः [illegible] ॥
௨௩॥ [illegible] ॥ मदेति ॥ मदविघू-
र्णिते [illegible] लोचने यस्य सः । बदरवत्पाण्डु वदनं यस्य सः । [illegible] कनककुण्डलयोर्लक्ष्म्या [illegible]
[illegible] मोचयन्निति ॥௨௪॥ यदुपतिरिति ॥ यदुपतिरिति देवकीजठरभूरिति
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௨௫॥ एवमिति ॥ [illegible] कृष्णलीला अनुगायतीः

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வனமாலை அணிந்து, கண்கள்சுழல விழித்துக்கொண்டு சுவர்ணமயமான குண்டலங்களின் காந்தி கன்னங்களில் வீசுவதால் இலந்தைப் பழமென வெளுத்த முகமுடையவராய் சிநேகிதர்கள் மனமகிழவும் பசுக்களுக்கு வெயிலினலுண்டாகும் வருத்தம் விலகவும் மதயானையென விளையாடிக்கொண்டு சந்திரோதய மானதுபோல் சாயங்காலத்தில் கோகுலத்தி னருகே சென்றா ரென்று சில கோபஸ்திரீகள் பேசிக்கொண்டார்கள். (௨௪-௨௫)

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே! இவ்விதம் கோபஸ்திரீகள் ஒவ்வொருதினம் பகலிலும்

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தசமஸ்கந்தே

வ்ருந்தாவநக்ரீடாயாம் கோபி
கா யுகலகீதம் நாம

பஞ்சத்ரிம்ஶோத்யாய꞉.

ஸாயந்த்ய꞉ தஸ்மிந் சித்தம் வேதநாஜீவிதம் யா꞉ ஸாங்கா꞉ தஸ்மிந்நேவ ஸம்ஸ்தாப்ய
ஸம்யாஸாந்தா꞉। ஸுதரணமஹோநந்தயஸ்தவோயாஸாந்தா꞉। ஸுஹ்ருஸ்வமிரேதிரே॥

இதி ஸ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம்
பஞ்சத்ரிம்ஶோத்யாய வ்யாக்யா.

கிருஷ்ணனையே நினைத்துக்கொண்டும் அவரிடத்தில் தமது ஜீவனை வைத்துக் கொண்டும் அவரது விளையாட்டைப் பாடிக்கொண்டும் சந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

கோபிகைகளுடைய யுகள கீதமாகிய

35 - வது, அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃

𑌅𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃।
𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌖𑍁𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ॥௧॥
𑌰𑌂𑌭𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌖𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍॥ ॥௨॥
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌂𑌗 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍॥ ॥௩॥

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌤𑍇𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌤𑍌।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍॥
[illegible]

36—வது அத்தியாயம்.

விருஷபாசுர வதம்.

அரசனே ! பிறகு ஒருகாலத்தில் அரிஷ்டன் என்றொரு அசுரன் பருத்த திமிலும் உடலு முடைய இடப வேடம் பூண்டு, பூமி நடுங்க நடந்து பூக்காரம் போட்டுக்கொண்டும் குளம்புகளால் பூமியைக் கீறிக்கொண்டும் வாலை மேலே வீசிக்கொண்டும் நீண்ட கொம்புகளின் நுனியால் மண்ணுங்கட்டிகளைக் குத்தித் தூக்கிக்கொண்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மலஜலங் கழித்துக் கொண்டும் கண்களைப் பயங்கரமாகத் திறந்துகொண்டும் கோகுலத்தினருகிற் சென்றான். (௧-௨-௩)

அச்சப்தத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தில் பயமடைந்த கோபஸ்தரீகள் பசுக்கள் இவைகளுடைய கர்ப்பங்கள் கலங்கி அழிந்தன. அந்த இடபத்தின் திமிலை மலையென்றெண்ணி அதன் பக்கம் மேகங்கள்வந்து தங்கின. மிகக் கூர்மையான கொம்புகளையுடைய அந்த இடபத்தைப் பார்த்து கோபர், கோபிகைகள், பசுக்கள் யாவும் பயமடைந்து கோகுலத்தைவிட்டு வெளியே ஓடிப் போய் ஏ கிருஷ்ண ! ஏ கிருஷ்ண ! என்று கதறிக்கொண்டு யாவரும் பகவானைச்

𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍈।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌘𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌯𑌚𑌲𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌃।
𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ॥௭॥

𑌮𑌯𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑌂𑌸𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌖𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌨𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௯॥

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍॥௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 [illegible] 𑌶𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃॥௩॥ 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 [illegible] 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 [illegible] 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃। 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣॥௪॥௫॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃॥௬॥௭॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌾𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌃॥௮॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃॥௯॥ 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾-

---

சரணமடைய, அவர், மிக்க பயமடைந்தோடிவந்து தம்மைச் சரணமடைந்தவர்களைப் பார்த்து, அஞ்சேலென அபயந்தந்து சமாதானப் படுத்திவிட்டு அந்த அசுரனைப் பார்த்து, ஏ துஷ்டா ! ஏ மூடா ! பசுக்களையும் பையன்களையும் பயப்படுத்துவதில் யாதுபயன் ? உன்னைப்போல் கெட்டநடத்தை யுள்ளவர்களின் கர்வத்தையும் கொழுப்பையும் அடக்க நானிருக்கிறேன். இங்குவா ? என்றழைத்து, கைகொட்டி அரிஷ்டாசுரனுக்குக் கோபமுண்டாக்கி, தமது தோழனுடைய தோளில் கைபோட்டுக்கொண்டு நின்றார். (௪-௮)

இவ்விதம் கோபமுண்டுபண்ணப்பட்ட அரிஷ்டனாகிய அந்த இடபமானது, பூமியைக் குளம்புகளால் கீறிக்கொண்டும் வாலை ஆகாசத்தில் தூக்கி வீசி மேகமண்டலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்

𑌅𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌾𑌸𑍃𑌗𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௧௦॥
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍋𑌵𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌜𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௧௧॥
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌃
𑌪𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌅𑌸𑍃𑌗𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑍇𑌰𑌥 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇𑌨𑌸𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌸𑍃𑌗𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍋𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌤𑍍 ॥௧௧॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌪𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥௧௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌸 𑌚 𑌅𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥௧௩॥ 𑌅𑌸𑍃𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌸𑌮𑍁-

---

கொண்டும் கொம்புகளை முன்பக்கம் நீட்டிக்கொண்டும் தேவேந்திரனால்உண்டாக்கப்படும் இடிபோல் வேகமாக ஓடி அவரைத் தூரத்திற்று. (௯-௧௦)

பகவான் அந்த இடபத்தின் கொம்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு யானை மற்றொருயானையை மோதித் தள்ளுவதுபோல் பதினெட்டு அடி தூரம் பின்னுக்குத்தள்ளினர். (௧௧)

இப்படிப் பகவானால் தள்ளுண்ட அந்த இடபமானது மறுபடி யெழுந்திருந்து உடல் முழுதும் வேர்க்கப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு கோபத்தினால் பரவசமாகி வேகத்துடன் மறுபடியும் எதிர்த்தது. (௧௨

கிருஷ்ணபகவான் அந்த இடபத்தினது கொம்புகளை மறுபடியும் பிடித்துப் பூமியில் தள்ளிப் புரட்டி ஈரத்துணியைப்போலாக்கி காலால்மிதித்துக் கசக்கி அதனுடைய கொம்புகளைப் பிடுங்கி, அவைகளால் அதை அடிக்கவே அது புரண்டு விழுந்து இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் மலஜலங்களைக் கழித்துக்கொண்டும் கை கால்களை உதறிக்கொண்டும் கண்கள் துடிக்கக் கஷ்டமடைந்து உயிர் துறந்தது. இதைப்பார்த்த தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்து பகவானைத் துதித்தார்கள். (௧௩-௧௪)

एवं ककुद्मिनं हत्वा स्तूयमानः द्विजातिभिः ।
विवेश गोष्ठं सबलो गोपीनां नयनोत्सवः ॥ ௧௫ ॥

अरिष्टे निहते दैत्ये कृष्णेनाद्भुतकर्मणा ।
कंसायाथाह भगवान्नारदो देवदर्शनः ॥ ௧௬ ॥

नारदबोधितकंसेन श्रीकृष्णरामाह्वानाय
अक्रूरप्रेषणादिवर्णनम् ॥

यशोदायाः सुतां कन्यां देवक्याः कृष्णमेव च ।
रामं च रोहिणीपुत्रं वसुदेवेन बिभ्यता ॥ ௧௭ ॥
न्यस्तौ स्वमित्रे नन्दे वै याभ्यां ते पुरुषा हताः ।

द्विजन्मभिः। वाडास्तु क्षीबन्तु इत्युक्तस्ताडयन्तु अनवस्थितेक्षणः प्रचलितनेत्रः। कृष्णं कष्टाज्जरासन्धनिर्वृतेः व्यत्ययाः क्षयं निवासं जरासन्धं कृष्णं यथा भवति तथा व्यत्यजति वा ॥ ௧௪ ॥ एवमिति ॥ नयनोत्सवः नयनानामुत्सवरूपो नन्दोत्सवः ॥ ௧௫ ॥ कार्याव्यग्रेषु सकलं कृष्णं तेन तत् विस्मृतम् । नारदस्मारयामास कंसायाद्भुतमिदं वृत्तम् ॥ श्रीधरीयोऽयं श्लोकः ॥ तदाह—अरिष्ट इति ॥ देवदर्शनः देवर्षिभिः। यथा एवं कृते एवं भविष्यतीति साक्षाद्देवदर्शनं ज्ञानं यस्य सः ॥ ௧௬ ॥ प्रोक्तमेव नारदेनोक्तमाह—यशोदाया इति। देवक्या कृष्णं गर्भस्य सेन प्रविष्टां कन्यां यशोदायाः सुतामाह—यशोदायाः सुतसेन प्रविष्टां कृष्णं च देवक्याः सुतमाह रोहिणी पुत्रं रामं च देवक्याः सप्तमं सुतमाह—यथा नन्दसुतसेन प्रविष्टं रामं च वसुदेवभार्यायाः रोहिण्याः पुत्रमाह—वसुदेवसुतौ वै तयं प्रजातौ तत्राह । वसुदेवेनेति ॥ ௧௭ ॥ निक्षेप्तौ

இவ்விதம், இடபவேடங் கொண்டுவந்த அசுரனைக் கொன்று தமது இனத்தார் துதிக்க, கோபஸ்திரீகள் நேத்திரானந்தமடைய பலராமருடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோகுலத்தில் பசுக் கொட்டடிக்குள் பிரவேசித்தார். (௧௫)

அற்புதமாக விளையாடிவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அரிஷ்டாசுரனைக்கொன்றபிறகு திரிகால ஞானியாகிய நாரதமகாமுனிவர் கம்ஸனைப் பார்த்து, அக்கன்னிகை (கம்ஸன் கத்தியால்வெட்ட உயர எறிந்தபோது மாயையானவள்) யசோதையினுடைய புத்திரியென்றும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தேவகியினுடைய குமாரனென்றும் பலராமன் ரோகிணியினுடைய பிள்ளையென்றும் அப் பிள்ளைகளை வசுதேவன் பயந்து தன் மித்திரனாகிய நந்தகோபனிடத்தில் பாதுகாத்துவரும்படி கொடுத்தானென்றும் அக் குழந்தைகள் இருவருந்தான் நீ யனுப்பின யாவரையும் கொன்றார்களென்றும் கூறினர். (௧௬-௧௭)

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑌮𑌸𑌿𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 ॥ ॥௧௮॥

𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ॥௧௯॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍌 𑌕𑌂𑌸 𑌆𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 ॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌶𑌲𑌤𑍋𑌶𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯𑌾𑌹 𑌭𑍋𑌜𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ॥௨௧॥

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍌 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ॥ ॥௨௨॥

𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ॥ ॥௨௩॥

𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌰𑌙𑍍𑌗𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌸𑌂𑌯𑌗𑌮𑍍 ॥ ॥௨௪॥

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌅𑌸𑌿𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑌂 ॥ ௧௮ ॥ 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌧𑌾𑌯𑍇𑌤𑌾𑌂। 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌨 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌦𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ ௧௯ ॥ ௨௨ ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍌 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌾 । 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹𑍇𑌤𑌿॥௨௩॥ 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾 𑌇𑌤𑌿॥𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾

இதைக் கேட்ட போஜபதியாகிய கம்ஸன், பஞ்சேந்திரியங்களும் பதரக் கோபமடைந்து, வசுதேவரைக் கொல்வதற்காகக் கூர்மையான கத்தியைக் கையி லெடுத்தான். அதை நாரதர் தடுக்கவும், இவனுடைய பிள்ளைகளல்லவா நமக்கு எமன் என நினைத்து, வசுதேவனையும் தேவகியையும் சங்கிலியால் கட்டச்செய் தான். நாரதர் போனபிறகு கேசி என்பவனை யழைத்து நீ பலராமனையும் கிருஷ் ணனையும் கொன்றுவிடு என்று சொல்லி யனுப்பினான். (௧௮-௧௯.௨௦)

அதன்பிறகு முஷ்டிகன், சாணூரன், சலதோசலகன் முதலிய மந்திரிமார் களையும் யானைப்பாகர்களையும் கம்ஸன் வரவழைத்து, வீரர்களாகிய சாணூர முஷ்டிகர்களே ! நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நந்தகோகுலத்தில் வசிக்கும் ஆனகதுந்துபி (வசுதேவன்) யின் புத்திரர்களாகிய ராமகிருஷ்ணர்கள் எனக்கு எமனென்றல்லவா குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது ? அவர்கள் இவ்விடம் வரும்போது அவர்களோடு நீங்கள் மல்யுத்தம்செய்து அவர்களைக் கொன்றுவிடுங்கள். ௨௧-௨௩

யுத்தகளத்தில் பலவிதமான திவ்விய மஞ்சங்கள் தயார் செய்யப்படட்டும் நமது நகரத்துள்ளவரும் மற்ற தேசத்தார்கள் யாவரும் தங்கள் இஷ்டப்படி யுத்தவேடிக்கைகளைப் பார்க்கட்டும். (௨௪)

महामात्र निबोधेदं वचो मम महामते ।
गजः कुवलयापीडः पृथिवीकम्पकारकः ॥ ॥२५॥

संस्थाप्यो द्वारि रङ्गस्य कराग्रोपात्तमुद्गरः ।
तेन तौ तत्र हन्तव्यौ सुतावानकदुन्दुभेः ॥ ॥२६॥

अथाकुलमतिः प्राह स हन्तव्यौ कथं मया ।
स्वस्रीयौ भोजराजस्य कंसस्य जगतीपतेः ॥ ॥२७॥

इत्याकर्ण्य महामात्रं कंसस्तत्रैव दुर्मतिः ।
उवाच सर्वतो वचनं समेतान् ज्ञापयन्निव । ॥२८॥

उक्तं ... ॥ २४ ॥ महामात्रेति । गजइति । पृथिवीं कम्पकारकं ... नित्यानुषक्तमदत्वात् । कुवलयापीडो नाम गजः । करेण ... कराग्रोपात्तमुद्गरः गृहीतमुद्गरः ... रङ्गद्वारि संस्थाप्यः ॥ २५ ॥ तेनेति । तत्र रङ्गस्थाने आनकदुन्दुभेः वसुदेवस्य सुतौ रामकृष्णौ तेन गजेन हन्तव्याविति वाक्यशेषः ॥२६॥ अथेति । सः महामात्रः आकुलमतिः कलुषबुद्धिस्तु प्राह ... हन्तव्यौ । कथं मयेति । तत्र हेतुमाह स्वस्रीयाविति ... भोजराजस्य भोजाधिपस्य जगतीपतेः ... कंसस्य स्वस्रीयौ भागिनेयौ ॥२७॥ इत्याकर्ण्येति ॥ तत्र सभायां समेतान् सामन्तान् ॥ २८ ॥ शृण्वन्त्विति । येन ... क्रुद्धः ... ॥२९॥ ... ॥

மகா புத்திசாலியாகிய யானைப்பாகனே! யான் சொல்வதைக்கேள்; குவலயாபீடமென்னும் யானையின் துதிக்கையில் இருப்புலக்கையைக் கொடுத்து யுத்தகளத்தின் தலைவாசலில் நிறுத்திவை. (௨௫)

வசுதேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய இராமகிருஷ்ணர்கள் அவ்விடம் வந்ததும் அந்த யானையைக்கொண்டு அவர்களைக் கொல்லுங்களென்று (கம்ஸன்) கட்டளையிட்டான். (௨௬)

அதைக் கேட்ட யானைப்பாகன் மனங்கலங்கி ஜகத்பதியாகிய போஜமகாராஜனுக்கு மருகர்களான இவ் விருவரையும் நான் எவ்விதம் கொல்வேனெனக் கூறினன். (௨௭)

ஏ அரசனே! துர்புத்தியுள்ள கம்ஸன் அந்தவார்த்தையைக் கேட்டதும் அங்கு கூடியிருக்கும் யாவரும் அறிய, யானைப்பாகனைப்பார்த்து பின் வருமாறு கூறுகிறான். (௨௮)

॥ कंसः ॥

शृणुध्वमेतद्वचनं मयोदितम्
निशम्य सर्वं यदि धारयन्तु तत् ।
येनाहमेतेष्वसुहृत्त्वमादृत—
स्स्वाभाविबन्धुष्वपि तत्र कारणम् ॥ ॥௨௯॥

माता मम महाराज कदाचित्कमलेक्षणा ।
विचरन्ती गृहोद्याने मन्दमारुतवीजिते ॥ ॥௩௦॥

प्रोत्फुल्लाशोकबकुलपूगपुन्नागशोभिते ।
भ्रमद्भ्रमरसंघातकूजत्कोकिलसंयुते ॥ ॥௩௧॥

नृत्यच्छिखण्डिनिवहे मर्कटाटोपसम्भ्रमे ।
वसन्तसमये रम्ये तालषण्डसमाचिते ॥ ॥௩௨॥

चरन्ती तत्र मे माता विजयाख्यस्य सुव्रता ।
ऋतुरा कामवशं गत्वा भर्तृस्नाता स्वलंकृता ॥ ॥௩௩॥

[illegible]

கம்ஸன் கூறுகிறான்.

ஆதிமுதல் யான் எனது பந்துக்களுக்கு விரோதமாக நடப்பதன் காரணத்தை விளக்குகிறேன். அதைக் கேட்டு மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். (௨௯)

முன்னொருசமயம் வசந்தகாலத்தில், மந்தமாருதம் வந் துலாவுவதும், அசோகம், வகுளம், பூகம் புன்னாகம் முதலியவைகளின் மலர் மலர்ந்து அழகு வாய்ந்ததும் அவைகளில் வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்து உலாவுவதும், குயில்கள் கூவிக்கொண்டும் மயில்கள் ஆடிக்கொண்டும் குரங்குகள் விளையாடிக்கொண்டும் இருப்பதான அனேக தாலமரக்கூட்டங்கள் நிறைந்ததுமாய் நமது அரண்மனைக்கருகாமையிலுள்ள உத்தியானவனத்தில் எனது மாதா ருதுகாலஸ்நானஞ்செய்து அலங்கரித்துக்கொண்டு சஞ்சரிக்கையில் பதிவிருதையாகினும் காமவிகார மதிகரித்துத் தனது பர்த்தாவை நினைத்தாள். (௩௦-௩௩)

अत्रैव कश्चिद्गन्धर्वो द्रमिलो नाम नामतः ।
सर्वज्ञहृत्तः काले दृष्ट्वा तामेकचारिणीम् ॥ ॥௧௪॥

विज्ञायेङ्गितं तस्यास्सर्वसत्त्वाशयार्थवित् ।
उग्रसेनवपुर्बिभ्रत् स्मितापाङ्गवीक्षितः ॥ ॥௧௫॥

तामाससाद कामातुरं कामचारं पतिव्रताम् ।
अजानाना सा सौहृद्यात् रेमे तेन समं वने ॥ ॥௧௬॥

सा तं विदित्वा रमणेतरं सती
भीताऽभवद्बाष्पविरुद्धनाशया ।
उवाच कष्टं कितवाय गर्हितं
पापात्मना येन कृतं कियद्यशः ॥ ॥௧௭॥

॥ द्रमिल उवाच ॥

इति ब्रुवन्तीं परिसान्त्वयन् शनै-
स्स्त्रीवपुर्भावहृदं द्रमिलो ह्यभाषत ।

अतः नाम्ना द्रमिलो नाम्ना द्रमिलजातिः पुरुषः कश्चिद्गन्धर्वः उग्रसेनसम्बन्धि वपुर्बिभ्रत् धृत्वा स्मितापाङ्गवीक्षितैस्सहितं यथा भवति तथा काले निर्जनप्रदेशे यस्याः स्वपतिं विनैव एषा सञ्चारिणीति ज्ञात्वा तथापि पतिव्रतां तामाससाद। सा च अजानाना मायया अजानती सौहृद्यात् प्राप्य तेन समं रेमे॥ ௧௬ ॥ ततः किं तत्राह — सेति॥

அச்சமையத்தில் சகல பிராணிகளுடைய கருத்தையு மறிய வல்லமையுள்ள ரமிளனென்று பேர்கொண்ட ஓர் கந்தருவன், தனியே சஞ்சரிக்கும் என் மாதாவைப் பார்த்து, மறைந்து அவ்விடத்திலேயே திரிந்துகொண்டிருந்து அவள் கருத்தையு மறிந்து உக்கிரசேனன்போல் (என்பிதா) உருவங்கொண்டு, தனியே தன்னிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பினும் பதிவிருதாதர்மத்தினின்று சிறிதும் தவறாத அந்த ஸ்திரியின் அருகில், மந்தகாசப் பார்வையோடு இனிமையாகப் பேசிக்கொண்டு சென்றான். அந்த ஸ்திரீ அவ னுண்மை தெரியாமல் அவனிடம் நெருங்கி, அவ் வனத்தில் அவனோடு சுகித்தாள். (௧௪-௧௬)

பிறகுஅவள் அவனைத்தன் கணவனல்லவென்றறிந்து, பதிவிருதை யானதால் மிக்க வருந்தி மனங்கலங்கி, கலங்கிய கண்களோடு அவனைப்பார்த்து ஏ துஷ்டா! பெரியோர்கள் இகழப்பட்ட இவ்விதமான கெட்ட காரியத்தைத் து எண்ணத்துடன் செய்த நீ யார் என்று கேட்டாள். (௧௭)

திரமிளன் கூறுகிறான்.

ஏ பெண்ணே! நாங்கள் கந்தர்வகுலத்தில் பிறந்தவர்கள். தேவர்களுக்கொப்பானவர்கள். அவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரனோடு சஞ்சரிப்பவர்கள். ஏ உத்தமியே! உன்னைப்போன்ற மனுஷிய ஸ்திரிகளுக்கு நாங்கள் கிடைப்பது அரி

[illegible] ॥ ॥௫௮॥

[illegible] ॥ ॥௫௯॥

[illegible] ॥ ॥௬0॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥ ॥௬௨॥

[illegible]

தென்றறி. மேலும் மூப்பு மரணம் முதலிய பலவிதமான மனோவியாதிகளை அனுபவிக்கும் மனிதர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், அதிகமான பேதமிருக்கிறதன்றோ? (௫அ-௫௯)

அதைக்கேட்ட அந்த ஸ்திரீ மிக்ககோபம் கொண்டு மனங்கலங்கி தேவர்களுக்குள் இகழ்ச்சியான ஏ துஷ்டா! இந்த பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாசம் சந்திரன் சூரியன் யமன் திசைகள் சந்தியாகாலம் இவர்களுக்குப் பயப்படா

स क्षणं किञ्चिदाध्याय ह्रियास्तां स्वप्नमायया ।
इति ब्रुवन्तीं प्रोवाच सहसा स्मितसंयुतः ॥ ॥௪௩॥

अनर्थो नास्ति पद्माक्षि मानुष्यासु दिवौकसाम् ।
नराणां देवकान्तासु प्रतिरोधो हि संगमः ॥ ॥௪௪॥

जानीहि मा विनाशस्ते सत्यं पङ्कजगन्धिनि ।
तस्मात्ते जायतां पुत्रो वीर्यं मे न वृथा भवेत् ॥ ॥௪௫॥

श्रीमान् धीमान् महोत्साहो न मे वाग्जायते मृषा ।
इत्येवं वादिनं क्रुद्धा मम माता यशस्विनी ॥ ॥௪௬॥

प्राह संत्यज्य सा तत्र पातिव्रत्यं सुदुर्लभम् ।
निःसत्त्वो हि ... पापात्मा भविता सुतः ॥ ॥௪௭॥

नर्मण्या दृष्टान्तमाह मदेनेति ॥ ४२ ॥ ४१ ॥ शापशङ्कया अविरोध एव कृतं दयेत्याह—अनर्थो नेति ॥ देवकसंगमाः अनर्थोऽप्रतिरोधाः तत्रानर्थोऽस्मिन् विरोधाः सतत्त्व ... संगमोऽविरोध इति नावारायत्यर्थः । हे पद्माक्षि पद्मगन्धि दिवौकसां मानुष्यासु मानुषीषु स्त्रीषु संगमः सोऽनर्थो नेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४६ ॥ प्राहेति ॥ सुदुर्लभं पातिव्रत्यं संत्यज्य सन्तप्ता दुर्लभपातिव्रत्या

மல், ஒருவனத்தின் மத்தியிலிருக்கும், தெளிவான ஒரு தாமரைக்குளத்தை மதவெறியால் சங்கிலியை அறுத்துக்கொண்டு போய் ஒரு யானை கலக்குவது போல், இவ்விதமான கெட்ட காரியத்தைச் செய்து என் பதிவிருதா தர்மத்தைக் கெடுத்து என்னைப் பாவியாகச் செய்து, எனக்குச் சமாதானமும் சொல்வது சரியா ? (௪௰-௪௧-௪௪-௪௩)

இவ்விதம் சொல்லக்கேட்ட கந்தர்வன் பயந்து, சபிப்பளென்று சந்தேகித்து, ஏ பத்மாக்ஷி ! பத்மகந்தி மானிட ஸ்திரீகளிடத்தில் தேவர்களுடைய சங்கமம் விரோதமற்றதென்றும் தேவ ஸ்திரீகளிடத்தில் மனிதர்களுடைய சங்கமம் விரோதமென்றுமிருப்பதால், இது விஷயம் குற்றமாகாது ; ஆகையால் உன்னை நான் கெடுக்கவில்லை, என்னுடைய வீரியம் வீணாகாது, ஸ்ரீமானும் புத்திமானும் மகாதீரனுமுள்ள பிள்ளை உனக்கு உண்டாகும்; நான் சொல்வது பொய்யல்லவென்று பதில் தெரிவித்தான். (௪௪-௪௬)

இவ்விதம் சொல்லும் கந்தர்வனைப்பார்த்த என் தாய், தர்மத்தின் எல்லை கடந்து நல்லோர்கள் நிந்தைக்காளாகிக் காமத்திற்குப் பரவசப்பட்ட மகாபாபியான நீ, பதிவிருதையென்று பேர் பெற்றவளான என்னுடைய உக்ரமான பாதிவிருத்தியத்தைக் கெடுத்துப் பரிதபிக்கும்படி செய்தபடியால், இனிப்பிறக்கும் உன் பிள்ளை கோரனாகவும் ஸாகசியாகவும் சற்றும் நற்குணமற்றவனாக

[illegible]

[illegible]

வும் தேவர்கள் முனிவர்கள்வேதியர்கள் இவர்கள் அனுக்கிரகத்திற்கு அபாத்திரனுமாக இருக்கக்கடவனென்று சபித்தாள். (சஎ-சஅ)

இவ்விதம் கோபத்துடன் அவள் சொன்ன பிறகு கந்தர்வன் அவள் சாபத்திற்குப்பயந்து, பிறக்கும் பிள்ளை தன்சொந்த ஜனங்களுக்கே சத்துருவாகயிருக்கட்டுமென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்து சென்றான். இவ்விதம் நடந்தது யாருமறியாராதலால், என் தாய் தனது பெருமையில் சிறிதும் குறைவடையாமல் உபவனத்தை விட்டுத்திரும்பி வீடுசென்று, அன்றுமுதல் கர்ப்பந்தரித்துசரியான காலத்தில் என்னைப் பெற்றாளென்பதாக, பகவானாகிய நாரத மகாமுனிவர் ஓர் சமயத்தில் எனக்குத்தெரிவித்தார். (சகூ-ருய-ருக)

அதுமுதல் நான் என் பந்துஜனங்களை துஷ்டர்களென்றெண்ணி எப்பொழுதும் பகைக்கிறேன். அவர்களும் என்னைப் பகைக்கிறார்கள். இது உங்களுக்குத் தெரியும். (ருஉ)

ஆகையால் புத்தியில்லாதவனான உக்கிரசேனன், கெட்ட எண்ணமுள்ள தேவகன், தூர்த்தனாகிய வசுதேவன், இவர்களை அண்டியிருக்குமற்றவர்கள் இவர்களைக் கொல்லுவதில்கந்தர்வ புத்திரனாகிய எனக்கு யாதொரு தோஷமு முண்டா

ஹத்வா நகஜாயதே கோஷோ மம கம்யவ்ருஜநாந: ।
தேநாஶேக்ஷ்யாமி ஸர்வம் ஸ்நேஹ்யதாமிதி தாவஸ்வ ॥௫௪॥
தாப்யாம் ஹதாப்யாம் பாலாப்யாம் குஞ்ஜரேண பலீயஸா ।
க்ருத்வா வார்த்திகீம் வஸுஜாம் யாந்து தத்வைவஸீதிசெ ॥ ॥௫௫॥
வஸுதேவோக்ரஸேநௌ ச ததா தௌ நந்ததேவகௌ ।
கோபாலா யாதவாஶ்சைவ யே சாந்யே தாவகாநுவ்ருதா: ॥ ॥௫௬॥
ஸர்வாஞ்ச விவிதைர் ந்ருத்யை: ஸந்ருத்யாஸ்வதார்தகாந் ।
த்ரஷ்டும் தாம் ஜாநபதா: ஸர்வம் து ஸ்வைரஸம்யுகம் ॥ ॥௫௭॥
மஹாமாத்ர த்வயா பத்ர ரங்கத்வார்யுபநீயதாம் ।
த்விப: குவலயாபீடோ ஜஹி தேந மமாஹிதௌ ॥ ॥௫௮॥
ஆரப்யதாம் தநுர்யாகஶ்சதுர்தஶ்யாம் யதாவிதி ।
விஶஸந்து பஶூந் மேத்யாந் பூதராஜாய மீடுஷே ॥ ॥௫௯॥
இத்யாஜ்ஞாப்யார்த்ததந்த்ரஜ்ஞ ஆஹூய யதுபுங்கவம் ।
க்ருஹீத்வா பாணிநா பாணிம் ததோக்ரூரமுவாச ஹ ॥ ॥௬௦॥

ப்யாம் பாலாப்யாம் ஹதாப்யாம் ஸஹாப்யாம் ஹதயோஸ்தயோரித்யர்த்த: । வார்த்திகீம் வஸுஜாம் வார்த்திகக்ருத்யம் க்ருத்வா தயோ: பாலயோ: வதவிம் ஶ்ருதிரித்யர்த்த: ॥௫௫॥௫௭॥ ஸ்வைரஸம்யுகம் ॥௫௮॥ த்ரஷ்டும் ஸர்வதாமிதி ॥ மீடுஷே வரதாய பூதராஜாய ஸ்ருத்ராய ॥௫௯॥ இதீதி ॥ அர்த்ததந்த்ரஜ்ஞ: கார்யகதிஜ்ஞ இத்யர்த்த: ॥௬௦॥ ஹோவாசேதி ॥ ஏதாவதே ஹே க்ருஷ்ண

காது ஆகையால் தான் ராம கிருஷ்ணர்களைக் கொன்றுவிடுங்களென்று கொடூரமாகக் கட்டளை யிடுகிறேன். (௫௩-௫௪)

மகாபலமுள்ள குவலயாபீடமென்னும் யானையைக்கொண்டு அப்பாலர்களைக்கொல்லுங்கள். அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைப்பார்த்து வருத்தப்பட்டுப் பின் அப்பாலகர்களுக்கும் உத்தரகிரியை நடத்தி முடித்து, அவர்களும் அக்கதிசேரவேண்டும். (௫௫)

இனி நடக்கும் மல்ல யுத்தத்தில் ராம கிருஷ்ணர்களைக் கொல்வதைப் பார்ப்பதற்காக வசுதேவன், உக்கிரசேனன், நந்தன், தேவகன், கோபாலர்கள், இன்னும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள், இத்தேசவாசிகள் யாவரையும் அழைப்பியுங்கள்.

ஏ யானைப்பாகா! குவலயா பீடத்தை யுத்தரங்கத்தின் வாசலில் நிறுத்திவைத்து என் சத்துருக்களாகிய அப்பாலர்களை யானையைக் கொண்டு கொன்றுவிடு. (௫௮)

வரும் சதுர்தசி தினத்தில் யுத்த சாஸ்திரப்படி யுத்தயாகமானது ஆரம்பிக்கப்படட்டும். அதில் பூதராஜனாகிய யமன் திருப்திபெற சுத்தமான பசுக்கள் வதைக்கப்படட்டும். (௫௯)

இவ்விதம் கட்டளையிட்டு, காரியத்தின் முடிவை அறிந்த கம்சன் யதுபுங்கவனாகிய அக்ரூரரை அழைத்து, தன் கையால் அவன் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு பின் வருமாறு கூறினான். (௬௦)



இராஜக்கிரீடை.

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌪𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍋𑌜𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌷𑍁 ॥ ॥௩௧॥
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍌𑌰𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ।
𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥௩௨॥
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ।
𑌆𑌸𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌨𑌯 𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥
𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 ॥௩௪॥
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌨𑍀𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌲𑍍𑌲𑍈𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃 ॥௩௫॥
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑍋𑌜𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩௬॥

𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌦𑌰𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௧॥௩௩॥ 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑍌 𑌦𑍈𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 ॥௩௪॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹॥ 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍁-

---

ஏ தாசபதே! மித்திரனாகிய எனக்கு ஒரு காரியம் செய்யவேண்டும்; போஜர் விருஷ்ணிகள் இவர்களுக்குள் உம்மைவிட எனக்கு மேன்மையான இதஞ் செய்கிறவர்கள் யாவருமில்லை. (௩௧)

சொர்க்கலோகாதிபதியாகிய இந்திரன் (முன் ஒரு சமயம்) விஷ்ணுவை ஆசிரயித்துத் தன் காரியசித்தி பெற்றதுபோல், என் காரியமும் சரியாய் நிறைவேற இப்பொழுது உம்மை நான் ஆசிரயித்திருக்கிறேன். (௩௨)

(நீர் இங்கிருந்து) நந்தகோகுலம் போகவேண்டும்; அங்கே ஆனக துந்துபியினுடைய பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். இந்த இரதத்தைச் செலுத்திக் கொண்டுபோய் அவர்களைச் சீக்கிரம் இவ்விடம் வரவழைக்கவேண்டும். (௩௩)

கப்பங்களோடு நந்த கோபர்களையும் இவ்விரு சிறுவர்களையும் அழைத்து வாருங்கள். வைகுண்ட வாசிகளாகிய தேவர்கள் எனக்கு மிருத்தியு (அவர்கள்) என்று குறித்திருக்கிறார்கள். (௩௪)

காலனுக்கொப்பாகிய இந்த குவலயா பீடமென்னும் யானையால் அவர்களைக் கொன்று விடுகிறேன். இதற்குத் தப்பினால் இடிபோல் (குத்தும்) மல்லர்களால் கொன்று விடுகிறேன். (௩௫)

இப்படி இவர்களைக் கொன்றபின், இவர்கள் பலத்தால் கர்வங்கொண்டிருக்கும் வசுதேவன் முதலியவர்களையும் அவனுடைய பந்துக்களையும் விருஷ்

உக்ரஸேநம் ச பிதரம் ஸ்தவிரம் ராஜ்யகாமுகம் ।
தத்ப்ராதரம் தேவகம் ச யே சாந்யே வித்விஷோ மம ॥ ௩௭ ॥
ததஶ்சைஷா மஹீ மித்ர பவித்ரீ நஷ்டகண்டகா ।
ஜராஸந்தோ மம குருர்த்விவிதோ தயித: ஸகா ॥ ௩௮ ॥
ஶம்பரோ நரகோ பாணோ மய்யேவ க்ருதஸௌஹ்ருதா: ।
தைரஹம் ஸுரபக்ஷீயாந் ஹத்வா போக்ஷ்யே மஹீம் ந்ருபாந் ॥
ஏதஜ்ஜ்ஞாத்வாऽநய க்ஷிப்ரம் ராமக்ருஷ்ணாவிஹார்பகௌ ।
தநுர்மகநிரீக்ஷார்தம் த்ரஷ்டும் யதுபுரஶ்ரியம் ॥ ௪௦ ॥

॥ அக்ரூர: ॥

ராஜந் மநீஷிதம் ஸத்ர்யக் தவ ஸ்வாவத்யமார்ஜநம் ।
ஸித்த்யஸித்த்யோ: ஸமம் குர்யாத் தைவம் ஹி பலஸாதநம் ॥ ௪௧ ॥

தேவகஶௌரஸேநிப்ரப்ருதய: ॥ ௩௫-௩௭ ॥ தத இதி । நஷ்டகண்டகா நஷ்டஶத்ரு: । நநு கதம் பஹவ: ஶத்ரவ: ஸந்தி ந நஷ்டகண்டகா கதம் ஸ்யாத் தத்ராஹ ஜராஸந்த இதி ॥ ௩௮-௩௯ ॥ ஏததிதி ॥ யதுபுரஶ்ரியம் த்ரஷ்டுமேதி ॥ ௪௦ ॥ ராஜந்நிதி ॥ தத்ர ஸ்வமநீஷிதம் விசாரிதம் ஸத்ர்யக் ஸம்யக் ஸ்வாவத்யம் மரணம் தந்மார்ஜநம் । ததாபி கர்தா வாஞ்சிதநிவேஶோ ந காரய இதி ஸித்த்யஸித்த்யோ

ணிகளையும் போஜர்களையும் தசார்கஜர்களையும் விருத்தாப்பியதசையிலும் ராஜ்யாபேக்ஷை கொண்டிருக்கும் என் தந்தை உக்கிரசேனனையும் அவன் தம்பி தேவகனையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள என் சத்துருக்களையும் கொன்று விடுகிறேன். (௩௩-௩௭)

பிறகு நம்முடைய இப்பூமிக்கு நாம் ஒரே அரசனாக ஆய்விடுவோம். ஜராசந்தனே நமக்கு குரு, துவிதனே அன்புள்ள தோழன், சம்பரன், நரகன், பாணன், இவர்கள் நம்மிடத்தில் அன்பு வைத்தவர்கள். ஆகையால் அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, தேவ பட்சத்திலிருக்கும், அரசர்களைக் கொன்று விட்டு பூமியை ஆளுவோம். (௩௮-௩௯)

இவைகளை நன்றாய் அறிந்துகொண்டு, யதுபுரத்தின் அழகையும் யுத்தமாகிற யாகத்தையும் பார்ப்பதற்கு, ராம கிருஷ்ணனென்னும் சிறுவர்களை அழைத்து வாருமென்று கட்டளையிட்டான். (௪௦)

அக்ரூரர் கூறுகிறார்.

அரசனே ! உம்முடைய மிருத்யு பரிகாரத்தை இவ்விதம் நிச்சயித்துக் கொண்டிருப்பது, நன்றாக விருக்கிறது. ஆகிலும் காரியத்தின் பலனைக் கொடுப்பது தெய்வசித்த மாகையால், அவைகளைப் பெறுவதிலும் பெறாமலிருப்பதிலும் சமமாக விருக்கவேண்டும். (௪௧)

𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥௭௨॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 । ॥௭௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹 । 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௭௧॥ 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰 𑌊𑌹𑌃 ॥ 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௭௨॥௭௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஜனங்கள் தெய்வம் கொடுத்த மனோரதங்களையும் தங்கள் முயற்சியால் நிறைவேற்றிச் சுகம் துக்கம் இவைகளை அடைகிறார்கள். ஆகிலும் உம்முடைய கட்டளைப்படி நடக்கிறேன். (௭௨).

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கம்சன் அக்ரூரனுக்குக் கட்டளை யிட்டுவிட்டு, மந்திரிகளையும் அனுப்பி விட்டு தன் கிரகம் சென்றான். அவ்விதமாகவே அக்ரூரனும் தன் கிரகம் சென்றான். (௭௩)

36-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑍁 𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌯𑌃 ।
𑌸𑌟𑌾𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋 𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑌭𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌰𑍋
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌗𑌲𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌹𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍋𑌪𑌮𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌹𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑍍 [illegible] ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰 [illegible] ॥
𑌵𑍃𑌷𑌵𑍇𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌯𑌵𑍇𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌮𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌸𑌂 [illegible] ॥

𑌕𑍇𑌶𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑍁 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌯𑌨𑍍 [illegible] 𑌸𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌰𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍। 𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌭𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 ॥௧॥௨॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 ॥ [illegible]

37-வது அத்தியாயம்.

கேசி என்னும் அசுரனுடைய வதை.

கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட கேசி என்ற அசுரனானவன், கம்ஸனுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, பரந்த விசாலான நேத்திரமும் பெரிய பொந்து போன்றவாயும் பருத்த கழுத்தும் பெரிய மலைபோன்ற தேக உருவமுமுடைய ஒரு பெரிய குதிரை வடிவங்கொண்டு, பாதக்குளப்புகளால் பாரகம் பிளவுபடக் கிறிக்கொண்டும், கழுத்து மயிரை ஆகாசத்திலுள்ள மேகமும் தேவ விமானமும் நிலை குலையும்படி உதரிக்கொண்டும் யாவரும் பயமடையும்படி கனைத்துக் கொண்டும் யாவரும் தடுக்க முடியாதபடி மனோ வேகத்திலும் வேகமாகக் கோகுலம் நடுங்க ஓடிவந்தான். (க-உ

பகவான் மேகஞ் சுழல வாலை வீசிக்கொண்டு தம்மோடு யுத்தம் செய்ய நிமித்தம் தம்மைத்தேடிவரும் அவ்வசுரனுக்கு எதிர் தோன்றி, அவனைத் தம தருகில் வரும்படி யழைத்தார். (௩)

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌵𑌿𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍌 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀—
𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌸 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌖𑌂
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌜𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇
𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁। 𑌆𑌜𑍌 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍। 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵। 𑌸 𑌚 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌖𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑌾𑌮। 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌪𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃। 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌜𑌵𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌜𑌵𑌃 𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑍍 𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑌨𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃। 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌿𑌵 ॥௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍। 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌂। 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂𑌬𑌿𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௬॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹॥ 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌚𑌪𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌯𑍋𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃

அப்படி அழைக்கப் பார்த்ததும் அசுரன் மிக்க கோபங் கொண்டு, ஆகாயத்தை விழுங்குகிறவன் போல் வாயைத்திறந்து கொடூரமாகக் கனைத்து, கமலலோசனராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு முன் தோன்றி, அவரைத் தூத்திப் பின்னங்கால்களால் உதைத்தான். (௪)

அதோக்ஷஜராகிய பகவான்! அவ்வுதைக்குத் தப்பித்து கோபத்துடன் குதிரையின் கால்களைத்தமது கால்களால்பிடித்து இழுத்து ஹிம்சித்து, கருடபகவான் எவ்விதம் ஸர்ப்பத்தை எடுத்தெறிவாரோ அவ்விதம் இதை அலக்ஷியமாக நூறுவில்லளவு தூரம் வீசி யெறிந்து விட்டு நின்றார். (௫)

𑌸𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌰𑌸𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍇 ॥ ॥௬॥
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶—
𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑌯𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌸𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌲𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌿𑌕𑌾𑌫𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾—
𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍋𑌰𑌪𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌤𑍍𑌨𑌹𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌃। 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌮𑌯𑍋 𑌰𑍋𑌗𑌃 ॥௭॥ 𑌸𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍॥

அவன்மூர்ச்சையடைந்து தெளிந்து எழுந்தபிறகு, சினந்து வாயைத்திறந்துகொண்டு பகவானை மறுபடியும் எதிர்த்து வரவே, புத்தில் ஒரு பெரிய பாம்பு புகுவதுபோல் சிரித்துக்கொண்டு அவன் வாயில் தமது இடது காத்தை புஜம் வரையில் நுழைத்தார். (௬)

(அவ்விதம் நுழைக்கும்போது) பகவானுடைய கையைக்கடித்த அக்குதிரையினுடைய பற்கள், காய்ச்சின மழுவைக் கௌவின பற்கள் போல் உதிர்ந்தன. வாயினுட் புகுந்த மகாத்மாவினுடைய கையானது மகோதர வியாதிவந்தவன் சரீரம்போல் பெருத்தது. (எ)

பகவானுடையகை அவ்விதம் பெருக்கவே குதிரையின் சுவாசம்அடைபட்டுவிட்டது. உடல் வியர்த்துக் கண்கள் பிதுங்கி விட்டன. (கடைசியில்) மலங்கழித்துக்கால்களை உதரிக்கொண்டு கீழே விழுந்து உயிர்விட்டது. (அ)

புஜ பலமுள்ளவராகிய கிருஷ்ணபகவான் வெள்ளரிப்பழம் போல்வெடித்து செத்துக் கிடக்கும் அக்குதிரையின்வாயினுள்ளிருந்து காத்தை உருவிக்கொண்டு இவ்வளவு சுளுவில் சத்துருவை ஜயித்தும் கர்வ மில்லாமல் நின்றார். அவரைப் பார்த்த தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்து மகிழ்ந்து துதித்தார்கள். (௯)

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௧௦॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌵𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥௧௧॥

[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣 𑌇𑌤𑌿॥௧௦॥ [illegible] ॥𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿॥ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] ॥𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿॥ [illegible]

அரசனே! (அச்சமயத்தில்) தேவமுனிவராகிய நாரதர் பகவானருகிற் சென்று வணங்கி, இவ்விதம் நன்மை செய்யும் அவரைப் பார்த்து பின் வருமாறு சொல்லுகிறார். (௰)

நாரதர்கூறுகிறார்.

ஏ கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபமுள்ளவரே! யோகேச! ஜகதீசுவர! வாசுதேவ! ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் இருப்பிடமானவரே! ஸாத்வத சிரேஷ்டரே! (௧௧)

த்வமாத்மா ஸர்வபூதாநாமேகோ ஜ்யோதிரிவைதஸாம் ।
கூடோ குஹாசய꞉ ஸாக்ஷீ மஹாபுருஷ ஈச்வர꞉ ॥ ॥கஉ॥
ஆத்மநாத்மாச்ரய꞉ பூர்வம் மாயயா ஸஸ்ருஜே குணாந் ।
தைரிதம் ஸத்யஸங்கல்ப꞉ ஸ்ருஜஸ்யத்ஸ்யவஸீச்வர꞉ ॥ ॥கந॥
ஸ த்வம் பூதரபூதாநாம் தைத்யப்ரமதரக்ஷஸாம் ।
அவதீர்ணோ விநாசாய ஸாதூநாம் ரக்ஷணாய ச ॥ ॥கச॥
திஷ்ட்யா தே நிஹதோ தைத்யோ லீலயாऽயம் ஹயாக்ருதி꞉ ।
யஸ்ய ஹேஷிதஸந்த்ரஸ்தாஸ்த்யஜந்த்யநிமிஷா திவம் ॥ ॥கரு॥
சாணூரம் முஷ்டிகம் சைவ மல்லாநந்யாம்ச்ச ஹஸ்திநம் ।
கம்ஸம் ச நிஹதம் த்ரக்ஷ்யே பரச்வோऽஹநி தே விபோ ॥ ॥கசா॥

ஜீவாநாம் ப்ரவ்ருத்திவ்யஞ்ஜக இத்யர்த்த꞉ ॥கஉ॥ அஹமீச்வர꞉ அந்யஸ்த்வதீச்வர இதி த்ருதமேவகோத꞉ அத ஆஹ ॥ ஆத்மநேதி ॥ மாயநாஞ்ஜர நிரபேக்ஷ ஏவ ஆத்மாச்ரய꞉ ஸ்வதந்த்ர꞉ மாயயா ஸ்வசக்த்யா குணாநஸ்ருஜ꞉ ஸ்ருஷ்டவாந் । தை꞉ ஸ்ருஷ்டைர்குணை꞉ இதம் விச்வம் ஸ்ருஜஸி அத்ஸி ஸம்ஹரஸி அவஸி பாலயஸி । நநு ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாதிக்ரியா ஷட்காரகஸாத்யைவ த்ருஷ்டேத்யத ஆஹ । ஸத்யஸங்கல்ப இதி । நஹி ஸங்கல்பே காரகஸாத்யே பஹிஸ்ஸாதநாபேக்ஷேதி பாவ꞉ । அதஸ்ஸ்வீச்வர இத்யுபஸம்ஹார꞉ ॥கந॥ ப்ரஸ்துதமாஹ ॥ ஸ இதி । பூபாரபூதாநாம் பூவாயசந்தீதி பூபாராராஜாநஸ்த ஏவ பூதாநாம் ॥கச॥ கரு॥ சாணூரமிதி ॥ பரச்வ꞉ அஹநீதி அத்யாரப்ய த்ருதீயேऽஹநீதி

காஷ்டங்களுக்குள் அக்நியிருப்பதுபோல் ஸமஸ்த பிராணிகளுக்குள்ளும் நீர் ஒரே ஆத்துமாவாகவும், மறைவாகவும், புத்தி முதலியவைகளுக்கு எட்டாதவராகவும், ஸாக்ஷியாகவும், மஹா புருஷனாகவும், ஈசுவரனாகவும், விளங்குகிறீர். (கஉ)

(சிருஷ்டிக்கு) முன் ஸ்வதந்திரரான நீர் ஸத்திய ஸங்கல்பராகையால், மாயா சக்தியினால் (மூன்று) குணங்களை சிருஷ்டித்து, அவைகளால் ஜகத்தை உண்டு பண்ணுவதிலும், காப்பதிலும், அழிப்பதிலும் ஈசுவரனாகவிருக்கிறீர். (கங)

சாது பரிபாலன நிமித்தம், உலககாவலர்களுள் (துஷ்டர்களான) ராஜாக்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நாசப்படுத்துவதற்காக நீர் அவதரித்திருக்கிறீர். (கச)

குதிரை ரூபங்கொண்டு வந்த எந்த அசுரனுடைய சப்தத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் ராஜ்பத்தைவிட்டு, ஓடிப்போனார்களோ அந்த அசுரனை விளையாட்டாக நொடிப்பொழுதில் நீர் கொன்றது பெரிய நன்மையன்றோ? (கரு)

இன்றைக்கு மூன்றாவது தினத்தில், சாணூரன் முஷ்டிகன் ஒரு யானை மல்லர்கள் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கம்ஸன் ஆகிய எல்லோரும் உம்மால் மரணமடையப் போகிறார்கள். (கசா)

தஸ்ய ஶங்கஸ்ய யவனமுராணாம் நரகஸ்ய ச ।
பாரிஜாதாபஹரணமிந்த்ரஸ்ய ச பராஜய: ॥ ॥௧௭॥
உத்வாஹம் வீரகன்யானாம் வீர்யஶுல்காபிரக்ஷணம் ।
ந்ருகஸ்ய மோக்ஷணம் ஶாபாத்த்வாரகாயாம் ஜகத்பதே ॥ ॥௧௮॥
ஸ்யமந்தகஸ்ய ரத்னஸ்ய கன்யயா ஸஹ ஹாயனம் ।
ம்ருதஸ்ய புத்ரானயனம் ப்ராஹ்மணஸ்ய த்வயா தத: ॥ ॥௧௯॥
பௌண்ட்ரகஸ்ய வதம் வக்ராத்தாஶீவாஸ்யபுரஸ்த்ரிவதம் ।
தந்தவக்த்ரஸ்ய நிதனம் சைத்யஸ்ய ச மஹாக்ரதௌ ॥ ॥௨௦॥
யானி சான்யானி வீர்யாணி த்வாரகாவாஸஸம்பவாத் ।
கதா த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் தானி கீயமானி கவிபிஹ்ய: ॥ ॥௨௧॥
அயம் தே காலபார்தஸ்ய க்ஷபயிஷ்யதி ஸாரதே: ।
அக்ஷௌஹிணீனாம் நிதனம் த்ரக்ஷ்யாம்யர்ஜுனஸாரதே: ॥ ॥௨௨॥

ஶைப்யம் தாலாங்கமாஸீ வக்ஷஸ்யாணஶ்சாமீது ஸ்யாமிஹதாது த்ரக்ஷ்யாமீதி ஸம்பந்தி:யேஷ விஷ்ணுவத ஆகாரவிஶேஷ: ॥௧௬॥ தஸ்யேதி ॥ தஸ்ய நாகநகரம் ஶங்காதீனாம் ஶங்க: பஞ்சஜன: தத்ராதீனாம் வதம் த்ரக்ஷ்யாமீதி ஶேஷ: ॥ ஹவிர்மேதகரஶா: த்ருஶேதகாதயகம் விவக்ஷிதம் ॥௧௭॥௧௮॥ ஸ்யமந்தகஸ்யேதி ॥ ஹாயனம் ஜாம்பவத்யா ஸஹ ஸ்வபாலத: ஸ்ஹாகாலபுராத் ॥௧௯॥௨௦॥ யானீதி ॥ த்வாரகாவாஸ த்வாரகாயாம் வாஸ கதா த்ரக்ஷ்யாமி ॥௨௧॥ அயமிதி ॥ காலஸ்ய விஶ்வஸ்ய ஸஞ்ஹாரஸ்ய வா ॥௨௨॥ ஸாவம் விஜ்ஞாபகத்வாதி நிதனம் ஸம்பதனம் நிஶ்சிதமயேன ॥ விஶ்வாஸேதி ॥ கேவலஜ்ஞானேக

இதன் பிறகு சங்கன், யவனன், முரன், நரகன் இவர்களையுங் கொன்று விட்டு, பாரிஜாதா ஹரணமும் செய்யப் போகிறீர். இதன் மூலமாய் இந்திரன் அவமதிப்பை யடைவான். (௧௭)

வீரிய சுல்கத்தின்பேரில் நடக்கும் வீரகன்னிகைகளுடைய விவாகமும், துவாரகா பட்டணத்தில் நிருகன் என்பவனுடைய சாப விமோசனமும் சிமந்தக மென்னும் மணியை ஒரு கன்னிகையுடன் மீட்டு வருவதும், இறந்த ஒரு பிராமணச் சிறுவனை மகாகால புரத்திலிருந்து மீட்டுக் கொடுப்பதும், பௌண்டரகன் தந்த வக்தரன் இவர்களுடைய வதமும் ஒரு மகா யாகத்தில் சிசுபாலனுடைய வதமும், பின் துவாரகாபுரியில் வசித்துக்கொண்டு அநேக காரியங்கள் செய்வதையும் பார்க்கப் போகிறேன். அவைகளைக் கவிகள் புகழ்ந்து பாடுவதையும் கேட்கப் போகிறேன். (௧௮-௨௧)

இன்னும் சிலகாலத்திற்குப் பிறகு அர்சுனனுக்குச் சாரதியாகவிருந்து, அநேக அக்ஷௌகிணியான சேனைகளைக் கொல்லப் போகிறீர். இதையும் பார்க்கப்போகிறேன். (௨௨)

விசுத்தவிஜ்ஞானகனம் ஸ்வஸம்ஸ்தயா
ஸமாப்தஸர்வார்த்தமமோகவாஞ்சிதம் ।
ஸ்வதேஜஸா நித்யநிவ்ருத்தமாயயா
குணப்ரவாஹம் பகவந்தமீமஹி ॥ ॥௨௩॥

த்வாமீச்வரம் ஸ்வாச்ரயமாத்மமாயயா
விநிர்மிதாசேஷவிசேஷகல்பனம் ।
க்ரீடார்த்தமத்யாத்தமனுஷ்யவிக்ரஹம்
நதோஸ்மி துர்யம் யதுவ்ருஷ்ணிஸாத்வதாம் ॥ ॥௨௪॥

॥ ஸ்ரீசுக: ॥

ஏவம் யதுபதிம் க்ருஷ்ணம் பாகவதப்ரவரோ முனி: ।
ப்ரணிபத்யாப்யனுஜ்ஞாதோ யயௌ தத்தர்சனோத்ஸவ: ॥ ॥௨௫॥

உக்திமேவாஹ ஸ்வஸம்ஸ்தயா ஸ்வரூபேணைவ ஸம்யக் ஸ்திதைவ பரமானந்தரூபயா ஸம்ப்ராப்தா: ப்ராப்தா: ஸர்வே அர்த்தா யேன தம் ப்ராப்தகாமத்வாத் । ஸத்யஸங்கல்பதாமாஹ । அமோகவாஞ்சிதமிதி । நனு வாஞ்சாஸத்வே தஸ்யாமாஸக்தஸ்ய நிர்வாரா ஸம்ஸ்ருதி: । அத ஆஹ ஸ்வதேஜஸேதி ஸ்வதேஜஸா சிச்சக்த்யா நித்யம் நிவ்ருத்த: மாயாகார்யரூபோ குணப்ரவாஹோ யஸ்மாத்தம் । அதோ பகவந்தம் நிரதிசயைச்வர்யம் । ஈமஹி சரணம் வ்ரஜேமேதி ॥௨௩॥ நனு த்ரிகாலஜ்ஞஸ்ய அயம் ஸ்வத்வம் நஜாநாஸி ஜாநாஸி சேத் யதிகுணப்ரவாஹம் ப்ரவிஷ்ட தத்ராஹ ॥ த்வாமிதி । ஈச்வரம் ஸ்வதந்த்ரம் அத ஏவ ஸ்வாச்ரயம் அனந்யாச்ரயம் அத: ஸ்ருஷ்டயா க்ருதாயீனயா விநிர்மிதா அசேஷவிசேஷா தேவாதிரூபா: கல்பனா யேன தம் யதூனாம் ச்ரேஷ்டம் நதோஸ்மீதி ॥௨௪॥௨௫॥ நனு

விக்ஞானகன சொரூபராயிருந்து, இச்சித்தபடி யாவையும் தடையறப் பெற்று மாயாகாரியமாகிய குணப்பிரவாகத்தில் ஒருபோதும் சம்பந்தப்படாத ஒளிமயமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௨௩)

ஈசுவரராயும் சுவதந்தரராயும் மாயையால் உலக முழுவதையும் படைத்து விளையாட்டுக்காக மானுடத்திருமேனிகொண்டு யதுக்கள், விருஷ்ணிகள், சாத்வதர்கள் இவர்களைப் பரிபாலிப்பவருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௨௪)

சுகர் கூறுகிறார்.

பாகவதசிரேஷ்டரான நாரதமுனிவர், இவ்விதம் யதுபதியாகிய கிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, அவரை வணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தாம் உத்தேசித்த காரியத்தை நோக்கிச் சென்றார். (௨௫)

श्रीव्योमासुरवधः ॥

भगवानपि गोविन्दो हत्वा केशिनमाहवे ।
पशूनपालयत्पालैः प्रीतैर्व्रजसुखावहः ॥ ௨௬ ॥
एकदा ते पशून्पालाश्चारयन्तोऽद्रिसानुषु ।
चक्रुर्निलायनक्रीडाश्चोरपालापदेशतः ॥ ௨௭ ॥
तत्रासन्कतिचिच्चोराः पालाश्च कतिचिन्नृप ।
मेषायिताश्च तत्रैके विजह्रुरकुतोभयाः ॥ ௨௮ ॥
मयपुत्रो महामायो व्योमो गोपालवेषधृक् ।
मेषायितानपोवाह प्रायश्चोरायितो बहून् ॥ ௨௯ ॥
गिरिदर्यां विनिक्षिप्य नीतं नीतं महासुरः ।
शिलया पिदधे द्वारं चतुःपञ्चावशेषिताः ॥ ௩௦ ॥
तस्य तत्कर्म विज्ञाय कृष्णः शरणदः सताम् ।
गोपान्नयन्तं जग्राह वृकं हरिरिवौजसा ॥ ௩௧ ॥

नारदेन व्योमवधो न दृष्टः तत्कथं व्योमवधप्रसक्तिरिति तत्राह । हत्वैवं केशिवधानन्तरं नारदोक्तसंकीर्तनं ... पशून् चारयता व्योमो हतः । यद्वा व्योमवधः ... वेषयापि ... इति द्रष्टव्यं ... संवत्सरा ... ॥ एकदेति ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ मयेति ॥ मेषायितान् मेषवदाचरितान् प्रायश्चोरायितः सन् । अपोवाह अपकृष्य निनाय ॥ ௨௯ ॥ गिरीति ॥ विनिक्षिप्य ॥ ௩௦ ॥ तस्येति ॥ शरणदः

பகவானுகிய கோவிந்தனும் யுத்தத்தில் கேசியென்ற அசுரனைக் கொன்று விட்டு, கோகுலத்துக்கு க்ஷேம முண்டானதின் நிமித்தம் சந்தோஷமடைந்திருந்த சிறு பாலர்களுடன் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருநாள் அப்பாலகர்கள் மலையடிவாரத்தில், பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு சோரபாலகர்கள் என்கிற ஓர் நிபம் வைத்துக் கண்கட்டி விளையாடினர்கள். (௨௭)

அங்கு உண்மையான சில சோரர்களு மிருந்தார்கள். சில காவலாளர்களு மிருந்தார்கள். அவர்களிற் சிலர் ஆட்டுருபந்தரித்து பயமற்று விளையாடி வந்தார்கள். (௨௮)

அப்பொழுது மயாசுரன் பிள்ளையாகிய மயாவி வியோமன் என்பவன் கோபாலரூபந்தரித்துத் தான் அவர்களோடு கூடவிருந்து ஆட்டுருபங்கொண்டிருந்தவர்களிற் சிலரைத் திருடிக்கொண்டுபோய், ஒருமலையின் குகையில் வைத்து ஒரு பெருங்கல்லைக் கொண்டு அக்குகைத் துவாரத்தை அடைத்து விட்டான். கடைசியில் மிஞ்சினவர்கள் நாலைந்து பேர்களே. (௨௯-௩௦)

ஸ நிஜம் ரூபமாஸ்தாய கிரீந்த்ரஸத்ருஶம் பலீ।
இச்சந் விமோக்துமாத்மாநம் நாஶக்நோத் க்ரஹணாதுர:॥ ॥௩௨॥
தம் நிக்ருஹ்யாச்யுதோ தோர்ப்யாம் பாதயித்வா மஹீதலே।
பஶ்யதாம் திவி தேவாநாம் பஶுமாரமமாரயத்॥ ॥௩௩॥
குஹாபிதாநம் நிர்பித்ய கோபாந் நிஸ்ஸார்ய க்ருச்ச்ரத:।
ஸ்தூயமாந: ஸுரைர்கோபை: ப்ரவிவேஶ ஸ்வகோகுலம்॥ ॥௩௪॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
வ்யோமாஸுரவதோ நாம
ஸப்தத்ரிம்ஶோऽத்யாய:.

ஸ்ருஷ்டவ்யூட: ஹரி: ஸிம்ஹவத்॥௩௧॥ ததிதி॥ பஶுமாரம் பஶுமாரணோபாயமாலம்பிதயா குத்ஸிதஸ்வபாவ ஜிதவ்யூட: ॥௩௩॥ குஹேதி॥ ஸுரைர்கோபைஶ்ச ஸ்தூயமாந:। உபரி தேவை: நிர்கோபைஶ்ச ஸ்தூயமாநேதி॥௩௪॥
இதி ஸ்ரீதரஸ்வாமிக்ருதடீகாயாம் ஸப்தத்ரிம்ஶாத்யாய வ்யாக்யா

இதனையறிந்த சாதுரக்ஷகரான கிருஷ்ண பகவான், அக்கோபர்களைக் கொண்டுபோகும் சமையத்தில், ஒரு சிங்கமானது செந்நாயைப்பிடிப்பது போல் அவனை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொண்டார். (௩௧,

அப்பிடியால் நசுக்குண்ட, அவ்வசுரன் பெரிய மலை போல் ரூபங்கொண்டு. தன்னுடைய வலுவால் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்பியும் முடியவில்லை.

அச்சுதரானவர் அவனைக் கைகளால் கசக்கிப் பூமியில் தள்ளி, தேவர்கள் பார்க்க, பசுவைக் கொல்லுவதுபோல் கொன்று விட்டார். (௩௩)

பின்பு அக்குகைக்குச் சென்று, குகைத்துவாரத்தில் மூடியிருக்கும் கல்லை யெடுத்தெறிந்து உள்ளே யிருந்த கோபர்களை அச்சங்கடத்திலிருந்து விடுவித்து அக்கோபர்களும் தேவர்களும் புகழக்கோகுலமடைந்தார். (௩௪)

வியோமாசுரவதமென்ற
37-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃।
𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥ ॥௧॥

𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌪𑌥𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍॥ ॥௨॥

𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌪𑌃।
𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌤𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍॥ ॥௩॥

𑌮𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃॥ ॥௪॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇𑌽𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌵𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍁𑌖𑍇𑌽𑌨𑍌।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌧𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌾𑌗𑌮𑌃॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌂𑌸𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍॥௧॥௨॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯।

38-வது அத்தியாயம்.

அக்ரூரர் நந்தகோகுலம் ஏகுதல்

சுகர் கூறுகிறார்.

மஹா புத்திமானாகிய அக்ரூரரும் அன்றிரவு மதுபுரியில் வசித்து விட்டுப் பிறகு ரதமேறி நந்தகோகுலம் புறப்பட்டார். (௧)

அம்புஜாக்ஷனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுட்த்தில் பக்தி செலுத்தும் பரம பாக்கியம்பெற்ற, அக்ரூரர் வழியில் போய்க்கொண்டே பின்வருமாறு கருதலானார். (௨)

நாம் கேசவனைத் தரிசனம் செய்ய யாது தவம் புரிந்தோம், என்ன நன்மை செய்தோம் ; நாம் செய்ததானமென்ன ? (௩)

சூத்திரனாய்ப் பிறந்து விஷயாசக்தியுள்ளவன் வேதத்தை உச்சரிக்க எப்படிப்பாக்கியம் பெறாமற் போகிறானே, அது போல் நமக்கு உத்தம சுலோகனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண தரிசனம் கிடைப்பதும் அரிதே. (௪)

𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌧𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ ॥௫॥
𑌮𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤 𑌮𑍇𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌤𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌖𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 ॥ ॥௭॥

𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌮𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌮𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌮𑌮𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌭𑌵𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥௬॥ [illegible] ॥ 𑌕𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇 । 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌕𑍃𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌦𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ॥௭॥ [illegible]

(ஆகிலும்) காலமாகிற நதியில் இழுக்கப்படுபவர்களுள் ஒருவன் கரை பேறுவதுபோல், அதமனாயினும் நமக்கு அச்சுததரிசினம் ஒரு சமயம் கிடைக்கலாம். (ரு)

மகாயோகிகள் தியானிக்கத்தக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பாதபங்கஜ தரிசனத்தை நாம் இன்று பெறப்போவதால், நம்முடைய அமங்களம் இன்றோடு ஒழிந்தது. நமது ஜன்மமும் சபலமாயிற்று. (சு)

எந்த அவதார புருஷருடைய பாதபங்கஜங்களின் நக மண்டல காந்தியால், தாண்டமுடியாத சம்ஸார சாகரத்தை முன்னோர்கள் கடந்தார்களோ, அந்த ஹரியினுடைய பாத பத்மத்தினருகே செல்ல, கம்ஸன் நமக்கு இன்று உத்தரவு கொடுத்ததும் அனுக்கிரகமே! ஆச்சரியம்! (எ)

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃—
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃।
𑌗𑍋𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௮॥

𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌂
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌕𑌞𑍍𑌜𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌲𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃॥ ॥௯॥

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑍋
𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾।
𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌃॥ ॥௰॥

𑌸𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌃॥௮॥ 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿॥ 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍌 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍌 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌕𑌞𑍍𑌜𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍। 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌲𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹। 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿।௯। 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤𑌿॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿॥ 𑌈𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌮 𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇। 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௰॥ 𑌯𑌾𑌜𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃। 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂। 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌦𑌾𑌦𑌿।

பிரமதேவர் முதலிய தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் லக்ஷ்மிதேவியாலும் பூஜிக்கப்பட்ட அப்பாத பங்கஜமானது (இப்பொழுது) சாத்வதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் கோபிகைகளுடைய குஜகுங்கும அடையாளம் பெற்றும் கோபரிபாலன நிமித்தம் காட்டில் கோபாலர்களோடு சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (அ)

மிருகங்களெல்லாம் நம்மைச்சுற்றிவருகிறது (இது நல்லசகுனம்) அழகிய கன்னமும் நாசியும் மந்தாஹாஸப் பார்வையும் செந்தாமரை போன்ற நேத்திரங்களும் சுருண்ட அளகபந்தியும் அமைந்த ஸ்ரீ முகுந்தரது முகதரிசனம் (நாம் இன்று) அவசியம் செய்வோம். (கூ)

பூபாரம் தீர்ப்பதற்காகத் தமது இச்சாமாத்திரத்தில் அதிரூபலாவண்ணிய மனுஷிய சரீரம் பெற்ற, ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினுடைய தரிசனம் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும். அப்படியானல் நமது கண் மகாபாக்கியம் பெற்றதாகும். (ய)

य ईक्षिताहंरहितोऽप्यसत्सतोः
स्वतेजसापास्ततमोभिदाभ्रमः ।
स्वमाययात्मन् रचितैस्तदीक्षया
प्राणाक्षधीभिः सदनेष्वभीयते ॥ ११ ॥

यस्याखिलामीवहभिः सुमङ्गलैः
वाचो विमिश्रा गुणकर्मजन्मभिः ।
प्राणन्ति शुम्भन्ति पुनन्ति वै जग-
द्यास्तद्विरक्ताः शवशोभना मताः ॥ १२ ॥

सैव कृष्णो दृश्यादि यथैवमस्तु तत्र प्रतीयमानस्य [illegible] विष्णुसृष्टिजन्मासङ्गं श्लोकद्वयेनापाकरोति(?) तमाह । [illegible] तथाहि ॥ य इति ॥ य ईक्षिता ईक्षणकर्ता । असत्सतोः कार्यकारणयोः ईक्षणादिकर्तापि अहाररहितः अहंकारहीनः । तथा अपास्ततमोभिदाभ्रमः तमोऽज्ञानं तत्कृता भिदा भेदः तत्कृतो भ्रमः अभिनिवेशादिः अपास्ता अपाकृताः [illegible] यस्य सः । केन तत्राह स्वतेजसा चिच्छक्त्या नित्यस्वरूपस्वप्रकाशेन । तथापि स्वमायया आत्ममायया मायया तदीक्षया तस्या ईक्षया प्राणाक्षधीभिः रचितैः सृष्टैः [illegible] सदनेषु [illegible] अभीयते ॥ ११ ॥ ननु [illegible] अहंकाररहितस्य [illegible] इत्याशङ्क्य [illegible] ॥ यस्येति ॥ अखिलानि अखिलस्य अमीवानि पापानि घ्नन्तीति [illegible] । तैः तथा सुमङ्गलैः शोभनानि मङ्गलानि येभ्यस्तैः गुणाः कर्माणि जन्मानि च तैर्विमिश्रा याः वाचः जगत् प्राणन्ति जीवयन्ति शुम्भन्ति शोभ-

---

எவர் தமது ஒளியால் அக்ஞானத்தையும் அதிலுண்டாகும் பிரிவுகளையும் அதிலுண்டாகும் அத்தியாசங்களையும் விலக்கிக்கொண்டு காரிய காரணங்களில் தான் தனது என்கிற பற்றுதலில்லாமற்சாட்சியாய் விளங்குகிறாரோ, அவர் தமது மாயையைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் தனக்குள் உண்டான பிராணன், புலன், புத்தி இவைகளோடு கூடி நந்தகோகுலத்தில் அவதரித்து, கோபிகைகளுடைய கிரகங்களில் காணப்படுகிறார். (௰௧)

பாபங்களைப்போக்கி மங்கள முண்டாக்குகிற பகவானுடைய குணம் கர்மம் ஜன்மம் இவைகளடங்கிய துதிகள் உலகத்தை ஜீவிக்கவும், பிரகாசிக்கும்படிக் கும், சுத்தமாகும் படிக்கும் செய்கின்றன. (ஆதலால்) அவைகளை உபேக்ஷிக் கிறவர்கள் அலங்கரிப்பட்ட பிணங்களேயாவார்கள். (௰௨)

𑌸 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑌾𑌲𑌾𑌮𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌶𑍇𑌷𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 । ॥௧௩।

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌷𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃॥ ॥௧௪॥

𑌅𑌥𑌾𑌵𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌪𑌦𑍀𑌶𑌯𑍋𑌰𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇।
𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃॥ ॥௧௫।

𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣𑌾𑌹𑌯𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍇𑌤𑌵𑌿𑌪𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌵𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌵𑌪𑍁𑌷𑍋𑌹𑌸𑌾𑌰𑌾𑌃 । 𑌏𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌃। 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌮𑌰𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃। 𑌯𑌶 𑌯𑌶𑌃॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑍈𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵 𑌏𑌵। 𑌸 𑌏𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿। 𑌉𑌷𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌸𑌮𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌸𑍂𑌚𑌕𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௪॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃

அப்படிப்பட்ட ஈசுவரர் சாத்வதர்களுடைய குலத்தில் அவதரித்து, தமது கட்டளையை மேற்கொண்டு நடந்து வரும் பக்தர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்து தமது கீர்த்திபெருக கோகுலத்தில் வசிக்கிருரென்கிற இந்த மங்கள கதையைத் தேவர்கள் பாடுகிருர்கள். (௧௩)

மகாத்மாக்கள் விரும்பியடையும் குருவாயும், த்ரைலோக்கிய காந்தராயும் தரிசிப்பவர்க்கு ஆநந்தங் கொடுப்பவராயும் லக்ஷ்மிதேவி விரும்பத்தக்க பேரெழில் திருமேனி கொண்டவராயும் விளங்காநின்ற கிருஷ்ண பகவானை நாம் தரிசனம் செய்யப்போகும் நாளைக் காலை மங்களந்தரத்தக்கது. (௧௪)

ஆத்மஞானமடைய மகாயோகிகள் தியானிக்கும் பரம புருஷருடைய சரணாரவிந்தத்தை நாம் இரதத்தை விட்டு இறங்கினதும் நமஸ்கரிப்போம். அவருடைய தோழர்களையும் நமஸ்கரிப்போம். (௧௫)

அப்யங்க்⁴ரிமூலே பதிதஸ்ய மே விபு⁴:—
ஶிரஸ்யதா⁴ஸ்யந்நிஜஹஸ்தபங்கஜம் ।
த³த்தாப⁴யம் காலபு⁴ஜங்க³ரம்ஹஸா
ப்ரோத்³வேஜிதாநாம் ஶரணைஷிணாம் ந்ருணாம் ॥ ௧௬ ॥
ஸமர்ஹணம் யத்ர நிதா⁴ய கௌஶிக—
ஸ்ததா² ப³லிஶ்சாப ஜக³த்த்ரயேந்த்³ரதாம் ।
யத்³வா விஹாரே வ்ரஜயோஷிதாம் ஶ்ரமம்
ஸ்பர்ஶேந ஸௌக³ந்தி⁴கக³ந்த்⁴யபாநுத³த் ॥ ௧௭ ॥
ந மய்யுபைஷ்யத்யரிபு³த்³தி⁴மச்யுத:
கம்ஸஸ்ய தூ³த: ப்ரஹிதோ(அ)பி விஶ்வத்³ருக் ।
யோ(அ)ந்தர்ப³ஹிஶ்சேதஸ ஏததீ³ஹிதம்
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஈக்ஷத்யமலேந சக்ஷுஷா ॥ ௧௮ ॥

பார்ஷ்ணயோ: ராஸக்ரீடா³யோ: சரணயோர்நிரவத்³யத்வாஹாய கேவலம்
யதே³வாத்³பு⁴தம் ஸாக்ஷாத்³ரூஹம் நக்ஷ்யாமி । க்ருஷ்ணாஸஹாநயோ: ஸமீபே மோ
தா³ம்ஸ்து நக்ஷ்யாமீதி ॥ ௧௫ ॥ அபீதி । கிஞ்ச । அதா⁴ஸ்யத் ஆதா⁴ஸ்யதி । தத்ரைவ யத்
த³த்தாப⁴யமிதி ஸார்தே⁴ந । ௧௬ । ஸமர்ஹணமிதி । ப³லிநா சாப த்³ரவ்யத்ரய ப³லி
ர்த³த்தபூஜாநமஸ்யே தஸ்ய ஹஸ்தே உத³கம் நிஹிதம் । கௌஶிகஶ்சேந்த்³ர: தேநாபி ஜல
பி⁴த்திநிஹிதமிதி ஜ்ஞாதவ்யம் । ஸம்ஸாரப⁴யநிவர்தகம்
ஸகாமாநாமபி ப்ரார்த்²யமாநத்வம் தேநாநாம் பரமேஶ்வரத்வாத்³
யதே³தி பாஶபோ³தி⁴தமேவ । விஹாரே ராஸக்ரீடா³யாம் । ஸௌக³ந்தி⁴கஸ்ய க³ந்த⁴
வத்ஸௌக³ந்தி⁴கக³ந்தி⁴ ॥ ௧௭ ॥ ஸ்வாம் ப³ந்து⁴ரூபம் ஸாஹாய்ய
பா³ந்த⁴வம் ஸம்ப⁴வம் ஸம்ப⁴வ்ய பரிஹரதி ॥ நேதி ॥ யத்³யப்யஹம் கம்ஸேந
ப்ரஹித: ஸ்வகம்ஸஸ்ய தூ³த: । ததா²பி மயி அரிபு³த்³தி⁴ம் நோபைஷ்யதி

அந்த விபுவானவர் தமது திருவடி மூலத்தில் வணங்கி நிற்கும் நமது சிரசை, எமனென்கிற பாம்புக்குப் பயந்து தம்மைச் சரணமடைந்த பக்தர்களுக்கு அபயங்கொடுக்குந் திருக்கரத்தால் ஸ்பரிசிப்பார். (௧௬)

மகாபலி சக்ரவர்த்தியும் இந்திரனும் எக் கரத்தில் தீர்த்தம்விட்டு மூவுலகத்துக்கும் ஆதிபத்தியத்தை யடைந்தார்களோ, ராஸக்கிரீடையில் சிரமமடைந்த கோபஸ்திரீகள் எக் கரத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு தங்கள் சிரமம் தீரப்பெற்றார்களோ, அக் கரத்தை நமது சிரசில் வைக்கப்போகிறார். (௧௭)

யான் கம்ஸன் அனுப்பிய தூதனாயினும் என்னைச் சத்துருவென்று அவ்வச்சுதர் நினையார். ஏனெனில், க்ஷேத்திரக்ஞனும் சர்வக்ஞனுமான அவர் (ஒவ்வொருவருடைய) சித்தத்தின் கருத்தையும் வெளி நடக்கையையும் தமது ஞானக் கண்ணால் அறிகிறார். (௧௮)

अप्यङ्घ्रिमूलेऽवहितं कृताञ्जलिं
मामीक्षिता सस्मितमार्द्रया दृशा ।
सपद्यपध्वस्तसमस्तकिल्बिषो
वोढा मुदं वीतविशङ्क ऊर्जिताम् ॥ ॥१९॥

सुहृत्तमं ज्ञातिमनन्यदैवतं
दोर्भ्यां बृहद्भ्यां परिरप्स्यतेऽथ माम् ।
आत्मा हि तीर्थीक्रियते तदैव मे
बन्धश्च कर्मात्मक उच्छ्वसित्यतः ॥ ॥२०॥

लब्ध्वाङ्गसङ्गं प्रणतं कृताञ्जलिं
मां वक्ष्यतेऽक्रूर ततेत्युरुश्रवाः ।
तदा वयं जन्मभृतो महीयसा
नैवादृतो यो धिगमुष्य जन्म तत् ॥ ॥२१॥

नकरिष्यतीत्यर्थः । यतः विश्वदृक् सर्वज्ञः । अतो ममैतच्चेतसः अन्तर्बहिश्च यदीहितमनुष्ठितं । अतएव क्षेत्रज्ञः अमलेन नित्यज्ञानेन चक्षुषा ईक्षते । अयं भावः । चेतसो बहिरेव कंसप्रेषणादेः अन्तस्तु कृष्णैकदैवतचेतस्सौहार्दमिष्टो जानातीति । यद्वा एतस्य जगत ईहितमिति अतः ॥१८॥ अपीति । अपि यदि अङ्घ्रिमूले अवहितं संयतं कृताञ्जलिं मां आर्द्रया दृशा ईक्षिता ईक्षिष्यति तर्हि सद्य एव विनष्टाखिलकिल्बिषः परमानन्दं वोढा प्राप्स्यामीति ॥१९॥ सुहृत्तममिति ॥ अथ मां परिरप्स्यते आलिङ्गिष्यति यदा तदैव आत्मा देहः तीर्थीक्रियते अतिपवित्रीकरिष्यते । उच्छ्वसिति श्लथो भविष्यति अतो देहात् ॥२०॥ लब्ध्वेति ॥ तत हे तातेति तदा जन्मभृतः सफल

கைகுவித்து வணங்கித் திருவடிக்குப் (பக்திசெலுத்தும்) அடிமையாகிய என்னை, பகவான் தமது கருணை நிறைந்த கண்ணால் புன்சிரிப்புடன் பார்ப்பார் அப்பொழுதே என் சங்கைகள் தீரும். சமஸ்தபாபங்களும் நாசமடையும். அளவு கடந்த சந்தோஷம் எனக்குண்டாகும். (௧௯)

பரம மித்திரனும் ஞாதியும் இதர தெய்வத்தை நினையாதவனுமான நம்மை பகவான் தமது கைகளை விரித்துக்கட்டிக்கொள்வார். அப்பொழுதே நமது தேகம் பரிசுத்தமாகும். அப்பொழுதே நமது தேகத்திலிருந்து கர்மபந்தமானது விலகும். (௨௦)

பகவான் கைகூப்பி வணங்கும் நம்மைக் கட்டித்தழுவி தாதா! அக்ரூர! வென்று சொல்வார். அப்பொழுது தான் நமது ஜன்மம் சபலமாகப்போகிறது. இந்த மகானால் எவன் ஆதரிக்கப்படுவதில்லையோ அவன்ஜன்மம் வீணே. (௨௧)

ந தஸ்ய கஶ்சித்³த³யித: ஸுஹ்ருʼத்தமோ
ந சாப்ரியோ த்³வேஷ்ய உபேக்ஷ்ய ஏவ வா |
ததா²பி ப⁴க்தாந் ப⁴ஜதே யதா² ததா²
ஸுரத்³ருமோ யத்³வது³பாஶ்ரிதோ(அ)ர்த²த³: || ||உஉ||

கிஞ்சாக்³ரஜோ மா(அ)வநதம் யதூ³த்தம:
ஸ்மயந் பரிஷ்வஜ்ய க்³ருʼஹீதமஞ்ஜலௌ |
க்³ருʼஹம் ப்ரவேஶ்யாப்தஸமஸ்தஸத்க்ருʼதம்
ஸம்ப்ரக்ஷ்யதே கம்ஸக்ருʼதம் ஸ்வப³ந்து⁴ஷு || ||உங||

||ஸ்ரீஶுக:||

இதி ஸஞ்சிந்தயந் க்ருʼஷ்ணம் ஶ்வப²ல்கதநயோ(அ)த்⁴வநி |
ரதே²ந கோ³குலம் ப்ராப்த: ஸூர்யஶ்சாஸ்தகி³ரிம் ந்ருʼப || ||உச||

ஜந்மந:| அந்யதா² அஜந்மேவ நஷ்டவதீத்யாஹ ஊஹீயஸேதி| ஊஹீயஸா க்ருʼஷ்ணேந போதா³ர்த²: தஸ்ய ஜந்மாந்யேவ அப்⁴யுஷ்யஜந்ம:||உக|| நநு ஸாஹாய்யாதி³ஷு வஸ்ஷ்வ ப⁴ஜநம் ப்ரஸ்நாத³யோ ஜீவயஶோ: கத²ம் ஸ்வமேஷ, ப²ல்கு நே அதஆஹ || நேதி| த³யித: ப்ரிய: தத்³விபரீதோ(அ)ப்ரிய: ஸுஹ்ருʼத்தமோ ஹிதகர்த: தத்³விபரீதோ த்³வேஷ்ய: அநயோ: ஸ்வபாவ்யதிரிக்த: உபேக்ஷ்ய இதி| த³யிதாதி³போ⁴ ந ஸந்தீதி ஸத்யம் ததா²பி ப⁴க³வாந் ப⁴க்தாந்ப⁴ஜதே| தத்ர ச யே யதா² ப⁴க்தா: தாந் ததா² ப⁴ஜதே || யே யதா² மாம் ப்ரபத்³யந்தே தாம்ஸ்ததை²வ ப⁴ஜாம்யஹமிதி ப⁴க³வத்³வசநாத்| அவிஷமத்வே(அ)பி ப⁴க்தேஷு அநவஶேஷதா தீக்ஷ்ணத்ர த்³ருʼஷ்டாந்த: | யத்³வத் ஸுரத்³ரும இதி||உஉ|| கிஞ்சேதி| போ⁴ ப⁴வாஞ்ஜலி: கரிஷ்யதே தஸ்மிந்நவாஞ்ஜலௌ க்³ருʼஹீதம் ஶிர:| ஆப்தா நிவர்ஜநீயாநி ஸத்க்ருʼதாநி யேந தம்:|| உங || இதீதி ||

ஆனல் அப்பகவான், பிரியன் மித்திரன் அப்பிரியன் துவேஷ்பன் உதாசீன னென்கிற வித்தியாசங்களை ஒருவரிடத்திலும் கொண்டவரல்ல. ஆயினும் கற்பகவிருக்ஷம் தன்னைபடைந்தவர்களுக்குப் பலனை கொடுப்பதுபோல் தக்கபடி பக்தர்களை ஆதரிக்கிறார். (உஉ)

பகவானுக்கு மூத்தவராகிய யது சிரேஷ்டர்(பலராமர்) வணங்கி நிற்கும் நமமைச் சந்தோஷத்தோடு ஆலிங்கனம் செய்து நமது அஞ்சலி அஸ்தத்தைப் பிடித்து கிரகத்துக்குள் அழைத்துச் சென்று நமக்கு சமஸ்த உபசாரமும் செய்து, கம்ஸன் தன்னுடைய பந்துக்களுக்குச் செய்தவைகளை விசாரிப்பார் (உங)

சுகர் கூறுகிருர்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பற்றி இவ்விதம் வழியில் நினைத்துக்கொண்டுவரும் சுவல்பக புத்திரனுகிய' அக்ரூரர் ரதத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு கோகுலம் அடையுங்காலத்தில் சூரியனும் அஸ்தமித்தான். (உச)

𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌲𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍋𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿
𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜𑌯𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃॥　　॥௨௫॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌮𑍂𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿॥　　॥௨௬॥

𑌦𑍇𑌹𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌭𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌮𑍍।
𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥　　॥௨௭॥

𑌸𑌤𑌾𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌵𑌿𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௪॥ 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿॥ 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௨௫॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌯 𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃। 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃; 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌟𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌂𑌸𑍁। 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁𑌕𑌿𑌮𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌂𑌸𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹.॥ 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶

சமஸ்த லோகபாலகர்களுடைய முடிகளிலும் கொள்ளத்தக்க தூளிகளையுடைய பகவானது திருவடி மலரின், அடையாளமானது பங்கஜம் யவம் அங்குசம் முதலியவைகளோடும் பொருந்தி கோகுலத்தில் மாட்டுக்கொட்டடிக்கு அலங்காரமாக விளங்குவதைக் கண்டார். (௨௫)

அக்ரூரர் அதைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தமக்குண்டான அன்பால் புளகாங்கிதமுற்று சந்தோஷமடைந்து கண்களினின்று ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிய, பரபரப்புடன் ரதத்திலிருந்து குதித்து ஆ! இது நமது பகவானுடைய திருவடி படிந்த தூளிகளல்லவா ? இது யாவருக்கும் கிடைப்பதரிது என்று நினைத்து அந்த இடத்தில்விழுந்து அங்க பிரதட்சணஞ் செய்தார். (௨௬)

தர்மம் பபம் சோகம் இவைகளை வெறுத்த சரீரங்களுக்கு பகவானுடைய கட்டளை அடையாளம் பார்வை கதாசிரவணம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பபன்களே புருஷார்த்தம். (௨௭)

𑌚𑌿𑌰𑌮𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌗𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ ॥௨௮॥
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌰𑍁𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌦𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 ॥ ॥௨௯॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍌 ।
𑌪𑍀𑌤𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍌 𑌶𑌰𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌 ॥ ॥௩௦॥
𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍌 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑍌 ।
𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍌 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌬𑌾𑌲𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌 ॥ ॥௩௧॥
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑍈𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌 ॥ ॥௩௨॥
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍌 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍌 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍌 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌵𑌾𑌸𑌸𑍌 ॥ ॥௩௩॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௨௮॥௨௯॥ 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 ॥௩௦॥௩௧॥ 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 ॥ ௩௨ ॥ 𑌉𑌦𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍌 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑍌 𑌵𑌾 । 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌨𑌯𑌨𑌾𑌯

சிறிதுநேரம் இவ்விதம் அங்கே அங்கப் பிரதட்சணை செய்து பின் அக்ரூரர் மறுபடி இரதமேறி, வேகமாகச் சென்று கவேசானரும் (கோரக்ஷகர்) பலராமரும் எங்குள்ளார் என்று மரத்தின்பேரிலிருந்த கோபாலர்களை விசாரித்து, பசுக்கொட்டடியின் மத்தியில் இருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டு, விடிந்தபிறகு அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்தார். (௨௮)

பிறகு சூரியன் உதயமானதும் அக்ரூரர் பசுக்கொட்டடியின் மத்தியிற்சென்றார். அங்கே நீல பீதாம்பரதாரிகளாயும் சாரதாம்புஜம் போன்ற நேத்திரங்களையுடைய குழந்தைகளாயும் சாமளசுவேத நிறமுடையவர்களாயும் லக்ஷ்மிதேவி வசிக்கும் விசாலமான புஜங்களை யுடையவர்களாயும் சுமுகர்களாயும் சுந்தரசிரேஷ்டர்களாயும் யானைக்குட்டிகள் போல் நடந்து துவஜம் வச்சிரம் அங்குசம் அம்புஜம் முதலிய பாதரேகைகளால் பசுக்கொட்டடியை அலங்கரிப்பவர்களாயும் கருணைநிறைந்த மந்தகாசப் பார்வையுடைய மகாத்மாக்களாயும் கம்பீரமாயும் அழகாயும் விளையாடுபவராயும் ஸ்நானம் செய்து சுத்த வஸ்திரம்

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍀 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 ॥ ॥௩௪॥
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑍋 𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥௩௫॥
𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௩௬॥
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௩௭॥
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ ॥௩௮॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌵𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍌 ॥௩௪॥ 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍌 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌮𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌯𑍌 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥௩௫॥௩௬॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍈𑌰𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌨𑍇𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 ॥௩௭॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌵𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௩௮॥ 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥

தரித்து வாசனை மிகுந்த சந்தனம் பூசி துளசிமாலையை யணிந்துகொண்டிருப்பவர்களாயும் உலகரக்ஷணை நிமித்தம் ஜகத்காரணர்களும் ஜகத் பதிகளும் ஜகத்துக்கு முந்தினவர்களுமான பிரகிருதி புருஷர், தமது அம்சத்துடன் அவதரித்துத் தேஜோமய சொரூபத்தால் திக்குகள் பிரகாசிக்க, தங்க லோகங் கலந்த வெள்ளிமலை மரகதமலை போன்றவர்களாயும் விளங்குகிற இராமகிருஷ்ணர்களைக்கண்டார். (௩௪-௩௫)

பக்தியினால் பரவசரான அக்ரூரர் உடனே இரதத்திலிருந்து வேகமாகக்குதித்து இராமகிருஷ்ணர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கினர். (௩௬)

பரிக்ஷித்தே! பகவானைப் பார்த்த சந்தோஷத்தினாலே ஆநந்தபாஷ்பம் பொழியாநின்ற கண்களோடு கூடிய அக்ரூரர் புளகாங்கித முற்று, தாம் கொண்டிருந்த தீவிரமான ஆவலினால் தம்மை இன்னாரென்று தெரிவித்துக்கொள்ள முடியாதவராயிருந்தார். (௩௭)

பிரணதவத்ஸலரான கிருஷ்ணபகவான் அக்ரூருடைய கருத்தை யறிந்து சக்ரரேகை பொருந்திய கைகளால் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் தழுவிக்கொண்டார்.

𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌮𑍁𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌅𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥௩௯॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௪௦॥
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌥𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥௪௧॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ॥௪௨॥
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
𑌕𑌂𑌸𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌸𑍌𑌨𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌵𑌯𑌃 ॥ ॥௪௩॥

௩௯॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌆𑌹𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௦॥௪௨॥ 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌂𑌸𑍇 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍌𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌘𑌾𑌤𑍀 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤 𑌇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௩॥ 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 ॥ [illegible] ॥ 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌅𑌤𑌃 [illegible] ॥ [illegible]

பெருந் தன்மையுடைய சங்கர்ஷணமும் தம்மை வணங்கும் அக்ரூரரைத் தழுவி தமது கையால் அவர் கையைப் பிடித்துத் தமது சகோதாருடன் கிரகத்துக்கு அழைத்துச் சென்ருர். (௩௯)

பின்பு அவருக்குப்பலராமர் பாதப்பிரட்சாளனஞ்செய்வித்து ஆசனமிட்டுட்கார வைத்து, வழியில் சுகமாக வந்தீராவென்று விசாரித்து, சாஸ்திரோக்தமாக மதுபர்க்க பூஜைசெய்து உபசரித்தார். (௪௰)

பின்பு அதிதியாகிய அக்ரூரருக்குப் பசு நிவேதனம் செய்து வருத்தந்தீர அவர் சரீரத்தைப் பிடித்து சிரத்தையுடன் சுத்தமும் ருசிகரமுமான அன்ன பானுதிகள் கொடுத்து உபசரித்தார். (௪௧)

பின்பு பரமதர்மங்களையும் அறிந்தவரான பலராமர், போஜனஞ்செய்து திருப்தியடைந்த அக்ரூரருக்குச் சந்தனம் வெற்றிலை பாக்கு கற்பூரம் ஏலம் கிராம்பு முதலியவைகள் கொடுத்து மிகப் பிரீதியுண்டாக்கினர். (௪௨)

அப்பொழுது நந்தகோபரானவர் அக்ரூரரைப்பார்த்து ஏதாசார்க! தங்களைக் கொன்று புசிப்பவர்களையே தங்களுக்குக் காவலாகக் கொண்ட ஆடுகளைப்போல மகா கோரேனக நடந்து வருகிற கம்ஸனிடம் நீங்கள் எப்படி யிருந்து வருகிறீர்கள்? (௪௩)

யோऽவதீ⁴த் ஸ்வஸ்வஸுஸ்தோகாந் க்ரோஶந்த்யா அஸுத்ருப் க²ல:।
கிம் நு ஸ்வித் தத்ப்ரஜாநாம் வ: குஶலம் விம்ருஶாமஹே॥ ॥௪௪॥

இத்த²ம் ஸூந்ருதயா வாசா நந்தே³ந ஸுஸபா⁴ஜித:।
அக்ரூர: பரிப்ருஷ்டேந ஜஹாவத்⁴வபரிஶ்ரமம்॥ ॥௪௫॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴

அக்ரூராக³மநம்

அஷ்டத்ரிம்ஶோऽத்⁴யாய:.

தேஷாம் வ: கிம் குஶலம் விசாரயாம இதி ॥௪௪॥ இத்த²மிதி ॥ ஸூந்ருதயா வாசா இத்த²ம் ஸத்க்ருத: தயைவ வாசா பரிப்ருஷ்டேந ப்ருஷ்டேந அத்⁴வபரிஶ்ரமம் ஸம்ஸாரஶ்ரமம் ச ஜஹௌ॥௪௫॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் அஷ்டத்ரிம்ஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா

துக்கப்படும் தன் தங்கையினுடைய குழந்தைகளைக்கொன்று தன் பிராணனைக் காத்தவனல்லவா அக்கம்ஸன். அவனுடைய பிரஜைகளாகிய உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டோ? இதைப்பற்றி நாம் ஏன் கருதவேண்டும்? (௪௪)

நந்தகோபர் இனிய மொழிகளால் உபசரித்ததைக் கேட்டு அக்ரூரர் தமது பிரயாண சிரமத்தைப் பரிகரித்துக் கொண்டார். (௪௫)

(38-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

॥ அத ஏகோனசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஸுகோபவிஷ்ட: பர்யங்கே ராமக்ருஷ்ணோருமாநித: ।
லேபே மநோரதாந் ஸர்வாந் பதி யாந் ஸ சகார ஹ ॥ ௧ ॥
கிமலப்யம் பகவதி ப்ரஸந்நே ஶ்ரீநிகேதநே ।
ததாபி தத்பரா ராஜந் ந ஹி வாஞ்சந்தி கிஞ்சந ॥ ௨ ॥
ஸாயந்தநாஶநம் க்ருத்வா பகவாந் தேவகீஸுத: ।
ஸுஹ்ருத்ஸு வ்ருத்தம் கம்ஸஸ்ய பப்ரச்சாந்யச்சிகீர்ஷிதம் ॥ ௩ ॥

॥ ஶ்ரீபகவாந் ॥

தாத ஸௌம்யாகத: கச்சித் ஸ்வாகதம் பத்ரமஸ்து வ: ।
அபி ஸ்வஜ்ஞாதிபந்தூநாமநமீவமநாமயம் ॥ ௪ ॥

நவத்ரிம்ஶே வர்ண்யதே க்ருஷ்ணகதே கோபிகாக்ருஶ: ।
அக்ரூரேணாத காலிந்த்யாம் விஷ்ணுலோகஸ்ய தர்ஶநம் ॥

பக்தாநாம் மநோரதா: ஸத்யா பவந்தீதி தர்ஶயந்நாஹ ஸுகோபவிஷ்ட இதி ॥ ராமக்ருஷ்ணாப்யாமுரு அத்யந்தம் மாநித: ॥௧॥ தாதேதி ॥ ஹே தாத ஹே ஸௌம்ய ஸ்வாகதம் யதா ததா ஆகத: ॥ ஸ்வஜ்ஞாதிபந்தூநாம் ஸ்வே ஸுஹ்ருத: ஜ்ஞாதய: ஸபிண்டா: பந்தவ: அஸபிண்டா: ஸம்பந்திந: தேஷாமபி கிம் அநமீவம் அபாபம் அஸம்பத்வா ஸர்வத்ரேதி யாவத் । அநாமயமாரோக்யம் ॥௪॥ நவாஶ்ரமோऽபி ஏதத் நாதிவஸம்பத இத்யாஹ ॥ கிந்ந்விதி ॥ அங்க ஹே கௌரவ ப்ருச்சேவ்யக்ரதா । ந: அஸ்மாகம் குஶலப்ரஶ்நே மாதுலநாமத: ஜாதுசிதிதி நாம

39-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அக்ரூர் இராமகிருஷ்ணர்கள் செய்த உபசரணைகளைப் பெற்று அவர்கள் மத்தியில் சுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு தாம் வழியில் வரும்போது எண்ணிவந்த மனோரதங்களை யடைந்தார். (க)

ஸ்ரீநிவாசராகிய பகவான் பிரஸன்னமானபோது கிடைத்தற்கரிதுயாதாம்! ஆகினும் பக்தர்கள் ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை. (உ)

தேவகி நந்தனராகிய பகவான் சாயங்காலம் சிறிது ஆகாரம் புசித்துவிட்டு தமது மித்திரர்களிடத்தில் கம்ஸன் இருந்துவரும் தன்மையையும் அவன் தன்னுடைய சித்தத்தில் இனிச் செய்யக் கருதியிருப்பதையும் அக்ரூரனிடம் கேட்கத்தொடங்கினர். (ங)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ஸௌம்மிய! தாத! கம்ஸனிடத்திலிருந்து சுகமாக வந்திரா! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக! நமது ஞாதிகள் பந்துக்கள் யாவரும் சுகமா? வியாதி முதலிய துன்பமற்றவர்களாயிருக்கிறார்களா? (ச)

𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑌯𑍇 ।
𑌕𑌂𑌸𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥ ॥௫॥
𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌭𑍂𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌵𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥௫॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑌯𑍋𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋 [illegible] 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌮𑌧𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌜𑌃 ॥௮॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌃 [illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾[illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮 [illegible] 𑌆𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥௯॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌃 ॥

ஆனல் நமக்குப் பேருக்கு மாமனுகவிருக்கும் கம்ஸனே குலவியாதியாய்ப் பெருகி வரும்போது நமது பந்துக்கள் அவனேச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களுடைய க்ஷேமத்தை யான் என்னென்று கேட்கட்டும். (௫)

அந்தோ! கஷ்டம்! நமது நிமித்தமாகத் தாய்தந்தையர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் நேரிட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கட்டுப்பட்டிருப்பதும் நமது நிமித்தமே. குழந்தைகள் இறந்ததும் நமது நிமித்தமே! (௬)

நமது பந்துக்களேப் பார்க்க வெகுநாளாய் எதிர்பார்த்து வந்ததில் இன்று உமது தரிசனம் எனக்குக் கிடைத்தது. மங்களம்! தாங்கள் இப்போது இங்கு வந்தகாரணம் தெரிவிக்கவேண்டும். (௭)

சுகர்கூறுகிருர்.

இப்படி பகவான் சொல்ல மதுவினுடைய புத்திரனுகிய அக்ரூரர், வாசுதேவரைக் கொல்ல கம்ஸன் எத்தனித்ததையும் யதுக்களிடத்தில் அவனுக்குண்டாயிருக்கும் த்வேஷத்தையும் தாமேற்றுக்கொண்டு வந்த கம்ஸன் கட்டளையையும் கிருஷ்ணபகவான் வாசுதேவருக்குப் பிறந்திருக்கிருரென்று நாரதர் கம்ஸனுக்குத் தெரிவித்ததையும் விவரமாகக் கூறினர் (அ-௯)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌬𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௧௦॥
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍋𑌰𑌸𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌕𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ॥௧௧॥
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 ॥ ॥௧௨॥
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌘𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 ।
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌦𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌲𑌯𑌕𑍇𑌶𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ ॥௧௪॥

௧௦॥ 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍋𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 । ௧௧॥ 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 [illegible] ॥௧௩॥ [illegible] ॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible]

சத்ருஜய சீலராகிய இராமகிருஷ்ணர்கள் அக்ரூரர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு தங்கள் தந்தை நந்தகோபரைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு கம்ஸனுடைய உள்ளக் கருத்தை தெரிந்து கொண்டு கோபர்கள் யாவரையும் அழைத்து ஏ கோபர்களே! வண்டிகளைச் சித்தப்படுத்துங்கள், அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கப்பங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பால் தயிர் நெய் இவைகளைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள், மதுபுரியில் நடக்கும் யாகத்தைப் பார்க்க நாளையதினம் புறப்படவேண்டும், இதோ தேசத்தார் எல்லாரும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் பாருங்கள் என்றுக் கூறி கட்டளையிட்டார். (௧௦-௧௧-௧௨)

உடனே நந்தகோபர் காவற்காரனை வரவழைத்து, இச்சங்கதியை கோகுலத்தில் யாவரும் அறியும்படி பறைசாற்றுவித்தார். அக்ரூரர் இராமகிருஷ்ணர்களை யழைத்துப்போக வந்திருப்பதைக்கேட்டுக்கோபிகைகள் யாவரும் வருத்தமடைந்தார்கள். (௧௩)

அந்த வருத்தத்தினால் சிலகோபஸ்திரீகள் முகவாட்டமுற்றார்கள். சிலர் தங்கள் ஆடைகளும் கூந்தலும் நழுவமெலினமடைந்தார்கள். இன்னும் சிலர் அவருடைய தியானசுகம்பெற்றுக்கவலைகள்யாவையும் ஒழித்தார்கள். சிலர் பிர்ம ஞானி

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 |
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌇𑌵 || ||௧௫||

𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌂𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 || ||௧௬||

𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌹𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑍍 |
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 || ||௧௭||

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 |
𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌘𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 || ||௧௮||

|| 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 ||

𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌯𑌾
𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 |
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂
𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 || ||௧௯||

𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ||௧௪|| 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 || ௧௫ || 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 | 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 | 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 | 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 | 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌃 | 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ||௧௬||௧௭|| 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 || 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌃 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌆𑌶𑌯𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ||௧௮|| 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑌟𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃 ||

கள்போல இவ்வுலக ஞாபகமற்றிருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் அன்போடு சிரித்துக்கொண்டு மனோகரமாகப் பேசும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய வார்த்தைகளை நினைத்து மோகமடைந்தார்கள். பிறகு யாவரும் கிருஷ்ணபகவானுடைய அழகான லீலைகளையும் மந்தஹாஸப்பார்வையையும் தங்கள் வருத்தத்தை நீக்கும்படியாக அவர் செய்தசெய்கைகளையும் அசாத்தியமான அவரது ஜயங்களையும் எண்ணி, அவருடையபிரிவுக்காக அஞ்சி ஒன்று சேர்ந்து கண்களில் தாரையாக நீர் பெருகநின்று அடியில் வருமாறு ஒருவர்க்கொருவர் கூறலானார்கள். (௧௪-௧௮)

கோபிகைகள் கூறுகிறார்கள்.

ஏ பிரம்மதேவரே! நீர் சிறிதும் கருணையற்றவர். மனிதர்களுக்கு அவர்விரும்பினவற்றைக்கொடுத்து அவைகளை முற்றும் அனுபவிக்கும் முன்னரே பிரித்துவிடும் உமது செய்கை உபயோகமற்ற சிறு குழந்தைகளின் விளையாட்டாகவே காண்கிறது. (௧௯)

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌲𑍇𑌶𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂
𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌨—
𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌸𑍇 𑌬𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌵𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃—
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌬𑌤 ।
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌦𑍍𑌧𑍋𑌪𑌗𑌤𑌾 𑌨𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௨௨॥

𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌨 𑌚। 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑌿। 𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌲𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃॥ 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃। 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂

கறுத்துப் பரந்திருக்கு முன்மயிரும் அழகானகபோலமும் நாசியும் வருத்த த்தை யொழிக்கும் புன் சிரிப்புமுடைய முகுந்தனது முகாரவிந்தத்தை எங் களுக்குக் காண்பித்துப் பிறகு இப்பொழுது மறைத்து விடுவது உமக்கு யுக்த மல்ல. (௨௰)

உமது சிருஷ்டிசாமர்த்தியம் முற்றும் ஒருங்கே யமைந்த ஒரு பொருளைப் பார்த்து இன்பம்நுகர்ந்த எங்கள் நேத்திரங்களைக் குரூரரானநீர் அக்ரூர் என்னும் நாமங்கொண்டு மூடன்போல் பறிப்பது, நியாயமோ? (௨௧)

நந்த புத்திரனாகிய கிருஷ்ணன் புதிதான ஒன்றை அடைந்தால் அந்த க்ஷணத்திலேயே முந்தித்தான் அடைந்திருந்த நேசத்தை மறந்து விடுவாராத லால், வீடுவாசல்,பந்து மித்திரர் புருஷன் மக்கள் யாவரையும் விட்டு,அவருடைய பணிவிடையையே மேற்கொண்டு வந்தடைந்த நம்மை இனிப்பார்க்கப்போகிற தில்லை. இது நிச்சயம். (௨௨)

ஸுப்ரபாதா ரஜநீயமாஶிஷ—

ஸ்த்யா பபூவு: புரயோஷிதாம் த்ருவம் ।

யாஸ்ஸம்ப்ரவிஷ்டஸ்ய முகம் வ்ரஜஸ்வதே:

பாஸ்யந்த்யபாங்கோக்ஷிதஸ்மிதாஸவம் ॥ ॥௨௩॥

தாஸாம் [illegible] [illegible]பாஷிதை—

ர்வஶீக்ருதசித்த: பரவாந் முகுந்தோऽபி ।

கதம் [illegible] ப்ரதியாஸ்யதி [illegible]

ர்க்ராமாந்தரஜ்ஜுஷ்டவிஹாரசேஷ்டாந் ॥ ॥௨௪॥

ஏவமதோऽபி க்ருஷ்ணம் [illegible] க்ஷ[illegible]திவசு । ந [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] க்ருஷ்ணம் [illegible] ॥௨௩॥ [illegible] ॥ [illegible] ஸ்வாதம் யஸ்யாஸ: । [illegible] ॥௨௨॥ [illegible] ॥ [illegible] ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய முகம் [illegible] ॥௨௩॥ [illegible] ॥ தாஸாமிதி ॥ [illegible] தாஸாம் [illegible] வஶீக்ருதசித்த: । ததா தாஸாம் [illegible] । பரவாந் [illegible] ததா [illegible]

மதுராபுரியில் கோகுலபதியாகிய கிருஷ்ணன் பிரவேசிக்கையில், புன் சிரிப்பொடு கடைக்கண் நோக்கமாகிய தேனைப்பெருக்கும் அவருடைய முகத்தைப் பார்க்கும் அப்பட்டணத்து மாதர்களுக்குமட்டுந்தான், இன்றிரவு நல்வேளையாக விடிந்தது என்னும் வாழ்த்துச்சொல் உண்மையாயிற்று. (௨௩)

அம்மாதர்களுடைய இனிமையான வார்த்தைகளிற் பரவசமான சித்தமுடைய முகுந்தர், தீரராயினும் தமது பெற்றோருக்கு அடங்கினவராதலால், அம்மாதர்கள் நாணத்துடன் செய்யும் புன்சிரிப்பில் உண்டாகும் மயக்கத்தை ஒழித்து கிராமாந்தர வாஸிகளாகிய நம்மைப்பார்க்க ஏன் திரும்புவார்? (௨௪)

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௫॥

𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑍂𑌦𑍍—
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌤𑍀𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑍀𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌂
𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌮𑍀 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌅𑌨𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 ॥ ॥௨௭॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌭𑌾𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌶𑍀𑌕𑌾𑌸 ॥ ௨௫ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥ 𑌮𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌤𑍁 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌤𑍀𑌵𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃

ஸ்ரீரமணரும் குணநிதியுமான தேவகிபுத்திரனை வழியில் தரிசிக்கும்தசார்கர் போஜர், அந்தகர், விருஷ்ணிகள், சாத்வதர் இவர்கள் கண்களுக்கு இன்று மகோற்சவமுண்டாகப்போகிறது. இது உண்மை. (௨௫)

கிருஷ்ணருடைய பிரிவாற்றுமைக்கு வருந்தும் நமக்குச் சிறிதும் சமாதானங் கூறுமல் பிராணேசரான அவரை, நாம் மறுபடி பார்க்கமுடியாத இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் குரூரருக்கு அக்ரூரரென்ற நாமம் தகாது. (௨௬)

கிருஷ்ணர் நம் மீது இரக்கமற்று வண்டியிலேறி உட்கார்ந்து விட்டார். இறுமாப்படைந்த கோபர்களும் வண்டிகளைத் தாயராகப்பூட்டிக்கொண்டு அவரை அவசரப்படுத்தினர்கள். இதைப்பெரியவர்களும் கவனியாமல் இருந்து விட்டார்கள். இன்று தெய்வமும் நமக்குப்பிரதிகூலமாகவேயிருக்கிறது. (௨௭)

நிவாரயாம: ஸமுபேத்ய மாத⁴வம்
    கிம் நோऽகரிஷ்யந் குலவ்ருத்³த⁴பா³ந்த⁴வா: ।
முகுந்த³ஸங்கா³ந்நிமிஷார்த⁴து³ஸ்த்யஜா-
    த்³தை³வேந வித்⁴வம்ஸிததீ³நசேதஸாம் ॥ ॥௨அ॥
யஸ்யாநுராக³லலிதஸ்மிதவல்கு³மந்த்ர
    லீலாவலோகபரிரம்ப⁴ணராஸகோ³ஷ்ட்²யாம் ।
நீதா: ஸ்ம ந: க்ஷணமிவ க்ஷணதா³ விநா தம்
    கோ³ப்ய: கத²ம் ந்வதிதரேம தமோ து³ரந்தம் ॥ ॥௨௯॥

[illegible] ॥ ௨எ ॥ [illegible] ॥ நிவாரயாம இதி ॥ அகரிஷ்யந் கிம் கரிஷ்யந்தி நிமிஷார்த⁴து³ஸ்த்யஜாந்முகுந்த³ஸங்கா³த் [illegible] ப⁴யமித்யர்த²: ॥ ௨அ ॥ [illegible] யஸ்யேதி ॥ ஹே கோ³ப்ய: யஸ்ய லலிதம் ஸ்மிதம் [illegible] லீலாவலோகஶ்ச பரிரம்ப⁴ணம் ச [illegible] ராஸகோ³ஷ்ட்²யாம் ராஸக்ரீடா³ஸபா⁴யாம் ந: [illegible] க்ஷணதா³ ராத்ரய: க்ஷணமிவ நீதா: தம் க்ருஷ்ணம் விநா து³ரந்தம் தம: விரஹது³:க²ம் கத²ம் நு அதிதரேம । ந கத²ஞ்சிதி³த்யர்த²: ॥ ௨௯ ॥ [illegible]

நாம் யாவரும் ஒன்றுகூடி மாதவர் அருகிற் சென்று அவரைப் பிரயாணத்தினின்றும் தடுத்துவிடுவோம். நமது பந்துக்களாகிய பெரியோர்கள்தான் நம்மை என்னசெய்யக்கூடும்? அரை நிமிஷகாலங்கூடத் தள்ளமுடியாத முகுந்ததரிசனத்தினின்று தெய்வமே பிரித்துவிட்டதனிமித்தம் மதிமயங்கி நிற்கும் நமக்குஈமணிடத்திலும் பயமில்லை. (௨அ)

ஏ கோபிகைகளே! ராஸக்கிரீடையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அன்புடன் உச்சரித்த மந்தரத்தையும் மந்தகாஸமான அவருடைய விளையாட்டுப்பார்வையையும் சுககரமான ஆலிங்கனத்தையும் பெற்று இரா முழுவதையும் ஒரு க்ஷணமாகக்கழித்தோம். இனி அவரைவிட்டுப் பிரிந்த நாம் ஒரு க்ஷணப்பொழுதை எப்படிக் கழிப்போம். (௨௯)

யோ(அ)ஹ்ந: க்ஷயே வ்ரஜமநந்தஸக²: பரீதோ
கோ³பைர்விஶந் க²ரரஜஶ்ஶுரிதாலகஸ்ரக் ।
வேணும் க்வணந் ஸ்மிதகடாக்ஷநிரீக்ஷணேந
சித்தம் க்ஷிணோதி அமுமृதே நு கத²ம் ப⁴வேம ॥ ॥௩௦॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏவம் ப்³ருவாணா விரஹாதுரா ப்⁴ருஶம்
வ்ரஜஸ்த்ரிய: க்ருஷ்ணவிஷக்தமாநஸா: ।
விஸ்ருஜ்ய லஜ்ஜாம் ருருது³: ஸ்ம ஸுஸ்வரம்
கோ³விந்த³ தா³மோத³ர மாத⁴வேதி ॥ ॥௩௧॥

ஸ்த்ரீணாமேவம் ருத³ந்தீநாமுதி³தே ஸவிதர்யத² ।
அக்ரூரஶ்சோத³யாமாஸ க்ருதமைத்ராதி³கோ ரத²ம் ॥ ॥௩௨॥
கோ³பாஸ்தமந்வஸஜ்ஜந்த நந்தா³த்³யா: ஶகடைஸ்தத: ।
ஆதா³யோபாயநம் பூ⁴ரி கும்பா⁴ந் கோ³ரஸஸம்ப்⁴ருதாந் ॥ ॥௩௩॥

விஶந் ஸ்மிதேந யுக்தகடாக்ஷநிரீக்ஷணம் தேந நஶ்சித்தம் க்ஷிணோதி ஹரதி அமும் க்ருஷ்ணம் விநா கத²ம் ப⁴வேம ஜீவேமேதி ॥௩௦॥ ஏவமிதி ॥ க்ருஷ்ணே விஷக்தாநி மாநஸாநி யாஸாம் ஸுஸ்வரமுச்சை: ॥ க்ருதமைத்ர: க்ருத: ஶ்ரீக்ருஷ்ணம் ஸ ஸந்நிஷ்டைர்ந: । கோ³விந்த³தா³மோத³ரமாத⁴வேதி ஸம்போ³த⁴நத்ரயம் ॥௩௧॥ ஸ்த்ரீணாமிதி ॥ தா: அநாத்³ருத்ய க்ருதமைத்ராதி³க: மைத்ரம் மித்ரதே³வத்யம் ஸந்த்⁴யாவந்த³நம் ததா³தி³கம் க்ருத்யம் யேந ஸ: ॥௩௨॥ கோ³பா இதி ॥ அந்வஸஜ்ஜந்த அநுஜக்³மு: ॥௩௩॥ கோ³வ்ருத்³தே⁴தி ॥ ஸ்நேஹார்த்³ரா: பராவ்ருத்ய நிரீக்ஷ

சாயங்காலத்தில் பல ராமருடன் கோபர்கள் சூழப் பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு அவைகளின் பாதங்களிலிருந்துண்டாகும் புழுதி முன்மயிரிற்படிய வேணு கானஞ்செய்து கொண்டு வரும்போது நகைசெய்து கடைக்கண்ணால் பார்த்து நமது மனதைக் கொள்ளைகொண்ட, கிருஷ்ணனை விட்டு நாம் எவ்விதமிருப்போம். (௩௰)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவாற்றாமைக்கு வருந்தி அவரிடத்திலேயே மனஞ் சென்றவர்களாகி, கோவிந்தா ! மாதவா ! தாமோதரா! என்று வெட்கத்தைவிட்டு உரத்தசத்தமிட்டு நல்ல சுரத்துடன் அழுதார்கள். (௩௧)

இவ்விதம் ஸ்திரீகள் அழுதுகொண்டிருக்கும்போது சூரியன் உதயமானான். அக்ரூரர் சந்தியா வந்தனாதி நேம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு இரதத்தைச் செலுத்தினர். (௩௨)

நந்தர் முதலிய கோபர்களும் கப்பங்களையும் ஏராளமான தயிர், பால், நெய் இவைகள் நிறைந்த குடங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வண்டிகளுடன் புறப்பட்டு இரதத்தைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள். (௩௩)

கோப்யஶ்ச தயிதம் க்ருஷ்ணமநுவ்ரஜ்யாநுரஞ்ஜிதா: ।
ப்ரத்யாதேசம் பகவத: காங்க்ஷந்த்யஶ்சாவதஸ்திரே ॥ ॥௫௪॥

தாஸ்ததா தப்யதீர்வீக்ஷ்ய ஸ்வப்ரஸ்தாநே யதூத்தம: ।
ஸாந்த்வயாமாஸ ஸப்ரேமைராயாஸ்ய இதி தௌத்யகை: ॥ ॥௫௫॥

யாவதாலக்ஷ்யதே கேதுர்யாவத்ரேணூ ரதஸ்ய ச ।
அநுப்ரஸ்தாபிதாத்மாநோ லேக்யாநீவோபலக்ஷிதா: ॥ ॥௫௬॥

தா நிராஶா நிவவ்ருதுர்கோவிந்தவிநிவர்தநே ।
விஶோகா அஹநீ நிந்யுர்காயந்த்ய: ப்ரியசேஷ்டிதம் ॥ ॥௫௭॥

பகவாநபி ஸம்ப்ராப்தோ ராமாக்ரூரயுதோ ந்ருப ।
ரதேந வாயுவேகேந காளிந்தீமகநாஶிநீம் ॥ ॥௫௮॥

ணாசிஷ: கிமிஷ்டாநந்திதா: । ப்ரத்யாதேசம் ப்ரத்யாவ்ருத்திம் ॥௫௪॥ தா இதி॥ தப்யதீ: ஸந்தப்யமாநா: தா: ஸ்வப்ரஸ்தாநே ஸ்வஸ்ய ப்ரஸ்தாநஸமயே ஆயாஸ்ய இதி தௌத்யகை:॥ ௫௫॥ யாவதிதி॥ அநுப்ரஸ்தாபிதா ஆத்மாநோ யாபிஸ்தா: லேக்யாநி லேக்யேஷு லிகிதா இவ நிஸ்சலா: ॥௫௬॥௫௭॥ தமேதி॥ வ்ருக்ஷாணாம்

கோபஸ்திரீளும் தங்கள் தைதனுகிய கிருஷ்ணனைத் தொடர்ந்து போக, கிருஷ்ணன் திரும்பிப்பார்த்ததனல் சிறிதுஆநந்தமடைந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்று விட்டார்கள். (௫௪)

தன்னுடைய பிரிவால் தவிக்கும் கோபஸ்திரீகளைப்பார்த்து, யதுகுலசிரேஷ்டராகிய பகவான், "நான் சீக்கிரம் வருகிறேன்" என்னும் சாமாதானவார்த்தைகளைத் தூதர்கள் மூலமாய் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். (௫௫)

இரதத்தின் கொடிசளும் அதன் சக்கரத்திலிருந்து உண்டாகும் தூளிகளும் தங்கள் கண்ணுக்குத்தெரிகிறவரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைவழியனுப்பி விட்டுவரும்படி தங்கள் ஆத்மாக்களை அனுப்பித் தாங்கள் சித்திரப்பாவைபோல் நின்றார்கள். (௫௬)

பிறகு கோபஸ்தரீகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இனித்திரும்பி வருவாரென்கிற ஆசையையொழித்து (அவிடமிருந்து) திரும்பிவந்து கிருஷ்ணனுடைய லீலைகளைப்பாடி தங்கள் வருத்தத்தை ஒருவாறு சாந்தப்படுத்திக்கொண்டு நாட்களைக் கழித்தார்கள். (௫௭)

ஏ அரசனே! பகவனுகிய கிஷ்ணன் பலராமர் அக்ரூரர் ஆகிய மூவரும் இரதத்தை வாயுவேகமாகச் செலுத்திக்கொண்டு பாபங்களைப்போக்கும் காளிந்தி நதியையடைந்தார்கள். (௫௮

தத்ரோபஸ்ப்ருஶ்ய பாநீயம் பீத்வா ம்ருஷ்டம் மணிப்ரபம் ।
வ்ருக்ஷஷண்டமுபவ்ரஜ்ய ஸராமோ ரதமாவிஶத் ॥ ௩௯ ॥
அக்ரூரஸ்தாவுபாமந்த்ர்ய நிவேஶ்ய ச ரதோபரி ।
காலிந்த்யா ஹ்ரதமாகத்ய ஸ்நாநம் விதிவதாசரத் ॥ ௪0 ॥
நிமஜ்ஜ்ய தஸ்மிந் ஸலிலே ஜபந் ப்ரஹ்ம ஸநாதநம் ।
தாவேவ தத்ருஶே(அ)க்ரூரோ ராமக்ருஷ்ணௌ ஸமந்விதௌ ॥ ௪௧ ॥
தௌ ரதஸ்தௌ கதமிஹ ஸுதாவாநகதுந்துபே: ।
தர்ஹி ஸ்வித் ஸ்யந்தநே ந ஸ்த இத்யுந்மஜ்ஜ்ய வ்யசஷ்ட ஸ: ॥ ௪௨ ॥
தத்ராபி ச யதாபூர்வமாஸீநௌ புநரேவ ஸ: ।
ந்யமஜ்ஜத்தர்ஶநம் யந்மே ம்ருஷா கிம் ஸலிலே தயோ: ॥ ௪௩ ॥
பூயஸ்தத்ராபி ஸோ(அ)த்ராக்ஷீத் ஸ்தூயமாநமஹீஶ்வரம் ।
ஸித்தசாரணகந்தர்வைரஸுரைர்நதகந்தரை: ॥ ௪௪ ॥
ஸஹஸ்ரஶிரஸம் தேவம் ஸஹஸ்ரபணமௌலிநம் ।
நீலாம்பரம் பிஸஶ்வேதம் ஶ்ருங்கை: ஶ்வேதமிவ ஸ்திதம் ॥ ௪௫ ॥

ஷண்டம் ஸமூஹம் உபவ்ரஜ்ய ॥௩௯॥ அக்ரூர இதி ॥ ரதோபரி நிவேஶ்ய ॥௪0॥ நிமஜ்ஜ்யேதி ॥ ப்ரஹ்ம வேதம் ஜபந் ॥ ஏகோ'நபாயிநௌ க்வ தௌ ரதாவிதி ஶங்கித சேதஸ: । அக்ரூரோ'பி ஜலே ராமவதீத்யாஶ்சர்யம் வ்யாசஷ்டே । த்ரிபரீ பாகமேவ ॥௪௧॥௪௨॥ பூய இதி ॥ ஸித்தாதிபி: ஸ்தூயமாநம் ॥௪௪॥ ஸஹஸ்ரேதி । ஸஹஸ்ராணி ஶிராம்ஸி யஸ்ய தம் ஸஹஸ்ரம் பணேஷு மௌலயோ யஸ்ய தம் । நீலமம்பரம் யஸ்ய தம் । பிஸவத் ஶுப்ரம் வர்ணம் ஶ்வேதம் ஶ்ருங்கை: ஶிகரை: ஶ்வேதம் கைலாஸமிவ ஸ்திதம் ॥ ௪௫ ॥ தமிதி ॥

அவ்விடத்தில் இராமகிருஷ்ணர்கள் இறங்கி, சாணைபிடித்த இரத்நத்துக்கு ஒப்பாகிய, தீர்த்தத்தைப்பானம் செய்துவிட்டு, அங்கிருந்த மரக்கூட்டங்களின் இடையே சிறிது தூரம் சென்று, பின் இரதத்தினருகேவர, அக்ரூரர் அவர்களை யழைத்து ரதத்தின்மேல் ஏற்றிவைத்து, தாம் காளிந்திநதியின் மடுவுக்குச்சென்று அம்மடுவில் சாஸ்திரோக்தமாக ஸ்நானஞ் செய்து, பின் ஜலத்தில் முழுகிச்சூக்தங்களை ஜபித்தார். அங்கேயும் இராமகிருஷ்ணர்கள் சேர்ந்து தம் முன் இருப்பதைப்பார்த்து, இரதத்திலிருந்தவர்கள் இங்குஎவ்விதம்வந்தார்கள், இங்குவந்திருப்பதால் இரதத்திலிருக்கக் காரணமில்லை என நினைத்து ஜலத்திலிருந்துதலையைத் தூக்கி இரதத்தைப்பார்த்து அதில்இராமகிருஷ்ணர்களிருக்கக்கண்டு, நாம் முழுகியிருந்தபோது கண்டதுபொய்போ என நினைத்து மறுபடியும் முழுகி முன்போலவே ஜபித்தார். இப்பொழுது சித்தர்கள், கந்தர்வயக்ஷிகள், தேவர்கள் முதலானோர் தலைவணங்கி முன்னின்று துதி செய்ய, பலராமர் ஆயிரம்படங்களோடும் ஆயிரந்

तस्योत्सङ्गे घनश्यामं पीतकौशेयवाससम्।
[illegible] चतुर्भुजं शान्तं पद्मपत्रायतेक्षणम्॥ ॥४६॥
चारुप्रसन्नवदनं चारुहासनिरीक्षणम्।
सुभ्रूनासं चारुकर्णं सुकपोलारुणाधरम्॥४७॥
पृथ्वंसपीवरभुजं तुङ्गांसोरस्थलश्रियम्।
कम्बुकण्ठं निम्ननाभिं वलित्रयवृतोदरम्॥ ॥४८॥
बृहत्कटितटश्रोणिकरभोरुद्वयान्वितम्।
चारुजानुयुगं चारुजङ्घायुगलसंयुतम्॥ ॥४९॥
तुङ्गगुल्फारुणनखव्रातदीप्ति[illegible]तम्।
नवांशु[illegible]ङ्गुलीदलैर्विलसत्पादपङ्कजम्॥ ॥५०॥
उद्धारमणिव्रातकिरीटकटकाङ्गदैः।
कटिसूत्रब्रह्मसूत्रहारनूपुरकङ्कणैः॥ ॥५१॥

तस्योत्सङ्गे कम्बलीकृतदेहाङ्के विष्णोः कृष्णस्य उपवेशनानुयः॥४६॥ चारुरिति॥ शोभने [illegible]। उन्नता नासिका यस्य तं च तं च॥४७॥ पृथ्वंसेति॥ तुङ्गावंसौ यस्य उरस्थले श्रीर्यस्य तं च तं च। वलित्रयवृतोदरं वलयः त्रिसङ्ख्याः निम्ना एव यस्य सन्ति तद्वलित्रयं तद्वृतं उदरं यस्य तम्॥४८॥ बृहदिति॥ कटितटं च श्रोणिश्च करभसदृशोरुद्वयं च बृहत्त्व तत्कटितटश्रोणिकरभोरुद्वयं च तेनान्वितम्। यद्वा बृहद्भ्यां कटितटश्रोणिभ्यां करभोरुद्वयेन चान्वितम्॥४९॥ तुङ्गेति॥ तुङ्ग[illegible] [illegible] अरुणनखव्रातस्य तेषां दीप्तिभिः तथा नवाः कोमलाः अङ्गुल्यः अङ्गुल्य एव दलानि तैर्विलसत् [illegible]

தலைகளோடும் நீலவஸ்திரம் தரித்துத் தாமரை நூல்போன்ற ச்வேதவர்ணராய்க் கைலாயமலை போல் உட்கார்ந்திருக்கவும், அவருடைய மடியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நீலமேக சாமள பீதாம்பரதாரியாய், சதுர்புஜம், தாமரை யிதழ் போன்ற கண்கள், பிரஸன்னவதனம், மந்தகாஸப்பார்வை, அழகிய புருவம், நாசி, செவி, கன்னம், சிவந்த உதடு பெருத்து நீண்ட கைகள், உயர்ந்த தோள்கள், விசாலமான மார்பு, சங்கு போன்ற கண்டம், எடுப்பான தொப்புள், மடிப்புகளுடனிருதுவா யிருக்கும் வயிறு, பெருத்தஇடை, யானையின் துதிக்கை போன்ற தொடைகள், அழகிய முழங்கால், கண்டக்கால் பின்கால் சிவந்து பிரகாசிக்கும் நகங்களையுடைய விரல்களாகிய இதழ்கள் பொருந்திய பாதங்கள் முதலிய இலட்சணமான அவயவங்களையுடையவராய், விலையுயர்ந்த ரத்நமணிகள் பதித்த கிரீடம் கடகம் தோள்வளை அரைஞாண் பிரம்மசூத்ரம் முத்தாரம் தண்டை குண்டலங்கள் முதலிய ஆபர

भ्राजमानं पद्मकरं शङ्खचक्रगदाधरम् ।
श्रीवत्सवक्षसं भ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ॥ ॥५२॥
सुनन्दनन्दप्रमुखैः पार्षदैः सनकादिभिः
सुरेशैर्ब्रह्मरुद्राद्यैर्नवभिश्च द्विजोत्तमैः ॥ ॥५३॥
प्रह्रादनारदवसुप्रमुखैर्भागवतोत्तमैः ।
स्तूयमानं पृथग्भावैर्वचोभिरमलात्मभिः ॥ ॥५४॥
श्रिया पुष्ट्या गिरा कान्त्या कीर्त्या तुष्ट्येलयोर्जया ।
विद्ययाऽविद्यया शक्त्या मायया च निषेवितम् ॥ ॥५५॥
विलोक्य सुभृशं प्रीतो भक्त्या परमया युतः ।
हृष्यत्तनूरुहो भावपरिक्लिन्नात्मलोचनः ॥ ॥५६॥
गिरा गद्गदयाऽस्तौषीत्सत्त्वमालम्ब्य सात्वतः ।
प्रणम्य मूर्ध्नाऽवहितः कृताञ्जलिपुटः शनैः ॥ ॥५७॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे अक्रूरप्रतियानं नाम
एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः.

पादपङ्कजं पश्यताम् ॥५१॥ महार्हेति ॥ महार्हाः सुमणि व्राता येषां तैः किरीटादिभिः ॥५२॥५३॥ प्रह्रादेति ॥ पृथक् पृथक् भावोऽभिप्रायो येषां तैः । तत्र वामिश्रैः स्तौतीति स्तूयमानं सनकादिभि ब्रह्मेति । ब्रह्मरुद्राद्य इति शर्वाद्यादिभि द्विजोत्तमैः सप्त प्रजापतिभिरिति वसुप्रमुखैः प्रह्रादनारद वसवः । भागवताग्र्या येषां तैः । समस्तैर्वक्तीति च प्रत्येकं वचोभिः । पृथग्भावैर्वचोभिरिति वा ॥५४॥ श्रियेति । विद्याविद्ये जीवानां मुक्ति संसृतिहेतु । शक्तयोः कारणं शक्तिः ह्लादिनी संविज्ज्ञानं सूचि रन्याभिश्च निषेवितम् ॥५५॥ विलोक्येति । विलोक्य सुभृशं प्रीतः । सत्त्वमुपेक्ष्य सावधानं स्थितः सात्वत इति ज्ञानाञ्चक्षतीति ॥५६॥५७॥

इति भावार्थदीपिकायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायव्याख्या.

ணங்கள் பூண்டவராய், கரங்களில் சங்கு சக்ரம் கதை தாமரை மலர் இந்நான்கு மேந்தினவராய், மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸத்துடன் கௌஸ்துபம் துளசி மாலை முதலியன ஆணியப்பெற்றவராய், விளங்குகையில், அருகில் சுநந்தன் நந்தன் முதலியவர்களும் சனகர் முதலிய பார்ஷதர்களும் பிர்ம்மா ருத்திரர் முதலிய சுரேசர்களும் ஒன்பது ரிஷிகளும் பிரஹ்லதார் நாரதர் வஸு முதலிய பாகவதோத்தமர்களும் சுத்தந்தெளிந்து பற்பலபாவங்களோடு கூடிய வாக்குகளால் துதி செய்ய ஸ்ரீ, புஷ்டி, வாக், கிர்த்தி, காந்தி, துஷ்டி, பூமி, ஊர்ஜே, வித்தை, அவித்தை சக்தி மாயை இவைகள் சேவிக்கவும் அக்ரூரர் கண்டு பரமானந்தங்கொண்டு பரமபக்தியடைந்து புளகாங்கிதராகி கண்களினின்று ஆநந்த பாஷ்பம் சொரிய அஞ்சலியஸ்தஞ் செய்து வணங்கி, மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு மெதுவாகக் கவனித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினர். (௫௧-௫௭)

39-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥

𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑍋𑌶𑌾—
𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌷 𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌖𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌯𑍇 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌾𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍌𑌤𑌿॥

𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍋𑌽𑌶 𑌬𑌾𑌧𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌆𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍। 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂। 𑌸 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹। 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂। 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑍋𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍂𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌜𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌚 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌂𑌶𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌾॥௨॥

40 வது அத்தியாயம்

அக்ரூரர் துதி.

(ஏ நாராயண !) உமது நாபீகமலத்திலிருந்து உற்பத்தியான பிர்ம தேவன் உலகசிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருப்பதால், ஆதி புருஷரும் நாச மற்றவரும் சமஸ்த காரண பூதருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௧)

பின்னும் ஆதிகாரணமாகிய அவ்வியக்தம், மகத்து, மமதை, மனம், இந்திரியம், அவைகள் அறியும் விஷயங்கள், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் தேவாம்சங்கள் முதலியயாவும் உம்மிடமிருந்தே வெளியாயின. (௨)

नैते स्वरूपं विदुरात्मनस्ते
अजादयोऽनात्मतया गृहीताः ।
अजोऽनुबद्धः स गुणैरजाया
गुणात्परं वेद न ते स्वरूपम् ॥ ॥३॥

त्वां योगिनो यजन्त्यद्धा महापुरुषमीश्वरम् ।
साध्यात्मं साधिभूतं च साधिदैवं च साधवः ॥ ॥४॥

ननु धीवृत्तिः कथं गृह्यते अहमिवानुभूत उद्भवः तद्भावं त्वय्येति चेदित्याशंक्य तेषामपि [illegible] तु न कोऽपि वेदेत्याह नैते इति॥ एते अजाद्याः ब्रह्मादयोऽपि ते आत्मनस्तव स्वरूपं न विदुः अनात्मतया जडत्वेन कारणेन जडत्वेन गृहीताः प्रत्यक्षादिसिद्धाः [illegible]। न ह्यजडे [illegible] इति भावः ननु जडाः संघातादयः सन्तु जीवस्तु ज्ञाता [illegible] व्यतीत्य [illegible] स अजो ब्रह्मापि अजाया गुणैरनुबद्धत्वात् गुणातीतं ते स्वरूपं न वेद [illegible] यथा प्रकृत्यादयः [illegible] स्वरूपं तव स्वरूपं न विदुः जडत्वादेव जीवस्तथा [illegible] यद्योगः [illegible]। [illegible] न विदुः परं [illegible] तज्ज्ञानं [illegible]॥३॥ ननु यदि केऽपि न जानन्ति अयं [illegible] वृत्तिजीवानादित्याशंक्य साक्षाद्योगिनः केऽपि येन जानन्ति [illegible] इत्याह त्वामिति॥ [illegible] अध्यात्मादि साक्षिणं महापुरुषं तदन्तर्यामि स्वरूपं चेश्वरं नियन्तारं च यजन्ति॥४॥ तदेवं सांख्ययोगाभ्यां [illegible] कर्मणा [illegible] आह त्रय्येति॥ वैदिकाः कर्मयोगिनः त्वां [illegible] यजन्ति [illegible] महापुरुषं [illegible] यजन्ते [illegible]

மாயை முதலியவை ஜடமாதலால் உம்முடைய சொரூபத்தை உணர்வதில்லை. மாயையினுடையகுணங்களுக்குட்பட்ட பிர்ம்மாவும் குணங்களைக் கடந்த உமது சொரூபத்தையறியார். (௩)

அத்தியாத்மம், அதிபூதம், அதிதெய்வம் இவைகளில் சாக்ஷியாகப் பிரகாசிக்கும் மகா புருஷரும் ஈசுவரருமான உம்மை சாங்கிய யோகிகள் பூஜிக்கிருர்கள். (௪)

श्रद्धया च विद्यया केचित् त्वां चैव देवतामिमां द्विजाः ।
यजन्ते विधिवद्यज्ञैर्नानारूपार्थनाव्यया ॥ ௫ ॥

सन्ति केचित् सर्वकर्माणि संन्यस्याथ समाहिताः ।
ज्ञानिनो ज्ञानयज्ञेन यजन्ति ज्ञानविग्रहम् ॥ ௬ ॥

अन्ये च सात्वततन्त्रोक्तविधिना विहितेन ते ।
यजन्ति त्वन्नयात्स्वां चैव बहुधैकत्वपूर्वकम् ॥ ௭ ॥

तथैवान्ये शिवोक्तेन शैवेन शिवरूपिणम् ।
बह्वाचारविभेदेन भवन्तं समुपासते ॥ ௮ ॥

केचिच्छ्रद्धया सर्वेषु शास्त्रेषु प्रामाण्येन । न च सर्वेषु शास्त्रेषु बहवस्संभवन्ति । किं तानि भेदेन त्वामेव भजन्ति । तथा च श्रुतिः ॥ [illegible] ॥ ௫ ॥ सन्ति । ज्ञानयज्ञेन समाधिना ॥ ௬ ॥ सात्वतेषु पाञ्चरात्रेषूक्ताः वैष्णवशैव आगमागमेन ॥ अन्ये चेति ॥ सात्वततन्त्रः वैष्णवशैवदीक्षादीक्षिताः [illegible] विधिना [illegible] बहुरूपं नाना[illegible] रूपेषु एकत्वपूर्वकं च त्वामेव यजन्ति ॥ ௭ ॥ तथेति ॥ बह्वाचारविभेदेन [illegible] ॥ ௮ ॥ [illegible]

இந்திரன் முதலியவர்களிடத்தில் சாட்சியாக விளங்கும் உம்மை கர்மகாண்ட விதிப்படி பற்பலயாகஞ் செய்து கர்மயோகிகளாகிய வேதியர்கள் பூஜிக்கிறார்கள். (௫)

சில பிர்ம ஞானிகள் கர்மங்களை முற்றும் ஒழித்துவிட்டு, அமரிக்கையுடனிருந்து ஞான சொரூபியாகிய உம்மை சமாதியில் பூஜிக்கிறார்கள். (௬)

இன்னும் சிலர், நீர்விதித்த விதிப்படி பாஞ்சராத்ரம் முதலிய தீட்சைபெற்று ஜீவனும் பரனும் வேறறக்கருதி வாசுதேவர் முதலிய பற்பல அம்சங்களிலும் ஏக மூர்த்தியாக விளங்கும் உம்மையே பூஜிக்கிறார்கள். (௭)

இன்னும் சிலர் ஈசுவரர் விதித்தபடி சைவதீட்சை பெற்று, அதில் சைவம் பாசுபதம் முதலிய பல வகுப்புகளிலும் ஏகேசுவரனாகிய உம்மைப் பூஜிக்கிறார்கள். (௮)

ஸர்வ ஏவ யஜந்தி த்வாம் ஸர்வதேவமயேச்வரம் ।
யே(அ)ப்யந்யதேவதாபக்தா யத்யப்யந்யதிய: ப்ரபோ ॥ ॥௯॥

யதாத்ரிப்ரபவா நத்ய: பர்ஜந்யாபூரிதா: ப்ரபோ ।
விசந்தி ஸர்வத: ஸிந்தும் தத்வத் த்வாம் கதயோ(அ)ந்தத: ॥ ॥௧௦॥

ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி பவத: ப்ரக்ருதேர்குணா: ।
தேஷு ஹி ப்ராக்ருதா: ப்ரோதா ஆப்ரஹ்மஸ்தாவராதய: ॥ ॥௧௧॥

துப்யம் நமஸ்தே த்வவிஷக்ததிருஷ்டயே
ஸர்வாத்மநே ஸர்வதியாம் ச ஸாக்ஷிணே ।
குணப்ரவாஹோ(அ)யமவித்யயா க்ருத:
ப்ரவர்த்ததே தேவந்ருதிர்யகாத்மஸு ॥ ॥௧௨॥

[illegible] இத்யர்த்த: ॥௯॥ ... ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ ॥ யதேதி ॥ அத்ரிப்ரஸ்ரவா: ப்ரபவந்தியா: நத்ய: தா: வர்ஷை: பர்ஜந்யேநாபூரிதா பஹுமார்கா: ஸத்ய: । ஸர்வத: ஸிந்துமேவ விசந்தி யதா ததா । ஏதா கதய: மார்கா: அந்ததஸ்த்வாமேவ விசந்தீதி ॥௧௦॥ அத்ர ஹேதுமாஹ ஸத்வமிதி ॥ பவத: சக்திரூபா ப்ரக்ருதி: தஸ்யா ஸத்வாதயோ குணா: அத: ப்ராக்ருதா: ப்ரக்ருதிகார்யரூபா: ப்ரஹ்மாதய: ஸ்தாவராதயோ ஜீவா: ஸர்வேபி அத: தேஷு குணேஷு ப்ரோதா: ப்ரவிஷ்டா: தைர்வ்யாப்தா ஸாக்ஷீதி அத: குணோபாஸ்யா அபி த்வாமேவ ப்ரவிசந்தீதி । யத்வா பவத: ப்ரக்ருதேர்குணேஷு ப்ரோதா: ப்ரஹ்மாதயோ பவத்வ்யதிரிக்தா ந ஸந்தி । அதஸ்த்வாமேவ ஸர்வதேவ யஜந்தி ॥௧௧॥ நமோ பவத: ப்ரக்ருதேரதீதாய ...

இன்னும் சிலர் பற்பல தேவதைகளை பற்பலவிதமான கொள்கைகளை யனு சரித்து பூஜித்தனராயினும், பற்பல மலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் நதிகள் பலவும் மழையினால் ப்ரவாகமடைந்து அந்தியத்தில் சமுத்திரத்திற்சேர்வது போல், அந்த பூஜை சர்வதேவேச சொரூபியாகிய உம்மையேசேரும். (௯-௰)

பிர்மதேவர் முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள பிராகிருதர்கள் உமது சக்தியா கிய பிரகிருதியிலிருந்துண்டான சத்வ, ரஜஸ், தமோகுணங்களில், இணைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். (௧௧)

சர்வசொரூபராயும் சர்வபுத்தி சாட்சியாயுமிருந்தும் அவைகள் ஒன்றிலும் பற்றுதலில்லாத உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். மாயையில் உண்டாகிற குணப்பிர வாகமானது தேவர்கள் மனிதர்கள் மற்ற ஜீவராசிகள் யாவரையும் வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. (௧௨)

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌽𑌵𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌭𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌃
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௩

𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍌𑌷𑌧𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾
𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌨𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌨𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍—
𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪

[illegible]

விராட் புருஷராகிய உமக்கு அக்நி முகம், பூமிபாதம், சூரியன்கண், ஆகாசம் நாபி, திக்குகள் செவி, சுவர்க்கம் சிரசு, சுரசிரேஷ்டர்கள் உமது கைகள், கடல் உமது உதரம், வாயு உமக்குப்பிராணன், பரங்கொடிகள் உமது ரோமங்கள், மேகங்கள் உமது தலைமயிர்கள், மலைகள் உமது நகங்களும் எலும்புகளும், இராப்பகல் உமது கண்ஞெடிப்பதும் திறப்பதும், பிர்ம்ம தேவர் உமது புல்லிங்கம்; மழை உமது வீரியம். (௧௩-௧௪)

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑍋
𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌶𑌕𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍇 ॥ ॥௧௫॥

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑍈𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍁𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌃 । ॥௧௬॥

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌚𑌰𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 ॥ ॥௧௭॥

𑌅𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ॥௧௮॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌲𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹 ।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌚 ॥ ॥௧௯॥

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌯𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௫ ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌗𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௬॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥௧௭॥ 𑌅𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥௧௮॥௧௯॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍃𑌗𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 ॥௨௦॥ 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 । 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁-

---

நீரிற்கலந்திருக்கும் நீர்ப்பிராணிகளின் முட்டைகள் போலவும் அத்திப் பழத்தில் கொசுக்கள் போலவும் லோகபாலகர்கள் முதலிய ஜீவராசிகள் அடங்கிய அநந்தகோடி அண்டங்கள் நித்திய புருஷராகிய உம்மிடத்தில் மனோமயமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (௧௫)

நீர் எந்தெந்த ரூபங்களையெடுத்து விளையாடினீரோ அந்த விளையாட்டின் மகிமையை பக்தர்கள் கேட்டு சகலதுக்கங்களும் நீங்கிக் களிப்படைந்து அதை கானஞ்செய்கிறார்கள் (௧௬)

ஒரு காரணமாக மத்ஸ்யாவதாரமெடுத்துப் பிரளயசமுத்திரத்தில் விளையாடும் உம்மை வணங்குகிறேன். மதுகைடவர்களைக்கொன்ற ஹயக்ரீவராகிய உமக்கு வந்தனம். (௧௭)

மந்தரகிரியைத் தாங்குவதற்காக கூர்மாவதாரமெடுத்த உமக்குவந்தனம். வராக அவதாரமெடுத்துப் பூமியை உத்தாரஞ் செய்த உமக்கு வந்தனம். (௧௮)

சாதுரக்ஷணநிமித்தம் நரசிம்மாவதாரம் எடுத்த உமக்கு வந்தனம். வாமனவதாரஞ் செய்து உலகம் முழுவதையும் மூன்றடியாக அளந்த உமக்கு வந்தனம். (௧௯)

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌰𑌾𑌯 𑌚 । ॥௨௦॥
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ॥௨௧॥
𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍇 ।
𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 ॥ ॥௨௨॥
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ ॥௨௩॥
𑌅𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌗𑌾𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ ॥௨௪॥
𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௨௫॥

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௨௧॥௨௨॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌽𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௨௩॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌅𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௨௪॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑍌

துஷ்டராஜ வனத்தை யழிக்க, பரசுராமாவதாரஞ் செய்த உமக்கு வந்தனம், இராவணனைச் சங்கரிக்க இராகவ அவதாரம் செய்த உமக்கு வந்தனம். (௨௦)

வாசுதேவராகிய உமக்குவந்தனம், சங்கர்ஷணர் பிரத்யும்னர், அனிருத்தர், சாத்வத்பதி, யாகிய நால்வருஞ் சேர்ந்தவ்யூகரூபியான உமக்கு வந்தனம். (௨௧)

புராணபுருஷராயும், புத்தாவதாரஞ் செய்து தைத்தியதானவர்களை மயக்கினவராயும் மிலேச்சருக் கொப்பான அரசர்களைக் கொல்வதற்குக் கல்கி அவதாரஞ் செய்பவராயும் விளங்கும் உமக்கு வந்தனம். (௨௨)

ஏ பகவன்! சகல ஜீவராசிகளும் உம்முடைய மாயைக்குள்ளாகி, தாம் தமது என்கிற பிரமைகொண்டு கர்மவழியில் உழலுகிறார்கள். (௨௩)

ஏவிபோ! மூடனாகிய நானும் சொப்பனத்துக்கு ஒப்பாகிய, உடல், மக்கள், மனைவி, பந்து, மனை, பொருள் முதலியவைகளை உண்மையென நம்பி உழலுகின்றேன். (௨௪)

அனித்தியப் பொருளை நித்தியப் பொருளென்றும் ஜடத்தை ஆத்மாவென்றும் துக்கத்தைச் சுகமென்றும் அக்ஞானத்தால் விபரிதமாக நினைத்து, சுகதுக்கம் முதலிய தொந்துவங்களில் அபிமானம்வைத்து உழலுவதால், ஆத்மப்பிரியரான உம்மை நான் அறியவில்லை. (௨௫)

𑌯𑌥𑌾𑌽𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌜𑌲𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌂
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌈𑌶 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌣𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗-
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭 𑌸𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௮ ॥

[illegible]

நீரைப்பார்த்து அதைத்தவிர்த்து, அதன் வழியாகத்தோன்றும் கானலை ஜலமென்று பிரமித்துச்செல்வதுபோல், ஆத்மாவாகிய உம்மைவிட்டு நான் பராமுகமாயிருக்கிறேன். (௨௬)

ஏழையாகிய எனக்கு என்மனம் அடங்கவில்லை; நன்மைதீமையுணராத ஐம்புலன்களின் வசமாய் காமகர்மங்களில் மயங்கியுள்ளது. (௨௭)

ஏ ஈசா! அசத்துக்களால் அடைய முடியாத உமதுசரணாரவிந்தத்தை யான் அடைந்தேன்; அது உமது அனுக்கிரகமென்றே நம்புகிறேன். சம்ஸார பந்தத்தினின்று விடுபடும் தருணமே, ஒரு புருஷனுக்கு உம்மை உபாசிக்கத்தக்க மதிபெருகுங்காலம். (௨௮)

நமோ விஜ்ஞாநமாத்ராய ஸர்வப்ரத்யயஹேதவே ।
புருஷேஶப்ரதா⁴நாய ப்³ரஹ்மணேऽநந்தஶக்தயே ॥ ॥௨௯॥

நமஸ்தே வாஸுதே³வாய ஸர்வபூ⁴தக்ஷயாய ச ।
ஹ்ருஷீகேஶ நமஸ்துப்⁴யம் ப்ரபந்நம் பாஹி மாம் விபோ⁴ ॥ ॥௩௦॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴
அக்ரூரஸ்துதிர்நாம சத்வாரிம்ஶோऽத்⁴யாய:

நதா: ஸ்ம ஸ்துதி: । ந தத்ர ஶக்திரித்யாஹு: ॥ ௨௮ ॥ பாத³யோ: பதந் ப்ரார்த²யதே அயேந ॥ நம இதி ॥ விஜ்ஞாநமேவ மாத்ரா மூர்த்திர்யஸ்ய தஸ்மை அத ஏவ ஸர்வப்ரத்யயஹேதவே ஸர்வஜ்ஞாநகாரணாய கிஞ்ச புருஷேஶப்ரதா⁴நாய புருஷஸ்யேஶா: ஸ்வப⁴ாவப்ராப்தா: காலகர்மஸ்வபா⁴வாத³ய: தேஷாம் ப்ரதா⁴நாய நியந்த்ரே । அத: ப்³ரஹ்மணே பரிபூர்ணாய கிஞ்ச அநந்தஶக்தயே அநந்தா: ஶக்தயோ யஸ்ய । யத்³வா அநந்தாஶயாய ஶக்திர்யஸ்ய தஸ்மை । அத²வா ப்ரதா⁴நம் ப்ரக்ருதி: । புருஷஸ்த்வம் புருஷ: பர: । காலஸ்ஸத்த்வாத்மா தஸ்மை ப்³ரஹ்மணே பக்ஷ இதி அஹம் ஹ்வாந: । ப்ரக்ருதிபுருஷப்ரதா⁴ந ஈஶ்வர: புருஷ: பர: । ஸத்தாபி⁴வ்யஞ்ஜக: காலோ ப்³ரஹ்ம தத்த்ரயம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௨௯ ॥ ஸர்வப்ரத்யயஹேதுத்வேநாபி⁴வ்யஞ்ஜகத்வமுக்தம் । நமஸ்த இதி ॥ வாஸுதே³வாய சித்தாதி⁴ஷ்டா²த்ரே ஸர்வபூ⁴தக்ஷயாய க்ஷய ஆஶ்ரய: அஹங்காராப்⁴ய ப்ராணிநாமாஶ்ரய: தத³ஹங்காராதி⁴ஷ்டா²த்ரே ஸங்கர்ஷணாயேத்யர்த²: । ஹ்ருஷீகேஶேதி பு³த்³தி⁴மநஸோரதி⁴ஷ்டா²த்ரோ: ப்ரத்³யும்நாநிருத்³த⁴யோரேகீக்ருத்ய க்³ரஹணம் ப்ரபந்நமாத்மாநம் மாம் பாஹீதி ப்ரார்த²யதே ॥ ௩௦ ॥

இதி ஶ்ரீதா⁴ரஸ்வாமிக்ருதாயாம்
சத்வாரிம்ஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

விக்ஞான சரீரரும் சமஸ்தஞானகாரணரும் ஜீவனை வசப்படுத்திக்கொள்ளும்காலகர்ம முதலியவைகளை பிரவிர்த்திப்பவரும் மாயையே சக்தியாகவுடையவரும் எங்கு நிறைந்தவருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௨௯)

பிரளயகால சர்வபூத சங்காரியாகிய வாசுதேவரே! உம்மை வணங்குகிறேன். இருஷீகேசா! உம்மைச் சரணம்புகுந்த என்னைப் புரந்தருளும். (௩௦)

40-வது அத்தியயாம்

முற்றிற்று.

॥ एकचत्वारिंशाध्याय प्रारम्भः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

स्तुवतस्तस्य भगवान् दर्शयित्वा जले वपुः ।
भूयः समाहरत्कृष्णो नटो नाट्यमिवात्मनः ॥ १ ॥

सोऽपि चान्तर्हितं वीक्ष्य जलादुन्मज्ज्य सत्वरः ।
कृत्वा चावश्यकं सर्वं विस्मितो रथमागमत् ॥ २ ॥

तमपृच्छद्धृषीकेशः किं ते दृष्टमिवाद्भुतम् ।
भूमौ वियति वा तोये तथा त्वां लक्षयामहे ॥ ३ ॥

॥ अक्रूरः ॥

अद्भुतानीह यावन्ति भूमौ वियति वा जले ।
त्वयि विश्वात्मके तानि किं मेऽदृष्टं विपश्यतः ॥ ४ ॥

एकचत्वारिंशकेऽत्र रजकं प्रविशन् पुरीम् ।

ततो वायनदात्तुष्टः सुदाम्नो वाय कथ्यते ॥

ससंशयक्रूरस्य प्रबोधाय स्वयमात्मसंहरन्तः कृपालुः स्वराज्यालक्ष्मीं प्रकाशयन्नुपसंहृतवान् ॥१॥३॥ अद्भुतानीति । भूमौ वियति जले वा यावन्त्यद्भुतानि तानि सर्वाणि त्वय्येव सन्ति । ततस्त्वां विपश्यतो मे किमद्भुतमदृष्टं सर्वं दृष्टमेवेति भावः ॥४॥ ननु भ्रातॄणां वैभवं विस्मितत्वेन लक्षितोऽसि । अतो भूमौ वियज्जले वा किमद्भुतं दृष्टं पश्यत आह—

41வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிருர்.

ஒரு நடன் தன் நாட்டியத்தைக் காட்டிப்பின் மறைவதுபோல் ஜலத்தில் துதி செய்யாநின்ற அக்ரூரருக்கு பகவாஞகிய கிருஷ்ணன் தரிசனந் தந்து மறைந்துவிட்டார். (க)

அக்ரூரரும் பகவான் மறைந்ததைப் பார்த்து ஜலத்திலிருந்து வெளியேறி அதி சிக்கிரத்தில் முக்கியமான நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு பரமாச்சரிய மடைந்து இரதத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். (உ)

இருஷிகேசர் அக்ரூரரைப் பார்த்து உம்மைப் பார்த்தால் ஆகாசத்திலோ ஜலத்திலோ பூமியிலோ ஒரு ஆச்சரியங்கண்டவராகத் தோன்றுகிறது. (௩)

அக்ரூரர்,

பூமியிலும் ஜலத்திலும் ஆகாசத்திலும் உள்ள சகல அற்புதங்களும் விசுவ ரூபியான உம்மிடத்திலேயே யிருக்கின்றனவாதலால், உம்மைத் தரிசிக்கும் நான் பாராத ஆச்சரியம் யாது? (௪)

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌲𑍇 ।
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌮𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ॥௬॥
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌪𑌵𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 ॥ ॥௮॥
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ ॥௯॥
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௰॥

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍। 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥௬॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ।௭॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥ ௮॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑍍॥௯॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌕

பூமியிலும் ஜலத்திலும் ஆகாசத்திலும் பார்க்கக்கூடிய ஆச்சரியங்களெல்லாம் உம்மிடத்திலிருக்கப் பார்க்கும் எனக்கு வேறிடத்தில் ஆச்சரியமென்பதுஎது? (௫)

இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு காந்தினிசுதராகிய அக்ரூரர் இரதத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு அஸ்தமன சமயத்தில் இராமரையும் கிருஷ்ணரையும் மதுரா பட்டணத்துக்கு அழைத்து வந்தார். (௬)

அரசனே! வசுதேவசுதர்களாகிய இராம கிருஷ்ணர்கள் வருவதைக் கேட்ட மார்க்கத்திலுள்ள கிராமஜனங்கள் அங்கங்குகூடிநின்றுமகிழ்ந்து அவர்களைப்பார்த்த கண்களை எடுக்க மனமில்லாதிருந்தார்கள். (௭)

இவர்களுக்கு முன்னே சென்ற கோகுலவாசிகளாகிய நந்தகோபர் முதலியவர்கள் மதுராபட்டணத்துக்கு அருகிலிருக்கும் ஓர் உபவனமடைந்து அவ்விடத்தில் இராமகிருஷ்ணர்களின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (௮)

ஜகதீசனுகிய பகவானும் (சற்று நேரத்திற்கெல்லாம்) நந்தகோபர் முதலியவர்களிடம் போய்ச் சேர்ந்து அங்கு தமது கையால் அக்ரூரர் கையைப் பிடித்து வணக்கத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு அவரைப் பார்த்து நீர் முன்னல் இரதத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு பட்டணத்துட் பிரவேசித்து உங்கள் கிரகம் போய்ச்சேரும் நாங்கள் சற்று சிரம பரிகாரஞ் செய்துகொண்டு பிறகு பட்டணம் பார்க்க வருகிறோம் என்றார். (௯)

॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ॥௧௧॥

𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌮 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜 ।
𑌸𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ॥௧௨॥

𑌪𑍁𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௩॥

𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌲𑌮𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾 ॥ ॥௧௪॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌯𑍋𑌽𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௦ ॥ ௧௧ ॥ 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 ।
𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌸𑌹𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌪𑍁𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍇𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 ॥ ௧௩ ॥ 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 । 𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌲𑍇𑌭𑍇 ॥ ௧௪ ॥ 𑌆𑌪 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃

அக்ரூரர் கூறுகிறார்.

நான் உம்மைப்பிரிந்து மதுரா பட்டணத்துக்குட்பிரவேசியேன். பக்தவத்ஸலராகிய ஏ நாதா! உம்முடைய பக்தனாகிய என்னைத் தள்ளுவது தகுதியல்ல (௧௧)

ஏ அதோக்ஷஜ! தங்கள் பிராதாவுடனும் கோபாலர்களுடனும் மித்திரர்களுடனும் என் கிரகத்துக்கு வந்து உமக்கு மித்திரனாகிய என்னையும் எனது கிரகத்தையும் புனிதமாக்கும். (௧௨)

கிரகஸ்தர்களாகிய எங்களுடைய கிரகங்களை ஸ்பரிசிக்கும் தங்களுடைய பாதபங்கஜங்களில் பாத்தியம் கொடுப்போமேயாகில் அக்கினி, தேவர், பிதுர்க்கள் யாவரும் திருப்தி யடைவார்கள். (௧௩)

முன் மகாபலி தங்கள் பாதகங்களில் பாத்தியம் சமர்ப்பித்து மகதைசுவரியமும் கீர்த்தியும் அடைந்து பரமபக்தர்கள் பெறும் நற்கதிபெற்ருன். (௧௪)

சுத்தமாகிய தங்கள் பாதநீர்த்தம் மூவுலகத்தையும்புனிதப்படுத்துகின்றது. அதை ருத்திரமூர்த்தி தமது சிரசில் தரித்து பூமியில் விட்டு! அதனல் சகரபுத்திரர்கள் நற்கதி பெற்ருர்கள். (௧௫)

𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨 ।
𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ ॥௧௬॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌆𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌗𑍇𑌹𑌮𑌹𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌨𑌗𑌰

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃।

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵 ।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௧௮॥

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௯॥

[illegible]

ஏ தேவதேவா! ஜகந்நாதா! புண்ணிய சிரவண கீர்த்தனா! யதுபுங்கவா! உத்தமசுலோகா! நாராயணா! உம்மை வணங்குகிறேன். (௧௬)

பகவான் கூறுகிறார்.

யதுகுல துரோகியைக் கொன்று நமது மித்திரர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கப்போகிறேன். பிறகு எனதுபிராதாவுடன் தங்களுடைய கிரகம்வருகிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பலராமரும் மதுராபுரியில் பிரவேசித்தல்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சொல்ல அக்ரூரர் திருப்தியில்லாமலே பட்டணத்துட் பிரவேசித்துக் கம்ஸனிடஞ்சென்று, தான் கோகுலம்போய் வந்த சங்கதியைத்தெரிவித்துத் தமது கிரகம் சென்றார். (௧௮)

பிறகு கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோபர்கள் சூழ மதுராபட்டணத்தைப் பார்க்கக்கருதி உள்ளே பிரவேசித்தார். (௧௯)

𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌧𑍇𑌮𑌕𑌪𑌾𑌟𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾—
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌟𑌕𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑍈𑌃—
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌸𑌭𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌮𑌲𑌨𑍀𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃—
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌲𑌭𑍀𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ ॥௨௧॥
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌖𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑍇—
𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌲𑌾𑌜𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௨॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌕𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௦ ॥ 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌟𑌕𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑌾𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌵𑍇𑌶𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌾𑌃॥௨௧॥ 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌲𑌭𑍀𑌷𑍁 𑌚𑍂𑌲𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑌾𑌰𑍁𑌨𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌪𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌲𑌭𑍀𑌨𑌾𑌮𑌧𑍋𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌖𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 । 𑌆𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚.

ஸ்படிகமயமான உயர்ந்த கோபுரமும் சொர்ணமயமான கவாடமும்தோரணமும் அமையப்பெற்று, மிக அழகாகவிருக்கும் பட்டணத்துப் பிரவேச வாசலையும் எதிரிகள் பிரவேசிக்க முடியாதபடி வெகு ஆழமாகவிருக்கும் அகழியையும் தாம்பிரம் முதலிய லோகங்களால் அமைக்கப்பட்ட தானியக்களஞ்சியம்குதிரைக்கொட்டடி அநேக உபவனங்களோடு கூடியஉத்தியானவனம் முதலியவைகளையும் சதுஷ்பதங்களில் சொர்ணமயமான உப்பரிகைகளையும் அதற்கருகில் சிங்காரத்தோட்டங்களையும் சிற்பி வேலைக்காரர்கள் அநேகர் கூடி தங்கள் தொழிலை நடாத்தும் தொழிற்சாலைகளையும் இன்னும் பலவிதமான கிரகங்களையும் அவைகளின் மேன்மாடிகளில் வைடூரியம் வச்சிரம் இந்திரநீலம் முத்து மரகதம் இவைகளால் அமைத்திருக்கும் கொடுங்கைகளின் மேடைகளில் மயில்களும் அங்கே சாளர வாயில்கள்

ஆபூர்ணகும்பைர்ததிசந்தநோக்ஷிதை:
ப்ரஸூநதீபாவலிபி: ஸபல்லவை: |
ஸவ்ருந்தரம்பாக்ரமுகை: ஸகேதுபி:
ஸ்வலங்க்ருதத்வாரக்ருஹாம் ஸபட்டிகை: || ||௨௩||
தாம் ஸம்ப்ரவிஷ்டௌ வஸுதேவநந்தநௌ
வ்ருதௌ வயஸ்யைர்நரதேவவர்த்மநா |
த்ரஷ்டும் ஸமீயுஸ்த்வரிதா: புரஸ்த்ரியோ
ஹர்ம்யாணி சைவாருருஹுர்ந்ருபோத்ஸுகா: || ||௨௪||

சத்வராண்யங்கணாநி ஸம்ஸிக்தாநி ரத்யாதீநி யஸ்யாஸ்தாம் | ப்ரகீர்ணா மால்யாதயோ யஸ்யாஸ்தாம் ||௨௨|| ஆபூர்ணேதி || தயா ஸ்வலங்க்ருதாநி த்வாராணி யேஷாம் தே க்ருஹா யஸ்யாஸ்தாம் | கை: | ஆபூர்ணை: ஸுஷ்டு பூர்ணை: கும்பை: ததிசந்தநேந ச உக்ஷிதை: ஸிக்தை: ப்ரஸூநாநாம் தீபாநாம் ஆவலயோ யேஷாம் தை: | வ்ருந்தை: ஸமூஹைர்வா ஸஹிதா ரம்பா: க்ரமுகாஸ்ச தத்ஸஹிதை: ஸகேதுபி: கேதவோ த்வஜாஸ்தத்ஸஹிதை: | பட்டிகா: விசித்ரவிஸ்தார பட்டவஸ்த்ராணி தத்ஸஹிதை: | ...... | ஆரோபித ஸபத்ரஸம்பந்தநா ...... தத்ருசித: ப்ரஸூநாவலய: ...... பட்டிகா: ...... தத்ஸஹிதாநாம் க்ரமுகா: கேதவஸ்தோரணாநி சேதி ||௨௩|| தாமிதி || நர தேவவர்த்மநா ராஜமார்கேண தாம் புரீம் ஸம்ப்ரவிஷ்டாவிதி த்விதீயாந்த: || ௨௪ || ...... காங்க்ஷிதி | விபர்யயே விபரீதம் யதாநி வஸ்த்ராணி பூஷணாநி ச யாஸாம் | ...... ஸர்வம் விஸ்ம்ருத்ய ஸமீயு: க்ருதமேகமேவ த்ரம் யயோஸ்தா ...... ஸர்வாஸாம் ......

போலிருக்கும் த்வாரங்களில் மாடப் புறாக்களும் கூடிச் செவிக்கின்பமாகச் சப்திக்கும் அழகையும் பன்னீர் தெளித்து புட்பங்கள் பொரிகள் அரிசிகள் மலர்மொட்டுகள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கடை வீதிகள் தெருக்கள் பொதுக்கூட்டம் கூடுமிடங்கள் முதலியவைகளையும் சந்தனம் தயிர் புட்பம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூர்ணகும்பங்களையும் அவைகளின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தீபவரிசைகளையும் குலைகளோடு வாழை கமுகு முதலிய மரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும் தெருவாசல்களையும் பார்த்துக்கொண்டே இராமகிருஷ்ணர்கள் தங்கள் மித்திரர்கள் சூழ இராஜவீதி வழியே சென்றார்கள். அரசனே! அவர்களைப்பார்க்கவிக்க ஆசைகொண்டு பட்டணத்து மாதர்கள் அதி சீக்கிரத்தில் அங்கே கூடினார்கள். சிலர்மேன்மாடியில் ஏறி நின்றார்கள். (௨௨-௨௪)

காஶ்சித்விபர்யக்த்ருதவஸ்த்ரபூஷணா
விஸ்ம்ருத்ய சைகம் யுகளேஷ்வதாபரா: |
க்ருதைகபத்ரஶ்ரவணைகநூபுரா
நாங்க்த்வா த்விதீயம் த்வபராஶ்ச லோசநம் || ||௨௫||

அஶ்நந்த்ய ஏகாஸ்ததபாஸ்ய ஸோத்ஸவா
அப்யஜ்யமாநா அக்ருதோபமஜ்ஜநா: |
ஸ்வபந்த்ய உத்தாய நிஶம்ய நிஸ்வநம்
ப்ரபாயயந்த்யோऽர்பமபோஹ்ய மாதர: || ||௨௬||

மநாம்ஸி தாஸாமரவிந்தலோசந:
ப்ரகல்பலீலாஹஸிதாவலோகநை: |
ஜஹார மத்தத்விரதேந்த்ரவிக்ரமோ
த்ருஶாம் ததச்ச்ரீரமணாத்மநோத்ஸவம் || ||௨௭||

அநக்த்வா | ஏகஸ்மிந்நேவ லோசநே கஜ்ஜலம் நிபாய ||௨௫|| அஶ்நந்த்ய இதி || ததந்நம் ஹித்வா அப்யஜ்யமாநா: ஸகீபி: க்ரியமாண தைலாப்யங்கா: அக்ருதஸ்நாநா: அர்பம் அபோஹ்ய நிரஸ்ய ||௨௬|| மநாம்ஸீதி | ப்ரகல்பா: ப்ரௌடா: யா: லீலா: ஹஸிதாநி நிரீக்ஷணாநிச தை: | ஶ்ரியம் ரமயதீதி ஶ்ரீரமண: தேநாத்மநா வபுஷா தாஸாம் த்ருஶாம் உத்ஸவம் ததச்ச மநாம்ஸி ஜஹார || ௨௭ || த்ருஷ்ட்வேதி || மஹா: ஶ்ருதகாஶ்ச தத்கதசேதஸஸ்ஸத்ய: ஸந்த்ருஷ்ட்வா தஸ்ய ப்ரேக்ஷணம் ச உச்ச்வஸிதம் ச தச்சேவஸாயா, தயாஸாயயா உக்ஷணம் ஸேசநம் தேநலப்தோ

இப்படி அவசரமாகக் கிருஷ்ணனைப் பார்க்கவந்த மாதர்களிற் சிலர், தங்களுடைய ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் மாறுதலாகத் தரித்துக்கொண்டும் சிலர் ஜோடியாகத் தரிக்கவேண்டியவைகளில் ஒன்றை மறந்து ஒன்றைத் தரித்துக்கொண்டும் சிலர் ஒரு காது ஆபரணமட்டும் அணிந்துகொண்டும் சிலர் ஒருகால்தண்டைமட்டும் அணிந்துகொண்டும் சிலர் ஒரு கண்ணை மறந்து ஒரு கண்ணுக்குமட்டும் மையிட்டுக்கொண்டும் சில உத்ஸவப் பரவசர்களாகி போஜனத்தை விட்டுப்பாதியிலெழுந்தும் சிலர் அப்பியங்கனம் செய்து முழுகாமலும் சிலர் இக்கோலாகல சப்தத்தால் நித்திரையிலிருந்து எழுந்தும்குழந்தைக்குப்பால்கொடுத்துக்கொண்டிருந்த சிலர் அக்குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதை விட்டெழுந்தும் அவரவர் வீட்டிலிருந்து வெளியே ஓடி வந்தார்கள். (௨௫-௨௬)

இப்பொழுது யானைக்குட்டிபோல் நடந்து வரும் அரவிந்த லோசனராகிய பகவான், கம்பீரமான தமது லீலைகள் சிரிப்பு பார்வை இவைகளால்(தம்மைப் பார்க்கஓடிவந்த) அம்மாதர்களின் சித்தத்தைக் கவர்ந்து இலட்சுமிதேவி உலாவும் தமது சரீரத்தால் அவர்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தமுண்டாக்கினர். (௨௭)

[illegible] ‖ ௨௮

[illegible] ‖ ௨௯

[illegible] ‖ ௩௰

[illegible] ‖ ௩௧

[illegible]

காமம் முதலிய விரோதிகளை வென்ற அரசனே! பலநாளாக ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தையும் அழகையும் கேட்டு அவரிடத்திலேயே பதிந்தமனமுடையவர்களாகிய அம்மாதர்கள் இப்பொழுது பகவானுடைய சிரிப்பு பார்வையாகிய அமுதத்தில் மூழ்கி, பெருமை பெற்று தங்கள் கண்களின் வழியே அவருடைய ஆநந்த சொரூபத்தை மனதிற்கொண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து புளகாங்கிதர்களாகி நெடுநாளாய்ப்பாராத வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள். (௨௮)

உப்பரிகையின் மீதிருந்து தரிசித்த மாதர்கள் தாங்கள் கொண்டசந்தோஷத்தால் முகமலர்ச்சியடைந்து ராமகிருஷ்ணர்கள்மேல் ஸௌமனேபாவமாகிற புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள். (௨௯)

அப்போழுது அப்பட்டணத்திலுள்ள வேதியர்கள் மிகக் களிப்படைந்து தயிர்கலந்த அட்சதைகள் பூர்ணகும்பங்கள் நல்ல வாசனை மிகுந்த பூமாலைகள் பலவர்க்கம் இவைகளால் இராமகிருஷ்ணர்களை அங்கங்கு பூஜித்தார்கள். (௩௰)

கோகுலத்திலிருக்கும் கோபஸ்திரீகள் இம்மாஹானுபாவர்களை அனுதினமும்பார்த்து ஆனந்திக்க அவர்கள் செய்த தவம் யாதோ என்றுஅப்பட்டணத்து ஜனங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். (௩௧)

𑌰𑌜𑌕𑌵𑌧𑌵𑌾𑌯𑌕𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃

𑌰𑌜𑌕𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑌂 𑌰𑌂𑌗𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 |
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌧𑍌𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 || ||௩௨||
𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍋𑌃 |
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 || ||௩௩||
𑌸 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 |
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 || ||௩௪||
𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌰𑌾𑌃 |
𑌪𑌰𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌥 || ||௩௫||
𑌯𑌾𑌤𑌾𑌶𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾 |
𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 || ||௩௬||
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 |
𑌰𑌜𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍 || ||௩௭||

𑌰𑌂𑌗𑌕𑌾𑌰𑌃 ||௩௨|௩௩|| 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 || 𑌰𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 || ௩௪ || 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 | 𑌹𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌟𑍍 | 𑌅𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌥 || 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 || 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 || ௩௬ || ௩௭ || 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 || 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍

வண்ணான் வதமும் சேவகன் சுதாமன் திரிவக்கரை இவர்களுக்குச் சம்மான மளித்தலும்.

இப்பொழுது பகவான் தமக்கு எதிரே வரும் ஒருவண்ணானைக்கண்டு அவன் கொண்டுவரும் அதியுத்தமமாக வெளுத்த வஸ்திரங்களைப் பார்த்து அவைகளை "எங்களுக்குக் கொடு, நாங்கள் அதைத்தரித்துக்கொள்ளத் தகுந்தவர்கள் தான்; அவைகளை எங்களுக்கு நீ கொடுத்தால் உனக்கு பரமபாக்கியமுண்டாகு"மென்று கேட்டார். (௩௨-௩௩)

எங்கும் பரிபூர்ணராகிய பகவான் கேட்டதும் அரச சேவகனாகிய ஸுதர்மதன் என்ற அவ்வண்ணான் அவர்களைப் பார்த்து வனங்களிலும் மலைகளிலும் திரிகிற துர்நடக்கையுள்ளவர்களே! நாடோறும் இப்படிப்பட்ட மேன்மையான வஸ்திரங்கள் தரிப்பதுதான் உங்கள் வழக்கமோ, அரசனுடைய இவ்வாடைகளை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களே! முட்டாள்களே! நீங்கள் பிழைத்திருக்க வேண்டுமானால் மறுபடி யிவ்விதம் கேட்காமல் சடுதியில் ஓடிப்போங்கள், இச்சங்கதி இராஜகாவலர்கள் செவிக்கெட்டுமேயாகில் இப்படிப்பட்ட கர்வம் கொண்ட உங்களைக் கட்டியடித்து இருக்கிற இடந்தெரியாமற் செய்துவிடுவார்கள் என்றான். (௩௪-௩௬)

தேவகிசுதர் கோபங்கொண்டு இவ்விதம் பிதற்றிய வண்ணானுடைய சிரசைத் தமது கைவிரலின் நுனியால் கிள்ளியெறிந்து விட்டார். (௩௪-௩௭)

तस्यानुजीविनः सर्वे वासःकोशान् विसृज्य वै ।
दुद्रुवुः सर्वतो मार्गं वासांसि जगृहेऽच्युतः ॥३८॥

वसित्वाऽऽत्मप्रिये वस्त्रे कृष्णः सङ्कर्षणस्तथा ।
शेषाण्यादत्त गोपेभ्यो विसृज्य भुवि कानिचित् ॥३९॥

ततस्तु वायकः प्रीतस्तयोर्वेषमकल्पयत् ।
विचित्रवर्णैश्चैलेयैराकल्पैरनुरूपतः ॥४०॥

नानालक्षणवेषाभ्यां कृष्णरामौ विरेजतुः ।
स्वलङ्कृतौ बालगजौ पर्वणीव सितेतरौ ॥४१॥

तस्य प्रसन्नो भगवान् प्रादात्सारूप्यमात्मनः ।
श्रियं च परमां लोके बलैश्वर्यस्मृतीन्द्रियम् ॥४२॥

ततः सुदाम्नो भवनं मालाकारस्य जग्मतुः ।
तौ दृष्ट्वा स समुत्थाय ननाम शिरसा भुवि ॥४३॥

वस्त्राण्यदात् ॥३८॥३९॥ तत इति ॥ वायकः तन्तुवायविशेषः ॥ वेषं अलङ्कारम् । चैलेयैः वस्त्रैः आकल्पैः भूषणैः ॥४०॥४१॥ तस्येति ॥ इह लोके परां श्रियं बलं ऐश्वर्यं च स्मृतिञ्च

அவ்வண்ணானை அடுத்துப் பிழைத்த மற்ற வண்ணான்கள் யாவரும் அவரவர்களுடைய துணிமூட்டைகளை யெறிந்துவிட்டுத் திசைதோறும் ஓடிவிட்டார்கள். அத்துணி மூட்டைகள் யாவற்றையும் அச்சுதர் எடுத்து அவிழ்த்து, அவைகளிலுள்ள வஸ்திரங்களில் தமக்கும் தமது தமையன் பலராமருக்கும் பிரியமானவற்றை எடுத்து இருவருமாகத் தரித்துக்கொண்டு பின் மீதியானவற்றில் கோபர்களுக்கு, அவர்கள் விரும்புகிறபடி கொடுத்து மீந்ததை யெறிந்துவிட்டார். (௩௮-௩௯)

அப்பொழுது அங்கிருந்த ஒரு சேணியன் அன்புடன் இராமகிருஷ்ணர்களிடம் வந்து அவர்களைப் பல வர்ணங்களமைந்த ஆடைகளாலும் அவைகளுக்குத்தக்க ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்தான். (௪௰)

இப்படி அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இராமர் உற்சவத்தில் நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளை யானைக் குட்டி போலிருந்தார். கிருஷ்ண பகவான் ஒரு கறுப்பு யானைக்குட்டி போல் விளங்கினர். (௪௧)

தம்மை யலங்கரித்த சேணியனுக்குப் பகவான் பிரஸன்னராகி இகத்தில்சகல சம்பத்தையும் ஆதிபத்யத்தையும் மறந்ததை நினைக்கும் இந்திரிய சக்தியையும் அந்தியத்தில் சாரூப்பிய முக்தியையும் தந்தருளினர். (௪௨)

பிறகு இராமகிருஷ்ணர்கள் பூமாலை தொடுக்கும் தொழில் பூண்ட சுதாமனுடைய வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். இவர்கள் வரவைக் கண்டதும் அவன் எழுந்திருந்து தன் சிரசு தரையிற்பட வணங்கி, அவர்களுக்கு அர்க்யபாத்தியாதி ஆசமனீ

तयोरासनमानीय पाद्यं चार्घ्यार्हणादिभिः ।
पूजां सानुगयोश्चक्रे स्रक्ताम्बूलानुलेपनैः ॥௪௪॥

प्राह नः सार्थकं जन्म पावितं च कुलं प्रभो ।
पितृदेवर्षयो मह्यं तुष्टा ह्यागमनेन वाम् ॥ ॥௪௫॥

भवन्तौ किल विश्वस्य जगतः कारणं परम् ।
अवतीर्णाविहांशेन क्षेमाय च भवाय च ॥ ॥௪௬॥

न हि वां विषमा दृष्टिः सुहृदोर्जगदात्मनोः ।
समयोः सर्वभूतेषु भजन्तं भजतोरपि ॥ ॥௪௭॥

तावाज्ञापयतं भृत्यं किमहं करवाणि वाम् ।
पुंसोऽत्यनुग्रहो ह्येष भवद्भिर्यन्नियुज्यते ॥ ॥௪௮॥

इत्यभिप्रेत्य राजेन्द्र सुदामा प्रीतमानसः ।
शस्तैः सुगन्धैः कुसुमैर्माला विरचिता ददौ ॥ ॥௪௯॥

[illegible] ॥௪௨॥௪௫॥ भवन्ताविति ॥ क्षेमाय सुखाय भवाय उद्भवाय ॥௪௬॥ [illegible] ॥௪௭॥௪௮॥ इतीति ॥

யங்கொடுத்துப்பூஜித்து, அவர்களுடன் வந்தவர்களுக்கும் தக்கஉபசாரஞ்செய்து யாவருக்கும் சந்தனம் பூமாலை தாம்பூலங்கள் சமர்ப்பித்துப் பூஜித்தான். (௪௪)

பின்பு சுதாமன் அவர்களைப் பார்த்து மகாத்மாக்களே! என் ஜன்மம் சபலமாயிற்று. எனது குலம் பரிசுத்தமடைந்தது. எங்கள் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் ரிஷிகள் யாவரும் உங்களுடைய வரவால் திருப்தியடைந்தார்கள். (௪௫)

இவ்வுலகம் முழுமைக்கும் தாங்களே முதற்காரணம். உலகத்தின் க்ஷேமத்துக்காகவும் நன்மைக்காகவும் மானுடராக அவதரித்திருக்கின்றீர்கள். (௪௬)

ஜகத்சொரூபிகளாயும் யாவருக்கும் மித்திரர்களாயும் சர்வப் பிராணிகளையும் பேதமின்றிப் பார்ப்பவர்களாயும் பக்திபுரியும் உத்தமருடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்களுமான உங்களுக்கு பக்ஷபாதமான பார்வை கிடையாது. (௪௭)

உங்களுடைய கட்டளையானது பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகமானதால், அடியேன் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவது யாது? கட்டளையிட்டருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தான். (௪௮)

அரசனே! இவ்விதம் அபிப்பிராயங்கொண்ட சுதாமன் பரம சந்தோஷங்கொண்டு பரிமளங்கமழும் வாசனைப்புட்பங்களால் தொடுத்த மாலைகளை அவர்கள் கழுத்தில் அணிந்தான். (௪௯)

தாபி꞉ ஸ்வலங்க்ருதௌ ப்ரீதௌ க்ருஷ்ணராமௌ ஸஹாநுகௌ ।
ப்ரணதாய ப்ரபந்நாய தததுர்வரதௌ வராந் ॥ ॥௫௰॥

ஸோऽபி வவ்ரேऽசலாம் பக்திம் தஸ்மிந்நேவாகிலாத்மநி ।
தத்பக்தேஷு ச ஸௌஹார்தம் பூதேஷு ச தயாம் பராம் ॥ ॥௫௧॥

இதி தஸ்மை வரம் தத்வா ஶ்ரியம் சாந்வயவர்த்திநீம் ।
பலமாயுர்யஶ꞉ காந்திம் நிர்ஜகாம ஸஹாக்ரஜ꞉ ॥ ॥௫௨॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே

பூர்வார்த்தே புரப்ரவேஶோ நாமைகசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய꞉.

இத்யபிப்ரேத்ய ஸ்வதத்வாவிஷ்காரமபிப்ரேத்ய தத்தம் ஜ்ஞாத்வா ॥௪௧॥௫௧॥
இதீதி ॥ அந்வயவர்த்திநீம் வம்ஶவ்ருத்திகரீம் ॥௫௨॥ ஶௌரிர்ப்ரவிஶ்ய பத்தநம் ஹத்வா ரஜகம்
நிக்ருத்ய க்ருஷ்ண꞉ ப்ரதாய வாயகாய । மாலாக்ருதம் ஸாநுகம் ப்ரேக்ஷ்ய காம
ப்ராஶ்ரீஜ்ஞம் யதாஸ்வம் ஸஹஸோऽந்வயந்து பலம் ॥ ஶ்ரீதரீயோऽயம் ஶ்லோக꞉ ॥
இதி ஶ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகசத்வாரிம்ஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

இவ்விதம் (சுதாமன் அணிந்த) பூமாலைகளைத் தரித்து தங்கள் பரிவாரங்களுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் இராமகிருஷ்ணர்கள் பிரபன்ன (ஆசாரியர் மூலமாய் முத்திபெற வழி தேடுவோன்)ஞகி வணங்கிய சுதாமனுக்கு அவன் விரும்பும் வரங்களை யளித்தனர்கள். (௫௰)

அவன், அகிலாத்ம சொரூபியான பகவானிடத்தில் என்றுமாறாத பக்தியையும் அவர் பக்தர்களிடத்திலும் அவ்விதமான நேசத்தையும் பரமஜீவகாருண்யத்தையும் தான் வேண்டும் வரங்களாகக் கேட்டான். (௫௧)

பகவான் அவன் கேட்ட வரங்களையும் இன்னும் வம்ச விருத்திகரமான சம்பத்து பலம் யஸஸ் ஆயுள் இலட்சணம் இவைகளையும் மனமுவந்தளித்துப் பலராமருடன் அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டார். (௫௨)

பட்டணப்பிரவேசமாகிய

41-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌥𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌰𑌸𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 । ॥௧॥
𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ॥௨॥

॥ 𑌸𑍈𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀 ॥

𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰 𑌕𑌂𑌸𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑍇𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ ॥௩॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌿𑌦𑌾 ।
𑌵𑌧𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂। 𑌰𑌸𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃॥௧॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍁। 𑌊𑌰𑍁𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌹𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯

42-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

மங்கள மருளும் மாதவர், இராஜ வீதி வழியே செல்லுகையில் யௌவன பருவமும் சுந்தரவதனமுமுடைய கூனி யென்னும் பேருடைய ஒரு ஸ்திரீ தன் கையில் சரீரத்தில் பூசிக்கொள்ளத்தக்க வாசனைத்திரவிய பாத்திரம் ஒன்று எடுத்து வருவதைப்பார்த்து நகைத்து ஏ வரோரு! நீ யார்? யாருக்கு இந்த வாசனைத்திரவியம்? நீ யாருக்குரியவள்? இவைகளைச்சவிஸ்தாரமாய்க் கூறு. சிரேஷ்டமான இந்த வாசனைத் திரவியங்களை எங்களிருவருக்குங் கொடுத்து விடு; அதனால் உனக்கு அதி சிக்கிரத்தில் சிரேயஸ் உண்டாகும். (௧-௨

ஸைரந்திரி (இராஜ ஸ்திரீகளுக்கு அலங்கரிப்பவள்) கூறுகிறாள்.

ஏ சுந்தரா! எனது நாமம் திரிவக்ரை, யான் கம்ஸனுடைய கிரகத்தில் இராஜ பத்தினிகளுக்கு அலங்கரிக்கும் தாதி, போஜராஜன் மனமுவந்து ஏற்கும்படி யான் செய்த இந்த வாசனைத் திரவியத்தைத் தங்களைத் தவிர யார் பூசத் தக்கவர்? (௩)

𑌰𑍂𑌪𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌲𑌾𑌪𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌦𑍌 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌋𑌜𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌬𑍁𑌕𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑌨𑍀𑌨𑌮𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥

[illegible]

அப்பொழுது அவள் ராமகிருஷ்ணர்களுடைய சுந்தரரூபம் மிருது சரீரம் ரஸிகத்வம் இன்பங் கனிந்த வசனம் மந்தகாசப் பார்வை இவைகளைக் கண்டு மயங்கி அவர்களுக்கு அவ்வாசனத்திரவியத்தைக் கொடுத்துவிட்டாள். (௪)

இராமகிருஷ்ணர்கள் அதை வாங்கி சரீரத்திற்பூசினதால் அவர்களுடைய சரீரத்தில் இடைக்கு மேலேற்பட்ட வேறு நிறமானது அவர்களுக்கு ஒரு அழகாகவிருந்தது. (௫)

பகவான், சுந்தரவதனமுடைய திரிவக்ரை முன் பிரஸன்னராகி, அவள் தம்மைத் தரிசனஞ்செய்ததின் பலனாக அவளுடைய கூனை நிமிர்த்தத் திருவுளங் கொண்டார். (௬)

பகவான் அவளுடைய கால்விரல்களை மிதித்துக்கொண்டு, தமது கையின் இரண்டு விரல்களால் முகவாய்க் கட்டையைப் பிடித்து நிமிர்த்தினர். (௭)

𑌸𑌾 𑌤𑌦𑍃𑌜𑍁𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾 ।
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ॥ ||அ||
𑌤𑌤𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ ||கூ||
𑌏𑌹𑌿 𑌵𑍀𑌰 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ ||க0||
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ||கக||
𑌏𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥ ||கஉ||
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌪𑌥𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌭𑌜𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ ||கங||

[illegible] | 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 || அ || 𑌏𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 | 𑌆𑌧𑌿𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍀𑌡𑌾𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃| 𑌅𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 ||கஉ|| 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 || [illegible]

முகுந்தருடைய கைபட்டவுடன் திரிவக்ரையின் சரீரத்தின் கூன் நிமிர்ந்து ஒப்பிடற்கரிய அங்க இலட்சணமடைந்து காத்திரமான ஸ்தனமுந் நிதம்பமு முடைய ஒரு மாது சிரோன்மணியாக விளங்கினள். (அ)

பின்பு ரூபம் குணம் ஔதாரியம் இவைகளிற் சிறந்து விளங்கும் திரிவக்ரை, பகவானுடைய அங்கவஸ்திரத்தின் நுனியை இழுத்துக்கொண்டு நகைத்துச் சந்தோஷத்துடன் ஏ வீர! வாரும் எனது கிரகத்துக்குப் போவோம்; எனக்கு உம்மை விடப்பிரியமில்லை. ஏ புருஷ சிரேஷ்டா! உம்மைக் கண்டு விகார மடைந்த மனமுடைய என் விஷயத்தில் நீர் அநுக்கிரகியும். (கூ-ம)

இவ்வண்ணந் திரிவக்ரை பிரார்த்திக்கக் கேட்டுப் பகவான், பலராமர் தன்னைப் பார்க்கத் தான் கோபர்கள் முகத்தைப் பார்த்து நகைத்து விட்டு, ஏ அழகிய புருவமுள்ளவளே! நான் நமது மித்திரர்களின் மனம் வருத்த மொழியத் தக்க முக்கிய காரியத்தைச் செய்த பின், கிரகத்தை விட்டு வெளியேறிய தேசாந் திரிகளை யாதரிக்கும் உனது கிரகத்திற்கு வருவேன். (கக-கஉ)

தேன் போன்ற மதுர வசனங்களால் திரிவக்ரைக்குச் சமாதானங் கூறி யனுப்பி விட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் கடை வீதி வழியே வரும் இராம கிருஷ்ணர்களை வியாபாரிகள் கண்டு, தாம்பூலம வாசனை வீசும் மலர்மாலை முதலிய உபாயனங்களோடு எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜித்தார்கள். (கங)

[illegible] |
[illegible] ||௧௪||
[illegible] |
[illegible] ||௧௫||
[illegible] |
[illegible] ||௧௬||
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௧௭||
[illegible] |
[illegible] ||௧௮||
[illegible] |
[illegible] ||௧௯||

[illegible]

அங்கிருந்தமாதர்கள் இராம கிருஷ்ணர்களைப்பார்த்ததும் மதனவிகாரமடைந்து, தங்கள் ஆடை ஆபரணம் கூந்தல் இவைகள் தங்கள் சரீரத்திலிருந்து நழுவினதையும் உணராமல் சித்திரப்பதுமைகள்போல் நின்றார்கள். (௧௪)

தநுர்யாகசாலை இருக்குமிடம் எங்கே யென்று பட்டணத்து ஜனங்களைக் கேட்டுகொண்டே சென்று அச்சாலைக்குட் பிரவேசித்து அது தேவேந்திரயாகமோவென ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயிருக்கக்கண்டார்கள். (௧௫)

கிருஷ்ண பகவான் பலாத்காரமாகச் சென்று அநேக காவலாளர்களுடைய பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வில்லை, அவர்கள் தடுத்தும் இலட்சியஞ் செய்யாமல் தமது இடது கையில் விளையாட்டாக எடுத்து நிறுத்தி நாணேற்றி யாவரும் பார்க்க ஒரு மதயானை கரும்பை முறிப்பதுபோல் இழுத்து இரண்டு துண்டாக்கினர். (௧௬-௧௭)

அத்தநுசின் சப்தமானது ஆகாசம் பூமிதிக்குகள் எங்கும் பரவிற்று. இதைக் கம்ஸன் கேட்டுப் பயமடைந்தான். (௧௮)

பிறகு அக்காவலாளிகள் கோபங்கொண்டு தங்கள் பரிவாரங்களுடன் உயிரை வெறுத்துப் பிடியுங்கள் கட்டுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டுபகவானைப் பிடிப்பதற்காகச் சுற்றி வளைந்து கொண்டார்கள். (௧௯)

அத தாந் துரபிப்ராயாந் விலோக்ய பலகேஶவௌ ।
க்ருத்தௌ தந்வந ஆதாய ஶகலே தாம்ஶ்ச ஜக்நது: ॥ ॥௨௦॥

பலம் ச கம்ஸப்ரஹிதம் ஹத்வா ஶாலாமுகாத்தத: ।
நிஷ்க்ரம்ய சேரதுர்ஹ்ருஷ்டௌ நிரீக்ஷ்ய புரஸம்பத: ॥ ॥௨௧॥

தயோஸ்ததத்புதம் வீர்யம் நிஶாம்ய புரவாஸிந: ।
தேஜ: ப்ராகல்ப்யம் ரூபம் ச மேநிரே விபுதோத்தமௌ ॥ ॥௨௨॥

தயோர்விசரதோ: ஸ்வைரமாதித்யோஸ்தமுபேயிவாந் ।
க்ருஷ்ணராமௌ வ்ருதௌ கோபை: புராச்சகடமீயது: ॥ ॥௨௩॥

கோப்யோ முகுந்தவிகமே விரஹாதுரா யா
ஆஶாஸதாஶிஷ ருதா மதுபுர்யபூவந் ।
ஸம்பஶ்யதாம் புருஷபூஷணகாத்ரலக்ஷ்மீம்
ஹித்வேதராந் ஸ்வம் பஜதஶ்சகமே யநம் ஶ்ரீ: ॥ ॥௨௪॥

தாந் பயப்ருதாநிதி வதம் கர்துமிச்சவ: க்ருத்தவந்த: ॥௧௯॥ அதேதி ॥ நகேவலம் க்ருத்தௌ கிந்து ஹஸ்தஸ்யதநுஷ: ஶகலே த்வே க்ருஹீத்வா ஜக்நதுரிதி ॥௨௦॥ பலமிதி ॥ வாரத: ஶ்ரேஷ்டம் தத்ஸ்திதி ஶாலாமுகாத்வாரதேஶாத் ஸந்நிஷ்க்ரம்ய ॥௨௧॥ தயோரிதி ॥ தேஜ: ப்ரபாவம் ப்ராகல்ப்யம் த்ருஷ்டதாம் ॥ ௨௨ ॥ தயோரிதி ॥ ஶகடம் ஶகடவிமோசநஸ்தாநம் ॥ ௨௩ ॥ கோப்ய இதி ॥ முகுந்தஸ்ய விகமே வ்ரஜாந்நிர்கமே விரஹாதுரா யா: ஆஶிஷ ஆஶாஸத । ஸம்பந்ந: ப்ரஸாதாத்ரஜநீயம் ஸத்ய: ஆசக்ஷத் தத்ருஷ்யமோஹவிஷ்யத இத்யாதி யதாக்ரமவத்ய: ஏதா: ஸத்யா:

பிறகு இராமகிருஷ்ணர்கள் அவர்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தை யறிந்து ஒடிந்ததநுசின் துண்டுகளை பேருக்கொன்ருகக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். (௨௦)

பிறகு கம்ஸன் வேறு சில சைன்னியங்களையனுப்ப அவர்களையும் கொன்றுவிட்டு அச்சாலையின் தலைவாசலின் வழியே வெளிச் சென்று பட்டணத்தின் அழகுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு மனக்களிப்புடன் உலாவினர்கள். (௨௧)

இராமகிருஷ்ணர்களுடைய ஆச்சரியமான வீரத்தன்மையைப்பார்த்த புரவாசிகள் அவர்களுடைய தேஜஸ் ரூபம் சாமர்த்தியம் இவைகளையுங் கண்டு இவர்கள் தேவசிரேஷ்டர்களாகத்தா னிருக்கவேண்டுமெனக் கருதினர்கள். (௨௨)

இவ்விதம் இராமகிருஷ்ணர்கள் உலாவிக்கொண்டிருக்குங் காலையில் தற்செயலால் சூரியஸ்தமனமாகக்கண்டு கோபர்கள் சூழ இரதச்சாலைக்கு சென்ருர்கள்.

தன்னை வேண்டுகிறவர்கள் எல்லோரையும் தள்ளிவிட்டுத் தனக்குப் பிரியமாகக் கொண்ட லக்ஷ்மிதேவியின் வாசஸ்தானமாகிய புருஷ பூஷணருடைய சரீரரூப சம்பத்தைத் தரிசித்த மதுரா பட்டண வாசிகளுக்கு முன் கோகுலத்தி

அவநிக்தாங்க்⁴ரியுக³லௌ பு⁴க்த்வா க்ஷீரோபஸேசநம் |
ஊஷதுஸ்தாம் ஸுக²ம் ராத்ரிம் ஜ்ஞாத்வா கம்ஸசிகீர்ஷிதம் || ||உரு||
கம்ஸஸ்து த⁴நுஷோ ப⁴ங்க³ம் ரக்ஷிணாம் ஸ்வப³லஸ்ய ச |
வத⁴ம் நிஶம்ய கோ³விந்த³ராமவிக்ரீடி³தம் பரம் || ||உசா||
தீ³ர்க⁴ப்ரஜாக³ரோ பீ⁴தோ து³ர்நிமித்தாநி து³ர்மதி: |
ப³ஹூந்யசஷ்டோப⁴யதா² ம்ருத்யோர்தௌ³த்யகராணி ச || ||உஎ||
அத³ர்ஶநம் ஸ்வஶிரஸ: ப்ரதிரூபே ச ஸத்யபி |
அஸத்யபி த்³விதீயே ச த்³வைரூப்யம் ஜ்யோதிஷாம் ததா² || ||உஅ||

ப³ஹூக்தா: மாநுஷஹைஷணஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய | மாத்ருயுக்³மம் தே³வஸோமாநாம் | கயம் ஸுதஸ்ய மாத்ருஸ்ய | நாகு²ஷோ | ஐதராத்ரு ஸாஹஸ்ரீது | ஹிகாயதே³பநம் க்ரூரயம் ஶ்ரீ: காயோऽரஸ | யாமா த்ருயுக்³மீதிவா ||உச|| அவநிக்தேதி || அவநிக்தம் க்ஷாலிதம் அங்க்⁴ரியுக³லம் யயோஸ்தௌ | க்ஷீரேணோபஸேசநம் யஸ்மிந் தத்³பு⁴க்த்வா ஸுக²ம் ஊஷதுரிதி ||உரு|| கம்ஸ இதி || வத⁴ம் கேவலம் கோ³விந்த³ராமயோ: விக்ரீடி³தம் தச்ச நதராம் அஶ்ரௌஷீத் || உசா || தீ³ர்கே⁴தி || உப⁴யதா² ஸ்வப்நஜாக³ரிதயோர் து³ர்நிமித்தாநி ம்ருத்யோர்தௌ³த்யகராணி ச | தயோர் து³:க³ம் ஆக்³ரோஶ: ஸூசகாநி ஹிரண்யாக்ஷா அயோऽவ: || ரக்ஷணாம் ஸுதரக்ஷிதா: | ததோ நாஶயாஸ்ய ஐதரா³தி | ததா² ப்ரதிரூபே த³ர்பணாதௌ³ ஸ்வஶிரஸோ ऽத³ர்ஶநம் த்³விதீயே ஜ்யோதிஷி அஸதி அபி த்³வைரூப்யம் ஜ்யோதிஷாம் சந்த்³ரஸூர்யாதீ³நாம் || உஅ || ஸி⁴த்³ரேதி || ஸூர்யா ப்ரதிபி³ம்பே³ ஸித்³ரப்ரதீதி: விஹிதகர்ணாங்கு³லிகயோ: அஶ்ரவணம் ஶ்ரோத்ராணாம் ப்ராணகோ⁴ஷ: ...

கிருஷ்ணன் புறப்படுந் தருணத்தில் அவருடைய பிரிவுக்கு வருந்திக் கூறியகோபிகைகளுடைய வாழ்த்து மொழிகள் மெய்யாயின. (உச)

அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர்கள் கம்ஸன் உள்ளக் கருத்தை நினைத்துக் கொண்டு சுகமாக வசித்தார்கள். (உரு)

இராமகிருஷ்ணர்கள் விளையாட்டாக வில் முறித்ததையும் அதன் காவற்காரர்கள் சைன்னியங்கள் இவர்கள் வதை செய்யப்பட்டதையும் கேட்டுப் பயந்து கெட்டபுத்தியுள்ளவனான கம்ஸன கவலைக் கடலில் மூழ்கி, நனவிலும் கனவிலும் தன் மரணத்துக்கு ஹேதுவான பல குறிகளைக் கண்டான். (உசா-உஎ)

நனவிற் கண்டவைகளாவன :—ஜலமுதலியவைகளில் தோன்றும் பிரதிபிம்பங்களில் தனக்குத் தலையிருந்தும் இல்லாமலிருக்கக் கண்டான். மறைவில்லாமலிருக்கும்போதே சந்திர சூரியர்கள் இரட்டித்திருக்கக்கண்டான், (உஅ)

𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌘𑍋𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌖𑌰𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌦𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃 ॥ ॥௩0॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌰𑌣𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ ॥௩௧॥

𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌆𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌚𑍇𑌲𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ ॥௩௩॥

𑌅𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 । 𑌰𑌜𑌃𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 ॥௨௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂। 𑌨𑌲𑌦𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌜𑌪𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 [illegible] ॥௩0॥௩௧॥ 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌦𑍇𑌤𑌿 [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௨॥௩௩॥ [illegible]

தன் நிழலின் மத்தியில் வெளியும், தன் செவிக்குள் பிராணகோஷம் இல்லாதிருப்பதையும், பச்சை மரங்களில் சொர்ணச்சாயலேயும் புழுதியிலும் சேற்றிலும் தன் காலடிகள் தனக்குத் தெரியாமலிருப்பதையும் கண்டான். (௨௯)

கனவிற் கண்டவைகளாவன :—பிரேதாலிங்கனஞ் செய்ததாயும் எண்ணெய்த்தலேயுடன் திகம்பரனுயிருந்து விஷங் கலந்த உணவை உண்டு செம்பருத்த மலர்மாலே தரித்துக் கழுதையிலேறிப் போனதாகவுங் கண்டான். (௩0)

இவ்விதம் பல அபசகுனங்களைக் கனவிலும் நனவிலும் கண்டு தனக்கு மரணம் வருமென்று பயந்து கவலேயிலாழ்ந்து நித்திரை பிடியாமலிருந்தான். (௩௧)

இன்றிரவு கழிந்து சூரியன் உதயமான பிறகு கம்ஸன் மல்ல யுத்தத்திற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்தான். (௩௨)

யுத்த அரங்கத்தைச் சிலர் பூஜித்தார்கள். சிலர் தூரியம் பேரிகை முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கினர்கள். மஞ்சனங்கள் யாவும் மலர்மாலேகளாலும் பதாகைகளாலும் தோரணங்களாலும் பட்டுத்துணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டன.

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑌾𑌃 |
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 || ||௩௪||

𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 |
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 || ||௩௫||
𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 |
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 || ||௩௬||
𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌶𑍍𑌶𑌲𑌸𑍍𑌤𑍋𑌶𑌲 𑌏𑌵 𑌚 |
𑌤 𑌆𑌸𑍇𑌦𑍁𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 || ||௩௭||
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌃 |
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 || ||௩௮||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌰𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌉𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 || ௩௪||௩௫ || 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿|| 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁| 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃||௩௬|| 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿|| 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 ||௩௭|| 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿|| 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃|𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇||௩௮||

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அம்மஞ்சங்களின்மேல் நகரத்தார் தேசத்தார் வேதியர்கள் அரசர்கள் முதலிய யாவரும் சுகமாக வீற்றிருந்தார்கள். (௩௪)

கம்ஸனும் தன் சிநேகிதர்கள் மந்திரிகள் பரிவாரங்கள் சூழ மனவருத்தத்துடன் இராஜமஞ்சத்தில் வீற்றிருந்தான். (௩௫)

இச்சமையத்தில் தூரியம் முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்க மல்லர்கள் அலங்காரம் செய்துகொண்டும் மல்லதாளங்களடித்துக்கொண்டும் தங்கள் தங்கள் குருவோடு இறுமாப்புடன் வந்து கூடினார்கள். (௩௬)

சாணூரன், முஷ்டிகன், கூடன், சலன், தோசலன், முதலியவீரர்கள் வாத்தியசப்தங்களைக் கேட்டுமகிழ்ச்சியடைந்து அரங்கஸ்தலம் சென்றார்கள். (௩௭)

பிறகு நந்தகோபர் முதலியவர்களையும் போஜராஜன் அழைக்க, அவர்கள் அரங்கஸ்தலம் வந்து உபாயனங்களுடன் அரசனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் மஞ்சத்தின் மீது வீற்றிருந்தார்கள். (௩௮)

மல்ல அரங்கவர்ணனையாய

42-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ त्रिचत्वारिंशाध्यायप्रारम्भः ॥

कुवलयापीडचाणूरादिवधः

प्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

अथ कृष्णश्च रामश्च कृतशौचौ परन्तप ।
मल्लदुन्दुभिनिर्घोषं श्रुत्वा द्रष्टुमुपेयतुः ॥ ॥௧॥
रङ्गद्वारं समासाद्य तस्मिन्नागमवस्थितम् ।
अपश्यत्कुवलयापीडं कृष्णोऽम्बष्ठप्रचोदितम् ॥ ॥௨॥
बद्ध्वा परिकरं शौरिः समुह्य कुटिलालकान् ।
उवाच हस्तिपं वाचा मेघनादगभीरया ॥ ॥௩॥

त्रिचत्वारिंशके हत्वा गजेन्द्रं रामकृष्णयोः ।
रङ्गप्रवेशः संवादश्चाणूरेणानुवर्ण्यते ॥

अथेति । [illegible] कृतं शौचं [illegible] याभ्यां तौ । [illegible] नित्यकर्म [illegible] इति । [illegible] कृतावसाय [illegible] इति । मल्लानां दुन्दुभीनां च घोषं [illegible] ॥௧॥ रङ्गेति ॥ अम्बष्ठो हस्तिपः । तेन प्रचोदितम् ॥௨॥ बद्ध्वेति ॥ परिकरं [illegible] कृत्वा । समुह्य बद्ध्वा ॥௩॥ [illegible] ॥ अन्तको

---

43 வது அத்தியாயம்.

குவலயாபீடமென்னும் யானையும் யானைப்பாகனும்
வதைக்கப்படுதல்.

சுகர் கூறுகிறார்.

பின் இராமரும் கிருஷ்ணரும் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து தந்தசுத்தி செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அரங்கஸ்தலத்தில் மல்லதுந்துபி முதலிய வாத்திய கோஷம் முழங்குவதைக்கேட்டு அவ்விடம் சென்றார்கள். (௧)

இவர்கள் அரங்கவாசலினருகே செல்லுகையில், அங்கேகுவலயாபீடமென்னும் யானையை யானைப்பாகன் நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கண்டார்கள். (௨)

உடனே கிருஷ்ணபகவான் தமது முகாரவிந்தத்திற்படிந்திருக்கு முன் மயிர்களைச்சேர்த்து முடிந்துகொண்டு இடையிற் கச்சையைவரிந்து கட்டி யானைப்பாகனைப்பார்த்து, மேகநாதம்போல் கம்பீரமாய்க் கூறுகின்றார். (௩)

अम्बष्ठाम्बष्ठ मार्गं नौ देह्यपक्रम मा चिरम् ।
नो चेत् सकुञ्जरं त्वाद्य नयामि यमसादनम् ॥ ॥௪॥

एवं निर्भर्त्सितोऽम्बष्ठः कुपितः कोपितं गजम् ।
चोदयामास कृष्णाय कालान्तकयमोपमम् ॥ ॥௫॥

करीन्द्रस्तमभिद्रुत्य करेण तरसाग्रहीत् ।
कराद्विगलितः सोऽमुं निहत्याङ्घ्रिष्वलीयत ॥ ॥௬॥

संक्रुद्धस्तमचक्षाणो घ्राणदृष्टिः स केशवम् ।
परामृशत् पुष्करेण स प्रसह्य विनिर्गतः ॥ ॥௭॥

पुच्छे प्रगृह्यातिबलं धनुषः पञ्चविंशतिम् ।
विचकर्ष यथा नागं सुपर्ण इव लीलया ॥ ॥௮॥

मृत्युः। कालान्तकसन्निभं यमसन्निभं तादृशं प्रचोदयत् ॥௫॥ करीन्द्र इति ॥ विगलितो विच्युतः सः अङ्घ्रिषु निहत्य अलीयत। अदृश्यो बभूव ॥௬॥ संक्रुद्ध इति । अचक्षाणः अपश्यन्। घ्राणं घ्राणमेव तेन दृष्टिर्दर्शनं यस्य सः। पुष्करेण करेण स्पृष्ट्वा घ्राणेन ज्ञानं तीक्ष्णमुखं परामृश्य गृहीतवान्। पुष्करेण शुण्डाग्रेण सकृष्णः प्रसह्य बलेन ॥௭॥ पुच्छ इति ॥ धनुषः धनूंषि पञ्चविंशति यावत्। तावन्तं देशं गजं विचकर्ष। आकृष्य नीतवान्। करेणेव

அடேய்! அடேய்! யானைப்பாகா! நமக்கு வழிவிடு; சீக்கிரம் யானையை அப்புறங்கொண்டுபோ; இல்லாவிடில் உன்னையும் இந்த யானையையும் (ஒரு நொடியில்) வைவஸ்வத பட்டணம் அனுப்புவேன். (௪)

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவான் பயமுறுத்தியது யானைப்பாகன் மிகக் கோபங்கொண்டு தன்னுடைய யானைக்குக் காலாந்தக எமனுக்கு ஒப்பான கோபமுண்டாக்கி, பகவானுடன் எதிர்க்கும்படி அதை ஏவினான். (௫)

அந்த சிந்தூரமும் அவரைத்தூரத்திக்கொண்டுபோய் துதிக்கையால் பிடிக்க அவர் அதிலிருந்து நழுவி யானையை அடித்துவிட்டு அதன் கால்களின் இடையே மறைந்தார். (௬)

யானையானது சினமடைந்து, பகவான் தன் கண்ணுக்குத்தெரியாமல்மறைந்திருந்தும், மூக்கு வாசனை கொண்டு அவரிருக்குமிடம் அறிந்து அங்குமிங்கும் துதிக்கையால் துளாவிப்பிடிக்க, அதையும் மீறிக்கொண்டு வெளியேவந்துவிட்டார். (௭)

பகவான் உடனே கருடன் பாம்பை இழுப்பதுபோல், விளையாட்டாக மகா பலமுள்ள அந்த யானையின் வாலைப்பிடித்து இருபத்தைந்து வில்லளவு தூரம் இழுத்தார். (௮)

𑌸 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 ॥ ॥௧௦॥
𑌸 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌨𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥ ॥௧௩॥

𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌵𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑌤𑍍 𑌜𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌸𑌹𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿𑌵𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌸 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌹𑌨𑌨 𑌕𑌹𑌨𑍁 ॥ ௧௧ ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑍃𑌤𑌕-

---

சிறுவர்கள் கன்றுக்குட்டியின் வாலைப்பிடித்திழுத்து விளையாடுவதுபோல், பகவான் (யானையின் வாலைப்பிடித்துக்கொண்டு) அதன் விலாப்புறங்களில் அதன் கைக்ககப்படாமல் திரும்பித்திரும்பி மறைந்து வளைந்து அதையுஞ் சுழலும்படி செய்தார். (௯)

பிறகு பகவான் அந்த யானையின் எதிரில் வந்து அதைத்தமது கைபால் அடித்தார். யானையும் அவரைப்பிடிக்கப்போயிற்று. அதன் கையி லகப்படாமல் வளைந்து வளைந்து ஓடி அதை அடித்துப்பின் தரையில் விழுக்காட்டினர் (௰)

உடனே பகவான் தாமும் ஓடி விளையாட்டுக்காகக் கீழே விழுந்தார். (அப்பொழுது) யானை எழுந்திருந்து கோபங்கொண்டு பகவான் பயந்துவிழுந்து விட்டதாகக் கருதி, தன் கொம்பால் அவரை இடித்தது. அவ்விடி தரையில் தாக்கும்படி பகவான் விலகிவிட்டார். (௧௧)

தன் கொம்பிடி வீணானதைக் கருதிக் கோபமடைந்த யானை, பாகனலேவப்பட்டு (மறுபடி) கிருஷ்ணனைத் தூரத்திற்று. (௧௨)

அப்பொழுது பகவான் மதுசூதனர் தன்னை யெதிர்த்து வரும் யானையை எதிர்த்து நின்று அதன் துதிக்கையைப் பிடித்துத் தரையில் தள்ளினர். (௧௩)

पतितस्य पदाक्रम्य मृगेन्द्र इव लीलया।
दन्तमुत्पाट्य तेनेभं हस्तिपांश्चाहनद्धरिः ॥ ॥௧௪॥

मृतकं द्विपमुत्सृज्य दन्तपाणिः समाविशत् ।
अंसन्यस्तविषाणोऽसृङ्मदबिन्दुभिरङ्कितः ।
विरूढस्वेदकणिकावदनाम्बुरुहो बभौ ॥ ॥௧௫॥

चाणूरमुष्टिकादिमल्लवधकथा

प्रारम्भः

वृतौ गोपैः कतिपयैर्बलदेवजनार्दनौ
रङ्गं विविशतू राजन् गजदन्तवरायुधौ ॥ ॥௧௬॥

मल्लानामशनिर्नृणां नरवरः स्त्रीणां स्मरो मूर्तिमान्
गोपानां स्वजनोऽसतां क्षितिभुजां शास्ता स्वपित्रोः शिशुः ।
मृत्युर्भोजपतेर्विराडविदुषां तत्त्वं परं योगिनां
वृष्णीनां परदेवतेति विदितो रङ्गं गतस्साग्रजः ॥ ॥௧௭॥

इति ॥ रङ्गं समाविशत् तदा वीरश्श्रिया बभौ। [illegible] मृतः । अंसन्यस्तं विषाणं गजदन्तो येन सः। असृग्जातरक्तस्य मदस्य च बिन्दुभिः वणि तोऽङ्कितः विरूढाः उद्गताः स्वेदकणिकाः यस्मिन् तादृशं वदनाम्बुरुहं यस्य सः ॥ ௧௫ ॥ नैकट्यं श्रीगजस्येव रङ्गं समाविशत्

யானை விழுந்தவுடன் பகவான் அதன் தலையை ஒரு காலால் மிதித்துக்கொண்டு சிங்கம்போல் நின்று, வெகு சுளுவில் அதன் கொம்பைப் பிடுங்கி அதைக்கொண்டே யானையையும் யானைப்பாகனையும் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார். (கச)

இறந்த யானை அங்கேயே கிடக்க, அதன் கொம்பை மட்டும் பகவான்கையில் எடுத்துத்தோளில் தாங்கிக்கொண்டு யானையினது மதஜலத்திவலைகளும் இரத்தத்துளியும் சரீரத்தில் அடையாளமாகத் தெரிய, கோபர்கள் சமீபஞ் சென்று முகாரவிந்தத்தில் வேர்வை ததும்ப விளங்கினர். (கரு)

சாணூரன் முதலியமல்லர்களின் வதை.

பிறகு சில கோபர்களுடன் பலதேவரும் ஜனர்த்தனரும் (யானையினது) இரண்டு தந்தங்களையும் இரண்டு ஆயுதமாகக்கொண்டு அரங்க மண்டபத்துக்குட் பிரவேசித்தார். (கசு)

அப்படிப் பிரவேசித்து நின்ற பகவான் மல்லர்களுக்கு இடியாகவும் மனிதர்களுக்குப் புருஷ சிரேஷ்டராகவும் மாதர்களுக்கு உருவங்கொண்ட எதிர்தோன்றிய மன்மதனாகவும் கோபர்களுக்குப் பந்துவாகவும் துஷ்ட அரசர்களுக்கு சிக்ஷகராகவும் தாய்தந்தைகளுக்குச் சிசுவாகவும் போஜபதியாகிய கம்ஸனுக்கு மிருத்யுவாகவும் அறியாதவர்களுக்கு விராட் புருஷனாகவும் யோகிகளுக்கு பரபிர்மமாகவும் விருஷ்ணிகளுக்கு பரதேவதையாகவும் பலராமருடன் விளங்கினர். (கஎ)

𑌹𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌪𑍀𑌡𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑍌 ।
𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௧௮॥

𑌤𑍌 𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌗𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑍌
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑍍𑌰𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑍌 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑍇𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌
𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍌 𑌜𑌨𑌾
𑌮𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍋𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃
𑌪𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌯𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍌 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌕𑌦𑌂𑌬𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌭𑍌 𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 । 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌲𑌃 𑌅𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾। 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌵𑌿𑌕𑌲𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑌾𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌹𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥௧௮॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 ॥௧௯॥ 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇। 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌪𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃। 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௦॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹॥ 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿।

ஏ அரசனே! அப்பொழுது கம்ஸன் அதிதீரனுயினும் குவலயா பீடத்தைக் கொன்ற இராமகிருஷ்ணர்களைத் தன்னால் ஜயிக்க முடியாதெனக் கருதி மிகவும் மனங்கலங்கினன். (௧௮)

இரண்டு நடர்கள் உத்தமமான வேஷம் பூண்டு தங்கள் அழகால் பார்ப்பவர்களுடைய மனதைக் கவர்வதுபோல், மகாபுஜபல வீரர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்கள் பலவிதமான ஆபரணம் பூமாலை பீதாம்பரம் இவைகளைத் தரித்து அரங்கமண்டபத்தில் அழகாய் விளங்கினர்கள். (௧௯)

மஞ்சத்தின்மீதிருந்து வேடிக்கை பார்க்கும் பட்டணத்தார், தேசத்தார் எல்லாரும் உத்தம புருஷர்களாகிய இராம கிருஷ்ணர்களைப்பார்த்து, நேத்திரானந்தமடைந்து, முகமலர்ச்சிகொண்டு உள்ளமகிழ்ந்து இன்னும் பார்க்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்களாகவே யிருந்தார்கள். (௨௰)

𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௧॥
𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௨௨॥
𑌏𑌤𑌔 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ॥௨௩॥
𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌲 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ॥௨௪॥
𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌔 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑍋 𑌦𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑌾𑌤𑌾𑌶𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 । ॥௨௭॥

𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௧॥ 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌨𑌾𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑌜𑌘𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௨॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃

அவர்கள், இராம கிருஷ்ணர்களுடைய நற்குணம், இனிமையான மொழி, ஒள்தாரியம் இவைகளைப் பார்த்ததும் முன்பு தாங்கள் கேள்விப்பட்டவைகளை நினைத்துக்கொண்டு, சிலர் நேத்திரங்களால் வாரி யுண்பதுபோலவும், சிலர் நாவால் ருசிப்பதுபோலவும்; சிலர் நாசியால் முகர்வது போலவும், சிலர் தங்கள் கரங்களால் ஆலிங்கனஞ் செய்வதுபோலவும் பாவித்து, ஒருவர்க்கொருவர் "இவ்விருவரும் சாக்ஷாத்நாராயண மூர்த்தியின் அம்சங்களாகவசுதேவருடையகிரகத்தில் அவதரித்திருப்பவரெனவும், இதோ இந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தேவகியினிடத்திற்பிறந்து, உடனேகோகுலமடைந்து இதுவரையில் இரகசியமாக நந்தகோபருடைய கிரகத்தில் வசித்து வளர்ந்தவரெனவும், இவர்தான் பூதனையைக் கொன்றவரெனவும், சுழல் காற்றுகவந்த அசுரனைக் கொன்றவர் இவர் தான் எனவும், இவர் தான் இரண்டு மருதமரங்களை வேரோடு களைந்தவர்; சங்கசூடன், கேசி, தேனுகன் இன்னும் மற்றுமுள்ள அசுரர்களைக்கொன்றதும், காட்டுத் தீயிலிருந்து பசுக்களையும் பாலகர்களையும் ரக்ஷித்ததும், காளிங்கனது கர்வபங்கஞ் செய்ததும், இந்திரனுடைய மத மடக்கினதும் எழு நாள் கோவர்த்

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌹𑌸𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ ௨௮ ॥

𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௯ ॥

𑌅𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍋 𑌯𑍇 𑌬𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௩௦ ॥

𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌨𑌦𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌸𑌮𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌹𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍂𑌨𑍋 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌵𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍌 ।
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍁𑌶𑌲𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑍂𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾 ॥ ௩௨ ॥

[illegible]𑌣𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ **𑌸𑌜𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿** ॥ [illegible] ॥ ௨௪ ॥ **𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿** ॥ [illegible] ॥ ௨௫-௨௭ ॥ **𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿** ॥ [illegible] ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 ॥ [illegible] 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ **𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ **𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ [illegible] ॥ ௩௦ ॥ **𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 [illegible]

தனகிரியை ஒரு காத்திற்றூங்கி, மழை, இடி காற்று இவைகளால் இம்சையுண்டா காதபடி கோகுலத்தை ரக்ஷித்ததும் இவர் தானென்றும் கோப ஸ்திரீகள் சதா காலமும், மகிழ்ச்சியையும் மந்தகாஸப் பார்வையையுமுடைய இம்முகுந் தாரது முகாரவிந்த தரிசனஞ்செய்வதினல் அவரவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தீர்த்துக்கொள்கிறூரெனவும் இந்த யதுவம்சத்தைப் பாதுகாப்பவர் இம் முகுந் தாரானதால், உலகத்தில் மிகப்பிரசித்தி யடைந்து, அவ்வம்சம், இனி சம் பத்து, யஸஸ், மகத்வம், இவைகளை யடைப் போகிறதென்று சொல்லப்படுகி றதெனவும், கமலலோசனராகிய இந்தச் சிமான் தான் இவருடைய தமை யனுகிய இராமர் என்பவர்; இந்த இராமர் தான் பிரலம்பன் வத்ஸகன், பகன் முத லிய அசுரர்களைக் கொன்றவரென்றும் சொல்லிக்கொண் டிருக்கையில், அர ங்க மண்டபத்தின் உள்ளே பிரவேசித்த இராம கிருஷ்ணர்களுடன் சாணூரான் என்னும் மல்லன் சிறிது வார்த்தையாடிப்பின்வருமாறுசம்பாஷித்தான்.(௨௯-௩௧

ஏ நந்த புத்ர! ஏ இராம! நீங்கள் யாவரும் புகழத் தக்கவீரர்கள், யுத்த சமர்த்தர்கள் என்பதை அரசன் கேட்டு, உங்களுடைய (பலத்தை) பார்ப்பதற் காக எங்களை வரவழைத்திருக்கிறூர். (௩௨)

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃।
𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௩௩॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑌯𑌂𑌚 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮𑌹𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ ॥௩௫॥

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ॥ ॥௩௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌨𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ॥௩௭॥

𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌨𑍍𑌮𑌲𑍍𑌲𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌃 ॥ ॥௩௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿॥௩௩॥௩௪॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌯𑍁𑌃 ॥௩௫॥௩௭॥ 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌬𑌾𑌹𑍂𑌬𑌾𑌹𑌵𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌚 । 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌃 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌸𑌭𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌵𑌾॥௩௮॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾

மனதினாலும் வாக்கினாலும் செய்கையினாலும் பிரஜைகள் தங்கள் அரசனுக்குப்பிரியமுண்டாக்கித் தாங்கள் நன்மை பெறுகிறார்கள்; இதுமாறுமேயானால், நன்மையும் மாறும் (௩௩)

கோபர்கள் கன்று மேய்ப்பவர்கள் யாவரும் நாடோறும் சுகமாக வனத்தில் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டே விளையாட்டிற்கு மல்லயுத்தஞ் செய்து வருகிறார்கள். (௩௪)

ஆகையால் நாமிருவரும் அரசன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவோம். சர்வப்பிராணிசொருபனான அரசன் இன்பமடைவானாகில், பிரஜைகளும் இன்பமடையும். (௩௫)

இதைக்கேட்ட கிருஷ்ண பகவான் யுத்தத்தில் பிரியங்கொண்டு, அவனைப் புகழ்ந்து தேசகாலோசிதமாகப் பேசினார். (௩௬)

நாம்இந்த போஜபதியினுடைய வனவாசிகளான பிரஜைகள் ஆகையால்,நாடோறும் அவருக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அது தான் நமக்கு உத்தமமான அனுக்கிரகம் (௩௭)

ஆனால் நாங்கள் சிறுவர்கள். நமக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் சரியானபலமுள்ளவர்களுடன் உசிதமாய் விளையாடி வருவோம். இந்த சபையாரை அதர்மம் அணுகாதபடி யுத்தம் நடந்து வரட்டும்என்றார். (௩௮)

॥ चाणूरः ॥

न बालो न किशोरस्त्वं बलश्च बलिनां वरः ।
लीलयेभो हतो येन सहस्रद्विपसत्त्वभृत् ॥ ॥௩௯॥

तस्माद्भवद्भ्यां बलिभिर्योद्धव्यं नानयोऽत्र वै ।
मयि विक्रम वार्ष्णेय बलेन सह मुष्टिकः ॥ ॥௪०॥

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे
कुवलयापीडवधो नाम
त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः

नागसत्त्वा बलं बिभर्तीति तथा ॥௩௯॥ तस्मादिति ॥ तथा बलिभिर्युवाभ्यामेव सह अनयः अयशः । विक्रमः पराक्रमं करोतु । मुष्टिको विक्रमतामिति शेषः ॥௪०॥

इति भावार्थदीपिकायां
त्रिचत्वारिंशोऽध्यायव्याख्या.

அதற்குச் சாணூரன், நீ பாலனல்ல குழந்தையுமல்ல. பலராமனேபலவான்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான பலசாலி; ஆயிரம் யானைபலமுள்ள குவலயாபீடமென்னும் யானையை விளையாட்டாகக்கொன்றிருக்கிறாய் நீ. (௩௯)

ஏ வார்ஷ்ணேய! நீங்களும் எதிரிகளுடன் தர்மமாக யுத்தம் பண்ணவேண்டும். நீ என்னுடனும் பலராமன் முஷ்டிகனுடனும் யுத்தம் செய்யவேண்டும். (௪0)

குவலயாபீடவதமாகிய .

43 வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

‖ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌯𑌾 ॥ ॥௩॥
𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 ।
𑌶𑌿𑌰𑌃𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌸𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌪𑌾𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌂𑌸𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤 𑌏𑌵𑌂𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧॥௩॥ 𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌇𑌤𑌿। 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌃॥௪॥ 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

44 வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சங்கற்பத்தில் உறுதிகொண்ட பகவான் மதுசூதனர், சாணூரனுடனும் ரோகிணி சுதராகிய பலராமர் முஷ்டிகனுடனும் எதிர்த்தார்கள். (௧)

உடனே இருவரும் சேர்ந்து புஜங்களிலேயும் துடைகளிலேயும் தட்டிக்கொண்டு பின் பிரிந்து சுற்றி வந்து மறுபடியும் சேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க விரும்பி கைகளால் கைகளையும் கால்களால் கால்களையும் கட்டிக்கொண்டு இழுத்துக்கொண்டார்கள், (௨-௩)

ஒருவர்க்கொருவர் முஷ்டியால் குத்திக்கொண்டும் முழங்கால்களால் இடித்துக்கொண்டும் தலைக்குத் தலை மோதிக்கொண்டும் மார்போடு மார்பு தாக்கிக்கொண்டும் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௪)

ஒருவர்க்கொருவர் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு சுற்றியும், உந்தித்தள்ளியும், இறுக்கிகட்டிக்கொண்டும், தள்ளிக்கொண்டும் எதிரிலும் பின்புறத்திலும் வளைந்து வளைந்து எதிர்த்தும் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௫)

உத்தா²பநைருந்நயநைஶ்சாலநை: ஸ்தா²பநைரபி ।
பரஸ்பரம் ஜிகீ³ஷந்தாவபசக்ரதுராத்மந: ॥ ॥௬॥

தத்³ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ஸமேதா: ஸர்வயோஷித: ।
ஊசு: பரஸ்பரம் ராஜந் ஸாநுகம்பா வரூத²ஶ: ॥ ॥௭॥

மஹாநயம் ப³தாத⁴ர்ம ஏஷாம் ராஜஸபா⁴ஸதா³ம் ।
யே ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ராஜ்ஞோऽந்விச்ச²ந்தி பஶ்யத: ॥ ॥௮॥

க்வ வஜ்ரஸாரஸர்வாங்கௌ³ மல்லௌ ஶைலேந்த்³ரஸந்நிபௌ⁴ ।
க்வ சாதிஸுகுமாராங்கௌ³ கிஶோரௌ நாப்தயௌவநௌ ॥ ॥௯॥

நிஷ்பீட³நம் அவபாதநம் அத⁴:க்ஷேப: உத்ஸர்பணம் உத்ப்லுத்ய பரஸ்தாத்³க³மநம் அபஸர்பணம் அபஸ்ருத்ய ப்ருஷ்டதோ க³மநம் ஸந்நிதை⁴: ப்ரத்யருந்த⁴தாம் ப்ரத்யாவ்ருதவந்தௌ ॥௫॥ உத்தா²பநைரிதி ॥ உத்தா²பநம் பாதௌ³ ஜாநுநீ ச பிண்டீ³க்ருத்ய பதிதஸ்யோத்தா²பநம் । உந்நயநம் ஹஸ்தாப்⁴யாமுத்க்ஷிப்ய நயநம் । சாலநம் ஸ்தா²நாத்ப்ரச்யாவ்ய நிஸ்ஸாரணம் । ஸ்தா²பநம் பாணிபாதா³தி³ பிண்டீ³கரணம் ஸமம் பரஸ்பராத்மநோ தே³ஹஸ்யாபசக்ரது: அபகாரம் க்ருதவந்தௌ ॥௬॥ தத³ிதி ॥ தத்³யுத்³த⁴ம் ப³லாப³லவச்ச ஸமேதோ ப³லம் யத: ப³லவத்³யுத்³த⁴ம் விஷமமித்யர்த²: ॥௭॥ த⁴ர்மதோ³ஷமாஹ ॥ மஹாநிதி ॥ யதா² தத்ஸப⁴யா ஸப⁴ஸதோ³ யேஷாம் த்³ருஷ்ட்வா மஹாநயமத⁴ர்ம இத்யந்வய: । பா³லயோ ஸமபி³தோ யத்³யுத்³த⁴ம் ராஜ்ஞோ பே³த்³ரு: யதா² ப்ரஷ்டும் ஸமாரம்ப⁴ணீய: । ஸபா⁴ஸதா³ம் ராஜ்ஞோ பஶ்யத: ஸ்வயம் வ்யநுமந்ய ஸுநிஶ்சித்ய இதி மஹாநயமத⁴ர்ம இத்யர்த²: ॥௮॥ ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ப்ரபஞ்சயதி வஜ்ரேதி ॥ வஜ்ரஸாராணி வஜ்ரவத்³த்³ரு⁴டா⁴நி

ஒருவர் காலை ஒருவர் மடக்கி வீழ்த்தியும், பின் எழுப்பிக் கையைப்பிடித்துச்சுற்றியும் கழுத்தைக்கட்டியும் நழுவி ஓடியும் களைத்துப்போகும்படி யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௬)

அரசனே! அங்கு கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரிந்து நின்றமாதர்கள் இச்சிறுவர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்களுடன், மல்லர்கள் யுத்தம் புரிவதைப்பார்த்து, இரக்கங்கொண்டு "அதிக பலமுள்ளவர்களுக்கும் பலங்குறைந்தவர்களுக்கும் யுத்தத்தை ஏற்படுத்தி அதை அரசன் பார்க்கும்படி செய்வது இச்சபையார்க்குப்பெரும் அதர்மமே; மலைபோல் பெருத்த சரீரமும் வச்சிரம்போல் உறுதிகொண்ட அவயவங்களுமுடைய மல்லர்களெங்கே! மிருதுவான அவயவங்களுடைய யௌவனமடையாத இக்குழந்தைகளெங்கே! இச்சபையாருக்கு தர்மவிகாதம் சம்பவிக்குமாகையால் அதர்மம் நடக்குமிடத்தில்இருப்பது எக்காலத்தும் யுக்தமல்ல; மதியிற்சிறந்தவர்கள் சபையில் நடக்கும் தோஷங்களை நினைத்து, சபைக்கேவரமாட்டார்கள். அச்சபையிலிருக்கும் மூடர்கள், உண்மையிதுவென அறிந்து அதைக் கூறு

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌨 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌭𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 !
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌨𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ॥௧௧॥

𑌵𑌲𑍍𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌹𑌾𑌸𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌤 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗-
𑌗𑍂𑌢𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌃 ।
𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌬𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌂
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾𑌂𑌚𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌽𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌॥௯॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌃॥௧௦॥
𑌅𑌪𑌰𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿
𑌶𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑌲𑍍𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌲𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋
𑌧𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌉𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥௧௨।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃॥𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌚 𑌶𑍋
𑌭𑌨𑌮𑍍॥௧௩॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥ 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍃𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌗𑍂𑌢𑌃 । 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃
𑌰𑌮𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌦𑍀𑌶𑌾𑌂𑌸𑌹𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂 𑌅𑌯𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋

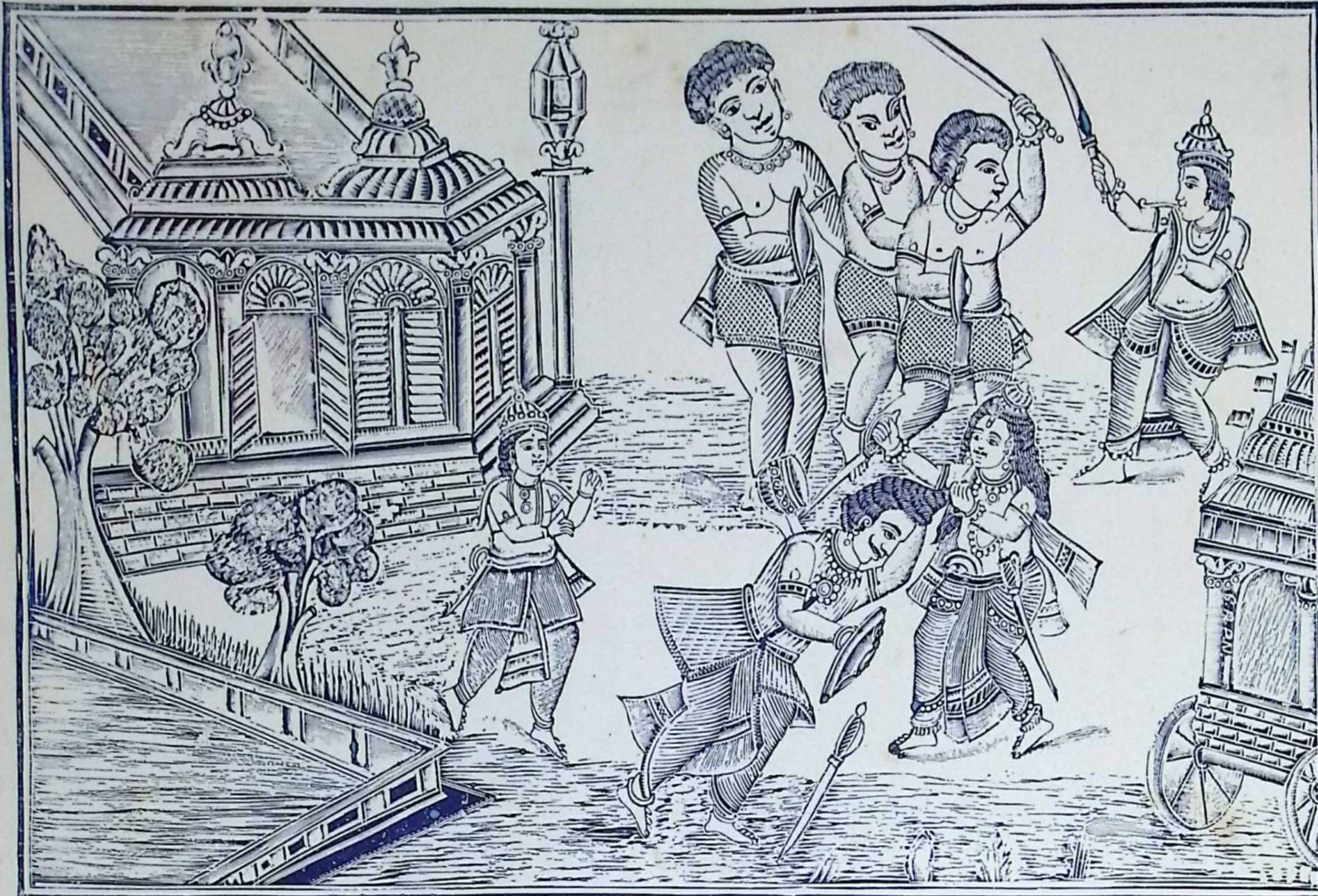
விடினும் அல்லது உண்மைக்கு விரோதமாய்க் கூறினாலும் பாபத்தை யடைவார்
கள்; சத்துருவுடன் சுற்றி ஓடிவரும் கிருஷ்ணனுடைய வேர்வை படிந்த வத
னம் போருகமானது ஜலத்திவலைகள் படிந்த தாமரை மலர்போற் காண்கிறது
பாருங்கள்; சிவந்த கண்களுடன் சிரித்த முகமுடையவராய்க் கோபாவேசத்துடன்
முஷ்டிகனுடன் போர்புரியும் பலராமரை நீங்கள் பார்க்கவில்லை போலும்?
மானுடவேடம் பூண்டு விசித்ரமான வனமாலையணிந்து வேணு கானத்துடத்
துடன் வனத்தில் மாடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்து பின் பலராமருடன் விளையா
டிக்கொண்டே திரும்பி வரும் புராண புருஷராகிய பகவானைக் கண்டு மகிழும்
கோபர்களே புண்ணியவான்கள். லாவண்ய ஸாரமாயும் ஒப்பு உயர்வற்ற
தாயும் இயற்கை அமைப்பாயும் யஶஸுக்கும் லட்சுமிக்கும் முக்கியமான
இருப்பிடமாயுமிருக்கிற இந்த ஈசுவரனுடைய ரூபத்தை அனுதினமும்

கோப்யஸ்தப: கிமசரந் யதமுஷ்ய ரூபம்
லாவண்யஸாரமஸமோர்த்வமநந்யஸித்தம் ।
த்ருக்பி: பிபந்த்யநுஸவாபிநவம் துராப-
மேகாந்ததாம யஶஸ: ஶ்ரிய ஐஶ்வரஸ்ய ॥ ॥௧௪॥

யா தோஹநேऽவஹநநே மதநோபலேப-
ப்ரேங்கேங்கநார்பருதிதோக்ஷணமார்ஜநாதௌ ।
காயந்தி சைநமநுரக்ததியோऽஶ்ருகண்ட்யோ
தந்யா வ்ரஜஸ்த்ரிய உருக்ரமசித்தயாநா: ॥ ॥௧௫॥

[illegible]

கண்களால் அருந்திமகிழ்ந்த கோப ஸ்திரீகள் செய்ததவம் யாதோ! அன்புடன் திரிவிக்ரமராகிய இவரை மனதில் நினைத்துச் சகல பாக்கியமும் பெற்ற கோபஸ்திரீகள், பால்கறப்பது நெல் குத்துவது தயிர் கடைவது தரைமெழுகுவது தொட்டிலாட்டிக் குழந்தையைச் சமாதானப் படுத்துவது தண்ணீர் தெளித்து விளக்குவது முதலியவைகளைச் செய்யுங்காலத்தில் ஆநந்தக் கண்ணீருடன் இந்த பகவானுடைய லீலைகளைப்பாடி மகிழ்ந்துள்ளாதலால் அவர்களே தன்னியர்கள்! பசுக்களை மேய்ப்பதற்காகக் கோகுலத்திலிருந்து காலையில் வெளிப்புறப்பட்டுச் சாயங்காலத்தில் பசுக்களுடன் வேணுகானஞ் செய்துகொண்டு கோகுலம் வரும்போது அந்த வேணுகானத்தைக் கேட்டு வழியில் எதி



கம்ஸவதம்.

ப்ராதர்யுஜாவ்யுஜத ஜூவிஶத்ஸ்வஸாயம்
கோஷிஷ்டம் க்ஷணயதோऽஸ்ய நிஶ்ய வேணூ: ।
நிமேஷ்ய தந்மணுபவத்ரா: ஸஹி ஹரிவக்த்ராஜ்:
ஸந்தி ஸஸ்மிதமேவ ஸதயாவலோகா: ॥ ॥௧௭॥

ஏவம் ப்ரபாஷமாணாஸு ஸ்த்ரீஷு யோகேஶ்வரோ ஹரி: ।
ஶத்ரும் ஹந்தும் மநஶ்சக்ரே பகவாந் பரமேஶ்வர: ॥ ॥௧௮॥

ஸபயா: ஸ்த்ரீகிர: ஶ்ருத்வா புத்ரஸ்நேஹாதுரௌ ததா ।
பிதராவநுதப்யேதாம் புத்ரயோரபலம் பலம் ॥ ॥௧௯॥

தேவகீவஸுதேவௌ ச சாணூரேண ஸஹாச்யுத: ।
யுயுதாதே யதாந்யாயம் ததைவ பலமுஷ்டிகௌ ॥ ॥௨௦॥

பகவத்காத்ரநிஷ்பாதைர்வஜ்ரநிஷ்பேஷநிஷ்டுரை: ।
சாணூரோ பஜ்யமாநாங்கோ ஜாநுஹஸ்தாநிபாதித: ॥ ॥௨௧॥

ஹரிவக்த்ராஜ இதி ॥௧௭॥ ஏவமிதி ॥ ஏவம் ஸபாயாம் ப்ரபாஷமாணாஸு ஸ்த்ரீஷு தாஸாம் பயநிவ்ருத்தயே க்ருஷ்ண: ஶத்ரும் ஹந்தும் மநஶ்சக்ரே ॥ ௧௮ ॥ ஸபயா இதி ॥ ஸபயா: ஸ்த்ரீணாம் கிர: ஶ்ருத்வா புத்ரயோ: ஸ்நேஹேந பயாதுராஸ்தயா ஸூதஸ்வவிஷயே புத்ரயோ: பலமஜாநந்தௌ பிதராவநுதாபம் ப்ராப்தாவிதி ॥௧௯॥௨௦॥ பகவதிதி ॥ ததா பகவதோ காத்ராணாம் கரத்வஜாநூநாம் நிஷ்பாதை: ப்ரஹாரைர்வஜ்ரஸ்ய நிஷ்பேஷ: தீவ்ரப்ரபாத: தத்வந்நிஷ்டுரை: பஜ்யமாநாங்க: ஶ்ருதகாத்ர: ॥௨௧॥ ஸம இதி ॥ பேஶநமேவ ஸவ்யமேஷ

கொண்டுபோய் அன்போடு நோக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய முகதரிசனஞ் செய்து களிப்படைந்துளராதலால், அவர்களே பரம புண்ணியம் புரிந்தவர்களென்று இவ்வாறு ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், யோகீசுவரரான கிருஷ்ணன் சத்துருவைக் கொல்லத் திருவுளம்பற்றினர். (௧௭-௧௮

தாய்தந்தைகள் (தேவகீவஸுதேவர்) சபையில் மாதர்கள் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்டுப் பயந்து பிள்ளைகளிடம் பாராட்டிவந்த அன்பினால் வருந்தி அவர்களுடைய பலத்தை அறியாமல் அநுதாபமடைந்தார்கள். (௧௯)

அச்சுதனும் சாணூரனும் ஒருவர்க்கொருவர் பலவிதமான யுத்தத்திற்கேற்பட்ட விதிகளை அநுசரித்து யுத்தம் செய்தார்கள். அவ்விதமாகவே பலராமரும் முஷ்டிகனும் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௨௦)

இடி விழுவதுபோற் கொரமாக விழுந்த பகவானுடைய அவயவங்களின் (முழங்கால் முஷ்டி) இடிகளால் தன் அவயவங்கள் நொருங்கிய சாணூரன் நொடிக்குநொடி தயங்கி வாட்டமுற்றான். (௨௧)

स भग्नवेग उत्पत्य मुष्टीकृत्य करावुभौ।
भगवन्तं वासुदेवं क्रुद्धो वक्षस्यबाधत॥ ॥௨௨॥
नाचलत्तत्प्रहारेण मालाहत इव द्विपः।
बाह्वोर्निगृह्य चाणूरं बहुशो भ्रामयन्हरिः॥
भूपृष्ठे पोथयामास तरसा क्षीणजीवितम्।
विस्रस्ताकल्पकेशस्रगिन्द्रध्वज इवापतत्॥ ॥௨௪॥
तथैव मुष्टिकः पूर्वं स्वमुष्ट्याभिहतेन वै।
बलभद्रेण बलिना तलेनाभिहतो भृशम्॥ ॥௨௫॥
प्रवेपितः स रुधिरमुद्वमन्मुखतोऽर्दितः।
व्यसुः पपातोर्व्युपस्थे वाताहत इवाङ्घ्रिपः॥ ॥௨௬॥
ततः कूटमनुप्राप्तं रामः प्रहरतां वरः।
अवधील्लीलया राजन्सावज्ञं वाममुष्टिना॥ ॥௨௭॥
तर्ह्येव हि शलः कृष्णप्रपदाहतशीर्षकः।
द्विधा विदीर्णस्तोशलक उभावपि निपेततुः॥ ॥௨௮॥

स सः चाणूरः अबाधत अताडयत्॥௨௨॥௨௩॥ भूपृष्ठ इति॥ भूपृष्ठे भुवः उपरि पोथयामास क्षिप्तवान् इन्द्रध्वजोत्सवे ध्वजः। यथा। इन्द्रध्वजो नाम शकटध्वजोत्सवे प्रसिद्धः। आकल्पः केशस्रक्च यस्य विस्रस्ताः स इन्द्रध्वजवत् शोभार्थं कल्पितः पतितः। स यथा पतति तथापतदिति॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ प्रवेपित इति॥ अर्दितः पीडितः। उर्व्युपस्थे

சாணூரன் கோபங்கொண்டு பருந்துபோற் கிளம்பி, இரண்டு கை முஷ்டிகளாலும் பகவானாகிய வாசுதேவருடைய மார்பில் தாக்கினான். (௨௨)

ஹரியானவர் அந்த அடியைப் பூமாலைபால் அடிபட்ட யானைபோல், அலட்சியஞ்செய்து சாணூரனுடைய புஜங்களை யிறுகப் பிடித்துச்சுற்றிபடித்து உயிரை இழக்கும்படி தரையில் தள்ள, தலைமயிர் மாலை இவைகள் சின்னபின்னமாக இந்திரத்வஜம்போல் விழுந்தான். (௨௩-௨௪)

அவ்விதமாகவே முஷ்டிகன் பலராமரைத் தன் முஷ்டியாலடிக்க, அவர் தமது கையால் ஒரு பெரிய அறை கொடுத்தார். (௨௫)

அந்த அறைபட்ட முஷ்டிகன் நடுநடுங்கி வாயில் இரத்தத்தைக்கக்கிக்கொண்டு பெருங்காற்றுற்றிய மரம்போல் உயிரிழந்து தரையிற் சாய்ந்தான். (௨௬)

ஏ அரசனே! பிறகு கூடனென்னும் ஓர் மல்லன் தம்மை எதிர்த்து வருவதை நோக்கி, அடிப்பதில் திறமைவாய்ந்த பலராமர் அவனை அவமதித்து இடதுகை முஷ்டியாலடித்து விளையாட்டாகக் கொன்றுவிட்டார். (௨௭)

அப்பொழுது சலன் தோசலகன் ஆகிய இவ்விரு மல்லர்களும் கிருஷ்ண பகவானை எதிர்க்க, அவர்கள் அவருடைய பாதத்தால் அடிபட்டு, மண்டை இரண்டாய்ப் பிளவுபடக் கீழேவிழுந்து விட்டார்கள். (௨௮)

சாணூரே முஷ்டிகே கூடே ஶலே தோஶலகே ஹதே |
ஶேஷா: ப்ரது₃த்₃ருவுர்மல்லா: ஸர்வே ப்ராணபரீப்ஸவ: || ௨௯ ||

கோ₃பாந்வயஸ்யாநாக்ருஷ்ய தை: ஸம்ஸ்ருஜ்ய விஜஹ்ரது: |
வாத்₃யமாநேஷு தூர்யேஷு வல்க₃ந்தௌ ரங்க₃மண்ட₃லே || ௩௦ ||

ஜநா: ப்ரஜஹ்ருஷு: ஸர்வே கர்மணா ராமக்ருஷ்ணயோ: |
ருதே கம்ஸம் விப்ரமுக்₂யா: ஸாது₄ ஸாத்₄விதி || ௩௧ ||

ஹதேஷு மல்லவர்யேஷு வித்₃ருதேஷு ச போ₄ஜராட் |
ந்யவாரயத் தூர்யாணி வாக்யம் சேத₃முவாச ஹ || ௩௨ ||

நிஸ்ஸாரயத து₃ர்வ்ருத்தௌ வஸுதே₃வாத்மஜௌ புராத் |
த₄நம் ஹரத கோ₃பாநாம் நந்தோ₃ ப₃த்₄யதாம் து₃ர்மதி: || ௩௩ ||

வஸுதே₃வஸ்து து₃ர்மேதா₄ ஹந்யதாமாஶ்வஸத்தம: |
உக்₃ரஸேந: பிதா சாபி ஸாநுக₃: பரபக்ஷக₃: || ௩௪ ||

ஸ்ரீதீயே || ௨௯ || ௨௯ || கோ₃பாநிதி || வல்க₃ந்தௌ ந்ருத்யந்தாவிதி || ௩௦ || ஜநா இதி || ஸாது₄ஸாத்₄விதி வத₃ந்த: || ௩௧ || ௩௪ || ஸாநுக₃ இதி || ஸவ்ய: பஞ்ச...

சாணூரன் முஷ்டிகன் கூடன் சலன் தோசலகன் இம்மல்லர்கள் யாவரும் ஒழிந்தவுடன் மற்ற மல்லர்கள் யாவரும் தங்கள் உயிரைக் காப்பதின் நிமித்தம் அதிவேகமாக ஓடிவிட்டார்கள். (௨௯)

இராமகிருஷ்ணர்கள் தங்கள் சினேகிதர்களாகிய கோபர்களை யிழுத்து அவர்களோடு கலந்துகொண்டு வாத்தியங்கள் கோஷிக்கத் தண்டைகள் குலுங்க விளையாடினார்கள். (௩௰)

இராமகிருஷ்ணர்களுடைய இவ்விதமான செய்கைகளைப் பார்த்தவர்களில் கம்ஸன் ஒருவனைத் தவிர, பிராமணர் முதலிய மற்ற யாவரும் நல்லது நல்லதென்று பேசிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். (௩௧)

மல்லர் தலைவர்கள் யாவரும் இறந்ததையும் மல்லர்கள் ஓடிப்போனதையும் பார்த்த போஜராஜனாகிய கம்ஸன் தன்னுடைய பக்கத்தில் முழங்கும் வாத்தியங்களை நிறுத்தச் சொல்லி, கெட்ட நடக்கையுள்ளவர்களாகிய வசுதேவன் பிள்ளையாகிற இவர்களைப் பட்டணத்தை விட்டு வெளியே துரத்துங்கள்; கோபர்கள் சொத்துக்கள் யாவையும் அபகரித்துக்கொள்ளுங்கள்; கெட்ட புத்தியுள்ள நந்தனைக் கட்டிப்போடுங்கள் ; மிக்க அயோக்கியனும் துர்புத்தியுள்ளவனுமான வசுதேவனையும் எதிரிபக்கத்திற் சேர்ந்த என் தந்தையாகிய உக்ரசேனனையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அதிசீக்கிரம் கொன்றுவிடுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍈 𑌕𑌂𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌲𑌘𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌮𑌞𑍍𑌚𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑌤𑍍॥ ॥௩௫॥

𑌕𑌂𑌸𑌵𑌧𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃.

𑌤𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀॥ ॥௩௬॥

𑌤𑌂 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌶𑍁
𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑌵𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇।
𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑍋𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌾
𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯॥ ॥௩௭॥

𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌬𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑌃
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃॥ ॥௩௮॥

𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌭𑍂𑌮𑍌
𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍇𑌭𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌹𑌾 𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌭𑍂-
𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰॥ ॥௩௯॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌤𑍇𑌨 ॥௩௫॥௩௬॥ **𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑍋𑌽𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥௩௭॥ **𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃

இவ்விதம் கம்ஸன் பிதற்றுவதைக் கேட்டு சிரமமென்பதில்லாத பகவான் மிகச்சினமடைந்து வெகுசுலுவில் கிளம்பி ஒரே தாவில் உயர்ந்த மஞ்சத்தின் பேரில் குதித்தார்.

கம்ஸவதம்.

அப்படிக் குதித்த பகவானைப் பார்த்தும் தனக்கு மிருத்யு வந்துவிட்டானென்றெண்ணி திரணிய கம்ஸன் ஆசனத்தைவிட்டெழுந்திருந்து உறையோடிருக்கும் தன் கத்தியை யெடுத்தான்.

ஆகாசத்திற் சுற்றும் பருந்துபோல் இடசாரி வலசாரியாக மஞ்சத்தில் கத்தியுடன் சுற்றிவரும் கம்ஸனை, எதிரிகள் கட்டுக்கடங்காத பராக்கிரம முள்ள பகவான், பாம்பைக் கருடன் பிடிப்பதுபோல் பலாத்காரமாகப் பிடித்தார். (௩௭)

சுதந்தரரும் பத்மநாபருமாகிய கிருஷ்ணபகவான் கிரீடம் குலுங்க கம்ஸன் கேசத்தைப் பிடித்து, உயர்ந்த மஞ்சத்திலிருந்து யுத்த அரங்கத்தில் தள்ளி அவன்மேல் தமது விசுவரூப பாரத்துடன் விழுந்தார். (௩௮)

ஏ அரசனே! ஹரியானவர் உயிரிழந்த கம்ஸனை அங்கிருப்பவர் யாவரும் பார்க்கச் சிங்கம் ஒரு யானையை இழுப்பதுபோல் இழுத்தார். அப்பொழுது அரங்கஸ்தலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆ! ஆ! வென்று சப்தமிட்டார்கள். (௩௯)

𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌦𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌯𑌤—
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌾𑌪𑌮𑌾𑌪॥ ॥௪௦॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑌂𑌕𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌧𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥ ॥௪௧॥
𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌰𑌭𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌅𑌹𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥ ॥௪௨॥
𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥ ॥௪௩॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃॥ ॥௪௪॥
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌲𑌿𑌂𑌗𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀𑌃।
𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌃॥ ॥௪௫॥

𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌶𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌜𑍍𑌞𑌃॥௩௯॥௪௦॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯-
𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍॥௪௧॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌭𑌸𑍋 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍॥௪௨॥௪௩॥ 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾
𑌆𑌰𑍍𑌷𑍀। 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃। 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿॥௪௫॥

நாள் தோறும் மனதிற் லச்சங்கொண்டு நனவிலும் கனவிலும் உண்ணும் போதும் உறங்கும்போதும் ஈசுவரனாகிய கிருஷ்ணபகவானை நினைத்து வந்தமையாலும்; (இப்பொழுது சாகுந்தருணத்திலும்) அந்த சக்ராயுதரை நோக்கித், தரிசனம் செய்தமையாலும பெறுதற்கரிய அவருடைய சொரூபம் பெற்றான். (௪௦)

கங்கன் நியக்ரோதன் முதலிய கம்ஸனுடைய சகோதரர்கள் எட்டுப் பேரும் தன் தமையனைக் கொன்றதற்குப் பிரதி செய்யக் கருதி கோபத்துடன் பகவானை எதிர்த்தார்கள். (௪௧)

இவ்விதம் ஆக்ரோஷங்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து வேகத்துடன் வரும் அவர்களைப் பார்த்த ரோகிணி புத்திரராகிய பலராமர், பரிகம் என்ற ஆயுதத்தைஎடுத்துக்கொணடு சிங்கமானது பசுக்களைக் கொல்வது போற் கொன்றுவிட்டார். (௪௨)

அப்பொழுது ஆகாசத்தில் துந்துபி வாத்தியம் முழங்கிற்று. பிரமன் ஈசன் முதலியவர்கள் மகிழ்ச்சியுற்று அவர்கள் மேல் மலர் மாரி பொழிந்து துதித்தார்கள். அப்ஸர ஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். (௪௩)

ஏ மகாராஜா! கம்ஸனாதியர் மரணமடைந்ததைக் கண்ட அவர்களுடைய பத்னிகள் கண்களினின்று நீர் பெருக அழுதுகொண்டு தலைதலையாய் அடித்துக்கொண்டு யுத்தகளம் வந்து, அங்கு வீரசயனத்திலிருக்கும் தங்கள் தங்கள் நாயகன்மார்களைத் தழுவிக் கூச்சலிட்டு அழுதார்கள். (௪௪-௪௫)

ஹா நாத ப்ரிய தர்மஜ்ஞ கருணாநாதவத்ஸல|
த்வயா ஹதேந நிஹதா வயம் தே ஸக்ருஹப்ரஜா:|| ||சசு||
த்வயா விரஹிதா பத்யா புரீயம் புருஷர்ஷப|
ந ஶோபதே வயமிவ நிவ்ருத்தோத்ஸவமங்கலா|| ||சஎ||
அநாகஸாம் த்வம் பூதாநாம் க்ருதவாந் த்ரோஹமுல்பணம்|
தேநேமாம் போ தஶாம் நீதோ பூதத்ருக்கோ லபேத ஶம்||சஅ||
ஸர்வேஷாமிஹ பூதாநாமேஷ ஹி ப்ரபவாப்யய:|
கோப்தா ச ததவத்யாயீ ந க்வசித்ஸுகமேததே|| ||சகூ||

||ஶ்ரீஶுக:||

ராஜயோஷித ஆஶ்வாஸ்ய பகவாந் லோகபாவந:|
யாமாஹுர்லௌகிகீம் ஸம்ஸ்தாம் ஹதாநாம் ஸமகாரயத் ||ருo||
மாதரம் பிதரம் சைவ மோசயித்வாத பந்தநாத்|
க்ருஷ்ணராமௌ வவந்தாதே ஶிரஸா ஸ்ப்ருஶ்ய பாதயோ:|| ||ருக||

ஹா நாதேதி || யதுபஜீவ்யத்வாந்நீ ஸ்வபாவே ப்ரேமஸம்போதநாநி||சசு||
த்வயேதி||தே த்வயா பத்யா விரஹிதா புரீயம் நஶோபதஇதி
ஸஹ்ருஷ்யாஹியாநம்||அநாகஸாமிதி||அந்யாகஸாமிதி தத்பராதபூர்வாஹியாநம்||
ஸர்வேஷாமிதி.|| ஏஷக்ருஷ்ண: ப்ரபவம் த்ருஷ்டாமிதி ப்ரபவ: ஸ்வயம் திஷ்டய
தேதஸ்மிந்நித்யப்யய: ஸச ஸ:| தஸ்ய ஸ்வயம் ஸ்வஜ்ஞாம் கதபுண்ஶீலமயஸ்ய
ஸ: || சகூ||ருo || மாதரமிதி || ஸ்ப்ருஶ்ய ஸ்பர்ஶம் ஸ்ப்ருஷ்டா||ருக|| தேவகீதி||

ஏ நாதா! ஏ பிரியா! ஏ தர்மக்ஞா! கருணநாதா! வத்ஸலா! நீர் அழிந்தத னல் நாங்களும் குழந்தைகளும் வீடுகளோடழிந்தோம். (சசு)

நீர் மாண்டதனல் உற்சவங்கள் மங்களங்கள் யாவும் ஒழிந்தன. பட்டணம் குழந்தைகள் ஒன்றும் விளங்கவில்லே. (சஎ)

புருஷசிரேஷ்ட!குற்றமற்ற பிராணிகளுக்கெல்லாம் நீர் கோரமான துரோகஞ்செய்தமையால்,நீர் இக்கதியடையலானீர்;பிராணிகளுக்குத் துரோகம் செய்தவர்களுக்குச் சுகமேது? (சஅ)

சமஸ்த பிராணிகளுடைய பிறப்பிறப்பு களுக்கு இடமாயும் ரக்ஷிப்பவராயுமிருக்கிற இம்மகானை அவமதித்தவன்சுகமடைவதேது?(என்றுகூறி அழுதார்கள்.)

சுகர் கூறுகிருர்.

லோகபாவனரான பகவான் அம்மாதர்களைச் சமாதானப்படுத்தி கொலையுண்டவர்களுக்குரிய லௌகிக காரியங்களைச்செய்வித்தார். (ருo)

உடனே இராமகிருஷ்ணர்கள் தன் தாய்தந்தைகளைக் கட்டிலிருந்து அவிழ்த்துவிட்டு அவர்கள் பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்கினர்கள். (ருக)

தேவகீ வஸுதேவஶ்ச விஜ்ஞாய ஜகதீஶ்வரௌ|
க்ருதஸம்வந்தநௌ புத்ரௌ ஸஸ்வஜாதே ந ஶங்கிதௌ|| ||௫௨||

இதி ஶ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே

கம்ஸவதோ நாம

சதுஶ்சத்வாரிம்ஶோத்யாய:.

புத்ரௌ ப்ராக்ருதௌ விஹாய ஜகதீஶ்வராவிதி ஜ்ஞாத்வா ஶங்கிதௌ ஸந்தௌ ந ஸஸ்வஜாதே நாலிங்கிதவந்தௌ| கிந்து பஹுமாநஜம் தத்துஷ்டுவதுரித்யர்த்த: || ௫௨ ||
ப்ரஸஹ்ய ஹத்வா ஹஸ்தீந்த்ரம் மல்லேந்த்ராந் ம்ருத்யுப்ரியா|ஶ்ரீநந்தசரித: கம்ஸம் ஸஹ ஸஹாநுக:| ஶ்ரீதரீயோயம்ஶ்லோக:||

இதி ஶ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே

கம்ஸவதோ நாம சதுஶ்சத்வாரிம்ஶோத்யாய:

தேவகியும் வசுதேவரும் தங்களை வணங்கும் குழந்தைகளை ஜகதீசுவரரென வறிந்து சங்கைகொண்டு தழுவிக்கொள்ளவில்லை. (௫௨)

கம்ஸவதமாகிய 44-வது அத்தியாயம்

(முற்றிற்று.)

पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

पितरावुपलब्धार्थौ विदित्वा पुरुषोत्तमः ।
मा भूदिति निजां मायां ततान जनमोहिनीम् ॥ १ ॥

उवाच पितरावेत्य साग्रजः सात्वतर्षभः ।
प्रश्रयावनतः प्रीणन्नम्ब तातेति सादरम् ॥ २ ॥

नास्मत्तो युवयोस्तात नित्योत्कण्ठितयोरपि ।
बाल्यपौगण्डकैशोराः पुत्राभ्यामभवन् क्वचित् ॥ ३ ॥

पञ्चचत्वारिंशकेऽत्र पितृनन्दादिसान्त्वनम् ।
उग्रसेनाभिषेकश्च गुरोर्वासादि वर्ण्यते ॥

पितराविति ॥ उपलब्धार्थौ [illegible] योः पुत्र [illegible] मायां तयोः प्रसारितवानिति ॥ १ ॥ [illegible] उवाचेति ॥ प्रीणन् प्रीणयन् सादरं अम्ब तात इति ॥ २ ॥ नेति ॥ अस्मत्तः अस्मन्निमित्तं नित्योत्कण्ठितयोरपि युवयोः पुत्राभ्यां कृत्वा बाल्यपौगण्डकैशोराः [illegible] युवयोर्नाभवन्निति अस्मत्तः पुत्राभ्यां [illegible] ॥ [illegible]

45-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிருர்.

புருஷோத்தமர் தமது பெற்ருேர்கள் தம்முடைய உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டதை அறிந்து இந்த ஞானம், இவர்களுக்கு இப்பொழுது கூடாதெனக் கருதி தன்மாயையினல் மறைத்தார். (க)

சாத்வத சிரேஷ்டராகிய பகவான் பலராமருடன் தாய்தந்தையரைப்பார்த்து அம்மா! அப்பா! என்று கூப்பிட்டு அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாக்கிப் பின் வருமாறு பிரீதியுடன் பேசினர். (உ)

எங்களைப் பார்க்க நாடோறும் விரும்பிய உங்களுக்குப்' பால்லியம் பௌகண்டம் கைசோரமாய இப்பருவங்களில் எங்களால் அனுபவிக்கத்தக்க சுகம் சிறிதும் கிடைக்கவில்லை. (ங)

𑌨 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑍌 𑌭𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍 ॥ ॥௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 ॥ ॥௫॥

𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌖𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ ॥௬॥

𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋𑌃 ।
𑌮𑍋𑌘𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍍𑌚𑌤𑍋𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾 𑌚 𑌨𑍌 𑌨 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑍈𑌨𑌯𑍋𑌰𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌆𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌶𑌤𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌤𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌖𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௬ ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌏𑌵

பாலர்களாகிய நாங்கள் தாய்தந்தைகளாகிய உங்களுடைய கிரகத்தில் உங்கள் பக்கத்திலிருந்து உங்கள் அன்பினு லடையத்தக்க சந்தோஷம் அநுபவிப்பதைத் தெய்வம் கெடுத்து விட்டது. (௪)

சகல புருஷார்த்தங்களுக்குஞ் சாதகமான தன் சரீரத்தைப் பெற்று வளர்த்த தாய்தந்தையின் [பேருபகாரத்துக்கு] பிரதிசெய்ய ஒருவனுக்கு அவனுடைய நூறு பிராயமும் போதாது. (௫)

தன் சரீரத்தாலும் திரவியத்தாலும் தாய்தந்தைகளுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கச் சாமர்த்தியமிருந்தும் அப்படிச் செய்யாதவனை மரித்தபின் (எமதூதர்கள்) அவன் மாம்சத்தையே அவன் ஆகாரமாகக்கொள்ளும்படி செய்கிறார்கள். (௬)

ஒருவன் பாதுகாப்பதில் சமர்த்தனுக விருந்து, தாய்தந்தை வயோதிகர் சாதுவான பாரியை குழந்தை சரணமடைந்த வேதியன் இவர்களை ரக்ஷிக்காவிடில் அவன் சுவாசிக்கும் பிணமே. (௭)

ஒவ்வொருநாளும் கம்ஸனுக்குப் பயந்து மனங்கலங்கிய உங்களை ரக்ஷித்து சந்தோஷப்படுத்தத் திறமையற்ற எங்களுடைய காலம் வீணுய்ப்போய்விட்டது.

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑍌 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃।
𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌾।
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍॥ ॥௧௦॥

𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑍌।
𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌚𑌤𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌣𑍍𑌠𑍌 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍌॥ ॥௧௧॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍂𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍॥ ॥௧௨॥

𑌆𑌹 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।
𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇॥ ॥௧௩॥

𑌮𑌯𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃॥ ॥௧௪॥

𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇॥௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍌 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌧𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑍀 𑌜𑌯𑌤𑍋𑌃॥௮॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨॥௯॥௧௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾॥௧௨॥ 𑌆𑌹𑍇𑌤𑌿॥ 𑌆𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌵 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌨 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௩॥ 𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹॥

ஓ தாய்தந்தைகளே! கெட்ட கருத்துள்ள கம்ஸன் வசப்பட்டு மிக்கவருந்திய உங்களுக்கு நாங்கள் பணிவிடை செய்யாத அபராதத்தை மன்னிக்க வேண்டும்-

சுகர் கூறுகிறார்.

விசுவாத்மாவான மாயாமானுஷருடைய இவ்விதமான வார்த்தைகளில் மயங்கிய தேவகிவசுதேவர்கள் அவர்களை மடியில் வைத்துக் கொண்டு தழுவி ஆனந்த பாஷ்பத்தினால் ஸ்நானஞ் செய்வித்து, அன்பாகிய பாசத்திலகப்பட்டு ஆநந்தாதிரேகத்தினால் பேசமுடியாமல் மௌனமாயிருந்தார்கள். (௰-௧௧)

இவ்விதம் தாய்தந்தைகளைச் சமாதானப்படுத்தின தேவகிசுதரான பகவான் தாயைப்பெற்ற பாட்டனாகிய உக்ரசேனரை யதுபதியாக்கி, அவரைப் பார்த்து உங்கள் பிரஜையாகிய எங்களுக்கு நீங்கள் கட்டளையிடத் தக்கவர். யயாதியின் சாபத்தால் சிங்காசனத்தில் யதுக்கள் விற்றிருக்கத்தகார். நான் தங்களருகில் ஊழியக் காரனாகவிருப்பதில் தங்களுக்குத் தேவர் முதலியவர்கள் வணங்கிக் கப்பங்கொடுப்பார்களாதலால், பூலோகத்திலுள்ள மற்ற அரசர்கள் கப்பஞ் செலுத்துவார்களென்பதில் எதுதடை? என்று கூறினார். (௰௨-௰௪)

[illegible] ஆஹூய பவநம் [illegible] ।
[illegible] ஸபாம் ஶக்ராதாஹரேத்யாஹ கேஶவ: ॥ ॥௧௫॥

[illegible] வாஸுதேவஸ்ய ஶாஸநாத் ।
[illegible] ஸபாம் க்ருஷ்ணாய [illegible] ॥ ॥௧௬॥

[illegible] கம்ஸபயார்திதாந் ।
[illegible] ॥ ॥௧௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௧௮॥

க்ருஷ்ண: [illegible] ।
[illegible] க்ருஷ்ண [illegible] ॥ ॥௧௯॥

[illegible] ।
நித்யம் [illegible] ॥ ॥௨௰॥

௧௪॥௧௬॥ [illegible] இதி॥ [illegible] இதி॥
௧௭॥௧௮॥ க்ருஷ்ணேதி॥ [illegible]
[illegible] ॥௧௯॥ வீக்ஷத இதி॥ [illegible]
௨௰॥ [illegible] இதி॥ [illegible]

பிறகு கேசவர் வாயுவை யழைத்து நமது உக்ரசேன இராஜாவுக்காகத் தேவேந்திரனிடம் போய் அவனிடமிருந்து சுதர்மை என்னும் சபையை இவ்விடத்துக்குக் கொண்டு வாவென ஆக்ஞாபித்தார். (௧௫)

உடனே வாயு நல்லதெனக் கூறி இந்திரனுக்கு வாசுதேவர் ஆக்ஞையைத் தெரிவிக்க, இந்திரன் கிருஷ்ணனுடைய மகிமை தெரிந்தவனாதலால் அவர் ஆக்ஞைப்படி சுதர்மை என்னும் சபையைக் கொடுத்தனுப்பினான். (௧௫-௧௬)

பிறகு விசுவதரிசியாகிய கிருஷ்ணபகவான் கம்சனுக்குப் பயந்து திக்குதிக்காக ஓடிப்போய்த் தேசாந்திரிகளாக விருக்கும் யதுக்கள் விருஷ்ணிகள் அந்தகர்கள் மதுவம்சத்தார் சார்கர்கள் குகுரர்கள் ஆரியர்கள் இவர்கள் யாவரையும் வரவழைத்து அவர்களுக்கு மரியாதை செய்து தேசாந்திரவாசத்தால் உண்டாகிய வருத்தத்தைப் போக்கி அவரவர்கள் கிரகங்களில் வசிக்கத் திரவியசகாயஞ் செய்து அவர்களைச் சுகப்படுத்தினர். (௧௭-௧௮)

இராமகிருஷ்ணர்களுடைய புஜபலத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு மனோரதங்களை யடைந்தவரான மதுராபுர வாசிகள் மனக்கவலையொழிந்து பரிபூர்ண பாக்கியம் பெற்று தங்கள் தங்கள் கிரகங்களிற் சுகமாக வசித்து வந்தார்கள். (௧௯)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌨𑍋𑌽𑌤𑌿𑌬𑌲𑍌𑌜𑌸𑌃।
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥
𑌅𑌥 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃॥ ॥௨௨॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑍌 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿॥ ॥௨௩॥
𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌚 𑌜𑌨𑌨𑍀 𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍।
𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥௨௪॥
𑌯𑌾𑌤 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

𑌣𑍇॥௨௧॥௨௨॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑍌। 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃॥௨௩॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸 𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿॥௨௪॥ ௨௫॥ 𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌵𑌾𑌸𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂। 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍

லட்சுமீவிலாசம் கிருபகடாட்சம் புன்சிரிப்பு இவைகளோடு பிரகாசிக்கும் முகுந்தருடைய வதனம்போருகத்தை, அனுதினமும் பார்த்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். (உ௧)

முகுந்தரது வதனாரவிந்தத்தின் அமிர்தத்தை அடிக்கடி பானம் செய்து வயோதிகர்களும் மகா பல பராக்கிரமமுடைய யௌவனபருவமடைந்தார்கள்.

தேவகீசுதராகிய பகவானும் பலராமரும் நந்தகோபரிடம் சென்று அவரைத் தழுவிக்கொண்டு கூறினார்கள். (உஉ)

ராமகிருஷ்ணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

உங்களால் நாங்களிருவரும் அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டோம். தாங்கள்பெற்ற பிள்ளைகளிலும் எங்களிடத்தில்தங்களுக்கு மிக்க அன்பு ஏற்பட்டிருந்த தன்றோ?

போஷிக்கவும் பாதுகாக்கவும் சக்தியில்லாத பந்துக்களால் கைவிடப்பட்ட எங்களை, பெற்றபிள்ளைகளைப்போல் ரக்ஷித்த தாங்களல்லவோ எங்களுக்குத் தாய் தந்தைகள்? (உச)

ஆகையால், இனி நீங்கள் கோகுலம் செல்லுங்கள். நாங்கள் இங்கிருக்கும் மித்திரர்களைச் சுகப்படுத்தி விட்டு, (எங்களிடத்து) அன்பால் வருந்தும் உமது பந்துக்களைப் பார்க்க வருகிறோம் என்றார். (உரு)

श्रीशुकः

एवं सान्त्वय्य भगवान्नन्दं व्रजमुखान्विभुः ।
वासोऽलङ्कारकुप्याद्यैरर्हयामास सादरम् ॥२६॥

इत्युक्तस्तौ परिष्वज्य नन्दः प्रणयविह्वलः ।
पूरयन्नश्रुभिर्नेत्रे सह गोपैर्व्रजं ययौ ॥२७॥

श्रीकृष्णरामयोरुपनयनवेदशास्त्राध्ययनारम्भः

अथ शूरसुतो राजन्पुत्रयोः समकारयत् ।
पुरोधसा ब्राह्मणैश्च यथावद्द्विजसंस्कृतिम् ॥२८॥

तेभ्योऽदाद्दक्षिणा गावो रुक्ममालाः स्वलङ्कृताः ।
स्वलङ्कृतेभ्यः सम्पूज्य सवत्साः क्षौममालिनीः ॥२९॥

याः कृष्णरामजन्मर्क्षे मनोदत्ता महामतिः ।
ताश्चाददादनुस्मृत्य कंसेनाधर्मतो हृताः ॥३०॥

कुप्यं ताम्रादि ॥२६॥२७॥ अथेति । पुरोधसा गर्गाचार्येण द्विजसंस्कृतिम् उपनयनम् ॥२८॥ तेभ्य इति । गावो गाः रुक्ममाल्याभिर्भूषिताः क्षौमवस्त्रमालावतीः ॥२९॥ या इति । याः पूर्वं मनोदत्ताः ता अदात् अनुस्मृत्य । न तु ताः कंसेनापहृताः । यद्वा राजसेवकैर्दासीभिर्वा इत्याह कंसेनाधर्मत इति ॥३०॥ ता ददाविति

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் நந்தகோபரைச் சமாதானம் பண்ணி, அவர்க்கு வேண்டிய வஸ்திரம் ஆபரணம் திரவியம் முதலியவைகளை அன்போடளித்தார். (உசா)

இவைகளைப் பெற்றபின் நந்தகோபர் அவர்களைத் தழுவிக்கொண்டு பிரிய மனமில்லாமல் கண்களில் நீர்ததும்ப கோபர்களுடன் புறப்பட்டுக் கோகுலம் சென்றார். (உஎ)

ராமகிருஷ்ணர்களின் உபநயனமும் வேதசாஸ்திராரம்பமும்.

பிறகு சூரசேன அரசன், தங்கள் குருவாகிய கர்காசாரியரை வரவழைத்து குழந்தைகளாகிற இராம கிருஷ்ணர்களுக்கு அவரைக்கொண்டு உபநயனம் முதலிய சம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்தார். (உஅ)

(இந்த உபநயன காலத்தில்) வேதியர்களைச் சொர்னமாலை களால் அலங்கரித்து, வெண்பட் டலங்காரஞ்செய்து பசுக்களைக் கன்றுகளுடன் தானமாகக் கொடுத்து தட்சிணையுங் கொடுத்துப் பூஜித்தார். (உகூ)

இன்னும் இராமகிருஷ்ணர் களுடைய ஜனன காலத்தில் மனதினால் தத்தஞ் செய்திருந்த வைகளையும், கம்ஸனால் அதர்மமாகத் தடுக்கப்பட்ட வைகளையும் நினைத்து நினைத்துப்பார்த்து அந்தந்த வேதியரிடம் சேர்ப்பித்தார். (௩0)

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍌।
𑌗𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥௩௧॥
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍂𑌹𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌨𑌰𑍇𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃॥ ॥௩௨॥
𑌅𑌥𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌪𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃।
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌮𑍍॥ ॥௩௩॥
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍌 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌪𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌮 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑍌॥ ॥௩௪॥
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃॥௩௫॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍॥௩௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍌 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌅𑌮𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍂𑌹𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌨𑌰𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍈𑌃॥௩௨॥௩௩॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑍌 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௩௪॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌃 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥௩௫॥ 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌃𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿। 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍। 𑌆𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌂

உபநயன சம்ஸ்காரம் பெற்ற ராமகிருஷ்ணர்கள் த்விஜத்வத்தை யடைந்த பிறகு யதுகுலாசாரியராகிய கர்க முனிவரிடமிருந்து பிர்மசரிய விரதத்தைப் பெற்றார்கள். (௩௧)

சர்வ வித்தைகளுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானங்களாயும், சர்வத்தையு மறிந்த ஜகதீசுவரர் களாயும் இருந்த போதிலும், குரு முகத்தாலறியவேண்டிய அவசியமில்லாத இயற்கை ஞானத்தை,மனுஷியர்களுக் குரித்தான நடத்தையை பனுசரித்து வெளிக்குக் காட்டாமலிருந்தார்கள். (௩௨)

பிறகு குருகுலவாசம் செய்யவிரும்பி, அவந்திபுரத்தில் வசித்து வரும் காசியராகிய சாந்தீபனி முனிவரிடம் சென்றார்கள். (௩௩)

அம்முனிவரைத் தெய்வமாகவே நினைத்து, இந்திரியச் சேஷ்டைகளை யொழித்து அவருக்குப் பக்தியுடன் பணிவிடை செய்து,விதிப்படி குருவை வழிபடவேண்டிய நல்லொழுக்கங்களைப் பிறருக்குப் போதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்விதம் தன்னைச் சேவித்து வரும் இராம கிருஷ்ணர்களுடைய நிர்மலமான மனோபாவங்களை யறிந்து அதனாற் களிப்படைந்து, வேதாங்கங்களாகிய சாஸ்திரங்களையும், வேதங்களையும் உபநிஷத்துக்களையும் சாந்தீபனி முனிவர் உபதேசித்தார். (௩௫)

ஸரஹஸ்யம் தநுர்வேதம் தர்மாந் ந்யாயபதாம்ஸ்ததா ।
ததா சாந்வீக்ஷகீம் வித்யாம் ராஜநீதிம் ச ஷட்விதாம் ॥ ॥௩௬॥

ஸர்வம் நரவரஶ்ரேஷ்டௌ ஸர்வவித்யாப்ரவர்தகௌ ।
ஸக்ருந்நிகதமாத்ரேண தௌ ஸஞ்ஜக்ருஹதுர் ந்ருப ॥ ॥௩௭॥

அஹோராத்ரைஶ்சது:ஷஷ்ட்யா ஸம்யத்தௌ தாவதீ: கலா: ।
குருதக்ஷிணயாசார்யம் சந்தயாமாஸதுர் ந்ருப ॥ ॥௩௮॥

வித்யாம் । ஷட்விதாம் "ஸந்திவிக்ரஹயாநாஸநத்வைதாஶ்ரயா" இத்யேவம் ஷட்விதாம் ராஜநீதிம் ॥௩௬॥ ஸர்வமிதி ॥ ஸக்ருந்நிகதமாத்ரேண ஏகவாரமுச்சாரணமாத்ரேண ॥௩௭॥ அஹோராத்ரைரிதி ॥ தாவதீ: சது:ஷஷ்டிகலா: தாஶ்ச ஶைவதந்த்ரோக்தா விஜ்ஞேயா யதா । கீதம் (௧) வாத்யம் (௨) ந்ருத்தம் (௩) நாட்யம் (௪) ஆலேக்யம் (௫) விஶேஷகச்சேத்யம் (௬) தண்டுலகுஸுமபலிவிகாரா: (௭) புஷ்பாஸ்தரணம் (௮) தஶநவஸநாங்கராகா: (௯) மணிபூமிகாகர்ம (௧௦) ஶயநரசநம் (௧௧) உதகவாத்யமுதககாத: (௧௨) சித்ரயோகா: (௧௩) மால்யக்ரதநவிகல்பா: (௧௪) ஶேகராபீடயோஜநம் (௧௫) நேபத்யயோகா: (௧௬) கர்ணபத்ரபங்கா: (௧௭) ஸுகந்தயுக்தி: (௧௮) பூஷணயோஜநம் (௧௯) ஐந்த்ரஜாலம் (௨௦) கௌசுமாரயோக: (௨௧) ஹஸ்தலாகவம் (௨௨) சித்ரஶாகாபூபபக்ஷ்யவிகாரக்ரியா: (௨௩) பாநகரஸராகாஸவயோஜநம் (௨௪) ஸூசீவாபகர்ம (௨௫) ஸூத்ரக்ரீடா (௨௬) வீணாடமருகவாத்யாநி (௨௭) ப்ரஹேலிகா ௨௮॥ ப்ரதிமாலா ஸ்வ்ஸிநாரசவாசநா (௨௯) துர்வசகயோகா: (௩௦) புஸ்தகவாசநம் (௩௧) நாடகாக்யாயிகாதர்ஶநம் (௩௨) காவ்யஸமஸ்யாபூரணம் (௩௩) பட்டிகாவேத்ரபாணவிகல்பா: (௩௪) தர்குகர்மாணி (௩௫) தக்ஷணம் (௩௬) வாஸ்துவித்யா (௩௭) ரௌப்யரத்நபரீக்ஷா (௩௮) தாதுவாத: (௩௯) மணிராகஜ்ஞாநம் (௪௦)

பின்பு தனுர்வேதத்தை உண்மைப்படியும், மனுஸ்மிருதி முதலான தர்ம சாஸ்திரங்களையும் மீமாம்ஸை முதலிய நியாய சாஸ்திரங்களையும் தர்க்கசாஸ்திரங்களையும், சந்தி முதலிய ஆறுவித நீதி சாஸ்திரங்களையும் உபதேசித்தார் (௩௬)

அரசனே! விபுதசிரேஷ்டர்களும் சர்வ வித்தைகளையும் பிரசித்தப் படுத்துகிறவர்களுமான இராம கிருஷ்ணர்கள், தங்கள் குரு ஒருமுறை கூறியதும் முழுமையும் அறிந்து கொண்டார்கள். (௩௭)

அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் அறுபத்து நாலு தினத்தில், கற்றறிந்தார்கள். பிறகு (குருவைப்பார்த்து, ஐயா) தங்களிஷ்டப்படி குருதட்சிணை பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவரைப் பிரார்த்தித்தார்கள். (௩௮)

த்விஜஸ்தயோஸ்தம் மஹிமாநமத்புதம்
ஸம்லக்ஷ்ய ராஜந்நதிமாநுஷீம் மதிம் ।
ஸம்மந்த்ர்ய பத்ந்யா ஸ மஹார்ணவே ம்ருதம்
பாலம் ப்ரபாஸே வரயாம்பபூவ ஹ ॥ ||௩௯||

குருபுத்ராநயநம்.

ததேத்யதாருஹ்ய மஹாரதௌ ரதம்
ப்ரபாஸமாஸாத்ய துரந்தவிக்ரமௌ ।
வேலாமுபவ்ரஜ்ய நிஷீதது: க்ஷணம்
ஸிந்துர்விதித்வார்ஹணமாஹரத்தயோ: ॥ ||௪௦||

ஆகரஜ்ஞாநம் (௪௧) வ்ருக்ஷாயுர்வேதயோகா: (௪௨) மேஷகுக்குடலாவகயுத்தவிதி: (௪௩) ஶுகஸாரிகாப்ரலாபநம் (௪௪) உத்ஸாதநம் (௪௫) கேஶமார்ஜநகௌஶலம் (௪௬) அக்ஷரமுஷ்டிகாகதநம் (௪௭) ம்லேச்சிதகுதர்கவிகல்பா: (௪௮) தேஶபாஷாஜ்ஞாநம் (௪௯) புஷ்பஶகடிகா நிமித்தஜ்ஞாநம் (௫௦) யந்த்ரமாத்ருகா (௫௧) தாரணமாத்ருகா (௫௨) ஸம்வாச்யம் (௫௩) மாநஸீகாவ்யக்ரியா (௫௪) அபிதாநகோஶ: (௫௫) சந்தோஜ்ஞாநம் (௫௬) க்ரியாவிகல்பா: (௫௭) சலிதகயோகா: (௫௮) வஸ்த்ரகோபநாநி (௫௯) த்யூதவிஶேஷ: (௬௦) ஆகர்ஷக்ரீடா (௬௧) பாலக்ரீடநகாநி (௬௨) வைநாயிகீநாம் (௬௩) வைஜயிகீநாம் வைதாலிகீநாம் ச வித்யாநாம் ஜ்ஞாநாநி (௬௪) இதி சது:ஷஷ்டிகலா: । க்ருஹீதவித்யௌ தௌ குருதக்ஷிணயா ஸ்வாயம்பும் சந்தயாமாஸது: । உபரோதிதவந்தௌ ॥ ௩௮ ॥ த்விஜ இதி ॥ ப்ரபாஸே க்ஷேத்ரே மஹார்ணவே ம்ருதம் பாலம் வரயாமாஸ ॥௩௯॥ ததேதி ॥ ஈஶ்வராவிதி விதித்வா ஜ்ஞாத்வா ஸமுத்ரஸ்தயோரர்ஹணமாஜஹாரேதி ॥௪௦॥௪௧॥ நேதி ॥ பஞ்சஜநஸ்ஸம்ஜ்ஞ: அஹார்ஷீத் ஸ ச மஹாந் ...

அரசனே! (சாந்தீபனிமுனிவர் தமது)சிஷ்யர்களுடைய அற்புதமான மகிமையையும் மனுஷர்களுக் கெட்டாத அவர்களுடைய மதியையும் அறிந்து, தமது மனைவியிடம் யோசித்து, பிரபாஸ(கோகர்ணம்) என்ற க்ஷேத்திரத்தி னருகிலிருக்கும் சமுத்திரத்தில் விழுந்திறந்த தங்கள் பாலனைத் (மீட்டுத்) தருவதையே குருதக்ஷிணையாகவரித்தார். (௩௯)

குருபுத்திரனை அழைத்துவருதல்.

உடனே அவ்விரு அதிபராக்ரம சாலிகளும் இரதமேறி பிரபாஸ க்ஷேத்திரம் சென்று அச்சமுத்திரக்கரையில் நிமிஷநேர மிருக்க, இதை யறிந்த சமுத்திரராஜன் அவர்களுக்கு (முன் தோன்றி) தக்க மரியாதையைச் செய்தான். (௪௦)

𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌶𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾 ॥ ௪௧ ॥

॥ 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑌮𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑌚𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ ॥ ௪௨ ॥
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ॥ ௪௩ ॥

॥ 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌜𑌠𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ॥ ௪௪ ॥
𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥ ௪௫ ॥
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌸𑌹𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌮𑌃 ॥ ॥ ௪௬ ॥
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌾𑌵𑌨𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 । ॥ ௪௭ ॥

𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௪௨ ॥ ௪௫ ॥ ॥ ௪௬ ॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂

பகவான் சமுத்திரராஜனைப் பார்த்து உமது பெரிய அலைபால் விழுங்கப் பட்ட எமது குருபுத்திரனைச் சீக்கிரத்தில் நீர் தந்துவிடுமென்று கூறினர். (௪௧)

சமுத்திரராஜன் கூறுகிறான்.

ஏ கிருஷ்ண ! உமது குருபுத்திரனை நான் கொண்டுபோகவில்லை. ஜலத்துக்குள் தேவதயித்தன் ஆகிய பஞ்சஜனன் என்பவன் சங்க உருவங்கொண்டு சஞ்சரித்து வருகிறான். அவன் தான் உமது குருபுத்திரனை அபகரித்திருக்க வேண்டும். இதுநிச்சயம். நீர்ஜலத்திற்குள் பிரவேசித்து அவனைக் கொன்று குருபுத்திரனை அடையும் என்று சமுத்திரராஜன் கூறினன். (௪௨-௪௩)

சங்கசூடன் வதம்.

பிரபு உடனே ஜலத்திற்குள் மூழ்கி ஜலவாசியான அவ்வசுரனைக் கொன்று அவன் வயிற்றைப்பிளந்து அதில் தேடிப்பார்த்து குருபுத்திர னில்லாததைக் கண்டு அவனது சரீரத்தில் கிடைத்த சங்கத்தை கையில் எடுத்துக்கொண்டு, தமது இரதத்திற்குச் சமீபம் வந்து, உடனே அவ்விடமிருந்து பலராமருடன் எமனுக்குப்பிரிய (வாசஸ்தல) மாகிய சையமினீ பட்டணம் சென்று அச்சங்கை அவ்விடம் ஊதினர். அச்சங்கத்தின் சப்தத்தைக்கேட்டு பிரஜைகளை அடக்கும் எமதர்மராஜன் இவர்களுக்கு (முன்வந்து அழைத்து) பக்தியுடன் தகுந்த உபசரணை செய்து சர்வபூத ஹிருதயராகிய கிருஷ்ணபகவானை நமஸ்கரித்து ஏ கிருஷ்ண ! லீலாமானுஷ ! தமக்கு யான் செய்யவேண்டிய கைங்கரியம் யாதெனக் கேட்டார். (௪௪-௪௭)

ஶ்ரீராமக்ருஷ்ணயோ விஷ்ணோ யுவயோ: கரவாம கிம் |

|| ஶ்ரீபகவாநுவாச ||

குருபுத்ரமிஹாநீதம் நிஜகர்மநிபந்தநம் | ||௪௮||
ஆநயஸ்வ மஹாராஜ மச்சாஸநபுரஸ்க்ருத: |
ததேதி தேநோபாநீதம் குருபுத்ரம் யதூத்தமௌ |
தத்த்வா ஸ்வகுரவே பூயோ வ்ருணீஷ்வேதி தமூசது: || ||௪௯||

|| குருருவாச ||

ஸம்யக்ஸம்பாதிதோ வத்ஸ பவத்ப்யாம் குருநிஷ்க்ரய: |
கோ நு யுஷ்மத்விதகுரோ: காமாநாமவஶிஷ்யதே || ||௫௦||
கச்சதம் ஸ்வக்ருஹம் வீரௌ கீர்திர்வாமஸ்து பாவநீ |
சந்தாம்ஸ்யயாதயாமாநி பவந்த்விஹ பரத்ர ச || ||௫௧||

ஸர்வேஷாம் ஸம்ஹர்தா ந:ஶாஸ்யா: கர்ம:க்ரமணாநி தாந்யாஹு: நிவாஸோ ய
ஸ்யதம் ||௪௭|| ஶ்ரீராஜேதி || விஷ்ணோ ப்ருஹிரஜவ்யூஹவ்யஷ்டிதயோ: க்ருஷ்ணரா
ஷயோரிதி யோஜ்ய: ||௪௮|| குருபுத்ரமிதி || நிஜம் கர்மைவ நிபந்தநம் யஸ்ய தம்
தமாநய மச்சாஸநாஜ்ஞாபத்ரேண புரஸ்க்ருதோ நயோஷஜத்யமு: ||௪௯||
ஸ்ம்ருதிரிதி | வத்ஸேதி ப்ராயேணைகஸ்ய ஸம்போதநம் | குரோர்நிஷ்க்ரய:
குருதக்ஷிணா யுஷ்மத்விதாநாம் குரோ: காமாநாம் மத்யே கோ நு காமோऽவஶி
ஷ்யதே ந கோऽபீதி ||௫௦||௫௧|| குருணேதி || ஸ நிஜவத்ஸம் ஸோமமிவ ஸாயஸ்ய

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ மகாராஜ! பிராணிகள் கர்மாநுசாரப்படி அநுபவிக்கவேண்டியபதுநியாய மாயினும் இவ்விடத்தில் வரவழைக்கப் பட்டிருக்கும் எமது குருபுத்திரனை எமது உத்தரவை முன்னிட்டு இப்பொழுது தருவியும் என்று சொன்னர். (௪௮)

அப்படியே நல்லதென்று கூறி, குருபுத்திரனை வரவழைக்க, அவனை இராம கிருஷ்ணர்கள் தங்கள் குருவினிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து இன்னும் வேண்டுவதைக் கேளுங்களென்று அவரை வேண்டினர்கள். (௪௯)

குரு கூறுகிறார்.

ஏ வீரர்களே! நீங்களிருவரும் சிரேஷ்டமான குருதக்ஷிணை கொடுத்தீர்கள். உங்களைப்போன்ற சிஷ்யர்களை யடைந்த குருவுக்கு, நிறைவேருத கோரிக்கை உண்டோ? நீங்கள் கிரகத்திற்குச் செல்லுங்கள்; நீங்கள் புண்ணியகரமான கீர்த்தி பெறுவீர்கள்; என்னிடம் கற்ற வித்தை இகபரமிரண்டிலும் உங்களுக்கு மறவாமலிருக்கட்டும் என்று அநுக்கிரகித்தனுப்பினர். (௫௦-௫௧)

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍈𑌵𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍌 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌨𑌿𑌲𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 ।
𑌆𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍈 ॥ ॥௫௨॥
𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍌 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌲𑌬𑍍𑌧𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௫௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑌦𑍇𑌨𑌾𑌯𑌯𑌤𑍁𑌃 ॥௫௨॥ 𑌸𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௫௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

இவ்விதம் குருவினிடம் அனுமதிபெற்ற இராமகிருஷ்ணர்கள் இரதமேறி அது மேகநாதம்போல் சப்திக்க, வாயுவேகமாக நடத்திக்கொண்டு தமது நகரமடைந்தார்கள். (௫௨)

வெகு நாள் பாராமலிருந்து (இன்று) இராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்த்த பிரஜைகளனைவரும் தாங்கள், இழந்த பொருளை மீண்டும் அடைந்தவர்கள் போற் களிப்படைந்தார்கள். (௫௩)

குருபுத்திரனை மீட்டுவந்த

45-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃
𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿
𑌕𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾।
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥ ॥௧॥
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥௨॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌗𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹।
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌯॥ ॥௩॥

𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑍀𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 - 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃। 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯𑌃 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥௧॥ 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹

46-வது அத்தியாயம்.

உத்தவரைக் கோகுலத்திற்கு அனுப்புதல்.

சுகர் கூறுகிறார்.

விருஷ்ணிகளுக்குத் தலைவரும் மந்திரியும், கிருஷ்ணபகவானுடைய அன்புள்ள தோழரும் பிரஹஸ்பதிக்கு நேரான சிஷியருமான உத்தவர் என்பவர் புத்தியிற் சிறந்தவர். (க)

தம்மையே கதியெனச் சரணம்புகுந்து அதில் உறுதிகொண்டவர்களுடைய தொந்தரவை யகற்றும் ஹரியானவர், சிரேஷ்டராகிய உத்தவரை அழைத்துத் தமது திருக்கரத்தால் அவர் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலஞ் சென்று, பின்வருமாறு கூறினர். (உ)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ஸௌம்ய! உத்தவ! நீங்கள் இப்பொழுது கோகுலம் சென்று அங்கிருக்கும் எனது தாய் தந்தைகளுக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்குங்கள். என்னைவிட்டுப் பிரிந்ததாலுண்டான கோபிகைகளுடைய வருத்தத்தை எனது (இனிய) மொழிகளால் அகற்றுங்கள். (ங)

𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । ॥௫॥
𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ॥௭॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃। 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾। 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌾 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃॥௪॥ 𑌤𑌤𑌃 [illegible] ॥௫॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍌𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌵𑌶𑌾𑌃 ॥௬॥ 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿॥ [illegible] ॥௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌯𑍋

அவர்கள் என்னிடத்திலேயே மனதையும் ஆவியையும் வைத்திருப்பவர்கள். என் நிமித்தமாக தங்கள் சரீரத்தையும் இழக்கத்துணிந்தவர்கள். தங்கள் மனதில் என்னையே சிரேஷ்டமான பர்த்தாவாக வரித்திருக்கிறார்கள். (௪)

என்னிமித்தம் சுகம் முதலிய லோக தர்மங்களையுமிழந்த மற்றவர்களையும் நான் (பகவான்) போஷிக்கிறேன். (௫)

நாயகனிலும் சிரேஷ்டனாக மதிக்கப்படும் யான் வெகு தொலைவில் இருப்பதால் அந்த கோகுல ஸ்திரிகள் என்னையே நினைத்துக்கொண்டு, பார்க்கவேண்டுமென்கிற விரகதாபத்தால் வருந்தி மயங்குகின்றனர். (௬)

தங்கள் ஆத்மாவை என்னிடத்திலேயே வைத்திருக்கும் கோபஸ்திரிகள் "நான் திரும்பவும் வருகிறேன்" என்றதை நம்பியே தங்கள் ஜீவனை வருத்தத்துடன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (௭)

சுகர்கூகிறார்.

அரசனே! இவ்விதம் தமது எஜமானனாகிய பகவானுடைய உத்தரவு பெற்ற உத்தவர் இரதமேறி நந்தகோகுலம் சென்றார். (௮)

प्राप्तो नन्दव्रजं श्रीमान्निम्लोचति विभावसौ।
छन्नयानः प्रविशतां पशूनां खुररेणुभिः॥ ॥९॥

वासितार्थेऽभियुध्यद्भिर्नादितं शुष्मिभिर्वृषैः।
धावन्तीभिश्च वास्राभिरूधोभारैः स्ववत्सकान्॥ ॥१०॥

इतस्ततो विलङ्घद्भिर्गोवत्सैर्मण्डितं सितैः।
गोदोहशब्दाभिरवं वेणूनां निःस्वनेन च॥ ॥११॥

गायन्तीभिश्च कर्माणि शुभानि बलकृष्णयोः।
स्वलङ्कृताभिर्गोपीभिर्गोपैश्च सुविराजितम्॥ ॥१२॥

अग्न्यर्कातिथिगोविप्रपितृदेवार्चनान्वितैः।
धूपदीपैश्च माल्यैश्च गोपावासैर्मनोरमम्॥ ॥१३॥

[illegible] ॥८॥ प्राप्त इति॥ निम्लोचति अस्तं गच्छति सति। छन्नयानं यथा भवति। तथा गोभिरज्ञातकेतनं सन्ध्यां प्राप्तवानिति सूचयति ॥९॥ व्रजं वर्णयति पञ्चभिः॥ वासितार्थ इति॥ वासिताः ऋतुमत्यो गावः तन्निमित्तं अभियुध्यद्भिः शुष्मिभिः मत्तैर्वृषैर्नादितं वास्राभिर्धेनुभिः स्ववत्सकान् प्रति॥१०॥ इतस्तत इति॥ विलङ्घद्भिरुत्प्लवमानैः गोदोहशब्दैः सहाभितो रवः [illegible] वेणूनां निःस्वनेन च॥११॥ गायन्तीभिरिति॥ गायन्तीभिर्गोपीभिर्गोपैश्च सुविराजितम्॥१२॥ अग्नीति॥ अग्न्याद्यर्चनान्वितैर्गोपावसथैर्युक्तं धूपादिभिश्च मनोरमम्॥१३॥ सर्वत इति॥ षण्डाः समूहाः॥१४॥ तदिति॥

அப்படி உத்தவர் நந்தகோகுலம் செல்லுகையில், அஸ்தமனமாகுஞ் சமய மாயிருந்தமையால், வீட்டை நோக்கிவரும் பசுக்களுடைய பாதக்குளம்புகளி லிருந்துண்டாகும் தூளி இரதத்தை மறைத்தது. இத்துடன் அவர் நந்தகோப ருடைய பசுக்கொட்டடியையடைந்தார். (கூ)

அக்கொட்டடியில் கொழுப்படைந்த காளைகள் கிடாரியை விரும்பி ஒன்றுக் கொன்று சண்டை செய்து சத்தமிட்டுக்கொண்டிருப்பதையும், ஈன்ற பசுக் கள் பால் நிறைந்த பாரமான மடியைச் சுமந்து கொண்டு கன்றை நோக்கி ஓடுவ தையும், வெண்மை யான கன்றுகள், அழகாக ஓடிக்கொண்டிருப்பதையும் புல் லாங் குழல் சப்தத்துடன் பால் கறக்கிறவர்கள் கூச்சல் போடுவதையும், கோப ஸ்திரிகள் அலங்காரஞ் செய்து கொண்டு இராகிருஷ்ணர்களுடைய செய்கைகளைப் பாடிக்கொண்டிருப்பதையும் அவ்விதமே கோபர்களுமிருப்பதையும் கண்டார்.()

பின் கோபர்களுடைய வீடுகளில் அக்னி-சூரியன், அதிதி, பசு, வேதியர், பிதுர்க்கள் இவர்களுக்குத் தூபம் தீபம் நைவேத்தியம் மாலைகள் இவைகளை அவர் கள் சமர்ப்பிப்பதையும், வீடுகளைச்சுற்றிலும் ஹம்சம், காரண்டவம் முதலிய

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌲𑌿𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌷𑌣𑍍𑌡𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௪॥
𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌧𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௧௫॥
𑌭𑍋𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௧௬॥

॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌖𑌾 𑌨𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 ॥ ॥௧௮॥
𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௧௫॥௧௭॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible]
॥௧௮॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌗𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 ॥௧௯॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌾
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 ॥௨௦॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌂

பட்சிகள் காதிக்கினிமையாகச் சப்திப்பதையும், மலர்ந்தமலர்களில் வண்டு முதலியவைகள் சப்திப்பதையும் பதுமமலர் நிறைந்து தடாகங்கள் அழகுவாய்ந்திருப்பதையும் பார்த்தார். (௧௩-௧௪)

கிருஷ்ணபகவானுடைய பிரியமான தோழர் உத்தவர் வந்திருப்பதைக் கண்ட நந்தகோபர் மகிழ்ச்சியுற்று அவரை ஆலிங்கனஞ் செய்து அவரை வாசுதேவராகவே பாவித்து மரியாதைசெய்தார். (௧௫)

பிறகு (அவர்க்கு) பரமான்ன முதலிய போஜனமளித்து சொர்ணாசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து, அவர் சிரமபரிகாரமடைந்ததைபறிந்து, அவரது கரசரணங்களைப்பிடித்து சுகந்தந்து பின் வருமாறு வினவலாயினர். (௧௬)

நந்தர் வினவுகிறார்.

ஏ மகாபாக! நமது தோழனாகிய சூரநந்தனர் வருத்தத்திலிருந்து விலகி தமது மித்திரர்கள் குமாரர்களுடன் சுகமாயிருக்கிறாரா? (௧௭)

பாபியான கம்ஸன் தன் பாபத்தாலேயே அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அழிந்தான். அதுவும் நல்லவேளைதான். அவன் சாதுக்களையும் தர்மசீலர்களையும் யதுக்களையும் மிகத் தொந்தரவு செய்து வந்தானல்லவா? (௧௮)

கிருஷ்ணபகவான் என்னையும் அவர் தாயாரையும் மித்திரர்களையும் தன்னை நாதனாகக்கொண்ட கோபர்களையும் பசுக்களையும் பிருந்தாவனத்தையும் கோவர்த்தன கிரியையும் நினைக்கிறாரா? (௧௯)

அப்யாயாஸ்யதி கோ³விந்த³꞉ ஸ்வஜநாந் ஸக்ருதீ³க்ஷிதும்।
தர்ஹி த்³ரக்ஷ்யாம தத்³வக்த்ரம் ஸுநஸம் ஸுஸ்மிதேக்ஷணம்॥ ॥௨௦॥
தா³வாக்³நேர்வாதவர்ஷாச்ச வ்ருஷஸர்பாச்ச ரக்ஷிதா꞉।
து³ரத்யயேப்⁴யோ ம்ருத்யுப்⁴ய꞉ க்ருஷ்ணேந ஸுமஹாத்மநா। ॥௨௧॥
ஸ்மரதாம் க்ருஷ்ணவீர்யாணி லீலாபாங்க³நிரீக்ஷிதம்।
ஹஸிதம் பா⁴ஷிதம் சாங்க³ ஸர்வா ந꞉ ஶிதி²லா꞉ க்ரியா꞉॥ ॥௨௨॥
ஸரிச்சை²லவநோத்³தே³ஶாந் முகுந்த³பத³பூ⁴ஷிதாந்।
ஆக்ரீடா³நீக்ஷமாணாநாம் மநோ யாதி ததா³த்மதாம்॥ ॥௨௩॥
மந்யே க்ருஷ்ணம் ச ராமம் ச ப்ராப்தாவிஹ ஸுரோத்தமௌ।
ஸுராணாம் மஹத³ர்தா²ய க³ர்க³ஸ்ய வசநம் யதா²॥ ॥௨௪॥
கம்ஸம் நாகா³யுதப்ராணம் மல்லௌ க³ஜபதிம் ததா² ।
அவதி⁴ஷ்டாம் லீலயைவ பஶூநிவ ம்ருகா³தி⁴ப꞉॥ ॥௨௫॥

கேநாபி ஹேதுநா ஸஹ—தா³வாக்³நேரிதி॥ வாதாத்³வர்ஷாச்சேதி வ்ருஷாத்ஸர்பாச்சேதி அந்யேப்⁴யஶ்ச து³ரதிக்ரமேப்⁴யோ ம்ருத்யுப்⁴ய꞉ ஶ்ரீக்ருஷ்ணேந ரக்ஷிதா꞉ ஸ்ம꞉॥ ௨௧॥ கிஞ்ச॥ ஸ்மரதாமிதி॥ லீலயா அபாங்கே³ந நிரீக்ஷிதம், அங்க³ ஹே உத்³த⁴வ॥ ௨௨॥ ந கேவலம் ஸ்ம்ருதிரேவ கிந்து ஸந்த³ர்ஶநமபி தந்மயதாஹேது꞉—ஸரிதி³தி॥ ஸரிதஶ்ச ஶைலாஶ்ச வநோத்³தே³ஶாஶ்ச தாந் ஆக்ரீடா³ந் க்ரீடா³ஸ்தா²நாநி॥௨௩॥ மந்ய இதி॥ ஸுராணாமர்தா²ய மஹத³ர்த²மிதி க³ர்க³ஸ்ய வசநம் யதா² ॥ ௨௪ ॥

கோவிந்தர் தமது ஜனங்களைப்பார்க்க ஒருமுறை வருவரா? சௌந்தரியமுள்ள மூக்கு சிரிப்பு நோக்கம் இவைகளோடு கூடிய அவருடைய முகதரிசனம் நமக்கு எப்பொழுது கிடைக்கும்? (௨௰)

காட்டுத்தீ, காற்று, மழை இவைகளாலும் விருஷாசுரன் காளிங்கன் இவர்களாலும் உண்டாகிய தப்புவதற்கரிய ஆபத்திலிருந்து அந்த மகாத்மாவல்லவா ரக்ஷித்தார்? (௨௧)

ஏ அரசனே! கிருஷ்ண பகவானுடைய பாரக்ரமம் கடாட்சவீக்ஷணம் சிரிப்பு, வார்த்தை, இவைகளையே (சதாகாலமும்) சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதால், மற்ற செய்கைகளெதுவும் சரிவர நடப்பதில்லை. (௨௨)

நதி பர்வதம், வனம் இவ்விடங்களிலும் இன்னும் அவர் விளையாடின மற்ற இடங்களிலுமிருக்கும் அவருடைய காலடிகளின் அலங்காரமான அடையாளங்களைப்பார்க்கும் எங்களுடைய மனம் அவர் மயமாகவே ஆய்விட்டது. (௨௩)

முன் கர்காசாரியர் நமக்குக் கூறியபடி தேவானுகூலநிமித்தம் சுரசிரேஷ்டர்களை இராமகிருஷ்ணர்களாக அவதரித்திருக்கின்றனரெனச் சிந்திக்கிறேன். ௨௪

பதினாயிரம் யானை பலமுள்ள கம்ஸனையும் மல்லர் தலைவரையும் குவலயாபீடமென்ற மத்தகஜத்தையும் ஓர் சிங்கம் பசுக்களைக்கொல்வதுபோல் விளையாட்டாகக்கொன்று விட்டார். (௨௫)

तालत्रयं महासारं धनुर्यष्टिमिवेभराट् ।
बभञ्जैकेन हस्तेन सप्ताहमदधाद्गिरिम् ॥ ॥२६॥
प्रलम्बधेनुकारिष्टतृणावर्तबकादयः ।
दैत्याः सुरासुरजितो हता येनेह लीलया ॥ ॥२७॥

॥ श्रीशुकः ॥

इति संस्मृत्य संस्मृत्य नन्दः कृष्णानुरक्तधीः ।
अत्युत्कण्ठोऽभवत्तूष्णीं प्रेमप्रसरविह्वलः ॥ ॥२८॥
यशोदा वर्ण्यमानानि पुत्रस्य चरितानि च ।
शृण्वन्त्यश्रूण्यवास्राक्षीत् स्नेहस्नुतपयोधरा ॥ ॥२९॥
तयोरित्थं भगवति कृष्णे नन्दयशोदयोः ।
वीक्ष्यानुरागं परमं नन्दमाहोद्धवो मुदा ॥ ॥३०॥

॥ उद्धवः ॥

युवां श्लाघ्यतमौ नूनं देहिनामिह मानद ।
नारायणेऽखिलगुरौ यत्कृता मतिरीदृशी ॥ ॥३१॥

न केवलं तद्वचनानां स्मरणेनैव व्यवहारसम्बन्धादपीत्याह-
कंसमिति ॥२५॥ तालत्रयमिति ॥ इभराट् यष्टिमिव तालत्रयप्रमाणं
धनुः बभञ्ज ॥२६॥२७॥ अविरूढानुरागेव जनकस्येव नियन्तृत्वेन

மூன்று பனை யளவு நீளமும் கனமுமுள்ள தனுசை, ஒரு கஜேந்திரம் சிறு குச்சியை முறிப்பது போல் முறித்து விட்டார். கோவர்த்தனகிரியை ஏழு நாள் ஒரு கரத்தால் தாங்கினர். (உசு)

தேவர்களையும் அசுரர்களையும் அடக்கிய பிரபலம்பன் தேனுகன் ஹரிஷ்டன் திரிணாவர்த்தன் பகன் இவர்கள் முதலிய தைத்தியர்களை விளையாட்டாகச் சங்கரித்தார். (உஎ)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கூறிவந்த நந்தகோபர் தாம் பகவானை நினைக்க நினைக்க, உண்டான அன்பின் மிகுதியால், பரவசப்பட்டு வாய் பேசாமலிருந்தார். (உஅ)

இவ்விதம் தமது புத்திரனுடைய திவ்ய சரித்திரத்தை நந்தகோபர் கூறக் கேட்ட யசோதைக்குண்டான அன்பின் மிகுதியால் கொங்கைகள் சுரந்து பால் ததும்பியது. கண்களினின்று ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகியது. (உகூ)

உத்தவர் பகவானாகிய கிருஷ்ணனிடத்தில் நந்தர் யசோதை இவர்களுக்கிருக்கும் அன்பைப்பார்த்து, மகிழ்ச்சியுற்றுப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். (கூ0)

உத்தவர் கூறுகிறார்.

பெருமை பெற்ற நந்தகோபரே! அகில குருவாகிய நாராயணனிடத்தில் இப்படிச் சித்தஞ் செலுத்திய நீங்களே சரீரம் படைத்தவர்களுக்குள் மிக்க மேலானவர்கள். இது நிச்சயம். (கூக)

ஏதௌ ஹி விஶ்வஸ்ய ச பீஜயோநீ
ராமோ முகுந்த: புருஷ: ப்ரதாநம் ।
அந்வீய பூதேஷு விலக்ஷணஸ்ய
ஜ்ஞாநஸ்ய சேஶாத இமௌ புராணௌ ॥ ௩௨ ॥
யஸ்மிந் ஜந: ப்ராணவியோககாலே
க்ஷணம் ஸமாவேஶ்ய மநோ விஶுத்தம் ।
நிர்ஹ்ருத்ய கர்மாஶயமாஶு யாதி
பராம் கதிம் ப்ரஹ்மமயோऽர்கவர்ண: ॥ ௩௩ ॥
தஸ்மிந் பவந்தாவகிலாத்மஹேதௌ
நாராயணே காரணமர்த்யமூர்தௌ ।
பாவம் விதத்தாம் நிதராம் மஹாத்மந்
கிம் வாவஶிஷ்டம் யுவயோ: ஸுக்ருத்யம் ॥ ௩௪ ॥

ஸாஹ ஏதாவிதி ॥ ராமோ முகுந்தஶ்சேத்யேதௌ விஶ்வஸ்ய பீஜயோநீ நிமித்தோபாதாநே । நநு புருஷப்ரதாநயோர்பீஜயோநித்வம் ப்ரஸித்தம் அத ஆஹ புருஷ: ப்ரதாநமிதி । புருஷோம்ஶ: ப்ரதாநம் ஶக்தி: அத: ப்ரதாநபுருஷாவப்யேதாவேவேத்யர்த: । ஏவம் ஜநகத்வமுக்த்வா । கிஞ்ச அந்வீய பூதேஷு பூதேஷ்வநுப்ரவிஶ்ய பூதாநாம் ஐக்யே ததாபி தத்விலக்ஷணஸ்ய நாநாதேஹஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ச ஜீவஸ்ய ச ஸர்வேஶ்வரௌ நியந்தாரௌ பவத: । அத: புராணௌ அநாதீ அநாதிஸித்தகாரணஸ்யாதஸ்து நியந்த்ருத்வஸித்திரித்யர்த: ॥ ௩௨ ॥ நநு ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்மாவேஶாநுஷ்ட்யாதி ஜநநமரணாத்யஸ்யாதிதேஹ்ய: [illegible] யாதீதி । கர்மாஶயம் கர்மவாஸநாம் நிர்ஹ்ருத்ய த்யக்த்வா ப்ரஹ்மமய: ஸர்வத்ரைவ ஜ்ஞாநவாந் அர்கவர்ண: ஶுத்தஸத்த்வமூர்திஸ்ஸந் பராம் கதிம் தத்பதம் யாதி ॥

புராண புருஷர்களாகிய இவ்விருவருமே உலகம் முழுதுக்கும் நிமித்தோபாதான காரணங்களும் பிரதானபுருஷர்களுமாயிருந்து அதினுள் வியாபித்துத் தங்களுடைய நிலைமைக்கு வேறுபாடான அறிவுள்ள ஜீவர்களாயும் அவைகளுக்குத் தாங்களே நியந்தாவாகவுமிருக்கிறார்கள். (௩௨)

பிராணவியோக காலத்திற் பிராணிகள் தங்கள் பரிசுத்தமான மனதை இந்த பகவானிடத்திற் செலுத்தி, கர்மபந்தங்களினின்றும் விலகி, உண்மை சொரூபத்தை யறிந்து, சுத்த சத்வ சொரூபமாகிப் பரகதி பெறுகிறார்கள். (௩௩)

ஏ மகாத்மாவே! அகிலகோடி ஜீவன்களுக்கும் ஜீவனாகியும் காரணமாயுமிருந்து ஒரு காரண நிமித்தம் மானிட சரீரமெடுத்த இந்த நாராயணனிடத்தில்மனோபாவமுழுதையுஞ்செலுத்தின நீங்கள் செய்யவேண்டிய கிருத்தியம் எதுவுமில்லை.

𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ॥௩௫॥
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ॥௩௬॥
𑌮𑌾 𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍌 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌥𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑍈𑌧𑌸𑌿॥ ॥௩௭॥
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃।
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌧𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾॥ ॥௩௮॥
𑌨 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍋 𑌨 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌚॥ ॥௩௯॥

௩௩॥ 𑌏𑌤𑍌 𑌹𑍀𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥ ௩௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌹 - 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂॥௩௫॥ 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿; 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥௩௬॥ 𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 - 𑌮𑌾 𑌖𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍌 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 - 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 - 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑍈𑌧𑌸𑍀𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௩௭॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌸𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 - 𑌨𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ௩௮॥௩௯॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿॥

சாத்வதபதியாகிய அச்சுத பகவான் அதிசீக்கிரம் கோகுலத்துக்கு விஜயமாவர். தாய்தந்தைகளுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றப்போகிறார். (௩௫)

சர்வசாத்வதர்களுக்கும் எதிரியாயிருந்த கம்ஸனை யுத்த அரங்கமத்தியில் கொன்றபின், கோகுலம் வருகிறேனென்று கூறிய வாக்குத்தத்தை உண்மையாக்குவர். (௩௬)

ஏ மகாபாக்கியவான்களே! இனி நீங்கள் வருந்தவேண்டிய அவசியமில்லை காஷ்டத்தினுள் அக்னியிருப்பது போல் சர்வபூதங்களினுடைய இருதய கமலத்துள் வசிக்கும் கிருஷ்ணபகவானை உங்கள் பக்கத்திலிருக்கக் காண்பீர்கள். (௩௭)

அவருக்கு ஒருவன் மித்திரன் ஒருவன் விரோதி என்பதில்லை. அவர் ஒருவரை அலட்சியஞ் செய்வதுமில்லை. அவருக்கு இவன் மேற்பட்டவன், இவன் கீழ்ப்பட்டவன் இவன் சமானமானவன் என்கிற எண்ணமில்லை. அவர்க்குத்தாய் தந்தை, பாரியை, மக்கள் முதலிய உறவினர்களுமில்லை. இவன் அன்னியன்

ந சாஸ்ய கர்ம வா லோகே ஸதஸந்மிஶ்ரயோநிஷு।
க்ரீடார்த்த: ஸோऽபி ஸாதூநாம் பரித்ராணாய கல்பதே॥ ॥௪௦॥
ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி பஜதே நிர்குணோ குணாந்।
க்ரீடந்நதீதோऽபி குணை: ஸ்ருஜத்யவதி ஹந்த்யஜ:॥ ॥௪௧॥
யதா ப்ரமரிகாத்ருஷ்ட்யா ப்ராம்யதீவ மஹீ ததா।
சித்தே கர்தரி தத்ராத்மா கர்தேவாஹந்தியா ஸ்ம்ருத:॥ ॥௪௨॥
யுவயோரேவ நைவாயமாத்மஜோ பகவாந் ஹரி:।
ஸர்வேஷாமாத்மஜோ ஹ்யாத்மா பிதா மாதா ஸ ஈஶ்வர:॥ ॥௪௩॥

ஸோऽபி ஜந்மகர்மரஹிதோऽபி க்ரீடாப்ரயோஜநஸ்ஸந்। ஸாதூநாம் பரித்ராணாய ஸதஸந்மிஶ்ரயோநிஷு ஸாத்த்விகராஜஸதாமஸமிஶ்ரயோநிஷு। யதா தேவாதிமத்ஸ்யாதிந்ருஸிம்ஹாதியோநிஷு கல்பதே ஆவிர்பவதீத்யர்த:॥௪௦॥ நநு ஜந்மகர்மரஹிதஸ்ய கதம் தத்க்ருதகுணஸம்பந்த: — ஸத்த்வமிதி॥ க்ரீடந்நதீதோऽபி க்ரீடந் ததாபி மாயாகுணைரேவ குர்வந்நித்யர்த:॥௪௧॥ அத்ராபி தேஹாபிமாநேந ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வம் த்ருஷ்டாந்தேந ஸ்வஸ்ய தஸ்யாவித்யயைவ கர்த்ருத்வமிதி ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ — யதேதி। ப்ரமரிகா ப்ரமணம் தயைவ த்ருஷ்டிஸ்தயா த்ருஷ்ட்யா ஸஹ மஹீ ப்ராம்யதீவ யதா ப்ரதீயதே ஏவம் சித்தே கர்தரி ஸதி தத்ர சித்தே அஹந்தியா ஆத்மா ஸ்வயமகர்தா கர்த்ருத்வேந ஸ்ம்ருதோ ப்ரதீத இதி॥௪௨॥ கிஞ்ச யுவயோரேவ நாயமாத்மஜ: கிந்து ஸர்வேஷாமபி ததாபி நாத்மஜ ஏவ கிந்து பித்ராதிரூபோऽபீதி ஸர்வாத்மகபரமேஶ்வரேண மோஹநிவ்ருத்தயே ஸம்பாவநைகாந்திகம் கரோதி ஆஹோ யுவயோ

இவன் சொந்தக்காரன் என்பதில்லை. அவருக்குச்சரீரமும் பிறப்புமில்லை. ஆகையால் கருமமுமில்லை, ஆயினும்சாதுபரிபாலனமென்னும் லீலை செய்யும் நிமித்தம் உலகத்தில் சத்து அசத்து சதசத்து ஆகிய யோனிபேதங்களில் அவதரிக்கிறார். (௩௮-௪௦)

பகவான், சங்கற்பஹேதுவாகிற குணங்களைக் கடந்தவராயினும், லீலார்த்தமாக சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களாகி அவைகளின் மூலமாய் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரமாதிய தொழில்களை நடாத்திவருகிறார். (௪௧)

அதெப்படியெனில், சித்தத்தைத்தானாகவே பாவித்த ஆன்மா அச்சித்தத்தின் செயலையும் தன்னதாகக்கொள்வதை ஒக்கும். இது கண்மயக்கங்கொண்டவன் பூமி சுற்றுவதாகக் காண்பதுபோலாம். (௪௨)

இந்த பகவான் ஹரியானவர் உங்களுக்குமட்டும் பிள்ளையல்ல; பிள்ளை என்கிற முறைமைமாத்திரமுமன்று. யாவருக்குமே அவர் புத்திரர், ஆன்மா, தந்தை, தாய் ஈசுவருமாவார். (௪௩)

दृष्टं श्रुतं भूतभवद्भविष्यत्
स्थास्नुश्चरिष्णुर्महदल्पकं च ।
विनाच्युताद्वस्तुतरां न वाच्यं
स एव सर्वं परमात्मभूतः ॥ ४४ ॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं निशा सा ब्रुवतोर्व्यतीता
नन्दस्य कृष्णानुचरस्य राजन् ।
गोप्यः समुत्थाय निरूप्य दीपा-
न्वास्तून्समभ्यर्च्य दधीन्यमन्थन् ॥ ४५ ॥

ता दीपदीप्तैर्मणिभिर्विरेजू
रज्जूर्विकर्षद्भुजकङ्कणस्रजः ।
चलन्नितम्बस्तनहारकुण्डल-
त्विषत्कपोलारुणकुङ्कुमाननाः ॥ ४६ ॥

सीति ॥ ४३ ॥ दृष्टमिति ॥ अच्युताद्विना वस्तुतरां नितरां तत्त्वतो वाच्यं निरूपणार्हं वस्तु नास्तीति ॥ ४४ ॥ एवमिति ॥ दीपान्निरूप्य प्रज्वाल्य वास्तूनि गृहान्समभ्यर्च्य दधीन्यमन्थन् ॥ ४५ ॥ ता इति ॥ मणिभिः कान्त्या दीपदीप्तैः रज्जूर्विकर्षन्तौ भुजौ तयोः कङ्कणानां स्रजः पङ्क्तयो यासां ताः । चलन्नितम्बाः स्तना हाराश्च यासां ताः । कुण्डलयोस्त्विषा तत्कपोलाः यासां अरुणानि कुङ्कुमानि येषां तानि आननानि यासां ता एव ताश्च ताश्च ॥

பார்ப்பது, கேட்பது, நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது, சரித்தல், இருத்தல், பெருமை சிறுமையுறுதல் முதலியவைகளில் அடங்கிய வஸ்துக்கள் யாவும் அவனன்றி உண்டு, என்பது பெறப்படாதாகையால், அவைகளின் பரமார்த்தம் அவரே யென்று கொள்க என்று உத்தவர் கூறினர். (௪௪)

சுகர்கூறுகிறார்.

நந்தர் உத்தவர் இவ்விருவருக்கும் இப்படிப்பட்ட சம்பாஷணையில் அன்றிரவு கழிந்தது. கோபஸ்திரீகளும் (நித்திரைவிட்டு) எழுந்திருந்து தீபங்களைப் பிரகாசப்படுத்திக்கொண்டு தலைவாசல் சுத்திசெய்து வாஸ்து பூஜைபுரிந்து தயிர் கடையலானார்கள். (௪௫)

தயிர்கடையிழுத்துக் கடையும் போது மாலையாகத்தோன்றும் காகங்கணங்களையுடைய கோபிகைகள், நிதம்பம் ஸ்தனம் ஹாரம் குண்டலம் இவைகள் அசைவதால் உண்டாகும் காந்திபடிந்த கபோலங்களோடும் குங்குமம்படிந்த முககமலங்களோடும் விளங்கினார்கள். (௪௬)

उद्गायतीनामरविन्दलोचनं
व्रजाङ्गनानां दिवमस्पृशद्ध्वनिः।
दध्नश्च निर्मन्थनशब्दमिश्रितो
निरस्यते येन दिशाममङ्गलम्॥ ॥४७॥
भगवत्युदिते सूर्ये नन्दद्वारि व्रजौकसः।
दृष्ट्वा रथं शातकौम्भं कस्यायमिति चाब्रुवन्॥ ॥४८॥
अक्रूर आगतः किं वा यः कंसस्यार्थसाधकः।
येन नीतो मधुपुरीं कृष्णः कमललोचनः॥ ॥४९॥
किं साधयिष्यत्यस्माभिर्भर्तुः प्रीतस्य निष्कृतिम्।
ततः स्त्रीणां वदन्तीनामुद्धवोऽगात्कृताह्निकः॥ ॥५०॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे नन्दशोकापनयनं नाम
षट्चत्वारिंशोऽध्यायः.

४९॥४७॥ तथा व्रजौकसो दृष्ट्वा॥४८॥ सक्रोधमाहुः। अक्रूर इति। अर्थं साधयतीत्यर्थसाधकः तदाह येन नीत इति॥४९॥ कंसं साधयित्वा वा नः किमस्माकं मतं तस्य संकल्पं कारयतीति सम्भावयन्ति। किमिति॥ तथा साधितेन कार्येण प्रीतस्य भर्तुः वा रोषतो वा प्रेतस्य प्रेतस्य कंसस्य निष्कृतिं और्ध्वदेहिकमस्माभिः कृत्वा साधयिष्यते किं अस्मन्मांसैः पिण्डान् करिष्यतीत्यर्थः। एवं वदन्तीनां स्त्रीणां तत्समीपं उद्धवोऽगात् कृताह्निकः कृतस्नानादिनियमः उदयवेलायामागतः॥
इति भावार्थदीपिकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः.

கோபஸ்திரீகள் தயிர் கடையும்போது உண்டாகும் சப்தமானது அவர்கள் அரவிந்தலோசனரைப் பாடும் சப்தத்தோடுகலந்து ஆகாசமளவுஞ் சென்றுதிக்குகளின் அமங்களங்களை யொழித்தது. (சஎ)

சூரியபகவான் உதித்த பிறகு கோகுலத்திலுள்ளவர்கள் கோகுலத் தலைவாசலில் சொர்ணமயமான ஓர் இரதமிருக்கக்கண்டு இது யாருடையதென்பதைப் பற்றிப்பேசிக்கொண்டார்கள். (சஅ)

கம்ஸனுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, கமலலோசனராகிய கிருஷ்ணரை மதுராபுரிக்கு அழைத்துச்சென்ற அக்ரூரர்தான் வந்தனரோவெனக் (கூறிக்கொண்டார்கள்) (சகூ)

அக்ரூரர் தமது எஜமானனுக்கு நம்மைக்கொண்டு இன்னும் யாது செய்ய உத்தேசித்து வந்தாரென்று சிலரும், நம்மைக்கொணடு கம்ஸனுக்குத் திருப்தி செய்விக்கத்தான் வந்தாரென்று சிலரும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் உத்தவர் உதயகால அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு வந்தார். (ருO)

நந்தகோபரது வருத்தமகற்றிய
(46-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று)

सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः प्रारम्भः.

॥श्रीशुकः॥

तं वीक्ष्य कृष्णानुचरं व्रजस्त्रियः
प्रलम्बबाहुं नवकञ्जलोचनम् ।
पीताम्बरं पुष्करमालिनं लस-
न्मुखारविन्दं परिमृष्टकुण्डलम् ॥ ॥१॥

सुविस्मिताः कोऽयमपीव्यदर्शनः
कुतश्च कस्याच्युतवेषभूषणः ।
इति स्म सर्वाः परिवव्रुरुत्सुका-
स्तमुत्तमश्लोकपदाम्बुजाश्रयम् ॥ ॥२॥

तं प्रश्रयेणावनताः सुसत्कृतं
सव्रीडहासेक्षणसूनृतादिभिः ।
रहस्यपृच्छन्नुपविष्टमासने
विज्ञाय सन्देशहरं रमापतेः ॥ ॥३॥

सप्तचत्वारिंशकेऽथ कृष्णदूतेन गोपिकाः ।
बोधयित्वोद्धवस्तस्थौ सञ्ज्ञाप्यामहस्वरीम् ॥

सुविस्मिता इति ॥ अपीव्यं सुन्दरं दर्शनं यस्य सः अच्युतस्येव वेषभूषणानि च यस्य सः। कोऽयं कुतो वा कस्य वेति वदन्त्यस्तं परिवव्रुः ॥२॥३॥ जानीम इति ॥ पाश्चात्यं सेवकाः॥४॥ कन्येति॥ वित्ताः

47-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

நீண்ட கைகளையும் அன்று அலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற நேத்திரங்களையு முடையவராயும் பீதாம்பரதாரியாயும் தாமரைமலர்மாலை பூண்டவராயும்பிரஸன்ன முகாரவிந்த முடையவராயும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட குண்டலங்களை யுடையவரா யும் கிருஷ்ணபகவான் அருகிலேயேயிருந்து வரும் மித்திரருமான உத்தவரை கோபஸ்திரீகள் பார்த்து, இவருடைய முகத்திலோ புன்சிரிப்பு கொஞ்சுகிறது. பார்வையோவெகு அழகாக இருக்கிறது. இவருடைய பூஷணமும் வேஷமும் அச்சுதரோவெனச் சந்தேகிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. இவர்யார்? எங்கிருந்து வருகின்றனர்? யாருக்குரியவர்? என்று பேசிக்கொண்டு உத்தம சுலோகருடைய பாதாம் புஜத்தை அடுத்த உத்தவரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். (௨)

அவர் அங்கு ஓர் ஆசனத்தில் உட்கார்ந்ததும் அவர் கிருஷ்ணபகவானிடமி ருந்து தூதுசெய்திகொண்டு வந்தவர் என்பதை கோபஸ்திரிகள் அறிந்து வணக் கத்துடன் நமஸ்கரித்து நாணம் ஹாஸம் பார்வை இவைகளுடன் இனியமொழிக ளால் பின் வருமாறு இரகசியமாய் வினவலானார்கள். (௩)

॥𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃॥

𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾॥ ॥௪॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑍇।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃॥ ॥௫॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑍈𑌃॥ ॥௬॥
𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃।
𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥ ॥௭॥
𑌖𑌗𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌫𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌥𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍।
𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥ ॥௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿॥௫॥ 𑌗𑍋𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃॥௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨। 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂॥௭॥ 𑌖𑌗𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌫𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾॥௮॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕-

---

கோபஸ்திரீகள் கூறுகிறார்கள்.

தமது தாய்தந்தைகளுக்குப்பிரியமுண்டாக்கக்கருதி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானல் அனுப்பப்பட்டு இங்கு வந்திருக்கும் நீர் யதுபதிசேவகரென்பதை அறிவோம். ௪

இதைத்தவிர இக்கோகுலத்தில் அவர் (பகவான்) நினைக்கத்தக்கது எதுவுமில்லை என்று அறிகிறோம். முனிவர்களானும் பந்துக்களுடைய சினேகப்பான்மை விலக்கத்தக்கதாமோ? (௫)

பகவான் அன்னியர்களாகிய எங்களிடத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பானது புருஷர்கள் ஸ்திரீகளிடத்திலும் வண்டுகள் மலர்களிடத்திலும் வைக்கும் அன்புபோல் காரியார்த்தமே. (௬)

பரத்தையர்கள் கைப்பொருளிழந்தவனைத் தள்ளிவிடுகிறார்கள். சாமர்த்தியமில்லாத அரசனை பிரஜைகள் விலக்கிவிடுகிறார்கள். கற்றபின் சிஷ்யன் குருவைத் தேடுகிறதில்லை. தக்ஷிணைபெற்ற பின் பெற்றவர்கள் எஜமானனை லட்சியஞ் செய்வதில்லை. பறவைகள் காய்த்தோய்ந்த மரங்களை அணுகுவதில்லை. அதிதிகள் புசித்தபின் அவ்வீட்டை நினைப்பதில்லை. மிருகங்கள் தீப்பிடித்தழிந்த காட்டை விரும்புவதில்லை. விடன் தன்னிடத்து அன்பு வைத்த ஸ்திரீயைத் தான் அனுபவித்ததும் விட்டுவிடுகிறான். இவைபோலவுமாம். (௭-௮)

॥श्री शुकः॥

इति गोप्यो हि गोविन्दे गतवाक्कायमानसाः।
कृष्णदूते व्रजायाते उद्धवे त्यक्तलौकिकाः॥ ॥௯॥

गायन्त्यः प्रियकर्माणि रुदन्त्यश्च गतह्रियः।
तस्य संस्मृत्य संस्मृत्य यानि कैशोरबाल्ययोः॥ ௧௦॥

॥भ्रमरगीतारम्भः॥

काचिन्मधुकरं दृष्ट्वा ध्यायन्ती कृष्णसङ्गमम्।
प्रियप्रस्थापितं दूतं कल्पयित्वेदमब्रवीत्॥ ॥௧௧॥

गोपिका.

मधुप कितवबन्धो मा स्पृशाङ्घ्रिं सपत्न्याः
कुचविलुलितमालाकुङ्कुमश्मश्रुभिर्नः।
वहतु मधुपतिस्तन्मानिनीनां प्रसादं
यदुसदसि विडम्ब्यं यस्य दूतस्त्वमीदृक्॥ ॥௧௨॥

व्यवहाराः॥௯॥ गायन्त्य इति॥ प्रियकर्माणि गायन्त्यः तथा तस्य बाल्य कैशोरयोर्यानि कर्माणि तानि संस्मृत्य संस्मृत्य गतह्रियः सद्यो रुदन्त्यश्च गतत्रपा इति वक्ष्यमाणेन सम्बन्धः॥௧௦॥ काचिदिति। प्रियेण श्रीकृष्णेन संप्रस्थापितं प्रस्थापितमिव दूतं इदमब्रवीदिति कल्पयित्वा

சுகர் கூறுகிறூர்.

கிருஷ்ணபகவானுக்குத் தூதராகிய உத்தவர் கோகுலம் வந்ததின்மேல் கோபஸ்திரிகளுடைய மனோவாக்கு காயங்கள் யாவும் கோவிந்தருடைய வசமாய் விட்டபடியால் தங்கள் கிரக கிருத்தியங்களையும் நினைக்கவில்லை. (௯)

கிருஷ்ணபகவான் கௌமாரத்திலும் பால்யத்திலும் செய்த லீலைகளை கோபஸ்திரீகள் நினைத்து நினைத்து வெட்கத்தை விட்டு அழுதுகொண்டும் பாடிக்கொண்டுமிருந்தார்கள். (௰)

ப்ரமர கீதாரம்பம்.

கோபஸ்திரீகளில் ஒருத்தி உத்தவரைத் தன் பொருட்டுக் கிருஷ்ணபகவானிடமிருந்து தூது வந்த வண்டாகப்பாவித்து அவருடையஸங்கத்தை நினைத்துக் கொண்டு பின்வருமாறு கூறுகிருள். (௧௧)

கோபிகை கூறுகிருள்.

விடனுடைய கூட்டுறவைப்பெற்ற ஓ பிரமரமே ! யதுக்களுடைய சபையில் பரிகசிக்கத்தக்கதான அம்மாதர்களுடைய பிரியத்தையே அந்த மதுபதி பெறட்டும். நீஅவனுக்கொத்த தூதன், ஸ்பத்னிகளுடையஸ்தனங்களில் தோய்ந்தமாலைகளின் குங்குமம்படிந்து சிவந்த மீசைகளுடன் நீ எங்கள் பாதத்தை ஸ்பரிசிக்க வேண்டாம். (௰௨)

ஸக்ருததரஸுதாம் ஸ்வாம் மோஹிநீம் பாயயித்வா
ஸுமநஸ இவ ஸத்யஸ்தத்யஜேऽஸ்மாந் பவாத்ருக்|
பரிசரதி கதம் தத்பாதபத்மம் நு பத்மா
அபி பத ஹ்ருதசேதா ஹ்யுத்தமஶ்லோகஜல்பை:|| ||௧௩||

கிமிஹ பஹு ஷடங்க்ரே காயஸி த்வம் யதூநா—
மதிபதிமக்ருஹாணாமக்ரதோ ந: புராணம்|
விஜயஸகஸகீநாம் கீயதாம் தத்ப்ரஸங்க:
க்ஷபிதகுசருஜஸ்தே கல்பயந்தீஷ்டமிஷ்டா:| ||௧௪||

ப்ரவிஶ்ய பாதஸ்பர்ஶநம் ப்ரேமாவிஷ்டமதி திதீக்ஷிதம் த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணா
ஶயநாகாரமேவமேநோ ஜகதேவ ப்ரவீதி த்ரயம்:||௧௧|| மதுபேதி|| ஹே மது
பகிதவபந்தோ தூர்தஸ்ய பாந்தவ நோஸ்மாகம் அங்க்ரிம் மாஸ்ப்ருஶ மா ஸ்ப்ருஶ
ரேண ப்ராயுதேசாயே:| தத்கீர்த்திவேக்ஷாயாம் க்ருஷ்ணபந்தஸ்ய தஸ்ய ஶ்மஶ்ரு
ணாம் ரோஹிதகுங்குமாருணைர் க்ருஷ்யமாணாம்| ஸபத்ந்யா: குசாப்யாம்
விலுலிதா மர்திதா யா ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய வநமாலா தஸ்யா: குங்குமரஞ்ஜித
கேஶமதை: ஶ்மஶ்ருபிரூபலக்ஷித:| கிஞ்ச தாஸாமேவ மாநிநீநாம் ப்ரஸா
தம் மயா பதிர்மதுபதி: க்ருஷ்ண: ப்ரஸாதநே தஸ்ய| யதுஸதஸி விடம்ப்யம் உப
ஹாஸ்யம்| குத:| யஸ்யேத்ருஶஸ்த்வம் தூத:||௧௨|| நநு கிமித்யேவம் அவ
ஜாநீத கிம் வ: க்ருதமபக்ருதமித்யாஹ- ஸக்ருதிதி||பவாத்ருக் த்வாத்ருஶோऽய
மேவமாநாம் ஸுமநஸ: புஷ்பாணி யதா த்யஜதி தத்வத்| தத்யஜே த்யக்தவாந்|அஹோ
பதகஷ்டம் தஸ்ய தஸ்ய பாதபத்மம் ஸ்ரீ: கதம் ஸேவதே| விதிதம் மயேத்யாஹ-
அபீதி|பதேதி கேதே|உத்தமஶ்லோகஸ்ய ஜல்பை: மித்யாகதாபி: ஹ்ருதசேதா
ஹ்ருதசேதா: வயந்து ந தேஷுவதிக்ஷணா இதி பாவ:||௧௩|| ஸப்ரணாம
மேவமாயாந்தம் அக்ஷு க்ருபயா தத்பாதநமாயாந்தம் க்ருஷ்ணம் காயதீதி மத்வாஹ—
கிமிதி|| அக்ருஹாணாம் க்ருஹரஹிதாநாம் தயிரஹிதாநாமக்ரே தத்வாரிதம்

மலரின் மதுவை ஒருதரம் ருசித்து உடனே விட்டுவிடும் உன்னைப்போன்ற
ஒருவன் தன் அதரமதுவை ஒருதரம் எங்களுக்குக் கொடுத்துப் பின் எங்களை
விட்டுவிட்டான். ஆனால் இப்பேர்ப்பட்டவனுடைய பாதபத்மத்தை லக்ஷ்மியான
வள் எவ்விதம் சேவிக்கிறாள் ? ஓகோ ! சரி உத்தமஸ்லோகனென்பனவாதிப்பல
புகழ்மொழிகளைக்கேட்டு மதிமயங்கியுள்ளாள்! கஷ்டம் ! (௧௩)

பிரமரமே ! யதுபதியைப்பற்றிப் பேசும் புராதன சரித்திரங்களை வீட்டை
விட்டுக் காட்டில்திரியும் எங்கள் முன்பு ஏன் பாடுகிறாய் ? விஜயசகாவினுடைய
ஸகிகள் முன்பாக இப்பிரசங்கத்தைப்பாடுவாயேயாகில், அவர்கள் தங்கள் ஸ்தன
ரோகங்கள் ஒழிந்து பிரியமடைந்து உன்கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவார்கள்.சே

𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌚 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌃
𑌕𑌪𑌟𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌹𑌾𑌸𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 ।
𑌚𑌰𑌣𑌰𑌜 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌾
𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚𑌾𑌟𑍁𑌕𑌾𑌰𑍈—
𑌰𑌨𑍁𑌨𑌯𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌦𑌕𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌂𑌧𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ॥௧௬॥

[illegible]

கபடமாகவும் அழகாகவும் சிரித்து, புருவசமிக்ஞை செய்யும் கிருஷ்ணனுக்கு சொர்க்கம் பூமி பாதாளம் இம்மூவுலகங்களிலுமுள்ள மாதர்களுக்குள் எவர்கள் தான் வசியப்படமாட்டார்கள்? லக்ஷ்மிதேவியே அவனுடைய தூளியை உபாஸிக்கும்போது நாங்கள் எம்மாத்திரம் அவனுக்கு? ஏழைகளிடத்தில் இரக்கங்கொள்கிறவனுக்கல்லவா உத்தமசுலோகனென்ற பேர்தகும்? (௧௫)

என்தலையில் வந்துட்காரதே! முகுந்தன் அனுப்ப இவ்விடம் வந்த நீ, தூதனென்பதற்கேற்ப சமத்காரமாகப்பேசி, வசப்படுத்துவதில் சமர்த்தனென்பதையானறிவேன். கணவன், மக்கள், தர்மகாரியங்கள் யாவையும் விட்டுத்தன்னை புகலாகவடைந்தவர்களை உபேட்சித்தவனை இனி நம்புவது எங்ஙனம்? (௧௬)

𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌕𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍇 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌲𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌦𑍍 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍—
𑌤𑌦𑌲𑌮𑌸𑌿𑌤𑌸𑌖𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ।௧௭।

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍀𑌹𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌯𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥௧௬॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌟𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑍃𑌗𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕 𑌇𑌵 𑌯𑌃 𑌕𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍। 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌿𑌲 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌃। 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑍍 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣। 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌯𑌸 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾। 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍈𑌰𑌲𑌮𑍍। 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍 𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇। 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌇𑌵 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌕𑌾𑌯𑌤𑌃। [illegible]

வேடன் தொழிலையனுசரித்து, அவன் கொல்வதுபோல், ஒருவானர சிரேஷ்டனைக்கொன்றுவிட்டான். ஒரு மாதினுடைய வசமாகித் தன்னை விரும்பிய மற்றொருத்தியை அங்கவீனமாக்கினன். மகாபலியினிடம் பூஜை பெற்றும் அவனை ஓர் காக்கைபோற் சுற்றி அழித்தான். ஆகையால் இந்த கிருஷ்ணனுடைய சிநேகம் போதும்! ஆகிலும் அவனுடைய சரித்திரத்தின்ஸாராம்ஸங்களைத்தள்ள முடியவில்லை. (௭).

𑌯𑌦𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍—
𑌸𑌕𑍃𑌦𑌦𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃।
𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌨𑌾
𑌬𑌹𑌵 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿॥ ॥௧௮॥

𑌵𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃
𑌕𑍁𑌲𑌿𑌕𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰—
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌰𑍁𑌜 𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾॥ ॥௧௯॥

𑌯𑌦𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌏𑌵 𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌃। [illegible]। 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 [illegible]॥௧௮॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌂 [illegible] 𑌹𑍇 𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍂𑌤। [illegible]। 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍍𑌵𑌃 [illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 [illegible]। 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 [illegible]। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌖𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌃 [illegible]। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ ௧௯। [illegible]। [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 [illegible]

அவனுடைய சரித்திர லீலையாகிற அமுதத்திவலைகளைச்செவியிற்கொண்டு அதன் இனிமையை ஒரு தரம் அனுபவித்தமாத்திரத்தில் தொந்த தர்மங்களையும் வீடு குடும்பம் இவைகள் யாவையும் விட்டு ஏழைகளாகிப் பறவைகள் போல் பிச்சையெடுக்கிறார்கள். (௧௮)

வேடர்களுடைய பாட்டின் உண்மையை அறியாமல்பின்வருந்தும்கிருஷ்ண மான்களிற் பெண்மான்களைப்போல,நாம் அவனுடைய கபடமானவார்த்தையை மெய்யென நம்பி, அவனுடைய நகஸ்பரிசமாத்திரத்தில் வெகு தீவிரமாக உண்டாகிய மன்மத விகாரத்தை ஒருதரம் அடைந்து வருந்துவது போதும்? இனி வேறு பேச்சுப்பேசுவோம். (௧௯)

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌖 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂
𑌵𑌰𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗 |
𑌨𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌤𑌤𑌮𑍁𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌧𑍂𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 || ||௨௦||

𑌅𑌪𑌿 𑌬𑌤 𑌮𑌧𑍁𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 |
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌸 𑌕𑌥𑌾 𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇
𑌭𑍁𑌜𑌮𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 || ||௨௧||

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌅𑌥𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌃 |
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍀𑌰𑌿𑌦𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 || ||௨௨||

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌯𑌸𑌿 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 | 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌨𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌤𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 | 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 ||௨௦|| 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 || 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 | 𑌬𑌤 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 | 𑌹𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌆𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌤𑌪𑍁𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 | 𑌅𑌗𑌰𑍁𑌵𑌦𑍍𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 𑌆𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 || ௨௧|| 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 || 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ||௨௨|| 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 || 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 || 𑌯𑍂 𑌨𑍇𑌨𑍇𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂

மங்கள கரான கிருஷ்ணனுடைய மித்திரரே! மறுபடியும் வந்திருக்கிறீரே! கிருஷ்ணன் அனுப்பினரோ! நாங்கள் உமக்கு மரியாதை செய்ய வேண்டியவர்களாகிறோம். எங்களிடமிருந்து நீர் பெறவேண்டுவதுயாது? லட்சுமிதேவி அவருடைய மார்பிலேயே சதாகாலமும் வசித்துவருவதால், தள்ள முடியாத அவருடைய நேசம் பெற்ற எங்களை இங்கிருந்து அவர் பக்கம் நீர் எவ்விதம் அழைத்துப்போவீர்? (௨௦)

ஆரிய புத்திரர் இப்பொழுது மதுபுரியிலிருக்கிறாரே; அவர் தாய் தந்தைகள் வீடுகள் பந்துக்கள் கோபர்கள் இவர்களைத்தமது பேச்சில் எப்போதாவது நினைக்கிறாரா? அகில் வாசனையூட்டப்பெற்ற தமது புஜத்தை அவருடைய ஊழியர்களின் சிரசில் எப்பொழுது வைப்பரோ (௨௧)

சுகர் கூறுகிறார்.

இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட உத்தவர் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்க்கப்பேராவல் கொண்ட கோபிகைகளை அவருடைய கட்டளையைக் கொண்டு பின் வருமாறு சமாதானம் செய்கிறார். (௨௨)

॥ உத்தவ: ॥

அஹோ யூயம் ஸ்ம பூர்ணார்தா² ப⁴வத்யோ லோகபூஜிதா:।
வாஸுதே³வே ப⁴க³வதி யாஸாமித்யர்பிதம் மன:॥ ॥௨௩॥

தா³னவ்ரததபோஹோமஜபஸ்வாத்⁴யாயஸம்யமை:।
ஶ்ரேயோபி⁴ர்விவிதை⁴ஶ்சான்யை: க்ருஷ்ணே ப⁴க்திர்ஹி ஸாத்⁴யதே॥௨௪॥

ப⁴க³வத்யுத்தமஶ்லோகே ப⁴வதீபி⁴ரனுத்தமா।
ப⁴க்தி: ப்ரவர்திதா தி³ஷ்ட்யா முனீனாமபி து³ர்லபா⁴॥ ॥௨௫॥

தி³ஷ்ட்யா புத்ரான் பதீன் தே³ஹான் ஸ்வஜனான் ப⁴வனானி ச।
ஹித்வாவ்ருணீத யூயம் யத் க்ருஷ்ணாக்²யம் புருஷம் பரம்॥ ॥௨௬॥

ஸர்வாத்மபா⁴வோऽதி⁴க்ருதோ ப⁴வதீனாமதோ⁴க்ஷஜே।
விரஹேண மஹாபா⁴கா³ மஹான்மேऽனுக்³ரஹ: க்ருத:॥ ॥௨௭॥

ஶ்ரூயதாம் ப்ரியஸந்தே³ஶோ ப⁴வதீனாம் ஸுகா²வஹ:।
யமாதா³யாக³தோ ப⁴த்³ரா அஹம் ப⁴ர்து ரஹஸ்கர:॥ ॥௨௮॥

பூர்ணார்தா²: க்ருதார்தா²:॥௨௩॥ யஸ்மாதி³தி॥ ஶ்ரேயோபி⁴: ஶ்ரேயஸ்ஸாத⁴னை:॥௨௪॥ ப⁴க³வதீதி॥ அனுத்தமா அதிஶ்ரேஷ்டா²॥௨௫॥ தி³ஷ்ட்யேதி। அவ்ருணீத அவ்ருணுத॥ ௨௬ ॥ ஸர்வேதி ॥ ஸர்வாத்மபா⁴வ: ஏகாந்தப⁴க்தி: அதி⁴க்ருத: ப்ராப்த: ப⁴க³வத்³விரஹத³ர்ஶனேன மம ச மஹானனுக்³ரஹ: க்ருத இதி॥௨௭॥ ஶ்ரூயதாமிதி॥ ப⁴ர்து: க்ருஷ்ணஸ்ய ரஹஸ்கர: ரஹஸ்யகார்யகர்தா॥௨௮॥ ப⁴வதீ

உத்தவர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய வாசுதேவரிடத்திலேயே சித்தமுடைய நீங்கள் கிருதார்த்தர்கள். ஆகையால் லோகபூஜிதர்கள். இது நிச்சயம். (௨௩)

தானம் விரதம் தவம் ஹோமம் ஜபம் வேதபாராயணம் நியமம் இவை முதலிய சிரேயஸ்கரமான விதிகளாலல்லவா கிருஷ்ணனுடைய பக்தி பெறப்படுகிறது. (௨௪)

அப்படிப்பட்ட உத்தம சுலோகனாகிய பகவானிடத்தில் முனிவர்களும் பெறற்கரிய பக்தியை நீங்கள் செய்துவருகிறீர்கள். இது உங்களுடைய அதிர்ஷ்டவசமே.

அதிர்ஷ்டவசத்தால் சரீரம் கணவன் மக்கள் கிரகம் பந்து முதலிய யாவரையும் விட்டு கிருஷ்ணபகவானாகிய பரமபுருஷனை அடைந்திருக்கிறீர்களல்லவா? ௨௬

மகா பாகர்களே! அதோக்ஷஜரிடத்தில் ஏகாந்தபக்தி செய்துவருகிற உங்களுக்குண்டாய அவருடைய விரகமானது எனக்கு மகா அனுக்கிரக முண்டாக்கியது. (௨௭)

மங்களகரமானவர்களே! எஜமானனுக்கு இரகசியமான காரியம் செய்பவனாகிய யான் கொண்டுவந்திருக்கும் உங்கள் பிரியனுடைய கட்டளை உங்களுக்குச் சுகமளிக்கக் கூடியதாதலால் அதைக் கேளுங்கள். (௨௮)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌮𑌹𑍀 ॥
𑌤𑌥𑌾𑌽𑌹𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ॥௨௯॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ॥௩௦॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ।
𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௩௧॥

𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑌤-
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹-𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾-
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌥𑌾-
𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗-
𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௨௯॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍇𑌦𑌃
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹-𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂-
𑌪𑌤𑌾 𑌅𑌤 𑌆𑌹-𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌂𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪-
𑌵𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁-
𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥௩௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌸𑍍𑌤-
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤
𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞

ஸ்ரீபகவானுடைய கட்டளை.

நான் சர்வாத்மா; உங்களுடைய விரகம் எனக்கு எப்பொழுதும் கிடையாது மகா பூதங்களாகிய ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதுவி முதலியவை சராசரங்களிற் பரவியிருப்பதுபோல் மனம் பிராணன் புத்தி இந்திரியம் குணம் முதலியவைகள் என்னிடத்தி லடங்கியிருக்கிறது. (௨௯)

நான் என்னுடையமாயையின் மகிமையால் பூதம் இந்திரியம் குணம் முதலியவைகளின் ரூபமாகி என் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களை என்னிடத்தில் நானு கவேசெய்து கொள்ளுகிறேன். (௩௦)

ஆத்மா குணசம்பந்தமற்றதாதலால், அதுவேறு. பரிசுத்தமான ஞானமே அதற்கு சொரூபம். ஆதலால், சுழுப்தி, சொப்பனம், ஜாக்கிரம் இவைகள் மாயாவிருத்திபாகவே ஏற்படுகின்றன. (௩௧)

[illegible]
[illegible] ௩௨

[illegible]
[illegible] ௩௩

[illegible]
[illegible] ௩௪

[illegible]
[illegible] ௩௫

[illegible]

சித்தத்தின் துணைவலியால் இந்திரியங்கள் வெளியிற் பிரவேசிப்பதாலும், அங்கு அவைகள் கண்டவைகளைச் சித்தம் நினைப்பதாலும், நித்திரையிற் கண்ட கனவு விழித்தபின் பொய்யாவதுபோல் அதைப்பொய்யாக்கச்சித்தத்தையடக்க வேண்டும். (௩௨)

நதிகளுக்கு கடலே முடிவாகவிருப்பது போல் யோகம், சாங்கியம், தியாகம், தபம் தமம், சத்தியம் இவைகளைப்போதிக்கும் வேதமும் சித்தத்தை அடக்கு வதிலேயே முடிகின்றது. (௩௩)

மனதிற்குள்ளே என்னைக்கண்டு நீங்கள் தியானிக்கவேண்டுமென்பதை விரும்பி நான் உங்களுக்குத் தூரத்திலிருக்கிறேன். (௩௪)

அதெப்படி யெனில்,மாதர்கள் மனம் வெகு தூரத்திலிருக்கும் தங்கள் கணவனிடத்தில் செல்வதுபோல் கணவன் கண்ணுக்குச் சமீபத்திலிருக்கும்போது அப்படிச் செல்வதில்லை யன்றோ? (௩௫)

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌥॥ ॥௩௬॥
𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌰𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾॥ ॥௩௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌃॥ ॥௩௮॥

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃.

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑍋𑌽𑌘𑌕𑍃𑌤𑍍।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾॥

𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿॥௩௫॥௩௬॥ 𑌆𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌾
𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃॥௩௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌦𑍀𑌯𑌾 ॥ ௩௮ ॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑌃। 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 𑌅𑌘𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌃 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 ॥ ௩௯ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿॥
𑌨𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵

ஆதலால், நீங்கள் மற்ற எண்ணங்கள் யாவையுமொழித்து என்னிடத்திலே மனதைச்செலுத்தி, அநுதினமும் இடைவிடாமல் என்னைத்தியானித்து வந்தால் சீக்கிரம் என்னையடைவீர்கள். (௩௬)

ஏ கல்யாணிகளே! வனத்தில் இராஸக்கிரீடையைச்செய்த என்னுடன் விளையாடிச்சுகம் பெறாமல் கோகுலத்திலேயேயிருந்த சில மாதர்கள் இவ்விதமே என்னைத்தியானித்து என்னை யடைந்தார்கள். (௩௭)

சுகர்கூறுகிறார்.

பிராணேசருடைய இவ்விதமான கட்டளையைக்கேட்ட கோபஸ்திரீகள் மகிழ்ச்சியடைந்து மற்றொரு விஷயத்தை நினைத்துப் பின்வருமாறு உத்தவரைப் பார்த்துப்பேசுகிறார்கள். (௩௮)

கோபிகைகள் கூறுகிறார்கள்.

யதுக்கள் யாவருக்கும் தொந்தரவு கொடுத்து வந்த சத்ருவாகிய கம்ஸன் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நல்வேளையாய்க்கொல்லப்பட்டான். அச்சுதரும் நல்வேளையாய் சகல பொருள்களையும் அடைந்து சுகமாயிருக்கிறார்கள் என்று ஒருத்தி கூறினாள். (௩௯)

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑍋𑌦𑌾𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃॥ ॥௪௦॥

𑌕𑌥𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌬𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃॥ ॥௪௧॥

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇॥ ॥௪௨॥

𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿—
𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌰𑌾𑌸𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾—
𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌕𑌥𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍। ॥௪௩॥

𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑍋𑌦𑌾𑌰𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾॥௪௦॥ 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃-𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃॥௪௧ 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁॥௪௨॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌚 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌣𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌸𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌸𑍁 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌿॥௪௩॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂

மற்றொருத்தி ஏ ஸௌம்ய! கதாக்ரஜர் இவ்விடம் எங்களுடைய அழகும் வெட்கமுங்கூடிய புன்சிரிப்பு பார்வை இவைகளைப்பெற்று எங்களுக்கு உண்டாக்கவேண்டிய பிரியத்தை இப்பொழுது அப்பட்டணத் துள்ள மாதர்களுக்குச் செய்து வருகிறாரா? (௪௦)

அவர் அப்பட்டண ஸ்திரீகளுக்குப் பிரியமாக விருந்து அவர்களுடைய சுக விசேஷங்களை யறிந்து வருகிறாரா? அவர்கள் பேசும் பேச்சுக்களுக்கும் அவர்களுடைய அழகுக்கும் அவர் கட்டுப்படாமலிருக்கிறாரா? (௪௧)

மற்றொருத்தி ஏ சாதுவே! மாதர்கள் கூட்டத்திற்குள்ளாவது ஊராருடன் பேசுவதிலாவது அல்லது எப்போதாவது கோவிந்தன் எங்களை ஸ்மரிப்பதுண்டோ? (௪௨)

குமுதமலர், குந்தமலர் சந்திரன் இவைகளால் அழகுவாய்ந்த பிருந்தாவனத்தில் அவருடைய சரித்திரத்தை மனோகரமாய்ப் பாடிய பிரியைகளாகிய எங்களுடன் தமது தண்டைகள் ஒலிக்க இராஸக்கிரீடைசெய்த இராக்காலங்களை எப்போதாவது ஸ்மரிக்கிறாரா? (௪௩)

அப்யேஷ்யதீஹ தாஶார்ஹஸ்தப்தா: ஸ்வக்ருதயா ஶுசா |
ஸஞ்ஜீவயந்நு நோ காத்ரைர்யதேந்த்ரோ வநமம்புதை: ||௪௪||
கஸ்மாத்க்ருஷ்ண இஹாயாதி ப்ராப்தராஜ்யோ ஹதாஹித: |
நரேந்த்ரகந்யா உத்வாஹ்ய ப்ரீத: ஸர்வஸுஹ்ருத்வ்ருத: || ||௪௫||
கிமஸ்மாபிர்வநௌகோபிரந்யாபிர்வா மஹாத்மந: |
ஸ்ரீபதேராப்தகாமஸ்ய க்ரியேதார்த: க்ருதாத்மந: || ||௪௬||
பரம் ஸௌக்யம் ஹி நைராஶ்யம் ஸ்வைரிண்யப்யாஹ பிங்களா |
தஜ்ஜாநதீநாம் ந: க்ருஷ்ணே ததாப்யாஶா துரத்யயா || ||௪௭||
க உத்ஸஹேத ஸந்த்யக்துமுத்தமஶ்லோகஸம்விதம் |
அநிச்சதோऽபி யஸ்ய ஸ்ரீரங்காந்ந ச்யவதே க்வசித் || ||௪௮||

ஜீவயந்து கிந்நு ஐஷ்யதீதி ॥ ௪௪ ॥ அந்யா ஊசு:- கஸ்மாதிதி ॥ அநந்யகதி கேந ப்ரவ்ருத்தாபஸ்ய ஸம்ப்ரதி ஐஶ்வர்யம் ப்ராப்த: கஸ்மாதிஹா கமிஷ்யதீதி ॥௪௫॥ அந்யாஸ்த்வபரோக்ஷமூசு: கிமிதி ॥ வநசரீபிரஸ்மாபிரந்யாபிர்வா ராஜகந்யாபி: மஹாத்மநோऽஸ்ய கிஞ்ச ஸ்ரீபதே: தஸ்யாஸ்தஸ்யாப்தகாமஸ்ய அத ஏவ க்ருதாத்மந: ப்ரயோஜநஸ்ய கிங்கோऽர்த: க்ரியேத ந கஶ்சிதிதி ॥௪௬॥ யத: ஸ்வைரசாரிணீ யா க்ருஷ்ணஸங்கதி: ஸைவாஸ்மாந் த்யஜதி அதோ நைராஶ்யமேவ பரம் ஸௌக்யம் தத்ராபி தூஷ்கரமித்யாஹு: ॥ பரமிதி ॥ ஸ்வைரிணீ ॥௪௭॥ க இதி ॥ ஸம்விதம் ஸ்நேஹவார்த்தாம் ॥௪௮॥ கிஞ்ச

மற்றொருத்தி உத்தவரை நோக்கி, ஐயா! தாசார்கர் தம் நிமித்தம் தவிக்கும் எங்களை, இந்திரன் மேகங்களைக்கொண்டு பொழில்களுக்குச் செழிப்புண்டாக்குவதுபோல் தமது அவயவங்களால் தொட்டுப் பிழைப்பிக்க வருவரோ? (௪௪)

இன்னொருத்தி, அவர் சத்ருஜயம் பெற்று இராஜ்யத்தைபடைந்து, இராஜகன்னிகைகளை விவாகம் செய்துகொண்டு சமஸ்த மித்திரர்களுடன் மகிழ்ச்சிபடைந்திருக்கிறார். அவர் இங்கு யாதுகாரணம் கொண்டுவரப்போகிறார். (௪௫)

ஸ்ரீபதியாயும், ஆப்தகாமராயும், பரிபூர்ணராயுமிருக்கும் மகாத்மாவுக்கு காட்டில் வசிக்கும் நம்மாலாவது மற்றவர்களாலாவது ஏற்படும் பிரயோசனம் யாது? (௪௬)

சுதந்தரராகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்தில் ஆசையற்றிருப்பதே நமக்குப்பெரும் சௌக்கியம். இதனை யறிந்திருந்தும் நம்மை அவ்வாசையானது ஒருபோதும் விடுவதில்லை. (௪௭)

விருப்ப மற்றவரெனினும் லக்ஷ்மிதேவியானவள் அவர் சரீரத்தை விட்டு ஒருபோதும் அகலுவதில்லை. அந்த உத்தமசுலோகரைக்குறிக்கும் இரகசியவார்த்தைகளைத்தள்ளவிரும்புகிறவர்கள்யாவர்? (௪௮)

सरिच्छैलवनोद्देशा गावो वेणुरवा इमे ।
सङ्कर्षणसहायेन कृष्णेनाचरिताः प्रभो ॥ ||௪௯||

पुनः पुनः स्मारयन्ति नन्दगोपसुतं बत ।
श्रीनिकेतैस्तत्पदकैर्विस्मर्तुं नैव शक्नुमः ॥ ||௫0||

गत्या ललितयोदारहासलीलावलोकनैः ।
माध्व्या गिरा हृतधियः कथं तं विस्मरामहे ॥ ||௫௧||

हे नाथ हे रमानाथ व्रजनाथार्तिनाशन ।
मग्नमुद्धर गोविन्द गोकुलं वृजिनार्णवात् ॥ ||௫௨||

॥ श्रीशुकः ॥

ततस्ताः कृष्णसन्देशैर्व्यपेतविरहज्वराः ।
उद्धवं पूजयांचक्रुर्ज्ञात्वात्मानमधोक्षजम् ॥ ||௫௩||

उवास कतिचिन्मासान् गोपीनां विनुदञ्छुचः ।
कृष्णलीलाकथां गायन् रमयामास गोकुलम् ॥ ||௫௪||

तद्विस्मृतौ न तावदस्माकं सामर्थ्यमपि नास्माकं संभवतीत्याह षड्भिः॥ सरिदिति। कृष्णेनाचरिताः सेविताः॥௪௯॥௫0॥ गत्येति। हे उद्धव तं कथं विस्मरामहे इति॥௫௧॥௫௨॥ तत इति॥ कृष्णमधोक्षजं ज्ञात्वा तं स्वस्यात्मानं ज्ञात्वा॥௫௩॥ उवासेति। विनुदन् अपनयन्॥௫௪॥௫௫॥ सरिदिति॥ सरि

ஏ பிரபுவே! பலராமருடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வேணுகானஞ் செய்து கொண்டு பசுக்களைமேய்த்த ஆறு, மலை, வனப்பிரதேசம் இவ்விடங்களில் காணப் படும் அவருடைய அடிச்சுவடுகள் நமக்கு அவரைப்பற்றி ஞாபக உண்டாக்கு கின்றன. நாம் அதைமறக்க சக்தியுடையவரல்ல. (௪௯-௫0)

அழகானநடை, உதாரமான சிரிப்பு, விளையாட்டுப்பார்வை இனிமையான பேச்சுக்கள் இவைகளில் மயங்கிய நாம் அவரை மறப்பது எங்ஙனம்? (௫௧)

ஏ நாத! ஏ ரமாநாத! ஏ கோகுலநாத! துக்கநிவாரண! கோவிந்த! சங் கடத்தில் மூழ்கியிருக்கும் இக்கோகுலத்தை அதிலிருந்து கரையேற்றும். (௫௨)

சுகர்கூறுகிறார்.

பிறகு கோபிகைகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய கட்டளையைக் கேட்டு வருத்தமொழிந்து உத்தவரை தங்கள் ஆத்மாவாகிய, ஸ்ரீ கிருஷ்ணரென்றே நினைத்து பூஜித்தார்கள் (௫௩)

உத்தவர் இவ்விதம் சொல்லி கோபிகைகளுடைய வருத்தத்தையகற்றி கிரு ஷ்ணருடைய விளையாட்டுக்கதைகளைப்பாடிக்கொண்டுசிலமாதங்கள்கோகுலத்தில் வசித்து கோகுலவாசிகளுக்குச் சுகமுண்டாக்கினர். (௫௪)

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌽𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥௫௫॥
𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥௫௬॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥௫௭॥

𑌏𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 ।
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌭𑌿𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌚
𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌥𑌾𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯 ॥௫௮॥

𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌮𑍇 ॥௫௬॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌰𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿 [illegible] 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥௫௭॥ 𑌏𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌫𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 [illegible] 𑌭𑌵𑌭𑌿𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 [illegible] 𑌵𑌯𑌂 [illegible] 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌰𑌸 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌕𑌿𑌂 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 ॥ 𑌕𑌿𑌂 [illegible]

இப்படி உத்தவர் வசித்துவந்த சில காலமும் நந்தகோபர் கோகுலவாசிகள் யாவர்க்கும்கிருஷ்ணனுடைய லீலைகளைக்கேட்பதால், ஒருக்ஷணம்போல்கழிந்தது.

ஹரிதாசராகிய உத்தவர் நதி, வனம், மலை குகை இவைகளையும் புஷ்பித்த விருக்ஷங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு கோகுலவாசிகளுக்கு கிருஷ்ண பகவானுடைய நினைப்பு அங்கங்கே உண்டாகும்படி செய்து கொண்டு சுகமாகவிருந்து வந்தார். (௫௬)

கிருஷ்ணன் நிமித்தமாக இவ்விதம் வருத்தப்படும் கோபிகைகளுடைய வருத்தத்தைப்பார்த்து, உத்தவர் மிகுந்த அன்புபெற்று அவர்களை வணங்க உத்தேசித்துப்பின்வருமாறு கூறுகிறார். (௫௭)

இவ்வுலகத்தில், அகிலாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கோவிந்தரிடத்திலேயே பதிந்த மனோபாவங்களையுடைய இந்த கோபஸ்திரிகளே ஜன்மப்பலனை யடைந்தவர்கள். ஸம்ஸாரபந்தத்திற்கு பயந்த முனிவர்கள் விரும்புவதும் இம்மனோபாவமே! அநந்த சரித்திரத்திலேயே மகிழ்ச்சி பெறுகிறவர்களுக்கு யாக்ருகம் ஸாவித்ரம் சௌக்லம் ஆகிய பிராமணப் பிறப்புகளின் வகுப்புகளால் யாது பயன்? (௫௮)

𑌕𑍍𑌵𑍇𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌨𑌚𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌚𑍈𑌷 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌜𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍—
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌗𑌦𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌵𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 । ॥௫௯॥

𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌉 𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌲𑌿𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠-
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌯 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬௦॥

𑌆𑌸𑌾𑌮𑌹𑍋 𑌚𑌰𑌣𑌰𑍇𑌣𑍁𑌜𑍁𑌷𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌲𑌤𑍌𑌷𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌥𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌭𑍇𑌜𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬௧॥

[illegible]

விபசாரசீலர்களாகிக் காட்டில் திரியும் இம்மாதர்களெங்கே! அவர்களுக்குப் பரமாத்வாகிய கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்பதிந்தமானபாவம் எங்கே! ஆசையால், நோயையறிந்து உபயோகிக்கப்பட்ட மருந்துபோல் ஈசுவரன் தன்னையறிந்து பக்திபுரியும் பக்தனுக்கு நேரே நன்மை புரிகிறார். (௫௯)

கிருஷ்ண பகவானுடைய இவ்விதமான அனுக்கிரகமானது அவருடைய சரீரவாசத்திலேயே பிரியங்கொண்டு ஏகாந்தசுகமனுபவிக்கும் லக்ஷ்மிதேவிக்கும் கிடைத்ததில்லை. தாமரை மலர்போல் அழகும் வாசனையுமுள்ள அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கும் கிடைக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு கிடைக்காதென்பதைக் கூறுவானேன்! அவ்விதமான அனுக்கிரகமானது ராஸக்ரீடையில் இந்த மகானுபாவருடைய புஜதண்டங்களால் கண்டாலிங்கனம்பெற்றுகோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்ட இவர்களுக்கேகிடைத்தது. (௬௦)

விலக்கமுடியாத பந்துக்களையும் நல்லோர்களுடைய ஒழுக்கங்களையும் விட்டு, சுருதிகள் தேடக்கூடிய முகுந்தரது பதவியையடைந்த இக்கோபஸ்திரீகளுடைய சரணதூளிபடிந்த பிருந்தாவனப்புதரின் கொடிகளுக்குள் ஒன்றாய் நாமிருப்போமா ? (௬௧)

யா வை ஶ்ரியார்சிதமஜாதிபிராப்தகாமை-
 ர்யோகேஶ்வரைரபி யதாத்மநி ராஸகோஷ்ட்யாம்।
க்ருஷ்ணஸ்ய தத்பகவதஶ்சரணாரவிந்தம்
 ந்யஸ்தம் ஸ்தநேஷு விஜஹு: பரிரப்ய தாபம்॥ ॥௬௨॥

வந்தே நந்தவ்ரஜஸ்த்ரீணாம் பாதரேணுமபீக்ஷ்ணஶ:।
யாஸாம் ஹரிகதோத்கீதம் புநாதி புவநத்ரயம்॥ ॥௬௩॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

அத கோபீரநுஜ்ஞாப்ய யஶோதாம் நந்தமேவ ச।
கோபாநாமந்த்ர்ய தாஶார்ஹோ யாஸ்யந்நாருருஹே ரதம்॥ ॥௬௪॥

தம் நிர்கதம் ஸமாஸாத்ய நாநோபாயநபாணய:।
நந்தாதயோऽநுராகேண ப்ராவோசந்நஶ்ருலோசநா:॥ ॥௬௫॥

ரமாயா: யாபிஸ்தாஸாம் கோபீநாம் பதரஜ: ஸ்ப்ருஹ்யமேவ ॥௬௦॥ கிஞ்ச ஆஸாம் தாவத்கோபீநாம் பாக்யம் கிமுச்யதே, ப்ருந்தாவநே குல்மாதீநாமபி பாக்யமித்யாஹ-ஆஸாமிதி। கோபீநாம் சரணரேணு ஸேவநாம் ப்ருந்தாவநே குல்மலதௌஷதீநாமந்யதமம் ஸ்யாமித்யாஶம்ஸா। கதம்பூதாநாம் ஆர்யபதம் ஹித்வா ஸ்வஜநம் ச ஹித்வா யா பேஜுரிதி ॥௬௧॥ பரமாத்மநோ முகுந்தஸ்ய பதவீம் யா இதி। யோகீஶ்வரைரப்யாத்மநி ஆர்சிதம் ஸ்தநேஷு ந்யஸ்தம் பரிரப்ய தாபம் ஜஹுரிதி ॥௬௨॥ ஏவம் உத்தவ: ப்ரதிவாக்யமகரோதி। வந்த இதி ॥௬௩॥ அதேதி। அநுஜ்ஞாப்ய அநுஜ்ஞாம் ப்ராப்ய ஆமந்த்ர்ய ப்ருஷ்ட்வா ॥௬௪॥ ௬௫ ॥ தமிதி ॥ நாநோபாயநபாணய: க்ருஷ்ண

லக்ஷ்மி, பிர்ம்மதேவர், ஆப்தகாமர்களாகிய யோகீசுவரர் இவர்கள் தங்கள் ஆத்மாவுக்குள் பூஜை செய்து வரும் கிருஷ்ணபகவானுடைய சரணாரவிந்தத்தை ராஸக்கிரீடையில் கோபிகைகள் தங்கள் குசங்களில் வைத்துத் தழுவிக்கொண்டார்களன்றோ? (௬௨)

ஹரிகதைகளைப்பாடி மூவுலகங்களையும் புனிதமாக்கும் கோகுலஸ்திரீகளின் பாததூளிகளைப் பலவாறு வணங்குகிறேன். (௬௩)

சுகர்கூறுகிறார்.

பிறகு தசார்ஹராகிய உத்தவர் பிரயாணப்பட நிச்சயித்து, நந்தகோபர், யசோதை, கோபிகைகள் கோபர்கள் இவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு இரதமேறினர். (௬௪)

நந்தகோபர் முதலியவர்கள் அன்புடன் பல உபாயனங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு உத்தவர் அருகிற்சென்று கண்களில் நீர் ததும்ப நின்று அவரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினர். (௬௫)

॥ गोप्य ऊचुः ॥

मनसो वृत्तयो नः स्युः कृष्णपादाम्बुजाश्रयाः।
वाचोऽभिधायिनीर्नाम्नां कायस्तत्प्रह्वणादिषु॥ ॥௬௬॥

कर्मभिर्भ्राम्यमाणानां यत्र क्वापीश्वरेच्छया।
मङ्गलाचरितैर्दानै रतिर्नः कृष्ण ईश्वरे॥ ॥௬௭॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं सभाजितो गोपैः कृष्णभक्त्या नराधिप।
उद्धवः पुनरागच्छन्मथुरां कृष्णपालिताम्॥ ॥௬௮॥

कृष्णाय प्रणिपत्याह भक्त्युद्रेकं व्रजौकसाम्।
वसुदेवाय रामाय राज्ञे चोपायनान्यदात्॥ ॥௬௯॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
उद्धवप्रतियाने
सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः.

पादाम्बुजाश्रयाः स्मृतिविषयाः अभिधायिन्यः स्युः॥௬௬॥ कर्मभिरिति॥ नः कृष्णे रतिः स्यादिति॥௬௭॥௬௮॥ कृष्णायेति॥ कृष्णाय भक्त्युद्रेकमुक्त्वा वसुदेवाय राज्ञे इत्यादादिति॥௬௯॥

इति भावार्थदीपिकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः

நந்தர்முதலியவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

எங்கள் மனோபாவங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதாம் புஜத்தை நாடிநிற்கட்டும்; தேகம் அவரைப்பணிவது முதலியவைகளுக்கே உரித்தாகட்டும். (௬௬)

கர்மபந்தத்தில் உழலும் எங்களுடைய மங்களகரமான நடக்கைகள் தானங்கள் இவைகளுக்கு,ஈசுவரனது செயலால்அவருடையபக்தியே பலனாக ஏற்படட்டும். (௬௭)

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே ! இவ்விதம் கோபர்கள் கிருஷ்ண பக்தியை மேற்கொண்டு செய்த மரியாதையைப்பெற்ற . உத்தவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானால் பரிபாலிக்கப்படும் மதுராபுரியை யடைந்தார். (௬௮)

மதுராபுரியை யடைந்து கிருஷ்ணரை வணங்கி கோகுலவாசிகளின் அதிசயமான பக்தியை வாசுதேவர் பலராமர் அரசன் முதலியவர்களுக்குத்தெரிவித்து (தாம் அவர்களிடத்துப்பெற்ற) உபாயனங்களேயும் காண்பித்தார். (௬௯)

உத்தவர் மதுராபுரியையடைந்த

(47-வது அத்தியாம் முற்றிற்று.)

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌸𑍈𑌰𑌂𑌧𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌯𑌯𑍌॥ ॥௧॥

𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑍈𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃।
𑌧𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ॥௨॥

𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌸𑌨𑌾—
𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾।
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍀𑌭𑌿𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌦𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ॥௩॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍॥
𑌸𑍈𑌰𑌂𑌧𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍॥

௧॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌃 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌂। 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍

48-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

பின்பு சர்வாத்மாவும் சர்வக்ஞருமான கிருஷ்ணபகவான், காமத்தால் வருந்திய ஸைரந்திரியின் பிரியத்தை நிறைவேற்றக்கருதி அவளுடைய கிருகம் சென்றார். (௧)

அந்தகிருகத்தின் தலைவாசல் முதலியவிடங்களில் முத்து மாலை கட்டித் தொங்கவிட்ட பதாகைகள் விளங்கின. அந்தப்புரங்கள் திவ்ய தீபங்களாலும் வாசனைமிகுந்த தூபம் மாலை இவைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. விலை பெற்றவஸ்துக்களும் சுகசாதகமான பதார்த்தங்களும் நிறைந்த சயனங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. (௨)

இப்படிப்பட்ட கிருகத்தை நோக்கிவரும் கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்த ஸைரந்திரி உடனே ஆசனத்தை விட்டெழுந்திருந்து பரபரப்புடன் ஸகிகள் சகிமாய்த் தன் ஒழுக்கப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனது அருகில் வந்து உத்தமமான ஆசனமிட்டு உபசரித்தாள். (௩)

𑌤𑌥𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌤𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍋
𑌨𑍍𑌯𑌷𑍀𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌸𑌾 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌲𑍇𑌪𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌭𑍂𑌷𑌣
𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌲𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌆𑌹𑍂𑌯 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾
𑌰𑍇𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾 ॥ ॥௬॥
𑌸𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍁𑌚𑌯𑍋𑌰𑍁𑌰𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋—
𑌰𑍍𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌜𑍋 𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 ।
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤—
𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌜𑌹𑌾𑌦𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌾𑌪𑌮𑍍 । ॥௭॥

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 ॥ ௨ ॥ 𑌨𑍍𑌯𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 ॥ ௩ ॥ ௪ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ ௫ ॥ 𑌆𑌹𑍂

அவ்விதமாகவே (கூடவந்த) உத்தவரையும் நன்ருய்ப்பூஜித்து அவருக்கு ஆசனமளிக்க, அவர் அவ்வாசனத்தை ஸ்பரிசித்து விட்டு தரையில் மூற்றிருந்தார். கிருஷ்ணரும் லோகாசாரங்களை யனுசரித்து, உடனே அற்புதாலங்காரமமையப்பெற்ற சயனமஞ்சத்தில் உட்கார்ந்தார். (௪)

பிறகு அவள் ஸ்நாஞ்செய்து ஆடைதரித்து பூஷணங்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு திவ்ய பரிமள கந்தம் பூசி, மாலைகள் அணிந்து தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டு, ருசிகரமான மதுவை யுண்டு தன்சரீரத்தைச் சுகானுபவத்துக்கேற்றவாறு செய்து கொண்டு சிறிது நாணமும் புன்னகையுந்தோன்ற அழகான பார்வையுடன் மாதவர்பக்கம் சென்ருள். (௫)

நூதன சங்கமத்தில் வெட்கமடைந்து சங்கித்த ஸைரந்திரியை அழைத்து கங்கணமணிந்த கரத்தைப்பிடித்து படுக்கையிற் படுக்க வைத்து,வாசனைத்திரவியமளித்து மகா புண்ணியம் பெற்ற அம்மாதுடன் பகவான் சுகித்தார். (௬)

அவள், காமத்தால்தவித்த தன் குசங்கள் மார்பு நேத்திரங்கள் இவைகளின வருத்தந்தீர,அநந்தருடைய திவ்ய சரணங்களை முத்தி செய்து தனதுகரங்களால் பரமானந்த மூர்த்தியாகிய காந்தரை குசங்களினிடையே யடங்கத் தழுவிக்கொண்டு நெடுநாளாயிருந்து வந்த தாபத்தைப் போக்கிக்கொண்டாள். (௭)

𑌸𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌦𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ॥ ॥௮॥

𑌆𑌹𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ।
𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣 ॥௯॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌦𑌃 ।
𑌸𑌹𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌦𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑍍 ॥ ॥௰॥

𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌨𑍀𑌷𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ ॥௧௧॥

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌹𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ॥௧௨॥

𑌸𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌲𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥௮॥ 𑌆𑌹𑍇𑌤𑌿॥ 𑌆𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌰𑌣𑌂॥௯॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿॥ 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌨𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌾𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍇𑌹𑌃॥௮॥௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑌃 𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃॥௰॥ 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥௧௧॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌷𑌯𑌨𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾𑌚 ॥ ௧௨ ॥

அற்ப பாக்கியமுள்ள அம்மாது, கைவல்லியநாதரும் அடைதற்கரியருமான அந்த ஈச்வரரைத் தான் முன் வாசனைத்திரவிபார்ப்பணம் செய்த நிமித்தமடைந்து பின் வருமாறு கேட்கலானாள். (அ)

மிக்க அன்புள்ளவரே! சின்னாட்கள் இவ்விடத்தில் வசித்து என்னுடன் சுகமனுபவியும், அம்போருகேட்சணா! உமது சங்கத்தைவிட நான் சகியேனென்றாள்.

மகாமகிமைபெற்றஈசுவரர் அந்த மாது விரும்பியவரனையும், சிறிது சம்மானமும் அளித்து உத்தவருடன பூஜிதமான தமது கிருகத்தையடைந்தார். (கூ-ம)

சர்வேசுவரர்களுக்குஈசுவரரும் எளிதில் ஆராதிப்பதற்கரியருமானமகாவிஷ்ணுவை ஆராதித்து அவரிடத்தில் கேவலம் விஷயசுகத்தை யாசிப்பவன் அற்பன்! புத்தியினன்.!! (மக)

பின்பு பிரபுவாகிய கிருஷ்ணன், பலராமர் உத்தவர் இவர்களோடு, அக்ரூருக்குப்பிரியமுண்டாக்கிச் சில காரியங்களைச் செய்விக்கக் கருதி அவரது கிரகத்தை யடைந்தார். (மஉ)

स तान्नरवरश्रेष्ठानाराद्वीक्ष्य स्वबान्धवान्।
प्रत्युत्थाय प्रमुदितः परिष्वज्याभिनन्द्य च॥ ॥௧௩॥
ननाम कृष्णं रामं च स तैरप्यभिवादितः।
पूजयामास विधिवत्कृतासनपरिग्रहान्॥ ॥௧௪॥
पादावनेजनीरापो धारयन् शिरसा नृप।
अर्हणेनाम्बरैर्दिव्यैर्गन्धस्रग्भूषणोत्तमैः॥ ॥௧௫॥
अर्चित्वा शिरसानम्य पादावङ्कगतौ मृजन्।
प्रश्रयावनतोऽक्रूरः कृष्णरामावभाषत॥ ॥௧௬॥
दिष्ट्या पापो हतः कंसः सानुगो वामिदं कुलम्।
भवद्भ्यामुद्धृतं कृच्छ्राद्दुरन्ताच्च समेधितम्॥ ॥௧௭॥
युवां प्रधानपुरुषौ जगद्धेतू जगन्मयौ।
भवद्भ्यां न विना किंचित्परमस्ति न चापरम्॥ ॥௧௮॥

स इति॥ पूजां च चक्र इत्यन्वयः॥१३॥१४॥ पादेति॥ पा, अर्हणादिभिर्दिव्यैः उदकानि शिरसा धारयन्नित्यन्वयः॥१५॥१६॥ दिष्ट्येति॥ वां युवयोरिदं कुलं उद्धृतं समेधितं च॥१७॥ प्रधानपुरुषशब्दाभ्यां व्यवहारस्य श्रेष्ठ्यं प्रधानपुरुषावितीति॥ जगद्रूपौ युवां यतः जगदेतत् तदधिष्ठानं यतः प्रधानपुरुषौ तदात्मकौ अतो भवद्भ्यां विना परं कारणं अपरं कार्यं च नास्तीति॥१८॥ ननु प्रत्यक्षादिसिद्धं कथं नास्ति

பந்துக்களாகிய இம்மூவரும் சிறிது தூரத்தில் வருவதை அக்ரூரர் கண்டு எழுந்திருந்து சந்தோஷங்கொண்டு வந்தவுடன் அவர்களைப் புகழ்ந்து தழுவிக் கொண்டு இராமகிருஷ்ணர்களை வணங்கி அவருடைய ஆசீர்வசனம் பெற்று, ஆசனங்களளித்து வீற்றிருக்கச் செய்து விதிப்படி பூஜித்து பாதப்ரக்ஷாளனம் செய்து அத்தீர்த்தத்தைச்சிரசில் புரோக்ஷணை செய்துகொண்டு அவர்களுக்குத்திவ்ய வஸ்திரம் கந்தம் புஷ்பம் இவைகள் சமர்ப்பித்து பாதகமலங்களிற் சரணமடைந்து, பின் அப்பாதக் கமலங்களைத் தமது மடிமீது வைத்துக்கொண்டு வணக்கத்துடன் அவர்களைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு கூறினர். (௧௩-௧௬)

நல் வேளைபாய் மகா பாபியாகிய கம்ஸன் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுடன் கொல்லப்பட்டான். உங்கள் இருவரால் முடிவற்ற கஷ்டத்திலிருந்த உங்கள்குலம் மீட்கப்பட்டு விருத்தியடைந்து வருகிறது. (௧௭)

நீங்களே ஜகத் சொரூபிகள். நீங்களே அதற்குக் காரணந்தர்கள் பிரதான புருஷர்களும் நீங்களே. இக்காரணமாவது காரியமாவது உங்களை யன்றி சிறிதும் வேறல்ல. (௧௮)

ஆத்மஸ்ருஷ்டமிதம் விஶ்வமந்வாவிஶ்ய ஸ்வஶக்திபி:|
ஈயதே பஹுதா ப்ரஹ்மந் ஶ்ருதப்ரத்யக்ஷகோசரம் ॥௧௯॥

யதா ஹி பூதேஷு சராசரேஷு
மஹ்யாதயோ யோநிஷு பாந்தி நாநா|
ஏவம் பவாந் கேவல ஆத்மயோநி-
ஷ்வாத்மாத்மதந்த்ரோ பஹுதா விபாதி॥ ॥௨௦॥

ஸ்ருஜஸ்யதோ லும்பஸி பாஸி விஶ்வம்
ரஜஸ்தம:ஸத்த்வகுணை: ஸ்வஶக்திபி:|
ந பத்யஸே தத்குணகர்மபிர்வா
ஜ்ஞாநாத்மநஸ்தே க்வ ச பந்தஹேது:॥ ॥௨௧॥

த்ருஷ்டத்யாஹ-ஆத்மேதி ॥ ஹே ப்ரஹ்மந் பரமேஶ்வர|ப்ரஹ்மேதி வா பாட:| அஜாதிபி: ஸ்வஶக்திபி: ஆத்மநைவ ஸ்ருஷ்டமிதம் விஶ்வமநுவிஶ்ய காரண ரூபேண அநந்தரூபவிஶேஷா விஶேஷரூபவிஶேஷவஸ்துத: ஶ்ருதிப்ரத்யக்ஷகோசர ரூபமீயஸே தயா பஹுதா ஸர்வாத்மநைவ ப்ரதீயதே ॥௧௯॥ ஏதத்ஸைவ பஹுதா ப்ரதீதௌ ஸத்ருஷ்டாந்தமாஹ-யதேதி ॥ யோநிஷு ஸ்வவிகாரேஷு பரிணாம தாரதம்யேநாபிவ்யக்திஸ்தாநேஷு சராசரேஷு பூதேஷு யதா மஹீப்ரப்ருதீ- நி காரணாந்யேவ நாநா பாந்தி ஆத்மயோநிஷு ஸ்வகாரணகேஷு பூத பௌதிகேஷு ஜீவோபி நரதிர்யகாதிஶரீரேஷு பாஹ்யவாத்யவஸ்தூ ஸம்ப தயா ப்ரதீயத இதி தத்விவக்ஷாயாமாத்மதந்த்ர இத்யுக்தம் ॥ ௨௦ ॥ நநு ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்ருத்வேந ஸகுணத்வேந ச ஈஶ கிம் ஜீவவத்பத்யஸே? நஹி நஹீத்யாஹ-ஸ்ருஜஸீதி ॥ தத்குணகர்மபிர்வா ரஜஆதிபி: குணை: கர்மபிர்வா ந பத்யஸே| யத: க்வசகதாசிதபி பந்தஹேதுரவித்யா தவ நைவாஸ்தி கிந்த்வத்ய ந்தஸூக்ஷ்ம-ஜ்ஞாநாத்மந இதி மாயாயா: ஶ்ருத்யா நாவரகத்வாதிதி பாவ: ॥ ௨௧ ॥ கிஞ்ச ஸ்வஸ்தாம் தாவத்த்வபந்தமஶக்யத: அவித்யாவாபயேஜீவாத்மநோபிந

ஏ பரபிரமமே! நீர் உமது சக்தியால் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்து அதனுள் ளும் வியாபித்து கேட்கக்கூடியதும் பார்க்கக்கூடியதுமான பல விஷயங்களாய்ப் பாவிக்கப் படுகிறீர். (௧௯)

காரணபூதங்களான சாசரங்களில் பிருதுவி முதலியவை பலவிதமாகத் தோற்றுவதுபோல் சுதந்தரரான நீர் தனிமையாயிருந்து உம்மால் சிருஷ்டிக்கப்ப பட்டவைகளில் பலவிதமாகக் காண்கிறீர். (௨௦)

சத்வராஜஸ் தமோ குணங்களாகிய உமது சக்திகளால் உலகத்தை உண்டா க்குகிறீர். அழிக்கிறீர். ஆனல் அந்தகுணங்களிலும் அக்கர்மங்களிலும் ஞானசொரூ பராகிய நீர் கட்டுப்படுகிறதில்லை. ஆகையால் உமக்கு பந்தமேது காரணமேது?

देहाद्युपाधेरनिरूपितत्वा-
द्भवो न साक्षान्न भिदात्मनः स्यात् ।
अतो न बन्धस्तव नैव मोक्षः
स्यातां निकामस्त्वयि नोऽविवेकः ॥ ॥௨௨॥

त्वयोदितोऽयं जगतो हिताय
यदा यदा वेदपथः पुराणः ।
बाध्येत पाषण्डपथैरसद्भि-
स्तदा भवान् सत्त्वगुणं बिभर्षि ॥ ॥௨௩॥

स त्वं प्रभोऽद्य वसुदेवगृहेऽवतीर्णः
स्वांशेन भारमपनेतुमिहासि भूमेः ।
अक्षौहिणीशतवधेन सुरेतरांश-
राज्ञाममुष्य च कुलस्य यशो वितन्वन् ॥ ॥௨௪॥

उपाधेरभावोऽस्त्याह—देहाद्युपाधेरिति । भवो जननं तन्नि-मित्ता भिदा च साक्षात्स्वरूपतो न स्यादिति । ननु एवं बन्धाभावे वदता कथं मोक्षोऽङ्गीकृतः इति चेत्तत्राह—अतो मोक्षाभावे भवा-दिबन्धाभावोऽपि वक्तव्य इत्याह—अत इति यतो नाविद्या अतो न बन्धः मोक्षश्च तव कदापि न स्यातामित्यर्थः । ननु उभयविधोऽयं बन्ध-मोक्षव्यवहारः कथं दृश्यते तत्राह—स्यातामिति । निकामं त्वयि नोऽस्माकमविवेकः तव स्व-रूपमजानतामिति यथा नः अविवेकतः भवतो बन्धः स्यादिति ॥௨௨॥ ननु तर्हि अवतारास्सत्त्वमूर्तीश्च किमर्थं धत्से इत्याशङ्क्य किं निमित्तमित्याह—त्वयेति ॥௨௩॥ स त्वमिति ॥ स्वांशे-

---

உமக்குச் சரீராதி உபாதிகள் உண்டென்று சொல்லப்படவில்லை யாதலால் ஜனனமும் அதனாலாகும் பிரிவினையும் சாக்ஷாத்தாயில்லை. ஆகையால் உமக்கு பந்தமும் மோக்ஷமுமில்லை. ஆனால் அவைகளின் தோற்றத்துக்குக் காரணம் எமது அவிவேகமே. (௨௨)

உலக க்ஷேமார்த்தமாக நீர் வெளிப்படுத்திய அநாதியான வேதவழியை அசத்துக்களாகிய பாஷண்டர்கள் எந்தெந்தக்காலங்களில் கெடுக்கிறார்களோ அந்தந்த காலங்களில் நீர்சத்வகுணத்தைக் கொள்கிறீர். (௨௩

பிரபுவே! அப்படிப்பட்ட நீர் அசுராம்சரான அரசர்களின் அக்ஷௌகணி சைன்னியங்களை நூற்றுக்கணக்காக அழித்துப்பூபாரத்தைக்குறைப்பதற்காகவும் இக்குலம் மேன்மை பெறுவதற்கும் இப்பொழுது பலராமருடன் வாசுதேவர் கிருகத்தில் அவதரித்திருக்கிறீர்; (௨௪)

அத்யேஶ நோ வஸதய꞉ கலு பூரிபாகா
யஸ்ஸர்வதேவபித்ருபூதந்ருதேவமூர்த்தி꞉।
யத்பாதஶௌசஸலிலம் த்ரிஜகத்புநாதி
ஸ த்வம் ஜகத்குருரதோக்ஷஜ யா꞉ ப்ரவிஷ்ட꞉ ॥௨௫॥

க꞉ பண்டிதஸ்த்வதபரம் ஶரணம் ஸமீயா—
த்பக்தப்ரியாத்ருதகிரஸ்ஸுஹ்ருத꞉ க்ருதஜ்ஞாத்।
ஸர்வாந் ததாதி ஸுஹ்ருதோ பஜதோ(அ)பிகாமா—
நாத்மாநமப்யுபசயாபசயௌ ந யஸ்ய ॥௨௬॥

திஷ்ட்யா ஜநார்தந பவாநிஹ ந꞉ ப்ரதீதோ
யோகேஶ்வரைரபி துராபகதிஸ்ஸுரேஶை꞉।
சிந்த்யாஶு ந꞉ ஸுதகலத்ரதநாப்தகேஹ
தேஹாதிமோஹரஶநாம் பவதீயமாயாம் ॥௨௭॥

த்வாம்ஶாயே ராஜாந꞉ தேஷாமக்ஷௌஹிணீபதீநாம் வதேந பூமேர்பார
ஹரணேந ஸ்வாம்ஶேநாவதீர்ணோஸி॥௨௪॥ அத ஏவம் பூத
ஸ்ய தவாகமநேந க்ருதார்த்தோஸ்மீத்யாஹ-ஶ்லோகத்ரயேண। அத்யேதி ॥ ஹே
ஈஶ அத்ய நோ வஸதயோ க்ருஹா꞉ தவோபநாதவ் பஹுபாக்யா꞉ கிந்து꞉ யா
வஸதீ꞉ ஸாக்ஷாதக்ஷப்ரவிஷ்டா꞉ கிம்பூத꞉ யஸ்ய தவ பாதஶௌச ஸலில
தேவகங்கா த்ரிஜகத்புநாதியஸ்த்வம் பஞ்சயஜ்ஞதேவதாமூர்த்தி꞉ ஸ த்வம் ஜக
த்குருரிதி॥௨௫॥ ஸர்வாதய꞉ பரிபூர்ணஸிதஜதி தத்ஸ்வாஹாகஜதி
ஆத்மாந꞉ ஸத்யவாச꞉ க்ருதஜ்ஞ꞉ பரம் ஶரணம் க꞉ பண்டிதஸ்ஸமீயாத் கத்தே ஸர்வதோ
ஸர்வாந் பஜதஸ்ஸுஹ்ருத꞉ காமாம்ஶ்ச ததாதி ஆத்மாநமபி ததாதி॥௨௬॥திஷ்ட்யேதி
ந꞉ ப்ரதீதோ(அ)ஸி த்வாம் ப்ராப்ய ஜஹ்யு꞉ ஹர॥௨௭॥௨௮॥ சிந்தி வ꞉ யாஷ்ணாகம்

ஏ ஈச! மூவுலகங்களேயும் பரிசுத்தம் பண்ணக்கூடிய பாததீர்த்த முடையவ ரும் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் மனிதர்கள் முதலிய சர்வ சொரூபியும் ஜகத்குருவு மான அதோக்ஷஜராகிய நீர் எனது கிருகத்திற்குவிஜயஞ்செய்தமையால் எனது கிருகம் முழுமையும் மகா புண்ணியம் பெற்றன. (௨௫)

பஜிப்பவர்களே மித்திரனுகக்கொண்டு அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் முழு மையும் நிறைவேற்றி தன்னிலேமையினின்று மாறுபடாத ஆத்ம சொரூபத்தை அவர்களுக்குத் தந்தருள்கிறீர். (௨௬)

நன்றி மறவாதவரும் பக்தர்களுக்கு மித்திராகி சத்தியவாக்கால்அவர்களை ஆதரிப்பவருமான உம்மைத் தவிர்த்து, பண்டிதருள் யார்தார் பிறரைச் சர ணம் புகுவர். (௨௭)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ ॥௨௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾।
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌃॥௨௯॥
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃॥ ॥௩0॥
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾𑌃।
𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃। ॥௩௧॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃। 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌃। 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵 𑌏𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௩0॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑍍𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌮𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨। 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵। 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌯𑌨𑍍

சுகர் கூறுகிறுர்.

ஏ ஜனர்த்தன! யோகீசுவரர்கள் ஸுரசிரேஷ்டர்கள் இவர்களும் பெறுதற்கரிய உமது வரவு, எனது கிரகத்திற்கு லபித்தது எனததிர்ஷ்டமே. ஆகைபால் எனது மனை பொருள் வீடு பந்து மித்திரர்கள் இவர்களின் மோகபாசமாகிய மாயையைச் சீக்கிரத்தில் சேதித்துவிடும். (உஎ)

இவ்விதம் தமது பக்தன் அக்ரூரர் தம்மைப் பூஜித்துத் துதிக்கையில் பேச்சுகளால் அவரை மயக்குகிறவர்போல் சிரித்து பகவான் கூறுகிறுர். (உஅ)

பகவான் கூறுகிறுர்.

நீர் எனக்குக் குரு, தந்தையின் சகோதரர், எப்பொழுதும் சிலாக்கியமான பந்து, நாங்களோ உமது இரக்கத்துக்கும் ரக்ஷணைக்கும் போஷணைக்கும் தகுதியான பிரஜைகள். (உகூ)

நன்மை பெற விரும்புகிறவர்கள் பூஜார்கர்களும் மகாபாகவதர்களுமான உங்களைப்போன்றவர்களைத்தான் சேவிக்கவேண்டும். சுயகாரியவாதிகள் தேவர்கள் அல்ல. பிற காரியப்பிரியர்களாகிய சாதுக்களே தேவர்களாவார்கள். (௩0)

ஜலமயமான தீர்த்தங்களும் மண்சிலை முதலியவைகளாலாய தேவதைகளும் வெகுகாலம் உபாசித்தபின் பலனைக் கொடுப்பார்கள். சாதுக்களோ அப்பலனைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் அளிக்கிறுர்கள். (௩௧)

𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥
𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌹 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥ ॥௩௩॥
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌨𑌧𑍀𑌃 ।
𑌸𑌮𑍋 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌶𑌗𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ ॥௩௪॥
𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௩௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 [illegible] ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌗𑌜𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑌦𑌂 । 𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌯𑌂 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௩௪ ॥ ௩௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

நீரே நமது மித்திரர்களுக்குள் சிறந்தவர். பாண்டவர்களுக்கு நன்மைபுரிய வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுடையநிலைமையை அறிவதன்பொருட்டு ஹஸ்தினா புரத்துக்குச் செல்லும். (௩௨)

பாண்டவச் சிறுவர்கள் அவர்கள் தந்தை இறந்தபின் தங்கள் அன்னையுடன் அரசனால் பட்டணம் வரவழைக்கப்பட்டு அங்கு வருத்தத்துடன் வசிக்கிறார்களெனக் கேட்கிறோம். (௩௩)

அம்பிகையின் பிள்ளையும் குருடனுமான அரசன் (திருதராஷ்டிரன்) துஷ்டர்களாகிய தன்னுடைய மக்களின் வசப்பட்டிருப்பதால் தம்பி பிள்ளைகளாகிய அச்சிறுவர்களிடத்தில் இரக்கங்கொண்டு அவர்களைச் சமநிலையில் வைக்கவில்லை.

நீர் சென்று அவர்களுடைய நிலைமையின் மேன்மை தாழ்மையை அறிந்து வாரும். அறிந்தபின் அவர்கள் சுகமுறும்படி தக்க ஏற்பாடு செய்வோம். (௩௫)

சுகர்கூறுகிறார்.

ஈசுவரராகிய ஹரியானவர் இவ்விதம் அக்ரூரருக்கு கட்டளை யிட்டு பலராமர் உத்தவர் இவர்களுடன் தமது கிருகம் சென்றார். (௩௬)

48-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे

प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

स गत्वा हास्तिनपुरं पौरवेन्द्रयशोऽङ्कितम् ।
ददर्श तत्राम्बिकेयं सभीष्मं विदुरं पृथाम् ॥ ௧ ॥
सहपुत्रं च बाह्लीकं भारद्वाजं सगौतमम् ।
कर्णं सुयोधनं द्रौणिं पाण्डवान् सुहृदोऽपरान् ॥
यथावदुपसङ्गम्य बन्धुभिर्गान्दिनीसुतः ।
सम्पृष्टस्तैः सुहृद्वार्तां स्वयं चापृच्छदव्ययम् ॥ ௩ ॥

[illegible]

49-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அக்ரூரர் அந்த இராஜ சிரேஷ்டருடைய கீர்த்திப்ரதாபம் விளங்கும் அஸ்தினாபுரத்தை யடைந்து, அங்கு பீஷ்மருடன் கூட விருக்கும் திரிதராஷ்ட்ரனையும் விதுரனையும் குந்தியையும் கண்டார். (௧)

பிறகு (அக்ரூரர்) பாஹ்லிகனையும் அவன் மகன் ஸோமதத்தனையும் துரோணாசாரியரையும் கிருபாசாரியரையும் கர்ணன் சுயோதனன் அசுவத்தாமா பாண்டவர்கள் மற்றுமுள்ள சிநேகிதர்கள் யாவரையும் முறைப்படி கண்டார். காந்தினீசுதராகிய அக்ரூரரும் அவர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் குசலப்பிரச்னஞ்செய்து கொண்டார்கள். (௨-௩)

𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌲𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌤𑍇𑌜 𑌓𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌸𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌖𑍍𑌯𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰 𑌏𑌵 𑌚 ॥ ॥௬॥

𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ॥௭॥

॥ 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇 ।
𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌮𑌯𑌸𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚 ॥ ॥௮॥

𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 । 𑌅𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌜 𑌓𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible]
[illegible] — 𑌪𑍃𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible]
[illegible] ॥௭॥ 𑌅𑌪𑍀
𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 । 𑌜𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ [illegible]

துன்மார்க்கர்களான புத்திரர்களை யுடையவனும், தைரிய மற்றவனும், துஷ்டர்களுடைய விருப்பத்துக்கு இசைந்து நடப்பவனுமான திருதராஷ்டர அரசனுடைய நடத்தைபையும், பாண்டவர்களிடத்தில் பொருந்தியிருக்கும்தேஜஸ், பராக்ரமம் பலம் வீரியம்வினயம் முதலிய பல நற்குணங்கள், பிரஜைகளிடத்தில் (அவர்கள் காட்டும்) அன்பு இவைகளின் பொருமையால் அவன் செய்யவிரும்பியுள்ளதையும் அறிவதற்காக அக்ரூரர் சில மாதங்கள் (அவ்விடம்)வாசஞ்செய்தார். (௪-௫)

அப்பொழுது குந்திதேவியும் விதுரரும் (தங்கள் குழந்தைகளுக்கு) துரியோதனுதிகள் விஷ மூட்டியது முதலிய தீச்செயல்களை அக்ரூரரிடம் தெரிவித்தார்கள். (௬)

குந்திதேவியானவள், தன் பிறப்பையும் (தான் பாண்டுவுக்கு மனையாட்டியாகப்) புகுந்த நிலைமையையும் நினைத்துக் கண்களில் நீர் தளும்பத் தன்சகோதரனுகிய அக்ரூரரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறுகிருள். (௭)

குந்தி கூறுகிருள்.

ஏ சௌம்மிய! எனது தாய் தந்தையர், சகோதர சகோதரிகள், அவர்கள் புத்திரர்கள், குல ஸ்திரிகள் தோழி இவர்கள் எங்களை நினைத்து வருகிருர்களா?

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌪𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑌿𑌵 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௧௧॥

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௧௨॥

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾 ॥ ॥௧௩॥

𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌪𑌃॥௯॥𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿॥𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌮𑌾𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌕𑌿𑌂 ॥ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿।𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿॥𑌹𑍇𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋
𑌗𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌹𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍। 𑌹𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌲𑌕।𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌸𑍀𑌦
𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌵𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 ॥௧௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌪𑌵
𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍॥௧௨॥ 𑌨𑌮𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌤𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯।𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯।𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯।𑌯𑍋
𑌗𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇॥௧௩॥𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌾𑌽𑌹𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌾𑌽𑌹𑌂𑌪𑌾𑌂𑌡𑍁𑌃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾

என் சகோதரன் புத்திரனும் பக்தவத்ஸலனும் சர்வலோக சரண்யனுமாகிய கிருஷ்ணபகவானும் அம்புஜாட்சனுகிய பலராமரும் தங்களுடைய அத்தை புத்திரர்களை நினைக்கிறார்களா? (௯)

பல செந்நாய்க் கூட்டத்தின் இடையே அகப்பட்ட பெண்மான் போல் சத்ருக்களுக்கிடையிலிருந்து வருந்தும் என்னையும் தந்தையை யிழந்த எனது குழந்தைகளையும் வாய் வார்த்தைகளாலாவது சமாதானஞ் செய்வார்களா? (௧௦)

ஏ கிருஷ்ண! ஏ கிருஷ்ண! மஹாயோகின்! ஏ விசுவபாவன! ஏ விசுவாத்ம! கோவிந்த! குழந்தைகளுடன் வருந்தி உம்மைச் சரணம் புகுந்த என்னை ரக்ஷியும். (௧௧)

ஜனன மரண சம்ஸாரத்துக்குப் பயந்தவர்களுக்கு முக்தியா நந்தமுதவும் உமது பாதாம்புஜத்தைத் தவிர மனிதர்களுக்கு சரணமடையத்தக்கது வேறொன் றுள்ளதென்று நான் நினைக்கவில்லை. (௧௨)

சுத்தராயும் யோகீசுவரராயும் யோகரூபராயும் பிர்மமுமாயிருக்கிற உமக்கு நான் வணங்குகிறேன். உம்மையே சரணமடைந்தேன். (௧௩)

|| ஶ்ரீஶுக: ||

இத்தமநுஸ்ம்ருத்ய ஸ்வஜநம் க்ருஷ்ணம் ச ஜகதீஶ்வரம் |
ப்ராருதத்து:கிதா ராஜந் பவதாம் ப்ரபிதாமஹீ | ||௧௪||

ஸமது:கஸுகோऽக்ரூரோ விதுரஶ்ச மஹாயஶா: |
ஸாந்த்வயாமாஸது: குந்தீம் தத்புத்ரோத்பத்திஹேதுபி: | ||௧௫||

யாஸ்யந் ராஜாநமப்யேத்ய விஷமம் புத்ரலாலஸம் |
அவதத்ஸுஹ்ருதாம் மத்யே பந்துபி: ஸௌஹ்ருதோதிதம் | ||௧௬||

|| அக்ரூர: ||

போ போ வைசித்ரவீர்ய த்வம் குரூணாம் கீர்த்திவர்தந |
ப்ராதர்யுபரதே பாண்டாவதுநாஸநமாஸ்தித: || ||௧௭||

ப்ராருதத்து:கிதேத்யாதி ||௧௪|| ஸமேதி | ப்ருதயா ஸஹ ஸமே து:கஸுகே யஸ்ய ஸ: | தஸ்யா: புத்ராணாமுத்பத்திஹேதுபி: ஜநகைர்யமாநிலேந்த்ராதிபி: தத்கதைர்வேதி யாவத் ||௧௫|| யாஸ்யந்நிதி | பந்துபிர்தார்தராஷ்ட்ராதிபி: ஸௌஹ்ருதேநோதிதாமுக்தாம் வசமவததிதி ||௧௬|| போ போ இதி | ப்ராதர்யுபரதே பாண்டாவிதி பாம்ஶோ: பரோக்ஷஸ்வராஜாஸநம் ஸமாஸ்தித இதி கடாக்ஷ: ||௧௭|| ஸ ... தயா ப்ரவ்ருத்தோ ந: ஶ்ரேயோऽவாப்ஸ்யஸீத்யாஹ த்வயேதி ... ||௧௮|| ... ||௧௯|| ...

சுகர் கூறுகிறார்.

அரசனே! உனது தந்தையின் பிதாமகியாகிய குந்திதேவி, ஜகதீசனுகிய கிருஷ்ணபகவானையும் மற்றுமுள்ள பந்துக்களையும் நினைத்து இவ்விதம் வருந்தியழுதாள். (௰௪)

அவளுக்குச் சமமான சுகதுக்கங்களை யடைந்த அக்ரூரரும் மகா கீர்த்தி பெற்ற விதுரரும் பாண்டவர்கள் உற்பத்திக்குக் காரணமாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வார்த்தையைக்கூறிச் சமாதானப்படுத்தினர்கள். (௰௫)

பின்பு அக்ரூரர் பிரயாணப்பட்டுப்போக நினைத்து, மக்களிடத்தில் அன்பு பாராட்டித், தன் ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறி நடக்கும் அரசன் பக்கம் சென்று, இராம கிருஷ்ணர்கள் அன்புடன் கூறிய சங்கதிகளை அவனுக்குத் தெரிவித்தார்.

அக்ரூரர் கூறுகிறார்.

ஒப்! ஒப்! விசித்ரவிரியன் புத்திரரே! குருவம்சத்தின் கீர்த்தியைப்பெருக்குகிறவரே! உமது சகோதரராகிய பாண்டு இறந்தபின், இப்பொழுது அவ்வாசனத்தில் நீர் இருந்துவருகிறீர். (௰௭)

த⁴ர்மேண பாலயந்நுர்வீம் ப்ரஜாஶ்ஶீலேந ரஞ்ஜயந்।
பார்தா²ந்ஸம: ஸ்வேஷு ஶ்ரேய: கீர்திமவாப்ஸ்யஸி॥ ॥௧௮॥
அந்யதா² சாசரம்ஸ்து லோகே க³ர்ஹிதோ யாஸ்யஸே தம:।
தஸ்மாத்த்வமேவ வர்தஸ்வ பாண்ட³வேஷு ஸுதேஷு ச॥ ॥௧௯॥
நேஹ சாத்யந்தஸம்வாஸ: கஸ்யசித்கேநசித்ஸஹ।
ராஜந்நபி ஸ்வதே³ஹேந கிம் து ஜாயாத்மஜாதி³பி⁴:॥ ॥௨௦॥
ஏக: ப்ரஸூயதே ஜந்துரேக ஏவ ப்ரலீயதே।
ஏகோ(அ)நுபு⁴ங்க்தே ஸுக்ருதமேக ஏவ ச து³ஷ்க்ருதம்॥ ॥௨௧॥
அத⁴ர்மோபசிதம் வித்தம் ஹரந்த்யந்யே(அ)ல்பமேத⁴ஸ:।
ஸம்போ⁴ஜநீயாபதே³ஶைர்ஜலாநீவ ஜலௌகஸ:॥ ॥௨௨॥

ஸர்வம் ஸ்யாதி³த்யாஹ-நேஹேதி॥ அத்யந்தம் நித்யம்ஸம்வாஸ: ஸஹாவஸ்தி²தி:॥௨௦॥ தத்ர தாவத்ப்ரத்ருதிரணயோஸ்ஸ்வதே³ஹஸ்யாபி கேநாபி ஸாஹித்யம் நாஸ்தீத்யாஹ-ஏக இதி॥௨௧॥ கிம் ச யதா² ச ஸஹவஸந்தி ததா²பி கேஷாம்சித் [illegible] தவித்தாபஹாரிதயா புத்ரா நாஶஹேதவ ஏவேத்யாஹ-அத⁴ர்மேதி ஸம்போ⁴ஜநீயா: போஷ்யா: புத்ராத³ய இதி வ்யபதே³ஶை: க்ருத்வா யே(அ)ல்பமேத⁴ஸ்ய வித்தம் ஹரந்தி। ஜலௌகஸோ மத்ஸ்யா ஜீவநஹேதூநி ஜலாநி யதா² தத்³வத்³த⁴ரந்தி தத்³வதி³தி பா⁴வ:॥௨௨॥ கிஞ்ச யாநேவம் போஷயதி தேய[illegible] [illegible] ம்ருதா ஜீவந்தோ(அ)பி வா தம் பரித்யஜந்தீத்யாஹ-போஷணாதீதி। ஸ்வப³

தர்மநெறிதவருமல் பூமியைப் பரிபாலிப்பது, பிரஜைகளை நற்குணத்தினல் சந்தோஷப்படுத்துவது, யாவரையும் சமமாகபாவிப்பது ஆகிய மூன்றுகுணங்களையும் காத்து வருவீரேயாகில் நன்மையையும் கீர்த்தியையும் பெறுவீர். (௰அ)

இவைகளுக்கு விரோதமாக நடந்து வருவீரேயாகில், உலகத்தில் இகழ்ச்சியையடைந்து, பிறகு நரகத்தையும் அடைவீர். ஆகையால், பாண்டவர்களிடத்திலும் பிள்ளைகளிடத்திலும் சமமாகவிருந்துவாரும். (௰௯)

அரசனே! ஒருவன் எப்பொழுதும் மற்றொருவனுடன் நெடுங்காலம்சேர்ந்து வசிப்பதென்பது முடியாத காரியம். தன் சரீரத்தோடிருப்பதும், அவ்விதமே பெண்டு பிள்ளைகளோடிருப்பதைப்பற்றிக் கேட்கவும்வேண்டுமா? (௨௰)

ஒருவன் ஒருவனுகவே ஜனிக்கிறுன். ஒருவன் மரிப்பதும் ஒருவனுகவே, புண்ணியம் அனுபவிப்பவனும் ஒருவனே; பாபமனுபவிப்பவனும் ஒருவனே. ௨௧

சிலர் தங்கள் குடும்பபோஷணையை நிபமாக வைத்துக்கொண்டு புத்திஹீனனுடைய பொருளை அதர்மமாக அபகரிக்கிறுர்கள். இது ஜலஜந்துக்கள் தங்கள் ஜீவனுதாரமாயுள்ள ஜலத்தை அபகரிப்பதை யொக்கும் (௨௨)

पुष्णाति यानधर्मेण स्वबुद्ध्या तमपण्डितम्।
तेऽकृतार्थं प्रहिण्वन्ति प्राणा रायः सुतादयः॥ ॥२३॥

स्वयं किल्बिषमादाय तैस्त्यक्तो नार्थकोविदः।
असिद्धार्थो विशत्यन्धं स्वधर्मविमुखस्तमः॥ ॥२४॥

तस्माल्लोकमिमं राजन् स्वप्नमायामनोरथम्।
वीक्ष्यायम्यात्मनात्मानं समः शान्तो भव प्रभो॥ ॥२५॥

॥धृतराष्ट्रः॥

यथा वदति कल्याणीं वाचं दानपते भवान्।
तथानया न तृप्यामि मर्त्यः प्राप्य यथामृतम्॥ ॥२६॥

[illegible] ॥२३॥ [illegible] ॥२४॥ तस्मादिति॥ [illegible] ॥२५॥ यथेति॥ [illegible] ॥२६॥ तथेति॥ [illegible]

தன்னுடையவை என்கிற அபிமானத்துடன் ஒருவனல்அதர்மயாக போஷிக்கப்படுவனவாகிய மக்கள், பணம், பிராணன் இவைகள் தங்களுடைய சுகத்தை அவன் அனுபவிக்கு முன்னமே விலகிவிடுகின்றன. (௨௩)

மதியீனனுகிய அவன் தன் தருமத்தில் பராமுகமாக விருந்து பாபத்தைய டைவதுமன்றி, அவைகளினின்றும் பிரிந்து சுகத்தையுமிழந்து, அந்ததமஸ் என்கிற நரகத்தைபடைகிறுன். (௨௪)

ஆகையால் அரசனே ! இவ்வுலகத்தை கனவு மாயை மனோராஜ்யம் இவைகளாகவே அறிந்து தனக்குத்தானே அடங்கி (யாவரையும்) சமமாகப்பார்த்து சாந்த சிலராகவிரும் என்று கூறினர். (௨௫)

திருதராஷ்ட்ரன் கூறுகிறுன்.

எ தானபதியாகிய அக்ரூரரே ! நன்மை பயக்கும் உமது வார்த்தைகளைக் கேட்ட நான் அமிர்தத்தையடைந்தும் திருப்தியடையாத ஒருவனுக்குச் சமான மாக விருக்கிறேன். (௨௬)

तथापि सूनृता सौम्य हृदि न स्थीयते चले।
पुत्रानुरागविषमे विद्युत्सौदामनी यथा॥ ॥௨௭॥

ईश्वरस्य विधिं को नु विधुनोत्यन्यथा पुमान्।
भूमेर्भारावतराय योऽवतीर्णो यदोः कुले॥ ॥௨௮॥

यो दुर्विमर्शपथया निजमाययेदं
सृष्ट्वा गुणान् विभजते तदनुप्रविष्टः।
तस्मै नमो दुरवबोधविहारतन्त्र-
संसारचक्रगतये परमेश्वराय॥ ॥௨௯॥

श्रीशुकः।

इत्यभिप्रेत्य नृपतेरभिप्रायं स यादवः।
सुहृद्भिः समनुज्ञातः पुनर्यदुपुरीमगात्॥ ॥௩௰॥

रेत्यर्थः॥௨௭॥ नन्वेवं जानतोऽपि कथमयं मोहो मोह इति चेत्
तत्राह-ईश्वरस्येति। विधिं विधानं मायाशक्तिं यावत् कः पुमान्
विधुनोति न कोऽपीत्यर्थः॥௨௮॥ कथंभूतस्येश्वरस्य। तदाह। दुर्वि
मर्शपथया अवितर्क्यमार्गया गुणान् कर्माणि तत्फलानि च विभजते विवि
नक्ति। दुरवबोधो यो विहारः क्रीडालक्षणं तन्त्रं प्रधानं
मूलकारणं यस्य संसारचक्रस्य ततएव तस्य गतिः प्रवृत्तिस्तस्मै

ஆகிலும், ஏஸௌம்ய! புத்திரவாஞ்சையால் சஞ்சல சுபாவமுள்ள ஒழுங்குதப்பிய என் நெஞ்சத்துள் இந்த நற்சொற்கள் பிரகாசிக்கும் மின்னல் போல் ஸ்திரமாயிருப்பதில்லை. (௨௭)

ஈசுவரனது கட்டளையை யார் மாற்றவல்லவர்? பூபாரந்தீர்க்க யதுகுலத்தில் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவதரித்திருக்கிறார். (௨௮)

உத்தேசத்துக் கட்டாத மார்க்கமான தமது மாயாசக்தியைக் கொண்டு இவ்வுலகத்தை சிருஷ்டித்து அதனுள்ளும் வியாபித்து அதன் குணங்களைப் பலவிதமாகப் பிரித்தவரும் உண்மையறிய வொண்ணாத விளையாட்டின் காரணமாக வேற்பட்ட இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தைச் செலுத்துகிற வருமான பரமேசுவரர்க்கு என் நமஸ்காரம் கூறுக என்றான். (௨௯)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ குருகுல சிரேஷ்டனே! சற்புத்தியுள்ள மாதவராகிய அக்ரூரர் இவ்விதம் அரசனது அபிப்பிராயத்தையறிந்து, அவனது அனுமதி பெற்று திரும்பி யது

ஶஶாஸ ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் த்ருதராஷ்ட்ரவிசேஷ்டிதம் ।
பாண்டவாந் ப்ரதி கௌரவ்ய யதர்த்தம் ப்ரேஷித: ஸ்வயம் ॥ ॥௩௰௧॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே அஷ்டாதஶஸாஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் பாரமஹம்ஸ்யாம்
ஶ்ரீவையாஸிக்யாம்
ஶ்ரீஹயக்ரீவப்ரஹ்மவித்யாயாம்
தஶமஸ்கந்தே
ஏகோநபஞ்சாஶோऽத்யாய:.

நநு இதி॥உக॥ இதீதி॥ ஸுபோதே து ஜ்ஞாத்வா ॥௩௰॥௩௰௧॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தவ்யாக்யாயாம்
ஶ்ரீவாத்ஸ்யவீரராகவவிதுஷா விரசிதாயாம் பாகவதசந்த்ரிகாயாம்
ஏகோநபஞ்சாஶத்தமோऽத்யாய:.

தஶமஸ்கந்தவ்யாக்யேயம் வீரராகவஶக்தித: ।
யதோக்தம் பகவதா யாதி நாஸ்தி தஸ்யாபராதகர:.

வாஸுதேவ: ப்ரஸீதது.

.புரம் அடைந்து தம்மையனுப்பின காரியமாகிய பாண்டவர்களைப்பற்றிய திருத ராஷ்ட்ரன் செய்கைளை இராம கிருஷ்ணர்களுக்குக் கூறினர். (௩௰-௩௰க)

49-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

𑍐.

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯

𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 [illegible] 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌪𑌾𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍇

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃

ஸ்ரீமத்பாகவதம்.

தசமஸ்கந்தம்.

உத்தரார்த்தம்.

ஸ்ரீ தரீய வ்யாக்யானத்துடன்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ-எஸ். ராஜா சாஸ்திரியார்
அவர்களால்

"வாணீ பூஷணம்" பிரஸ் மானேஜர்
வரகவி. திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதி அவர்களின்
உதவியைக்கொண்டு தமிழில்
மொழி பெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை திருவல்லிக்கேணி
எ.வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி ப்ரொப்ரைடர்,
எ. வைத்திநாதையரால்

சென்னை திருவல்லிக்கேணி
"வாணீ பூஷணம்" பிரஸ்ஸில்"
பிரசுரிக்கப்பட்டது.
1910

௨

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾. 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾.

௫௦ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨 [illegible] 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃
𑌅𑌜𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 [illegible] 𑌯𑌾𑌦𑌵𑍈𑌃 ॥

௫௧ 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 [illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑌵𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 [illegible] ॥
[illegible] ।
𑌹𑌰𑌿𑌃 [illegible] ॥ ௧௫

௫௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 [illegible] 𑌗𑌤𑌃 [illegible] ।
[illegible] 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 [illegible] ॥ ௨௯

௫௩ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 [illegible] ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 [illegible] ॥ ௪௦

௫௪ 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌥 [illegible] 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂
[illegible] ॥ ௫௨

௫௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 [illegible] ।
𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌣 [illegible] ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨 [illegible] 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ।
[illegible] ॥ ௬௫

௫௬ 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 [illegible] ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௩

௫௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍁 [illegible] ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 [illegible]
[illegible] ॥

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰[illegible] 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 [illegible]।
𑌉𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 [illegible]॥ ௮௬

௫௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇[illegible] 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌳𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌳𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌜[illegible] 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌣𑍈𑌷𑍀𑌤𑍍।
[illegible]॥ ௯௫

௫௯ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible]।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍
𑌪𑌰𑌿𑌣𑍀𑌯 [illegible]।
[illegible] 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁
[𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍॥ ௧௦௬

௬௦ 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑍋𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 [illegible]॥
[illegible]।
[illegible]॥ ௧௧௬

௬௧ 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 [illegible]
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌚 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 [illegible]॥
[illegible]।
𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 [illegible]
[illegible]॥ ௧௩௪

௬௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 [illegible]।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌬𑌾𑌣𑍇𑌨 [illegible]॥ ௧௪௪

௬௩ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 [illegible] 𑌬𑌾𑌣 [illegible]।
[illegible] 𑌬𑌾𑌣 𑌬𑌾𑌹𑍂 [illegible]
[illegible]।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌬𑌾𑌹𑍂 [illegible]।
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 [illegible]॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤 [illegible]।
[illegible]
[illegible]।
[illegible]॥ ௧௫௧

௬௪ 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑍃𑌗𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑌮𑍋𑌚𑌯𑌤𑍍।
[illegible]

𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍॥ 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌤𑌤 𑌮𑍇𑌨𑌾
𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜
𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃 ௧௬௫

௬௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃। 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾
𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌵𑍀𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑍍॥
𑌰𑌾𑌜𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌃।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌗𑌤𑌕𑍁𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌰॥ ௧௭௫

௬௬ 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌾
𑌹𑌰𑌿𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌯𑌾
𑌶𑌿𑌶𑌮𑍍॥ ௧௮௨

௬௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍇𑌵𑌤𑌕𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌵𑌯𑌶𑌿𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌯𑍁𑌃 ௧௯௦

௬௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿।
𑌧𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇॥ ௧௯௫

௬௯ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌗𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤
𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑍁। ௨௦௫

௭௦ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿। 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍇। 𑌜𑌗𑌦𑍍
𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿
𑌕𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥ ௨௧௫

௭௧ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍀𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁। 𑌕𑍃
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ௨௨௮

௭௨ 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍇।
𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍀𑌮𑍇𑌨𑌾𑌵𑌾𑌦𑌯𑌦𑌸𑌿𑌃॥ ௨௩௦

௭௩ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌹𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌶𑌾𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌧𑍍𑌵𑌾
𑌨𑌾𑌗𑌤𑌃। 𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌂𑌧𑌘𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌤𑍍
𑌵𑌤𑍀𑌨𑍁। 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪
𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌯𑌤𑌃॥ ௨௫௨

௭௪ 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌚 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ ௨௬௦

௭௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌸𑍁𑌯𑍋
𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌹𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௭௨

௭௬ 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾
𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯
𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑍀 𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௮௧

௭௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇
𑌨𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌸𑍌𑌭𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௮௮

௭௮ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌥𑌮𑍍 । 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌹𑌲𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌲𑍀𑌃 ॥ ௨௯௯

௭௯ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌬𑌲𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑍇 । 𑌨𑌿𑌹
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩௦௫

௮௦ 𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 । 𑌸𑌂
𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌣𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌸𑌕𑌾𑌲𑌜𑌮𑍍 ॥ ௩௧௧

௮௧ 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍃𑌥𑌕𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 ॥ ௩௨௧

௮௨ 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇𑌽𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌃 ॥ ௩௩௦

௮௩ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌰𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃 ॥ ௩௪௨

௮௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 । 𑌵𑌸𑍁
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௫௪

௮௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇𑌽𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌤𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇
𑌨𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍁। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃॥ ௧௭௦

௮௬ 𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌜𑌯𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌯
𑌚। 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃॥ ௧௮௬

௮௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌵𑌾𑌦𑌤𑌃। 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌚 𑌤𑌪𑍋𑌵𑍃𑌤𑍇।
௮௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇। ௨௧௭

௮௯ 𑌨𑌵𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇। 𑌪𑌰𑍀
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌣𑌿𑌜𑌃
𑌹𑍍𑌯𑌮𑍂𑌃॥ 𑌮𑍃𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤
𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃। 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑍁
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍॥ 𑌶𑌿𑌶𑌾𑌵𑌦𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌹𑍀𑌵𑌧𑍇। 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌰𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍌। ௨௨௭

௯௰ 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃।
𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥ ௨௩௧

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌥𑌾
𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃.

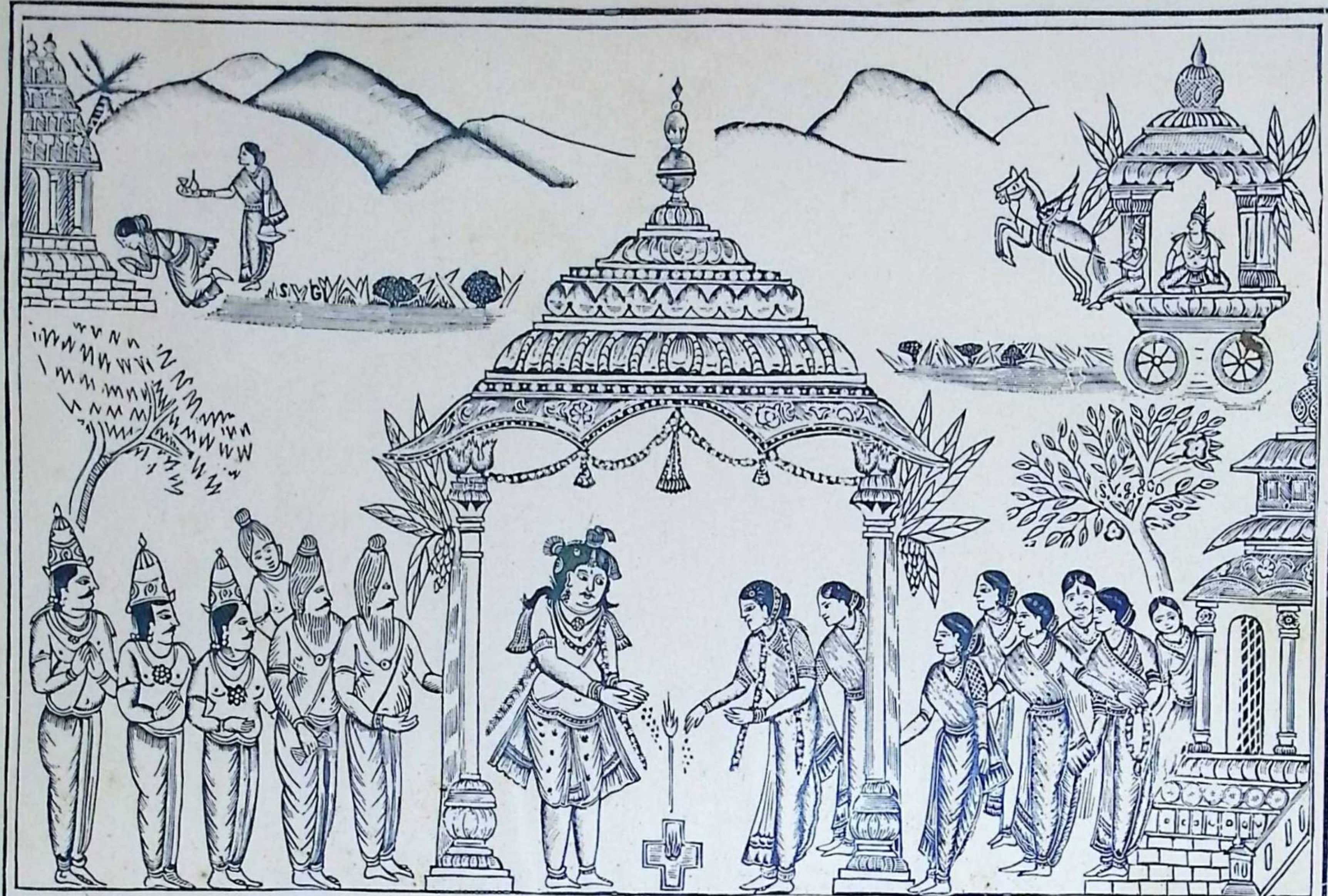
—∘∘※∘∘—

ஸ்ரீமத் பாகவத தசமஸ்கந்த

உத்தரார்த்த அட்டவணை

உத்தரார்த்த அட்டவணை

முற்றிற்று.



ருக்மிணீ கல்யாணம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨
[illegible]𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃.

𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌥𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌈𑌯𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥௧॥
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌗𑌧𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍇।
𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍈𑌧𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥ ॥௨॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍॥
𑌕𑌪𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌪𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌏𑌵 𑌤𑍆 𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍀 ॥
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑍇 । 𑌈𑌯𑌤𑍁𑌃 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥

தசமஸ்கந்தம் — உத்தரார்த்தம்.

50-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

பரதசிரேஷ்ட! கம்ஸன் இறந்தபிறகு அவனுடைய மனைவிகளாகிய அஸ்தி, பிராப்தி, இவ்விருவரும் மிக்க வருத்தமடைந்து தங்கள் தாய் வீடு சென்றார்கள். (௧)

அவர்கள் இருவரும் தங்கள் தந்தை மகதராஜனாகிய ஜராசந்தனுக்குத் தாங்கள் வைதவ்யம் அடைந்ததைத் தெரிவித்து வருத்தமுற்று, அதன் காரண முழுவதையுங் கூறினார்கள். (௨)

ஸ தத³ப்ரியமாகர்ண்ய ஶோகாமர்ஷயுதோ ப்⁴ருஶம்।
அயாத³வீம் மஹீம் கர்தும் சக்ரே பரமமுத்³யமம்॥ ॥௩॥

அக்ஷௌஹிணீபி⁴ர்விம்ஶத்யா திஸ்ருபி⁴ஶ்சாபி ஸம்வ்ருத:।
யது³ராஜதா⁴னீம் மது²ராம் ந்யருத⁴த்ஸர்வதோ தி³ஶம்॥ ॥௪॥

நிரீக்ஷ்ய தத்³ப³லம் க்ருஷ்ண உத்³வேலமிவ ஸாக³ரம்।
ஸ்வபுரம் தேன ஸம்ருத்³த⁴ம் ஸ்வஜனம் ச ப⁴யாகுலம்॥ ॥௫॥

சிந்தயாமாஸ ப⁴க³வான் ஹரி: காரணமானுஷ:।
தத்³தே³ஶகாலானுகு³ணம் ஸ்வாவதாரப்ரயோஜனம்॥ ॥௬॥

॥ஶ்ரீப⁴க³வானு॥

ஹநிஷ்யாமி ப³லம் ஹ்யேதத்³பு⁴வி பா⁴ரம் ஸமாஹிதம்।
மாக³தே⁴ன ஸமானீதம் வஶ்யானாம் ஸர்வபூ⁴பு⁴ஜாம்॥ ॥௭॥

ஸ இதி॥ கம்ஸே ஶோக: க்ருஷ்ணே அமர்ஷ: தாப்⁴யாம் யுத: ॥௩॥ அக்ஷௌஹிணீபி⁴ரிதி॥ ந்யருத⁴த் அருணோத்॥௪॥ நிரீக்ஷ்யேதி॥ தத்³ப³லம் ஸைன்யம் உத்³வேலம் அதிக்ராந்தமர்யாத³ம் ஸாக³ரமிவ தேன தத்³ப³லேன ஸம்ருத்³த⁴ம்॥௫॥ சிந்தயாமாஸேதி॥ கிம் ப³லமேவ ஹனிஷ்யாமி மாக³த⁴ம் மாக³த⁴ம் வா ஹத்வா ப³லம் ஹ்ருணாமி। யத்³வா ஸமாக³தாஸ்ஸர்வான் ஹநிஷ்யாமீதி சிந்தயாமாஸ। ந ஸ்வப்ரயோஜனம் ஜ்ஞாபயிதும் யுக்தம் தத³ஹ। காரணமானுஷ இதி ஹேது: பா⁴ராவதார காரணேன மானுஷ: ந து கர்மத இதி॥௬॥ ஏவம் சிந்தயாமிவிதி³த்ய

ஏ பூபதியே! ஜராஸந்தன் இந்த அசுபத்தைக் கேட்டதும் மிக்க வருத்தமடைந்து கோபங்கொண்டு பூலோகத்தில் யாதவப்பூண்டே இல்லாமற் செய்யவேண்டுமென்று தக்க பிரயத்தனஞ் செய்தான். (௩)

அவன் இருபத்துமூன்று அக்ஷௌகிணி சேனைகள் சூழப் புறப்பட்டு யது ராஜதானியாகிய மதுரா பட்டணத்தை வளைத்து முற்றுகைபோட்டான். (௪)

கரைகடந்த கடல்போல் வந்து (மதுராபுரியை) சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஜராசந்தனுடைய சேனையையும் அதைக்கண்டு பிரஜைகள் பயமடைந்திருப்பதையும் பார்த்து,காரணமானுஷராகிய பகவான் ஹரி,அத்தேச காலோசிதமாகவும் தமது அவதாரப் பிரயோசனமாகவும் பின் வருமாறு யோசிக்கலானார். (௫-௬)

பகவான் யோசிக்கிறார்.

ஜராசந்தன் தன்னுடைய சேனைகளையும் தன்னைச்சேர்ந்தசிற்றரசர்களுடைய அக்ஷௌகணிகணக்கான காலாட்படைகள்குதிரைகள் ரதங்கள் யானைகள் முதலியவைகளையும் வரவழைத்திருப்பது பூமிக்கு மிக்க பாரமாக இருக்கிறது. ஆகை

அக்ஷௌஹிணீபி⁴ஸ் ஸம்வ்ருதம் ப⁴டாஶ்வரத²குஞ்ஜரை:।
மாக³த⁴ஸ்து ந ஹந்தவ்யோ பூ⁴ய: கர்தா ப³லோத்³யமம்॥ ‖௮‖

ஏதத³ர்தோ²ऽவதாரோऽயம் பூ⁴பா⁴ரஹரணாய மே।
ஸம்ரக்ஷணாய ஸாதூ⁴நாம் க்ருதோऽந்யேஷாம் வதா⁴ய ச ‖௯‖

அந்யோऽபி த⁴ர்மரக்ஷாயை தே³ஹஸ் ஸம்ப்⁴ரியதே மயா।
விராமாயாப்யத⁴ர்மஸ்ய காலே ப்ரப⁴வத: க்வசித்॥ ‖௧௦‖

‖ ஶ்ரீ ஶுக: ‖

ஏவம் த்⁴யாயதி கோ³விந்த³ ஆகாஶாத்ஸூர்யவர்சஸௌ।
ரதா²வுபஸ்தி²தௌ ஸத்³ய: ஸஸூதௌ ஸபரிச்ச²தௌ³॥ ‖௧௧‖

ஆயுதா⁴நி ச தி³வ்யாநி புராணாநி யத்³ருச்ச²யா।
த்³ருஷ்ட்வா தாநி ஹ்ருஷீகேஶஸ் ஸங்கர்ஷணமதா²ப்³ரவீத்॥ ‖௧௨‖

ப்ரத²மம் பக்ஷம் நிரூபிதவாந் தமேவாஹ வத⁴ம் ஹி... ஹநிஷ்யாமீதி ‖ ௭ ‖ அக்ஷௌஹிணீபி⁴ரிதி। ப³லோத்³யமம் கர்தா கரிஷ்யதி ‖ ௮ ‖ நந்வேதாவ ஹந்தவ்யஸ்தத்ராஹ। ஏதத³ர்த²மிதி। ஏதத்³த்³வயமேவ த்³ருஷயதி பூ⁴பா⁴ரஹரணாயேதி ‖ ௯ ‖ அந்யதே³தத³ர்தோ²ऽவதார இத்யுபலக்ஷணமித்யாஹ- அந்ய இதி। ப்ரப⁴வத: உத்³ப⁴வத: ‖௧௦‖ ஏவமிதி ‖ ஸஸூதௌ ஸாரதி²ஸஹிதௌ பரிச்ச²த³: பரிகர: த்⁴வஜகவசாதி³: தத்ஸஹிதௌ ‖௧௧‖௧௨‖ ப்ரேர்யேதி‖ ௯ம்

யால் அவைகளைமட்டும் முதலில் அழிப்போம். மறுபடியும் அவன் இவ்வளவு சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண்டுவருவதினிமித்தம் அவனைவிட்டுவிடுவோம்.(எ-அ)

நாம் அவதரித்திருப்பது துஷ்டர்களை வதைத்து, பூபாரத்தைக் குறைத்து சாதுக்களைக் காப்பதற்கன்றோ? (கூ)

இவ்விதம் இன்னொருதடவை அதர்மங்களை யடக்கித் தர்மபரிபாலனம்செய் வதற்காக நாம் சரீரமெடுப்போம். (ω)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அச்சுத பகவான் யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது புராதனங்களான திவ்யாயுதங்களும் பரிச்சதமும்(யுத்தகாலத்தில் தரிக்கும் கவசமுதலியவைகள்) நிறைந்த சூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய இரண்டு இரதங்கள் இரண்டுசாரதிகளோடு தற்செயலாய் ஆகாசத்திலிருந்து வந்து அவர்முன் தோன்றின. இந்த இரதங்களைப் பார்த்ததும் கிருஷ்ணபகவான் சங்கர்ஷணரிடம் பின் வருமாறு கூறினர். (௧௧-௧௨

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌏𑌷 𑌤𑍇 𑌰𑌥 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚॥ ॥௧௩॥

𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰।
𑌏𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌕𑍁𑌰𑍁॥ ॥௧௪॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑍌 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑍌 𑌰𑌥𑌿𑌨𑍌 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌮𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑍌 𑌬𑌲𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍌॥ ॥௧௫॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃॥ ॥௧௬॥

𑌤𑌾𑌵𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌗𑌧𑍋 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌮।

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂॥௧௩॥௧௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑍌 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌕𑌵𑌚𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌 ௧௫॥௧௬॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌹𑍇𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌨𑌨𑍇𑌹𑍁𑌣𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌤𑍀𑌤𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿

பிரபுவே! உமது பரிபாலனத்திலிருந்து வரும் யதுக்களுக்கு இப்பொழுது நேரிட்டிருக்கும் விசனத்தைப் பார்த்தீரா? நமக்குப் பிரியமான ஆயுதங்கள் நிறைந்த இரதங்கள் இதோ வந்திருக்கின்றன. இவைகள் ஒன்றிலேறிக்கொண்டு சத்ருவைஜயித்து, நமது பந்துக்களை விசனத்திலிருந்து மீட்டருளும்; சாதுக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கும் ஈசனே! இதற்காக வல்லவா நாம் ஜனனமெடுத்திருக்கிறோம். இருபத்துமூன்று அக்ஷௌஹிணிச்சேனைகளாலுண்டாகிய பூபாரத்தை ஒழியும் என்றார். (௧௩-௧௪)

இவ்விதம் தாசார்ஹர்களிருவரும் ஆலோசித்துக்கொண்டு யுத்தசன்னதர்களாய் ஆயுதங்களோடும் சிறிது சேனைகளுடனும் இரதமேறிப் பட்டணத்திலிருந்து புறப்பட்டார்கள். (௧௫)

அப்பொழுது தாருகனைச் சாரதியாக்கிக்கொண்ட ஹரியானவர்புறப்பட்டுப் போனவுடன் சங்கத்தொனியை முழக்கினர். அச்சங்கநாதம் சத்ருவின் சைன்னியங்களின் செவிகளிற்பட்டு அவர்களுக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாக்கினது. (௧௬)

ஜராசந்தன் இவர்களைப் பார்த்ததும் ஏ கிருஷ்ண! நீ புருஷர்களுக்குள் அதமன்! நீ உன் தேகபோஷணையைக் கவனிப்பவன்! பந்து காதகன்! நீஎன்னுடன்

गुप्तेन हि त्वया मन्द न योत्स्ये याहि बन्धुहन्।
न त्वया योद्धुमिच्छामि बालेनैकेन लज्जया॥ ॥१७॥

तव राम यदि श्रद्धा युध्यस्व धैर्यमुद्वह।
हित्वा वा मच्छरैश्छिन्नं देहं स्वर्याहि मां जहि॥ ॥१८॥

॥श्रीभगवानुवाच॥

न वै शूरा विकत्थन्ते दर्शयन्त्येव पौरुषम्।
न गृह्णीमो वचो राजन्नातुरस्य मुमूर्षतः॥ ॥१९॥

॥श्रीशुकः॥

जरासुतस्तावभिसृत्य माधवौ
महाबलौघेन बलीयसावृणोत्।
ससैन्ययानध्वजवाजिसारथी
सूर्यानलौ वायुरिवाभ्ररेणुभिः॥ ॥२०॥

याहि प्राप्नुहि॥१७॥ तवेति ॥ ... स्वयमेव ...
... ॥१८॥ नेति ॥ यथा श्रु-
... नवै शूरा विकत्थन्ते श्रावयन्ति॥
१९॥ जरासुतेति॥ माधवौ ... बलौघेन ...
... वायुर्मेघैः ... रेणुभिश्च ...

அமர்புரியத் தகுதியானவனல்ல! நீ சிறு பையன்! ஆகையால் உன்னுடன் யான் யுத்தம் புரிய வெட்கப்படுகிறேன் என்றான். (௰எ)

ஏ இராமா உனக்கு என்னுடன் யுத்தம் புரிய,பிரியமிருக்குமேயாகில் என் முன் தைரியமாய் நின்று,உன் தேகத்தை என் சரத்துக் கிரையாக்கி விட்டுச் சொர்க்கலோகஞ் சேர்; அல்லது என்னை நீ அவ்விதஞ் செய் என்றான். (௰அ)

பகவான் கூறுகிறார்.

சூரர்கள் வாயால் பிதற்றமாட்டார்கள். தங்கள் பௌருஷத்தை (யுத்தத்தில் காட்டுவார்கள். ஏ அரசனே! இறக்கப்போகும் நோயாளிகளினுடைய வார்த்தைகளுக்கொப்பான உன் பேச்சை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளோமென்று பகவான் கூறினர். (௰கூ)

சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஜராசந்தன் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடன் இராமகிருஷ்ணர்களை எதிர்த்து ஒரு காற்றானது ஆகாசத்தில் புழுதியைக் கிளப்பி, சூரியனையும் அக்னியையும் வளைப்பதுபோல் அவர்களை வளைத்தான். (உ௰)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௧||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௨||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||௨௩||

[illegible]

அப்பொழுது பட்டணத்து மாதர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்கள்வீட்டுமேல் மாடிகள் மீதேறிப் பார்த்தும், யுத்தத்தில் கருடனையும் பனைமரத்தையும் கொடிகளாகவுடைய கிருஷ்ணஇராமர்களுடைய இரதங்கள் தங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாததுபற்றி மிக்க வருந்தி மயக்கமடைந்தார்கள். (௨௧)

ஹரியானவர் சத்ருசைன்னியமாகிய மேகங்களிலிருந்து வருஷிக்கப்படும் சரவருஷத்தினால் வருந்தும் தமது சைன்னியத்தைப்பார்த்து, கருணைகொண்டு சுராசுரர் முதலியவராலும் பூஜிக்கப்படும் சார்ங்க மென்னும் சிரேஷ்டமான தனுசை நாணேற்றிக் குணத்தொனி செய்தார். (௨௨)

உடனே அதிவேகமாக அம்புறாத் தூணியிலிருந்து பாணங்களையெடுத்து க்ஷணநேரத்தில் தனுசிற்பொருத்திச் சீக்கிரத்தில் பாணங்களைக் கூட்டங்கூட்டமாக எய்து சத்ருக்களின் இரதகஜதுரகபதாதிகளை இடைவிடாமற் கொன்றார். அது அதிவேகமாய்ச் சுற்றப்படும் கொள்ளிக்கட்டையை சக்ராகாரமாகத் தோன்றுவதுபோல் சக்ராகாரமாகத்தோன்றிற்று. (௨௩)

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁—
𑌰𑌨𑍇𑌕𑌶𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌕𑌂𑌧𑌰𑌾𑌃।
𑌰𑌥𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍂𑌤𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃
𑌪𑌦𑌾𑌤𑌯𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌜𑍋𑌰𑍁𑌕𑌂𑌧𑌰𑌾𑌃॥ [௨௪]

𑌸𑌂𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍇𑌭𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾—
𑌮𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑌤𑌶𑍋𑌽𑌸𑍃𑌗𑌾𑌪𑌗𑌾𑌃।
𑌭𑍁𑌜𑌾𑌹𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌾
𑌹𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃॥ [௨௫]

𑌕𑌰𑍋𑌰𑍁𑌮𑍀𑌨𑌾 𑌨𑌰𑌕𑍇𑌶𑌶𑍈𑌵𑌲𑌾
𑌧𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑍁𑌧𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃।
𑌅𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑌿𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌾

𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 𑌰𑌥𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥௨௪॥ 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌇𑌭𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍃𑌗𑌾𑌪𑌗𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍃𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌦𑍀𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌤𑍁𑌤𑌟𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃॥௨௫॥ 𑌕𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌰𑌾 𑌊𑌰𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍀𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑍈𑌵𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌧𑌨𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌊𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌯𑌯𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌭𑍀𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌃 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃॥

யானைகளெல்லாம மண்டைகளுடைபட்டுத் தரையில் விழுந்திறந்தன. குதிரைகள் பாணங்களால் கழுத்தறுபட்டுக் கூட்டங்கூட்டங்களாக விழுந்தன. இரதங்களிலுள்ள துவஜங்களும் குதிரைகளும் சாரதிகளும் இரதநாயகர்களும் அதமாக்கப்பட்டார்கள். இரதங்களும் உடைபட்டு விழுந்தன. காலாட்களும் கைவேறு கால்வேறு தலைவேறாக அறுபட்டு விழுந்தார்கள். (உச)

இவ்விதம் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யும் யுத்தத்தில் அறுபட்ட யானை, குதிரை காலாட்கள் இவர்களுடைய சரீரத்திலிருந்து பெருகும் இரத்தம் ஆறாகவோடின. அந்நதிக்குள் மிதக்கும் புஜங்களே அதற்கு நீர்ப்பாம்புகள். காலாட்களின் சிரங்களே ஆமைகள். குதிரைகளே முதலைகளாயின. (உரு)

கைகளும் துடைகளும் மீன்கள். மனிதர்களுடைய தலைமயிர்களே பாசிக்கொத்துகள். தனுசுகளே அலைகள். ஆயுதங்களே புதர்கள். உடைந்துவிழுந்த இரதங்

மணிப்ரவேகாபரணாஸ்மஸர்கரா:|
ப்ரவர்திதா பீருபயாவஹா ம்ருதே
மநஸ்விநாம் ஹர்ஷகரீ: பரஸ்பரம்|| ||௨௬||
விநிக்நதாரீந் முஸலேந துர்மதாந்
ஸங்கர்ஷணேநாபரிமேயதேஜஸா|
பலம் தத் அங்கார்ணவதுர்கபைரவம்
துரந்தபாரம் மகதேந்த்ரபாலிதம்||
க்ஷயம் ப்ரணீதம் வஸுதேவபுத்ரயோ—
விக்ரீடிதம் தஜ்ஜகதீஸயோ: பரம்|| ||௨௭||
ஸ்தித்யுத்பவாந்தம் புவநத்ரயஸ்ய—
ய: ஸமீஹதே அநந்தகுண: ஸ்வலீலயா|
ந தஸ்ய சித்ரம் பரபக்ஷநிக்ரஹ—
ஸ்ததாபி மர்த்யாநுவிதஸ்ய வர்ண்யதே|| ||௨௮||

௨௬|| விநிக்நதேதி|| கிஞ்ச ஸங்கர்ஷணேநாபி தத் பலம் க்ஷயம் ப்ரணீதம் மக-
தேந்த்ரபாலிதம் அங்கார்ணவவத் துர்கம் துர்கமம் பைரவம் பயங்கரம் ச யத: துரந்-
தபாரம் அந்தோத்தரம் பாரம் யஸ்ய ஸங்க்யாநிஷேதேவிக்ரமேணாபாயா-
தேஸ்தஸ்மிந் பரிக்ஷிப்த்வேத்யர்த:| கிஞ்ச வஸுதேவபுத்ரயோ: பரம் பலம் யதேவம்
ஸம்ஹ்ருதம் ராமக்ருஷ்ணயோ: க்ரீடார்த்தம் தத்ப்ரம் கேவலம் தயோர்விக்ரீடநம் நது-
பராக்ரம:||௨௭|| நநு கதம் ஸ்தூயதே இத்யாஹ-ஸ்திதீதி|| ததபி க்ருத்யாஸ்துய-
தீவவர்ணிதம் தத்ராஹ ததாபீதி மர்த்யாநு விதஸ்யாநுகாரோ தீதி
மர்த்யாநுவிதஸ்ய||௨௮|| கிஞ்ச| ஜக்ராஹேதி|| ஹதாந்யநீகாநி யஸ்ய ஸுவ

களின் சக்கரங்களே பயங்கரமான சுழிகள். அதில் கிடக்கும் ஆபரணங்கள் சுக்கான் கற்கள். அவைகளிலிருந்து சிதறிக் கிடக்கும் ரத்னங்களே சிறு கற்களாம். இவ்விதமாக (இரத்தஆறுனது) பேடிகளுக்குப் பயமுண்டாக்கக்கூடியதாயும் வீரர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியதாயும் ஓடிற்று. (௨௬)

மகதராஜனல் நெடுநாளாய்ப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்ததும் கரைகடந்த சமுத்திரம்போல் பயங்கரமுமாயிருந்த சேனைகளை அளவிடற்கரிய ஆற்றலமைந்தபலராமர் போரில் அழித்தது; ஜகதீசர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்களுக்கு ஒரு சிறந்த விளையாட்டாயிற்று. (௨௭)

ஆனல் அநந்தகுணராகிய கிருஷ்ண பரமாத்மா உலகங்களில் சிருஷ்டி-ஸ்திதி சங்காரங்களை விளையாட்டாகச் செய்துவருவதால், இப்படி சத்ருசைன்னியங்களையழிப்பது அவருக்கு ஆச்சரியமல்ல. ஆயினும் மனுஷிய தர்மத்துக்காகச் சிறிது வர்ணிக்கப்படுகிறது. (௨௮)

𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌰𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌹𑌤𑌾𑌨𑍀𑌕𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾॥ ॥௨௯॥
𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍈𑌃।
𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾॥ ॥௩௦॥
𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍇𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌃॥ ॥௩௧॥
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃। ॥௩௨॥
𑌹𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌗𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌯𑍌॥ ॥௩௩॥

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌂॥௨௯॥ 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌃 𑌅𑌰𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂। 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸॥௩௦॥௩௧॥ 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑌯𑍈𑌃 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿॥௩௨॥ 𑌹𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑍋 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌃॥௩௩॥ 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤

இவ்விதம் சேனைகளும் இரதமும் ஒழியவே மகாபலவானாகிய ஜராசந்தனைப் பலராமர், ஒரு அற்ப பிராணியைச் சிங்கம் பிடிப்பதுபோல் பிடித்துக்கொண்டு அநேக அரசர்களை ஜயித்தவனாகிய அவனை நீரிலும்தரையிலும் உண்டான கொடிகளாலும் கயிறுகளாலும் கட்ட யத்தனித்தார். அதைக்கண்ட லோகநாதர் அவனைக்கொண்டு சிறிது காரியங்களை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கருதி அதைத் தடுத்தார். (௨௯-௩௦)

லோகநாதர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்களால் யுத்தத்திலிருந்து விடுபட்ட வீரசிரேஷ்டனான ஜராசந்தன் மிக்க வெட்கமடைந்து தன் இராஜ்யத்துக்குப் போக மனமில்லாமல் தவம் செய்ய அரண்யம் போனான். அதைப்பார்த்த மற்ற அரசர்கள் தர்மோபதேசமும் நீதியுமான பல வார்த்தைகளையும் யாதவர்களால் நீர் அவமானத்தை யடைந்தது கர்மபந்தத்தாலே யென்ற லௌகிக வார்த்தைகளையும் சொல்லித் தடுத்தார்கள். (௩௧-௩௨)

இவ்விதம் ஸைன்யங்கள் யாவையும் கொன்று பகவான் கிருஷ்ணனால் உபேக்ஷை செய்துவிடப்பட்டவனும் பிரஹத்ரனுடைய குமாரனுமான ஜராசந்தன் மனவருத்தத்துடன் மகததேசத்தையே யடைந்தான். (௩௩)

முகுந்தோப்யக்ஷதபலோ நிஸ்தீர்ணாரிபலார்ணவ:|
விகீர்யமாண: குஸுமைஸ்த்ரிதஶைரனுமோதித:|| ||௩௪||
மாதுரைருபஸங்கம்ய விஜ்வரைர்முதிதாத்மபி:|
உபகீயமானவிஜய: ஸூதமாகதவந்திபி:|| ||௩௫||
ஶங்கதுந்துபயோ நேதுர்பேரீதூர்யாண்யநேகஶ:|
வீணாவேணும்ருதங்கானி புரம் ப்ரவிஶதி ப்ரபௌ|| ||௩௬||
ஸிக்தமார்காம் ஹ்ருஷ்டஜனாம் பதாகாபிரப்யலங்க்ருதாம்|
நிர்குஷ்டாம் ப்ரஹ்மகோஷேண கௌதுகாபத்ததோரணாம்|| ||௩௭||
நிசீயமானோ நாரீபிர்மால்யதத்யக்ஷதாங்குரை:|
நிரீக்ஷ்யமாண: ஸஸ்னேஹம் ப்ரீத்யுத்கலிதலோசனை:| ||௩௮||
ஆயோதனகதம் வித்தமனந்தம் வீரபூஷணம்|
யதுராஜாய தத்ஸர்வமாஹ்ருதம் ப்ராதிஶத்ப்ரபு:| ||௩௯||

ப்ரதிஸம்பாராதிதிஸாவ:| நிஸ்தீர்ண: அரிபலார்ணவோ யேன ஸ: ஸாயுதஸா ஸ்வப்ருத்யஸேனாதிதஸ்ஸ||௩௪|| மாதுரைரிதி| ப்ரத்யுத்கம்ய விகதபயைர்ஜனைரேவமுபஸம்ஸ்துத்ய...||௩௫|| ஶங்கேதி| யதா புரம் ப்ரவிஶதி ததா ஶங்காதயோ நேது:||௩௬|| ஸிக்தமார்காம் பதாகாபிரலங்க்ருதாமிதி| ப்ரஹ்மகோஷேண வேதகோஷேண நிர்குஷ்டாம் நினாதிதாம் கௌதுகேன ஆபத்தானி தோரணானி யஸ்யாம்||௩௭|| நிசீயமான இதி| நிசீயமான: வ்யாப்யமான: ப்ரவிவேஶேதி விவரிணா...||௩௮|| ஆயோதனேதி||

முகுந்தரும் யுத்தத்தில் தன் ஸேனைகளுக்குச்சிறிதும் சேதமன்றி சத்ருக்களின் ஸேனாஸமுத்திரத்தைக் கடந்தார். தேவர்கள் மலர் மாரி பொழிந்து துதித்தார்கள். மனவருத்தம் தீர்ந்து மகிழ்ச்சி யடைந்த மதுராபுரி ஜனங்களுடன் சூதர் மாகதர் வந்திகள் இவர்கள் தமது விஜயத்தைத் துதிக்க பகவான் மதுராபட்டணத்துக்குச் சென்றார். (௩௪-௩௫)

சங்கம் துந்துபி பேரீ தூரியம் வீணை மிருதங்கம் வேணு முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்க, பகவான் பட்டணத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் பொழுது பட்டணத்து ஜனங்கள் ஸந்தோஷமடைந்து அப்பட்டணவீதிகளில் ஜலந்தெளித்து அங்கங்கே பதாகை தோரண முதலியவைகளால் அலங்கரித்திருந்தார்கள். வேதகோஷங்கள் முழங்கின. பட்டணத்து ஸ்திரீகள் தயிர் கலந்த அக்ஷதை புஷ்பமாலை பாலிகை இவைகளைத் தூவி அன்புடன் ஆவலாய்ப்பார்த்து கொண்டிருக்க,பகவான் பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார். (௩௬-௩௭-௩௮)

விபுவான கிருஷ்ணபகவான் யுத்தத்தில் மாண்ட வீரர்களின் ஆபரணம்முதலியவைகளைக் கொண்டு வரச்செய்து யதுராஜனுக்கு (உக்ரசேனன்) ஸமர்ப்பித்தார். (௩௯)

ஏவம் ஸப்ததஶக்ருத்வஸ்தாவத்யக்ஷௌஹிணீபல꞉।
யுயுதே மாகதோ ராஜா யதுபி꞉ க்ருஷ்ணபாலிதை꞉॥ ॥௪௦॥
அக்ஷிண்வம்ஸ்தத்பலம் ஸர்வம் வ்ருஷ்ணய꞉ க்ருஷ்ணதேஜஸா।
ஹதேஷு ஸ்வேஷ்வனீகேஷு த்யக்தோऽகாதரிபிர்ந்ருப꞉॥ ॥௪௧॥
அஷ்டாதஶம ஸங்க்ராம ஆகாமினி ததந்தரா।
நாரதப்ரேஷிதோ வீரோ யவன꞉ ப்ரத்யத்ருஶ்யத॥ ॥௪௨॥
ருரோத மதுராமேத்ய திஸ்ருபிர்ம்லேச்சகோடிபி꞉।
ந்ருலோகே சாப்ரதித்வந்த்வோ வ்ருஷ்ணீன் ஶ்ருத்வாத்மஸம்மிதான்॥ ॥௪௩॥
தம் த்ருஷ்ட்வாசிந்தயத்க்ருஷ்ண꞉ ஸங்கர்ஷணஸஹாயவான்।
அஹோ யதூனாம் வ்ருஜினம் ப்ராப்தம் ஹ்யுபயதோ மஹத்॥ ॥௪௪॥
யவனோऽயம் நிருந்தேऽஸ்மானத்ய தாவன்மஹாபல꞉।
மாகதோऽப்யத்ய வா ஶ்வோ வா பரஶ்வோ வாகமிஷ்யதி॥ ॥௪௫॥

ஆயோதனம் ரணஸ்தலம் தத்த்ருஷ்டம் வித்தம் வீராணாம் ஹர்ஷணம்॥௩௯॥ ஏவமிதி। தாவதீ த்ரிபிரதிகா விம்ஶதிரபி ஸப்தபிரக்ஷௌஹிணீபலமஸ்ய ஸ꞉। ஸப்ததஶக்ருத்வ꞉ ஸப்ததஶவாரம் யுயுதே॥௪௦॥ அக்ஷிண்வன்னிதி। அக்ஷிண்வன் க்ஷபிதவந்த꞉॥௪௧॥ அஷ்டாதஶம இதி। அஷ்டாதஶமே ஸங்க்ராமே ஆகாமினி ஸதி ததந்தரா ப்ராப்தாவஸரே யவன꞉ ப்ரத்யத்ருஶ்யத॥௪௨॥ ருரோதேதி। ஆத்மஸம்மிதான் ஆத்மதுல்யான்॥௪௩॥ அஹோ இதி। வ்ருஜினம் து꞉கம் உபயத꞉ யவனாஜ்ஜராஸந்தாச்ச॥௪௪॥

இப்படியிருக்க மகததேசாதிபதியான ஜராஸந்தன் முன்போலவே அக்ஷௌஹிணீ ஸேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிருஷ்ணபகவானால் காக்கப்பட்ட யாதவர்களுடன் எதிர்த்துப் போர் செய்தான். (௪௦)

விருஷ்ணிகளும் கிருஷ்ணனுடைய தேஜோ பலத்தால் ஜராசந்தனுடைய ஸேனை முழுவதையும் போரில் அழித்துவிட்டார்கள். இப்படித் தன் ஸைன்யம் முழுவதையும் அழித்துத் தன்னைமட்டும் விட்டுவிட, அவன் தன் பட்டணம் சென்றான். இவ்விதம் பதினேழு தடவை யுத்தம் செய்தான். (௪௧)

பிறகு பதினெட்டாவது தடவையும் யுத்தத்துக்கு வருவதாக ஜராசந்தன் நிச்சயிக்க, அதன் மத்தியில் உலகில் ஒருவராலும் இவனை ஜயிக்கப்படாத ஓர் மிலேச்ச அரசன், யாதவர்கள் தனக்குச் சமமான வீரரென்றறிந்து, யுத்தஞ்செய்வதற்காக நாரதரால் அனுப்பப்பட்டு மூன்று கோடி மிலேச்ச ஸைன்யங்களுடன் மதுராபுரியைச் சுற்றிக்கொண்டான். (௪௨-௪௩)

இதைப் பார்த்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கலந்து பின் வருமாறு ஆலோசித்தார். கஷ்டம்! நமது யதுக்களுக்கு இரண்டு விதமாக ஆபத்துக்கள் நேர்ந்துவிட்டன. இப்பொழுது மஹா பலிஷ்டனாகிய யவன அரசன் மது

𑌆𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌬𑌲𑍀 ॥ ॥௪௬॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌵𑌨𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ ॥௪௭॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌚𑍀𑌕𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௪௮॥
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௪௯॥
𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌵𑍀𑌥𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫௦॥

𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 । 𑌯𑌵𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌣𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௪௫ ॥ 𑌆𑌵𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 ।௪௬।௪௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌅𑌚𑍀𑌕𑌰𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௪௮॥ 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑍍 ॥௪௯॥ 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌰𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 ... 𑌇𑌤𑌿 ... 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ॥௫௦॥ 𑌹𑍇𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌮𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾

ரையைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறான். ஜராசந்தனும் இன்றைக்கோ நாளைக்கோ நாளைநீக்கியோ யுத்தத்திற்கு வருவது நிச்சயம். நாம் யவனனுடன்யுத்தம் செய்யும் நடுவில் ஜராசந்தனும் யுத்தத்திற்கு வந்துவிட்டால், நமது பந்துக்ள் யாவரையும் கொன்றுவிடுவான். அல்லது தனது பட்டணத்துக்குச் சிறையாக்கிக்கொண்டு போய்விடுவான். (௪௪-௪௬)

ஆகையால் இப்பொழுது மனிதர்கள் கால் நடையாகச் சென்று அடைய முடியாத ஓர் கோட்டையை உண்டுபண்ணுவோம். அதில் நமதுஞாதிகளை வைத்துவிட்டுப்பிறகு யவனராஜனைக் கொல்லுவோம். (௪௭)

இவ்விதமாக ஆலோசனைசெய்த பகவான் உடனே ஸமுத்திரத்தின் மத்தியில் பனிரண்டு காதவழி விஸ்தாரமும் ஸகல ஆச்சரியமும் அடங்கிய ஓர் பட்டணத்தை துவஷ்டா வென்னும் தேவதச்சனைக்கொண்டு அவனுடைய ஸாமர்த்தியம் யாவும் அதில் காணும்படி செய்வித்தார். (௪௮-௪௯)

அப்பட்டணத்தில் வாஸ்து சாஸ்திரத்திற்குச் சரியாக ராஜவீதி சந்தி இவைகள் அமைக்கப் பட்டன. இந்திரோத்யானத்தில் இருக்கும் செடி கொடிகள் போல விசித்ரமான உபவனங்களும்அமைக்கப்பட்டன. கிருகங்களின்

𑌹𑍇𑌮𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑍈𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌰𑌕𑍁𑌟𑍈𑌰𑍍𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃॥௫௧॥

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍂𑌟𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌸𑍍𑌥𑌲𑍈𑌃।
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍍𑌵𑌲𑌭𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍॥ ॥௫௨॥

𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ॥௫௩॥

𑌹𑍇𑌮𑍈𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌤𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾𑌰𑌕𑍁𑌟𑍈𑌃 𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌚 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌶𑌾𑌲𑌾𑌗𑌜𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌹𑍇𑌮𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃॥௫௧॥ 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍂𑌟𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍈𑌃 𑌹𑍇𑌮𑍈𑌃 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌨𑌗𑌰𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 𑌵𑌲𑌭𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍁𑌲𑍍𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍॥௫௨॥ 𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 [illegible]। 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃॥௫௩॥௫௪॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌧𑍀𑌨𑍍। [illegible]

உப்பரிகைகள் ஸ்படிகமயங்களாகவும் ரஜதமயங்களாகவும் ஆகாயத்தை யளாவி னதாயும், அவைகளின் நுனியில் ஸ்வர்ண சிருங்கங்களாலும் ஸ்வர்ண கும்பங்களாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. (௫௦-௫௧)

அவைகளிற்சில உப்பரிகைகள் ரத்னமயமான சிருங்கங்களோடும் ஸ்வர்ணமயமான சிருங்கங்களோடும் மரகதமயமான பூப்ரதேசங்களோடும் அவ்விதமான கொடுங்கைகளோடு கூடிய கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவ்விதமாகவே யதுராஜாக்களுக்கும் சில அரண்மனைகள் விசித்ரமாக அமைக்கப்பட்டன. பின்னும் நான்கு வர்ணத்தாரும் சில ஸமயம் கூடும்படியான சில கட்டிடங்களும் அமைக்கப்பட்டன. (௫௨)

பரமாத்மாவானவர் மனுஷ்பாவதாரம்செய்து அவர்களுக்குரிய செய்கைகளையும் நடத்தைகளையும் அனுஷ்டித்து வரும் இப்பட்டணத்திற்கு தேவேந்திரன் சுதர்மையென்ற ஸபையையும் பாரிஜாதம்முதலிய கற்பக விருக்ஷங்களையுங்கொடுத்தான். (௫௩)

श्यामैककर्णान् वरुणो हयान् शुक्लान् मनोजवान् ।
अश्वान् सहस्रसङ्ख्यातान् देवदेवाय तोयनाट् ॥ ५४ ॥
अष्टौ निधिपतिः कोशान् लोकपालो निजोदयान् ।
तथान्ये लोकपालाश्च ददुः स्वाधिकृतं धनम् ॥ ५५ ॥
यद्यद्भगवता दत्तमाधिपत्यं स्वसिद्धये ।
सर्वं प्रत्यर्पयामासुर्हरौ भूमिगते नृप ॥ ५६ ॥
तत्र योगप्रभावेन नीत्वा सर्वजनं हरिः ।
प्रजापालेन रामेण कृष्णः समनुमन्त्रितः ।
निर्जगाम पुरद्वारात् पद्ममाली निरायुधः ॥ ५७ ॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे दुर्गनिवेशनं नाम
पञ्चाशत्तमोऽध्यायः.

निजोदयान् निजविभूतीन् अन्ये च दिक्पालाः ॥५५॥ यदिति । भगवता स्वाधिकारसिद्धये यदाधिपत्यं दत्तमासीत् तत्सर्वं प्रत्यर्पयामासुः ॥५६॥ तत्रेति । यथाकालमुपवने निवेशितसर्वजनः तथा योगप्रभावेन नीत्वा कृत्वा प्रजाः पालयन् अवस्थास्यतीति समनुमन्त्रितः कृतानुज्ञ इत्यर्थः ॥५७॥

इति श्रीधरीयटीकायां पञ्चाशत्तमोऽध्यायः.

அப்போது வருணன் மனோவேகங்களுள்ளதும் ஒரு செவி கறுத்ததுமான வெள்ளைக் குதிரைகளை ஆயிரக் கணக்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு அனுப்பினன். (௫௪)

நிதிபதியாகிய குபேரன் எட்டு விதமான பொக்கிஷங்களை அனுப்பினன். மற்றுமுள்ள திக்பாலர்களும் அவரவர்களுடைய ஸம்பத்துகளை அப்பட்டணத்திற்கு அளித்தார்கள். (௫௫)

இவர்கள் யாவரும் தங்களுக்கு பகவான் அனுக்கிரகித்த ஸம்பத்து முழுவதையும் தங்களுடைய க்ஷேமத்திற்காகவே பூமியில் அவதரித்திருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குச் சமர்ப்பித்தார்கள். (௫௬)

அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தமது யோக மஹிமையால் தமது பந்துக்கள் யாவரையும் அப்பட்டணத்தில் வஸிக்கும்படி செய்து, இரதத்துடன் திரும்பி மதுராபுரி வந்து பலராமருடன் சற்று யோசித்துப் பத்மமாலாதாரியாய் ஆயுதமின்றிப் பட்டணத்து வாசலிலிருந்து வெளிக்கிளம்பினர். (௫௭)

(துர்க நிவேசமாகிய 50-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

மாசுகுந்தஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஸந்தர்ஶநாதி
கதா ப்ராரப்யதே:
॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

தம் விலோக்ய விநிஷ்க்ராந்தமுஜ்ஜிஹாநமிவோடுபம்।
தர்ஶநீயதமம் ஶ்யாமம் பீதகௌஶேயவாஸஸம்॥ ௧॥
ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் ப்ராஜத்கௌஸ்துபாமுக்தகந்தரம்।
ப்ருதுதீர்கசதுர்பாஹும் நவகஞ்ஜாருணேக்ஷணம்॥ ௨॥
நித்யப்ரமுதிதம் ஶ்ரீமத்ஸுகபோலம் ஶுசிஸ்மிதம்।
முகாரவிந்தம் பிப்ராணம் ஸ்புரந்மகரகுண்டலம்॥ ௩॥
வாஸுதேவோ ஹ்யயமிதி புமாந் ஶ்ரீவத்ஸலாஞ்சந:।
சதுர்புஜோऽரவிந்தாக்ஷோ வநமால்யதிஸுந்தர:॥ ௪॥

ஏகபஞ்சாஶத்தமே து முசுகுந்தத்ருஶா ஹதி: ।
யவநம் முசுகுந்தேந ஸ்தோத்வா ஸ்நிக்கம்பத ॥
யவநேந்த்ரஸ்ய தாத்பர்யபவநாத்ருஶீக்ஷணாத் ।
ஹரிஹர்ஷமிர: ஸ்வைரம் வாஸநாயா வஶாயத ॥

யதா ஜகாத ஶுக: ஸ்வாமேந ஷண்பஜத்ஸத்வஸ்தாயாத்வைவாஸவஹஸித:க்ருஸ்ணோ ஸௌஶ்ரீ ஜ்வைஹஸ்வாரம் ப்ரஸாத்யயதாஹீஷணவோ த்ரும்வாரம்ரூப்யவாஸ்து। தத ஸ்வபவநேம்த்ரோணாவமேத்ருணஸ்வக்ஷேத்ரே வமேத்ரோதஸ்வாதநாய ப்ர யிருத:மது:தக்ஷேத்ரகாருபவநஜ்ஜநதிதி வாராணப்ரஸிதம் ॥ தமிதி ॥ வாராமாதிநிஷ்க்ராந்தம் உஜ்ஜிஹாநம் உத்கச்சந்தம் ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ நித்யேதி ॥ நித்ய ப்ரமுதிதமிதி வாரவிந்தவிஶேஷணம் ॥ ௩ ॥ ௪ ॥ ருக்ஷணேதி ॥

51-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

தரிசனீயோத்தமராயும், சாமளரூபமுடையவராயும், பீதாம்பரதாரியாயும் ஸ்ரீ வஸ்தமிருந்து பிரகாசிக்கும் மார்பையுடையவராயும், ஒளிபொருந்திய கௌஸ்துப மாலை யணிந்த கழுத்தையுடையவராயும், பெருத்து நீண்ட நாலு கைகளையுடையவராயும், அன்று அலர்ந்த தாமரைபோற் சிவந்தும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் உத்தமமான குண்டலங்களா லழகுவாய்ந்த கபோலத்தாலும் மந்தகாஸத்தாலும் பிரஸன்னமாக விளங்கும் வதனம் போருகத்தையுடையவராயும் உதயகால சந்திரனைப் போல் கோட்டைவாயிலிலிருந்து வெளியே வரும் கிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்த யவன ராஜன், இந்த புருஷன் தான் நாரதர் கூறிய வாசுதேவன்; அவர் சொன்னபடியே இவன் நான்கு கைகளையும், அரவிந்த லோசனங்களையு முடையவனும் மிக்க அழகுள்ளவனுமிருக்கிறான். இவனன்றி

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌶𑍍𑌚𑌲𑌨𑍍 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃॥ ॥௫॥
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ॥௬॥
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇।
𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌯𑌵𑌨𑍇𑌶𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍। ॥௭॥
𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌨𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌗𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌃॥ ॥௮॥
𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌨𑌰𑌮𑍍॥ ॥௯॥
𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑍌 𑌦𑍂𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌤𑍍।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌡𑌯𑌤𑍍॥ ॥௰॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌲𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 ॥௫॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌃 ॥௭॥ 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣

வேறொருவனல்ல. ஆனல் இவன் ஆயுதம் ஏதுமின்றி கால் நடையாக வருகிறுன் நாமும் ஆயுதமின்றியே இவனுடன் ப்ார் புரிவோம் என்று தன் மனதில் நிச்சயித்துக்கொண்டு (அப்பொழுது) பராமுகமாய் ஓடும் கிருஷ்ண பகவானைத் தன் கையில் பிடிக்கக் கருதி அவரைப் பின் தொடர்ந்தான். அவர் யோகிகளுக்கும் எட்டாதவரல்லவா? (௫-௬)

ஹரியானவர், ஒவ்வொரு அடிதோறும் தாம் யவனராஜனுடைய கைக்ககப்படுகிறவர் போல் காட்டிக்கொண்டே வெகு தூரம் ஓடி ஒரு மலையினுடைய குகைக்கு அவனைக்கொண்டு போய் விட்டார். (௭)

தன் பாபங்கள் யாவும் ஒழிந்த யவன ராஜன் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து, யது குலத்தில் பிறந்த உனக்கு இவ்விதம் ஓடுவது சரியல்லவென்று இகழ்ச்சிசெய்து கொண்டே பின தொடர்ந்து வந்தான். அவர் அகப்படவில்லை. (அ)

இவ்விதம் பகவான் அவனுல் இகழ்ச்சி செய்யப்பட்டும் அந்த மலையின் குகைக்குட் புகுந்து விட்டார். அவனும் அக்குகையினுட் புகுந்து, அங்கு ஓர் மனிதன் படுத்திருக்கக் கண்டான். (௯)

ஓகோ! இவனல்லவா நம்மை வெகு தூரம் இழுத்து வந்து இங்கு சாது போல் படுத்திருக்கிறுன். இவன்தான் (நாரதர் கூறிய) அச்சுதன் என்று நினைத்த அம்மூடன் அவரைக் காலால் உதைத்தான். (௰)

𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 ।
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌸 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌦𑍇𑌹𑌜𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌦𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௧௨॥

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ॥௧௩॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌸 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌕𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥௧௫॥

𑌕𑍂𑌟𑌾 ॥ 𑌅॰𑌕𑍁 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌦𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌾𑌡𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௦॥ ௧௧॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌜𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌵𑌨𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌃 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 ॥௧௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥

வெகு காலமாக நித்திரையிலிருந்துவந்த அவர், உடனே எழுந்து மெதுவாகத்தமது நேத்திரங்களைத்திறந்து திக்குகளைநோக்கிவிட்டு ஒரு பக்கத்திலிருந்த யவன ராஜனைக்கண்டார். (௧௧)

ஏ பரத! கண்டதும் கோபங்கொண்ட அந்த மகானுடைய தேகத்திலிருந்து ஒரு அக்நிஜோதி கிளம்பி அவன் பேரில் தாக்கி அவனைப் பஸ்மமாக்கிவிட்டது. (௧௨)

அரசன் வினவுகிறார்.

ஏ பிர்ம்மன்! அந்த மகா புருஷர் யார்? அவர் யாருடைய பிள்ளை? அவர் பலம் என்ன? அவர் எக்காரணங்கொண்டு அந்த குகையில் வந்து படுத்தார்? அவரிடத்தில் யவனனைப் பஸ்மமாக்கும்படியான தேஜஸ் அமைந்த தன் காரணம் யாது என்று வினவினர். (௧௩)

சுகர் கூறுகிறார்.

அவர் இக்ஷுவாகு குலத்திற் பிறந்த மாந்தாதாவினுடைய பிள்ளை. முசுகுந்தரென்ற பேர் பெற்ற மகான். அவர் பிராம்மணப் பிரியர். சத்திய சங்கரர் ஒரு சமயத்தில் அசுரர்கள், இந்திராதி தேவர்களுடன் எதிர்க்க, அதற்குப் பயந்த தேவ கணங்கள் உடனே பூலோகம் வந்து, இந்த முசுகுந்தரைப்பார்த்துத் தங்களை ரக்ஷிக்கும்படி யாசித்தார்கள். உடனே அவர் புறப்பட்டுப்போய் அசுரர்களை அதமாக்கித் தேவ கணங்களை ரக்ஷித்தார். (௧௫)

லப்த்வா குஹம் தே ஸ்வ:பாலம் முசுகுந்தமதாப்ருவன் ।
ராஜன் விரமதாம் க்ருச்ச்ராத்பவான் ந: பரிபாலநாத் ॥ ॥கசு॥
நரலோகம் பரித்யஜ்ய ராஜ்யம் நிஹதகண்டகம் ।
அஸ்மான் பாலயதோ வீர காமாஸ்தே ஸர்வ உஜ்ஜிதா: ॥ ॥கஎ॥
ஸுதா மஹிஷ்யோ பவதோ ஜ்ஞாதயோ(அ)மாத்யமந்த்ரிண: ।
ப்ரஜாஶ்ச துல்யகாலீநா நாதுநா ஸந்தி காலிதா: ॥ ॥கஅ॥
காலோ பலீயான் பலிநாம் பகவாநீஶ்வரோ(அ)வ்யய: ।
ப்ரஜா: காலயதே க்ரீடன் பஶுபாலோ யதா பஶூன் ॥ககூ॥
வரம் வ்ருணீஷ்வ பத்ரம் தே ருதே கைவல்யமத்ய ந: ।
ஏக ஏவேஶ்வரஸ்தஸ்ய பகவான் விஷ்ணுரவ்யய: ॥ ॥உ0॥
ஏவமுக்த: ஸ வை தேவாநபிவந்த்ய மஹாயஶா: ।
[நித்ராமேவ ததோ வவ்ரே ஸ ராஜா ஶ்ரமகர்ஷித: ।
ய: கஶ்சிந்மம நித்ராயா பங்கம் குர்யாத்ஸ பஸ்மஸாத் ।

கசா॥கடு॥ லப்த்வேதி॥ குஹம் கார்த்திகேயம் ஸ்வ:பாலம் ஸ்வர்கபாலகம் ஸேநாந்யம்॥ கசு॥ நரலோகமிதி॥ உஜ்ஜிதா: த்யக்தா: மதாத்மீய: ॥கஎ॥ கிஞ்ச॥ ஸுதா இதி॥ துல்யகாலீநா: ஸமகாலீநா: காலிதா: விநாஶிதா: ॥கஅ॥ உத்ப்ரஜா: ஜநா: காலயதே இதி நிவர்தயதே॥ காலயதே ஜநா: ஸ்வஸ்வகர்மஸு யதி॥ ககூ॥ வரமிதி ॥ தஸ்ய கைவல்யஸ்ய॥உ0॥ ஏவமிதி॥ குஹாம் ப்ரவிஷ்ட: ஸே

அரசனே! பிறகு தேவர்கள் தேவ சேனாதிபதியான ஸ்ரீசுப்பிரமண்யக் கடவுளின் அம்சமாகிய முசுகுந்த சக்ரவர்த்தியைப் பார்த்து, சக்ரவர்த்தியே! இவ்விதம் பலமுள்ள எங்களைக் காப்பதினிமித்தம் தங்களுக்கு சிரம முண்டாய் வருகிறது. எங்களுடைய பரிபாலன நிமித்தம் சத்ரு பயமற்ற ராஜ்யத்தையும் நரலோகத்தையும் விட்டு சொர்க்க லோகம் வந்து அவ்விடத்துச் சுகங்களனைத்தையும், மக்கள்களையும் பத்னிகளையும், ஞாதிகளையும், மந்திரிகளையும் பிரஜைகளையும் விட்டு விட்டீர். உம்முடைய காலத்தில் பிறந்தவர்களில் இப்பொழுது ஒருவருமில்லை. அழிவற்றவரும் பலவான்களுக்கெல்லாம் பலவானுமான ஈசுவரன் கால ரூபியாயிருந்து, கோபரி பாலனஞ் செய்வது போல் பிரஜைகளை மேய்த்து விளையாடுகிறார். (கசு-ககூ)

ஆகையால் நீர் இனி அந்த சிரமத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாம். உமக்கு மங்கள முண்டாகுக. மோக்ஷ மொன்றைத் தவிர மற்றவைகளில் உமக்குப் பிரியமான வற்றைக் கேளும். மோக்ஷ சாம்ராஜ்யப்பேறு, நாச மற்ற வரும் ஜகதீசனுமான விஷ்ணு ஒருவரே அளிக்கத் தக்கவர் என்றார்கள். (உ0)

(அப்பொழுது மிகச்சிரமமடைந்த அவ்வரசன் ஏ தேவர்களே! நான் நித்ரை செய்யவேண்டும் (அச்சமயம்) எவனாகினும் என்னுடைய நித்திரைக்குப் பங்கம் செய்தால் அவன் சீக்கிரத்தில் சாம்பலாக வேண்டுமென்றும் வரம் கேட்டான். தேவர்களும் அவ்விதமே வரமளித்தார்கள்.)

𑌸 𑌹𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌵𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌕𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ||]
𑌅𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 || ||௨௧||
𑌯𑌵𑌨𑍇 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 |
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑍇 || ||௨௨||
𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍 |
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 || ||௨௩||
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 |
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 || ||௨௪||
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌅𑌪𑍀𑌵𑍍𑌯𑌵𑌯𑌸𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 || ||௨௫||
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌨𑌕𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 || ||௨௬||

|| 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃 ||

𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇 |
𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍇 || ||௨௭||

𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ||௨௧||௨௫|| 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌤𑌿 || 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍 ||௨௬|| 𑌕 𑌇𑌤𑌿|| 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌉𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

இவ்விதம் தேவர்கள் கூற மகா மகிமை பெற்ற முசுகுந்த சக்ரவர்த்தி தேவர்களிடமிருந்து பெற்ற நித்திரா வரத்தை அனுபவிக்க, (முற்கூறிய) குகைக்குச் சென்று படுத்தார். [உக]

இவ்விதம் யவனன் பஸ்மமான பிறகு சாத்வத சிரேஷ்டராகிய கிருஷ்ண பகவான் புத்திசாலியாகிய முசுகுந்தருக்குத் தமது தரிசனங்கொடுத்தார். உஉ)

பகவான், நீலமேகம் போன்ற நிறமுடையவராய், பீத கௌசேய வஸ்த்ர தாரியாய் ஸ்ரீவத்ஸ மிலங்கும் திருமார்புடையவராய், அழகிய கௌஸ்துபமணியும் வைஜயந்திமாலேயும் பூண்டவராய் சதுர்புஜங்களோடு கூடியவராய், மகா குண்டல மணிந்தவராய் அன்பும் ஹாஸமும் பொருந்திய முகார விந்தமுடையவராய், மிருகேந்திரனைப் போன்ற இடையும், பல பராக்ரமமும் உடையவராய் கௌமார பருவமுடையவராய் விளங்கக் கண்டு, அவருடைய தேஜஸில் பிரமித்து, இவருடைய தேஜஸானது எவருக்கும் அதிக்கிரமித்தது என்று பயந்து மெதுவாகப் பின் வருமாறு வினவுகிறார். (உங-உசு)

முசுகுந்தர் வினவுதல்.

ஜன சஞ்சார மற்ற இவ்வனத்திலிருக்கும் இக்குகைக்குள் வந்தவராகிய நீர் யார்? முட்கள் நிறைந்த இந்தப் பிரதேசத்தில் நீர் உமது தாமரை மலர் போ

किं स्वित्तेजस्विनां तेजो भगवान्वा विभावसुः ।
सूर्यः सोमो महेन्द्रो वा लोकपालोऽपरोऽपि वा ॥
मन्ये त्वां देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभम् ।
यद्बाधसे गुहाध्वान्तं प्रदीपः प्रभया यथा ॥ ॥௨௯॥
शुश्रूषतामव्यलीकमस्माकं नरपुङ्गव ।
स्वजन्म कर्म गोत्रं वा कथ्यतां यदि रोचते ॥ ॥௩0॥
वयं तु पुरुषव्याघ्र ऐक्ष्वाकाः क्षत्रबन्धवः ।
मुचुकुन्द इति प्रोक्तो यौवनाश्वात्मजः प्रभो ॥ ॥௩௧॥
चिरप्रजागरश्रान्तो निद्रयापहतेन्द्रियः ।
शयेऽस्मिन्विजने कामं केनाप्युत्थापितोऽधुना ॥ ॥௩௨॥
सोऽपि भस्मीकृतो नूनमात्मीयेनैव पाप्मना ।
अनन्तरं भवान् श्रीमाँल्लक्षितोऽमित्रशासन ॥ ॥௩௩॥

विचरसि ॥ २७ ॥ किंस्विदिति । तेजःसु तिग्मः प्रभावोऽतिशयेन ॥ २८ ॥ तत्रावस्थितोऽसाधारणः । मन्य इति । पुरुषर्षभं श्रीविष्णुमहा ध्वान्तं कार्त्स्न्यशः ॥२९॥३०॥ वयमिति । चिरेति वाक्याभिप्रायेणास्य वचनं देवासुरसङ्ग्रामे इति प्रोक्त इति । यौवनाश्वः मान्धाता

ன்ற பாதங்களால் எப்படி சஞ்சரிக்கிறீர்? தேஜஸுகளுக்கெல்லாம் தேஜஸாய் விளங்கும் சூரிய பகவான் தானே நீர்? அல்லது சந்திரனே? அல்லது மகேந்திரனே? சிரேஷ்டமான லோகபாலனே? (௨௭-௨௮)

தீவட்டியானது ஒரு அறையின் இருளை ஒழிப்பதுபோல் உமது தேஜஸானது இந்தக்குகையின் இருளை ஒழிக்கின்றமையால்; நீர் மும்மூர்த்திகளுக்குள் ஒருவரான புருஷ சிரேஷ்டரென்றே நான் நினைக்கிறேன். (௨௯)

ஏ நரபுங்கவ! தமக்கு சித்தமிருக்குமாகில் கபட மற்றுக்கேட்க வேண்டுமென்கிற ஆவல் கொண்ட எங்களுக்கு உமது ஜன்மம் கர்மம் கோத்திரம் இவைகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும். (௩0)

புருஷ வியாக்ர! நாங்களோ இக்ஷுவாகு வம்சத்திற் பிறந்த க்ஷத்திரியாதமர்கள். அவர்களுக்குள் யான் முசுகுந்தன் என்பவன். யௌவனாசுவருடைய புத்திரன். (௩௧)

நான் வெகு நாட் கண் விழித்திருந்த சிரமத்தால், புலன்கள் யாவும் நித்திரையின் வசமாக, அதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு இக்குகைக்குவந்து படுத்து இஷ்டப்படி தூங்கினேன். இப்பொழுது யாரோ ஒருவன் என்னுடைய நித்திரைக்குப் பங்கஞ் செய்தான். (௩௨)

அவன் பஸ்மமானான். அதற்கு அவன் பாபமே காரணமென்பது நிச்சயம். ஏ சத்ருசாஸன! (அடக்குகிறவன்) இதன் பிறகு ஸ்ரீமானாகிய உமது தரிசனம் எனக்குக்கிடைத்தது. (௩௩)

तेजसा तेऽविषह्येण भूरि द्रष्टुं न शक्नुमः ।
हतौजसा महाभाग माननीयोऽसि देहिनाम् ॥ ॥௫௪॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं सम्भाषितो राज्ञा भगवान् भूतभावनः ।
प्रत्याह प्रहसन् वाण्या मेघनादगभीरया ॥ ॥௫௫॥

॥ श्रीभगवान् ॥

जन्मकर्माभिधानानि सन्ति मेऽङ्ग सहस्रशः ।
न शक्यन्तेऽनुसंख्यातुमनन्तत्वान्मयापि हि ॥ ॥௫௬॥

क्वचिद्रजांसि विममे पार्थिवान्युरुजन्मभिः ।
गुणकर्माभिधानानि न मे जन्मानि कर्हिचित् ॥ ॥௫௭॥

कालत्रयोपपन्नानि जन्मकर्माणि मे नृप ।
अनुक्रमन्तो नैवान्तं गच्छन्ति परमर्षयः ॥ ॥௫௮॥

तथाप्यद्यतनान्यङ्ग शृणुष्व गदतो मम ।
विज्ञापितो विरिञ्चेन पुराहं धर्मगुप्तये ॥ ॥௫௯॥

वि॥௧௰॥௫௧॥ क्वचिदिति॥ क्वचित्कदाचित् कश्चित् बहुभि रजांसि विममे

தமது தேஜஸ் (எனது இந்திரியங்களுக்கு அதிக்ரமித்து நிற்பதால் யான்) நிதானித்துப்பார்க்க முடியவில்லை. ஆகையால், தங்கள், சரீரமுடையவர்கள் யாவரும் பூஜிக்கத்தக்கவர் என்று முசுகுந்தர் கூறினர். (௫௪)

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் முசுகுந்தர் கூறக்கேட்ட பூதபாவனராகிய பகவான், கொஞ்சம் நகைப்புக் கொண்டு மேகநாதம் போல் கம்பீரமாகப் பதிளிக்கலுற்றார். (௫௫)

பகவான் கூறுகிறார்.

அரசனே! எனக்கு ஜன்மங்களும், கர்மங்களும் பேர்களும் ஆயிரக்கணக்காக விருக்கின்றன. அவைகளுக்குக்கணக்கில்லை. ஆகையால் அவைகளைக் கூறுவதும். (பிறன் ஒருவன்) கேட்பதும் முடியாத காரியம். (௫௬)

ஒருவன், பல ஜன்மங்களெடுத்துப் பூமியிலுள்ள புழுதிகளைக் கணக்கிடக் கூடும். ஆனால், என்னுடைய குணம் கர்மம், ஜன்மம், நாமம் இவைகளை எக்காலத்தும் கணக்கிடமுடியாது. (௫௭)

ஏ அரசனே! முனிசிரேஷ்டர்கள், முக்காலங்களிலும் நடந்த எனது ஜன்மங்களையும் கர்மங்களையும், கணக்கிட முயன்று இன்றும் முடிவு காணமலிருக்கிறார்கள். (௫௮)

ஆகிலும் தற்காலம் நடந்த எனது விருத்தாந்தத்தைக் கூறுகிறேன் கேள். முன்னொரு காலத்தில் விரிஞ்சன் (பிரமன்) தர்ம பரிபாலன நிமித்தம் என்னிடத்தில் ஒரு விக்ஞாபனம் செய்து கொண்டார். (௫௯)

பூமேர்பாராயமாணாநாமஸுராணாம் க்ஷயாய ச |
அவதீர்ணோ யதுகுலே க்ருஹ ஆநகதுந்துபே: || ||௪௦||
வதந்தி வாஸுதேவேதி வஸுதேவஸுதம் ஹி மாம் |
காலநேமிர்ஹத: கம்ஸ: ப்ரலம்பாத்யாஶ்ச ஸத்த்விஷ: || ||௪௧||
அயம் ச யவநோ தக்தோ ராஜம்ஸ்தே திக்மசக்ஷுஷா |
ஸோऽஹம் தவாநுக்ரஹார்த்தம் குஹாமேதாமுபாகத: ||
ப்ரார்த்தித: ப்ரசுரம் பூர்வம் த்வயாஹம் பக்தவத்ஸல: || ||௪௨||
வராந் வ்ருணீஷ்வ ராஜர்ஷே ஸர்வாந் காமாந் ததாமி தே |
மாம் ப்ரபந்நோ ஜந: கஶ்சிந்ந பூயோऽர்ஹதி ஶோசிதும் ||௪௩||

ஸ்ரீஶுக: ||

இத்யுக்தஸ்தம் ப்ரணம்யாஹ முசுகுந்தோ முதாந்வித: |
ஜ்ஞாத்வா நாராயணம் தேவம் கர்கவாக்யமநுஸ்மரந் || ||௪௪||

பணிதவாந் | ததாபி ஜந்மாநி கர்மாணி விவிநக்தி ||௩௯||௪௧|| அயமிதி || திக்மசக்ஷுஷா நிர்த்தக்தேந தயைவ தக்த: ||௪௨|| வராநிதி || அப்ரஸந்நோ ஹீதி ஶோசிதும் | யத்வா ப்ரஸந்நோ ந்ருபதிஷு மத்ப்ரஸாதலக்ஷணேஷு யதா ஶோசதி நைவம் மாம் ப்ரபந்ந: ஸத்தவாந் க்ஷயகாரிதிஹ்வ: ||௪௩|| இதீதி || அஷ்டாவிம்ஶதிதமே யுகே ஸ பகவாநவதரிஷ்யதீதி கர்கவாக்யமநுஸ்மரந்நித்யர்த்த: ||௪௪|| அப்ருத்திரேவ கேவலம் துர்லபா கர்மஸ்வத்த: ஸ்வகர்மணஸ்யாத்ராஜ த்யாகயேந அஹங்காநாம் ஸம்ஸாரதோஷை: ப்ரபஞ்சயந்ஸ்துத்ததி ||விசோஷித

அந்தப்படியே அசுரசங்காரஞ்செய்து பூபாரத்தை யொழிப்பதற்காக யது குலத்தில் ஆனகதுந்துபியின் கிருகத்தில் அவதரித்தேன். (௪௦)

நான் வசுதேவருடைய பிள்ளையாகையால் என்னை வாசுதேவனென்றழைக்கிறார்கள். நல்லவர்களை ஹிம்சிக்கும் கம்ஸன், காலநேமி, பிரலம்பன் முதலிய இவர்களைக் கொன்றவன் நான். (௪௧)

இந்த யவனனும் உம்முடைய உக்ரமான பார்வையால் தகிக்கப்பட்டான். ஆகையால், உமக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்ய இக்குகைக்கு வந்தேன். பக்தவத்ஸலனாகிய என்னை இதற்கு முன் நீர் மிகவும் பிரார்த்தித்திருக்கிறீர். (௪௨)

ஏ ராஜ சிரேஷ்டரே! உமது விருப்ப முழுதையும் நான் நிறைவேற்றுகிறேன். வரங்களைக் கேளும். என்னை யடைந்த பின் எவனும் வருந்தான். (௪௩)

சுகர் கூறுகிறார்.

முசுகுந்த, சக்ரவர்த்தி இவ்விதம் பகவான் கூறியவைகளைக்கேட்டு, கர்க முனிவர் முன் கூறியதை நினைத்து, இவர் நாராயண ரென்று அறிந்து மகிழ்ந்து அவரை வணங்கிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். ௪௪

॥मुचुकुन्दस्तुतिः॥

विमोहितोऽयं जन ईश मायया
त्वदीयया त्वां न भजत्यनर्थदृक् ।
सुखाय दुःखप्रभवेषु सज्जते
गृहेषु योषित्पुरुषश्च वञ्चितः ॥ ॥४५॥

लब्ध्वा जनो दुर्लभमत्र मानुषं
कथंचिदव्यङ्गमयत्नतोऽनघ ।
पादारविन्दं न भजत्यसन्मति-
र्गृहान्धकूपे पतितो यथा पशुः ॥ ॥४६॥

ममैष कालोऽजित निष्फलो गतो
राज्यश्रियोन्नद्धमदस्य भूपतेः ।

इति ॥ हे ईश योषित्पुरुषश्चेति द्विविधोऽप्ययं जनः । त्वदीयया माय-
या विमोहितः अतोऽनर्थदृक् अनर्थं परमार्थमेवं त्वां नप-
श्यतीति तथा अतस्त्वां न भजति । किंतु परमपुरुषार्थं विहाय सुखेच्छया
दुःखानामेव प्रभवे येषु तेषु गृहेषु सज्जत इति ॥४५॥ किंच
सकलसाधनं सर्वकार्येष्वपि समर्थमिति दुर्लभं जन्म तन्मानुषजन्म व्यक्ति-
रेकेणेति । मानुषत्वं प्राप्य त्वामभजन्तमनुशोचत्याह ॥ लब्ध्वेति ॥
अत्र कर्मभूमौ अव्यङ्गमङ्गविकलतारहितं किंच सति विषयसंसेवे तियुक्तः
सः गृहेष्वेवान्धकूपे सक्तिरूपे पतितः यथा पशुः तृणाद्यर्थमन्ध-
कूपे पततीति ॥४६॥ न केवलमन्यस्यैवेयं गतिः किं तर्हि ममापीत्ये-
वेत्याह ॥ ममेति ॥ ममैतच्छरीरे दृढमभिमानवतस्त्यक्तसर्व-

முசுகுந்தர் துதிக்கிறார்.

ஏ ஜகதீசா! ஸ்திரீ புருஷர்களாகிய ஜனங்கள் உமது மாயையில் உண்மை தெரியாமல் மயங்கி, உம்மை பூஜிப்பதில்லை. இவர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரால் ஒருவர் சுகம் பெறுவதாக எண்ணி மோசம் போய் பின் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கும் அதிலேயே பற்றுதல் கொள்ளுகிறார்கள். (௪௫)

எண்ணின மாத்திரத்தில் இந்த மனுஷிய ஜன்மம் கிடைப்பதரிது. சகல சாதனங்களும் நிறைந்த இம்மனுஷிய ஜன்மத்தை யடைந்தும், பசுவானது (புல்லுக்கு ஆசைப்பட்டு) கிணற்றில் விழுவது போல்,மண் பொன் முதலிய அனித்திய வஸ்துவில் ஆசை வைத்து உம்மைப் பூஜிப்பதில்லை. உமது பாதம் பஜனம் செய்ய யாது பிரயத்தினம் வேண்டும்? (௪௬)

யாருக்கும் கீழ்ப்படாதவரே! ஸ்தூல சரீரத்தை ஆத்மாவென்றெண்ணி, மக்கள், மனை, மண், பொன் இவைகளிற் பற்றுதல்கொண்டு ஒழிவில்லாத கவலைக்

मर्त्यात्मबुद्धेस्सुतदारकोशभू—
ष्वासज्जमानस्य दुरन्तचिन्तया ॥ ॥४७॥
कलेवरेऽस्मिन् घटकुड्यसन्निभे
निरूढमानो नरदेव इत्यहम् ।
वृतो रथेभाश्वपदात्यनीकपै—
र्गां पर्यटंस्त्वागणयन् सुदुर्मदः ॥ ॥४८॥
प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्यचिन्तया
प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसम् ।
त्वमप्रमत्तः सहसाभिपद्यसे
क्षुल्लेलिहानोऽहिरिवाखुमन्तकः ॥ ॥४९॥

दारेष्वासज्जमानस्य ॥४७॥ [illegible] ॥कलेवर इति॥ घटकुड्यादिसदृशे [illegible] ॥४८॥ [illegible] प्रमत्तमिति॥ प्रमत्तमनवहितम् [illegible] इति कृत्यचिन्तया [illegible] विषयेषु लालसम् उत्सुकम् [illegible] प्रवृद्धो लोभो यस्य तम् । सहसाभिपद्य[illegible] क्षुधा सृक्विणी लेलिहानोऽहिः [illegible] ॥४९॥ [illegible] ॥ श्री ॥ [illegible]

குட்பட்டு, இராஜ்ய சம்பத்தில் மதங்கொண்ட அரசனாகிய எனக்கு இக்காலம் முழுதும் வீணாயிற்றே. (௪௭)

கடம், சுவர், இவைகளுக்கு ஒப்பாகிய இச்சரீரத்தில் பற்றுதல் வைத்து, ரதகஜதுரகபதாதிகள் சூழ்ந்த ஓர் அரசன் நாம் என்கிற மதத்தில் உம்மைக் கவனிக்காமல் வீணானேன். (௪௮)

விஷயங்களில் பேராவல் கொண்டு, பற்பல விதத்தில் சிந்தை செலுத்தி, உம்மை யலட்சியஞ் செய்திருந்த என்னை பசியடையுங் காலத்தில் நாக்கிட்டு கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டிருக்கும் பாம்பானது அச்சமையத்தில் எலிக்கு எமனாவது போல், அப்பரமத்தராகிய நீர் எனக்குச் சமையத்தில் எமனாகிறீர். (௪௯)

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍
𑌮𑌤𑌂𑌗𑌜𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ! ॥௫௦॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋
𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑌾𑌜𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷 𑌈𑌶 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௫௧॥

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑌦𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌿𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ ॥௫௨॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥௫௦॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 [illegible]
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 -
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 [illegible]
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇-
𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌵𑌤𑍍 [illegible] 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௫௧॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌭𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪-
[illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 [illegible]
[illegible] ॥௫௨॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 [illegible] 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁-

---

சொர்ணுலங்காரம் அமைந்த இரதங்களுடனும் கஜங்களுடனும் இந்த பூமியி லிருந்து நரதேவன் என்று பேர்பெற்ற ஒருவனுக்கு கெட்டகாலம் சம்பவிக்கு மாகில், அவனது சரீரம், கிரிமியாகவோ, பஸ்மமாகவோ அல்லது அதைப் புசிக் கும் பிராணிகளின் மலமாகவோ மாறுகின்றது. (௫௦)

ஏ ஈசா ! திக்சக்ர விஜயம் செய்து யுத்த சிரமம் ஒழிந்து தனக்குச் சம மான அரசர்களும் தன்னைப் பணிய வீராசனத்தில் வீற்றிருக்கும் (மகிமை பெற்ற) ஒரு புருஷன், ஸ்திரீகளுடைய சுகானுபவ நிமித்தம் அவர்களுக்குக்கிரீ டாமிருகமாய் விடுகிறான். (௫௧)

மறுபடியும் (பூலோகத்தில்) மன்னனுகப் பிறக்கவேண்டுமென்று ஆவல் கொண்டு சுகங்களை யொழித்து இடைவிடாமல் தவம் புரிந்து கர்மங்களைச் செய்து வருகிற ஒருவன், ஒரு பொழுதும் சுகம் பெறுன். (௫௨)

𑌭𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇—
𑌜𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑍌
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௫௩॥

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌈𑌶 𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍋
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌪𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍇𑌕𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑍈𑌃 ॥ ॥௫௪॥

𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾—
𑌦𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇
𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌆𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௫௫॥

𑌟𑍀𑌕𑌾 ॥ 𑌭𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑍋 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌸𑌰𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௩ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௫௪॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 ॥௫௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

அச்சுதா ! சம்சாரத்தில் உழன்று வரும் ஒருவனுக்கு அதை விடுங் காலம் வருமாயின், அப்பொழுது அவனுக்கு ஸத்ஸகவாஸ முண்டாய் அதன் வழியாய் சாதுக்களுக்குப் புகலிடமாகவும் பராபரேசனுகவுமிருக்கிற உம்மிடத்திற் புத்தி செல்கிறது. (௫௩)

அகண்ட பூபதியும் சாதுக்களுமான அரசர்கள் காட்டில் தவமியற்றக் கருதி, இது எவ்விதம் ஒழியப் போகிறதென்கிறகவலை கொள்ளும் இராஜ்ய பந்தமாகிய தொந்தரவானது எனக்குத் தற்செயலாய் நீங்கினது உமது அனுக்கிரகமே. (௫௪)

ஏவிபுவாகிய ஹரியே! ஏழைகள் முக்கியமாக பிரார்த்திக்கக்கூடிய உம்முடைய பாத பஜனத்தைத் தவிர யான் விரும்பும் வரன் வேறில்லை. மோக்ஷசாம்ராஜ்யத்தையருளும் உம்மை பஜிக்கும் விவேகிகளில் எவன் தான் வேறு வரனை பிச்சிப்பன். அதைவிட சரீர பந்தத் தோடிருத்தலே நன்று. (௫௫)

தஸ்மாத்விஸ்ருஜ்யாஶிஷ ஈஶ ஸர்வதோ
ரஜஸ்தம:ஸத்த்வகுணாநுபந்தநா: ।
நிரஞ்ஜநம் நிர்குணமத்வயம் பரம்
த்வாம் ஜ்ஞப்திமாத்ரம் புருஷம் வ்ரஜாம்யஹம் ॥ ॥௫௬॥

சிரமிஹ வ்ருஜிநார்தஸ்தப்யமாநோऽநுதாபை-
ரவித்ருஷஷடமித்ரோऽலப்தஶாந்தி: கதஞ்சித் ।
ஶரணத ஸமுபேதஸ்த்வத்பதாப்ஜம் பராத்ம-
ந்நபயம்ருதமஶோகம் பாஹி மாऽऽபந்நமீஶ ॥ ॥௫௭॥

॥ ஶ்ரீ பகவாநுவாச ॥

ஸார்வபௌம மஹாராஜ மதிஸ்தே விமலோர்ஜிதா ।
வரை: ப்ரலோபிதஸ்யாபி ந காமைர்விஹதா யத: ॥ ॥௫௮॥

ரஜஸ்ஸத்த்வதமோகுணைரநுபத்யந்த இதி ததா தேஷ்வப்யுபாதி ஶத்ரூந்ப்ர
ணாதி யதுபாதிரூபா: விஸ்ருஜ்ய பரம் பரமேஶ்வரம் ஜ்ஞப்திமாத்ரம் ஜ்ஞா
நகநம் தத்குத: நிரஞ்ஜநம் தத்குத: நிர்குணம் ததபி குத: அத்வயம்
அத ஏவ அக்ஷரம் த்வாம் ஶரணம் வ்ரஜாமீதி ॥௫௬॥ ஸம்ஸ்வதாவமிஹாநுமேக
வ்ருஜிநகாரஸ்யைவ திவாநக்தம் வாநவபுரே: ப்ரயோர்ஹபங்கம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணவா
க்யோபத்ரூஷணேந ப்ராயஶ்சித்தமிதி ॥ சிரமிதி ॥ வ்ருஜிநை: ஸங்க்லேஶைரா
ர்த: வாநப்ரஸ்தாஸநாதிபி: தப்யமாந: ததாபி அவித்ருஷஷடமித்ர: த்ருஷ்ணே
வ த்ருஷ்ணா நவிகத த்ருஷ்ணா: ஷட் அமித்ரா: ஶத்ரவ: இந்த்ரியலக்ஷணா யஸ்ய ஸ:
அத ஏவ அலப்தஶாந்தி: கதஞ்சித் தைவவஶேந லப்தஶாந்திரிதி வா ஶரணம் ஜ்ஞா
நம் ததாதீதி ததா ஹே ஶரணத ஸமுபேத: ப்ராப்தோऽஹம் அஶோகம் [illegible]

ஆகையால், ஏ ஈசா! திரிகுண காரியமாகிய விருப்பங்கள் யாவையும் ஒழித்து விட்டு, நிரஞ்சனரும், நிற்குணரும், தானன்றி வேறில்லாத வரும், ஞானமே சொரூபமாக உடைய வரும் பர புருஷருமாகிய உம்மை யான் அடைகிறேன். (௫௬)

பரமாத்மாவாகிய ஏ ஜகதீசா! ஆசை யொழியாத புலன்களைக்கொண்டு கர்ம பலன்களை அனுபவித்து நெடுநாளாய் வருந்துகிறேன். இன்னும் ஒழிவு சிறிதும் ஏற்படவில்லை. உமது பாதார விந்தத்தை யடைந்து விட்டேன். ஆபத்தை யடைந்த எனக்குச் சோகந்தீர அபயமளித்து ரக்ஷியும். (௫௭)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ சார்வபூம மகாராஜனே! உமக்கு அநேக வரங்களை யளிப்பதாகச் சொல்லி ஆசை காட்டியும் அதற்குட்படாமல், ஆசையாகிய களங்க மற்று உமது மனம் மிகவும் நிர்மலமாக விருக்கிறது. (௫௮)

𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌨 𑌧𑍀𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ॥௫௯॥
𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௬0॥
𑌵𑌿𑌚𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ ॥௬௧॥
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌮𑌦𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௬௨॥
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௬௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌕𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾
𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௫௭॥௫௮॥ 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍈𑌵
𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨 𑌧𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾-
𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍॥௫௯॥ 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹॥ 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥௬0॥ 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥௬௧॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌾-
𑌸𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿॥
௬௨॥௬௩॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

என்னிடத்திலிருந்து காமவரங்களை இச்சியாத உனக்கு ஒரு காலத்தும் கெடுதலில்லை. என் மீது திடமான பக்தி செலுத்துகிற பக்தர்களுடைய புத்தி யானது, காமவரங்களில் பற்றாது. (௫௯)

ஏ அரசனே! எனது பக்தியின்றி பிராணாயாமம் முதலியவைகளைச் செய்து மனதை அடக்கின போதிலும், அம்மனதிலுள்ள இல்லற வாசனை ஒழியாததலால், விஷய சுகங்களிற் பற்றுதல் கொண்டதாகவே காணப்படுகின்றது. (௬0)

ஆகையால், நீர் எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் சித்தம் வைத்துக்கொண்டு, உமது இஷ்டப்படி பூமியில் சஞ்சரித்து வாரும். எனது பக்தியும் உமக்குக் குறையாமல் நாள்தோறும் பெருகி வரட்டும். (௬௧)

முன் க்ஷத்திரிய தர்மத்தை யனுசரித்து வேட்டை யுத்தம் முதலியவைகளில் செய்த அநேக பிராணிகளினுடைய வதைகளாலுண்டான பாபங்களை இன்று முதல், என்னிடம் மனதைச் செலுத்திச் சமாதியிலிருந்து போக்கடித்துக்கொள்ளும். (௬௨)

அரசனே! அடுத்த ஜன்மத்தில் சர்வ பூதங்களினும் இரக்கமுள்ள ஓர் அந்தணனாகப் பிறந்து, நீர் என்னை யடைவது நிச்சயம். (௬௩)

முசுகுந்தஸ்துதியாகிய 51-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

த்விபஞ்சாஶத்தமோऽத்யாயப்ராரம்ப:

|| ஶ்ரீ ஶுக: ||

இத்தம் ஸோऽநுக்ருஹீதோऽங்க க்ருஷ்ணேநேக்ஷ்வாகுநந்தந: |
தம் பரிக்ரம்ய ஸந்நம்ய நிஶ்சக்ராம குஹாமுகாத் || ௧ ||
ஸ வீக்ஷ்ய க்ஷுல்லகாந் மர்த்யாந் பஶூந் வீருத்வநஸ்பதீந் |
மத்வா கலியுகம் ப்ராப்தம் ஜகாம திஶமுத்தராம் || ௨ ||
தப:ஶ்ரத்தாயுதோ தீரோ நி:ஸங்கோ முக்தஸம்ஶய: |
ஸமாதாய மந: க்ருஷ்ணே ப்ராவிஶத்கந்தமாதநம் || ௩ ||
பதர்யாஶ்ரமமாஸாத்ய நரநாராயணாலயம் |
ஸர்வத்வந்த்வஸஹ: ஶாந்தஸ்தபஸாராதயத்தரிம் || ௪ ||
பகவாந் புநராவ்ரஜ்ய புரீம் யவநவேஷ்டிதாம் |
ஹத்வா ம்லேச்சபலம் நிந்யே ததீயம் த்வாரகாம் தநம் || ௫ ||

த்விபஞ்சாஶத்தமே யாவந் பயாதிவ கத: புரீம் ||
க்ருஷ்ணோऽத ஸந்தேஶம் ருக்மிண்யா த்விஜவர்ணிதம் ||

இத்தமிதி ||௧|| ஸ இதி || க்ஷுல்லகாந் ஸ்வல்பப்ராணாந் ||௨|| தப இதி || தபஸி ஶ்ரத்தாயுக்த: ||௩|| பதர்யாஶ்ரமேதி || தத்ர பதர்யாஶ்ரமே ||௪|| பக

52-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கிருஷ்ண பகவானுடைய அனுக்கிரகம் பெற்ற, இக்ஷுவாகு குல நந்தனராகிய முசுகுந்த சக்ரவர்த்தி கிருஷ்ண பகவானை வலமாக வந்து வணங்கி அவரது அனுமதி பெற்று, அக்குகைத் துவாரத்திலிருந்து வெளியேறினார். (௧)

(முசுகுந்தர் வெளியே வந்ததும்) மனிதர்கள், பசுக்கள், கொடி, செடி மரங்கள், இவைகளின் தோற்றங்கள் மிகச் சிறியனவாக இருக்கக்கண்டு நடப்பது கலியுக மென்று எண்ணி வட திசை நோக்கிச் சென்றார். (௨)

முசுகுந்தர் தமது மனச் சங்கைகள் யாவுந் தீர்ந்து பற்றுதலற்றுத் தீரராகிக் கந்தமாதன பர்வதம் சென்று, சிரத்தையுடன் கிருஷ்ண பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தித் தவம்புரிய ஓரிடத்தில் பிரவேசித்தார். (௩)

அவர் பிரவேசித்த இடம் நர நாராயணர்களுடைய வாசஸ்தலமாகிய பதரிகாச்சிரமமாக இருந்தமையால், அதின் சீதோஷ்ணாதிகளைச் சகித்துச் சாந்தமடைந்து தவம் புரிந்து ஹரியை ஆராதித்தார். (௪)

பிறகு பகவான் திரும்பி மதுரா பட்டணத்துக்குச்சென்று அப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டிருக்கும் மிலேச்ச சைன்னியத்தைப் போர் செய்து தொலைத்துவிட்டு, அங்கு கிடைத்த தனத்தைத் துவாரகைக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். (௫)

नीयमाने धने गोभिर्नृभिश्चाच्युतचोदितैः ।
आजगाम जरासन्धस्त्रयोविंशत्यनीकपः ॥ ॥௬॥
विलोक्य वेगरभसं रिपुसैन्यस्य माधवौ ।
मनुष्यचेष्टामापन्नौ राजन्दुद्रुवतुर्द्रुतम् ॥ ॥௭॥
विहाय वित्तं प्रचुरमभीतौ भीरुभीतवत् ।
पद्भ्यां पद्मपलाशाभ्यां चेलतुर्बहुयोजनम् ॥ ॥௮॥
पलायमानौ तौ दृष्ट्वा मागधः प्रहसन्बली ।
अन्वधावद्रथानीकैरीशयोरप्रमाणवित् ॥ ॥௯॥
प्रद्रुत्य दूरं संश्रान्तौ तुङ्गमारुहतां गिरिम् ।
प्रवर्षणाख्यं भगवान्नित्यदा यत्र वर्षति ॥ ॥௧௦॥
गिरौ निलीनावाज्ञाय नाधिगम्य पदं नृप ।
ददाह गिरिमेधोभिः समन्तादग्निमुत्सृजन् ॥ ॥௧௧॥

वानीति ॥ नित्यं ... प्रापितवान् ॥௫॥௬॥ विलोक्येति ॥ वेगरभसं वेगौत्सुक्यम् ॥௭॥ विहायेति ॥ भीरुभीतवत् भीरोरिव भीतवत् । अतिशयेन भीतवदित्यर्थः । चेलतुः पलायेताम् । बहुयोजनं देशम् ॥௮॥ पलायमानाविति ॥ अप्रमाणवित् प्रमाणमियत्तां तन्न वेत्तीति तथा ॥௯॥ प्रद्रुत्येति ॥ तुङ्गम् एकादशयोजनोन्नतम् एकादशयोजनविस्तृतमित्यर्थः प्रवर्षण इत्याख्या यस्य तं यत्र भगवानिन्द्रः ॥௧௦॥ गिराविति ॥ तत्र विलीनयोः पदं निरूपणं

இவ்விதம் மதுரா பட்டணத்திலிருந்த பொருள் முழுவதையும் கோக்கள் மூலமாகவும் மனிதர்கள் மூலமாகவும் துவாரகைக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஜராஸந்தன் முன்போலவே 23 அக்ஷௌஹிணீ சேனைகளுடன் எதிர்த்தான். (௬)

பரிக்ஷித்தே ! சத்ரு சைன்னியங்களுடைய சுறுசுறுப்பைப் பார்த்த இராம கிருஷ்ணர்கள் மனுஷ்யாவதாரத்துக் கொத்தபடி ஏராளமான பொருள்களையும் பொருட்டாக்காமல் எறிந்து விட்டு பயமற்றவர்களாயினும் பயந்தவர்கள் போல், தாமரை மலர் போன்றமிருதுவான பாதங்களால் வெகுதூரம் ஓடித்திரிந்தார்கள்.

அப்படி ஓடுகிற இருவர்களையும் கண்ணுற்ற பலசாலியாகிய ஜராஸந்தன், அவர்களுடைய உண்மையை யறியாதவனாதலால் தன்னுடைய சைன்னியங்களுடன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தான். (௯)

அவர்கள் இருவரும் வெகு தூரம் சிறிதும் சிரமமின்றி ஓடிச் சதாகாலமும் இந்திரன் மேகங்களைக்கொண்டு மழை வருஷிக்கச் செய்யும் பிரவர்ஷணம் என்கிற மலைக்குச் சென்றார்கள். (௧௦)

ஜராஸந்தன், அம்மலையின் மீது ஏறிய அவ்விருவர்கள் சென்ற இடமறியாமல, (பயந்து) ஒளிந்தார்களெனக் கருதி, அம்மலையைச் சுற்றிலும் கட்டைகளைக் குவிக்கச்செய்து, தீ மூட்டி எரித்தான். (௧௧)

𑌤𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑌟𑌾𑌦𑍁𑌭𑍌 ।
𑌦𑌶𑍈𑌕𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌰𑌧𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ ॥௧௨॥
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௧௩॥
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 ।
𑌬𑌲𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌗𑌧𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑍋 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௧௪॥
𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑍈𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍈𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ।
𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌕𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 ॥ ॥௧௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ ॥௧௭॥

[illegible] ॥௧௧॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌦𑌶 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌃 ॥௧௨॥௧௪॥ 𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 - 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௧௫॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௧௬॥ 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௧௭॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible]

அப்படி எரிக்கப்படும் மலேயிலிருந்து அவ்விருவரும் அதிகவேகமாகக் கிளம்பி ஆகாசத்தில் பதிஞெரு காதவழி தூரமளவு உயரச்சென்று பூமியிற் குதித்தார்கள். (௧௨)

யது சிரேஷ்டர்களிருவரும் இவ்விதம் தங்களுடன் பின் தொடரும் ஜராசந்தனுடைய கண்ணுக்குத் தென்படாமல், (அங்கிருந்து புறப்பட்டு) சமுத்திரத்தை அகழியாகவுடைய தங்கள் பட்டணத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். (௧௩)

ஜராசந்தனும், பலராம கேசவர்களிருவரும் பஸ்மமாய் விட்டார்களெனத் தவறுதலாக எண்ணிக்கொண்டு தன் சைன்னியங்களோடு மகத தேசம் சென்ருன். (௧௪)

ஆனர்த்தாதிபதியாகிய ரைவதன் என்னும் பேர்கொண்ட ஓர் சீமான் பிர்ம்ம தேவனுடைய ஆக்ஞைப்படித்தனது பெண்ணுகிய ரேவதியைப் பல ராமருக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்தானென்றும் பகவானுகிய கோவிந்தர் லக்ஷ்மியின் அம்சமான பீஷ்மனுடைய புத்திரியாகிய வைதர்ப்பியை, கருடன் போர் செய்து அமுதங்கொணர்ந்ததுபோல், சிசுபாலனேச் சேர்ந்தவர்களாகிய சால்வன் முதலிய அரசர்களே அதிசீக்கிரத்தில் கொன்று யாவரும் பார்த்திருக்கச் சுவயம் வரத்தில் பெற்று மணஞ்செய்து கொண்டாரென்றும், முன்னே 9-வது ஸ்கந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (௧௫-௧௭)

॥ राजा ॥

भगवान् भीष्मकसुतां रुक्मिणीं रुचिराननाम् ।
राक्षसेन विधानेन उपयेम इति श्रुतम् ॥ ॥௧௮॥
भगवन् श्रोतुमिच्छामि कृष्णस्यामिततेजसः ।
रुक्मिण्या ग्रहणं पाणेः प्रसह्यान्यान् स्वयंवरे ॥
यथा मागधशाल्वादीन् जित्वा कन्यामुपाहरत् ॥ ॥௧௯॥
ब्रह्मन् कृष्णकथाः पुण्या माध्वीर्लोकमलापहाः ।
को नु तृप्येत शृण्वानः श्रुतज्ञो नित्यनूतनाः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

॥ रुक्मिणीकल्याणकथारम्भः ॥

राजासीद्भीष्मको नाम विदर्भाधिपतिर्महान् ।
तस्य पञ्चाभवन् पुत्राः कन्यैका च वरानना ॥ ॥௨௧॥

इति स्थिते । राज्ञः पृष्टेऽप्युक्त्या राक्षसेन विधानेनोपयेमे रुक्मिणीं भगवानिति श्रुतं पूर्वमेव सामान्यतश्श्रुतम् ॥௧௮॥ भगवन्निति ॥ विशेषं तु श्रोतुमिच्छामि ॥௧௯॥ श्रवणौत्सुक्यमाविष्करोति ॥ ब्रह्मन्निति ॥ पुण्याः मङ्गलाः माध्वीः श्रुतिसुखाः लोकस्य मलापहाश्च शृण्वानः शृण्वन्नित्यर्थः ॥ श्रुतज्ञः श्रुतसार

அரசன் வினவுகிருன்.

கிருஷ் ணபகவானுனவர் சுந்தர வதனமுடைய பீஷ்ம ராஜன் புத்திரியாகிய ருக்மணி தேவியை ராக்ஷஸர்கள் போல் கிரகித்தார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். (௧அ)

சுயம் வரத்தில் கிருஷ்ண பகவான், மற்ற அரசர்களை ஜயித்து, ருக்மிணி தேவியைப் பாணிக்கிரகணம் செய்துகொண்ட வரலாற்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாகதன் சால்வன் முதலியவர்களை ஜயித்து அக்கன்னிகையைக் கொணர்ந்த தெப்படி? (௧௯)

பிராமணேத்தமரே! உத்தமமான பலனையளிக்கக்கூடியதும் செவிக்கின்பந்தரத்தக்கதும், ஜனங்களுடைய கல்மிஷத்தை யொழிக்கக் கூடியதும் கேட்கக் கேட்க நூதனமாக விருப்பதுமான விஷ்ணு கதா சிரவணஞ்செய்வதின் ருசியை அறிந்தவர்களில் எவன் தான் திருப்தி யடைவன் (என்று கேட்டான்) (௨௦)

ருக்மிணி கல்யாண கதையின் துவக்கம்.

சுகர் கூறுகிருர்.

அரசனே! பீஷ்மனென்னும் ஓர் அரசன் விதர்ப்ப தேசாதிபதியாயிருந்தான். அவனுக்கு ஐந்து புத்திரர்களும் சுந்தரவதனமுடைய ஒரு புத்திரியுமிருந்தார்கள். புத்திரர்களில் மூத்தவனுக்கு ருக்மி என்று பேர். மற்ற நால்வர்

𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌰𑌥𑍋 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍀 ॥ ॥௨௨॥
𑌸𑍋𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌶𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 ॥ ॥௨௪॥
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑍍 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௨௫॥
𑌤𑌦𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௬॥
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌸 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥ ॥௨௭॥

𑌵𑌿॰ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍂𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥௨௦॥௨௪॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥ 𑌤𑌦𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷

களுக்கும் முறையே ருக்மரதன், ருக்ம பாகு, ருக்மகேசன் ருக்மமாலி யென்கிற பெயர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்களின் உடன் பிறந்த உத்தமியாகிய பெண்ணுக்கு ருக்மிணி யென்று பெயர். (௨௧-௨௨)

அப்பெண் தன்னுடைய அரண்மனைக்கு வந்துகொண்டிருப்பவர்கள் மூலமாகக் கிருஷ்ண பகவானுடைய அழகு, ரூபம், குணம் முதலிய இவைகளின் விசேஷத்தைக்கேட்டு அவரையே தனக்குப் புருஷனாகக் கருதினாள். (௨௩)

(இது போலவே) கிருஷ்ண பகவானும் புத்தி லக்ஷணம் ஔதாரியம் ரூபம், சீலம், குணம் இவைகளனைத்தும் குடி கொண்டிருக்கும் அப்பெண்ணைத் தமக்குத் தகுந்த பத்நி யென நினைத்து விவாகஞ்செய்து கொள்ளக் கருதினார். (௨௪)

அரசனே! ருக்மி என்பவன் தன்னுடைய சகோதரி ருக்மணியைக் கிருஷ்ண பகவானுக்குக் கொடுக்கத் தன் பந்துக்கள் யாவருக்கும் இஷ்டமிருந்தும் அதைத் தடுத்து சேதி தேசாதிபதியை வரனாக வரித்தான். (௨௫)

கறுத்த நேத்திரமுடைய ருக்மணியானவள் இச்சேதி யறிந்து மிக்க வருந்தி யோசித்து, ஆப்தனான ஓர் பிராம்மணனைக் கிருஷ்ணனிடத்திற்குச் சீக்கிரமாக அனுப்பினாள். (௨௬)

அவர் துவாரகைக்குப்போய் வாயிற் காப்போனுடைய உத்திரவின்பேரில் உள்ளே சென்று அங்கு சொர்ணாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆதி புருஷனைக்கண்டார். (௨௭)

த்³ருஷ்ட்வா ப்³ரஹ்மண்யதே³வஸ்தமவருஹ்ய நிஜாஸநாத் ।
உபவேஶ்யார்ஹயாஞ்சக்ரே யதா²த்மாநம் தி³வௌகஸ: ॥ ॥௨௮॥

தம் பு⁴க்தவந்தம் விஶ்ராந்தமுபக³ம்ய ஸதாம் க³தி: ।
பாணிநாபி⁴ம்ருஶந் பாதா³வவ்யக்³ரஸ்தமப்ருச்ச²த ॥ ॥௨௯॥

॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ண: ॥

கச்சித்³த்³விஜவரஶ்ரேஷ்ட² த⁴ர்மஸ்தே வ்ருத்³த⁴ஸம்மத: ।
வர்ததே நாதிக்ருச்ச்²ரேண ஸந்துஷ்டமநஸ: ஸதா³ ॥ ॥௩௦॥

ஸந்துஷ்டோ யர்ஹி வர்தேத ப்³ராஹ்மணோ யேந கேநசித் ।
அஹீயமாந: ஸ்வாத்³த⁴ர்மாத் ஸ ஹ்யஸ்யாகி²லகாமது⁴க் ॥ ॥௩௧॥

அஸந்துஷ்டோऽஸக்ருல்லோகாநாப்நோத்யபி ஸுரேஶ்வர: ।
அகிஞ்சநோऽபி ஸந்துஷ்ட: ஶேதே ஸர்வாங்க³விஜ்வர: ॥ ॥௩௨॥

பா⁴ரதஸ ॥௨௬॥ ஆஸநாதி³॥ வ்ருத்³தா⁴ஸ்ஸம்மதா: ॥௨௭॥ த்³ருஷ்ட்வேதி॥ ஸூதா³ந: ஶ்ரீக்ருஷ்ண: ॥௨௮॥ தமிதி॥ அபி⁴ம்ருஶந் ஸம்வாஹயந் ॥௨௯॥௩௦॥ ஸந்துஷ்ட இதி॥ ஸ்வத⁴ர்மோ ப்³ராஹ்மணஸ்யாகி²லகாமதோ⁴க்³ ப⁴வதி। யதா² ஸ ப்³ராஹ்மணோऽஸ்ய விஶ்வஸ்யாகி²லகாமது⁴கி³தி॥௩௧॥ அஸந்துஷ்ட இதி॥ லோகாநாப்நோதி லோகால்லோகாந்தரம் ப்ரயாந் நைகத்ராபி ப்ரதிஷ்டி²தீத்யர்த²:। நாப்நோதீதி வா ஸுரேஶ்வரோऽபி ஸந் லோகாந்நாப்நோதி உத்தமலோகாந் ப்ராப்நோதி அப்ராப்தஸமஸ்தகாம இத்யர்த²:। ஶேதே ஸர்வாங்க³விஜ்வர இத்யர்த²:। ததே³வாஹ ஸர்வாங்க³விஜ்வர இதி

பிராமணர்களுக்குத் தேவரான கிருஷ்ண பகவான் அவரைப் பார்த்ததும், சிங்காதனத்திலிருந்து இறங்கி அவ்வாசனத்தில் அப்பிராமணைத்தமரை வீற்றிருக்கச்செய்து, தேவர்கள் தம்மைப் பூஜிப்பது போல் பூஜித்தார். (௨௮)

(அந்த பிராமணர்) போஜனம் செய்து, களையாறியதும் சாது சரண்யரான கிருஷ்ண பகவான் அவரிடம் சென்று, (அவருடைய) பாத கமலத்தைத் தமது கரகமலங்களால் பிடித்துக்கொண்டு கவலையற்றவராக விருந்து வினவலானர்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வினவுகிறார்.

பிராமண சிரேஷ்டரே! எப்போதும் சந்தோஷகரமான மனமுடைய உமது பெரியோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தர்மங்கள் யாவும் சிரமமின்றி நடைபெறுகின்றனவா? (௩0)

ஒரு பிராமணன், தனக்குக் கிடைத்தது எதுவானாலும் அதைக்கொண்டு சந்தோஷ சித்தனாயிருந்து, தன் தர்மத்தினின்று நழுவாமலிருந்தால், அந்த தர்மமானது அவனுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தியாக்குகிறது. (௩௧)

தேவேந்திரனாயினும் சந்தோஷமில்லாதிருப்பின் அவன் உலகங்களைப் பலமுறை அடைகிறான். தரித்திரனாயினும் சந்தோஷமுள்ளவனாக விருப்பின் தாப ரஹிதனாகிச் சுகமாக வசிக்கிறான். (௩௨)

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌭𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌽𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ॥௩௩॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍇 ॥௩௫॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௬॥

𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥௩௨॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌭 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌲𑌾𑌭𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥௩௩॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥௩௪॥ 𑌯𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 ॥௩௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 । 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌦𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥௩௬॥௩௭ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌹𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌶𑍀𑌲𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌵𑌦𑌤𑌾 𑌤𑍁𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕 𑌕𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾

தனக்குக் கிடைத்ததைக்கொண்டு சந்தோஷப்படுகிறவர்களும் சாதுக்களும், சர்வ ஜீவன்களையும் தங்களைப்போல் கருதுகிறவர்களும் அகங்கார மற்றவர்களும் சாந்த சீலர்களுமான விப்பிரர்களை எப்பொழுதும் தலை வணங்கி நமஸ்கரிக்கிறேன். (௩௩)

பிராமணோத்தமரே! உங்களுடைய அரசன் க்ஷேமமா? ஜனங்கள் நன்றாய்ப் பரிபாலிக்கப்பட்டுச் சுகமாக விருந்து வரும் தேசத்தரசனே எனக்குப் பிரியமானவன். (௩௪)

நீர் அகழியைத் (சமுத்திரத்தை) தாண்டி இங்கு என்ன எண்ணங்கொண்டு வந்தீர்? மிகவும் இரகசியமாக விருந்த போதிலும் அவைகளனைத்தையும் தெரிவியும். நான் அதற்காகச் செய்ய வேண்டுவதென்ன? (௩௫)

சுகர் கூறுகிறார்.

விளையாட்டுக்காக எடுத்துக்கொண்ட மானுட தேகத்தையுடைய கிருஷ்ண பகவான் இவ்விதம் கேட்டதும் பிராமணன், பின் வருமாறு கிருஷ்ண பகவானிடத்தில் சகலத்தையுந் தெரிவித்தார். (௩௬)

॥ ப்ராஹ்மண: ॥

விதர்பாதிபதே: புத்ரீ ருக்மிணீ தவ கிங்கரீ ।
விஜ்ஞாபயதி தே கிஞ்சித் ஶ்ரூயதாமாத்மஸம்பவ ॥ ॥௩௭॥

தயா ஸந்தேஷிதோ஽ஹம் தே ஸகாஶம் பீஷ்மகன்யயா ।
தஸ்யாஸ்ஸந்தேஶவாக்யானி க்ரியதாம் யதனந்தரம் ॥ ॥௩௮॥

॥ ருக்மிணீ ॥

ஶ்ருத்வா குணான் புவனஸுந்தர ஶ்ருண்வதாம் தே
நிர்விஶ்ய கர்ணவிவரைர்ஹரதோ஽ங்கதாபம் ।
ரூபம் த்ருஶாம் த்ருஶிமதாமகிலார்தலாபம்
த்வய்யச்யுதாவிஶதி சித்தமபத்ரபம் மே ॥ ॥௩௯॥

விஶதீத்யன்வய: தத்ர தத்ர ஶ்ருண்வதாம் கர்ணவிவரைரந்த: ப்ரவிஶ்யாங்கதாபம் திவ்யஸம்போதனம் வா। ஹரதஸ்தவ குணான் ஶ்ருத்வா தயா த்ருஶிமதாம் சக்ஷுஷ்மதாம் த்ருஶாமகிலார்தலாபாத்மகம் ரூபம் ச ஶ்ருத்வேதி ॥௩௯॥ அஹோ காமுககன்யாநாமிவ தஸ்யா: ஸ்பஷ்டோக்திர்நாஶங்கநீயேத்யாஹ ॥ கேதி ॥ ஹே முகுந்த ஹே ந்ருஸிம்ஹ நரஶ்ரேஷ்ட கா நாம கன்யா குலவதீ தயா மஹதீ ஸ்வகுணோத்தமா தயா தீராதீ காலே பதிம் ந வ்ருணீத ந வ்ருணீதைவேதி ஶேஷ: ஸங்கதிர்வா:। கதம்பூதம் குலஶீலாதிபிரா த்மனைவ துல்யம் நிருபமமித்யர்த:। த்ரவிணம் த்ரவ்யஸம்பத் தாம ப்ரபாவ தயா நரலோகஸ்ய மநஸாம் அபிராமோ அபிரமணம் யஸ்மாத் தம் கிம் சாத்மவிவா ஹாவஸரே ॥௪௦॥ ததிதி। ஹே விபோ தத்தஸ்மாதேதஸ்யா: ...

பிராமணர் கூறுகிறார்.

விதர்ப்ப ராஜனுடைய புத்திரியும் உமது பணிவிடைக்காரியும் இப்பொழுது விவாக மங்களத்தை அடையப்போகிறவளுமான ருக்மணியானவள் தங்களிடத்தில் ஓர் விக்ஞாபனம் செய்து கொள்ளுகிறாள். (௩௭)

பீஷ்ம புத்திரியாகிய ருக்மணி என்னைத் தங்களிடத்திற்கு அனுப்பினார். அவள் கூறியுள்ள செய்தியைக் கேட்டு மேலே செய்யத் தகுந்தவைகளைச் செய்யலாம். (௩௮)

ருக்மணி கூறுகிறாள்.

புவன சுந்தரனே ! அச்சுதனே ! கேட்பவர்களுடைய செவிகளிற் பதிந்து அவர்களுடைய தாபத்தைப் போக்குகிற தங்களுடைய குணங்களையும், நேத்திரங்களையுடையவர்களுக்கு அந்த நேத்திரத்தை யடைந்ததன் பயனாயிருக்கிற தங்களுடைய ரூபத்தையும் கேட்டு என்னுடைய மனமானது வெட்கமின்றித் தங்களிடத்தில் செல்லுகிறது. (௩௯)

𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍀𑌲𑌰𑍂𑌪
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌧𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌵𑌤𑍀 𑌨 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௪௦॥

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌜𑌾𑌯𑌾—
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 ।
𑌮𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌾𑌗𑌮𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌤𑍁 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌾—
𑌦𑍍𑌗𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌮𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷 ॥ ॥௪௧॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌃 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜 𑌏𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨 𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥௪௨॥

𑌕𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌬𑌾𑌧𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌵𑍀𑌰𑌭𑌾𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌆𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲 𑌇𑌵 ॥௪௧॥ 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

முகுந்த ! ஏ புருஷ சிரேஷ்டனே ! ரூபம் குணம் முதலியவைகளையுடைய வளும், தைரியமுள்ளவளும் நற்குலத் துதித்தவளும் கன்னிகையுமானவர் களில் எவள்தான் தன்னுடைய விவாக காலத்தில், குலம், ரூபம், சீலம், வயது, வித்தை, பொருள் அழகு இவைகளில் தனக்குச் சமமாக விருப்பவரும் பூலோ கத்திலுள்ளவர்களுடைய மனதுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பவருமான தங் களை (தனக்குப்) புருஷனுக வரிக்கமாட்டாள் ? (௪0)

ஆகையால் தங்களை நான் பதியாக வரித்திருக்கிறேன். ஏ விபுவே ! (என் னுடைய) ஆத்மாவை தங்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறேன். இவ்விடம் வந்து என்னைத் தங்களுக்குத் பத்நியாக்கிக்கொள்ளுங்கள். ஏ அம்புஜாக்ஷ ! சிம் மம் அனுபவிக்கக்கூடியதை ஓர் நரி அனுபவிக்கக்கூடாது. அதுபோல் வீரனு கிய தாங்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய என்னை சிசுபாலன் அடையவேண்டாம். (௪௧)

கிணறு வெட்டுதல், யாகஞ்செய்தல், தானம், நியாயம், விரதம் இவைகளைச் செய்தல், தேவர்கள் பிராமணர்கள் இவர்களைப் பூசித்தல், முதலிய இவைகளால் பரனுகிய பகவானை நான் ஆராதித்திருப்பேனேயாகில், கிருஷ்ண பகவான் இவ்விடம் வந்து என்னைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொள்ளட்டும். சிசுபாலா தி இதர அரசர்கள் என்னை ஸ்பரிசிக்கவேண்டாம். (௪௨)

ஶ்வோ பா⁴விநி த்வமஜிதோத்³வஹநே விதர்பா⁴ந்
க³ுப்த: ஸமேத்ய ப்ருதநாபதிபி⁴: பரீத: ।
நிர்மத்²ய சைத்³யமக³தே⁴ந்த்³ரப³லம் ப்ரஸஹ்ய
மாம் ராக்ஷஸேந விதி⁴நோத்³வஹ வீர்யஶுல்காம் ॥

அந்த:புராந்தரசரீமநிஹத்ய ப³ந்தூ⁴ந்
த்வாமுத்³வஹே கத²மிதி ப்ரவதா³ம்யுபாயம் ।
பூர்வேத்³யுரஸ்தி மஹதீ குலதே³வயாத்ரா
யஸ்யாம் ப³ஹிர்நவவதூ⁴ர்கி³ரிஜாமுபேயாத் ॥ ॥சங॥

[illegible] ॥சஉ॥ [illegible] ஶ்வோ பா⁴விநீதி ஹே அஜித ஶ்வோ பா⁴விநி உத்³வஹநே விவாஹே [illegible] ப்ருதநாபதிபி⁴: பரிவ்ருதஸ்ஸந் சைத்³யாதி³ப³லம் நிர்மத்²ய ப்ரஸஹ்ய [illegible] வைவாஹிகம் [illegible] ராக்ஷஸவிதி⁴நா உத்³வஹேதி [illegible] ॥சங॥ [illegible] அந்த: [illegible] ॥ அந்த:புரேதி ॥ [illegible] கி³ரிஜாம் அம்பி³காம் அம்பி³கா க்³ருஹம் [illegible] ॥சச॥ [illegible]

ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவரே! நாளையதினம் நடக்கப்போகிற விவாகத்தில், தாங்கள் ஒருவரும் அறியாமல் இவ்விடம் வந்து, (பிறகு) சேனாதிபதிகளுடன் சேர்ந்து, சிசுபாலன் ஜராஸந்தன் இவர்களுடைய சேனைகளையும், விதர்ப்ப சைன்னியங்களையும் நாசஞ்செய்து பராக்ரமத்தையே பந்தயப் பொருளாகக் கொண்ட என்னை ராக்ஷஸ விதியாக பலாத்கரித்து விவாகம் செய்துகொள்ளும். (சங)

அந்தப் புரத்திலிருக்கிற உன்னை பந்துக்களை நாசஞ்செய்யாமல், எப்படி விவாகஞ்செய்து கொள்வது என்பீர்களேயாகில், உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன் (கேளுங்கள்)(விவாகத்திற்கு) முதல் நாள் குலதேவதையைப் பூஜிப்பதன் நிமித்தமாக ஓர் யாத்திரை செய்வதுண்டு. அப்பொழுது, மணம்பெண்ணானவள் வெளியே சென்று கௌரி பூஜை புரிவாள். (சச)

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑌜𑌃𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑍈 ।
𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌨 𑌲𑌭𑍇𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂
𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍂𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௪௫॥

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌶𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௪௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

மகான்கள் அவர்களுடைய அக்ஞான நிவர்த்திக்காக தங்களுடைய பாத கமல தூளி ஸ்நானத்தை உமாபதிபோல் விரும்புகிறார்கள். ஏ அம்புஜாக்ஷ தங்களுடைய அனுக்கிரகத்தை (நான்) அடையாவிடில், விருத மிருத்தலால் மெலிந்த எனது பிராணன்களை விட்டு விடுவேன். நூறு ஜன்மமெடுப்பினும் இப்படியே செய்வேன். (௪௫)

பிராமணர்கூறுகிறார்.

யதுபதியே! இவைகளை நான் கொண்டு வந்த இரகசியமான செய்திகள். இவைகளில் எது செய்யத் தகுந்ததோ அதை நன்றாக ஆலோசித்துப் பிறகு செய்யுங்கள். (௪௬)

ருக்மணி கிருஷ்ணனுக்குத் தூதனுப்பியதாகிய 52-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௧॥

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾𑌽𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌿 ॥ ॥௨॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥
𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌮𑍇𑌧𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ ॥௩॥

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌰𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௪॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥௧॥௨॥

𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌆𑌨𑌯𑌨𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌭𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 ॥௩॥ 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௪॥ 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿॥

53-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

விதர்ப்ப ராஜ கன்னிகை சொல்லியனுப்பிய செய்தியைக் கேட்டு கிருஷ்ண பகவான், தமது கரத்தால் அந்த பிராமணோத்தமர் கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு மந்த காஸத்துடன் பிராமணனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். (க)

சுந்தரவதனமும் என்னையே மனதிற் கருதியிருப்பவளுமான ருக்மணியானவள் எப்படி இரவில் நித்திரையில்லாமலிருக்கிறாளோ அது போல் நானும் அவளையே மனதிற் கருதி இரவில் நித்திரையில்லாமலிருக்கிறேன். (உ)

ருக்மி கொண்டிருக்கிற த்வேஷத்தால் எனது விவாகமானது தடுக்கப்பட்டது. அரசாதமர்களை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்து அழகான அவயவங்களையுடையவளும் என்னையே சிந்தித்திருப்பவளுமான ருக்மணியை காஷ்டமானது அக்கினிஜ்வாலையைப் பற்றுவதுபோல், கொண்டு வருகிறேன். (ங)

கிருஷ்ண பகவான் ருக்மணியினுடைய விவாக நக்ஷத்திரத்தை யறிந்து, ஏ தாருகா ! சீக்கிரம் இரதங்கொண்டு வாவென்று சாரதிக்குக் கட்டளை யிட்டார். (ச)

ஸ சாஶ்வை: ஶைப்³யஸுக்³ரீவமேக⁴புஷ்பப³லாஹகை: |
யுக்தம் ரத²முபாநீய தஸ்தௌ² ப்ராஞ்ஜலிரக்³ரத: || ||௫||

ஆருஹ்ய ஸ்யந்த³நம் ஶௌரிர்த்³விஜமாரோப்ய தூர்ணகை³: |
ஆநர்தாதே³கராத்ரேண வித³ர்பா⁴நக³மத்³த⁴யை: || ||௬||

ராஜா ஸ குண்டி³நபதி: புத்ரஸ்நேஹவஶம் க³த: |
ஶிஶுபாலாய தாம் கந்யாம் தா³ஸ்யந் கர்மாண்யகாரயத் || ||௭||

புரம் ஸம்ம்ருஷ்டஸம்ஸிக்தமார்க³ரத்²யாசதுஷ்பத²ம் |
சித்ரத்⁴வஜபதாகாபி⁴ஸ்தோரணை: ஸமலங்க்ருதம் || ||௮||

ஶைப்³யாதீ³நி சாஶ்வாநாம் நாமாநி ||௫|| ஆருஹ்யேதி | தஸ்யாம் ரா-த்ர்யாம் ப்ரஸ்தாய ப்ராதர்வித³ர்பா⁴நக³மத் | ஶௌராவிதி நிஜைர்ஹயைரேவ நை வித³ர்பா⁴ந் க³த்வா தத³ஸ்தைத்யேக ராத்ரேண க³மநம் ||௬|| ராஜேதி | புத்ரஸ்ய ருக்மிண: ஸ்நேஹேந தத³நுவ்ருத்தித்வயா கந்யாம் ஶிஶுபாலாய தா³நாய ஆஹிகாநி அத² விவாஹ்யோத்³யதி கர்மாணி புண்யாஹவாசநாதீ³நி ||௭|| தாந்யேவாஹ பஞ்சபி⁴: || புரமிதி | ஸம்ம்ருஷ்டா: ஸம்ஸிக்தாஶ்ச மார்கா³தயோ யஸ்மிந் தத் | சித்ரத்⁴வஜை: பதாகாபி⁴ஸ்தோரணைஶ்ச ஸமலங்க்ருதம் காரயத் ||௮|| ஸ்ரக்³கி³தி | ஸ்ரக்³க³ந்தா⁴த்³யாப⁴ரணைஶ்ச விரஜைர்வாஸோபி⁴ஶ்ச அலங்க்ருதா: ஸ்த்ரிய: | யத்³வா ஸ்ரக்³க³ந்த⁴மால்யாப⁴ரணை: ஸ்த்ரிய இத்யர்த²: | ததா² விரஜேஷ்வம்ப³ரேஷ்வபி⁴க்³ருஹீதை: ஸ்த்ரீ புருஷைர்ஜுஷ்டம் ததா² ஶ்ரீமத்³பி⁴ர்க்³ருஹைஶ்ச ஜுஷ்டம் ||௯|| பித்ருதே³வாநிதி | யதா²ந்யாயம் கந்யாம் ஸ்வ கந்யாம் ப்ரதி மங்க³லம் வாசயாமாஸ ||௧௦|| ஸுஸ்நாதாமிதி | க்ருதகௌதுகமங்க³லவிவாஹஸூ

அந்த சாரதியானவன் சைன்னியம், சுக்ரீவம், மேக புஷ்பம், வலாஹகம் என்கிற குதிரைகளை இரதத்தில் பூட்டி இரதத்துடன்பகவான் முன் வந்து தலை வணங்கிக்கைகுவித்து நின்றான். (௫)

சௌரியானவர் இரதத்திலேறிப் பிறகு பிராமணனையும் ஏற்றி வைத்துக் கொண்டார். அதிவேகமாகச் செல்லும் குதிரைகள் இரதத்திற் பூட்டியிருப்பதால் ஓரிரவில் விதர்ப்ப தேசம் போய்ச் சேர்ந்தார். (௬)

குண்டினபுரிக்கு அதிபதியாகிய பீஷ்மன் என்னும்அரசன் புத்திரவாத்ஸல்யத்தில் கட்டுண்டு அப்பெண்ணை (ருக்மணியை) சிசுபாலனுக்குக் கொடுப்பதற்காக சகல கர்மங்களையும் செய்தான். (௭)

அப்பட்டணத்து வீதிகளிலும், நாற்சந்திகளிலும், இரத வீதிகளிலும் குப்பைகளைப்போக்கி ஜலந்தெளித்திருந்தது. பல விதமான துவஜங்களாலும் பதாகைகளாலும் தோரணங்களாலும் வீதிகள் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. (௮)

6

स्रग्गन्धमाल्याभरणैर्विरजोऽम्बरभूषितैः ।
जुष्टं स्त्रीपुरुषैः श्रीमद्गृहैरगुरुधूपितैः ॥ ॥௯॥
पितॄन्देवान्समभ्यर्च्य विप्रांश्च विधिवन्नृप ।
भोजयित्वा यथान्यायं वाचयामास मङ्गलम् ॥ ॥௰॥
सुस्नातां सुदतीं कन्यां कृतकौतुकमङ्गलाम् ।
आहतांशुकयुग्मेन भूषितां भूषणोत्तमैः ॥ ॥௧௧॥
चक्रुः सामर्ग्यजुर्मन्त्रैर्वध्वा रक्षां द्विजोत्तमाः ।
पुरोहितोऽथर्वविद्वै जुहाव ग्रहशान्तये ॥ ॥௧௨॥
हिरण्यरूप्यवासांसि तिलांश्च गुडमिश्रितान् ।
प्रादाद्धेनूश्च विप्रेभ्यो राजा विधिविदां वरः ॥ ॥௧௩॥
एवं चेदिपती राजा दमघोषः सुताय वै ।
कारयामास मन्त्रज्ञैः सर्वमभ्युदयोचितम् ॥ ॥௧௪॥

तेन संगमं यथा स्यात्तथा। आहतं नवीनं भूषणोत्तमैर्भूषितां ॥௧௧॥ चक्रुरिति। वध्वाः तस्याः कन्यायाः सामादिभिर्मन्त्रैः वेदत्रयविदः ॥௧௨॥௧௩॥ एवमिति। अभ्युदयोचितं ॥௧௪॥ ...

சந்தனம், புஷ்பஹாரம், புஷ்பமாலை ஆபரணம், வஸ்திரம் இவைகளால் அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்திரீ புருஷர்களோடும், அகில் தூபங்களோடும், மகதைசுவரியங்கள் நிறைந்த வீடுகளோடும் அப்பட்டணம் விளங்கிற்று. (௯)

ஏ அரசனே! பிதுர்க்கள், தேவர்கள், பிராமணர்கள் இவர்களை விதிவத்தாகப் பூஜித்து போஜனஞ் செய்வித்து, நியாயப்படி பீஷ்மராஜன் மங்கள வசனம் கூறச்செய்தார். (௰)

மங்களஸ்நானஞ் செய்து விவாகமங்களசம்ஸ்காரங்களையடைந்த பரிசுத்தமான நூதனங்களையுடைய கன்னிகையாகிய ருக்மிணிக்குப் பிராமணோத்தமர்கள் ருக், யஜுஸ், ஸாமாதி மந்திரங்களால ரக்ஷை என்னும் சம்ஸ்காரம் செய்வித்தார்கள். அதர்வவேத பாரகரான புரோகிதர் கிருக சாந்தி ஹோமம் செய்தார். (௧௧-௧௨)

சாஸ்திர விதியை அறிந்தவனான பீஷ்ம பூபதி, சொர்ணம், வெள்ளி வஸ்திரம், குளங்கலந்த திலம், கோக்கள் இவைகளைப் பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்தார். (௧௩)

இவ்விதமே சேதிபதியரசனும் சிசுபாலனுக்கும் மந்திரஜ்ஞர்களாலே சகலமான விவாக மங்கள சம்ஸ்காரங்களையும் செய்து முடித்தான். (௧௪)

மதச்யுத்பிர் கஜாநீகை: ஸ்யந்தநைஶ்ச ஹேமமாலிபி: |
பத்த்யஶ்வஸங்குலை: ஸைந்யை: பரீத: குண்டிநம் யயௌ ||கரு||
தம் விதர்பாதிபதி: ஸமப்யேத்யாபிபூஜ்ய ச |
நிவேஶயாமாஸ முதா கல்பிதாந்யநிவேஶநே || ||கசு||
தத்ர ஸால்வோ ஜராஸந்தோ தந்தவக்ரோ விதூரத: |
ஆஜக்முஶ்சைத்யபக்ஷீயா: பௌண்ட்ரகாத்யாஸ்ஸஹஸ்ரஶ: || ||கஎ||
க்ருஷ்ணராமத்விஷோ யத்தா: கந்யாம் சைத்யாய ஸாதிதும் |
யத்யாகத்ய ஹரேத்க்ருஷ்ணோ ராமாத்யைர்யதுபிர்வ்ருத: ||
யோத்ஸ்யாமஸ்ஸம்ஹதாஸ்தேந இதி நிஶ்சிதமாநஸா: || ||கஅ||
ஶ்ருத்வைதத்பகவாந்ராமோ விபக்ஷீயந்ருபோத்யமம் |
க்ருஷ்ணம் சைகம் கதம் ஹர்தும் கந்யாம் கலஹஶங்கித: || ||ககூ||
பலேந மஹதா ஸார்தம் ப்ராத்ருஸ்நேஹபரிப்லுத: |
த்வரித: குண்டிநம் ப்ராயாத்கஜாஶ்வரதபத்திபி: || ||உ0||

ஸாவித்யம் தேயேஷு தை: ||கரு|| தமிதி| கல்பிதம் நிர்மிதமந்யச் நிவேஶ
நம் தஸ்மிந் ||கசு||கஎ|| க்ருஷ்ணேதி|| யதி ஶ்ரீக்ருஷ்ணோ ஹரேதிதி ஶங்கிதா:
கந்யாம் ஸாதயிதுமித்யந்வய: ||கஅ||உ0|| ஸமயேநாகதயா தத்வதேவ்யா ஸ்நேஹேந

(பிறகு சேதிபதியானவன்) மத ஜலம் வருஷிக்கும் கஜங்கள் சொர்ணலங் காரங்கள் செய்யப்பட்ட இரதங்கள் பதாதிகள் அசுவங்கள் இவைகள் கூடிய சைன்னியங்களுடன் குண்டவி புரத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். (கரு)

விதர்ப்ப தேசாதிபதியாகிய பீஷ்மன் அவனை எதிர்கொண்டழைத்து உப சரணை செய்து அவனுக்கென்று திட்டப்படுத்தியிருந்த அரண்மனையில் சந்தோ ஷத்துடன் கொண்டு போய் சேர்த்தான். (கசு)

சால்வன், ஜராஸந்தன், தந்தவக்கிரன், விடூரதன், பௌண்டரகன் முதலிய ஆயிரக்கணக்கான சிசுபாலனுடைய சினேகிதர்கள் அவ்விடம் வந்தார்கள். (கஎ)

கிருஷ்ண பகவான் பல ராமர் முதலிய யாதவர்களுடன், இவ்விடம் வந்து ருக்மிணியை அபகரிப்பாரேயாகில், அவரோடு யுத்தம் புரிந்து ருக்மிணியைச்சிசு பாலனுக்கு விவாகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும் என்கிற நிச்சயமான எண்ணங் கொண்டே கிருஷ்ண சத்ருக்களாகிய இவர்கள் அங்கு வந்தனர். (கஅ)

ருக்மிணியை பலாத்கரித்துக்கொண்டுவர கிருஷ்ணன் தனியே சென்றிருப் பதையும், சத்ரு அரசர்கள் மிக்க முயற்சியுள்ளவர்களாயிருப்பதையும் கேட்டுக் கலகம் நடக்குமோ வெனச் சந்தேகித்தவரும் சகோதரனிடத்தில் மிக்க விசுவாச முள்ளவருமான பலராமர் ரதகஜ துரக பதாதிகளோடு கூடிய ஒரு பெரிய சைன் னியத்துடன் குண்டின பட்டணத்துக்கு அதிவேகமாகச் சென்றார். (ககூ-உ0)

வீக்ஷ்ய கந்யா வராரோஹா காங்க்ஷந்த்யாகமநம் ஹரே: ।
ப்ரத்யாபத்திமஶங்கந்தீ த்விஜஸ்யாசிந்தயத்ததா ॥ ॥௨௧॥

அஹோ த்ரியாமாந்தரித உத்வாஹோ மேऽல்பராதஸ: ।
நாகச்சத்யரவிந்தாக்ஷோ நாஹம் வேத்ம்யத்ர காரணம் ॥ ॥௨௨॥

ஸோऽபி நாவர்ததேऽத்யாபி மத்ஸந்தேஶஹரோ த்விஜ: ।
அபி மய்யநவத்யாத்மா த்ருஷ்ட்வா கிஞ்சிஜ்ஜுகுப்ஸிதம் ।
மத்பாணிக்ரஹணே நூநம் நாயாதி ஹி க்ருதோத்யம: ॥ ॥௨௩॥

துர்பகாயா ந மே தாதா நாநுகூலோ மஹேஶ்வர: ।
தேவீ வா விமுகீ கௌரீ ருத்ராணீ கிரிஜா ஸதீ ॥ ॥௨௪॥

ஏவம் சிந்தயதீ பாலா கோவிந்தஹ்ருதமாநஸா ।
ந்யமீலயத காலஜ்ஞா நேத்ரே சாஶ்ருகலாகுலே ॥ ॥௨௫॥

ருக்மிண்யா விசிந்தயதீத்யாஹ ॥ வீக்ஷ்ய கந்யேதி। ப்ரத்யாபத்திம் ப்ரத்யாகமநம் ॥௨௧॥ அஹோ இதி। த்ரியாமாமாத்ரேணாந்தரித: அல்பராதஸ: அல்பபாக்யாயா: ॥௨௨॥ ஸ இதி। ஜுகுப்ஸிதம் யாத்ருச்சிகமபி க்ருதோத்யமோऽபி நாயாதி ஹி க்ருதோத்யம இதி॥ அவ்யய: ஸந்தேஹே க்ருதோத்யமோऽத்ர தோஷம் ஸம்பாவ்ய தவாஹ। ப்ராப்ய நாவர்ததே கிம் விப்ர ஜுகுப்ஸிதம் ஸ்ம ப்ரத்யாவ்ருத்த: ஸோऽபி த்விஜோ நாகச்சதி நாயாதீதி ॥௨௩॥ யதா ததோ நிமித்தாநி ஸ்ரீக்ருஷ்ணாகமநே தைவவைமுக்யாஶங்கயா விவக்ஷிதம் தோஷமேவேத்யாஹ॥ துர்பகா

அப்பொழுது கிருஷ்ணனுடைய வரவை எதிர்பார்த்திருக்கும் அதிரூபவதியான ருக்மணி தேவியானவள் (தானனுப்பிய பிராமணன் திரும்பி வரக்காணுமல் ஆலோசிக்கலானுள். (௨௧

அற்பபாக்கிய முள்ளவளானஎன்னுடையவிவாகமானது நிறைவேறுவதற்கு இன்னும் மூன்று யாமந்தானிருக்கிறது. கஷ்டம்! அரவிந்த லோசனனுகிய கிருஷ்ணன் இன்னும் வரவில்லை. இதன் காரணமும் புலப்படவில்லை. (௨௨)

என்னிடமிருந்து சேதிகொண்டு போன பிராமணன் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை. குற்ற மற்றவரான கிருஷ்ணன் என்னைப் பாணிக்கிரகணம் செய்வதற்குத் தயாராக விருந்த போதிலும், சிறிது என்னிடத்தில் வெட்கமுற்று வாராமலிருக்கின்றனர். இது நிச்சயம். (௨௩)

துர்ப்பகையாகிய எனக்கு மகேசுவரன் அனுகூலராகவும் தாதாவாகவு மிருக்கவில்லை. கிரிராஜ புத்திரியும் ருத்திராணியும் மகா உத்தமியுமான கௌரி தேவியும் என்னிடத்தில் பராமுகமாகவிருக்கிருள். (௨௪)

இவ்விதம் யோசிப்பவளும் கிருஷ்ணனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தியவளும் காலத்தை யறிந்தவளும் பாலிகையுமான ருக்மிணியானவள் நீர் சொரிந்து கொண்டிருக்கும் தன் நேத்திரங்களை மூடினுள். (௨௫)

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌧𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌵𑌾𑌮 𑌊𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌅𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌚𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ॥ ॥௨௭॥

𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍀 ।
𑌆𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥ ॥௨௮॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ॥௨௯॥

𑌯𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌸𑍂𑌚𑌕𑌾𑌃 ॥௨௬॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌗𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௨௭॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌯𑌾 ॥௨௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌆𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌶𑌂𑌸 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌲𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌶𑌂𑌸 । 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௯॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌆𑌗𑌤𑌂 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 [illegible]

ஏ அரசனே! இவ்விதம் கிருஷ்ண பகவானுடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ருக்மிணியினுடைய, இஷ்டம் நிறைவேறுமென்பதற் கறிகுறியாக இடது தொடை, இடது புஜம், இடது நேத்திரம் இவைகள் துடித்தன. (௨௬)

பிறகு அந்த பிராமணன் கிருஷ்ணனிடமிருந்து வந்து அந்தப் புரத்திலிருக்கும் ருக்மிணியைப் பார்த்தார். (௨௭)

இலட்சண ஞானமுள்ளவளும் உத்தமியுமான ருக்மணியானவள், சிந்தையில் வருத்தமின்றிச் சந்தோஷத்துடன் (தன்முன்) வந்திருக்கும் பிராமணரைப் பார்த்து மந்தஹாஸத்துடன் வினவுகிறாள். (௨௮)

அவர் ருக்மணிக்கு கிருஷ்ண பகவானுடைய வரவைத் தெரிவித்தார். கிருஷ்ண பகவான் விவாகஞ்செய்து கொள்வதாகச் சொன்ன உண்மைகளையும் தானாகவே தெரிவித்தார். (௨௯)

𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾 ।
𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾 ॥ ॥௩௦॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍌 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌃 ॥ ॥௩௧॥

𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௩௩॥

𑌏𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌯𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௪॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥௩௦॥௩௧॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 । 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥௩௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌤𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௩௩॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌸𑍁𑌖𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

கிருஷ்ண பகவானுடைய வரவை யறிந்ததும் ருக்மிணியானவள், உள்ளம் பூரித்து, தன்னிச்சைப்படி பிராமணனுக்குக் கொடுக்கும் வெகுமதி ஒன்றுமில்லாமையால் அவரை நமஸ்கரித்தாள். (௩௦)

(பீஷ்ம ராஜன்) தன் புத்திரி கல்யாணத்தைப்பார்க்க ஆவல்கொண்டு இராம கிருஷ்ணர்கள் வந்திருப்பதைச் செவியுற்று, பூஜாதிரவியங்களுடனும் வாத்திய கோஷத்தோடும் எதிர்கொண்டு சென்றான். (௩௧)

மதுபர்க்கம், வெண்மையான வஸ்திரம் இவைகளேயும் அவர்களுக்கு இஷ்டமான உபாயனங்களேயும் கொடுத்து சாஸ்திரோக்தமாக (பீஷ்மராஜன்) பூஜித்தான். (௩௨)

மகா புத்திமானுன பீஷ்மன் அவர்களுக்குச் சகல ஐசுவரியங்களும் நிறையப் பெற்ற ஒரு கிருகத்தைத் திட்டஞ்செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கும் அவர்கள்சேனைகளுக்கும் போஜனம் செய்வித்தான். (௩௩)

விவாகத்துக்கு வந்திருக்கும் மற்ற அரசர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய பராக்ரமம், வயது, பலம், ஐசுவரியம் இவைகளுக்குத் தக்கபடி அவரவர்களுடைய சகல இஷ்டங்களேயும் பூர்த்தி செய்தான். (௩௪)

விதர்ப்ப புரத்திலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் கிருஷ்ணன் அவ்விடம் வந்திருப்பதைச் செவியுற்று (இங்கு) வந்து அவருடைய முகபங்கஜத்தை நேத்திராஞ் சலிகளால் பருகினர்கள். (௩௫)

அஸ்யைவ பார்யா பவிதும் ருக்மிண்யர்ஹதி நாபரா |
அஸாவப்யநவத்யாத்மா பைஷ்ம்யா: ஸமுசித: பதி: || ||௩௭||
கிஞ்சித் ஸுசரிதம் யந்நஸ்தேந துஷ்டஸ்த்ரிலோககிருத் |
அநுக்ருஹ்ணாது க்ருஹ்ணாது வைதர்ப்யா: பாணிமச்யுத: || ||௩௮||
ஏவம் ப்ரேமகலாபத்தா வதந்தி ஸ்ம புரௌகஸ: |
கந்யா சாந்த:புராத் ப்ராகாத் படைர்குப்தாம்பிகாலயம் || ||௩௯||
பத்ப்யாம் விநிர்யயௌ த்ரஷ்டும் பவாந்யா: பாதபல்லவம் |
ஸா சாநுத்யாயதீ ஸம்யங் முகுந்தசரணாம்புஜம் || ||௪௦||
யதவாங் மாத்ருபி: ஸார்த்தம் ஸகீபி: பரிவாரிதா |
குப்தா ராஜபடை: ஶூரை: ஸந்நத்தைருத்யதாயுதை: || ||௪௧||
ம்ருதங்கஶங்கபணவாஸ்தூர்யபேர்யஶ்ச ஜக்னிரே | ||௪௨||

||௩௭|| அஸ்யைவேதி || அஸ்யைவ ருக்மிண்யேவ பார்யா பவிதுமர்ஹதி நாந்யா | அஸாவப்யநவத்யாத்மா பைஷ்ம்யா: ஸமுசித: பதிரிதி ... தத்து அஸ்மாகம் புண்யைர்பவேதித்யாஶம்ஸந்தே ... கிஞ்சிதிதி || அந்வயே ... ||௩௮|| ... ||௩௯|| ... ||௪௦|| ... ஜக்னிரே ...

ருக்மிணியே இந்தக்கிருஷ்ணனுக்குபத்நியாகத் தக்கவள். மற்றெவருமல்லர். குற்றமற்ற இந்தக் கிருஷ்ணனே ருக்மிணிக்குத் தகுந்தவன். நாமெல்லோரும் ஏதாவது நல்ல பூஜை செய்திருப்போமாகில் அந்தப் பூஜையின் பலனால் மூவுலக சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய அச்சுதன் ருக்மிணியை மணம் புரிந்து அனுக்கிரகிக்கட்டும். (௩௭-௩௮)

அன்பினால் கட்டுப்பட்ட அப்பட்டணத்து ஜனங்கள் இவ்விதம் கூறினர்கள். ருக்மிணியும் படர்கள்சூழ அந்தப் புரத்திலிருந்து வெளிவந்து அம்பிகையின் ஆலயத்துக்குப் புறப்பட்டாள். (௩௯)

ருக்மிணி கிருஷ்ணனுடையபாதபங்கஜத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு, அம்பிகை மகளரியின் பாத பல்லவத்தைத் தரிசிக்கத் தாய்மார்களுடனும் ஆயுத சன்னத்தர்களாகிய ராஜபடர்கள் சூழ்ந்து வர இரகசியமாகவும் மௌனமாகவும் கால்நடைபாகவே சென்றாள். (௪௦-௪௧)

(அப்பொழுது) மிருதங்கம், சங்கம், பணவம், தூரியம் பேரி, முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. தாசிகள் அநேகர் பலவிதமான காணிக்கைகளையும், பூஜா திரவியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டும், சர்வாலங்கார பூஷிதைகளாக பிரா

நாநோபஹாரபலிபிர்வாரமுக்யா: ஸஹஸ்ரஶ: ।
ஸ்ரக்கந்தவஸ்த்ராபரணைர்த்விஜபத்ந்ய: ஸ்வலங்க்ருதா: ॥ ॥சஉ॥
காயந்த்யஶ்ச ஸ்துவந்தஶ்ச காயகா வாத்யவாதகா: ।
பரிவார்ய வதூம் ஜக்முஸ்ஸூதமாகதவந்தின: ॥ ॥சங॥
ஆஸாத்ய தேவீஸதனம் தௌதபாதகராம்புஜா ।
உபஸ்ப்ருஶ்ய ஶுசி: ஶாந்தா ப்ரவிவேஶாம்பிகாந்திகம் ॥ ॥சச॥
தாம் வை ப்ரவயஸோ பாலாம் விதிஜ்ஞா விப்ரயோஷித: ।
பவாநீம் வந்தயாஞ்சக்ருர்பவபத்நீம் பவாந்விதாம் ॥ ॥சரு॥
நமஸ்யே த்வாம்பிகேऽபீக்ஷ்ணம் ஸ்வஸந்தாநயுதாம் ஶிவாம் ।
பூயாத்பதிர்மே பகவான் க்ருஷ்ணஸ்ததநுமோததாம் ॥ ॥சசு॥
இதி ஸம்ப்ரார்த்தயந்தீ தாம் தேவீம் தேவஜநோவதிம் ।
ஸம்பூஜயாமாஸ விதிவத்விப்ரஸ்த்ரீபுரஸ்க்ருதா ॥ ॥சஎ॥

சக ॥ நாநேதி ॥ வாரமுக்யா: கணிகோத்தமா: ॥ சஉ ॥ சங ॥ ஆஸாத்யேதி ॥ உபஸ்ப்ருஶ்ய ஆசம்ய ॥சச॥ தாமிதி ப்ரவயஸோ வ்ருத்தா: பவாநீம் தாமிதி பவஸ்ய ஸாயுஜ்யமங்கலாஸ்தி கதோபவிதவத்ய: ॥சரு॥ நமஸ்ய இதி ராஜ்ஞ்யா ததேவஸ்யாபி ஷாஷ்மாதுரஸ்வஸந்தாநயுதாம் கணேஶாதிஸஹிதாம் க்ருஷ்ணாராதநே வாஞ்சிதம் தத்பூர்த்தி ப்ரதத்ருஷ்டதத்யநுமோததாமிதி பவதி ஸ்ரீக்ருஷ்ணவரம் ॥சசு॥சஎ॥ அத்பிரிதி ॥ வாஸஸ்ஸ்ரங்மாலாதிபிரலங்காரைஸ்ச

மண ஸ்திரீகள் புஷ்பமாலை சந்தனம், வஸ்திரம், ஆபரணம் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டும், பாடகர்கள் கானஞ்செய்து கொண்டும் வாத்தியக்காரர்கள் வாத்தியங்களை முழக்கிக்கொண்டும் சூத, மாகத, வந்திகள் ஸ்தோத்தரித்துக்கொண்டும் ருக்மிணியைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள். (சக-சஉ-சங)

(இவ்விதம் ருக்மிணியானவள்) தேவலாயத்தை யடைந்து கால் கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு ஆசமனம் செய்து பரிசுத்தமாகவும் சாந்தமுள்ளவளாகவும் அம்பிகையின் சமீபத்திற் பிரவேசித்தாள். (சச)

வயது சென்றவர்களும், சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களுமான பிராமண ஸ்திரீகள், பாலையும் பரமசிவ பத்னியும் பரமசிவனிடத்திலேயே யிருப்பவளுமான பவானியை வந்தனஞ் செய்தார்கள். (சரு)

ஏ அம்பிகே! உன்னையும் உனது சந்ததிகளான [விநாயகர் சுப்பிரமணியக் கடவுளோடு பரமசிவத்தையும் அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கிறேன். எனக்கு கிருஷ்ண பகவான் பதியாகவேண்டும். இதை எனக்கு அநுக்கிரகி யுங்கள். (சசு)

இவ்விதம் பிரார்த்திக்கும் ருக்மிணி உமா தேவியையும் உமாபதியையும் விதிவத்தாகப் பிராமண ஸ்திரிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு பூஜித்தாள். (சஎ)

அத்³பி⁴ர்க³ந்தா⁴க்ஷதைர்தூ⁴பைர்வாஸ:ஸ்ரங்மால்யபூ⁴ஷணை: ।
நாநோபஹாரப³லிபி⁴: ப்ரதீ³பாவலிபி⁴: ப்ருத²க் ॥ ॥ச அ॥

விப்ரஸ்த்ரிய: பதிமதீஸ்ததா² தை: ஸமபூஜயந் ।
லவணாபூபதாம்பூ³லகண்ட²ஸூத்ரப²லேக்ஷுபி⁴: ॥ ॥சகூ॥

தஸ்யை ஸ்த்ரியஸ்தா: ப்ரத³து³: ஶேஷாம் யுயுஜுராஶிஷ: ।
தாப்⁴யோ தே³வ்யை நமஶ்சக்ரே ஶேஷாம் ச ஜக்³ருஹே வதூ⁴: ॥ரு௦॥

முநிவ்ரதமத² த்யக்த்வா நிஶ்சக்ராமாம்பி³காக்³ருஹாத் ।
ப்ரக்³ருஹ்ய பாணிநா ப்⁴ருத்யாம் ரத்நமுத்³ரோபஶோபி⁴நா ॥ருக॥

தாம் தே³வமாயாமிவ தீ⁴ரமோஹிநீம்
ஸுமத்⁴யமாம் குண்ட³லமண்டி³தாநநாம் ।
ஶ்யாமாம் நிதம்பா³ர்பிதரத்நமேக²லாம்
வ்யஞ்ஜத்ஸ்தநீம் குந்தலஶங்கிதேக்ஷணாம் ॥ ॥ருஉ॥

வா: ஸ்ரஜ: ॥ சஅ ॥ விப்ரஸ்த்ரிய இதி ॥ ததா² விப்ரஸ்த்ரியோऽபி தைஸ்தை: லவணாபூபாதி³பி⁴ஶ்ச ஸமபூஜயந்நிதி ॥ சகூ ॥ தஸ்யா இதி ॥ ஶேஷாம் நிர்மால்யம் ॥ரு௦॥ முநிவ்ரதமிதி॥ முநிவ்ரதம் மௌநம் ஹித்வா ரத்நமுத்³ராயுக்தேந பாணிநா ॥ருக॥ தாமிதி॥ தாம் விலோக்ய வீரா மமுஹுரிதி த்ருதீயேநாந்வய:। ஶ்யாமாம் ஸுஜாதஸ்தநாம்। குந்தலை: ஶங்கிதே சஞ்சலே ஈக்ஷணே யஸ்யா: தாம்॥ருஉ॥ ஶுசிஸ்மிதாமிதி॥ த்³விஜாநாம் குந்த³குஸுமஸமாநாம் பி³ம்ப³ப²லவத் யாவகத்³யுதிபி⁴: ஶோணாயமாநாநி தாநி யஸ்யா: தாம்। ஸுவர்ணாதி³...

தீர்த்தங்களாலும் சந்தனக்ஷதைகளாலும், தூபங்களாலும் வஸ்திரம், புஷ்பம், பூஷணம் இவைகளாலும் பலவிதமான காணிக்கை பூஜாதிரவியம் இவைகளாலும் தீபாராதனைகளாலும் சுமங்கலிகளான பிராமண ஸ்திரீகளும் பூஜித்தார்கள். லவணபூபம், தாம்பூலம், கண்ட ஸூத்ரம் கரும்பு, கனிகள் இவைகளையும் அந்த பிராமண ஸ்திரீகள் அம்பிகைக்கு நிவேதித்தார்கள். பிறகு ருக்மிணிக்கு ஆசீர்வசனம் கூறினார்கள். எல்லாரும் கௌரியை நமஸ்கரித்தார்கள். நிவேதன சேஷத்தை ருக்மிணி பெற்றுக்கொண்டாள். (சஅ-ரு௦)

இதன்பின் ருக்மிணி மௌனவிருதத்தை விட்டுக்கணையாழி பூண்ட கையினால் தோழியின் கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு அம்பிகையின் ஆலயத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பினாள். (ருக)

தேவமாயை போன்றவளும் வீரமோகினியும், அழகான இடையும், குண்டல மண்டிதவதனமுமமைந்தவளும் யௌவன பக்குவமுடையவளும், இரத்ன மேகலாபரணம் பூண்ட நிதம்பமுடையவளும் குலுங்குகிற ஸ்தனமும், சூர்ண குந்தளங்களால் கலங்கின நேத்திரமும், கொவ்வைக் கனியெனத் திகழும் அதரத்

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌫𑌲𑌾𑌧𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿—
𑌶𑍋𑌣𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑌾𑌂 ।
𑌪𑌦𑌾 𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌲𑌹𑌂𑌸𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌂
𑌸𑌿𑌞𑍍𑌜𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌧𑌾𑌮𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௫௩॥

𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌰𑌹𑌾𑌸
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌗𑌜𑌰𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌲𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂 ॥ ॥௫௪॥

𑌸𑍈𑌵𑌂 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌲𑌯𑌤𑍀 𑌚𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑍌
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑌜𑍈𑌰𑌲𑌕𑌾𑌨𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌚 ॥

𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌲𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌦𑌾 𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥௫௩॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥௫௪॥ 𑌸𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 । 𑌤𑌦𑍈𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌚𑌲𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍌 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 ॥௫௫॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣

தோடுகூடிய மந்தகாசமுமுடையவளும், சிவந்த முல்லை மலர் போன்ற தந்த வரிசையுடையவளும் கலகலவென்று ஒலியிடும் நூபுரமணிந்த பாதங்களால் அன்னம் போல் நடப்பவளுமாகிய ருக்மிணியைப் பார்த்து அங்கு வந்திருக்கும் மகா பராக்கிரமசாலிகளும் யசஸ்விகளுமான அரசர்கள் மோகித்தார்கள். (௫௨-௫௩)

யாத்திரை செல்வதன் மூலமாகத் தன்னுடைய அழகைக் கிருஷ்ணபகவானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்கிற ருக்மிணியை இரதம், குதிரை, யானை இவைகளின் மீது ஏறிக்கொண்டு வந்திருக்கும் அரசர்கள் பார்த்து, அவளுடைய கம்பீரமான ஹாஸம், பார்வை, நாணம் இவைகளின் வசமாகித் தங்கள் கைகளிலிருந்த விற்கள், அம்புகள் இவைகளை நழுவ விட்டுக் கீழே விழுந்தார்கள். (௫௪)

தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களால் மெதுவாக நடந்து செல்லும் ருக்மிணி தேவி இவ்விதம் பகவானுடைய வரவை எதிர்பார்த்தவளாகவிருந்து, தன்னுடைய இடது கை விரல்களால் கூந்தல்களைக் கோதிக்கொண்டு இவ்விடம் வந்திருக்கும் அரசர்களையும் கிருஷ்ண பகவானையும் நாணத்துடன் கடைக்கண்ணால் நோக்கினாள். (௫௫)

தாம் ராஜகந்யாம் ரதமாருருக்ஷதீம்
ஜஹார க்ருஷ்ணோ த்விஷதாம் ஸமீக்ஷதாம் ।
ரதம் ஸமாரோப்ய ஸுபர்ணலக்ஷணம்
ராஜந்யசக்ரம் பரிபூய மாதவ: ॥ ॥௫௬॥

ததோ யயௌ ராமபுரோகம: ஶநை:
ஸ்ருகாலமத்யாதிவ பாகஹ்ருத்தரி: ।
தம் மாநிந: ஸ்வாபிபவம் யஶ: க்ஷயம்
பரே ஜராஸந்தமுகா ந ஸேஹிரே ॥
அஹோ திகஸ்மாந் யஶ ஆத்ததந்வநாம்
கோபைர்ஹ்ருதம் கேஸரிணாம் ம்ருகைரிவ । ॥௫௭॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே ருக்மிணீஹரணம் நாம
த்ரிபஞ்சாஶோऽத்யாய:

ராஜந்யம் ॥ ௫௬ ॥ தத இதி ॥ ஹரி: ஸிம்ஹ: ஸ்வபாகஹாரநாநாதேஷாம் க்ருஷ்ணேநாஹ அஹோ திகஸ்மாநு யதோஸ்மாகம் யஶோ கோபைர்ஹ்ருதமிதி ॥ ௫௭ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரிபஞ்சாஶத்தமோऽத்யாயவ்யாக்யா

இரதத்தில் ஏற இச்சை கொண்ட இராஜ கன்னிகையான ருக்மிணியை சத்ரு அரசர்கள் யாவரும் பார்த்திருக்கும்போதே கிருஷ்ண பகவான் அவர்களை யவமதித்துக் கைப்பற்றி கருடத்வஜம் பொருந்திய தமது இரதத்தில் ஏற்றி வைத்துக்கொண்டார். (௫௬)

பிறகு, ஓர் நரிக்கூட்டத்தின் மத்தியிலிருக்கும் இரையை யபகரிக்கும் சிம்மம்போல் (ருக்மிணியை யபகரித்துக் கொண்டு) கிருஷ்ண பகவான் பலராமருடன் மெதுவாகச் சென்றார். (இப்பொழுது) ஜராஸந்தன் முதலிய மானிகளான இதர அரசர்கள் தங்களுக்கு நேர்ந்த அவமானத்தையும் கீர்த்திக் குறைவையும் சகிக்காமல், ஒரு சிம்மத்தினுடைய கீர்த்தி மிருகங்களால் அபகரிக்கப்பட்டதுபோல நமது கீர்த்தி கோபர்களாலபகரிக்கப்பட்டது; நாம் நிந்தைக்காளானோம்; கஷ்டம்! என்று வருந்தினர்கள். (௫௭)

ருக்மிணீ ஹரணமாகிய 53-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌪𑌤𑌤 𑌆𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌨𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ।
𑌮𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 ।
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌯𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾 ॥ ௪ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌨𑍍 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௨ ॥ 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥ 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌸𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥ ௪ ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌯𑌂

54-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறர்.

இவ்விதம் அரசர்கள் யாவரும் மிக்க கோபமடைந்து, தங்கள் கவசங்களைத் தரித்துக்கொண்டு வாகனங்களின்மேலேறி வில்லைக் கையிலேந்தித் தங்கள் சைன்னியங்கள் சூழக் (கிருஷ்ணனை)பின் தொடர்ந்தார்கள். (௧)

பின் தொடர்ந்து வரும் அரசர்களை யாதவசேனதிபதிகள் பார்த்து, ஒவ்வொரு வரும் தங்கள் வில்லை நாணேற்றிக் குணத்தொனி செய்து எதிர்த்து நின்றர்கள். (௨)

யானை யேற்றம் குதிரை யேற்றம் இரத ஏற்றம் இவைகளில் அதி சமர்த்தர்களான அவ்வரசர்கள், மேகங்கள் மலையில் நீரை வருஷிப்பதுபோல் பாண வருஷங்களை வருஷித்தார்கள். (௩)

தன் நாயகனுடைய சைன்னியம் பாண வருஷங்களால் மூடப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து அழகிய இடையுள்ள ருக்மிணியானவள் பயமடைந்து கண் கலங்கி நாணத்துடன் பகவான் வதனத்தைப் பார்த்தாள். (௪)

ப்ரஹஸ்ய பகவாநாஹ மாஸ்ம பைஷ்ட வாமலோசநே।
விநங்க்ஷ்யத்யதுநைவைதத்தாவகை: ஶாத்ரவம் பலம்॥ ॥௫॥
தேஷாம் தத்விக்ரமம் வீரா கதஸங்கர்ஷணாதய:।
அம்ருஷ்யமாணா நாராசைர்ஜக்நுர்ஹயகஜாந்ரதாந்॥ ॥௬॥
பேதுஶ்ஶிராம்ஸி ரதிநாமஶ்விநாம் கஜிநாம் புவி।
ஸகுண்டலகிரீடாநி ஸோஷ்ணீஷாணி ச கோடிஶ:॥ ॥௭॥
ஹஸ்தா: ஸாஸிகதேஷ்வாஸா: கரபா ஊரவோऽங்க்ரய:।
அஶ்வாஶ்வதரநாகோஷ்ட்ரகரமர்த்யஶிராம்ஸி ச॥ ॥௮॥
ஹந்யமாநபலாநீகா வ்ருஷ்ணிபிர்ஜயகாங்க்ஷிபி:।
ராஜாநோ விமுகா ஜக்முர்ஜராஸந்தபுரஸ்ஸரா:॥ ॥௯॥
ஶிஶுபாலம் ஸமப்யேத்ய ஹ்ருததாரமிவாதுரம்।
நஷ்டத்விஷம் கதோத்ஸாஹம் ஶுஷ்யத்வதநமப்ருவந்॥ ॥௧௦॥

ஹே வாமலோசநே வாமாக்ஷி தாவகை: ஸ்வீயை: க்ருத்வா ॥௫॥ தேஷாமிதி। ஸஹாஸஹவிக்ரமம் ॥௬॥ பேதுரிதி। உஷ்ணீஷாணி ஶிரோவதம்ஸவஸ்த்ராணி தத்ஸஹிதாநி ஶிராம்ஸி ॥௭॥ ஹஸ்தா இதி ॥ கரபா: ப்ரகோஷ்டா:

இப்பொழுது பகவான், அழகான நேத்திரமுடைய ருக்மிணி! நீ பயப்படவேண்டாம். உன்னுடைய (ருக்மனுடைய) சைன்னியங்களுடன் சத்ரு சைன்னியங்களும் இப்பொழுதே நாசத்தை அடையப்போகின்றன என்றார். (௫)

கதன் பலராமன் இவர்கள் அவ்வரசர்களுடைய பராக்ரமத்தைப் பார்த்து மனம் பொறுதவர்களாகி (அவர்களுடைய) அசுவம், கஜம் இரதம் முதலியவைகளை நாராச பாணங்களைக்கொண்டு அடித்தார்கள். (௬)

இரத வீரர்கள், குதிரை வீரர்கள் யானை வீரர்கள் இவர்களுடைய கிரீடம் பாகை, குண்டலம் இவைகள் அணிபப்பெற்ற சிரங்கள் பூமியில் அறுந்து விழுந்தன. (௭)

வாள், கதை தனுசு இவைகளோடு கரங்களும், துடைகளும், கால்களும், குதிரைகள் கோவேறுகழுதைகள் யானைகள் ஒட்டகங்கள் இவைகளுடையசிரங்களும்காலாட்களுடைய சிரங்களும் பூமியில் தனித்தனியே ஆயிரக்கணக்காக அறுபட்டு விழுந்தன. (௮)

ஜயத்தையே கோருகிற விருஷ்ணிகளால், முறியடிக்கப்பட்ட சைன்னியங்களுக்குச் சொந்தமான ஜராஸந்தப் பிரமுகர்கள்யுத்தத்திலிருந்து திரும்பினார்கள்.

(இவ்வரசர்கள்) பத்னியிழந்தவன் போலவும், ஆதுரன் போலவும், பிரகாசமற்றும், உற்சாகமின்றியும், முகவாட்டமுற்றும் இருக்கிற சிசுபாலனிடம் சென்று பின் வருமாறு கூறுகிறார்கள். (௧௦)

भो भोः पुरुषशार्दूल दौर्मनस्यमिदं त्यज ।
न प्रियाप्रिययो राजन्निष्ठा देहिषु दृश्यते ॥ ११ ॥
यथा दारुमयी योषिन्नृत्यते कुहकेच्छया ।
एवमीश्वरतन्त्रोऽयमीहते सुखदुःखयोः ॥ १२ ॥
शौरेः सप्तदशाहं वै संयुगानि पराजितः ।
त्रयोविंशतिभिः सैन्यैर्जिग्य एकमहं परम् ॥ १३ ॥
तथाप्यहं न शोचामि न प्रहृष्यामि कर्हिचित् ।
कालेन दैवयुक्तेन जानन्विद्रावितं जगत् ॥ १४ ॥
अधुनापि वयं सर्वे वीरयूथपयूथपाः ।
पराजिताः फल्गुतन्त्रैर्यदुभिः कृष्णपालितैः ॥ १५ ॥
रिपवो जिग्युरधुना काल आत्मानुसारिणि ।
तदा वयं विजेष्यामो यदा कालः प्रदक्षिणः ॥ १६ ॥

[illegible]

புருஷ வியாக்ர ! நீ மனக் கவலையை ஒழி, சரீரமுடையவர்களுக்கு பிரியம் அப்பிரியம் என்கிற இவ்விரண்டும் நிலைத்திருப்பதில்லை. (கக)

ஒரு ஆட்டக்காரன் மரத்தாலாய பெண் பதுமையை ஆட்டிவைப்பதுபோல் சுகதுக்கங்களில் ஜகதீசனுடைய சக்தியானது பிரவேசிக்கிறது. (கஉ)

நான் (ஜராஸந்தன்) கிருஷ்ணனால் பதினேழு தடவை முறிய அடிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். இருபத்துமூன்று அக்ஷௌகிணி ஸைன்யங்களோடு ஒரு தடவை ஜயம் பெற்றிருக்கிறேன். (கங)

தெய்வாக்ஞையால் செலுத்தப்படும் காலத்தால் மாறுகிற உலகத்தை யறிந்த நான் அப்படியிருந்தும் ஒரு பொழுதும் துக்கிப்பதுமில்லை சந்தோஷிப்பதுமில்லை. (கச)

இப்பொழுது சேனதிபதிகளுக்கு நாயகராகிய நாங்கள் கிருஷ்ணனால் பரிபாலிக்கப்படுகிற சொற்ப சைன்யங்களையுடைய யதுக்களுக்குத் தோற்றுப்போனோம். (கரு)

காலமானது சத்ருக்களுக்கு அநுகூலமாயிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் ஜயமடைந்தார்கள். எப்பொழுது நமக்கு நற்கால முண்டாகிறதோ அப்பொழுது நாம் ஜயிப்போம். (கசு)

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌤𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑌸𑌹𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌬𑌲𑍀 ॥ ॥௧௮॥
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ ॥௧௯॥
𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿 𑌵𑌃 ॥ ॥௨௦॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ॥௨௧॥
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ।
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌾 ॥ ॥௨௨॥

𑌶𑌿𑌵𑌵𑌹 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௧௯॥௨௧॥ 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌗𑍋
𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌦𑌪𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑍋𑌯𑍁𑌃। 𑌤𑌯𑌾𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵

இவ்விதம் புத்தி போதிக்கப்பட்ட சிசுபாலன் தன்னுடைய பரிவாரங்களுடன் தன் பட்டணத்தை யடைந்தான். இறந்தவர்கள் போக, மற்ற அரசர்களும் தங்கள் தங்கள் பட்டணத்தை யடைந்தார்கள். (௧௭)

மகா பல சாலியும் கிருஷ்ண த்வேஷியுமான ருக்மி, தன் சகோதரியினுடைய ராக்ஷஸ விவாகத்தைச் சகிக்காதவனாய் ஓர் அக்ஷௌகிணி சைன்னியத்துடன் கிருஷ்ணனைப் பின் தொடர்ந்தான். (௧௮)

மானமுள்ளவனும், புஜபலமுள்ளவனும், தீவிரமுள்ளவனும் கவசமணிந்து வில்லைக் கையிலேந்தினவனுமான ருக்மியானவன் எல்லா அரசர்களுடைய செவியிற்படும்படி ஒரு பிரதிக்ஞை செய்தான். (௧௯)

யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனை வதஞ்செய்யாமலும் ருக்மிணியை விடுவிக்காமலும் இந்த குண்டின பட்டணத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டேன். இது சத்தியம். யாவரும் அறியச் சொல்லுகிறேன் என்றான். (௨௦)

இவ்விதம் கூறி, இரதத்திலேறிக்கொண்டு சாரதியைப் பார்த்து, சீக்கிரமாகக் குதிரைகளை, எனக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் யுத்தம் நடக்கக்கூடிய இடத்திற்கு நடத்து என்று கூறினன். (௨௧)

எவனாலே எனது சகோதரி ருக்மிணி பலாத்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறாளோ அந்த துர்புத்தியுள்ள கிருஷ்ணனுடைய வீரமதத்தை இப்பொழுது நான் போக்கடிக்கப்போகிறேன். (௨௨)

विकत्थमानः कुमतिरीश्वरस्याप्रमाणवित् ।
रथेनैकेन गोविन्दं तिष्ठ तिष्ठेत्यथाह्वयत् ॥ ॥௨௩॥
धनुर्विकृष्य सुदृढं जघ्ने कृष्णं त्रिभिः शरैः ॥ ॥௨௪॥
आह चात्र क्षणं तिष्ठ यदूनां कुलपांसन ।
कुत्र यासि स्वसारं मे मुषित्वा ध्वाङ्क्षवद्धविः ॥ ॥௨௫॥
हरिष्येऽद्य मदं मन्द मायिनः कूटयोधिनः ।
यावन्न मे हतो बाणैः शयीथा मुञ्च दारिकाम् ॥ ॥௨௬॥
स्मयन् कृष्णो धनुश्छित्त्वा षड्भिर्विव्याध रुक्मिणम् ।
अष्टभिश्चतुरो वाहान् द्वाभ्यां सूतं ध्वजं त्रिभिः ॥௨௭॥
स चान्यद्धनुराधाय कृष्णं विव्याध पञ्चभिः ।
तैस्ताडितः शरौघैस्तु चिच्छेद धनुरच्युतः ॥௨௮॥

[illegible] ॥ ௨௨ ॥ ௨௪ ॥ आहेति॥ यदूनां कुलपांसन [illegible] । [illegible] [illegible] सं [illegible] ध्वाङ्क्षः काकः स यथा हविः [illegible] । [illegible] ध्वाङ्क्षवदिति [illegible] ॥ [illegible] ॥௨௫॥ हरिष्य इति॥ [illegible]

துர்ப்புத்தியுள்ளவனும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளுகிறவனும் ஈசுவரனுடைய உண்மை யறியாதவனுமான ருக்மி ஒற்றைத் தேருடன் கோவிந்தனை நில்லு நில் என்று சொல்லிப் பின் தொடர்ந்தான். (௨௩)

வேகமாய் இழுத்து மூன்று அம்புகளால் கிருஷ்ண பகவானை யடித்து, யதுகுலத்துக்கு களங்க பூதனாகிய ஏ கிருஷ்ணா! சிறிது நில்லு; காக்கை ஹவிசை எடுத்துப் போவதுபோல் என் சகோதரியை எடுத்துக்கொண்டு எங்கு செல்லுகிறாய் என்று (ருக்மி) கேட்டான். (௨௪-௨௫)

ஏ அற்ப புத்தியுடைய கிருஷ்ணா! கபடமாய் யுத்தம் பண்ணுகிறவனும் மாயாவியுமாகிய உனது மதத்தை அடக்குகிறேன். நீ அம்புகளால் அடிபட்டு விழுவதற்கு முன் என் தங்கையை விட்டு விடு. (இப்படிச் சொன்னதும்) கிருஷ்ணன் யுத்த வீராவேசங்கொண்டு ஓரம்பினால் ருக்மியின் கோதண்டத்தை அறுத்து, ஆறு அம்புகளால் ருக்மியையும் எட்டுக் கணைகளால் நான்கு குதிரைகளையும் ஈரம்புகளால் தேர்ப்பாகனையும் மூன்று சரங்களால் துவஜத்தையும் அறுத்தார். (௨௬-௨௭)

அந்த ருக்மியும் வேறொரு தனுசைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, ஐந்து கணைகளால் கண்ணனை அடித்தான். அக்கணைகளாலடிப்பட்ட அச்சுதன் சில அம்புகளால் அவ்வில்லையும் முறித்தார். (௨௮)

अन्यद्धनुरुपादाय तदप्यच्छिनदव्ययः ।
परिघं पट्टिशं शूलं चर्मासी शक्तितोमरौ ॥ ॥२९॥
यद्यदायुधमादत्त तत्सर्वं सोऽच्छिनद्धरिः ॥ ॥३०॥
ततो रथादवप्लुत्य खड्गपाणिर्जिघांसया ।
कृष्णमभ्यद्रवत्क्रुद्धः पतङ्ग इव पावकम् ॥ ॥३१॥
तस्य चापततः खड्गं तिलशश्चर्म चेषुभिः ।
छित्त्वासिमाददे तिग्मं रुक्मिणं हन्तुमुद्यतः ॥ ॥३२॥
दृष्ट्वा भ्रातृवधोद्योगं रुक्मिणी भयविह्वला ।
पतित्वा पादयोर्भर्तुरुवाच करुणं सती ॥ ॥३३॥
योगेश्वराप्रमेयात्मन्देवदेव जगत्पते ।
हन्तुं नार्हसि कल्याण भ्रातरं मे महाभुज ॥ ॥३४॥

नृषद्रेत्यादयः ॥ २९ ॥ ३४ ॥ तयेति ॥ पतिव्रताशेखरविभूषितापि
यस्यास्तया भ्रातृस्नेहेन भ्रातृवधे दुःखवत्यास्तस्याः प्रावःकीदृशस्तस्याः
भावभावतया कातर्येण वैक्लव्येन विस्रंसिताशेषशरीराया

ருக்மி வேறொரு வில்லை எடுத்தான். அதையும் அழிவற்றவராகிய கிருஷ்ண பகவான் முறித்தார். ஹரியானவர், (ருக்மி தன் கையில்) எடுத்த பட்டஸம், பரிகம், சூலம் கேடயம், கத்தி, ஈட்டி, தோமரம் முதலிய ஆயுதங்களையும் இன்னும் அவன் எந்தெந்த ஆயுதங்களை யெடுத்தானோ அவைகளையும் முறித் தெறிந்தார். (௨௯-௩0)

அதன் பிறகு, ருக்மி கோபங்கொண்டு தேரைவிட்டுக் (பூமியிற்) குதித்து கையில் கத்தி யோடு கிருஷ்ணனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் தீயினிடம் செல்லும் விட்டில் போல் கிருஷ்ண பகவானிடம் ஓடினான். (௩௧)

இப்படி ஓடி வருகிற ருக்மியினுடைய கத்தி கேடயம் இவைகளைக் கிருஷ்ணபகவான் அம்பினால் முறித்து, ருக்மியைக் கொல்ல விரும்பி தமது கையில் ஓர் கத்தியை எடுத்தார். (௩௨)

பதி விரதாசிரோமணியாகிய ருக்மிணி தன் பிராதாவான ருக்மி வதமாகப் போவதைப் பார்த்துப் பயமடைந்து, தன் நாயகனு (கிருஷ்ணன்)டைய பாதங்களில் வணங்கி தைன்னிய நிலைமையிலிருந்து கூறுகிறாள். (௩௩)

யோகீசுவர! அளவிடற்கரிய மகா மகிமையுள்ளவனே! தேவதேவனே! உலக நாயகனே! புஜவலிமையுடையவனே! கல்யாண குணமுள்ள நாதனே! எனது சகோதரனை நீர் கொல்லவேண்டாம். (௩௪)

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

தயா பரித்ராஸவிகம்பிதாங்கயா—
ஶுசாவஶுஷ்யந்முகருத்தகண்டயா ।
காதர்யவிஸ்ரம்ஸிதஹேமமாலயா
க்ருஹீதபாத: கருணோ ந்யவர்தத ॥ ॥௩௫॥

சைலேந பத்த்வா தமஸாதுகாரிணம்
ஸஶ்மஶ்ருகேஶம் ப்ரவபந் வ்யரூபயத் ।
தாவந்மமர்து: பரஸைந்யமத்புதம்
யதுப்ரவீரா நளிநீம் யதா கஜா: ॥ ॥௩௬॥

க்ருஷ்ணாந்திகமுபவ்ரஜ்ய தத்ருஶுஸ்தத்ர ருக்மிணம் ।
ததாபூதம் ஹதப்ராயம் த்ருஷ்ட்வா ஸங்கர்ஷணோ விபு: ॥
விமுச்ய பத்தம் கருணோ பகவாந் க்ருஷ்ணமப்ரவீத் ॥ ॥௩௭॥
அஸாத்விதம் த்வயா க்ருஷ்ண க்ருதமஸ்மஜ்ஜுகுப்ஸிதம் ।
வபநம் ஶ்மஶ்ருகேஶாநாம் வைரூப்யம் ஸுஹ்ருதோ வத: ॥௩௮॥

வ்யாக்யாதம் க்ருஹீதஇத்யாதிஶ்லோகஸ்ய: ॥௩௫॥ சைலேநேதி ॥ ஸஶ்மஶ்ருகேஶம் ஸஹிதாநிஸ்தாநேஸ்தாநே அவஶிஷ்டாநி ஶ்மஶ்ரூணி கேஶாஶ்ச யதா பவந்தி ததா । தேநைவ அஸிநா ப்ரவபந்முண்டயந் வ்யரூபயத் விரூபமகரோத் ॥௩௬॥ க்ருஷ்ணாந்திகமிதி ॥ ததாபூதம் ஹதப்ராயமித்யுத்தரவாக்யேநாந்வய:

சுகர் கூறுகிறார்.

பயத்தினல் அங்கங்குலேந்து துக்கத்தினல் முகவாட்ட முற்று நடுக்கத்தினல் அணிந்திருந்த இரத்ந பரணங்கள் நழுவத் தொண்டையைத் திறந்து பேச முடியாதவளாய்த் தமது காலைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் ருக்மிணிக் கிரங்கிக் கருணையுள்ள கிருஷ்ண பகவான் ருக்மியை வெட்டவில்லை. (௩௫)

கிருஷ்ண பகவான் துஷ்டத்தனஞ்செய்த ருக்மியைப் பிடித்து, வஸ்திரத்தாற்கட்டி அவனுடைய மீசை குடுமி இவைகளைச் சரைத்து விரூபியாக்கினர். இதற்குள் யது வீரர்கள், யானைகளானது தாமரை மலர் நிறைந்த ஓடையைக் கலக்குவதுபோல் சத்துரு சைன்னியத்தை அடித்துத் துரத்தினர்கள். (௩௬)

விபுவான பல ராமர், கிருஷ்ணனுடைய சமீபம் சென்று அவ்விடத்தில் விரூபமடைந்து பிராணனை யிழந்தவன் போன்றிருக்கும் ருக்மியைப் பார்த்து கருணை கொண்டு அவன் கட்டை யவிழ்த்து விட்டுக் கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். (௩௭)

ஏ கிருஷ்ண! நீ இவ்விதம் செய்தது தவறு; மீசை குடுமி இவைகளைச் சரைத்து இவனை விரூபமாகச் செய்ததானது வெட்கந்தரத்தக்கது. மித்திரர்களை விரூபஞ் செய்வது வதத்துக்குச் சமானம். (௩௮)

𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑍇𑌥𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾।
𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩௯॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌹𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃॥௪0॥

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌘𑍋𑌰𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥௪௧॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿॥௪௨॥

𑌷𑌂𑌢𑌃 ॥௩௭॥௩௮॥ 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑌿॥ 𑌮𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௩௯॥ 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௪0॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌤𑌰𑌃
𑌅𑌤𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௪௧॥ 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௪௨ ॥
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌵𑌦𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌜𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌨𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍁
𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰
𑌵𑍍𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋
𑌧𑌾𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍇

ஏ சாத்வியே! உனது பிராதாவுக்கு நேர்ந்த விரூபத்திற்காக எங்களிடத்தில் வருத்தங் கொள்ளாதே! ஏனெனில் ஒருவன் தான் செய்த (பாப புண்ணியங்களுக்கு) தக்கபடியே அனுபவிக்கிறான். சுக துக்கங்களை கொடுப்பவன் வேறொருவனல்ல. (௩௯)

(ஏ கிருஷ்ணா)ஒரு பந்துவானவன் கொலைக்குப் பாத்திரமான குற்றஞ் செய்த போதிலும் அவன் (பந்துத்வத்திலிருந்து) நீக்கத் தகுந்தவனே யல்லது கொல்லத் தக்கவனல்ல. அந்தக் குற்றம் செய்ததனாலேயே அவன் இறந்தவனுக்குச் சமானமாக ஆய்விடுகிறான். (நாம்) ஏன் கொல்ல வேண்டும்? (௪0)

சகோதரன் தன் சகோதரனை வதஞ் செய்வதானது, பிர்ம்மாவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இதனினும் கொடியதான க்ஷத்திரிய தர்மம். (௪௧)

பொருள் மதத்தினால், அகங்காரங்கொண்டவர்கள் ராஜ்யம், பூமி, பொருள், சம்பத்து, மானம், பராக்ரமம் இன்னும் அநேக விதமான காரணங்களையும் முன்னிட்டு ஒருவர்க்கொருவர் யுத்தம் புரிகிறார்கள். (௪௨)

தவேயம் விஷமா புத்திஸ் ஸர்வபூதேஷு துர்ஹ்ருதாம் ।
யந்மந்யஸே ஸதாபத்ரம் ஸுஹ்ருதாம் பத்ரமஜ்ஞவத் ॥ ௪௩ ॥
ஆத்மமோஹோ ந்ருணாமேவ கல்பதே தேவமாயயா ।
ஸுஹ்ருத்துர்ஹ்ருதுதாஸீந இதி தேஹாத்மமாநிநாம் ॥ ௪௪ ॥
ஏக ஏவ பரோ ஹ்யாத்மா ஸர்வேஷாமபி தேஹிநாம் ।
நாநேவ க்ருஹ்யதே மூடைர்யதா ஜ்யோதிர்யதா நப: ॥ ௪௫ ॥
தேஹ ஆத்யந்தவாநேஷ த்ரவ்யப்ராணகுணாத்மக: ।
ஆத்மந்யவித்யயா க்லுப்தஸ்ஸம்ஸாரயதி தேஹிநம் ॥ ௪௬ ॥

தவேயம் விஷமா புத்தி: ஸா ந பவதி அஜ்ஞவதஜ்ஞாநாதிவ ॥௪௩॥ துர்ஹ்ருத ஆஹ — ஆத்மமோஹ இதி ॥௪௪॥ பரமாத்மாஹ ॥ ஏக ஏவேதி பர: ஶுத்த: ஜ்யோதிஸ்ஸூர்யாதி [illegible] ॥௪௫॥ [illegible] ॥ தேஹ இதி ॥ த்ரவ்யாணி பூதாநி ப்ராணா இந்த்ரியாணி குணா: [illegible] ॥௪௬॥

ஏ ருக்மிணி! உனது புத்தி (இவ்விஷயத்தில்) தெளிவடையவில்லை. ஏனெனில், ஞானமில்லாதவள்போல், சர்வபிராணிகளிடத்தும் கொடுமை செய்துவரும் உன்னுடைய சகோதரனுக்குச் சதா நன்மையை விரும்புகிறாய்; இது (ருக்மிக்கு தண்டனை விதித்ததானது) சாதுக்களது நன்மையாகும். (௪௩)

தேகாத்மவாதிகளுக்கு, சத்ரு, மித்திர, உதாசினன் என்பனவாதி எண்ணங்கள் ஜீவர்களிடத்து ஏற்படுவதானது ஜகதீசனுடைய அநாதி மாயையினாலேயாம். (௪௪)

சந்திரன் ஏகமாகவிருந்து ஜலத்தின் அலைகளில் பலவாறாகத்தோன்றுவது போலவும், ஒரே ஆகாயம் கடவாதி பேதங்களில் பலவாறு தோன்றுவது போலவும் ஏகமாக விருந்து பலஜீவன்களிடத்துத் தோன்றும் ஆத்மாவை மூடர்கள் பலவென்று நினைக்கிறார்கள். (௪௫)

ஜனன மரணமுள்ளதும், பஞ்சபூதங்கள், தசவாயுக்கள், சத்வ, ரஜஸ், தமோ குணங்கள் ஆகிய இவைகளால் ஏற்படுவதுமான தேகமானது அநாதிய வித்தையால் ஆன் மாவை அடுத்து தேகியைப் பலவாறு ஸம்ஸாரியாகச் செய்கிறது. (௪௬)

नात्मनोऽन्येन संयोगो वियोगश्चावसतः सति।
तस्मात्स्वतस्तु सिद्धिः स्याद्बाह्याभ्यां यथा रवेः॥ ௨௭॥
जन्मादयस्तु देहस्य विक्रिया नात्मनः क्वचित्।
कलानामिव चन्द्रस्य [illegible]॥ ௨௮॥
यथा शयानः स्वप्नानां विषयानुभवेन च।
[illegible] तथाऽबोधो भवेत्॥ ௨௯॥

[illegible]

சூரியனுக்கு திருக் ரூபங்களாகிய (கண்கள் கண்களால் அறியப்படும் பொருள்) ஏதுக்களால் பிரசித்தி யுண்டாவதுபோல், ஆத்மாவுக்கு பூத இந்திரிய குணங்களின் ஏதுக்களால் பிரசித்தியுண்டாகிறதாகையால், அந்த ஆத்மாவுக்கு மற்றொன்றோடு (பூத இந்திரிய குணங்கள்) சம்போக விபோகங்கள் கிடையாது.(௨௭)

சந்திரனுடைய கலைகளுக்கு விருத்தியும் க்ஷயமுமுண்டு. சந்திரனுக்கு அவைகளில்லை. இதுபோல், ஜன்மாதி விகாரங்கள் தேகத்துக்கே யல்லது ஆத்மாவுக்கன்று. ஆத்மா மரணமடைந்த தென்பது சந்திரன் அமாவாசையில் நசித்தான் என்பதை யொக்கும். (௨௮)

அக்ஞானமுள்ளவர்கள் உலகத்தில் ஸம்சார சுகாதிகளை அடைவது, சொப்பனத்தில் வஸ்துவில்லாமல் அனுபவிக்கும் சுக துக்கங்களை ஒக்கும்.(௨௯)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑍋𑌷𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇॥ ॥௫௦॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾।
𑌵𑍈𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇॥ ॥௫௧॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌬𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃॥ ॥௫௨॥
𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌜𑌕𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥ ॥௫௩॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌪𑌟𑌃.

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌕𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹॥ ॥௫௪॥

𑌯𑌦𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥௫௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍 ॥௫௧॥ 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌤𑌵𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌨𑌾𑌯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌇𑌤𑌿॥ ௫௨ ॥ 𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵

மந்தஹாசமுள்ள ருக்மிணீ! இக்காரணங்களால், ஆத்மாவுக்குக் குறைவையும் மோகத்தையும் உண்டுபண்ணக் கூடிய அக்ஞானத்திலிருந்து உண்டான துக்கத்தைத் தத்துவஞானத்தால் விலக்கி, சந்தோஷங்கொள். (௫௦)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பகவான் பலராமர் போதிக்க, மிருதுவான சரீரமுடைய ருக்மிணிதேவி மனக்கலக்க மொழிந்து, தன் புத்தியால் தன் மனதுக்குச் சமாதானஞ்செய்து கொண்டாள். (௫௧)

பராக்ரமத்தையும் சேனுபலத்தையு மிழந்து பிராணனை மட்டும் வைத்துக்கொண்டிருக்கும், படியான ஸ்திதியில் கிருஷ்ணனிடமிருந்து விடுபட்ட, ருக்மி தனக்கு நேர்ந்த ரூப பங்கத்தையும், தன் மனோரதம் நிறைவேறாமையையும் நினைத்து, இந்த துர்புத்தியுள்ள கிருஷ்ணனைக் கொல்லாமலும் சகோதரியை மீட்காமலும் குண்டின நகரம் போவதில்லை யெனக் கோபத்துடன் சொல்லி போஜ கட்டம் என்னும் அந்நகரத்திலேயே வசித்தான். (௫௨-௫௩)

ருக்மிணீ விவாஹம்.

ஏ குருகுலதிலகா! கிருஷ்ணபகவான் இவ்விதமாக அரசர்களை ஜயித்து ருக்மிணியைத் தமது ராஜ்பத்துக்குக் கொண்டுவந்து சாஸ்திரோக்தமாக மணம் புரிந்துகொண்டார். (௫௪)

तदा महोत्सवो नृणां यदुपुर्यां गृहे गृहे।
अभूदनन्यभावानां कृष्णे यदुपतौ नृप॥ ॥௫௫॥

नरा नार्यश्च मुदिताः प्रमृष्टमणिकुण्डलाः।
पारिबर्हमुपाजह्रुर्वरयोश्चित्रवाससोः॥ ॥௫௬॥

सा वृष्णिपुर्युत्तम्भितेन्द्रकेतुभि-
विचित्रमाल्याम्बररत्नतोरणैः।
बभौ प्रतिद्वार्युपक्लृप्तमङ्गलै-
रापूर्णकुम्भागुरुधूपदीपकैः॥ ॥௫௭॥

सिक्तमार्गा मदच्युद्भिराहूतप्रेष्ठभूभुजाम्।
गजैर्द्वाःसु परामृष्टरम्भापूगोपशोभिता॥ ॥௫௮॥

सः। यदुपतौ राजकन्यां प्राप्तवति सति महोत्सवः ॥௫௪॥௫௫॥ नरा इति। वरयोः वधूवरयोः पारिबर्हम् ॥௫௬॥ सेति। उत्तम्भितैरिन्द्रकेतुभिः ध्वजविशेषैः विचित्राणि माल्यादीनि येषु तानि तोरणानि आपूर्णकुम्भाश्च अगुरुधूपाश्च दीपकाश्च तैः ॥௫௭॥ सिक्तेति। आहूताः प्रेष्ठाः भूभुजः तेषां गजैः परामृष्टाः उद्धृताः रम्भाः पूगाश्च तैरुपशोभिताम् यद्वा तैरेव गजैः परामृष्टाः संस्पृष्टाः रम्भाः पूगाश्च तैः शोभिताम् ॥௫௮॥ कुरुसृञ्जयेति॥ संभ्रमादुत्सवसंभ्रमात्...

ஏ அரச! கிருஷ்ணன் யதுபதியாக விருந்தபொழுது, கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறு சிந்தையில்லாத மானிடர்களுடைய வீடுகள் தோறும் மகோத்ஸவம் கொண்டாடப்பட்டது. சாணை பிடித்துப் பிரகசாம் பொருந்திய இரத்னங்களால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களைப் பூண்ட ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் விசித்ரமான கோலங்கொண்டிருக்கிற வதூவார்களுக்குக் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து செலுத்தினர்கள். (௫௫-௫௬)

மிகவும் உயரமாக நாட்டப்பட்டிருக்கும் இந்திரத் துவஜங்களாலும் பல வர்ணமுள்ள புஷ்பங்கள் வஸ்திரங்கள் ரத்னங்களிழைத்த தோரணங்கள் இவைகளாலும் தலை வாசல்கள் தோறும் செய்யப்பட்டிருக்கிற மங்களாலங்காரங்களாலும் பூர்ண கும்பங்களாலும் தீபங்களாலும், அகில்தூபங்களாலும் தீபங்களாலும் விருஷ்ணிகளுடைய துவாரகா நகரமானது விளங்கியது. (௫௭)

தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்ட வீதிகளாலும் ஒவ்வொரு தலைவாசல் தோறும் அலங்காரமாக நாட்டப்பட்டிருக்கும் வாழை கமுகு முதலிய மரங்களை விவாக மஹோத்சவ நிமித்தம் அவ்விடம் வந்திருந்த அரசர்களுடைய யானைகளானது ஒடித்தெரிவதாலும் நகரம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. (௫௮)

குருஸ்ருஞ்ஜயகைகேயவிதர்ப்பயதுகுந்தய:
மிதோ முமுதிரே தஸ்மின் ஸம்ப்ரமாத்பரிதாவதாம்॥ ॥௫௯॥
ருக்மிண்யா ஹரணம் ஶ்ருத்வா கீயமானம் ததஸ்தத: ।
ராஜானோ ராஜகன்யாஶ்ச பபூவுர்ப்ருஶவிஸ்மிதா:॥ ॥௬௦॥
த்வாரகாயாமபூத்ராஜந் மஹாமோத: புரௌகஸாம்।
ருக்மிண்யா ரமயோபேதம் த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணம் ஶ்ரிய: பதிம்॥ ॥௬௧॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ருக்மிணீவிவாஹோ நாம
சதுஃபஞ்சாஶோऽத்யாய:.

யாவதாம் ஸம்பந்திநாம் மித்யஃ ப்ரிய: ஸம்பத்ய முமுதிரே முதம் ப்ராபுரிதி ॥ ௫௯॥௬௧॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம்
சதுஃபஞ்சாஶாத்யாயவ்யாக்யா.

குருவம்சத் தரசர்கள், கேகயர்கள், ஸிருஞ்சயர்கள், விதர்ப்பர்கள், யதுக்கள், குந்திபோஜர்கள் முதலிய அரசர்களெல்லாம் விவாக மகோற்சவத்தில் அச்சரை செலுத்திரும் நகர வாசிகளோடு கலந்து சந்தோஷமடைந்தனர். (௫௯)

ருக்மிணி தேவியைக் [கிருஷ்ணபகவான்] கொண்டுவந்தா ரென்பதைக் கேள்விப்பட்ட அரச கன்னிகைகள் ஆச்சரியப்பட்டு ஆங்காங்கு கூடி கானஞ் செய்தார்கள். (௬௦)

ஏ பரிக்ஷித்தே! துவாரகாநகரத்தில் ருக்மிணியாகிய லட்சுமியோடு லட்சுமி பதியாகிய கிருஷ்ணன் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து எல்லோரும் சந்தோஷித்தார்கள். (௬௧)

ருக்மிணீ விவாஹமாகிய

54-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சபஞ்சாஶத்தமோऽத்யாயப்ராரம்ப:

॥ ப்ரத்யும்நஜநநம் ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

காமஸ்து வாஸுதேவாம்ஶோ தக்த: ப்ராக்ருத்ரமந்யுநா ।
தேஹோபபத்தயே பூயஸ்தமேவ ப்ரத்யபத்யத ॥ ॥௧॥

ஸ ஏவ ஜாதோ வைதர்ப்யாம் க்ருஷ்ணவீர்யஸமுத்பவ: ।
ப்ரத்யும்ந இதி விக்யாத: ஸர்வதோऽநவம: பிது: ॥ ॥௨॥

தம் ஶம்பர: காமரூபீ ஹ்ருத்வா தோகமநிர்தஶம் ।
ஸ விதித்வாத்மந: ஶத்ரும் ப்ராஸ்யோதந்வத்யகாத்க்ருஹம் ॥ ॥௩॥

பஞ்சபஞ்சாஶத்தமே து ப்ரத்யும்நோऽஜநி க்ருஷ்ணத: ।
ஶம்பரேண ஹ்ருதோ பால்யே ஹத்வா தம் காந்தயா ஸஹ ॥
ப்ரத்யும்நாகமநாநந்தோ ஶம்பராஹரணாதிநா ।
குடும்பிநாம் வைதர்ப்யாதீநாம் வர்ண்யதேऽத்ர ஸவிஸ்தரம் ॥

ஜாம்பவத்யாதிவிவாஹேப்ய: ப்ராகேவ ப்ரத்யும்நஜந்ம ததோ விவாஹ: தத: ஶம்பரஹ்ருதஸ்ய ப்ரத்யும்நஸ்யாகமநம் அத: பஞ்சமாத்யாயே ப்ராஸங்கிகம் ப்ரத்யும்நஸ்ய ஜாதமாத்ரஸ்ய ஶம்பரேணாபஹரணம் நிரூப்யதே ப்ரத்யும்நோத்பத்திப்ரகாரமாஹ காம இதி ॥ வாஸுதேவாம்ஶஸ்ய ஸதோ வாஸுதேவாம்ஶ: ப்ராக்ருத்ரகோபாதக்நௌ தேஹோபபத்தயே தேஹப்ராப்தயே ॥ ௧ ॥ ஸ இதி ॥ அநவம: ஸர்வத: ॥௨॥ தமிதி ॥ அநிர்தஶம் தோகம் ஶம்பர: தத்ஸ்ய ஶத்ரும் விதித்வா ஸமுத்ரே ப்ராஸ்ய க்ஷிப்த்வா க்ருஹமகாதிதி ॥௩॥ தமிதி ॥ நிஜஶம்பர

55-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

வாசுதேவாம்ச பூதனும் முன்னொரு சமையம் பரமசிவனுடைய கோபாக்கினிக்கிரையானவனுமான மன்மதன் பின்னும் சரீரத்தை யடைய விரும்பி அந்த வாசுதேவனை யடைந்தான். (௧)

அந்த மன்மதன் வைதர்ப்பை யினிடத்தில் கிருஷ்ணனுடைய வீரியத்தால், பிரத்யும்னன் என்ற பெயரோடு எவ்வகையிலும் தன் பிதாவுக்கு மாறுபடாமல் உற்பத்தியானன். (௨)

காமரூபியான சம்பராசுரன் இந்த பிரத்யும்னனைத்தனக்குச் சத்ரு வென்று தெரிந்து (ஒருவரையும் அறியாமல்) பல் முளைக்காத பாலப்பருவத்தில் அவனைத் திருடி யெடுத்துக்கொண்டு போய்ச் சமுத்திரத்திற் போட்டுவிட்டு தன் வீடு போய்ச் சேர்ந்தான். (௩)

தந்நிர்ஜகா³ர ப³லவாந்மீந: ஸோ(அ)ப்யபரை: ஸஹ ।
வ்ருதோ ஜாலேந மஹதா க்³ருஹீதோ மத்ஸ்யஜீவிபி⁴: ॥ ॥௪॥
தம் ஶம்ப³ராய கைவர்தா உபாஜஹ்ருருபாயநம் ।
ஸூதா³ மஹாநஸம் நீத்வாவத்³யந்ஸ்வதி⁴தி நாத்³பு⁴தம் ॥ ॥௫॥
த்³ருஷ்ட்வா தது³த³ரே பா³லம் மாயாவத்யை ந்யவேத³யந் ।
நாரதோ³(அ)கத²யத்ஸர்வம் தஸ்யா: ஶங்கிதசேதஸ: ।
பா³லஸ்ய தத்த்வமுத்பத்திம் மத்ஸ்யோத³ரநிவேஶநம் ॥ ॥௬॥
ஸா ச காமஸ்ய வை பத்நீ ரதிர்நாம யஶஸ்விநீ ।
பத்யுர்நிர்த³க்³த⁴தே³ஹஸ்ய தே³ஹோத்பத்திம் ப்ரதீக்ஷதீ ॥ ॥௭॥
நிரூபிதா ஶம்ப³ரேண ஸா ஸூதௌ³த³நஸாத⁴நே ।
காமதே³வம் ஶிஶும் பு³த்³த்⁴வா சக்ரே ஸ்நேஹம் ததா³ர்ப⁴கே ॥ ॥௮॥

மீநைஸ்து ॥௪॥ தமிதி। ஸ்வதி⁴திநா ஶஸ்த்ரேணாவத்³யந் சி²ந்நவந்த: ॥௫॥ த்³ருஷ்ட்வேதி। தஸ்யா: ஶங்காயாம் தத்³தே⁴துர் உத்பத்திம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணாத்³ருக்மிண்யாம் உத்பந்நஜதி ॥௬॥ ஸேதி। யஶஸ்விநீ பதிவ்ரதா ஹதஸ்ய: தே³ஹோத்பத்திம் ப்ரதீக்ஷமாணா ॥௭॥ நிரூபிதேதி। தாம் ஶிஶும் காமதே³வம் பு³த்³த்⁴வா ॥௮॥ நாதிதீ³ர்கே⁴ணேதி। விஸ்மயஸம்மோஹம் ॥௯॥ ஸேதி। காமதே³ஹாராஜாது

அந்த பிரத்யும்னனை பலமுள்ள ஓர்மீன் விழுங்கியது.(பிறகு) அம்மீனும் இன்னும் சில மீன்களோடு வலைபர்கள் வலையில் சிக்கிக்கொண்டது. வலைபர்கள் அந்த மீனை (தங்கள் ராஜாவாகிய) சம்பரனுக்குக் காணிக்கை யாகக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள். அற்புதமான அந்த மீனை சமைபற்காரர்கள் சமையலரையில் கத்தியால் அறுத்தார்கள். (௪-௫)

அந்த மீனின் வயற்றில் அழகிய ஓர் குழந்தையிருக்கக் கண்டு சமையற்காரர்கள் மாயாவதியினிடம் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது நாரத மகாரிஷியானவர் அவிடம் வந்து குழந்தையைப்பற்றிச் சந்தேகங் கொண்ட மனமுடைய மாயாவதி யென்பவளுக்கு, இந்தக் குழந்தையான பிரத்யும்னனது உண்மையான ஜனனத்தையும் அவன் மீன் வயிற்றில் சேர்ந்த விஷயத்தையும் உரைத்தார். (௬)

சரீரமெரிந்துபோன தன் கணவனை மன்மதனுக்குச் சரீரமுண்டாக்க விருப்பமுள்ளவளும் கீர்த்தி பெற்றவளுமான ரதிதேவியே இந்த மாயாவதி (௭)

அன்னம் பாகம் பண்ணுவதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மாயாவதியானவள், மிக்க அழகுவாய்ந்த அக்குழந்தையைப்பார்த்து, மன்மதனென்று அறிந்து அப்பொழுதே அக்குழந்தையிடத்தில் பிரீதியை வகித்தாள். (௮)

नातिदीर्घेण कालेन स कार्ष्णी रूढयौवनः ।
जनयामास नारीणां वीक्षन्तीनां च विभ्रमम् ॥ ॥௯॥

सा तं पतिं पद्मदलायतेक्षणं
प्रलम्बबाहुं नरलोकसुन्दरम् ।
सव्रीडहासोत्तभितभ्रुवेक्षती
प्रीत्योपतस्थे रतिरङ्ग सौरतैः॥ ॥௧௦॥

तामाह भगवान्कार्ष्णिर्मातस्ते मतिरन्यथा ।
मातृभावमतिक्रम्य वर्तसे कामिनी यथा॥ ॥௧௧॥

॥ रतिः ॥

भवान्नारायणसुतः शम्बरेण हृतो गृहात् ।
अहं तेऽधिकृता पत्नी रतिः कामो भवान्प्रभो ॥ ॥௧௨॥

एष त्वानिर्दशं सिन्धावक्षिपच्छम्बरोऽसुरः ।
मत्स्योऽग्रसीत्तदुदरादितः प्राप्तो भवान्प्रभो ॥ ॥௧௩॥

सौरतैः सुरतैः उपतस्थे अभजत् ॥१०॥११॥ भवानिति॥ अधिकृता [illegible] रतिरहं भवान्कामः इति ॥१२॥१३॥ एष इति॥ अनिर्द
शं: [illegible]

அந்த கிருஷ்ணகுமாரன், அதிசீக்கிரத்தில் யௌவன பருவத்தையடைந்து, தன்னைப்பார்க்கும் ஸ்திரீகளுக்கு மோகத்தை யுண்டு பண்ணினன். (௯)

ஏ அரசனே! தாமரையிதழ்போல் நீண்ட நேத்திரங்களையுடையவனும் ஆஜானுபாகுவையுடையவனும் பூதேவர்களுள் மிக்க அழகுவாய்ந்தவனுமான அவனை, நாணம் ஹாஸம், புருவ நெரிப்பு இவைகளுடன் மாயாவதியானவள் அன்பாய் அணையச்சென்றாள். (௧௦)

பகவானான கிருஷ்ண குமாரன் கூறுகிறான்.

மாதாவே! உனது புத்தியானது மாதருபாவத்தை அதிக்கிரமித்துக் காமினி போல வேறு விதமாயிருக்கிறது. (௧௧)

ரதி கூறுகிறாள்.

நீர் நாராயணனுடைய புத்திரன். சம்பராசுரன் உம்மை உமது கிருகத்திலிருந்து அபகரித்துவந்திருக்கிறான். ஏ பிரபுவே நீர் மன்மதன். யான் உமது பத்தினியாகிய இரதிதேவி என்றாள். (௧௨)

ஏ பிரபுவே! சம்பராசுரன் உம்மை அபகரித்து வந்து சமுத்திரத்தில் எறிந்து விட்டான். (அப்பொழுது) உம்மை ஒரு மீன் விழுங்கிற்று. அந்த மீனினுடைய வயிற்றிலிருந்து நீர் இங்கு வந்திருக்கிறீர். (௧௩)

𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌤𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌰𑌰𑍀𑌵 𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌗𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 ॥ ॥௧௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௧௬॥

॥ 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃 ॥

𑌸 𑌚 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 ।
𑌅𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌸𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌗𑌦𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௪॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௫॥௧௮॥ 𑌗𑌦𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌓𑌦𑌨𑌪𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌚𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌮

ஆகையினல், பலாத்கரிக்கமுடியாதவனும் ஜபிக்கமுடியாதவனும் அநேக மாயாவித்தையை யறிந்தவனும் உமக்குச் சத்ருவுமான இந்த சம்பராசுரனை நீரும் மோகனம் முதலிய மாயாவித்தைகளால் வெல்லும். (௧௪)

தன் குட்டியை யிழந்தமான்போலவும் கன்றைப்பிரிந்த பசுவைப்போலவும், புத்திரனிடத்தில் கொண்ட விசுவாசத்தால் விபாகுலமடைந்த தீனையான உம்முடைய தாயார் துக்கிக்கிருள். (௧௫)

மாயாவதியானவள் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு மகாத்மாவான பிரத்யும்னனுக்கு சர்வமாயைகளையும் நாசஞ் செய்யத்தக்க மகாமாயை யென்னும் வித்தையை உபதேசித்தாள். (௧௬)

சம்பராசுரவதம்.

பிரத்யும்னன் சம்பராசுரனிடஞ் சென்று அவனுக்குக் கோபமுண்டாகத் தக்க தூஷணை வார்த்தைகளைக்கூறி யுத்தத்திற்கு அழைத்தான். (௧௭)

இப்படித்தன்னைக் கெட்ட வார்த்தைகளால் தூஷிப்பதைக் கேட்டதும் சம்பராசுரன், காலில் மிதிபட்ட பாம்பைப்போல் கண்கள் சிவக்கக்கோபங் கொண்டு, யுத்தத்திற்கு கதாபாணியாகக் கிளம்பி, கதையை வேகமாகச் சுழற்றி, மகாத்மாவான பிரத்யும்னன்பேரில் எறிந்து, வஜ்ர வீழ்ச்சிபோல் கர்ச்சித்தான். (௧௮-௧௯)

தாமாபதந்தீம் ஸஹஸா ப்ரத்யும்நோ கதயா கதாம் |
அவார்ய ஶத்ரவே க்ருத்த: ப்ராஹிணோச்ச ஸ்வாம் கதாம் ததா |
ஸ ச மாயாம் ஸமாஶ்ரித்ய தைதேயீம் மயதர்ஶிதாம் |
முமோசாஸ்த்ரமயம் வர்ஷம் கார்ஷ்ணேர்வைஹாயஸோऽஸுர: ||௨௧||
வாயவ்யேநாஸ்த்ரவர்ஷேண ரௌக்மிணேயோ மஹாரத: |
ஸத்வாத்மிகாம் மஹாவித்யாம் ஸர்வமாயாவிநாஶிநீம் || ||௨௨||
ததோ கௌஹ்யககாந்தர்வபைஶாசோரகராக்ஷஸீ: |
ப்ராயுங்க்த ஶம்பரோ தைத்ய: கார்ஷ்ணிர்வ்யபோஹத தா: || ||௨௩||
நிராதஶஸ்மிதந்த்வஸ்ய ஸகிரீடம் ஸகுண்டலம் |
ஶாம்பரஸ்ய ஶிர: காயாத்க்ருஷ்ணஸூநுர்ஜஹார தத் | ||௨௪||
ஆகீர்யமாணோ திவிஜை: புஷ்பவ்ருஷ்டி: ஸமந்தத: |
மாயாவத்யா ஸ்வபார்யயா வஶாந்நீதோ விஹாயஸா || ||௨௫||

கோஶாதிஷ்வயம் ||கக|| ||௨௦|| ஸமிதி | வைஹாயஸ: ஶூரோऽஸ்த்ரமஸ்ருஜத: ||௨௧||
வாயவ்யாநநேதி || ஸத்வாத்மிகாம் ஸத்வகுணமயீம் ப்ராப்யம்ஸ்த்ரம் க்ருத்வா தஸ்யாந்த
ஷாம: ||௨௨|| ததஇதி | தா: கௌஹ்யகாத்யா மாயா: ||௨௩|| நிராத
இதி | காஞ்சநஸ்ரக்கிரீடகுண்டலமுகுடாதிஷ்வலங்க்ருதம் ||௨௪||௨௫|| ஆகீர்யமாணோ இதி | விஹ்ய

பிரத்யும்னபகவான் தன்னை நோக்கிவரும் கதையைக் கதையால் தடுத்து மிகக்கோபங்கொண்டு சபித்து, தன்னுடைய கதையைச் சத்ருவின் பேரில் எறிந்தான். (௨௦)

அந்த சம்பராசுரன் ஆகாயத்திற்குச் சென்று மயனால் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆசுரம் என்னும் மாயையை அடுத்து, கிருஷ்ணகுமாரன் பேரில் அஸ்திரத்தை மாரியாகப் பொழிந்தான். (௨௧)

அந்த அஸ்திர வருஷத்தினால் தொந்தரவடைந்த மகாரதனுகிய ருக்மணீகுமாரன், சர்வமாயைகளையும் நாசஞ்செய்யக்கூடியதும் சத்வகுணமுள்ளதுமான மகாவித்தையைப் பிரயோகித்தான். (௨௨)

பிறகு அவ்வசுரன் குஹ்யகம், காந்தர்வம், பைசாசம், உரகம், ராக்ஷஸம் என்ற மாயைகளை ஏவினான். அவைகளை அந்த கிருஷ்ண குமாரன் சின்னபின்னமாக்கினான். (௨௩)

(கிருஷ்ண குமாரனை) பிரத்யும்னன் கூர்மையான கத்தியை யுருவிக்கொண்டு, அவந்த மீசை மயிரோடு கூடியதும் கிரீட குண்டலங்கள் அணியப்பெற்றதுமான சம்பராசுரனுடைய சிரசை வெட்டி வீழ்த்தினான். (௨௪)

(இப்படி வீழ்த்தியதும்) தேவர்கள் ஆகாசத்திலிருந்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். ஆகாசவாசியும் அவனுடைய பத்னியுமான மாயாவதி அவனை ஆகாசமார்க்கமாகத் துவாரகாபட்டணம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தாள். (௨௫)

ஸாந்த:புரவரம் ராஜந் லலநாஶதஸங்குலம் |
விவேஶ பத்ந்யா ககநாத்வித்யுதேவ பலாஹக: || ||௨௬||
தம் த்ருஷ்ட்வா ஜலதஶ்யாமம் பீதகௌஶேயவாஸஸம் |
ப்ரலம்பபாஹும் தாம்ராக்ஷம் ஸுஸ்மிதம் ருசிராநநம் || ||௨௭||
ஸ்வலங்க்ருதமுகாம்போஜம் நீலவக்ராலகாலிபி: |
க்ருஷ்ணம் மத்வா ஸ்த்ரியோ ஹ்ரீதா நிலில்யுஸ்தத்ர தத்ர ஹ || ||௨௮||
அவதார்ய ஶநைரீஷத்வைலக்ஷண்யேந யோஷித: |
உபஜக்மு: ப்ரமுதிதாஸ்ஸஸ்த்ரீரத்நம் ஸுவிஸ்மிதா: || ||௨௯||
அத தத்ராஸிதாபாங்கீ வைதர்பீ வல்குபாஷிணீ |
அஸ்மரத்ஸ்வஸுதம் நஷ்டம் ஸ்நேஹஸ்நுதபயோதரா || ||௩௦||
கோ(அ)யம் நரவைடூர்ய: கஸ்ய வா கமலேக்ஷண: |
த்ருத: கயா வா ஜடரே கேயம் லப்தா த்வநேந வா || ||௩௧||

ஸவித்யுத்பலாஹக இவ ||௨௬-௨௭|| ஸ்வலங்க்ருதேதி | நீலாஶ்ச வக்ராஶ்சாலகா: தேஷாமாலிபி: பங்க்திபி: ஹ்ரீதா: லஜ்ஜிதா: ||௨௮|| அவதார்யேதி | ஸ்ரீக்ருஷ்ணாதீஷத்வைலக்ஷண்யேந ஸஸ்த்ரீரத்நம் ஸ்த்ரீரத்நேந ஸஹிதம் ||௨௯||௩௦|| ஸாந்த:புரஸ்யாஹ || கோ(அ)யமிதி || நரவைடூர்ய: புருஷஶ்ரேஷ்ட: ||௩௧|| கேயமிதி | ஸந்தேஹத்ருஷ்ட்யா ஸர்வாந்ப்ரத்யேவ ப்ரஶ்ந: ...

ஏ அரசனே! (அவன்) தன் பத்னியுடன் மின்னலோடு கூடியமேகம்போல் ஸ்திரீரத்னங்கள் நிறைந்த சிரேஷ்டமான அந்தப் புரத்தில்பிரவேசித்தான். (உசு)

நீருண்ட மேகம்போல் கறுத்தும் மஞ்சளான வேண் பட்டாடைதரித்தும் ஆஜானுபாகுவாயும் சிவந்த நேத்திரமும் அழகான புன்முறுவலுடையவனும் இலக்ஷணமாகஅலங்கரிக்கப்பட்ட முகாம் போருகத்தை யுடையவனுயும்கறுத்துச் சுருண்ட கூந்தலையுடையவனுயு மிருக்கிற பிரத்யும்னனை (அந்தப்புர) ஸ்திரீகள் பார்த்து கிருஷ்ணனென்றெ வெனச் சந்தேகித்து வெட்க முற்று, அங்கங்கே மறைந்து கொண்டார்கள். (உஎ-உஅ)

அவனிடத்தில் சிறிது இலட்சண பேதங்கண்ட அந்த ஸ்திரீகள் புன்முறுவலும் சந்தோஷமுமடைந்து, ஸ்திரீ ரத்தினத்தோடிருக்கும் அவனிடஞ் சென்றார்கள். (உகூ)

கறுத்த விழியையுடையவளும் மிருதுபாஷிணியும் (சிந்தையில் உண்டான) பிரியத்தினால் பூரித்த ஸ்தனபாரத்தை யுடையவளுமாகிய ருக்மணியானவள் காணாமற்போன தன் புத்திரனை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டாள். (௩௦)

தாமரைப்பூப்போன்ற நேத்திரங்களையுடைய இந்த மனித சிரேஷ்டன் யார்? யாருடைய வயிற்றிற் பிறந்தவன்? எவளுக்கு நாயகன்? என்று இவ்வாறு ருக்மிணி தன் மனதிற் கருதினள். (௩௧)

மமாப்யாத்மஜோ நஷ்டோ நீதோ ய: ஸூதிகாக்ருஹாத் ।
ஏதத்துல்யவயோரூபோ யதி ஜீவதி குத்ரசித் ॥ ॥௩௨॥

கதம் த்வநேந ஸம்ப்ராப்தம் ஸாரூப்யம் ஶார்ங்கதந்வந: ।
ஆக்ருத்யாவயவைர்கத்யா ஸ்வரஹாஸாவலோகநை: ॥ ॥௩௩॥

ஸ ஏவ வா பவேந்நூநம் யோ மே கர்பே த்ருதோऽர்பக: ।
அமுஷ்மிந் ப்ரீதிரதிகா வாம: ஸ்புரதி மே புஜ: ॥ ॥௩௪॥

ஏவம் மீமாம்ஸமாநாயாம் வைதர்ப்யாம் தேவகீஸுத: ।
தேவக்யாநகதுந்துப்யாமுத்தமஶ்லோக ஆகமத் ॥ ॥௩௫॥

விஜ்ஞாதார்தோऽபி பகவாம்ஸ்தூஷ்ணீமாஸ ஜநார்தந: ।
நாரதோऽகதயத் ஸர்வம் ஶம்பராஹரணாதிகம் ॥ ॥௩௬॥

தச்ச்ருத்வா மஹதாஶ்சர்யம் க்ருஷ்ணாந்த:புரயோஷித: ।
அப்யநந்தந் பஹூநப்தாந் நஷ்டம் ம்ருதமிவாகதம் ॥ ॥௩௭॥

॥௩௨॥ தஸ்ய ஸ்வரூபம் ஸம்பாவயந்த்யாஹ — கதம் த்விதி ॥௩௩॥ தமேவாதிகாஸம்பாவயதி ஸ ஏவேதி ॥௩௪॥ ஏவமிதி ॥ தேவக்யாநகதுந்துபிப்யாமிதி த்ருதீயா ॥௩௫॥ ௩௬॥ ஆதிஶப்தேந ப்ரத்யும்நோபாக்யாநம் க்ருஹ்யதே ॥ யதி ॥

பிரஸவ அறையிலேயே என்னுடைய புத்திரனை எவனோ அபகரித்துக் கொண்டுபோய்விட்டான். அவனைக்காணவில்லை. (இப்போது இருந்தால்) இவனுக்குச் சமமான வயது ரூபம் இவைகளோடிருப்பான். எங்கேயாவது உயிரோடிருக்கிருனே இல்லையோ. (தெரியவில்லை) (௩௨)

ஆகிருதி, அவயவம், நடை, கண்டத்தொனி, சிரிப்பு, பார்வை இவைகளில் சாரங்கபாணியாகிய கிருஷ்ணனுக்குசமமான இவன் இங்கு எதற்காக வந்தனன். (௩௩)

ஒருக்கால் என்னுடைய கர்ப்பத்திலுதித்த குழந்தையாகவே இவன் இருக்கக்கூடும். நிச்சயம். இவனிடத்தில் எனக்கு அதிகமானபிரீதி யுண்டாகிறது இடது புஜம் துடிக்கிறது. (௩௪)

இவ்விதம் விதர்ப்பராஜ புத்திரியான ருக்மிணி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது தேவகீபுத்திரனும் உத்தம சுலோகனுமாகிய கிருஷ்ணன் தேவகீ வசுதேவர் இவர்களுடன் அங்குவந்தார். (௩௫)

கிருஷ்ணபகவான் நடந்தவைகளை யறிந்திருந்தும் மௌனமாயிருந்தார். நாரதர் (அவ்விடம் வந்து இவர்களுக்கு) சம்பராசுரன் வதம் முதலியவைகளைக் கூறினர். (௩௬)

இதைக்கேட்டதும் கிருஷ்ண பாகவானுடைய அந்தப்புர ஸ்திரீகளனைவரும் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். காணமற்போனவன் பல வருஷங்களாக வாராமலிருந்து இப்பொழுது வந்திருப்பதைக்குறித்து சந்தோஷித்தார்கள். (௩௭)

देवकी वसुदेवश्च कृष्णरामौ तथा स्त्रियः ।
दम्पती तौ परिष्वज्य रुक्मिणी च ययुर्मुदम् ॥ ॥௩௮॥

नष्टं प्रद्युम्नमायातं नराकण्य द्वारकौकसः ।
अहो मृत इवायातो बालो दिष्ट्येति हाब्रुवन् ॥௩௯॥

यं वै मुहुः पितृसरूपनिजेशभावा-
स्तन्मातरो यदभजन् रहरूढभावाः ।
चित्रं न तत्खलु रमास्पदबिम्बबिम्बे
कामे स्मरेऽक्षविषये किमुतान्यनार्यः ॥ ॥௪0॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
प्रद्युम्नोत्पत्तिनिरूपणं नाम
पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः

चित्रमाह श्रीकृष्णः स्वरूपे प्रद्युम्ने निजः स्वीयः ईशः पतिरिति भावो येषां ताः तथा । तन्मातरः श्रीकृष्णपत्न्यः प्रद्युम्ने रहसि रूढभावास्सत्यो यदभजन्निति यत् तत् न चित्रम् । कथं तर्हि [illegible] कामे स्मरे अक्षविषये सतीति किमुत । रमास्पदं श्रीकृष्णः तस्य बिम्बः प्रतिबिम्बः तस्य बिम्बे प्रतिबिम्बे [illegible] अन्यनार्य इत्यर्थः ॥௪0॥

इति भावार्थदीपिकायां पञ्चपञ्चाशाध्यायव्याख्या

தேவகி வசுதேவர், ராமகிருஷ்ணர்கள், ஸ்திரீகள், ருக்மிணி இவர்களனைவரும் தம்பதியான (பிரத்யும்ன மாயாவதியை) ஆலிங்கனஞ் செய்து கொண்டு சந்தோஷித்தார்கள். (௩௮)

காணமற்போன பிரத்யும்னன் வந்ததை யறிந்த துவாரகா பட்டணத்து ஜனங்கள், செத்தவன் உயிர்த்தெழுந்ததுபோல் இந்த பாலகன் தெய்வவசத்தால் மீண்டும் வந்திருக்கிறானெனக் கூறினார்கள். (௩௯)

அவன் தன் தந்தையினுடைய ரூபத்துக்குச் சமானமான தேஜஸ் உடையவனாயிருப்பதினால், அவனுடைய தாய்மார்கள் அடிக்கடி தங்கள் உள்ளத்தில் விசுவசித்தார்கள். பிரத்யும்னனுமான மன்மதனே கண்களின் எதிரிலிருக்கும் போது, மகாவிஷ்ணுவின் குமாரனும் ஸ்திரீகளுக்கு விசுவாசமுண்டாவது ஆச்சரியமா? (௪0)

55-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

‖ 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌟𑌃 ‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ ‖௧‖

‖ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ‖

𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ‖ ‖௨‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌸𑌖𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌚 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ‖ ‖௩‖

𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌮𑍍 ‖
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ‖
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖
𑌕𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ‖

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖௧‖௨‖ 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍂𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌽𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 ‖ 𑌸 𑌚 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌣𑌿𑌂

56-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

(கிருஷ்ணனுக்கு) குற்றஞ் செய்தவனான சத்ராஜித் என்பவன் தன் பெண்ணை ஸ்யமந்தகம் என்னும் மணியுடன் தானாகவே முயற்சி எடுத்துக் கிருஷ்ணனுக்குச் சமர்ப்பித்தான். (க)

அரசன் வினவுகிறார்.

பிராமணோத்தமரே ! சத்ராஜித் கிருஷ்ணனுக்கு என்ன குற்றம் செய்தான். அவனுக்கு ஸ்யமந்தகம் என்னும் மணி கிடைத்தது எவ்விதம் ? கிருஷ்ணனுக்கு எதற்காகத் தன் பெண்ணைக்கொடுத்தான். (உ)

சுகர்கூறுகிறார்.

சத்ராஜித் என்பவன் சூரியனுக்கு பக்தனும் பரமசிநேகிதனுமாக விருந்தான். (அதனால்) சந்தோஷங்கொண்டிருந்த சூரியபகவான் அவனுக்கு ஸ்யமந்தகம் என்னும் மணியைக்கொடுத்தார். (ங)

𑌸 𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌾 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ।
𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௫॥

॥ 𑌪𑍌𑌰𑌜𑌨𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰 ।
𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ॥௬॥

𑌏𑌷 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌗𑌭𑌸𑍍𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌗𑍁𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥௮॥

[illegible] । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 [illegible] ॥௧॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 ॥௪॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 ॥௬॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑌭𑌸𑍍𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌗𑍁𑌃 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌏𑌵𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥௧॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌜𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥௮॥ 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂

அவன் அந்த மணியைத் தன் கழுத்திலணிந்து கொண்டு, சூரியப் பிரகாசம்போன்ற தேஜஸுடன் தன்னை இன்னனென்று அறிய முடியாதபடி துவாரகையில் பிரவேசித்தான். (௪)

அதிதூரத்தில் அவனைப் பார்க்கும் போதே (அவனுடைய) தேஜஸால் தங்கள் நேத்திரங்களின் ஒளி மழுங்கிபபடியால், ஜனங்கள், அவனை இவன் சூரியனே யென்று சந்தேகித்து, காய் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணனிடம் தெரிவித்தார்கள். (௫)

பட்டணத்து ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஏ நாராயண! சங்கு சக்ர கதர்தர! தாமோதர!. அரவிந்தாக்ஷ! கோவிந்த; யதுநந்தா! உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். (௬)

ஹேஜகத்பதே! குரூரமான தேஜஸையுடைய சூரியன், மனிதர்களுடைய நேத்திரங்களை (தன்னுடைய) ஜோதி மண்டலத்தினால் திருடிக்கொண்டு உம்மை தரிசிப்பதற்காக வருகிறான். (௭)

பிரபுவே! சிறந்த வித்வான்கள் உம்மைத் தரிசிக்க மூவுலகங்களிலும் தேடுகிறார்கள். யாதவர்களுடைய மத்தியில் நீர் மறைந்திருப்பதை யறிந்து சூரியன் உம்மைப்பார்க்க இப்பொழுது வருகிறார். (௮)

॥ श्रीशुकः ॥

निशम्य बालवचनं प्रहस्याम्बुजलोचनः ।
प्राह नासौ रविर्देवः सत्राजिन्मणिना ज्वलन् ॥ ॥௯॥
सत्राजित् स्वगृहं श्रीमत् कृतकौतुकमङ्गलम् ।
प्रविश्य देवसदने मणिं विप्रैर्न्यवेशयत् ॥ ॥௧௦॥
दिने दिने स्वर्णभारानष्टौ स सृजति प्रभो ॥ ॥௧௧॥
दुर्भिक्षमार्यरिष्टानि सर्पाधिव्याधयोऽशुभाः ।
न सन्ति मायिनस्तत्र यत्रास्तेऽभ्यर्चितो मणिः ॥ ॥௧௨॥
स याचितो मणिं क्वापि यदुराजाय शौरिणा ।
नैवार्थकामुकः प्रादाद्याच्ञाभङ्गमतर्कयन् ॥ ॥௧௩॥
तमेकदा मणिं कण्ठे प्रतिमुच्य महाप्रभम् ।
प्रसेनो हयमारुह्य मृगयां व्यचरद्वने ॥ ॥௧௪॥

[illegible]

சுகர் கூறுகிறார்.

தாமரை மலர் போன்ற நேத்திரங்களையுடைய பகவான், அக்ஞானமுடைய வர்களான அந்த ஜனங்களுடைய வார்த்தையைச் ெசவியுற்று மந்த ஹாசஞ் செய்து, இவன் சூரியனல்ல, மணிபால் ஜ்வலிக்கும் ஸத்ராஜித்து என்பவன் என்று கூறினர். (௯)

ஸத்திராஜித்து சர்வமங்களமும் நிறைந்து, சம்பத்துடனிருக்கும் (தன்னு டைய) கிருகம் வந்து, (தான் கொண்டு வந்த) மணியை பிராமணர்களிடம் கொடுத்து பூஜாகிருகத்தில் வைக்கும்படி சொன்னான். (௧௦-௧௧)

பூஜார்கமான அந்த மணியிருக்கும் கிருஷ்ணனுடைய பட்டணத்தில், துர்பிக்ஷம் அகால மரணம், அரிஷ்டம், மனோவிபாகூலம், விபாதி முதலிய அசுபங்கள் கிடையா. (௧௨)

ஒரு ஸமயம் கிருஷ்ண பகவான் மணியை யாசித்தார். அதைத் தடுத்து பொருளாசையுள்ள ஸத்திராஜித்து மணியைக் கொடுக்கவில்லை. (௧௩)

(பிறகு) ஒரு ஸமயம் பிரஸேனன் (ஸத்ராஜித்தின் பிராதா) (அந்த) மணியை கழுத்திலணிந்து கொண்டு குதிரைமேலேறி வேட்டையாடுவதற்கு வனஞ்சென்றான். (௧௪)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌹𑌯𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 ॥ ॥௧௫॥

𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍇 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௧௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇𑌽𑌜𑌪𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥௧௭॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌗𑌰𑍈𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌹𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍇 ।
𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌮𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ॥௧௯॥

𑌋𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌜𑌬𑌿𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌮𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ ॥௨௰॥

[illegible]। [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 ॥௧௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁

ஒரு சிங்கம், பிரஸேனனைக் குதிரையுடன் கொன்று மணியை யெடுத்துக் கொண்டு குகைக்குள் பிரவேசித்தது. ஜாம்பவான் மணியின் பேரிலிச்சை கொண்டு சிங்கத்தை வதைத்து மணியைக் குழந்தையின் விளையாட்டுப்பொருளாகக் கொண்டார். ஸத்திராஜித்து பிராதாவைக் காணுமல் மனவருத்த மடைந்தான். (௧௫-௧௬)

மணியைக் கழுத்திலணிந்து வனஞ்சென்ற என்னுடைய பிராதாவானவன் அநேகமாய்க் கிருஷ்ணனுலேயே வதமடைந்திருக்கலாம். (என்று கூறினன்) ஜனங்கள் இதை இரகஸ்யத்தில் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். (௧௭)

இதைக் கேள்வியுற்ற பகவான் தம்மிடத்திலுள்ள அபயசஸைப்போக்கடிப்பதற்காகப் பட்டணத்து ஜனங்களுடன் பிரஸேனன் சென்ற வழியைப் பிடித்துச் சென்ருர். (௧௮)

சிங்கத்தினுல் பிரஸேனன் குதிரையுடன் கொல்லப்பட்டிருப்பதையும் அந்த சிங்கமும் காடியினுல் மலையின் பின் பக்கத்தில் வதமடைந்திருப்பதையும் ஜனங்கள் பார்த்தார்கள். (௧௯)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ஜனங்களை வெளியிலேயே நிறுத்தி விட்டு, மிக பயங்கரமாயும் இருள் நிறைந்ததுமான ஜாம்பவானுடைய குகைக்குள் தனியாகவே பிரவேசித்தார். (௨௰)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌣𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥ ॥௨௧॥
𑌤𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶 𑌭𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃॥௨௨॥
𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍॥௨௩॥
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑍋𑌃 ।
𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌶𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵॥௨௪॥
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑌪𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌹𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ ॥௨௫॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌰𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 ॥ ௧௭ ॥ ௨௧ ॥ 𑌅॰ 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌆𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 ॥ ௨௪ ॥ 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇 [illegible] 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥௨௫॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂

அங்கு அந்த சிரேஷ்டமான மணியை வைத்துக்கொண்டு குழந்தை விளையாடுவதைப் பார்த்து அதைக்கொண்டு போவதற்காக குழந்தையின் ஸமீபத்தில் இருந்தார். (௨௧)

இதற்கு முன் பார்த்திராத அம்மனிதனைப் பார்த்த உபமாதாவானவள் பயந்து கதறினாள். அதைச் செவியுற்ற, பலவான்களுள் சிரேஷ்டரான ஜாம்பவான் கோபத்துடன் ஓடி வந்தார். (௨௨)

அவருடைய (கிருஷ்ணன்) சுபாவத்தை அறிந்திருக்கும் ஜாம்பவான் கோபத்தினால், அவர் பரம புருஷனென்பதை மறந்து, தமக்கு எஜமானரை அந்த கிருஷ்ண பகவானுடன் அமர்புரிந்தார். (௨௩)

(ஒருவரை ஒருவர்) ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்ட அவ்விருவரும் சிலை, விருக்ஷம், புஜம் இவைகளையே ஆயுதமாக்கிக்கொண்டு, இரண்டு கழுகுகள் மாம்சத்திற்காக அமர்புரிவது போல் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௨௪)

வஜ்ர வீழ்ச்சிக்குச் சமானமான முஷ்டியாலடித்து, பதினெட்டு நாள் இராப்பகல் சிரமமின்றி யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௨௫)

கிருஷ்ணனுடைய முஷ்டி காதத்தால் தாக்குண்டு சரீர சந்தி பந்தங்கள் முறிந்து, பலங்குறைந்ததை கண்டு ஆச்சரியப்பட்ட ஜாம்பவான் கிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். (௨௬)

॥ ஜாம்பவாநுவாச ॥

ஜாநே த்வாம் ஸர்வபூதாநாம் ப்ராண ஓஜஸ்ஸஹோ பலம் ।
விஷ்ணும் புராணபுருஷம் ப்ரபவிஷ்ணுமதீச்வரம் ॥ ॥உஎ॥

த்வம் ஹி விச்வஸ்ருஜாம் ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஷ்டாநாமபி யச்ச ஸத் ।
கால: கலயதாமீச: பர ஆத்மா ததாத்மநாம் ॥ ॥உஅ॥

யஸ்யேக்ஷணோத்கலிதரோஷகடாக்ஷமோக்ஷை—
வர்த்மாதிசத்க்ஷுபிதநக்ரதிமிங்கிலோப்தி: ।
ஸேது: க்ருத: ஸ்வயச உஜ்ஜ்வலிதா ச லங்கா
ரக்ஷச்சிராம்ஸி புவி பேதுரிஷுக்ஷதாநி ॥ ॥உகூ॥

நிஷ்ப்ரத்யூஹமேவாத்யேதவிவ்ருதிஷ்டிஷாநிவ்ஸூயாநந்தநாகரந்தாம்ப்ரணிபாயநாநி ஸ்வயம்ஸ்தாநிபஸ்யஸ: ॥உகூ॥ ஜாம்பவாநாஹ ஜாநே த்வாமிதி த்ரிபி: । ஸர்வபூதாநாம் ய: ப்ராண: ஸூத்ரம் ய ஓஜ: ஸஹோ பலம் ச இந்த்ரியதேஹபலாநி தத்ஸர்வம் த்வாமேவ ஜாநே । ததாப்யத்ர புராணபுருஷம் விஷ்ணுமித்யாதி ॥உஎ॥ புராணபுருஷத்வம் ஸ்பஷ்டயதி த்வமிதி । ஸ்ருஷ்டாநாமபி யச்ச ஸத் உபாதாநம் தத: புராண: ப்ரபவிஷ்ணுத்வமாஹ காலஇதி கலயதாம் ஸர்வஸ்வதந்த்ராணாம் ஈச: பரஆத்மா ததாத்மநாம் ஜீவாநாம் ஆத்மேதி ॥உஅ॥ யதோவாஹமத: த்வாமேவ ராமம் மந்யே இத்யாஹ ॥ யஸ்யேதி ॥ ஈக்ஷணோத்கலிதரோஷகடாக்ஷமோக்ஷை: க்ஷோபிதா: நக்ரா: திமிங்கிலாச்ச யஸ்மிந் ஸ: அப்தி: வர்த்ம அதிசத் மார்க்கம் தத்தவாந் தஸ்மிந்நேவ ஸ்வயசஸா உஜ்ஜ்வலிதா ச லங்கா யேந ரக்ஷச்சிராம்ஸி ச புவி பேது: ஸ ஏவ த்வமிதி ஜாநே ॥உகூ॥ இதீதி ॥ இதி விஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாநம் யேந தம் விஜ்ஞாநஸ்வ: காரணமாயாந: ...

ஜாம்பவான் கூறுகிறார்.

தங்களை நான் சர்வ பூதங்களுக்கும் ஜீவனென்றும் அவைகளின் இந்திரியம் தேகம் இருதயம் சரீரம் இவைகளென்றும் புராண புருஷனென்றும் சர்வ லோக சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய விஷ்ணுவென்றும் அறிவேன். (உஎ)

நீர் பிர்ம்மாவுக்கும் பிர்ம்மா. சிருஷ்டிப் பொருள்களில் சத்துக்களெல்லாம் நீரே! பரமேசுவரனும் நீர்? ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவும் நீரே! (உஅ)

சிறிது கோபத்தினுற் சிவந்த கடைக் கண் பார்வையைச் செலுத்தி திமிங்கலம் மீன், முதலை முதலிய ஜல ஜந்துக்களோடு சமுத்திரத்தை கலங்கச் செய்து, தமக்கு வழி காட்டும்படி செய்தவரும், தமது கீர்த்தியைச் சேதுவாக விளங்கும்படி செய்தவரும், லங்கா பட்டணத்தை எரித்தவரும், ராக்ஷஸனுடைய தலையை பாணத்தால் துளைத்து வீழ்த்திய வருமான ராமபிரானே நீர்.

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

இதி விஜ்ஞாதவிஜ்ஞாநம்ருக்ஷராஜாநமச்யுத: ।
வ்யாஜஹார மஹாராஜ பகவாந் தேவகீஸுத: ॥ ௩௦

அபிம்ருஶ்யாரவிந்தாக்ஷ: பாணிநா ஶங்கரேண தம் ।
க்ருபயா பரயா பக்தம் மேககம்பீரயா கிரா ॥ ௩௧

॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ணபகவாநு ॥

மணிஹேதோரிஹ ப்ராப்தா வயம்ருக்ஷபதே பிலம் ।
மித்யாபிஶாபம் ப்ரம்ருஜந்நாத்மநோ மணிநாமுநா ॥ ௩௨

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

இத்யுக்த: ஸ்வாம் துஹிதரம் கந்யாம் ஜாம்பவதீம் முதா ।
அர்ஹணார்தம் ஸ மணிநா க்ருஷ்ணாயோபஜஹார ஹ ॥ ௩௩

அநேகைர்மணிபிஶ்சைவ பூஜிதோ பக்தவத்ஸல: ।
ததௌ தஸ்மை பராம் முக்திம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணோ ஜாம்பவதே ஹரி: ॥ ௩௪

ருக்ஷராஜாநம் உக்தவாநு விஜ்ஞாயதேநேநேதி விஜ்ஞாநம் ॥ ௩௦ ॥ ௩௧ ॥ மணீதி ॥ வயம் ஹி பஹவோ பிலத்வாரம் ப்ராப்தா: தத்ர மித்யாபிஶாபம் ஆத்மநோ மணிநாமுநா ப்ரம்ருஜந் ப்ரமார்ஷ்டும் இச்சந் அஹமேக ஏவாந்தர்பிலமிஹ ப்ராப்த

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அறிந்து கூறிய, ரிக்ஷ ராஜனை (ஜாம்பவானை) பார்த்து, தேவகி புத்திரனும் அச்சுதனும் மகாராஜனுமான கிருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார். (௩௦)

அரவிந்த லோசனனான கிருஷ்ண பகவான், சுகத்தைக் கொடுக்கிற தமது கரத்தினால், ஜாம்பவானைத் தடவிக்கொடுத்து கிருபையுடன் கம்பீரமாகக் கூறலானார். (௩௧)

கிருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ரிக்ஷராஜனே! நாம் இக்குகை யடைந்ததற்கு இந்த மணியே காரணம். இந்த மணியினால், நமக்கு ஒரு பழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒழிப்பதற்காகவும் வந்தோம். (௩௨)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கிருஷ்ண பகவான், கூறியதும், (ஜாம்ப்வான்) சந்தோஷத்தினால் தன் புத்திரியான ஜாம்பவதியை மணியுடன் கிருஷ்ணனுக்கு கொடுத்துப் பூஜித்தார். (௩௩)

இன்னும் அநேக வித மணிகளாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும் பக்த வத்ஸலருமான கிருஷ்ணன் அன்பினால் ஜாம்பவானுக்கு சிரேஷ்டமான முத்தியை யளித்தார். (௩௪)

அத்ருஷ்ட்வா நிர்கமம் ஸௌரே: ப்ரவிஷ்டஸ்ய பிலம் ஜனா: |
ப்ரதீக்ஷ்ய த்வாதசாஹானி து:கிதா: ஸ்வபுரம் யயு: || ||௩௫||

நிசம்ய தேவகீ தேவீ ருக்மிண்யானகதுந்துபி: |
ஸுஹ்ருதோ ஜ்ஞாதயோ(அ)சோசந் பிலாத்க்ருஷ்ணமநிர்கதம் ||௩௬||

ஸத்ராஜிதம் சபந்தஸ்தே து:கிதா த்வாரகௌகஸ: |
உபதஸ்துச்சந்த்ரபாகாம் துர்காம் க்ருஷ்ணோபலப்தயே || ||௩௭||

தேஷாம் து தேவ்யுபஸ்தானாத்ப்ரத்யாதிஷ்டாசிஷா ஸ ச |
ப்ராதுர்பபூவ ஸித்தார்த்த: ஸதாரோ ஹர்ஷயந்ஹரி: || ||௩௮||

உபலப்ய ஹ்ருஷீகேசம் ம்ருதம் புநரிவாகதம் |
ஸஹ பத்ந்யா மணிக்ரீவம் ஸர்வே ஜாதமஹோத்ஸவா: || ||௩௯||

இத்யர்த்த: ||௩௫|| இதீதி || ஸுஹ்ருதோ(அ)ந்யே ஜ்ஞாதயோ யாதவா: ||௩௬|| ஸத்ராஜிதமிதி || ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யோபலப்தயே சந்த்ரபாகாம் நாம துர்காமுபதஸ்து: ||௩௭|| தேஷாமிதி || ஸ உக்ருஷ்டஸ்தேஷாம் ப்ராதுர்பபூவேதி ஸம்பந்த: ஆசிஷ: ஸம்பத்ப்ரியாணி தேஷாமேவேத்யர்த்த: | ததா தேவ்யா உபஸ்தாநாத் தயா தாப்ய: ப்ரதிஆதிஷ்டா தத்தா ஆசீ: க்ருஷ்ணம் த்ரக்ஷ்யதேதி தயா ஸஹைவ ||௩௮|| உபலப்யேதி || ஸர்வே ஜநா: கண்டேபத்தமணிம் பத்ந்யா ஸஹ உபலப்ய ஸர்வே ஜாதமஹோத்ஸவா: | ஆஸந்நிதி ||௩௯||௪௦|| ஸபேதி || பாவநாசுப

குகைத் துவாரத்தில் சென்ற கிருஷ்ணன் வராமையைக்கண்ட ஜனங்கள் பனிரெண்டு நாள் (அவ்விடமே யிருந்து) எதிர்பார்த்து துக்கத்துடன் தங்கள் பட்டணத்துக்குச் சென்றார்கள். (௩௫)

(குகைத்துவாரத்தில் சென்று) கிருஷ்ணன் திரும்பி வரவில்லை யென்பதை அறிந்த தேவகி வசுதேவர், ருக்மிணீ, ஞாதிகள் சிநேகிதர்கள், இவர்க ளெல்லாரும் துக்கித்தார்கள். (௩௬)

துவாரகா நகர வாசிகள் துக்கத்தை யடைந்து, சத்ராஜித்தை ஜபித்துக் கொண்டு சந்திர பாகையென்ற துர்க்கையைப் பூஜித்தார்கள். (௩௭)

பூஜை முடியும் வேளையில், கிருஷ்ணன் வந்து சேர்வார் என்ற சத்தம் உண்டாயிற்று. அதே நிமிஷத்தில், கிருஷ்ணன் தமது பத்னி (ஜாம்பவதி)யுடன் காரியசித்தி செய்து கொண்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தான். (௩௮)

கழுத்தில் மணியை அணிந்து கொண்டும் தமது பத்தினியோடும் வந்த கிருஷ்ண பகவானை ஜனங்கள் இறந்தவன் உயிர் பெற்று மறுபடியும் வந்தது போல் கருதி சந்தோஷித்தார்கள். (௩௯)

𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥௪௦॥
𑌸 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌮𑌗𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ॥௪௧॥
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌘𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍍 ॥ ॥௪௨॥
𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌶𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌅𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌮𑍍 ॥ ॥௪௩॥
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௪௪॥
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌹 ॥ ॥௪௫॥

𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 । [illegible] ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌘𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑌜𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 [illegible]। 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌂। 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌿𑌂 ॥ ௪௩ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑍁

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஸத்ராஜித்தை யழைத்து வந்து ராஜ ஸன்னிதியில் (ஸ்யமந்தகமணி; கிடைத்த விவரத்தைத் தெரிவித்து மணியை அவனிடம் கொடுத்தார். (௪௦)

அவன் மிகவும் வெட்கத்துடன் ரத்னத்தை கிரஹித்துக்கொண்டு தலைகுனிந்து பச்சாத்தாபமடைந்து தான் கிருஷ்ணன் பேரில் அபாண்டமாகக் கூறிய பாபத்துடன் தன் வீடு சென்றான். (௪௧)

மிக்க மனக்கவலைகொண்ட அவன் அக்குற்றத்தையே அடிக்கடி சிந்தித்து நம்முடைய தோஷத்தை யெவ்விதம் போக்கடிக்கலாம். அச்சுதனுக்கு நாம் என்ன செய்தால் அனுக்கிரஹிப்பன் என்று ஆலோசித்தான். (௪௨)

எது செய்தால் நான் நன்மை பெறுவேன். நீண்ட ஆலோசனை யற்றவனும் துஷ்டனும் மூடனும் பொருளாசை கொண்டவனுமான நான் எவ்விதம்செய்தால் ஜனங்கள்என்னைத் தூஷிக்காமலிருப்பார்கள். (௪௩)

ஸ்திரீரத்னமான என்னுடைய புத்திரியையும் ஸ்யமந்தக ரத்னத்தையும் கிருஷ்ணபகவானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன். இதுதான் நல்ல உபாயம். வேறுசாந்தி கிடையாது. (௪௪)

இவ்விதம் நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு ஸத்ராஜித் மங்களகரமான தன் பெண்ணையும் மணியையும் தானகவே கிருஷ்ணனிடம் கொடுத்தான். (௪௫)

தாம் ஸத்யபா⁴மாம் ப⁴க³வாநுபயேமே யதா²விதி⁴ ।
ப³ஹுபி⁴ர்யாசிதாம் ஶீலரூபௌதா³ர்யகு³ணாந்விதாம் ॥ ॥௪௬॥

ப⁴க³வாநாஹ ந மணிம் ப்ரதீச்சா²மோ வயம் ந்ருப ।
தவாஸ்தாம் தே³வப⁴க்தஸ்ய வயம் ச ப²லபா⁴கி³ந: ॥ ॥௪௭॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴ ஸ்யமந்தகோபாக்²யாநே

ஷட்பஞ்சாஶோऽத்⁴யாய:

ஶீலரூபேதி ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ தாமிதி ॥ ப³ஹுபி⁴: ப்ரார்தி²தாம் ॥ ௪௬ ॥ ப⁴க³வாநிதி ॥ மணிம் ந ப்ரதீச்சா²ம: ந ஸ்வீகுர்ம: । தே³வப⁴க்தஸ்ய ஸூர்யப⁴க்தஸ்ய த்ருப்திகடாக்ஷ:। ப²லபா⁴கி³நஶ்ச தவாபத்யாபா⁴வாத் தத³ஸ்மாகமேவேதி பா⁴வ: ॥ ௪௭ ॥

இதி ஸாரார்த²தீ³பிகாயாம் ஷட்பஞ்சாஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா

ஶீலம் ரூபம் ஔதாரியம் குணம் முதலியவைகளையுடையவளும்பாவருடைய பார்வைக்கும் மனோகரமானவளுமான[ஸத்யபாமையை]ஸத்ராஜித்தின் பெண்ணை விதிவத்தாக விவாகம் செய்துகொண்டார். (௪௬)

ஏ அரசனே! நாம் மணியை இச்சிக்கமாட்டோம்.[ஸத்ராஜித்தனுக்குப்புத்திரனில்லாமையால் பிறகு தனக்கே கிடைக்கப்போகிற தென்பது கருத்தாம்] அது தேவபக்தனை உமக்கே இருக்கட்டும். நாமும் பலமுடையவர்கள்தான். (௪௭

ஸ்யமந்த கோபாக்யானமாகிய

56-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌯𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 ।௧।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌦𑍁𑌃𑌖𑍌 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌾 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௨॥
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍌 𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௩॥
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ।௪।

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌵𑌧𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌣𑍇𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌪𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌣𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌃 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌤𑍍𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍 ।

𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌤𑍁𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌲𑌸𑌃। 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌚 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 ॥ ௧ ॥ 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥ ௨ ॥ ௩ ॥ 𑌨 𑌨𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍

சுகர்கூறுகிறார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் உண்மையை (பாண்டவர்கள் இறக்கவில்லை என்பதை) அறிந்திருந்தபோதிலும் பாண்டவர்களும் குந்தியும் எரிந்து இறந்தார்கள் என்பதைக்கேட்டுப் பலராமருடன் குலதர்மமான துக்க விசாரணைக்காக ஹஸ்தினபுரியை யடைந்தார். (௧)

பீஷ்மர் திருதராஷ்டிரன் விதுரர் கிருபர் காந்தாரி துரோணர் இவர்களிடம் சென்று அவர்கள் போலவே தாங்களும் துக்கமடைந்து ஹா! கஷ்டம் என்று சோகித்தார்கள். (௨)

அரசனே! அத்தருணம் பார்த்து அக்ரூரன் கிருதவர்மன் இருவரும் சததன்வனிடஞ் சென்று மணியை ஏன் [கிருஷ்ணர்] ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டார்கள். (௩)

நமக்கு கன்னியாரத்னத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஒப்பந்தஞ்செய்துவிட்டு நம்மை துவேஷித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனுக்கு ஏன் கொடுத்தான். ஸத்ராஜித்து ஏன் இரர்த தன் தம்பியுடன் உயிர்துறக்கவில்லை. (௪)

एवं भिन्नमतिस्ताभ्यां सत्राजितमसत्तमः ।
शयानमवधील्लोभात्स पापः क्षीणजीवितः ॥ ரு॥
स्त्रीणां विक्रोशमानानां क्रन्दन्तीनामनाथवत् ।
हत्वा पशून् सौनिकवन्मणिमादाय जग्मिवान् ॥ சு॥
सत्यभामा च पितरं हतं वीक्ष्य शुचार्पिता ।
व्यलपत्तात तातेति हा हतास्मीति मुह्यती ॥ எ॥
तैलद्रोण्यां मृतं प्रास्य जगाम गजसाह्वयम् ।
कृष्णाय विदितार्थाय तप्ताचख्यौ पितुर्वधम् ॥ அ॥
तदाकर्ण्येश्वरौ राजन्ननुसृत्य नृलोकताम् ।
अहो नः परमं कष्टमित्यस्राक्षौ विलेपतुः ॥ கூ॥
आगत्य भगवांस्तस्मात्सभार्यः साग्रजः पुरम् ।
शतधन्वानमारेभे हन्तुं हर्तुं मणिं ततः ॥ க0॥
सोऽपि कृतोद्यमं ज्ञात्वा भीतः प्राणपरीप्सया ।
साहाय्ये कृतवर्माणमयाचत स चाब्रवीत् ॥ கக॥

शास्यतीति तं त्रासयन्तः ॥ यद्वा ॥ आगतसंवत्सरेऽनं रत्नमाक्ष
नान्वयाज्ञानानन्दम्मेयम्। प्रियतादित्ययुः ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्त्रीणामिति ॥ जग्मि

அயோக்கியனும் நாசகாலம் சமீபித்தவனும் பாபியுமான சததன்வன் இவ்விதம் இவ்விருவர் கூறியதும் புத்திபேதமடைந்து பேராசை கொண்டு, சயனித்திருக்கும் சத்ராஜித்தைக் கொன்றான். (ரு)

சத்ராஜித்தின் மனைவி முதலிய ஸ்திரீகள் நாதனற்றவர்களாகிக் கதறி அழுதுகொண்டிருக்கையில், ஸௌனிகன் (ஓர் கிராதன்) பசுவைக் கொன்று எடுத்துப் போவதுபோல் மணியை எடுத்துக்கொண்டு சென்றான். (சு)

ஸத்யபாமை தன் தகப்பன் இறந்திருப்பதைக் கண்ணுற்று மிகவும் வருத்தமடைந்து அப்பா அப்பாவென்று கதறி இறந்தேனென்று கூறி மூர்ச்சித்தாள்.

பிறகு பிரேதத்தை எண்ணெய்க்கொப்பரையில் போட்டு விட்டு ஹஸ்தினபுரிக்குச் சென்று இவ்விஷயத்தை எற்கனவே யறிந்திருக்கிற கிருஷ்ணனிடம் (பிதா இறந்ததை) தெரிவித்தாள். (அ)

அரசனே! ஈசுவரர்கள் (பலராமகிருஷ்ணர்கள்) அதைக் கேட்டு நரலோகத் தன்மையை அனுசரித்து நமக்குப் பெரிதான கஷ்டம் ஸம்பவித்துவிட்டதென்று கூறிக் கண்ணீர் பெருக்கிப் பிரலாபித்தார்கள் (கூ)

பின் கிருஷ்ணபகவான் ஸத்யாபாமையுடனும் பலராமருடனும் தமது பட்டணம் வந்து மணியைப் பெறுவதன் பொருட்டுச் சததன்வனைக் கொல்ல முயற்சித்தார். (௰)

அவனும் கிருஷ்ணன் முயற்சியை யறிந்து பிராணனில் ஆசைகொண்டு பயந்து கிருதவர்மாவை ஸஹாயத்திற்கு வரும்படி யாசித்தான். (கக)

॥ कृतवर्मा ॥

नाहमीश्वरयोः कुर्यां हेलनं रामकृष्णयोः ।
को नु क्षेमाय कल्पेत तयोर्वृजिनमाचरन् ॥ ॥१२॥
कंसस्सहानुगोऽपीतो यद्द्वेषात्त्याजितश्श्रिया ।
जरासन्धस्सप्तदशसंयुगाद्विरथो गतः ॥ ॥१३॥
प्रत्याख्यातस्स चाक्रूरं पार्ष्णिग्राहमयाचत ।
॥ अक्रूरः ॥
सोऽप्याह को विरुध्येत विद्वानीश्वरयोर्बलम् ॥१४॥
य इदं लीलया विश्वं सृजत्यवति हन्ति च ।
चेष्टां विश्वसृजो यस्य न विदुर्मोहिताऽजया ॥१५॥
यस्सप्तहायनश्शैलमुत्पाट्यैकेन पाणिना ।
दधार लीलया बाल उच्छिलीन्ध्रमिवार्भकः ॥ ॥१६॥
नमस्तस्मै भगवते कृष्णायाद्भुतकर्मणे ।
अनन्तायादिभूताय कूटस्थायात्मने नमः ॥ ॥१७॥

पाठ भेदाः ॥ १ ॥ ११ ॥ नेति ॥ हेलनं वृद्धिकरम् । वृजिनं समाचरन् ॥ १२ ॥ कंसहेति ॥ समेतो मृतः । सप्तदशसङ्ग्रामात् संयुगात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्मात्कृष्णे न केऽपि तद्विद्वेष्टार ॥ य इति ॥ अजया मायया । मोहिता । अजयेति संयोगिराष्टः ॥ १५ ॥ १७ ॥ प्रत्या

கிருதவர்மா கூறும் பதில்.

நான் ஈசுவர்களான ராமகிருஷ்ணர்களுக்கு விரோதத்தைச் செய்யமாட்டேன். அவர்களுக்கு குற்றஞ்செய்து எவன க்ஷேமத்தைப் பெறுவான். (௧௨)

கிருஷ்ணனைத் துவேஷித்த கம்ஸன் ஸ்நேகிதர்களுடன் ராஜ்யத்தை விட்டு ஒழிந்து இறந்தான். (௧௩)

அக்ரூபர் கூறும் பதில்.

இவ்விதம் மறுத்ததும், அவன் அக்ரூரரை உதவி புரியுமாறு காலைப்பிடித்துக் கெஞ்சினன். அவர் ஈசுவரர்களுடைய பலத்தை புத்தியுள்ளவனை எவன் விரோதித்துக்கொள்வான். (௧௪)

விளையாட்டாக இந்த ஜகத்தை சிருஷ்டித்துப் பரிபாலித்து அழித்து வருபவர் கிருஷ்ணனே? ஜகத் கர்த்தாவாகிய இவருடைய லீலையை மாயா மோஹிதர்கள் அறிகிறதில்லை. (௧௫)

சிறுபையன் காளானைப் பிடுங்கிக் குடைபிடிப்பது போல், ஏழுவயது பாலனை கிருஷ்ணன் கோவர்த்தன கிரியை ஏழுநாள் விளையாட்டாகக் குடைபிடித்தாரல்லவா ? (௧௬)

அற்புத லீலைகளைச் செய்யும் அந்தக்கிருஷ்ணபகவானுக்குநமஸ்காரம். அநந்தனும் ஆதிபூதனும் கூடஸ்தனும் ஆத்மாவுமான அவருக்கு நமஸ்காரம். என்றார். (௧௭)

ப்ரத்யாக்யாதஸ்ஸ தேநாபி ஶததந்வா மஹாமணிம் |
தஸ்மிந்ந்யஸ்யாஶ்வமாருஹ்ய ஶதயோஜநகம் யயௌ || ||௧௮||

கருடத்வஜமாருஹ்ய ரதம் ராமஜநார்தநௌ |
அந்வயாதாம் மஹாவேகைரஶ்வை ராஜந் குருத்ருஹம் || ||௧௯||

மிதிலாயா முபவநே விஸ்ருஜ்ய பதிதம் ஹயம் |
பத்ப்யாமதாவத்ஸந்த்ரஸ்த: க்ருஷ்ணோऽப்யந்வத்ரவத்ருஷா || ||௨௦||

பதாதேர்பகவாம்ஸ்தஸ்ய பதாதிஸ்திக்மநேமிநா |
சக்ரேண ஶிர உத்க்ருத்ய வாஸஸோர்வ்யசிநோந்மணிம் || ||௨௧||

அலப்தமணிராகத்ய க்ருஷ்ண ஆஹாக்ரஜாந்திகம் |
வ்ருதா ஹதஶ்ஶததநுர்மணிஸ்தத்ர ந வித்யதே || ||௨௨||

தத ஆஹ பலோ நூநம் ஸ மணிஶ்ஶததந்வநா |
கஸ்மிம்ஶ்சித்புருஷே ந்யஸ்தஸ்தமந்விஷ்ய புரம் வ்ரஜ || ||௨௩||

ப்ரத்யாக இதி || அஶ்வயுஜாதிக்ருஷ்ணநியந்த்ருக: | தஸ்மிந் அக்ரூரே மணிம் ந்யஸ்ய யயௌ அஶ்வமாருஹ்ய || ௧௮ || கருடேதி || குரு: ஶ்வஶுர: | தத்த்ரோஹம் || ௧௯ || மிதிலாயாமிதி || ஶதயோஜநகாமித்வாத்யந்தம் பரிஶ்ராந்த: | தத்ரபதிதம் ஹயம் விஸ்ருஜ்ய || ௨௦ || பதாதேரிதி || வ்யசிநோத் அந்வேஷயாமாஸ அக்ரூரே மணிரஸ்தீதி ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞதயா விதிக்ஞோऽபி ராமவஞ்சநாய ததா க்ருதவாநித்யர்த: || ௨௧ || ௨௨ || தத இதி || அந்வேஷ்யாந்விச்ய || ௨௩ || ஸம்ப்ரதி

இவ்விதம் அவராலும் தள்ளிவிடப்பட்ட சததன்வன் சியமந்தக மணியை அவரிடம் நியாஸமாக வைத்து விட்டு நூறு யோஜனைக்கணக்காக ஓடும் குதிரை மீதேறி ஓடிவிட்டான். (௧௮)

பலராமகிருஷ்ணர்கள் கருடத்வஜம் கட்டியதும் வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகள் பூட்டியதுமான ரதமேறி அதிவேகமாக குருத்ரோகியாகிய சததன்வனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். (௧௯)

அரசனே! மிதிலையின் உபவனத்தில் குதிரை விழுந்துவிட்டது, அதை அவன் அங்கேயே விட்டு நடுக்கத்துடன் காலோட்டமாகஓடினான். கிருஷ்ணனும் கோபத்துடன் பின்தொடர்ந்தார். (௨௰)

கிருஷ்ணபகவானும் காலால் நடந்து சென்று பதாதியாக ஓடும் அவனுடைய சிரஸைக் கூர்மையான கங்குள்ள சக்ரத்தினால் அறுத்துத்தள்ளி மணியை அவனுடைய வஸ்திரங்களில் தேடினார். (௨௧)

மணியகப்படாததனால் கிருஷ்ணன் தமையனிடம் திரும்பி வந்து, சததன்வனை வீணில் கொன்றேன். அவனிடம் மணியில்லை என்றார். (௨௨)

சததன்வன் மணியை நிச்சயமாக வேறொருவனிடம் கொடுத்திருக்கிறான். அவனைத்தேடுவதற்காக நீ பட்டணம் செல், என்று பலராமர் கூறினார். (௨

𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௨௪

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌃 ॥ ௨௫

𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௨௬

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌯𑍋𑌧𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ௨௭

𑌕𑍇𑌶𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌣𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ ௨௮

𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௯

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑌧𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌷𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑍌 ॥ ௩௦

𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌿 𑌦𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌹 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௨௪॥ ॥ ௨௫ ॥ 𑌉𑌵𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌦𑍍𑌵𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑍇𑌶𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌷𑌤𑍁𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑍌 𑌮𑌣𑌿𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌤𑌕𑍌 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂

நான் எனக்கு மிக்கப்பிரியமுள்ள விதேக ராஜனைப்பார்க்க, இச்சிக்கிறேன். என்று கூறியதுநந்தனர் மிதிலா பட்டணத்துக்குட் பிரவேசித்தார். (௨௪)

மைதிலனும் அவரைப் பார்த்து, மனச்சந்தோஷமடைந்து எழுந்து பூஜ்யரான பலராமரைப் பூஜாதிரவியங்களால் பூஜித்தார். (௨௫)

அந்த மிதிலாபுரியில் பலராமர் சில வருஷங்கள் வசித்தார். அப்பொழுது திருதராஷ்ட்ர குமாரனான சுயோதனன் அக்காலத்தில் அவரிடம் கதாவித்தையை அப்யஸித்தான். மஹாத்மாவான ஜனகரும் அதைக்கொண்டாடினர். (௨௭)

பிரியை [ஸத்யபாமை]க்குப் பிரியத்தைச்செய்யும் விபுவான கிருஷ்ணபகவான் துவாரகை சென்று சததன்வாவின் வதத்தையும் மணியகப்படாததையும் கூறினர். (௨௮)

பிறகு கிருஷ்ணபகவான் ஸ்நேகிதர்களுடன் பந்து [ஸத்ராஜித்துவுக்குப்] பாரலௌகிகக்கிரியை [மரணக்கிரியை]களைச் செய்து முடித்தார். (௨௯)

அக்ரூரனும் கிருதவர்மனும் சததன்வன் இறந்ததைக்கேட்டு அவனை ஏவினவர்களாதலால் பயந்து துவாரகையிலிருந்து ஓடினார்கள். (௩௦)

अक्रूरे प्रोषितेऽरिष्टान्यासन्वै द्वारकौकसाम् ।
शारीरा मानसास्तापा मुहुर्दैविकभौतिकाः ॥ ॥३१॥
इत्यङ्गोपदिशन्त्येके विस्मृत्य प्रागुदाहृतम् ।
मुनिवासनिवासे किं घटेतारिष्टदर्शनम् ॥ ॥३२॥
देवेऽवर्षति काशीशः श्वफल्कायागताय वै ।
स्वसुतां गान्दिनीं प्रादात्ततोऽवर्षत्स्म काशिषु ॥ ॥३३॥
तत्सुतस्तत्प्रभावोऽसावक्रूरो यत्र यत्र ह ।
देवोऽभिवर्षते तत्र नोपतापा न मारिकाः ॥ ॥३४॥

रः कृष्णानुमतेनैव गतः । कृतवर्मा तु शतधन्ववधात्प्राक् प्रसहायादिवोपेक्षित इति मन्यते कथं न्याय्या सर्वप्रजेश्वरस्य वधनञ्च योग्यं भवति ॥ ३० ॥ तदेवं श्रीवाराणस्यां नवतिसंख्यया मणि प्रसङ्गाक्रूराक्रूरवेषिकेमाहात्म्येऽप्युपायान्नितिप्रसक्तिस्तिवानः श्रीकृष्णेनैव प्रस्थापितोऽक्रूर इति केचित्केचिज्जवतिसति जनेषु त्वाशारमाशीर्नाशव्यविश्वासे जनसंग्रहाय अक्रूरमाहूय सापेक्षं श्रीकृष्णः प्राह इत्यनुग्रहवदनुतं संज्ञाप्य केवलमैश्वर्येणान्य स्थानं अक्रूरानयनमेवानुजानन्ति तच्च या शान्तं उपेक्षितं अनन्त मिति ॥ अक्रूरे प्रोषित इति ॥ ३१ ॥ उपेक्षयति ॥ इतीति ॥ अङ्ग हे राजन् श्रीकृष्णमाहात्म्यं विस्मृत्येति तदेवाह ॥ मुनिवासनिवा स इति ॥ मुनीनां वासो यस्मिन् स मुनिवासः श्रीकृष्णः तस्य निवा से सति अक्रूरानयनमात्रेणारिष्टदर्शनं किं घटेत । तदेवाह

அக்ரூரர் சென்ற பின் துவாரகா பட்டணவாசிகளுக்குச் சாரீரம் மானஸம் தைவிகம் பௌதிகம் முதலிய அரிஷ்டங்கள் அடிக்கடி நேர்ந்தன. (௩௧)

அரசனே! முன்கூறியதை மறந்து இவ்விதம் சிலர் பேசுகிறார்கள். முனிவர்களுடைய இருதய கமலவாசியாகிய பகவானிருக்குமிடத்தில் அவனுடைய செயலன்றி அரிஷ்டங்கள் காணக் காரணமில்லை. (௩௨)

முன்னொரு சமயத்தில் காசி தேசத்தில் மழையற்றுப்போயிற்று. அப்பொழுது தற்செயலாய் தனது நகரம் வந்திருந்த சுவபல்கருக்கு காசிராஜன் தனது புத்திரி காந்தினியை விவாகஞ் செய்து கொடுக்க அத்தேசத்தில் மழை பொழிந்தது. (௩௩)

அம்மகானுடைய (சுபல்கா) புத்திரனும் அவருக்கொப்பான பிரபாவம் வாய்ந்தவருமான இந்த அக்ரூரர் எங்கெங்கு வசிக்கின்றாரோ அவ்விடங்களெங்கும் மழை பொய்கிறது. அவ்விடங்களில் தாபமென்பதும் அதனாலேற்படும் அம்மை முதலிய நோய்களும் கிடையா. (௩௪)

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌹 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ॥௩௫॥
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍈𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ॥௩௬॥
𑌨𑌨𑍁 𑌦𑌾𑌨𑌪𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌾 ।
𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌃 ॥ ॥௩௭॥
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍀𑌯𑌾𑌪𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩௮॥

𑌨𑌵𑌡𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌽𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌦𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௫ ॥ 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 । 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌹𑌾𑌸𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌨𑍀𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௮ ॥

இவ்விதம் பெரியோர்களிடமிருந்து சிரவணம் செய்திருக்கும் ஜனார்த்தனர் இவ்வரிஷ்டங்களுக்கு இது காரணமல்லவென்று நினைத்து அக்ரூரரை வரவழைத்து அவரைப் பூஜித்துக் குசலப்ரச்னஞ்செய்து பிரியமான பல சரித்திரங்களைப் பேசிவிட்டு எல்லாருடைய மனதையு மறிந்தவரான அந்த பகவான் சிரித்துக் கொண்டு அக்ரூரரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறுகிறார். (௩௫-௩௬)

ஏ தானாதிகாரியே! சததன்வன் தங்களிடத்தில் நியாஸமாகக் கொடுத்த மிக்க அழகுள்ள சியமந்தகமணி இப்பொழுது தங்களிடத்திலிருக்கிற தல்லவா? இதைமுன்னமேயேநாங்கள் அறிவோம். சத்ராஜித்துக்குப்புத்திர பாக்கியமில்லையாதலால் அவனுடைய தௌஹித்திரர்கள் அவனுக்குப் பாரலௌகிகக் கிரியைகளை நடத்தித் தங்களுடைய ருணானுபந்தத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டு மீதியுள்ள அவனுடைய சொத்துக்குரியவராவார்கள். (௩௭-௩௮)

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌃 ।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௩௯
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹 ।
𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌯𑌃 ॥ ௪௦
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌫𑌲𑍍𑌕𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌦𑌦𑍌 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ॥ ௪௧
𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌜 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ௪௨

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍—
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌹𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌚 ।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌮𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௪௩

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௩௯ ॥ 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌜𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌂𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஆயினும் பிறர் பெறுதற்கரிய இந்த சுந்தரமணியானது சத்திய சந்தராகிய தம்மிடத்திலேயே யிருக்கட்டும். ஆனால் எனது தமையனார் இம்மணியை நேரில் பார்க்காதவரையில் நல்ல நம்பிக்கை யுண்டாக மாட்டாது. (௩௯)

ஆகையால் இந்த மணியை நமது பந்துக்கள் யாவருக்கும் காண்பித்து அவர்களுக்கு தக்க சமாதானங்கள் உண்டுபண்ணுங்கள். தங்கமயமான வேதிகைகளில் இப்பொழுது யாகங்கள் இடைவிடாமல் நடந்து வருகின்றன. (௪௦)

கிருஷ்ணபகவானுடைய இப்படிப்பட்ட சமாதான வார்த்தைகளைக்கேட்ட அக்ரூரர் சூரியன்போல் பிரகாசிக்கும் சியமந்தகமணியை எடுத்து வஸ்திரத்தில் மறைத்து பகவானுடைய கையில் கொடுத்தார். (௪௧)

பிறகு பிரபுவானவர், தமது ஞாதிகளுக்குச் சியமந்தகமணியைக் காண்பித்து விட்டு அதன் மூலமாகத் தமது அபவாதத்தை நிவர்த்திசெய்து கொண்டு மறுபடியும் மணியை அக்ரூரரிடமே கொடுத்து விட்டார். (௪௨)

பகவானும் வியாபகருமாகிய ஈசுவரனது பிரபாவத்தைக் கூறும் இவ்வத்தியாயமானது, கேட்பவர்களுடைய பாபங்களை யொழித்து மங்களங்களைப் பெருக்கி, அபகீர்த்தியைத் தொலைத்து சாந்தத்தையளிக்கும். (௪௩)

ஸ்யமந்த கோபாக்கியானமாகிய.

57வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ श्रीशुकः ॥

अष्टपञ्चाशत्तमाध्यायप्रारम्भः

एकदा पाण्डवान् द्रष्टुं प्रतीतान् पुरुषोत्तमः ।
इन्द्रप्रस्थं गतः श्रीमान् युयुधानादिभिर्वृतः ॥ ௧॥
दृष्ट्वा तमागतं पार्था मुकुन्दमखिलेश्वरम् ।
उत्तस्थुर्युगपद्वीराः प्राणा मुख्यमिवागतम् ॥ ௨॥
परिष्वज्याच्युतं वीरा अङ्गसङ्गहतैनसः ।
सानुरागस्मितं वक्त्रं वीक्ष्य तस्य मुदं ययुः ॥ ௩॥
युधिष्ठिरस्य भीमस्य कृत्वा पादाभिवन्दनम् ।
फाल्गुनं परिरभ्याथ यमाभ्यां चाभिवन्दितः ॥ ௪॥

अष्टपञ्चाशत्तमे तु कृष्णः पञ्च कुमारिकाः ।
कालिन्दीं मित्रविन्दां च सत्यां भद्रां च लक्षणाम् ॥
कालिन्दीं निजभोगाय तपः परचरन्तीम् ॥
परिणैष्यत प्रियापार्थसंप्रस्थोऽयमतः सः ॥

एकदेति ॥ प्रतीतान् नष्टानविपन्नान् प्रपन्नैः सदैव पुरुषान् ॥ युयुधानः सात्यकिः ॥ ௧ ॥ दृष्ट्वेति ॥ प्राणा इन्द्रियाणि मुख्यं पञ्चवृत्तिं प्राणमिव ॥௨॥௩॥ युधिष्ठिरस्येति ॥ ज्येष्ठयोः प्रणामं कृत्वा समेनालिङ्गितः कनिष्ठाभ्यामभिवादितो बभूव ॥௪॥ परमासनमिति ॥ कृष्णा द्रौपदी । अनिन्दिता अपह्रहायमासत्यपि निःशङ्क

58-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்,

ஒரு சமயம் புருஷோத்தமர் பிரசித்தர்களாகிய பாண்டவர்களைப் பார்க்கக் கருதி யுயுதானன் முதலியவர்கள் சூழப் புறப்பட்டு இந்திரப் பிரஸ்தம் சென்றார். (௧)

பாண்டவர்கள் அகில நாதராகிய முகுந்தர் வந்ததை அறிந்து அவரைத் தரிசித்து, பிராணன்களின் சம்பந்தம் பெற்ற இந்திரியங்களைப் போல ஒரு மித்தெழுந்தார்கள். (௨)

அவ்வீரர்கள் அச்சுதரைத் தழுவிக்கொண்டு அவரது சரீர சம்பந்தத்தால் பாபமொழிந்தவர்களாகி, அன்புடன் நகைத்துக் கொண்டுவரும் அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். (௩)

யுதிஷ்டிரருக்கும் பீமனுக்கும் பாத வந்தனஞ்செய்து அர்ச்சுனனைத் தழுவிக்கொண்டு மகிழும் கிருஷ்ணபகவானை நகுல சகாதேவர்கள் நமஸ்கரித்தார்கள். (௪)

பரமாஸந ஆஸீநம் க்ருஷ்ணா க்ருஷ்ணமநிந்திதா ।
நவோடா வ்ரீடிதா கிஞ்சிச்சநைரேத்யாப்யவந்தத ॥ ௫॥

ததைவ ஸாத்யகி: பார்தை: பூஜிதஶ்சாபிவந்தித: ।
நிஷஸாதாஸநே(அ)ந்யே ச பூஜிதா: பர்யுபாஸத ॥ ௬॥

ப்ருதாம் ஸமாகத்ய க்ருதாபிவாதந:—
ஸ்தயாதிஹார்தார்த்ரத்ருஶாபிரம்பித: ।
ஆப்ருஷ்டவாம்ஸ்தாம் குஶலம் ஸஹஸ்நுஷாம்
பித்ருஷ்வஸாரம் பரிப்ருஷ்டபாந்தவ: ॥ ௭॥

தமாஹ ப்ரேமவைக்லவ்யருத்தகண்டாஶ்ருலோசநா ।
ஸ்மரந்தீ தாந் பஹூந் க்லேஶாந் க்லேஶாபாயாத்மதர்ஶநம் ॥ ௮॥

ஹிதா। பார்தை: பூஜித: பார்தாந் அபிவந்திதஶ்ச ॥௬॥ ப்ருதாமிதி॥ அதிஹார்தேந ஸ்நேஹேந ஆர்த்ரயா த்ருஶா அபிரம்பித: தயா பரிஷ்வக்த: தயா பரிப்ருஷ்டா: பாந்தவா யஸ்ய ஸ: ॥ ௭ ॥ தமிதி॥ ப்ரேமவைக்லவ்யம் தேந ருத்த: கண்டோ யஸ்யா:। க்லேஶாபாயே ஆத்மதர்ஶநம் யஸ்ய தம்। யத்வா தம் க்லேஶாபாயாய ஆத்மாநம் தர்ஶயதீதி வா॥௮॥ ததேவாஹ। ஜ்ஞாதீந் ந: ஸ்மரதா யதா ப்ராதா அக்ரூர: ப்ரேஷித:॥௯॥ ஜ்ஞாதீநிதிவசநாத் ப்ராப்தம் ஶோகம் வாரயந்தீ ஸ்துதி॥ நேதி। தத்ர ஹேது: விஶ்வஸ்ய தி ஸுஹ்ருத் ஆத்மா

ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் கிருஷ்ண மூர்த்தியை, தோஷ மற்றவளும் யௌவன பருவமுடைய வளுமான திரௌபதை மெதுவாக வந்து சிறிது வெட்கத்துடன் வணங்கினள். (௫)

இவ்விதமாகவே சாத்யகி யென்பவரும் பாண்டவர்களுடைய பூஜையை யும் அவர்களுடைய வணக்கத்தையும் பெற்று ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தான். மற்றவர்களும் அவர்களுடைய பூஜையை யேற்று ஆசனங்களில் வீற்றிருந்தார் கள். (௬)

பிறகு பகவான் தமது தந்தையின் சகோதரியாகிய குந்திதேவியை வணங் கினர். குந்திதேவி அவரை குசலபிரச்னை செய்து மனதில் நிறைந்த அன்பினல் ஆனந்த பாஷ்பம் ததும்பும் கண்களால் பார்த்து ஆசீர்வதித்தாள். பகவான் உட னே குந்தி தேவியை மருமகளுடன் குசலப்பிரச்னை செய்தார். (௭)

குந்திதேவியானவள், தான் முன் அடைந்தவருத்தங்களை நினைத்துக்கொ ண்டு கண்களில் நீர் சொரியவும் தொண்டைதழதழக்கவும் நின்று கொண்டு பக்தர்களுடைய வருத்தத்தைப் போக்க ஆவிர்ப்பவத்திருக்கும் பகவானை நோக் கிப் பின் வருமாறு கூறுகிறுள். (௮)

அத்³யைவ குஶலம் நோ(அ)பூ⁴த் ஸநாதா²ஸ்தே க்ருதா வயம் |
ஜ்ஞாதீந்ந: ஸ்மரதா க்ருஷ்ண ப்⁴ராதா மே ப்ரேஷிதஸ்த்வயா || ௯||

ந தே(அ)ஸ்தி ஸ்வபரப்⁴ராந்திர்விஶ்வஸ்ய ஸுஹ்ருதா³த்மந: |
ததா²பி ஸ்மரதாம் ஶஶ்வத் க்லேஶாந் ஹம்ஸி ஹ்ருதி³ ஸ்தி²த: ||௰||

|| யுதி⁴ஷ்டி²ர: ||

கிம் ந ஆசரிதம் ஶ்ரேயோ ந வேதா³ஹமதீ⁴ஶ்வர |
யோகே³ஶ்வராணாம் து³ர்த³ர்ஶோ யந்நோ த்³ருஷ்ட: குமேத⁴ஸாம் ||௧௧||

இதி வை வார்ஷிகாந்மாஸாந் ராஜ்ஞா ஸோ(அ)ப்⁴யர்தி²த: ஸுக²ம் |
ஜநயந்நயநாநந்த³மிந்த்³ரப்ரஸ்தௌ²கஸாம் விபு⁴: || ||௧௨||

ஏகதா³ ரத²மாருஹ்ய விஜயோ வாநரத்⁴வஜம் |
கா³ண்டீ³வம் த⁴நுராதா³ய தூணௌ சாக்ஷயஸாயகௌ || ||௧௩||

ஸாகம் க்ருஷ்ணேந ஸந்நத்³தோ⁴ விஹர்தும் விபிநம் மஹத் |
ப³ஹுவ்யாலம்ருகா³கீர்ணம் ப்ராவிஶத்பரவீரஹா || ||௧௪||

தவ | ஹம்ஸி நாஶயஸி || ௰ || கிமிதி | குமேத⁴ஸாம் விஷயாஸக்தசித்தாநாம் த்³ருஷ்டோ(அ)ஸி||௧௧||இதீதி| ஸோ(அ)பூ⁴வவஸதி³தி ஶேஷ:|ஸோ(அ)ப்⁴யர்தி²த இதி வா க்ரியாஸம்ப³ந்த⁴: || ௧௨ || கா³ண்டீ³வம் த⁴நுர் ப்ரஸாமர்த்²யாத்-ஏகதே³தி| அக்ஷ

ஏ கிருஷ்ண ! பந்துக்களாகிய எங்களை நினைத்து எனது ஸகோதரனாகிய அக்ரூரரை இவ்விடம் அனுப்பியபொழுதே நாங்கள் ஸநாதர்களாகி க்ஷேமமடைந்தோம். (௯)

லோகமித்திரனாகிய உனக்கு, உன்னுடையது பிறருடையது என்கிற எண்ணங் கிடையாது. ஆயினும் நினைப்பவர்களுடைய இருதயத்தில் வசித்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய வருத்தங்களை எப்பொழுதும் தீர்த்து வருகிறாய் (௰)

ஏ ஜகதீசா ! யோகேசுவரர்களுக்கும் அறிதற் கரிய தங்களுடைய தரிசனம் அறிவிலியாகிய நாங்கள் பெற்றது முன் செய்த எந்தத்தவப்பயனாலேயோ அறியோம். (௧௧)

விபுவாகிய கிருஷ்ணபகவான், தர்மராஜனுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இந்திரப் பிரஸ்தவாசிகளுக்கு நேத்திராநந்த முண்டாகும்படி சுகமாக மழைகாலம் முழுதும் அங்கு வசித்தார். (௧௨)

ஒரு சமயத்தில் விஜயன் (அர்ச்சுனன்) அளவிறந்த பாணங்கள் நிறைந்த அம்புறாத்தூணிகளையும் காண்டீபமென்கிற தனுசையும் எடுத்துக்கொண்டு வானரத்வஜ இரதமேறி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடன், யானை முதலிய மிருகங்கள் ஸஞ்சரிக்கும் வனத்துக்குள் விளையாடுவதற்காகப் பிரவேசித்தான். (௧௩-௧௪)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍।
𑌶𑌰𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌶𑌶𑌲𑍍𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍॥ ॥கரு॥

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑍇।
𑌤𑍃𑌟𑍍𑌪𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍॥ ॥கசு॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑍌।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌦𑌦𑍃𑌶𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍍॥ ॥கஎ॥

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍॥ ॥கஅ॥

𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇॥ ॥ககூ॥

॥ 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀 ॥

𑌅𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥ ॥உ0॥

𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃 [illegible]॥ [illegible]॥கக ॥கரு॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌾𑌯। 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍। [illegible] 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃॥கசு॥கஎ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥

அவ்வரண்யத்தில் அர்ச்சுனன்,புலிகள் பன்றிகள் காட்டெருமைகள் ருருக்கள் சாபம் கட்கம் மான்கள் முயல்கள் சல்லகம் இவைகளைக்கொன்று (வேட்டை) யாடினன். (கரு)

அவைகளில் உத்தமமானவைகளைக் கிங்கரர்கள் யுதிஷ்டிரர் இருக்குமிடத்துக்குக்கொண்டு சென்றார்கள். பிறகு நடுப்பகலானதும் அர்ச்சுனன் தாகத்தால் களைப்படைந்து யமுனாநதிக்குச் சென்றான். (கசு)

அங்கு கிருஷ்ணர் ஜுனர்கள் இருவரும் ஸ்நானஞ்செய்து அந்நதியின் தெளிவான தண்ணீரை அருந்தியதும் நேத்திரத்துக்கழகான ஓர் கன்னிகை அங்கு சஞ்சரிக்கக் கண்டார்கள். (கஎ)

அப்பொழுது சகாவாகிய கிருஷ்ணன் ஏ அர்ஜுன! அவள் யாரென்று அறிந்துவாவென; அனுப்ப அவன் சுந்தரவதனமும் தந்தவரிசையுமுடைய மாது சிரோமணியான அந்த ஸ்திரீயிடஞ் சென்று ஏ பெண்ணே! நீயார் நீயாருடைய பெண், எங்கிருந்து வருகிறாய், உன் கருத்து யாது? நீ ஒரு கணவனையடையக் கருதியுள்ளவளாகக் காண்கின்றாய்; ஏ மங்களகரமானவளே!" இவைகளனைத்தையும் எனக்குத் தெரிவி என்று கேட்டான். (கஅ-ககூ)

காளிந்தி விடையளிக்கிறாள்.

ஏ வீரா! நான் தேவராகிய சவிதாவினுடைய பெண். சிரேஷ்டரும் வரதாதாவுமான விஷ்ணுபகவானைக் கணவனாகவடையக் கருதி உத்தமமான தவஞ் செய்துவருகிறேன். (உ0)

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃॥ ॥௨௧॥

𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌜𑌲𑍇।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ॥௨௨॥

𑌤𑌥𑌾𑌵𑌦𑌦𑍍𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ॥௨௩॥

𑌯𑌦𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌂𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾॥ ॥௨௪॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃॥ ॥௨௫॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨॥௧௮॥௨௦॥𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌰𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥
௨௧॥௨௨॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍॥௨௩॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌕𑌾𑌰𑍋𑌹 — 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃
𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸॥௨௪॥
𑌕𑌿𑌂 𑌚॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑌾𑌸। 𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌂॥௨௫॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌿॥

ஸ்ரீநிவாஸ பூதராகிய அவரையன்றி வேறொருவரையும் கணவனாகக்கொள்ளேன். அநாதைகளைக் காக்கும் பகவானாகிய அம்முகுந்தர் என் விஷயத்தில் மனமிரங்கட்டும். (௨௧)

என் பெயர் காளிந்தி, இந்த யமுனா நதிக்குள் எனது தந்தையால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கிருகத்தில் வசித்து வருகிறேன். அது அவ்வச்சுதருடைய தரிசனம் கிடைக்கும் வரையில் தான் என்றாள். (௨௨)

அர்ஜுனன் கிருஷ்ணபகவானுக்கு அவள் கூறியபடியே அவளைத் தெரிவித்தான். அதையறிந்த பகவான் அவளை இரதத்தில் வைத்துக்கொண்டு தர்மராஜரருகிற் சென்றார். (௨௩)

(பாண்டவர்கள் தங்கள் கஷ்டத்தை கிருஷ்ணனிடத்தில்) தெரிவித்துக்கொண்ட பொழுதே அவர் விசுவகர்மாவைக்கொண்டு பாண்டவர்களுக்கு விசித்ரமும் பரமாற்புதமுமான ஓர் நகரத்தைச் செய்வித்தார். (௨௪)

பகவான் தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிரியஞ்செய்யக்கருதி அங்கேயே வசித்திருந்து, அக்நி பகவானுக்குக் காண்டவ வனத்தைக் கொடுப்பதற்காக அர்ஜுனனுக்குச் சாரதியானார். (௨௫)

துஷ்டோऽக்நிஸ்ஸந்ததௌ தஸ்மை ஹயாந் ஶ்வேதாந் ரதம் தநு: ।
அர்ஜுநாயாக்ஷயௌ தூணௌ வர்ம சாபேத்யமஸ்த்ரிபி: ॥ ॥௨௬॥
மயஶ்ச மோசிதோ வஹ்நேஸ்ஸபாம் ஸக்ய உபாஹரத் ।
யஸ்மிந் துர்யோதநஸ்யாஸீஜ்ஜலஸ்தலத்ருஶிப்ரம: ॥ ॥௨௭॥
ஸ தேந ஸமநுஜ்ஞாதஸ்ஸுஹ்ருத்பிஶ்சாநுமோதித: ।
ஆயயௌ த்வாரகாம் பூயஸ்ஸாத்யகிப்ரமுகைர்வ்ருத: ॥ ॥௨௮॥
அதோபயேமே காளிந்தீம் ஸுபுண்யர்த்வ்ருக்ஷ ஊர்ஜிதே ।
விதந்வந் பரமாநந்தம் ஸ்வாநாம் பரமமங்களம் ॥ ॥௨௯॥
விந்த்யாநுவிந்த்யாவாவந்த்யௌ துர்யோதநவஶாநுகௌ ।
ஸ்வயம்வரே ஸ்வபகிநீம் க்ருஷ்ணே ஸக்தாம் ந்யஷேததாம் ॥ ॥௩௦॥

அக்ஷயௌ அக்ஷயஸாயகௌ ॥௨௬॥ மயஇதி ॥ காண்டவதாஹகாத்வஹ்நே: । ஸக்யே அர்ஜுநாய, யஸ்மிந்நிதி । ஸபாந்ருதோ நிர்கம: யஸ்யாமித்யர்த்த: । ஜலஸ்தலயோர்த்ருஶோர்த்ருஷ்டௌ ப்ரம: । யத்வா ஜலேஸ்தலவத் த்ருக் த்ருஷ்டிர்யஸ்மிந் தத் ஜலஸ்தலத்ருக் தஸ்மிந் ப்ரமோऽபூதிதி। அதிப்ரமஇதி வா ஜலே ஸ்தலபுத்தி: ஸ்தலே ஜலபுத்திரேவ ப்ரமஇத்யர்த்த: ॥௨௭॥௨௮॥ அதேதி ॥ ஸுபுண்ய: ருது: ருக்ஷம் ச யஸ்மிந் ॥௨௯॥ பஞ்சமம் த்ரிவிம்ஶாவிவாஹமாஹ த்வாப்யாம் ॥

அக்நி பகவான் சந்தோஷமடைந்து ஒரு தனுசையும் வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய ஓர் இரதத்தையும் எடுக்க எடுக்கக் குறையாத இரண்டு அம்புறாத் தூணிகளையும் சத்துருக்களால் பிளக்கமுடியாத ஓர் எஃகுச் சட்டையையும் அர்ஜுனனுக்கு அளித்தார். (௨௬)

மயனென்பவன் அவ்வக்கினியிலிருந்து தன்னைக் காத்த தனது தோழனாகிய அர்ஜுனனுக்கு ஓர் சபையை உபகாரமாகக் கொடுத்தான். அச்சபையில் தான் துரியோதனனுக்கு ஜலந்தரையாகவும் தரை ஜலமாகவும் காணும்படியானபிரமம் உண்டாயிற்று. (௨௭)

கிருஷ்ண பகவான் தமது தோழர்கள் துதிக்க, அவர்கள் அனுமதி பெற்று, சாத்யகி முதலியவர்களோடு மறுபடியும் துவாரகாபட்டணம் வந்து சேர்ந்தார். பிறகு புண்ணிய கரமான காலத்தில், அவ்விதமான சுப நக்ஷத்திரத்தில் கிருஷ்ண பகவான் காளிந்தி யென்பவளை விவாகஞ்செய்து கொண்டு தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பரமமங்களத்தையும் பரமானந்தத்தையும் கொடுத்தார். (௨௯)

துரியோதனனுடைய அனுசரர்களாகவும் அவனுடைய ஆதீனத்திலிருந்து வருகிறவர்களுமாகிய விந்தன் அனுவிந்தன் என்கிற அவந்தி தேசத்தரசர்கள், தங்கள் தங்கையின் சுயம் வரத்தில் அவளுக்குக் கிருஷ்ணன் மேலிருந்த ஆசையைத் தடுத்தார்கள். (௩௦)

ராஜாதி⁴தே³வ்யாஸ்தநயாம் மித்ரவிந்தா³ம் பித்ருஷ்வஸு:।
ப்ரஸஹ்ய ஹ்ருதவாந் க்ருஷ்ணோ ராஜந் ராஜ்ஞாம் ப்ரபஶ்யதாம்॥ [௩௧]

நக்³நஜிந்நாம கௌஸல்ய ஆஸீத்³ராஜாऽதி⁴தா⁴ர்மிக:।
தஸ்ய ஸத்யாऽப⁴வத்கந்யா தே³வீ நாக்³நஜிதீ ந்ருப॥ [௩௨]

ந தாம் ஶேகுர்ந்ருபா வோடு⁴மஜித்வா ஸப்த கோ³வ்ருஷாந்।
தீக்ஷ்ணஶ்ருங்கா³ந் ஸுது³ர்த⁴ர்ஷாந் வீர்யக³ந்தா⁴ஸஹாந் க²லாந்॥ [௩௩]

தாம் ஶ்ருத்வா வ்ருஷஜில்லப்⁴யாம் ப⁴க³வாந் ஸாத்வதாம்பதி:।
ஜகா³ம கௌஸல்யபுரம் ஸைந்யேந மஹதா வ்ருத:॥ [௩௪]

ஸ கோஸலபதி: ப்ரீத: ப்ரத்யுத்தா²நாஸநாதி³பி⁴:।
அர்ஹணேநாபி கு³ருணா பூஜயந் ப்ரதிநந்தி³த:॥ [௩௫]

விந்தேதி॥ ஶ்வஶ்ர்வா அவந்திராஜநா॥௩௦॥௩௧॥ ஷஷ்ட்²யாஹ — நக்³நஜிதி³தி। கௌஸல்ய: அயோத்⁴யாதி⁴பதி:। தஸ்ய ஸத்யா நாமகந்யா அப⁴வத் ஆஸீத்।தே³வீ காந்திமதீ நாக்³நஜிதீதி பித்ருநாம்நா ப்ரஸித்³தா⁴பி॥௩௨॥ நேதி। வீர்யஸ்ய க³ந்த⁴மபி ந ஸஹந்தே ததா² தாந் வ்ருஷாந் து³ஷ்டாந்॥௩௩॥ தாமிதி। வ்ருஷாந் ஜயதி யஸ்தேந லப்⁴யாம்॥௩௪॥ ஸஇதி। ப்ரதிநந்தி³தஸ்ஸந் ப்ரதிநந்தி³த

அரசனே! பரீக்ஷித்தே! இராஜாதி தேவியாகிய தமது தந்தையின் சகோதரியின் புத்திரி மித்ரவிந்தையை அரசர்கள் யாவரும் விழித்துப் பார்த்திருக்க, கிருஷ்ண பகவான் அபகரித்து வந்து விட்டார். (௩௧)

அரசனே! அதிதார்மிஷ்டனும் கோஸலாதிபதியுமான நக்னிசித் என்ற ஓர் அரசனுக்கு நாக்னிசிதி என்று பிரசித்தமான சத்யை என்ற ஓர் கன்னிகை யிருந்தாள். (௩௨)

கூர்மையுள்ள கொம்புகளையும், யாவருக்கும் அடங்காத வீரத்தன்மையையும் வீரர்களுடைய வாசனையைப் பொருத முரட்டுத் தனமுமுடைய எழு விருஷபங்களை ஜயிக்க முடியாத காரணத்தால், அநேக அரசர்கள் அவளை விவாகஞ் செய்துகொள்ளவில்லை. (௩௩)

விருஷபங்களை ஜயித்த பின்புதான் சத்யையாகிய அப்பெண்ணை யடையக்கூடுமென்பதைக் கேட்டதும், சாத்வதபதியாகிய பகவான் மகாசைன்னியஞ் சூழ கோஸல பட்டணம் சென்றார். (௩௪)

அக்கோஸலபதி மனமகிழ்ந்து எழுந்திருந்து (பகவானுக்கு) திவ்யாசனமளித்துப் பூஜித்தான். பகவான் அப்பூஜையை யேற்றுக்கொண்டு கோஸலபதியைப் புகழ்ந்தார். (௩௫)

𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂
𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌯𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌨𑌲𑌃
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌧𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥௫௬॥

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑌜𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌬𑍍𑌜𑌜𑌃 𑌸𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌃 𑌸𑌹𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌯𑌃
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑌯𑌤𑍍 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌮 𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௫௭॥

𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃॥ ॥௫௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌮𑍇𑌘𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ॥௫௯॥

𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃॥௧௫॥௧௧॥ 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍃𑌤𑌿॥ 𑌸𑍈𑌨𑌰𑍇𑌨

நரேந்திர புத்திரியாகிய சத்யையானவள், வந்திருக்கும் ரமாபதியைப் பார்த்து (இவரே) தக்க வரனென்று கருதி, நாம் செய்த விரதமானது இவரை நமக்குப் பதியாக்கி நமக்குப் பெரியோர்களால் கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களை உண்மையாகச் செய்யட்டும். (௫௬)

இவருடைய பாதபங்கஜ தூளியை லோகபாலர்கள் முதலியவர்களுடன், பிர்ம்ம தேவரும் லெட்சுமியும் தங்கள் சிரசில் கொண்டு மகிழ்கிறார்கள். இந்த பகவானல்லவா தாம் செய்த நீதியாகிற அணையை நிலை நிறுத்துவதற்காக அவ்வப்போது வேடிக்கையாகச் சரீரங்களை யெடுத்துக் கொள்ளுகிறார். அந்த பகவான் எனது விஷயத்தில், யாதுகாரணங்கொண்டு சந்தோஷப்படப் போகிறார். (௫௭)

பூஜையை ஏற்றுக்கொண்ட பகவானைப் பார்த்து மறுபடியும் கோசலபதியானவர் ஏஜகத்பதே! ஏ நாராயண! ஆத்மானந்த பரிதராகிய உமக்கு அற்பனாகிய நான் யாதுசெய்யப்போகிறேன். (௫௮)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ குருநந்தன! இவ்விதம் கோஸலபதியிட்ட ஆசனத்தில் வீற்றிருந்த பகவான் மகிழ்ந்து சிறிது சிரித்துக்கொண்டு மேகம்போன்ற கம்பீரத்தொனியுடன் கோஸலபதியைப்பார்த்துக் கூறுகிறார். (௫௯)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍

𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃|
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌚𑍇 𑌤𑌵 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌦𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍|| ||௪0||

𑌰𑌾𑌜𑌾.

𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰 𑌇𑌹𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃|
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌕𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀|| ||௪௧||
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭|
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾| ||௪௨||
𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌾 𑌵𑍀𑌰 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃|
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃|| ||௪௩||
𑌯𑌦𑌿𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨|
𑌵𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌭𑌿𑌮𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑍇|| ||௪௪||

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌃| 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌦𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 || ௪0|| 𑌕 𑌇𑌤𑌿| 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌮𑍇||௪௧||௪௨|| 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿| 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃| 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃| 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌣𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿| 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃||௪௩|| 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 || 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌷𑌾𑌃||௪௪|| 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿|| 𑌸𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃|

பகவான்கூறுகிறூர்.

ஏ நரேந்திர ! தனக்குரிய தர்ம நெறிதவருதிருந்து வரும் க்ஷத்திரியனுக்கு யாசிப்பது மிக்க இகழ்ச்சியென்று கவிகள் கூறுவார்கள். ஆயினும் தங்களுடைய சிநேகிதத்தை விரும்பி, தங்களுடைய பெண்ணை யான் இப்பொழுது யாசிக்கிறேன். நாங்கள் பரிசம் கொடோம். (௪0).

அரசன் கூறுகிறுன்.

ஏ அகிலநாதா ! லட்சுமி இடைவிடாமல் வசிக்கும் திருமார் புடையவரும் நற்குணங்கள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து குடியிருப்பதற்கு ஸ்தானமாகவும் விளங்கும் தங்களைத் தவிர மனதுக்குப் பிடித்தமேன்மையான வரன்யாராவார்? (௪௧)

ஏ சாத்வத சிரேஷ்ட ! நமது கன்னிகைக்கு வரனுக வருகிறவர்களுடைய பலத்தைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக யாம் ஏற்கனவே ஒரு வீரசுல்கத்தை திட்டப் படுத்தியிருக்கிறேம். (௪௨)

ஏ வீர ! இதோயிருக்கும் இவ்வேழு இடபங்களும் யாவருக்கும் அடங்காத முரட்டுத்தனமும் பலமுமுள்ளவைகள். ஆகையால் இவைகளை எதிர்த்த பல இராஜகுமாரர்கள், தங்கள் தேகம் பிளவுண்டு பங்கமடைந்திருக்கிறுர்கள். (௪௩)

ஏ ஸ்ரீபதே ! யதுநந்தன, ஆகையால் இந்த இடபங்களைத் தாங்கள் அடக்கி ஜயங்கொண்டால் எனது கன்னிகைக்கு இஷ்டமானவர்கள் தாங்களே யாவீர்கள். (௪௪)

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌨𑍍॥ ॥௪௫॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌷𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾॥ ॥௪௬॥
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥ ॥௪௭॥
𑌰𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃॥ ॥௪௮॥
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃।
𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌰𑌗𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃॥ ॥௪௯॥
𑌦𑌶 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌮𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃।
𑌯𑍁𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌮𑍍॥ ॥௫௦॥

𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌊𑌦𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍॥௪௫॥௪௬॥ 𑌦𑌦𑍌 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂। 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌂 [illegible]𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥ ௫௦॥

இப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தத்தைச் செவியுற்று பிரபுவானவர், இடையில் ஆடையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு உடனே தாம் ஏழுவித ரூபங்களை யெடுத்துக்கொண்டு விளையாட்டாகவே அவ்வேழு இடபங்களையும் அடக்கி, கயிறுகளால் கட்டி, ஒரு சிறுவன், மரப் பொம்மைகளை இழுப்பது போல், அவைகளுடைய மதபலமடங்க விளையாட்டாக இழுத்தார். (௪௫-௪௬)

இதைப்பார்த்த கோஸலராஜன் மிகவும் ஆச்சர்யமடைந்து தனது கன்னிகையாகிய சத்யை என்பவளை கிருஷ்ணருக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அளித்தான். பிரபுவானவர் தமக்கேற்ற அந்த உத்தமியை விதிப்படி பாணிக்கிரகணம் செய்துமகிழ்ந்தார். (௪௭)

அரசனுடைய மனைவிமார்கள் தங்களுடைய புத்திரிக்குப் பிரியமான மணவாளனாகக் கிருஷ்ணபகவான் கிடைத்ததைப்பற்றி, பரமானந்த மடைந்தார்கள். அதிபரம உத்ஸவமாக விளங்கிற்று. (௪௮)

சங்கம், பேரி, ஆனகம், துந்துபி முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. வேதியர்கள் ஆசீர்வதித்தனர்கள். பட்டணத்திலுள்ள ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் மனமகிழ்ச்சி யடைந்து திவ்ய வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மலர்மாலை பணிந்து கொண்டார்கள். (௪௯)

பதினாயிரம் பசுக்களையும், திவ்ய வஸ்திராபரணம் பூண்ட மூவாயிரம் யுவதிகளையும் ஒன்பதினாயிரம் யானைகளையும் அதைவிட நூறு மடங்கதிகமான இரத

𑌨𑌵𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌥𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍। ॥௫௧॥
𑌦𑌂𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍌।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌃॥ ॥௫௨॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥௫௩॥
𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃।
𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑍀 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑌿𑌵॥ ॥௫௪॥
𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃॥ ॥௫௫॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃।
𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ॥௫௬॥

𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍 । 𑌰𑌥𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌰𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌟𑍀𑌃। 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍॥௫௧॥௫௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌰𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍁𑌃॥௫௩॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍॥௫௪॥௫௫॥𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌾𑌹-𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌂 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌦𑍇𑌶𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥ ௫௬ ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌾𑌹–

ங்களையும் அதற்கு நூறு மடங்கதிகமான குதிரைகளையும் அதற்கு நூறு மடங்கதிமான காலாட்களையும் அரசன் ஸ்திரீதனமாக அளித்து, மகா சைன்னியம் சூழ தம்பதியை இரதத்தில் ஏற்றிவைத்து, அன்பினல் உருகுகிற இருதயத்துடன் அவர்களை அனுப்பிக்கொடுத்தான். (௫௦-௫௨)

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவான் சத்யை என்பவளை மணஞ் செய்து கொண்டு போவதையறிந்து, முன் இடபங்களுடனும் யதுக்களுடனும் சண்டையிட்டுப் பலமிழந்த அரசர்கள் பொறுமை மேலிட்டவர்களாகி அவரைத்தடுத்து, அவர் பேரில் பாணங்களை மாரியாகப் பொழிந்தார்கள். உடனே அர்ஜுனன் கிருஷ்ணபகவானுக்கு நன்மை புரியக் கருதி அவ்விடம் சென்று காண்டீபத்தை எடுத்து குணத்தொனி செய்து சிறிய மிருகங்களைச் சிங்கம் துரத்துவது போல் அவர்களைத் துரத்தியடித்தான். (௫௩-௫௪)

பிறகு யதுபதியாகிய பகவான், ஸ்திரீதனங்களுடன் துவாரகையடைந்து சத்யையுடன் வாழ்ந்துவந்தார். (௫௫)

கிருஷ்ணபகவான் தமது தந்தையின் சகோதரியாகிய சுதகீர்த்தியின் பெண் பத்திரையையும் அதேகாலத்தில் கைகேயி என்பவளையும் அவளுடைய சகோதரர்களாகிய சந்தர்த்தனன் முதலியவர்கள் அளிக்கக் கல்யாணஞ் செய்து கொண்டார். (௫௬)

ஸுதாம் ச மத்ராதிபதேர்லக்ஷ்மணாம் லக்ஷணைர்யுதாம்।
ஸ்வயம்வரே ஜஹாரைக: ஸ ஸுபர்ண: ஸுதாமிவ॥ ॥௫௭॥
அந்யாஶ்சைவம்விதா பார்யா: க்ருஷ்ணஸ்யாஸந் ஸஹஸ்ரஶ:।
பௌமம் ஹத்வா தந்நிரோதாதாஹ்ருதாஶ்சாருதர்ஶநா:॥ ॥௫௮॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
அஷ்டபட்டமஹிஷீவிவாஹ கதநந்நாம
அஷ்டபஞ்சாஶோऽத்யாய:.

ஸுதாமிதி। மத்ராதிபதேஸ்ஸுதாம் லக்ஷ்மணாம் ஜஹார॥௫௭॥ அந்யா இதி। தஸ்ய நிரோதாத் பந்தநாத்॥௫௮॥

ருக்மிணீ ஜாம்பவதீ ஸத்யா பத்ரா ச லக்ஷ்மணா।
காளிந்தீ மித்ரவிந்தா ச சைப்யாஷ்டௌ பட்டமஹிஷ்ய:॥
இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் அஷ்டபஞ்சாஶாத்யாயவ்யாக்யா

(அதே சமயத்தில்) மத்ர தேசத்தரசனுடைய பெண்ணுகிய சகல லட்சணமுள்ள லக்ஷ்மணை என்பவளை கருடன் அமுதத்தை எடுத்து வந்தது போல் அவளுடைய சுயம்வரத்தில் தாமொருவராகவே எடுத்து வந்தார். (௫௭)

நரகாசுரன் என்பவனைக் கொன்று அவன் அபகரித்து வைத்திருக்கும் அழகிய மாதர்கள் யாவரையும் தாம் எடுத்துவந்தார். இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவானுக்குஆயிரக்கணக்காக பல பாரியைகள் ஏற்பட்டார்கள். (௫௮)

கிருஷ்ணன் எட்டு பிரதான ஸ்திரீகளை மணந்து கொண்ட
58-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

एकोनषष्टितमाध्यायप्रारम्भः.

॥ राजा ॥

यथा हतो भगवता भौमो येन च ताः स्त्रियः।
निरुद्धा एतदाचक्ष्व विक्रमं शार्ङ्गधन्वनः॥ ॥१॥

॥ श्रीशुकः ॥

इन्द्रेण हृतछत्रेण हृतकुण्डलबन्धुना।
हृतामराद्रिस्थानेन ज्ञापितो भौमचेष्टितम्॥ ॥२॥

एकोनषष्टितमे भौमं हत्वा तेनाहृता हरिः ।
कन्याः षोडशसाहस्रीः प्राप्य पारिजातं दिवोऽहरत् ॥
परिणीय ततस्ताभिस्समं नानावपुर्धरैः ।
गृहस्थाश्रमसंसिद्धेस्तत्प्रदर्शं गृहस्थवत् ॥

यथेति । येन ताः स्त्रियो निरुद्धाः सहस्रशः । वक्ष्यमाणप्रकारेण हतः तदाचक्ष्वेति ॥१॥ इन्द्रेणेति । इन्द्रेण भौमचेष्टितं विज्ञापितस्सन् प्राग्ज्योतिषपुरं भौमनगरं ययावित्यन्वयः । कथंभूतेन हृतं छत्रं यस्य तेन । लोकपालप्रयाणकालेन्द्रस्य वरुणछत्रहरणेऽपि तदैश्वर्यनाश इति तदेकं हृते कुण्डले यस्यास्साऽदितिः बन्धुर्माता यस्य तेन हृतममराद्रेस्स्थानं मणिपर्वतलक्षणं यस्य तेन सत्यभामया च प्रोत्साहितवानिन्द्रः कृतं च विज्ञापितवान् ॥२॥ सभार्य इति । तदा तस्याः कातर्यपरिहाराय सभार्यो ययाविति । यथा कदाचन ज्ञयेवाक्त्रं हनिष्यामीति इतिहासोक्तं हतष्येवासौ तदैवं सत्यं कर्तुम् । सत्यभामया हतप्रं शक्यमिति सह ययौ । यद्वा नारदानीतपारिजातकुसुमोत्कर्षप्रेरितेन सत्यभामासान्त्वनार्थं पारिजातमेवास्यै दास्यामीति प्रतिज्ञाय स्थित्वा शक्रं प्रति विवक्षितं चक्रे तदयुक्तं नीतवानिति ज्ञेयम् । परावेदनाय नेकारणं मित्रं परैरित्याह देवानां च अभयं ज्ञात्वा इति चेत्

அரசன் வினவுகிறார்.

முனிவரே ! நரகாசுரனை பகவான் வென்றது எவ்விதம் ? அவன் மாதர் களைக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்தது எவ்விதம்? சார்ங்க தன்வாவாகிய பகவா னுடைய பராக்கிரமம் எப்படிப்பட்டது ? இவை களனைத்தையும் எனக்கு விவர மாய்க் கூறவேண்டுமென்றார். (க)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஒரு தருணத்தில் இந்திரன், தனது குடையையும் குண்டலங்களையும் பந்துக்களையும் தனது இருப்பிடத்தையும் நரகாசுரன் அபகரித்துக் கொண்டு போனதை பகவானிடத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டான். (உ)

முராஸுரவத வர்ணநம்.

ஸபார்யோ கருடாரூட: ப்ராக்ஜ்யோதிஷபுரம் யயௌ |
கிரிதுர்கை: ஶஸ்த்ரதுர்கைர்ஜலாக்ந்யநிலதுர்கமை: || ௩ ||
முரபாஶாயுதைர்கோரைர்த்ருடை: ஸர்வத ஆவ்ருதம் |
கதயா நிர்பிபேதாத்ரீந் ஶஸ்த்ரதுர்காணி ஸாயகை: || ௪ ||
சக்ரேணாக்நிம் ஜலம் வாயும் முரபாஶாம்ஸ்ததாஸிநா |
ஶங்கநாதேந யந்த்ராணி ஹ்ருதயாநி மநஸ்விநாம் || ௫ ||
ப்ராகாரம் கதயா குர்வ்யா நிர்பிபேத கதாதர: |
பாஞ்சஜந்யத்வநிம் ஶ்ருத்வா யுகாந்தாஶநிபீஷணம் |
முர: ஶயாந உத்தஸ்தௌ தைத்ய: பஞ்சஶிரா ஜலாத் || ௬ ||

த்ரிஶூலமுத்யம்ய ஸுதுர்நிரீக்ஷணோ
யுகாந்தஸூர்யாநலரோசிருல்பண: |
க்ரஸம்ஸ்த்ரிலோகீமிவ பஞ்சபிர்முகை-
ரப்யத்ரவத்தார்க்ஷ்யஸுதம் யதோரக: || ௭ ||

முருசுரன்வதை.

உடனே கிருஷ்ணபகவான் பாரியாசகிதராய்க் கருடவாகனமேறி, மலை, சஸ்திரம், நீர் அக்நி, வாயு, திடமும் கோரமுமான பதினுபிரக்கணக்கான பாசங்கள் இவைகளொல்வொன்றையும் ஒவ்வொரு கோட்டையாகக் கொண்ட பிராக்ஜோதிஷ மென்னும் நகரத்துக்குச் சென்றார். (௩)

அக்கோட்டைகளைப்பார்த்து, முதலில், கதாயுதத்தைக் கொண்டு மலைக்கோட்டையைப் பிளந்தார். பிறகுபாணங்களால் சஸ்திரதுர்க்கத்தை உடைத்தார். நீர் அக்நி, வாயு இக்கோட்டைகளை, வற்றடித்தும், அணைத்தும், போக்கடித்தும், பாசங்களை கத்தியால் அறுத்தும் துன்பப் படுத்தினர். (௪)

பிறகு கதாதரர், தமது பாஞ்சஜன்னியத்தை ஊதி யந்திரங்களையும் தைரியசாலிகளுடைய இருதயங்களையும் பிளந்து பிர்ம்மாண்டமான தமது கதாயுதத்தைக் கொண்டு பிராகாரத்தையும் பிளந்தார். (௫)

பிரளயகால இடிபோல் பயங்கரமான சங்கநாதத்தைக் கேட்ட ஐந்து தலைகளையுடைய முரன் என்கிற ஓர் அசுரன் ஜலசயனத்திலிருந் தெழுந்திருந்தான். (௬)

பிரளயகால சூரியன் போல் பயங்கர ரூபியாகிய முராசுரன், மூவுலகத்தையும் தனது ஐந்து முகங்களால் விழுங்குகிறவன் போல், திரிசூலமென்கிற ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாம்பானது கருடனைத் தாத்துவதுபோல் கிருஷ்ணபகவானைத் தாத்தினன். (௭)

𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌤𑍍 𑌸 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃।
𑌸 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾-
𑌨𑌾𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌣𑍍𑌡𑌕𑌟𑌾𑌹𑌮𑌾𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍॥ ॥௮॥

𑌤𑌦𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇
𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌶𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑍌𑌜𑌸𑌾।
𑌮𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌰𑍈𑌰𑌤𑌾𑌡𑌯𑌤𑍍-
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤॥ ॥௯॥

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇
𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍂𑌨𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌃-
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾॥
𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍋
𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥ ॥௧௦॥

𑌸𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௮॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤॥௯॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣॥௧௦॥ 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌹𑍇𑌤𑌂- [illegible] ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑍀𑌠𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍀𑌠𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂.

அவ்வசுரன் தன்னுடைய திரிசூலத்தை வேகமாகச் சுற்றிக் கருடன் பேரில் எறிந்து விட்டுத் தனது ஐந்து முகங்களாலும் காஜித்தான். அச்சத்தமானது ஆகாசம் பூமி திசைகள் எங்கும் பரவி அண்ட கடாகம் முழுதும் சென்றது. (அ)

அப்படி அவன் எறிந்த திரிசூலம் கருடன் பேரில் விழவருவதைப்பார்த்த கிருஷ்ணன் மூன்று கணைகளை வில்லில் தொடுத்து எய்து அத்திரிசூலத்தை மூன்று துண்டாக்கி அவனது முகங்களிலே பல கணைகளையும் பிரயோகித்தார். உடனே அவன் தனது கதையை எடுத்து கிருஷ்ணபகவான் பேரிலெறிந்தான். (கூ)

அந்த யுத்தத்தில் கதாக்ரஜரானவர் ஆகாசத்தில் வரும் முரனுடைய கதையைத் தமது கதைபால், அடித்து ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாக ஒடித்தார். பிறகு கைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு வேகமாக ஓடும் முரனுடைய சிரங்களை அஜிதரானபகவான், தமது சக்ராயுதத்தைப் பிரயோகித்து விளையாட்டாக அறுக்க அவன் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட மலைபோல் விழுந்தான். ௰)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌜𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍-
𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃। ॥௧௧॥

॥𑌨𑌰𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃॥

𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇
𑌭𑍌𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌾𑌨𑌸𑍀𑌨𑍍 𑌗𑌦𑌾𑌃
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌷𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌾𑌃 ॥௧௨॥

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈—
𑌰𑌮𑍋𑌘𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌲𑌶𑌶𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤 𑌹।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍀𑌠𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌯𑌦𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌰𑍁𑌭𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃॥ ॥௧௩॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌪𑌾𑌨𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑌾𑌯𑌕𑍈—
𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑍋 𑌧𑌰𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌆𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌮𑌦𑍈—
𑌗𑌜𑍈𑌃 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍॥ ॥௧௪॥

𑌨𑌿𑌰𑌗𑌨𑍍: 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌮𑌨𑍍॥௧௨॥ [illegible]। 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍॥௧௩॥௧௪॥

உடனே அவ்வசுரன் தலைகளறுபட்டுப் பிராணனையிழந்து இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தால் அடிபட்ட மலைபோல் ஜலத்தில் விழுந்தான். உடனே அவனுடைய ஏழு பிள்ளைகளும் தங்கள் தந்தை இறந்ததையறிந்து மிக்க வருத்தமுற்று, இதற்குப் பழிவாங்க வேண்டுமெனக்கருதி முயற்சித்தார்கள். (௧௧)

நரகாசுரவதம்.

தாம்ரன், அந்தரிக்ஷன், சிரவணன், விபாவசு, வசு, நபஸ்வான் அருணன் இவ்வேழுவராகிய அந்த முராசுரனுடைய குமாரர்கள் நரகாசுரனுடைய ஏவலை மேற்கொண்டு பீடனென்கிற ஓர்தலைவனை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆயுதபாணிகளாக யுத்தத்திற்குக் கிளம்பினார்கள். (௧௨)

கோபத்தினால் அதிகோரமாக விருக்கும் அவ்வேழுவரும் யுத்தத்திற்குச் சென்று பகவான் மீது பாணங்கள், கத்திகள், கதைகள், சக்திகள், ரிஷ்டிகள், சூலங்கள் இவைகளைப் பிரயோகித்தார்கள். அமோக வீரியராகிய பகவான் அவ்வஸ்திரக் கூட்டங்கள் யாவற்றையும் பாணங்களை எய்து எள்ளளவாகப் பொடிசெய்து விட்டார். (௧௩)

பகவான், பீடனென்னும் சேனபதி முதலிய அவ்வேழுவரையும் அவர்கள் கண்.தலை, பெருத்த புஜங்கள், கால்கள், கவசங்கள் இவைகளை அறுத்துத்தள்ளி எமலோகத்துக்கனுப்பிவிட்டார். இவ்விதம்அச்சுதருடைய சக்ரத்தாலும் பாணங்

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑌚𑍍𑌛𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌂
𑌯𑍋𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌤𑌦𑍍𑌭𑍌𑌮𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌜𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌲𑍀𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 ।
𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑍍𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ।
𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌶𑌰𑍈𑌰𑍇𑌕𑍈𑌕𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑌾 𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌊𑌰𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥ ௧௬ ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 । 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚

களாலும் அறுபட்டிறந்த தனது சேனாபதிகளைப் பூமியின் பிள்ளையாகிய நரகாசுரன் பார்த்து மிகக் கோபமடைந்து, பாற்கடலில் ஜனித்து மதங்கொண்ட அநேகயானைகளுடன் (யுத்தத்துக்குப்) புறப்பட்டு, சூரியன் மீது மின்னலோடு கூடிய ஒரு நீருண்ட மேகமிருந்தது போல் கருடன் மீது தமது பாரியையுடன் விளங்கும் கிருஷ்ணபகவானைக்கண்டு அவர் பேரில், சதக்னியென்ற ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். அவனுடைய சேனைத் தலைவர்களும் ஏககாலத்தில் ஒன்று கூடி அடித்தார்கள். (௧௪-௧௫)

பிறகு கதாக்ரஜராகிய பகவான், விசித்திரமான இறக்கைகளமைத்து அதிகூர்மையாகவிருக்கும் பாணங்களினால், நரகாசுரனுடைய சைன்னியங்களின் கை கழுத்து தோள், தொடை, உடல் இவைகளை வெவ்வேறாக அறுத்துத் தள்ளினார். யானைகள் குதிரைகள் இவைகளையும் அப்பொழுதே ஒரு நொடியில் மடித்தார். (௧௬)

குருகுலோத்தம! ஹரியானவர் காலாட்கள் பிரயோகித்த சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் முனையுள்ள மூன்று பாணங்களைத் தனித்தனியே எய்து சின்னபின்னப்படுத்தினார். (௧௭)

𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌪𑌕𑍍𑌷𑌨𑌖𑍈𑌰𑍍𑌗𑌜𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌕𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤॥ ।௧௮॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍।
𑌤𑌂 𑌭𑍌𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃॥ ॥௧௯॥

𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌭𑍌𑌮𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌅𑌪𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌗𑌜𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾॥ ॥௨௧॥

𑌸𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌬𑌭𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌮𑍍।
𑌹𑌾 𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾
𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌈𑌡𑌿𑌰𑍇॥ ॥௨௨॥

𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤॥௧௮॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤 𑌸𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿॥௧௯॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿; 𑌅𑌸𑍌 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤 𑌶𑍂𑌲𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍॥௨௦॥௨௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌤𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇

விசாலமான இறக்கைகளையுடைய சுபர்ணனும் (கருடன்) கிருஷ்ணனை தோளில் சுமந்து கொண்டே தன்னுடைய இறக்கைகளாலும், மூக்காலும் நகங்களாலும் யானைகளைத் தொந்தரவு செய்ய, அவைகள் யாவும் பட்டணத்துக்கு ஓடிப்போயின. நரகாசுரன் மட்டுமிருந்து யுத்தம் புரிந்துவந்தான். தான் ஒருவனயிருந்து யுத்தம் புரியும் நரகாசுரன் தன் சைன்னியங்கள் யாவும் கருடனது தொந்தரவால் பட்டணத்துக்கு ஓடிப்போனதைக்கண்டு வச்சிராயுதத்தை மழுங்கச் செய்த தனது சக்தி ஆயுதத்தினல் கருடனையடித்தான். அப்படி யடிபட்ட கருடன் ஒரு பூமாலையால் அடிபட்ட யானைபோல் சிறிதும் அசையாமலிருந்தான். நரகாசுரன் அச்சுதரைக்கொல்வதற்காக, சூலாயுதத்தை எடுத்தான். (௧௮-௧௯-௨௦)

அது உபயோகமற்றுப் போயிற்று. அதை (அவ்வசுரன்) அவர் மீது எறிவதற்குமுன்பேஹரியானவர் யானை மீதிருக்கும் அவ்வசுரனுடைய தலையை கூர்மையான சிறகத்திபோன்ற அரும்புகள் பொருந்திய சக்ராயுதத்தால் அறுத்துத் தள்ளிவிட்டார். (௨௧)

பூமியில் விழுந்த அவ்வசுரன் தலைபானது குண்டலங்களோடும் அழகான கிரீடத்துடனும் பிரகாசமாக விளங்கிற்று. முனிவர்களும் தேவர்களும் ஆ ! ஆ ! இது நல்ல காரியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு புஷ்பங்களை முகுந்தர் மேல் மாரியாகப் பொழிந்து துதித்தார்கள். (௨௨)

ததஸ்து பூ: க்ருஷ்ணமுபேத்ய குண்டலே
ப்ரதப்தஜாம்பூநதரத்நபாஸுரே|
ஸா வைஜயந்த்யா வநமாலயாஸஹ
ப்ராசேதஸம் ச்சத்ரமதோ மஹாமணிம்| ||உ௩||

அஸ்தௌஷீச்ச விச்வேசம் தேவீ தேவவரார்சிதம்|
ப்ராஞ்ஜலி: ப்ரணதா ராஜந் பக்திப்ரவணயா தியா ||உ௪||

பூமி: ஸ்தௌதி

நமஸ்தே தேவதேவேச சங்கசக்ரகதாதர|
பக்தேச்சோபாத்தரூபாய பரமாத்மந் நமோஸ்து தே|| ||உ௫||
நம: பங்கஜநாபாய நம: பங்கஜமாலிநே|
நம: பங்கஜநேத்ராய நமஸ்தே பங்கஜாங்க்ரயே| ||உ௬||

ப்ராசேதஸமேவ ச்சத்ரம் சிந்தாமணிம் மஹாமணிம் சாபுபுஜத்||உ௩||உ௪
ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாத்வா பூமி: ஸ்தௌதி || நமஸ்த இதி|| பரமாத்மந் தேவாப்யுந்ந
பூர்ணிந்| பக்தாநாம் ரக்ஷணாய இச்சயா ஸ்வீக்ருதநாநாரூபாய || உ௫ || யேநமம்
நேத்ரேண காந்த்யா: ப்ரஸந்ந: பத்மபத்ராக்ஷீ தேநமம் நேத்ரேண நமஸ்ய இதி|| நம
இதி|| பங்கஜம் நாபௌ யஸ்ய தஸ்மை ஜகத்காரணாயேத்யர்த்த:| அதஏவ ஸக்த்
திருப்தே பங்கஜாநாம் மாலாவித்யதே யஸ்ய தஸ்மை| ஏவம் ஸுந்தரம் த்யாயதாம் பங்
கஜவத்ஸ்வப்ரஸந்நதாபோஷகரநேத்ரநேத்ரம் யஸ்ய தஸ்மை| பங்கஜவத்ஸுஷோ
பௌ பங்கஜாங்கிதௌ வா அங்க்ரீ யஸ்ய தஸ்மை நம இதி||உ௬|| கிஞ்ச || நம இதி||

பிறகு பூமிதேவியானவள் கிருஷ்ணனருகிற் சென்று, திவ்ய ரத்தினங்கள் பதித்துச் சொர்ணமயமாகப் பிரகாசிக்கும் இரண்டு குண்டலங்கள் வைஜயந்திமாலை, வனமாலை இவைகளுடன் வருணன் தந்த ஓர் திவ்விய குடையையும் கொடுத்து மகாமணியையும் அளித்தாள். (உ௩)

அரசனே! பின்பு பூமிதேவியானவள் தேவசிரேஷ்டர்கள் பூஜிக்கும் விசுவேசரை வணங்கிக் கைகூப்பிக் கொண்டு பக்தி விசேஷத்தால் பக்குவமடைந்த அறிவுடன் துதித்தாள். (உ௪)

பூமிதேவி துதிக்கிறாள்.

தேவதேவேச! சங்குசக்ரகதாதர; எங்கும் நிறைந்த பரமாத்ம சொரூபரே! பக்தர்களைக்காப்பதற்காக ரூபந்தரிக்கும் உமக்கு வந்தனம் செய்கிறேன். (உ௫)

தாமரை போன்ற நாபியும் தாமரை மலர் போன்ற கண்களும் தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களும் உடையவராகிய உமக்குவந்தனம். தாமரை மலர் மாலை யணிந்த உமக்கு வந்தனம். (உ௬)

𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃॥ ॥௨௭॥

𑌅𑌜𑌾𑌯 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇।
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇। ॥௨௮॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌿𑌸𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌰𑌜 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇
𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌃॥ ॥௨௯॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯। 𑌕𑍁𑌤𑌃। 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍇। 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ‘𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿’ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌆𑌦𑍇𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௭ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌅𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌚। 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿। 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌃। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌕𑌲𑌧𑌾𑌰𑌣𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥ ௨௮॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌤𑍇 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇

எங்கும் பரவிய வாசுதேவ பகவானுகிய உமக்கு வந்தனம். பூர்ணபோத சொரூபராகிய ஆதிகாரண புருஷரே உமக்கு வந்தனம்.. (உஎ)

சத்து அசத்து என்கிற சொரூபியாயும் பூதசாரூபியாயும் பரமாத்ம சொரூபியாயும் இவ்வுலகங்களைப் படைப்பவரும் அநந்த சக்தியையுடைய பிர்மமுமாகிய உமக்குவந்தனம். (உஅ)

பிரபுவே ! உலகங்களைச்சிருஷ்டிக்க விரும்பி ரஜோகுணமாக விருப்பவரும் நீரே ! நீர் அவ்வுலகங்களை அழிப்பதற்குத் தமோகுணத்தையுடைய வராயினும் அக்குணம் தங்களை மறைப்பதில்லை. ஏ ஜகத்பதியே உலகங்களைப் பாதுகாப்பதின் பொருட்டு சத்வகுண சொரூபராக விருப்பவரும் நீரே ! காலம் பிரதானம், புருஷன் இம்மூவகையும் நீரே ! ஆயினும் இவைகளுக்கு நீர் வேறான வரே. (உகூ)

அஹம் பயோ ஜ்யோதிரதாநிலோ நபோ
மாத்ராணி தேவா மந இந்த்ரியாணி ச|
கர்தா மஹாநித்யகிலம் சராசரம்
த்வய்யத்விதீயே பகவந்நயம் ப்ரம:॥ (௩௦)

தஸ்யாத்மஜோऽயம் தவ பாதபங்கஜம்
பீத: ப்ரபந்நார்திஹரோபஸாதித: |
தத்பாலயைநம் கரபத்மகோஶம்
ஶிரஸ்யமுஷ்யார்பய கல்மஷாபஹம் ॥ (௩௧)

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

இதி பூம்யர்திதோ வாக்பிர்பகவாந் பக்திநம்ரயா |
தத்வாऽபயம் பௌமக்ருஹம் ப்ராவிஶத்ஸகலர்த்திமத் ॥ (௩௨)

தத்ர ராஜந்யகந்யாநாம் ஷட்ஸஹஸ்ராதிகாயுதம் |
பௌமாஹ்ருதாநாம் விக்ரம்ய ராஜப்யோ தத்ருஶே ஹரி: ॥ (௩௩)

[illegible] ॥௨௯॥ [illegible] ॥௩௦॥ [illegible] ॥௩௧॥ [illegible] ॥௩௨॥ [illegible]

பகவானே! நான் (பிருதிவி) நீர் (அப்பு) தேயு, வாயு, ஆகாயம், தன்மாத்திரைகள தேவர்கள், மனம் இந்திரியங்கள், கர்த்தா, மகத் என்ற சராசரமுழுதும் ஏகவஸ்துவாகிய தங்களிடத்தில் தோன்றுவது மயக்கமே. (௩௦)

சரணமடைந்தவருடைய தீமையை யகற்றும் பிரபுவே! பயமடைந்திருக்கும் நரகாசுரனுடைய புத்திரனுகிய இவனை தங்களுடைய சரணரவிந்தத்தினருகில் சேர்ந்திருக்கிறேன். ஆகையால் சமஸ்தபாபவிமோசனஞ் செய்யும் தமது கரகமலத்தை இவனது சிரசில் வைத்து ரக்ஷியும். (௩௧)

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் பூமிதேவி பக்தியுடன் வணங்கிப் பிரார்த்தித்ததும் பகவான் அபயமளித்து, சகல சம்பத்தும் நிறைந்த நரகாசுரனுடைய கிருகத்தினுட் பிரவேசித்தார். (௩௨)

அரியானவர் உலகத்தில் பன்னர்களிடத்திலிருந்து பலாத்காரமாக நரகாசுரன் அபகரித்து வந்திருக்கும் பதினறாயிரம் சிரேஷ்டமான மாதர்களைக் கண்டார். (௩௩)

தம் ப்ரவிஷ்டம் ஸ்த்ரியோ வீக்ஷ்ய நரவர்யம் விமோஹிதா:।
மநஸா வவ்ரிரேऽபீஷ்டம் பதிம் தைவோபஸாதிதம்॥ ॥௫௪॥

பூயாத்பதிரயம் மஹ்யம் தாதா ததநுமோததாம்।
இதி ஸர்வா: ப்ருதக்க்ருஷ்ணே பாவேந ஹ்ருதயம் தது:॥ ॥௫௫॥

தா: ப்ராஹிணோத்த்வாரவதீம் ஸும்ருஷ்டவிரஜோம்பரா:।
நரயாநைர்மஹாகோஶாந் ரதாஶ்வாந் த்ரவிணம் மஹத்॥ ॥௫௬॥

ஐராவதகுலேபாம்ஶ்ச சதுர்தந்தாம்ஸ்தரஸ்விந:।
பாண்டுராம்ஶ்ச சது:ஷஷ்டிம் ப்ரேஷயாமாஸ கேஶவ:॥ ॥௫௭॥

கத்வா ஸுரேந்த்ரபவநம் தத்வாதித்யை ச குண்டலே।
பூஜிதஸ்த்ரிதஶேந்த்ரேண மஹேந்த்ர்யாண்யா ச ஸப்ரிய:॥ ॥௫௮॥

விஜ்ஞாதவ்யம். யதாஹ ஶ்ரீபராஶர:। கந்யாபுரே ஸ கந்யாநாம் ஷோடஶாதுலவிக்ரம:॥ ஶதாதிகாநி தத்ருஶே ஸஹஸ்ராணி மஹாமதே இதி। ராஜஹ்யேதத்ஸர்வலக்ஷணம் ஸிம்ஹாஸநஸ்யேதி। ததா சைவோக்தம்। தேவஸிம்ஹாஸநாதீநாம் ந்ருபாணாம் ச ஜநார்தந:॥ ஹ்ருஷ்டாஹி ஸோऽஸ்மாஸ: கந்யாராஜ்யாநி ஜஹாரேதி॥௫௩॥௫௫॥ தா இதி। ப்ராஹிணோத் ப்ரஸ்தாபயாமாஸ। ஸும்ருஷ்டா: ஶோதிதாஶ்ச தா: விரஜோம்பராஶ்ச தா: நரயாநை: ஶிபிகாபி:। அபி ச மஹாகோஶாநிதி॥௫௬॥௫௭॥ கத்வேதி॥ ஸப்ரிய: ஸத்யபாமாஸஹித:॥ ௫௮॥

அம்மாதர்கள் உள்ளே பிரவேசித்த வீரனாகிய பகவானைப்பார்த்து மயங்கி, இவர் தெய்வச் செயலாய் வந்து நம்மை அணுகிய இஷ்டமான பதியென்று தங்கள் மனதில் தீர்மானித்தார்கள். (௫௪)

இவர் நமக்குப்பதியாகட்டும்; பிர்ம்மதேவன் அனுமதி தந்து மகிழ்வெய்தட்டும்; என்ற எண்ணத்தை அம்மாதர்கள்யாவரும் கிருஷ்ணனிடத்தில் தனித்தனியே வைத்தார்கள். (௫௫)

பகவான் புதிய ஆடைதரித்துக்கொண்ட அழகான அம்மாதர்களைச் சிவிகைகளின் மீதேற்றித் துவாரகாபட்டணம் அனுப்பினார். பிறகு அங்கிருந்த பொக்கிஷங்கள், திரவியங்கள், ஐராவத குலத்திற் பிறந்ததும் வேகமுள்ளதும் வெண்மை நிறமுள்ளதும் நான்கு கொம்புகளுள்ளதுமான நான்கு யானைகள் இவைகளையும் அவிடத்துக்கே அனுப்பிவிட்டார். (௫௬-௫௭)

அங்கிருந்து சொர்க்கலோகம் சென்று தேவேந்திரனது அரண்மனைக்குட் பிரவேசித்து குண்டலங்களை (பூமிதேவி கொடுத்த குண்டலங்கள்) அதிதிதேவிக்குப் பகவான் அளித்தார். அவரை இந்திரன் இந்திராணி இவர்களிருவரும் பிரியமாய்ப் பூஜித்தார்கள். (௫௮)

𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌿 ।
𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥௩௯॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌸𑌵𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌾𑌃 ॥ ॥௪௦॥

𑌯𑌯𑌾𑌚 𑌆𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾—
𑌨𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌮𑍋 𑌧𑌿𑌗𑌾𑌢𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௪௧॥

𑌅𑌥𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ॥௪௨॥

𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌜𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥௩௯॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 । 𑌉𑌪𑌶𑍋𑌭𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௪௦॥ 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌯𑌾𑌚 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍈𑌃 । 𑌵𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌿𑌕𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌅𑌥𑍋

கிருஷ்ணபகவான் தமது பத்னியினுடைய ஏவலைக்கொண்டு பரிஜாத மரத்தைப் பிடுங்கிக் கருடன் மீது வைத்துக்கொண்டு (தடுத்த) இந்திரன் முதலியவர்களை ஜயித்துத் தமது பட்டணம் வந்து சேர்ந்தார். (௩௯)

அந்த பாரிஜாத மரத்தை சத்யபாமையினுடைய கிருகத்தின் உத்தியான வனத்திற்கழகாக நாட்டினர். அம்மரத்தினது மலரின் வாசனையைப் பிடித்துக் கொண்டு சொர்க்கத்திலிருந்து வண்டுகள் முழுதும் (பூலோகத்துக்கு) வந்து சேர்ந்தன. (௪0)

தனது கிரீடசிகரங்களைப்பகவானுடைய திருவடியில் வைத்துக்காரியசாதகமாக வணங்கி யாசித்த இந்திரன் தேவர்களுக்குள் மகானுயினும் காரியசித்தி பெற்றதன் பின் அச்சுதரை எதிர்த்து யுத்தம் புரிந்தான். ஆகையால், ஐசுவரியமே இகழ்ச்சியைத்தரத் தக்கது. (௪௧)

பிறகு அழிவற்றவராகிய பகவான் அக்கன்னிகைகளின் கணக்குப்படி ரூபங்களை யெடுத்துக்கொண்டு அந்தக் கணக்குப்படியே பல வீடுகளிலிருந்து நல்ல ஓர் முகூர்த்தத்தில் அவர்களனைவரையும் விவாகஞ் செய்துகொண்டார். (௪௨)

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌨𑌪𑌾𑌯𑍍𑌯𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌕𑍃𑌨𑍍—
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌮 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋
𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌮𑍇𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍॥ ॥௪௩॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑍇𑌜𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾𑌽𑌵𑌿𑌰𑌤𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗
𑌹𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌜𑌲𑍍𑌪𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌃॥ ॥௪௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑌨𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌪𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌵𑍀𑌜𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃।

𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃। 𑌕𑌵𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥௪௨॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍌 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌪𑌾𑌯𑍀 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌰𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌮𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌮𑍇𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥௪௩॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌹𑌾𑌸𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌨𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑍇𑌜𑍁𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂

அபாயமற்றவரும் சிந்தனைக்கெட்டாததைச்சிருஷ்டிக்கும் ஆற்றலமைந்தவருமான பகவான் சிறிதும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி ஒரேமாதிரியாகவிருக்கும் அந்த மங்கையர்கள் ஒவ்வொருவருடைய வீட்டிலும் தாமிருந்துகொண்டு, தனது விருப்பத்துக்கொத்தபடி இல்லறதர்மத்தை நடத்தும் ஓர் கிருகஸ்தனைப்போல் அம்மாதர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் விளையாடினர். (௪௩)

பிர்மதேவர் முதலியவர்களாலும் அறியமுடியாத பதவியைப்பெற்றரமாபதியைக் கணவனாகவடைந்த அம்மாதர்கள், இடைவிடா மற் பெருகும் சந்தோஷத்தினுல், அன்பு புன்முறுவல் இவைகளோடு கூடிய பார்வை நவசங்கமம் அவைகளுக்குரிய வார்த்தை வெட்கம் முதலியவைகளை யடைந்து அவருடைய பணிவிடை செய்தார்கள். ௪௪)

அம்மாதர்கள் பரிபூர்ணராகிய பகவானுக்கு, எதிர்கொண்டுசெல்லல், ஆசனமளித்தல், பூஜித்தல், பாதசுத்திசெய்தல், தாம்பூலமளித்தல், சிரமபரிகாரஞ் செய்வித்தல், விசிறி வீசுதல், சந்தனம் பூசுதல், மாலையிடுதல், மயிர் கோதிச்சிக்கெடுத்

கேஶப்ரஸாரஶயநஸ்நபநோபஹார்யை:—
தா³ஸீஶதா அபி விபோ⁴ர்விதது⁴: ஸ்ம தா³ஸ்யம் ॥௪௫॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே

த³ஶமஸ்கந்தே⁴ பாரிஜாதஹரணே

நரகவதோ⁴ நாம

ஏகோநஷஷ்டிதமோऽத்⁴யாய:

ஸம்வாஹநம் கேஶப்ரஸார: கேஶப்ரஸாத⁴நம் தா³ஸீஶதாநி வித்³யந்தே யாஸாம் தா அபி ஸ்வயம் விபோ⁴ர்தா³ஸ்யம் விதது⁴ரிதி ॥௪௫॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் ஏகோநஷஷ்டிதமாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

தல், சயனஞ் செய்வித்தல், ஸ்நானஞ் செய்வித்தல், அன்னமிடுதல் இவைகள் முதலிய பணிவிடைகளைச் செய்வதில் பலபேராக இருந்து செய்து வருவார்கள். (௪௫)

முர, நரகாசுரவதமும் பாரிஜாதாபஹரணமும் அடங்கிய

59வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌪𑌟𑍁𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑍍𑌭𑍈𑌷𑍍𑌮𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌖𑍀𑌜𑌨𑍈𑌃॥ ॥௧॥
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍇𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌸 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌵𑌜𑌃॥ ॥௨
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑌾।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿॥ ॥௩॥
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇।
𑌜𑌾𑌲𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍋𑌽𑌮𑌲𑍈𑌃॥ ॥௪॥

𑌅𑌥𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑍋𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌕𑌲𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍॥
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍋𑌷𑍋𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑍈𑌃।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌕𑌲𑌹𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌯𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥

𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂॥ ௧॥ 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ ॥௨॥ [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌪𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௩॥ 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌦𑍀

60-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் ருக்மிணியும் பரிஹாஸமாகப்பேசிக் கொள்ளுதல்.

சுகர்கூறுகிறார்.

ஒரு சமையம் தமது படுக்கையில் சுகமாக வீற்றிருந்த ஜகத்குருவாகிய, தன்னுடைய நாயகனை பீஷ்மபுத்திரியாகிய ருக்மிணிதேவி தோழிமார்களுடன் விசிறியால் விசிறி உபசரித்தாள். (க)

அவர் உலகங்களை விளையாட்டாகச் சிருஷ்டிக்கிறார். ரக்ஷிக்கிறார். அழிக்கிறார். அவர்க்குப்பிறப்பில்லை. அப்படிப்பட்ட ஈசுவரர் தர்மமாகிய கரையை நிலைநிறுத்த யதுகுலத்தில் அவதரித்தனர். (உ)

பிரகாசம் பொருந்திய முத்து மாலைகள் நாற்றியவிதானத்தோடு கூடியதும் இரத்நதீபங்கள் நிறைக்கப்பெற்றதும் மல்லிகை முதலியமலர் மாலைகளில் மொய்த்திருக்கும் வண்டுகளின் ரீங்காரசப்தத்தோடு கூடியதும் நிர்மலமான சந்திரகி

𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌵𑌨𑌾𑌮𑍋𑌦𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾|
𑌧𑍂𑌪𑍈𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌲𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍈𑌃|| ||௫||

𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇|
𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍| ||௬||

𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌖𑍀𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍|
𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌜𑌯𑌤𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍| ||௭||

𑌸𑍋𑌪𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌯𑌤𑍀 𑌮𑌣𑌿𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌰𑍇𑌜𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌵𑌲𑌯𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾|
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍂𑌢𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌶𑍋𑌣𑌹𑌾𑌰
𑌭𑌾𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌧𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾| ||௮||

[illegible]

ணங்கள் உள்ளே நுழையவும் உள்ளேயிருந்து அகில் தூபங்கள் வெளியே செல்லவும், பாரிஜாத புஷ்பத்திலிருந்தும் உத்தியானவனத்திலிருந்தும் திவ்ய பரிமளவாசனையைச் சதாகாலமும் காற்றுனது வீசிவரவும் சாதகமாகச்சாளரவாயில்கள் அமைக்கப்பெற்றதுமான அந்தப்புரத்தில், நுரைபோன்ற வெண்மையான படுக்கையில், வீற்றிருக்கும் ஜகதீசுவரரான பர்த்தாவை, ருக்மிணிதேவியானவள் தனது தோழியின் கரத்திலிருந்துஇரத்நப்பிடியமைத்த வெண்சாமரத்தைவாங்கி, கைக்கங்கணமும் விரல்களின் மோதிரமும் ரவிக்கையுள் மறைத்திருக்கும் குசகுங்குமங்களாற்சிவந்த ஹாரமும் இடையில் அணிந்த மோகலாபரணமும் பிரகாசிக்க நின்று வீசினள். (௫-௮)

तां रूपिणीं श्रियमनन्यगतिं निरीक्ष्य
या लीलया धृततनोरनुरूपरूपा।
प्रीतः स्मयन्नलककुण्डलनिष्ककण्ठ
वक्त्रोल्लसत्स्मितसुधां हरिराबभाषे॥ ॥९॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

राजपुत्रीप्सिता भूपैर्लोकपालविभूतिभिः।
महानुभावैः श्रीमद्भी रूपौदार्यबलोर्जितैः॥ ॥१०॥
तान् प्राप्तानर्थिनो हित्वा चैद्यादीन् स्मरदुर्मदान्।
दत्ता भ्रात्रा स्वपित्रा च कस्मान्नो ववृषेऽसमान्॥ ॥११॥
राजभ्यो बिभ्यतः सुभ्रु समुद्रं शरणं गतान्।
बलवद्भिः कृतद्वेषान् प्रायस्त्यक्तनृपासनान्॥ ॥१२॥

निष्कः पदकं तेन वा कृतकण्ठशोभिसहिते वक्त्रोल्लसत्स्मितसुधा यस्यास्ताम् ॥९॥ सर्वगुणयुक्ताया अपि तव बाह्यप्रेमदृष्ट्या भयेनेह कातराभिः॥ राजपुत्रीति॥ हे राजपुत्रि लोकपाला नामिव विभूतिर्येषां तैः तथा महानुभावैः श्रीमद्भिः रूपौदार्याभ्यां बलेन चोर्जितैश्च भूपैरीप्सितासि ॥१०॥ तानिति॥ तानर्थिनो ... कस्मात् ववृषे वृतवती ॥११॥ किञ्च॥ राजभ्य इति॥ प्रायशः राजभ्यो राजासनादिभ्यः बिभ्यतः भयं प्राप्तवतः ॥१२॥ अस्पष्टेति॥ अस्पष्टवर्त्मनाम् अविज्ञाताचाराणाम् अलोक

தம்மையே ஆசிரயித்த இலக்ஷ்மிதேவியே விளையாட்டுக்காகத் தமது திரு மேனிக்கொத்த பேரழிலும் காசுமாலை யணிந்த கண்டமும், அளகபந்தி குண்டலங்கள் இவைகளால் அழகுவாய்ந்த முகமும் அந்த முகத்தில் பிரகாசிக்கும் அமுதமயமான புன்முறுவலுமுடைய ருக்மிணியாக அவதரித்திருக்கும் அந்த மாதுசிரோமணியைப் பார்த்துப் பகவான்பேசுகிறார். (௯)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ராஜபுத்திரி! லோகபாலர்களுக்கு ஒப்பான சம்பத்துள்ளவர்களும் மகானுபாவர்களும் ஸ்ரீமான்களும் ரூபம் ஔதாரியம் இவைகளிற் சிறந்தவர்களுமான மன்னர்கள் உன்னைவிரும்பிப் பிரார்த்தினர்களல்லவா? சைத்தியன் முதலியவர்களைத் தவிர்த்து மன்னர்களுக்குப்பயந்து சமுத்திரத்தினடுவில் வசிப்பவர்களும் பலவான்களுடன் விரோதம் செய்து கொண்டவர்களும் சிங்காசனத்தை விரும்பாதவர்களும் சமான மற்றவர்களுமான கூட்டத்தைச்சேர்ந்த எனக்கு உனது தந்தையும் சகோதரர்களும் உன்னை மணஞ்செய்துகொடுத்த காரணம் யாது? அல்லது நீதான் என்னை வரித்ததன் காரணம் யாது? (௧0-௧௨)

அஸ்புடவர்த்மநாம் பும்ஸாமலோகபதமீயுஷாம் |
ஆஸ்திதா: பதவீம் ஸுப்ரு ப்ராய: ஸீதந்தி யோஷித: || ௧௩ ||
நிஷ்கிஞ்சநா வயம் ஶஶ்வந்நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: |
தஸ்மாத்ப்ராயேண ந ஹ்யாட்யா மாம் பஜந்தி ஸுமத்யமே || ௧௪ ||
யயோராத்மஸமம் வித்தம் ஜந்மைஶ்வர்யாக்ருதிர்பவ: |
தயோர்விவாஹோ மைத்ரீ ச நோத்தமாதமயோ: க்வசித் || ௧௫ ||
வைதர்ப்யேததவிஜ்ஞாய த்வயாதீர்கஸமீக்ஷயா |
வ்ருதா வயம் குணைர்ஹீநா பிக்ஷுபி: ஶ்லாகிதா முதா || ௧௬ ||
அதாத்மநோऽநுரூபம் வை பஜஸ்வ க்ஷத்ரியர்ஷபம் |
யேந த்வமாஶிஷ: ஸத்யா இஹாமுத்ர ச லப்ஸ்யஸே || ௧௭ ||
சைத்யஶால்வஜராஸந்ததந்தவக்த்ராதயோ ந்ருபா: |
மம த்விஷந்தி வாமோரு ருக்மீ சாபி தவாக்ரஜ: || ௧௮ ||

பதம் அஸ்புடவர்த்மத்வம் அஸ்த்ரீவர்த்மத்வம் வா பதவீம் மார்கம் ஆஸ்திதா: அநுவ்ருத்தா: || ௧௩ || கிஞ்ச || நிஷ்கிஞ்சநா இதி || ௧௪ || யயோரிதி || ஆத்மஸமம் பரஸ்பரமநுரூபம் ஜந்மைஶ்வர்யாப்யாம் ஸஹிதா ஆக்ருதி: ரூபம் பவ: ஜாதிர்வா ஸமா || ௧௫ || வைதர்பீதி || அதீர்கா ஸமீக்ஷா விசாரோ யஸ்யா: தயா || ௧௬ || அதேதி || அஸ்மாதாநீஶவீ || ௧௭ || தர்ஹி ருக்மிண்யா நீதாஹமிதி

அழகிய புருவமுள்ளவளே! முன் பழக்கமில்லாதவர்களும் ஸ்திரீகளுக்கு ஆதீனமகாதவர்களுமான புருஷர்களை யடைந்த மாதர்கள் வருந்துவார்கள். (௧௩)

அழகிய இடையுள்ளவளே! நாங்கள் ஏழைகள். எங்களை ஏழைகள் தான் விரும்புவார்கள். ஆகையால் பெரும்பாலும் தனவந்தர்கள் எங்களை அணுகார்கள். (௧௪)

திரவியம், குலம், ஐசுவரியம், தொழில் சம்பாத்தியம் இவைகள் யாவற்றையும் சமமாக உடையவர்களுக்குள்ளேயே விவாகமும் நேசமும் ஏற்படும். ஏற்றத்தாழ்வுள்ளவர்களுக்கு ஒரு போதும் இவைகள் ஏற்படா. (௧௫)

வைதர்ப்பீ! நாங்கள் ஏழைகள் தான். நாங்கள் குணமற்றவர்கள். எங்களை ஏழைகள் தான் பயனின்றிக் கொண்டாடுவார்கள். தீர்க்கமாக ஆலோசித்துப் பாராமல் வரித்து விட்டாய். (௧௬)

இனி உனக்குத் தகுதியான ஒரு ராஜ சிரேஷ்டனைத் தேடிக்கொள். அதனால் நீ இக பர சுகங்களைப் பெறுவாய். அப்பொழுது உனக்குப் பெரியோரால் கிடைத்த ஆசீர்வாதம் உண்மையாகும். (௧௭)

அழகிய துடையுள்ளவளே! சைத்தியன், சால்வன், ஜராசந்தன், தந்த வக்த்ரன், முதலிய மன்னர்கள், என்னுடன் பகை கொண்டிருக்கிறார்கள். உன் அண்ணனாகிய ருக்மியும் அப்படியே. (௧௮)

தேஷாம் வீர்யமதாந்தாநாம் த்ருப்தாநாம் ஸ்மயநுத்தயே।
ஆநீதாஸி மயா பத்ரே தேஜோபஹரதாஸதாம்। ॥௧௯॥
உதாஸீநா வயம் நூநம் ந ஸ்த்ர்யபத்யார்த்தகாமுகா:।
ஆத்மலப்த்யாஸ்மஹே பூர்ணா கேஹயோர்ஜ்யோதிரக்ரியா: ॥ ௨௦ ॥

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஏதாவதுக்த்வா பகவாநாத்மாநம் வல்லபாமிவ।
மந்யமாநாமவிஶ்லேஷாத்தத்தர்ப்பக்ந உபாரமத்। ॥௨௧॥

இதி த்ரிலோகேஶபதேஸ்ததாத்மந:
ப்ரியஸ்ய தேவ்யஶ்ருதபூர்வமப்ரியம்।
ஆஶ்ருத்ய பீதா ஹ்ருதி ஜாதவேபது—
ஶ்சிந்தாம் துரந்தாம் ருததீ ஜகாம ஹ। ॥௨௨॥

வேத்தாஹ॥ தேவதேதி॥ ... ॥௧௮॥ தேஷாமிதி ॥ ஸ்மயநுத்தயே கர்வாபநயநாய ॥௧௯॥ ஸ்த்ரீணாமதிஸ்நேஹமௌதாஸீந்யேநாபஹ்நுவந்நாஹ உதாஸீநா இதி॥ கேஹயோ: தேஹகேஹயோ: உதாஸீநா: ஸதநவஜ்ஜ்யோதிரக்ரியா: ஜ்யோதி: ப்ரதீபாதி தத்வத்ஸாக்ஷிமாத்ரதயா க்ரியாரஹிதா: ஆத்மலாபேந பூர்ணா இதி ॥௨௦॥ ஏதாவதிதி॥ அவிஶ்லேஷாதாத்மாநம் வல்லபாமிதேவ்யாமேவ இவ ஶப்த: ஆத்மாநமேவ வல்லபாம்। ஸவப்ராஸ ஸஹமேவ வல்லபா நாந்யேதி ஸ்த்ரீணாம் கர்வாதிஶய: ॥௨௧॥௨௨॥ கிம் தாவல்லக்ஷண ... ஆஹ॥ பதேதி॥ நகைவரணாஶ்ரீ:காந்தியுக்தேந ஸகோமளேந

அசத்துக்களுடைய மதம் வீரியம் இவைகளை யடக்கிவரும் நான் அவர்களுடைய வீரியத்தையும் மதத்தையும் அடக்குவதற்காக உன்னைக் கொண்டு வந்தேன். (௧௯)

மனைவி மக்கள், பொருள் இவைகளில் சிறிதும் ஆசைவையாத நாங்கள் தேகம் வீடு இவைகளை உபேட்சை செய்து பிரகாசம் பொருந்திய ஜோதியைப் போல் சாட்சியாக விளங்கும் பரிபூர்ணமான ஆத்மலாபம் பெற்று வருகிறோம் என்றார். (௨0)

சுகர்கூறுகிறார்.

தன்னை விட்டுப் பகவான் பிரியாதிருப்பதால், கர்வங்கொண்டு, தானே சாமர்த்தியசாலி யென்று மனதிற் கருதியிருந்த ருக்மிணிதேவியைப் பார்த்து அவள் கர்வமடங்க இவ்விதம் கூறி விட்டு பகவான்மௌனமாயிருந்தார். (௨௧)

திரிலோகாதிப்தியும் தனக்குப் பிரியருமான பகவான், இதற்கு முன் தான் என்றும் கேட்டறியாத கொரோமான வார்த்தைகளைக் கூறியதும், ருக்மிணி தேவி பயந்து மனம் நடுங்கி அழுதுகொண்டு ஒயாத கவலையை யடைந்தாள். (௨௨)

பதா ஸுஜாதேந நகாருணஶ்ரியா
புவம் லிகந்த்யஶ்ருபிரஞ்ஜநாஸிதை: ।
ஆஸிஞ்சதீ குங்குமரூஷிதௌ ஸ்தநௌ
தஸ்தாவதோமுக்யதிது:கருத்தவாக் ॥ ௨௩ ॥
தஸ்யா: ஸுது:கபயஶோகவிநஷ்டபுத்தே—
ர்ஹஸ்தாச்ச்லதத்வலயதோ வ்யஜநம் பபாத ।
தேஹஶ்ச விக்லவதிய: ஸஹஸைவ முஹ்யந்
ரம்பேவ வாதவிஹதா ப்ரவிகீர்ய கேஶாந் ॥ ௨௪ ॥
தத்³ த்³ருஷ்ட்வா ப⁴க³வாந் க்ருஷ்ண: ப்ரியாயா: ப்ரேமபந்தநம் ।
ஹாஸ்யப்ரௌடிமஜாநந்த்யா: கருண: ஸோऽந்வகம்பத ॥ ௨௫ ॥
பர்யங்காதவருஹ்யாஶு தாமுத்தாப்ய சதுர்புஜ: ।
கேஶாந் ஸமுஹ்ய தத்வக்த்ரம் ப்ராம்ருஜத்பத்மபாணிநா ॥ ௨௬ ॥

பதா ॥௨௩॥ தஸ்யா இதி। ஸுது:கம் அப்ரியஶ்ரவணாத் பயம் த்யாகஶங்கயா
ஶோக: அநுதாப: தைர்விநஷ்டா புத்திர்யஸ்யாஸ்தஸ்யா: । ஶ்லதம் ஶிதில
வலயம் யஸ்மாத் ஹஸ்தாத் தேஹஶ்ச பபாத விக்லவா விவஶா தீர்யஸ்யா:
தஸ்யா:॥ ॥௨௪॥ தத்திதி ॥ ஹாஸ்யப்ரௌடிம் பரிஹாஸாபிப்ராயம் அநுகம்பத க்ருத
வாந் । ந தஸ்யா: ப்ரேமபந்தம் பரிஹாஸஜாநந்த்யா: கிமிதி ஜ்ஞாதவாநித்யர்த:
விஷாதிதேத்யர்த: ॥ ॥௨௫॥ பர்யங்காதிதி ॥ அதோஹருஹ்ய இத்யுக்த்வா பதாரோஹண
ஸமயே பரிபாலநார்தம் ப்ரவிஷ்ட்ய தத்ஸாஹஸத்யர்த: ॥ ஸமுஹ்ய ஸம்பத்ய
॥௨௬॥ ப்ராம்ருஜதிதி ॥ அஶ்ரூணி: கோபோலாதிதேவ ஶோகாஶ்ரூணி:

அவள், அழகு வாய்ந்த சிவந்த காந்தியையுடைய கால் நகங்களால் பூமியைக் கீறிக்கொண்டும் மையூட்டிய கண்களின் நீரால், குங்குமம் பூசிய ஸ்தனங்களை நனைத்துக்கொண்டும் தலையைக் கீழே குனிந்துகொண்டும் மிகுந்த துக்கமடைந்து பேசாமல் இருந்தாள். (௨௩)

அதி துக்கம் பயம் அநுதாபம் இவைகளால் புத்தியை யிழந்த அவளுடைய கையிலணிந்திருந்த கங்கணங்களானது நழுவ ஆரம்பித்தது. விசிறியானது கீழே விழுந்தது. ஸ்வாதீனமில்லாத புத்தியையுடைய அவள் திடீரென்று மூர்ச்சையையடைந்து தலைவிரி கோலமாய்க் காற்றினால் தள்ளப்பட்ட வாழைபோல் விழுந்தாள். (௨௪)

மிகவும் தயையுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் ப்ரியையான ருக்மிணிக்குள்ள அன்பைப் பார்த்து பரிஹாஸத்தின் உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாத அவளிடத்தில் தயை புரியலானார். (௨௫)

நான்கு கைகளையுடைய பகவான் உடனே கட்டிலிலிருந்து கீழே இறங்கி, அவளைத் தூக்கித் தலைமயிரை முடிந்து அவளுடைய முகத்தைத் தமது கரகமலத்தால் தடவிக்கொடுத்தார். (௨௬)

𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍌 𑌚𑍋𑌪𑌹𑌤𑍌 𑌶𑍁𑌚𑌾 ।
𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭॥
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௨௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌮𑌾 𑌮𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑍇𑌥𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 ॥ ॥௨௯॥
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌧𑌰𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌤𑌟𑌮𑍍 ॥ ॥௩௦॥
𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌮𑍈𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌰𑍁 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 ॥ ॥௩௧॥

॥௨௭॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌅𑌨𑍁𑌨𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௮ ॥ 𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌮𑌾 𑌮𑌾 𑌅𑌸𑍂𑌯𑍇𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑌮 𑌆𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌹𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦-
𑌰𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌃
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍁-
𑌣𑌾𑌵𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌤𑌟𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ ௩௦ ॥ 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌃

ஏ ராஜனே! கண்ணீரால் அழகு வாய்ந்திருக்கிற நேத்திரங்களையும் துக்கத்தால் வாடியிருக்கிற ஸ்தனங்களையும் தடவிக்கொடுத்து, வேறு ஒருவரையும் எண்ணாத பதிவிருதையாகிய அவளைக் கைகளால் தழுவிக்கொண்டு நல்ல வார்த்தைகளைப் பேசத்தெரிந்த, ஸாதுரக்ஷகரான பகவான் மிகுந்த பரிஹாஸத்தால் மனக்கலக்க மடைந்திருக்கிறவளும் இம்மாதிரியானவைகளுக்கு யோக்கியமில்லாதவளுமான அம்மாதுக்குத் தயையுடன் நல்ல வார்த்தை சொன்னார். (ஸமாதானப்படுத்தினார்) (௨௭-௨௮)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஹே ஸுந்தரி! என்னிடம் கோபத்தை யடையாதே! ஹே வைதர்ப்பி! நீ என்னையே நம்பினவளென்று எனக்குத் தெரியும். ஏ பெண்ணே! உனது வார்த்தையைக் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆசையாலும் மிகுந்த அன்பால் துடிக்கிற உதடுகளையும் சிவந்த கடைக் கண்களையும் அழகிய புருவங்களின் நெறிப்பையும் உனது முகத்தில் பார்ப்பதற்கே நான் இவ்விதம் விளையாட்டாய்ச் செய்தேன். (௨௯-௩௦)

அச்சமுற்றமாதே! கிருகஸ்தர்கள் தங்கள் வீடுகளில் மனைவிகளோடு இவ்விதம் உல்லாஸமாய்ப் பொழுது போக்குவது தான் மேலான லாபம். (௩௧)

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌭𑌯𑌂 𑌜𑌹𑍌 ॥ ௩௨ ॥
𑌬𑌭𑌾𑌷 𑌋𑌷𑌭𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥
(𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀) ॥ ௩௩ ॥

𑌜𑌹𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] । 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ ௩௧ ॥ ௩௨ ॥ 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 । [illegible] । [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 [illegible] 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] ॥ ௩௩ ॥ [illegible] 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌰𑌾𑌜𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿" 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 [illegible]

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ ராஜனே! இவ்விதம் பகவான் சமாதானப்படுத்தியதும் விதர்ப்பதேசத் தரசன் புத்திரியாகிய ருக்மிணி, அவரது பரிஹாஸ வார்த்தையைத் தெரிந்து கொண்டு நாயகன் தன்னைத்தள்ளி விடுவாரோவென்ற பயத்தைஒழித்தாள். (௩௨)

ஏ பாரத! (அழகு வாய்ந்த அவயவங்களையுடையவளும் பகவானை விட்டு ஒரு போதும் விலகாதவளுமான லக்ஷ்மியாகிய ருக்மிணியானவள்) நாணம் நகைப்பு இவைகளோடு அழகிய கடைக்கண்ணால், புருஷ ஸ்ரேஷ்டரான பகவானது முகத்தைப் பார்த்துப் பேசுகிறாள். (௩௩)

[𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀]

𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌹
𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃।
𑌕𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌶𑌃
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾 ॥௩௪॥
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍॥ ॥௩௫॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌘𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌂𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑍈𑌃। 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 । 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌜𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑌣𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌾𑌤𑌿𑌃। 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌕𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌕𑍈𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌜𑌨𑌾𑌸𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌕𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥௩௫॥ "𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌭𑍂𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌪𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌂𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌯𑍋 𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌸𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌲𑍀𑌦𑌂𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃

ருக்மிணி கூறுகிறள்.

தாமரைப் பூப்போன்ற கண்களையுடைய ஏ பகவானே! நீர் சொன்னது உண்மை தான். உம்முடைய பரமைசுவர்யத்திற்கு நான் ஸமமானவளல்ல. (ஏனெனில்) தமது மகிமையில் ஆனந்தத்தை யடைபவராயும் பகவத்ஸ்வரூபராயும் மூன்று லோகங்களுக்கு நாயகராயுமிருக்கிற நீர் எங்கே? குணங்களை சுபாவமாக உடையவளும் அக்ஞானிகள் வணங்கும் பாதங்களை யுடையவளுமான நான் எங்கே? (௩௪)

அதிபராக்ரமத்தையுடைய பகவானே! உமது ஆத்மாவானது குணங்களுக்குப் பயந்தது போலவும் என்னைத் திருப்தி செய்வதற்காகவும் ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் படுத்திருப்பது உண்மை. நிந்திக்கக்கூடிய இந்திரியங்களின் குணங்களையுடையவர்களோடு நீர் எப்போதும் சண்டை செய்கிறவர். அக்ஞானத்தைக் கொடுத்து அர்தகராக்கும் ராஜ பதவி உமது பக்தர்களால் திரஸ்கரிக்கப்படுகிறது. (௩௫)

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌮𑌿𑌵𑍇𑌹𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌭𑍂𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌹𑌿𑌤𑌮𑌥𑍋 𑌅𑌨𑍁 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ [௩௬]
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿—
𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑌾𑌢𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௩௭॥

𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। [illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 ॥௩௬॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌵 𑌨 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌨 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌣𑌾 𑌵𑌾। [illegible] ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃। 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। [illegible] ॥௩௭॥ 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ [illegible] । "[illegible]

உம்முடைய பாதமாகிற தாமரைப் புஷ்பத்திலுள்ள மதுவை யடைகிற முனிவர்களின் சூட்சும மார்க்கமானது பசுக்களைப்போன்ற மனிதர்களால் ஊகிக்க முடியாதல்லவா? எவர்கள் உம்மை ஆச்ரயித்திருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய காரியமே உலகத்தாருக்கு விருத்தமான தென்றால், ஸர்வ மகிமையுடைய ஸர்வேசுவரனை உமது காரியங்களைப் பற்றிக் கூறவேண்டுவது யாது? (௩௬)

பூஜார்க்களான பிர்மா முதலிய தேவர்கள் உமக்குப் பூஜை செய்கிறார்கள். (ஆதலால்) நீர் ஒன்றுமில்லாதவர் தான். செல்வமேலீட்டினால் குருடானவர்கள், ஆத்ம திருப்தியை மட்டும் செய்து கொண்டு எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மேலாயிருக்கிற வரும் முடிவைக் கொடுக்கிற வருமான உம்மை வணங்குவதேயில்லை. (௩௭)

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌜𑌃
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌨𑍋𑌰𑍍𑌨 । ।௩௮।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌬𑍍𑌜
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌕𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥ ।௩௯।

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿” 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌕𑌭𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌤𑌯𑍋𑌃। 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌸𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௮ ॥ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌇𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍀𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑍋𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௩௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌷𑌾𑌣𑍍𑌡 𑌗𑌾𑌣 𑌪𑌣𑍁𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍋𑌪𑌸𑌂𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌬𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌚𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌮𑍍

நீரே ஸகல புருஷார்த்த விகாரமாயும் அவைகளைக் கொடுப்பவராயும் இருக்கிறீர். ஏ பிரபுவே! அவைகள் எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்து, ஒன்றை (மோக்ஷத்தை) அடையவேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்ட நற்புத்தியுடையவர்களின்கூட்டந்தான் உமக்கு யோக்கியமானதே யொழிய பரஸ்பரம் கொண்ட ஆசையால் சுகதுக்கங்களையடையும் ஸ்திரீ புருஷர்களின் கூட்டுறவு உமக்கு யோக்கியமானதல்ல. (௩௮)

தண்டந்தரித்த முனிவர்கள் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட மகிமையையுடையவர் நீர். உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆத்மாவென்றும் ஆத்மாவைக் கொடுக்கக்கூடியவரென்றும் அறிந்த நான் உம்மை ஆச்ரயித்திருக்கிறேன். உமது புருவத்திலிருந்துண்டான காலவேகத்தால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையுடைய பிர்ம்மா முதலிய தேவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் மிகவும் அற்பர்களே. (௩௯)

𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌹𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌿𑌮𑍀𑌶 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌦𑌧𑌿𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥௪௦॥
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯-
𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌗𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌐𑌕𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑌮𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌤 𑌇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥௪௧॥

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍌𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௦॥ [illegible] ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌭𑌜𑌨𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌰𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌗𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । [illegible] ॥௪௧॥ [illegible] ॥௪௨॥ [illegible] । 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] । 𑌶𑌰𑌣𑌂 [illegible]

ஏ பகவானே ! சிங்கமானது மற்ற மிருகங்களைத் துரத்தி விட்டுத் தனக்குச் சேரவேண்டியதை அடைவதுபோல் நீர் சார்ங்கமென்ற வில்லின் சப்தத்தால் மற்ற அரசர்களைத் துரத்தி விட்டு உமது பாகமான என்னை அபஹரித்துக் கொண்டு வந்தீர். அப்படிப்பட்ட நீர் அரசர்களுக்குப் பயந்து சமுத்திரத்தைச் சரணமாக அடைந்திருக்கிறீரென்பது சிறிதும் பொருந்தாத வார்த்தை. (௪௦)

தாமரைப் பூப்போன்ற கண்களையுடையவரே! தங்களையடைய விரும்பி, அங்கன், பிருது, பரதன், நகுஷன் பிள்ளையான யயாதி கயன் முதலான ராஜசிரேஷ்டர்கள் தங்களுடைய ஏகாதிபத்யமான ராஜ்யத்தைவிட்டு வனமே கதியாக அடைந்து, உமது பதவியைப் பெற்ற பின் இப்பொழுது வருந்துகின்றார்களா? (௪௧

𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌗𑌨𑍍𑌧-
𑌮𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 ॥ [௪௨]

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑌜𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶-
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ [௪௩]

𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌜𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌜𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌯𑍇 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌖𑌰𑌾 𑌇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨 𑌇𑌵 [illegible] । 𑌬𑌿𑌡𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 । [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑌥𑌂 [illegible] 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌚𑍍𑌛𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 [illegible] 𑌬𑌹𑌿𑌃 [illegible] ॥ ௪௫ ॥ [illegible]

குணங்களுக்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற ஏ பகவானே! ஸாதுக்களால் கொண்டாடப்படுவதாயும் ஜனஸமூகத்திற்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் லக்ஷ்மிக்கு வாசஸ்தானமாயுமிருக்கிற உம்முடைய பாதபத்மங்களின் வாஸனையை முகர்ந்து பார்த்துப் பொருளாசை யினின்று திரும்பியவள், பின் அதை அலக்ஷியம் செய்து விட்டு எப்போதும் மிகுந்த பயமும் சாகக்கூடிய தன்மையுமுடைய மனிதனை ஆச்ரயிப்பளோ? (௪௨)

உலகங்களுக்கெல்லாம் நாயகரான ஏ பகவானே! இவ்வுலகத்திலும் லோகாந்தரத்திலும் இந்த ஆத்மாவுக்குள்ள எண்ணங்களை யெல்லாம் பூர்த்தி செய்கிறவராயும் எனக்கு ஸமானமானவராயுமுள்ள உம்மை நான் அடைந்திருக்கிறேன். பொய்யான வாழ்வை நாசஞ்செய்கிற நீர், உம்மை பஜனஞ்செய்கிறவர்களை யடைந்து விடுகிறீர். அப்படிப்பட்ட உமது பாதாரவிந்தமானது பிறப்புகளிற் சுழன்றுகொண்டிருக்கிற எனக்குச் சரணமாக ஆகவேண்டியது. (௪௩)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌨𑍃𑌪𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌖𑌰𑌗𑍋𑌶𑍍𑌵𑌬𑌿𑌡𑌾𑌲𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌮𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌨𑍋𑌪𑌯𑌾𑌯𑌾-
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌡𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌸𑌭𑌾𑌸𑍁 𑌗𑍀𑌤𑌾 ॥ ॥௪௪॥

𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑍋𑌮𑌨𑌖𑌕𑍇𑌶𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤-
𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑌫𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍀𑌵𑌚𑍍𑌛𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾
𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 ॥ ॥௪௫॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌮 𑌤𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 ।
𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑍋𑌽𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌮𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾 ॥ ॥௪௬॥

𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃 [illegible] [illegible]𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 [illegible] 𑌮𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇। [illegible]। 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 [illegible]

சத்ருக்களை நாசஞ் செய்கிற அச்சுத! சிவன் பிரமன் முதலானவர்களின் சபையில் புகழப்படுகிற உமது சரித்திரமானது எவர்களுடைய செவியில் நுழைவதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்கு கழுதை காளை நாய் பூனை வேலைக்காரர்கள் போன்ற குணமுடைய அரசர்கள் புருஷர்களாகிறார்கள். (௪௪)

உமது பாதாரவிந்தத்திலுள்ள மகரந்த வாசனையை முகராதவள், தோல் மீசை, உடம்பிலுள்ள மயிர், நகம், தலைமயிர் முதலியவைகளால் பந்திக்கப்பட்டதாயும், உள்ளே மாம்ஸம் எலும்பு இரத்தம் புழு மலம் கபம, வாதம், பித்தம் இவைகளையுடையதாயும், பிழைத்திருக்கும் போதே பிணத்துக்கொப்பானதாயும் இருக்கிற சரீரத்தில் மோகங்கொண்டு அதை மிகவும் அழகுள்ளதென்றும் மேலாதென்றும் நினைத்து, அதையே அடைந்து விடுகிறாள். (௪௫)

தாமரைக் கண்ணனே! ஆத்மாவினிடத்திலேயே சுகித்துக்கொண்டிருந்தாலும், என்னிடத்தும் ஸமமான பார்வையையுடைய உமது சரணாரவிந்தங்களில், எனதுப் பற்றானது இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், இந்த உலகத்தின் விருத்திக்காக மிகுந்த ரஜோகுணத்தை யடைந்த நீர், என்னிடத்தில் தயையுள்ளவராயிருப்பதே மேலான அநுக்ரஹம். (௪௬)

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌲𑍀𑌕𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ॥௪௭॥
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍁𑌧𑍋𑌽𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍁𑌭𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௪௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 ।
𑌮𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ ॥௪௯॥
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑌸𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾 ॥ ॥௫௦॥

𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 । **𑌨𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌚𑌃 𑌅𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 । 𑌯𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௪௭॥ **𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௮॥ **𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿** ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌦𑌤𑍀 ॥௪௯॥ **𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌵 । 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௦॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 [illegible] 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 [illegible] ॥ **𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿** ॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾 ॥௫௧॥ [illegible]

ஹே மதுஸூதன! உமது வார்த்தையை நான் பொய்யாக எண்ண வில்லை. ஏனென்றால் (காசி ராஜனுடைய குமாரத்தியாகிய) அம்பையைப் போல், கன்னிகைக்கும் அநேகமாய் விரக ஆசையானது உண்டாகலாம். (௪௭)

விவாகம் செய்யப்பட்டவளாயிருந்தாலும் வ்யபிசாரியாய் இருப்பவளுடைய மனது புதிது புதிதான செய்கையிற் பிரவேசிக்கின்றது. புத்திசாலியானவன் வ்யபிசாரியை வைத்துப் போஷிக்கக்கூடாது. அப்படிப்போஷிப்பவன் இவ்வுலகத்திலும் லோகாந்தரத்திலும் ஸுகத்தையடைவதில்லை. (௪௮)

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ராஜ புத்ரி! ஏ நல்ல பெண்ணே! இதைக்கேட்கவேண்டுமென்று ஆசையால் தான் நான் உன்னை ஏமாற்றினேன். நான் சொன்னவைகளெல்லாவற்றையும் நீ திருப்பிச்சொன்னது மிகவும் உண்மைதான். (௪௯)

ஏ மானினி! ஏ கல்யாணி! என்னிடத்திலேயே நிச்சயமான பக்தியையுடைய நீ காமநிவர்த்திக்காக எவ்வெதை விரும்புகின்றாயோ, அவைகளெல்லாம் எப்போதும் இருந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. (௫௦)

[illegible] ||௫௧||

[illegible] ||௫௨||

[illegible] ||௫௩||

[illegible] ||௫௪||

[illegible]

குற்றமற்றவளே! பல வேறு வார்த்தைகள் (உனக்கு) சஞ்சலத்தைக் கொடுத்தாலும் உனது மனம் என்னை விட்டு விலகாமலேயிருப்பதால் உனக்குப் பதியினிடமுள்ள விசுவாஸத்தையும் உனது பதிவிரதா குணத்தையும் நன்றாய் அறிந்தேன். (௫௧)

தவத்தாலும் விருதங்களாலும் தம்பதியாகித், தாங்கள் அடையவேண்டிய சுகத்திற்காக என்னை அடைய இச்சை கொண்டவர்கள் எனது மாயையால் மோகிக்கப்பட்டு என்னை மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிறவரென்று தெரிந்து கொள்வதில்லை. (௫௨)

ஏ மானினி! மோக்ஷத்தையும் பொருளையுங்கொடுப்பவருமான என்னை படைந்து மனிதருக்கு அதிநிகருஷ்டமென்று தோன்றக்கூடிய பொருளை என்னிடமிருந்து விரும்புகிற மந்த பாக்கியமுடையவர்களுக்கு அப்பொருள் வெகு சுலபமாகக்கிடைக்கும். (௫௩)

க்ருஹேச்வரி! ஸம்ஸார பந்தத்தைப் போக்கக்கூடிய கேள்விகளை நீ அடிக்கடி என்னிடத்தில் கேட்டிருக்கிறாய். ஆனால் நல்ல நம்பிக்கையில்லாமல் பிராணரக்ஷணை செய்துகொண்டும் வஞ்சித்துக்கொண்டுமிருக்கிற ஸ்திரீயினால் இந்தக் கேள்வி கேட்க முற்றிலும் முடியாது. (௫௪)

न त्वादृशीं प्रणयिनीं गृहिणीं गृहेषु
पश्यामि मानिनि यया स्वविवाहकाले ।
प्राप्तान्नृपान्न विगणय्य रहोहरो मे
प्रस्थापितो द्विज उपश्रुतसत्कथस्य ॥ ௫௫ ॥

भ्रातुर्विरूपकरणं युधि निर्जितस्य
प्रोद्वाहपर्वणि च तद्वधमक्षगोष्ठ्याम् ।
दुःखं समुत्थमसहोऽस्मदयोगभीत्या
नैवाब्रवीः किमपि तेन वयं जितास्ते ॥ ௫௬ ॥

दूतस्त्वयात्मलभने सुविविक्तमन्त्रः
प्रस्थापितो मयि चिरायति शून्यमेतत् ।
मत्वा जिहास इदमङ्गमनन्ययोग्यं
तिष्ठेत तत्त्वयि वयं प्रतिनन्दयामः ॥ ௫௭ ॥

धृष्ट्या सदृश्या कथं हृता । वयमेवः संदृक्षा दुराशिषो दुर्वृत्ति प्रायायाः! ... करणसंहारायाः प्राणतर्पणपरायाः निवृत्तिं जातेषु वञ्चनपरायाः स्त्रियाः संतापावनत्वं तत्संदृक्षेति ॥ ௫௪ ॥ किंच साधिष्ठाः प्रेम्णैव ... बहुः । किंच त्वादृशीं ... विनवश्यामीति तस्याः भक्तिं ... नास्ति ... नेति ॥ उपश्रुतसत्कथस्य ॥ ௫௫ ॥ भ्रातुरिति ॥ प्रोद्वाहपर्वणि ... अक्षगोष्ठ्यां ... तद्वधमाया ...

மானினி! விவாஹ காலத்தில் வந்திருந்த அரசர்களை யெல்லாம் பொருட் படுத்தாமல், எனக்கு சமாசாரந் தெரிவிக்க இரகஸ்யமாய் உண்மையான நல்ல நடத்தையையுடைய ஒரு பிராமணனை நீ அனுப்பியதே, ஆச்சரியம். உனக்குச் சமானமான மிகுந்த அன்புள்ள பத்தினியை நான் என் வீடுகளில் பார்க்க வில்லை. (௫௫)

ஏ பெண்மணியே! சண்டையில் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்ட உன் ஸஹோதரனை அநிருத்த விவாக காலத்தில் அவலக்ஷணப்படுத்தியதையும் சொக்கட்டான் ஆடும் சபையில் அவனைக்கொன்றதையும் நினைத்து, அதனால் உண்டான துக்கத்தை என்னுடைய சேர்க்கையுண்டாகாமல் போய் விடுமோ என்கிற பயத்தால் சகித்தபோதே நான் உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டேன். (௫௬)

(உன்னை யடைவதற்கு) புறப்பட்ட நான் வருவதற்கு நேரமானது கண்டு இவ்வுலகத்தை சூன்யமாய் நினைத்து வேறொருவருக்கு உபயோகமாகாமல் இந்த சரீரத்தை விட்டு விடுகிறேனென்று ஆலோசித்து நீ தூதனை யனுப்பினதால் இந்தக்காரியம் உன்னிடமே யிருக்கட்டும். நாம் அதை வெகுவாய்ப் புகழுகி றோம். (௫௭)

॥ श्रीशुकः ॥

एवं सौरतसंलापैर्भगवान् देवकीसुतः ।
स्वरतो रमया रेमे नरलोकं विडम्बयन् ॥ ௫௮ ॥
तथान्येषामपि विभुर्गृहेषु गृहवानिव ।
आस्थितो गृहमेधीयान् धर्मान् लोकगुरुर्हरिः ॥ ௫௯ ॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
कृष्णरुक्मिणीसंवादो नाम षष्टितमोऽध्यायः

स्वस्याह्लादकं वाक्यम् । तस्मिन् काले । कालान्तरे तु नर्मसारणतः प्रणयः प्रणयः संस्पृष्टं दुःखं कस्तूरीविरहयोगे वियोगः तद्धृदयं कलह-लोपावतृप्ति । कर्मणैवानिरोधि विवाहानन्तरपर्यवस्योपयुक्तव्यम् ॥௫௪॥ अपि च ॥ एतदिति ॥ श्रुत्वैतद्भगवद्वाक्यं द्वितीयायति श्रुहाविनी विवाहे श्रुतानि कृत्यैतस्यैवकथाविदप्रावत्यस्ति स्वतश्शिवं शनुत्वेकाजदग्नयोर्ग्यं कन्यानिवासे त्वत्कृष्णस्त्रीद्येवं एतद्भ्रष्टावितः । तथाह्युक्तकस्य ॥श्लो॥ यद्यम्बुजाक्ष न लभेय भवत्प्रसादं जह्यामसून् व्रतकृशान् शतजन्मभिस्स्यादिति । यथाक्रीडाव-सेदः त्वत्कृष्णेच्छ इत्यर्थः । ततः तत्त्वकथेष्वपि वदिष्यन्तत्वत्ति कतरं शक्यतित्यर्थः । किन्तु केवलं वयं कामं प्रतिनन्दयामः सत्ये-पाठादि ॥௫௭॥ एवमिति ॥ सौरतसंलापैः संरतमनोहरोक्तिभिः ॥௫௭॥௫௮॥

इति भावार्थदीपिकायां षष्टितमोऽध्यायव्याख्या.

சுகர் கூறுகிறார்.

தேவகீ புத்திரனான பகவான், தான் அவதரித்ததற்குத்தகுந்தபடி உல்லாஸமாய் லக்ஷ்மியான ருக்மிணியோடு பேசிக்கொண்டு சுகமாயிருந்தார். (௫௮)

சர்வலோகேச்வரரான ஹரியானவர் இவ்விதம் மற்ற பத்னிகளின் வீடுகளிலும் க்ருஹஸ்தனுக்கு போக்யமான தர்மங்களை க்ருஹஸ்தன்போல் அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருந்தார். (௫௯)

60 வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஏகஷஷ்டிதமாத்யாயப்ராரம்ப:

॥ ஸ்ரீ சுக: ॥

ஏகைகசஸ்தா: க்ருஷ்ணஸ்ய புத்ராந் தச தசாபலா: ।
அஜீஜநந்நநவமாந் பிது: ஸர்வாத்மஸம்பதா ॥ ௧ ॥
க்ருஹாதநபகம் வீக்ஷ்ய ராஜபுத்ர்யோச்யுதம் ஸ்திதம் ।
ப்ரேஷ்டம் ந்யமம்ஸத ஸ்வம் ஸ்வம் ந தத்தத்த்வவித: ஸ்த்ரிய: ॥ ௨ ॥
சார்வப்ஜகோசவதநாயதபாஹுநேத்ர—
ஸப்ரேமஹாஸரஸவீக்ஷிதவல்குஜல்பை: ।
ஸம்மோஹிதா பகவதோ ந மநோ விஜேதும்
ஸ்வைர்விப்ரமை: ஸமசகந் வநிதா விபூம்ந: ॥ ௩ ॥

ஏகஷஷ்டிதமே சௌரே: புத்ரபௌத்ராதிஸந்ததி: ।
அநிருத்தவிவாஹே ச ருக்மிணோ ராமதோ வத: ॥
அஷ்டாதிகசதத்வ்யஷ்டஸஹஸ்ரஸ்த்ரீஸங்கவாந் ।
யோகீச: புத்ரபௌத்ராதீந் ஸ்ருஷ்ட்வா ரேமே யதூம்ச்ச ॥

தத்ர தசாநாஹ ॥ ஏகைகச இதி ॥ க்ருஷ்ணஸ்யாபலா பார்யா: ஸர்வாத்மநா ஸம்பதா தயா பிது: ஸகாசாதநவமாந் அந்யூநாந் ॥ ௧ ॥ க்ருஹாதிதி ॥ ந்யமம்ஸத ப்ரேஷ்டம் அத்யந்தம் ப்ரியதமம் ப்ரத்யேகம் ஸ்வம் ஸ்வம் மேநிரே । ந தஸ்ய தத்த்வமாத்மாராமத்வம் விதுஸ்தா: ॥ ௨ ॥ ஆத்மாராமத்வம் வ்யநக்தி ஸ்வயம் ॥ சார்விதி ॥ சாரு அப்ஜகோசவத்வதநம் ஆயதௌ பாஹூ நேத்ரே ச ஸப்ரேமஹாஸரஸேந வீக்ஷிதாநி ச வல்குஜல்பாஸ்ச தைர்பகவதைவ ஸம்மோஹிதா: வநிதா: ஸ்வை: ஸ்வைர்மநோஜ்ஞைர்விப்ரமை: தஸ்ய மநோ வி

61-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணனுடைய பத்னிகள் ஒவ்வொருவரும் தந்தையின் சகல சம்பத்துகளிலும் குறைவற்றவர்களான பத்துப்பிள்ளைகளைப் பெற்றார்கள். (௧)

கிருஷ்ணபகவானுடைய உண்மையையறியாத அந்த ராஜபுத்திரிகளாகிய ஸ்திரிகள் யாவரும் தங்கள் கிருகங்களை விட்டசையாமலிருக்கும் அவரைத் தங்கள் தங்கள் பிரியநாயகனாகவே கருதி மகிழ்ந்தார்கள். (௨)

அழகான தாமரை புஷ்பம் போன்றமுகம், நீண்டபாகு பரந்தநேத்திரம், பிரியத்தோடுகூடிய புன்முறுவல் அழகான பார்வை மேதுவானவார்த்தை இவைகளைக்கண்டு மோகித்த அந்த ஸ்திரிகள், தங்களுடைய விலாசங்களினாலே, பரிபூரணரான அந்த பகவானுடைய மனதைத்திருப்தி செய்விக்க அசக்தர்களானார்கள். (௩)

स्मायावलोकलवदर्शितभावहारि-
भ्रूमण्डलप्रहितसौरतमन्त्रशौण्डैः।
पत्न्यस्तु षोडशसहस्रमनङ्गबाणै-
र्यस्येन्द्रियं विमथितुं करणैर्न शेकुः॥ ௪

इत्थं रमापतिमवाप्य पतिं स्त्रियस्ता
ब्रह्मादयोऽपि न विदुः पदवीं यदीयाम्।
भेजुर्मुदाविरतमेधितयानुराग-
हासावलोकनवसङ्गमलालसाद्यम्॥ ௫

प्रत्युद्गमासनवरार्हणपादशौच-
ताम्बूलविश्रमणवीजनगन्धमाल्यैः।
केशप्रसारशयनस्नपनोपहार्यैः
दासीशता अपि विभोर्विदधुः स्म दास्यम्॥ ௬

जेतुं हर्तुं न शेकुः शक्ता न बभूवुः। विमथितुं वशीकर्तुं [illegible]॥௪॥ तासां विभ्रमानुवर्णयन्[illegible]॥ स्मायेति॥ स्मायो गूढहसितं तद्युक्तः अवलोकः तस्य लवः कटाक्षः तेन दर्शितः सूचितो भावोऽभिप्रायः तेन हारि मनोहरं यद्भ्रूमण्डलं तेन प्रहिताः प्रस्थापिताः सौरतमन्त्राः तेषु शौण्डैः प्रगल्भैः अनङ्गबाणैः शरैः करणैः कामशास्त्रप्रसिद्धैः यस्येन्द्रियं विमथितुं क्षोभयितुं षोडश

உள்ளே மகிழ்ச்சியோடு கூடிய கடைக்கண்ணோக்கத்தால் வெளியிடப்படும் அபிப்பிராயமும், அதற்கிணங்கிய புருவங்களின் ஏவுதலாகிற சூரதமந்திரங்களில் (ஸ்தரீ புருஷ யோகம்) திறமைவாய்ந்த மன்மதபாணங்களினாலேயும் கிருஷ்ணபகவானுடைய இந்திரியங்களைக் கலக்குவதற்கு இந்தப் பதினாறாயிரம் ஸ்தரீகளாலேயும் முடியவில்லை. (௪)

அந்த ஸ்திரீகள் யாவரும் பிர்ம்மாதிதேவரும் அறிதற்கரிய பதவியையுடைய லக்ஷ்மீபதியான கிருஷ்ணனைத் தங்களுக்கு நாயகனாகக்கொண்டு, அடிக்கடி விர்த்தியடைகிற அனுராகம், ஹாஸம் அவலோகனம் (பார்வை) சேர்க்கை, விலாஸம் இவைகளால் அவரைச் சந்தோஷப் படுத்தினார்கள். (௫)

அழகான ஆசனம், சிரேஷ்டமான பூஜை, பாதப்க்ஷாளனம், தாம்பூலம், சிரமபரிகாரமாக விசுறுதல், சந்தனம் பூசுதல், மாலைசூட்டுதல், தலைகோதுதல், சயனம் ஸ்நானம் சிற்றுண்டியளித்தல், இவைகளைச் செய்து அநேக தாஸிகள் விபுவான கிருஷ்ணனுக்கு (இவ்விதம்) ஊழியஞ்செய்தார்கள். (௬)

யா ஸ்வீக்ருதம் ஸ்வக்ருஹபவநேஷ்வபி ஸ்ரீப்ரஹ்மாவெ-
ருத்ரேக்ஷ்யகர்மரஜஸாம்ஶ்ருதவீக்ஷணேந ।
ஸோத்கண்டயா ஹ்ருதி பதிம் ந ச தா: கடாக்ஷை:
பூர்ணாந்தரேண நவஸாத்ருஜ்ஜ்வயேக்ஷந் ॥ ௭ ॥

நாரா க்ருஹே விஹரத: பிபத: கதாஹ்யாம்
பதேக்ஷணா ஸ்வயிதவ்ய ரதா ஹஸந்த்ய: ।
ஸோத்ராந்தராண்யபிதயாந்து தம் பஶ்யந்ஷஸ்ய
கேஶாவஹாந்யபி தஸாம்பஜஹம்ஸிதா: ॥ ॥ ௮ ॥

தாஸாம் யா தஶபுத்ராணாம் க்ருஷ்ணஸ்த்ரீணாம் புரோதிதா: ।
அஷ்டௌ மஹிஷ்யஸ்தத்புத்ராந் ப்ரத்யும்நாதீந் க்ருணாமி தே ॥ ௯ ॥

ஸஹஸ்ரைரபி விமதிதும் ந ஶேகுரிதி ॥ ௪ ॥ இத்தமிதி ॥ ஸ்மாயாவலோகஸ்ய ... ஸந்தோஷஸ்ய ... அநுராகஹாஸாவலோகநவஸங்கமலாலஸாத்யம் ... ந ஶேகுரிதி வா ॥ ௫ ॥ ப்ரத்யுத்கமேதி ॥ ப்ரத்யுத்கமாதிபிர்விபோர்தாஸ்யம் நித்யம் விதது:ரிதி ... ஸ்வயமேவ ... ஶ்லோகாநாம் ப்ரக்ஷிப்தத்வாத் ... ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ ப்ராஸங்கிகமுக்த்வா ப்ரக்ருதமாஹ ॥ தாஸாமிதி ॥ தஶதஶபுத்ராயாஸாம் க்ருஷ்ணஸ்த்ரீணாம் மத்யே அஷ்டௌ மஹிஷ்யோ யா: ப்ராகுக்தா: தத்புத்ராநிதி

கோபஸ்திரீகள் தங்கள் கிருகங்களில் லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமாக விளங்கும் கிருஷ்ணபகவானை நல்ல எண்ணத்தோடு நன்ருய்ப் பூஜித்து ஆசை நிறைந்தகண்களால் பார்த்தார்கள். முதன் முதலில் தூண்மறைவினின்று தங்கள் இஷ்டர்களான புருஷர்களைப்பார்க்கும் போது கூட இவ்விதம் வெட்கத்தோடு பார்த்ததில்லை. (௭)

கிருகங்களில் விளையாடுகிறதங்களுக்குப்பிரியமானகிருஷ்ணபகவான், கோபஸ்திரிகளின் கண்களைத் தமது கை கொண்டு மூடினர். அப்படி மூடியதும் அந்தஸ்திரிகள் அவரை (கிருஷ்ணபகவானென்று குறிப்பிடாமல்) வேறு பெயரே கூறி வந்தார்கள். அவருடைய சரீரத்தின் சம்பந்தமில்லாமற் போய்விடுமேயென்று பயந்து அப்பொழுது ஏற்பட்ட வருத்தத்தைப் போக்கக்கூடிய அவரது நாமத்தைக்கூறவில்லை. (௮)

கிருஷ்ணபகவானுடைய பத்தினிகள் பத்துப்பிள்ளைகளைப் பெற்றதாகக் கூறியுள்ளோம். பிரத்யும்னன்முதலான அந்தப் பத்துப்பிள்ளைகளையும் அஷ்டமகிஷிகள் பெற்ருர்கள். (௯)

चारुदेष्णः सुदेष्णश्च चारुदेहश्च वीर्यवान् ।
सुचारुश्चारुगुप्तश्च भद्रचारुस्तथापरः ॥ ॥௧௦॥
चारुचन्द्रो विचारुश्च चारुश्च दशमो हरेः ।
प्रद्युम्नप्रमुखा जाता रुक्मिण्यां नावमाः पितुः ॥௧௧॥
भानुः सुभानुः स्वर्भानुः प्रभानुर्भानुमांस्तथा ।
चन्द्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः ॥௧௨॥
श्रीभानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश ।
साम्बः सुमित्रः पुरुजिच्छतजिच्च सहस्रजित् ॥௧௩॥
विजयश्चित्रकेतुश्च कीर्तिमान् द्रविणः क्रतुः ।
जाम्बवत्याः सुता ह्येते साम्बाद्याः पितृसम्मताः ॥௧௪॥
भानुश्चन्द्रोऽश्वसेनश्च चित्रगुर्वेगवान् वृषः ।
आमः शङ्कुर्वसुः श्रीमान् कृतिर्नाग्नजितेः सुताः ॥௧௫॥
श्रुतः कविर्वृषो वीरः सुबाहुर्भद्र एकलः ।
शान्तिर्दर्शः पूर्णमासः कालिन्द्याः सोमकोऽवरः ॥௧௬॥

॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ साम्ब इति ॥ श्रीमानिति निर्देशः कृतेरपि विशेषणम् ॥ ௧௫ ॥
श्रुत इति ॥ भद्रो नाम एक एकलः सोमकः अवरः कनीयान्
एते कालिन्द्याः सुता इति ॥௧௬॥ प्रघोष इति ॥ [illegible] लक्ष्मणायाः
[illegible] इति ॥ [illegible] मित्रविन्दाजाः ॥ ௧௭ ॥ संग्रामजि

பிரத்யும்னன், சாருதேஷ்ணன், சுதேஷ்ணன், சாருதேவன், வீரியவனன சுசாரு, சாருகுப்தன், பத்திரசாரு சாருபத்திரன்விசாரு, சாரு என்கிற, தந்தைக்குச் சமானமான இந்தப்பத்துபிள்ளைகளையும் ருக்மிணிதேவி பெற்ருள். (௰-௧௧)

பானு, சுபானு, ஸ்வர்ப்பானு, பிரபானு, பானுமான், சந்திரபானு, பிருகத்பானு, அவிபானு, ஸ்ரீபானு, பிரதிபானு, ஆகிய இந்தப்பத்துப்பேரும் சத்தியபாமையின், புத்திரர்கள், சாம்பன், சுமித்திரன், புருஜித், சதஜித், ஸஹஸ்ரஜித், விஜயன், சித்ரகேது, கிர்த்திமான், திரவிணன், கிரது ஆகிய தகப்பனுக்குச் சமானமாகிய இப்பததுப்பிள்ளைகளும் ஜாம்பவதியின் புத்திரர்கள். (௧௨-௧௩-௧௪)

பானு, சந்திரன், அசுவசேனன், சித்ரகு, வேகவான், விருஷன், ஆமன், சங்கு, ஸ்ரீமானனவஸு, கிருதி என்னும் இப்பத்துப்பேர்களும் நாக்னிசித்தின் புத்திரர்கள். (௧௫)

சுருதன், கவி, விருஷன், வீரன், சுபாகு, பத்திரனென்ற ஏகலன், சாந்தி, தரிசன், பூர்ணமாஸன், கடைசியான சோமகள் ஆகிய இப்பதின் மரும் காளிந்தியின் புத்திரர்கள். (௧௬)

𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌗𑌃 ।
𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌓𑌜𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥௧௭॥
𑌵𑍃𑌕𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌃 ॥௧௮॥
𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌿𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍋𑌽𑌰𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌜𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮 𑌆𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌃 ॥௧௯॥
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥௨௦॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌕𑌟𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 ॥௨௧॥
𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶 ॥௨௨॥

𑌜𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌿𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌽
𑌪𑌿 𑌸𑍈𑌵 ॥ ௧௯ ॥ 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮-
𑌬𑌹𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௦ ॥ ௨௧ [illegible] ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣-
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋 𑌭
𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌵 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌦𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀

பிரகோஷன், காத்ரவான், சிம்மன், பலன், பிரபலன், ஊர்த்துவகன், மகாசக்தி, சகன், தேஜன், அபராஜிதன் இப்பத்துப்பேர்களும் இலட்சுமணையின் குமாரர்கள். (௧௭)

விருகன், அர்க்கன், அனிலன், கிருத்திரன், பஹா, அன்னன், நாதன், மகாசன், பாவனன், வன்ஹி ஆகிய இப்பதின்மரும் மித்திர விந்தையின் புத்திரர்கள். (௧௮)

சங்கராமஜித், பிருகஸேனன், சூரன், பிரஹாரணன், அரிஜித் யக்ஞன், சுபத்ரன், வாமன், ஆயு, சத்தியகன் ஆகிய இப்பத்துப்பேர்களும் சுபத்திரையின் குமாரர்கள். (௧௯)

கிருஷ்ணனுக்கு தீப்திமான் என்கிற புத்திரனும் தாமரபத்திரை என்கிற பெண்ணும் ரோகிணியினிடம் பிறந்தார்கள். (௨௦)

ஏ அரசனே! ருக்மியின் புத்திரியான ருக்மவதியினிடத்தில் பிரத்யும்னன் மகாபலவானான அனிருத்தன் என்னுமோர் புத்திரனை போஜகடம்என்னும் பட்டணத்தில் பெற்றான். (௨௧)

இவர்களுக்கு (கிருஷ்ண குமாரர்கள்) புத்திரபௌத்திரர்கள் கோடிக்கணக்காக உண்டானார்கள். இந்த கிருஷ்ண குமாரர்களுக்குப் பதினாறாயிரம் பேர்கள் தாய்மார்கள். (௨௨)

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍍𑌯𑌰𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ௨௩ ॥
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥
𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌮𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ௨௫

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌰𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥
𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌹𑌾𑌰𑍈𑌕𑌰𑌥𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿 ॥ ௨௭ ॥

𑌆𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌹𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௫ ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌰𑌤𑍍 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑍇𑌕𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌮𑍍

அரசன் வினவுகிறார்.

யுத்தத்தில் கிருஷ்ணனால் அவமானமடைந்து அவனைக்கொல்லச் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ருக்மி சத்ருவின் புத்திரனுக்குத் தன் பெண்ணை எவ்விதங்கொடுக்க நேர்ந்தான். (௨௩)

ஞானியே! சத்ருருக்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடத்திய இந்த விவாகத்தின் (விவரத்தை) எனக்குக்கூறும். (௨௪)

யோகிகள் கிட்டாததையும், ஒழிந்ததையும், நடந்துகொண்டிருப்பதையும், இந்திரியங்களுக்கெட்டாததையும் வெகு தூரத்திலுள்ளதையும் மறைக்கப்பட்டதையும் நன்றாய்ப்பார்க்கிறார்கள். (௨௫)

சுகர் கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணனால் அவமானப்பட்ட ருக்மி விரோதம் பாராட்டியவனாயினும் தன் சகோதரியின் மேலுள்ள அன்பால், அவளுடைய பிள்ளைக்குத் தன் குமாரத்தியை விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். (௨௬)

அவள், (ருக்மவதி) சுயம்வரத்தில் சரீரத்துடன் வந்த மன்மதனை (பிரத்யும்னனை) வரித்தாள். ஏகரதனான அவன் அங்கு கூடியிருந்த அரசர்களை யெல்லாம் ஜயித்து, அவளைக்கிரகித்தான். (௨௭)

ருக்மிண்யாஸ்தநயாம் ராஜந் க்ருதவர்மஸுதோ பலீ ।
உபயேமே விஶாலாக்ஷீம் கந்யாம் சாருமதீம் கில ॥ ௨௮ ॥

தௌஹித்ராயாநிருத்தாய பௌத்ரீம் ருக்ம்யாததாத்தரே: ।
ரோசநாம் பத்தவைரோபி ஸ்வஸு: ப்ரியசிகீர்ஷயா ॥
ஜாநந்நதர்மம் தத்யௌநம் ஸ்நேஹபாஶாநுபந்தந: ॥ ௨௯ ॥

தஸ்மிந்நப்யுதயே ராஜந் ருக்மிணீ ராமகேஶவௌ ।
புரம் போஜகடம் ஜக்மு: ஸாம்பப்ரத்யும்நகாதய: ॥ ௩௰ ॥

தஸ்மிந்நிவ்ருத்த உத்வாஹே கலிங்கப்ரமுகா ந்ருபா: ।
த்ருப்தாஸ்தே ருக்மிணம் ப்ரோசுர்பலமக்ஷைர்விநிர்ஜய ॥ ௩௧ ॥

அநக்ஷஜ்ஞோ ஹ்யயம் ராஜந்நபி தத்வ்யஸநம் மஹத் ।
இத்யுக்தோ பலமாஹூய தேநாக்ஷை ருக்ம்யதீவ்யத ॥ ௩௨ ॥

ஜ்யேஷ்டகந்யாவிவாஹமாஹ ॥ ருக்மிண்யா இதி ॥ ௨௮ ॥ தௌஹித்ராயேதி ॥ யௌநம் விவாஹ: தத்யௌநம் ஸம்பந்தம் ஜாநந்நபி ॥ ஸ்நே ॥ அஷ்டஷந்நம் நஹோக்த்வ அஷ்டம் ஷைவஹோஜயேதித்யாதி ஸ்நேஹவிசாராத் ॥ ஸ்நே ॥ அஸ்வத்யம் மோ கவிஷ்டம் யத்ரவ்யாபரே நக்வித்திநிஷேயாத்வத்யய: ॥ ௨௯ ॥ மோகவிர ஸாசாரணமோவக்த்ராஹ ॥ தஸ்மிந்நிதி ॥ ௩௰ ॥ ௩௧ ॥ அநக்ஷஜ்ஞ இதி ॥ அதீவ்யத் க்ரீடிதவாந் ॥ ௩௨ ॥ ௩௩ ॥ ததஇதி ॥ நிஷ்காணாம் ஸுவர்ணமுத்ராணாம்,

---

ஏ இராஜனே! விசாலாக்ஷனும் மகாபலிஷ்டனுமான கிருதவர்மாவின் குமாரன், ருக்மிணியின் பெண்ணுகிய சாருமதியை விவாகஞ் செய்துகொண்டான். (௨௮)

மிக்கவிரோதத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும் சிநேக பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட ருக்மியானவன் தர்மத்தை யறியாதவனுயினும், தன் தௌஹித்திரனும் பௌவன்பருவமு முடையவனு(பேரன்) கிய அனிருத்தனுக்குத் தன் பௌத்திரியான ரோசனையை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான். (௨௯)

ஏ அரசனே! அந்த விவாகத்திற்காக ருக்மிணிராமகிருஷ்ணர்கள் சாம்பன் பிரத்யும்னன் இவர்கள் யாவரும் போஜகடம் என்னும் பட்டணத்துக்குச் சென்ருர்கள். (௩௰)

அந்தக் கலியாணம் நடந்தேறியபின் கர்வங்கொண்ட காளிங்கன் முதலிய அரசர்கள் "சொக்காட்டான் ஆடி பலராமனை ஜயித்துவிடு" என்று ருக்மியினிடம் சொன்னர்கள். (௩௧)

ஏ அரசனே! பலராமருக்குச் சொக்கட்டான் ஆடத் தெரியாமலிருப்பது பெரியவிபஸனம் என்று சொன்னர்கள். ருக்மீ என்பவன் பலராமனைக்கூப்பிட்டு அவரோடு சொக்கட்டான் ஆடினன். (௩௨)

𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍍𑌯𑌜𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑌦𑍍𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥௩௩॥

𑌤𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌲𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑌃 ।
𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌕𑍈𑌤𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥௩௪॥

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 ।
𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌲𑌹𑌮𑌾𑌦𑌦𑍇 ॥௩௫॥

𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌛𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௬॥

𑌤𑌦𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌬𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌲𑌹𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌷𑌾 ॥௩௭॥

𑌤𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥௩௮॥

𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍈𑌤𑌵𑌂 𑌕𑌪𑌟𑌮𑍍 ॥௩௪॥ 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌂 𑌦𑌶 𑌕𑍋𑌟𑍀𑌃। 𑌗𑍍𑌲𑌹𑌂 𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌆𑌦𑌦𑍇 ॥௩௫॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌛𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿

அப்போது பலராமர் நூறுயிரம் பதினுயிரம் என்று பந்தயம் வைத்தார். அதை ருக்மி ஜயித்துவிட்டான். அது கண்ட காளிங்கன் பற்களைக்காட்டிக் கொண்டு பலராமரை மிகவும் பரிஹாஸம் செய்தான். அதைப் பலராமர் ஸஹிக்க வில்லை. (௩௩)

பிறகு ருக்மி லக்ஷத்தைப்பந்தயமாக வைத்தான். அதைப் பலராமர் ஜயித்து விட்டார். கபடங்கொண்ட ருக்மி நான் ஜயித்தேன் என்றான். (௩௪)

பூர்ணிமையில் சமுத்திரங்கலங்குவதுபோலக் கோபத்தால் கலக்கமடைந்த பலராமர், சாதாரணமாகவே சிவந்த கண்களையுடையவரானாலும், அதிக கோபத்துடன் பத்துக்கோடிகளைப் பந்தயம் வைத்தார். (௩௫)

அதையும் பலராமரே தர்மமாய் ஜயித்தார். கபடங்கொண்ட ருக்மி இப்பொழுதும் நான் ஜயித்தேன்; இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் சொல்லட்டும் என்றான். (௩௬)

அப்போது ஆகாசவாணி "பலராமரே தர்மமாய்ப் பந்தயத்தை ஜயித்தார். ருக்மி வீணாகப் பொய் சொல்லுகிறான்" என்று சொல்லிற்று. (௩௭)

விதர்ப்பதேசத்தரசன் புத்திரனாகிய ருக்மி அதை லக்ஷியஞ் செய்யாமல் துஷ்ட ராஜகுமாரர்களுடைய ஏவுதலினால் காலகதிக்கு ஒத்துப் பலராமரை மிகவும் பரிஹாஸமாய்ப்பேசினான். (௩௮)

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥௩௯॥
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍈𑌵𑌮𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌮𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 ॥௪௦॥
𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌪𑌦𑍇 ।
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ॥௪௧॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௪௨॥
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌬𑌲𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌭𑌙𑍍𑌗𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ॥௪௩॥

𑌤𑍋𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍀𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ ௩௮ ॥ ௩௯ ॥ 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍃𑌮𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌂𑌸𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௪௦ ॥ ௪௧ ॥ 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇

காட்டில் ஸஞ்சரிக்கும் இடையர்களாகிய உங்களுக்குச் சொக்கட்டான் ஆடத்தெரியாது. ராஜர்கள் தான் சொக்கட்டான் ஆடுவதிலும் பாணம் விடுவதிலும் சமர்த்தர்கள். உங்களைப்போன்றவர்களுக்கு ஒன்றுந்தெரியாது என்றான். (௩௯)

ருக்மி இவ்விதம் நிந்திப்பதையும் அரசர்கள் பரிஹாஸம் செய்வதையும் சகிக்கமுடியாமல், பலராமர், கோபங்கொண்டு பரிகம் என்ற ஆயுதத்தை எடுத்துச்சுழற்றி அந்தமங்கள (ராஜ) சபையில் ருக்மியை யடித்துக்கொன்றார். (௪௦)

உடனே கலிங்கராஜனையும் அவன் பத்தடி செல்வதற்குள் அதிகக் கோபத்துடன், பிடித்து அவன் காட்டிக்கொண்டு சிரித்த பற்களை யடித்து உடைத்துவிட்டார். (௪௧)

பலராமருடைய பரிகம் என்ற ஆயுதத்தால், கை வேறு தலை வேறு துடை வேறாகத் துண்டிக்கப்பட்ட மற்ற அரசர்கள் மிகவும் தொந்தரவடைந்து தங்கள் தேகமெல்லாம் இரத்தம் பெருகுவதைக்கண்டு பயந்து ஓடி விட்டார்கள். (௪௨)

ஏ ராஜனே! ருக்மி என்ற தமது மைத்துனன் கொலையுண்டதையறிந்து பகவான், ருக்மிணி பலராமர் இவர்களுடைய சிநேகத்திற்குக் குறைவு வந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால், அதனை நல்லதென்றாவது கெட்டதென்றாவது சொல்லவில்லை. (௪௩)

ததோ நிருத்தம் ஸஹ ஸூர்யயா வரம்
ரதம் ஸமாரோப்ய யயு: குசஸ்தலீம்।
ராமாதயோ போஜகடாத் ஸுமங்கலா
ஸித்தாகிலார்தா மதுஸூதநாஶ்ரயா ॥௪௰॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தசமஸ்கந்தே

ஏகஷஷ்டிதமோऽத்யாய:

ஶாகே ॥௪௰॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம்

ஏகஷஷ்டிதமோऽத்யாய வ்யாக்யா

மதுஸூதனரை ஆச்ரயித்துக்கொண்டிருந்த பலராமர் முதலானவர்கள் தங்களுடைய சகல இஷ்டங்களும் நிறைவேறியாதாகச் (சந்தோஷங்கொண்டு) போஜகடம் என்னுமிடத்திலிருந்து புதிதாய் விவாகம் நடந்த பெண்ணுடன் அநிருத்தனையும் இரதத்தில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு குசஸ்தலீ என்னுமிடத்திற்குச் சென்றார்கள். (௪௰)

61-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ த்விஷஷ்டிதமோத்யாயப்ராரம்ப: ॥

॥ராஜா॥

பாணஸ்யோஷா ச தநயாநிருத்தோ யதூத்தம:।
யதோபயேமே யுத்தம் ச ஹரிஶங்கரயோர்மஹத் ॥க॥
தத்ராஹ ஶ்ருதிமிதி யத் ஸர்வம் ஸமாக்யாதுமர்ஹஸி।
பாண: புத்ரஶதஜ்யேஷ்டோ பலேராஸீந்மஹாத்மந: ॥உ॥

ஸ்ரீஶுக:॥

மேதிந்யதாயி ஹரயே யேந தஸ்யௌரஸஸ்ஸுத:।
ஶோணிதாக்யே புரேऽவாத்ஸீத் ஸத்யஸந்தோ த்ருடவ்ரத: ॥ங॥
தஸ்யாமரா: ப்ரஸாதேந ஶம்போராஸந் ஹி கிங்கரா:।
ஸஹஸ்ரபாஹுர்வாத்யேந தாண்டவே தோஷயந்ம்ருடம் ॥ச॥
பகவாந் ஸர்வபூதேஶ: ஶரண்யோ பக்தவத்ஸல:।
வரேண சந்தயாமாஸ ஸ தம் வவ்ரே புராதிபம் ॥ரு॥

ஶ்லோ॥ த்வியுக்ஷஷ்டிதமே ப்ரோக்தம் அநிருத்தஸ்ய ரோதநம்।
கந்யாவரோதநஸ்ய பாணேந பத்தஸ்ய பந்தநா॥ச॥

62-வது அத்தியாயம்.

இராஜன் வினவுகிறன்.

யதுவம்சத்தாருக்குள் சிரேஷ்டனுன அனிருத்தன் பாணனுடைய பெண்ணுன உஷையென்பவளை எவ்விதம் விவாகம் செய்தான்? அப்போது சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் பெரிய யுத்தம் எவ்விதம் நேர்ந்தது? இவைகளெல்லா வற்றையும் தாங்கள் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். (க)

சுகர்கூறுகிறர்.

மஹாவிஷ்ணுவுக்குப் பூமியைக்கொடுத்த மஹாத்மாவான பலி என்பவனுக்குப் பிறந்த 100 பிள்ளைகளுக்குள் சிரேஷ்டனுன பாணனென்கிற பிள்ளையானவன் ஸத்யமான பிரதிக்ஞையையுடையவனுகவும் விருத சீலனுகவுமிருந்து சோணிதமென்ற பட்டணத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தான். (உ)

பரமசிவனுடைய அனுக்கிரகத்தால் தேவர்களும் அவனுக்கு வேலைக்காரர்களாயிருந்தார்கள். (ங)

பரமசிவன் தாண்டவம் ஆடும்பொழுது பாணன் ஆயிரம் கைகளால் வாத்தியம் வாசித்துக்கொண்டு அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தினன். (ச)

எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நியந்தாவாயும் சரணமென்றடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவராயும் பக்தர்களிடத்தில்பிரியமுள்ளவராயும் இருக்கிற பகவான் அவன் மனதிற்கிஷ்டமான வரங்களைக்கேட்கும்படி சொன்னர். (ரு)

𑌸 𑌏𑌕𑌦𑌾𑌹 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑌾𑌮𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌦𑍋𑌃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥
𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍇 ॥ ॥௧௦॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌧𑍀𑌃 ॥ ॥௧௧॥

௧ ॥ ௪ ॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌗𑌾 ॥ ௫ । ௬ ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑌃 𑌸𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌮𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌰𑍁𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 ॥ ௭ ॥ ௮ ॥ 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇𑌤𑍌 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍

அவன் தனது பக்கத்திலேயேயிருந்துகொண்டிருந்த பரமசிவனைப்பார்த்து அவரது திருவடிக் கமலங்களைக், கிரீடம் தரித்த தனது சிரஸால் வணங்கிக் கொண்டே கர்வத்தால் ஒரு வார்த்தை சொன்னான். (௬)

ஏ மஹாதேவ! உலகங்களுக்கெல்லாம் குருவாயும் ரக்ஷகராயும் மனோரதங்கள் நிறைவேறப்பெறுதவர்களுக்கு அவர்களுடைய இஷ்டத்தைக் கொடுக்கிற கற்பகவிருக்ஷமாயுமிருக்கிற உம்மை நான் வணங்குகின்றேன். (எ)

நீர் கொடுத்த ஆயிரம் கைகளும் எனக்குப்பாரமாகவே ஆகிவிட்டன (எனெனின்றால்) இம்மூன்று உலகங்களிலும் உம்மைத் தவிர எனக்குச்சமமாயிருந்து சண்டைபோடுகிறவன் ஒருவனும் கிடைப்பதேயில்லை. (அ)

ஆதியில் உண்டானவரே! சண்டையிடவேண்டுமென்று ஆசையுள்ள நான் தினவுள்ள எனது கைகளால் திக்கஜங்களையும் மலைகளையும் பொடி பண்ணிக் கொண்டு வந்தேன். அவைகளும் என்னிடம் பயந்து ஓடிப்போய் விட்டன. (௯)

இதைக்கேட்டதும் பகவான் சினமடைந்து “உனது கொடி எப்போது ஒடிந்து போகிறதோ அப்போது உன் கொழுப்பை யடக்கக்கூடிய வீரன் உண்டாவான். அவன் எனக்குச்சமமானவனாகவிருப்பன். அவனோடு உனக்குச் சண்டையுண்டாகக்கடவது” என்றார். (௧௦)

கெட்டபுத்தியுள்ள பாணன் பகவான் சொன்னஇந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷப்பட்டு வீடு வந்து சேர்ந்து தனது வீரியத்தை நாசஞ்செய்யக்கூடிய கட்டளை எப்போது நிறை வேறும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். (௧௧)

தஸ்யோஷா நாம துஹிதா ஸ்வப்நே ப்ராத்யும்நிநா ரதிம் ।
கந்யாலபத காந்தேந ப்ராகத்ருஷ்டஶ்ருதேந ஸா ॥ ॥கஉ॥
ஸா தத்ர தமபஶ்யந்தீ க்வாஸி காந்தேதி வாதிநீ ।
ஸகீநாம் மத்ய உத்தஸ்தௌ விஹ்வலா வ்ரீடிதா ப்ருஶம் ॥ ॥கங॥
பாணஸ்ய மந்த்ரீ கும்பாண்டஶ்சித்ரலேகா ச தத்ஸுதா ।
ஸக்யப்ருச்சத்ஸகீமூஷாம் கௌதூஹலஸமந்விதா ॥ ॥கச॥
கம் த்வம் ம்ருகயஸே ஸுப்ரு கீத்ருஶஸ்தே மநோரத: ।
ஹஸ்தக்ராஹம் ந தேऽத்யாபி ராஜபுத்ர்யுபலக்ஷயே ॥ ॥கரு॥

உஷோவாச.

த்ருஷ்ட: கஶ்சிந்நர: ஸ்வப்நே ஶ்யாம: கமலலோசந: ।
பீதவாஸா ப்ருஹத்பாஹுர்யோஷிதாம் ஹ்ருதயங்கம: ॥ ॥கசு॥
தமஹம் ம்ருகயே காந்தம் பாயயித்வாதரம் மது ।
க்வாபி யாத: ஸ்ப்ருஹயதீம் க்ஷிப்த்வா மாம் வ்ருஜிநார்ணவே ॥ ॥கஎ॥

வர்ணயதி தஸ்யாம் தசம்யாம் ॥க॥ க0 ॥ இதீதி ॥ ஸ்வீயமுநஸாநம் நா
மநா கேசாந்தாநாம் ப்ரதீக்ஷமாண: ॥கக॥ ஸ்ரீபகவதாஷிஷ்டம் ஸம்க்ராமே
ப்ரஸாதமாஹ ॥ தஸ்யேதி ॥ ப்ராத்யும்நிநா அநிருத்தேந தத்ராவிஸ்வ
ப்நே ॥கஉ॥ ஸேதி ॥ தாம் காந்தம் அபஶ்யந்தீ ஸா உத்தஸ்தௌ ॥கங॥ தத:
கிம் வ்ருத்தம் தத்ராஹ ॥ பாணஸ்யேதி ॥கச॥ காந்தமிதி ॥ ஹஸ்தக்ராஹம் ஹஸ்தக்ரா

உஷா என்ற அவனுடைய பெண் எப்பொழுதும் பார்த்திராததும் கேட்டிராததுமான அழகுள்ள (ப்ரத்யும்னன்பிள்ளையான) அனிருத்தனேடு ஒரு நாள் ராத்திரி சுகத்தையடைந்து கொண்டிருந்ததாய் ஸ்வப்னங் கண்டாள். (கஉ)

(விழித்த) பிறகு அவள் அங்கே அவனைப்பார்க்காததால், ஏ காந்தா! என்று சொல்லிக்கொண்டு தோழிகளின் மத்தியிலிருந்து மிகவும் வெட்கத்தோடும் தொடரவோடும் எழுந்திருந்தாள். (கங)

பாணனுடைய மந்திரியான கும்பாண்டன் என்பவனுடைய பெண்ணும் இவளுக்கு (உஷை) ஸகியுமான சித்திரலேகை என்பவள் இப்பொழுது மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு அவளைப்பார்த்து, அழகிய பெண்ணே! காந்தனைத் தேடுகிறாய்? உனது இஷ்டம் எவ்விதமானது ஏ ராஜபுத்திரி! உனது கையைப் பிடிக்கிற பர்த்தாவை இன்னும் பார்க்கவில்லையே என்று கேட்டாள்கள். (கச-கரு)

உஷா சொல்லுகிருள்.

கறுப்புவர்ணம் தாமரைப்பூப்போன்ற கண்கள் பீதாம்பர உடை பெரிய கைகள், ஸ்திரிகளின் மனதைக்கவரும்படியான அழகு இவைகளோடு கூடிய ஒரு புருஷனை நான் ஸ்வப்னத்தில் கண்டேன். (கசு)

அப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனை நான் தேடுகிறேன். அவர் அதரபானம் செய்யும்படி செய்து பின்னும் ஆவலுள்ள என்னை துக்கஸாகரத்தில் முழுகும்படி செய்து விட்டு எங்கேயோபோய் விட்டார். (கஎ)

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑍇𑌖𑍋𑌵𑌾𑌚.

𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶॥ ।௧௮।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌲𑌿𑌖𑌤𑍍॥ ।௧௯।
𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌰𑌮𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌖𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾॥ ॥௨௦॥
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌷𑌾𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇॥ ॥௨௧॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀।
𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ॥௨௨॥

𑌰𑌂 ॥௧௫॥௧௮॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾𑌽𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌲𑌿𑌖𑌤𑍍 ।௧௯। 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 ॥௨௦॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌷𑌾 𑌅𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥௨௧॥௨௨॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍍𑌰𑍂𑌤𑌿॥𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌨𑍀

சித்திரலேகை சொல்லுகிருள்.

எந்தப் புருஷன் உனது மனதை யபகரித்தானே அவனை நீ சொல்லுவாயாகில், கூடுமானல் மூன்று லோகங்களிலும் அவனைத்தேடிக்கொண்டு வருகிறேன். அதனுல் உனது மனவருத்தத்தையும் போக்கடிக்கின்றேன் என்றாள்.

இவ்விதம் சொல்லித் தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் ஸித்தர்கள் சாரணர்கள் பன்னகர்கள் அசுரர்கள் வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் மனிதர்கள் இவர்களுருவத்தை உள்ளபடியே எழுதினுள். (௧௯)

அவள் மனிதர்களுக்குள் விருஷ்ணி தேசத்தரசர்களையும் சூரனை ஆனகதுந்துபியையும் பலராமன் கிருஷ்ணன் இவர்களையும் எழுதினுள். அப்போது எழுதப்பட்ட பிரத்யும்னனைப்பார்த்து உஷை வெட்கத்தை யடைந்தாள். (௨௦)

ஏ அரசனே! பிறகு அனிருத்தனை யெழுதியவுடன் உஷைபானவள் தலையைக்குனிந்து கொண்டிருந்தாள். பிறகு சிரித்துக்கொண்டு இவன் தான் அவன், இவன் தான் அவன் என்று சொன்னுள். (௨௧)

யோகினியான சித்திரலேகை யானவள் அவன் கிருஷ்ணபகவானுடைய பிள்ளையின் பிள்ளை யென்று தெரிந்துகொண்டு இந்த இடத்தைவிட்டுக் கிருஷ்ண பகவான் பரிபாலனம் பண்ணிவரும் துவாரகைக்குச் சென்றுள். (௨௨)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ௨௩ ॥

𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 ॥ ௨௪ ॥

𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑌾𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌗𑍂𑌢𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 ।
𑌨𑌾𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌉𑌷𑌯𑌾𑌽𑌪𑌹𑍃𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌵𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍈𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌸𑌾 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௨௪ ॥ 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑍍𑌰𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 ॥ ௨௫ ॥ 𑌗𑍂𑌢 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌨𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑍇 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௨௭ ॥

அவ்விடத்தில் நல்ல கட்டிலில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த அனிருத்தனைத் தனது யோகசக்தியால் தூக்கிக்கொண்டு சோணிதபுரம் வந்து தனது தோழிக்குக்காண்பித்தாள். (உங)

உஷையும் அழகிய புருஷனான அவனைப்பார்த்து மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து எந்தப்புருஷர்களும், பிரவேசிக்கமுடியாத தனது கிருகத்தில் அனிருத்தனோடு சுகித்துக்கொண்டிருந்தாள். (உச)

மேன்மேலும் பிரியத்தையுண்டாக்கும் அன்பினையுடைய உஷையான வள் விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களாலும் புஷ்பம் சந்தனம் தூபம் தீபம் ஆஸனம் முதலியவைகளாலும் பானம் போஜனம் பக்ஷணம் முதலியவைகளாலும் நல்ல வார்த்தைகளாலும் நன்றாய் உபசரித்தனள். அதனால் அனிருத்தன் மெய்மறந்து கன்னிகையின் அந்தப் புரத்திற்கு வந்து வெகு நாளாயும் தான் இருக்குமிடத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேயில்லை. (உரு-உசு)

இவ்விதம் யதுவீரனான அனிருத்தனோடு கூடியிருந்ததினால் காந்திகுறைந்திருக்கிற உஷையினிடத்தில் மறைக்கமுடியாத சில காரணங்களை வேலைக்காரர்கள்கண்டு "ஏ ராஜனே! கன்னிகையான உமது பெண்ணிடம் குலத்தைக்கெடுக்கக்கூடிய சில சேஷ்டைகளை நாங்கள் காண்கிறோம்" என்று தெரிவித்தார்கள். (உஎ-உஅ)

ஸதாவாயிபிரஸ்மாபிர்குப்தாயாஶ்ச க்ருஹே ஹ்யஹோ।
கந்யாயா தூஷணம் பும்பிர்து:ப்ரேக்ஷ்யாயா ந வித்மஹே [௨௯]

தத: ப்ரவ்யதிதோ பாணோ துர்மநா: ஶ்ருததூஷண:।
ஜகாம கந்யகாகாரம் ப்ராப்தோ(அ)பஶ்யச்ச தமாத்மஜாம்। [௩௦]

காமாத்ஜாதம் மஹாவீர்யம் நகஸந்நிபம்
ஶ்யாமம் பிஶங்காம்பரஸம்பத்ஜேக்ஷணம்।
வ்யூஹத்வஜம் கம்பநகுண்டலஶ்ரிஷா
ஸ்மிதாவலோகேந ச ஶோபிதாநநம்। [௩௧]

தீவ்யந்தமக்ஷை: ப்ரியயா(அ)நிந்த்யயா
ஸர்வஸம்பத்ஸம்பந்நகாந்தஶ்ரிஜம்।
வாஸந்திகாயா நவமல்லிகாஶ்ரிதாம்
தஸ்யா ஸ்தநாலேபவிபூஷிதம் ஸ்திதம்॥ [௩௨]

ஸ்படாஜதி॥ விசேஷிதம்விராஜாசரணம் ॥ ௨௮ ॥ ஸதாவாயிபிரிதி॥ ஸதா
வாயிபி: ஸவாய: ஸகலஸமயம் ஆகோஷோவா தத்ருஷிதை: பாலம்
தமேவ தூஷா ப்ரேக்ஷ்யா ஸதீ யஸ்யா: தஸ்யா: பும்பிர்தூஷணம்
ஜாதோவேதி நஜாநீம இதி ॥ ௨௯ ॥ ௩௦ ॥ காமாத்ஜாதமிதி ॥ காமஸ்ய
த்ரோணோஜஹாஜ்ஜாதம் ॥ ௩௧ ॥ தீவ்யந்தமிதி॥ ஸுஸிந்தூரயா ஸகலபோகயோக்யயா

அவ்விடத்தை விட்டு விலகாமலிருந்து எங்களால் பாதுகாக்கப்படும் கிருகத்தின்கண் புருஷர் ஒருவராலேயும் பார்க்கமுடியாதபடியிருந்து வரும் பெண்ணுக்கு இந்தத் தூஷணச்சொல் எவ்விதம் வந்ததென்று எங்களுக்கே தெரியவில்லை என்றார்கள். (௨௯)

இப்படித்தன் பெண்ணின் துஷ்ட நடத்தையைக்கேட்டு மனவருத்தமடைந்த பாணன் வெகு வேகமாய்ப் பெண்ணின் அறைக்குச்சென்று அவ்விடத்தில் யது சிரேஷ்டனான அனிருத்தனைப்பார்த்தான். (௩௦)

மன்மதனுக்குப் பிறந்தவனும் உலகத்தில் எல்லாரினும் மேம்பட்ட அழகுள்ளவனும் கறுப்புவர்ணமுள்ளவனும் பீதாம்பரதாரியாயும் தாமரைப் பூப்போன்ற நேத்திரங்களையுடையவனும் குண்டலங்கள் முன்மயிர் இவைகளின் காந்தியாலும் மந்தஹாஸத்துடன் கூடிய பார்வையாலும் விளங்கும் முகத்தையுடையவனும் ஸகலமங்களங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பிரியையோடு சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டு அவளுடைய சரீரசம்பந்தத்தால் ஸ்தனகுங்குமம் படிந்த வசந்த கால மல்லிகை மலரால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை பூண்டு அவளுக்கெதிரில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் அனிருத்தனைப்பார்த்து, பாணன் ஆச்சரியமடைந்தான். (௩௧-௩௨)

𑌸 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿
𑌭𑌟𑍈𑌰𑌨𑍀𑌕𑍈𑌰𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 |
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑍋 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 || ||௩௩||
𑌜𑌿𑌘𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌃
𑌶𑍁𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑍋𑌽𑌹𑌨𑌤𑍍 |
𑌤𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍋𑌰𑍁𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 || ||௩௪||
𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋 𑌬𑌲𑍀
𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌹 |
𑌊𑌷𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌰𑍌𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍 || ||௩௫||

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌃 ||௩௨|| 𑌸 𑌇𑌤𑌿 | 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 ||௩௩||௩௪|| 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌅𑌵𑌶𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 ||௩௫|| 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஆயுதங்களைத்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் சூழ ஆயிரம் புஜங்களுடன் வந்தபாணனைப்பார்த்து மாதவன் (அனிருத்தன்) முரு என்ற லோஹ விசேஷத்தால் செய்யப்பட்ட பரிகாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, கொல்லவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தண்டாயுதத்துடன் வந்த யமன்போல் நின்றான். (௩௩)

பிடிக்கவேண்டுமென்ற இச்சையால், நாலு பக்கமும் ஓடுகிற அவர்களை பன்றிக்கூட்டத்தின் தலைமைப் பன்றி தங்களைப் பிடிக்க வரும் வேட்டை நாய்களை பிடிப்பது போலப் பிடித்து அனிருத்தன் கொன்று விட்டான். கொல்லப்படுகிற அவர்கள் தலை கால் கை இவைகளை யிழந்தவர்களாய் வீட்டிலிருந்து வெளியிலே ஓடிப்போய்விட்டார்கள். (௩௪)

பலியின் பிள்ளையாகிய புஜபலமுள்ள பாணன் தன் சைன்னியங்களை யடிக்கிற அனிருத்தனை நாகபாசத்தால் கட்டிவிட்டான். உஷை இப்பொழுது சோகமும் பயமும் அடைந்து மிகவும் சக்தியற்றுப்போய் கண்களினின்று நீர் பெருக அழுதாள். (௩௫)

62-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃.

𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑍁𑌰𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌰𑍁𑌧𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑌨𑌗𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌣𑌪𑌾𑌦𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑍇 ॥
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌾𑌣𑌬𑌾𑌹𑍂𑌞𑍍𑌛𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌹𑍇𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌣𑌪𑌾𑌦𑌵𑌸𑌾𑌯𑌞𑍍𑌚𑍇 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥

௧ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍌𑌧𑌕𑌵𑌾𑌟𑌾𑌵𑌃 । 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌣𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌤

63-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிரு்ர்.

ஏ பாரத! அனிருத்தனைப்பார்க்காமல் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அவர் பந்துக்களுக்கு மழை காலமான நான்கு மாதங்களும் சென்றன. (௧

கிருஷ்ணனால் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிற விருஷ்ணிகள் அனிருத்தன் கட்டுப்பட்டானென்பதை நாரதரால் கேள்விப்பட்டு மிகவும் வருத்தத்துடன் சோணிதபுரம் சென்ருர்கள். (௨)

பிரத்யும்னன் யுயுதானன் கதன் ஸாம்பன் ஸாரணன், பலராமன் கிருஷ்ண பகவான், இவர்களை யனுசரித்துக்கொண்டிருந்த நந்தன் உபநந்தன் பத்ரன் முதலியவர்களும் பன்னிரண்டு அக்ஷௌஹிணீஸேனையோடு சென்று பாணனுடைய நகரத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் முற்றுக்கைபோட்டுக்கொண்டார்கள். (௩–௪)

भज्यमानपुरोद्यानप्राकाराट्टालगोपुरम्।
प्रेक्षमाणो रुषाविष्टस्तुल्यसैन्योऽभिनिर्ययौ ॥५॥

बाणार्थे भगवान् रुद्रः ससुतैः प्रमथैर्वृतः।
आरुह्य नन्दिवृषभं युयुधे रामकृष्णयोः ॥६॥

आसीत्सुतुमुलं युद्धमद्भुतं लोमहर्षणम्।
कृष्णशङ्करयो राजन् प्रद्युम्नगुहयोरपि ॥७॥

कुम्भाण्डकूपकर्णाभ्यां बलेन सह संयुगः।
साम्बस्य बाणपुत्रेण बाणेन सह सात्यकेः ॥८॥

ब्रह्मादयः सुराधीशा मुनयः सिद्धचारणाः।
गन्धर्वाप्सरसो यक्षा विमानैर्द्रष्टुमागमन् ॥९॥

शङ्करानुचराञ्छौरिर्भूतप्रमथगुह्यकान्।
डाकिनीर्यातुधानांश्च वेतालान्सविनायकान् ॥१०॥

सं॰श्चः तत्सुतैः प्रमथगणैः रामकृष्णाभ्यां युयुधे ॥ ६ ॥
॥ १२ ॥ श्रुत्वास्त्राण्यवाह ॥ ब्रह्मास्त्रवैष्णवकि ॥ नैजं नारायणास्त्रं

நாசம் செய்யப்படுகிற தன் பட்டணத்திலுள்ள உத்தியான வனங்களேயும் பிராகாரங்களேயும் கோட்டை கொத்தளங்களேயும் கோபுரங்களேயும் பார்த்த பாணன் அதிகக் கோபங்கொண்டு அவர்களுக்குச் சமமான சேனேயுடன் வெளியிற்புறப்பட்டான். (௫)

பகவத்ஸ்வரூபமான பரமசிவன் தமது பிள்ளேகளும் பிரமத கணங்களும் சூழ விருஷபத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டு பாணனுக்காக வந்து பலராமன் கிருஷ்ணன் இவர்களோடு சண்டை செய்தார். (௬)

கிருஷ்ணபகவான் பரமசிவனேடும் பிரத்யும்னன் அவர் குமாரரோடும் மிகவும் நெருக்கமாயும் ஆச்சரியமாயும் மயிர்க்குச் செறியும்படிக்கும் பெருஞ் சண்டை செய்தார்கள். (௭)

கும்பாண்டன் கூபகர்ணனேடும் ஸாம்பன் பாணனது பிள்ளேயோடும் ஸாத்யகி பாணனேடும் பயங்கரமான சண்டை செய்தார்கள். (௮)

பிர்ம்மா முதலான தேவசிரேஷ்டர்களும் முனிகளும் ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்களும் யக்ஷர்களும் யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்கு விமானங்களில் வந்திருந்தார்கள். (௯)

கிருஷ்ணபகவான் சங்கரரின்வேலேக்காரரான பூதம் பிரேதம் பிசாசம் இவைகளேயும் குஹ்யகர்களோடு கூடின டாகினீராக்ஷஸர்கள், விநாயகர்களோடுகூடின வேதாளம் இவைகளேயும்:— (௰)

பூ₄தமாத்ருபிஶாசாம்ஶ்ச கூஷ்மாண்டா₃ன் ப்₃ரஹ்மராக்ஷஸான்।
அந்யாம்ஶ்சாந்யான் தீக்ஷ்ணாக்₃ரை: ஶரை: ஶார்ங்க₃த₄நுஶ்ச்யுதை: ॥௧௧॥

வ்ருஷத்₄வஜோऽபி க்ருஷ்ணாய ச விநாஸ்த்ராணி ஶார்ங்கி₃ணே।
க்ருஷ்ணோऽஸ்த்ரை: ஶமயாமாஸ ஶார்ங்க₃பாணிரவிஸ்மித: ॥௧௨॥

ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரஸ்ய ச ப்₃ரஹ்மாஸ்த்ரம் வாயவ்யஸ்ய ச பார்வதம்।
ஆக்₃நேயஸ்ய ச பார்ஜந்யம் நைஜம் பாஶுபதஸ்ய ச ॥௧௩॥

மோஹயித்வா து கி₃ரிஶம் ஜ்ரும்ப₄ணாஸ்த்ரேண ஜ்ரும்பி₄தம்।
பா₃ணஸ்ய ப்ருதநாம் ஶௌரிர்ஜகா₄நாஸிக₃தே₃ஷுபி₄: ॥௧௪॥

ஸ்கந்த₃: ப்ரத்₃யும்நபா₃ணௌகை₄ரர்த்₃யமாந: ஸமந்தத:।
அஸ்ருக்₃விமுஞ்சந்கா₃த்ரேப்₄ய: ஶிகி₂நாபாக்ரமத்₃ரணாத் ॥௧௫॥

கும்பா₄ண்ட₃: கூபகர்ணஶ்ச பேததுர்முஸலாஹதௌ।
து₃த்₃ருவுஸ்தத₃நீகாநி ஹதநாதா₂நி ஸர்வத: ॥௧௬॥

௧௩॥௧௪॥ ஶிகி₂நா மயூரேண வாஹநேந॥௧௫॥ தயோரநீகாநி। ஸைந்ய

பூதம் மாதா பிசாசு இவைகளையும் கூச்மாண்டர்களையும் பிர்ம்ம ராக்ஷஸர்களையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள எல்லோரையும்சார்ங்கம்என்னும் தனுஸிலிருந்து வெளிப்பட்ட கூரான பாணங்களால் அடித்தார். (௧௧)

சிவனும் விஷ்ணுவின்மேல் வெவ்வேறு விதமான பாணங்களைப்போட்டார். கிருஷ்ணன் மெத்த ஆச்சரியத்தோடு பிரதி அஸ்திரங்களால் அவைகளைத்தடுத்துவிட்டார். (௧௨)

விஷ்ணுவானவர் பிரம்மாஸ்திரத்திற்கு பிரும்மாஸ்திரத்தையும் வாயுவாஸ்திரத்திற்கு பருவதாஸ்திரத்தையும் ஆக்னேயாஸ்திரத்திற்கு பர்ஜன்யாஸ்திரத்தையும் பாசுபதாஸ்திரத்திற்கு நாராயணாஸ்திரத்தையும் போட்டுப்பரமசிவனை, தூக்கம் வரக்கூடிய ஜிரும்பணாஸ்திரத்தால் தூங்கும்படி மயக்கிவிட்டு பாணனுடைய சைன்னியங்களை நாசம் செய்து விட்டார். (௧௩-௧௪)

பிரத்யும்னன் சுப்பிரமண்யரை நான்குபக்கங்களிலும் தனது கூட்டங்கூட்டமான பாணங்களால் தேகத்திலிருந்து இரத்தம் பெருகும்படி அடித்தான். அவர் உடனே மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு யுத்த பூமியிலிருந்து ஓடிப்போய் விட்டார். (௧௫)

கும்பாண்டனும் கூபகர்ணனும் உலக்கையினால் அடிக்கப்பட்டு கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். அவர்களின் சேனைகள் தங்கள் தலைவர்களை யிழந்து நாலு பக்கங்களிலும் ஓடின. (௧௬)

𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑍀 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌮𑍍। ॥௧௭॥
𑌧𑌨𑍂𑌂𑌷𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌬𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌶𑌰𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌰𑌣𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃॥ ॥௧௮॥
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑌨𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃।
𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌮𑌪𑍂𑌰𑌯𑌤𑍍॥ ॥௧௯॥
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌕𑍍𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥ ॥௨௦॥
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃।
𑌬𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌥𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍॥ ॥௨௧॥
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑍇 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌤 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶॥ ॥௨௨॥

𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿॥௧௯॥௨௦॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿॥௨௧॥ 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௨௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑍀𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌃॥௨௩॥ 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯𑍇 ॥௨௪॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯

தனது சேனை சிதறிப்போவதைப்பார்த்த பாணன் சிறிதும் சகிக்காமல் யுத்தகளத்தில் ஸாத்பகியைவிட்டுவிட்டு இரதத்தோடுகூட கிருஷ்ணனை யெதிர்த்துச்சென்றான். (கஎ)

யுத்தசமர்த்தனான பாணன் ஏககாலத்தில் ஐந்நூறுவிற்களை யிழுத்து ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டிரண்டு பாணங்களைத்தொடுத்தான். (கஅ)

கிருஷ்ணபகவான் அந்த விற்களை ஒரேகாலத்தில் ஒடித்துவிட்டார். ஸாரதியையும் இரதத்தையும் குதிரைகளையும் கொன்றுவிட்டுச் சங்கத்தொனியை முழக்கினான். (க௯)

கோடரை என்ற அவனுடைய (பாணனுடைய) தாயார் தன் பிள்ளையின் உயிரைக் காப்பதற்கெண்ணங்கொண்டு தலைவிரிகோலமாய்த் துணியில்லாமல் கிருஷ்ணனுடைய எதிரில் நின்றாள். (உ0)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் துணியில்லாமல் தன்னெதிரில் நின்ற அவளைப்பார்க்காமல் தலைகுனிந்துகொண்டார். அதற்குள் இரதமும்விற்களும் ஒடிந்துபோகவே பாணன் தன் பட்டணத்திற்குள் ஓடிப்போய் விட்டான். (உக)

பூதகணங்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்டவுடன் மஹாதேவரின் ஏவலால் பயங்கரமான ரூபத்தையுடைய, மூன்று தலை மூன்று கால் இவைகளுடன் ஜ்வரமானது (அதிகமான தாபத்தையுண்டாக்கக்கூடிய ஓர் அஸ்திரம்) யுத்தத்தில் மஹாவிஷ்ணுவின் எதிரில் தோன்றிற்று. (உஉ)

அத நாராயணோ தேவஸ்தம் த்ருஷ்ட்வா வ்யஸ்ருஜஜ்ஜ்வரம்।
மாஹேஶ்வரோ வைஷ்ணவஶ்ச யுயுதாதே ஜ்வராவுபௌ॥ ॥௨௩॥
மாஹேஶ்வரஃ ஸமாக்ரந்தந் வைஷ்ணவேந பலார்திதஃ।
அலப்த்வாऽபயமந்யத்ர பீதோ மாஹேஶ்வரோ ஜ்வரஃ।
ஶரணார்தீ ஹ்ருஷீகேஶம் துஷ்டாவ ப்ரயதாஞ்ஜலிஃ॥ ॥௨௪॥

ஜ்வர உவாச.

நமாமி த்வாऽநந்தஶக்திம் பரேஶம்
ஸர்வாத்மாநம் கேவலம் ஜ்ஞப்திமாத்ரம்।
விஶ்வோத்பத்திஸ்தாநஸம்ரோதஹேதும்
யத்தத்ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மலிங்கம் ப்ரஶாந்தம்॥ ॥௨௫॥

ததஃ ஶ்ரீக்ருஷ்ணம் தாபயிதும் ப்ரவ்ருத்தஃ ஸ்வயமேவ தப்தஃ ஸந் தம் பரமேஶ்வரம் ஜ்ஞாத்வா ஸாந்த்வநைஃ ஸ்தௌதி நமாமீதி। த்வா த்வாம் அநந்தஶக்திம் பரேஷாம் ப்ரஹ்மாதீநாமீஶம்। தத்ர ஹேதுஃ। ஸர்வாத்மாநம் ஸர்வஸ்யாத்மாநம் வேதயிதாரம்। தத்ர ஹேதுஃ। கேவலம் ஶுத்தம் ஜ்ஞப்திமாத்ரம் சைதந்யகநம்। ததேவம் ஸர்வவேதயித்ருத்வேந பரமேஶ்வரத்வமுக்தம். கிம் ச விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதி ஹேதுத்வாச்சேத்யாஹ விஶ்வோத்பத்தீதி। நந்வேவம் ஶபலம் ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாத்யம் நாஹமிதி தத்ராஹ। யத்தத்ப்ரஹ்மேதி। யத்ப்ரஹ்ம ததேவ த்வமித்யர்தஃ। கிம் தத்ப்ரஹ்ம தத்ராஹ। ப்ரஹ்மலிங்கம் ப்ரஹ்மணா வேதேந லிங்க்யதே ஜ்ஞாயத இதி। தத்ர ஹேதுஃ। ப்ரஶாந்தம் ஸர்வவிக்ரியாரஹிதத்வாத் ஸாக்ஷாதாவிஷ்க்ருதமிதி பாவஃ॥ ௨௫॥ கிம் ச। யத்தத்விஶேஷம் வஸ்து தத்ர த்வம் ப்ரபவாத்மேதி தம் ஸர்வவிஶேஷாதீதேந கஸ்யாபி ப்ராஹ்யம் கிம் து ஸதேவ ஸர்வக்ராஹ்யமிதி ஜ்ஞப்தி

பிறகு தேவரான கிருஷ்ணன் அதைப்பார்த்துத்தன்னிடமுள்ள ஜ்வரத்தை விடுத்தனர். மஹேச்வருடைய ஜ்வரமும் மகாவிஷ்ணுவினுடைய ஜ்வரமும் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்தன. மஹேச்வருடைய ஜ்வரம் மகாவிஷ்ணுவின்ஜ்வரத்தால் பலாத்காரமாய் தொந்தரவு செய்யப்பட்டுக் கதறிற்று. (௨௩)

வேறொரிடத்திலும் பயத்தையடையாமல் இருந்து இப்போது பயத்தையடைந்த மஹேச்வரனுடைய ஜ்வரமானது ரக்ஷகனை யடையவேண்டி அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு மகாவிஷ்ணுவை ஸ்தோத்திரம் செய்தது. (௨௪)

மாஹேச்வர ஜ்வரம் கூறுகின்றது.

அபரிமித சக்தியையுடையவரும் சர்வேசுவரரும் எல்லாருக்கும் ஆத்மாவும் சுத்த சைதன்ய கனரும் உலகங்களின் உற்பத்தி, ரக்ஷணம், நாசம் இவைகளுக்குக்காரணரும், வேதங்களால் புகழப்படுகிற சாந்த பிரம்மமுமான உம்மை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். (௨௫)

𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌰𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹—
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ ॥௨௬॥
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌲𑍀𑌲𑌯𑍈𑌵𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈—
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 ।
𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌜𑌨𑍍𑌮𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑌃 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑌃 । 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍀𑌜𑌰𑍋𑌹𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌰𑍋𑌹𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 । 𑌏𑌷𑌾 𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌅𑌪𑍋𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌵𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌜 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌸𑌿 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑍇𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌤𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌯 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௭॥ 𑌅𑌥𑍋 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 । 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍀𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 । 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌂 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍋𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂

காலம் தைவம் கர்மம் ஜீவன் ஸ்வபாவம் த்ரவ்யம் க்ஷேத்திரம் பிராணன்கள், ஆத்மா, விகாரம், இவைகளின் சேர்க்கையான சரீரம், விதைகள் பயிராதல், விருத்தியடைதல் இவையெல்லாம் உம்முடைய மாயை. அந்த மாயை இல்லாமலிக்கிற ஸ்வரூபமான உம்மை பஜனை செய்கிறேன். (௨௬)

நீர், விளையாட்டாகவே பெறுகிற அநேக அவதாரங்களால், உலகமரியாதைகளை ஸ்தாபனம் செய்கிற தேவர்களையும் ஸாதுக்களையும் காப்பாற்றுகின்றீர். சரியான மார்க்கத்தைவிட்டுத் தவறிப்போனவர்களையும் உலகங்களை ஹிம்ஸித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களையும் நாசம் செய்கிறீர். உம்முடைய இவ்விதமான ஜன்மம் பூமியின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகவே (ஏற்படுகிறது.) (௨௭)

तप्तोऽहं ते तेजसा दुःसहेन
शान्तोग्रेणात्युल्बणेन ज्वरेण।
तावत्तापो देहिनां तेऽङ्घ्रिमूलं
नो सेवेरन्यावदाशानुबद्धाः॥ ॥२८॥

श्रीभगवानुवाच.

त्रिशिरस्ते प्रसन्नोऽस्मि व्येतु ते मज्ज्वराद्भयम्।
यो नौ स्मरति संवादं तस्य त्वन्न भवेद्भयम्॥ ॥२९॥
इत्युक्तोऽच्युतमानम्य गतो माहेश्वरो ज्वरः।
बाणस्तु रथमारूढः प्रागाद्योत्स्यञ्जनार्दनम्॥ ॥३०॥
ततो बाहुसहस्रेण नानायुधधरोऽसुरः।
मुमोच परमक्रुद्धो बाणांश्चक्रायुधे नृप ॥३१॥

प्राप्यतानुभावित इति भावः ॥२८॥ हे त्रिशिरः। व्येतु अपयातु [illegible] सन्तापो विज्वर। [illegible] इति। [illegible] संवादं यः स्मरेत्तस्य त्वत्तो न भयं भवेत् [illegible] इत्यर्थः ॥२९॥३०॥ हस्तरक्षणाय [illegible] भगवन्तं [illegible] इति न [illegible]। यतस्त्वं वाङ्मये ब्रह्मण्यपि [illegible] ब्रह्म [illegible] [illegible]। [illegible] परं ज्योतिः ज्योतिषामपि प्रकाशकत्वादविषय इत्यर्थः

நான் ஸஹிக்கமுடியாததாயும் மிகவும் பெரிதாயும் உக்ரத்தன்மை குறைந்ததாயும் ஜ்வரரூபமாய் மாறினதாயும் இருக்கிற உம்முடைய தேஜஸினால் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறேன். சரீரத்தையுடையவர்கள் விஷயசுகங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டு எவ்வளவு காலம்வரையில் உமது சாணாரவிந்த மூலத்தை சேவிக்கவில்லையோ அவ்வளவு வரையில் அவர்களுக்குத் தாபமும் இருந்து கொண்டேவரும். (உ௮)

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ மூன்று தலைகளையுடைய அஸ்திரமே! உன் விஷயத்தில் நான் பிரஸன்னமாயிருக்கிறேன். என் ஜ்வரத்திலிருந்துண்டான பயம் உன்னை விட்டுவிலகட்டும். நமக்குள் நடந்த இந்த ஸம்பாஷணையை ஸ்மரிக்கிறவனுக்கு உன்னிடத்தில் பயம் உண்டாகாது என்றார். (உ௯)

இவ்விதம் சொன்னதும் மஹேச்வருடைய ஜ்வரமானது மகாவிஷ்ணுவை நமஸ்காரம் பண்ணிவிட்டுப்போய்விட்டது. பாணனும் இரதத்தின் மேலேறிக்கொண்டு விஷ்ணுவோடு சண்டை செய்யவேண்டுமென்று போனான். (௩௦)

ஏ ராஜனே! பிறகு ஆயிரம் கைகளால் அநேகவிதமான ஆயுதங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு மிகவும் பலமுள்ள பாணன் அதிகக் கோபத்துடன் சக்கிரபாணியான விஷ்ணுவினிடத்தில் வெகு பாணங்களைப் போட்டான். (௩௧)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾 ।
𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌾𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ ॥௩௨॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌷𑍁 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௩௩॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑍇 ।
𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௩௪॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌰𑍇𑌤𑍋
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌗𑌰𑍍𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌠𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ॥௩௫॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵— 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௪॥ 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌂 । 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌭𑌆𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌨𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌆𑌶𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌦𑌂 । 𑌉𑌰𑍍𑌵𑍀 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌕𑍋 𑌦𑍃𑌕𑍍 । 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌠𑌰𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋

பகவான் மஹாவிஷ்ணு. இடைவிடாது அஸ்திரங்களைப் போடுகிற அவனுடைய கைகளை விருக்ஷத்தின் கிளைகளையறுப்பதுபோல் கத்திபோல் கருக்கான சக்கிராயுதத்தினல் அறுத்து விட்டார். (௩௨)

பாணனது கைகள் அறுக்கப்படும் போது பக்தர்களிடம் தயையுள்ள பகவத் ஸ்வரூபியான பரமசிவன் விஷ்ணுவினுடைய ஸமீபத்தில் வந்து அவரிடம் கூறுகிறார். (௩௩)

பரமசிவன் கூறுகிறார்.

நீர் தான் பிர்ம்மம் நீர்தான் மேலான பிரகாசம். வாக்ரூபமான பிர்ம்மத்தில் மறைந்திருப்பவரும்நீரே. நிர்மலமான ஆத்மாவையுடையவர்கள், உம்மை ஆகாசத்தைப் போல் தோஷரஹித ரென்றே கருதுகிறார்கள். (௩௪)

உமக்கு ஆகாசம் நாபியாகவும். அக்னி முகமாயும் ஜலம் ரேதஸ்ஸாகவும் ஆகாயம் சிரசாயும் திக்குகள் காதாகவும் பூமிகாலாகவும் ஸமுத்திரங்கள் வயிருகவும் சந்திரன் மனமாகவும் சூரியன், நேத்திரமாகவும் இருக்கின்றன. (நான்) ஆத்மாவாகவும் இந்திரன் புஜங்களாகவும் இருக்கிறோம். (௩௫)

ரோமாணி யஸ்யௌஷதயோऽம்புவாஹா:
கேசா விரிஞ்சோ திஷணா விஸர்க: ।
ப்ரஜாபதிர்ஹ்ருதயம் யஸ்ய தர்ம:
ஸ வை பவாந் புருஷோ லோககல்ப: ॥ ॥௩௬॥

தவாவதாரோऽயமகுண்டதாமந்
தர்மஸ்ய குப்த்யை ஜகதோ பவாய ।
வயம் ச ஸர்வே பவதாநுபாவிதா
விபாவயாமோ புவநாநி ஸப்த ॥ ॥௩௭॥

புஜா பாஹவ: । ஆத்மாத்மீயா லோகபாலா பாஹவ இத்யாஹு: ॥௩௫॥ ஓஷத யோ ரோமாணி யஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி: ஸ்வஷ்டாயுர் அம்புவாஹா: கேசா: । விரிஞ்சோ திஷணா புத்தி: ப்ரஜாபதிர்விஸர்கோ மேட்ரம் தர்மோ ஹ்ருதயம் லோகை: கல்ப்யதே வகல்ப்யத இதி லோககல்ப: ॥௩௬॥ நநு தவைத: ப்ராக்ருதிக சரீரஸ்ய கதம் நமோ நாஸ்திகாதித்யத ஆஹ — தவேதி । ஹே அகுண்டதாமந் ப்ரத்யுதஸ்யைவ । பவாய அப்யுதயாய ந கேவலமேதாவத் கிந்த்வஸ்மதநுக்ரஹாயாபீத்யாஹ — வயமிதி । ஸர்வே லோகபாலாஸ்த்வயா பாவிதா: ஸந்தோ பாவி புவநாநி பாலயாம இதி ॥௩௭॥ நநு யதி விபாவயிதாரோ யூயம் விபாவ்யாநி ச புவநாநி ஸந்தி தர்ஹி கதமேகம் ஏகம் ஹி ப்ரஹ்மேதி நஹி ப்ரஹ்மணோ த்வே ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதா: ஸம்பவதீத்யத ஆஹ த்வமிதி । த்வமேக: ஸஜாதீயபேதரஹித: கேவல: । ஆத்ய: புருஷ: புருஷாணாமவதாராணாம் அவதாராத்ய: ப்ரக்ருதீஸ்வத: புருஷ: கேவல: । துரீய: ஸாக்ஷி இத்யாஹு: । அத்விதீய: ஸ்வத்ருக் ஸ்வப்ரகாசஜ்ஞாநரூப: । சாஸ்த்ரேஷ்வபி ஹ்யுபாதியோகாஜ்ஜீவா ஜாயந்தே । "யதாऽக்நே: க்ஷுத்ரா விஸ்புலிங்கா வ்யுச்சரந்த்யேவமேவாஸ்மாதாத்மந: ஸர்வ ஏவ ஆத்மாநோ வ்யுச்சரந்தி" இதி ச்ருதே: । அத: ஸஜாதீயரஹித: கிஞ்ச அத்விதீயோ விஜாதீயரஹிதோऽபி கேவல: । ஹேது: ஸர்வஸ்ய ததா ஸ்வயம் ஹேதுரஹித ஏவேதி । கதம் தர்ஹி ப்ரதிசரீரம் ஜீவ

உமக்கு ஓஷதிகள் மயிர்களாயும் மேகங்கள் தலை மயிராயுமிருக்கின்றன. விரிஞ்சர் புத்தியாயும் பிரஜாபதி (பிரும்மா) மூத்திரம் விடும் அவயவமாயுமிருக்கின்றார்கள். தர்மம் ஹிருதயமாக விருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீர் தான் உலகம் பரவும் புருஷராய் இருக்கிறீர். (௩௬)

குறையாத மகிமையையுடைய ஏ பிரபுவே! உமது இந்த அவதாரமானது தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் உலகத்தின் க்ஷேமத்திற்கும் உண்டாயிருக்கின்றது. நாங்களெல்லாரும் உம்மால் மகிமையயடைந்து ஏழு லோகங்களையும் காப்பாற்றுகிறோம். (௩௭)

த்வமேக ஆத்ய: புருஷோ'த்விதீய—
ஸ்துர்ய: ஸ்வத்ருக்தேதுரஹேதுரீஶ:।
ப்ரதீயஸே'தா²பி யதா² விகாரம்
ஸ்வமாயயா ஸர்வகு³ணப்ரஸித்³த்⁴யை॥ ॥௩அ॥

யதை²வ ஸூர்ய: பிஹிதஶ்சா²யயா ஸ்வயா
சா²யாம் ச ரூபாணி ச ஸஞ்சகாஸ்தி।
ஏவம் கு³ணேநாபிஹிதோ கு³ணாம்ஸ்த்வ—
மாத்மப்ரதீ³போ கு³ணிநஶ்ச பூ⁴மந்॥ ॥௩௯॥

யந்மாயாமோஹிததி⁴ய: புத்ரதா³ரக்³ருஹாதி³ஷு।
உந்மஜ்ஜந்தி நிமஜ்ஜந்தி ப்ரஸக்தா வ்ருஜிநார்ணவே॥ ॥௪௦॥

ஹேது: ப்ரதீயஸே'த² ச ப்ரதீயஸ இதி। ஸர்வகு³ணப்ரஸித்³த்⁴யை ஸர்வ-விஷயப்ரகாஶநாய ॥௩அ॥ தர்ஹி கிமஹமேவ ஸம்ஸாரீத்யுச்யதே நஹி நஹீதி. ஸத்³ருஷ்டாந்தமாஹ யதை²வேதி। ஹே ஸூர்ய: ஸ்வயா சா²யயா மேக⁴ரூபயா வாஸத்³ருஷ்ட்யா பிஹிதஸ்தோ'பி ஸூர்யஸ்தாயாம் மேக⁴ம் ச ரூபாணி ச மேகா⁴ந்தரிதாந்யபி ஸஞ்சகாஸ்தி ப்ரகாஶயதி। ஏவம் கு³ணேநாஹங்காரேண ஸ்வகார்யேண ஜீவாவரகேண தத்³ருஷ்ட்யா பிஹிதோ'பி கு³ணாந்ஸ்வாதீ³நாத்மநி கு³ணிநஶ்சாவஹிதாந் ஜீவாநபி சகாஸ்தி ஆத்மப்ரதீ³ப: ஸ்வப்ரகாஶ:। அத: ஸர்வஸாக்ஷிணஸ்தவ ந ஸம்ஸார இத்யர்த²:॥ ௩௯॥ கிம் ச மாயாஶ்ரயஸ்யாந்யாந்மோஹயதஸ்தவ குத: ஸம்ஸ்ருதிரித்யாஶயேநாஹ யந்மாயேதி॥ வ்ருத்ராதி³ஷு ப்ரஸக்தாம் வ்ருஜிநார்ணவே து:க²ஸாக³ரே

நீர் ஒருவரே, ஆதியில் உண்டானவர். புருஷோத்தமர்; ஏற்றத்தாழ்வற்றவர்; ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்கு போக்யமானவர். ஞானனந்தமயமான தனது ரூபத்தின் ஞானத்தையுடையவர். ஸகலத்திற்கும் காரணமானவர். உற்பத்தியற்றவர் நீரே ஸர்வேசுவரர். இப்படியிருந்தாலும் எல்லாக்குணங்களும் இருக்கிறதென்று காட்டுவதற்காக அதின் விகாரத்திற்குத்தகுந்தபடி உமது மாயையால் ரூபத்தையெடுத்துக்கொள்ளுகின்றீர். (௩அ)

சூரியன், தான் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் எவ்விதம் நிழலையும் வஸ்துக்களின் ரூபங்களையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்கிருனே அவ்விதம் ஸ்வயம் பிரகாசமுள்ளவரும் அதிக மகிமையயுள்ளவருமான நீர் குணத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் குணங்களையும் குணங்களையுடைய வஸ்துக்களையும் பிரகாசிக்கும்படி செய்கிறீர். (௩௯)

உமதுமாயையினல் மோகத்தையடைந்த புத்தியையுடையவர்கள் பிள்ளை மனைவி வீடு முதலியவைகளில் அதிகப்பற்றுள்ளவர்களாக துக்கஸமுத்திரத்தில் முழ்கிக் கிளம்புகிறார்கள். (௪௦)

ந்ருதே³ஹமாஸாத்³ய ஸுது³ர்லப⁴ம் ப்லவம்
ஸுஸாத⁴நம் யோ கு³ருகர்ணதா⁴ரகம் |
த்வயானுகூலேந நப⁴ஸ்வதேரிதம்
புமாந் ப⁴வாப்³தி⁴ம் ந தரேத் ஸ ஆத்மஹா ॥ ௪௧ ॥

தை³வத³த்தமிமம் லப்³த்⁴வா ந்ருலோகமஜிதேந்த்³ரிய: |
யோ நாத்³ரியேத த்வத்பாதௌ³ ஸ ஶோச்யோ ஹ்யாத்மவஞ்சக: ॥ ௪௨ ॥

யஸ்த்வாம் விஸ்ருஜதே மர்த்ய ஆத்மாநம் ப்ரியமீஶ்வரம் |
விபர்யயேந்த்³ரியார்தா²ர்த²ம் விஷமத்த்யம்ருதம் த்யஜந் ॥ ௪௩ ॥

அஹம் ப்³ரஹ்மா ச விபு³தா⁴ முநயஶ்சாமலாஶயா: |
ஸர்வாத்மநா ப்ரபந்நாஸ்த்வாமாத்மாநம் ப்ரேஷ்ட²மீஶ்வரம் ॥ ௪௪ ॥

உந்மஜ்ஜந்தி தே³வாத³யோ யேஷு | நிமஜ்ஜந்தி ஸர்வபாப்மாநோ யேஷு | தத்³ருக்ஷ்யாதாப ஸீதே³ விஷயாஸ்ய ஹ்ருதி³ ஸ்வஸ்தா²வரஶ்சயோர்மிதி ॥ ௪௧ ॥ ந சாஸ்ய ஜீவேஶ்வர வ்யவஸ்தா²ம் நிரூப்யோபதா³நீம் ஸமஜ்ஜஸாநி ந்ருதி ஆஹ்யாம் | தை³வேதி | தை³வேந த்வயா க்ருபயாத்மஶோக்ஷேண த³த்தம் ந்ருதே³ஹமிமம் லப்³த்⁴வாபீதி ॥ ௪௨ ॥ ஶோச்யத்வே ஹேதுமாஹ யஸ்த்வாமிதி | விபர்யயா: விபரீதா: | அநாத்மப்ரியா: அநீஶ்வரா: யே இந்த்³ரியார்தா²: தே ஏவார்தோ² யஸ்ய தத³ர்த²ம் ॥ ௪௩ ॥ அஹமேவ ஸம்யக்³ ஜ்ஞாநவஶதா ஸேவகா: ப்ரபந்நா இத்யாஹ — அஹமிதி ॥ ௪௪ ॥ ஸம்ப்ரதி ஜநநீயஸ்ய ஹேதுமுக்த்வா வரம் தத்க்ஷிப்ரம் ப்ரார்த²யதே ॥ தமிதி | ஸர்வஶ்ரேஷ்ட²: ப்ராஶாந்தமிதி | ஸாந்தமேவ த்வயாத்மஸர்வஸாக்ஷ்யாத்மதே³வா ஸர்வஹ்ருத்ஸு பரந்தி தஸ்ய ஸ்வாத்மாநம் |

அடைதற்கரியதும் நல்ல சாதநமானதும் குரு என்கிற ஓடக்காரனை யடையக்கூடியதும் உமது (பகவான்) கருணையாகிய காற்றைப் பெறக்கூடியதுமான ஓடம்போன்ற சரீரத்தைப் பெற்றுப்பின் ஜனனமரண ரூபமான ஸம்ஸாரமாகிற கடலைத்தாண்டும் (மார்க்கத்தை) தேடாதவன் ஆத்மஹத்தி செய்தவனாவான். ()

ஏ தேவரே! நீர் உண்டாக்கியிருக்கிற பூலோகத்திற் பிறந்து இந்திரியங்களை ஜெயிக்காதவனும் உமது சரணாரவிந்தங்களிற்பற்றில்லாத வனுமிருந்து ஆத்மாவுக்கு வஞ்சனை செய்தால் அவன் துக்கிக்கத்தகுந்தவன். (௪௨)

வித்தியாஸத்தையடைந்த இந்திரியங்களின்பிரயோஜனமென்று சொல்லப்படும் பிள்ளை பத்னி முதலியவர்களுக்காக, பிரியரும் ஸர்வாந்தர்யாமியும் ஸர்வேச்வரருமாயிருக்கிற உம்மைவிட்டுவிடுகிறவன் அமிர்தத்தைவிட்டு விஷத்தைத் தின்கிறவனாகிறான். (௪௩)

நானும் பிர்ம்மாவும் தேவர்களும் சுத்தமான மனதையுடையமுனிவர்களும் ஸர்வ ச்ரேஷ்டரும்ஸர்வாந்தர்யாமியும் ஸர்வேச்வர்ருமாயிருக்கிற உம்மை எல்லா விதத்திலும் சரணமென் றடைந்து விட்டோம். (௪௪)

त्वं वै जगत्स्थित्युदयान्तहेतुं
समं प्रशान्तं सुहृदात्मदैवम् ।
अनन्यमेकं जगदात्मकेतं
भवापवर्गाय भजाम देव ॥ ॥௪௫॥

अयं ममेष्टो दयितोऽनुवर्ती
मयाभयं दत्तममुष्य देव ।
सम्पाद्यतां तद्भवतः प्रसादो
यथा हि ते दैत्यपतौ प्रसादः ॥ ॥௪௬॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

यदात्थ भगवंस्त्वं नः करवाम प्रियं तव ।
भवता यद्व्यवसितं तन्मे साध्वनुमोदितम् ॥ ॥௪௭॥
अवध्योऽयं ममाप्येष वैरोचनिसुतोऽसुरः ।
प्रह्लादाय वरो दत्तो न वध्यो मे तवान्वयः ॥ ॥௪௮॥

[illegible]

ஏ தேவரே! உலகங்களின் உற்பத்தி இருப்பு நாசம் இவைகளுக்குக் காரணமும் ஸர்வபூதஸமானரும் அதிகசாந்தரும் சிநேகிதரும் ஆத்மதேவதையும் இவன் உயர்வு இவன் தாழ்வு என்கிற வித்தியாசமில்லாதவரும் ஜகத்ஸ்வரூபரும் குக்ஷியிலுள்ள சகல சராசரங்களையும் உடைத்தானவருமாயிருக்கிற உம்மை ஜனனமரணரூபமான ஸம்ஸாரத்தின் நாசத்திற்காக பஜனை செய்கிறோம். (௪௫)

இந்த பாணன் எனக்கு இஷ்டமானதாயும் பிரியமுள்ளதாயும் என்னை அனுஸரிக்கிறதாயும் இருக்கிறது. ஏ தேவரே! என்னால் இதற்கு அபாயம் உண்டாயிற்று. அசுரசிரேஷ்டனான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் உமது அனுக்கிரஹம் இருப்பதுபோல் இதனிடத்திலும் உமது அனுக்ரஹமானது இருக்கட்டும். (௪௬)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ பகவானே! நீர் எதைச் செய்யக் கட்டளையிடுகிறீரோ அதை உமக்குச் செய்கிறோம். உம்மால் எது எத்தனிக்கப்பட்டதோ அதை நல்லதென்றேற்று நாங்கள் ஸந்தோஷப்படுகிறோம். (௪௭)

வைரோசனியின் பிள்ளையான இந்த அஸுரனை நான் கொல்வது சரியல்ல. (ஏனென்றால்) உனது வம்சத்தில் பிறந்தவர்களைக் கொல்வதில்லையென்று நான் பிரஹ்லாதனுக்கு வரமளித்திருக்கின்றேன். (௪௮)

𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌾 𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌸𑍂𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ [௪௯]
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ [௫௦]
𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍 ॥ [௫௧]
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ [௫௨]

𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍈𑌃—
𑌸𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈—
𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ [௫௩]

[illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌃 ॥௪௮॥ [illegible] — 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௪௯॥ [illegible] ॥ 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥௫௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌵𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌷𑌯𑌾 [illegible] ॥ ௫௧ ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 [illegible]

இவனுடைய கொழுப்பை யடக்குவதன் நிமித்தம் இவனது கைகளை நான் வெட்டினேன். பூமிக்குப் பாரமாயிருந்த இவனது ஸேனையும் நாசம் செய்யப் பட்டது. (௪௯)

இவனுக்கு நான்கு கைகள் மீதியாயுள்ளன. ஜனனமரண மில்லாத தேவ னாகி விடுவான். பார்ஷதர்களுக்குள் முக்கியமான இந்த அஸுரன் ஓரிடத்தி லும் பயமில்லாதவனாய் இருப்பான் என்றார். (௫௦)

அசுரன் இவ்விதம் அபயத்தை யடைந்து கிருஷ்ண பகவானை நமஸ்கரித்து ப்ரத்யும்னனுடைய பிள்ளையான அனிருத்தனைப் பத்தினியுடன் இரதத்தின் மேலேற்றி வைத்து அழைத்து வந்தான். (௫௧)

பாணாசுரனனவன் ருத்திரனுடைய அனுமதியின் பேரில் திவ்யவஸ்திரா பரணபூஷிதர்களான அனிருத்தனையும் அவன் பத்னியையும் சேனைகள் சூழ அழைத்துக் கொண்டுபோனான். (௫௨)

பாணன், பட்டணத்திலுள்ள சிநேகிதர் பிராமணர் முதலியவர்களால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு கொடிகள் தோரணங்கள் இவைகளால் அலங்கரிக் கப்பட்ட வழிகள் நாலு வீதிகள் கூடுமிடம் இவைகளை யுடைய தனது பட்ட ணத்திற்குள் சங்குபேரி முதலிய மங்கள கோஷத்தோடு பிரவேசித்தான். (௫௩)

ய ஏதத் க்ருஷ்ணவிஜயம் ஶங்கரேண ச ஸம்யுகம் ।
ஸம்ஸ்மரேத் ப்ராதருத்தாய ந தஸ்ய ஸ்யாத் பராஜய: ॥ ॥௫௪॥

இதி ஶ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே
அநிருத்தாநயநம் நாம த்ரிஷஷ்டிதமோऽத்யாய:

ஶ்ருதமப்யேவ பாணஸம்ஜஹ்ருஷஸ்ய க்ருதகோபமாஹ ॥௫௨॥ ஸ்துதி ॥ பலமாஹ்லிதமி
த்யாத்யுத: அபி ஈ.பதோமத்ய ஸக்ருத: ॥௫௩॥௫௪॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் த்ரிஷஷ்டிதமாத்யாயவ்யாக்யா

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கும் சங்கருக்கும் உண்டான இந்தச்சண்டையையும் அதில் கிருஷ்ண பகவானுக்கு உண்டான ஜயத்தையும் எவன் காலையில் எழுந்து தியானம் செய்கிறானோ அவனுக்கு அபஜயம் உண்டாகாது. (௫௪)

63-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ चतुष्षष्टितमाध्यायप्रारंभः ॥

॥ नृगपापव्यपनकथाप्रारंभषट्कः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

एकदोपवनं जग्मू राजन् यदुकुमारकाः ।
विहर्तुं साम्बप्रद्युम्नचारुभानुगदादयः ॥ १॥
क्रीडित्वा सुचिरं तत्र विचिन्वन्तः पिपासिताः ।
जलं निरुदके कूपे ददृशुः सत्त्वमद्भुतम् ॥ २॥
कृकलासं गिरिनिभं वीक्ष्य विस्मितमानसाः ।
तस्य चोद्धरणे यत्नं चक्रुस्ते कृपयान्विताः ॥ ३॥
चर्मजैस्तान्तवैः पाशैर्बद्ध्वा पतितमर्भकाः ।
नाशक्नुवन् समुद्धर्तुं कृष्णायाचख्युरुत्सुकाः ॥ ४॥

चतुष्षष्टितमे कृष्णो नृगं पापादमोचयत्॥
ब्रह्मस्वहारिदोषोक्त्या राज्ञो रक्षानुशिक्षयन्॥
विहरन्तीह स्म बाला गोमतीतीरजातनोद्यानतः॥
सुदर्शनाद्युद्धृतो कृष्णो नृगोद्धार प्रसंगतः॥
१॥ क्रीडित्वेति॥ पिपासिताः तृषिताः जलं विचिन्वन्तः सत्त्वं जीवम्॥
२॥ कृकलासमिति॥ तं च कृकलासं वीक्ष्य॥३॥ चर्मजैरिति॥ चर्मजैः

64-வது. அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ ராஜனே! ஒரு காலத்தில் யதுவின் பிள்ளைகளான ஸாம்பன் ப்ரத்யும்நன் சாருபானு, கதன் முதலியவர்கள் விளையாடுவதற்கு உத்யான வனத்திற்குச் சென்றார்கள். (௧)

அவ்விடத்தில் வெகு காலம் விளையாடி விட்டுத் தாகசமனஞ் செய்து கொள்ள ஜலத்தைத் தேடிக்கொண்டுபோய் ஜலமில்லாத ஒரு கிணற்றை யடைந்து அங்கு ஆச்சரியகரமான ஒரு ஜந்துவைக் கண்டார்கள். (௨)

மலைக்குச் சமானமான ஓணானைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அவர்கள் தயையோடு கூட அதைக் கரை யேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தார்கள். (௩)

குழந்தைகளானதால் அவர்கள் கிணற்றுக்குள் இருந்த அதைத் தோற் கயிறுகளாலும் நூற் கயிறுகளாலும் கட்டி மேலே யிழுப்பதற்கு சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு ஆச்சரியத்தை யடைந்து கிருஷ்ணனிடம் சொன்னார்கள். (௪)

தத்ராகத்யாரவிந்தாக்ஷோ பகவாந் விஸ்வபாவந: |
வீக்ஷ்யோஜ்ஜஹார வாமேந தம் கரேண ஸ லீலயா || ௫

ஸ உத்தமஸ்லோககராபிம்ருஷ்டோ
விஹாய ஸத்ய: க்ருகலாஸரூபம் |
ஸந்தப்தசாமீகரசாருவர்ண:
ஸ்வர்க்யத்புதாலங்கரணாம்பரஸ்ரக் || ௬

பப்ரச்ச வித்வாநபி தந்நிதாநம்
ஜநேஷு விக்யாபயிதும் முகுந்த: |
கஸ்த்வம் மஹாபாக வரேண்யரூபோ
தேவோத்தமம் த்வாம் கணயாமி நூநம் || ௭

தசாமிமாம் வா கதமேந கர்மணா
ஸம்ப்ராபிதோஸ்யதத³ர்ஹண: ஸுபத்ர |
ஆத்மாநமாக்யாஹி விவித்ஸதாம் நோ
யந்மந்யஸே ந: க்ஷமமத்ர வக்தும் || ௮

அரவிந்தயோ: தளயோ: தத்வதீக்ஷணே யஸ்ய ஸ: ||௫|| ஸ இதி | ஸந்தப்தம் சாமீகரம் ஸுவர்ணம் தத்வச்சாருவர்ணோ யஸ்ய ஸ: அத்புதா: அலங்கரணாம்பரஸ்ரஜோ யஸ்ய ஸ: ஸ்வர்கீ தேவோ பபூவ ||௬||௭|| தசாமிதி || யந்மந்யஸே க்ஷமம்

தாமரைப் பூவின் இதழ்போன்ற கண்களையுடைய லோக ரக்ஷகரான பகவான் அங்கே போய் அதைப்பார்த்து உடனே இடது கையால் விளையாட்டாக அதைத் தூக்கி விட்டார். (௫)

உத்தமசுலோகரான பகவானுடைய கையினால் தீண்டப்பட்டதும் அதற்கு ஓணானுடைய ரூபம் ஒழிந்தது. உருக்கப்பட்ட தங்கம் போன்ற அழகிய வர்ணத்தைப்பெற்று ஆச்சரியகரமான ஆபரணம், வஸ்திரம், மாலை இவைகளோடு கூடிய தேவனாகிவிட்டது. (௬)

மஹா விஷ்ணுவான கிருஷ்ண பகவான் தனக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் அவனுடைய தானத்தை ஜனங்களிடத்தில் பிரசித்தப்படுத்துவதற்காக மஹா பாக்ய சாலியே! சிலாக்யமான ரூபத்தையுடையவனாகிய நீ யார்? உன்னை உண்மையில் தேவசிரேஷ்டனாக எண்ணுகிறேன் என்றார். (௭)

இதற்கு அனர்ஹமான நீ எந்தக் கர்மத்தால் நல்ல காந்தியையுடைய இந்த தசையை யடையும் பாக்கியம் பெற்றாய்? இங்கே அதைச் சொல்லத் தகுமென்று நீ எண்ணினால், அறியவேண்டுமென்கிற இச்சையையுடைய எங்களுக்குச்சொல். (௮)

॥ ஸ்ரீஸுக: ॥

இதி ஸமாக்யாத: ப்ருஷ்ட: க்ருஷ்ணேந சக்ரபாணிநா ।
மாதவம் ப்ரணிபத்யாஹ கிரீடேநார்கவர்சஸா ॥ ௯ ॥

॥ ந்ருக: ॥

ந்ருகோ நாம நரேந்த்ரோऽஹமிக்ஷ்வாகுதநய: ப்ரபோ ।
தாநிஷ்வாக்யாயமாநேஷு யதி தே கர்ணமஸ்ப்ருஸம் ॥ ௰ ॥

கிம் நு தேऽவிதிதம் நாத ஸர்வபூதாத்மஸாக்ஷிண: ।
காலேநாவ்யாஹதத்ருஸோ வக்ஷ்யேऽதாபி தவாஜ்ஞயா ॥ ௧௧ ॥

யாவத்ய: ஸிகதா பூமேர்யாவத்யோ திவி தாரகா: ।
யாவத்யோ வர்ஷதாராஸ்ச தாவதீரததம் ஸ்ம கா: ॥ ௧௨ ॥

பயஸ்விநீஸ்தருணீ: ஸீலரூப-
குணோபபந்நா: கபிலா ஹேமஸ்ருங்கீ: ।
ந்யாயார்ஜிதா ரூப்யகுரா: ஸவத்ஸா
துகூலமாலாபரணா ததாவஹம் ॥ ௧௩ ॥

யோஜநா॥ அ॥௯॥ ந்ருக உவாச॥ யதிதே கர்ணமஸ்ப்ருஸமித்யஸ்தேஹ ஸந்தேஹ வசநம்। யதிவேதா: புராணம் ஸ்ம்ருதிர்வக । கர்ணயம் நஸ்ருநம் ப்ராவ்

சுகர் கூறுகிறார்.

ஆனந்த மூர்த்தியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் இவ்விதம் கூறியதும் அரசன் சூர்யனுடைய காந்தி போன்ற பிரகாசமுடைய கிரீடத்தால் மாதவரை நமஸ்கரித்துச் சொன்னான். (௯)

நிருகன் கூறுகிறான்.

ஏ பிரபுவே! தானங்களைப் பற்றிப் புகழப்படும்பொழுது உமது செவிக்கெட்டியிருக்கக்கூடிய இக்ஷ்வாகுவின் பிள்ளையான நிருகனென்னும் பெயருள்ள அரசன் நான். (௰)

ஏ நாதனே! சர்வபுத்தி சாக்ஷியாயும் காலத்தால் மறைக்கப்படாத ஞானமுள்ளவராயுமிருக்கிற உமக்குத் தெரியாதது எது? ஆயினும் உமது ஆக்ஞைப்படி கூறுகிறேன். (௧௧)

உலகத்தில் எவ்வளவு மணல் இருக்கின்றதோ ஆகாயத்தில் எவ்வளவு நக்ஷத்திரங்களும் எவ்வளவு மழைத்தாரைகளும் இருக்கின்றனவோ அவ்வளவு பசுக்களைத் தானம் செய்தேன். (௧௨)

பாலுள்ளவைகளும் இளம் வயது, சீலம், ரூபம் குணம் இவைகள் பொருந்தியனவும், கன்றுக்குட்டிகளை யுடையனவும் நியாயவழியில் சம்பாதிக்கப்பட்டவைகளுமான காராம்பசுக்களை அவைகளின் கொம்புகளை வெள்ளியாலும் சரீரத்தை வெண்பட்டு புஷ்பம் ஆபரணம் இவைகளாலும் அலங்கரித்துத் தானஞ் செய்தேன். (௧௩)

ஸ்வலங்க்ருதேப்யோ குணஶீலவத்ப்ய—
ஸ்ஸ்வாத்யாயவத்ப்ய: க்ஷீணவ்ருத்தேப்ய: ।
தப:ஶ்ருதப்ரஹ்மவதாந்யவத்ப்ய:
ப்ராதாம் யுவப்யோ த்விஜபுங்கவேப்ய: ॥ ॥௧௪॥

கோபூஹிரண்யாய தநாஸ்வஹஸ்திந:
கந்யாஸ்ஸதாஸீஸ்ஸ்தரணோபச்சதா: ।
வாஸாம்ஸி ரத்நாநி பரிக்ரஹாந் ததா—
இஷ்டாஶ்ச யஜ்ஞாஶ்சரிதம் ச பூர்த்தம் ॥ ॥௧௫॥

கஸ்யசித்த்விஜமுக்யஸ்ய ப்ரஷ்டா கௌர்மம கோதநே ।
ஸம்ப்ருக்தாऽவிதுஷா ஸா ச மயா தத்தா த்விஜாதயே ॥ ॥௧௬॥

தாம் நீயமாநாம் தத்ஸ்வாமீ த்ருஷ்ட்வோவாச மமேதி தம் ।
மமேதி ப்ரதிக்ருஹ்யாஹ ந்ருகோ மே தத்தவாநிதி ॥ ॥௧௭॥

ஸ்வர்கதிப்ரதம் ॥௧0॥ கிஞ்ச கிம்வ்ருத்தி॥ ஸர்வேஷாம் ஸமுதாநாமுத்தமோ பவே ஸ்வாக்ஷீணவ்ருத்தே அவிதிதம் கிம் நு ந கிஞ்சித்॥௧௧॥௧௩॥ ஸ்வலங்க்ருதேப்ய இதி॥ க்ஷீணவ்ருத்தேப்ய: கஷ்டஜீவநேப்ய: । தபஸா ஶ்ருதா: ப்ரக்யாதாஶ்ச । தே ப்ரஹ்மணி வதாந்யா: அத்யாபகா: அப்யாபநஶீலாஶ்ச । தேபஸ்தேப்ய:॥ ௧௪॥ கோபூஹிரண்யேதி। பரிச்சதம் பரிவாரம் அபரிவாரிதம் க்ருதம்॥ ௧௫॥ ஏவம் பரிசரதஸ்ய மம ஸங்கடம் ஸம்ப்ராப்தம் ஶ்ருணு இத்யாஹ—கஸ்ய சிதிதி॥ த்விஜமுக்யஸ்ய ப்ராஹ்மணாநாம் முக்ய அத்யந்த ஶ்ரேஷ்டஸ்ய அதஏவ அப்ரதிக்ரஹநிவ்ருத்தஸ்ய । ஸம்ப்ருக்தா மிஶ்ரிதா அவிதுஷா ப்ராஹ்மணேப்ய

நல்ல குணம் நல்ல நடத்தை ஆசாரம் தபோமகிமை இவைகளை யுடையவர்களும் வேதத்தைத் தடையின்றிப் போதிக்க வல்ல சத்துக்களும் யுவாக்களும் கஷ்டப்படுகிற குடும்பத்தை யுடையவர்களுமான பிராமணர்களுக்குக் கொடுத்தேன். (௧௪)

பசுக்கள், பூமி, தங்கம் வெள்ளி வீடு குதிரை யானை இவைகளையும் வேலைக்காரிகளுடன் கன்னிகைகளையும் படுக்கை வஸ்திரங்கள் ரத்தினங்கள் இவைகளையும் பரிவாரங்களையும் கொடுத்தேன். யாகங்களையும் செய்தேன். குளம் கிணறு முதலானவைகளையும் வெட்டிவைத்தேன் (௧௫)

ஒரு பிராம்மண சிரேஷ்டனுடைய பசுவானது தவறிப்போய் என்னுடைய மாட்டு மந்தையில் வந்து சேர்ந்தது. நான் அதை அறியாமல் ஒரு பிராம்மணருக்கு அப்பசுவைத் தானம் கொடுத்தேன். (௧௬)

பிராமணன் இதைக் கொண்டுபோகும்போது அதன் சொந்தக்காரன் பார்த்து இது என்னுடையது, என்றான். தானம் வாங்கின பிராமணன் இது என்னுடையது; நிருகன் எனக்குத் தானம் கொடுத்தான் என்றான். (௧௭)

[illegible] ॥கஅ॥

[illegible] ॥ககூ॥

[illegible] ॥உ0॥

[illegible] ॥உக॥

[illegible] ॥உஉ॥

[illegible]

தன் எண்ணத்தைச் சாதிக்கிறவர்களான பிராம்மணர்கள் ஒருவருக்கொருவர் செய்துகொண்ட விவாதத்தினுல் தானம் வாங்கினவன் "நீயேகொடுத்தாய்; நீயே அபஹரித்துக்கொண்டு விட்டாய்" என்று என்னைப் பார்த்துக் கூறினுன். அதைக்கேட்டு எனக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. (கஅ)

தர்மசங்கடத்தை யடைந்த நான் "சிரேஷ்டமான லக்ஷம் பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன். இதை விட்டுவிடுங்கள்" என்று அந்த இரண்டு பிராமணர்களையும் ஸமாதானப் படுத்தினேன். (ககூ)

அறியாதவனும் தாஸனும் இருக்கிற என்னை நீங்கள் காப்பாற்றுங்கள். பாபத்தினுல் கோரமான நரகத்தில் விழுகிற என்னைத் தூக்கிவிடுங்கள். (என்றேன்) (உ0)

ஏ ராஜனே! நான் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டேன் என்று] சொல்லிவிட்டுச் சொந்தக்காரன் போய்விட்டான். வேறொருவன் பதினுயிரம் வேறு பசுக்களைக் கொடுத்தாலும் எனக்கு வேண்டியதில்லை யென்று போய்விட்டான். (உக)

இதன் நடுவில் யமதூதர்கள் வந்து என்னை யமலோகத்திற் கழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே யமன் என்னை (இதைப்பற்றிக்) கேட்டவுடன் ஏ தேவரே! ஜகத்பதே!! என்றேன். (உஉ)

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌤𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌕𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌤𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥௨௪॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌵 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑌲𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜 𑌉𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇—
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇𑌽𑌨𑍁𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂। 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂।𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿॥௨௩॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹॥௨௪॥௨௫॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌭𑍂𑌃। 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌪𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌮𑌲𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃। 𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌃

ஏ அரசனே ! உலகத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற உன்னுடைய தானத்திற்கு எல்லையே கிடையாது. (ஆயினும் இதன் நிமித்தம்) நீ முதலில் கஷ்டத்தை யனுபவிக்கிறாயா ! அல்லது சுகத்தை யனுபவிக்கிறாயா? என்றான் யமன். (௨௩)

ஏ தேவ! முதலில் கஷ்டத்தை யனுபவிக்கிறேன் என்றேன். உடனே அவன் கீழே விழு என்றான். ஏ பிரபோ ! சொன்னவுடன், கீழே விழுந்த நான் என்னை ஓணாகப் பார்த்தேன். (௨௪)

ஏ கேசவ! பிராம்மணர்களிடத்தில் பிரியமுள்ளவராயும் கொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற உம்முடைய தரிசனத்தை விரும்பிக் கொண்டிருந்த எனக்கு உமது ஞாபகம் இன்னும் குறையவில்லை. (௨௫)

சிரேஷ்டமான ஆத்மாவும் யோகீச்வரர்களால் உபநிஷத்தாகிற திவ்யதிருஷ்டியின் மூலமாக நிர்மலமான மனதில் தியானம் பண்ணப்படுகிறவரும் இந்திரியங்களிலிருந் துண்டாகிற ஞானத்தை அற்பமாக உடையவரும் மஹாமஹிமை பொருந்தியவருமான நீர், [சொல்ல முடியாத வியஸனத்தால் விவேகமற்று வருந்தும்] நான் தரிசிக்கும்படி இம்மார்க்கத்தில் எப்படி பிரத்தியக்ஷமாக வந்தீர் ? (ஆனால்) இவ்வுலகத்தில் எவனுக்கு ஜனனமரண ரூபமான ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷமடையும் பாக்கியம் உண்டோ அவனுக்கல்லவா உமது தரிசனம் கிடைக்கக்கூடியது. (௨௬)

தேவதேவ ஜகந்நாத கோவிந்த புருஷோத்தம ।
நாராயண ஹ்ருஷீகேஶ புண்யஶ்லோகாச்யுதாவ்யய ॥ ௨௭
அநுஜாநீஹி மாம் க்ருஷ்ண யாந்தம் தேவகதிம் ப்ரபோ ।
யத்ர க்வாபி ஸதஶ்சேதோ பூயாந்மே த்வத்பதாஸ்பதம் ॥ ௨௮
நமஸ்தே ஸர்வபாவாய ப்ரஹ்மணேऽநந்தஶக்தயே ।
வாஸுதேவாய க்ருஷ்ணாய யோகாநாம் பதயே நம: ॥ ௨௯
இத்யுக்த்வா தம் பரிக்ரம்ய பாதௌ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்வமௌலிநா ।
அநுஜ்ஞாதோ விமாநாக்ர்யமாருஹத்பஶ்யதாம் ந்ருணாம் ॥ ௩௦

அக்ஷஜமைந்த்ரியகம் ஜ்ஞாநம் தத் அத: அவரமேவ யஸ்மாத் ஸ:। யஸ்யேத்யாஹ ஸர்வ ஸபோராஹவேத்தஸ்ய ஸர்வாநந்த த்ருஶ்ய: ஸ்யாத் உபாஸ்யஸமேந க்ருதஜ்ஞதாஸங் ஸவேந தத்வேந அபவர்கமிஷ்ட: தமேதத்வி த்ருதீயபாத:॥௨௫॥௨௭॥ உத்க்ருஷ்டகீர்த்திபுண்யஶ்லோகா ஸம்போதய அநுஜ்ஞாபயதி॥ அநுஜாநீஹீதி । தேவகோ கேவி பதம் ஸாநவ்யாத்தமோ நிஸ்ஸந்திக்தம் ப்ராயஶ்சித்த யத்ர க்வாபி தித்வத் ஸ்வஸ்ரம் விஷயம் பஸ்ய ததா ஸ்ப்ருதம் ஸ்ப்ருஹாதி॥௨௮॥ யாஸ்யந்தமஸ்யதி॥ நம ஸ்தே॥ ஸர்வபாவாய ஸர்வஸ்ய பாவோ ஜந்ம யஸ்மாத் தஸ்மை। ப்ரஹ்மணே அத்ருஷ்டவ்யவிகாராய। அத:। அநந்தஶக்தயே அநந்தாஸாயாஸ்ய ஶக்திர்யஸ்ய தஸ்மை। வாஸுதேவாய ஸர்வாஶ்ரயாயேத்யர்த்த:। ஸர்வாந்வஸதி ப்ரபஞ்சாயோக்த்ர:। ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய ஸதாநந்தஸ்வரூபாயேதி பரமாத்மாக்யஸ்ய: க்ருஷி: பூவாசக: ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:। தயோரைக்யம் பரம்ப்ரஹ்ம க்ருஷ்ண இத்யபிதீயத இதி ஸ்ம்ருதே:। கிஞ்ச யோகாநாம் உபாயாநாம் பதயே। ஏவமுக்த்வா அயம் ஸ்வர்க:। ஏவம் ஸ்துத்வா ஸ்வம் விஹாய தஸ்மிந்நவி கதிஷ்யாமி

ஏ தேவதேவ ' உலகங்களுக்கெல்லாம் நாதரே ! கோவிந்த! புருஷோத்தம! நாராயண! ஹ்ருஷீகேச ! உமது திவ்யநாம கீர்த்தனம் செய்கிறவர்களுக்கு அபரிமிதபுண்யத்தைக் கொடுக்கின்றவரே! அச்சுத! அவ்யய! (௨௭)

ஶ்ரீ கிருஷ்ண! ஏ பிரபோ! தேவனுடைய ஸத்கதியை யடைகின்ற எனக்குத் தாங்கள் உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும். நான் எந்தவிடத்தில் இருந்தாலும் என் மனது தங்கள் சரணாரவிந்தங்களையே ஆசிரயித்து வரவேண்டும். (௨௮)

எல்லாவற்றின் அந்தராத்மாவும் அபரிமித சக்தியை யுடையவராயும் பிர்ம்மமும் யோகங்களுக்கு எல்லாம் பதியும் வாசுதேவரும் ஶ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுமான உமக்கு நமஸ்காரம். (௨௯)

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுப்பகவானைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து தனது சிரஸை அவருடைய சரணாரவிந்தங்களில் பொருந்த நன்றாய் நமஸ்கரித்து அவர் விடை யளித்ததும் சகல ஜனங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே ரமணீயமான விமானத்தில்ஏறினன். (௩௦)

க்ருஷ்ண: பரிஜநம் ப்ராஹ பகவாந் தேவகீஸுத: ।
ப்ரஹ்மண்யதேவோ தர்மாத்மா ராஜந்யாநநுஶிக்ஷயந் ॥ ௩௧ ॥
துர்ஜரம் பத ப்ரஹ்மஸ்வம் புக்தமக்நேர்மநாகபி ।
தேஜீயஸோ(அ)பி கிமுத ராஜ்ஞாமீஶ்வரமாநிநாம் ॥ ௩௨ ॥
நாஹம் ஹாலாஹலம் மந்யே விஷம் யஸ்ய ப்ரதிக்ரியா ।
ப்ரஹ்மஸ்வம் ஹி விஷம் ப்ரோக்தம் நாஸ்ய ப்ரதிவிதிர்புவி ॥ ௩௩ ॥
ஹிநஸ்தி விஷமத்தாரம் வஹ்நிரத்பி: ப்ரஶாம்யதி ।
குலம் ஸமூலம் தஹதி ப்ரஹ்மஸ்வாரணிபாவக: ॥ ௩௪ ॥
ப்ரஹ்மஸ்வம் துரநுஜ்ஞாதம் புக்தம் ஹந்தி த்ரிபூருஷம் ।
ப்ரஸஹ்ய து பலாத்புக்தம் தஶ பூர்வாந் தஶாபராந் ॥ ௩௫ ॥

அநுஶிக்ஷயந் ... ॥௩௦॥௩௧॥ துர்ஜரமிதி ॥ மநாக் அல்பமபி புக்தம் அக்நே: அக்நிஸத்ருஶஸ்ய தேஜீயஸ: கிமுத தேஜஸ்விநோ(அ)பி துர்ஜரம் ॥௩௨॥ ௩௩॥ கிஞ்ச விஷாதபி கோரத்வமாஹ — ஹிநஸ்தீதி ॥ ஸமூலம் ஸபுத்ரபௌத்ர தாரகஸாதநதர்ம்யதாஸ்யாக் தஹதி நேத்யாஹ வஹ்நிரிதி । கிஞ்ச ஸமூலமிதி வஹ்நிமூலநாஶ்யவிஶேஷயதி । ப்ரஹ்மலக்ஷணாரணிஜ: பாவக: பாவகஸ்து குலம் தஹதி। தஹதி ஸமூலமிதி॥௩௪॥ ப்ரஹ்மஸ்வமிதி। துரநுஜ்ஞாதம் யதாவதநநுஜ்ஞாதம் । த்ரிபூருஷம் குலம் ஸ்வம் புத்ரபௌத்ரௌ ச। ப்ரஸஹ்ய பலாத் ராஜந்யாஶ்ச ... ॥ ௩௫ ॥ ராஜாந இதி॥ யே ப்ரஹ்மஸ்வமபிமந்யந்தே

தேவகியின் பிள்ளையும் பிராம்மணர்களைத் தேவர்களாக மதித்துவரும் தர்மாத்மாவுமாயிருக்கிற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் க்ஷத்திரியர்களுக்குப் புத்தி உண்டாகும்படி பரிஜனங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொன்னார். (௩௧)

பிராம்மணனுடைய பொருளைச் சிறிதாவது சாப்பிட்டு விட்டால், அக்கினியைக் காட்டிலும் அதிக தேஜஸ் உள்ளவனும் அதை ஜீர்ணம் செய்துகொள்ள முடியாது. தங்களை ஈச்வரனென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற அரசர்களுக்குக் கேட்பானேன். (௩௨)

நான் விஷத்தை விஷமென்றெண்ணவில்லை. அதை மாற்றிவிடக் கூடும். பிராமணனுடைய தனமே விஷமென்றெண்ணப்படுகிறது. ஏனெனில் இதற்கு மாற்றே கிடையாது. (௩௩)

விஷமானது சாப்பிடுகிறவனைக் கொல்லுகின்றது. நெருப்பை ஜலத்தால் அவித்துவிடலாம். பிராம்மணதனமாகிற நெருப்பானது குலத்தை வேரோடு எரித்துவிடும். (௩௪)

பிராம்மணனுடைய தனத்தை உத்தரவன்றி அபஹரித்துக் கொண்டால் அது மூன்று தலை முறையை நாசம் செய்துவிடும். பலாத்காரமாய் எடுத்துச்சாப்பிட்டுவிட்டால், முந்திப்பத்துத் தலைமுறைகளையும் பிந்திப்பத்துத் தலைமுறைகளையும் நாசம் செய்துவிடும். (௩௫)

ராஜாநோ ராஜலக்ஷ்ம்யா ச நாஶவாதம் விசக்ஷதே ।
நிரயம் யேऽபிநந்தந்தே ப்ரஹ்மஸ்வம் ஸாது சாதிஶா: ॥ ॥௧௬॥
க்ருஹ்ணந்தி யாவத: பாம்ஸூந் ரோதநாஶ்ருபிந்தவ: ।
விப்ராணாம் ஹ்ருதவித்தாநாம் வதாந்யாநாம் குடும்பிநாம் ॥௧௭॥
ராஜாநோ ராஜகுல்யாஶ்ச தாவதோऽப்தாந் நிரங்குஶா: ।
கும்பீபாகேஷு பச்யந்தே ப்ரஹ்மதாயாபஹாரிண: ॥ ॥௧௮॥
ஸ்வதத்தாம் பரதத்தாம் வா ப்ரஹ்மவ்ருத்திம் ஹரேத ய: ।
ஷஷ்டிர்வர்ஷஸஹஸ்ராணி விஷ்டாயாம் ஜாயதே க்ருமி: ॥ ॥௧௯॥
ந மே ப்ரஹ்மதநம் பூயாத்யத்க்ருத்வாऽல்பாயுஷோ நரா: ।
பராஜிதாஶ்ச்யுதா ராஜ்யாத்பவந்த்யுத்வேஜிநோ ஹி யே ॥ ॥௨௦॥
விப்ரம் க்ருதாகஸமபி நைவ த்ருஹ்யத மாமகா: ।
க்நந்தம் பஹுஶபந்தம் வா நமஸ்குருத நித்யஶ: ॥ ॥௨௧॥

பாம்ஸாதி। தே நிரயமேவாபிநந்தந்தே। அதோ பாதிஶா: அஜ்ஞா: ப்ரஹ்மவாதம் ந விசக்ஷதஇதி॥௧௬॥ அபி ச। க்ருஹ்ணந்தீதி॥௧௭।௧௮॥ நமேதி॥ த்ருஹ்வா அபிகாம்க்ஷ்ய

எவர்கள் பிராம்மணனுடைய தனத்தை நல்லதென்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் நரகத்தையும் நல்லதென் றெண்ணுகிறார்கள். ஆகையால் மூடரான அந்த அரசர்கள் ராஜலக்ஷ்மியினால் தாங்கள் நசித்துப் போவதையும் எண்ணுவதில்லை. (௧௬)

தானம் செய்துகொண்டு நல்ல மனதுடனிருக்கிற குடும்பிகளான பிராம்மணர்களின் பொருளைப் பிடுங்கிக்கொண்டதால் [பொருளைபிழந்த] அவர்கள் விசனமுற்றழுது பூமியில் விழும் கண்ணீர்த் துளிகள் எவ்வளவு தூளிகளைக் கிரகித்துக்கொள்ளுமோ அவ்வளவு வருஷங்கள் அந்த தனத்தை யபஹரித்துக்கொண்ட அரசரும் அரசரின் குலத்தாரும் அதிக்குரூரமான கும்பீபாக மென்னும் நரகங்களில் தடையில்லாமல் தள்ளப் படுகிறார்கள். (௧௭-௧௮)

எவன் தன்னால் கொடுக்கப்பட்டதானாலும் பிறரால் கொடுக்கப்பட்ட தானாலும், பிராமணனுடைய பொருளை யபஹரித்துக் கொள்கிறானோ அவன் அறுபதினாயிரம் வருஷம் மலத்தில் புழுவாகப் பிறக்கின்றான். (௧௯)

எனக்குப் பிராம்மணனுடைய தனம் வேண்டுவதேயில்லை. ஏனென்றால் அதை யடையவேண்டு மென்றாசைப்பட்ட அரசர்களே [சத்ருக்களுக்கு] தோல்வியடைந்து ராஜ்யத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டு அற்பமான ஆயுளைப் பெற்று மிகவும் வருத்தத்தை யடைகின்றவர்கள். (௨௦)

எனது மித்திரர்களே! பிராம்மணன் குற்றத்தைச் செய்தாலும் அவனுக்குத் துரோகம் செய்யாதீர்கள். அவன் கொலைசெய்தாலும் அதிகமாய்ச் சபித்தாலும் அவனைத் தினந்தோறும் நமஸ்காரம் பண்ணுங்கள். (௨௧)

𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍁𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌮𑌤 𑌯𑍂𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌸 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌭𑌾𑌕𑍍 ॥ ॥௪௨॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌗𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑍌𑌰𑌿𑌵 ॥ ॥௪௩॥
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௪௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌨𑍃𑌗𑍋𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

௪௦|௪௧| 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿| 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿|௪௨| 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿|௪௩|௪௪|

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

நான் எவ்விதம் பிராம்மணர்களைத் தினந்தோறும் நல்லமனதோடு நமஸ்காரம் செய்கிறேனே அவ்விதம் நீங்களும் நமஸ்காரம் பண்ணுங்கள். இவ்விதம் செய்யாதவனை நான் தண்டித்து விடுவேன். [௪௨]

பிராம்மணனுடைய பொருளைத்தெரியாமல்எடுத்துவிட்டாலும் அப்பொருள் எடுத்தவனை பிராம்மணனுடைய பசுவானது நிருகனை நாசஞ்செய்தது போல் நாசஞ்செய்துவிடும். [௪௩]

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இவ்விதம் துவாரகையிலுள்ள ஜனங்களுக்குப் பிரசித்தப்படுத்திவிட்டு, எல்லா உலகங்களுக்கும் பரிசுத்தராகிய அவர் தமது வீடுவந்து சேர்ந்தார். [௪௪]

64-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

पञ्चषष्टितमाध्यायप्रारम्भः

बलरामस्य नन्दगोकुलगमनादिकथा प्रारभ्यते

॥ श्रीशुकः ॥

बलभद्रः कुरुश्रेष्ठ भगवान् रथमास्थितः ।
सुहृद्दिदृक्षुरुत्कण्ठः प्रययौ नन्दगोकुलम् ॥ ॥१॥
परिष्वक्तश्चिरोत्कण्ठैर्गोपैर्गोपीभिरेव च ।
रामोऽभिवाद्य पितरावाशीर्भिरभिनन्दितः ॥ ॥२॥
चिरं नः पाहि दाशार्ह सानुजो जगदीश्वर ।
इत्यारोप्याङ्कमालिङ्ग्य नेत्रैः सिषिचतुर्जलैः ॥ ॥३॥
गोपवृद्धांश्च विधिवद्यविष्ठैरभिवन्दितः ।
यथावयो यथासख्यं यथासम्बन्धमात्मनः ॥ ॥४॥

पञ्चषष्टितमे रामो व्रजे गोकुलमागतः ।
रामेण सह गोपीभिः कालिन्द्याः कर्षणं तथा ॥
रामस्य चरितं … कर्षणादि यत् ।
… कृष्णस्य … ॥

१॥ परिष्वक्त इति॥ आशीर्भिरभिनन्दितो बभूव॥२॥ दाशार्ह॥ सिषिचतुः॥
४॥ गोपेति ! गोपवृद्धांश्च विधिवद्यविष्ठैरभिवन्दिते…

65-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

குருமஹாராஜர்களுக்குள் சிரேஷ்டமானவனே ! பகவத்ஸ்வரூபரான பலராமர் ஆசையோடு சிநேகிதர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு நந்தகோகுலத்திற்குச் சென்றார் (க)

(அங்கே) வெகுநாளாய் ஆவலுடன் கூடிக்கொண்டிருந்த இடையர்களும் இடைஸ்திரீகளும் இவரைக் கட்டிக்கொண்ட பிறகு பலராமர் தமது தாய் தந்தையர்களை நமஸ்கரித்தார். அவர்களும் இவருக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார்கள் (உ)

உலகங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரரான பலராமரே! "நீர் வெகு காலம் எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்று கட்டித்தழுவி மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டுப் பிரியத்தோடு பலராமரை நனைத்தார்கள். (ங)

வயோதிகரான இடையர்களையும் விதிப்பிரகாரம் நமஸ்கரித்தார். (அவர்களும்) தங்கள் வயதிற்கும் மரியாதைக்கிரமத்திற்கும் தனது ஸம்பந்தத்திற்கும் தக்கபடி இவரை நமஸ்காரம் செய்தார்கள். (ச)

𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௫॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌰𑌾𑌧𑌸𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌥 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌿𑌪𑍂𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌃 ।
𑌅𑌪𑌿𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌯𑌜𑌤𑌿 ॥௪।௫॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌰𑌾𑌧𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 ॥௬।௭॥ 𑌤𑌾𑌜𑌤𑍍 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨

பிறகு இடையர்களும் ஸமீபத்தில் வந்து, சிரம பரிஹாரம் செய்தபின் சுகமாய் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற பல ராமரைச் சூழ்ந்து வேடிக்கையாய் அவரது கையைப் பிடித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். (௫)

பலராமர் அவர்களை குசலப்ரசனம் செய்தார். அவர்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானையடைய வேண்டி குற்றங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு அவரை மிகப் பிரீதியுடன் தழ தழத்த வார்த்தைகளால் க்ஷேமம் விசாரித்தார்கள். (௬)

ஏ பல ராம! உங்களுடைய பந்துக்களெல்லாரும் சுகமாய் இருக்கிறார்களா? நீங்கள் பத்னீபிள்ளை இவர்களுடன் கூட எங்களை நினைக்கிறீர்களா! (௭)

பாபியான கம்ஸனைக்கொன்றது தெய்வச் செயலாலேயே? ஸ்நேகிதர்களும் தெய்வச் செயலாலேயே விடுபட்டார்கள். சத்துருக்களைக் கொன்றும் ஜயித்தும் தெய்வச் செயலால் கோட்டையை யடைந்து விட்டீர்கள். (௮)

கோபிகா ஸ்திரீகள் ராமரைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆதாவோடு (வந்து) பட்டணத்து ஸ்திரீ ஜனங்களுக்கு நாயகரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சுகமாக இருக்கிறாரா வென்று சிரித்துக்கொண்டே கேட்டார்கள். (௯)

பந்துக்களையும் தாயாரையும் தகப்பனாரையும் எங்களையுமாவது நினைக்கின்றாரா? மஹாபாகுவான பகவான் நாங்கள் செய்த ஸேவையை யாவது நினைக்கிறாரா? (௧௦)

மாதரம் பிதரம் ப்ராத்ரூந் பதீந் புத்ராந் ஸ்வஸ்ரூநபி।
யதர்த்தே ஜஹிம தாசார்ஹ துஸ்த்யஜாந் ஸ்வஜநாந் ப்ரபோ॥௧௧॥
தா நஸ்ஸத்ய: பரித்யஜ்ய கதஸ்ஸம்சிந்நஸௌஹ்ருத:।
கதம் நு தாத்ருசம் ஸ்த்ரீபிர்ந ச்ரத்தீயேத பாஷிதம்॥ ॥௧௨॥

கதம் நு க்ருஹ்ணந்த்யநவஸ்திதாத்மநோ
வச: க்ருதக்நஸ்ய புதா: புரஸ்த்ரிய:।
க்ருஹ்ணந்தி வை சித்ரகதஸ்ய ஸுந்தர—
ஸ்மிதாவலோகோச்வஸிதஸ்மராதுரா:॥ ॥௧௩॥

கிம் நஸ்தத்கதயா கௌண்ய: கதா: கதயதாபரா:।
யாத்யஸ்மாபிர்விநா காலோ யதி தஸ்ய ததைவ ந:॥ ॥௧௪॥
இதி ப்ரஹஸிதம் சௌரேர்ஜல்பிதம் சாருவீக்ஷிதம்।
கதிம் ப்ரேமபரிஷ்வங்கம் ஸ்மரந்த்யோ ருருது: ஸ்த்ரிய:॥ ॥௧௫॥

ச்ருத: தமாஹுர்விச்வாஸாதிதி சேத்। நநு விச்வாஸ: கிமிதி க்ருதஸ்தத்ராஹு: கதம் ந்விதி பத்யத்வயேநாநாவிதாநி வாக்யாநி॥௧௨॥ தத்ராத்ய உத்தர:। கதமிதி। த்விதீய உத்தர:। க்ருஹ்ணந்தி வா இதி சித்ரகதஸ்ய சித்ரகதா கதந கௌசலஸ்ய। கிஞ்ச। ஸுந்தரம் ஸ்மிதம் யஸ்மிந் தேந அவலோகேந உச்வஸித: க்ஷோபிதோ ய: ஸ்மர: தேநாதுரா:॥௧௩॥ அபர உத்தர:; கிமிதி। காமுகஸ்ய தஸ்ய பாஷகம் ச யாதேவ। கிஞ்ச தஸ்யாஸாவேந ஸ்மாரகம் து:கேநைவேத்ய

ஏ ப்ரபோ! பலராம! தாயையும் தகப்பனையும் சகோதரர்களையும் புருஷர்களையும் பிள்ளைகளையும் சகோதரிகளையும் தள்ள முடியாத பந்துக்களையும் அவருக்காக அல்லவா நாங்கள் பரித்யாகம் செய்தோம். (௧௧)

அப்படிப்பட்ட எங்களுடைய ஸ்நேஹத்தை ஒழித்து விட்டுப்போய் விட்டாரே.

புத்திசாலிகளான பட்டணத்து ஸ்திரீகள் நிச்சயமில்லாத மனதையுடையவராயும் நன்றியறிதல் இல்லாதவராயும் இருக்கிற இவரது வார்த்தையை எவ்வாறு நம்புகிறார்கள்? (ஒருவேளை) அழகிய புன்சிரிப்போடு கூடின கடைக்கண்பார்வையால் அதிகமான மன்மதாவஸ்தையை யடைந்து, கதை சொல்லும் இவரது ஸாமர்த்தியத்தால் அவர்கள் இவருடைய வார்த்தையை நம்பினாலும் நம்பலாம். (௧௨ ௧௩)

ஏ கோபிகா ஸ்திரீகளே! நமக்கு அந்த வார்த்தையால் பிரயோஜனம் என்ன? வேறு வார்த்தைகளைச் சொல்லுங்கள். நாமில்லாமல் அவருக்குக் காலம் செல்லுகிறதென்றால் நமக்கும் அப்படியே காலம் போகிறது. (௧௪)

இவ்விதம் கிருஷ்ண பகவானுடைய சிரிப்பையும், வார்த்தையையும், அழகிய பார்வையையும் நடையையும் அன்போடு ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளுதலையும் நினைத்து அந்த ஸ்திரீகள் துக்கப்பட்டார்கள். (௧௫)

𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌗𑌮𑍈𑌃।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌨𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍌𑌮𑍁𑌦𑍀𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾।
𑌯𑌮𑍁𑌨𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥௧௮॥

𑌵𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑍋𑌟𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌤𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌃।
𑌆𑌘𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌲𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌪𑍌 ॥ ॥௨௰॥

𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌂।௧௪।௧௫। 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌨𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃।௧௬। 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑌧𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑌂। 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌮𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍।௧௭। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍌𑌮𑍁𑌦𑍀𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾। 𑌕𑍌𑌮𑍁𑌦𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃।௧௮। 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।௧௯।௨௰। 𑌉𑌪𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃।

பகவத் ஸ்வரூபமான பலராமர், கிருஷ்ணபகவான் சொல்லியனுப்பிய மனதிற்கிசைந்த பல் வார்த்தைகளாலும் பலவித நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லும் தனது ஸாமர்த்தியத்தாலும் அந்த ஸ்திரீகளை ஸமாதானப்படுத்தினார். (௧௬)

பல ராமர் இராக்காலங்களில் கோபிகா ஸ்திரீகளுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு சைத்திரம் வைசாகம் ஆகிய இரண்டு மாதங்களும் அங்கேயே வஸித்தார். (௧௭)

பூர்ணமான சந்திரிகையினால் பிரகாசமுள்ளதும் ஆம்பல்மலரின் வாஸனையோடு கூடின காற்றினால் ஸேவிக்கப்படுவதுமான யமுனா நதிக்கரையிலுள்ள உத்தியான வனங்களில் ஸ்திரீகள் சூழ சுகமாக விருந்தார். (௧௮)

தேவதாஸ்வரூபமுள்ள மதுவானது வருணனது ஏவுதலினால் மரத்தின் பொந்திலிருந்து கீழே விழுந்து அந்தக் காடு முழுவதும் தனது வாஸனையை உண்டாக்கிற்று. (௧௯)

பல ராமர் காற்றினால் கொண்டு வரப்பட்ட, அந்த மதுவின் வாஸனையை முகர்ந்து பார்த்து ஸ்திரீகளோடு அங்கே சென்று, (அவர்களோடு) மதுவைக் குடித்தார். (௨௰)

𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌶𑍋𑌭𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ।
𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌯𑍂𑌥𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥ ॥௨௧॥
𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍀𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾 ॥ ॥௨௨॥
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।
𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌬𑍋 𑌮𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌲𑍇𑌯𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௪॥
𑌸 𑌆𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌗𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌹 ॥ ॥௨௫॥
𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾 ।
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌤𑌧𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௨௬॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ।௨௧। 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌣𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌕𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 ।௨௪। 𑌸𑌜𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌗𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 । ௨௫ । 𑌪𑌾𑌪𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌹𑌸𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ।௨௬।

அழகிய ஸ்திரீ மண்டலத்தில் பலமாகப் பாடிக்கொண்டு அந்த ஸ்திரீகள் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் பெண் யானைகளின் கூட்டத்துக்கு நாயகனான ஐராவதம்போல பலராமர் இங்கு பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தார். (௨௧)

ஆகாயத்தில் துந்துபி வாத்தியங்கள் சப்தித்தன. கந்தர்வர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள். முனிவர்களும் பலராமருடைய அவரது வீரியத்தைச் சந்தோஷத்தோடு புகழ்ந்தார்கள். (௨௨)

கலப்பையை ஆயுதமாகவுடைய பல ராமர் ஸ்திரீகளால் ஸ்தோத்திரம் செப்யப்படும் நடத்தையும் மயக்கமும் மதத்தால் சோபிக்கிற நேத்திரங்களுமுடையவராய் காடுகளில் ஸஞ்சரித்தார். (௨௩)

அழகிய வைஜயந்தி யென்னும் மாலைபூண்டவரும் ஒரு குண்டலந் தரித்தவரும் மதமுள்ளவரும் புன் சிரிப்பு வேர்வையாகிற பனி இவைகளால்அலங்கரிக்கப்பட்ட தாமரைப் பூப்போன்ற முகத்தை யுடைவருமாய் இருக்கிற ஈச்வரஸ்வரூபமான அவர் (பலராமர்) ஜலக்கிரீடை செய்வதற்காக யமுனையைக்கூப்பிட்டார். இவர்மதம் பிடித்தவரென்று தமது வாக்கியத்தை அலக்ஷியஞ்செய்து வராமலிருந்த யமுனையை பல ராமர் கோபங்கொண்டு தமது கலப்பையின் நுனியால் இழுத்தார். (௨௪-௨௫)

ஏ பாபியே நீ என்னை அலக்ஷியஞ்செய்து நான் கூப்பிட்டவுடன் வராமல் இருந்ததால், இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்ற உன்னைக் கலப்பை நுனியால் நூறுபங்காய்ப் பிளந்து விடுகிறேன். (௨௬)

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௨௭॥

॥𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾॥

𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌤𑍇 ॥ ॥௨௮॥
𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ௨௯॥
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌦𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌗𑌾𑌹𑍇 𑌜𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑍇𑌭𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ॥௩௦॥
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 ।
𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௩௧॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌚𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾॥௨௭॥ 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥௨௮॥ ௨௯॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌜𑌗𑌾𑌹𑍇 𑌅𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥௩௦॥ 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌯। 𑌅𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍌। 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌃। 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇। 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌮𑍍। 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍀𑌲𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌚। 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌆𑌦𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥௩௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌾𑌵𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯। 𑌸𑌂𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿

ஏ அரசனே! இந்த மாதிரி பயமுறுத்தியதும் யமுனையானது பயந்து பரபரப்புடன் பலராமரது காலில் விழுந்து கூறுகின்றது. (௨௭)

யமுனை கூறுகின்றது.

ஏ ராம! ராம!! நீண்ட புஜங்களை யுடையவரே! உலகங்களுக்கு நாயகரான வரே!! இவ்வுலகத்தைத் தாங்குகிற உமதுபராக்கிரமம் எனக்குத்தெரியாது. (௨௮)

ஏ பகவத் ஸ்வரூபமானவரே! பகவானுடைய மேலான தன்மை நீரென் பதை யான் யறிந்து கொள்ளவில்லை. பக்தர்களிடம் பிரியமுள்ளவரே! விச்வஸ்வ ரூபரே! உமது சரணங்களில் வணங்குகிறேன். என்னைத் தயவுடன் விட்டு விட வேண்டும். (௨௯)

பிறகு பகவத் ஸ்வரூபான பலராமர் இவ்விதம் பிரார்த்தித்த யமுனையை விட்டு விட்டார். கஜேந்திரமானது பெண்யானைகளோடு ஜலத்தில் இறங்குவது போல ஸ்திரீகளோடு ஜலத்தில் இறங்கினர். (௩௦)

இஷ்டப்படி விளையாடி விட்டு ஜலத்திலிருந்து எழுந்த இவருக்கு லக்ஷ்மி யானவள் இரண்டு கறுப்பு வஸ்திரங்களையும் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களையும் அழகிய மாலையையும் கொடுத்தாள். (௩௧)

𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌨𑍀𑌲𑍇 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍀𑌂 ।
𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥ [௩௨]
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑍀𑌵 𑌹𑌿 ॥ [௩௩]
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌏𑌕𑍇𑌵 𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ [௩௪]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌂𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 ।௩௨।௩௩। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ।௩௪।

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

கறுப்பு வஸ்திரங்களை யுடுத்துத் தங்க மயமான மாலையைத்தரித்து சந்தனம் பூசி நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்த பலராமர் இந்திரனுடைய யானை (ஐராவதம்) போல் விளங்கினர். (௩௨)

ஏ அரசனே! யமுனையானது பலராமர் கலப்பையால்கீறிய வழியே அபரிமிதமான அவருடைய வீரியத்தை இப்போதும் காட்டுகிறதுபோல் விளங்குகின்றது. (௩௩)

இவ்விதம் இடைச்சேரியில் விளையாடிக்கொண்டு கோபிகா ஸ்திரீகளின் விலாஸங்களைக் கண்டு ஆனந்தித்துக்கொண்டிருந்த பல ராமருக்கு அநேக இராக்காலங்கள் ஓரே இரவு போல் சென்றன. (௩௪)

65-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஷட்ஷஷ்டிதமாத்யாயப்ராரம்ப:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணக்ருதபௌண்ட்ரககாஶிராஜவதாதி கதா

ப்ராரம்பஷட்க:

ஸ்ரீ ஶுக:

நந்தவ்ரஜம் கதே ராமே கரூஷாதிபதிர்ந்ருப ।
வாஸுதேவோஹமித்யஜ்ஞோ தூதம் க்ருஷ்ணாய ப்ராஹிணோத் ॥௧॥

த்வம் வாஸுதேவோ பகவாநவதீர்ணோ ஜகத்பதி: ।
இதி ப்ரஸ்தோபிதோ பாலைர்மேந ஆத்மாநமச்யுதம் ॥ ॥௨॥

தூதம் ச ப்ராஹிணோந்மந்த: க்ருஷ்ணாயாவ்யக்தவர்த்மநே ।
த்வாரகாயாம் யதா பாலோ ந்ருபோ பாலக்ருதோ புத: ॥ ॥௩॥

தூதஸ்து த்வாரகாமேத்ய ஸபாயாமாஸ்திதம் ப்ரபும் ।
க்ருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம் ராஜஸந்தேஶமப்ரவீத் ॥ ॥௪॥

ஷட்ஷஷ்டிதமே காஶீம் கத்வா ஹத்வா பௌண்ட்ரகம் ஹரி: ।
தத்புத்ரஞ்ச ததோ க்ருத்யாஸுதக்ஷிணவதாதிகம் ।

௧। த்வமிதி। ப்ரஸ்தோபித: ஸ்துத்யா ப்ரோத்ஸாஹித: பாலைரஜ்ஞை:।
௨। தூதமிதி। பாலக்ருதோ ந்ருப: பாலைர்ந்ருபத்வேந க்ரீடாயாம் வரி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செய்த பௌண்டரகன் காசிராஜன் இவர்களின் வதத்தைக் கூறும்

66-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ அரசனே! பலராமர் நந்தகோகுலத்திற்குப் போயிருக்கும்போது கருச தேசத்தரசன் நான் வாஸுதேவன் என்று மூடத்தனமாய் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு ஒரு தூதனை யனுப்பினான். (௧)

ஜகத்பதியாகிய பகவானே வாஸுதேவராக அவதாரம் செய்திருக்கிறார் என்று பாலர்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படும் ஆனந்தத்தில் நீர் உம்மையே விஷ்ணுவாக நினைத்துக்கொண்டு விட்டீர். (௨)

பாலர்களால் அரசன் என்று கொண்டாடப்பட்ட ஒன்றுமறியாத பாலனுக்கொப்பாகிய அவன், துவாரகையில் ஊகிக்கமுடியாத பௌருஷத்துடனிருந்துவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு மூடத்தனமாய் இவ்விதமாகத்தூதனுப்பினான். (௩)

தூதனும் துவாரகைக்கு வந்து ஸபையில் வீற்றிருக்கிற தாமரைப்பூவின் இதழ்போன்ற கண்களை யுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து தன் அரசன் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையைச்சொன்னான். (௪)

𑌕𑌾𑌰𑍂𑌶𑌃

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌕 𑌏𑌵 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜 ॥ ௫ ॥
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍌𑌢𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌵𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃

𑌕𑌤𑍍𑌥𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ।
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌕𑍈𑌰𑍍𑌜𑌹𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௭ ॥
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌕𑌥𑌾𑌮𑌨𑍁 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍂𑌢 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌸𑍇 ॥ ௮ ॥
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌵𑌟𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌉𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌮𑍂𑌢 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌸𑍇 । 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌟𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌸𑍇 । 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 । 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑌾 । 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰

காரூச அரசனது வாய் மொழி.

பிராணிகளிடத்தில் தயைகூர்ந்து நான் ஒருவனே வாஸுதேவனாக அவதாரம் செய்திருக்கிறேன். வேறு ஒருவனும் இல்லை. நீர் உமக்குள்ள பொய்யான பெயரை விட்டு விடும். (௫)

நீர் மூடத்தனமாய்ப் பயமில்லாமல் எனது அடையாளங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர். அவைகளை விட்டு விட்டு என்னைச் சரணமாய் அடையவேண்டும். இல்லாவிட்டால் என்னுடன் சண்டைக்கு வரவேண்டும். (௬)

சுகர்கூறுகிறார்.

அற்ப புத்தியையுடைய பௌண்ட்ரகனது இந்த ஆத்மஸ்துதியைக்கேட்ட உக்கிரஸேனன் முதலிய ஸபையோர்கள் மிகவும் சிரித்தார்கள். (௭)

பரிஹாஸமாய்ப் பேசியான பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் தூதனிடம் கூறுகிறார். ஏ புத்தியற்றவனே! நீ எவைகளைக்கொண்டு இவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறாயோ அப்படிப்பட்ட அடையாளங்களைக்விட்டுவிடுகிறேன்.()

ஏ முட்டாளே! மரணமடைந்து உனது முகமூடப்பட்டுக் கழுகு, பருந்து முதலிய பக்ஷிகள் உன்னைச் சூழவும் நாய்களுக்கு ரக்ஷகமாகவும் எப்போது நீ பூமியில் படுக்கப்போகிறாயோ அப்போது அடையாளங்களை விட்டு விடுகிறேன்.) (௯)

இதி ஸந்தேஸமாக்ஷேபம் ஸ்ராவயித்வா ஸமாஹருஸ ।
க்ருஷ்ணோ ரவிர் ஜயோஸ்தாய காஸீஸுபஜகாம ஹ ॥ ௧௦ ॥
பௌண்ட்ரகோபி தடுத்யோகம் உபஸ்ருத்ய மஹாரதா ।
அக்ஷௌஹிணீப்யாம் ஸம்யுக்தோ நிஸ்சக்ராம புராத்ருதம் ॥ ௧௧ ॥
தஸ்ய காஸீபதிர்மித்ரம் பார்ஷ்ணிக்ராஹோன்வயான் ந்ருப ।
அக்ஷௌஹிணீபிஸ்திஸ்ருபிரபஸ்யத் பௌண்ட்ரகம் ஹரி: ॥ ௧௨ ॥
ஸங்கார்யஸிகதாஸார்ங்க ஸ்ரீவத்ஸாத்யுபலக்ஷிதம் ।
பிப்ராணம் கௌஸ்துபமணிம் வநமாலாவிபூஷிதம் ॥ ௧௩ ॥
கௌஸேயவாஸஸீ பீதே வஸாநம் கருடத்வஜம் ।
அமூல்யமௌல்யாபரணம் ஸ்புரந்மகரகுண்டலம் ॥ ௧௪ ॥
த்ருஷ்ட்வா தமாத்மநஸ்துல்யம் வேஷம் க்ருத்ரிமமாஸ்திதம் ।
யதா நடம் ரங்ககதம் விஜஹாஸ ப்ருஸம் ஹரி: ॥ ௧௫ ॥
ஸூலைர்கதாபி: பரிகை: ஸக்த்யிருஷ்டிப்ராஸதோமரை: ।
அஸிபி: பட்டிஸைர்பாணை: ப்ராஹரந்நரயோ ஹரிம் ॥ ௧௬ ॥

அக்ஷௌஹிணீப்யாம் ௧|௨|௧௧| ததஸ்ய: | பார்ஷ்ணிக்ராஹ: ப்ருஷ்டரக்ஷணதத்பர: | ௧௨ | ௧௩ | கௌஸேயே இதி | அமூல்ய: க்ருத்ரிமம் ஆஸ்திதம் | ஸ்புரந்மகரகுண்டலம் கிரீடம் யஸ்ய தம்

இவ்வாறு கூறிய இந்த ஆக்ஷேபனையைத் தூதன் தன்து எஜமானனிடம் தெரிவித்தான். கிருஷ்ணரும் இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு காசிக்குப்போனார். (௧௦)

மஹா பலமுள்ள பௌண்ட்ரகனும் இவருடைய எண்ணத்தைத் தெரிந்து கொண்டு சேனைகளுடன்கூட சீக்கிரம் பட்டணத்திலிருந்து வெளியே வந்தான். (௧௧)

ஏ ராஜனே! அவனது சிநேகிதனான காசிதேசத்தரசன் அவனுக்குப் பக்க பலமாகப் போனான். இவ்விதம் மூன்று சேனைகளுடன் பௌண்ட்ரகன் வந்ததாகக் கிருஷ்ணன் தெரிந்து கொண்டார். (௧௨)

சங்கு, சக்ரம், கதை, கத்தி, வில் முதலிய ஆயுதங்களைத்தரித்து ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மரு, கௌஸ்துபம் என்னும் இரத்தினம், வனமாலை, இவைகளை அணிந்து, சிரசில் விலை மதிக்க முடியாத ஆபரணங்களையும், செவியில் மகர குண்டலங்களையும் பூண்டு நாடகசாலையின் மேடைக்கு வந்த வேஷதாரி போலவும் தன்னைப்(கிருஷ்ணன்) போலவும் பிரகாசிக்கிற அவனைப் பார்த்துக் கிருஷ்ண பகவான் சிரித்தார். (௧௩–௧௫)

சத்துருக்கள் சூலாயுதங்களாலும் கதாயுதங்களாலும் பரிகம் சக்தி தடி தோமரம் இவைகளாலும் பட்டஸாயுதங்களாலும் அம்புகளாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானை யடித்தார்கள். (௧௬)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌯𑍋—
𑌬𑌲𑌂 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌾𑌜𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍।
𑌗𑌦𑌾𑌸𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌯𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂
𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍁𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃॥ ॥கஎ॥

𑌆𑌯𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌥𑌵𑌾𑌜𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰—
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌖𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌰𑌰𑌿𑌣𑌾𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌬𑌭𑍌 𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌵𑌹𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾—
𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍॥ ॥கஅ॥

𑌅𑌥𑌾𑌹 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍂𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇॥ ॥கசு॥
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍॥ ॥உ௦॥
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃॥ ॥உக॥

கசா।கசு। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿।கஎ। 𑌆𑌯𑍋𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿।
𑌆𑌯𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌰𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍। 𑌅𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂

கிருஷ்ண பகவானும் பௌண்ட்ரகன் காசிராஜன் இவ்விருவர்களுடைய தேர், யானை, குதிரை, காலாட்கள் இவைகளோடுகூடிய சேனைகளை பிரளய காலத்து அக்னி பகவான் தனித்தனியே ஜனங்களை ஹிம்ஸிப்பதுபோல், கதை, கத்தி, சக்ரம் பாணம் முதலான ஆயுதங்களால் மிகவும் உபத்திரவப்படுத்தினர். (கஎ)

உல்லாஸமான மனதையுடையவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய அந்தவனம், வெட்டப்பட்ட சத்துருக்களுடைய இரதம் குதிரை யானை காலாள், கழுதை ஒட்டகம் இவைகள் நிறைந்த யுத்த பூமியாகிப் பூதபதியான பரம சிவனுக்கு அதிக விளையாட்டுக்கு ஆஸ்பதமாகப் பிரகாசித்தது. (கஅ)

பிறகு கிருஷ்ணன் ஏ ஏ! பௌண்ட்ரக! நீ எனக்குத் தூதன் வழியாய் சொல்லியனுப்பியபடியே யுன்னைக்குறித்து அஸ்திரங்களை விடுகிறேன். (கசு)

ஏ முட்டாள்! நீ பொய்யாக வைத்துக்கொண்ட என் பெயரை இப்போது விடும்படி செய்கிறேன். சண்டையில் எனக்கிஷ்டமில்லாவிட்டால், உன்னைச் சரணம் அடைகிறேன். (உ௦)

இவ்விதம் உக்ரமான பாணங்களால் பௌண்ட்ரகனது இரதத்தை முறித்துவிட்டு, இந்திரன் தனது வஜ்ராயுதத்தால், பர்வதத்தின் சிகரத்தை யறுத்ததுபோல் தம் சக்ராயுதத்தால் அவன் தலையை யறுத்துவிட்டார். (உக)

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ॥ ௨௨ ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌸𑌖𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥
𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥
𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௨௫ ॥
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌾 𑌹𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥
𑌸𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥ ௨௭ ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ ௨௮ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௮॥௨௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ ௨.௪ ॥ 𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿

அவ்விதமே பாணங்களால் காசிபதியின் தலையையும் அவன் சரீரத்திலிருந்து அறுத்து, காற்றானது தாமரை மொட்டைத்தள்ளுவதுபோல் காசி பட்டணத்தில் எறிந்து விட்டார். (௨௨)

துவேஷத்தால் சிநேகிதனோடு சண்டைக்கு வந்த பௌண்ட்ரகனைக் கிருஷ்ண பகவான் கொன்று விட்டு, அமுதம் போன்ற இச்சரித்திரத்தை ஸித்தர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய துவாரகைக்குவந்து சேர்ந்தார். (௨௩)

ஏ அரசனே! அவன் (பௌண்ட்ரகன்) எப்போதும் செய்து வந்த பகவானுடைய தியானத்தால் தேகத்தின் சந்திபந்திகளில் தளர்ச்சி யடைந்து தனது ரூபத்தை விஷ்ணுவினுடையதாய் நினைத்துக்கொண்டிருந்தானாகையால், பகவத்ஸ்வரூபமாகவே ஆகிவிட்டான். (௨௪)

இராஜன் வீட்டு வாசலில் குண்டலத்தோடு தலை விழுந்திருப்பதைக்கண்டு இதென்ன! இது யாருடைய முகம் என்று ஜனங்கள் ஸந்தேகித்தார்கள். (௨௫)

காசிபதியான ராஜனுடைய தலையென்றறிந்து பட்ட ஸ்திரீகளும் பிள்ளை பந்துக்களும் பட்டணத்து ஜனங்களும் "ஏ ராஜனே! நாத!! நாத!!!" என்றழுதார்கள். (௨௬)

அவன் பிள்ளையான சுதக்ஷிணன் என்பவன் தகப்பனுக்கு உத்தரக்கிரியையைச்செய்து விட்டு "என் தகப்பனைக்கொன்றவனைக்கொன்று தகப்பனுடைய கடனை ஒழிப்பேன்" என்று தனக்குள்ளே எண்ணிக்கொண்டு உபாத்தியாயரோடு கூட மேலான நியமனத்துடனிருந்து பரம சிவனைப்பூஜித்தான்.(௨௭-௨௮

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌰𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑍃𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌸 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௩௦॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 ॥ ॥௩௧॥
𑌤𑌤𑍋𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 ।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௩௨॥
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌠𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌆𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌵𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑍍 ॥ ॥௩௩॥
𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ ॥௩௪॥

𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௨௫॥௨௬॥ 𑌸𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂। 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 ॥ ௨௭ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌸𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌰𑌦𑌃 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௯॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂। 𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯-

---

பகவான் பரமசிவன் மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து (நீ விரும்பிய) வரத்தைக் கேள் என்ருர். அவன் அவரிடத்தில் தன் தகப்பனைக் கொன்றவனைக் கொல்லும உபாயத்தைக்கேட்டான். (உகூ)

ஏ சுதக்ஷிண! ரித்விக்குகளுடன் அபிசாரக்கிரமத்தினுல் அக்னியை ஆராதனம் செய்து அந்த அக்னியை பிரமத கணங்களோடு பிராமணர்களிடத்தில் பக்தியில்லாதவனிடம் ஏவினுல் உன்னுடைய இஷ்டம் நிறைவேறி விடும் (என்று வரமளித்தார்) (௩0)

இவ்விதம் கட்டளையிடப்பட்டதும் கிருஷ்ணருக்கு அபிசாரம்செய்யவெண்ணி விரத சீலனுக விருந்து அக்னியை ஆராதித்தான். (௩க)

அந்தக்குண்டத்திலிருந்து அக்னியானது உருக்கின தாம்பிரம்போன்றதலை மயிர் மீசை, நெருப்புப் பொரியைக்கக்குகின்ற கண்கள், கோரதங்தத்தாலும் பயங்கரமானதண்டட்போன்ற புருவநெறிப்புகளாலும்பயமுறுத்தக்கூடியமுகம், பனைமரம் போன்ற நீண்ட கால்கள் இவைகளோடுகூடிய பயங்கரமானசரீரமெடுத்துக் கொண்டு தன் கடைவாயை நாவால் நக்கிக்கொண்டும் தன்னுடைய மூன்று சிகைகளைப் பரப்பிக்கொண்டும் ஜ்வலித்துக்கொண்டும் வஸ்திரமின்றிப் பூமிநடுங்கும்படி கிளப்பிற்று. அப்படிக் கிளம்பிய தீயானது பூதங்களுடன் துவாரகைக்கு வேகமாக ஓடிற்று. (௩௨-௩௪)

தமாபிசாரதஹநமாயாந்தம் த்வாரகௌகஸ: ।
விலோக்ய தத்ரஸு: ஸர்வே வநதாஹே யதா ம்ருகா: ॥ ॥௩௫॥
அக்ஷை: ஸபாயாம் க்ரீடந்தம் பகவந்தம் பயாதுரா: ।
த்ராஹி த்ராஹி த்ரிலோகேஶ வஹ்நே: புரப்ரதாஹகாத் ॥ ॥௩௬॥
ஶ்ருத்வா தஜ்ஜநவைக்லவ்யம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்வாநாம் ச ஸாத்வஸம் ।
ஶரண்ய: ஸம்ப்ரஹஸ்யாஹ மா பைஷ்டேத்யவிதாஸ்ம்யஹம் ॥ ॥௩௭॥
ஸர்வஸ்யாந்தர்பஹி:ஸாக்ஷீ க்ருத்யாம் மாஹேஶ்வரீம் விபு: ।
விஜ்ஞாய தத்விகாதார்தம் பார்ஶ்வஸ்தம் சக்ரமாதிஶத் ॥ ॥௩௮॥

தத்ஸூர்யகோடிப்ரதிமம் ஸுதர்ஶநம்
ஜாஜ்வல்யமாநம் ப்ரளயாநலப்ரபம் ।
ஸ்வதேஜஸா கம் ககுபோऽத ரோதஸீ
சக்ரம் முகுந்தாஸ்த்ரமதாக்நிமார்தயத் ॥ ॥௩௯॥

இதீதி ஸம்புவிதா॥௩0॥ இத்தி। அபிசரந் அபிசாரம் குர்வந்। வ்ரதீ
நியத: ॥ ௩௧ ॥ தத இதி । தப்தாம்ரவச்சிகா: ஶ்மஶ்ரூணி ச யஸ்ய ஸ: ।
அங்காராநுத்கிரந்தீதி லோசநாநி யஸ்ய ஸ:॥௩௨॥ தம்ஷ்ட்ரேதி ! தம்ஷ்ட்ராபிரு
க்ரே ப்ருகுடீதண்டே கடோரம் ச ஆஸ்யம் யஸ்ய ஸ: । த்ரிஶிகம்
த்ரிஶூலம்॥௩௩॥ பத்ப்யாமிதி । திஶ: ப்ரதஹந்॥௩௪॥௩௫॥ ஸபாயாமிதி।
த்ராஹி த்ராஹீத்யாவர்தநமிதி ஶேஷ:॥௩௬॥ ஶ்ருத்வேதி। அஹமவிதாஸ்மி ரக்ஷி
ஷ்யாமி॥௩௭॥௩௮॥ தத்திதி। ரோதஸீ ச ப்ரகாஶயதிதி ஶேஷ: । யத்வா । ஸ்வதே

துவாரகா நகரவாஸிகளெல்லோரும் வேகத்தோடு வருகிற அந்த ஆபிசார அக்கினியைப் பார்த்து வனம்எரியும்போது மிருகங்கள் பயப்படுவதுபோல் மிகவும் பயந்தார்கள். (௩௫)

அதிக பயத்தை யடைந்த அவர்கள் ஸபையில் சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருக்கிற பகவானிடம் சென்று மூன்றுலகத்திற்கும் நாயகரே! பட்டணத்தை கொளுத்துகிற அக்னியிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றும்!காப்பாற்றும்!! என்று முறையிட்டார்கள். (௩௬)

ஜனங்களின் கோலாகலத்தையும் அவர்கள் பயப்படுவதையும் பார்த்து ரக்ஷகரான பகவான் சிரித்துக்கொண்டு "நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் நான் காப்பாற்றுகிறேன்" என்றார். (௩௭)

ஸகல பொருள்களின் உள்ளும் வெளியிலும் ஸாக்ஷியாயும் பிரபுவாயுமிருக்கிற பகவான் அதை மஹேச்வருடைய பூதமாக நினைத்துக்கொல்லுவதற்காக ஸமீபத்திலிருந்த சக்ரத்தை ஏவினர். (௩௮)

கோடி சூரியப்பிரகாசமுள்ளதும் பிரளய காலத்துஅக்கினிக்குச் சமமான காந்தியை யுடையதும் தனது தேஜஸால் ஆகாசத்தையும் பூமியையும் திக்குகளையும் எரிக்கக்கூடியதும் விஷ்ணுவின் அஸ்திரமுமான அந்த சக்ராயுதமானது உடனே அக்னியைக் கொளுத்த ஆரம்பித்தது. (௩௯)

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌸 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌣𑍇-
𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌜𑌸𑌾 𑌨𑍃𑌪 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥ ॥௪௰॥

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌟𑍍𑌟𑌸𑌭𑌾𑌲𑌯𑌾𑌪𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂
𑌸𑌕𑍋𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௪௰௧॥

𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ ॥௪௰௨॥
𑌯 𑌏𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌏𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥௪௰௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌜𑍍𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 [illegible] । [illegible] ॥௩௯॥ [illegible] 𑌤𑌦𑌾𑌹—𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌹 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥௪௰॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌃 [illegible] ॥௪௰௧॥௪௰௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஏ அரசனே! பூதரூபியான அந்த அக்னியானது விஷ்ணுவின் சக்ரத்தின் தேஜஸால் துரத்தி யடிக்கப்பட்டு வாடிய முகத்துடன் திரும்பிக் காசியையடைந்து அந்த சுதக்ஷிணனை ரித்விக் ஜனங்களோடு கொன்றுவிட்டது. (௪௰)

விஷ்ணுவின் சக்ராயுதமானது காசிக்குச் சென்று, மஞ்சம், அங்குள்ள சபை வீடு கடை கோபுரம் கொத்தளம் கொட்டில் கோட்டை இவைகளுடனும் பொக்கிஷம் யானை குதிரை தேர் அன்னசாலை இவைகளுடனும் அப்பட்டணம் முழுவதையும் எரித்துவிட்டு எதையும் சுளுவில் முடிக்கவல்ல பகவான் ஸமீபம் வந்துசேர்ந்தது. (௪௧-௪௨)

நமது பாபங்களை யொழித்துப் புண்யத்தைக்கொடுக்கும் நாமஸங்கீர்த்தனத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது இந்த திவ்ய சரித்திரத்தை எந்த மனிதன் கேட்கும்படி செய்கிறானோ அல்லது மனதை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு கேட்கிறானோ அவனது பாபங்களெல்லாம் நசித்துப்போய் அவன் நிர்மலானந்தத்தை யடைவான். (௪௩)

66-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌵𑌧𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥௧॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌚𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌘𑍋𑌷𑌾𑌨𑌦𑌹𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ।
𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌗𑌿𑌰𑍌 𑌰𑍈𑌵𑌤𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] ॥

[illegible]

67-வது அத்தியாயம்.

ராஜா வினவுகிறார்.

ஆச்சரியகரமான அளவற்ற செய்கைகளையுடைய பலராமருடைய மற்ற செய்கைகளையும் நான் மறுபடி கேட்கவிரும்புகிறேன் என்றான். (க)

சுகர்கூறுகிறார்.

நரகாசுரனுக்கு சிநேகிதனும் ஸுக்ரீவனுக்கு மந்திரியும் மைந்தனுடைய ஸஹோதரனும் அதிபராக்ரமமுள்ளவனுமான துவிதன் என்னும் ஓர்வானர வீரன் இருந்தான். (உ)

தன் சிநேகிதனை நரகாசுரனுக்குத் திருப்தியுண்டாக்குவதற்காக உலகத்தை வருத்தியும் பட்டணம் கிராமம் இடைச்சேரி முதலியவைகளை நெருப்பு வைத்துக்கொளுத்தியும் (அக்கிரமம்) செய்துகொண்டிருந்தான். (௩)

அவன் சிலவிடங்களில் மலைகளைப் பிடுங்கி அவைகளால் தேசங்களைப் பொடிபண்ணிக் கொண்டிருந்தான். தன் ஸ்நேஹிதனைக் (நரகாசுரனை) கொன்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இருந்த ஆனர்த்த தேசத்தையும் இவ்வாறு மிகவும் பீடித்துக்கொண்டிருந்தான். (௪)

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌋𑌷𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ।
𑌅𑌦𑍂𑌷𑌯𑌚𑍍𑌛𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌲𑌃 ॥ ॥௬॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑍃𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌗𑍁𑌹𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌃 ।
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀𑌵 𑌕𑍀𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌰𑍈𑌵𑌤𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௮॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌲𑌲𑌨𑌾𑌯𑍂𑌥𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑍍 ॥ ॥௯॥

𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௰॥

𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 [illegible] ॥௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌸𑌃 [illegible] 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥௪॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 । 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௬॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । [illegible] । 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀 [illegible] ॥௭॥௮॥ 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥ ௰ ॥ ௧௧ ॥

பதினுயிரம் யானைபலமுள்ள அவன் சிலவிடங்களில் ஸமுத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்துகொண்டு தன் கைகளால் ஜலத்தை யுபரக்கிளப்பி ஸமுத்திரக் கரையிலுள்ள தேசங்களை அந்த ஜலத்தால் மூழ்க அடித்தான். (ரு)

துஷ்டனான அவன் ரிஷிச்ரேஷ்டர்களின் ஆச்சிரமங்களிலுள்ள மரங்களை முறித்து, யாகசம்பந்தமான அக்னிகளை மல மூத்திரங்களால் அழித்தான். (சு)

இவைகளாலும் அவன் திருப்திபடையாமல் ஸ்திரீகளையும் புருஷர்களையும் இரண்டுமலைகளின் இடையிலுள்ள குகைகளில் வைத்து வண்டானது புழுவை உபத்திரவிப்பதுபோல சிருங்கங்களால் மறைத்தான் (மூடிவிட்டான்.) (எ)

இவ்விதம் தேசங்களை நாசம் செய்து குலஸ்திரீகளைக் கெடுத்துக்கொண்டும் நல்ல இனிமையான பாட்டைக்கேட்டுக்கொண்டும் ரைவதகமலைக்குச்சென்றான். (அ)

அவ்விடத்தில் யதுக்களுக்குள் சிரேஷ்டரும் தாமரைப் பூமாலையை யணிந்தவரும் அழகான ஸகல அங்கங்களுடையவரும் ஸ்திரீ ஸமூஹத்தின் மத்தியிலுள்ளவரும் மதுவைக் குடித்துவிட்டுப் பாடுகிறவரும் மதத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவரும் மதம்பிடித்த யானையைப்போல் பிரகாசிக்கும் சரீரமுடையவருமாயிருக்கிற பலராமனைப் பார்த்தான். (கூ-க௦)

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌿𑌲𑌕𑌿𑌲𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌪𑍇𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌚𑌾𑌪𑌲𑌾𑌃 ।
𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌸𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌾 𑌹𑍇𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌃𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ॥ ॥௧௩॥
𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌬𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌾𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌸𑌨𑍍 ॥ ॥௧௪॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌫𑌾𑌲𑌯𑌦𑍍𑌬𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌦𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌹𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌿𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 ॥ ॥௧௬॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌪𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌅𑌵𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 । 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 । ௧௩ 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ॥

துஷ்டனை அந்த வானரவீரன் மரத்தின் கிளைகளின் மேலேறி மரங்களை யசைத்துத் தன்னைப் (மலராமர்) நன்ருய்ப் பார்க்கும் வண்ணம் கிலகிலாவென்று சப்தித்தான். (௧௧)

அந்தக்குரங்கின் தைரியத்தைப் பார்த்து, ஸ்வபாவத்தில் சஞ்சலமனதை யுடையவரும் வேடிக்கையில் ஆசையுள்ளவருமான பலராமரின் ஸ்திரீகள் மிகவும் சிரித்தார்கள். (௧௨)

அந்த வானரவீரன் புருவநெறிப்புகளாலும் எதிரில் முகத்தைக் காட்டுவதாலும் அவர்களுக்குத் தனது பின்பாகத்தைக் காட்டுவது முதலியவைகளாலும் பலராமர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அந்த ஸ்திரீகளுக்கு விளையாட்டுக் காட்டினன். (௧௩)

அடிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுள்ள பலராமர் மிகவும் சினமடைந்து அவனைக் கல்லால் அடித்தார். அவன் கல்லுக்குத் தப்பித்து மதுக்குடத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சிரித்து அவருக்குக் கோபமுண்டாகும்படி போக்கிரித்தனமாய் விளையாடினன். (௧௪)

துஷ்டனை அந்த வானரன் அக்குடைத்தை உடைத்து ஸ்திரீகளின் துணிகளையிழுத்துக் கிழித்தான். மேலும் மதங்கொண்டு வெகுபலமாய்ப் பலராமரை இழுத்து அவரை உபத்திரவப் படுத்தினன். (௧௫)

பலராமர் அவனது துஷ்டத்தனத்தையும் அவனல் தேசங்கள் பீடிக்கப் படுவதையும் அறிந்து மிகவும் கோபத்தோடு சத்துருவாகிய அவனைக்கொல்ல வேண்டுமென்றெண்ணி உலக்கையையும் கலப்பையையும் எடுத்துக்கொண்டார்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌅𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌡𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑌚𑌲𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌹𑌨𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌮𑍂𑌸𑌲𑌾𑌹𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾 ।
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌃 𑌶𑌤𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌤𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍 ॥ ॥௨௧॥

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌭𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௨॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌚𑍍𑌛𑌿𑌲𑌾𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥ ॥௨௩॥

---

௧௩ ॥௧௪॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 ॥௧௭॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌸𑌲𑍇𑌨 [illegible] 𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 ॥௧௮॥ 𑌮𑍂𑌸𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌕𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤

மஹாவீரியமுள்ள துவிவிதனும் கையில் ஆச்சாமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு வேகமாகச் சமீபத்தில் வந்து பலராமரைத் தலையில் தாக்கினான். (௧௭)

பகவத் ஸ்வரூபரான பலராமர் மலைபோல் தலையில் விழவந்த அம்மரத்தைத் தடுத்து அவனை ஸுநந்தமென்னும் பெயருள்ள தனது உலக்கையால் அடித்தார்.

மூளையில் இரத்தம்பெருக உலக்கையால் அடிபட்ட அந்த வானரவீரன் அடியை லக்ஷியம் செய்யாமல் சிவந்த தாதுவென்னும் பொடியுடன் அருவிபாயும் மலையிலிருந்து வருவதுபோல் இரத்தப் பிரவாகத்தோடு பிரகாசித்தான்.

மறுபடியும் அவன் மிகவும் கோபங்கொண்டு தனது பலத்தால் வேறு மரத்தைப் பிடுங்கி அதன் இலைகளை யெல்லாம் நீக்கிவிட்டு அதனால் பலராமரை யடித்தான். அதை அவர் நூறு துண்டுகளாக ஒடித்துவிட்டார். (௨௦)

பிறகு வேறொன்றைப் பிடுங்கி யடித்தான். அதையும் நூறு துண்டுகளாக ஒடித்துவிட்டார். (௨௧)

இம்மாதிரி பகவத் ஸ்வரூபரான பலராமரோடு சண்டைசெய்து அவரால் அடிக்கடி தோல்வி யடைந்தும் எல்லாப்பக்கங்களிலுமிருந்த மரங்களைப் பிடுங்கி அக்காட்டில் மரமில்லாமலேசெய்துவிட்டான். (௨௨)

பிறகு அதிகக்கோபாவேசத்தோடு பலராமர் பேரில் கற்களை வாரி மழையாகப் பொழிந்தான். உலக்கையை ஆயுதமாக உடைய அவர், அவைகளையெல்லாம் விளையாட்டாய்ப் பொடிபண்ணிவிட்டார். (௨௩)

𑌸 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌤𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍌 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌰𑍁𑌜𑌤𑍍 ॥ ॥௨௪॥

𑌯𑌾𑌦𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇 ।
𑌜𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌦𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌮𑌨𑍍 ॥ ॥௨௫॥

𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌤𑌾 𑌸𑌟𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 ॥ ॥௨௬॥

𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌨𑌮𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 ।
𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible] ॥௨௩॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌯𑌾𑌦𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍌 ॥௨௫॥ 𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑍀𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥௨௬॥௨௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

அவ்வானரவீரன் பனைமரத்திற்குச் சமானமான தனது கைகளைமூடிக்கொண்டு அவரது ஸமீபத்தில் வந்து முஷ்டியால் அவரை மார்பில் அடித்தான்.

யதுக்களுள் சிரேஷ்டரான பலராமரும் உலக்கை கலப்பை இவைகளை யெறிந்துவிட்டு மிகவும் கோபத்தோடு அவனை அடித்தார். அவன் உடனே இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தான். (௨௪-௨௫)

ஏ குருசிரேஷ்டனே! ஓடைகளும் வனங்களும் நிறைந்ததான அந்தப்பர்வதம் அவன் விழுந்தவுடன் காற்றினால் ஜலத்தில் தத்தளிக்கும் படகுபோல் தத்தளித்தது. (௨௬)

ஆகாயத்தில் இருந்துகொண்டு புஷ்பங்களை வாரி யிறைத்து தேவர்கள் களித்தார்கள். முனி சிரேஷ்டர்கள் நல்லது நல்லது என்றும் ஜய ஜய வென்றும் நமஸ்காரம் என்றும் சப்தித்தார்கள். (௨௭)

இவ்விதம் உலகங்களைப் பீடித்துக்கொண்டிருந்த த்விவிதனைக்கொன்றுவிட்டு பகவத்ஸ்வரூபரான பலராமர் ஜனங்கள் தோத்திரம் செய்யத் தமது பட்டணத்தில் பிரவேசித்தார். (௨௮)

67வது அத்தியாயம்

(முற்றிற்று.)

॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌕𑍌𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ।
𑌕𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌮𑌹𑌰𑌦𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌤𑍇𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍋 𑌭𑍁𑌂𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌶𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥௪॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌂𑌜𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌿𑌤𑍍 ॥௧।௨॥ 𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌭𑍁𑌂𑌜𑌤𑍇 ॥௩॥ 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿

பலராமர் ஹஸ்திஞபுரியைக் கிளப்பிய கதையைக் கூறும்

68 வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ அரசனே! யுத்தத்தில் ஜயங்கொள்ளும், ஜாம்பவதியின் பிள்ளை ஸாம்பனென்பவன் ஸ்வயம் வரத்திலிருந்த துரியோதனனுடைய பெண் லக்ஷ்மணையை அபகரித்துக்கொண்டு போனான். (௧)

கௌரவர்கள் கோபத்தையடைந்து "மிகவும் கெட்டநடத்தையுள்ளவனை இந்தச்சிறுவன் நம்மை அலக்ஷியஞ் செய்து இஷ்டப்படாத பெண்ணை பலாத்காரமாய்க் கொண்டுபோய்விட்டான். (௨)

கெட்ட செய்கையையுடைய இவனைக் கட்டுங்கள். நாம் தயவால் அளித்த பூமியை அனுபவித்துவரும் விருஷ்ணிகள் நம்மை என்னசெய்வார்கள். (௩)

நாம் அவர்கள் பிள்ளையைப் பிடித்து வைத்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு விருஷ்ணிகள் இங்கு வரின், அவர்களுடைய கொழுப்பு நன்றாய் அடக்கப்பட்டு இந்திரிய நிக்ரஹஞ்செய்த பிராணன்களுக் கொப்பச் சமனம் அடைந்துவிடுவார்கள்" என்று சொன்னார்கள். (௪)

इति कर्णः शलो भूरिर्यज्ञकेतुः सुयोधनः ।
साम्बमारेभिरे बद्धुं कुरुवृद्धानुमोदिताः ॥५॥
दृष्ट्वानुधावतः साम्बो धार्तराष्ट्रान्महारथः ।
प्रगृह्य रुचिरं चापं तस्थौ सिंह इवैककः ॥६॥
ते तं जिघृक्षवः क्रुद्धास्तिष्ठ तिष्ठेति भाषिणः ।
आसाद्य धन्विनो बाणैः कर्णाग्रण्यः समाकिरन् ॥७॥
सोऽपविद्धः कुरुश्रेष्ठ कुरुभिर्यदुनन्दनः ।
नामृष्यत्तदचिन्त्यार्भः सिंहः क्षुद्रमृगैरिव ॥८॥
विस्फूर्ज्य रुचिरं चापं सर्वान् विव्याध सायकैः ।
कर्णादीन् षड्रथान् वीरस्तावद्भिर्युगपत्पृथक् ॥९॥
चतुर्भिश्चतुरो वाहानेकैकेन च सारथीन् ।
रथिनश्च महेष्वासांस्तस्य तत्तेऽभ्यपूजयन् ॥१०॥

प्राणान्तं प्राणीव संशयिताः । प्राणापायादिभिर्दुःखिताः ॥४॥ इतीति ।
कुरुवृद्धो भीष्मः तेनानुमोदिताः । तत्सहिताः षडेते इत्यर्थः ॥५॥
दृष्ट्वेति । एककः एकः ॥६॥ तमिति । कर्णः अग्रणीर्येषां ते ॥७॥
सोऽपीति । अचिन्त्यस्य भगवतोऽर्भः अचिन्त्यार्भः सावहेलमिति वा ॥८॥९॥
तत्कर्म अपूजयन् । चतुर्भिश्चतुरो वाहानित्यत्र विस्तारसंख्यया तत्तदर्थं ते

கர்ணன் சல்யன் பூரி யஜ்ஞகேது ஸுயோதனன் இவர்கள், குருக்களுக்குள் பெரியவர்களால் இவ்விதமான உத்திரவிடப்பட்டதும் ஸாம்பனைக்கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். (ரு)

சண்டை செய்வதில் ஸமர்த்தனை ஸாம்பன் திருதராஷ்டிரனுடைய பிள்ளைகள் பின்னால் ஓடிவருவதைப் பார்த்து, அழகிய வில்லை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு சிங்கம் போல் நின்றான். (சு)

கர்ணனைத் தலைவனாக வுடைய அவர்கள் சாம்பனைப்பிடிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி மிகவும் கோபத்தோடு விற்களை யெடுத்துக்கொண்டு நில்! நில்!! என்று பாணங்களைப் போட்டார்கள். (எ)

ஏ குருவம்சத்தரசர்களுக்குள் சிரேஷ்டனே ! இவ்விதம் கௌரவர்களால் மிகவும் தொந்தரவு செய்யப்பட்ட பகவானுடைய குழந்தையாகிய யதுவம்சத்தரசன் அற்பமிருகங்களினுடைய செய்கையைப் பொறாத சிங்கம் போல் அவர்களுடைய தொந்தரவைப் பொறுக்காமல், அழகிய வில்லை வளைத்து எல்லாரையும் பாணங்களால் அடித்தான். கர்ணன் முதலான ஆறு இரதசாரதிகளைப் பார்த்து அவ்வளவு பாணங்களை ஏக காலத்தில் தனித்தனியே பிரயோகித்தான். (அ—கூ)

பெரிய தனுசையுடைய அவன் நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளையும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு பாணத்தால் சாரதிகளையும்அடித்தான். இவனது (பராக்ரமமான)இச்செய்கையைக்கண்டு அவர்கள் மிகவும் ஸந்தோஷித்தார்கள்(௰)

தம் து தே விரத²ம் சக்ருஶ்சதுர்பி⁴ஶ்சதுரோ ஹயான் ।
ஏகஸ்து ஸாரதி²ம் ஜக்⁴னே சிச்சே²தா³ன்ய꞉ ஶராஸனம் ॥ ॥கக॥
தம் ப³த்³த்⁴வா விரதீ²க்ருத்ய க்ருச்ச்²ரேண குரவோ யுதி⁴ ।
குமாரம் ஸ்வஸ்ய கன்யாம் ச ஸ்வபுரம் ஜயினோ விஶன் ॥ ॥கஉ॥
தச்ச்²ருத்வா நாரதோ³க்தேன ராஜன் ஸஞ்ஜாதமன்யவ꞉ ।
குரூன் ப்ரத்யுத்³யமம் சக்ருருக்³ரஸேனப்ரசோதி³தா꞉ ॥ ॥கங॥
ஸாந்த்வயித்வா து தான் ராம꞉ ஸம்நத்³தா⁴ன் வ்ருஷ்ணிபுங்க³வான் ।
நைச்ச²த் குரூணாம் வ்ருஷ்ணீனாம் கலிம் கலிமலாபஹ꞉ ॥ ॥கச॥
ஜகா³ம ஹாஸ்தினபுரம் ரதே²னாதி³த்யவர்சஸா ।
ப்³ராஹ்மணை꞉ குலவ்ருத்³தை⁴ஶ்ச வ்ருதஶ்சந்த்³ர இவ க்³ரஹை꞉ ॥ ॥கரு॥
க³த்வா க³ஜாஹ்வயம் ராமோ பா³ஹ்யோபவனமாஸ்தி²த꞉ ।
உத்³த⁴வம் ப்ரேஷயாமாஸ த்⁴ருதராஷ்ட்ரம் பு³பு⁴த்ஸயா ॥ ॥ககூ॥

ஸஞ்ஜாதமன்யவ꞉॥க0॥கக॥ தம்ரிதி। ஸ்வஸ்யோத்³யோகா³யநஸ்ய கந்யாம் ச நீதவதீ ஶேஷ꞉॥கஉ॥ ஸாந்த்வயித்வேதி। யத꞉ கலிம் நைச்ச²த்। அத꞉ ஸாந்த்வயித்வா ஜகா³மேதி॥கச॥கரு॥ க³த்வேதி। த்⁴ருதராஷ்ட்ரம் ப்ரதிபு³பு⁴த்ஸயா தஸ்யாபி⁴ப்ராயஜிஜ்ஞாஸயேத்யர்த²꞉॥ககூ॥ ஸஹேதி। விபி⁴வஸ்ய தஸ்யாபி⁴ப்ராய꞉॥கஎ॥ தரேதி। தமேவ

அவர்கள் இவனுடைய இரதத்தை முறித்து இரதமில்லாமற் செய்தார்கள். நான்கு பேர்கள் நான்கு குதிரைகளைக் கொன்றார்கள். ஒருவன் ஸாரதியைக் கொன்றான். வேறொருவன் வில்லை ஒடித்தான். (கக)

குருவம்சத்தவர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த சிரமத்துடன் அந்தக் குமாரனைப் பிடித்து கட்டிவிட்டு பெண்ணை யழைத்துக்கொண்டு தங்கள் பட்டணம் வந்துசேர்ந்தார்கள். (கஉ)

ஏ ராஜனே! நாதர் இச்செய்தியைத் (யதுக்களுக்கு) தெரிவிக்க அவர்கள் (யதுக்கள்) மிகவும் சினமடைந்து உக்கிரஸேனனுடைய ஏவுதலினால் கௌரவர்களிடம் சண்டை செய்யத் தயாரானார்கள். (கங)

விருஷ்ணிகளுக்குள் சிரேஷ்டராயும் கலியின் மலங்களைப் போக்குகிறவராயுமிருக்கிற பலராமர் (யுத்தத்துக்கு) தயாரான அவர்களுக்கு நல்லதைச் சொல்லி அவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும் சண்டை உண்டாகாமற் செய்தார். (கச)

சந்திரன் கிரஹங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுபோல் பிராஹ்மணர்களும் குலவிருத்தர்களும் சூழ பலராமர் ஸூரியன் போல் பிரகாசிக்கின்ற இரதத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டு ஹஸ்தினபுரம் சென்றார். (கரு)

பலராமர் ஹஸ்தினபுரத்திற்குச் சென்று பட்டணத்திற்கு வெளியே யுள்ள உபவநத்தில் தங்கி, திருதராஷ்ட்ரனுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு வருவதற்காக உத்தவரை யனுப்பினர். (ககூ)

ஸோऽபிவாத்யாம்பிகாபுத்ரம் பீஷ்மம் த்ரோணம் ச பாஹ்லிகம் ।
துர்யோதனம் ச விதிவத்ராமமாகதமப்ரவீத் ॥ ௧௭ ॥

தேऽதிப்ரீதாஸ்தமாகர்ண்ய ப்ராப்தம் ராமம் ஸுஹ்ருத்தமம் ।
தமர்சயித்வாபியயு: ஸர்வே மங்கலபாணய: ॥ ௧௮ ॥

தம் ஸங்கம்ய யதாந்யாயம் காமர்க்யம் ச ந்யவேதயன் ।
தேஷாம் யே தத்ப்ரபாவஜ்ஞா: ப்ரணேமு: ஶிரஸா பலம் ॥ ௧௯ ॥

பந்தூன் குஶலின: ஶ்ருத்வா ப்ருஷ்ட்வா ஶிவமனாமயம் ।
பரஸ்பரமதோ ராமோ பபாஷேऽவிக்லவம் வச: ॥ ௨௦ ॥

உக்ரஸேன: க்ஷிதீஶேஶோ யத்வ ஆஜ்ஞாபயத் ப்ரபு: ।
ததவ்யக்ரதிய: ஶ்ருத்வா குருத்வமவிலம்பிதம் ॥ ௨௧ ॥

யத்யூயம் பஹவஸ்த்வேகம் ஜித்வாऽதர்மேண தார்மிகம் ।
அபத்னீதாத தன்ம்ருஷ்யே பந்தூனாமைக்யகாம்யயா ॥ ௨௨ ॥

அர்சயித்வா ஸத்க்ருத்ய । மங்கலபாணய: உபாயனஹஸ்தா: । ௧௮ । தமிதி । ப்ரஜா ஸவிஸ்ரம்பேணோசு: ।௧௯।௨௧। யதிதி । யத்வ இத்யாத்யுக்ரஸேனவாக்யம் । ம்ருஷ்யே ஸஹே கத க்ருஶாதனீய ஸம்பாதயதேதி ஶேஷ: ।௨௨। வீர்யேதி । வீர்யம் ப்ரபாவ: ஶௌர்யம் உத்ஸாஹ: । பலம் ஸைந்யம் । தைர்யம் ந்யஸம் உக்ரம் ப்ரபலம் கதம்

அவர் திருதராஷ்ட்ரனையும் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் துரியோதனனை யும் விதிப்பிரகாரம் நமஸ்காரம் செய்து பலராமர் வந்திருப்பதைத்தெரிவித்தார்.

அவர்களெல்லாரும் சிநேகிதரான பலராமர் வந்திருக்கிறர் என்று கேட்டு மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து அவரைப் பூஜிப்பதற்காக உபாயனங்களோடு எதிர்கொண்டு சென்றார்கள். (௧௮)

அவர்கள் அவரைத் தரிசித்து நியாயப் பிரகாரம் பசுவையும் அர்க்கியத் தையும் கொடுத்தார்கள். அவர்களுள் இவருடைய மகிமை தெரிந்தவர்களெல் லாரும் இந்த பலராமருக்கு வந்தனம் செய்தார்கள். (௧௯)

பலராமர் தமது பந்துக்கள் சுகமாக வந்திருக்கக்கண்டு அவர்களைப்பார்த்து அவர்களுடைய க்ஷேமம் விசாரித்தார். பிறகு ஒருவரோடொருவர் நல்ல வார்த்தை பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். (௨௦)

அரசனான உக்கிரஸேனன் உங்களுக்கிட்ட உத்திரவை மிகவும் கவனித்துக் கேட்டு அவ்விதம் சீக்கிரம் நீங்கள் செய்யவேண்டும். (௨௧)

அநேகர்களான நீங்கள் தர்மவானான ஒருவனை அதர்மமாக ஜெயித்து அவனைக் கட்டினதை பந்துக்களுக்குள் ஒற்றுமையை விரும்பி நான் ஸஹித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவனைச் சீக்கிரம் இங்கு கொண்டுவந்து சேர்க்க வேண்டும். (௨௨)

வீர்யஶௌர்யபலோந்நத்தமாத்மஶக்திஸமம் வச: |
குரவோ பலதேவஸ்ய நிஶம்யோசு: ப்ரகோபிதா: || ௨௩ ||

அஹோ மஹச்சித்ரமிதம் காலகத்யா துரத்யயா |
ஆருருக்ஷத்யுபாநத்வை ஶிரோ முகுடஸேவிதம் || ௨௪ ||

ஏதே யௌநேந ஸம்பத்தா: ஸஹஶய்யாஸநாஶநா: |
வ்ருஷ்ணயஸ்துல்யதாம் நீதா அஸ்மத்தத்தந்ருபாஸநா: || ௨௫ ||

சாமரே வ்யஜநே ஶங்கமாதபத்ரம் ச பாண்டுரம் |
கிரீடமாஸநம் ஶய்யாம் புஞ்ஜத்யஸ்மதுபேக்ஷயா || ௨௬ ||

அலம் யதூநாம் நரதேவலாஞ்சநை-
ர்தாது: ப்ரதீபை: பணிநாமிவாம்ருதம் |
யே ந: ப்ரஸாதோபசிதா ஹி யாதவா
ஆஜ்ஞாபயந்த்யத்ய கதத்ரபா பத || ௨௭ ||

ஆத்மந: ஶக்தே: ஸமம் அநுரூபம் ||௨௩|| அஹோ இதி | உபாநத் பாதரக்ஷா ஶிர ஆரோடுமிச்சதி | ஹீநா அப்யஸ்மாநாஜ்ஞாபயந்தீத்யர்த: ||௨௪|| [illegible] ' ஸாதஜ இதி || யௌநேந வ்யாயா விவாஹேந ||௨௫|| கிஞ்ச | சாமரேதி || புஞ்ஜதி உபபுஞ்ஜத இத்யர்த: | 'அஸ்மதுபேக்ஷயா அஸ்மாகமநாக்ரஹேண அஸ்மாகமநாக்ரஹேணேதி பாவ: || ௨௬ || அலமிதி || அத: பரம் ராஜ்யஸம்பந்திஷ்யாதி இத்யர்த: || ௨௭ || கமிதி || அபாரம்யீதஸ்வ -

பிரபு சக்தி உத்ஸாஹசக்தி மந்திரசக்தி இவைகளுடன் கம்பீரமாய்த் தங்கள் சக்திக்கு ஸமமாய் இருக்கிற பலராமர் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு கௌரவர்கள் மிகவும் கோபத்தை யடைந்து கூறுகிறார்கள். (௨௩)

ஆச்சரியம்! இது பெரிய ஆச்சரியம் !! காலத்தின் கொடுமையால் பாதரக்ஷையானது கிரீடத்தால் அலங்கரிக்கப்படும் சிரசின்மேலேற விரும்புகிறது (௨௪)

குந்தியின் விவாஹத்தின் ஸம்பந்தப்பட்டவர்களும் கூடவே படுக்கை இருப்பு ஆகாரம் இவைகளை யுடையவர்களும் நம்மால் கொடுக்கப்பட்ட ராஜாஸனத்தை யுடையவர்களுமான விருஷ்ணிகள் ஸமமாய் ஆகிவிட்டார்கள். (௨௫)

இரண்டு சாமரங்களையும் விசிறிகளையும் சங்கத்தையும் வெள்ளைக் குடையையும் கிரீடத்தையும் ஆஸனத்தையும் படுக்கையையும் நமது அனுக்கிரகத்தால் அனுபவிக்கிறார்கள். (௨௬)

கர்வங்கொண்டு உபகரித்தவனுக்கு விரோதமான காரியத்தைச் செய்யும் யதுக்களுக்கு ராஜனுடைய விருதுகள் இருந்தது போதும்! நமது அனுக்கிரகத்தால் விருத்தியடைந்த அந்த யதுக்கள் இப்போது வெட்கமில்லாமல் நமக்கே உத்திரவு செய்கிறார்கள். வெகு ஆச்சரியம்! (௨௭)

𑌕𑌥𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍀𑌤 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑍋𑌰𑌣𑌃
(𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿) ॥௨௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌮𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥௨௯॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍌𑌃𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌅𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍𑌕𑍋𑌪𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥௩௦॥

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍋𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌗𑍁𑌡𑍋 𑌯𑌥𑌾॥ ॥௩௧॥
𑌅𑌹𑍋 𑌯𑌦𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌨𑍈𑌃।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌮𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃॥ ॥௩௨॥

𑌕𑌾𑌯𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌉𑌰𑌣𑌃𑌮𑍇𑌷𑌃 ॥௨௮॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍇। 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥௨௯॥௩௦॥ 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌮𑌦𑍈𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌗𑍁𑌡𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌤𑌜𑌤𑌿; 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍁𑌰𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌶𑍍𑌬𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥ ௩௩ ॥

சிங்கத்தினிடம் அகப்பட்ட ஆட்டைப்போல் பீஷ்மர் துரோணர் அர்ஜு-னன் முதலான கௌரவர்களிடம் அகப்பட்டதை அவர்கள் கொடாதபோது, இந்திரனுயிருந்தாலும் அவன் எவ்விதம் வாங்கிக்கொள்ளுவான்? இதற்கும் பிறகு உக்ரஸேனன் அரசனுயிருப்பதற்கு தக்கவனல்ல. (௨௮)

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்

ஏ பரதசிரேஷ்டனே! பிறப்பு பந்துத்வம் ஐசுவரியம் இவைகளின் மிகுதியால்மிக்க மதங்கொண்டவர்களும் துஷ்டர்களுமான கௌரவர்கள் (இவ்விதம்) கெட்டவார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டுப் பட்டணம் சென்றார்கள். (௨௯)

கௌரவர்களுடைய இத்துஷ்ட நடவடிக்கைகளையும் தூஷணைகளையும் கேட்டுப் பலராமர் ஒருவரும் பார்க்கமுடியா வண்ணம், மிகவும் சினமடைந்து அடிக்கடி சிரித்துக்கொண்டு கூறுகிறார். (௩௦)

அநேக வித மதத்தால் கர்வமுடைய துஷ்டர்கள் சமாதானத்தை விரும்பார்கள் என்பது நிச்சயம். மிருகங்களுக்கு தடியடிபோல் இவர்களுக்குத்தண்டனை தான் நல்ல உபாயம். (௩௧)

ஆச்சர்யம்? மிகவும் பரபரப்புள்ள யதுக்களையும் சிறிது சினமடைந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் நல்ல வார்த்தை சொல்லி யடக்கிவிட்டு இவர்களோடு ஸமாதானமாய் இருக்கவேண்டுமென்று இங்கே வந்தேன். (௩௨)

𑌤 𑌇𑌮𑌇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌖𑌲𑌾𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ [௩௩]
𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ [௩௪]
𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌮𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌃 ।
𑌆𑌨𑍀𑌯 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌨 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ॥ [௩௫]
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 ।
𑌸 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍋 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍 ॥ [௩௬]

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑌜𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍-
𑌮𑍌𑌲𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍋𑌽𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌮 𑌚𑌿𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵 ॥ [௩௭]

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇 [illegible] 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௩௪ ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 । [illegible] ॥௩௫॥௩௬॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍌𑌲𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 [illegible] 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤 [illegible] 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍

கெட்ட புத்தியை யுடைய இந்த துஷ்டர்கள் அகங்காரத்தோடு கலஹத்தில் ஆசைகொண்டு அடிக்கடி என்னை அவமானம் செய்து சொல்லக்கூடாத வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். (௩௩)

போஜர்கள், விருஷ்ணிகள், அந்தகர்கள் இவர்களுக்கு ஈச்வரனான உக்ர ஸேனன் பிரபு அல்லவா? இந்திரன் முதலான திக்பாலர்களெல்லாரும் அவனது உத்திரவையே அநுசரித்து நடப்பவர்களல்லவா? (௩௪)

ஸுதர்மை யென்னும் தேவஸபைக்குச் சென்று உட்காருகிறவனும் பாரிஜாதமென்னும் தேவவிருக்ஷத்தைக் கொண்டு வந்து அனுபவிக்கிறவனுமான இந்த உக்ரஸேனன் சிம்மாஸனத்தில் உட்காருவதற்கு யோக்யனில்லையா? (௩௫)

எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரியான லக்ஷ்மீயானவள் இவருடைய இரண்டு பாதங்களையும் பிரத்தியக்ஷமாய் உபாஸிக்கிறாள். அப்படிப்பட்ட லக்ஷ்மீ நாயகனான இவன் ராஜ மரியாதைகளுக்குத் தகுந்தவனல்லவா? (௩௬)

இவருடைய சரணாரவிந்த தூளியானது பரிசுத்தமானதென்று லோகபாலர்கள் அதை கிரீடந்தாங்கிய தங்களது சிரஸுகளில் வஹிக்கிறார்கள். பிருமா சிவன் நான் லக்ஷ்மீ இந்நால்வரும் இவருடைய கலையின் அம்சபூதர்கள்? அப்படிப்பட்டவருக்கு ராஜாஸனம் எங்கே? (௩௭)

भुञ्जते कुरुभिर्दत्तं भूखण्डं वृष्णयः किल ।
उपानहः किल वयं स्वयं तु कुरवः शिरः ॥ ३८ ॥

अहो ऐश्वर्यमत्तानां मत्तानामिव मानिनाम् ।
असम्बद्धा गिरो रुक्षाः कः सहेतानुशासिता ॥ ३९ ॥

अद्य निष्कौरवां पृथ्वीं करिष्यामीत्यमर्षितः ।
गृहीत्वा हलमुत्तस्थौ दहन्निव जगत्त्रयम् ॥ ४० ॥

लाङ्गलाग्रेण नगरमुद्विदार्य गजाह्वयम् ।
विचकर्ष स गङ्गायां प्रहरिष्यन्नमर्षितः ॥ ४१ ॥

जलयाननिवाघूर्णं गङ्गायां नगरं पतत् ।
आकृष्यमाणमालोक्य कौरवा जातसम्भ्रमाः ।
तमेव शरणं जग्मुः सकुटुम्बा जिजीविषवः ॥ ४२ ॥

सलक्ष्मणं पुरस्कृत्य साम्बं प्राञ्जलयः प्रभुम् ।
राम रामाखिलाधार प्रभावं न विदाम ते ॥ ४३ ॥

गंगा तस्य तीयत्वं तीयरूपनिर्दिष्टम् । किंच ब्रूहि वचः श्रीशुक आहवि
उपहेत । कथं सहितावयं यस्य कुरायां अंशस्य कुराः अंशाः ॥३७॥३८॥
अहो ऐश्वर्यमत्तानां मत्तानामिव अन्यादिना रुक्षाः परुषाः अनुशासिता नियन्ता
दण्डयितास्तु ॥३९॥४०॥ लाङ्गलेति । लाङ्गलाग्रेण उत्क्षिप्तः प्राका
रमपदे निपातेन उद्विदार्य उत्पाट्य ॥४१॥ जलयानमिति । जिजीविषव

விருஷ்ணிகள் கௌரவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பூமண்டலத்தை அனுபவிக்கிறார்களல்லவா? அதனால் நாம் பாதரக்ஷைதான். கௌரவர்கள் சிரசுதான்.

ஆச்சரியம்! அஹங்காரமுள்ளவர்கள் கொழுப்பை யடைந்தாற்போல் ஐச்வர்யத்தினால் மதத்தை யடைந்த இவர்களது குரூரமும் ஸம்பந்த மில்லாததுமான வார்த்தைகளைத் தண்டனை செய்யச் சக்தியுள்ளவன் பொருத்துக்கொள்வானா?

இன்றே இந்தப் பூமியில் கௌரவர்களில்லை என்று சொல்லும்படி செய்து விடுகிறேனென்று அதிககோபத்தோடு கலப்பையை எடுத்துக்கொண்டு பூவுலகை எரித்து விடுகிறவர்போல் பலராமர் எழுந்தார். (௪௦)

அவர் மிகுந்த கோபத்தோடு கலப்பை நுனியால் ஹஸ்தினபுரத்தைப் பிளந்து ஒழிக்கக் கங்கையில் இழுத்தார். (௪௧)

அவரால் இழுக்கப்பட்டு கப்பல்போல் சுற்றிக்கொண்டு கங்கா நதியில் விழுகிற நகரத்தைப் பார்த்துக் கௌரவர்கள் மிகுந்த பயமடைந்து உயிர் பிழைக்க எண்ணங்கொண்டு குடும்பத்துடன் அவரையே சரணமாக அடைந்தார்கள்.

அவர்கள் லக்ஷ்மணையுடன்கூட ஸாம்பனையும் முன்னிட்டுக் கைகூப்பிக்கொண்டு எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான ஏ ராம! ஏ ராம!! உமது மகிமை எங்களுக்குத் தெரியாது. (௪௩)

𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾𑌨𑍀𑌶 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃 ॥ ॥௪௪॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍀𑌦𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾
𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃
𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌽𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ ॥௪௫॥

𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ ॥௪௬॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௪௭॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌂 ॥௪௨॥௪௪॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌯𑌃 𑌸 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௪௫॥ 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌕𑍋𑌪 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 ॥௪௬॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 ॥௪௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌪𑌦𑌾𑌨𑌦𑌯𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌤𑍈𑌃 ॥௪௮॥ 𑌉𑌪𑍇𑌯𑌾𑌯𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌰𑌂𑌗𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌦𑌶𑌾𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௪௯॥௫0॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌵𑍇𑌃 ॥௫௧॥

ஏ ஈச்வர! மூடர்களும் கெட்ட புத்தியுள்ளவர்களுமான நாங்கள் செய்ததைப் பொருத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆச்ரயமில்லாத நீர்தான் உலகங்களின் உற்பத்தி ஸ்திதி நாசம் இவைகளுக்கு ஒரே காரணமா யிருக்கிறீர். பிறப்பற்றவர்கள், விளையாடுகிற உமக்கு உலகங்களை விளையாட்டு ஸாமான்களென்று சொல்லுகிறார்கள். (௪௪)

ஏ அந்தமில்லாதவரே! ஆயிரம் சிரங்களையுடையவரே! நீர் தான் உமது தலையில் இந்தப் பூமண்டலத்தை விளையாட்டாகத் தரிக்கிறீர். முடிவிலே உலகங்களைத் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு யாவையுமொழித்துத் தனியே படுத்துத் தூங்குகிறீர். (௪௫)

ஏ பகவத்ஸ்வரூபமானவரே! ஸத்வகுணத்தை யடைந்திருக்கிறவரும் உலகத்தைக் காப்பாற்றுகிற வருமான உம்முடைய கோபமானது எங்களெல்லாருடைய பலத்தையும் அடக்குவதற்காகவே யொழிய துவேஷத்தினால் இல்லை. (௪௬)

ஸர்வபூதங்களுடைய ஆத்மாவும் ஸர்வசக்திகளையுடையவரும் நாசரஹிதருமான உமக்கு நமஸ்காரம். உலகத்தின் காமஸ்வரூபமாய் இருக்கிற உமக்கு நமஸ்காரம். உம்மை நாங்கள் சரணமென்றடைந்துவிட்டோம். (௪௭)

ஏவம் ப்ரபந்நை꞉ ஸம்விக்நைர்வேபமாநாயநைர்பல꞉ ।
ப்ரஸாதித꞉ ஸுப்ரஸந்நோ மாபைஷ்டேத்யபயம் ததௌ ॥ ||௪௮||
துர்யோதந꞉ பாரிபர்ஹம் குஞ்ஜராந் ஷஷ்டிஹாயநாந் ।
ததௌ ச த்வாதஶஶதாந்யயுதாநி துரங்கமாந் ॥ ||௪௯||
ரதாநாம் ஷட்ஸஹஸ்ராணி ரௌக்மாணாம் ஸூர்யவர்சஸாம் ।
தாஸீநாம் நிஷ்ககண்டீநாம் ஸஹஸ்ரம் துஹித்ருவத்ஸல꞉ ॥ ||௫0||
ப்ரதிக்ருஹ்ய து தத்ஸர்வம் பகவாந் ஸாத்வதர்ஷப꞉ ।
ஸஸுத꞉ ஸஸ்நுஷ꞉ ப்ராயாத்ஸுஹ்ருத்பிரபிநந்தித꞉ ॥ ||௫௧||

தத꞉ ப்ரவிஷ்ட꞉ ஸ்வபுரம் ஹலாயுத꞉
ஸமேத்ய பந்தூநநுரக்தசேதஸ꞉ ।
ஶஶம்ஸ ஸர்வம் யதுபுங்கவாநாம்
மத்யே ஸபாயாம் குருஷு ஸ்வசேஷ்டிதம் ॥ ||௫௨||

அத்யாபி ச புரம் ஹ்யேதத்ஸூசயத்ராமவிக்ரமம் ।
ஸமுந்நதம் தக்ஷிணதோ கங்காயாமநுத்ருஶ்யதே ॥ ||௫௩||

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
அஷ்டஷஷ்டிதமோ(அ)த்யாய꞉

தத்ரோக்தி । மத்யே ஸபாயாம் ஸபாமத்யே ||௫௨||௫௧||
இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் அஷ்டஷஷ்டிதமோத்யாய வ்யாக்யா.

இவ்விதம் பயந்து வணங்கினவர்களும் சலனமடைந்த மனமுடையவர்களு மான கௌரவர்கள் இப்படி நல்ல வார்த்தை கூறியதும் பலராமர் மிகவும் ஸந் தோஷத்தை யடைந்து நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் என்று அவர்களைத் தைரிய ப்படுத்தினர். (௪௮)

துரியோதனன் அறுபது வருஷ மிருக்கக்கூடிய பனிரண்டாயிரம் யானைக ளையும் பதினுயிரம் குதிரைகளையும் ஸூரியன்போல் பிரகாசிக்கிற ஆறுயிரம் வெள்ளி இரதங்களையும் ஸ்வர்ண ஹாரந்தரித்த ஆயிரம் தாஸிகளையும் பெண்ணி னிடத்திலுள்ள பிரீதியால் ஸ்திரீதனமாகக் கொடுத்தார். (௪௯) (௫0)

ஸாத்வதர்களுக்குள் சிரேஷ்டராயும் பகவத்ஸ்வரூபாயும் இருக்கிற பலரா மர் அவைகளையெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளையோடும் மருமகளோடும் ஸ்நே கிதர்கள் சந்தோஷிக்க அவ்விடமிருந்து புறப்பட்டார். (௫௧)

பிறகு பலராமர் தமது பட்டணத்திற்கு வந்து அன்புடன் கூடிய மனதையு டைய பந்துக்களை யடைந்து யதுசிரேஷ்டர்களான அவர்களுடைய ஸபைநடுவில் கௌரவர்கள் செய்கையையும் தனது செய்கை எல்லாவற்றையும் சொன்னர். ()

இப்பவும் அவர்களுடைய பட்டணம்பலராமருடையபராக்ரமத்தைக் காட்டு கிறதுபோல் கங்கையில் தெற்கே உயர்ந்ததாக நன்றாய்க் காணப்படுகிறது. (௫௩)

68-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௧॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌤𑍈𑌤𑌦𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌏𑌕 𑌉𑌦𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍 ॥ ௨॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌰𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌲𑌿𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩॥
𑌉𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑍈𑌃 ।
𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑌃𑌸𑍂𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑍈𑌃 ॥ ௪॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍

௧॥ 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌮 । 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌉𑌦𑌵𑌹𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥௩॥ 𑌉𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 ॥௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃॥௫॥ 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌤𑍈𑌃। 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰

69-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

நரகாசுரன் கொல்லப்பட்டான் என்பதையும் அநேகம் ஸ்திரீகளை கிருஷ்ணன் ஒருவனே விவாஹம் செய்துகொண்டான் என்பதையும் கேள்விப்பட்ட நாரதர் அவரைப் பார்ப்பதற்காக வந்தார். (க)

இது மிகவும் ஆச்சரியம்! ஒருவர் ஒரே சரீரத்தோடு ஏககாலத்தில் தனித் தனியான வீட்டிலுள்ள பதினாயிரம் ஸ்திரீகளையும் விவாஹம் செய்துகொண்டார். (உ)

தேவரிஷியான நாரதர் மிகவும் ஆசையோடு கிருஷ்ணபகவானைப் பார்ப்பதற்கு புஷ்பித்திருக்கிற உத்தியானங்களிலும் தோட்டங்களிலுமுள்ள வண்டுக் கூட்டங்களின் சப்தங்களும், மலர்ந்த நீலோத்பலம் தாமரைப் புஷ்பம் ஆம்பல் இவைகளின் மொட்டுகள் மலிந்த ஓடைகளில் வசித்து வரும் ஹம்ஸம் ஸாரஸம் இவைகளின் சப்தங்களும், சதா காலமும் காதுக்கினிமையாக கேட்கக்கூடிய தும்

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌰𑌾𑌜𑌤𑍈𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌰𑌕𑌤𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌥𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌪𑌣𑍈𑌃—
𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌭𑍀 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌲𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌵𑍀𑌥𑌿𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌂
𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑌪𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௬॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑍈𑌃 ।
𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍈𑌕𑌤𑌮𑌂 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌫𑌲𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 ॥ ॥௯॥

𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌏𑌕𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍

ஸ்படிகம் வெள்ளி யிவைகளால் கட்டப்பட்ட ஒன்பது லக்ஷம் மெத்தை வீடுகளோடு கூடியதும், மரகதம் பொன் இரத்னம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட பிரகாசமான சாமான்களோடு கூடியதும்,தனித்தனியாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற வீதி சாலை கடை ஸபை தேவாலயங்கள் உள்ளதும் தினந்தோறும் ஜலந் தெளிக்கப்பட்டுப் பிரகாசியாநின்ற மார்க்கம் அங்கணம் வீதி கிருகபந்தி இவைகளை யுடையதும், கீழே தொங்குகிற பதாகைகளின் நுனி நிழலால் வெயிலைத் தடுக்ககூடியதுமாயிருக்கிற துவாரவதி பட்டணத்திற்கு வந்தார். (௩-௪-௫-௬)

அதில்,லோகபாலகர்கள் யாவரும் பூஜிக்கக்கூடியதும்தேவதச்சனால் தனது ஸாமர்த்தியம் எல்லாவற்றையும் கிருஷ்ணருக்குக் காட்டுவதன்நிமித்தம் நன்றாய் அமைக்கப்பட்டதும்,பிரகாசமுள்ளதுமான அந்தப்புரத்தைப் பார்த்தார்.(௭)

பதினாறாயிரம் வீடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த அந்தப் புரத்தில் கிருஷ்ணருடைய பத்நிகளில் ஒருத்தியினுடைய கிருகத்திற்குள் பிரவேசித்தார். (௮)

(அந்த கிரஹம்)பவளக்கால்கள் நிறுத்தி வைடூர்யப் பலகைகளாலும் இந்திரநீலமயமான சுவர்களாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு காந்தியையுடைய

[illegible] ॥ ௧0॥

[illegible] ॥ ௧௧॥

[illegible] ॥ ௧௨॥

[illegible] ॥ ௧௩॥

[illegible]

புஷ்பப் பந்தலின் கீழ் தேவ தச்சனுல் செய்யப்பட்ட முத்து மாலைகளாலும் தட்டுகளாலும் சிரேஷ்டமான மணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் தந்தமயமாய் விளங்கும் திவ்ய ஆஸனங்கள் போடப்பட்டிருந்தன. (௯-௧0)

நல்ல வஸ்திரமுடுத்து சொர்ண நாணயங்களால் செய்யப்பட்ட ஹாரத்தைக்கழுத்தில் அணிந்துகொண்டிருக்கும் வேலைக்காரிகளும் அங்கி தலைப்பாகை நல்ல வஸ்திரம் ஆபரணம் இவைகளணிந்துள்ள புருஷர்களும் அங்குநிறைந்திருந்தார்கள். (௧௧)

இரத்னமயமான தீபங்களின் காந்தியால் இருளின்றி விளங்கும் அந்த வீட்டில் அழகிய கொடுங்கைகளிலுள்ள மயில்களெல்லாம் கீழே போடப்படும் அகில் கட்டையின் புகையைப் பார்த்து மேகமென்ற எண்ணத்தோடு தலையை உயரத்தூக்கி ஆடிக்கொண்டிருந்தன. (௧௨)

நாரதர் அந்த வீட்டில் ஸமமான குணம் ரூபம் வயது அலங்காரம் இவைகளோடு கூடின ஆயிரம் வேலைக்காரிகள் வெள்ளிப்பிடி போட்ட சாமரத்தால், எப்போதும் விசிறிக்கொண்டிருக்கையில் கிருஷ்ணபகவான் தமது பத்னீ ருக்மிணியுடன் வீற்றிருக்கப் பார்த்தார். (௧௩)

तं सन्निरीक्ष्य भगवान् सहसोत्थितः श्री-
पर्यङ्कतः सकलधर्मभृतां वरिष्ठः ।
आनम्य पादयुगलं शिरसा किरीट-
जुष्टेन साञ्जलिरवीविशदासने स्वे ॥ ॥१४॥
तस्यावनिज्य चरणौ तदपः स्वमूर्ध्ना
बिभ्रज्जगद्गुरुतरोऽपि सतां पतिर्हि ।
ब्रह्मण्यदेव इति यद्गुणनाम युक्तं
तस्यैव यच्चरणशौचमशेषतीर्थम् ॥ ॥१५॥
सम्पूज्य देवऋषिवर्यमृषिः पुराणो
नारायणो नरसखो विधिनोदितेन ।
वाण्याभिभाष्य मितयामृतमिष्टया तं
प्राह प्रभो भगवते करवाम किं ते ॥ ॥१६॥

अङ्कामस्तु यस्येति । दासीसहस्रेण युतया गृहिण्या सह ॥१३॥ तमिति । श्रियः पर्यङ्क्याः पर्यङ्कतः अवीविशत् उपवेशयामास ॥१४॥ तस्येति ॥ अबिभ्रदबिभः । यतो हेतोरयम् । पादोदकान्यबिभ्रन्त्यादश तथा प्रपङ्कजान् बिभ्रतीति श्रुतं वा । तथा च सम्पूज्य अभिभाष्य च प्राहेत्यन्तरेणान्वयः स्वयं पूजितः यस्य चरणशौचं गङ्गा अशेषतीर्थं सः स्वतएव जगद्गुरुतरोऽपि सतां पत्युर्हितां पतिस्स देवर्षेरपि पूज्यतायत्नः । सतांपतिश्चेत्येतत् ब्रह्मण्यदेव इति यद्गुणकृतं नाम तत् तस्यैवोपयुक्तं समञ्जसं स्वतस्त्वंप्रभव

தார்மிகர்களான யாவருக்கும் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அவரைப் (நாதரை) பார்த்தவுடன் லக்ஷ்மீ (ருக்மணி)யினுடைய கட்டிலிலிருந்து எழுந்து கிரீடம் புனைந்துகொண்ட சிரஸால் அவரது இரண்டு சரணங்களிலும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலி பந்தத்தோடு அவரைத் தமது ஆசனத்தில் உட்கார வைத்தார் (கச)

உலகங்களுக்கெல்லாம் மேலான குருவாயிருந்தாலும் ஸாதுக்களுக்குப் பதியான பகவான் அவருடைய பாதங்களை யலம்பி அந்தத் தீர்த்தத்தை தமது தலையில் புரோக்ஷித்துக்கொண்டார். இவருடைய சரண கமலத்திலிருந்துண்டான பரிசுத்தமான கங்கையானது எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறது. அப்படிப்பட்ட இவருக்கு பிராஹ்மண ஸமாஜத்தையே தெய்வமாக உடையவரென்று காரணப்பெயர் உண்டாயிருக்கிறது. அதனால் பகவான் இவ்விதம் செய்தார். (கரு)

நரனை அர்ச்சுனனுக்கு ஸகாவாயும் ஸநாதன ரிஷியும் நாராயணருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தேவரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டரான நாரதரை சாஸ்திரப்படி பூஜித்து அவருடன் அம்ருதம் போன்ற மிதமான வார்த்தைகளைப் பேசி எ பகவத் ஸ்வரூபமானவரே! உமக்கு நாம் செய்யவேண்டியதென்ன என்றுகேட்டார்

॥ श्रीनारदः ॥

नैवाद्भुतं त्वयि विभोऽखिललोकनाथे
मैत्री जनेषु सकलेषु दमः खलानाम् ।
निःश्रेयसाय जगतः स्थितिरक्षणाभ्यां
स्वैरावतार उरुगाय विदाम सुष्ठु ॥ ॥१७॥
दृष्टं तवाङ्घ्रियुगलं जनतापवर्गं
ब्रह्मादिभिर्हृदि विचिन्त्यमगाधबोधैः ।
संसारकूपपतितोत्तरणावलम्बं
ध्यायंश्चराम्यनुगृहाण यथा स्मृतिः स्यात् ॥ ॥१८॥

धुनायैवाचरणादित्यर्थः ॥१५॥ संपश्येति ॥ अपि राजस्य दिष्ट्या आदरागमनादित्यादिविस्मयेन ॥१६॥ भगवतास्वस्याचरणं अनर्हं मन्यमानस्तं समाधत्ते—नैवेति । सर्वत्र कालेष्वाचरणं नत्वेतदेव वास । तदिदमाह न केवलं एकेषु मैत्री तथा खलानां दमश्च नैवाद्भुतमिति । यतः जगतः स्थितिः धारणं रक्षणं पालनं ताभ्यां सह निःश्रेयसाय तवायं स्वैरावतार इति । वयं सुष्ठु सम्यक् विदाम अतः परमेषः सामान्यं सन्तनं न यत्नकृतमिति भावः ॥१७॥ यदुक्तं प्रहितं कार्यमेवेति तदाह ॥ दृष्टमिति । हे कृष्ण जनताया अपवर्गरूपं ! किञ्च अतिशयगहनतया ब्रह्मादिभिरपि श्रौतैरपि हृदि विचिन्त्यं । किञ्च संसारकूपपतितानामुत्तरणाय अवलम्बनरूपं स्तम्भं एवं भूतं तवाङ्घ्रियुगलं मया दृष्टं । अतः कृतकृत्योऽस्मि तथापि तस्य स्मृतिर्यथा स्यात् तथानुगृहाण । अतस्तद्ध्यायन्नेव नित्यं चरामीति ॥ १८ ॥ १९ ॥ दीव्यन्तमिति । अक्षैर्दीव्यन्तमित्यादि उद्धवेति

நாரதர் கூறுகிறார்

உலகங்களுக்கு நாதனான ஏ பிரபுவே ! எல்லாரிடத்திலும் பிரியமும் துஷ்டர்களை யடக்கும் ஆற்றலும் தங்களிடத்தில் இருக்கின்றனவென்பது ஆச்சரியமல்ல. ஏ கிருஷ்ண பகவானே! உலகங்களை சிருஷ்டிப்பதற்கும் ரக்ஷிப்பதற்கும் ஸௌக்கியமாக வைப்பதற்கும்நீர் இஷ்டப்படி அவதாரம் செய்கிறீர் என்று நன்றாய் அறிகிறோம். (௧௭)

ஆழ்ந்த நல்ல ஞானத்தையுடைய பிர்ம்மா முதலியவர்களால் அவர்கள் இருதயத்தில் சிந்திக்கப்படுவதும் ஜனசமூகத்திற்கு மோக்ஷத்தை யளிப்பதுமான உமது இரண்டு பாத கமலங்களையும் தரிசித்தேன். ஸம்ஸாரமாகிற கிணற்றில் விழுந்தவர்களைக் கரையேற்றக்கூடிய அவலம்பனமாயிருக்கிற அதின் ஞாபகம் எனக்கு எவ்விதம் இருக்குமோ அவ்விதம் அனுக்கிரகம் செய்யும். அதைத்தினந்தோறும் தியானம் செய்துகொண்டு காலங்கழிக்கின்றேன் (ஸஞ்சரிக்கின்றேன்.)

ततोऽन्यदाविशद्गेहं कृष्णपत्न्याः स नारदः ।
योगेश्वरेश्वरस्याङ्ग योगमायाविवित्सया ॥ ॥௧௯॥
दीव्यन्तमक्षैस्तत्रापि प्रियया चोद्धवेन च ।
पूजितः परया भक्त्या प्रत्युत्थानासनादिभिः ॥ ॥௨௰॥
पृष्टश्चाविदुषेवासौ कदायातो भवानिति ।
क्रियते किं नु पूर्णानामपूर्णैरस्मदादिभिः ॥ ॥௨௧॥
अथापि ब्रूहि नो ब्रह्मन् जन्मैतच्छोभनं कुरु ।
स तु विस्मित उत्थाय तूष्णीमन्यदगाद्गृहम् ॥ ॥௨௨॥
तत्राप्यचष्ट गोविन्दं लालयन्तं सुताञ्छिशून् ।
ततोऽन्यस्मिन्गृहेऽपश्यन्मज्जनाय कृतोद्यमम् ॥ ॥௨௩॥
जुह्वन्तं च वितानाग्नीन्यजन्तं पञ्चभिर्मखैः ।
भोजयन्तं द्विजान्क्वापि भुञ्जानमवशेषितम् ॥ ॥௨௪॥
क्वापि सन्ध्यामुपासीनं जपन्तं ब्रह्म वाग्यतम् ।
एकत्र चासिचर्माभ्यां चरन्तमसिवर्त्मसु ॥ ॥௨௫॥

ज्ञातव्यम् ॥ २० ॥ २१ ॥ जुह्वन्तमिति ॥ वितानाग्नीनाहवनीयादीन् अग्नीन्

அந்த நாரதர் கிருஷ்ணனுடைய வேறொரு பத்னியினுடைய வீட்டிற்குப் போனர்- ஏ குழந்தாய்! யோக மறிந்தவர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரான பகவானுடைய மாயையை அறியவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சென்ருர். (௧௯)

அவ்விடத்திலும் பிரியையோடும் உத்தவரோடும் சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருக்கிற பகவானைப் பார்த்தார். உடனே பகவான் மேலான பக்தியோடு எழுந்திருந்து ஆஸனங் கொடுத்து மகரிஷியைப் பூஜித்தார் (௨௰).

. பிறகு ஒன்றுந் தெரியாதவர் போல் ஏ பிரும்மஸ்வருபரே! "நீர் எப்போது வந்தீர்? பரிபூர்ணரான உமக்குப் பரிபூர்ணரல்லாத நம் போன்றவர்களால் ஆகவேண்டிய காரியம் யாது? (௨௧)

ஆயினும் நீர் சொல்லும் இந்தப் பிறப்பை மங்களகரமாகச் செய்யும் என்று நாரதரிடம் கூறினர். நாரதரும் மிகுந்த ஆச்சரியத்தோடு எழுந்து வாய் பேசாமல் வேறொரு வீட்டிற்குப் போனர். (௨௨)

அங்கேயும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் குழந்தைகளையும் பிள்ளைகளையும் ஆதரித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டுவேறொரு வீட்டிற்குச் சென்று அங்கு அவர் ஸ்நானம் செய்வதற்குத் தயாராயிருப்பதையும் கண்டார். (௨௩)

வேறொரு வீட்டில் யாக அக்கினிகளில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதையும் மற்றொன்றில் பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள் செய்துகொண்டிருப்பதையும் வேறொரு வீட்டில் பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனம் செய்வித்து மீதியானதை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் வேறிடத்தில் ஸந்தியாவந்தனம்செய்வதையும் மௌனவிரதத்தோடு வேதத்தை ஜபிப்பதையும்வேறிடத்தில் வழியிற்கூடகத்தி

𑌅𑌶𑍍𑌵𑍈 𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌗𑌜𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭॥
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ॥௨௮॥
𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌥𑌯𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑍌 𑌚 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ॥௨௯॥
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥௩௦॥
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௩௧॥
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௩௨॥

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ ௩௧ ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌯𑍇। 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸𑌙𑍍𑌘
𑌟𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂। 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌃 ॥௩௨॥ 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾
𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌯𑌨𑌂। 𑌉𑌪𑌾𑌨𑌯𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌤
𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌿𑌧𑌿

கேடயம்முதலியவைகளோடு ஸஞ்சரிப்பதையும் வேறிடத்தில் குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் ஸஞ்சரிப்பதையும் வேறிடத்தில் கட்டிலில் படுத்திருப்பதையும் ஸ்துதிபாடகர்களால் ஸ்தோத்திரம்செய்யப்படுகிறதையும்வேறொருவீட்டில் உத்தவர்முதலான மந்திரிகளோடு ஆலோசனைசெய்வதையும் வேறிடத்தில் தாஸிகளோடு கூடி ஜலக்ரீடை செய்வதில் ஆசையுள்ளவரா யிருப்பதையும் ஓரிடத்தில் சிரேஷ்டமான பிராம்மணர்களுக்கு நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட பசுக்களைத் தானம் செய்கிறதையும் மங்களகரமான இதிஹாஸபுராணங்களை கேட்கிறதையும் ஓரிடத்தில் வீட்டில் பிரியையோடு சரஸமான வார்த்தைகளைப் பேசிச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பதையும் ஓரிடத்தில் தர்மத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பதையும் வேறிடத்தில் அர்த்தம் காமம் இவைகளையனுபவிப்பதையும் ஓரிடத்தில் பிரகிருதியைக் காட்டிலும் வேறான புருஷோத்தமனான ஆத்மாவை த்யானம் செய்துகொண்டிருப்பதையும் வேறிடத்தில் குருவை இஷ்டமான போக்ய வஸ்துக்களால் ஆராதிப்பதையும் வேறிடத்தில் சிலரோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருப்பதையும் வேறிடத்தில் ஸமாதானஞ் செய்துகொண்டிருப்பதையும்

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑍈𑌰𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌰𑍇 ॥ ௩௩ ॥
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑌠𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௪ ॥
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍 ।
𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌃 ॥ ௩௫ ॥
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ॥ ௩௬ ॥
𑌅𑌥𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ।
𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ ௩௮ ॥

𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃। [illegible] ॥௩௨॥௩௩॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 ॥௩௬॥௩௭॥ 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃। 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௩௮॥ 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦

ஓரிடத்தில் பலராமரோடு ஸாதுக்களுக்கு க்ஷேமத்தை ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பதையும், தனது பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் ஸரியான காலத்தில் பெண்களோடும் வரன்களோடும் ஐச்வர்யத்திற்குத் தக்கபடி விவாஹத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதையும், ஜனங்கள் பார்த்து ஆச்சரியத்தை அடையும்படியாக கல்யாணமான குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு போய் மறுபடி கொண்டுவிடுவதானநல்ல உத்ஸவங்களை நடத்திக்கொண்டிருப்பதையும், சிலவிடத்தில் மேலான யாகங்களால் தேவதைகளெல்லாரையும் திருப்திசெய்து வைப்பதையும் சிலவிடத்தில் கிணறு தோட்டம்தேவாலயம் இவைகளைக்கொண்டு தர்மம் நடத்துவதையும் வேறிடத்தில் ஸிந்து தேசத்திய குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு வேட்டையாடப்போய் யது சிரேஷ்டர்கள் சூழக் காட்டில் பரிசுத்தமான மிருகங்களை யடிப்பதையும், அந்தப் புரத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற ஜனங்களிடத்தில் உள்ள அபிப்பிராயத்தை யறிவதற்காக சில வீடுகளில் வேஷத்தை மறைத்துக்கொண்டு தெரியாமல் ஸஞ்சரிப்பதையும் நாரதர்பார்த்தார். (௨௪—௩௬)

பிறகு நாரத ஸ்வாமி, மனுஷ்ய ஸ்திதியை யடைந்திருந்தாலும் பகவானிடத்திலுள்ள யோகமாயையின் உற்பத்தியைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அவரிடம் ஒரு வார்த்தை சொன்னார். (௩௭)

ஏ யோகேச்வர! யோகிகளுக்கும் கிட்டாத உம்முடைய பாதகமலங்களைச் சேவித்தால் என்னிடம் தோன்றியுள்ள உம்முடைய யோகமாயையை அறிகின்றேன். (௩௮)

𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌸𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵𑍋𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌃 ॥ ॥௩௯॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾 𑌖𑌿𑌦𑌃 ॥ ॥௪௰॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ॥ ॥௪௧॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌿𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌃 ॥ ॥௪௨॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌯𑍌 ॥ ॥௪௩॥

𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀। 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௩௯॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾 𑌖𑌿𑌦𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௪௰॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥௪௧॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪௨ ॥

ஏ கிருஷ்ணா எனக்கு உத்திரவு கொடும்; நான் உம்முடைய கீர்த்தி ப்ரவிநிற்கும் உலகங்களில் பரிசுத்தமான உமது லீலைகளைப் பாடிக்கொண்டு ஸஞ்சாரம் செய்கிறேன். (௩௯)

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ பகவான் ஏ மஹரிஷியே! நான் தர்மத்தைச் சொல்லுகிறவன், அதைச் செய்கிறவன், அதனால் ஸந்தோஷத்தை யடைகிறவன். உலகத்தை சிக்ஷிப்பதற்காக இந்த மாதிரி தர்மத்தை யடைந்தேன்; ஆகையால் தாங்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம். (௪௰)

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஒருவரான பகவானையே பல வீடுகளில் கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற்கேற்பட்ட நல்ல தர்மங்களை யனுசரித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். (௪௧)

மஹரிஷியான நாரதர் அபரிமிதமான வீரியத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய யோகமாயையின் உற்பத்தியை அடிக்கடி பார்த்துச் சந்தோஷத்தோடு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார். (௪௨)

இவ்விதம் அர்த்தம் காமம் தர்மம் இவைகளில் சிரத்தையுள்ள மனதையுடைய கிருஷ்ணரால் நன்றாய்ப் பூஜிக்கப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்த நாரத மஹரிஷி அவரையே ஸ்மரித்துக்கொண்டு போய் விட்டார். ௪௩

ஏவம் மநுஷ்யபதவீமநுவர்தமாநோ
நாராயணோऽகிலபவாய க்ருஹீதஶக்திஃ ।
ரேமேऽங்க ஷோடஶஸஹஸ்ரவராங்கநாநாம்
ஸவ்ரீடஸௌஹ்ருதநிரீக்ஷணஹாஸஜுஷ்டஃ ॥ ॥௪௪॥

யாநீஹ விஶ்வவிலயோத்பவவ்ருத்திஹேதுஃ
கர்மாண்யநந்யவிஷயாணி ஹரிஶ்சகார ।
யஸ்த்வங்க காயதி ஶ்ருணோத்யநுமோததே வா
பக்திர்பவேத்பகவதி ஹ்யபவர்கமார்கே ॥ ॥௪௫॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ஏகோநஸப்ததிதமோऽத்யாயஃ

இதீதி । ஶ்ருத்யா யுக்தஃ ஶ்ரத்தயா ஸ்யூதேந ॥௪௩॥ நாரதத்ருஷ்டாஃ ஶ்ரீக்ருஷ்ணலீலா நிகமயதி ॥ ஏவமிதி । அகிலஸ்ய பவாய உத்பவாய க்ருஹீதாஃ ஶக்தயோ நாநாமூர்தயோ யேந ஸஃ ஸவ்ரீடம் ஸஸௌஹ்ருதம் ச யந்நிரீக்ஷணம் ஹாஸஶ்ச தாப்யாம் ஜுஷ்டஃ ॥௪௪॥ யாநீதி । அநந்யவிஷயாணி அஸாதாரணாநி அபவர்கமார்கே மோக்ஷமார்கே ॥௪௫॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் ஏகோநஸப்ததிதமாத்யாயவ்யாக்யா.

ஏ குழந்தாய்! ஸகலத்தையும் படைக்க வல்ல பேலான சக்தி வாய்ந்த ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தி மனுஷியனுடைய நிலைமையை யடைந்து பதினாறாயிரம் வாரஸ்திரீகளின் வெட்கத்தோடு கூடின ஸ்நேகிதம் பார்வை சிரிப்பு இவைகளைக் கண்டு களித்து இவ்விதம் சுகமனுபவித்தார். (௪௪)

உலகங்களின் சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்குக் காரண பூதரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் செய்த, வேறு ஒருவராலும் செய்ய முடியாத அற்புதக்காரியங்களை எவன் பாடுகிறானோ கேட்கிறானோ அல்லது கேட்டு ஸந்தோஷப்படுகிறானோ அவனுக்கு மோட்சத்திற்கு மார்க்கமான பகவானிடத்தில் ஸ்திரமான பக்தியுண்டாகும் (௪௫)

69-வது அத்தியாயம்

(முற்றிற்று.)

। 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ।

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍂𑌜𑌤𑍋𑌽𑌶𑌪𑌨𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌵𑌨𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌦𑌤𑌿𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 ।
𑌦𑍂𑌤𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑍍𑌨𑍍𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌹 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌶𑌪𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨 𑌇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌰𑍋𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌵𑌨𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌅𑌲𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 ॥ ௨ ॥ 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌦𑌰𑍍𑌭𑍀𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩-௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌵𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌪𑍍

70-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு விடியற்காலமானதும் மாதவனுடைய ஸ்திரீகள் புருஷனோடு சுகத்தையனுப்வித்துக்கொண்டிருக்கும் நமக்குப் பிரிவினை வந்து விடுமேயென்றஞ்சி கூவுகிற கோழிகளைத் திட்டினார்கள். (௧)

மந்தார வனத்தின்கண் உலாவும் காற்றினால் வண்டுகள் சப்திக்கும்போது தூக்கத்தை விட்டெழுந்த பக்ஷிகளும் ஸ்துதி பாடகர்கள் கிருஷ்ணனை எழுப்புவதற் கொப்ப நன்றாய்க் கத்தின. (௨)

பிரியனாகிய கிருஷ்ணபகவானால் ஆலிங்கனஞ் செய்துகொள்ளப்பட்ட ருக்மிணி முதலான ஸ்திரீகள் அந்த திவ்ய ஆலிங்கனத்திற்கு ஏற்படப்போகும் பிரிவினையைப்பற்றிச்சிந்தித்து செவிக்கினிமையாக இருந்தாலும் அந்த சப்தத்தை ஒரு க்ஷணமும் சகிக்கவில்லை. (3)

ப்ராஹ்மே முஹூர்த உத்தாய வார்யுபஸ்ப்ருஶ்ய மாதவ: ।
தத்யௌ ப்ரஸந்நகரண ஆத்மாநம் தமஸ: பரம் ॥ ச ॥

ஏகம் ஸ்வயம் ஜ்யோதிரநந்யமவ்யயம்
ஸ்வஸம்ஸ்தயா நித்யநிரஸ்தகல்மஷம் ।
ப்ரஹ்மாக்யமஸ்யோத்பவநாஶஹேதுபி:
ஸ்வஶக்திபிர்லக்ஷிதபாவநிர்வ்ருதிம் ॥ ரு ॥

அதாப்லுதோம்பஸ்யமலே யதாவிதி
க்ரியாகலாபம் பரிதாய வாஸஸீ ।
சகார ஸந்த்யோபகமாதி ஸத்தமோ
ஹுதாநலோ ப்ரஹ்ம ஜஜாப வாக்யத: ॥ சு ॥

உபஸ்தாயார்கமுத்யந்தம் தர்ப்பயித்வாத்மந: கலா: ।
தேவாந்ருஷீந் பித்ரூந் வ்ருத்தாந் விப்ராநப்யர்ச்ய சாத்மவாந் ॥ எ ॥

யம் நித்யம் ஸ்வயம்ஜ்யோதி: தத்ர ஹேது: நித்யம் நிரஸ்தம் கல்மஷம் அவித்யா யஸ்மாத்தம் உபலக்ஷணமாஹ அஸ்யேதி விஶ்வஸ்ய லக்ஷித: ஸாவஸ்தாபந நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்வ ஸாவஸத்தா நிர்வ்ருதிராநந்த: ததாஹி ஶ்ருணக்ஷோஹாத்ஸ்வபூம் ஸத்தாமாத்ரம் ய: ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதிதி ஶ்ருதே: ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம ஶ்ருதே: ॥ விஜ்ஞாநமாநந்தம் ப்ரஹ்மேத்யாதிஶ்ருதே: தம் ஸதாநந்த ப்ரஹ்மேத்யர்த: ॥ ரு ॥ அதேதி । ஆப்லுத ஸ்நாத: ஸந்த்யாயா: உபகம: உபாஸநம் ஆதிஶப்தாத் ஹவதி ததா க்ரியாகலாபம் சகார காஞ்சநாத்யாதர்வ்யஸேவநாதி ஹுதாநல: ப்ரஹ்ம காயத்ரீம் ஜஜாப ॥ சு ॥ உபஸ்தாயேதி । கலா: அம்ஶாந் தேவாந்

மாதவர் பிர்ம்ம முகூர்த்தத்தில் எழுந்திருந்து ஆசமனஞ் செய்து பரிசுத்தமான இந்திரியங்களுடனிருந்து அக்ஞானத்தைக் கடந்ததும் ஏகமும் ஆத்மசொரூபமும் தன்னையன்றி வேறொன்றில்லாததும் நாசமற்றதும் தனது பிரகாசத்தால் கல்மஷங்களைப் போக்குகிறதும் அவதாரம் முதலிய காரணங்களாலும் தனது சக்திகளாலும் இவ்வுலகத்தின் இருப்பு ஆனந்தம் இவைகளுக்குக்காரணமானதும் பிர்ம்மமென்னும் பெயருடையதும் ஸ்வயம் பிரகாசமுள்ளதுமாயிருக்கிற திவ்ய வஸ்துவை தியானம் செய்தார். (ச-ரு)

பிறகு பரிசுத்தமான ஜலத்தில் விதிப்பிரகாரம் ஸ்நானம் செய்து வஸ்திரங்களுடுத்து ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நேம நிஷ்டைகளைச் சரியாய் செய்து முடித்து அக்னியை ஆராதித்து மௌனவிருதத்தோடு காயத்திரி முதலான மஹா மந்திரங்களை ஜெபித்தார். (சு)

உதயகாலசூரியனை நன்றுய் ஆராதித்து, தனது அம்சபூதமான தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் பிதிர்க்களையும் விருத்தர்களான பிராம்மணர்களையும் நல்ல மனதோடு பூஜித்தார். (எ)

𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥
𑌦𑌦𑍌 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌖𑍁𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌾𑌜𑌿𑌨𑌤𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌹 ।
𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥ ॥௯॥
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௰॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌸𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃 ॥ ॥௧௧॥

[illegible]

முத்துமாலை நல்ல வஸ்திரம் இவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதும் வெள்ளியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொம்பு வெள்ளியால் சிங்காரிக்கப்பட்ட கொம்பின் நுனி இவைகளையுடையதும் நல்ல ஜாதியில் உற்பத்தியானதும் கன்றுக்குட்டியுடன் கூடியதும் முதல் தடவை கன்று போட்டதுமான ஜோடிப்பசுக்களை கிருஷ்ணாஜினம் எள்ளு இவைகளுடன் நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்ட பிராமணர்களுக்குத் தினந்தோறும் தானம் செய்தார். (அ-கூ)

பசுக்கள் பிராம்மணர்கள் தேவதைகள் விருத்தர்களான குருமார்கள் தன்னிடமிருந்துண்டான சகலமான பூதங்கள் இவைகள் எல்லாவற்றையும்நமஸ்கரித்து மங்களகரமாகத் தியானஞ் செய்தார். (௰)

பூலோகத்திற்கே அலங்காரமாக விளங்கும் அவர் தம்மையே வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் திவ்யமான மாலை சந்தனப்பூச்சு இவைகளாலும் அலங்கரித்துக்கொண்டார். (கக)

अवेक्ष्याज्यं तथादर्शं गोवृषद्विजदेवताः।
कामांश्च सर्ववर्णानां पौरान्तःपुरचारिणाम्॥
प्रदाप्य प्रकृतीः कामैः परितोष्य प्रत्यनन्दत॥१२॥
संविभज्याग्रतो विप्रान् स्रक्ताम्बूलानुलेपनैः।
सुहृदः प्रकृतीर्दारानुपायुङ्क्त ततः स्वयम्॥ ॥१३॥
तावत्सूत उपानीय स्यन्दनं परमाद्भुतम्।
सुग्रीवाद्यैर्हयैर्युक्तं प्रणम्यावस्थितोऽग्रतः॥१४॥
गृहीत्वा पाणिना पाणिं सारथेस्तमथारुहत्।
सात्यक्युद्धवसंयुक्तः पूर्वाद्रिमिव भास्करः॥ ॥१५॥
शङ्कितोऽन्तःपुरस्त्रीणां सव्रीडप्रेमवीक्षितैः।
कृच्छ्राद्विसृष्टो निरगाज्जातहासो हरन्मनः॥ ॥१६॥
एवं स सर्वदाराणां गृहेभ्यो भगवान्विभुः।
नानारूपो विनिर्गत्य एकरूपः सभां ययौ॥ ॥१७॥

तामपूरयत्॥ १२॥ संविभज्येति। विप्रान् स्रगादिभिः संविभज्य तेभ्यस्तानि दत्वेत्यर्थः। उपायुङ्क्त भोगाय जगृहे॥१३।१४॥ गृहीत्वेति। पाणिं कृताञ्जलिं गृहीत्वा॥ १५॥ शङ्कित इति। सव्रीडप्रेमवीक्षितैः शङ्कितः क्षणं स्थितः तासामेव वीक्षितैः कृच्छ्रात्

நெய் கண்ணுடி பசு விருஷபம் பிராமணர் தேவதைகள் இவர்களேயும் தரிசனம் செய்துவிட்டு பட்டணத்திலுள்ள எல்லா ஜாதி புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் அவரவர்களது மனேபீஷ்டங்களே அளித்து, மற்றுமுள்ள அற்ப இஷ்டங்களேயும் நிறைவேற்றி சந்தோஷப்படுத்தித் தாமும் சந்தோஷித்தார். (கஉ)

புஷ்பமாலே தாம்பூலம் சந்தனம் இவைகளே முதலில் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுத்துப் பிறகு சிநேகிதர்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் பத்னிகளுக்கும் கொடுத்துத் தாம் பிறகு உபபோகப்படுத்திக்கொண்டார். (கங)

இதற்குள் ஸாரதியானவன் மிகவும் அழகிய ஸுக்ரீவம் முதலான நாலு குதிரைகள் பூட்டிய இரதத்துடன் வந்து நமஸ்காரம்செய்து எதிரில் நின்றான்.()

பிறகு ஸாரதியின் கரத்தைத் தமது கரகமலத்தால் பிடித்துக்கொண்டு ஸாத்யகி உத்தவர் இவர்களுடன் உதய பர்வதத்தின்மேல் சூரியன் ஏறுவது போல் இரதத்தில் ஏறினர். (கரு)

நாணம் அன்பு இவைகளுடன் தம்மைப் பார்க்கும் அந்தப்புரஸ்திரீகளே விட்டு சிரமத்துடன் பிரிந்து அவர்களுடைய மனதைச் சந்தோஷத்துடன் அபகரித்துக்கொண்டு சென்றார். (கசு)

பகவத் ஸ்வரூபரும் அநேகவித ரூபங்கொள்கிறவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, இவ்விதம் தமது பத்தினிகள் எல்லாருடைய வீடுகளிலிருந்தும் வெவ்வேறுரூபத்துடன் வெளிக்கிளம்பி ஏக ரூபத்துடன் ஸபைக்குச் சென்றார். (கஎ)

सुधर्माख्यां सभां सर्वैर्वृष्णिभिः परिवारितः ।
प्राविशद्यन्निविष्टानां न सन्त्यङ्ग षडूर्मयः ॥ [१८]

तत्रोपविष्टः परमासने विभु-
र्बभौ स्वभासा ककुभोऽवभासयन् ।
वृतो नृसिंहैर्यदुभिर्यदूत्तमो
यथोडुराजो दिवि तारकागणैः ॥ [१९]

तत्रोपमन्त्रिणो राजन्नानाहास्यरसैर्विभुम् ।
उपतस्थुर्नटाचार्या नर्तक्यस्ताण्डवैः पृथक् ॥ [२०]

मृदङ्गवीणामुरजवेणुतालदरस्वनैः ।
ननृतुर्जगुस्तुष्टुवुश्च सूतमागधवन्दिनः ॥ [२१]

तत्राहुर्ब्राह्मणाः केचिदासीना ब्रह्मवादिनः ।
पूर्वेषां पुण्ययशसां राज्ञां चाकथयन् कथाः ॥ [२२]

विसृष्टो निरगादिति ॥१६॥ समवेति । समं सपुत्रपौत्रैः पृथक् पृथक् निर्गत्य । अनन्तरं समवसत् ॥१७॥ सुधर्मेति । सुधर्माख्यां प्राविशत् । यन्निविष्टानां यत्र प्रविष्टानां षडूर्मयः क्षुत्पिपासाशोकमोहजरामृत्यवः न सन्ति ॥ १८ ॥ वृतेति । नृसिंहैः नृषु श्रेष्ठैः नृसिंह इति पाठे कृष्णस्य ॥ १९ ॥ तत्रेति । उपमन्त्रिणः परिहासकाः पृथक् पृथक् स्वस्वताण्डवैः ॥ २० ॥ मृदङ्गेति । मृदङ्गादयः प्रसिद्धाः दरः शङ्खः सूतादयः तुष्टुवुः ॥२१॥ तत्रेति । ब्राह्मणाः ब्रह्म वेदं ब्रह्मवादिनः वेदं तत्रापि व्याख्यान्तीत्यर्थः । वादिनः वदनशीलाः ॥ ॥२२:२३॥ सहेति ।

விருஷ்ணிகளெல்லாரும் சூழ சுதர்மை யென்னும் ஸபைக்குச் சென்றார். ஏ குழந்தாய்! அங்கு உள்ளவர்களுக்கு போஜனத்தில் ஆசை, தாகம், சோகம் மோகம், கிழத்தனம், மரணம் என்னும் இந்த ஆறு அலைகளும் கிடையா! (௧௮)

பிறகு சிரேஷ்டமான ஆஸனத்தமர்ந்து தமது காந்தியால் திக்குகளெல்லாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்தும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள் சூழ சந்திரன் விளங்குவதுபோல் புருஷ சிரேஷ்டர்களான யதுக்கள் சூழ விளங்கினர். (௧௯)

ஏ ராஜனே! பிறகு பரிஹாஸம் செய்கிறவர்கள் அநேக விதமான பரிஹாஸ வார்த்தைகளால் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். சிரேஷ்டமான நடர்களும் தாஸிகளும் தனித்தனியான ந்ருத்தனம் செய்து கொண்டாடினர்கள். (௨௦)

ஸூதர் மாகதர் வந்திகள் இவர்களும், மிருதங்கம் வீணை முரஜம் புல்லாங்குழல் தாளம் சங்கு இவைகளை முழக்கிக்கொண்டு ந்ருத்தனம் செய்தார்கள் பாடினார்கள். ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். (௨௧)

தத்ரைக: புருஷோ ராஜந்நாகதோऽபூர்வதர்ஶந: ।
விஜ்ஞாபிதோ பகவதே ப்ரதீஹாரை: ப்ரவேஶித: ॥ ॥உ௩॥

ஸ நமஸ்க்ருத்ய க்ருஷ்ணாய பரமேஶாய க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ராஜ்ஞாமாவேதயத்³து:க²ம் ஜராஸந்த⁴நிரோத⁴ஜம் ॥ ॥உ௪॥

யே ச தி³க்³விஜயே தஸ்ய ஸந்நதிம் ந யயுர்ந்ருபா: ।
ப்ரஸஹ்ய ருத்³தா⁴ஸ்தேநாஸந்நயுதே த்³வே கி³ரிவ்ரஜே ॥ ॥உ௫॥

॥ ராஜாந: ॥

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணாப்ரமேயாத்மந் ப்ரபந்நப⁴யப⁴ஞ்ஜந ।
வயம் த்வாம் ஶரணம் யாமோ ப⁴வபீ⁴தா: ப்ருத²க்³தி⁴ய: ॥ ॥உ௬॥

ஸ புருஷ: । ஜராஸந்தே⁴ந யோ நிரோத⁴: தஜ்ஜம் ராஜ்ஞாம் து³:க²மா-
வேதயத் ॥உ௪॥ யயுரிதி । கி³ரிவ்ரஜே தத்ஸம்ஜ்ஞே து³ர்கே³ । ருத்³தா⁴: ஶ்ருத்வா
தேஷாம் து³:கா²வேத³நப்ரவ்ருத்தய: ; க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணேதி த்³விருக்தி: ஶோகோக்தே:
ராஜ்ஞாம் விஜ்ஞப்தி: । தத்ராப்ரமேயேந ஶரணாஶ்ரயணம் । த்ரிஹிஹியாந-
வாத:। ஆஹ்யாம் ப்ராயுந்தீதி ॥உ௫॥ க்ருஷ்ணேதி ப்ருத²க் து⁴ஶ: ॥உ௬॥
லோகஸ்ய ஸம்ஸாரம் விப்ரஜ்ஞோ நமதி ॥ லோகஇதி । விகர்மநிஷித்³த⁴ம்
காம்யஞ்ச தஸ்மிந் நிரதாநாம் ரத: தஸ்யாஶ ஶ்ரேயஸ்ஸு யஸ்மிந் ஸக்த: கஶ்சந
கர்மா உதி³தே உத்தம வாஞ்ச²ராத்ரௌ । ஸாஹந்ருதஸ்து । மீதாஸம் ""யத்கிரோஷி
யத³ஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி த³தா³ஸி யத் । யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேய தத்குருஷ்வ

அங்கிருந்தவர்களில் பேசுவதில் ஸாமர்த்தியமுள்ள சில பிராம்மணர்கள் வேத கோஷம் செய்தார்கள். இன்னும் சிலர் பரிசுத்தமான கீர்த்தியையுடைய பூர்வ ராஜர்களின் சரித்திரங்களைச் சொன்னார்கள். (உஉ)

ஏ அரசனே! இந்த ஸமயத்தில் ராஜனைப் பார்த்திராத ஒரு புருஷன் வந்து பகவானுக்குத் தன் வரவைத் தெரியப்படுத்தி வாசல் காவற்காரர்களால் உள்ளே அழைத்து வரப்பட்டான். (உ௩)

இவன் கைகூப்பிக்கொண்டு பரம புருஷரான கிருஷ்ணனை நமஸ்கரித்து விட்டு, ஜராஸந்தனால் காவலில் போடப்பட்டிருக்கும் அரசர்களுடைய துக்கத்தைத் தெரியப்படுத்தினான். (உ௪)

அவன் தன்னுடைய திக்விஜயத்தில் தன்னை வணங்காத அரசர்களாகிய இருபதினாயிரம் பேர்களை பலாத்காரமாகப்பிடித்து கிரிவ்ரஜமென்னும் கோட்டையில் அடைத்து வைத்திருக்கிறான். (உ௫)

அரசர்கள்.

ஏ கிருஷ்ண ! ஏ கிருஷ்ண !! அறிந்கமுடியாத ஆத்மாவை யுடையவரே! வணங்குகிறவரின் பயத்தை நீக்குகிறவரே! நாங்கள் ஜனன மரணரூபமான ஸம்ஸாரத்திலிருந்து பயந்து தனித்தனியாகப்பார்த்து உம்மைசரணமடைகின்றோம்.

𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌂
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ ௨௭ ॥

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌸𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌖𑌲𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 ।
𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌮𑍀𑌶
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 ॥ ௨௮ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍀𑌶
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑌃 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍀𑌹𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂
𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌹 ॥ ௨௯ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௭॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌵𑌹𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌹 । 𑌸𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃

காம்ய பலத்தில் மிகவும் ஆசையுள்ள உலகமானது பலத்துடன், தனக்கு க்ஷேமத்தையுமுண்டாக்கக்கூடிய உமது திருவாய் மொழியாகிய பூஜா ரூபமான நல்ல காரியத்தில் சிரத்தைக்குறைவாயிருக்கும்போது, நீர் அதன் வாழ் நாளை உடனே அறுத்து விடுகிறீர். அப்படிப்பட்ட கால ரூபமான உமக்கு வந்தனம். (௨௭)

நீர் பகவதம்சத்தோடு உலகத்தில் ஸாதுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் துஷ்டர்களை யடக்குவதற்கும் அவதாரம் செய்திருக்கிறீர். இவ்வித மிருக்க வேறொருவன் ஏ ஈசனே! உமது கட்டளையை மீறி நடப்பானா? அல்லது ஜனங்கள் தாம் செய்த கர்மத்தின் பலனை அநுபவிக்கவேண்டுமோ? என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. (௨௮)

ஏ ஜகதீச ! ஸ்வாதீனமில்லாத ராஜசுகம் இப்போது ஸ்வப்னம்போல் ஆகிவிட்டது. எப்போதும் அச்சத்தையுடையதால் இறந்ததற்குச் சமானமானதாயிருக்கிற இந்தச் சரீரத்தால் இப்போது குடும்பபாரத்தை வகிக்கின்றோம். நிஷ்காமமாய் உபாஸிப்பதால் உம்மிடமிருந்து அடையக்கூடிய ஆத்ம சுகத்தை விட்டு விட்டு, உமது மாயையால் மிகவும் தீனர்களாகி அதிகமாய்க் கஷ்டப்படுகிறோம். (௨௯)

𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌶𑍋𑌕𑌹𑌰𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍋
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌗𑌧𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑍋𑌽𑌯𑍁𑌤𑌮𑌤𑌂𑌗𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑍋
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧 𑌭𑌵𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ ||௩௦||

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰
𑌭𑌗𑍍𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍂𑌢𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌰𑍁𑌜𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 ॥ ||௩௧||

[illegible] ॥௨௮॥ [illegible] ॥௨௯॥ [illegible] । 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌮𑍋𑌚𑌯 । 𑌮𑌗𑌧𑍋 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌂𑌧𑌃 [illegible] । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 । [illegible] । 𑌮𑍃𑌗𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 । 𑌅𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥௩௦॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 । [illegible] । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌃 [illegible] 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 । [illegible] 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕-

---

ஆகையால் வணங்குகிறவர்களுடைய துக்கத்தை நிவர்த்திக்கும் சரண கமலத்தையுடைய நீர் ஜராஸந்தன் என்னும் பெயரையுடைய கர்மாமாகிற பாசத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிற எங்களை அவிழ்த்து விடவேண்டும். ஏனெனில் பதினாயிரம் யானைகளின் பலத்தையுடைய அவன் ஒருவனாகவே தனது வீட்டில், சிங்கமானது ஆடுகளை மறிப்பதுபோல அரசர்களை யெல்லாம் பிடித்தடைத்து விட்டான். (௩௦)

கையில் சக்ராயுதத்தையுடைய ஏ ஸ்வாமி! சண்டையில் உம்மால் பதினெட்டுத் தடவை தோற்கடிக்கப்பட்ட அவன், அபரிமிதமான வீரியத்துடன் பூலோகத்தில் அவதாரம் செய்திருக்கும் உம்மை ஒரு தடவை ஜயித்து அதனால் அதிகமாகக் கொழுப்பை யடைந்து, உமது ஜனங்களாகிய எங்களை வருத்தப் படுத்துகிறான். ஏ ஈச்வர! நீர் அதற்கு பிரதிசெய்யவேண்டும். (௩௧

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑍇 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌦𑍂𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌜𑌟𑌾𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌃 ॥ ॥௩௩॥

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌸𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑍋 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ ॥௩௪॥

𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑍁 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌃 ॥ ॥௩௬॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 । 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌜𑌾𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 । 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥௩௧॥ 𑌦𑍂𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௨ ॥ ௩௫ ॥ 𑌅𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌯𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௩௬॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌕𑌤𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾 ॥௩௭॥ 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌜𑍇𑌨 𑌜𑌾

இவ்விதம் ஜராஸந்தனுக்குள்ளான நாங்கள் உமது தரிசனத்தை எதிர்பார்த்து உமது சரணாரவிந்தத்தைச் சரணமென்றடைந்திருக்கிறோம். ஆகையால் எளியவர்களான எங்களுக்கு க்ஷேமத்தை நீர் உண்டாக்கவேண்டும். (௩௨)

சுகர் கூறுகிறார்.

ராஜதூதன் இவ்விதம் சொல்லும்போது, போன்னிறமான ஜடாமுடியுடன் சூரியன்போல் அதிகப்பிரகாசமுள்ள தேவரிஷியான நாரதர் வந்து சேர்ந்தார். (௩௨)

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈச்வரரானவருக்கும் ஈச்வரரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அவரைப் பார்த்து மிகவும் ஸந்தோஷத்தோடு எழுந்திருந்து, ஸபையில் உள்ளவர்களோடும் சிரங்குனிந்து வணங்கினர். (௩௪)

ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற முனியை விதிப்பிரகாரம் பூஜை செய்து தனது சிரத்தையால் ஸந்தோஷப்படுத்தி உண்மையாயும் பிரியமாயும் உள்ளவார்த்தைகளைப்பேசினர். (௩௫)

இப்போது மூன்று உலகங்களுக்கும் ஓரிடத்திலிருந்தும் பயமுண்டாகாமலிருக்கிறதா ? பகவத் ஸ்வரூபமான தாங்கள் உலகங்களில் ஸஞ்சரிப்பது பெரிய லாபமல்லவா ? (௩௬)

नहि तेऽविदितं किंचिल्लोकेष्वीश्वरकर्तृषु ।
अथ पृच्छामहे युष्मान् पाण्डवानां चिकीर्षितम् ॥ ஙஎ ॥

॥ नारदः ॥

दृष्टा मया ते बहुशो दुरत्यया
माया विभो विश्वसृजश्च मायिनः ।
भूतेषु भूमंश्चरतः स्वशक्तिभि-
र्वह्नेरिव च्छन्नरुचो न मेऽद्भुतम् ॥ ஙஅ ॥
तवेहितं कोऽर्हति साधु वेदितुं
स्वमाययेदं सृजतो नियच्छतः ।
यद्विद्यमानात्मतयावभासते
तस्मै नमस्ते स्वविलक्षणात्मने ॥ ஙகூ ॥

संशयवशादनुक्तमेव पाण्डव चिकीर्षितं पृष्टो नारदो मायेयमिति ज्ञात्वाह त्रिभिः । दृष्टेति । विश्वसृजश्च ब्रह्मणोऽपि मायिनो मोहकस्य ते । स्वशक्तिभिर्बुद्ध्यादिभिर्भूतेषु संवृततया चरतो वा तदाकारस्य । यद्वा । भूतेषु चरतः तवैतानि चरितानि मायां किं न पश्यामि तत्राह वह्नेरिव छन्नरुच इति स्वशक्तिभिरेव छन्नरुचः काष्ठैराच्छन्नस्य अतस्तवेदं कार्यं न मेऽद्भुतम् ॥ ஙஅ ॥ तवेति ॥ इदं जगत् सृज्यमानम् । स्वप्नवत्तद्विद्यमानात्मतया सद्रूपत्वेन तज्जगदाभाति । किं तर्हि केवलं तेन तु स्यात् नमः तवेवस्त्वित्याह तस्मै नम इति । स्वतः स्वरूपेण सर्वतो विलक्षणा

ஈச்வரனால் படைக்கப்பட்ட உலகங்களில் உமக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லையன்றோ ? பாண்டவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். தயை செய்து கூறவேண்டும். (ஙஎ)

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஏ பிரபோ . அதிபராக்ரமசாலியே ! உலகங்களைப் படைத்தவனும் பிரமனை மோஹிக்கும்படி செய்கிறவரும் 'பிராணிகளின் மனதில் உலாவுகிறவருமான தமது சக்திகளால், மறைக்கப்பட்ட அக்கினிபோன்ற பராக்ரமத்தை யுடையதும் போக்கடிக்க முடியாததும் அதிகமுமான மாயை நான்பார்த்தேன் இது உனக்கு ஆச்சரியமல்ல. (ஙஅ)

உலகம் பொய்யாயிருந்தாலும் உமது மாயையால் உண்மையான ஸ்வரூபத்தோடு கூடினதாகவே பிரகாசிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த உலகத்தைத் தனது மாயையால் சிருஷ்டித்துக் காப்பாற்றுகிற உமது மனதிலுள்ள எண்ணத்தை யறிய யாரால் முடியும்? தனது ரூபத்தால் உலகெங்கும் வெவ்வேறான ஆத்மாவையுடைய உமக்கு வந்தனம். (ஙகூ)

𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌵𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌤𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌕𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ ॥௪௦॥

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௪௧॥

𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௪௨॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌵𑌰𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௪௩॥

𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௯॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௦॥ 𑌅𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । ॥௪௩॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௪௪॥ 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯

அநர்த்தத்தையுண்டாக்குகிற சரீரத்தை யடைந்து ஜனனமரண ரூபமான ஸம்ஸாரத்திலுழன்று, மோக்ஷத்தை யறியாமலிருக்கிற ஜீவனுக்கு விளையாட்டாக எடுக்கும் அவதாரங்களில் உமது கீர்த்தியாகிய தீபத்தை பிரகாசிக்கும்படி செய்கிறீர். அப்படிப்பட்ட உமக்கு வந்தனஞ்செய்கிறேன். (௪௦)

ஆயினும் மனிதலோகத்தில் அவதரிக்கிற பிர்ம்மமாகிய உமக்கு, பக்தனும் அத்தையின் பிள்ளையுமான ராஜனது செய்கையை நன்றாய்ச் சொல்லுகிறேன். (௪௧)

தர்மபுத்திரர், பிரமேஷ்டியென்னும் பட்டத்தை யடைய விரும்பி யாகங்களுக்குள் சிரேஷ்டமான ராஜஸூயயாகஞ் செய்து உம்மைத் திருப்திசெய்யப் போகிறார். அதைத்தாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். (௪௨)

ஏ தேவரே! அந்த சிரேஷ்டமான யாகத்தில் தேவர் முதலியவர்களும் நல்ல கீர்த்தியுள்ள ராஜாக்களும் உம்மைப்பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையுடன் வரப்போகிறார்கள். (௪௩)

ஶ்ரவணாத் கீர்த்தநாத் த்யாநாத் பூயந்தே(அ)ந்தேவஸாயிந:।
தவ ப்ரஹ்மமயஸ்யேஶ கிமுதேக்ஷாபிமர்ஶிந: ॥ ॥௪௪॥

யஸ்யாமலம் திவி யஶ: ப்ரதிதம் ரஸாயாம்
பூயஶ்ச தே புவநமங்கல திக்விதாநம் ।
மந்தாகிநீதி திவி போகவதீதி சாதோ
கங்கேதி சேஹ சரணாம்பு புநாதி விஶ்வம் ॥ ॥௪௫॥

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

தத்ர தேஷ்வாத்மபக்ஷ்யேஷ்வக்ருணத்ஸு விஜிகீஷயா ।
வாச: பேஶை: ஸ்மயந் ப்ருத்யமுத்தவம் ப்ராஹ கேஶவ: ॥ ॥௪௬॥

கிமுதேக்ஷாபிமர்ஶிந: ॥ யஸ்யேதி । ஹே புவநமங்கல । திவி சாதஶ்சேஹ ச ப்ரதிதம் யஸ்ய யஶ: விஶ்வம் புநாதி । கதம்பூதம்' ப்ரதிதம் திக்விதாநம் திஶாம் புவநாநாம் விதாநவதாபரணம் । ததா சரணாம்பு ச ப்ரதிதம் புநாதி । கதம் ப்ரதிதம் । திவி மந்தாகிநீதி । அதஸ்து போகவதீதி। இஹ ச கங்கேதி। தஸ்ய தவ ஶ்ரவணாதிநா பவித்ரம் மங்கலம் ச பவிஷ்யதீதி பாவ: ॥ ௪௫ ॥ தத்ரேதி । தத்ரைவம் நாரதேநோக்தே தேஷு । தத்ர வதத்ஸு ஆத்மபக்ஷ்யேஷு யாதவேஷு । ஜராஸந்தஸ்ய ஜிகீஷயா । அக்ருணத்ஸு அநநுமந்யமாநேஷு ஸத்ஸு । வாச:பேஶை: பேஶலவாக்பிரித்யர்த: ॥௪௬॥ த்வம் ஹீதி। சக்ஷுர்நேத்ரம் ஹிதம்:, மந்த்ரார்தாநாம்

பிர்ம்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உம்முடைய கீர்த்தன சிரவணத்தினுலும் தியானத்தினுலுங் கூட பரிசுத்தராகி விடும்போது அங்கு உம்மைத் தரிசித்தும் ஸ்பரிசித்தும் வருகிறவர்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுவ தென்ன ? (௪௪)

உலகங்களுக்கு மங்கள ஸ்வரூபமான ஏ ஈச்வர! ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் பரவியதும் அழுக்கற்றதும் திக்குகளுக்கு ஜாலர் போலிருந்து அழகையுண்டு பண்ணுவதுமான உமது கீர்த்தியும், ஆகாயத்தில் மந்தாகினீ யென்றும் பூமியில் கங்கையென்றும் பாதாளத்தில் போகவதீ யென்றும் பெயர்பெற்று விளங்கும் உமது சரணகமலத்திலிருந்துண்டான ஜலமும் உலகத்தைத் பரிசுத்தப் படுத்து கின்றன. (௪௫)

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

அங்குள்ள தம்மைச் சேர்ந்த யாதவர்கள் ஜெயிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் (அதனை) ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கும் போது கேசவர் சிரித்துக்கொண்டு உத்தவரிடம் மெதுவாய்ப் பேசினுர். (௪௬)

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍 ॥ ॥௪௭॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௪௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥௪௭।௪௮॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

நீர் நமக்கு மேலானகண்ணுக்குச் சமமானவர். ஆப்த நண்பர். ஆலோசனையின் உண்மையை யறிந்தவர். ஆகையால், இந்த சமயம் எதைச்செய்யவேண்டுமோ அதைச்சொல்லும். அப்படியே சிரத்தையோடு செய்வோம். (௪௭)

தமது எஜமான் இவ்விதம் ஆலோசனை கேட்டதும் ஸர்வத்தையும் அறிந்தவராயிருந்தாலும் ஒன்று மறியாதவர்போல் உத்தவர் அவரது உத்திரவைச் சிரமேல் வகித்து பதிற் கூறுகிறார். (௪௮)

70-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ एकसप्ततितमाध्यायप्रारम्भः ॥

धर्मपुत्रानुष्ठीयमानराजसूययज्ञगमनाय च

श्रीकृष्णप्रस्थानवर्णनम्

॥ श्रीशुकः ॥

इत्युदीरितमाकर्ण्य देवर्षेरुद्धवोऽब्रवीत् ।
सभ्यानां मतमाज्ञाय कृष्णस्य च महामतिः ॥ ॥௧॥
यदुक्तमृषिणा देव साचिव्यं यक्ष्यतस्त्वया ।
कार्यं पैतृष्वसेयस्य रक्षा च शरणैषिणाम् ॥ ॥௨॥
यष्टव्यं राजसूयेन दिक्चक्रजयिना विभो ।
अतो जरासुतजय उभयार्थो मतो हि नः ॥ ॥௩॥

एकसप्ततितमे ह्युद्धवस्य तु सम्मतः ।
इन्द्रप्रस्थं गते कृष्णे पाण्डवानां महोत्सवः ॥
राजसूयमिषात् कृष्णः भीमसेनोपायनामिषात् ।
कलिं दाप्य चक्रपाणिः संहारं राज्ञां बहूनाम् ॥

इतीति । देवर्षेरुदितं राजसूयप्रवर्तनम् । सभ्यानां मतं राजरक्षा । कृष्णस्य तन्निश्चयम् ॥௧॥ यदिति । यक्ष्यतः यागं करिष्यतः । पैतृष्वसेयस्य पितृष्वसुः पुत्रस्य । साचिव्यं साहाय्यम् । तच्च कार्यं तथा शरणार्थिनां राज्ञां रक्षा च कार्या ॥௨॥ तत्र प्रथमं राजसूयाय गन्तव्यम् । ततो राजरक्षा च कर्तव्येत्याह सार्धैः श्लोकैः यष्टव्यमिति । ततः दिग्विजयप्रसङ्गतः उभयार्थः राजसूयार्थः

தரும பத்திரர் செய்யும் இராஜசூய யாகத்திற்கு
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பயணப் படுதலைக்கூறும்.

71-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கூறியதைக்கேட்டு, மஹாபுத்திசாலியாகிய உத்தவர், நாரதர், சபையோர், ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா இவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து, ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகிருர். (௧)

ஏ தேவனே! நாரதமுனிவர் சொல்லியபடி, யாகம் செய்யப்போகின்ற (உம்முடைய) அத்தை பிள்ளையாகிய தருமபுத்திரருக்கும், சரணம் என்று வந்த அரசர்களுக்கும் தாங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும். (௨)

ஏ பிரபுவே! திக்குகளில் இருக்கும் அரசர்களை ஜெயித்து இராஜசூய யாகம் செய்யவேண்டும். அப்படி திக்விஜயம் செய்யும்போது ஜராசந்தனுடைய வதமும் ஏற்படும். (ஆகவே) நமக்கு இரண்டு பிரயோஜனமும் ஏற்படுகின்றன. (௩)

அஸ்மாகஞ்ச மஹாநர்த்த: ஶ்ரேயஶ்சைவ பவிஷ்யதி ।
யஶஶ்ச தவ கோவிந்த ராஜ்ஞாம் பந்தாபிரக்ஷணாத் ॥ ௪ ॥
ஸ வை துர்விஷஹோ ராஜா நாகாயுதபலோ பலீ ।
ஸத்ருஶேநாபி சாந்யேஷாம் பீமம் ஸமபலம் விநா ॥ ௫ ॥
ஸைந்யேந ந ஸ ஜேதவ்ய: ஶதாக்ஷௌஹிணீயுத: ।
ப்ரஹ்மண்யாத்ப்ரஹ்மப்ரீதோ விப்ரேப்ஸிதம் ந ப்ரத்யாக்யாதி கர்ஹிசித் ॥ ௬ ॥
ப்ரஹ்மவேஷதரோ கத்வா தம் பிக்ஷது வ்ருகோதர: ।
ஹநிஷ்யதி ந ஸந்தேஹோ த்வந்த்வே தவ ஸந்நிதௌ ॥ ௭ ॥
நிமித்தம் பரமேஶஸ்ய விஶ்வஸர்கநிரோதயோ: ।
ஹிரண்யகர்ப்பஶ்ஶர்வஶ்ச காலஸ்யாரூபிணஸ்தவ ॥ ௮ ॥

ஶரணாகத ராஜரக்ஷணாதுக்தம் ॥ ௩ ॥ ௪ ॥ அத்யர்த்தமத்யர்த்தயா ஸஹ்ய ஸஹ
ஜராஸந்தம் ஸந்தர்ஜிதோ யாதவா நாஶக்ஷ்யாம । ஸ வை இதி । அந்யேஷா
மதோ பலிநாமபி யத்யபி ஸபல ஸஹ பீமஸ்தமபி தம் விநா । பீம
ஸேவதஸ்ய ஶ்ருத்யர்த்தமுக்த இதி பாவ: ॥ ௫ ॥ நந்வர்த்தபலஸாமாந்யேபி ஸேநா
பலஸ்யாதிக்யாதிதி சேத்தத்ராஹ । ஸைந்யேநேதி । ஸைந்யேந ஶதாக்ஷௌ
ஹிணீயுக்தோ ஹி ஜேதவ்ய இத்யர்த்த: । நந்வஸௌ
ஸைந்யேநாஜய்யோ நிமித்த । கதம் ஸைந்யேதி தத்ராஹ
ப்ரஹ்மண்ய இதி ந ப்ரத்யாக்யாதி ந நிராகரோதி ॥ ௬ ॥ ப்ரஹ்மேதி । பிக்ஷது
த்வந்த்வயுத்தம் யாசதாம் । ததாபி ஸ பலஸ்தாத்ருஶேவ ஸ்யாதித்யாஹ

இப்படிச் செய்வதினால் நமக்கு மிகுதியான பிரயோஜனம் ஏற்படப் போகின்றது. ஏ கோவிந்த ! அரசர்களே, பந்தத்திலிருந்து விடுதலை செய்கின்ற தங்களுக்கு கீர்த்தியும் உண்டாகப்போகிறது. (௪)

பதினாயிரம் யானைகளுக்கு ஒப்பான பலமுள்ள அந்த ஜராசந்தன், தனக்குச் சரியான பலமுள்ள பீமசேனனைத் தவிர, தன்னைக் (ஜராசந்தனை) காட்டிலும் பலத்தில் மிகுந்த வேறுயாவராலும் ஜயிக்கப்படமாட்டான். (௫)

நூறு அக்ஷௌஹிணி சேனைகளுடன் கூடின ஜராசந்தனை த்வந்த்வ யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாது. பிராமணர்களிடத்தில் பிரீதியுள்ள ஜராசந்தன் பிராமணர்கள் அபேக்ஷிப்பதை இல்லை என்று சொல்ல மாட்டேன். (௬)

பீமசேனன், பிராமணவேடம் பூண்டு ஜராசந்தனிடம், த்வந்த்வயுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று யாசிக்கட்டும்; த்வந்தவயுத்தத்தில் பீமசேனன் தங்களுக்கு அருகிலேயே ஜராசந்தனைக் கொன்று விடுவான். (௭)

உருவமற்றவரும் கால ரூபரும் ஈசுவாருமான தங்களுக்கு பிரபஞ்சத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கும் சங்காரம் செய்வதற்கும் பிரம்மதேவர் ருத்திரர் இவ்விருவரும் முக்கிய காரணராகின்றார்கள். (௮)

गायन्ति ते विशदकर्म गृहेषु देव्यो
राज्ञां स्वशत्रुवधमात्मविमोक्षणं च ।
गोप्यश्च कुञ्जरपतेर्जनकात्मजायाः
पित्रोश्च लब्धशरणा मुनयो वयं च ॥ ॥९॥

जरासन्धवधः कृष्ण भूर्यर्थायोपकल्पते ।
प्रायः पाकविपाकेन तव चाभिमतः क्रतुः ॥ ॥१०॥

तव सन्निधाविति ॥७॥ नन्वेकस्मिन्विक्रान्ते त्वत्सन्निधानात्किं स्यादत आह । निर्जित्येति । अयमर्थः । यथा तव कुरुवंशस्य काङ्क्षितः । विश्वसृट् निर्जित्य केवलं हिरण्यगर्भः । तथा शक्रस्तन्निरोधे तथा त्वत्सन्निधिमात्रेण सन्नाहिसेनो निर्जित्य क्रतुरिति ॥८॥ अतो नेनोपायेन यथा शीघ्रं सम्भवति इत्याशयेनाह । गायन्तीति । जरासन्धनिरुद्धानां राज्ञां देव्यः पत्न्यः ते विशदं कर्म स्वगृहेषु बालकलालनादौ गायन्ति । किं तत् । स्वशत्रोर्जरासन्धस्य वधं । बद्धानां पतीनां विमोक्षणं च । पश्चादेतैः श्रीकृष्णेन वयं रक्षिष्यामह इति । अनुदृष्टान्ताः गोप्यश्चेत्यादयः । यथा गोप्यः शङ्खचूडवधं स्वमोक्षं च गायन्ति । अवतारान्तरे गजः कुञ्जरपतेर्नक्रात् । जनकात्मजायाः रावणात् । पित्रोः कंसगृहात् मोक्षं अतिश्वसंहितानां कृपया यया त्वयैव कृतमित्युचिति हायः ॥ किञ्च । जरासन्धवध इति । भूर्यर्थायेति । ततः शिशुपालादयोऽपि वधसाध्या भविष्यन्तीति भावः । पश्चात्तु सर्वं भविष्यतीत्येव सम्भावयन्नाह । प्राय इति । पुण्यादिति पाकः फलं । तस्य विपाकः फलं । तेन राज्ञां पाकविपाकेन । पापविपाकेनेति पाठान्तरे जरासन्धादीनां पापविपाकेनेति तेनायं क्रतुः सर्वाभिमतः तद्भवत्वेव । सर्वं भविष्यतीत्यर्थः ॥१०॥ इतीति । अच्युतं

ஜராசந்தனுல் முறியடிக்கப்பட்ட அரசனுடைய, பத்தினிகள், தங்கள் வீடுகளில், குழந்தையை ஸமாதானம் செய்யும்போது, ஜராசந்தனுடைய வதத்தையும், புருஷர்களுடைய விடுதலையையும் நினைத்து தங்களுடைய செய்கைகளை கோபஸ்திரீகள், யானை, ஜானகி, தேவகி, வசுதேவர்கள், இவர்களைப்போல் சரணமென்றடைந்த முனிவர்களையும் நம்மையும் காப்பாற்றுவார் என்று கானம் செய்வார்கள். (௯)

ஏ கிருஷ்ண! ஜராசந்தனைக்கொல்வது அநேக காரியங்களுக்கு அனுகூலமாகின்றது. அநேகமாக கருமத்தின் பலத்தை அனுசரித்து நீர் இராஜசூயயாகம் செல்வது மிகவும் உசிதம். (௰)

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ।

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌵𑌚𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 । ॥௧௧॥
𑌅𑌥𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥௧௨॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍 ।
𑌸𑍂𑌤𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑌦𑍍𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 । ॥௧௩॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌭𑌟𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 ।
𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌶𑌙𑍍𑌖𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍 । ॥௧௪॥

𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌂, 𑌯𑌦𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥௧௧॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 । 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ॥௧௨॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌰𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌯𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௧௩॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌃 । 𑌰𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃 । 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑌾 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍 । 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥௧௪॥ 𑌨𑍃𑌵𑌾𑌜𑍀𑌤𑌿 । 𑌨𑌯𑌾𑌮𑍇

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ ராஜனே! இவ்விதம் உத்தவர் சொல்லிய மங்களகாமும் திடமானதுமான வார்த்தைகளைக்கேட்ட, நாரதமுனிவர், வயோதிகரான யாதவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்கள் யாவரும் கொண்டாடினார்கள். (௧௧)

பிறகு தேவகியின் குமாரரும்,பிரபுவுமாகிய கிருஷ்ண பகவான் வாசுதேவர் முதலிய பெரியோர்களிடம் உத்திரவு பெற்று, தாருகன். ஜைத்திரன் முதலிய வேலைக்காரர்களை பயணத்துக்குத் தயாராகும்படி உத்தரவு செய்தார். (௧௨)

ஏ சத்துரு சங்காரம் செய்யும் அரசனே! கருடத்வஜராகிய கிருஷ்ண மூர்த்தி பிள்ளைகளுடனும் வஸ்திரம் முதலிய உபகரணங்களுடனும் தமது பத்தினிகளைப் பயணப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டு, யாதவர்களுக்கு அரசராகிய பலராமரிடம் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு ஸாரதி கொண்டுவந்த தன் தேரின் மீதேறினார். (௧௩)

தேராளிகள், யானைக்காரர்கள், படைத்தலைவர்கள் குதிரைக்காரர்கள், இவர்கள் நிறைந்த சேனைகள் சூழ முன்னால், மிருதங்கம். பேரி, ஆனகம், சங்கம், கோமுகம், என்னும் பல வாத்தியங்கள் முழங்கச் சென்றார். (௧௪)

ந்ருவாஜிகாஞ்சநஶிபிகாபிரச்யுதம்
ஸஹாத்மஜா: பதிமநு ஸுவ்ரதா யயு: ।
வராம்பராபரண விலேபந ஸ்ரஜ:
ஸுஸம்வ்ருதா ந்ருபிரஸி சர்மபாணிபி: ॥ ॥கரு॥

நரோஷ்ட்ரகோமஹிஷ கராஶ்வதர்யந:
கரேணுபி: பரிஜநவாரயோஷித: ।
ஸ்வலங்க்ருதா: கடகுடிகம்பலாம்பரா
த்யுபஸ்கரா யயுரதியுஜ்ய ஸர்வத: ॥ ॥கசு॥

பலம் ப்ருஹத்த்வஜபடச்சத்ரசாமரை—
ர்வராயுதாபரண கிரீடவர்மபி: ।
திவாம்ஶுபிஸ்துமுலரவம் பபௌ ரவே—
ர்யதார்ணவ: க்ஷுபித திமிங்கிலோர்மிபி: ॥ ॥கஎ॥

ந்ருபிர்வாஹ்யா: காஞ்சந ஶிபிகாஶ்ச । அச்யுதம் பதிமநுயயு: । ஸுஸம்வ்ருதா: । பரிவ்ருதா: । வராண்யம்பராதீநி யாஸாம் தா: ॥கரு॥ நரேதி । நரோஷ்ட்ராதிபியுக்தைரநோபி: அஶ்வதரீ ஶப்தேந ஹ்யஶ்வாச் சஸ்வஜாதா அந:ஶகடம் கரேணவஶ்ச பரிஜநயோஷிதோ வாரயோஷிதஶ்ச । கடகுடய: ஶீராதி த்ருண நிர்மித க்ருஹா: கம்பலாம்பராதயஶ்ச । உபஸ்கரா: கடாஹ்யாதி ஸாமக்ரீ யாஸாம் தா: । அதியுஜ்ய பலீவர்தாதிஷு தாநுபஸ்கராந் த்ருடம் ஸந்நஹ்ய ॥ கசு ॥

சிரேஷ்டமான, வஸ்திரம், பூஷணம் சந்தனம் புஷ்பம் இவைகளை அணிந்துகொண்டு கத்தி கேடயங்களைக் கையில் பிடித்த மனிதர்கள் சூழ பதிவிருதைகளான ஸ்திரீகள் தங்கள் பிள்ளைகளுடன் குதிரைகள் சொர்ணப் பல்லக்குகள் இவைகளின்மீதேறி அழிவற்ற பதியை அனுஸரித்துச் சென்றார்கள். (கரு)

வேலைக்காரர்களுடைய ஸ்திரீகள், தாஸிகள் இவர்களும் நன்றாக அலங்காரம் செய்து கொண்டு மனிதர்கள் ஒட்டகைகள் எருதுகள்எருமைகள்கோவேறு கழுதைகள் அசுவதரிகள் (பெண் கழுதையினிடம் குதிரைக்கு உண்டானவைகள்) வண்டிகள் பெண்யானைகள் இவைகளின்மேல் விலாமிச்சை முதலியவைகளினால் இருகம் கற்பித்துக் கொண்டு கம்பளங்கள் வஸ்திரங்கள் சுவர் முதலியனவைகள் போன்ற வஸ்துக்கள் இவைகளை ஏற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். (கசு)

மிகுந்த சப்தஞ்செய்யும், சேனைகளானது, மிகப்பெரிதான துவஜத்தில் கட்டியிருக்கும் வஸ்திரங்களாலும் குடைகள், சாமரங்கள், உயர்ந்த ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள் கிரீடங்கள், கவசங்கள் சூரியகிரணம் இவைகளாலும், பகற்பொழுதில் திமிங்கிலங்களாலும் (நூறு யோசனை நீளமுள்ள திமி என்ற மீனை ஆகாரமாகக் கொள்ளும் ஜந்து) அலைகளாலும் கலக்கமடையும் சமுத்திரம் போல் கலக்கமடைந்தன. (கஎ)

அதோ முநிர்யதுபதிநா ஸபாஜித:
ப்ரணம்ய தம் ஹ்ருதி விதத⁴த்³விஹாயஸா |
நிஸாம்ய தத்³வ்யவஸிதமாஹ்ருதார்ஹணோ
முகுந்த³ஸந்த³ர்ஸநநிர்வ்ருதேந்த்³ரிய: || ||க௮||

ராஜதூ³தமுவாசேத³ம் ப⁴க³வாந் ப்ரீணயந் கி³ரா |
மா பை⁴ஷ்ட தூ³த ப⁴த்³ரம் வோ கா⁴தயிஷ்யாமி மாக³த⁴ம் || ||க௯||

இத்யுக்த: ப்ரஸ்தி²தோ தூ³தோ யதா²வத³வத³ந்ந்ருபாந் |
தேऽபி ஸந்த³ர்ஸநம் ஸௌரே: ப்ரத்யைக்ஷந்த யந்முமுக்ஷவ: ||உ0||

ஆநர்தஸௌவீரமரூம்ஸ்தீர்த்வா விநஸநம் ஹரி: |
கி³ரீந்நதீ³ரதீயாய புரக்³ராமவ்ரஜாகராந் || ||உக||

ததோ த்³ருஷத்³வதீம் தீர்த்வா முகுந்தோ³ऽத² ஸரஸ்வதீம் |
பஞ்சாலாநத² மத்ஸ்யாம்ஸ்ச ஸக்ரப்ரஸ்த²மதா²க³மத் || ||உஉ||

மருரிதி | ஸௌவீராம்ஸ்சான்விஷ்ய | தத்வம் ஜ்ஞாபகம் | கத²ம்ஸூசிதம் | தாத்பர்ய ஸ்ருத்வா ஸ்ருஷ்டவாநம் | க்ஷாந்திமேதஸ்த்ரிம்ஸமேதை: உபத்ருப்தி: || க௭ || அதோ இதி | முநிர்நாரதோ விஹாயஸா யயாவிதி ஸேஷ: || க௮ || ராஜேதி | மாபை⁴ஷ்டேதி வசநம் ராஜ்ஞாம் ஸந்தே³ஸரூபேண ||க௯|| இதீதி | ப்ரத்யைக்ஷந்த ப்ரத்யைக்ஷந்த யஸ்ய யஸ்மாத் முமுக்ஷவ: ||உ0|| ஆநர்தேதி | ஆநர்தாத³

பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் பார்த்ததினால் ஆனந்தமடைந்த இந்திரியங்களுள்ளவரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் பூஜிக்கப்பட்டவரும், கொண்டாடப்பட்டவருமான நாரதமுனிவர், பகவானுடைய யாத்திரையைப் பார்த்து அவரை நமஸ்கரித்து மனதில் தியானம் செய்துகொண்டு ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றார். (க௮)

கிருஷ்ணபகவான், இராஜ தூதனைத் தமது வாய்மொழியால் சந்தோஷப்படுத்தி, எல்லோரும் பயப்படவேண்டாம்; மகததேசத்திற் கரசனாகிய ஜராசந்தனை நாசம் செய்யப்போகிறேன். உலகங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும் என்றார். (க௯)

இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கூறியதுந் தூதன் அரசர்களிடம் நடந்ததைத்தெரிவித்தான். அந்த அரசர்களும் ஜராசந்தனிடமிருந்து விடுதலையை அடையவிருப்பங்கொண்டு சௌரியாகிய கிருஷ்ணனுடைய தரிசனத்தை எதிர் பார்த்திருந்தார்கள். (உ0)

கிருஷ்ணரும், ஆனர்தம், சௌவீரம் குரு, இத்தேசங்களைக் கடந்து. குருக்ஷேத்திரம் ரைவதகம் முதலிய மலைகள் அனேகநதிகள், பட்டணங்கள் கிராமங்கள், இடைச்சேரிகள், இவைகளையுந் தாண்டினார். (உக)

பிறகு முகுந்தர், திருஷத்வதி நதியையும் ஸரஸ்வதியையும் தாண்டி, பாஞ்சாலதேசம், மத்ஸியதேசம் இவைகளையுங் கடந்து பிறகு, இந்திரப் பிரஸ்தம் வந்தார். (உஉ)

𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௨௪॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌃 ।
𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇𑌽𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌰𑌮𑌾𑌮𑌲𑌾𑌲𑌯𑌂
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌶𑍁𑌭𑌃 ।
𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌚𑌨𑍋
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋
𑌭𑍀𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌜𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌯𑌮𑍌 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌚 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭॥

[illegible] । [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] । [illegible] ॥௨௧॥ [illegible] ॥௨௨॥௨௩॥ 𑌗𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 ॥௨௪॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑍇 ॥௨௫॥ 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿

(அஜாத சத்ருவாகிய) தருமபுத்திரர், மனுஷியர்கள் அடைதற்கரிய தரிசன கோலத்துடன் பகவான் தமது சமீபத்தில் வந்திருப்பதாகக் கேட்டு, சினேகிதர்கள் பந்துக்கள் இவர்கள் சூழ வெளிப் புறப்பட்டார். (௨௩)

அந்த தருமபுத்திரர், (ததம் ஆனந்தம், ஸுஷிரம் கனம், இந்த நான்கு வாத்திய சப்தங்களும் வேதகோஷமு முழங்கவருகிற, இந்திரியங்களுக்கு ராஜாவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை, இந்திரியங்கள் பிராணனை அடையச் செல்வது போல், எதிர்கொண்டுவந்தார். (௨௪)

பாண்டுவின் புத்திரனுகிய தருமபுத்திரர் வெகு நாட்களுக்கு முன் தான் தரிசித்த பிரியரான கிருஷ்ணபகவானைப் பார்த்து சினேகிதத்தினுல் தளர்ந்த மனதுடன் அடிக்கடி ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். (௨௫)

தருமபுத்திரர் தமது கைகளால் இலக்ஷுமிதேவிக்கு, தோஷமற்ற இருப்பிடமாகிய முகுந்தனுடைய சரீரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, தோஷரகிதராகி,உலக வியாபாரங்களை மறந்து தேகமெங்கும் புளகாங்கிதமுற்றுக் கண் களினின்றுநீர் பெருகஆனந்தம் அடைந்தார். (௨௬)

ஆனந்த பாஷ்பத்தினுல், வியாகுல மடைந்த இந்திரியங்களுள்ள பீமஸேனன்,புன்சிரிப்புடன் தமது அம்மான் பிள்ளையாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியை ஆலிங்கனம்செய்து ஆனந்தமடைந்தான். நகுலன் சகாதேவன், அர்ஜுனன் இவர்களும் சந்தோஷமடைந்து கண்களில் நீர்பெருக சுகிர்தாகிய அச்சுதனை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்கள். ௨௭

யுதிஷ்டிரஸ்ய பீமஸ்ய க்ருத்வா பாதாபிவந்தனம் |
அர்ஜுனேன பரிஷ்வக்தோ யமாப்யாமபிவந்தித: || ||௨௮||

ப்ராஹ்மணேப்யோ நமஸ்க்ருத்ய வ்ருத்தேப்யஶ்ச யதார்ஹத: |
மானினோ மானயாமாஸ குருஸ்ருஞ்ஜயகேகயான் || ||௨௯||

ஸூதமாகதகந்தர்வா வந்தினஶ்சோபமந்த்ரிண: |
ம்ருதங்கஶங்கபடஹவீணாபணவகோமுகை: |
ப்ராஹ்மணாஶ்சாரவிந்தாக்ஷம் துஷ்டுவுர்நந்ருதுர்ஜகு: || ||௩௦||

ஏவம் ஸுஹ்ருத்பி: பர்யஸ்த: புண்யஶ்லோகஶிகாமணி: |
ஸம்ஸ்தூயமானோ பகவான் விவேஶாலங்க்ருதம் புரம் || ||௩௧||

ஜிதி | ரோதாத் ஸாஷ்பம் நிஷேதாஸம் க்ருஷ்ணம் | விஸ்ருஷ்டோ ஶோக விஹ்வல: ஶோகஸ்யாவகாஶோ யேஷாம் ||௨௬|௨௭|| யுதிஷ்டிரஸ்யேதி | அர்ஜுனேன பரிஷ்வக்த ஏவ கேவலம் யமாப்யாம் நகுல ஸஹதேவாப்யாம் அபிவந்தித: நமஸ்க்ருத இத்யர்த்த: ||௨௮|௨௯|| ஸம்ஸ்தேதி | வித்யுஜ்ஜாதிபிர்விதுராஜதாநம் ||௩௦|| உத்தீபைரிதி | ஶ்ருங்கவத்ஸு உத்தீபை: பலிபி: பாஷ்பாதிவ்யக்தைஶ்ச ஜாதைர் ஜாதேப்யோ மஹாகேஷேப்யோ நிபதிதைர் யதாஸம்பவை: ரவிரவிம்ப விம்பஸ்த்ய: பதாகா: யஸ்மின் தச | ஶோபயந்த்ய: ஶோபிதவா: ஹேமகும்பா: யேஷாம் தை: | ரஜதமயானி ரத்னமயானி தாராணி ஸ்தம்பானி | ஹர்ம்யாணி கும்பாயஸ்தன ஹர்மிகா: யேஷாம் தை: | ஸவநேஜுஷ்டம் கார-

---

கோவிந்தர், தருமபுத்திரர் பீமஸேனன் இவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து, அர்ஜுனன் ஆலிங்கனஞ் செய்ய, நகுல ஸஹாதேவர்கள் நமஸ்கரிக்கத் தாம் பிராமணர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் நமஸ்காரம் செய்து, அவர்களிடம் தக்க வெகுமானமடைந்து குருதேசத்தார்கள் ஸிருஞ்சய தேசத்தார்கள், கேகயதேசத்தார்கள், இவர்களைக் கௌரவப்படுத்தினர். (௨௮-௨௯)

சூதர்கள் மாகதர்கள், கந்தாவர்கள் வந்திகள் உபமந்திரிகள் இவர்களெல்லோரும் மிருதங்கம், சங்கம், மத்தளம், வீணை புல்லாங்குழல் இந்த வாத்தியங்களை முழக்கியும் கானஞ் செய்தும் அரவிந்த நேத்திராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைத் தோத்திரம் செய்தார்கள். கூத்தாடினர்கள். பிராமணர்களும் தோத்திரம் செய்து கூத்தாடினர்கள். (௩௦)

பரிசுத்தமான கீர்த்திகள் பெற்ற ஸாது சிகாமணியாகிய மகிமையுள்ள முகுந்தன், நல்ல எண்ணமுள்ள சினேகிதர்கள் சூழ எல்லோரும் ஸ்தோத்திரம் செய்ய அலங்கரிக்கப்பட்ட பட்டணத்திற்குள் பிரவேசித்தார். (௩௧)

संसिक्तवर्त्मकरिणां मदगन्धतोयै-
श्चित्रध्वजैः कनकतोरणपूर्णकुम्भैः ।
मृष्टात्मभिर्नवदुकूलविभूषणस्रग्-
गन्धैर्नृभिर्युवतिभिश्च विराजमानाम् ॥ ॥௩௨॥

उद्दीप्तदीपबलिभिः प्रतिसद्मजाल-
निर्यातधूपरुचिरं विलसत्पताकम् ।
मूर्धन्यहेमकलशै रजतोरुशृङ्गै-
र्जुष्टं ददर्श भवनैः कुरुराजधाम ॥ ॥௩௩॥

प्राप्तं निशम्य नरलोचनपानपात्र-
मौत्सुक्यविश्लथितकेशदुकूलबन्धाः ।
सद्यो विसृज्य गृहकर्म पतींश्च तल्पे
द्रष्टुं ययुर्युवतयः स्म नरेन्द्रमार्गे ॥ ॥௩௪॥

तस्मिन् सुसंकुल इभाश्वरथद्विपद्भिः
कृष्णं सभार्यमुपलभ्य गृहाधिरूढाः ।
नार्यो विकीर्य कुसुमैर्मनसोपगुह्य
सुस्वागतं विदधुरुत्स्मयवीक्षितेन ॥ ॥௩௫॥

राजस्य धाम पुरं ददर्श ॥३३॥ प्राप्तमिति। नराणां लोचनानां तेषां पानस्य सार सौन्दर्य सादरवीक्षणस्य पात्रं विषयं

தருமபுத்திருடைய அந்தபட்டணத்து வீதிகளில் யானைகளுடைய மதஜலம் பெருகாநின்றது. சித்திரங்களமைத்த துவஜங்கள், சுவர்கள், இவை களிறைந்திருந்தன. தோரணங்கள் பூர்ணகும்பங்கள், வீடுகள் தோறும் பிரகாசமுள்ள தீபங்கள், சுவர்ணகலசங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. வெள்ளிக்கலசங்களுக்கேற்றபடி ஆதாரமானகீழ்க்கட்டிடங்களோடு கூடிய வீடுகளும்நிறைந்திருந்தன. புதிதான வெண்பட்டு புஷ்பம்சந்தனம் இவைகளணிந்துள்ள பரிசுத்ததேகமுடைய ஸ்திரீ புருஷர்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டபட்டணத்தை கிருஷ்ணபகவான் கண்ணுற்றார். (௩௨-௩௩)

மனிதர்களுடைய கண்களுக்கு, அழகிய ஸாரத்தைப் பானம்செய்ய விஷயமாக விளங்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியின் வரவைக்கேட்டு, சந்தோஷத்தினல் ஸ்திரீகள் யாவரும் கூந்தல்கள் வஸ்திரங்கள் இவைகள் நழுவ, வீட்டுவேலையையும் படுக்கையில் தன் புருஷர்களையும் விட்டு விட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பார்ப்பதற்கு இராஜமார்க்கம் வந்தார்கள். (௩௪)

யானைகள் குதிரைகள், தேர்கள், மனுஷியர்கள் இவர்கள் மிகுதியும் நிறைந்த, அந்த இராஜமார்க்கத்தில் பத்தினிகளுடன் வரும் கிருஷ்ணபகவானை, மேன்மாடியிலேறி நின்ற ஸ்திரீகள் தரிசித்து புஷ்பங்களை அவர்மேல் வருஷித்துத்தங்கள் அபிப்பிராயத்தை வெளிவிடாமல் புன்னகையுடன்கூடிய பார்வையினல் தங்கள் மனதிற்குள் "உமது வரவு மிகவும் நல்வரவாகுக" என்று கூறுவது முதலியவைகளைச் செய்தார்கள். (௩௫)

𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀—
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌥𑍋𑌡𑍁𑌪𑌸𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍌𑌳𑌿𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌹𑌾𑌸—
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ॥௨௬॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌤𑍈𑌨𑌸𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥ ॥௨௯॥

𑌕𑌿𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible]। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰[illegible]𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 । [illegible] 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௪ ॥ [illegible] । [illegible] । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ ௨௫ ॥ 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌡𑍁𑌪𑌸𑌹𑌾𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌹 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌮𑍂𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑌿 ॥௨௬॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌕𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑌃 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥௨௮॥ 𑌪𑍃𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥௨௯॥ 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦

ஸ்திரீகள், இராஜமார்க்கத்தில் சந்திரனுடன் கூடியிருக்கும் நக்ஷத்திரங்கள் போன்ற கிருஷ்ணனுடைய பத்தினிகளைப் பார்த்து, புருஷரேசிஷ்டரான முகுந்தர் கம்பீரமான சிரிப்பு, விளையாட்டு பார்வை, இவைகளால் இந்த ஸ்திரீகளுடைய கண்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்கிறார். இந்த ஸ்திரீகளின் புண்ணியம் யாதோ ? என்று பேசிக்கொண்டார்கள். (௨௬)

அங்கங்கே ஒரே வேலையைச் செய்து பிழைக்கும் பாபமற்ற ஜனக்கூட்டங்கள் அவர்களின் தலைவர்கள் பட்டணத்து ஜனங்கள் இவர்கள் யாவரும் மங்கள வஸ்துக்களை தங்கள் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, கிருஷ்ணரிடம் வந்து கிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பூஜை செய்தார்கள். (௨௭)

ஸ்ரீமுகுந்தர் மலர்ந்த கண்களுள்ளவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களுமான அந்தப்புர ஜனங்களால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு, இராஜா வினுடைய அரண்மனைக்குச் சென்றார். (௨௮)

குந்திதேவியானவள், மூவுலகங்களுக்குப் பிரபுவானவரும் தமையன் பிள்ளையுமான கிருஷ்ண பரமாத்துமாவைப் பார்த்து, பிரீதியுடன் ஆசனத்தை விட்டெழுந்து துரௌபதியுடன் ஆலிங்கனம் செய்தாள். (௨௯)

கோ3விந்த3ம் க்3ருஹமாநீய தே3வதே3வேஶமாத்3ருத꞉ ।
பூஜாயாம் நாவித3த்க்ருத்யம் ப்ரமோதோ3பஹதோ ந்ருப꞉ ॥ ॥சம॥
பித்ருஷ்வஸுர்கு3ருஸ்த்ரீணாம் க்ருஷ்ணஶ்சக்ரே(அ)பி4வாத3நம் ।
ஸ்வயம் ச க்ருஷ்ணயா ராஜந் ப4கி3ந்யா சாபி4வாதி3த꞉ ॥ ॥சக॥
ஶ்வஶ்ர்வா ஸஞ்சோதி3தா க்ருஷ்ணா க்ருஷ்ணபத்நீஶ்ச ஸர்வஶ꞉ ।
ஆநர்ச ருக்மிணீம் ஸத்யாம் ப4த்3ராம் ஜாம்ப3வதீம் ததா2 ॥ ॥சஉ॥
காலிந்தீ3ம் மித்ரவிந்தா3ம் ச ஶைப்3யாம் நாக்3நஜிதீம் ஸதீம் ।
அந்யாஶ்சாப்4யாக3தா யாஸ்து வாஸ꞉ஸ்ரங்மண்ட3நாதி3பி4꞉ ॥ ॥சங॥
ஸுக2ம் நிவாஸயாமாஸ த4ர்மராஜோ ஜநார்த3நம் ।
ஸஸைந்யம் ஸாநுகா3மாத்யம் ஸபா4ர்யம் ச நவம் நவம் ॥ ॥சச॥
தர்பயித்வா கா2ண்ட3வேந வஹ்நிம் பா2ல்கு3நஸம்யுத꞉ ।
மோசயித்வா மயம் யேந ராஜ்ஞே தி3வ்யா ஸபா4 க்ருதா ॥ ॥சரு॥

இதி । க்ருத்யம் பூஜாப்ரகாரவிஶேஷம் ப்ரமோதே3ந உபஹத꞉ ஆக்ஷிப்த꞉ ॥சம॥ பித்ருஷ்வஸுரிதி । கு3ருஸ்த்ரீணாம் । க்ருஷ்ணயா த்3ரௌபத்3யா, ப4கி3ந்யா ஸுப4த்3ரயா ॥சக॥ ஶ்வஶ்ர்வேதி । ஆநர்ச அபி4பூஜிதவதீ ॥சஉ॥ காலிந்தீ3மிதி । அந்யா꞉ க்ருஷ்ணபத்ந்யோ(அ)ப்4யாக3தா꞉ தா அபி ॥சங॥ ஸுக2மிதி । ப்ரத்யஹம் நவம் நவம் யதா2 ப4வதி ததா2 ஸுக2ம் நிவாஸயாமாஸ ॥சச॥ க2ட்3க3ம்ஹேதும் । தர்பயித்வேதி । ய꞉ பா2ல்கு3நேந நித்யம் ஸம்யுக்த꞉ அத ஏவ தஸ்ய ஸஹா

ஆதரவுடன் கூடின தருமபுத்திரர் தேவதேவர்களுக்கும் பிரபுவாகிய கோவிந்தரை வீட்டுக்குவரவழைத்து இவ்விதம் பூஜைசெய்ய வேண்டுமென்பதை அதிக சந்தோஷத்தினல் அறியவில்லை. (சம)

துரௌபதியும் சுபத்திரையும் கிருஷ்ணபகவானை நமஸ்கரித்தார்கள். பிறகு அவர் அத்தையாகிய குந்திதேவிக்கும் குரு ஸ்திரீகளுக்கும் நமஸ்காரம் செய்தார். (சக)

மாமியாகிய குந்தியின் உத்தரவுப்படி துரௌபதி கிருஷ்ணனுடைய பத்தினிகளாகிய ருக்மிணி ஸத்யபாமை (பத்ரை) ஜாம்பவதி காளிந்தீ மித்திரவிந்தை (சைப்யை) நக்ன ஜித்துனுடைய பெண்ணுயகிலே இன்னும் மற்றவர்கள் இவர்களை வஸ்திரங்கள், புஷ்பங்கள், அலங்காரங்கள் முதலியவைகளினல் பூஜித்தாள். (சஉ-சங)

தருமபுத்திரர் சேனைகள் கூடவந்த பந்துக்கள், மந்திரிகள் பத்தினிகள் இவர்களுடன் கூடின ஸ்ரீகிருஷ்ணனை புதிதுபுதிதாகச் சுகப்படுத்தினர். (சச)

அர்ஜுனனேடு கிருஷ்ணபகவான் சேர்ந்து காண்டவனத்தினல் அகினிதேவனைத் திருப்தி செய்வித்து மயனை விடுதலைசெய்து அந்த மயனைக்கொண்டு அழகான சபையை (இந்திரபிரஸ்தத்தில் செய்யும்படி செய்தார். (சரு)

உவாஸ கதிசிந்மாஸாந் ராஜ்ஞ: ப்ரியசிகீர்ஷயா |
விஹாரயந் ரதமாருஹ்ய ஸஹார்ஜுநேந ஸைந்யைர்வ்ருத:॥ ॥௪௬॥

இதி ஸ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ஏகஸப்ததிதமோऽத்யாய:

யேந பாண்டவேந வஹ்நிஸ்தர்பித:| தத்த்வயம் தேவயித்வா| ததீயம் ப்ரிய-
ஜ்யா யுதிஷ்டிராய திவ்யா ஸபா க்ருதா| தம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் அநேந ராஜ்ஞ: க்ருஷ்ணோ-
பகாராநுஸ்மரணம் ஸஹாயா திவ்யஸாஜ்யயா ஹிநோரயம் ஸப்ராவஸ்தா[illegible]
பாதநம்வதஸீதிதி ॥௪௫॥௪௬॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகஸப்ததிதமாத்யாய வ்யாக்யா.

அர்ஜுனனேடும், சேனைகளோடும் கூடின ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், தேரின்மீ தேறி விளையாட்டாகச் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டு, தருமபுத்திரருக்கு பிரீதியைச் செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினல் சிலமாதங்கள் இந்தா பிரஸ்தத்திலிருந்தார் (௪௬)

71-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

द्विसप्ततितमाध्याय प्रारम्भः

दिग्विजयजरासंधवधादिकथा प्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

एकदा तु सभामध्य आस्थितो मुनिभिर्वृतः ।
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैर्भ्रातृभिश्च युधिष्ठिरः ॥
आचार्यैः कुलवृद्धैश्च ज्ञातिसंबंधिबान्धवैः ।
शृण्वतामेव चैतेषामाभाष्येदमुवाच ह ॥ ॥१-२॥

॥ युधिष्ठिरः ॥

क्रतुराजेन गोविंद राजसूयेन पावनीः ।
यक्ष्ये विभूतीर्भवतस्तत्संपादय नः प्रभो ॥ ॥३॥

ततो द्विसप्ततितमे राज्ञा कार्ये निवेदिते ।
दिग्जयं मागधं बद्ध्वा भीमेनापातयद्धरिः ॥

एकदेति । आस्थितः आसनस्थित इति शेषः ॥१॥ आचार्यैरिति । शृण्वतामेवेति । यद्यस्मात् श्रीकृष्णः करोति तस्य सर्वः कर्तृत्व-[illegible] न संशय इति निश्चित्य सभायामेव तान् अनादृत्य कृष्णमेवाभ्येत्य आभाष्य हे हे कृष्ण [illegible] इत्येवं संबोध्य ॥२॥ क्रतुराजेनेति । विभूतीः अंशान् ॥३॥ [illegible] कथं [illegible] क्रियत इति चेत्तत्राह । [illegible] इति । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥

திக்குவிஜயம் ஜராசந்தவதம் முதலிய கதைகளைக் கூறும்.

72-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்.

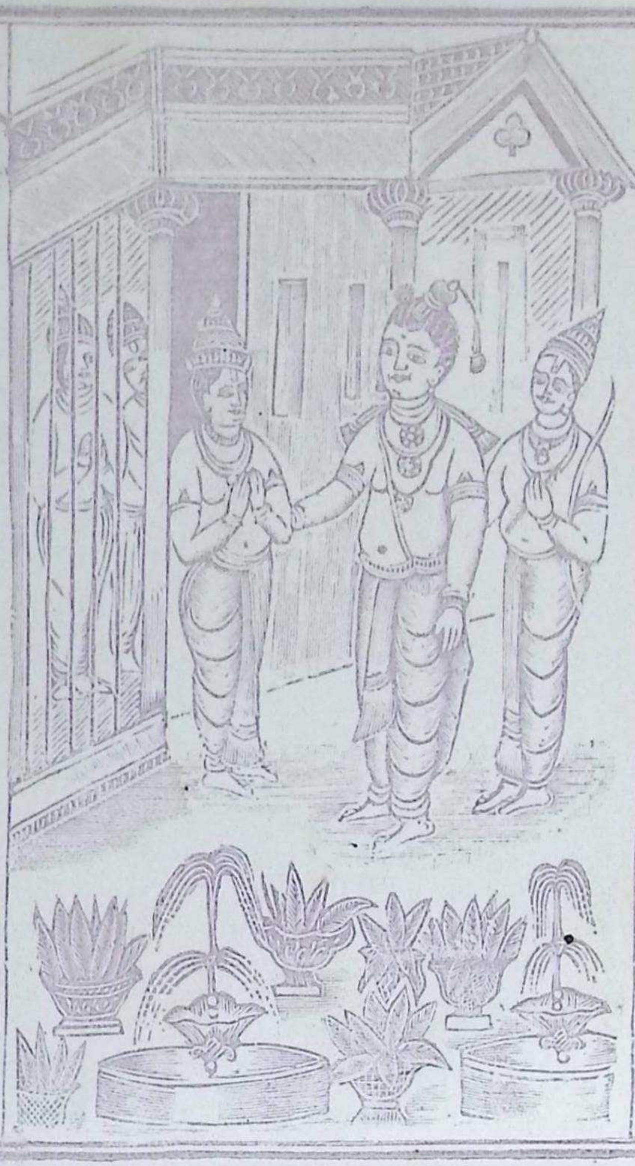
ஒருநாள், முனிவர்கள், பிராம்மணர்கள், க்ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், தம்பிமார்கள், ஆசாரியர்கள், [குலவிருத்தர்கள்] ஞாதிகள் ஸம்பந்திகள், பந்துக்கள் இவர்கள் சூழ சபையின் மத்தியில் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் தருமபுத்திரர், தமது சமீபத்தில்கேட்டுக்கொண்டிருக்கும், சபையோர்களை ஆதரவு செய்யாமல், ஹேகிருஷ்ணா! என்றழைத்துக் கூறுகிறார். (க-உ)

தருமபுத்திரர் கூறுகிறார்.

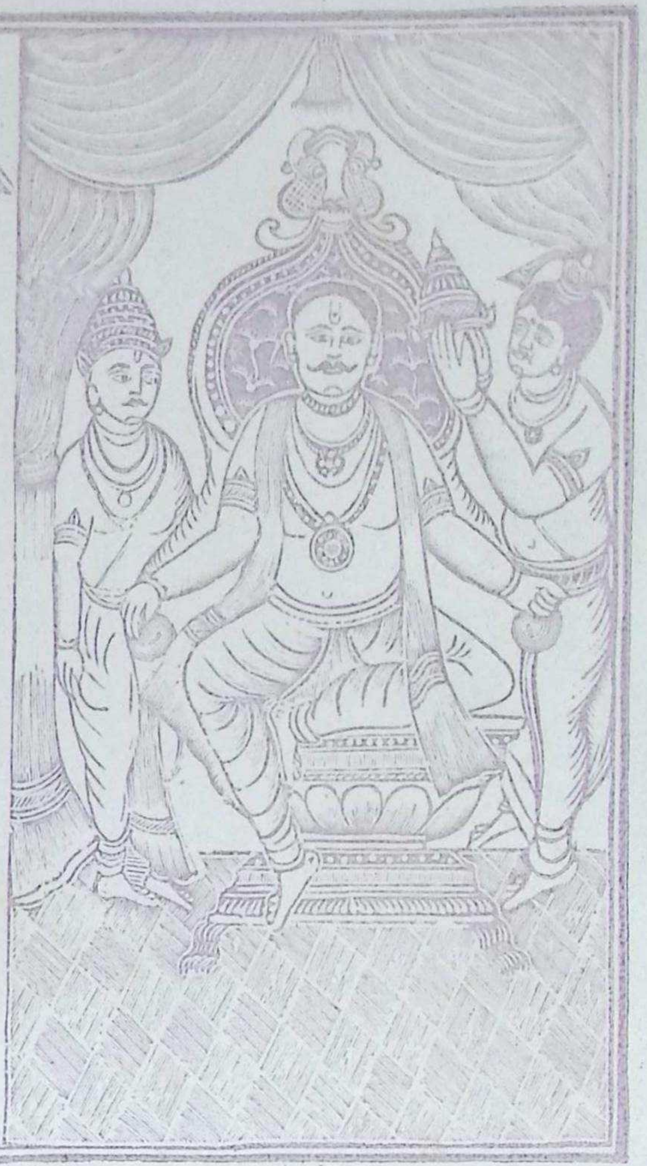
ஹே கோவிந்த ! இராஜஸூயமென்கிற சிரேஷ்டமான யாகத்தினல் உம்முடைய பரிசுத்தமான, அம்சங்களை, (தேவர்களை) பூஜிக்கின்றேன். ஹே பிரபுவே! அந்தயாகத்தை எங்களுக்குச்செய்து வைக்கவேண்டும். (ங)



ஜராசந்தன் வதம்.



ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அரசர்களை
ஜெயிலிலிருந்து விடுவித்தல்.



சகாதேவன் பட்டாபிஷேகம்.

த்வத்பாதுகே அவிரதம் பரி யே சரந்தி
 த்யாயந்த்யபத்ரநஶநே ஶுசயோ க்ருணந்தி ।
விந்தந்தி தே கமலநாப பவாபவர்க —
 மாஶாஸதே யதி த ஆஶிஷ ஈஶ நாந்யே ॥ ॥௪॥

தத்தேவதேவ பவதஶ்சரணாரவிந்த —
 ஸேவாநுபாவமிஹ பஶ்யது லோக ஏஷ: ।
யே த்வாம் பஜந்தி ந பஜந்த்யுத வோபயேஷாம்
 நிஷ்டாம் ப்ரதர்ஶய விபோ குருஸ்ருஞ்ஜயாநாம் ॥௫॥

ந ப்ரஹ்மண: ஸ்வபரபேதமதிஸ்தவ ஸ்யாத் —
 ஸர்வாத்மந: ஸமத்ருஶ: ஸ்வஸுகாநுபூதே: ।
ஸம்ஸேவதாம் ஸுரதரோரிவ தே ப்ரஸாத —
 ஸேவாநுரூபமுதயோ ந விபர்யயோऽத்ர ॥ ॥௬॥

யத்யாஶாஸதே । தர்ஹ்யாஶிஷோऽபி தஸ்யைவ விந்தந்தி நாந்யே சதுர்வர்கிணோ ऽபீதி ॥௪॥ ஹே தேவ தவ சரணாரவிந்தஸேவாநுபாவம் । ப்ரபாவம் । தத்தஸ்மாத் பஶ்யது ஸாக்ஷாத் அயம் நிஶ்சிதவான் யே குருஸ்ருஞ்ஜயாநா: । கேசித்குரு ஸ்ருஞ்ஜயா: பகவந்தம் ந பஜந்தே । தேஷாம் மோஹநிவ்ருத்தயே த்வாம் யே பஜந்தி யே ச ந பஜந்தி । தேஷாமுபயேஷாம் । நிஷ்டாம் ப்ரதர்ஶய ஸ்திதிம் ப்ரகடயேதி ॥௫॥ நநு ரமாபி ரஹிதேஷ்வபி பக்ஷபாதம் வைஷம்யம் ஸ்யா

மனதினல் தியானம் செய்கிறவர்களும் அமங்களம் விலகின பிறகு வாக்கினல் சொல்லுகிறவர்களும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷத்தை அடைகின்றார்கள். ஆசீர்வாதத்தை அபேக்ஷித்தாலும் முன்கூறிய விதம், பாத சிசுருஷை முதலியவைகளைச் செய்பவர்கள் க்ஷேமங்களை அடைவார்கள். மற்றவர்கள் சக்ரவர்த்திகளானாலும் அடைய மாட்டார்கள். (௪)

ஹே, தேவதேவ ! ஆகையினல், இங்கு ஜனங்கள், உம்முடைய தாமரைப் புஷ்பம்போன்ற பாதங்களின் ஸேவையின் மஹிமையைப் பார்க்கட்டும். உம்மை பஜிக்கின்றவர்கள் பஜிக்காமலிருக்கின்றவர்கள் இவ்விருவகையோர்களுக்கும், குருதேசத்தார்களுக்கும் ஸிருஞ்சய தேசத்தார்களுக்கும், உம்முடைய இருப்பை பிரகாசப்படுத்தும். (௫)

ஸர்வக்ஞரும், எல்லோரையும் பக்ஷபாதமின்றிப் பார்ப்பவரும் தனக்குத் தானே சுகத்தை அனுபவிக்கிறவரும், பரபிரம்மமுமான தங்களுக்கு, தன்னைச் சேர்ந்தவன், அன்னியன் என்கிற பேதமே கிடையாது. தங்களைச் சேவிப்பவர்களுக்கு, கற்பகவிருக்ஷம் போன்ற தங்களுடைய அனுக்கிரகம் ஏற்படுகின்றது. சேவிப்பதற்குத் தக்கபடி பயனும் ஏற்படுகின்றது. இவ்விஷயத்தில் வேறு விதமாக மாறுவதில்லை. (௬)

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

सम्यग्व्यवसितं राजन् भवता शत्रुकर्शन ।
कल्याणी चैव ते कीर्तिर्लोकाननुभविष्यति ॥ ७ ॥
ऋषीणां पितृदेवानां मर्त्यानामपि नः प्रभो ।
सर्वेषामपि भूतानामीप्सितः क्रतुराडयम् ॥ ८ ॥
विजित्य पृथिवीं सर्वां कृत्वा च जगतीं वशे ।
सम्भृत्य सर्वसम्भारानाहरस्व महाक्रतुम् ॥ ९ ॥
य एते भ्रातरो राजन् लोकपालांशसम्भवाः ।
जितोऽस्म्यात्मवता तेऽहं दुर्जयो योऽकृतात्मभिः ॥ १० ॥

[illegible]

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

சத்துருக்களை ஸம்ஹாரம் செய்யும் சக்திபெற்ற ஹே தருமபுத்திர மகாராஜனே! நீர் நன்றாக நிச்சயஞ் செய்தீர். இராஜசூயயாகம் செய்வதால் உம்முடைய கீர்த்தி உலகங்களில் வியாபிக்கப்போகின்றது. (எ)

யாகங்களுக்குள் முக்கியமான இந்த இராஜசூயயாகமானது, முனிவர்கள் பிதுர்க்கள், தேவர்கள், மித்திரர்கள் முதல் ஸர்வப் பிராணிகளுக்கும், எங்களுக்கும் இஷ்டமானது. (அ)

ஹே, ராஜனே! எல்லா அரசர்களையும் ஜெயித்து, பூமியை உன் சுவாதீனத்தில் செய்து கொண்டுயாகத்திற்கு வேண்டிய எல்லாபதார்த்தங்களையும் சம்பாதித்துப் பின் பெரிதான இந்த யாகத்தைச் செய்யும். (கூ)

தருமபுத்திர மஹாராஜனே! உம்முடைய சகோதரர்களாகிய இந்த, பீமஸேனன் முதலியர்வர்கள் லோகபாலர்களின் அம்சத்தினுண்டானவர்கள். இந்திரிய நிக்ரகம் செய்யாதவர்கள் என்னை ஜயிக்கார்கள். (அப்படியே) நான், இந்திரிய நிக்ரகம் செய்த உம்மால் ஜயிக்கப் பட்டேன். (௧0)

𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌃 ॥ ॥கக॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇𑌽𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍇𑌜𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥கஉ॥
𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑍈𑌃 ।
𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌕𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌮𑌦𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥கரு॥
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌆𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌓𑌜𑌸𑌾 ।
𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥க௪॥

𑌤𑌸𑍍𑌰𑍂𑌹 । 𑌯𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌯𑌾 । 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 ॥க०॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌗𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌉𑌦𑌵𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥கக॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍇𑌜𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌷𑌃 ॥கஉ॥ 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥கரு॥ 𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌗𑌂

உலகத்தில், என்னை ஆசிரயித்தவனை, மகிமை பெருமை ஐசுவரியம் சேனை முதலியவைகளால் தேவனானலும் அவமதிக்க முடியாது. அரசர்கள் என்ன செய்யக்கூடும்? (கக)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறிய மொழியைக் கேட்டு, சந்தோஷத்தினல், மலர்ந்த தாரைப் புஷ்பம்போன்ற முகமுள்ளவராகிய தருமபுத்திரர், விஷ்ணுவின் தேஜஸால் விருத்தியடைந்த தம்பிமார்களுக்கு திக்குகளை ஜயிக்கும்படி உத்திரவு செய்தார். (கஉ)

தென்றிசைக்கு, ஸிருஞ்சய தேசத்தார்களுடன் ஸகாதேவனையும், மேற்றிசைக்கு, மத்ஸியதேசத்தார்களுடன் நகுலனையும், வடதிசைக்கு கேகயதேசத்தார்களுடன் அர்ஜுனனையும், கிழ்த்திசைக்கு, மற்ற தேசத்தார்களுடன், பீமசேனனையும் அனுப்பினர். (கரு)

பரீக்ஷித் மஹாராஜனே ! அந்த பலத்தினல், ஸகாதேவன் முதலியவர்கள் திக்குகளுக்குச் சென்று அரசர்களை வென்று அஜாத சத்ருவும்யாகம் செய்யப் போகிறவருமான தருமபுத்திர மஹாராஜனின் பொருட்டு, மிகுதியான பொருள்களைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். (க௪)

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌆𑌹𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌯𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ॥௧௫॥

𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌤 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑍀𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ ॥௧௮॥

𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௧௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥௧௫॥ 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑍇𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 । 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 । 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௭॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍋𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌸𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 । 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌤 𑌆𑌹𑍁𑌃 ॥௧௮॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌪𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌸𑌾𑌧𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯

ஜராசந்தன் ஜயிக்கப் படாதவனென்பதைத் தரும புத்திரர் கேட்டு ஆலோசிக்கும் போது, ஆதி புருஷராகிய ஸ்ரீ ஹரியானவர், ஏற்கனவே உத்தவர் கூறிய உபாயத்தையே தெரிவித்தார். (௧௫)

ஹே, ராஜனே! பீமஸேனன் அர்ஜுனன் கிருஷ்ணன் இம்மூவரும் பிராம்மண வேடம்பூண்டு இந்திர பிரஸ்தத்திலிருந்து புறப்பட்டுபிருகத்ரதன் பிள்ளையாகிய ஜராசந்தன் இருக்கின்ற கிரிவிரஜம், என்ற நகரத்திற்கு வந்தார்கள். (௧௬)

பிராம்மணவேஷந் தரித்தவர்களான க்ஷத்திரியர்கள், கிருகஸ்த தருமங்களை நடத்திக்கொண்டு கிருகத்திலிருந்து வருபவனும், பிராம்மணர்களிடம் பக்தியுள்ளவனுமான அந்த ஜராசந்தனிடம் அவன் அதிதிகளை பூஜிக்கும் சமயம் நோக்கிச் சென்று பிரார்த்தித்தார்கள். (௧௭)

ஹே ஜராசந்தராஜனே! வெகு தூரத்திலிருந்து வந்த எங்களை, பிரயோஜன மொன்றை அபேக்ஷித்த அதிதிகளென்றறியும். நாங்கள் எந்த பதார்த்தத்தை விரும்புகின்றோமோ, அந்தப்பதார்த்தத்தை எங்களுக்குக் கொடும். உமக்கு க்ஷேமமுண்டாகும். (௧௮)

𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌞𑍍𑌛𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌃 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥௨௧॥

𑌤𑌾𑌂 । 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥ [illegible]
[illegible]
𑌯𑌜𑌤𑌿 । 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌃 ॥௨௦॥ 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 [illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯 [illegible]
[illegible]
𑌶𑌿𑌬𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌕𑌪𑍋𑌤𑌪-
𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣-
𑌵𑍇𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] । 𑌕𑌪𑍋𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌾-
𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌪𑍋𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧-
𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿-
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 । 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋
𑌹𑍍𑌯𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇𑌣 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௧॥ 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ।
[illegible]

தியாகம் செய்ய எண்ண முள்ளவர்களுக்கு எதுதான் சகித்தலரிது? துஷ்டர்களுக்கு எதுதான் செய்யத் தகாதது? அதிகமாகக் கொடுப்பவர்களுக்கு எதுதான் கொடுக்கத்தகாதது? எல்லோரையும், சமமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு வேறு மனிதன்யார்? (௧௯)

சாமர்த்திய முள்ள ஒருவன் அநித்தியமான இந்தச் சரீரத்தைக் கொண்டு சாதுக்கள் புகழத்தக்க பெருமையை யடையாவிடில், அவன் நிந்தைக்குரிய வனாகவும் துக்கிக்கத் தகுந்தவனாகவும் ஆகிறான். (௨௦)

ஹரிச் சந்திரமகாராஜன், ரந்திதேவ மஹோராஜன், உஞ்சவிருத்தி செய்து ஜீவிக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தானியங்களைச் சேர்த்து ஜீவித்தல் முத்கல முனிவர், சிபிச்சக்ரவர்த்தி, மஹா பலிசக்ரவர்த்தி, வேடன், மாடப் புறா இன்னும் அநேகர்கள், அநித்தியமான சரீரத்தைக்கொண்டு அழிவற்ற உலகம் சென்றிருக்கின்றார்கள். (௨௧)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௨௨॥
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌮𑍍 ॥ ॥௨௩॥
𑌬𑌲𑍇𑌰𑍍𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾 ।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ॥ ॥௨௪॥
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇 ।
𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ॥௨௫॥
𑌜𑍀𑌵𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍇𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌶𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௨॥௨௩॥ 𑌬𑌲𑍇𑌰𑍍𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 । 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 । 𑌬𑌲𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍁 𑌅𑌹𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 । 𑌅𑌪𑌿𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௨௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 ॥௨௫॥ 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌤𑌤𑌾 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌨𑍇𑌹𑌤𑌾 𑌨𑍇𑌹𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌲𑌂 ।

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஜராசந்தன், குரலாலும் ஆகிருதியாலும், நாண் கயிற்றைக் கட்டி இழுப்பதினால் வடுவமைந்திருக்கும் மணிக்கட்டுகளினாலும், முந்தித் தான் பார்த்திருக்கும் க்ஷத்திரிய வீரர்களென்று தெரிந்து ஆலோசித்தான். (௨௨)

இவர்கள் க்ஷத்திரியர்கள், பிராமண வேடம் தரித்திருக்கின்றார்கள். இவர்களின் பொருட்டு, விடமுடியாததான சரீரத்தை விட்டும் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறேன். (௨௩)

பிராமணவேடம் தரித்துவந்த விஷ்ணுவினால், பிரபுத்தன்மையை இழந்த மஹா பலிசக்ரவர்த்தியின் கீர்த்தியானது, தோஷமற்றதாகத் திக்குகளெங்கும் பரவியிருப்பது நமக்குத் தெரியுமல்லவா? (௨௪)

தேவேந்திரனுக்கு, இராஜ ஐசுவரியத்தை அபகரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பிராம்மணவேடம் கொண்டுவந்த நாராயணனுக்கு, மகாபலிசக்ரவர்த்தி, சுக்ராசாரியரால் தடுக்கப்பட்டும் விஷ்ணு வென்று தெரிந்து பூமியைக்கொடுக்கவில்லையா? (௨௫)

அழிவுள்ள இந்த க்ஷத்திரிய சரீரத்தினால், பிராம்மணர்கள் விஷயத்தில், கீர்த்தியை அடையாமலிருக்கும் க்ஷத்திரியன் ஒருவனிருந்து பிரயோஜனம் யாது? (௨௬)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌃 ॥௨௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌶𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥௨௮॥

𑌅𑌸𑍌 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋𑌹𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌮𑍍 ॥௨௯॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌹𑌾𑌸𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌃 ।
𑌆𑌹 𑌚𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌃 ॥ ॥௩௦॥

𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ॥௩௧॥

𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌾𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌗𑌤𑌃 𑌨𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌹𑍇𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௨௯॥௩௦॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌯𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃। 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃। 𑌨𑌪𑍍𑌰𑍇𑌹𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌮𑌃। 𑌅𑌤𑍋

கம்பீரமான புத்தியுள்ள ஜராசந்தன் இவ்விதம் நிச்சயித்து, கிருஷ்ணன அர்ஜுனன், பீமஸேனன், இவர்களை நோக்கி, ஹே, அந்தணர்களே! உங்களுக் கிஷ்டமானதைக் கேளுங்கள். உங்களுக்கு என் தலைவேண்டுமானாலும் தருகி றேன், என்று கூறினான். (௨௭)

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஹே, இராஜ சிரேஷ்டனே! நீ. துவந்துவயுத்தம் செய்யச் சம்மதித்தால், யுத்தம் செய்; உன்னுடன் யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் வந்தவர் கள், வேறுவிஷயங்களில் அபேக்ஷை இல்லாதவர்கள். (௨௮)

இவன், பீமஸேனன்; பீமஸேனனுக்குத் தம்பியாகிய அர்ஜுனன் இவன், இவ்விருவர்களுக்கும் அம்மான் குமாரனும் உனக்குச்சத்ருவுவாகிய கிருஷ் ணன் நான் என்பதை அறிந்துக்கொள் என்று கூறினர். (௨௯)

இவ்விதம் தெரியப்படுத்தியதும், மகததேசத்தரசனாகிய ஜராசந்தன், மிகவும் சிரித்தான். சொல்லவும் சொன்னான்! ஹே மூடர்களே! (நீங்கள் விரும்பு கிறபடி, உங்களுடன் சண்டை செய்கின்றேன். (௩௦)

சண்டையிற், மனந்தளர்ச்சியடைந்து பயந்தவனாகிய உன்னுடன் நான் சண்டைசெய்யமாட்டேன். நீ என்னிடத்தில் பயத்தினால், உன்பட்டணமாகிய மதுரையைவிட்டு ஸமுத்திரத்தைச் சரணமடைந்தவன். (௩௧)

𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌯𑌸𑌾𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌨 𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌃।
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲𑍋 𑌮𑌮॥ ॥௩௨॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃॥ ॥௩௩॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌖𑌲𑍌 𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌜𑌘𑍍𑌨𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌣𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍌 ॥௩௪॥

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌚𑌰𑌤𑍋𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌟𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋𑌃॥ ॥௩௫॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌟𑌚𑌟𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃।
𑌗𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋𑌃॥ ॥௩௬॥

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋𑌽𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌬𑌲 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௩௩॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌮𑍇𑌖𑌲𑍌 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍। 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍋𑌃 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌗𑌤𑌯𑍋𑌃। 𑌨𑌟𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑍇 𑌉𑌪𑌮𑌾 ॥ ௩௫ ॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌚𑌟𑌚𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌘𑌾𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍। 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍇𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃। 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌘𑌾𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌇𑌵𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ ௩௬ ॥ 𑌤𑍇𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯–

இந்த அர்ஜுனனும். வயதில் எனக்குச் சரியில்லாதவன், அதிக பலமில்லாதவன், என் தேசத்திற்குச் சமமான தேக மில்லாதவன், ஆகையினால் இவனோடு சண்டைசெய்யமாட்டேன்; பீமஸேனன் எனக்குச் சரியான பலமுள்ளவன்,[அவனோடு சண்டைசெய்கிறேன்] (௩௨)

இவ்விதம் சொல்லி, பீமஸேனனுக்குப் பெரிதான, கதையைக்கொடுத்து, தானும் மற்றொருகதையை எடுத்துக் கொண்டு பட்டணத்திலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டான். (௩௩)

பிறகு யுத்த பூமியில் சண்டை செய்வதில் அதிக கர்வமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான பீமசேனன் ஜராசந்தன் இவ்விருவரும் சேர்ந்து வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான கதை என்ற ஆயுதங்களினால் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். (௩௪)

இடசாரி வலசாரியாக அனேகவிதமான மண்டலத்துடன் சுற்றிக்கொண்டும் நர்த்தனம் செய்யுமிடத்திலிருக்கும் நடர்களைப்போல் பயமற்றவர்களாயுமிருக்கிற அவ்விருவர்களுடையசண்டையானதுமிகவும் பலத்தது. (௩௫)

ஹே பரீக்ஷித்து ராஜனே! பிறகு கதைகள் ஒன்றுக்கொன்று மோதிக்கொள்ளும் சடசட என்ற சப்தமானது இடிக்கு ஒப்பாகவும் சண்டை போடுகின்ற யானைகளின் கொம்புகளின அடியினால் உண்டாகும் சப்தங்கள் போலும் கேட்டது. (௩௬)

தே வை கதே புஜஜவேந நிபாத்யமாநே
அந்யோந்யதோம்ஸகடிபாதகரோருஜத்ரும் ।
சூர்ணீபபூவதுருபேத்ய யதார்கஶாகே
ஸம்யுத்யதோர்த்விரதயோரிவ தீப்தமந்வ்யோ: ॥ ॥௩௭॥

இத்தம் தயோ: ப்ரஹதயோர்கதயோர்ந்ருவீரௌ
க்ருத்தௌ ஸ்வமுஷ்டிபிரயஸ்ஸ்பர்ஶைரபிஷ்டாம் ।
ஶப்தஸ்தயோ: ப்ரஹரதோரிபயோரிவாஸீ—
ந்நிர்காதவஜ்ரபருஷஸ்தலதாடநோத்த: ॥ ॥௩௮॥

தயோரேவம் ப்ரஹரதோ: ஸமஶிக்ஷாபலௌஜஸோ: ।
நிர்விஶேஷமபூத்யுத்தமக்ஷீணஜவயோர்ந்ருப ॥ ॥௩௯॥

ஶத்ரோர்ஜந்மம்ருதீ வித்வாந் ஜீவிதம் ச ஜராக்ருதம் ।
பார்த்தமாப்யாயயந் ஸ்வேந தேஜஸா சிந்தயத்தரி: ॥ ॥௪௦॥

மத்தயோஸ்தயோர்த்விரதயோர்கஜயோ: அர்கஶாகாப்யாம் யுத்யதோ: யுத்யமாநயோ: தே யதா சூர்ணீபவதஸ்தத்வத் ॥௩௭॥ இத்தமிதி । ஆவிஷ்டாம் சூர்ணீசக்ரது: ॥௩௮॥ தயோரிதி । ஶிக்ஷா அப்யாஸ: । பலம் தேஹஸாமர்த்யம் । ஓஜ: ப்ராணபலம் । ஸமாநி தாநி யயோஸ்தயோ: ॥௩௯॥ ஶத்ரோரிதி । ஜந்ம ஶகலத்வயம் । ம்ருதி: பாடநேந ஶகலீபாவ: । ஸந்தேர்விதாநம் । ஜராநாம காசித்ராக்ஷஸீ । தத்க்ருதம்

ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கைவலுவினல் வீசும் இரண்டு கதைகளும் தோள் இடுப்பு கால்கள் கைகள் துடைகள் தோளின்சந்திகள் இவைகளில் தாக்குண்டு எருக்கங் குச்சிகளால் யுத்தம் செய்கின்ற மிகுந்த கோபமுள்ள யானைகளினுடைய எருக்கங் குச்சிகளைப் போல் பொடிப்பொடியாக நொறுங்கின. (௩௭)

இவ்விதம் கதாயுதங்கள் பொடியாகப்போனபின் மனுஷியர்களுக்குள் சூரர்களான பீமசேனன் ஜராசந்தன் இவ்விருவரும் மிகச்சினமடைந்து இரும்புக்கு ஒப்பான குத்துகளால் ஒருவருக்கொருவர் குத்திக்கொண்டார்கள். ஓயாமல் வஜ்ர இடிபோல் குரூரமாக அவ்விருவரும் அடித்துக்கொள்வதால் உண்டாகும் சப்தமானது யானைகள் ஒன்றுக்கொன்று அடித்துக்கொள்ளும்போது உண்டாகும் சப்தம்போலிருந்தது. (௩௮)

ஹே பரீக்ஷித் மஹாராஜனே! அப்பியாஸம் பராக்ரமம், மகிமை, குறையாத பலம் இவைகளிற் சமமான பீமஸேனன் ஜராசந்தன் இவ்விருவர்களுக்கும் வெகுபலமான சண்டைநடந்தது. (௩௯)

சத்ருவாகிய ஜராசந்தனுடைய ஜனனம் மரணம் இவைகளை அறிந்த, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பீமஸேனனைக் கருணையுடன் பார்த்துக்கொண்டு, தமது தேஜஸில் மகிழ்ச்சியடைந்து ஜரை என்ற இராக்ஷஸ ஸ்திரீயினல், ஜராசந்தன் பிழைத்திருக்கிறனெனக் கண்டு ஆலோசித்தார். (௪௦)

ஸஞ்சிந்த்யாரிவதோபாயம் பீமஸ்யாமோகதர்ஶந꞉ ।
தர்ஶயாமாஸ விடபம் பாடயந்நிவ ஸஞ்ஜ்ஞயா ॥ ௪௧ ॥

தத்விஜ்ஞாய மஹாஸத்த்வோ பீம꞉ ப்ரஹரதாம் வர꞉ ।
க்³ருஹீத்வா பாத³யோ꞉ ஶத்ரும் பாதயாமாஸ பூ⁴தலே ॥ ௪௨ ॥

ஏகம் பாதம் பதாக்ரம்ய தோர்ப்⁴யாமந்யம் ப்ரக்³ருஹ்ய ஸ꞉ ।
கு³த³த꞉ பாடயாமாஸ ஶாகா²மிவ மஹாக³ஜ꞉ ॥ ௪௩ ॥

ஏகபாதோருவ்ருஷணகடிப்ருஷ்ட²ஸ்தநாம்ஸகே ।
ஏகபா³ஹ்வக்ஷிப்⁴ரூகர்ணே ஶகலே த³த்³ருஶு꞉ ப்ரஜா꞉ ॥ ௪௪ ॥

ஹாஹாகாரோ மஹாநாஸீந்நிஹதே மக³தே⁴ஶ்வரே ।
பூஜயாமாஸதுர்பீ⁴மம் பரிரப்⁴ய ஜயாச்யுதௌ ॥ ௪௫ ॥

ஜீவிதம் । தத்விஜ்ஞாய । அமோகதர்ஶநஸ்ய ஶ்ரீஹரேரிதி ॥ ௪௦ ॥ ஸஞ்சிந்த்யேதி । விடபம் ஶாகாம் । கரேண விடபம் க்³ருஹீத்வா ஹரிரீஶ்வர꞉ யதா³ஹம் விடபம் பாடயாமி ததா² த்வமேநம் விபாடயேதி ஸஞ்ஜ்ஞயா ஸங்கேதேந । அரிவதோபாயம் தர்ஶயாமாஸேத்யந்வய꞉ ॥ ௪௧ ॥ ௪௨ ॥ ஏகமிதி । ஏகை꞉ பாதாதி³பி⁴꞉ யுக்தே ஶகலே ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ இந்த்³ரப்ரஸ்தா²த³ஸ்மாஹத꞉ நராஜ்ஞாமிஹாபிஷ

தரிசனத்தால் பலனைக் கொடுக்கத்தக்க பிரபுவானவர், ஜராசந்தன் சாகுமுபாயத்தை ஆலோசித்து, கையினுல் மரத்தின் கிளையை எடுத்து முறிப்பவர்போல், ஸங்கேதமாக பீமஸேனனுக்குச் சத்ருவைக் கொல்லுமுபாயத்தைக் காண்பித்தார். (௪௧)

மஹாபலசாலியும் யுத்தத்தில் மிகச்சிறந்தவருமாகிய பீமஸேனன், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் செய்த ஸங்கேதத்தை யறிந்து, ஜராசந்தனை அவன் கால்களில், கைகளைக் கொடுத்தெடுத்து பூமியில் தள்ளினன். (௪௨)

அந்த பீமஸேனன் ஜராசந்தனுடைய ஒரு காலை, தன்காலினுல், அழுத்திக்கொண்டு, மற்றொரு காலை, தன்னிருகைகளினுல் எடுத்து, அபானவாயுபிரதேசத்திலிருந்து, பெரும் யானையானது, மரத்தின் கிளையைப்பிளப்பதுபோற், கிழித்தான். (௪௩)

ஸகல ஜனங்களும், கால், துடை, விருஷணம், இடை, முதுகு, ஸ்தனம், தோள், இவைகளும், கை, கண், புருவம், காது, இவைகளும் வெவ்வேறான இரண்டு துண்டுகளைக் கண்டார்கள். (௪௪)

மகததேசத்தரசனுகிய ஜராசந்தன் இறந்தவுடன், பலமான ஹா! ஹா! என்ற சப்தமுண்டாயிற்று. எல்லோரும், அர்ஜுனன், கிருஷ்ணன் இவ்விருவர்களையும் தழுவிக்கொண்டு பீமஸேனனைக் கொண்டாடினர்கள். (௪௫)

ஸஹதேவம் தத்தநயம் பகவாந் பூதபாவந: |
அப்யஷிஞ்சதமேயாத்மா மகதாநாம் பதிம் ப்ரபு: |
மோசயாமாஸ ராஜந்யாந் ஸம்ருத்தா மாகதேந யே ||சஅ||

இதி ஶ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே
த்விஸப்ததிதமோऽத்யாய:

ணேதி தத்தநயம் ஸஹதேவமிதி ||சஅ||

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்விஸப்ததிதமாத்யாயவ்யாக்யா

பூதங்களைத் தம்முள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், அந்த ஜராஸந்தன் குமாரனாகிய ஸகதேவனை மகததேசாதிபதியாக்கி ஜராஸந்தனால் சிறையிலடைக்கப்பட்டிருந்த க்ஷத்திரியர்களை விடுதலை செய்தார். (சஅ)

72-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ த்ரிஸப்ததிதமாத்யாய ப்ராரம்ப: ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

அயுதே த்வே ஶதாந்யஷ்டௌ நிருத்தா யுதி நிர்ஜிதா: ।
தே நிர்கதா கிரித்ரோண்யாம் மலிநா மலவாஸஸ: ॥ ॥௧॥
க்ஷுத்க்ஷாமா: ஶுஷ்கவதநா: ஸம்ரோதபரிகர்ஶிதா: ।
தத்ருஶுஸ்தே கநஶ்யாமம் பீதகௌஶேயவாஸஸம் ॥ ॥௨॥
ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் சதுர்பாஹும் பத்மகர்பாருணேக்ஷணம் ।
சாருப்ரஸந்நவதநம் ஸ்புரந்மகரகுண்டலம் ॥ ॥௩॥
பத்மஹஸ்தம் கதாஶங்கரதாங்கைருபலக்ஷிதம் ।
கிரீடஹாரகடககடிஸூத்ராங்கதாஞ்சிதம் ॥ ॥௪॥

ததஸ்த்ரிஸப்ததிதமே மோசயித்வா ந்ருபாந் ஹரி: ।
ராஜஸூயோத்ஸவே [illegible] ப்ரஸ்தாப்ய பாண்டவாநநக: ॥
க்ருத்வாந்த ஜராஸந்தவதாத் தத்ர ஜராஸுதீந் ।
விமோச்ய க்ருபயா க்ருஷ்ணோ நிஜதர்மஸமாஶ்ரயாந் ॥

அயுதே த்வே இதி । யே நிர்ஜிதா: ஜராஸந்தேந । நிர்கதாஶ்ச கிரித்ரோண்யாம் । ததஸ்தே நிர்கதா: ஸ்வேஷாம் தத்ஸ்யநஶ்யாம் த்ருஶ்யம்நித்யந்த ரேணாநய: ॥ ௧ ॥ க்ஷுதிதி । க்ஷுதாக்ஷாமா: க்ருஶா: । ஸம்ரோதேந பரிகர்ஶிதா: ஶோஷிதா: ॥௨॥௩॥ ப்ராஜ இதி । ப்ராஜந் ப்ராஜமாநோ வர்ணி: கஸ்தூஹோ

71-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்.

ஜராசந்தனால் விளைபாட்டாசச் சண்டையில் ஜயிக்கப்பட்ட இருபதினாயிரத்து எண்ணூறு அரசர்களும் கிரிதுரோணி என்ற பட்டணத்திலிருந்து, அழுக்கடைந்த சரீரம், வஸ்திரம் இவைகளோடு வெளிப்பட்டார்கள். (௧)

பசியினால் இளைத்தவர்களும் ஒட்டிப்போன முகமுள்ளவர்களும், சிறையிலடைபட்டிருந்ததால் சரீரம் யிளைத்தவர்களுமாயிருந்த அந்த அரசர்கள் மேகம் போன்ற வர்ணமுள்ளவரும், பீதாம்பர தாரியுமாகிய கிருஷ்ணனைக் கண்டார்கள். (௨)

ஸ்ரீ வத்ஸம்,என்ற மருவை அடையாளமாகக் கொண்டவரும், நான்கு கைகளை யுடையவரும், தாமரை தளம்போன்ற நீண்ட கண்களுள்ளவரும், அழகிய பிரஸன்ன முகமுள்ளவரும், பிரகாசம் பொருந்திய மகரகுண்டலங்களை அணிந்தவரும், (௩)

தாமரைமலர் போன்ற கைகளுள்ளவரும், கதை, சங்கம் சக்ரம் கிரீடம் ஹாரம் கங்கணம் அரைநாண் தோள்வளை இவைகளை அணிந்தவரும், (௪)

भ्राजद्वरमणिग्रीवं निवीतं वनमालया ।
पिबन्त इव चक्षुर्भ्यां लिहन्त इव जिह्वया ॥ ௫ ॥
जिघ्रन्त इव नासाभ्यां रम्भन्त इव बाहुभिः ।
प्रणेमुर्हतपाप्मानो मूर्धभिः पादयोर्हरेः ॥ ௬ ॥
कृष्णसन्दर्शनाह्लादध्वस्तसंरोधनक्लमाः ।
प्रशशंसुर्हृषीकेशं गीर्भिः प्राञ्जलयो नृपाः ॥ ௭ ॥

॥ राजान ऊचुः ॥

नमस्ते देवदेवेश प्रपन्नार्तिहराव्यय ।
प्रपन्नान् पाहि नः कृष्ण निर्विण्णान् घोरसंसृतेः ॥ ௮ ॥
नैनं नाथानुसूयामो मागधं मधुसूदन ।
अनुग्रहो यद्भवतो राज्ञां राज्यच्युतिर्विभो ॥ ௯ ॥

यथा श्रीवत्साङ्कं वीक्ष्य कण्ठे विधृतं? ... पिबन्त इवेत्यादिनाम हरेः पादयोः प्रणेमुरिति तृतीयेनान्वयः ॥५॥ जिघ्रन्त इति । रम्भन्तः परिरम्भणा इव ॥६॥ कृष्णेति । श्रीकृष्णसन्दर्शनाह्लादेन ध्वस्तः संरोधनकृतः क्लमो येषां ते ॥७॥ नम इति । संरोधनात् कृच्छ्रात् प्रपन्नान् घोरायाः संसृतेरपि पाहि विशेषतः ॥८॥ ननु भवन्तो जरासन्धं प्रति असूयाविष्टाः । इत्याह नैनमिति । कथं राज्यच्युतिरनुग्रह इत्याशङ्क्य 'सम्पदि ...' इत्याह ... ॥९॥

கழுத்தில் சோபிதமான கௌஸ்துபமணி பூண்டவரும், வனமாலையை அணிந்தவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கண்டார்கள். நாக்கினுல் ருசி பார்க்கின்றவர்கள் போலவும் மூக்கினுல் முகர்ந்து பார்ப்பவர்கள் போலவும் கையினுல் கட்டி யணைப்பவர்கள் போலவும் பாபமற்றவர்களாகிய அரசர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடைய பாதங்களில் தங்கள் சிரங்களை வைத்து வணங்கினுர்கள். (௫-௬)

சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுபட்டதால் துக்கம் நீங்கிய அவ்வரசர்கள் கிருஷ்ணனைத் தரிசித்ததினுல் மகிழ்ச்சி யடைந்து, கைகூப்பிக்கொண்டு இந்திரியங்களை நடத்தும் பிரபுவைக் குறித்துத் தங்கள் வாக்கினுல் ஸ்தோத்திரிக்கலானுர்கள். (௭)

அரசர்கள் துதி.

தேவாதி தேவர்களுக்கும் பிரபுவானவரும் சரணமென்றடைந்தவர்களுடைய துக்கத்தை விலக்குகிறவரும் அழிவற்றவருமாகிய ஏ கிருஷ்ண! உமக்கு நமஸ்காரம்; இந்த ஸம்ஸாரத்தை பிரயோஜன மற்றதென்றெண்ணிச் சரணமென்றடைந்த எங்களை கோரமான ஸம்ஸாரத்திலிருந்து காக்கவேண்டும். மதுவைக் கொன்ற ஏ நாத! இந்த ஜராசந்தனிடத்தில் நாங்கள் தோஷமான எண்ணங் கொண்டவர்களல்ல; ஏ பிரபுவே! அரசர்களுக்கு இராஜ்யம் போவது தங்களுடைய அனுக்கிரகம். (௯)

ராஜ்யைஶ்வர்யமதோந்நத்தோ ந ஶ்ரேயோ விந்ததே ந்ருப: ।
த்வந்மாயாமோஹிதோऽநித்யா மந்யதே ஸம்பதோऽசலா: ॥ ௧௦॥

ம்ருகத்ருஷ்ணாம் யதா பாலா மந்யந்த உதகாஶயம் ।
ஏவம் வைகாரிகீம் மாயாமயுக்தா வஸ்து சக்ஷதே ॥ ௧௧॥

வயம் புரா ஶ்ரீமதநஷ்டத்ருஷ்டயோ
ஜிகீஷயாஸ்யா இதரேதரஸ்ப்ருத: ।
க்நந்த: ப்ரஜா: ஸ்வா அதிநிர்க்ருணா: ப்ரபோ
ம்ருத்யும் புரஸ்த்வாவிகணய்ய துர்மதா: ॥ ௧௨॥

ஹேநாய। வயம் ச நம:। நாத்வஸ்ருயாதி: அஹந்தோஷத்ருஷ்ட்யா ந பஶ்யாம: [illegible] ॥ ௯॥ ஏததேவ வ்யதிரேகேணோபபாதயதி। ராஜ்யேதி। ராஜ்யைஶ்வர்யாப்யாம் மதேந உந்நத்த: [illegible]। நித்யா: அசலாஸ்து ஸம்பதோ மந்யதே। யத்வா। அநித்யா அபி ஸதீ: அசலா: ஶாஶ்வதீர்மந்யதே ॥ ௧௦ ॥ கிஞ்ச। அவஸ்து வஸ்துதயா பஶ்யந்தீத்யாஹ — ம்ருகத்ருஷ்ணாமிதி। வைகாரிகீம் ஶப்தாதிவிகாராத்மிகாம்। அயுக்தா: அவிவேகின: ॥௧௧॥ ராஜ்யஸ்ய [illegible] த்யாஶயேநாஹ — வயமிதி। ஶ்ரீமதேந நஷ்டா புத்திர்யேஷாம் தே। அஸ்யா: ப்ருதிவ்யா: இதரேதரஸ்ப்ருத: பரஸ்பரம் ஸ்பர்தமாநா:। புர: புரத: ஸ்திதம் ம்ருத்யுமவிகணய்ய ॥௧௨॥ ததிதி। பூர்வாயே துர்மதா வயம்। ஹே க்ருஷ்ண! [illegible] ஶ்ரியோऽபிசரிதா:।

இராஜ்யம், ஐசுவரியம், இவைகளினல் உண்டாகும் கொழுப்பினல் மரியாதை மீறின அரசன் க்ஷேமத்தை அடையமாட்டான். உம்முடைய மாயையினல் மோகத்தை அடைந்து நிலையற்ற ஐசுவரியங்களை, நிலையுள்ளவைகளென எண்ணுகிருன், (௧௦)

மூடர்கள் கானலை ஜலமுள்ள ஓடை என்று எவ்விதம் எண்ணுகிருர்களோ, அவ்விதம் அறிவற்றவர்கள் சப்தம் முதலிய விகாரத்துடன் கூடிய மாயையை வஸ்து வென்று கூறுகிருர்கள். (௧௧)

ஏ பிரபுவே! டணக்கொழுப்பினல் அறிவற்ற நாங்கள் முந்தி, இந்தப் பூமியை ஜயிக்கவேண்டுமென்று விருப்பத்தினல் ஒருவருக்கொருவர் அசூயை கொண்டு உம்மை முன்னல் மிருத்யுவென்று எண்ணமல் கெட்ட மதமும் கொஞ்சமேனும் கருணை யற்றவர்களுமாயிருந்து எங்களுடைய பிரஜைகளையே இம்சை செய்து கொண்டிருந்தோம். (௧௨)

த ஏவ க்ருஷ்ணாத்ய கபீரரம்ஹஸா—
துரந்தவீர்யேண விசாலிதாஶ்ஶ்ரிய:
காலேந தந்வா பவதோऽநுகம்பயா
விநஷ்டதர்பாஶ்சரணௌ ஸ்மராம தே । ॥௧௩॥

அதோ ந ராஜ்யம் ம்ருகத்ருஷ்ணிரூபிதம்
தேஹேந ஶஶ்வத்பததா ருஜாம் புவா ।
உபாஸிதவ்யம் ஸ்ப்ருஹயாமஹே விபோ
க்ரியாபலம் ப்ரேத்ய ச கர்ணரோசநம் ॥ ॥௧௪॥

தம் ந: ஸமாதிஶோபாயம் யேந தே சரணாப்ஜயோ: ।
ஸ்ம்ருதிர்யதா ந விரமேதபி ஸம்ஸரதாமிஹ ॥ ॥௧௫॥

க்ருஷ்ணாய வாஸுதேவாய ஹரயே பரமாத்மநே ।
ப்ரணதக்லேஶநாஶாய கோவிந்தாய நமோ நம: ॥ ॥௧௬॥

ப்ரம்ஶிதா:। அதோ ராஜ்யச்யுதி: பவதநுக்ரஹ ஏவேத்யர்த:॥௧௩॥ அதோ ந ஜ இதி। அத ஏவ। அதோ அநந்தரம்। ம்ருகத்ருஷ்ணிகாரூபவத்ரூபிதம் ஸத்ய:ஸாம்ராஜ்யம் ஶஶ்வத்ப்ரதிக்ஷணம்। பததா க்ஷீயமாணேந ருஜாம் ரோகாணாம்। புவா ஜந்மக்ஷேத்ரேண தேஹேந।உபாஸிதவ்யம்। ஸேவ்யம் ந ஸ்ப்ருஹயாமஹே। ப்ரேத்ய பரலோகே ச க்ரியாபலம் ஸ்வர்காதிபோஜ்யம் உபாஸிதவ்யம்। ந ஸ்ப்ருஹயாமஹே। கதம்பூதம் கர்ணயோ: ரோசநம் ஶ்ருதிஜநகமாத்ரம் தத்ர மதஸ்ய ஸ்வரூப ஶ்ரவணமாத்ரேண ஸுகாவஹமித்யர்த:॥௧௪॥ யத்யேவம் கிம் ப்ரார்த்யதே। தத்ராஹ தமிதி। ஸம்ஸரதாம் ஸம்ஸாரிணாமபி ஸதாம்। தத: ஸதா பரமேஶ்வரஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்மரணமபி ஸித்யதீதி।கிம்புந: ப்ரார்த்யதே இதி

ஏ கிருஷ்ண ! மிகுந்த வேகமும் முடிவற்ற வீர்யமுமுள்ள உமது சரீரமாகிய காலத்தினுல் ஐசுவரியத்திலிருந்து நழுவுதலை அடைந்த கெட்ட கொழுப்புள்ளவர்களாகிய நாங்கள் இப்போது உம்முடைய அருளினுல் கொழுப்பற்று உம்முடைய பாதங்களை நினைக்கின்றோம். (௧௩)

ஏ பிரபுவே! ஆகையினுல் கானலுக்கொப்பாய் அடிக்கடி நாசமடைகின்றதும் விபாதிகளுக்கு இருப்பிடமாகிய சரீரத்தினுல் அனுபவிக்கத் தக்கதுமான இராஜ்பத்தை நாங்கள் விரும்பவில்லை. செவிகளுக்கினிமையான பரலோகத்திலுண்டாகும் சுகத்தையும் விரும்பவில்லை. (௧௪)

ஜனனம் மரணம் (என்னுந் துன்பங்கள்) உள்ளவர்களாயினும் இந்தப் புவியில் தங்களுடைய பாதகமலங்களை மறவாமல் சிந்திக்கும் உபாயத்தை உபதேசிக்கவேண்டும். வசுதேவர் குமாரரும் பரமாத்மாவும் வந்தனை செய்பவர்களின் துக்கத்தைப் போக்குகின்றவரும் கோவிந்தன் கிருஷ்ணன் ஹரி யென்னும் திரு நாமங்களையு முடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (௧௫)

ஸம்ஸ்தூயைவம் ஸ ஭கவான் ராஜபிர்முக்தபந்தனை: ।
தானாஹ கருணஸ்தாத ஶரண்ய: ஶ்லக்ஷ்ணயா கிரா ॥ ॥௧௭॥

॥ ஶ்ரீ க்ருஷ்ண: ॥

அத்ய ப்ரப்ருதி வோ பூபா மய்யாத்மன்யகிலேஶ்வரே ।
ஸுத்ருடா ஜாயதே பக்திர்பாடமாஶம்ஸிதம் ததா ॥ ॥௧௮॥
திஷ்ட்யா வ்யவஸிதம் பூபா பவந்த ருதபாஷிண: ।
ஶ்ரியைஶ்வர்யமதோன்னாஹம் பஶ்ய உன்மாதகம் ந்ருணாம் ॥ ॥௧௯॥
ஹைஹயோ நஹுஷோ வேனோ ராவணோ நரகோऽபரே ।
ஶ்ரீமதாத்ப்ரம்ஶிதா: ஸ்தானாத்தேவதைத்யநரேஶ்வரா: ॥ ॥௨௦॥
பவந்த ஏதத்விஜ்ஞாய தேஹாத்யுத்பாத்யமந்தவத் ।
மாம் யஜந்தோऽத்வரைர்யுக்தா: ப்ரஜா தர்மேண ரக்ஷ்யத ॥ ॥௨௧॥

தேஹதக்ஷஹா:। தஜிதி கூர்ணஸ்யாதிரவிசுக்ஷ ஆவாஸாதஸம்யமேவேத்யர்த்த:॥ ௧௫॥௧௬॥ ஸம்ஸ்தூயைவமிதி। ஶ்லக்ஷ்ணயா மஞ்ஜுளயா॥௧௭॥ அத்யேதி। யதா஭வத்பிராஶம்ஸிதம் ததாபாடம் நிஶ்சிதம்। வ: மயி பக்திர்ஜாயதே ஜாயதாமித்யர்த்த:॥ ௧௮॥ திஷ்ட்யேதி। ஹைஹயாதய: ஶ்ரீமதேனைவ கதாவ்யத்ரிதி ஭வத்பி: வ்யவஸிதம் ஸங்கல்பிதம் திஷ்ட்யா ஸாது। ஭வத்பிருக்தஸத்யமேவேத்யாஹ—஭வந்த இதி।

ஏ பரீக்ஷித் ராஜனே! சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த அரசர்கள் இவ்விதம் புகழ்ந்ததும் சரணம் என்பவர்களைக்காப்பாற்றும் பெருங்கருணை வாய்ந்த கிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் அந்த அரசர்களை நோக்கி, அழகான வார்த்தையினால் கூறுகிறார். (௧௭)

கிருஷ்ண பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ அரசர்களே! ஸகல உலகங்களுக்கும் பிரபுவும் ஆத்மஸ்வரூபருமாகிய என்னிடம், உங்களுக்கு இது முதல் நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியே மேலான பக்தி ஸ்திரமாக ஏற்படட்டும். இது நிச்சயம். (௧௮)

ஏ அரசர்களே! நீங்கள் பஜனம் செய்யவேண்டுமென்று நிச்சயம் செய்தது சுகமளிக்கக்கூடியது. நீங்கள் உண்மையைக் கூறினீர்கள். மதத்தை உண்டு பண்ணும் தனம் பிரபுத்தன்மை இவைகளாலுண்டாகும் கர்வத்தினால் மனிதர்கள் தங்களிஷ்டப்படி நடப்பதைப் பார்த்தேன். (௧௯)

கார்த்தவீரியார்ஜுனன், நஹுஷன், வேனன், இராவணன், நரகாசுரன், இன்னும் மற்றுமுள்ள தேவர்கள், அசுரர்கள், அரசர்கள், முதலிய இவர்கள் திரவிய மதத்தினால் தகுந்த பதவியிலிருந்து கெட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள் (௨௦)

(மறுபடியும்) பிறவியை அடையக்கூடிய இந்த சரீரம் முதலியவைகள் அழிவுள்ளவைகளென்றறிந்து, யாகங்களால் என்னைப் பூஜித்து கர்வங்கொள்ளாமல் நீதியாகப் பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுங்கள். (௨௧)

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌭𑌵𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ॥ ॥௨௨॥
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌥। ॥௨௩॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ ॥௨௪॥
𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍋𑌚𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃॥௨௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌞𑍍𑌚 [illegible] ॥௧௯॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹। 𑌹𑍈𑌹𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 । [illegible] ॥௨௦॥ 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥௨௧॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 [illegible] ॥ ௨௨ ॥ 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 । [illegible]

புத்திரன் முதலிய பரம்பரைகளை விர்த்தியாக்கிக்கொண்டு உண்டாகும் சுக துக்கங்களையும், ஜனனமரண (துன்பங்களையும்) சமமாக எண்ணி என்னிடம் மனதைச் செலுத்திச் சஞ்சாரம் செய்யுங்கள். (௨௨)

தேகம் முதலியவைகளில் பற்றுதலில்லாதவர்களாகவும் ஆத்மசொரூபத்தை யறிந்து தியானித்துக்கொண்டும் விருதங்களை அனுஷ்டித்துக் கொண்டும் என்னிடம் மனதை நன்ருகச்செலுத்தி முடிவில் பிரம்மசொரூபமாகிய என்னை அடையுங்கள். (௨௩)

இவ்விதம், உலகங்களுக்குப் பிரபுவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியானவர் அரசர்களுக்குத்திரவு கொடுத்து, அவர்களுக்கு மங்களஸ்நானம் செய்து வைப்பதற்கு புருஷர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் உத்தரவுகொடுத்தார். (௨௪)

பரதவம்சத்தில் பிறந்த ஹே இராஜனே ! அரசர்களுக்கு வஸ்திரங்கள் பூஷணங்கள் புஷ்பம் சந்தனம் இவைகளை ஸகாதேவனைக்கொண்டு கொடுக்கும்படி செய்து உபசரித்தார். (௨௫)

போஜயித்வா வராந்நேந ஸுஸ்நாதாந் ஸமலங்க்ருதாந் ।
போகைஶ்ச விவிதைர்யுக்தாம்ஸ்தாம்பூலாத்யைர் ந்ருபோசிதை: ॥

தே பூஜிதா முகுந்தேந ராஜாநோ ம்ருஷ்டகுண்டலா: ।
விரேஜுர்மோசிதா: க்லேஶாத்ப்ராவ்ருடந்தே யதா க்ரஹா: ॥ ௨௭॥

ரதாந் ஸதஶ்வாநாரோப்ய மணிகாஞ்சநபூஷிதாந் ।
ப்ரீணய்ய ஸூந்ருதைர்வாக்யை: ஸ்வதேஶாந் ப்ரத்யயாபயத் ॥

த ஏவம் மோசிதா: க்ருச்ச்ராத் க்ருஷ்ணேந ஸுமஹாத்மநா ।
யயுஸ்தமேவ த்யாயந்த: க்ருதாநி ச ஜகத்பதே: ॥ ௨௯॥

ஜகது: ப்ரக்ருதிப்யஸ்தே மஹாபுருஷசேஷ்டிதம் ।
யதாந்வஶாஸத்பகவாம்ஸ்ததா சக்ருரதந்த்ரிதா: ॥ ௩௦॥

ப்ருஹ்ம யாஸ்யதி ॥௨௧॥ இதீதி । ஸ்த்ரியஸ்ஸ்த்ரீஸ்வதேஷாம் உஜ்ஜ்வலகஞ்சுகிநீ ஸஹ்யாம் மஹாநாதஸ । ந்ருபார்ஹ ॥௨௪॥௨௫॥ போஜயித்வேதி । ஸுஸ்நாதாந் ஸ்நாநம் க்ருதாந்। போகைஶ்ச யுக்தாந்। வராந்நேந போஜயித்வா மஹாநேஷாம் ஸபூஜாம் ஸஹதேவேந காரயாமாஸேதி வாக்யஶேஷ: ॥௨௬॥ த இதி க்ரஹா: சந்த்ராதயோ யதா ॥௨௭॥ ரதாநிதி । ப்ரீணய்ய ப்ரீணயித்வா ॥௨௮॥ ௨௯॥ ஜகதுரிதி । ஜகது: ஊசு: ॥௩௦॥௩௧॥ பகேதி । பாம்ஸவஶ்ச

நன்றாக ஸ்நானஞ்செய்து, பூஷணங்களால் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு சுகப்படக்கூடிய அநேக வஸ்துக்கள் அரசர்களுக்குரிய தாம்பூலம் இவைகளைப் பெற்றுக் கொண்ட அவ்வரசர்களுக்கு சிரேஷ்டமான போஜனஞ்செய்வித்து, ஸகதேவனைக்கொண்டு பெருமைப்படுத்தினர். (உசு)

வெகு பிரயாஸத்தினல் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுபட்டவர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுல் பூஜிக்கப்பட்டவர்களும், பிரகாசமுள்ள குண்டலங்களணிந்துள்ளவர்களுமான அந்த அரசர்கள், மழைகாலத்தின் கடைசியில் சந்திரன் முதலிய கிருகங்கள் பிரகாசிப்பது போல் பிரகாசித்தார்கள். (உஎ)

இரத்தினம், சொர்ணம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு நல்ல குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களின் பேரில் அரசர்களை ஏற்றி, பிரியவசனங் கூறி திருப்தி செய்வித்து அவரவர் தேசங்களுக்குப் பயணப்படுத்தினர். (உஅ)

இவ்விதம் மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தியினுல் விடுதலை செய்யப்பட்ட அரசர்கள், அந்த கிருஷ்ணனையும், உலகங்களுக்கு அரசராகிய அந்த கிருஷ்ணனுடைய செய்கைகளையும் தியானித்துக்கொண்டே சென்றார்கள் (உகூ)

அந்த அரசர்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் எவ்விதம் கட்டளையிட்டாரோ அவ்விதம் சோம்பலின்றிச் செய்துவந்தார்கள். (௩௦)

जरासंधं घातयित्वा भीमसेनेन केशवः ।
पार्थाभ्यां संयुतः प्रायात्सहदेवेन पूजितः ॥ [௫௧]
गत्वा ते पाण्डवश्रेष्ठं शंखान्दध्मुर्जितारयः ।
हर्षयन्तः स्वसुहृदो दुर्हृदां चासुखावहाः ॥ [௫௨]
श्रुत्वा वै तन्नादं इन्द्रप्रस्थनिवासिनः ।
मेनिरे मागधं शान्तं राजा पार्थमनोरथः ॥ [௫௩]
अभिवन्द्याथ राजानं भीमार्जुनजनार्दनाः ।
सर्वमाश्रावयाञ्चक्रुर्यात्र यदनुष्ठितम् ॥ [௫௪]
निशम्य धर्मराजस्तु केशवेनानुकम्पितः ।
आनन्दाश्रुकणाक्षः सन् प्रेम्णा नोवाच किञ्चन ॥ [௫௫]

इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि त्रिसप्ततितमोऽध्यायः

इन्द्रप्रस्थं ॥ ௫௨ ॥ तदिति । शान्तं मृतम् । पार्थमनोरथो बभूवेति ॥ ௫௩ ॥ ௫௫ ॥

इति भावार्थदीपिकायां त्रिसप्ततितमाध्यायव्याख्या.

கேசவராகிய கிருஷ்ணன் பீமஸேனனைக் கொண்டு, ஜராசந்தனை ஸம்ஹாரம் செய்து குந்தியின் குமாரர்களாகிய, பீமார்ஜுனர்களுடன், ஜராசந்தன் குமாரனாகிய ஸஹதேவனிடம் பூஜையைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டார். (௫௧)

சத்ருக்களை ஜயித்து அதனால் தங்கள் சிநேகிதர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையும், சத்ருக்களுக்கு துக்கத்தையும் உண்டாக்கின அந்தபீமஸேனன், அர்ஜுனன், கிருஷ்ணன் மூவரும், இந்திர பிரஸ்தம் வந்து சங்கங்களை ஊதினார்கள். (௫௨)

அந்த சங்கத்தின் சப்தத்தை, இந்திரபிரஸ்தத்தில் வசிக்கிற ஜனங்கள் கேட்டு, மனதில் மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து மகததேசத்தரசனாகிய ஜராசந்தன் மரணமடைந்தானென்று கருதினார்கள். தருமபுத்திரரும் தமது மனோரதம் நிறைவேறப்பெற்றார். (௫௩)

பிறகு பீமன், அர்ஜுனன், கிருஷ்ணன் இவர்கள், தருமபுத்திர மகாராஜாவை நமஸ்கரித்து, தாங்கள் செய்த செய்கைகளை அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள். (௫௪)

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தயவுடன் கூறியதைத் தருமபுத்திரர் கேட்டு, ஆனந்தத்தினால் கண்ணீர் பெருகநின்று மௌனமாயிருந்தார். (௫௫)

73-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ அத சது:ஸப்ததிதமோத்யாய ப்ராரம்ப: ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏவம் யுதிஷ்டிரோ ராஜா ஜராஸந்தவதம் விபோ: ।
க்ருஷ்ணஸ்ய சாநுபாவம் தம் ஶ்ருத்வா ப்ரீதஸ்தமப்ரவீத் ॥ ௧ ॥

॥ யுதிஷ்டிர: ॥

யே ஸ்யுஸ்த்ரைலோக்யகுரவஸ்ஸர்வே லோகா மஹேஶ்வரா: ।
வஹந்தி துர்லபம் லப்த்வா ஶிரஸைவாநுஶாஸநம் ॥ ௨ ॥

ஸ பவாநரவிந்தாக்ஷோ தீநாநாமீஶமாநிநாம் ।
தத்தேऽநுஶாஸநம் பூமம்ஸ்ததத்யந்தவிடம்பநம் ॥ ௩ ॥

அத சது:ஸப்ததிதமே ராஜஸூயக்ரியாகிலை: ।
அக்ர்யபூஜாப்ரஸங்கேந சைத்யகாதோऽபிவர்ண்யதே ॥
ராஜஸூயமஹே ஹத்வா ஜராஸந்தம் தத: பர: ।
சைத்யம் தத்தே க்ருஷ்ணஸ்தம் பீஜம் கலிரிவாபவத் ॥

த்ரைலோக்யகுரவ: த்ரைலோக்யஸ்யோபதேஷ்டார: க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரபாவம் இத்யர்த: । அநுபாவமிதி । க்ருஷ்ணஸ்ய சாநுபாவமிதி சகாராத் தஸ்யாஜ்ஞாநுவிதாயித்வம் சாபேக்ஷ்யேத்யர்த: ॥ ௧ ॥ ததாஹ யேதி । யே த்ரைலோக்யஸ்ய குரவ: ஸநகாதய: ஸர்வே ச லோகா: லோகபாலாஶ்ச । தேऽபி தவாநுஶாஸநம் வஹந்தி துர்லபம் லப்த்வா ஶிரஸைவேதி ப்ரஹ்மாதிபிரபீத்யர்த: ॥ ௨ ॥ ஸ பவாந் பரமேஶ்வரோऽபி ஈஶமாநிநாம் தீநாநாமநுஶாஸநம் யத்தத்தே । ததத்யந்தவிடம்பநம் அநுகரணமேவ ॥

74-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதமாக ஜராசந்தனுடைய வதத்தையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய மகிமையையுங்கேட்ட தருமபுத்திரர் ஸந்தோஷத்துடன் அந்தக் கிருஷ்ண பகவானை நோக்கிக் கூறுகிறார். (௧)

தருமபுத்திரர் கூறுகிறார்.

மூவுலகத்துக்கும் ஆசாரியர்களாகிய ஸனகர் முதலான மகா முனிவர்கள் மும்மூர்த்திகளுடன் கூடின இந்திரன் முதலிய லோக பாலர்கள் எல்லோரும் யாருக்கும் கிடைத்தற்கரிய உம்முடைய உத்திரவைப்பெற்று அதைச் சிரசில் வகிக்கின்றார்கள். (௨)

தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற அழகான கண்களுள்ள ஏ கிருஷ்ண! அவ்வளவு மகிமையுள்ள நீர் இப்போது, அபிமானமுள்ள தீனர்களான எங்களுடைய உத்திரவைக் கேட்பதானது ஏ மகிமையுள்ளவரே! மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. (௩)

𑌨𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌵𑍇𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌽𑌜𑌿𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑍀𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥ ॥௫॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ ॥௬॥

𑌜𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪॥ 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑌾𑌨𑍀 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌉𑌹𑌪𑌾𑌰𑍇𑌯𑌾 । 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌹𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 । 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌨𑍋 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ।௪। 𑌨 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌉𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌦𑌵𑌿𑌦𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾𑌜𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌹𑌪𑌕𑌾𑌰𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌯𑌕𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑌤𑍇 𑌚 । 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌵𑍇𑌰𑍁𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௪॥ 𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌨𑍀𑌚𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌹𑍇𑌵𑍇𑌤

சூரியன் உதிப்பதாலும் அஸ்தமிப்பதாலும் எப்படி ஏற்றக் குறைச்சலைப் பெறுவதில்லையோ அதுபோல் ஏகமானவரும் நிகரில்லாதவரும் பரமாத்மாவும் பிர்ம்ம சொரூபியுமான உமது தேஜஸுக்கு மற்றவர்களின் க்ஷேமார்த்தமாகச் செய்யும்செய்கைகளால், விருத்தி, குறைவு என்பன கிடையா. (௪)

யாராலும் ஜயிக்கப்படாத ஏ மாதவ! சரீர விஷயமான பேத புத்தியானது அறிவற்றவர்களுக்கு உண்டாவதுபோல் உம்முடைய பக்தர்களுக்கும் நான், என்னுடையது நீ உன்னுடையது என்னும் பேத புத்தி உண்டாகாது. (௫)

இவ்விதம் சொன்ன பிறகு ஸ்ரீ க்ருஷ்ண மூர்த்தி தரும புத்திரரைப் புகழ்ந்துகொண்டாடினர். குந்தியின் குமாரனுகிய தரும புத்திரர் யாகம் செய்வதற்கு உசிதமான காலத்தில் யோக்கியர்களும் பிர்ம்ம ஸ்வரூப மறிந்தவர்களுமான பிராமணர்களை ஹோதா முதலிய ரித்விக்குகளாக ஏற்பாடு செய்தார். (௬)

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌤𑌮𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ।
𑌪𑍈𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌏𑌵 𑌚 ॥ ॥௮॥
𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌧𑍌𑌮𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌿𑌃 ।
𑌵𑍀𑌤𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌽𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌉𑌪𑌹𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ॥௰॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌹 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌜𑌿𑌤 𑌤𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌵𑌚𑌃 𑌜𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑌸𑍀𑌰𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । 𑌤𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌪𑌾𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥௬॥ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁𑌗𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁𑌗𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌹𑍋𑌤𑍃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௫॥ 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥௭॥௮॥ 𑌉𑌪𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾 ...

வியாஸர், பரத்வாஜர், ஸுமந்து, கௌதமர், அஸிதர், வசிஷ்டர், சியவனர், கண்வர், மைத்திரேயர், கவஷர், த்ரிதர், விசுவாமித்திரர், வாமதேவர், ஸுமதி, ஜைமினி, கிரது, பைலர், பராசரர், கர்கர், வைசம்பாயனர், துர்வாஸர், கசியபர், தௌமியர், இராமர், பார்கவர், ஆஸுரி, வீதிஹோத்திரர், மதுச்சந்தர், வீரசேனர், அகிருதவிரணர் ஆகிய இந்த மஹா முனிவர்களைத் திட்டப்படுத்தினர். (௭-௮-௯)

பீஷ்மர் துரோணர் கிருபர் முதலியவர்களையும் பிள்ளையான துரியோதனன் முதலியவர்களுடன் திருதராஷ்டிர மஹாராஜன் மகா புத்திசாலியான விதுரர் இவர்களையும் தரும புத்திரர் அழைத்தார். (௧௦)

ஏ பரிக்ஷித் மகாராஜனே! யாகத்தைப் பார்க்க விருப்பமுள்ள பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், ஸகல அரசர்கள் அரசர்களுடைய மந்திரிமார்கள் முதலியயாவரும் அந்த இந்திர பிரஸ்தம் வந்து கூடினார்கள். (௧௧)

பிறகு ரித்விக்குகளாகிய அந்த பிராமணர்கள் தங்கக்கலப்பைகளினால் யாகம் செய்யப்போகிற பூமியை உழுது அந்த இடத்தில் வேதத்தை அறிந்தவரும் நல்ல குருவிடம் உபதேசம் பெற்றவருமாகிய தரும புத்திர மஹாராஜனுக்கு தீக்ஷை செய்வித்தார்கள். (௧௨)

𑌹𑍈𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 । ॥௧௩॥
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌂𑌚𑌭𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌗𑌣𑌾𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌖𑌗𑌕𑌿𑌂𑌨𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । ॥௧௫॥
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌸𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌡𑍁𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௬॥
𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௭॥

…𑌚𑍇𑌦𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 ॥௯॥ 𑌉𑌪𑌹𑍂𑌤𑌾𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌚𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥௧௦॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑌵𑌤𑌃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥௧௧॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯। 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥௧௨॥ 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌃 । 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௧௩॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ! 𑌯𑍇𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥௧௪॥ 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌚𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥௧௫॥ 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌂𑌡𑍁𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌸𑍂𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂। 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௧௬॥ 𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾𑌃

வருணன் முன் செய்த இராஜ சூயயாகத்தில் எப்படி சொர்ணபாத்திரங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டனவோ அவ்விதமேஇந்த யாகத்திலும் சொர்ண பாத்திரங்கள் உபயோகிக்கப்பட்டன. (௧௩)

பிர்ம்ம தேவர் பரமசிவன் இவர்கள் தங்கள் கூட்டத்தார்களுடனும் இந்திரன் முதலிய உலக பாலர்களும் சித்தர்கள் கந்தர்வர்கள் வித்யாதரர்கள் மஹோரகர்கள் இவர்களும் வந்து கூடினார்கள். (௧௪)

முனிவர்கள், யக்ஷர்கள் நிருருதி முதலிய இராக்ஷஸர்கள் ஆகாயத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும் தேவ சிரேஷ்டர்கள் கின்னரர்கள் சாரணர்கள் அரசர்கள் அவர்களுடைய பத்னிகள் முதலிய எல்லோரையும் தரும புத்திரர் அழைத்தார். (௧௫)

முற்கூறிய யாவரும் இராஜசூய யாகசாலையில் வந்து கூடினார்கள். எல்லோரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் பக்தனும் பாண்டுவின் குமாரனுமாகிய தரும புத்திர மகா ராஜாவினுடைய யாகம் நன்றாக நடைபெறுமென்றே கருதினார்கள். அதில் ஆச்சரியமோ கருவமோ கொள்ளவில்லை. (௧௬)

தேவர்கள் வருணனுக்கு யாகம் நடத்தி வைத்ததுபோல், தேவர்களுக்கொப்பான காந்தியுள்ள ரித்விக்குகள் தரும புத்திர மஹாராஜனுக்கு இராஜசூயயாகத்தை விதிப்படி நடத்தி வைத்தார்கள். (௧௭)

𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌵𑌧𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑍍𑌯𑌵𑌨𑍀𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ।
𑌅𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௮॥

𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌃 ।
𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑍁𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌏𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ॥ ॥௨௨॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃 ॥௧௭॥ 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑌵𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥௧௮॥ 𑌸𑌦𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 । 𑌅𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௯ ॥ ௨௦ ॥ 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾 ॥ ௨௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌪𑌰𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑌨𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌅𑌤 𑌆𑌹 । 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿

சிசுபாலவதத்தின் வரலாறு.

தருமபுத்திரர் [ஸோத்யை] என்ற தினத்தில் சபைக்குப் பிரதானமானவர்களும் மிகுதியான பாக்கியம் செய்தவர்களுமான ரித்விக்குகளை மிகவும் நியமத்தோடு சாஸ்திரப்படி பூஜை செய்தார். (௧௮)

சபையில் முதலில் பூஜை செய்வதற்குத் தகுதியான யோக்கியன் யாரென்று ஆலோசனை செய்த சபையோர்கள், யாவரும் யோக்கியர்களாகவே யிருந்தால் இன்னாரென்று நிச்சயிக்க முடியாமல் இருந்தார்கள். அப்போது ஸஹதேவன் வியக்தமாகக் கூறுகிறான். (௧௯)

பாகவதர்களுக்குப் பதியாகிய அச்சுதரான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் சிரேஷ்டனுடைய தன்மையை அடைகிறார். இவரே எல்லாத் தேவர்களும் தேசம் காலம் தனம் முதலியவைகளுமாக விளங்குபவர். இது நிச்சயம். (௨௦)

இந்தப் பிரபஞ்சம் இவருடைய சொரூபம். யாகங்களும் இவருடைய சொரூபம். அக்னி ஆஹுதிகள் மந்திரம் ஞானம் உபாஸனை இவைகள் யாவும் இவரைச் சேர்ந்தனவே. (௨௧)

ஜனனமற்ற இந்த ஈசுவரன் ஏகன். இரண்டற்றவன். ஏ சபையோர்களே! பகவானை ஆத்மாவாக உடைய இந்த பிரபஞ்சத்தை இவர் அன்னியர்களுடைய உதவியை அபேக்ஷிக்காமல் தானே படைக்கின்றார். காப்பாற்றுகின்றார். ஸம்ஹாரம் செய்கிறார். (௨௨)

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 |
𑌸𑌂𑌮𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ‖ ॥௨௩॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 |
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ‖ ॥௨௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍇 |
𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 ‖ ॥௨௫॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 |
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ‖ ॥௨௬॥

[illegible]

இவருடைய அனுக்கிரகத்தினுல்தான் அனேக கருமங்களைச் செய்கின்ற இந்த ஸகல ஜனங்களும் தருமம் முதலியனவைகளால் சுகத்தை அடைகின்றார்கள். ஆகையினுல் இவரே சிரேஷ்டமானவர். (உ௩)

ஆகையினுல் ஸ்ரீமானும் மகானுமான கிருஷ்ணனுக்கே முதலாவது பூஜை செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தால், அது ஸகல பிராணிகளையும் பரமாத்மாவையும் பூஜை செய்ததற் கொப்பாகும். (உச)

அளவற்ற பல னுண்டாக வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவன் ஸகல பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் பேதபுத்தி இல்லாதவரும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவரும் எங்கும் நிறைந்தவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்திக்குக் கொடுக்க வேண்டும். (உரு)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை அறிந்த ஸஹதேவன் இவ்விதம் சொல்லி, மௌனமாயிருந்தான். ஸஹதேவன் சொன்னதைக்கேட்டு எல்லாரும் சரி என்று கொண்டாடினார்கள். (உசா)

ஶ்ருத்வா த்விஜேரிதம் ராஜா ஜ்ஞாத்வா ஹார்தம் ஸபாஸதாம் ।
ஸமர்ஹயத்த்ருஷீகேஶம் ப்ரீத: ப்ரணயவிஹ்வல: ॥ ॥௨௭॥

தத்பாதாவவநிஜ்யாபஶ்ஶிரஸா லோகபாவநீ: ।
ஸபார்ய: ஸாநுஜாமாத்யகுடும்போ வஹந்முதா ॥ ॥௨௮॥

வாஸோபி: பீதகௌஶேயைர்பூஷணைஶ்ச மஹாதநை: ।
அர்ஹயித்வாஶ்ருபூர்ணாக்ஷோ நாஶகத்ஸமவேக்ஷிதும் ॥ ॥௨௯॥

இத்தம் ஸபாஜிதம் வீக்ஷ்ய ஸர்வே ப்ராஞ்ஜலயோ ஜநா: ।
நமோ ஜயேதி நேமுஸ்தம் நிபேது: புஷ்பவ்ருஷ்டய: ॥ ॥௩௰॥

இத்தம் நிஶம்ய தமகோஷஸுத: ஸ்வபீடா—
த்துத்தாய க்ருஷ்ணகுணவர்ணநஜாதமந்யு: ।
உத்க்ஷிப்ய பாஹுமிதமாஹ ஸதஸ்யமர்ஷீ
ஸம்ஶ்ராவயந் பகவதே பருஷாண்யபீத: ॥ ॥௩௧॥

ஈஶோ துரத்யய: கால இதி ஸத்யவதீ ஶ்ருதி: ।
வ்ருத்தாநாமபி யத்புத்திர்பாலவாக்யைர்விபித்யதே ॥ ॥௩௨॥

த்விஜேரிதம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருத்வா। ஹார்தம் ஹ்ருதயம்।௨௭।।௩௨।। யதபிப்ரேதி। ஹௌ

தருும புத்திர மஹாராஜன் பிராமணர்கள் கொண்டாடியதைக்கேட்டு, சபையோர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையுமறிந்து விசுவாஸத்தினல் மனத் தளர்ச்சியடைந்து இந்திரியங்களைப் பிரேரணை செய்யும் கிருஷ்ணனைப் பூஜித்தார்.

அந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய பாதங்களை அலம்பி உலகங்களை பரிசுத்தப் படுத்தும் அந்தத்தீர்த்தத்தை பத்னி தம்பிமார்கள் மந்திரிகள் முதலிய குடும்பத்தார் யாவருக்கும் கொடுத்துத் தாமும் சந்தோஷமாக சிரஸில் வகித்தார். (உஅ)

வஸ்திரம் பீதாம்பரம் பட்டு விலைமதிக்கக்கூடாத பூஷணங்கள் இவைகளால் அலங்காரம் செய்தார். அப்பொழுது அவர் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்மேலிட்டுப் பிரபுவை பார்ப்பதற்கு முடியாமலிருந்தார். (உகூ)

இவ்விதம் பூஜித்ததும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து ஸகல அரசர்களும் கைகூப்பிக்கொண்டு நமஸ்காரம்! ஜயமுண்டாகவேண்டும் என்று அந்த கிருஷ்ணருக்கு நமஸ்காரம் செய்தார்கள். புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். (௩0)

இவ்விதம் கிருஷ்ணனுடைய குணங்களைக் கூறியதைக் கேட்டதும் தமகோஷன் குமாரனுகிய சிசுபாலன் சினமடைந்து, தன் ஆஸனத்திலிருந்து எழுந்து கையைஉதறிக்கொண்டு பயமில்லாமல் குரூரமான வசனங்களைக்கிருஷ்ணன் செவியிற்படும்படி சபையில் கூறுகிறான். (௩௧)

மூடனுடைய வாக்கியங்களால் பெரியோர்களுடைய புத்தியும் பேதத்தை அடைந்தது. அதனுல் காலம் சுவதந்திரம் இவை இரண்டும் ஒருவராலும் அதிக்கிரமிக்கக்கூடாதவை என்ற சுருதி வசனத்தின் உண்மைவிளங்கிற்று. (௩௨)

யூயம் பாத்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்டா ராஜ்ஞாம் பாலபாஷிதம் ।
ஸதஸ்யாஸ்தயஸ்ஸேவை க்ருஷ்ணோ யத்ஸம்ப்ரதாயதே ॥ ॥௧௩॥
தபோவித்யாவ்ரதவதாந் ஜ்ஞாநவித்வஸ்தகல்மஷாந் ।
மாரஷீம்ஸ்து ப்ரஹ்மநிஷ்டாந் லோகபாலைஶ்ச பூஜிதாந் ॥ ॥௧௪॥
ஸதஸஸ்தீந் அதிக்ரம்ய கோபோऽயம் குலபாம்ஸந: ।
யதா காக: புரோடாஶம் ஸபர்யாம் கதமர்ஹதி ॥ ॥௧௫॥
வர்ணாஶ்ரமகுலைர்ஹீநஸ்த்யக்தஸர்வதர்மபஹிஷ்க்ருத: ।
ஸ்வைரவர்த்தீ குணைர்ஹீந: ஸபர்யாம் கதமர்ஹதி ॥ ॥௧௬॥

ஸதஸ்யா: ஸர்வே பாலபாஷிதம் ராஜ்ஞாம் ராஜா நீதமோ க்ருஹ்ணீத। கிம் தத்பத: க்ருஷ்ணோऽர்ஹணஸம்மத: தத்॥௧௩॥௧௪॥ ஸதஸஸ்தீந் இதி। அஶ்வேவ பாதஸ்தோமாத்யை: பஞ்சமஹாயஜ்ஞைர்யுக்தோ ய: । ஸதஸஸ்தீநிதி । கோப: கோபவ்ருத்தி வ்ருத்திர்வாலக இத்யர்த்த: । காக்ஷிதம் வேதவிஹிதம் புரோடாஶம் கோபவா: பாஷண்டா:। தாந் ஸம்ஶ்ரித பாதயதீதி குலபாம்ஸந: அஸ்பர்ஶ்யகாகவத்தஸ்ய ஸம்பந்தோ வித்யதே யஸ்ய ஸ: அகாரக: ஶ்வபாக இத்யர்த்த:। ஸ யதா ஶ்வபாகோ தேவயோக்யம் தேவதம் புரோடாஶாதிகம் நார்ஹதி அவிதாஸக்துஸ்ததி ததாயம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணோऽபி ப்ரஹ்மர்ஷியோக்யம் ஸபர்யாபாத்ரம் கதமர்ஹதி । கிம் தர்ஹி ததஸ்தேஷுதோஷஹர்த்தீத்யர்த்த:॥௧௫॥ வர்ணேதி। வர்ணாஶ்ரமைர்கோத்ரை: அவைத: ப்ரஹ்மசாரீ அதாதிநோத்ரீதி ஶ்ருதே:। அதஏவாநயீகாரிகா த்யக்தஸர்வதர்மபஹிஷ்க்ருத: ஸ்வைரவர்த்தீ யதேச்சாசாரீ। அதஏவ நிர்குண: தம் ஸதிரஹித: । ஏவம் ஸர்வதோ ஜீவாநாம் யோக்யம் தம் ஸபர்யாபாத்ரம் கதமர்ஹதீத்யர்த்த:॥௧௬॥

யோக்கியர்களின் தாரதம்மிய மறிந்தவர்களுக்குள் உயர்ந்தவர்களும் சபைக்கு உரியவர்களுமான நீங்களெல்லாரும் முதற்பூஜை பெறுவதற்கருகராயிருக்கக் கிருஷ்ணனேயோக்யனென்று சொன்ன சிறுவன்சொல்லைக்கேட்கவேண்டாம். ௧௩

தவம் வித்தை விருதம் இவைகளில் சிறந்தவர்களும் ஞானத்தினால் பாபத்தை விலக்கிக்கொண்டவர்களும் பிர்ம்மசொரூபத்திலிருப்பவர்களும் உலகபாலர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர்களும் சிலாக்கியமானவர்களும் ரிஷிகளுமான இச்சபைக்குப் பதிகளை நீக்கி, காக்கையானது புரோடாசத்தை (யாகத்தில் ஹோமம் செய்யத்தக்க மாப்பணியாரம்) அடைவதுபோல் குலத்தில் இகழ்ச்சி யடைந்தவனாகிய இந்த இடையன் எப்படி பூஜையைப் பெறுவான்? (௧௪-௧௫)

வர்ணம் ஆசிரமம் குலம் இவைகளில்லாதவன். ஸகல தருமங்களையும் விட்டவன். தன்னிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பவன். குணமில்லாதவன். இவன் எப்படி பூஜைக்கு அருகனாவான்? (௧௬

ययातिरेषां हि कुलं शप्तं सद्भिर्बहिष्कृतम् ।
वृथापानरतं शश्वत्सपर्यार्हं कथं न्वभूत् ॥ ३७॥

ब्रह्मर्षिसेवितान्देशान् हित्वैतेऽब्रह्मवर्चसम् ।
समुद्रं दुर्गमाश्रित्य बाधन्ते दस्यवः प्रजाः ॥ ३८॥

एवमादीन्यभद्राणि बभाषे नष्टमङ्गलः ।
नोवाच किंचिद्भगवान् यथा सिंहः शिवारुतम् ॥ ३९॥

॥ श्रीशुकः ॥

भगवन्निन्दनं श्रुत्वा दुःसहं तत्सभासदः ।
कर्णौ पिधाय निर्जग्मुः शपन्तश्चेदिपं रुषा ॥ ४०॥

ययातिरेनेति। अपि च कथं वर्णनीयो दौष्यन्तेरेषां यदूनाम्
उक्तिः। यस्मादेषां कुलं ययातिना शप्तमपि किं सद्भिर्बहिष्कृतम्।
अपितु शिरसा धृतम्। किं च सन्ध्यादिकर्मवर्जं वृथापानरतं किम्। अपि
तु अतिनियतापानरतमित्यर्थः। अहो पदूनामेव तावद्दोषं अहोतुम्
यदुकुलब्रह्मस्य ययातेः शापेन प्राप्तस्य राज्यादिकीर्तिपरिग्रहस्य
अक्षात्त्वात्। अतः सपर्यार्हत्वं कथमभूदित्यर्थः॥ ३७॥ किं च। ब्रह्म
र्षीति। ये राजानो दस्यवो नराद्वन्द्ववद्यन्ति ते तथाभूतं कीकटादि देशान्वा
श्रयन्ति। एते तु ब्रह्मर्षिसेवितानेव देशानाश्रित्य अब्रह्मवर्च
सं समुद्रं दुर्गं प्रविश्य हित्वा ह्यायतिरेवेत्यर्थः। बाधन्ते तथा याः
दस्यवः प्रजास्ताः। अपरेऽर्थः। येऽन्तर्धर्म्यादयोऽब्रह्मवर्चसं
तत्परित्यज्य ब्रह्मवर्चसं समुद्रं दुर्गमाश्रित्य समुद्रं
वेदविरुद्धिः पापिनां वाक्षासदित्यर्थः। तस्मिन्दुर्गमाश्रित्य बाधन्ते

இவர்களுடைய வம்சம்யயாதி மஹா ராஜனுடைய சாபம் பெற்று ஸாதுக்களால் ஒதுக்கிவிடப்பட்டது. அடிக்கடி குடியில் ஆசைகொண்டவர்களே இவ்வம்சத்தர்கள். இந்த வம்சத்தில் பிறந்தவன் எப்படிப் பூஜைக்குயோக்யனுவான் ?

இவர்கள் பிர்ம்மரிஷிகள் இருக்கும் தேசத்தைவிட்டு பிர்ம்ம தேஜஸ்ஸையும் இழந்து ஒருவராலும் பிரவேசிக்கக்கூடாத ஸமுத்திரத்தை அடைந்து, திருட்டுத்தனமாய்ப் பிராணிகளை உபத்திரவப்படுத்துகின்றார்கள். (௩அ)

க்ஷேமத்தை இழந்த சிசுபாலன் இம்மாதிரி அசுபவசனங்களைப் பேசினுன். ஸிம்மமானது நரியின் சப்தத்தைக் கேட்டுப் பேசாமலிருப்பதுபோல் கிருஷ்ண பகவான் ஒன்றும் பேசவில்லை. (௩௯)

சுகர் கூறுகிறுர்.

அந்தச் சபையில் இருக்கும் பெரியோர்கள் சகித்தற்கரிய இப்படிப்பட்ட கிருஷ்ண நிந்தையைக் கேட்டு செவிகளைப் பொத்திக்கொண்டும் சிசுபாலனைத் திட்டிக்கொண்டும் வெளிப் புறப்பட்டார்கள். (௪௦)

[illegible] ௪௧

[illegible] ௪௨

[illegible] ௪௩

[illegible] ௪௪

[illegible] ௪௫

[illegible]

எவன் ஈசுவரனுடைய நிந்தை ஈசுவரனைச் சேர்ந்த பக்தர்களுடைய நிந்தை இவைகளைக்கேட்டுப் பின் அந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடம் போகாமலிருக்கிருனே அவன் புண்யத்தை யிழந்து நரகத்தை அடைவான். (௪௧)

பிறகு பாண்டு மகாராஜாவின் குமாரர்கள் மத்ஸ்யதேசத்தரசர்கள் கேகய தேசத்தரசர்கள் ஸிருஞ்சய தேசத்தரசர்கள் இவர்களெல்லோரும் கோபமடைந்து ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு சிசுபாலனைக்கொல்லுவதற்காக எழுந்திருந்தார்கள். (௪௨)

பரத வம்சத்தில் பிறந்த ஹே ராஜனே! தரும புத்திரருடைய சபையில் பயமின்றி சேதி தேசத்தரசனுகிய சிசுபாலன் கத்தி கேடயங்களை எடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனுடைய அபிமானிகளைத் தூஷித்தினன். (௪௩)

அப்போதே கிருஷ்ணன் எழுந்திருந்து தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைத் தடுத்து கோபங்கொண்டு நுனியில் கத்தி போன்ற கருக்கமைந்த தன் சக்ராயுதத்தினல் எதிரில் வருகிற சத்ருவாகிய சிசுபாலனுடைய தலையை அறுத்தார். (௪௪)

சிசுபாலன் மரணமடைந்தவுடன் பெரிய கும்பலில் உண்டாகும் இரைச்சல்போல் பேரிரைச்சல் உண்டாயிற்று. அந்தச்சிசுபாலன் கூட வந்த அரசர்கள் உயிரைக்காக்க எண்ணி ஓட்டம் பிடித்தார்கள். (௪௫)

𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌵 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾 ॥ ॥௪௬॥
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌵𑍈𑌰𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௪௭॥
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌵𑌭𑍃𑌥𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ॥௪௮॥
𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௪௯॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑌯𑍌 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௫௦॥
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍋𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ ॥௫௧॥

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 [illegible] । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 । [illegible] । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 । 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍀𑌟𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௭ ॥

ஆகாச மார்க்கத்திலிருந்து நழுவி விழும் கொள்ளிக்கட்டை போன்ற சிசுபாலனுடைய சரீரத்திலிருந்து உண்டான ஒளியானது ஸகல ஜனங்களும் பார்த்திருக்கும்போதே கிருஷ்ணனாகிய வாஸுதேவரை அடைந்தது. (௪௬)

மூன்று ஜன்மங்களில் ஏற்பட்ட விரோத புத்தியினால் அந்த பகவானுடைய சொரூபத்தை நினைத்து அந்த பகவானாகவே ஆனான். தியானம் தானம் இவ விரண்டுமே) ஜன்மத்திற்குக் காரணம். (௪௭)

அந்த தருமபுத்திரர் சபையில் இருப்பவர்களுக்கும் ரித்விக்குகளுக்கும் மிகுந்த தக்ஷிணை கொடுத்தார். எல்லோரையும் சாஸ்திரப்படி பூஜித்து அரசர்களுக்குள் முக்கியத் தன்மையை அடைந்து அவபிருதஸ்நானம் செய்தார். (௪௮)

யோகிகளுக்குப்பதியாகிய கிருஷ்ணமூர்த்திதருமபுத்திருடைய யாகத்தை நடத்தினார். பிறகு தமது மித்திரர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி அங்கு சில மாதங்கள் தங்கினார். (௪௯)

தம்மைத்துவாரகைக்கு அனுப்பப் பிரியமில்லாமலிருக்கும்தருமபுத்திரரிடம் தேவகி புத்திரனாகிய கிருஷ்ணன் விடைபெற்றுக்கொண்டு தமது பட்டணமாகிய துவாரகை வந்து சேர்ந்தார். இந்த உபாக்கியானமானது உனக்கு என்னால் வெகு விரிவாகச்சொல்லப்பட்டது. பிராம்மணர்கள் சாபத்தினால் வைகுண்டத்திலிருப்பவர்களுக்கு அடிக்கடி ஜன்மம் ஏற்படுவதும் சொல்லப்பட்டது. (௫௦-௫௧)

𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ ॥௫௨॥
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌵𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ॥௫௩॥
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍇𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥௫௪॥
𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌜𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௫௨॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃। 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃॥௫௩॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌮𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌪𑌂 [illegible]। 𑌕𑌲𑌿𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌂𑌶𑌂। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂॥௫௪॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚॥௫௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இராஜசூயயாகம் செய்தபின் அவபிருதஸ்நானம் பண்ணின தருமபுத்திர மகாராஜன் பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் இவர்கள் கூடிய சபையின் மத்தியில் தேவர்களுக்கு அரசனுகிய இந்திரன் போல் விளங்கினர். (௫௨)

தேவர்கள், மனுஷ்யர்கள், ஆகாசத்தில் சஞ்சாரம் செய்யும் பிரமதகணங்கள் இவர்களெல்லோரும் தருமபுத்திர மஹாராஜாவினல் பூஜிக்கப்பட்டு கிருஷ்ண மூர்த்தியையும் இராஜசூய யாகத்தையும் கொண்டாடிக் கொண்டு சந்தோஷத்துடன் தங்களிருப்பிடம் சென்றூர்கள். (௫௩)

பாண்டுவின் குமாரராகிய தருமபுத்திரருக்கு ஐசுவரியம் விருத்தியடைந்ததைப் பார்த்து சகிக்காதவனும் தருமத்திற்குச் சத்ருவும் கலிபுருஷனுடைய அம்சமும், குருவம்சத்திற்கு விபாதிபோலிருந்து நாசம் செய்பவனுமாகிய துரியோதனனைத் தவிர எல்லோரும் சந்தோஷமாகச் சென்றூர்கள். (௫௪)

எவன் சிசுபாலவதம் முதலியவிஷ்ணுவின் செய்கையையும்அரசர்களுடைய விடுதலையையும் இராஜசூய யாகத்தையும் பாராயணம் செய்கின்றனே அவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறன். (௫௫)

74-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ पञ्चसप्ततितमाध्यायप्रारम्भः ॥

॥ राजा ॥

अजातशत्रोस्तं दृष्ट्वा राजसूयमहोदयम् ।
सर्वे मुमुदिरे ब्रह्मन्नृदेवा ये समागताः ॥ ॥१॥

दुर्योधनं वर्जयित्वा राजानः सर्षयः सुराः ।
इति श्रुतं नो भगवंस्तत्र कारणमुच्यताम् ॥ ॥२॥

॥ श्रीशुकः ॥

पितामहस्य ते यज्ञे राजसूये महात्मनः ।
बान्धवाः परिचर्यायां तस्यासन् प्रेमबन्धनाः ॥ ॥३॥

भीमो महानसाध्यक्षो धनाध्यक्षः सुयोधनः ।
सहदेवस्तु पूजायां नकुलो द्रव्यसाधने ॥ ॥४॥

पञ्चसप्ततितमे यज्ञावभृथसंभ्रमः ।
सुयोधनस्य चाक्षान्त्या मानभङ्गो [illegible] ॥

दुर्योधनस्य [illegible] कारणं पृच्छति [illegible] अजातशत्रोरिति ॥१॥ दुर्योधनमिति । इति श्रुतं [illegible] ॥२॥ दुर्योधनस्य [illegible] कारणं [illegible] नः सिंहावलोकनेन निरूपयति । [illegible] पितामहस्येति । प्रेमबन्धनाः प्रेमयन्त्रिताः ॥३॥ भीम इति । पूजायां संमाने द्रव्यसाधने नानावस्तुसं-

---

75-வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித் மகா ராஜா வினவுகிறார்.

ஏ சுக பிர்ம்மரிஷியே! அஜாத சத்ருவாகிய தரும புத்திருடைய இராஜ சூய யாகத்தின் மஹோற்சவத்தைப் பார்த்து வந்த அரசர்கள் பிராமணர்கள் முனிவர்கள் தேவர்கள் எல்லோரும் சந்தோஷித்தார்கள். துரியோதன மகாராஜன் ஒருவனே சந்தோஷப்படாதவனெனக் கூறக்கேட்டேன். ஏ முனிவரே இதன் காரணத்தைக் கூறவேண்டும். (௧-௨)

சுகர் கூறுகிறார்.

உன் பாட்டனும் மகாத்மாவுமாகிய தரும புத்திருடைய யாகத்தில், அரசனிடத்துக்கொண்ட அன்பினால் அவருடைய பந்துக்கள் யாவரும் பணிவிடை செய்ய ஏற்பட்டார்கள். (௩)

பீமஸேனன் சமையல் முதலியவைகளுக்கு எஜமானனாகவும், துரியோதனன் பொக்கிஷத்துக்கு எஜமானனாகவும் ஸஹதேவன் வந்தவர்களை ஸம்மானிப்பவனாகவும் நகுலன் திரவியங்களைச் சேர்ப்பவனாகவும் ஏற்பட்டு பணிவிடை செய்தார்கள். (௪)

ஸதாம் பரிவேஷணே ஜிஷ்ணு: க்ருஷ்ண: பாதாவநேஜநே ।
பரிவேஷணே ப்ரத்யும்ந: கர்ணோ தாநே மஹாமநா: ॥ ௫ ॥
யுயுதாநோ விகர்ணஶ்ச ஹார்திக்யோ விதுரஸ்ததா ।
பாஹ்லீகஸ்ய ஸுதா: புத்ரா யே ச ஸந்தர்தநாதய: ॥ ௬ ॥
நியோஜிதா மஹாயஜ்ஞே நாநாகார்யேஷு தே ததா ।
ப்ரியகாமாஸ்து ராஜேந்த்ர ராஜ்ஞ: ப்ரியஹிதைஷிண: ॥ ௭ ॥

ருத்விக்ஸதஸ்யபஹுவித்ஸு ஸுஹ்ருத்தமேஷு
ஸ்விஷ்டேஷு ஸூந்ருதஸமர்ஹணதக்ஷிணாபி: ।
சைத்யே ச ஸாத்வதபதேஶ்சரணம் ப்ரவிஷ்டே
சக்ருஸ்ததஸ்த்ववப்ருதஸ்நபநம் த்யுநத்யாம் ॥ ௮ ॥

ம்ருதங்கஶங்கபணவாநககோமுகாத்யா: ।
வாதித்ராணி விசித்ராணி நேதுஸ்தத்ராவப்ருதோத்ஸவே ॥ ௯ ॥
நர்தக்யோ நந்ருதுர்ஹ்ருஷ்டா காயகா யூதஶோ ஜகு: ।
வீணாவேணுதலோந்நாதஸ்தேஷாம் ஸ திவமஸ்ப்ருஶத் ॥ ௧௦ ॥

பாதநேஜ:। ஸதாமிதி। பரிவேஷணே சந்தநாதிலேபநாதௌ ॥ ௫ ॥ ௬ ॥
நியோஜிதா இதி। நியோஜிதா: நியுக்தா: நாநாகார்யேஷு ஸம்ப்ரவ்ருத்தா:
॥ ௭ ॥ ருத்விகிதி । ருத்விஜஶ்ச ஸதஸ்யாஶ்ச ஸபாஸத: । பஹுவித்ஸு

அர்ஜுனன் ஸாதுக்கு சந்தனம் முதலியவைகளைப் பூசி, சேவிப்பவனாக வும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் (அவர்களுடைய) பாதங்களைக் கழுவுகிறவனாகவும் திருஷ் டத்யும்னன் பரிமாறுகிறவனாகவும் விசாலமான மனதுடைய கர்ணன் கொடுப்ப வனாகவும் ஏற்பட்டார்கள். (௫)

ஏ ராஜனே, ஸாத்யகி, விகர்ணன், கிருபர், விதுரர் பாஹ்லீகருடைய பிள்ளைகள் பூரிசிரவஸ் முதலியவர்கள் ஸந்தர்த்தனர் முதலியவர்கள் எல்லோ ரும் தரும புத்திரருக்குப் பிரீதி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு இப்பெரிய யாகத்தில் அனேக வேலைகள் செய்ய ஏற்பட்டு வேலைகளை நடத் தினார்கள், (௬-௭)

ஸுகிருத்துக்களான, ரித்விக்குகள் சபையோர்கள் பல விஷயம் அறிந்த பெரியோர்கள், எல்லோரும் (நல்ல வார்த்தை, பூஜை, தக்ஷிணை, முதலியவை களால் உபசரிக்கப்பட்ட பின் சிசுபாலனும் பகவானுடைய பாதத்தில் பிரவேசி த்த பின் கங்கா நதியில் அவபிருத ஸ்நானம் செய்தார்கள். (௮)

அந்த அவபிருத ஸ்நான மஹோற்சவத்தில் மிருதங்கம், சங்கம், மத்தளம, துரியங்கள் ஆனகங்கள், கோமுகங்கள் முதலிய அனேகவிதமான வாத்தியங் களை முழக்கினார்கள். (௯)

நர்த்தனம் செய்பவர்கள் ஆடினார்கள். ஸந்தோஷமடைந்த பாட்டுக்காரர் கள் பாடினார்கள். வீணை புல்லாங்குழல் கரதாளம் இவைகளாலுண்டான சப்தம் ஆகாயம் வரையில் எட்டின. (௧௦)

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌭𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌟𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍂𑌰𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௧॥
𑌯𑌦𑍁𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍋𑌜𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌕𑌯𑌕𑍋𑌶𑌲𑌾𑌃 ।
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧௨॥
𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௩॥
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌰𑌸𑍈𑌃 ॥ ௧௪॥
𑌤𑍈𑌲𑌗𑍋𑌰𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈𑌃 ।
𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௫॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣 𑌓𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌅 । ௧௦॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 । 𑌇𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌭𑌟𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௧௧॥ 𑌯𑌦𑍁𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௧௨॥ 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௧௩॥ 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌰𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥ ௧௪॥ 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹-𑌤𑍈𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 । 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈-

---

விசித்திரமான துவஜங்கள் வஸ்திரங்கள் வஸ்திரங்களுடன் கூடின பதாகைகள் இவைகளை உச்சியிற்கொண்ட தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள் அலங்காரத்துடன் விளங்கும் காலாட்கள் முதலிய இந்த நால்வகைச் சேனைகளுடன் சொர்ண மாலைகளை யணிந்த அரசர்கள் புறப்பட்டாகள். (௧௧)

யதுவம்சத்தார்கள், ஸிருஞ்சயம், காம்போஜம், குரு தேசம் கேகயம் கோஸலம், இந்த தேசத்தார்கள் தங்கள் சேனைகளுடன் பூமி நடுங்கும்படி யஜமானராகிய தரும புத்திரரை முன்னிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். (௧௨)

சபையோர்கள் ரித்விக்குகள் பிராமண சிரேஷ்டர்கள் இவர்கள் வேத கோஷத்துடன் புறப்பட்டார்கள். தேவர்கள், ருஷிகள் பிதிர்தேவதைகள், கந்தர்வர்கள் எல்லோரும் புஷ்பமாரி பொழிந்து கொண்டாடினர்கள். (௧௩)

சரீரத்தில் சந்தனம் புஷ்பம் பூஷணம், வஸ்திரம் இவைகளால் நன்ருக அலங்காரஞ்செய்து கொண்ட புருஷர்கள் ஸ்திரீகள் முதல் யாவரும் அவபிருத ஸ்நானம் செய்து ஒருவருக்கொருமர் ரஸங்களால் விளையாடினர்கள்.

தைலம், நெய், சந்தனம், ஜலம், மஞ்சள், வர்ணமுள்ள குங்குமம் இவைகள் கலந்த இந்த ரஸங்களைப் புருஷர்கள் தாஸிகளுக்குப் பூசியும் தாஸிகள் அவைகளை அந்தப் புருஷர்களுக்குப் பூசியும் விளையாடினர்கள். ௧௫)

𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌗𑌮𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍—
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ।
𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌸𑌖𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑌵𑌿𑌕𑌸𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌃 ॥ ॥௧௬॥

𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌤𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌷𑌿𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌚𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌬𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌂 𑌦𑌧𑍁𑌰𑍍𑌮𑌲𑌿𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥௧௭॥

𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌦𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ ॥௧௮॥

𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥௧௫॥ 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌰𑌥𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 । 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌖𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௧௬॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌉𑌤 [illegible] 𑌸𑌖𑍀𑌨𑌪𑌿 । 𑌦𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌰𑍍𑌮𑌪𑍁𑌟𑍈𑌃 । 𑌸𑍈𑌵 𑌨𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 । 𑌮𑌲𑌿𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 ॥௧௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌃 ॥௧௮॥ 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑌂𑌯𑌾𑌜𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 । 𑌅𑌵𑌭𑍃𑌥-

---

மனிதர்களால் இரக்ஷிக்கப்படும் இராஜஸ்திரீகள் ஆகாச மார்க்கத்தில் இந்த மஹோற்சவத்தைப் பார்க்க சிரேஷ்டமான விமானங்களின்மீது வந்திருக்கும் தேவஸ்திரீகள் போல் புறப்பட்டார்கள். அந்த ராஜஸ்திரீகள் மேல் அவர்களுடைய அம்மான்பிள்ளைகளும் தோழிகளும் இந்த ரஸங்களை (ஊற்றி வஸ்திரங்களை) நனைத்தார்கள். அதனால் அவர்கள் வெட்கமடைந்து புன் சிரிப்பும் மலர்ந்த முகமுள்ளவர்களாக விளங்கினார்கள். (௧௬)

அந்த ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷன் கூடப்பிறந்தவர்கள் மேலும் தோழிமார்கள் மேலும் பிச்சாங்குழலால் ரஸங்களை எடுத்து பீச்சினார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வஸ்திரங்கள் நனைந்து சரீரம், ஸ்தனங்கள் துடைகள் இடை இவைகள் தெரிய விலகிப்போயின. சந்தோஷத்தினால் கூந்தல்களிலணிந்திருந்த புஷ்பங்கள் நழுவித் தொங்கின. இப்படிப்பட்ட அந்த ஸ்திரீகள் அழகான விளையாட்டுகளால் காமிகளுக்குக் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணினார்கள். (௧௭)

(ஸம்ராட்) என்ற பதவி பெற்ற அந்த தரும புத்திரர், சொர்ணமாலைகளால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டதும் நல்ல குதிரைகள் பூட்டியதுமான இரதத்திலேறித் தன் பத்தினிகளுடன், அங்கேஷ்டி முதலிய கிரியைகளுடன் கூடின இராஜசூய யாகம் போல் விளங்கினார். (௧௮)

पत्नीसंयाजावभृथ्यैश्चरित्वा ते तमृत्विजः।
आचान्तं स्नापयाञ्चक्रुर्गङ्गायां सह कृष्णया ॥१९॥
देवदुन्दुभयो नेदुर्नरदुन्दुभिभिः सह।
मुमुचुः पुष्पवर्षाणि देवर्षिपितृमानवाः ॥२०॥
सस्नुस्तत्राथ ते सर्वे वर्णाश्रमयुता जनाः।
महापातक्यपि यतः सद्यो मुच्येत किल्बिषात् ॥२१॥
अथ राजाहते क्षौमे परिधाय स्वलङ्कृतः।
ऋत्विक्सदस्यविप्रादीनानर्चाभरणाम्बरैः ॥२२॥
बन्धूञ्ज्ञातीन्नृपान्मित्रसुहृदोऽन्यांश्च सर्वशः।
अभीक्ष्णं पूजयामास नारायणपरो नृपः ॥२३॥

सर्वे जनाः सुररुचो मणिकुण्डलस्र-
गुष्णीषकञ्चुकदुकूलमहार्घ्यहाराः।
नार्यश्च कुण्डलयुगालकवृन्दजुष्ट-
वक्त्रश्रियः कनकमेखलया विरेजुः ॥२४॥

संबन्धि अवभृथ्यं च। तेषु ऋत्विक्षु तान् यथायथं ॥ १९ ॥ २० ॥ अथेति। अहते नूतने। अनर्चैः पूजितवान् ॥२२॥२३॥ सर्वे इति। स—

அந்த ரித்விக்குகள் பத்னீஸம்யாஜங்கள் என்ற யாகங்களையும் அவபிரு தம் என்ற காரியத்தைச் சேர்ந்தவைகளையும் செய்து முடித்து ஆசமனம் செய்த தரும புத்திரரை திரௌபதியுடன் கங்காநதியில் ஸ்நானம் செய்வித்தார்கள்.

மனுஷியர்களும் தேவர்களும் துந்துபி வாத்தியம் வாசித்தார்கள். தேவர் கள் ருஷிகள் பிதிர்தேவர்கள் மனிதர்கள் இவர்கள் யாவரும் சேர்ந்து புஷ்ப மாரி பொழிந்தார்கள். (௨௰)

கடுமையான பாபம் செய்தவனும் அப்பாபத்திலிருந்து அவனை விடு விக்கும் இராஜஸூயயாகத்தின் அவபிருதத்தில் பிராமணன் முதலிய சாதுர் வர்ணத்தவரும் பிர்ம்மசரியம் முதலிய ஆசிரமத்தவர்களும் மற்றுமுள்ள சகல ஜனங்களும் ஸ்நானம்செய்தார்கள். (௨௧)

பிறகு அரசன் புது வஸ்திரங்களுடுத்து அலங்காரச்செய்துகொண்டு ரித் விக்குகள் சபையோர்கள் மற்றுமுள்ள பிராம்மணர்கள் இவர்களுக்கு பூஷணங் கள் வஸ்திரங்கள் இவைகளை யளித்து உபசரித்தார். (௨௨)

நாராயணரிடம் பற்றுதலுள்ள தருமபுத்திரர் பந்துக்கள் ஞாதிகள் அரசர் கள் சினேகிதர்கள், சுகிருத்துகள், இன்னும் மற்றுமுள்ளவர்கள் இவர்களை அடிக்கடி பூஜை செய்தார். (௨௩)

தேவர்களின் காந்தியுடையவர்களும் இரத்தின குண்டலங்கள் புஷ்பமாலை கள் தலைப்பாகை கலசம் பட்டு விலை யுயர்ந்த ஹாரங்கள் இவைகளாலலங்காரம் செய்துகொண்டவர்களுமான புருஷர்களும் இரண்டு குண்டலங்கள் அடர்ந்த கூந்தல் இவைகளுடன் பிரகாசமான முகமுடையவர்களும் சொர்ணமயமான மேகலாபரண மணிந்தவர்களுமான ஸ்திரீகளும் அங்கு விளங்கினர்கள். (௨௪)

ஸதஸ்யர்த்விக்ஸுரஶ்ரேஷ்டா பஹவோ ப்ரஹ்மவாதின: |
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரா ராஜானோ யே ஸமாகதா: ॥ ௨௫ ॥
தேவர்ஷிபித்ருபூதானி லோகபாலா: ஸஹானுகா: |
பூஜிதாஸ்தமனுஜ்ஞாப்ய ஸ்வதாமானி யயுர்ந்ருப ॥ ௨௬ ॥
ஹரிதாஸஸ்ய ராஜர்ஷே ராஜஸூயமஹோதயம் |
நைவாத்ருப்யன் ப்ரஶம்ஸந்த: பிபன்மர்த்யோ(அ)ம்ருதம் யதா ॥ ௨௭ ॥
ததோ யுதிஷ்டிரோ ராஜா ஸுஹ்ருத்ஸம்பந்திபாந்தவான் |
ப்ரேம்ணா நிவாரயாமாஸ க்ருஷ்ணம் ச த்யாககாதர: ॥ ௨௮ ॥
பகவானபி தத்ராங்க ந்யவாத்ஸீத்தத்ப்ரியங்கர: |
ப்ரஸ்தாப்ய யதுவீராம்ஶ்ச ஸாம்பாதீம்ஶ்ச குஶஸ்தலீம் ॥ ௨௯ ॥
இத்தம் ராஜா தர்மஸுதோ மனோரதமஹார்ணவம் |
ஸுதுஸ்தரம் ஸமுத்தீர்ய க்ருஷ்ணேனாஸீத்கதஜ்வர: ॥ ௩௦ ॥

ராணாதிவ ராஜ்ஞ: காந்தியேவோஷாசே | மணிகர்ணபமிமு: ஸஹிதா: ஸுமாணக்ஷ்-
ஷாதயோயேஷாஜே | கர்மகமுயமேநா மூகப்ரதேந வஜக்ஷாவக்ரீய்யாஸா-
ஜ்ஞா: ॥ ௨௭ ॥ ௨௯ ॥ இத்தமிதி | கதஜ்வர: நிஶ்சிந்த: ॥ ௩௦ ॥ ஸாகமேதி | ஸுவ்யமேத

பிறகு சிறந்த புத்தியுள்ள ரித்விக்குகள் சபையோர்கள் பிர்ம்மசொரூபமறிந்தவர்கள் பிராம்மணர்கள் க்ஷத்திரியர்கள் வைசியர்கள் சூத்திரர்கள் அரசர்கள் தேவர்கள் ரிஷிகள் பிதிர்க்கள் பூதகணங்கள் உலகபாலர்கள் அவர்களை அனுசரித்து வந்தார்கள்.

யாகத்திற்காக வந்த ஸகல ஜனங்களும் தருமபுத்திரரால் பூஜிக்கப்பட்டு அவரிடம் உத்திரவு பெற்றுச் சந்தோஷமாகத் தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள். ௨௬

ஸ்ரீகிருஷ்ணதாஸனும் இராஜசிரேஷ்டனுமான தருமபுத்திருடைய இராஜசூயயாக மஹோற்சவத்தை கொண்டாடுகிற ஜனங்கள் அமிருதத்தைப் பானம் செய்தவர்களுக்கு எவ்விதம் அதில் திருப்தி யேற்படாதோ அது போல் திருப்தி யடையவில்லை. (௨௭)

பிறகு தருமபுத்திரர் சுகிருத்துக்கள் ஸம்பந்திகள் பந்துக்கள் இவர்களையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியையும் விட்டுப் பிரிய பயந்து அன்புடன் அவர்களை இருக்கும்படி செய்தார். (௨௮)

ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் யதுவீரர்களையும் ஸாம்பன் முதலியவர்களையும் (குசஸ்தலிக்கு) பயணப்படுத்தி யனுப்பி விட்டு அந்த தருமபுத்திருக்குப் பிரீதியை செய்துகொண்டு இந்திர பிரஸ்தத்தில் ஓர் வருடமிருந்தார். (௨௯)

இவ்விதம் தருமபுத்திரர் ஒருவராக விருந்து சிரமப்பட்டும் தாண்டமுடியாத மனோரதமாகிய ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய அருளால் கவலைபற்று வாழ்ந்தார். (௩௦)

𑌏𑌕𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௩௧॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀—
𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍋𑌪𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑍋𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌡𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌶𑍋𑌭𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌶𑍋𑌣𑌹𑌾𑌰𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾𑌢𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥

𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥௩௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥௩௧॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾 𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌃 𑌅𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍 ॥௩௨॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 । 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 । 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌣𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௩௩॥ 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍇𑌤𑌿

ஒரு சமயம் துரியோதனன் தன அரண்மனையில் கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்தின தருமபுத்திருடைய இராஜ ஐசுவரியத்தையும் இராஜசூய யாகத்தின் பெருமையையும நினைத்து மிகுந்த தாபமடைந்தான். (௩௧)

எந்தச் சபையில் மயனல் செய்யப்பட்ட அனேகவிதமான இராஜஸ்ரீ அசுரராஜஸ்ரீ தேவராஜஸ்ரீ இவைகள் சோபிக்கின்றனவோ எந்தச் சபையில் துருபதமஹாராஜன் பெண்ணுகிய துரௌபதி தன்நாயகர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்கின்ருளோ அந்த இராஜஸ்ரீ முதலியவைகளால் நிறைந்த சபையில் பற்றுதலுள்ள மனமுடைய குருவம்சத்தரசனுகிய துரியோதனன் தாபமடைந்தான். (௩௨)

பின்பக்கத்தின் பாரத்தினுல் மெதுவாக சப்திக்கும் பிரகாசமான பாதங்கள் அழகான இடை ஸ்தன குங்குமங்களால் சிவந்த ஹாரங்கள் அழகுள்ள முகம் அசையும் குண்டலங்கள் அளகபந்திகள் இவைகளோடுகூடிய [மதுபதியின்] ஸ்ரீ கிருஷ்ண பத்தினிகளின் கூட்டமானது எந்தச் சபையில் நிறைந்திருந்ததோ அந்தச் சபையைப் பார்த்து துரியோதனன் தவித்தான். (௩௩)

ஒரு சமயம் மயன் தன்மாயா ஸாமர்த்தியத்தால் செய்த மிகவும் சோபிதமானசபையில்தருமபுத்திரர் தமது தம்பிமார்கள் பந்துஜனங்கள் தமக்குக் கண்ணுகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவர்கள் சூழ விளங்கினர். (௩௪)

𑌆𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 ।
𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌦𑌸𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ ௩௬ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ।
𑌜𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ।
𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௮ ॥

𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨𑌾 ॥௩௪॥௩௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌸𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 । 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 [illegible] ॥ ௩௬ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌲 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௩௭ ॥ ௩௮ ॥ 𑌜𑌹𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 । [illegible]

சொர்ண ஆஸனத்தில் வீற்றிருக்கும் தருமபுத்திரர் பாமேஷ்டியின் தன்மையாலுண்டான ஸ்ரீ யுடன் வந்திகள் ஸ்தோத்திரம் செய்ய விளங்கினர் (௩௫)

ஏ பரீக்ஷித் மகாராஜனே! அச்சபையில் அகங்காரமுள்ள துரியோதனன் கிரீடம், புஷ்பமாலை இவைகளை யணிந்துகொண்டு கையில் கத்தியேந்தித் தன் சகோதரர்களுடன் வாயிற் காப்போனை மீறிக்கொண்டு கோபத்துடன் பிரவேசித்தான். (௩௬)

மயனுடைய மாயையினல் மோகத்தை அடைந்த துரியோதனன் சுத்தமான பூ பிரதேசத்தில் வரும்போது தன் வஸ்திரத்தின் நுனியைத் தூக்கிப் பிடித்துகொண்டான்.

அந்த இடத்தை பிரமத்தினல் ஜலமென்று நினைத்து விழுந்தான். ஜலமுள்ள விடத்தை ஸ்தலம் என்றெண்ணி விழுந்தான். (௩௭

ஹே அரசனே! பீமசேனன் ஸ்திரீகள் மற்றுமுள்ள அரசர்கள் இவர்களும் இவர்களை யனுசரித்துக்கிருஷ்ணனும் சந்தோஷப்பட்டு அந்த துரியோதனனைப் பார்த்துத்தருமபுத்திர மகாராஜா தடுத்தும் சிரித்தார்கள்: (௩௮

𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌗𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾—
𑌮𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌰𑌂
𑌜𑌿𑌹𑍀𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾 ॥ ॥௩௯॥

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌸𑍁𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 ॥ ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑍁𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌂𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௩௯॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

கோபத்தினல் ஜ்வலிக்கும் முகமுடைய அந்த துரியோதனன் வெட்கங்கொண்டு தலை குனிந்து சபையை விட்டு வெளிப்பட்டு ஹஸ்தினபுரி சென்றான். அப்பொழுது ஸாதுக்கள் ஹா ஹா என்று கூறினர்கள். அஜாதசத்ருவாகிய தருமபுத்திரர் மனதை இழந்தவர்போலானர். எந்தக்கிருஷ்ணனுடைய பார்வையினல் இந்த துரியோதனன் பிரமத்தை அடைந்தானே அந்த கிருஷ்ண பகவான் பூபாரத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு பேசாமலிருந்தார். (௩௯)

ஹே ராஜனே! இப்பெரிய இராஜசூய யாகத்தில் துரியோதனனுடைய கெட்ட எண்ணத்தை நான் கூறினேன். இப்போது நீர் கேட்டீர். (௪௦)

75-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

षट्सप्ततितमाध्याय प्रारम्भः॥

साल्ववधकथा प्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

अथान्यदपि कृष्णस्य शृणु कर्माद्भुतं नृप ।
क्रीडानरशरीरस्य यथा सौभपतिर्हतः ॥ ॥१॥
शिशुपालसखः शाल्वो रुक्मिण्युद्वाह आगतः ।
यदुभिर्निर्जितः सङ्ख्ये जरासन्धादयस्तथा ॥ ॥२॥
शाल्वः प्रतिज्ञामकरोच्छृण्वतां सर्वभूभुजाम् ।
अयादवां क्ष्मां करिष्ये पौरुषं मम पश्यत ॥ ॥३॥
इति मूढः प्रतिज्ञाय देवं पशुपतिं प्रभुम् ।
आराधयामास नृपः पांसुमुष्टिं सकृद्ग्रसन् ॥ ॥४॥

ततः षट्सप्ततितमे वृष्णिसौभमहाहवे ।
द्युमद्गदाप्रहारेण रणात्प्रद्युम्ननिर्गमः ॥
संवाद्य यदुराजस्य राजसूयमहोदये ।
निहत्य सौभराजानं नयो वारिधिपातितः ॥

॥१॥ इतीति । प्रत्यहं सकृत् । पांसुमुष्टिं सकृद्ग्रसन् भक्षयन् ॥४॥ संवत्सरान्त इति । आशुतोषोऽपि भगवान्नाराधितः । श्रीकृष्णविद्विषि शाल्वे । परस्य वैभव्यं दर्शयितो न शीघ्रं प्रादुरभूदिति

ஸால்வனுடைய வதத்தின் வரலாற்றைக் கூறும்

76-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஹே பரீக்ஷித் மகாராஜனே! லீலைகள் செய்ய மானிட வடிவங்கொண்ட கிருஷ்ணன் ஸௌபதேசத்தரசனாகிய ஸால்வனை வதம் செய்ததின் ஆச்சரியமான மற்றொரு செய்கையைக் கேளும். (க)

சிசுபாலனுடைய தோழனாகிய ஸால்வனும் ஜராசந்தன் முதலியவர்களும் ருக்மிணீ கலியாணத்திற்கு வந்த யாதவவீரர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டார்கள். (உ)

இப்பொழுது ஸால்வன் ஸகல அரசர்களுங்கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது இந்தப் பூமியில் யாதவவீரர்களில்லாமற் செய்யப்போகிறேன்; என் வீரியத்தைப் பாருங்கள் என்று பிரதிக்ஞைசெய்தான். (ங)

இவ்விதம் மூடனாகிய ஸால்வராஜன் பிரதிக்ஞை செய்து பிர்ம்மன் முதலிய பசுக்களுக்குப் பதியும் பிரபுவுமான பரமசிவனைத் தினந்தோறும் ஒரு பிடி மண்ணை மட்டும் ஆஹாரமாகக் கொண்டு பூஜித்தான். (ச)

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌶𑍁 𑌤𑍋𑌷 𑌉𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑌗𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌸 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌂𑌜𑌯𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌭𑌮𑌯𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥ ௭
𑌸 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌧𑌾𑌮 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ।
𑌯𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ ௮
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ௯

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍇𑌣 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫ ॥ ௬ । 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 । 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌯𑌃 । 𑌅𑌯𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌰𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑍋𑌧𑌾𑌮 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌂𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌂 ॥ ௮ ॥ ௯ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 । 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌤𑌪𑌲𑌂 𑌤

உமாகாந்தனுகிய மகாமகிமையுள்ள பரமசிவன் சீக்கிரத்தில்ஸந்தோஷமடை பவராயினும் ஓர் வருஷம் சென்ற பின்பே தன்னைச் சரணமென்று வந்த ஸால்வனைநோக்கி நீ விரும்பும் வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளென்ருர். (௫)

அந்த ஸால்வன் தேவர்கள் அசுரர்கள் மானிடர்கள் கந்தர்வர்கள் உரகர்கள் இராக்ஷஸர்கள் இவர்களால் பிளக்க முடியாததும் யாதவர்களை பயப்படுத் தக் கூடியதும் நினைத்த இடத்துக்குச் செல்லக்கூடியதுமான பட்டணம் போன்ற ஓர் வாஹனத்தை அபேக்ஷித்தான். (௬)

பரமசிவன்" அவ்விதமே ஆகுக" என்று வரமளித்துப் பின் சத்ருக்களின் பட்டணங்களை ஜயிக்கும் வல்லமையுள்ள மயனுக்கு இரும்பு மயமான ஸௌபம் என்ற பட்டணத்தைக் கற்பித்து ஸால்வனுக்களிக்க உத்தரவிட்டார். அவன் அவ்விதமே செய்தான். (௭)

அந்த ஸால்வன் இருளுக்கு இருப்பிடமானது, அன்னியர்கள் பிரவேசிக்க முடியாததும் நினைத்த விடங்களுக்கு இஷ்டப்படி செல்லும் சத்திபெற்றதுமான வாஹனத்தை அடைந்து கிருஷ்ணன் செய்த விரோதத்தை நினைத்து துவாரகா பட்டணம் வந்தான். (௮)

ஹே ராஜனே! ஸால்வன் அதிக சேனையுடன் வந்து துவாரகையைத்தாக்கி அரசனுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய உத்தியானவனங்களையும் எல்லோருக்கும் உபபோகப்படும் உபவனங்களையும் நாசம் செய்தான். (௯)

ஸ கோபுராணி த்வாராணி ப்ராஸாதாட்டாலதோலிகா: |
விஹாராந் ஸ விமாநாக்ர்யாந் நிபேது: ஶஸ்த்ரவ்ருஷ்டய: || ||௧0||

ஶிலாத்ருமாஶ்சாஶநய: ஸர்பா ஆஸாரஶர்கரா: |
ப்ரசண்டஶ்சக்ரவாதோऽபூத்ரஜஸாச்சாதிதா திஶ: || ||௧௧||

இத்யர்த்யமாநா ஸௌபேந க்ருஷ்ணஸ்ய நகரீ ப்ருஶம் |
நாப்யபத்யத ஶம் ராஜம்ஸ்த்ரிபுரேண யதா மஹீ || ||௧௨||

ப்ரத்யும்நோ பகவாந் வீக்ஷ்ய பாத்யமாநா நிஜா: ப்ரஜா: |
மா பைஷ்டேத்யப்யதாத்வீரோ ரதாரூடோ மஹாயஶா: || ||௧௩||

ஸாத்யகிஶ்சாருதேஷ்ணஶ்ச ஸாம்போऽக்ரூர: ஸஹாநுஜ: |
ஹார்திக்யோ பாநுவிந்தஶ்ச கதஶ்ச ஶுகஸாரணௌ || ||௧௪||

அபரே ச மஹேஷ்வாஸா ரதயூதபயூதபா: |
நிர்யயுர்தம்ஶிதா குப்தா ரதேபாஶ்வபதாதிபி: || ||௧௫||

கோபுராணி | தா: | விஹாராந் க்ரீடாஸ்தாநாநி ச ஸ பபஞ்ஜ | கிஞ்ச | விமாநாக்ர்யா ந்நிபேது: ஶஸ்த்ரவ்ருஷ்டய: வேகா: ||௧0|| ஶிலா இதி | சக்ரவாத: யாவாஸம் வாதவர்ஜ்ஜிதோவாயு: ||௧௧|| இதீதி | ஶம் ஸுகம் நாப்யபத்யத ||௧௨||௧௫|| தத

அந்த ஸால்வன் பட்டணத்தின் வாசல்களையும் மற்ற வாசல்களையும் கிருகங்களையும் மேமாடிகளையும் அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள சுவர்களையும் விளையாட்டுக் கட்டிடங்களையும் இடித்தான். (௰)

கற்கள், மரங்கள், வஜ்ரங்கள், பொழியும் மழை ஜலத்தின் தாரைபோன்ற சிறுகற்கள் இவைகளை சால்வனுடைய வாகனம் பொழிந்தது. கடுமையான சுழல்காற்று உண்டாயிற்று. தூளிகளால் திக்குகள் மூடப்பட்டன. (௧௧)

ஏ பரீக்ஷித் மஹாராஜனே! இவ்விதம் ஸௌபம் என்ற விமானத்தினால், துன்பமடைந்த கிருஷ்ணனுடைய பட்டணம், திரிபுரத்தினால் உபத்திரவமடைந்த பூமிபோலாயிற்று. (௧௨)

மஹாரதன் என்ற கீர்த்திபெற்றவனும் முயற்சியிற் குன்றாதவனும் வீரனுமான பிரத்யும்னன் துன்பப்படும் தன் பிரஜைகளைப்பார்த்து பயப்படாதேயுங்கள் என்று கூறி தேரின் மீதேறி வந்தான். (௧௩)

ஸாத்யகி சாருதேஷ்ணன் ஸாம்பன் தம்பிகளுடன் கூடின அக்ரூரன் ஹார்திக்யன் பானுவிந்தன் கதன் சுகன் ஸாரணன் இன்னும் மற்றுமுள்ள மகாசூரர்கள் இவர்கள்யாவரும் கவசம்பூண்டு தேர் யானை குதிரை காலாட்கள் இவைகளுடன்புறப்பட்டார்கள். (௧௪-௧௫)

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥
𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌭𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑍈𑌶𑌂 𑌤𑌮 𑌇𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣𑌗𑍁𑌃 ॥ ௧௭ ॥
𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧 𑌪𑌂𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌖𑍈𑌰𑌯𑍋𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 ।
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௮ ॥
𑌶𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑌾𑌡𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧௯ ॥
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௦ ॥

𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌯𑌦𑌂 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍈𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌭𑌵𑌂 । 𑌤𑌮𑌃 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌗𑍁𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵 ॥ ௧௭ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 । 𑌅𑌯𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 । 𑌤𑌨𑍁𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 । 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌨𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌶𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌟𑌾𑌨𑍍 । 𑌨𑍇𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌹𑌯𑍀𑌨𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥

பிறகு ஸால்வனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் யாதவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்குத் தேவர்களோடு ஏற்பட்ட யுத்தம்போல் வியாகுல முண்டாக்கக் கூடியதும் பயப்படத்தக்கதுமான யுத்தம் உண்டாயிற்று. (௧௬)

ருக்மணியின் குமாரனாகிய பிரத்யும்னன் ஸௌபம் என்ற பட்டணம் போன்ற விமானத்திற்கு யஜமானனாகிய ஸால்வனுடைய மாயைகளை திவ்வியமான பாணங்களினால் இராத்திரியில் உண்டான இருளை சூரியன்போக்கடிப்பது போல் ஓர் க்ஷணத்தில் நாசம் செய்தான். (௧௭)

தங்கக்கட்டுகளுள்ள அழுத்தமான கணுக்களுடன் கூடியதும் இரும்பு மயமான நுனிப்பக்க முள்ளதுமாகிய இருபத்தைந்து பாணங்களால் ஸால்வனுடைய சேனாதிபதியை அடித்தான். (௧௮)

ஸால்வனையும் அவன் சேனைகளையும் ஒவ்வொரு பாணத்தினாலும் சாரதிகளை பத்தும் பத்து பாணங்களாலும் வாஹனங்களை மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான். (௧௯)

அதிபலவானான பிரத்யும்னனுடைய ஆச்சரியப்படத்தக்க செய்கையைப் பார்த்து அவன் சேனைகளும் சத்துருவின் சேனைகளைச் சேர்ந்தவர்களுமாகிய எல்லோரும் கொண்டாடினார்கள். (௨௦)

பஹுரூபைகரூபம் தத்த்ருஶ்யதே ந ச த்ருஶ்யதே |
மாயாமயம் மயக்ருதம் துர்விபாவ்யம் பரைரபூத் || ௨௧

க்வசித்பூமௌ க்வசித்வ்யோம்நி கிரிமூர்த்நி ஜலே க்வசித் |
அலாதசக்ரவத்ப்ராம்யத்ஸௌபம் தத்துரவஸ்திதம் || ௨௨

யத்ர யத்ரோபலக்ஷ்யேத ஸஸௌப: ஸஹ ஸைநிக: |
ஶால்வஸ்ததஸ்ததோऽமுஞ்சஞ்சராந் ஸாத்வதயூதபா: || ௨௩

ஶரைரக்ந்யர்கஸம்ஸ்பர்ஶைராஶீவிஷதுராஸதை: |
பீட்யமாநபுராநீக: ஶால்வோऽமுஹ்யத்பரேரிதை: || ௨௪

ஶால்வாநீகபஶஸ்த்ரௌகைர்வ்ருஷ்ணிவீரா ப்ருஶார்திதா: |
ந தத்யஜூ ரணம் ஸ்வம் ஸ்வம் லோகத்வயஜிகீஷவ: || ௨௫

பஹுரூபைகரூபேதி| கதாசித்பஹுரூபம் கதாசிதேகரூபம்| க்வசித்த்ருஶ்யதே க்வசிந்நத்ருஶ்யதே| ஏவம் துர்விபாவ்யம் அவிதர்க்யரூபமபூத்||௨௧||கிஞ்ச க்வசிதிதி| ஏவம் தத் துரவஸ்திதம் அநவஸ்திதம் பபௌ || ௨௨ || ௨௩|| ஶரைரிதி| அக்நிவதர்கவத்தாபகா:| அத்யர்தம் ஸந்தாபகா:| யத்வா ஸ்வஸ்பர்ஶமாத்ரேண ஸந்தாபகா யேஷாம் தை:| ஆஶீவிஷவதேகதேஶஸ்பர்ஶமாத்ரேண தாஹகா: துராஸதை:| துஸ்ஸஹை: பீட்யமாநம் புரமநீகம் ச யஸ்ய ஸ:| பரேரிதைஶ் ஶத்ருப்ரேரிதை:||௨௪|| ஶால்வேதி| ப்ருஶார்திதா அபி ஸ்வம் ஸ்வம் ரணம் ஸ்வாம் ஸ்வாம் யுத்தபூமிம் || ௨௫ || ஶால்வேதி | ஸௌப்யபதிநா ஷஷ்ட்யா ஸப்யா | வ்யாஹத்ய

மயனால் செய்யப்பட்ட மாயாரூபமாகிய அந்தவிமானம் சில சமயம் பல உருவத்துடனும் சிலகாலம் ஒரு உருவத்துடனும் சில சமயம் கண்களுக்குப் புலப்பட்டும் சிலகாலம் கண்களுக்குப் புலப்படாமலுமிருந்து மற்றவர்களால் இன்ன விதமென்று ஊகிக்கத்தகாததாக ஆயிற்று. (உக)

கொள்ளிக்கட்டையின் கூட்டம்போல் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஸௌபம் என்ற அந்த விமானம் சிலகாலம் பூமியிலும் சிலகாலம் ஆகாயத்திலும் சில சமயம் பர்வதத்தின் சிகரத்திலும் சிலசமயம் ஜலத்திலும் சுற்றிக்கொண்டுநிலைபெறாமலிருந்தது (உஉ)

எந்த எந்த விடங்களில் ஸௌபம் என்ற விமானத்துடனும் சேனைகளுடனும் ஸால்வன் காணப்படுகின்றானோ அவ்விடங்களில் பாகவத சிரேஷ்டர்களான யாதவவீரர்கள் பாணங்களை பிரயோகம்செய்தார்கள். (உங)

நெருப்பு சூரியன் இவைகளின் உஷ்ணம் போலவும் ஸர்ப்பம்போலவும் சத்ருக்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட சகிக்கமுடிய பாணங்களால் உபத்திரவமடைந்து ஸௌபம் சேனைகள் இவைகளுடன் கூடின ஸால்வன் மயக்கத்தை யடைந்தான். (உச)

ஸால்வனுடைய சேனாபதிகளின் பாணக்கூட்டங்களால் மிகுதியான துன்பமடைந்தயாதவவீரர்கள் இரண்டு உலகத்தையும் ஜயிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு தங்கள் யுத்த பூமியை விட்டு விலகாமலிருந்தார்கள். (உரு)

ஸால்வாமாத்யோ த்யுமாந்நாம ப்ரத்யும்நம் ப்ராக் ப்ரபீடித: ।
ஆஸாத்ய கதயா மௌர்வ்யா வ்யாஹத்ய வ்யநதத் பலீ ॥ ॥உசு॥
தம் ப்ரத்யும்நம் கதயா ஶீர்ணவக்ஷஸ்ஸ்தலமரிந்தமம் ।
அபோவாஹ ரணாத் ஸூதோ தர்மவித் தாருகாத்மஜ: ॥ ॥உஎ॥
லப்தஸம்ஜ்ஞோ முஹூர்த்தேந கார்ஷ்ணி: ஸாரதிமப்ரவீத் ।
அஹோ அஸாத்விதம் ஸூத யத்ரணாந்மேऽபஸர்ப்பணம் ॥ ॥உஅ॥
ந யதூநாம் குலே ஜாத: ஶ்ரூயதே ரணவிச்யுத: ।
விநா மத் க்லீபசித்தேந ஸூதேந ப்ராப்தகில்பிஷாத் ॥ ॥உகூ॥
கிம் நு வக்ஷ்யேऽபிஸங்கம்ய பிதரௌ ராமகேஶவௌ ।
யுத்தாத் ஸம்யகபக்ராந்த: ப்ருஷ்டஸ்தத்ராத்மந: க்ஷமம் ॥ ॥ஙo॥
வ்யக்தம் மே கதயிஷ்யந்தி ஹஸந்த்யோ ப்ராத்ருஜாமய: ।
க்லைப்யம் கதம் கதம் வீர தவாந்யை: கத்யதாம் ம்ருதே ॥ ॥ஙக॥

ஆஹத்ய॥உசு॥ தமிதி। தம் ப்ரத்யும்நம்। அபோவாஹ அந்யதோ நிநாய॥உஎ॥ உஅ॥ நேதி। க்லீபம் சித்தம் யஸ்ய தேந। மயா ஸஹைதேந॥உகூ॥ கிம் ந்விதி। பிதரௌ ராமகேஶவௌ அபிஸங்கம்ய தத்ர ஸங்கதாத்மந: ப்ருஷ்ட: ஸ்வயோக்யம் கிம் நு வக்ஷ்யாமீதி ॥ஙo॥ வ்யக்தமிதி। ப்ராத்ருஜாமயோ ப்ராத்ருபார்யா:।

முந்தி பிறத்யும்னனால் உபத்திரவமடைந்த ஸால்வனுடைய மந்திரியாகிய தியுமான் என்ற பலமுள்ள சூரன் இரும்புத்தடியினால் பிரத்யும்னனை அடித்து கர்ஜித்தான். (உசு)

கதையினால் அடியுண்ட மார்பும் சத்ருக்களைக் கொல்லும் ஆற்றலுமுடைய பிரத்யும்னனை தருமந்தெரிந்தவனும் தாருகன் குமாரனுமாகிய சாரதி யுத்தபூமியிலிருந்து வேறிடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். (உஎ)

கொஞ்சநேரத்துக்குள் பிரக்ஞை அடைந்த கிருஷ்ணன் குமாரனாகிய பிரத்யும்னன் சாரதியை நோக்கி ஏ சாரதியே என்னை யுத்த பூமியினின்று அப்புறமழைத்து வந்தது பிசகான காரியம்; ஆச்சரியம்! என்று கூறினான். (உஅ)

பயந்த மனமுள்ள சாரதியால் அபகீர்த்தி யடைந்த என்னைத்தவிர இந்த யதுவம்சத்தில் பிறந்த எவனும் யுத்தபூமியை விட்டு அப்புறம் போனானென்பதை நான் கேட்டதில்லை. (உகூ)

யுத்த பூமியை விட்டு விலகிவந்த நான் என் பெரிய தகப்பனாகிய பலராமனையும் தகப்பனாகிய கிருஷ்ணனையும் அடைந்து அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி என்னைக் கேட்டால், நான் கூறத்தக்க சமாதானம் யாது ? (ஙo)

என்னுடைய உடன்பிறந்தவர்களின் பத்னிகள் சிரித்துக்கொண்டு ஏ வீரனே யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் உமக்கு என்ன என்ன சொல்லவேணுமென்று என்னுடைய வீரியமில்லாத தன்மையைக் கூறப்போகிறார்கள் நிச்சயம். (ஙக)

॥ ஸூத: ॥

யுத்தம் விஜாநதாऽऽயுஷ்மந் க்ருதமேதந்மயா விபோ |
ஸூத: க்ருச்ச்ரகதம் ரக்ஷேத்ரதிநம் ஸாரதிம் ரதீ || ௧௨ ||
ஏததிதித்வா து மயா த்வமாயுஷ்மந்நபவாஹிதோ ரணாத் |
உபஸ்ருஷ்ட: பரேணேதி மூர்ச்சிதோ கதயா ஹத: || ௧௩ ||

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஆரண்யகே
ஷட்ஷஷ்டிதமோऽத்யாய:

வ்யக்தமிஶ்ரிதம் | யதேதத்கர்தவ்யம் கரிஷ்யாமி| தத்தயைதந்மயா கரோமி| கர்தும் கரோதீதி॥
௧௧॥ யுத்தமிதி | விபோ ஹே ப்ரத்யும்ந | ஸூதேந ரக்ஷணீய ஏவ ரதீதி யதா ரதிநா-
ஸாரதிரிதி॥௧௨॥ ஏததிதி | அபவாஹித: அபநீத:| உபஸ்ருஷ்ட: உப-
ஸர்கம் ப்ராப்த இதி க்ருபாயத: பரேண ஶத்ருணா கதயா ஹதஸ்த்வம் |
மூர்ச்சிதோ நிஸ்ஸஞ்ஜ்ஞதாம் கதோ பவாநிதி॥௧௩॥
இதி பாரதபாவதீபிகாயாம் ஷட்ஷஷ்டிதமாத்யாயவ்யாக்யா

சாரதி கூறுகிறார்.

தீர்க்கமான ஆயுள் பெற்றவனும் சமர்த்தனுமாகிய ஹே பிரதியும்ன! யுத்தத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்துவது தருமமென்றறிந்தே நான் இவ்விதம் செய்தேன். ஆபத்தை அடைந்து இரதத்திலிருக்கும் யஜமானனை சாரதியும் ஆபத்தை அடைந்த சாரதியை இரதத்திலிருக்கும் யஜமானனும் இரக்ஷிக்கவேண்டும். (௧௨)

இதைத் தருமமென்றறிந்த நான் சத்ருவின் கதையினால் அடிபட்டு மூர்ச்சை அடைந்து உபத்திரவப்படும் உம்மை யுத்த பூமியிலிருந்து அப்புறமழைத்து வந்தேன். (௧௩)

67-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

सप्तसप्ततितमाध्यायप्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

स उपस्पृश्य सलिलं दंशितो धृतकार्मुकः ।
नय मां द्युमतः पार्श्वं वीरेत्याह सारथिम् ॥ ॥१॥
विधमन्तं स्वसैन्यानि द्युमन्तं रुक्मिणीसुतः ।
प्रतिहत्य प्रत्यविध्यन्नाराचैरष्टभिः स्मयन् ॥ ॥२॥
चतुर्भिश्चतुरो वाहान् सूतमेकेन चाहनत् ।
द्वाभ्यां धनुश्च केतुं च शरेणान्येन वै शिरः ॥ ॥३॥
गदसात्यकिसाम्बाद्या जघ्नुः सौभपतेर्बलम् ।
पेतुः समुद्रे सौभेयाः सर्वे सञ्छिन्नकन्धराः ॥ ॥४॥

सप्तसप्ततितमे नानामायाविचक्षणः ।
कृष्णो नाशय्य सात्वस्य हत्वा सौभं च व्यभिनत् ॥
स इति । दंशितः सन्नद्धः ॥ १ ॥ विधमन्तमिति । विधमन्तं क्षपयन्तं ।
प्रतिहत्य निरुध्य ॥२॥ अष्टानां विनियोगमाह—चतुर्भिरिति ॥३॥ गदेति ।
सौभेयाः सौभस्थाः ॥४॥ सचेति । नवानां रात्रीणां समाहारो
नवरात्रं । त्रयाणां नवरात्राणां समाहारस्त्रिनवरात्रं । सप्त

77-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸாரதி சொல்லக்கேட்ட ப்ரத்யும்னன் ஜலத்தைத் தொட்டுக் கவசம் தரித்து வில்லை யெடுத்துப் போருக்குத் தயாராகி ஸாரதியைப்பார்த்து "வீரனே! த்யுமானுடைய பக்கத்தில் என்னைச் சீக்கிரம் கொண்டுபோய்ச்சேர்" என்று உத்திரவு செய்தான். (க)

பிறகு ருக்மிணியின் அருமைப் புதல்வனாகிய ப்ரத்யும்னன் தன்னுடைய சேனைகளை நாசம் செய்து வருகிற த்யுமானைத் தடுத்து புன் சிரிப்புடன் எட்டு நாராச பாணங்களால் அடித்தான். (உ)

பிறகு த்யுமானுடைய நான்கு குதிரைகளை நான்கு பாணங்களாலும் ஸாரதியை ஒரு பாணத்தினாலும் இரண்டு பாணங்களால் அவன் வில்லையும் கொடியையும் நாசம் செய்து பிறகு ஒரு பாணத்தால் அவனுடைய தலையையும் அறுத்தான். (ஙு)

பிறகு கதன் ஸாத்யகி, ஸாம்பன் முதலியவர்கள் ஸால்வனுடைய படையிலிருப்பவர்களை அடித்தார்கள். அப்படியடிக்கப்பட்ட அவர்கள் கழுத்தறுபட்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தார்கள். (ச)

एवं यदूनां शाल्वानां निघ्नतामितरेतरम् ।
युद्धं त्रिनवरात्रं तदभूत्तुमुलमुल्बणम् ॥ ॥௫॥
इन्द्रप्रस्थं गतः कृष्ण आहूतो धर्मसूनुना ।
राजसूयेऽथ निवृत्ते शिशुपाले च संस्थिते ॥ ॥௬॥
कुरुवृद्धाननुज्ञाप्य मुनींश्च ससुतां पृथाम् ।
निमित्तान्यतिघोराणि पश्यन् द्वारवतीं ययौ ॥ ॥௭॥
आह चाहमिहायात आर्यमिश्राभिसंगतः ।
राजन्याश्चैद्यपक्षीया नूनं हन्युः पुरीं मम ॥ ॥௮॥
वीक्ष्य तत्कदनं स्वानां निरूप्य पुररक्षणम् ।
सौभं च शाल्वराजं च दारुकं प्राह केशवः ॥ ॥௯॥
रथं प्रापय मे सूत शाल्वस्यान्तिकमाशु वै ।
सम्भ्रमस्ते न कर्तव्यो मायावी सौभराडयम् ॥ ॥௰॥

विंशतिरहोरात्राणीत्यर्थः । तुमुलं संकुलम् उल्बणं घोरम् ॥௫॥
धर्मसूनुना [illegible] इन्द्रप्रस्थं गत इति ॥௬॥௭॥ आहेति । स्वगतमेव
वदति [illegible] विजृम्भितलक्षणम् । आर्यमिश्राभिसंगतो बलभद्रादि-
सहितः ॥௮॥ वीक्ष्येति । [illegible] दानवं चिन्तयन्
[illegible] स्वानां कदनं वीक्ष्य सौभं च शाल्वराजं च वीक्ष्य पुर-
रक्षणं प्रति निरूप्य नियुज्य । दारुकं प्राहेत्यन्वयः ॥௯॥

இவ்விதம் ஒருவருக்கொருவர் அடித்து வரும் யாதவர்களுக்கும் ஸால்வனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பயங்கரமான யுத்தம் இருபத்தேழு நாட்கள் நடந்தது. (௫)

இக்காலத்தில் தர்ம புத்திரரால் அழைக்கப்பட்டு ராஜஸூயயாகத்திற்காகப் போயிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ராஜஸூயயாகம் முடிந்து சிசு பாலனையும் கொன்றான பிறகு, குருவம்சத்துப் பெரியோர்களிடத்திலும் அங்கு வந்திருந்த தவசிகளிடத்திலும் குந்தியிடத்திலும் அவளுடைய புத்திரர்களிடத்திலும் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு (வழியில்) உண்டாகும் அநேக விதமான அபசகுனங்களுடன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டார். (௬-௭)

வரும்போது நான் (பலராமர்) முதலானவர்களுடன் இங்கு வந்து விட்டபடியால் சிசுபாலனைச்சேர்ந்த துஷ்ட அரசர்கள் சட்டாயம் என்னுடைய பட்டணத்தை யழிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்து தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் அழிந்து போயிருப்பதையும் தமது பட்டணம் காப்பாற்றப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தனக்கு ஸாரதியான தாருகனுக்குச் சொல்லுகிறார். (௮)

ஓ ஸாரதியே சீக்கிரத்தில் ஸால்வனுடைய சமீபத்திற்கு என்னுடைய இரதத்தை யோட்டு; ஸால்வன் மாயையில் வல்லவனாயிற்றே யென்று பயப்படவேண்டாம். (௯-௰)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌃 |
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍍 || ||௧௧||
𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌬𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑌾𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌰𑌵𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 || ||௧௨||
𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌲𑍍𑌕𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 |
𑌭𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌕𑍈𑌶𑍍𑌶𑌤𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍 || ||௧௩||
𑌤𑌂 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑍌𑌭𑌂 𑌚 𑌖𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍 |
𑌅𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑍈𑌃 𑌖𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 || ||௧௪||
𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 |
𑌬𑌿𑌭𑍇𑌦 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 || ||௧௫||
𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌨𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌾𑌡𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 || ||௧௬||

[illegible] ||௧௦|| 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 | [illegible] 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 [illegible] ||௧௧|| 𑌸𑌾𑌲𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 | 𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ||௧௨|| 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌂 𑌚 [illegible] | 𑌶𑌰𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑍈𑌃 𑌶𑌰𑌜𑌾𑌲𑍈𑌃 [illegible] 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 [illegible] | [illegible] 𑌸𑍌𑌭𑌸𑍍𑌥𑌃 [illegible] 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ||௧௪|| [illegible] 𑌇𑌤𑌿 | [illegible] ||௧௫||௧௬|| [illegible]

இப்படிச் சொல்லியதும் தாருகன் உடனே இரதத்திலேறி நல்ல ஸ்தானத்திலுட்கார்ந்து இரதத்தை போட்டினன். அப்போது கிருஷ்ணனைச் சேர்ந்தவர்களும் சத்துருக்களும் சேனையில் புகும் கருடனைக் கண்டார்கள். (௧௧)

அநேகமாய் அடிபட்டு மடிந்து போன பின் சிறிது சேனைகளுள்ள ஸால்வன் பகவானைப் பார்த்ததும் பயங்கரமான ஒலியுள்ள தான சக்தி என்ற ஓராயுதத்தை எடுத்து சாரதியைக் குறித்தெறிந்தான். (௧௨)

எல்லாத் திசைகளையும் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு ஆகாயத்தில் பெரிய கொள்ளிக்கட்டையைப்போல் வேகமாக வரும் அந்த சக்தியை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அம்புகளை விடுத்து அநேக துண்டுகளாகச் செய்தார். (௧௩)

ஆகாயத்திற் சுற்றுகிற (ஸௌப) ஸால்வனுடைய இருப்பு மயமான பட்டணத்தையும் பகவான், கிரணங்களைச் சூரியன் ஆகாயத்தில் பரப்புவது போல் பதினாறுபாணங்களால் அடித்தார். (௧௪)

ஸால்வனோவெனில் "சார்ங்கம்" என்ற வில்லை இடது கையிலேந்திப் போர்ப்புரிந்து வருகிற பகவானுடைய அவ்வில்லேந்திய இடது கையைப்பாணங்களால் அடித்தான். அக்கையிலிருந்து அந்த வில் கீழே விழுந்தது. அது ஆச்சரியமாகத் தோன்றிற்று. (௧௫)

இதைப் பார்த்த ஜனங்கள் ஹாஹா வென்று சப்தித்தார்கள். ஸால்வன் கம்பீரமாக கர்ஜித்து கிருஷ்ணனைப் பார்த்து கூறுகிறான். (௧௬)

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌨𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾 । ॥௧௭॥

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ॥௧௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌤𑍍𑌥𑌸𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ॥௧௯॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌵𑍇𑌗𑌯𑌾 ।
𑌤𑌤𑌾𑌡 𑌜𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸 𑌚𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌮𑌨𑍍𑌨𑌸𑍃𑌕𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌗𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 ॥ ॥௨௧॥

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌚𑍋 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍 ॥௨௨॥

𑌸𑌖𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌃 ॥௧௭॥ 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌃 । 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 ॥௧௮॥

நம்முடைய தோழனாகிய சிசுபாலனுடைய மனைவி (ருக்மிணி)யை எல்லாரும் பார்த்திருக்கும் போதே நீ அபகரித்துப் போனாய்; மேலும் அந்த சிசுபாலனை சபைமத்தியில் ஒன்றையுங் கவனிக்காமல் கொன்றாய், ஆகையால், என் எதிரில் மாத்திரம் ஓடாமல் நிற்பயேயாகில் ஒருவராலும் நாம் ஜயிக்கப்படாதவனென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற உன்னை என்னுடைய பாணங்களால் மறுபடி திரும்ப முடியாத இடத்திற் கனுப்புவேன். (௧எ-௧அ)

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

அடே முட்டாளே! என் வீணாகப் பிதற்றுகிறாய். உன் சமீபத்திற்கு வந்திருக்கிற யமனை நீ பார்க்கவில்லையே! சூரர்கள் தங்களுடைய பராக்கிரமத்தைச் செய்கையில் காண்பிப்பார்களே தவிர அதிகமாகப் பேசமாட்டார்கள். (௧௯)

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, மிகுந்த கோபத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸால்வனை பயங்காமான வேகமுள்ள "கதை" யென்னும் ஆயுதத்தால் தோள் பூட்டில் அடித்தார். அவனும் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு நடுங்கினான். (௨௦)

அடித்த கதை திரும்பியவுடன் ஸால்வன் மறைந்தான். (௨௧)

பிறகு கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் ஒருவன் ஓடி வந்து கிருஷ்ணனை வணங்கி தேவகியம்மாளால் தான் அனுப்பப்பட்டதாய்ச்சொல்லி கண்ணீர் பெருகச் சொல்லுகிறான். (௨௨)

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌨𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑌨𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌘𑍃𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥௨௪॥
𑌕𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑍇 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍌𑌭𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌸𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌏𑌷 𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌿 ।
𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌮𑍁𑌮𑍀𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶 ॥ ॥௨௭॥
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌖𑌡𑍍𑌗𑍇𑌨𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌖𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௨௮॥

௨௩॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌘𑍃𑌣𑍀 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௨௪॥௨௬॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 । 𑌈𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿

மிகுந்த பராக்ரமமும் தந்தையிடத்தில் அதிகமான பிரீதியுமுள்ள ஹே கிருஷ்ண! மிருகங்களைக் கொன்று மாம்சவிக்கிரயம் செய்பவன் மிருகத்தைக் கொண்டுபோகிறது போல் ஸால்வன் தங்களுடைய பிதாவைக் கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டான் என்றான். (௨௩)

இப்படிப்பட்ட அப்பிரியமான வார்த்தையைக் கேட்டு மனித சுபாவத்தை யடைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சாமான்ய மனிதனைப்போல் தந்தையென்ற பிரியத்தால் உண்டான துக்கத்துடனும் தீன ஸ்வரத்துடனும் தானே சொல்லிக் கொள்ளுகிறார். (௨௪)

பட்டணத்தில் நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்டவரும் தேவாசுரர்கள் ஒன்றுகூடி வரினும் ஜயிக்கப்படாதவருமான நம்முடைய பலராமனை மிகவும் அற்பனாகிய ஸால்வன் எப்படியோ ஜயித்து நமது தகப்பனைக்கொண்டுபோய் விட்டானே அந்தோ! தெய்வம் பலமுள்ளது. (௨௫)

இப்படிக் கிருஷ்ணன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது ஸால்வன் வாசுதேவரைப்போல் ஒரு உருவங்கொண்டு எதிர் நின்று கிருஷ்ணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். (௨௬)

ஹே முட்டாளாகிய கிருஷ்ண! எவரை ரக்ஷிக்கவேண்டியதற்காக நீ ஜீவித்திருக்கிறாயோ அப்படிப்பட்ட உன் தகப்பனை இதோ கொண்டுவந்திருக்கிறேன் உன் கண்முன்பாகக் கொல்லப்போகிறேன. சாமர்த்தியமுண்டானால் காப்பாற்று. (௨௭)

மாயாவியான ஸால்வன் இவ்வாறு பகவானை அதட்டி விட்டு வானை யுருவி வஸுதேவருடைய தலையைக்கொய்தெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தன் "ஸௌப" மென்கிற பட்டணத்திற்குள் புகுந்து விட்டான். (௨௮)

ततो मुहूर्तं प्रकृतावुपप्लुतः—
स्वबोध आस्ते स्वजनानुषङ्गतः ।
महानुभावस्तदबुध्यदासुरीं
मायां स शाल्वप्रसृतां मयोदिताम् ॥ ।௨௯।

न तत्र दूतं न पितुः कलेवरं
प्रबुद्ध आजौ समपश्यदच्युतः ।
स्वाप्नं यथा चाम्बरचारिणं रिपुं
सौभस्थमालोक्य निहन्तुमुद्यतः ॥ ।௩௦।

एवं वदन्ति राजर्षे ऋषयः के च नान्विताः ।
यत्स्ववाचो विरुध्येत नूनं ते न स्मरन्त्युत ॥ ।௩௧।

स्वजनस्नेहतः । प्रकृतौ मनुष्यस्वभावेन उपप्लुतः निश्चेष्टः । क्षणं
स्थित्वा । ततस्तु सौभस्थामासुरीं मायामबुध्यत मायेयमिति ज्ञातवान्
॥२९॥ नेति । स्वाप्नं स्वप्नदृष्टं यथा ॥ ३० ॥ एवं वदन्तीत्यनेन [illegible]
निराकरोति । एवमिति । केच केचन । नान्विताः अनन्विताः पूर्वापरा-
नुसंधानरहिताः तदाह । यत्स्ववाच इति तन्नानुस्मरन्तीत्यर्थः । अ-
यमभिप्रायः । न तावत्प्राज्ञस्यापि [illegible] श्रीकृष्ण-
स्य [illegible] । न चैतत् [illegible]
कृष्णे [illegible] । [illegible]
[illegible] श्रीकृष्णे [illegible]
[illegible] ॥३१॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]

இபற்கையாகவே அழியாத திவ்யஞானம் உள்ளவரானாலும் கிருஷ்ணன் ஸ்வஜனமாகிய தன் பிதாவின் மரணத்தால் உண்டான ஹிம்சையால் கொஞ்சகாலம் மனுஷத்தன்மையில் முழுகிப்போயிருந்து பிறகு ஸால்வனால் செய்யப்பட்டது மயன் கூறிய அசுரர்களுக்குரிய மாயையென்றறிந்தார். (௨௯)

உடனே தெரிந்த புத்தியுடன் கிருஷ்ணன் பார்க்கையில் அவ்விடத்தில் போர்க்களத்தில் தன் தாயாரிடமிருந்து வந்த தூதனையும் காணவில்லை. பிதாவினுடைய சரீரத்தையும் காணவில்லை. எல்லாம் கனவிற்கண்ட உலகம்போல் மறைந்துபோயின. ஆகாயத்தில் ஸௌபத்தில் சஞ்சரிக்கிற சத்துருவை மாத்திரம் கண்டார்; அவனைக் கொல்ல முயன்றார். (௩௦)

ஹே அரசனே! முன் பின் ஆலோசியாத சிலர் இப்படித் தான் பிதற்றுகிறார்கள். தங்கள் வார்த்தைகள் அடுத்த க்ஷணத்தில் மாறிப் போமேயென்று அவர்கள் நினைப்பதில்லை. (௩௧)

𑌕𑍍𑌵 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌚𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௩௨॥

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌹𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌃 ॥ ॥௩௩॥

𑌤𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌶𑍍𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑌮𑍋𑌘𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌿𑌂
𑌸𑍌𑌭𑌂 𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌜 𑌹 ॥ ॥௩௪॥

𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌲𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌦𑌾—
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 ॥௩௨॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 । 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌯𑌾 [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌅𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥௩௩॥ [illegible] । 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible] । 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌜

என்று மழியாத ஞான விக்ஞானங்களின் பெருமை படைத்தவரும் தேவர்களால் துதிக்கப்படுகிறவருமான எம்பெருமானுக்கு துக்கமாவது ஒரு வஸ்துவில் விருப்பமாவது அறிவினத்தால் உண்டாகும் பயமாவது எப்படியுண்டாகும். ஒருக்காலுமில்லை. (௩௨)

ஸாதுக்களுக்கு கதிகமாயிருக்கிற இந்த பரமாத்மாவின் பாதசேவையினால் உண்டாகும் அறிவினால் அநாதியாய் அதாவது தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிற ஆத்மாவிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள மாறுதலான எண்ணங்களை உணர்ந்து அதனை விட்டு ஈசுவர ஸ்வரூபமான அழிவில்லாத பேரானந்தத்தை யடைகிறான். அப்படிப்பட்ட இந்த பிரபுவுக்கு அறியாத் தனமென்பது எங்கிருந்து உண்டாகும். (௩௩)

ஓரிடத்திலும் வீண்போகாத வீரியமுடைய கிருஷ்ணன் குப்பல் குப்பலாக பாணங்களை விட்டு, தன்னை யடிக்கிற ஸால்வனை யடித்து அவனுடைய கவசத்தையும் வில்லையும் தலையிலுள்ள சூடாமணியையும் முரித்துத் தள்ளி கதையென்ற ஆயுதத்தினால் ஸால்வனுடைய ஸௌபத்தையும் உடைத்தார். (௩௪)

இப்படி பகவான் எறிந்த கதையால் அந்த ஸௌபம் ஆயிரம் தூள்களாக உடைக்கப்பட்டு (சமுத்திரம்) ஜலத்தில் விழுந்ததும் ஸால்வன் அதை விட்டு பூமியில் குதித்து கையில் கதையை யெடுத்துக்கொண்டு பகவானை யெதிர்த்தான். (௩௫)

आपततस्स गद[illegible]स्य बाहुं
भल्लेन छित्त्वाथ रथाङ्गमद्भुतम् ।
वधाय साल्वस्य लयार्कसन्निभं
बिभ्रद्बभौ सार्क इवोदयाचलः ॥ ॥௩௬॥

जहार तेनैव शिरस्सकुण्डलं
किरीटयुक्तं पुरुमायिनो हरिः ।
वज्रेण वृत्रस्य यथा पुरन्दरो
बभूव हाहेति वचस्तदा नृणाम् ॥ ॥௩௭॥

तस्मिन्निपतिते पापे सौभे च गदया हते
दिवि दुन्दुभयो नेदुर्देवगणेरिताः ॥
सखीनामपचितिं कुर्वन् दन्तवक्रो रुषाभ्यगात् ॥ ॥௩௮॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

बभौ॥௩௪॥ ௩௫॥ आपतत इति । लयार्कसन्निभं प्रलयकालीनसूर्यतुल्यं ॥௩௬॥௩௭॥ तस्मिन्निति देवगणैः प्रेरिताः वादिताः ॥௩௮॥
इति भावार्थदीपिकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायव्याख्या.

பிறகு பகவான் எதிர்த்தோடி வருகிற கதா சகிதமான கையை ஒரு பாணத்தாலறுத்து விட்டு அவனைக் கொல்லக்கருதிப் பிரளய கால சூரியனைப்போல் ஜ்வலிக்கிற சக்ராயுத்தைக் கையிலேந்தி சூரியனுடன் கூடிய உதயபர்வதம் போல் விளங்கினர். (௩௬)

மாயைபால் பட்டண ரூபமான அந்த ஸால்வனுடைய கிரீடத்தோடும் குண்டலத்தோடும் கூடிய தலையை முன் தேவராஜன் விருத்திராசுரனுடைய தலையை வஜ்ராயுத்தால் அறுத்தது போல் சக்ராயுதத்தால் வெட்டித்தள்ளினர். ஜனங்களும் ஹா! ஹா!! என்று ஆரவாரித்தார்கள். (௩௭).

பாபியாகிய அந்த ஸால்வனும் கொல்லப்பட்டு அவனுடைய பட்டணமாகிய "ஸௌப"மும் பகவானுடைய கதையினல் நாசம் செய்யப்பட்டது. ஆகாயத்தில் தேவக்கூட்டங்கள் துந்துபி வாத்தியங்களை முழக்கினர்கள். தன் தோழர்களுக்குச்செய்த செய்கைக்குப் பதில் செய்யும் பொருட்டுத் "தந்தவக்திரன்" பகவானை யெதிர்த்தான். (௩௮).

77-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃॥

𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌥𑌵𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌥𑌾

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌯𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ॥௧॥
𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ ॥௨॥
𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌲𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌗𑌦𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍂𑌷𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 ।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌥𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌥𑌯𑍋𑌃 ।

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍॥

𑌸𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌹 । 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧 ॥௩॥ 𑌗𑌦𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌪𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 । 𑌪𑌰𑌾𑌮𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌮𑌤𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑌾𑌗𑌤𑌂 । 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ! 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌹𑌶𑌾𑌪𑌾𑌪𑌸𑌾𑌨𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌥𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑌾 ॥௪॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿

78-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

தனக்குத் தோழர்களான சிசுபாலன், ஸால்வன், பௌண்ட்ரகன் இவர்கள் மடிந்தார்களாயினும், அவர்களில்லாத இடத்தில் அவர்களிடமிருக்கும் சிநேகத்தைக் காட்டக் கருதி தந்த வக்திரன் தான் ஒருவனாயும்வாகனம் முதலானவைகளில்லாமற் காலாளாகவும் இருந்து கதையைக் கையிலெடுத்து பூமி நடுங்கும்படி நடந்து எதிரில் வந்தான். (க-உ)

அப்படி யவன் வருவதைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பரபரப்புடன் இரதத்திலிருந்து கீழே குதித்து கதை யைக்கையிலெடுத்து சமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல் தடுத்தார். (௩)

கரூசதேசத்தரசனுகிய தந்தவக்திரன் கையிலிருக்கும் கதையை ஓங்கிக்கொண்டு கிருஷ்ணனைப் பார்த்து "ஓ கிருஷ்ண! நீ இப்போது என் கண்காண வந்த விஷயத்தில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்; நீ நமக்கு அம்மான் குமா

त्वं मातुलेयो नः कृष्ण मित्रध्रुङ्मां जिघांससि ।
अतस्त्वां गदया मन्द हनिष्ये वज्रकल्पया ॥ ௫ ॥
तर्ह्यानृण्यमुपैम्यज्ञ मित्राणां मित्रवत्सलः ।
बन्धुरूपमरिं हत्वा व्याधिं देहचरं यथा ॥ ௬ ॥
एवं रूक्षैस्तुदन्वाक्यैः कृष्णं तोत्रैरिव द्विपम् ।
गदयाताडयन्मूर्ध्नि सिंहवद्व्यनदच्च सः ॥ எ ॥
गदयाभिहतोऽप्याजौ न चचाल यदूद्वहः ।
कृष्णोऽपि तमहन्गुर्व्या कौमोदक्या स्तनान्तरे ॥ அ ॥

हे कृष्ण त्वमस्माकं मातुलेयो बान्धवः सन्नपि मित्रध्रुक् मित्राणि घातितवान् । अतश्च मां जिघांससि । तस्मादस्माकं त्वं शत्रुः । स च [illegible] । अतस्त्वमेतावन्तं कालं मया [illegible] । [illegible] न सहिष्ये । क्षात्रधर्मेण [illegible] गदया त्वां हनिष्ये प्रहरिष्यामि । [illegible] सहस्वेति । ननु [illegible] को वा सहेत नेत्याह — वज्रकल्पया [illegible] वदति [illegible] इत्यर्थः ॥ ௫ ॥ [illegible] । तर्ह्येति । अज्ञः न विद्यते [illegible] तस्य सम्बोधिः । [illegible] इत्यर्थः । [illegible] सम्बन्धेन बान्धवं [illegible] हत्वा मित्राणामानृण्यं उपैमि उपैष्यामि । विशेषेण [illegible] व्याधिः । देहचरं यथा [illegible] । [illegible]

ருக இருந்தாலும் மித்திரர்களுக்கு துரோகம் செய்கிற தன்மையுடையவஞதலால் என்னைக் கொல்ல விரும்புகிருய்; ஆகையால் ஏ முட்டாளே! வஜ்ரத்திற்கு நிகரான இக்கதையினுல் உன்னைக் கொல்லப்போகிறேன். நம்முடைய தேகத்திலேயே இருந்தாலும் வியாதியை நாசம் செய்யவேண்டிய தவசியம்; அதுபோல் பந்து வென்று பேருள்ள சத்துருவான உன்னைக் கொன்ருல்தான் இறந்து போன என் மித்திரர்களுடைய கடனை நான் தீர்த்தவனுவேன்" என்று சொன்ஞன். (ரு-சு)

சாட்டை யடிகளால் யானை (வருத்தமடைவது)போல் இவ்வாறு கெட்ட வார்த்தைகளால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வருந்தச் செய்து கதையால் தலையில் அடித்து ஸிம்மம்போல் கர்ஜித்தான் தந்தவக்திரன். (எ)

இவ்வாறு யுத்தத்தில் கதையால் அடிக்கப்பட்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சிறிதும் வருந்தாமலிருந்து சத்துருவையும் "கௌமோதகீ" என்கிற தன்னுடைய கதையினுல் மார்பிலடித்தார். (அ)

𑌗𑌦𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௧௦॥
𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ।
𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑌸𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌯𑌾 ॥ ॥௧௧॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌸𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌂 𑌚 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ॥ ॥௧௩॥
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ ॥௧௪॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

அதனல் தந்தவக்திர னுடைய மார்பும் முடியும் பொடியாக்கப்பட்டு வாயிலிருந்து உதிரத்தைக் கக்கிக்கொண்டு உயிர் துறந்து கைகால் மயிர் இவைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தான். (௯)

முன் சிசுபாலனைக்கொன்றவுடன் அவனுடைய தேஜஸானது எப்படியா யிற்றோ அது போல் தந்தவக்திரனுடைய தேஜஸும் எல்லாப் பிராணிகளும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே பகவானிடம் பிரவேசித்தது. (௧௦)

அவன் தம்பியாகிய விடூரதன் உடன் பிறந்தோனுடைய சோகத்தில் மிகு வருந்தி கொழுத்தவனுகையால், கத்தி கேடயங்களுடன் சத்துருவாகிய கிருஷ்ணனைக் கொல்ல வந்தான். (௧௧)

ஓ ராஜேந்திரரேகேளும், அப்படி எதிர்த்து வருகிற விடூரதனுடைய தலையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூர்மையான முனைகளுள்ள சக்ராயுதத்தினல் கிரீட குண்டலங்களுடன் அறுத்துத் தள்ளினர். (௧௨)

இப்படி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸௌபத்துடன் கூடிய ஸால்வனையும் தந்த வக்திரன் விடூரதன் இவர்களையும் இன்னும் அவர்களுடன் வந்திருந்த சகிக்கமுடியாத பராக்கிரமமுள்ள துஷ்டர்களையுங் கொன்று, தேவர்கள், மனிதர்கள், இருடிகள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், வித்தியாதரர்கள் உரகர்கள், அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகள், பிதருதேவக்கூட்டங்கள், யக்ஷர்கள், கின்னரர்கள், சாரணர்கள் இவர்கள் ஜய

𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌰𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ।௧௫।
𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥ ।௧௬।

𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍂𑌤𑌵𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌥𑌾

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌃 ।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌕𑌿𑌲 ॥ ।௧௭।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ।௧௮।
𑌪𑍃𑌥𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ ।௧௯।

𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌜𑍍𑌞𑌜𑌨𑌾𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑌾𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌜𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌮𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 [illegible] । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 [illegible] । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 । 𑌤𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭 — 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌮𑍍 ॥௧௮॥

கோஷஞ்செய்து துதித்து மலர் மாரி பொழிய யாதவர்கள் சூழ முந்தியே அலங்காரம் செய்து தயாராய் இருந்த பட்டணத்தில் (துவாரகையில்) பிரவேசித்தார். (௧௩-௧௪-௧௫)

இப்படி யோகேசுவரரும் லோகங்களுக்கு பிரபுவுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பசுக்களுக்குச் சமானமான ஞானமுள்ள ஜனங்களால் ஜயிக்கப்பட்டாரென்றும் ஜயமடைந்தாரென்றும் நினைக்கப்படுகிறார். உண்மையில் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஜயாபஜயங்களில்லை. (௧௬)

பலராமர் தீர்த்த யாத்திரை செய்ததும் சூதவதமும்.

கௌரவர்கள் பாண்டவர்களுடன் போர் புரியத் தயாராயிருப்பதை பலராமர் கேள்வியுற்று, புண்ய தீர்த்தங்களில் தான் ஸ்நானம் செய்யப்போவதாய்க் காரணத்தைக்காட்டி ஒருவருக்கும் வருத்தமில்லாமல் போய்விட்டார். (௧௭)

அநேக பிராமணர்களுடன் அந்த பலராமர் முதலில் "பிரபாஸம்" என்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து தேவர்கள், பிதுர்க்கள், மனிதர்கள் இவர்களுக்குத் தர்ப்பணமும் செய்து விட்டு, எதிர்த்து வருகிற ஸரஸ்வதி நதிக்குப் போனார்.

பிறகு ப்ருதூதகம், பிந்து ஸரஸ், திருணகூலம், ஸுதர்சனம், விசாலம், பிரம்ம தீர்த்தம், வக்ர தீர்த்தம் கிழக்கில் உள்ள ஸரஸ்வதி இந்த தீர்த்தங்களுக்கும் போனார். (௧௯)

𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌮𑌨𑍁𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥
𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍 ॥ ௨௧ ॥
𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥ ௨௨ ॥
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌣𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍁𑌕𑍋𑌪𑍋𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥ ௨௩ ॥

॥ 𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌜𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨௪ ॥

𑌪𑍃𑌥𑍂𑌦𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥ 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 । 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌨𑍁𑌚𑌯𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 । 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 ॥ ௨௦ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌲𑌰𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௨௧ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௨ ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌜𑌮𑍍 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌣𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௩ ॥ ௨௪ ॥ 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌋𑌷𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿

யமுனையைச்சேர்ந்தவைகளும் கங்கையைச்சேர்ந்தவைகளுமான தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து விட்டு முனிவர்களால் ஸத்ரம் என்று சொல்லப்பட்ட யாகம் நடத்தப்படுகிற இடமாகிய நைமிசக்ஷேத்திரம் போனார். (௨௦)

வெகு காலம் நடத்தவேண்டிய ஸத்ரம் என்னும் யாகத்தை நடத்துபவர்களான முனிவர்கள் எல்லோரும் அவ்விடத்திற்கு வருகிற பலராமரைப்பார்த்து, எதிர்கொண்டு போய் நமஸ்கரித்து பூஜை செய்தார்கள். (௨௧)

தன்னுடன் வந்தவர்களோடு இவ்வாறு பூஜிக்கப்பெற்ற பலராமர் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து அவ்விடத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற ஸ்ரீ வியாஸ முனிவரின் மாணாக்கராகிய ரோமஹர்ஷணரைப் பார்த்தார். (௨௨)

உடனே பலராமர், கீழ்ப்பட்ட ஜாதியிற் பிறந்திருந்தும் தன்னைக்கண்டு எழுந்திராமலும் அங்கிருக்கும் பிராமணர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துமிருக்கிற அந்த ரோமஹர்ஷணரைப் பார்த்து மிகுந்த கோபத்தை யடைந்தார். (௨௩)

பலராமர் கூறுகிறார்.

அபாரமகிமையுள்ள வியாஸ முனிவருக்கு மாணாக்கராயிருந்தும் அநேகவிதமான இதிஹாஸங்கள் புராணங்கள் தர்ம நூல்கள், • இவைகளைக் கற்றிருந்தும் கீழ்ப்பட்ட ஜாதியாகிய இந்த ரோமஹர்ஷணர் பிராமணர்களுக்கு

𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌅𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ।
𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌟𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌏𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ॥௨௭॥
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌦𑌪𑌿 ।
𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌹𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌃 ।
𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥௨௯॥

௨௫ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 । 𑌅𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌏𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥௨௭॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌹𑌨𑌤𑍍 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௮ ॥ 𑌹𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌖𑍇𑌦𑌯𑌾 ॥௨௯॥ 𑌅𑌯𑌾𑌜𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌜𑌵𑌧𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥

மேலாக உட்கார்ந்திருப்பதும் தவிர தர்மத்தை ரக்ஷித்து வரும் நம்மையும் மரியாதை செய்யாமல் மேலாக உட்கார்ந்திருப்பதால் கொல்லத் தக்கவர். (௨௪-௨௫)

கூத்தாடி எவ்வளவு தர்மங்களை நாடகத்தில் அபிநயித்தாலும் எப்படி அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு உபயோகப்படாதோ அப்படி, மனதில் அடக்கமில்லாமலும் வணக்கமில்லாமலும் வீணாகத் தன்னைகற்றறிந்தவனாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற புருஷனுக்கு மேற்சொன்ன சாஸ்திரங்கள் பயன்படமாட்டா. (௨௬)

தர்மத்தை நடத்துவதுபோல் வேஷம் போட்டு அதர்மத்தைச் செய்பவரே மகாபாபிகள். அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொல்லவேண்டிய தற்காகவே நாமிவ் வுலகத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். (௨௭)

இவ்வாறு பலராமர் சொல்லிவிட்டு துஷ்டர்களைக் கூடக்கொல்ல இஷ்டமில்லாமல் ஊரைவிட்டுவந்த வராயினும், காலகதியை ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதாகையால் கையிலிருந்த தர்ப்பத்தின் நுனியால் அந்த ஸூதரையடித்துக் கொன்றார். (௨௮)

உடனே அங்கிருந்த முனிவர்களெல்லாம் மனதில் வருத்தத்துடன் ஹாஹா என்று கூறிப் பலராமரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள், "ஸ்வாமிதாங்கள் அதர்மத்தைச் செய்து விட்டீர்கள், ஏனென்றால், இந்தயாகம் முடிவுபெறும் வரையில் நாங்கள் இதை ரோமஹர்ஷணனுக்கு பிராமணயோக்கியமான ஆஸன

அஸ்ய ப்ரஹ்மாஸனம் தத்தமஸ்மாபிர்யதுநந்தன।
ஆயுஶ்சாத்மாக்லமம் தாவத்யாவத்ஸத்ரம் ஸமாப்யதே॥ ॥௩௦

அஜானதைவாசரிதஸ்த்வயா ப்ரஹ்மவதோ யதா।
யோகேஶ்வரஸ்ய பவதோ நாம்நாயோபி நியாமக:॥ ॥௩௧

யத்யேதத்ப்ரஹ்மஹத்யாயா: பாவனம் லோகபாவன।
சரிஷ்யதி பவாம்ல்லோகஸங்க்ரஹோநந்யசோதித:॥ ॥௩௨

॥ ஸ்ரீபகவானுவாச ॥

சரிஷ்யே வதநிர்வேஶம் லோகானுக்ரஹகாம்யயா।
நியம: ப்ரதமே கல்பே யாவான் ஸ து விதீயதாம்॥ ॥௩௩

தீர்கமாயுர்பதைதஸ்ய ஸத்வமிந்த்ரியமேவ ச।
ஆஶாஸிதம் யத்தத்ப்ரூதே ஸாதயே யோகமாயயா॥ ॥௩௪

தத்ராயுஶ்ச தத்தமிதி॥௩௦॥ அஜானதேதி। ப்ரஹ்மவதோபி கிம் யோகேஶ்வரஸ்ய வேதஸ்யாபி ப்ராயஶ்சித்தம் கர்தவ்யமிதி யாமயேநாஹ-ஆஸ்தாயேதி।யோகேஶ்வரஸ்ய। ஆம்நாய: ப்ரஹ்மணோ நாமரூபதயா இதி லக்ஷண:॥௩௧॥ யத்யபி ததாப்யேதஸ்யா: ப்ரஹ்மஹத்யாயா:। பாவனம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஹே லோகபாவன அன்யசோதித: அனன்யசோதித: ஸ்வயமேவ பவான் யதி சரிஷ்யதி। ததி லோகஸங்க்ரஹோ பவிஷ்யதி। நான்யதேதி॥௩௨॥ சரிஷ்ய இதி। வதஸ்ய நிர்வேஶம் ப்ராயஶ்சித்தம்। ப்ரதமே கல்பே முக்யபக்ஷே விதீயதாம் உபதிஶ்யதாம்॥௩௩॥ கிஞ்ச। தீர்கமிதி। பவத்பிர்யத் தஸ்ய தீர்கமாயு: ஸத்வம் பலம் இந்த்ரியம் ததாபடவம்। அன்யச்ச யுஷ்மாபிராஶாஸிதம் அபேக்ஷிதம் தத் ப்ரூத

த்தையும் ஆயுள்ளையும் சரீரத்தில் களைப்பின்மையையும் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியிருக்க, ஒன்று மறியாதவனைப்போல் தாங்கள் பிரம்மஹத்திக்குச் சரியான இவருடையவதத்தைச் செய்து விட்டீர்கள். ஈசுவரனாகிய தங்களை வேதம் கூடத்தடுக்காதா? ஆகையால் பிறர்தங்களை ஏவாமலே பிர்ம்மஹத்திக்குள்ள பாவனமான பிராயச் சித்தத்தை நடத்தினால்தான் தாங்கள் லோகங்களை யனுசரித்ததாக ஆகும். (௨௯-௩௨)

பலராமர் கூறுகிறார்.

லோகங்களை யனுசரித்தலென்கிற முறைமைக்காக இந்த வதத்திற்குள்ள பிராயச் சித்தத்தை நடத்துகிறேன். சாஸ்திரங்களில் எது முதல்தரமாய்ச் சொல்லப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்ட நியாயத்தை நீங்கள் எனக்கு விதிக்க வேண்டும். இந்த ரோமஹர்ஷணருக்கு நீண்டகாலம் ஆயுளும், பலமும் புலன்களும் அவைகளின் சக்தியும் வேண்டுமென்று உங்களுக்கு அபேக்ஷயிருந்தால் சொல்லுங்கள்; என்னுடைய யோகமாயையினால் முடிக்கிறேன். (௩௩-௩௪)

॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌚𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௫॥

॥ 𑌰𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍 । ॥௩௬॥
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌥 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ ௩௭॥

॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌲𑍍𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌘𑍋𑌰𑍋 𑌬𑌲𑍍𑌵𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌸 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 ॥ ॥௩௮॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥௩௪॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௫॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌜𑌾𑌯𑌸𑍇 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌸 𑌜𑍀𑌵 𑌶𑌰𑌦𑌃 𑌶𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌚𑌨𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௩௬॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌵𑌦𑌤 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌧𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌮𑍇 । 𑌹𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௩௭॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂

முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அஸ்திரத்திற்கும் தங்களுடைய வீரியத்திற்கும் மிருத்யுவுக்கும் எங்களுடைய வார்த்தைக்கும் உண்மை தவறாமல் இவருக்கு ஏ பிரபுவே! மேற்கூறியவைகளை யளிக்கவேண்டும். (௩௫)

பலராமர் கூறுகிறார்.

தானே பிள்ளையாக பிறக்கிறதாக வேதங்களிற் சொல்லியிருப்பதால் இந்த ரோமஹர்ஷணருடைய புத்திரன்மேற்சொன்ன ஆயுள் பலம் புலன்களின் சக்தி இவைகளுள்ளவனாக உங்களுக்கு புராணங்களைச் சொல்லட்டும். (௩௬)

உங்களுக்கு இன்னும் ஏதாவது காரியமாக வேண்டியதாயிருந்தாலும் சொல்லுங்கள் செய்கிறேன். கல்விமான்களே! அறியாமற் செய்யப்பட்ட இந்த என்னுடைய பாபத்துக்குத் தகுந்த பரிகாரத்தையும் யோசியுங்கள். (௩௭)

இருடிகள் பிரார்த்திக்கின்றார்கள்.

இல்வலனுக்குப்பிள்ளையாகிய பல்வலனென்ற ஓரசுரன் பூர்ணிமைக்குப் பூர்ணிமை வந்திருந்து எங்கள் யாகத்தைக் கெடுக்கிறான். (௩௮)

𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌯𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௩௯
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ ௪௦

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। ॥௩௮॥௩௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 । 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍁𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மூத்திரம் அமேத்தியம் ஊன் தண்ணீர் உதிரம் மாம்சம் இவைகளை யாக வேதிகையில் வர்ஷிக்கும் அந்தப் பாபி பல்வலனைத் தாங்கள் கொல்லவேண்டும். அதுவே எங்களுக்குப் பெரிய உபகாரம். (௩௯)

அதன்பிறகு இந்த பாரதவர்ஷம் இந்தியா முழுமையும்பிரதக்ஷிணம்செய்து சிரத்தையுடன் தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்தீரானால் பரிசுத்தராய் விடுவீர். (௪௦)

78 வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌶𑍁𑌵𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌭𑍀𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ॥௧॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌲𑍍𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌵𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌶𑌲𑍂𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ ॥௨॥
𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌚𑌯𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌮𑍁𑌸𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌹𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌮𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௪॥
𑌤𑌮𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌹𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍍𑌵𑌲𑌂 𑌗𑌗𑌨𑍇𑌚𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌸𑌲𑍇𑌨𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌬𑌲𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌏𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌬𑌲𑍍𑌵𑌲𑌂 [illegible] ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 [illegible] ॥

𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥௧॥௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌉𑌪𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 । [illegible] 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 [illegible] 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥௪॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

79-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ மகாராஜனே ! பிறகு மறுபடியும் பர்வகாலம் (பூர்ணிமை) வந்ததும் மண்ணை வாரி இறைத்துக்கொண்டும் துர்நாற்றத்தை வீசிக்கொண்டும் மிகவும் கடுமையான காற்று கிளம்பிற்று. (௧)

பிறகு பல்வலனால் வருஷிக்கப்பட்ட அமேத்ய வருஷமானது யக்கியம் நடத்துமிடத்தில் தோன்றிற்று. பிறகு அவனும் சூலாயுதத்துடன் தோன்றினன். ௨

பிளவுண்ட அஞ்சன பர்வதம் போன்று கறுத்த நிறமும் பெரிய சரீரமும் பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட செம்புபோல் சிவந்த தலைமயிர் மீசை தெத்திப் பற்களோடு பயங்கரமாகவிருக்கும் முகம் கோபத்தினால் குறுகிய புருவம் இவைகளையுடைய பல்வலனைப் பலராமர் பார்த்து, பகைவரின் படைகளைப் பிளக்கும் தன்மையுள்ள முஸலத்தையும் (இரும்பினால் செய்யப்பட்ட உலக்கைபோலுள்ள ஒரு ஆயுதம்) அசுரர்களை நாசம் செய்யும் ஹலத்தையும் (கலப்பை) நினைத்தார். உடனே அவைகள் சமீபத்திற்கு வந்து விட்டன. (௩-௪)

பிராமணர்களுக்கு துரோகம் செய்து கொண்டு ஆகாயத்தில் திரிந்து கொண்டிருக்கிற பல்வலனைப் பலராமர் கலப்பையால் இழுத்து முஸலத்தால் அடித்தார். (௫)

ஸோ(அ)பதத்³பு⁴வி நிர்பி⁴ந்நலலாடோ(அ)ஸ்ருக் ஸமுத்ஸ்ருஜந் |
முஞ்சந்நார்தஸ்வரம் ஶைலோ யதா² வஜ்ரஹதோ(அ)ருண꞉ || ||௬||
ஸம்ஸ்துத்ய முநயோ ராமம் ப்ரயுஜ்யாவிததா²ஶிஷ꞉ |
அப்⁴யஷிஞ்சந் மஹாபா⁴கா³ வ்ருத்ரக்⁴நம் விபு³தா⁴ யதா² || ||௭||
வைஜயந்தீம் த³து³ர்மாலாம் ஶ்ரீதா⁴மாம்லாநபங்கஜாம் |
ராமாய வாஸஸீ தி³வ்யே தி³வ்யாந்யாப⁴ரணாநி ச || ||௮||
அத² தைரப்⁴யநுஜ்ஞாத꞉ கௌஶிகீமேத்ய ப்³ராஹ்மணை꞉ |
ஸ்நாத்வா ஸரோவரமகா³த்³யத꞉ ஸரயூராஸ்ரவத் || ||௯||
அநுஸ்ரோதேந ஸரயூம் ப்ரயாக³முபக³ம்ய ஸ꞉ |
ஸ்நாத்வா ஸந்தர்ப்ய தே³வாதீ³ந் ஜகா³ம புலஹாஶ்ரமம் || ||௧௦||
கோ³மதீம் க³ண்ட³கீம் ஸ்நாத்வா விபாஶாம் ஶோண ஆப்லுத꞉ |
க³யாம் க³த்வா பித்ரூநிஷ்ட்வா க³ங்கா³ஸாக³ரஸங்க³மே || ||௧௧||

ணோ(அ)ருணபர்வத꞉ | ஶைலோ யதா²(அ)ருண꞉ ||௬ ௭|| வைஜயந்தீமிதி | ஶ்ரியோ தா⁴மாநி அம்லாநாநி பங்கஜாநி யஸ்யாம் தாம் ||௮|| அதே²தி| கிம் தத்ஸர꞉ தத்ராஹ யத இதி ஸரயூரவஸ்ரவத் ஆஸ்ரவத் ||௯|| அநுஸ்ரோதேநேதி | அநுஸ்ரோதேநாநுஸ்ரோதஸ꞉ புலஹாஶ்ரமம் ஹரிக்ஷேத்ரம் ||௧௦|| கோ³மதீமிதி | கோ³மத்யாம் க³ண்ட³க்யாம் விபாஶாயாம் ச ஸ்நாத்வா ஶோணே ச ஆப்லுத꞉

உடனே வஜ்ரத்தால் அடிக்கப்பட்ட மலைபோல் நெற்றி பிளக்கப்பட்டு இரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டும் ஹா! என்று கத்திக்கொண்டும் பூமியில் விழுந்தான்.

உடனே முனிவர்கள் பலராமரைத் துதித்து வீண்போகாத அநேக ஆசிகளைக் கூறித்தேவர்கள் தேவேந்திரனுக்குச் செய்வதுபோல் அபிஷேகத்தைச் செய்தார்கள். (௭)

மிகவும் அழகுள்ளவைகளாயும் எப்போதும் வாடாதகுணமுள்ளவைகளாயுமிருக்கிற தாமரைப் புஷ்பங்களால் கோர்க்கப்பட்ட வைஜயந்தீ என்ற மாலையையும் தேவார்ஹமான இரண்டு வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் பல ராமருக்குக் கொடுத்தார்கள். (௮)

பிறகு பல ராமர் அம்முனிவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு அநேக பிராமணர்களுடன் கௌசிகி தீர்த்தம் வந்து ஸ்நானம் பண்ணி "ஸரயூ" நதியின் உற்பத்தியிடமாகிய ஸரஸ்ஸை யடைந்தார். (௯)

பிறகு ஸரயூ பிரவாசத்தோடு போய் பிரயாக க்ஷேத்திரம் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் ஸ்நானம் செய்து புலஹாசிரமம் என்னும் க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தார். (௧௰)

கோமதீ, கண்டகி, விபாசா, சோணம், இந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்து கயாக்ஷேத்திரம்போய் அவ்விடத்தில் பிதிர்க்களுக்குத்திருப்திபண்ணிவைத்துக்

𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍀𑌂 𑌪𑌂𑌪𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌰𑌥𑍀𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥கஉ॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌯𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ ॥கங॥
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥கச॥
𑌋𑌷𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌗𑌮𑌤𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥கரு॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍂𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌮𑌲𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥கசு॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍋𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌃 ॥ ॥கஎ॥
𑌤𑌤𑌃 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌦𑍍𑌗𑌵𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥கஅ॥

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 ॥கக॥கஉ॥ 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿। [illegible] 𑌶𑍈𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂॥கங॥ 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑍀𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂॥கச॥ 𑌋𑌷𑌭𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂॥கரு॥ ॥கசு॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 ॥கஎ॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌯𑌨𑌂

கங்காநதியும் சமுத்திரமும்சேரும் இடம்போய் ஸ்நானம்பண்ணிபிறகு மகேந்திர பர்வதம் போய் அவ்விடத்தில் இராமனைத் தரிசித்து நமஸ்காரம் பண்ணி ஸ்ரீசுப் பிரமணியரைப் பூசித்து ஸ்ரீ பர்வதமென்று சொல்லப்பட்ட சிவக்ஷேத்திரத்திற் குப்போய் பிறகு தமிழ்த் தேசத்தில் மிகவும் புண்ணிய க்ஷேத்திரமென்று பேர் போன திருப்பதி மலைக்கு வந்து பிறகு காஞ்சீபுர மடைந்து பிற்பாடு நதிகளு க்குள் உத்தமமான காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து ஸ்ரீ ஹரியின் ஸாந்நித்தியத் திற்கு இடமாகிய ஸ்ரீரங்கம்போய், பிறகு விருஷப மலைக்கும் பிற்பாடு தென் மதுரைக்குப் போய் அநேக மகா பாதகங்களை நாசம் செய்யும் ஸமுத்திர சேது (ராமர் அணை) போய்ச்சேர்ந்தார். (கக-கரு)

அவ்விடத்தில் பல ராமர் ஸ்நானம் செய்து பதினாயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்து விட்டு கிருதமலை வைகை தாம்பிரபர்ணீ இந்த நதிகளுக்குப் போய்ப் பிறகு மலய மலையில் அகஸ்தி முனிவரை நமஸ்கரித்து, ஆசீர்வாதங்களைப்பெற் றுக்கொண்டு தெற்குச் சமுத்திரம் போய் அவ்விடத்தில் கன்யா என்று பெரை வஹிக்கும் துர்க்காம்பிகையைத் தரிசனம் பண்ணினர். (கசு-கஎ)

பிறகு விஷ்ணுவின் ஸான்னித்தியம் பொருந்திய பால்குன க்ஷேத்திரம் போய் (திருவனந்தபுரம்) அவ்விடத்தில் பஞ்சாப் ஸரஸ் தீர்த்தத்தில் பதினாயிரம் பசுக்களைத் தானம் செய்தார். கஅ)

𑌤𑌤𑍋𑌭𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌰𑌳𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌗𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌜𑌟𑍇𑌃 ॥௧௯॥
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌾𑌰𑌕𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌃 ।
𑌤𑌾𑌪𑍀𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ॥௨௦॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌵𑌾𑌮𑌗𑌮𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍀 𑌪𑍁𑌰𑍀 ।
𑌮𑌨𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥௨௧॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥௨௨॥
𑌸 𑌭𑍀𑌮𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌧𑍇 ।
𑌵𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌯𑌦𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥௨௩॥
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥௨௪॥
𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌉𑌭𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍈𑌷𑌿𑌣𑍌 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥௨௫॥

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌸𑌰𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌪𑍂𑌗𑍍 𑌅𑌦𑌨𑌾𑌗𑍍 ॥௧௮॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍇𑌰𑌳𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 ॥௧௯॥ 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥௨௦॥௨௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥௨௩॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃

பிறகு பலராமர் கேரளம் சோம கர்த்தம் இந்தத் தேசங்களுக்குப் போய் பிறகு சிவ ஸான்னித்தியம் மிகுந்த கோகரண க்ஷேத்திரம் போய்ப், பின் சமுத்திரத்தில் இருக்கிற அம்பா தரிசனம் பண்ணி சூர்ப்பாரக க்ஷேத்திரம் போய் தாபீ பயோஷ்ணீ, நிர்விந்தியா இந்த நதிகளில் ஸ்நானம் பண்ணி தண்டகாரண்ணியம் புகுந்து மாகிஷ்மதி நகருக்குச் சமீபத்திலுள்ள நர்மதா நதிக்குப்போய் மனு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணி மறுபடியும் பிரபாஸ தீர்த்தம் வந்து சேர்ந்தார்.

அவ்விடத்தில் பலராமர் பிராமணர்களால், பாண்டவ கௌரவ யுத்தத்தில் அநேக ராஜாக்கள் மாண்டார்களென்று சொல்லக்கேட்டு பூமியின் பாரம் நீங்கிற்றென்று சந்தோஷித்தார். (௨௧-௨௨)

அவர் கதாயுதங்களால் யுத்தம் செய்கிற பீமஸேனன் துரியோதனன் இவர்களைத் தடுக்கவேண்டியதற்காகவே குரு க்ஷேத்திரம் போனார். (௨௩)

அவரைக்கண்டவுடன் அங்கிருந்த கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரர், அர்ச்சுனன், நகுலசகதேவர்கள் இவர்களெல்லோரும் நமஸ்காரம் செய்து என்ன சொல்லுவதற்காக இவர் இவ்விடம் வந்திருக்கிறாரோ" என்று பேசாமல் இருந்தார்கள்.

விசித்திரமான கதிகளால் சுற்றிச்சுற்றி கதைபால் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டு ஜயத்தை விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் பீமதுர்யோதனர்களைப் பார்த்து பலராமர் சொல்லுகிறார். (௨௪-௨௫)

யுவாம் துல்யபலௌ வீரௌ ஹே ராஜந் ஹே வ்ருகோதர ।
ஏகம் ப்ராணாதிகம் மந்யே உதைகம் ஶிக்ஷயாதிகம் ॥ ௨௬॥
தஸ்மாதேகதரஸ்யேஹ யுவயோஸ்ஸமவீர்யயோ: ।
ந லக்ஷ்யதே ஜயோऽந்யோ வா விரமத்வபலோ ரண: ॥ ௨௭॥
ந தத்வாக்யம் ஜக்ருஹதுர்பத்தவைரௌ ந்ருபார்தவத் ।
அநுஸ்மரந்தாவந்யோந்யம் துருக்தம் துஷ்க்ருதாநி ச ॥ ௨௮॥
திஷ்டம் ததநுமந்வாநோ ராமோ த்வாரவதீம் யயௌ ।
உக்ரஸேநாதிபி: ப்ரீதைர்ஜ்ஞாதிபிஸ்ஸமுபாகத: ॥ ௨௯॥
தம் புநர்நைமிஷம் ப்ராப்தம்ருஷயோ யாஜயந் முதா ।
க்ரத்வங்கம் க்ரதுபிஸ்ஸர்வைர்நிவ்ருத்தாகிலவிக்ரஹம் ॥ ௩௦॥
தேப்யோ விஶுத்தம் விஜ்ஞாநம் பகவாந் வ்யதரத் விபு: ।
யேநைவாத்மந்யதோ விஶ்வமாத்மாநம் விஶ்வகம் விது: ॥ ௩௧॥

கிம் பவிஷ்யதீதி ஶியா தூஷ்ணீமாஸந்நிதி ॥௨௫॥௨௬॥ தஸ்மாதிதி । அந்ய: பராஜயோ வா ரணஸ்ஸம்ரம்ப: ॥௨௭॥ நேதி அநுபத்ய வாக்யம் ॥௨௮॥ திஷ்டமிதி । திஷ்டம் ப்ராரப்தம் கர்ம । ஸமுபாகத: ஸங்கத: ॥௨௯॥ தமிதி । தம் பலராமம் । க்ரத்வங்கம் யஜ்ஞாங்கமிதி ॥௩௦॥ தேப்ய இதி । ஆத்மநி அதிஷ்டாநே । விஶ்வகம் ஸர்வவ்யாபக

ஓ துரியோதன மகாராஜாவே! ஓ பீமனே! நீங்களிருவரும் சமமான பல முடையவர்கள். உங்களில் ஒருவனுக்குப் பலம் அதிகம்; மற்றொருவனுக்கு ஆயுதப்பயிற்சி சிலாக்கியமானது. ஆகையால் சமமான பலமுடைய உங்களுக்கு ஜயமாவது அபஜயமாவது உண்டாவதில்லை. ஆகையால் வீணான இச்சண்டையை நிறுத்தி விடுங்கள் (௨௭)

அவ்விருவரும் பகைமையால் தங்களுக்கேற்பட்ட கஷ்டங்களையும் கெட்ட வார்த்தைகளையும் மனதிற்கொண்டிருந்தார்களாதலால் பலராமர் சொல்லும் வார்த்தை உசிதமானாலும் கேட்டார்களில்லை. (௨௮)

அதைப் பார்த்த பலராமர் இது பூர்வ கர்ம பரிபாகம் என்று நினைத்து துவாரகாபுரிபோய், மிகச் சந்தோஷ மடைந்த உக்கிரசேனர் முதலானவர்களுடன் சேர்ந்தனர். (௨௯)

அந்த பலராமர் மறுபடி ஒருதடவை நைமிசக்ஷேத்திரம் வந்தபோது யக்கிய மூர்த்தியாகிய அவருக்கு அங்கிருந்த ரிஷிகள் அநேக யாகங்கள் செய்து வைத்தார்கள். (௩௦)

ஸ்ரீ பலராமர் அப்படிப்பட்ட அம்முனிவர்களுக்கு சுத்தஞானத்தை யருளினார். அதனால் தங்களுடைய ஆத்மா எங்குமுள்ள தென்றும் ஸகல பிரபஞ்சமும் ஆத்மாவிலிருக்கிறதென்றும் அறிந்தார்கள். (௩௧)

𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌯𑍇𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௩௨ ॥

𑌈𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௩௩ ॥

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

[illegible] ॥௩௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

யாகத்தின் முடிவில் தன் பத்தினியுடன் அவபிருத ஸ்நானம் செய்து நல்ல வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு சந்திரிகையில் சந்திரன் விளங்குவது போல விளங்கினர். (௩௨)

நல்ல பலசாலியும் அறிவுக் கெட்டாதவரும் மாயையால் மனுஷிய ரூபத்தை யடைந்தவருமான ஸ்ரீ அனந்தர்[பலராம]ருடைய செய்கைகள் இதுபோல் அநேகமிருக்கின்றன. (௩௩)

ஸ்ரீ ஆதிசேஷஸ்வரூபியான பலராமருடைய ஆச்சரியமான செய்கைகளைக் காலை மாலைகளில் நினைக்கும் புருஷன் விஷ்ணுவுக்கு இஷ்டனாக ஆவான். (௩௪)

79-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ अशीतितमाध्यायप्रारम्भः ॥

अथ श्रीदामोपाख्यानकथा प्रारभ्यते

॥ राजा ॥

भगवन् यानि चान्यानि मुकुन्दस्य महात्मनः ।
वीर्याण्यनन्तवीर्यस्य श्रोतुमिच्छाम्यहं प्रभो ॥ १ ॥
को नु श्रुत्वाऽसकृद्ब्रह्मन्नुत्तमश्लोकसत्कथाः ।
विरमेत विशेषज्ञो विषण्णः कामामार्गणैः ॥ २ ॥
सा वाग्यया तस्य गुणान् गृणीते
करौ च तत्कर्मकरौ मनश्च ।
स्मरेद्वसन्तं स्थिरजङ्गमेषु
शृणोति तत्पुण्यकथाः स कर्णः ॥ ३ ॥

अथाशीतितमे कृष्णश्श्रीदामानं गृहागतम् ।
संपूज्यापूर्ववृत्तैश्च रमयामास सादरम् ॥
स प्राशितपृथुकोऽस्मिन् पश्चात् चकार संपदम् ।
अतः परं विनैवं तं निजोपकारभावनम् ॥
श्रीकृष्णचरितानि श्रुत्वा पुनस्तद्वीर्याणि पृच्छति । भग-
वन्निति । हे भगवन् श्रोतुमिच्छामीत्यन्वयः ॥१॥ उत्तमश्लोकस्य सन्-
मनोहराः विषयवैतृष्ण्यजनकाः कथाः । विशेषज्ञः सारवित् ।
विषण्णः विषादं प्राप्तः ॥२॥ कथाश्रवणं स्तौति दृष्टान्ततया अन्या-
न्याह । सेति । तावेव करौ । यौ तत्कर्मकरौ । तदेव मनः ।
यत्स्थिरजङ्गमेषु वसन्तं स्मरेत् । यस्तस्य पुण्याः कथाः शृणोति,

---

80 வது அத்தியாயம்.

குசேல உபாக்கியானம்—பரீக்ஷித் மகாராஜன் கூறுகிறார்.

ஓ பிரபுவே! அழிவற்ற வீரியத்தையுடைய ஸ்ரீ ஹரியின் அநேகவிதமான வீரச்செய்கைகளைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். (௧)

மன்மதபாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட எவன்தான் *உத்தம சுலோகராகிய பகவானுடைய நல்ல கதைகளைக் கேட்டுத் திருப்திபடைவான். (௨)

பகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லுகிறவாக்கே வாக்கு; அவருடைய காரியங்களைச் செய்கிற கைகளே கைகள். அசையும் பொருள் அசையாப்பொருள்களில் நிறைந்திருக்கிற அவரைத்தியானம் செய்கிற மனமேமனம். அவருடைய புண்ணிய கதைகளைக் கேட்கும் காதுகளேகாதுகள். ஜங்கம ஸ்தாவா மென்னும்

---

* எவருடைய கதையைக் கேட்டதினால் பாபம் நசிக்குமோ அவர் "உத்தமசுலோகர்" என்று சொல்லப்படுவார்.

ஶிரஸ்து தஸ்யோபயலிங்கமாநமேத்—
ததேவ யத்பஶ்யதி தத்தி சக்ஷு: ।
அங்காநி விஷ்ணோரத தஜ்ஜநாநாம்
பாதோதகம் யாநி பஜந்தி நித்யம் ॥ ॥௪॥

॥ ஸ்ரீ ஸூத: ॥

விஷ்ணுராதேந ஸம்ப்ருஷ்டோ பகவாந் பாதராயணி: ।
வாஸுதேவே பகவதி நிமக்நஹ்ருதயோऽப்ரவீத் ॥ ॥௫॥

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

க்ருஷ்ணஸ்யாஸீத் ஸகா கஶ்சித் ப்ராஹ்மணோ ப்ரஹ்மவித்தம: ।
விரக்த இந்த்ரியார்தேஷு ப்ரஶாந்தாத்மா ஜிதேந்த்ரிய: ॥ ॥௬॥
யத்ருச்சயோபபந்நேந வர்தமாநோ க்ருஹாஶ்ரமீ ।
தஸ்ய பார்யா குசேலஸ்ய க்ஷுத்க்ஷாமா ச ததாவிதா ॥ ॥௭॥
பதிவ்ரதா பதிம் ப்ராஹ ம்லாயதா வதநேந ஸா ।
தரித்ரம் ஸீதமாநா ஸா வேபமாநாபிகம்ய ச ॥ ॥௮॥

ஶிரஸ்த்விதி । ஶிர ஏவ தத்தேவ ஶிர: । தத்தேவ தஸ்யோபயலிங்கம் நமேத் யத்பஶ்யதி தத்தேவ சக்ஷு: । தாந்யேவாங்காநி யைஸ்தஜ்ஜநாநாம் பாதோதகம் பஜந்தீதி ॥௪॥௫॥ யத்ருச்சயேதி । ததாவிதா குசேலா । கிம் ச । க்ஷுத்க்ஷாமாயதி ... தஸ்யைவாபிவிஷ்வஸ்யம் க்ஷுத்க்ஷாமாஜீர்ணா ॥௭॥ பதிவ்ரதேதி । ம்லாயதா

இரண்டுவிதமான ரூபமுடைய அவருடைய தேகத்தை நமஸ்கரிக்கிற சிரஸே சிரசு. அதைப் பார்க்கிற கண்களே கண்கள். அவர் அவரிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்கள் இவர்களுடைய பாதங்களை யலம்பின தீர்த்தங்களை வகிக்கிற அங்கங்களே அங்கங்கள். (௩-௪)

ஸ்ரீசூதர் கூறுகிறார்

இவ்வாறு பரீக்ஷித்து மகாராஜன் கூறியதும் சுகர், பகவான் வாஸுதேவனிடம் மனதை வைத்துக்கொண்டு பதிலுரைக்கிறார். (௫)

சுகர் கூறுகிறார்

பிரம்மக்ஞானிகளுள் சிரேஷ்டராயும் எப்பதார்த்தங்களிலும் பற்றில்லாதவராயும் ஐம்புலன்களை ஜயித்தவராயும் அடக்கமுள்ள மனதுள்ளவராயும் தனக்குக் கிடைத்ததைக் கொண்டு ஜீவித்து கிருகஸ்தாசிரமத்தை நடத்தி வருபவருமாயிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு இளம்பிராயத் தோழனாகிய “குசேலர்” என்றொருவரிருந்தார். அவருக்கு “க்ஷுத்க்ஷாமை” யென்னும் பெயர் கொண்ட ஓர் பத்தினியும் இருந்தாள். (௬-௭)

உத்தமிகளுக்குள் உத்தமியாகிய அந்த அம்மாள் ஒரு சமயம் தரித்திரத்தன்மையால் மிகவும் வருந்தித் தன்புருஷனிடம் வந்து பயத்தினால் நடுக்கமுற்றுச் சொல்லுகிறாள். (௮)

𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌖𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌮𑍁𑌪𑍈𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌸𑍀𑌦𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌿𑌨𑍇 ॥ ॥௧௦॥
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ॥௧௧॥
𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌲𑌾𑌭 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௨॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌧𑍇 ।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥
𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌚𑍈𑌲𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥௧௪॥

𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 । 𑌦𑍇𑌵-
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌿𑌨𑍇 ॥௯।௧௦॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑍋𑌜𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿
𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿
𑌕𑌾𑌕𑌵𑌿𑌰𑌸𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥௧௧।௧௨॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ।

ஸ்வாமி! லக்ஷ்மீபதியும் பிராமணர்களிடம் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவரும் ஸகலலோக சரண்யரும் நல்லோர்கள் அடையவதற் குரிய ஸ்தானமாயிருப்பவரும் குலசிரேஷ்டருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தங்களுக்குத்தோழனல்லவா? தாங்கள் அவரிடம் போனல் பெரிய குடும்பியும், இல்லாமையால் வருந்துகிறவருமான தங்களுக்கு ஏராளமான திரவியத்தைக் கொடுப்பார். (௯-௧0)

அந்த பகவானிப்போது துவாரகையில் போஜ, யாதவ, அந்த கர்களுக்கு ராஜாவாகப்பிரகாசிக்கிறுர். அவர் தம்முடைய கமலம்போன்ற சரணங்களை நினைப்பவர்களுக்குத் தன்னைக்கூட [மோக்ஷமென்று தாத்பரியம்] கொடுத்திருக்கிறுர். தமக்கு அதிகவிருப்பமில்லாத அர்த்தங்களையும் காமங்களையும் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சந்தேகமில்லை. (௧௧)

இவ்வாறு தம் பத்தினி அநேகந்தடவை மெதுவாகப் பிரார்த்தித்ததும் அந்த பிராமணர் "எப்படியாவதிருக்கட்டும் பகவானுடையதரிசனம் நமக்குக்கிடைப்பதே பெரிய லாபம்" என்றெண்ணிப் போவதாய் நிச்சயித்து, தம் பத்தினியைப்பார்த்து "பகவானுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்த ஏதாவதிருந்தால் கொடு" என்று கேட்டார். (௧௨-௧௩)

அந்த அம்மாள் உடனே நான்கு பிராமணர்களைக்கேட்டு, நான்குபிடி அவல் யாசித்துஅதை ஒருகந்தையில் முடிந்து தன் பர்த்தாவிடம் காணிக்கைக்காகக் கொடுத்தாள். (௧௪)

ஸ தாநாதாய விப்ராக்ர்ய: ப்ரயயௌ த்வாரகாம் கில ।
க்ருஷ்ண ஸந்தர்ஶநம் மஹ்யம் கதம் ஸ்யாதிதி சிந்தயந் ॥ ॥கரு॥
த்ரீணி குல்மாந்யதீயாய த்ரிபி: கக்ஷ்யாஶ்ச ஸத்விஜ: ।
விப்ரோ கம்யாந்தகவ்ருஷ்ணீநாம் க்ருஹேஷ்வச்யுததர்மிணாம் ॥ ॥கசு॥
க்ருஹம் த்வ்யஷ்டஸஹஸ்ராணாம் மஹிஷீணாம் ஹரேர்த்விஜ: ।
விவேஶைகதமம் ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்மாநந்தம் கதோ யதா ॥ ॥கஎ॥
தம் விலோக்யாச்யுதோ தூராத் ப்ரியாபர்யங்கமாஸ்தித: ।
ஸஹஸோத்தாய சாப்யேத்ய தோர்ப்யாம் பர்யக்ரஹீந்முதா ॥ ॥கஅ॥
ஸக்யு: ப்ரியஸ்ய விப்ரர்ஷேரங்கஸங்காதிநிர்வ்ருத: ।
ப்ரீதோ வ்யமுஞ்சதப்பிந்தூந் நேத்ராப்யாம் புஷ்கரேக்ஷண: ॥ ॥க௯॥

ஸ இதி । மஹ்யம் மம ॥கரு॥ த்ரீணீதி । குல்மாநி ரக்ஷாயுக்தஸைந்யஸ்தாநாநி । கக்ஷ்யா: ப்ரகோஷ்டா: அதீயாய அதிக்ரம்ய ஜகாம । ஸத்விஜ: த்விஜைஸ்ஸஹித: । ததஶ்ச । அகம்யா: துர்கமா: யே அச்யுததர்மாண: அச்யுதவத்தர்மாண: அந்தகவ்ருஷ்ணயஸ்தேஷாம் க்ருஹேஷு ॥ கசு ॥ க்ருஹமிதி । ததாஹரே: த்வ்யஷ்டஸஹஸ்ராணாம் மஹிஷீணாம் சயே க்ருஹா: தேஷு மத்யே ஸ்ரீமத்ஸு ஏகதமம் க்ருஹம் விவேஶ । தத்ர ச ஸத்விஜோ ப்ரஹ்மாநந்தம் கதோ யதா ததா ஸுகமவாபேதி ஶேஷ: ॥ கஎ ॥ தமிதி । பர்யக்ரஹீத் ஆலிங்கிதவாந் ॥கஅ॥ ஸக்யுரிதி । அப்பிந்தூந் ஆநந்தாஶ்ரூணி ॥க௯॥ ப்ரீத இதி । ஸஹஸா...

அதை யந்த பிராமணோத்தமர் பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தரிசனம் நமக்கெவ்வாறு கிடைக்குமென்று மனதில் ஆலோசித்துக் கொண்டே துவாரகைபோய்ச் சேர்ந்தார். (கரு)

அவர் அங்கே சேனைகளிருக்கும் மூன்று ஸ்தானங்களையும், பிறகு மூன்று வீதிகளையும், தாண்டிப்போய் கிருஷ்ணனுக்குச் சமானமான யோக்கியதையுள்ள அநேக யாதவர்களுடைய வீடுகளையும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பதினாறாயிரம் ஸ்திரீகளின் வீடுகளையும் பார்த்து அவைகளுக்குள் மிக அழகாயிருக்கிற ஒரு வீட்டிற் புகுந்தார். அப்போது அந்த விப்பிரர் பரமானந்தத்தை யடைந்தவர் போலானார். (கசு-கஎ)

அப்போது தனதிஷ்ட ஸ்திரீயாகிய ருக்மிணியின் கட்டிலில் உட்கார்ந்திருந்த பகவான் குசேலர் வருவதைக்கண்டு, பரபரப்புடன் எழுந்திருந்து ஓடிவந்து இரண்டு கைகளாலும் அன்புடன் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார். (கஅ)

தன் அருமைத்தோழனாகிய அந்த பிராமணருடைய சரீரசம்பந்தத்தினால் ஆனந்தத்தை யடைந்த தாமரைக்கண்ணன் (கிருஷ்ணன்) பிரீதியினால் ஆனந்தக் கண்ணீரைச் சொரிந்தார். (க௯)

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑍌𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍀𑌃 ॥ ॥௨௦॥
𑌅𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈𑌃 ॥ ॥௨௧॥
𑌧𑍂𑌪𑍈𑌃𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௨௨॥
𑌕𑍁𑌚𑍈𑌲𑌂 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌧𑌮𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 ॥ ॥௨௩॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌜𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌮𑌲𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௪॥
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌵𑌧𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ ॥௨௫॥
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௨௬॥

𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂। 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾। 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍀𑌃 𑌅𑌪𑌃॥௨௦॥௨௨॥ 𑌕𑍁𑌚𑍈𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌧𑌮𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃। 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾॥௨௩॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌂

ஹே பரிக்ஷித் மகாராஜனே! பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவரை பெரிய ஆஸனத்தில் உட்காரவைத்து, செய்யவேண்டிய பூஜைகளைத் தானாகவே செய்து அவருடைய காலை அலம்பி அந்த பாத தீர்த்தத்தை, தாம் ஸகல லோகங்களையும் பரிசுத்தம் செய்பவராயினும் தம் சிரசில் தரித்துக்கொண்டார். பிறகு அவருக்கு தம் கையால் திவ்யமான சந்தனத்தைப் பூசினர். (௨௦-௨௧)

பிறகு தம் தோழனுக்கு நல்ல வாசனையுள்ள தூபதீபங்களுடன் பூஜைசெய்து தாம்பூலம் கொடுத்து நல்வரவு கூறி உபசரித்தார். (௨௨)

இடையில் அதிக அழுக்குப்படிந்த கந்தையை உடுத்துக்கொண்டிருப்பவரும் நரம்புகளெல்லாம் தெரியும்படி இளைத்த அழுக்குப்படிந்த சரீரத்துடனிருப்பவருமான அந்தப் பிராமணனை பீஷ்மராஜன் புதல்வராகிய ருக்மிணியம்மாள், சாமரம், விசிறி, இவைகளால் உபசரித்தாள். (௨௪)

நிர்மலமான கீர்த்தியுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்விதம் குசேலரைப் பூஜித்ததைப் பார்த்த அரண்மனையிலுள்ள ஸ்திரீகள் எல்லாரும் மிகவும் வியப்படைந்தார்கள். (௨௫)

மிகுந்த ஏழையாயும் பணமில்லாமல் எல்லாராலும் இகழப்படுபவராயும் இருக்கிற இந்தச் பிச்சைக்காரப் பிராமணர் என்ன புண்ணியம் செய்தாரோ தெரியவில்லை. சகல உலகங்களுக்கும் நாதனும் லக்ஷ்மீகாந்தனுமான பகவான் கட்டிலில் தம்முடன் இருந்த லக்ஷ்மியைக்கூட விட்டு விட்டு இவரை பிராதாவைப்போல் கட்டிக்கொண்டனரே என்று யாவரும் சொல்லி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். (௨௫-௨௬)

𑌕𑌥𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌸𑌤𑍋𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍍𑌲𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௨௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌢𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌨 𑌵𑌾 ॥ ॥௨௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ॥ ॥௨௯॥

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௩0॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂॥௨௪॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿॥௨௫॥ 𑌯𑌦𑍃𑌤𑌿।𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃॥
௨௬॥ 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍋𑌃 । 𑌕𑌰𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾॥
௨௭॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌤𑌾 [illegible]
[illegible] ॥௨௮॥ [illegible]
[illegible]—𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌵 𑌹𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍈
𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁। 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇। 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௨௯॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤
𑌸𑌾𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌃 𑌮𑌮
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃। 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌹𑌤
𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌲𑍋𑌕
𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾। 𑌅𑌹𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌥𑌾
𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥௩0॥ 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ! 𑌨𑍌 𑌆𑌵𑌯𑍋𑌃। 𑌯𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍

அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் குசேலரும் முன் தாங்கள் குருவினிடம் இருந்த காலத்திலுள்ள கதைகளை ஒருவருக்கொருவர் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சொல்லிக்கொண்டார்கள். (௨௭)

ஓ தர்மங்களை யறிந்த தோழரே! குருவுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தக்ஷிணையை நீர் கொடுத்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்து உமது யோக்கியதைக்குத் தகுந்த பெண்ணைக் கல்லியாணம் செய்துகொண்டீரா இல்லையா? (௨௮)

செய்துகொண்டிருப்பீர். ஆனால் உமக்கு கிரகத்தில் அவ்வளவாக மனம் கொள்ளுவதில்லை. பணத்தில் நீர் அதிகமாகப் பிரியப்படுகிற வழக்கமில்லை. அது எனக்குத் தெரியும். (அதனால்தான் உம்மிடத்தில் அதிகமான போகசின்னங்கள் காணப்படவில்லை. (௨௯

நான் உலகத்தாருக்காகக் காரியங்களைச் செய்வதுபோல் அநேகர் மனதில் இச்சையில்லாமலே மாயாசம்மந்தமுள்ள விஷய வாசனைகளை விட்டுக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். (௩0)

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌨𑍌 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 । ॥௩௧॥

𑌸 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑍋𑌙𑍍𑌗 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ॥௩௨॥

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌯𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥௩௩॥

𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥௩௧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌸𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌾𑌹 — 𑌸 𑌵𑍈 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃। 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌾𑌹 — 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌃 𑌯𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௩௨॥ 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 𑌇𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 । 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑍈𑌵। 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥௩௩॥ 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌕𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 । 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣। 𑌉𑌪𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌯𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍃

பிராமணர் எந்த குருவினிடமிருந்து அறியவேண்டிய விஷயத்தை யறிந்து மோக்ஷத்தை யடைவாரோ அப்படிப்பட்ட குருவின் கிருகத்தில் நாம் இருவரும் இருந்தது உமக்கு நினைவிலிருக்கிறதா? (௩௧)

ஸம்ஸாரத்திலிருக்கிற ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் குருக்களுண்டு. முதலாவது குருபெற்றவன். இரண்டாவது உபநயனம் செய்வித்து வேதங்களை ஓதுவித்தவன்(அவன் என்னைப்போல் பூஜிக்கத்தக்கவன்) அதாவது முதலாவது குருவைக் காட்டிலும் சிரேஷ்டன்) மூன்றாவது குருஞானத்தை கொடுப்பவன். அவர் தான் நான்.(அதாவது தம்மைக் காட்டிலும் வேறல்ல வென்பது பொருள்.) (௩௨)

இவ்விதம் மனிதஜன்மத்தை யெடுத்து வருணாசிரமதர்மங்களை யடைந்தவர்களுக்குள் எவர் ஞானத்தைக் கொடுக்கிற குருவாகிற என்னுடைய வார்த்தையால் (அதாவது உபதேசம்) சுகமாக சம்சாரத்தைத் தாண்டுகிறார்களோ அவர்களே சமர்த்தர்கள். (௩௩)

𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍋𑌪𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌾 |
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 || ||௩௪||
𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍌 |
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 || ||௩௫||
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 |
𑌵𑌾𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑌵𑌃 || ||௩௬||
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 |
𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌜𑌲𑌮𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 || ||௩௭||

𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿—
𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇 |
𑌦𑌿𑌶𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍇
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌬𑌭𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 || ||௩௮||

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍌 𑌸𑌾𑌂𑌦𑍀𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 |
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 || ||௩௯||

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑍇𑌤𑌿||௩௪|| 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 | 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍂𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿| 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂| 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂! 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌿||௩௫|| 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ! 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌪𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌕𑌾𑌲𑌜𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑌵𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍||௩௬|| 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 | 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌤𑌂 𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 || ௩௭ || 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌕𑍌𑌘𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃

குருவின் பணிவிடையால் எனக்கு எவ்வளவு பிரீதியுண்டாகுமோ அவ்வளவு பிரீதி யாகத்தினுலாவது பிரம்மசாரி தர்மத்தினுலாவது தபசினுலாவது சாந்தியினுலாவது உண்டாகமாட்டாது. (௩௪)

நாம் குருகுலவாசம் செய்து வருகையில் நடந்த ஒரு சங்கதியை நீர் நினைக்கிறீரா? அதாவது மழை காலத்தில் குரு பத்னியினுடைய உத்திரவின்பேரில் விறகு கொண்டு வரவேண்டியதற்காகச் சிடர்களெல்லாம் காட்டுக்குப்போனேம். அப்போது ஆகாயத்தில் மேகங்கள் படர்ந்து காற்றுமழையும் உண்டாயின. சூரியன் அஸ்தமித்துத் திக்குகளெல்லாம் இருள் சூழ்ந்து மேடு பள்ளம் ஜலம் தரை இவைகள் தெரியாதிருந்தன. இப்படியுண்டான காற்றிலும் மழையிலும் நாமெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கடைசியாகத் திக்குகளை யறிந்து ஒருவருக்கொருவர் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சுற்றிக்கொண்டிருந்தோம். இதையறிந்த நமது குரு சாந்தீபனி மகா ரிஷியானவர் சூரியன் உதித்தபிறகு நம்மைத்தேடிக்கொண்டுவந்து நம்மைக் கண்டுபிடித்துக் கூறியதாவது— (௩௫-௩௯)

। 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ।

𑌅𑌹𑍋 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌤𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 । ॥௪௦॥
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌦𑍈 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍌 ॥௪௧॥
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 । ॥௪௨॥
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௪௩॥

। 𑌕𑍁𑌚𑍇𑌲𑌃 ।

𑌕𑌿𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋 ।
𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌭𑍂𑌤𑍍 । ॥௪௪॥

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤 𑌸𑍃𑌕𑍍 𑌸𑌰𑌣𑌜𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌜𑌾𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌜𑌲𑍌𑌘𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 । 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌵𑌜𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌃 ॥௩௮॥௩௯॥ 𑌉𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂, 𑌯𑌥𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌅𑌹𑍋 𑌹𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥௪௦॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥௪௧॥ 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌗𑌤𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௨॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿

குரு கூறுகிறார்.

குழந்தைகளே! எல்லாரும் தங்கள் சரீரத்தில் அதிகப்பிரியம் வைத்திருப்பார்கள். நீங்கள் அதைக்கூட லக்ஷியம் செய்யாமல் எனக்காக இவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறீர்கள். (௪0)

மனதில் கபடமில்லாமல் உடல்பொருள் இவைகளைக் குருவுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதுதான் ஸத்சிஷ்யர்கள் அவருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமை. (௪௧)

சீடர்களே! நான் உங்களுடைய பக்தியால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தேன். உங்களுடைய மனோபீஷ்டம் நிறைவேறக் கடவது. உங்களுடைய வேதங்களெல்லாம் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் ஸாரங்குறையாம லிருக்கட்டும் என்று சொன்னார். (௪௨)

இதுபோல் அநேக காரியங்கள் நாம் குருகுலத்தில் வசிக்கும்போது நடந்தன. குருவின் அனுக்கிரகமிருந்தால்தான் எவ்விஷயங்களிலும் பூர்த்தியடையலாம்.

குசேலர் கூறுகிறார்.

சத்திய காமராகிய தங்களோடு கூட நாங்கள் குருகுல வாசம் பண்ணினபடியால் எங்களுக்கு என்ன குறையிருக்கிறது. (௪௩-௪௪)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌹 𑌆𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௪௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

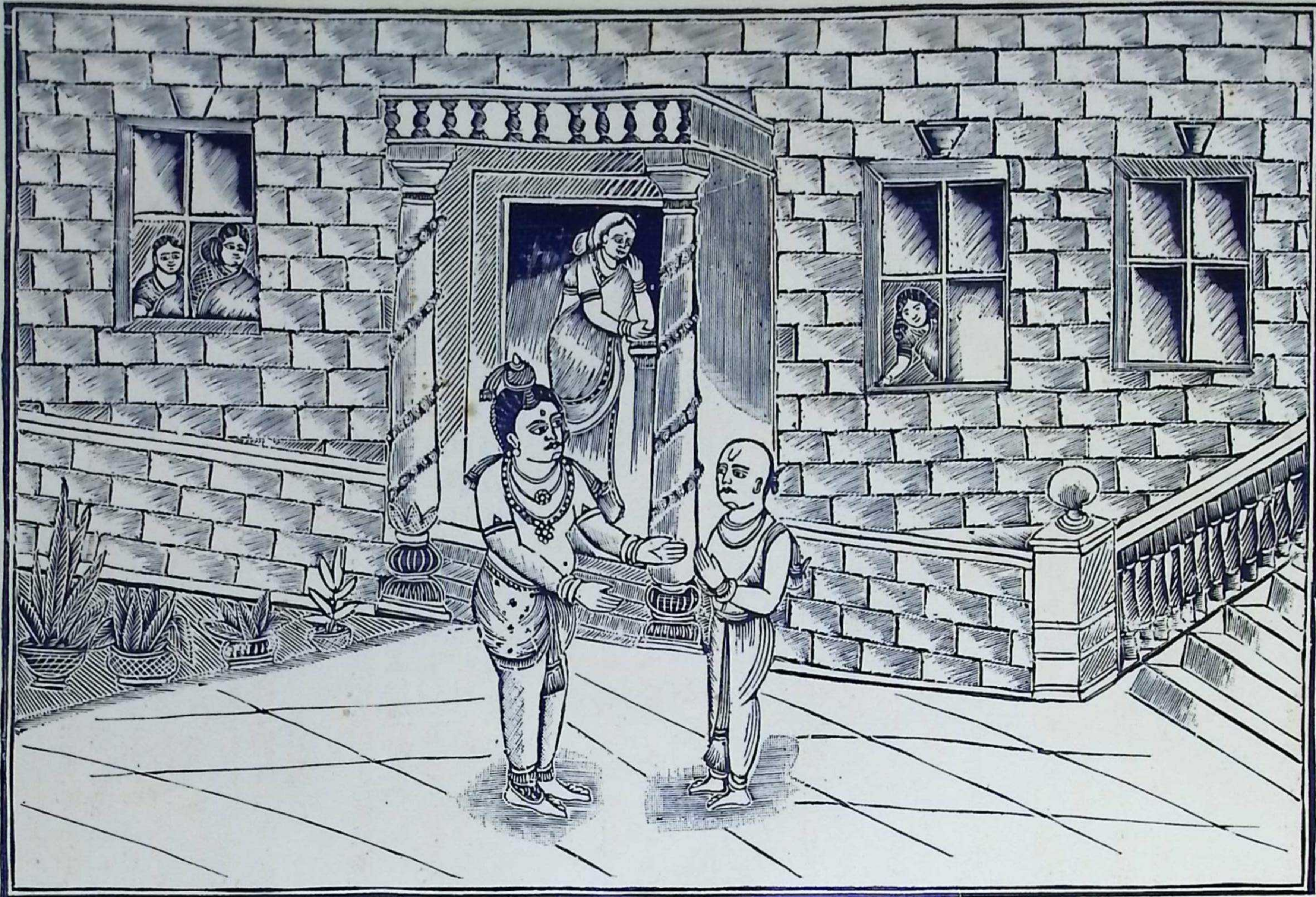
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃। 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌥𑌾𑌵𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌤𑌿 । 𑌗𑌾𑌰𑍋𑌦𑌾-
𑌰𑍀𑌤𑌿॥௪௩॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂। 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾
𑌸𑌹𑌵𑌾𑌸𑍋𑌨𑌾𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥ 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹-
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮। 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌮𑌵𑌵-
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂। 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵। ௪௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எல்லா நன்மைகளையும் அளிக்கத்தக்க ஸ்தானமாகிய வேதப்பிரம்மமே பரமாத்துமாவாகிய உம்முடைய சரீரம். அப்படிப்பட்ட தாங்கள் குருகுலவாஸம் செய்ததெல்லாம் வேஷமே தவிர வேறில்லை. (சரு)

80-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.



குசேலர் துவாரகா புரியில் கிருஷ்ணனை தரிசித்தல்.

॥ 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌅𑌣𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌮𑍇 𑌤𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥ ௧ ॥ 𑌉𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂

81-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறார்

எல்லாப் பிராணிகளுடைய மனதையும் அறிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பிராமண சிரேஷ்டராகிய அந்த குசேலருடன் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருந்து கடைசியில் புன்சிரிப்புடன் சொல்லுகிறார். (௧)

பகவான் பிராமணர்களிடத்தில் மிகுந்த பிரீதியுள்ளவராகையால் அன்புடன் அவரைப் பார்த்து பரிகாசம்செய்து அனுக்கிரகிக்கிறார். (௨)

பகவான் கூறுகிறார்.

நீர் வீட்டை விட்டு இவ்விடத்திற்கு வரும்போது எனக்கு என்ன காணிக்கை கொண்டு வந்தீர்? (௩)

எனது பக்தர்கள் கொண்டுவரும் வஸ்து அன்புக்குரியதானபடியால் அது மிகவும் சிறிதாயிருந்தாலும் மிகவும் பெரிதாகவே எனக்குத் தோன்றும் பக்தியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு கொண்டுவந்தாலும் அதனல் எனக்கு ஸந்தோஷம் கிடையாது. (௪)

இலை புஷ்பம் பழம் ஜலம் இவைகளில் ஏதாயினும் எனக்குப் பக்தியுடன் கொடுக்கப்படுமாயின் அதை, அன்போடு நிர்மலமான ஆத்மாவினல் கொடுக்கப்பட்டதெனக்கருதி நான் சாப்பிடுகிறேன் என்றார். (௫)

इत्युक्तोऽपि द्विजस्तस्मै व्रीडितः पतये श्रियः ।
पृथुकप्रसृतिं राजन् न प्रायच्छदवाङ्मुखः ॥ ६ ॥
सर्वभूतात्मदृक् साक्षात्तस्यागमनकारणम् ।
विज्ञायाचिन्तयन्नायं श्रीकामो माभजत्पुरा ॥ ७ ॥
पत्न्याः पतिव्रतायास्तु सखा प्रियचिकीर्षया ।
प्राप्तो मामस्य दास्यामि सम्पदोऽमर्त्यदुर्लभाः ॥ ८ ॥
इत्थं विचिन्त्य वसनाच्चीरबद्धान् द्विजन्मनः ।
स्वयं जहार किमिदमिति पृथुकतण्डुलान् ॥ ९ ॥
नन्वेतदुपनीतं मे परमप्रीणनं सखे ।
तर्पयन्त्यङ्ग मां विश्वमेते पृथुकतण्डुलाः ॥ १० ॥
इति मुष्टिं सकृज्जग्ध्वा द्वितीयां जग्धुमाददे ।
तावच्छ्रीर्जगृहे हस्तं तत्परा परमेष्ठिनः ॥ ११ ॥

पृथुकानां प्रसृतिं अञ्जलिम् ॥ ६ ॥ सर्वभूतात्मदृक् अतः कारणं साक्षात् विज्ञाय ॥ ७ ॥ पत्न्या इति । अमर्त्यानामपि दुर्लभाः ॥ ८ ॥ इत्थमिति । चीरेण बद्धान् पृथुकान् स्वयमेव जहार ॥ ९ ॥ नन्विति । अङ्ग हे सखे विश्वं विश्वात्मानं मां ॥ १० ॥ इतीति । इति वदन् एकां मुष्टिं सकृज्जग्ध्वा । अपरां हि तावतालम् । अस्य ... अतः परं द्वितीयमुष्टिभक्षणेन अलमित्यर्थः ॥ ११ ॥ तावदिति

இவ்வாறு பகவான் கேட்டதும் குசேலர் வெட்கமுற்று லக்ஷ்மீபதியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்குத் தாம் கொண்டுவந்த அவல் முடிச்சைக்கொடுக்கமனமிசையாமல் தலைகுனிந்து மௌனமாயிருந்தார். (௬)

எல்லாப் பிராணிகளுடைய அந்தக்கரணத்துக்கும் சாக்ஷிபூதராகிய பகவான் அவர் வந்த காரணத்தை அறிந்து இவர் ஐசுவரியத்தை உத்தேசித்து இதுவரையில் நம்மை பஜித்தவரன்று. நல்ல உத்தம ஸ்திரீயாகிய பத்னிக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டியதற்கெண்ணி நம்மை அடைந்திருக்கிறார். ஆகையால் தேவர்களுக்குக்கூட கிடைக்கத்தகாத ஸம்பத்துக்களை இவருக்குக் கொடுப்போம் என்றுமனதில் நினைத்து, குசேலர் கந்தையில் முடிந்துமறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்த அவல்முடிச்சை இதென்ன? ஒன்றிருக்கிறதே என்று சொல்லிக்கொண்டு தானாகவே அதை எடுத்துக்கொண்டார். (எ-அ-௯)

தோழனே! எனக்குப் பரம பிரீதியை உண்டு பண்ணக்கூடிய காணிக்கையானது இதோ கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே! இந்த அவல் லோகஸ்வரூபமான என்னை மிகவும் திருப்தி பண்ணி வைக்கின்றது என்று சொல்லி ஒரு பிடியைச் சாப்பிட்டு இரண்டாவது பிடியைச் சாப்பிடுவதற்காக கரத்தில்எடுக்குங்காலத்தில் ருக்மிணியாக விருந்து வருகிற ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியானவள் பரபரப்புடன் பகவானுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டாள். (௧௦-௧௧)

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌥 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥௧௨॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥௧௩॥
𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌸 𑌚𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌅𑌹𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌯𑌦𑍍𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌮𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌮𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑌸𑌿 ॥ ॥௧௬॥

𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌵𑌤𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 ॥௧௨ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂 ॥௧௩॥ 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌵𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 । 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧௪॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨

ஹே பரமாத்துமாவே! இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் எல்லா ஸம்பத்தையும் அடையக்கூடிய தங்களுடைய ஸந்தோஷத்துக்கு இவ்வளவே போதுமான தல்லவா என்று சொன்னாள். (கஉ)

அந்த பிராமணன் அன்றையதினம் இராத்திரி கிருஷ்ணனுடைய கிரஹத்தில் வசித்து நல்ல ஆகாரங்களைச் சாப்பிட்டு உத்தமமான பானங்களையும் குடித்து தாம் சொர்க்கத்தில் இருப்பதாக நினைத்தார். (கங)

ஆனந்த சொரூபியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் மிகவும் கொண்டாடப்பட்ட அந்த அந்தணர் தம்முடைய கிரஹத்துக்குப் புறப்பட்டார். பகவான் வழியில் (வகுதூரம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்து வழியனுப்பினார். (கச)

தம்முடைய மனதில் பணத்தாசைகொண்டு பகவானைத் தரிசனம் பண்ணப்போனதினால் வெட்கத்தை யடைந்த குசேலர், தமக்கு அருமைத் தோழனாகிய பகவானிடத்திலிருந்து ஒருவிதமான திரவியத்தையும் அடையா விட்டாலும் தாமாக ஒன்றும் யாசிக்கவில்லை. மஹானுடைய தரிசனம் கிடைத்ததே யென்ற சந்தோஷத்தினால் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார். (கரு)

போகும்போது குசேலர் தமக்குள் சிந்திக்கிறார் :—பிராமணர்களையே தெய்வமாகக் கொண்டாடும் தன்மையுள்ள பகவானுடைய குணத்தை இன்று கண்டு பிடித்தேன். மகா தரித்திரனாகிய என்னை லக்ஷ்மி வாசஞ்செய்கிற தமது மார்போடணைத்துத் தழுவிக்கொண்டார். (கசு)

क्वाहं दरिद्रः पापीयान् क्व कृष्णः श्रीनिकेतनः ।
ब्रह्मबन्धुरिति स्माहं बाहुभ्यां परिरम्भितः ॥ ॥கஎ॥
निवासितः प्रियाजुष्टे पर्यङ्के भ्रातरो यथा ।
महिष्या वीजितः श्रान्तो बालव्यजनहस्तया ॥ ॥கஅ॥
शुश्रूषया परमया पादसंवाहनादिभिः ।
पूजितो देवदेवेन विप्रदेवेन देववत् ॥ ॥ககூ॥
स्वर्गापवर्गयोः पुंसां रसायां भुवि सम्पदाम् ।
सर्वासामपि सिद्धीनां मूलं तच्चरणार्चनम् ॥ ॥உ0॥
अधनोऽयं धनं प्राप्य माद्यन्नुच्चैर्न मां स्मरेत् ।
इति कारुणिको नूनं धनं मेऽभूरि नाददात् ॥ ॥உக॥
इति तच्चिन्तयन्नन्तः प्राप्तो निजगृहान्तिकम् ।
सूर्यानलेन्दुसङ्काशैर्विमानैः सर्वतो वृतम् ॥ ॥உஉ॥

निवासितः॥कसु॥ निवासितोऽस्मीत्याह पर्यङ्कैः। अहो इति। ब्रह्मबन्धुः। लक्ष्मी परिरम्भिता कृष्णेनाहम्॥कसु॥ क्वेति। अहो पापीयान् नीचः॥कஎ॥ कअ॥ शुश्रूषयेति। पूजितः पादसंवाहनादिभिः ॥ ககூ॥ एवं सा पूज्यापि यस्य अर्थानां कारणं उच्यते आह्यम्। स्वर्गापवर्गयोरिति। सर्वासां सिद्धीनां तस्य चरणार्चनमेव कारणम्॥உ0॥ अधन इति। तथापि कारुणिकत्वादभूरिमपि धनं मह्यं नाददात्॥உக॥ इतीति।

மகா பாபத்தைச் செய்து தரித்திரனுய்ப் பிறந்த நானெங்கே, லக்ஷ்மீபதியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எங்கே; பிராமணனென்று பெயரை வைத்துக்கொண்டிருப்பதினுலல்லவோ அவர் தமதுகைகளால் என்னை கட்டிக்கொண்டார். (கஎ)

தமது இஷ்ட ஸ்திரீயாகிய ருக்மிணியோடு தான் உட்கார்ந்திருந்த கட்டிவில் என்னை உட்கார வைத்து தம்முடைய பத்னியினிடத்தில் விசிறியைக்கொடுத்து கூடப்பிறந்தவனைப்போல் உபசரிக்கவும் செய்தாரே. (கஅ)

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான அவர் கால்பிடித்தல் முதலான பணிவிடைகளால் தேவர்களைப் பூஜிப்பதுபோல் என்னை பூஜித்திருக்கிருரே. (ககூ)

அந்த பகவானுடைய சரணங்களை ஒருதரம் பூஜை செய்தால் ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் பூமியில் கிடைக்கக்கூடிய ஸம்பத்துகள் அணிமா முதலான ஸித்திகள், இவைகளெல்லாம் தானுகவே கிடைக்குமல்லவா? (உ0)

சிறிதும் பொருளில்லாத இவன் இப்பொழுது பொருளையடைவானுகில், கொழுத்துப்போய் நம்மை நினைக்கமாட்டான் என்று தயாளுவான பகவான் எனக்குப்பொருளைக் கொடுக்கவில்லையே தவிர வேறு காரணமில்லை. (உக)

இவ்வாறு குசேலர் சிந்தித்துக்கொண்டு தம்முடைய கிருகத்திற்கு வந்தார். அந்த கிருகமானது சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகளைப் போல பிரகாசம்பொருந்திய விமானங்கள், அநேக பக்ஷிகள் கலகலவென்று சப்திக்கும் தோட்டங்கள்

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌮𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌵𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௩ ॥
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥
𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌮𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑌾 ॥ ௨௫ ॥
𑌪𑌤𑌿𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾 ।
𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑌮𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥ ௨௭ ॥

𑌨𑌿𑌜𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 [illegible] । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥௨௨॥ 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍈𑌃 ॥௨௩॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌦𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌾𑌂 [illegible] ॥௨௪॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌦𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௨௫॥ 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 । 𑌅𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 । 𑌆𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌮𑌲𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௬॥ 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 [illegible] । 𑌮𑌨𑌸𑌾 [illegible] ।

மலர்ந்துவாசனைவீசும் ஆம்பல், தாமரை கல்ஹாரம் நீலோத்பலம் இவைகளுள்ள, ஜலநிலையங்கள் இவைகளுடனும் அலங்காரத்துடனிருக்கும்ஸ்திரீபுருஷர்கள்இவர்களுடனும்விளங்கியது. அதைக்கண்ட குசேலர் இது என்ன! இது யாருடைய வீடு! இது என்னஇவ்விதம் விளங்குகிறதென்று ஆலோசிக்கலானர். (௨௨-௨௪)

இவ்வாறு யோசித்து நிற்கையில் தேவர்கள்போல் பிரகாசிக்கிற புருஷர்களும்,ஸ்திரீகளும், ஏராளமான வாத்தியகோஷத்துடனும் கானத்துடனும் எதிர்கொண்டழைத்தார்கள். (௨௫)

அவருடைய மனைவி தன்னுடைய பர்த்தா வந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டு அமிதமான பக்தியோடும் ஸந்தோஷத்தோடும் பரபரப்போடும், ரூபந்தரித்து நேரில் வந்த லக்ஷ்மியைப்போல் வீட்டைவிட்டு வெளியில் வந்தாள். (௨௬)

உத்தமஸ்திரீயாகிய அவள் தன் பர்த்தாவைப் பார்த்து மிகுந்த அன்பினாலும் ஆசையினாலும் ஆனந்தகண்ணீர் சொரிந்து வெட்கத்தினால் கண்களைமூடிக்கொண்டுபுத்தியால் நமஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டே மனதால் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள். (௨௭)

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌵𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑍀𑌮𑌿𑌵 ।
𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌶𑌤𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௨௯॥
𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌹𑍇𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ॥௩௦॥
𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌹𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ ॥௩௧॥
𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌦𑍀𑌪𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌲𑌲𑌨𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௩௨॥
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௩௩॥

௨௭|௨௯॥ 𑌪𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] । 𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌹𑍇𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿॥ ௩௦॥ 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍂𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿॥௩௧॥ ௩௨॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌃। 𑌸 𑌚 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌗𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௩௩॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿

விமானங்களில் போகும் தெய்வ ஸ்திரீயைப் போலிருப்பவளும் கழுத்தில் சொர்ணமாலைகளைத் தரித்த வேலைக்காரிகளுடைய நடுவில் பிரகாசிப்பவளுமான தன் பத்னியைக் குசேலர் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷத்தை யடைந்து நூற்றுக் கணக்கான ரத்தின ஸ்தம்பங்களுள்ளதும் இந்திரனுடைய வீட்டிற்கொப்பானதுமான தம் வீட்டிற்கு அவளுடன் கூடப்போனர். (௨௮-௨௯)

அவ்வீட்டில் தந்தங்களால் செய்யப்பட்டுத் தங்கத்தினுல் அவைகளின்மேல் இழைக்கப்பட்ட சட்டில்களும் பாலின் நுரைபோலுள்ள படுக்கைகளும் தங்கத்தினுல் பிடிபோட்ட சாமரங்களும் விசிறிகளுமிருந்தன. (௩௦)

மிருதுவான மெத்தைபரப்பியுள்ள தங்க மயமான ஆசனங்களும் நாலு பக்கங்களிலும் முத்துசரங்கள் தொங்குகின்ற அல் மானகிரிகளும்பிரகாசித்தன. (௩௧)

நடுவில் அங்கங்கு மரகத வேலை செய்த ஸ்படிகச் சுவர்களில் ரத்தின தீபங்கள் பிரகாசித்தன. அங்குள்ள எல்லா ஸ்திரீகளும் இரத்தினலங்கார முள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். (௩௨)

இப்படிப்பட்ட அந்த கிருகத்தில் குசேலர் எல்லா சம்பத்துகளையும் கவனித்துப்பார்த்து காரணமில்லாமல் தமக்குண்டாயிருக்கும் சம்பத்தைப்பற்றிபோசித்தார். (௩௩)

நூநம் பதைதந்மம துர்பகஸ்ய
ஶஶ்வத்தரித்ரஸ்ய ஸம்ருத்திஹேது: ।
மஹாவிபூதேரவலோகதோऽந்யோ
நைவோபபத்யேத யதூத்தமஸ்ய ॥ ௩௪ ॥

நந்வப்ருவாணோ திஶதே ஸமக்ஷம்
யாசிஷ்ணவே பூர்யபி பூரிபோஜ: ।
பர்ஜந்யவத்தத்ஸ்வயமீக்ஷமாணோ
தாஶார்ஹகாணாம்ருஷப: ஸகா மே ॥ ௩௫ ॥

கிஞ்சித்கரோத்யுர்வபி யத்ஸ்வதத்தம்
ஸுஹ்ருத்க்ருதம் பல்க்வபி பூரிகாரீ ।
மயோபநீதம் ப்ருதுகைகமுஷ்டிம்
ப்ரத்யக்ரஹீத்ப்ரீதியுதோ மஹாத்மா ॥ ௩௬ ॥

நோதி। நூநமிதி। யதேதத் ஸம்ருத்திஸாதநம் ததஸ்ய யதூத்தமஸ்ய। மஹதீ விபூதிர்யஸ்ய தஸ்ய அவலோகாதந்யஸ்மாந்ந ஸம்பவேத் ॥௩௪॥ நநு ஸ்வயமேவ லோகநாதேந மஹைஶ்வர்யம் தத்தவாந்। தர்ஹி உக்தமிதி கிம் நாவோசத் அத ஆஹ — நந்விதி। நந்வேவ। ஸமக்ஷமப்ருவாண ஏவ। யாசிஷ்ணவே யாசகாய பூர்யபி விபுலமபி திஶதே ததாதி। தத்ர ஹேது: பூரிபோஜ: ஸ்வயம் தத்ஸ்வயம் பர்ஜந்யவத்। ஈக்ஷமாண இதி கபடயுக்: । ஸ்வபக்தாய ஹ்ருதிபோஜ: பஹுபோஜ: த்ருப்தகாமோऽபி தத்பாவத:। யதா பர்ஜந்யவர்ஷ பர்ஜந்ய: தத்வத் பர்ஜந்ய: காலேऽபி வர்ஷதி ஸ்வயமேவ தாஶார்ஹாணாம் முக்ய: ஸமக்ஷம் ஸ்வபக்தாய தாஸ்யாமீதி கேவலம் தத்ப்ரதர்ஶயதி। ஏவம் ஶ்ரீக்ருஷ்ணோऽபி ஸ்வபோகாபேக்ஷயா ததீயத்ரவ்யம் ப்ரீத்யா பஹு மந்யதே। தஸ்மிந் ஸ்வபக்தே பஹுமாநம் ப்ருதுகஸ்ய ப்ரத்யக்ஷமப்ருவாண: ஸ்வபக்தாய தத்ததாதீதி ॥௩௫॥ தமேவாஹ — கிஞ்சிதிதி। உபநீதம் பல்க்வபி ஸுஹ்ருத்க்ருதம் பஹுமந்யதே

சிறிதும் நல்ல அதிர்ஷ்டம் இல்லாத தரித்திரனுகிய எனக்கு இப்படிப் பட்ட சம்பத்து உண்டானதற்குக் காரணம் மஹா சம்பத்துக்களுக்கு ஆதாரமா யிருக்கிற பகவானுடைய தரிசனத்தைத் தவிரவேறென்றும் சொல்லத்தக்கதல்ல.

மேகமானது லோகத்தினுடைய தாபத்தைப் பார்த்து தானுகவே ஜலத்தை வருஷிப்பதுபோல் யாதவர்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாகிய என் தோழர் யாசிக்கிற புருஷனுக்குச் சொல்லாமலே ஸர்வ ஸம்பத்துகளையும் கொடுக்கிருர். (௩௫)

பகவானுடைய சுபாவமானது தாம் எவ்வளவு செய்தாலும் அதைக்கொஞ் சமென்றும் தம்முடைய பக்தன் எவ்வளவு அற்பத்தைக் கொடுத்தாலும் அதை மிகவும் பெரிதென்றும் நினைக்குந் தன்மை யதாதலால் என்னுல் கொண்டுபோகப் பட்ட அவலில் ஒரு பிடியை பிரீதியுடன் சாப்பிட்டார். (௩௬)

தஸ்யைவ மே ஸௌஹ்ருதஸக்யமைத்ரீ
  தாஸ்யம் புநர்ஜந்மநி ஜந்மநி ஸ்யாத் ।
மஹாநுபாவேந குணாலயேந
  விஷஜ்ஜதஸ்தத்புருஷப்ரஸங்கஃ ॥ ௩௭ ॥
பக்தாய சித்ரா பகவாந் ஹி ஸம்பதோ
  ராஜ்யம் விபூதீர்ந ஸமர்தயத்யஜஃ ।
அதீர்கபோதாய விசக்ஷணஃ ஸ்வயம்
  பஶ்யந்நிபாதம் தநிநாம் மதோத்பவம் ॥ ௩௮ ॥
இத்தம் வ்யவஸிதோ புத்த்யா பக்தோऽதீவ ஜநார்தநே ।
விஷயாந் ஜாயயா த்யக்ஷ்யந் புபுஜே நாதிலம்படஃ ॥ ௩௯ ॥

வித்ரணோதி ஸ்வல்பம் கரோதி। ஸ்வஸ்மாத் ப்ராப்தம் பஹ்வபி தத்ஸ்வல்பமேவேதி। ஸம்ருத்திகாரீ பஹூந்யநுஷ்டிதாந்யபி। அணவபி உபநீதம் ஸ்வீயம் நீதம் ப்ரீதியுக்தஃ ஸ்வயமேவ ப்ரதிக்ருஹீதவாந் ॥ ௩௬ ॥ ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய பக்தவாத்ஸல்யம் த்ருஷ்ட்வா தத்பக்திம் ப்ரார்தயதே । தஸ்யேதி । ஸௌஹ்ருதம் ப்ரேம । ஸக்யம் ஹிதாஶம்ஸநம் । மைத்ரீ உபகாரித்வம் । தாஸ்யம் ஸேவகத்வம் ச தத்ஸௌஹார்தாதிசதுஷ்டயம் தஸ்யைவ மே ஸ்யாத் ந து விபூதிஃ கிஞ்ச । மஹாநுபாவேந தேநைவ விஷஜ்ஜதஃ விஶேஷேண ஸங்கம் ப்ராப்நுவதஃ । தத்பக்தேஷு ப்ரக்ருஷ்டஃ ஸங்கஃ ஸ்யாதிதி ॥ ௩௭ ॥ நநு பக்தேப்யஃ ஸம்பதம் ப்ரயச்சதி பகவாந் ஸுதராம் இதி ப்ரார்தயஸே கதம் ஸம்பதோ—பக்தாயேதி । ஸம்பதஃ கோஶாதீந் । ராஜ்யம் ஐஶ்வர்யம் । விபூதீஃ புத்ரமித்ராதீந் । ந ஸமர்தயதி ந ததாதி அவிசார்ய ஸஹஸைவ । குதஃ அதீர்கபோதாய அவிவேகிநே ॥

அப்படிப்பட்ட பகவானிடத்து அன்பும் ஹிதத்தை பிரார்த்தலும் உபகாரம் செய்தலும் ஆகிய இந்த குணங்களுடன் கூடிய ஸ்நேகமானது எனக்கு ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் உண்டாகவேண்டும். (௩௭)

மகாமகிமை பொருந்தியவரும் நல்ல குணங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாகியவருமான அவருடன் நான் சேர்ந்திருப்பதுந் தவிர அவருடைய பக்தர்களிடத்திலும் எனக்கு விசேஷமான ஸம்பந்தம் உண்டாகவேண்டும்.

புருஷர்கள் நீடித்த மன மில்லாதவர்களாகையால் தனத்தினுல் மதமுண்டாய் அதினுல் கெட்டுப்போவார்களென்று பயந்து பகவான் ராஜ்யம் முதலான ஸம்பத்துக்களை புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடன் கொடுப்பதில்லையே தவிர வேறில்லை. (௩௮)

இவ்வாறு மனதில் ஆலோசித்துக்கொண்டு பகவானிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ள அந்தக் குசேலர், விஷயங்களைச் சிறிது சிறிதாக விடவேண்டியதன் பொருட்டு அதிகப்பற்றுதலோடு அனுபவித்தார். (௩௯)

தஸ்யைவ தேவதேவஸ்ய ஹரேர்யஜ்ஞபதே: ப்ரபோ: ।
ப்ராஹ்மணா: ப்ரபவோ தைவம் ந தேப்யோ வித்யதே பரம் ॥ ௪௦ ॥
ஏவம் ஸ விப்ரோ பகவத்ஸுஹ்ருத்ததா
த்ருஷ்ட்வா ஸ்வப்ருத்யைரஜிதம் பராஜிதம் ।
தத்த்யானவேகோத்க்ரதிதாத்மபந்தன:
ஸ தாம லேபேசிரதஸ்ஸதாம் கதிம் ॥ ௪௧ ॥
ஏதத் ப்ரஹ்மண்யதேவஸ்ய ச்ருத்வா ப்ராஹ்மண்யதாம் நர: ।
லப்தபாவோ பகவதி கர்மபந்தாத்விமுச்யதே ॥ ௪௨ ॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தசமஸ்கந்தே
ஏகாசீதிதமோத்யாய:

தத்ப்ரஹ்மண்யதேவம் ஜாதம் ஸதஸத்த்வேன வேதைர்வ்யாதிஷ்டிதாய: ௩௮॥ இத்யுக்தி। த்ருஷ்யது ... ஜாயயா ஸஹ ... ௩௯॥ ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யைவம் ப்ரஹ்மண்யதாம் நாதிவிஸ்த்ருத்யாஹ — தஸ்யைவேதி ॥ ௪௦ ॥ ஏவமிதி। அஜிதமபி ஸ்வப்ருத்யை: பராஜிதம்। த்ருஷ்ட்வா தஸ்ய த்யானஸ்ய வேக: தேன உத்க்ரதிதம் சூத்ரபாயம் அஹங்காரோ யஸ்ய ஸ:। கதிர்த்ருஷ்டேவ கீத்ருசீம் கத்யா விசேஷணம் । ஸதாம் ப்ரஹ்மவிதாம் ப்ராப்யேதி ஸ்பஷ்ட: ॥ ௪௧ ॥ ஏததிதி । ஏதத்ப்ரஹ்மண்யதேவஸ்ய ச்ருத்வா தத்ப்ராஹ்மண்யதாம் விசேஷதச்ச்ருதேதி ॥ ௪௨ ॥

இதி ஸ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகாசீதிதமோத்யாயவ்யாக்யா

அப்படிப்பட்ட தேவராயும் யக்ஞங்களுக்கு பிரபுவாயுமிருக்கிற பகவானுக்கு பிராமணர்களே தெய்வம் அவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதார்த்தம் இல்லை. (௪௦)

இந்தப்படி பகவானுக்குத் தோழராகிய அந்தக் குசேலர் பகவானுடைய பக்தர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கக்கூடியதான ஸ்தானத்தைக் கிரமமாக அவருடைய தியானத்தினால் ஆத்மாவினுடைய கர்மபந்தத்தைக் கடந்து அடைந்தார். (௪௧)

பிராமணர்களைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பிராமணபக்தியைக் காட்டுகிற இச்சரித்திரத்தை பகவானிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி கேட்பவர்கள் தங்களுடைய கர்மபந்தத்தைத் தொலைத்து உத்தமகதியை அடைவார்கள். (௪௨)

81-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible]

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ ॥௧॥
𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ॥ ॥௨॥
𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑍌𑌘𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩॥
𑌈𑌜𑍇 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌘𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ॥௪॥

𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 [illegible] 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
[illegible]

82-வது அத்தியாயம்

சுகர் கூறுகிறுர்.

சூரிய கிரகணகாலத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் குருக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்த கதை.

துவாரகா புரியில் பலராமரும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் வசித்து வருகிறசமயத்தில் பிரளயகாலத்தில் உண்டாவதுபோல் ஒரு சூரிய கிரகணம் உண்டாயிற்று. (க)

அப்படிப்பட்ட கிரகண காலத்தை முன்பே அறிந்த அநேக ஜனங்கள் மிகுந்த நன்மையை யடையவேண்டியதற்காக ஸ்பமந்த பஞ்சகம் (குருக்ஷேத்திரம்) என்று சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்திரத்தை யடைந்தார்கள். (உ)

ஆயுதங்களைப் பிடித்தவர்களுக்குள் உத்தமனுகிய பரசுராமர், பூமியில் க்ஷத்திரியப்பூண்டில்லாமலடித்து அவர்களுடைய உதிரமடுக்களைத் தேக்கி சுபாசுபகர்மங்களின் சம்மந்தமில்லாதவராயினும் பாபத்தைச் செய்தால் அதைத் தொலைக்க

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍍𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 । ॥௫॥
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑍁𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌘𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌃 ॥ ॥௬॥
𑌗𑌦𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍁𑌕𑌸𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌤𑍇 𑌰𑌥𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑌲𑌪𑍍𑌲𑌵𑍈𑌃 ।
𑌗𑌜𑍈𑌰𑍍𑌨𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌭𑍍𑌰𑌾𑌭𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌖𑍇𑌚𑌰𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌉𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍॥௫॥௬॥ 𑌗𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍁𑌕𑌸𑌾𑌰𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌃॥௭॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌦𑍇𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌃। 𑌤𑌰𑌲𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌤𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃। 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌃। 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥௯॥௧௦॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। [illegible] । 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌯

வழி தேடவேண்டியதவசியமென்று லோகத்திற்குத் தெரியப்படுத்த யாகஞ்செய்த இடமாகிய குருக்ஷேத்திரத்திற்கு அந்தப்பெரிய தீர்த்த யாத்திரையில் பாரத வருஷத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் வந்தார்கள். (௪-௫)

அக்ரூரர், வசுதேவர், ஆகுகர் முதலான யாதவர்களும் தங்கள் பாபத்தை யொழிப்பதற்காக அந்த க்ஷேத்திரம் போனார்கள். (௬)

கதன் பிரத்யும்னன் ஸாம்பன் முதலானவர்களுடனும் ஸுசந்திரன் சுகன் ஸாரணன் இவர்களுடனும் அநிருத்தனும் கிருதவர்மாவுமிருந்து துவாரகையை ரக்ஷித்து வந்தார்கள். (௭)

அப்படிப்பட்ட குருக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தவர்கள் யாவரும் தேவவிமானங்களைப் போன்ற இரதங்கள் அலைகள் போல் எப்போதும் துடித்துக்கொண்டிக்கும் குதிரைகள் மேகங்களைப்போல் கர்ஜிக்கும் யானைகள் இவைகளுடனும் வித்தியாதர்களைப்போலுள்ள மனிதர்களுடனும் ஆகாச சஞ்சாரிகளைப்போல் பொன்னாபரணங்கள் பூண்டு உத்தமமான புஷ்பம்வஸ்திர முதலிவைகளைத்தரித்துக்கொண்டு திவ்யதேஜஸுடன் விளங்கினார்கள். (௮-௯

அவர்கள் அந்த குருக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்து உபவாஸமிருந்து, நல்ல வஸ்திரங்கள் புஷ்பங்கள் பொன் நகைகள் இவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட பசுக்களை பிராமணர்களுக்குத் தானங்கொடுத்தார்கள். (௰)

𑌰𑌾𑌮𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 ।
𑌦𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । ॥௧௧॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 । ॥௧௨॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋𑌶𑍀𑌨𑌰𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌕𑍁𑌰𑍁𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑌾𑌨𑍍 । ॥௧௩॥
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌕𑍈𑌕𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇𑌰𑌳𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪 । ॥௧௪॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥௧௫॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌹𑌰𑍍𑌷𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌮𑍍 ॥ ॥௧௬॥

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௧௧॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁 ॥௧௨॥௧௫॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍈𑌃 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௬॥ 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌿𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌢𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 । 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂

இன்னொரு நாள் பரசுராமருண்டாக்கிய மடுவில் ஸ்நானம் செய்து யாதவர்களெல்லாம் கிருஷ்ணனிடத்தில் எங்களுக்கு பக்தியுண்டாகட்டு மென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பிராமணர்களுக்குப் பொன்களைத் தானம் செய்தார்கள்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணனையே தெய்வமாய் நினைத்திருக்கும் யாதவர்கள் அவருடைய உத்திரவின்பேரில் போஜனம் செய்துவிட்டு குளிர்ந்த நிழலுள்ள மரங்களினடியில் உட்கார்ந்தார்கள். (௧௨)

அப்போது மத்சிமயம் உசீனரம் கோஸலம் விதாயம் ஸ்ருஞ்சியம் காம்போஜம் மத்திரம் கேகயம் குந்தி ஆட்டம் கேரளம் முதலான தேசங்களிலிருந்து அந்த குருக்ஷேத்திரம் வந்து சேர்ந்திருக்கிற சிநேகிதர்கள் சம்மந்திகள் பந்துக்கள் இவர்களையும் இன்னும் மற்றவர்களையும் பரமமித்திரர்களாகிய நந்தர் முதலான இடையர்களையும் வெகு காலமாக ஆசையோடிருக்கிற கோபஸ்திரீகளையும் எல்லாரும் பார்த்தார்கள். (௧௩-௧௫)

அவர்களெல்லாரும் அவ்விடத்தில் ஒருவரை யொருவர் சந்தித்த சந்தோஷத்தினால் உள்ளமும் முகமும் மலர்ந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக மயிர்க்கூச்சலுடன் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள். (௧௬)

ஸ்த்ரியஶ்ச ஸம்வீக்ஷ்ய மிதோऽதிஸௌஹ்ருத-
ஸ்மிதாமலாபாங்கத்ருஶோऽபிரேபிரே ।
ஸ்தனை: ஸ்தனான் குங்குமபங்கரூஷிதான்
நிஹத்ய தோர்பி: ப்ரணயாஶ்ருலோசனா: ॥ ௧௭ ॥

ததோऽபிவாத்ய தே வ்ருத்தான் யவிஷ்டைரபிவாதிதா: ।
ஸ்வாகதம் குஶலம் ப்ருஷ்ட்வா சக்ரு: க்ருஷ்ணகதா மித: ॥ ௧௮ ॥

ப்ருதா ப்ராத்ரூன் ஸ்வஸ்ரூர்வீக்ஷ்ய தத்புத்ரான் பிதராவபி ।
ப்ராத்ருபத்னீர்முகுந்தம் ச ஜஹௌ ஸங்கதயா ஶுச: ॥ ௧௯ ॥

॥ குந்த்யுவாச ॥

ஆர்ய ப்ராதரஹம் மன்யே ஆத்மானமக்ருதாஶிஷம் ।
யத்வா ஆபத்ஸு மத்வார்தாம் நானுஸ்மரத ஸத்தமா: ॥ ௨௰ ॥

ஸுஹ்ருதோ ஜ்ஞாதய: புத்ரா ப்ராதர: பிதராவபி ।
நானுஸ்மரந்தி ஸ்வஜனம் யஸ்ய தைவமதக்ஷிணம் ॥ ௨௧ ॥

ஆலிங்கநம் க்ருதவத்ய: ॥௧௭॥௧௮॥ ப்ருதேதி । ஸங்கதயா மிதஸ்ஸம்பாஷணேன ॥௧௯॥ தாஞ்சைவ வஸுதேவ ப்ருதயோ: ஸங்கதாமாஹ சதுர்பி: । ஆர்யேதி । அக்ருதாஶிஷம் அப்ராப்தமனோரதம் ॥௨௰॥ ஸுஹ்ருத இதி । அதக்ஷிணம் அநநு-

அங்கு வந்திருந்த ஸ்திரீகளும் தத்தம் தோழிகளை சிரிப்புடன் கடைக்கண்களால் பார்த்துக்கொண்டு குங்குமக்குழம்பு பூசிய ஒருவருடைய ஸ்தனங்கள் அவ்விதமான மற்றொருவருடைய ஸ்தனங்களிற் படும்படி இருகக்கட்டித்தழுவிக்கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக நின்றார்கள். (௧௭)

பிறகு சிறுவர்கள் பெரியோர்களை நமஸ்கரித்தும் பெரியோர்கள் சிறுவர்களை யாசீர்வாதம் செய்தும் ஒருவருக்கொருவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். (௧௮)

அப்போது குந்தி, தம்பி தமையன்களையும் தங்கை தமக்கைகளையும் அவர்களின் பிள்ளைகளையும் தன் தாய்தந்தையரையும் தன் உடன்பிறந்தோர்களின் மனைவிகளையும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனையும் பார்த்து அவர்களுடன் பேசி தன் துக்கங்களை யெல்லாம் மறந்தாள். (௧௯)

அப்போது குந்தி வசுதேவரைப் பார்த்து சொல்லுகிறாள் :—

அண்ணா ! நான் எனது மனோரதம் பூர்த்தி பெறாதவளென்றே நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் நீங்கள் தெரிந்தவர்களாயிருந்து ஆபத்காலத்தில் என் வார்த்தையை நினைக்கவில்லை. (௨௦)

சினேகிதர்கள் பந்துக்கள் பிள்ளைகள் உடன்பிறந்தவர்கள் தாய்தந்தையர்கள் இவர்கள் என்னை நினைக்கவேண்டிய காலத்தில் நினைக்கவில்லையாதலால் அவர்களுக்குத் தெய்வம் அனுகூலமாயில்லையென்பது தாத்பரியம். (௨௧)

॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥

𑌅𑌂𑌬𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍂𑌯𑍇𑌥𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌵𑌶𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌵𑌾 ॥ ॥௨௨॥
𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌃 ॥ ॥௨௩॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௪॥
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍋𑌂𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌂𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌡𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌃 ॥ ॥௨௫॥
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑍋𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌜𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑌶𑍍𑌶𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ॥ ॥௨௬॥
𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌰𑌕𑍇𑌕𑌯𑍌 ।
𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌶𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌸𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌲𑍀𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂। 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿। [illegible] 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 [illegible] 𑌭𑌾𑌵𑌃॥ ௨௧ ॥ ௨௨॥ [illegible] -𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌃 𑌏𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑌂 [illegible]॥௨௩॥௨௭॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌂 [illegible] 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁-

---

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

அம்மா! குந்தி நீ எங்கள்மேல் குற்றம் சொல்லலாகாது. ஈசுவரனுடைய விளையாட்டில் எல்லாரும் அகப்பட்டவர்களன்றோ? அவர் தம் வசத்திலிருக்கிற லோகத்தைச் செய்யவும் செய்யச்சொல்லவும் அதாவது நடத்த வல்லவர். (௨௨)

என் அருமைத் தங்காய்! நாங்கள் கம்ஸனால் பீடிக்கப்பட்டு திக்குத்திக்காக எல்லாரும் ஓடிப்போயிருந்து இப்போதுதான் தெய்வசகாயத்தால் சரியான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். (௨௩)

சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு வசுதேவர்உக்கிரசேனர் முதலானவர்களால் கிரமப்படிபூஜிக்கப்பட்ட ராஜாக்களெல்லாம் ஸ்ரீபகவானுடைய தரிசனத்தினால் மிகுந்த ஆனந்தத்தையடைந்தார்கள். (௨௪)

பீஷ்மர் துரோணர் திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி அவள் பிள்ளைகள் பாண்டவர்கள் அவர்களின் பத்னிகள் குந்தி ஸஞ்சயர் விதுரர் கிருபர் குந்திபோஜர் விராடராஜா பீஷ்மர் ருக்மிணியின் பிதா நகனஜித் புருஜித் துருபதர் சைப்பியர் திருஷ்டகேது காசிராஜா தமகோஷன் விசாலாக்ஷன் மைதிலன் மத்திரன் கேக-

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌅𑌥 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨௯॥
𑌅𑌹𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌾𑌜𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௦॥

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌨𑍁𑌤𑍇𑌦𑌮𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑌪𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌭𑌗𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮—
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌤𑍍𑌥𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌨𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௩௧॥

𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௨௮॥௨௯॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌾𑌜𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ ௩௦॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍇𑌵 । 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 । 𑌨𑍁𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌲𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑌪𑌯𑌃 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌃 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 । 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 । 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥௩௧॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌲𑍍𑌪𑌃

யன் யுதாமன்யூ ஸுசர்மா ஹ்லிகன் இவர்களும் இவர்களுடைய புத்திரர்களும் இன்று தர்மபுத்திரரை யனுசரித்துவந்த அநேக ராஜாக்களும் லக்ஷ்மி வாஸஸ்தானமாகிய பகவானுடைய சரீரத்தைப் பார்த்து தங்களுடைய ஸ்திரீகளுள்பட ஆச்சரியத்தையடைந்தார்கள். (௨௫-௨௮)

பிறகு பலராமர் கிருஷ்ணன் இவர்கள் செய்யவேண்டிய மரியாதைகளைச் செய்தவுடன், அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்குட்பட்டு வசிக்கும்படியான பாக்கிய மடைந்ததைக் குறித்து யாதவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள். (௨௯)

ஓ போஜபதியே! [உக்கிரஸேனன்] நீங்கள்தான் மனிதர்களுக்குள் ஸபல மான ஜன்ம மடைந்தவர்கள். ஏனென்றால் யோகிகளுக்குக்கூட கிடைக்காத பக வானுடைய தரிசனம் உங்களுக்கு அடிக்கடி கிடைக்கிறது. (௩௦)

அவருடைய கீர்த்தி வேதங்களால் கொண்டாடப்படுகிறது. பாததீர்த்தமா கிய கங்கையும் வாக் ரூபமாயிருக்கிற வேதமும் சகலலோகங்களையும் பாவனம் பண்ணுகின்றன. அவருடைய சரணாரவிந்த ஸ்பரிச மகிமையால் சக்திபெற்று பூமியானது காலத்தினல் மகிமையை யடைந்து எல்லா அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கின்றது. (௩௧)

தத்தர்ஶநஸ்பர்ஶநாநுபதப்ரஜல்ப—
ஶய்யாஸநாஶநஸயௌநஸபிண்டபந்த: ।
யேஷாம் க்ருஹே நிரயவர்த்மநி வர்த்ததாம் வ:
ஸ்வர்க்காபவர்க்கவிரம: ஸ்வயமாஸ விஷ்ணு: ॥ ॥௩௨॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

நந்தஸ்தத்ர யதூந் ப்ராப்தாந் ஜ்ஞாத்வா க்ருஷ்ணபுரோகமாந் ।
தத்ராகமத்வ்ருதோ கோபைரந:ஸ்தார்த்தைர்திதருக்ஷயா ॥ ॥௩௩॥

தம் த்ருஷ்ட்வா வ்ருஷ்ணயோ ஹ்ருஷ்டாஸ்தந்வ: ப்ராணமிவோத்திதா: ।
பரிஷஸ்வஜிரே காடம் சிரதர்ஶநகாதரா: ॥ ॥௩௪॥

ஶய்யா ஶயநம் ச। ஆஸநம் ச। அஶநம் போஜநம் ச। ஸயௌநபந்த: விவாஹஸம்பந்த:। ஸபிண்டபந்த: தைஹிகஸம்பந்த:। தேந ஸஹவர்த்திந:। தேந ஶ்ரீக்ருஷ்ணேந ஸஹ தர்ஶநாத்யுபலக்ஷித: ஸயௌநஸபிண்டஸம்பந்தோ யேஷாம் வோஸ்தி கிஞ்ச। யேஷாம் வ: க்ருஹே விஷ்ணு: ஸ்வயம் ஆஸ ஆவிராஸீத்। யேஷாம் வ: நிரயவர்த்மநி ப்ரவ்ருத்திமார்க்கே ப்ரவர்த்தமாநாநாம் ஸ்வர்க்காபவர்க்கயோர்விரமயதி வித்ருஷ்ணாம் கரோதீதி ததாஸ:। தேஷாம் ஜந்ம ஸபலமிதி। யத்வா। தத்தர்ஶநாதிஸம்பந்த: ஸஜாதீய:। ஸ விஷ்ணு: ஸ்வயம் யேஷாம் வோ நிரயவர்த்மநி ஸம்ஸாரகாரணே க்ருஹே வர்த்தமாநாநாமபி பத்யதே ஸம்பத்யத இதி பந்த: தர்ஶநாதிபி: ஸம்பந்தஸ்ஸ்வர்க்காபவர்க்கவிரம: ஸாக்ஷாத் ஸ ஏவ ப்ருதோபகாரீ ஏவேத்யர்த்த: ॥ ௩௨ ॥ நந்த இதி । அந: ஸ்தார்த்தைரிதி ததைர் ஆவாஸவஸ்திகீர்ஷயா ஶகடேஷு ஸ்தாபிதைரைஶ்வர்யஸாதநைரித்யர்த்த: ॥௩௩॥௩௪॥ வ.ஸ.

அப்படிப்பட்ட பகவானைத் தரிசனஞ்செய்தல் அவரைத் தொடுதல் அநுசரணஞ்செய்தல் சேர்ந்திருத்தில் அவருடன் சயனத்தில் ஆஸனத்தமர்தல் போஜனஞ்செய்தல் விவாக சம்பந்தம் சரீரசம்மந்த முதலியவைகளைச் செய்தல் ஆகிய இப்படிப்பட்ட பாக்கியங்களெல்லாம் அடைந்த நீங்கள் சம்சாரமார்க்கத்திலிருந்தாலும் ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் இவைகளில் உள்ள ஆசையை யொழிக்கத்தக்க பகவான் உங்கள் கிரகத்திலேயே இருக்கிறார். (௩௨)

சுகர் கூறுகிறார்.

அந்த குருக்ஷேத்திரத்திலேயே சிலகாலம் வசிப்பதன் பொருட்டு வண்டிகளில் வேண்டிய திரவியங்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்த நந்தகோபர், கிருஷ்ணன் முதலான யாதவர்கள் அவிடத்தில் வந்திருப்பதாய்க் கேள்விப்பட்டு தம்முடைய பரிவாரங்களுடன் அவ்விடத்திற்குவந்தார். (௩௩)

வெகு நாளாய் அவரைக் காணாத யாதவர்கள் அவரை இப்பொழுது கண்டதும் சரீரங்கள் பிராணனைப்பார்த்தது போல் மிக சந்தோஷமடைந்து இறுகத் தழுவிக்கொண்டார்கள். (௩௪)

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌂𑌸𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑍇 ॥௩௫॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌾𑌵𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ॥ ॥௩௬॥
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌃 ॥ ॥௩௭॥
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌚𑌾𑌥 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍌 𑌸𑌮𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃॥ ॥௩௮॥
𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤 𑌵𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌿 ।
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ ॥௩௯॥

𑌦𑍇𑌵𑌜 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥ ௩௫।௩௬॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍌 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌶𑍋𑌕𑌾𑌜𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌤𑍁𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑌤𑍁𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌰𑌹𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௭॥ 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌾𑌂 ॥௩௮॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌹𑌤𑍁𑌃। 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌। 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌭𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌵𑌿𑌦𑌵𑌿𑌭𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑍌 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌚𑌾𑌸𑌂𑌪𑌕𑍍𑌰𑍂𑌤𑍌 ;

வசுதேவர் அவரைப் பார்த்தவுடன் கம்ஸன் செய்த கஷ்டங்களையும் தாம் அவரிடம் பிள்ளையை விட்டு வைத்ததையும் நினைத்துக் கொண்டு சஞ்சலத்துடன் அவரைக் கட்டிக்கொண்டார். (௩௫)

யசோதை, நந்தகோபர் இவர்களைப் பார்த்தவுடன் இராமகிருஷ்ணர்கள் நமஸ்கரித்து ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டு ஆனந்த பாஷ்பத்தால் தொண்டையடைபட்டு ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள். (௩௬)

அவர்களிருவரும் ராமகிருஷ்ணர்களைமடியில்வைத்துக்கொண்டு ஆலிங்கனம் செய்து கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். (௩௭)

ரோகிணி, தேவகீ இவர்கள் இராஜாத்தியான யசோதையை இடைச்சேரிக்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். போகும்போது தாங்கள் பாராட்டிவந்த சிநேகத்தை நினைத்துக் கூறுகிறார்கள். (௩௮)

இடைச்சேரியின் அதிபதியே, உங்களிருவருடைய சிநேகிதத்தை மறப்பவர்கள் யார்? இந்திரபதவியை யடையினும் சரியான பிரதி உபகாரம் உங்களுக்குச் செய்ய முடியாது. (௩௯)

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃—
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌪𑍋𑌷𑌣𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌷𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋—
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌭𑌯𑍌 𑌨 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃 ॥ ॥௪௦॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾—
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌮𑍍 ॥ ॥௪௧॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌗𑌤𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ॥௪௨॥

[illegible]

பிதாவின் முகமென்ப தறியாத இராமகிருஷ்ணர்கள் இருவரும் உங்களால் உருக்கத்துடன் கொண்டாடப்பட்டும் சந்தோஷமளிக்கப்பட்டும் இமைகளால் கண்கள் ரக்ஷிக்கப்படுவது போல் காப்பாற்றப்பட்டும் பயமின்றி உங்களிடத்தில் வசித்தார்கள். சாதுக்களுக்கு நம்மைச் சேர்ந்தவன் பிறன் என்கிற பேதங்கள் கிடையா. (௪0)

சுகர் கூறுகிறார்.

அங்குவந்திருக்கிற கோபஸ்திரீகளெல்லாம் பகவானைக் கண்கொட்டாமல் பார்த்துத் தங்கள் கண்களின் வழியே அவரை மனதிற் கொண்டுவந்து நிறுத்தி இருகக்கட்டி ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு யோகிகளுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பரமானந்தத்தை யடைந்தார்கள். (௪௧)

பகவானும் அந்த கோபிகைகளை ஒருவருமில்லாத இடத்திற்கு வரவழைத்து, இருக ஆலிங்கனம் செய்து க்ஷேமம் விசாரித்துப் புன்சிரிப்புடன் சொல்லுகிறார். (௪௨)

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌰𑌥 𑌨𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌗𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ॥௪௩॥

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ।
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ ॥௪௪॥

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌨𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌤𑍂𑌲𑌂 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ॥௪௫॥

𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌪𑌨𑌃 ॥ ॥௪௬॥

𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 । 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃-
𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌆𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌪𑌦𑌮𑍍 । ௪௫ ॥
𑌅𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌤 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌜𑌾𑌤
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌮𑌯𑍀𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌮𑌦𑌾𑌪𑌨𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌃 ॥ ௪௬ ॥
𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑌃 𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌽𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌵
𑌆𑌹 । 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌶𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍃𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌭𑍂

ஓ சகிகளே! நம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சுகமளிப்பதன் நிமித்தம் பகைவர்களைக் கொல்ல உத்தேசித்து வெகுகாலமாய்க் கோகுலத்தை விட்டு வந்த நம்முடைய ஞாபக முங்களுக்கிருக்கின்றதா? (௪௩)

ஒருக்கால் நீங்கள் என்னை அகிருதக்ஞன் (முன்னிருந்த சினேகத்தை பிந்தி ஏற்படுகிற காரியங்களால் மறக்கும் தன்மையுள்ளவன்) என்று அவமதிக்கலாம் அப்படி யன்று. ஈசுவரன் பிராணிகளை அவரிஷ்டப்படி சேர்க்கவும் பிரிக்கவும் சமர்த்தர். (௪௪)

காற்றானது மேகங்களையும், புல், புழுதி, மண், இவைகளையும் எப்படித் தன்னிஷ்டப்படி பிரித்துக் கொண்டு போகவும் மறுபடி இஷ்டமிருந்தால் சேர்க்கவும் செய்கிறதோ அப்படியே பிராணிகளையும் ஈசுவரன் பிரிக்கவும் சேர்க்கவும் வல்லவர். (௪௫)

என்னிடத்தில் சேர்ப்பிக்கக் கூடிய என்னிடத்துச் சினேகம் உங்களுக்குண்டானது பற்றி எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம். ஏனென்றால் என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்கள் ஜனனமரணங்களை மீண்டும் யடைகிறதில்லை. (௪௬)

𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃 ॥௪௭॥

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌥 𑌪𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌭𑌾𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 ॥ ॥௪௮॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍 ॥ ॥௪௯॥

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿। 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃। 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨। 𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥௪௮॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌬𑍋𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 ॥௪௯॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿।

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் இவைகள் பிராணிகளிடத்தி லிருப்பதுபோல் நான் எல்லா லோகங்களுக்கும் ஆதியும், முடிவும் உள்ளும், புறமுமாக இருக்கிறேன். (௪௭)

இவ்வாறு மேற்கூறிய பூதங்கள் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆதியந்த ரூபமாய் விளங்குகின்றன. போக்தாவாகிய ஆத்மா தன் சொரூபத்தோடு அவைகளில் ஒட்டாமலிருக்கிறுர். அவ்விரண்டும் (பூதவர்க்கங்களும் போக்தாவான ஆத்மாவும்) என்னிடம் பிரகாசிப்பதைப் பாருங்கள். (௪௮)

சுகர் கூறுகிறுர்.

இந்தப்படி பகவானுல் ஆத்ம வித்தை உபதேசிக்கப்பெற்ற கோபிகைகள் அவருடைய ஸ்மரணத்தினுல் ஜீவத்துவம் என்கிற பந்தத்தை விட்டு, கடைசியாய் அவரையே அடைந்தார்கள். (௪௯)

आहुश्च ते नलिननाभ पदारविन्दं
योगेश्वरैर्हृदि विचिन्त्यमगाधबोधैः ।
संसारकूपपतितोत्तरणावलम्बं
गेहं जुषामपि मनस्युदियात्सदा नः ॥ ४९ ॥

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे
अशीतितमोऽध्यायः

हे नलिननाभ ते पदारविन्दं योगेश्वरैः हृदि विचिन्त्यं। गेहं जुषां गृहसेविनामपि नः मनसि सदा उदियात् आविर्भवतु ॥४९॥
इति भावार्थदीपिकायाम् अशीतितमाध्यायव्याख्या.

ஏ பத்மநாப! அபாரமான அறிவுள்ள யோகசிரேஷ்டர்களால் தியானம் பண்ணக்கூடியதும் ஸம்ஸாரம் என்னும் பாழும் கிணற்றில் விழுந்தவர்களைக் கரையேற்றிக் காப்பாற்றுவதுமான உம்முடைய சரணாரவிந்தமானது நாங்கள் கிருககிருத்தியங்களோடிருந்தாலும் எங்கள் மனதில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். (௪௯)

82வது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

॥ त्र्यशीतितमाध्यायप्रारम्भः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

तथानुगृह्य भगवान् गोपीनां स गुरुर्गतिः।
युधिष्ठिरमथापृच्छत् सर्वांश्च सुहृदोऽव्ययम्॥ ॥க॥

त एवं लोकनाथेन परिपृष्टाः सुसत्कृताः।
प्रत्यूचुर्हृष्टमनसस्तत्पादेक्षाहतांहसः॥ ॥உ॥

कुतोऽशिवं त्वच्चरणाम्बुजासवं
महन्मनस्तो मुखनिःसृतं क्वचित्।
पिबन्ति ये कर्णपुटैरलं प्रभो
देहंभृतां देहकृदस्मृतिच्छिदम्॥ ॥ங॥

त्र्यशीतितमे वर्ण्यते च स्त्रीणां कृष्णकथोत्सवे।
द्रौपद्यै कृष्णभार्याभिरुक्ताः स्वस्वकरग्रहाः॥

तथेति। सर्वांश्च सुहृदोऽपि ॥क॥ त इति। तत्पादेक्षया हतमंहो येषां ते ॥उ॥ कुत इति। महतां मनस्तः मनसः सकाशात् मुखपद्मतो निःसृतं त्वत्कथासवं देहभृतां देहधारिणां देहकृच्चासावस्मृतिश्चाविद्या तां छिनत्तीति तथा तम्। देहकृदीश्वरः तद्विषयाज्ञाननाशनं वा ॥ङ॥ सिद्धेति। सिद्धेतिवदद्ययं का का सिद्धावयोरपूर्वा न तावत् जाग्रदादिः। कथम्भूतम्। बुद्ध्यात्मस्वरूपप्रकाशेन। विधूताः निरस्ताः बुद्धिकृताः तिस्रः अवस्थाः यस्मिन् तम्। अतएव अखण्डं स्वानन्दसन्दोहं स्वरूपम्। अखण्डम् अपरिच्छिन्नम्। यतः निगमः सगुणः

83-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

லோகங்களுக்கெல்லாம முக்கியமான கதியாயிருக்கிற பகவான் இவ்வாறு கோபிகைகளுக்கு அனுக்கிரகம் செய்து விட்டு தர்ம புத்திரர் முதலான உற வினர்களுடைய க்ஷேமம் விசாரித்தார். (க)

லோகங்களுக்குப் பிரபுவாகிய அந்தக் கிருஷ்ண பகவானல் இவ்வாறு க்ஷேமம் விசாரிக்கப்பட்ட அவர்கள், பகவானுடைய பாத தரிசனம் செய்து சகல பாபங்களினின்றும் விடுபட்ட சந்தோஷத்துடன் பதிற் கூறுகிறார்கள். (உ)

ஒரு சமயம் மகான்களுடைய மனதிலிருந்தும் ஒரு சமயம் முகங்களி லிருந்தும் வெளிப்படுகிற தங்கள் சரணரவிந்த மலரிலிருந்துண்டாகும் தேனை, மறுபடி ஜன்மத்தைக் கொடுக்கும் தன்மையுள்ள அக்ஞானத்தை நாசஞ்செய்யக் கூடியதென்று கருதி, இரு செவிகளாலும் பருகுகிற எங்களுக்கு க்ஷேமக் குறைவு எங்கிருந்து உண்டாகும்? (ங)

हित्वात्मधामविधुतात्मकृतत्र्यवस्था-
मानन्दसम्प्लवमखण्डमकुण्ठबोधम् ।
कालोपसृष्टनिगमावन आत्तयोग-
मायाकृतिं परमहंसगतिं नताः स्मः ॥ ४ ॥

॥ श्रीशुकः ॥

इत्युत्तमश्लोकशिखामणिं जने-
ष्वभिष्टुवत्स्वन्धककौरवस्त्रियः ।
समेत्य गोविन्दकथा मिथोऽगृणं-
स्त्रिलोकगीताः शृणु वर्णयामि ते ॥ ५ ॥

॥ द्रौपदी ॥

हे वैदर्भ्यच्युतो भद्रे हे जाम्बवति कौसले ।
हे सत्यभामे कालिन्दि शैब्ये रोहिणि लक्ष्मणे ॥ ६ ॥

प्रायः [illegible] भगवता श्रीकृष्णस्य कृतः । स्वात्म-
[illegible] । कालोपसृष्टेति । कालेनोपसृष्टा
विप्लुतास्ते निगमास्तेषामवने रक्षणाय । आत्ता उपात्ता योग-
मायया आकृतिः नराकारमूर्तिर्येन तं परमहंसानां गतिं त्वाम् ।
[illegible] भगवता स्वनायकत्वेन [illegible]
त्वामेव नताः स्म इति । यद्वा । [illegible] ज्ञातव्यम् । त्वां नताः स्मः
किं कृत्वा हित्वा । किं [illegible] । [illegible] । तव तव देह
देहसम्बन्धं [illegible] ॥ ४ ॥ इतीति । त्रिलोक-

தமது சுய ரூபப்பிரகாசத்தினுல் ஆத்மாவினுடைய மூன்றவஸ்தைகளையும் நாசஞ்செய்து ஆநந்த ஸ்வரூபம் அடைந்தவரும் என்றும் குன்றாத ஞான ரூப முடைய வரும் பரிச்சேதமில்லாதவரும் காலத்தால் உண்டாகியவேதங்களை ரக்ஷிப்பதன் பொருட்டு யோகமாயையினுல் ரூபத்தை யெடுத்தவரும் ஞானிகளுக்கு கதியாயிருப்பவருமான தங்களை வணங்குகிறோம். (௪)

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

உத்தம சுலோகர்களில் சிகாமணிபாய் விளங்குகிற ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, இவ்வாறுஎல்லாரும் துதிக்கையில் யாதவ ஸ்திரீகளும் கௌரவஸ்திரீகளும் சேர்ந்து பகவத் கதையை பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை மூன்று லோகங்களிலும் கானம் பண்ணுகிறார்கள். நானும் அக்கதையை வர்ணிக்கிறேன் கேளுங்கள். (௫)

துரௌபதி கேட்கிறாள்.

ஏ ருக்மிணி ஏ அச்சுதே, ஏ பத்ரே, ஏ ஜாம்பவதி, ஏஸத்யே, ஏஸத்பாமே, ஏ காருந்தி. ஏ மித்திரவிந்தே, ஏ ரோகிணி, ஏ லட்சுமணே! ஏ கிருஷ்ண பத்னிகளே மாயையால் உலகத்தவர்கள் மணஞ்செய்து கொள்வதுபோல் பகவான் உங்களைக்கலியாணம் செய்து கொண்டாரே; அது எப்படி யென்று கூறுங்கள்? (௬)

ஹே க்ருஷ்ணபத்ந்ய ஏதந்நோ ப்ரூத வோ பகவாந் ஸ்வயம் |
உபயேமே யதா லோகமநுகுர்வந் ஸ்வமாயயா || ௭ ||

|| ருக்மிணீ ||

சைத்யாய மார்பயிதுமுத்யதகார்முகேஷு
ராஜஸ்வஜேயபடசேகரிதாங்க்ரிரேணு: |
நிந்யே ம்ருகேந்த்ர இவ பாகமஜாவியூதாத்
தச்ச்ரீநிகேதசரணோऽஸ்து மமார்சநாய || ௮ ||

|| ஸத்யபாமா ||

யோ மே ஸநாபிவததப்தஹ்ருதா ததேந
லிப்தாபிசாபமபமார்ஷ்டுமுபாஜஹார |
ஜித்வர்க்ஷராஜமத ரத்நமதாத்ஸ தேந
பீத: பிதாதிசத மாம் ப்ரபவேऽபி தத்தாம் || ௯ ||

லோகேஷு கீதா: ||௫|| ஹே வைதர்பீத்யாதி | ஹே கௌஸல்யே | சைப்யே இதி த்ருவிம்சே ரோஹிணி ரோஹிணீநாம்நி ஷோடசஸஹஸ்ரீமத்யே ||௬|| ஹே க்ருஷ்ணபத்ந்ய இதி | க்ருஷ்ணபத்ந்ய: ||௭|| சைத்யாயேதி | மாமர்பயிதும் ஸம்ப்ரதாபயிதும் | ராஜஸு ஜராஸந்தாதிஷு | உத்யதகார்முகேஷு ஸத்ஸு | அஜேயா: யே படா: தேஷாம் சேகரிதா: சேகரவத்க்ருதா: அங்க்ரிரேணவோ யேந | தேஷாம் மத்யாத் மாம் நிந்யே | தஸ்ய ஸ்ரீநிகேதஸ்ய சரண: மமார்சநாயாஸ்து || ௮ || யோ ம இதி | ஸநாபே: ப்ராதுர்வதேந ஸந்தப்தம் ஹ்ருதயம் யஸ்ய தேந | மே ததேந பித்ரா தேந | லிப்தம் அபிசாபம் அபவாதம் அபமார்ஷ்டும் பரிஹர்தும் ருக்ஷராஜம் ஜித்வா ரத்ந

ருக்மிணி பதில் கூறுகிறாள்.

என்னைச் சிசுபாலனுக்குக் கலியாணம் செய்து கொடுப்பதின் நிமித்தம் ஜராசந்தன் முதலான ராஜாக்கள் வில்லும் கையுமாகத் தயாராயிருக்கையில் ஒரு யுத்திலும் அபஜயத்தை யடையாத படர்களின் தலையில் தரிக்கப்பட்ட பாத தூளியை யுடைய ஸ்ரீபகவான், சிம்மமானது தனது பாகத்தைக் கொண்டு போவதுபோல் யுத்தம் பண்ணி என்னைக் கொண்டு வந்தார். அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பாதமலர் எனக்கு எப்போதும் பூஜைக்குரியது. (எ-அ)

சத்தியபாமை கூறுகிறாள்.

என் சிற்றப்பன் ஸ்யமந்தகம் என்னும் ரத்தினத்துடன் கொல்லப்பட்டபடியால், என் பிதாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அபவாதத்தைப் போக்கிக்கொள்ள பகவான் ஜாம்பவானை ஜயித்து இரத்தினத்தை என் பிதாவுக்குக்கொடுத்தார். பிறகு என்னை வேறொருவருக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த என் பிதா பயத்தினால் பகவானுக்கென்னைக் கலியாணம் செய்து கொடுத்தார். (கூ)

॥ ஜாம்பவதீ ॥

[illegible] ॥௧0॥

॥ காளிந்தீ ॥

[illegible] ॥௧௧॥

[illegible]

ஜாம்பவதி சொல்லுகிருள்.

என் பிதா இந்த பகவானைத் தமது தெய்வமான சீதாபதிதானென்று அறியாமல் இவருடன் இருபத்தேழு நாள் யுத்தம் செய்து கடைசியில் இவர் தான் நம் சீதாபதி யென்றறிந்து என்னையும் ஸ்யமந்தக ரத்தினத்தையும் பகவானுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார். அது முதல் நான் அவருக்கு ஓர் வேலைக்காரியானேன். (௧0)

காளிந்தி சொல்லுகிருள்.

நான் பகவானுடைய சரணத்தையே யடையவிரும்பித் தவம் புரிந்து வருகையில், தமது தோழனுகிய அர்ச்சுனனுடன் வந்து பகவான் என்னைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொண்டார். அப்படிப்பட்ட நான் அவர் வீடு விளக்குகிறவளானேன். (௧௧)

॥ பத்ரா ॥

யோ மாம் ஸ்வயம்வர உபேத்ய விஜித்ய பூபா—
ந்நிந்யே ச்வயூதகமிவாத்மபலிம் த்விபாரி: ।
ப்ராத்ரூம்ச்ச மே(அ)பகுருத: ஸ்வபுரம் ச்ரியௌக—
ஸ்தஸ்யாஸ்து மே(அ)நுபவமங்க்ர்யவநேஜநத்வம் ॥ ॥கஉ॥

॥ ஸத்யா ॥

ஸப்தோக்ஷணோ(அ)திபலவீர்யஸுதீக்ஷ்ணச்ருங்காந்
பித்ரா க்ருதாந் க்ஷிதிபவீர்யபரீக்ஷணாய ।
தாந் வீரதுர்மதஹநஸ்தரஸா நிக்ருஹ்ய
க்ரீடந் பபந்த ஹ யதா சிசவோ(அ)ஜதோகாந் ॥ ॥கங॥

ய இத்தம் வீர்யசுல்காம் மாம் தாஸீபிச்சதுரங்கிணீம் ।
பதி நிர்ஜித்ய ராஜந்யாந் நிந்யே தத்தாஸ்யமஸ்து மே ॥ ॥கச॥

யேஷாம் தாந், தே பித்ரா க்ருதாந் ஸம்பாதிதாந் பஹ்வேஷாம் உக்ஷ்ணாம் க்ஷிதிபாநாம் வீர்யஸ்ய பலஸ்ய । பரீக்ஷணாய தாந் உக்ஷ்ணோ வீராணாம் துர்மதம் க்நந்தி யே தாந் தரஸா பலேநைவ । நிக்ருஹ்ய பத்வா க்ரீடந் அநாயாஸேநைவ பபந்த । அஜதோகாந் அஜாபத்யாநி ॥ கங ॥ ய இத்தம் வீர்யமேவ சுல்கம் தேயம் யஸ்யாஸ்தாம் । தாஸீபிஸ்ஸஹ । சதுரங்கிணீம் கஜாத்யுபேதஸேநாயுக்தாம் மாம் । தாஸீம் நிந்யே ॥கச॥ விதேதி । க்ருஷ்ணேந த்ருத

பத்திரை சொல்லுகிறாள்.

என்னுடைய சுயம்வர காலத்தில் பகவான் வந்து அரசர்கள் எல்லோரையும் துரோகம் செய்கிற என் சகோதரர்களையும் ஜெயித்து சிம்மமானது நாய்க்க்கூட்டத்தின் நடுவிலிருக்கிற தன்னுடைய பலியைக் கொண்டு போவது போல் என்னைக் கொண்டுபோய் விவாகம் செய்துகொண்டார். அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய கால்களை அலம்பும் வேலை எனக்கு இனிமேலும் ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் கிடைக்க வேண்டும். (கஉ)

ஸத்யை சொல்லுகிறாள்.

என்னை மணந்து கொள்வதற்காக வரும் அரசர்களின் பலம் வீரியம் இவைகளைபரீக்ஷிப்பதன் பொருட்டு என் பிதாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எழு காளை மாடுகளை, ஸகலவீரர்களின் கொழுப்பையும் அடக்கும் திறமையுள்ள பகவான் விளையாட்டாகவே குழந்தை ஆட்டுக் குட்டிகளைப் பிடிப்பது போல் பிடித்து கட்டிவிட்டுப் பிறகு அநேக தாஸிகளோடும் நான்கு அங்கமுள்ள சேனையோடும் கொடுக்கப்பட்ட என்னை அழைத்துக் கொண்டு போகும் போது வழியில்வந்த ராஜாக்களையும் ஜயித்து என்னை தன் ஊர் கொண்டுபோய் மணந்தார். அப்படிப்பட்ட பகவானுக்கு நான் எப்போதும் அடிமை செய்யவேண்டும். (கங-கச)

। 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾 ।

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌖𑍀𑌜𑌨𑍈𑌃 ॥ ॥௧௫॥
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧௬॥

। 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 ।

𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌗𑍀𑌤𑌮𑌾𑌸 𑌹 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾
𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௧௭॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮 𑌮𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑌚𑍀𑌕𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍇𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑌖𑍀𑌜𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹 ॥ ௧௫ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 । 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿 𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 । 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌚𑍀𑌕𑌰𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௧௮॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍀 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 [illegible]

மித்திரவிந்தை சொல்லுகிருள்.

கிருஷ்ண பகவானையே மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை அம்மான் பிள்ளையாகிய அவரை என் பிதா தானே அழைத்துச் சேனையுடனும் தோழிகளோடும் மணஞ் செய்து கொடுத்தார். (கரு)

அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பாதஸம்பந்தம் எனக்கெப்போது மிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கர்மங்களிற் கிடந்துழலும் ஜீவனுக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுத்து காப்பாற்றுகிறவர் அவர்தானே. (கசு)

லக்ஷமணைசொல்லுகிருள்.

ஹே ராணி! திரௌபதி, நாரதமுனிவரால் பன்முறையும் தோத்தரிக்கப் படும் பகவானுடைய பிறப்பையும் அவருடைய குணங்களையும் கேட்டுக் கேட்டு "ஸ்ரீ தேவியானவள் எப்படி பகவானை அடைந்தாளோ அதுபோல் நாமும் பகவானையே அடையவேண்டும்" என்று நிச்சயம் செய்து கொண்டேன். (கஎ)

பெண்ணிடத்தில் பிரீதியுள்ள 'பிருகத்ஸேனர்' என்று பேர் கொண்ட என் பிதா என்னுடைய விருப்பத்தை யறிந்துகொண்டு அதற்கு உபாயம் யாதென ஆலோசித்தார். (கஅ)

யதா2 ஸ்வயம்வரே ராஜ்ஞி மத்ஸ்ய: பார்தே2ப்ஸயா க்ருத: ।
அயம் து ப3ஹிராச்ச2ன்னோ த்3ருஶ்யதே ஸ ஜலே பரம் ॥ ॥ககூ॥

ஶ்ருத்வைதத் ஸர்வதோ பூ4பா ஆயயுர்மத்பிது: புரம் ।
ஸர்வாஸ்த்ரஶஸ்த்ரதத்த்வஜ்ஞா: ஸோபாத்4யாயா: ஸஹஸ்ரஶ: ॥ ॥உ0॥

பித்ரா ஸம்பூஜிதா: ஸர்வே யதா2வீர்யம் யதா2வய: ।
ஆத3து3: ஸஶரம் சாபம் வேத்3து4ம் பர்ஷதி3 மத்3தி4ய: ॥ ॥உக॥

ஆதா3ய வ்யஸ்ருஜன் கேசித் ஸஜ்யம் கர்துமனீஶ்வரா: ।
ஆகோடி ஜ்யாம் ஸமுத்க்ருஷ்ய பேதுரேகேऽமுனா ஹதா: ॥ ॥உஉ॥

ஸ்வயம்வரே பார்தே2ப்ஸயா பார்த2மாப்துமிச்ச2யா க்ருத: । மத்ஸ்யம் காரிதவான் । பாண்டுவம் । பாத3யோ: ஸ்ம லக்ஷணா அவாக்ச்2ர: த3ஹிர் ... அஜர்ஜுன ... நாவிக்ஷ தத்ராஹ । அயம் த்விதி । மத்ஸ்யோ ப3ஹிரேவாச்ச2ன்ன: நாந்த: அத: ஸ்தம்ப4 ஸம்ப3த்3தா4 உத்3த்4வமூர்த்4வத்3ருஷ்ட்யா த்3ருஶ்யதே அயம் து ந ததா2 । கிம் து ஸ்தம்ப4மூலே நிஹிதகலஶ ஜலே கேவலம் த்3ருஶ்யதே அதோ த்3ருஷ்டேர்யத2ஸ்தாத்3வர்திபா4க்த்வாதிதி । அத: ஶ்ரீக்ருஷ்ணவ்யதிரேகேண ந கஸ்யாபி பே4த்3ய இதி பா4வ: ॥ ககூ ॥ உ0 ॥ பித்ரேதி । யதா2வீர்யம் । பர்ஷதி3 ஸம்ஸதி3 மத்3தி4ய: மய்யேவ தீ4ர்யேஷாம் த இதி । அன்யே து வித்3தா4: வேத்3து4ம் ந ஶக்தா இதி பா4வ: ॥உக॥ தத்ரைவாஹ ஆதா3யேதி । அமுனா சாபேன ॥ உஉ ॥ ஸஜ்யமிதி । நாவிக்ஷந்த த4னுஷ்கோடிம் இதி । ஶரயார்தா2னாம் க்ரியாஶக்திரேவ । ந து லக்ஷ்யாபி4ஜ்ஞேதி பா4வ: ॥உங॥ லக்ஷ்ய

ஓ திரௌபதி! உன்னுடைய ஸ்வயம்வரத்தில் அர்ச்சுனனையடைய வேண்டியதற்காக ஒரு மத்ஸ்யத்தை ஏற்படுத்தினர்களல்லவா? அது போல் என் தகப்பனும் ஒரு மத்ஸ்யத்தை யடிக்க ஏற்பாடு செய்தார். ஆனல் அர்ச்சுனன் அடித்த மத்ஸ்யம் வெளியிலிருந்து பார்க்கத்தக்கது. இதுவோ வென்றல் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கிற குடத்திலிருக்கிற ஜலத்தில் தெரியும் நிழலைக்கொண்டு அடிக்கவேண்டும். (கக)

இந்தச் சமாசாரத்தைக் கேட்ட அரசர்களுக்குள் அஸ்திர சஸ்திரங்களின் உண்மையை யறிந்த அரசர்கள் தங்களுபாத்தியாயர்களுடன் நான்கு திக்குகளிலிருந்தும் பிதாவின் பட்டணம் வந்தார்கள். (உ0)

அவரவர்களுடைய வயது வீரியம் இவைகளுக்குத் தக்கபடி என் பிதாவினல் மரியாதைசெய்யப்பட்ட அந்த அரசர்கள் ஸபாமத்தியில் வில்லையும் பாணத்தையும் கையில் எடுத்தார்கள். (உக)

சிலர் எடுத்தவில்லை நாணேற்ற முடியாமல் கீழேபோட்டு விட்டார்கள். சிலர் நாணை வில்லின் நுனிவரையிலிழுத்து அதனலடிபட்டுக் கீழே விழுந்தார்கள். (உஉ)

ஸஜ்ஜம் க்ருத்வாபரே வீரா மாகதாவந்திசேதிபா: ।
பீமோ துர்யோதந: கர்ணோ நாவிதம்ஸ்ததவஸ்திதிம் ॥ ॥உங॥

மத்ஸ்யாபாஸம் ஜலே வீக்ஷ்ய ஜ்ஞாத்வா ச ததவஸ்திதிம் ।
பார்தோ யத்தோऽஸ்ருஜத்பாணம் நாச்சிநத்பஸ்ப்ருஶே பரம் ॥ ॥உச॥

ராஜந்யேஷு நிவ்ருத்தேஷு பக்நமாநேஷு மாநிஷு ।
பகவாந் தநுராதாய ஸஜ்ஜம் க்ருத்வாத லீலயா ॥ ॥உரு॥

தஸ்மிந் ஸந்தாய விஶிகம் மத்ஸ்யம் வீக்ஷ்ய ஸக்ருஜ்ஜலே ।
சித்த்வேஷுணாபாதயத்தம் ஸூர்யே சாபிஜிதி ஸ்திதே ॥ ॥உசு॥

திவி துந்துபயோ நேதுர்ஜயஶப்தயுதா புவி ।
தேவாஶ்ச குஸுமாஸாராந் முமுசுர்ஹர்ஷவிஹ்வலா: ॥ ॥உஎ॥

தி । யத்தோ ப்ரயத்நவாந் । அஸ்ருஜத் ப்ரேரிதவாந் । பாணேந மத்ஸ்யம் நாச்சிநத் । பரம் கேவலம் பஸ்பர்ஶ । ஜ்ஞாநவாநப்யர்ஜுநோ பகவந்நாபச்சேத் இத்யர்த: ॥உச॥உரு॥ தஸ்மிந்நிதி । அபிஜிதி ஸவித்ராக்யே ஸாயகே முஹூர்த்தே ॥உசு॥உஎ॥ பகவத்வ்ருத்தாந்தி ஹர்ஷநிர்பரேணாத்ராந தேவாநாம் வர்ணயந்த்யாஹ ஆஹ்யாம் । தத்ரேதி । தத்யதா । ஸஹா கநக கநகநள நூபுரவலயயோஷ்டஹ்யாம் வல்ப்யாம் ரஶநா ஶ்ராவிஸம் கநகேந உஜ்ஜ்வலம் ரத்நரோசிஷம் நிவேஶ்ய ஶ்ராவ்யத்ர வரியாய ச நீவீபாயநேந । கரஶிகாரௌ உத்தமேஷஶிரசைவ ஸ்ரு । ஸவ்ரீடோ ஹாஸோ யஸ்மிந் ததநநா யஸ்யாஸ்ஸா । கபரீம் த்ரங்காஸ் ஸ்ரஜோ யயாஸா ॥உஅ॥ உந்நீயேதி । உரஸ: கம்தரா: யஸ்மிந் கம்பமோ போ

நல்ல வீரர்களாகிய மகத தேசத்தரசன் அவந்தி தேசத்தரசன் பீமன் துர்யோதனன் கர்ணன் இவர்கள் நாணை வில்லில் ஏற்றிப் பிறகு அந்த வில்லை நிறுத்தும் உபாயத்தை யறியவில்லை. (உங)

பிறகு அர்ச்சுனன் மத்ஸ்யத்தின் நிழலைப்பார்த்து அதன்ரூபத்தை யறிந்து கொண்டு பிரயத்தினத்துடன் பாணத்தைப்போட்டான். ஆனல் அது அந்த மத்ஸ்யத்தைத் தொட்டதே தவிர அறுக்கவில்லை. (உச)

இவ்வாறு மானபங்கத்தை யடைந்த ராஜாக்களெல்லாம் திரும்பின பிறகு பகவான் வந்து வில்லை யெடுத்து விளையாட்டாகவே நாணேற்றி அதில் பாணத்தையும் தொடுத்து ஜலத்தில் மத்ஸ்யத்தை ஒரேதரம் பார்த்து விட்டுப்பாணத்தை விட்டு சூரியன் அபிஜித் என்ற முகூர்த்தத்திலிருக்கையில் அந்த மத்ஸ்யத்தை யறுத்துத் தள்ளினர். (உரு-உசு)

உடனே ஆகாயத்தில் தேவர்கள் துந்துபி வாத்தியத்தை வாசித்தார்கள். மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள். பூமியிலும் எங்கும் ஜய ஜய என்கிற சப்தம் உண்டாயிற்று. (உஎ)

तद्रङ्गमाविशमहं कलनूपुराभ्यां
पद्भ्यां प्रगृह्य कनकोज्ज्वलरत्नमालाम् ।
नूत्ने निवीय परिधाय च कौशिकाग्र्ये
सव्रीडहाससवदना कबरीधृतस्रक् ॥२८॥

उन्नीय वक्त्रमुरुकुन्तलकुण्डलत्वि—
ड्गण्डस्थलं शिशिरहासकटाक्षमोक्षैः ।
राज्ञो निरीक्ष्य परितः शनकैर्मुरारे—
रंसेऽनुरक्तहृदया निदधे स्वमालाम् ॥२९॥

तावन्मृदङ्गपटहाः शङ्खभेर्यानकादयः ।
निनेदुर्नटनर्तक्यो ननृतुर्गायका जगुः ॥३०॥

एवं वृते भगवति मयेशे नृपयूथपाः ।
न सेहिरे याज्ञसेनि स्पर्धन्तो हृच्छयातुराः ॥३१॥

क्षौमविशेषयोः क्षौमांशुकयोः वसित्वा । तदेव तच्छिशिरः सन्तापहरो हासो येषां तैः । कटाक्षमोक्षैः अपाङ्गवीक्षणविमोक्षैः अनुरक्तं हृदयं यस्याः सा अहम् ॥२९॥३०॥ एवमिति । हे याज्ञसेनि द्रौपदि मयीशे श्रीकृष्णे उपावृते सति । स्वयूथ्याः स्वयूथनाः । नत्वेवं परमैश्वर्यं दृष्ट्वा तांस्तत्स्वयंवरप्रस्तावसमस्ताहङ्कृत्य यातुरा इति । हृच्छयेन कामेन कृतातुराः परवशाः कामविजृम्भिताः स्वयंत इति भावः ॥३१॥ तानिति । हे पार्थानां पत्नि यं वद्भिः तं रम्यं । पदाहतैः आहृत्य शराभिः आहत्य धनुर्बाणैः हन्यमानाः पदातिकस्तस्माविक् ॥३२॥ ताराजन इति । पुराणां विषये

பிறகு நான் புதிதான உத்தமவெண்பட்டுகளை யுடுத்துக்கொண்டு பாதசரங்கள் சப்திக்க தலையில் புஷ்பங்கள் பிரகாசிக்க வெட்கத்துடன் புன்சிரிப்போடு கூடிய முகமுள்ளவளாய்த் தங்கத்தில் கட்டின அழகான ரத்தினமாலையை எடுத்துக் கொண்டு அந்த சபைக்குப் போனேன். (உஅ)

அழகான தலைமயிர்களாலும் செவிகளிற் பூண்ட ஆபரணங்களின் காந்தியாலும் சோபிக்கும் முகத்தை நிமிர்ந்து அழகான கடைக்கண் பார்வையால் சுற்றிலுமுள்ள ராஜாக்களைப் பார்த்துவிட்டு கிருஷ்ணனுடைய தோளில் மிகுந்த ஆசையுடன் மாலையை போட்டவுடன், மிருதங்கம் படஹம் சங்கம் பேரி ஆனகம் முதலிய வாத்தியங்கள் சப்தித்தன. நர்த்தனம் பண்ணுகிற ஸ்திரீ புருஷர்கள் நர்த்தனம் பண்ணினார்கள். பாடகர்கள் பாடினார்கள்.

இப்படி நான் பகவானை வரித்தவுடன் மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்டவர்களான அரசக்கூட்டங்கள் அதைச் சகிக்கவில்லை. (௩௧)

மாம் ரதமாரோப்ய ஹயரத்நசதுஷ்டயம் |
ஶார்ங்கமுத்யம்ய ஸந்நத்தஸ்தஸ்தாவாஜௌ சதுர்புஜ: || கஉ

தாருகஶ்சோதயாமாஸ காஞ்சநோபஸ்கரம் ரதம் |
மிஷதாம் பூபுஜாம் ராஜ்ஞி ம்ருகாணாம் ம்ருகராடிவ || கங

தே஽ந்வஸஜ்ஜந்த ராஜந்யா நிஷேத்தும் பதி கேசந |
ஸம்யத்தா உத்த்ருதேஷ்வாஸா க்ராமஸிம்ஹா யதா ஹரிம் || கச

தே ஶார்ங்கச்யுதபாணௌகை: க்ருத்தபாஹ்வங்க்ரிகந்தரா: |
நிபேது: ப்ரதநே கேசிதேகே ஸந்த்யஜ்ய துத்ருவு: || கரு

ததஃ புரீம் யதுபதிரத்யலங்க்ருதாம்
ரவிச்சதத்வஜபடசித்ரதோரணாம் |
குஶஸ்தலீம் திவி புவி சாபிஸம்ஸ்துதாம்
ஸமாவிஶத்தரணிரிவ ஸ்வகேதநம் || கசா

தாம் ம்ருகராடிவ யதா ஹரிர்ஜம்புகாதேரிதி | ஶேஷோ ஜ்ஞாதவ்ய: தாருகஶ்சேத்ய வாத்ம்ருகாராஜோவரா ||கங|| ததாஹ | அந்வஸஜ்ஜந்த அந்வஸக்தா பஹுப்ரவா: நிஷேத்தும் ப்ரதிபாத்ய த்ருக்ஷேவ ந கேவலமேதாவதா பதிஸம்யத்தாபஹரி மாரிதும் யத்: | உத்த்ருதேஷ்வாஸா: உத்யம்ய க்ருதசாபா: | க்ராமஸிம்ஹா: ஶ்வாந: ஹரிம் ஸிம்ஹம் யதேதி ||கச||கரு|| ததாஹ | ரவிம் சாதயந்தீதி ரவிச்சதா: த்வஜேஷு படா யஸ்யா: | சித்ராணி தோரணாநி யஸ்யாம் தேஷவ ஸாவ

இதற்குள் பகவான் என்னைசர்வசிலாக்யமான நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய இரதத்திலேற்றிக்கொண்டு "சார்ங்கம்" என்னும் தன்னுடைய வில்லை நாணேற்றிப் போருக்குத் தயாராயிருந்தார். (கஉ)

பான்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சிங்கம் போவதுபோல அரசர்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது தாருகன் (கிருஷ்ணனுடைய சாரதி) தங்கமயமான தேரை ஓட்டினான். (கங)

அப்படிப்பட்ட பகவானை வழியில் தடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக சிலர் வில்லை நாணேற்றிக்கொண்டு முந்தியே சென்றிருந்தார்கள். சிலர் அவரைப்பின்தொடர்ந்தார்கள். அதைப் பார்த்தால் சிங்கத்தை நாய்களெதிர்த்தது போலிருந்தது. (கச)

அப்படி எதிர்த்த அரசர்களுள் பகவானுடைய வில்லிலிருந்து விடுபட்ட அம்புகூட்டங்களால் கை கால் கழுத்து இவைகள் அறுபட்டு சிலர் கீழே விழுந்தார்கள். சிலர் அவ்விடம் விட்டோடிவிட்டார்கள். (கரு)

பிறகு பகவான், மண்ணுலகும்விண்ணுலகும்புகழ்பரவவிளங்குவதும்சூரியனை மறைக்ககூடிய அழகான கொடிகள் தோரணங்கள் இவைகளுள்ள துமான துவாரகாபுரிக்குள் அலங்கரித்த சூரியன் தன் மண்டலத்தில் புகுவது போல் புகுந்தார். (கசா)

பிதா மே பூஜயாமாஸ ஸுஹ்ருத்ஸம்பந்திபாந்தவான் ।
மஹார்ஹவாஸோऽலங்காரஶய்யாஸநபரிச்சதை: ॥ ௧௭

தாஸீபி: ஸர்வஸம்பத்பிர்ப்படேபரதவாஜிபி: ।
ஆயுதாநி மஹார்ஹாணி ததௌ பூர்ணஸ்ய பக்தித: ॥ ௧௮

ஆத்மாராமஸ்ய தஸ்யேமா வயம் வை க்ருஹதாஸிகா: ।
ஸர்வஸங்கநிவ்ருத்த்யாத்தா தபஸா ச பபூவிம ॥ ௧௯

[ஷோடஶஸஹஸ்ர மஹிஷ்ய:]

பௌமம் நிஹத்ய ஸகணம் யுதி தேந ருத்தா
ஜ்ஞாத்வாத ந: க்ஷிதிஜயே ஜிதராஜகந்யா: ।
நிர்முச்ய ஸம்ஸ்ருதிவிமோக்ஷமநுஸ்மரந்தீ:
பாதாம்புஜம் பரிணிநாய ய ஆப்தகாம: ॥ ௨௦

[illegible]

என்னுடைய பிதாவும் நண்பர்கள், சம்பந்திகள், பந்துக்கள், இவர்களுக்கு, உயர்ந்த வஸ்திரங்கள், நகைகள் படுக்கைகள் ஆஸனங்கள் முதலானவைகளைக் கொடுத்து மரியாதை செய்தார். (௧௭)

பகவானுக்கும் எனது பிதாமிகுந்த சம்பதத்துடன் அநேக வேலைக்காரிகள் யுத்தவீரர்கள், யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள், உயர்ந்த ஆயுதங்கள் இவைகளைக் கொடுத்தார். (௧௮)

தமக்குள் ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கிற பகவானுக்கு நாங்களெட்டுப் பேர்களும் சர்வசங்கத்தையும் விட்டுச்செய்த தபசினால் அவர் வீட்டு வேலைக்காரிகளாக ஆனோம். (௧௯)

பதினாறாயிரம் ஸ்திரீகள் சொல்லுகிறார்கள்.

பகவான், ஆப்தகாமராக (எல்லாவற்றையும் அடைந்தவர்.) இருந்தாலும் நரகாசுரனைக்கொன்று, அவன் திக் விஜயம் செய்தகாலத்தில் ராஜாக்களைஜயித்து, அவர்கள் பெண்களாகிய எங்களைக் கொண்டு வந்து, சிறையிலடைத்திருந்ததைப் பார்த்து எங்களை விடுவித்து, ஸகல ஜனங்களுக்கும் முத்தி யின்பத்தை யளிக்கும் அவருடைய பாதாரவிந்தத்தை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற எங்களை விவாகம் செய்துகொண்டார். (௨௦)

𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍌𑌜𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥௪௧॥
𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌭𑍃𑌤𑌃 ॥௪௨॥
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 ।
𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥௪௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑍀𑌃 𑌨𑌃 𑌪𑌸𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌯𑌪𑌲𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌮𑍀𑌯𑌃 ॥௪௰॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹 । 𑌹𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 । 𑌭𑍌𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌭𑍋𑌗𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌦𑌂 । 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌂 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨 𑌚 । 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑍌𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥௪௧॥ 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹 । 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌢𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௪௨॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤 𑌆𑌹 । 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 । 𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌗𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌃 । 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௪௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

உத்தமஸ்திரீயான த்ரெளபதியே! எங்களுக்கு சக்கிரவர்த்தினித்தன்மையை அளிப்பினும் விரும்போம். ஸ்வர்க்க ராஜ்யமும் வேண்டோம். அணிமா முதலான எட்டுவித ஸித்திகளைக்கொடுத்தாலும் விரும்போம். எங்களுக்கு பிர்ம்ம பட்டமும் வேண்டாம். மோக்ஷமென்ற கைவல்யம் வேண்டாம். பகவானுடைய ஸாலோகம் முதலான ஸ்தானங்கள் வேண்டாம். எங்களுடைய ஸ்தன குங்குமங்களின் மணம் வீசும் பகவானுடைய பாதாரவிந்த தூளியை நாங்கள் சிரசில் வகித்தால் போதுமானது. (௪௧-௪௨

பகவான் பசுக்களை ஓட்டிச்செல்லுகையில் இடைச்சிகள் இடையர்கள் வேடஸ்திரீகள் புற்கள் கொடிகள் இவைகள் யாவரும் விரும்புவது இந்தப் பாத தூளியைத்தான். (௪௩)

83-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌬𑌲𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌥 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍇𑌨𑍀
𑌮𑌾𑌧𑌵𑍍𑌯𑌥 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌪𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍁𑌰𑌲𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥ ௧

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌷𑍁 ।
𑌆𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ௨
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍋 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥ ௩
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 ।
𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌽𑌪𑌰𑍇 ॥ ௫
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௬

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌬𑌲𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂

84-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பகவானுடைய பட்டமகிஷிகளுக்குப் பகவானிடமிருக்கும் பிரேமையைக்கேட்டு, குந்தி, காந்தாரீ, துரௌபதீ, ஸுபத்ரா, மற்ற ராஜஸ்திரீகள், கோபஸ்திரீகள், இவர்கள் யாவரும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக ஆச்சரியத்தைபடைந்தார்கள். (க)

இந்தப்படி புருஷர்களோடு புருஷர்களும் ஸ்திரீகளோடு ஸ்திரீகளுமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்ப்பதற்காக வியாஸர், நாரதர் சியவனர், தேவலர், அஸிதர், விசுவாமித்திரர், சதாநந்தர் பாத்துவாஜர், கௌதமர், சிஷ்யர்களுடன் கூடிய பாசுராமர், வஸிஷ்டர், காலவர், பிருகு, புலஸ்தியர், புலஹர், அத்திரி, மார்க்கண்டேயர், பிருகஸ்பதி, த்ருதர்; த்ரிதர், ஏகதர், பிரம்மபுத்திரரான அங்கிரஸ், அகஸ்திபர், யாக்ஞவல்கியர், இன்னும் வாமதேவர் முதலான மற்ற ரிஷிகளும் வந்தார்கள். (உ-ரு)

ஏற்கனவே அங்கு வீற்றிருந்த ராஜாக்கள் பாண்டவர்கள் ராமகிருஷ்ணர்கள் இவர்கள் யாவரும் லோகங்களெல்லாம் வணங்கத் தக்கவர்களான அந்த ரிஷிகளைப் பார்த்து வந்தனஞ் செய்தார்கள். (௬)

தாநாநர்சது: ப்ரயதௌ ஸபலௌ ஸஹ ராமோऽச்யுதோऽர்சயத் ।
ஸ்வாகதாஸநபாத்யார்க்யமால்யதூபாநுலேபநை: ॥ ॥௭॥
உவாச ஸுகமாஸீநாந் பகவாந் தர்மகுப்தநு: ।
ஸதஸஸ்தஸ்ய மஹதோ யதவாசோऽநுஶ்ருண்வத: ॥ ॥௮॥

॥ ஶ்ரீக்ருஷ்ண: ॥

அஹோ வயம் ஜந்மப்ருதோ லப்தம் கார்த்ஸ்ந்யேந தத்பலம் ।
தேவாநாமபி து:ஷ்ப்ராபம் யத்யோகேஶ்வரதர்ஶநம் ॥ ॥௯॥
கிம் ஸ்வல்பதபஸாம் ந்ருணாமர்சாயாம் தேவசக்ஷுஷாம் ।
தர்ஶநஸ்பர்ஶநப்ரஶ்நப்ரஹ்வபாதார்சநாதிகம் ॥ ॥௧௦॥
ந ஹ்யம்மயாநி தீர்த்தாநி ந தேவா ம்ருச்சிலாமயா: ।
தே புநந்த்யுருகாலேந தர்ஶநாதேவ ஸாதவ: ॥ ॥௧௧॥

ஜக்மு: ॥௫॥௬॥ தாநிதி । ஆநர்சது: அர்சிதவந்தௌ ॥ ௭ ॥ உவாசேதி । தர்ம குப்த்யை ஸ்வீக்ருதா தநுர்யஸ்ய ஸ: தர்மகுப்தநு: । யதாநியதா வாக்யஸ்ய தஸ்ய ஸதஸ: ॥ ௮ ॥ அஹோ இதி । ஜந்மப்ருத: ஸஞ்ஜாதஜந்மாந: । தத்பலம் ஜந்மபலம் । கிஞ்ச யத்யோகேஶ்வரதர்ஶநம் ॥ ௯ ॥ கிஞ்ச । ப்ரத்யக்ஷகம் தர்ஶநமேவ தாவத்தேவாநாமபி து:ஷ்ப்ராபம் கஸ்மாத்தத் ஸ்பர்ஶநாதிகமபி கதம் ஸம்பத்யத இதி விஸ்மயே நாஹ । கிமிதி । ஸ்வல்பதபஸாம் தீர்த்தஸ்நாநாதிமாத்ரேண தபோபாக்யேயுஷா

ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் பலராமரும் மற்றவர்களைப்போலவே, அவர்களுக்கு நல்வரவு, ஆஸனம், பாத்தியம், அர்க்கியம், புஷ்பம் தூபம் சந்தனம் முதலியவைகளை யளித்துப் பூஜைசெய்தார்கள். (எ)

பிறகு சபை முழுமையும் மௌனத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் தர்மரக்ஷகமான சரீரத்தை யடைந்த பகவான் கூறுகிறார் (அ)

கிருஷ்ணன் கூறுகிறார்.

ஹே மகாரிஷிகளே! நாங்கள் ஜன்மம் எடுத்த பலம் முழுமையும் எங்களுக்குக் கிடைத்து விட்டது. ஏனென்றால் தேவர்களுக்கும் கிடைக்காத யோகிகளுடைய தரிசனம் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. (கூ)

சிறிது தவம் உள்ளவர்களாயும் பிம்பம் முதலானவைகளில் ஈசுவர பாவனை,செய்பவர்களாயுமுள்ள சாமான்ய ஜனங்களுக்குத்தங்களுடையதரிசனம், தங்களை ஸ்பரிசித்தல், வணக்கத்துடன் பூசித்தல் முதலியவைகள் எப்படிக் கிடைக்கும்? (க0)

ஜலமயமானவைகள் தீர்த்தங்களல்ல,கல்லாலும் மண்ணாலும் செய்யப்பட்ட மூர்த்திகள் தேவர்களுமல்ல, ஏனென்றால் அவைகள் வெகு காலஞ்சென்ற பின்னரே பரிசுத்தம் பண்ணும். ஸாதுக்களோ என்றால் கண்டமாத்திரத்தில் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். (ஆகையால் இவர்களே உத்தமமான தீர்த்தங்களும் தேவர்களும் என்று தாத்பரியம்). (கக)

𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾
𑌨 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌜𑌲𑌂 𑌖𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌂
𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ ॥௧௨॥
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌣𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌕𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌭𑍌𑌮 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌜𑍍—
𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑍋𑌖𑌰𑌃 । ॥௧௩॥

𑌣𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑍋𑌽𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௦॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌅𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌭𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 । 𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌤𑍋𑌽𑌤𑍀𑌵 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌣𑌪𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌤𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌣𑌪𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌭𑍌𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌖𑌰𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿

அக்னி, சூரியன் சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், பூமி, ஜலம், ஆகாயம், வாயு, வாக்கு மனம்இவைகளையெல்லாம் உபாசித்தாலும் பேத ஞானத்தை யுண்டு பண்ணுமாதலால், அவைகள் உபாசிக்கிறவர்களுடைய பாபத்தைப் போக்கத்தக்கவைகளல்ல, ஸாதுக்கள் ஒருக்ஷணத்தில் பாபத்தை நாசம் பண்ணுகிறார்கள்.௧௨

வாதம், பித்தம், கபம் இம்மூன்றுவித தாது விகாரமான பிணமாகிய சரீரத்தில் எவனுக்கு நான் என்கிற எண்ணமும், பத்னீ புத்திரர்களிடம் நம்முடையவர்கள் என்ற எண்ணமும் ஜலத்தில் தீர்த்தம் என்கிற புத்தியும் எவனுக்குண்டாகிறதோ அவன் * கோவேறு கழுதைக் கொப்பானவன். சாதுக்களுக்கு மேற்கூறியபடி மயக்கபுத்திகள் உண்டாவதில்லை. (௧௩)

* கோவேறு கழுதையானது குதிரையைப்போலிருப்பினும் அது கழுதைதான். அதுபோல் ஞானமில்லாதவன் மனிதனைப் போலிருந்தாலும் மனிதனல்லன் என்பதாம்.

। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ।

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ।
𑌵𑌚𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌃 । ।௧௪।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑌮𑍍 । ।௧௫।

। 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 ।

𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌵𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌗𑍂𑌢 𑌈𑌹𑌯𑌾
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 । ।௧௬।

𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥
௧௪॥ 𑌚𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌾𑌂 । 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 । 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰
𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌯𑌂।
𑌕𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 । 𑌈𑌹𑌯𑌾
𑌨𑌰𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍇𑌨 । 𑌗𑍂𑌢𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 । 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌨𑍍𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌤
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 ॥௧௬॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌅𑌨𑍀
𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍀𑌹𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌏𑌵 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍌𑌮𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍌𑌮𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌾।
𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃।

சுகர் கூறுகிறார்.

நித்தியக்ஞான சொரூபியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு தம்மைத் தாழ்வாசக்கூறிக்கொண்ட வார்த்தைகளைக்கேட்ட முனிவர்கள் கட்டுப்படாத பத்தியுடன் சற்றுநேரம் மௌனமாயிருந்தார்கள். (௧௪)

வெகு நேரம் வரையில் அவர்கள் யோஜனை செய்து பின் பகவான் மானிடர்களை யனுசரிப்பதற்காக மாத்திரம் கர்ம வசத்தாராகத் தோன்றுகிறாரென்பதையும் மனதிலறிந்து, புன்சிரிப்புடன் சொல்லுகிறார்கள். (௧௫)

முனிகள் கூறுகிறார்கள்.

தத்துவங்களை யறிந்தவர்களுக்குள் உத்தமர்களாக விருந்தும் லோகங்களை யுண்டுபண்ணுகிறவர்களுக்குள் மேலானவர்களாக இருந்தும், பகவானுடைய மாயையினால் நாங்கள் மோகிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். பகவானே மனித காரியங்களை யனுசரித்து மறைந்து கொண்டு, தாம் ஒரு ஈசுவரனுக்குள் அடங்கியிருப்பவர் போல் நடந்து கொள்கிறார். பகவானுடைய சரித்திரம் ஆச்சரியகரமானதே.

𑌅𑌨𑍀𑌹 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑍈𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍌𑌮𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌲𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌥𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑍈𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௨௦॥

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 । 𑌅𑌨𑍀𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 । 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 । 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌥𑌂 𑌚 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 ॥௧௮॥ 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌾𑌹 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥௧௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦

தாம் விருப்பமில்லாதவராயினும், பூமியானது அநேக விதமான விகார பதார்த்தங்களை யுண்டுபண்ணுவதுபோல்,பகவானும் லோகங்களை உண்டுபண்ணுகிறார். ரக்ஷிக்கிறார். நாசம் செய்கிறார். ஆனாலதில் சம்பந்த மற்றிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருக்குப் பிறப்பு முதலானவைகள் வேஷமே தவிர வேறில்லை .(௧௭)

சில காலத்தில் தாங்களைச் சேர்ந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கும் துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் சுத்த ஸத்துவஸ்ரூபமான தேகத்தை யடைந்து தாங்கள் வர்ணாசிரம ஸ்வரூபமாயிருந்தும் வேதமார்க்கத்தை யனுஷ்டிக்கிறீர்கள்.

தங்களுக்கு வேதப்பிரம்மமே சுத்தமான இருதயம். அந்தரங்கஸ்வரூபம் காரியம் காரணம் எல்லாம் ஸன்மாத்திரமாகப்பிரகாசிப்பதும்தங்களிடத்திலேயே.

ஆகையால் சாஸ்திரங்களையே ஸ்தானமாகக்கொண்ட தாங்கள், அந்த வேதங்களுக்கு பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணுகிற பிராமண குலத்தை, தெய்வமாகக் கொண்டு பூஜை செய்கிறீர். (௨௦)

அத்ய நோ ஜந்மஸாபல்யம் வித்யாயாஸ்தபஸோ த்ருஶ: ।
த்வயா ஸங்கம்ய ஸத்கத்யா யதந்த: ஶ்ரேயஸாம் பர: ॥ ௨௧ ॥

நமஸ்தஸ்மை பகவதே க்ருஷ்ணாயாகுண்டமேதஸே ।
ஸ்வயோகமாயயாச்சந்நமஹிம்நே பரமாத்மநே ॥ ௨௨ ॥

ந யம் விதந்த்யமீ பூபா ஏகாராமாஶ்ச வ்ருஷ்ணய: ।
மாயாயவநிகாச்சந்நமாத்மாநம் காலமீஶ்வரம் ॥ ௨௩ ॥

யதா ஶயாந: புருஷ ஆத்மாநம் குணதத்த்வத்ருக் ।
நாமமாத்ரேந்த்ரியாபாதம் ந வேத ரஹிதம் பரம் ॥ ௨௪ ॥

ஶ்ரவணஸ்ய। தபஸஶ்சாந்த்ரோ லௌகிகதுஷ்டிஸ்தாநம்। ஸஹஜயதி ஸம்பஜயதி। தத்ஸ்தாநேவகாரணாத் த்வம் ப்ரஹ்மண்யாநாம் க்ருணீ ப்ரு: தஸ்யைவ தத்ஸ்த்வ ஸமீசீநஸத்யந:॥௨௦॥ தஸ்மாதீஶ்வரஸ்ய தவேதம் ஜநஸம்க்ரஹ சரித்ரம்। வயம் து தவஸம்கத்யா க்ருதார்தா இத்யாஹாஷ்டபி: அத்யேதி। ஸத்யாம் கத்யா த்வயா ஸங்கம்ய ஸங்கம் ப்ராப்ய। யத்யஸ்மாத் த்வம் ஶ்ரேயஸாம் பர: அவதி:॥௨௧॥௨௨॥ நேதி। ஏகஸ்மிந்நேவஸ்தாநே க்ரீடாமோ யேஷாம் தே தேவகீ காலம் ஸம்ஹ்ருத்யாதிகாரணம்। ஈஶ்வரம் நியந்தாரம்॥௨௩॥ அத்ர த்ருஷ்டாந்தமாஹ। யதேதி। ஶயாந: ஸ்வபந் புருஷ:। குணதத்த்வத்ருக் ஸ்வப்நவிஷயேஷு தத்த்வத்ருஷ்டி:। நாமமாத்ரேந்த்ரியேண மநஸா ஆபாதம் ஸித்தவ்யாக்ராதிரூபமாத்மாநம் வேத தத்ரஹிதம் பரம் தேஹதத்ராதி ரஹிதமாத்மாநம் ந வேத யதா॥௨௪॥ ஏவமிதி। ஏவம் மாயயா நாமமாத்ரேஷு ஸ்வப்நாதி தூல்ய விஷயேஷு இந்த்ரியைஶ்ச ஜ்ஞாநவ்ருத்தி:। மோஹஜாயா தயா। விப்ரம்ஶிதோ ந வேத ஸ்ம்ருதே: விவேகஸ்ய ப்ரஶ்வாஸ் நாஶா:॥௨௫॥ தமேவாஹ। அவாரவஸ்ய

இப்போது எங்களுடைய ஜன்மத்துக்கும் தபோரூபமான கண்ணுக்கும் பலம் கிடைத்தது. ஏனென்றால் ஸாதுக்களுக்கெல்லாம் கதியாயும் நன்மைகளுக்கெல்லாம் உத்தம மாயுமிருக்கிற தங்களோடு சேர்ந்தோமல்லவா ? (உக)

தம்முடைய யோக மாயையினால் தம்மை மறைத்துக் கொண்டவரும், குன்றாத ஞானமுள்ளவரும் பரமாத்தும சொரூபராயுமிருக்கிற ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். (உஉ)

இங்கிருக்கும்இவ்வளவு அரசர்களும் ஒரே இடத்தில் வசிக்கிறயாதவர்களும் மாயை என்கிற திரையால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற காலஸ்வரூபியான ஈசுவரனை அறியவில்லையே. அது எப்படி என்றால், தூங்கும்போது சொப்பனம் காணும் புருஷன் அப்போது காணப்படும் புலி முதலிவைகளை தத்துவமென்று கொண்டு அவைகளுக்கு மேலானது ஒன்றுண்டென்றும் அறியாமலிருப்பது போலாம்.

ஏவம் த்வா யஞ்ஜநோ ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாதாரமாத்மநி ஸ்திதம் ।
மாயயா விப்ரலப்தாத்மா ந வேத்தி ஸ்வாத்மபாவதஃ ॥ ௨௫॥

தஸ்யாத்ய தே தத்ருஸிமாங்க்ரிமகௌகமர்ஷ—
தீர்த்தாஸ்பதம் ஹ்ருதி க்ருதம் ஸுவிபக்வயோகைஃ ।
உத்ஸிக்தபக்த்யுபஹதாஸயஜீவகோஸா
ஆபுர்பவத்கதிமதாநுக்ருஹாண பக்தாந் ॥ ௨௬॥

இத்யநுஜ்ஞாப்ய தாஸார்ஹம் த்ருதராஷ்ட்ரம் யுதிஷ்டிரம் ।
ராஜர்ஷே ஸ்வாஸ்ரமாந் கந்தும் முநயோ ததிரே மநஃ ॥ ௨௭॥

தத்வீக்ஷ்ய தாநுபவ்ரஜ்ய வஸுதேவோ மஹாயஸாஃ ।
ப்ரணம்ய சோபஸங்க்ருஹ்ய பபாஷேதம் ஸுயந்த்ரிதஃ ॥ ௨௮॥

அகௌகம் விநாஸகம் யத் கங்காக்யம் தீர்த்தம் தஸ்யாஸ்பதம் ஸ்ரயம் । தே ஸங்க்ரிம் ஸுவிபக்வயோகைர்யோகிபி ஹ்ருதி ஹ்ருதயே க்ருதம் கேவலம் ந து த்ருஷ்டம் தஸ்ய தே அங்க்ரிம் தத்ருஸிம த்ருஷ்டவந்தோ வயம் பஹுபிஃ புண்யைஃ அதோ ஹேதோ ரக்ஷகாநநுக்ருஹாண பக்தாந் ரக்ஷ அநுக்ரஹம் கர்துமர்ஹஸீத்யர்த்தஃ ॥ நநு கிம் பக்த்யா யயா ஏவம் அவஸ்தாவ்யாப்திரித்யாஹ உத்ஸிக்தா உத்ரிக்தா யா பக்திஃ தயா உபஹதஃ க்ஷயமுபக்ஷிணோ ஜீவகோஸோ யேஷாம் த ஏவ ஏதே பவத்கதிமாபுஃ நாந்ய இதி ॥ ௨௬॥ ௨௭॥ தத்வீக்ஷ்ய । உபஸம் க்ருஹ்ய சரணௌ பாணிப்யாம் த்ருத்வா । பபாஷே இதி ஸம்யதோ வாக் யுஃ ॥ ௨௮॥ நநு இதி। ஸர்வே தேவா யேஷாம் தேப்யஃ। யாவதீர்வை தேவதாஸ்தாஸ்ஸர்வா

இப்படியே ஏ பிரம்மஸ்வரூபியான கிருஷ்ணா! மாயையினால் மனம் சுற்றுவதால் சரியான விவேகமில்லாமல் தங்களைப் புலன்களுடைய காரியங்களைக் காட்டிலும் வேறில்லை யென்று நினைப்பதுமன்றித் தத்துவப்பொருளுண்டென்றும் அறிகிறதில்லை. (௨௫)

சகலவிதமான பாபக் கூட்டங்களையும் ஒழிக்கும் தீர்த்தமாகிய கங்கைக்கு ஸ்தானமாயும், மகா யோகிகளால் மனதில் தியானம் செய்யப்படுவதுமான உம்முடைய சரணாரவிந்தத்தை இன்று கண்டோம்; பலமான பக்தியால் ஜீவகோசம் என்ற மாயையைக்கடந்து உம்முடைய கதியை யடைகிறார்கள். ஆகையால் பக்தர்களாகிய எங்களையும் ரக்ஷிக்கவேண்டும். (௨௬)

ஏ பரீக்ஷித் மகா ராஜனே கேளுங்கள்; இவ்வாறு பகவானைப் புகழ்ந்து அவரிடமும் திருதராஷ்டிரர் தர்ம்மபுத்திரர் இவர்களிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு முனிவர்கள் தங்களாசிரமத்திற்குப்போக யத்தனித்தார்கள். (௨௭)

அதைக்கண்டு வசுதேவர் அவர்களைப்பின் தொடர்ந்து வந்தனம் செய்து கால்களைப் பிடித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். (௨௮)

॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௩௦॥
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ॥௩௧॥
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌲𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ॥௩௨॥

𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨
𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥௨௯॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃। 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍁𑌭𑍁-
𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌬𑍋𑌧𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥௩௦॥ 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌤𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑍀 ॥௩௧॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌮𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾-
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 । 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾
𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 । 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋 𑌰𑌾-
𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌃 ॥௩௨॥ 𑌇𑌤𑌿 ।

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

எல்லாத்தேவர்களுக்கும் வாசஸ்தானமாகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். நான் கூறுவதைத் தயைசெய்து கேட்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்தால் பூர்வ கர்மங்களைத் தொலைக்கலாமோ அப்படிப்பட்ட கர்மங்களை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். (௨௯)

நாரதர் கூறுகிறார்.

பிராமணர்காள்! இந்த வசுதேவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குழந்தையாக நினைத்துத் தம்முடைய ஆத்மாவடையவேண்டிய நன்மைகளைக் குறித்துநம்மைக்கேட்கிறார் என்பது ஆச்சரியமல்ல. (௩௦)

இவ்வுலகில் ஜனங்களுக்கு தன்னருகிலுள்ளவரைப் பெருமைப்படுத்தும் சுபாவமே கிடையாது. கங்கா தீரத்தில் குடியிருப்பவர்கள் தங்கள் தேக சுத்தியின் நிமித்தம் வேறு இடத்திற்குப்போவது வழக்கம். (௩௧)

இவ்வுலகம் காலமானுல் வேறொருவரைக் காரணமாகக் கொண்டு நசிப்பதுபோல், பகவானுடைய ஞானமானது எக்காரணத்தினுலும்நசிக்கப்படுவதில்லை. ௩௨

𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍈—
𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍂𑌢𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌮𑍇𑌘𑌹𑌿𑌮𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑍈𑌃 ॥ ௫௩ ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑍋𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 ॥ ௫௪ ॥
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰 𑌏𑌷 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌖𑍈𑌃 ॥ ௫௫ ॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑌮𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ ௫௬ ॥

[illegible] 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌉𑌪𑌗𑍂𑌢𑌂 [illegible] । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 । [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 । [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑍈𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌮𑍇𑌘𑌹𑌿𑌮𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑍈𑌃 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑌵𑍈𑌃 [illegible] ॥ ௫௩ ॥ ௫௫ ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 । [illegible] 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌦𑌾𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑍁𑌗𑌮𑌃

துக்கம், கர்மபலம், ஸத்துவம் இவைகளின் குணங்களின் காரியங்கள் முதலி வைகளிற் சம்பந்தப்படாதவரும், இரண்டாவது தத்துவ மற்றவருமான பக வானை அவருடையகாரியங்களாகியபிராணாதிகளால்மறைக்கப்பட்டவரென்று (மேகம், பனி, கிரகணம், இவைகளால் மறைக்கப்பட்ட சூரியனைப் போல்) ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். (௫௩)

சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே கேளுங்கள்; பிறகு அங்கிருக்கும் அரசர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பலராமர் இவர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அம்முனி வர்கள் வசுதேவரைக் குறித்துசொல்லுகிறார்கள். (௫௪)

யக்ஞங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனாயிருக்கிற ஸ்ரீ ஹரியை, யக்ஞங்களால் திருப்தி செய்து வைப்பதென்பதாகிய ஒன்றைத் தான் கர்மங்களால் கர்மங்களை யொழிக்க வழியெனச் சொல்லியிருக்கிறது. (௫௫)

மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான யோகத்தை, சித்த சுத்திக்காகவும், ஆத்மாவுக்குச் சுகம் குறையாமலிருக்கவேண்டியதற்காக நித்திய தர்மங்களையும் வித்துவான்கள் சாஸ்திரங்களாகிற கண்ணால் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். (௫௬)

𑌅𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨𑍇𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃॥ ॥௧௭॥
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃॥ ॥௧௮॥
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌋𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋॥௧௯॥

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌚 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯- 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯॥௧௬॥ 𑌨𑌨𑍁। 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌯𑍋𑌗𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃। 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾। 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑌯𑌾। 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌇𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌸 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃॥ ௧௭ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹। 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍। 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑍈𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍। 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍। 𑌦𑍇𑌵 𑌹𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍃𑌤𑌸𑌮𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑌤𑌿। 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿॥௧௯॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚। 𑌋𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃- '𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍃𑌣𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯'' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌋𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌃। 𑌋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌧𑌃॥ ௨௦ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 [illegible]

சிரத்தையுடன் சம்பாதித்த சுத்தமான திரவியத்தைக்கொண்டு பரம புருஷனைப் பூஜிப்பது ஒன்றுதான் கிருகஸ்தனுக்கு க்ஷேமகரமான வழி. [௧௭)

யக்ஞங்களாலும் ,தானங்களாலும் பொருளாசையையும், பெண் ஆசை பிள்ளை ஆசை இவைகளை கிருக போகங்களாலும்,ஸ்வர்க்கம் முதலான லோகங்களிலுள்ள ஆசையை, எல்லாம் அறியும் தன்மையுள்ள தென்ற அறிவாலும் விலக்கவேண்டும். (௧௮)

இப்படிப்பட்ட இவ்வாசைகளை யொழித்துக்கொண்டு திடமான புத்தியுடன் வனத்திற்குப்போகிறார்கள். (௧௯)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 ‖ ‖௪0‖
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌋𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍃𑌣𑍋 𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌭𑌵 ‖ ‖௪௧‖
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌃 𑌸 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ‖ ‖௪௨‖

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 ‖ ‖௪௩‖
𑌤 𑌏𑌨𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌖𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍈𑌃 ‖ ‖௪௪‖
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ‖௪௫‖

𑌅𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌭𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜 ‖௪௧‖ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । [illegible] 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । [illegible] ‖௪௨‖௪௩‖ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

ஒவ்வொரு பிராமணனும் பிறக்கும்போது தேவர்கள் முனிவர்கள் பிதிர்க்கள் இவர்களுக்குக் கடன்பட்டவனாகவே பிறக்கிறான். யாகம், வேத மோதுதல் புத்திரன் இவைகளால் [வரிசையாய்] அக்கடனைத் தீர்க்காமல் சிருகத்தை விட்டவன் அதோகதியடைவான். (௪0)

வசுதேவரே! நீர் இப்போது முனிவர்களுக்கும் பிதிர்க்களுக்கும் பட்ட கடனை (முன் சொன்னபடி) தீர்த்து விட்டீர், தேவர்களுடைய கடனை யாகம் செய்து தீர்த்து விட்டு வீட்டை விடலாம். (௪௧)

எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவராகிய ஸ்ரீ ஹரியானவர் உங்களுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததைப் பார்த்தால், நீர் அவரை பலமான பக்தியுடன் பூஜித்திருக்கவேண்டுமென விளங்குகின்றது. (௪௨)

சுகர் கூறுகிறார்

இவ்விதம் கூறக்கேட்டவசுதேவர் அவர்களைத் தலைகுனிந்து வணங்கி தாம் செய்யவேண்டிய யாகத்திற்கு ரித்விக்குகளாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். (௪௩)

இவ்வாறு தர்மத்துடன் வரிக்கப்பட்ட முனிவர்கள் மகா தர்மிஷ்டரானவசுதேவருக்கு அந்த குருக்ஷேத்திரத்தில் உத்தமமான யாகங்களை நடத்தி வைத்தார்கள். (௪௪)

அப்படி யாகம் நடக்கையில் யாதவர்களும் அங்கு வந்திருக்கிற மற்ற அரசர்களும் ஸ்நானம் செய்து நல்ல வஸ்திரங்களாலும் நகைகளாலும் தங்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு யாகசாலைக்கு விருஷ்ணிகளுடன்போனார்கள். அவர்களுடைய

𑌅𑌨𑍁𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌃𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌆𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃॥ ॥௪௬॥
𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌟𑌹𑌶𑌙𑍍𑌖𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌟𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌾𑌃॥
𑌜𑌗𑍁𑌃𑌸𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌾𑌃॥ ॥௪௭॥
𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌂𑌚𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌕𑍍𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌰𑌾𑌜𑌮𑌿𑌵𑍋𑌡𑍁𑌭𑌿𑌃॥ ॥௪௮॥
𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌵𑌲𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌬𑌭𑍌 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌜𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃॥ ॥௪௯॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।
𑌸𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌣𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇॥ ॥௫௦॥
𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌।
𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃॥ ॥௫௧॥

𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌃॥௪௬॥௪௭॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌨। 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑍇𑌨॥௪௮॥ 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍇॥௪௯॥௫௦॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌॥௫௧॥ 𑌈𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂। 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾

பட்ட மகிஷிகளும் பரிசுத்தர்களாய் நல்ல வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டும் சந்தனம் முதலானவைகளைப் பூசிக்கொண்டும் கழுத்தில் சொர்ணமாலை பிரகாசிக்க காணிக்கைகளுடன் யாகசாலைக்குட் சென்றார்கள். (௪௫-௪௬)

அப்போது மிருதங்கம் படஹம் சங்கு பேரி ஆனகம் முதலிய வாத்தியங்கள் வாசிக்கப்பட்டன. நர்த்தன ஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். ஸ்துதிபாடகர்கள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். கந்தர்வஸ்திரீகள் தங்கள் பர்த்தாக்களுடன் பாடினார்கள். (௪௭)

அந்த வசுதேவருக்கு கண்ணுக்கு மைதீட்டி உடம்பெல்லாம் வெண்ணெய் தடவி நக்ஷத்திரங்கள் கூடிய சந்திரனைப்போல் பதினெட்டு மகிஷிகளுடன் சேர்த்து வைத்து ஸ்நானம் பண்ணி வைத்தார்கள். (௪௮)

நல்ல பட்டுகளாலும் மங்களகரமான, முத்தாரத்தாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்தினிகளுடன் யாகத்தில் தீக்ஷிதராக வசுதேவர் விளங்கினார். (௪௯)

அவருடைய ரித்துவிக்குகளும் புதிதான வெண்பட்டாடைதரித்து ஸதஸ்யர்களுடன் தேவராஜனுடைய யாகத்தில் விளங்குவதுபோல் விளங்கினார்கள். (௫௦)

ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் பலராமனும் தங்கள் தங்கள் பந்துக்களுடனும் இஷ்டஸ்திரீகளுடனு மிருந்து சர்வபூதங்களுக்கும் ஈசுவரர்களாகையால் மகிமையோடு விளங்கினார்கள். (௫௧)

ஈஜேநுயஜ்ஞம் விதிநா அக்நிஹோத்ராதிலக்ஷணை:|
ப்ராக்ருதைர்வைக்ருதைர்யஜ்ஞைர்த்ரவ்யஜ்ஞாநக்ரியேஶ்வரம் ||௫௨||
அதர்த்விக்ப்யோததாத்காலே யதாம்நாதம் ஸதக்ஷிணா:|
ஸ்வலங்க்ருதேப்யோலங்க்ருத்ய கோபூகந்யாமஹாதநா: || ||௫௩||
பத்நீஸம்யாஜாவப்ருத்யைஶ்சரித்வா தே மஹர்ஷய:|
ஸஸ்நூ ராமஹ்ரதே விப்ரா யஜமாநபுரஸ்ஸரா:|| ||௫௪||
ஸ்நாதாலங்காரவாஸாம்ஸி வந்திப்யோதாத்ததா ஸ்த்ரிய:|
தத:ஸ்வலங்க்ருதோ வர்ணாநாஶ்வப்யோந்நேந பூஜயத்|| ||௫௫||
பந்தூந் ஸதாராந் ஸஸுதாந் பாரிபர்ஹேண பூயஸா|
விதர்பகோஸலகுரூந் காஶிகேகயஸ்ருஞ்ஜயாந்|| ||௫௬||

ப்ராக்ருதா: ஜ்யோதிஷ்டோமாதய: ஸர்வப்ரக்ருதிபூதா: | தேஷ்வேவாதிதேஶாதி-
ஸித்தி ஏகதேஶ ப்ராப்தாங்கா: வைக்ருதா: ஸௌர்யஸத்ராதய: | தைஸ்ஸர்வை:
த்ரவ்யம் மந்த்ரஸாமாதி:| ஜ்ஞாநம் மந்த்ர: க்ரியா கர்ம| தேஷாமீஶ்வரம்||
௫௨.௫௩|| பத்நீஸம்யாஜேதி| ஸஸ்நு: ஸ்நாநம் சக்ரு:||௫௪|| ஸ்நாதேதி| ஆஶ்வ-
ப்ய: ஶ்வாநபர்யந்தேப்ய:| அந்நேந பூஜயந் அபூஜயத்||௫௫|| பந்தூநிதி|
பந்தூந் வாரணாம் தாநு| பாரிபர்ஹேண வ்ருத்திதாநேந ச அபூஜயத்||
௫௬|| ஸதஸ்யேதி| தேஷாம் ஸர்வேஷாம் ஶ்ரியய:||௫௭|| ஶ்ரியா ஏணகேஷாம் விஸீ.

வசுதேவர் ஒவ்வொரு யாகத்திலும் அக்கினி ஹோத்திரம் முதலிய பிர கிருதி(ஜோதிஷ்டோமம் முதலான) யக்ஞங்களாலும் விகிருதி (சூரிய யாகம்) முதலியவைகளாலும் ஹவிஸ், மந்திரம், கிரியை இவைகளுக்கு ஈசுவரனை பரமாத்துமாவைத் திருப்திசெய்வித்தார். (௫௨)

பிறகு வசுதேவர் வேதத்தில் சொல்லியபடி காலம் தவறாமல் ரித்துவிக்குகளை அலங்கரித்து, கோக்கள், கன்னிகைகள் இவைகளை அபரிமிதமான பொருளுடன் தானம் கொடுத்தார். (௫௩)

பிறகு பத்னீஸப்யாஜம், அவபிருதம் முதலிய இக்கிரியைகளை முனிவர்களெல்லாம் நடத்திவிட்டு யஜமானரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாசுராம தீர்த்த ஸ்யமந்த பஞ்சக)த்தில் ஸ்நானம் செய்தார்கள். (௫௪)

ஸ்நானம்செய்த பிறகு, ஸ்துதி பாடகர்களுக்கு அநேக வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார். பிறகு எல்லா ஜாதிகளுக்கும் நகை முதலானவைகள் கொடுத்து நாய்வரையில் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அன்னமளித்தார். (௫௫)

பிறகு உறவினர்களுக்கும் மனைவி புத்திரர்களுடன் கூடிய விதர்ப்ப, கோஸல, குரு, காசி, கேகய, சிருஞ்சய, இத்தேசங்களி னரசர்களுக்கும் அன்புடன் கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுத்துச் சம்மானித்தார். (௫௬)

𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌪𑌭𑍂𑌤𑌪𑌿𑌤𑍃𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ ௫௭॥

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌯𑌮𑍌 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ॥ ௫௮॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௫௯॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ ௬0॥

𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥ ௬௧॥

॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ॥

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍀𑌶𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬௨॥

𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌃 । 𑌯𑌮𑍌 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍌 ॥ ௫௮॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑍇𑌨 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௫௯॥ ௬0॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 ॥ ௬௧॥ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬௨॥ 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿

பிறகு சபையிலுள்ளோர்க்கும் ரித்துவிக்குகளுக்கும் தேவர்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் பிதுர்க்களுக்கும் சாரணர்களுக்கும் சம்மானம் செய்தார். அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். (௫௭)

திருதராஷ்டிரர், விதுரர், பாண்டவர்கள் பீஷ்மர், துரோணர், குந்தி, நகுலசகாதேவர்கள், நாரதர், வியாசர், இவர்களும் தேவர்கள்போல் பிரகாசிக்கும் சினேகிதர்கள், சம்மந்திகள், பந்துக்கள், இவர்களும் சினேகத்தால் மனமுருகியிருக்கும் பந்துக்களையும் யாதவர்களையும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு வருத்தத்துடன் பிரிந்தார்கள். (௫௮-௫௯)

அநேக இடையர்களுடன் கூடிய நந்தகோபரும் பூஜிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பலராமர், உக்கிரசேனர் முதலானவர்களுடன் வசித்தார். (௬0)

மனோரதம் என்னும் பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டி மனம் குளிர்ந்து சினேகிதர்களுடன் நந்தரைத் கையில் பிடித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார். (௬௧)

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

ஓசகோதரரே! சினேகம், என்னும் பெயரைவகித்த ஒருபாசத்தை மகா பலசாலிகளான யோகிகளாலும் கூட விடமுடியாதென்று நினைக்கிறேன். (௬௨)

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌽𑌫𑌲𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥௬௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌚𑌰𑌾𑌮 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑌤𑌃 ॥ ॥௬௪॥
𑌮𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌦 ।
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥ ॥௬௫॥
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌶𑍈𑌥𑌿𑌲𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌆𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௬௬॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍 ॥ ॥௬௭॥

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌫𑌲𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌫𑌲𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 । 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௬௩॥ 𑌅𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 — 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌚𑌰𑌾𑌮 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௬௪॥ 𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌨𑌦 𑌹𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌦 ॥௬௫॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌵𑌸𑌤𑍍 ॥௬௭॥

ஏனென்றால், செய்த உபகாரத்தை யறியாதவர்களான எங்களிடத்தில் நீர் ஒப்பில்லாத இப்படிப்பட்ட சிநேகத்தை வைத்து அதற்கு யாதொரு பலமுமில்லாமற் போனாலும் அச்சிநேகத்தை விடாமல் வைத்திருப்பது மிகவும் ஆச்சரியம்! (௬௩)

முன்னே சாமர்த்திய மில்லாமையால் உமக்கு நாங்கள் ஒன்றும் நன்மையைச் செய்யாமலிருந்தோம்; இப்போதோவென்றால், ஐசுவரிய மதத்தினால் கண் தெரியாத காரணத்தால் எதிரிலிருப்பவர்கள் கூட எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. (௬௪)

தன்னுடைய க்ஷேமத்தை யபேக்ஷிக்கிற ஒருவனுக்கு ராஜலக்ஷ்மீ கிடைக்கக்கூடாதென நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அதை யடைந்தவுடன் அவன் கண்ணில்லாதவன் போல் சாதுக்களாகிய உறவினர்களைப் பார்ப்பதில்லை (௬௫)

இவ்வாறு வசுதேவர் நந்தரிடத்தில் தனக்கு சினேகம் குறைந்ததாக நினைத்து அவர் தன்னிடம் வைத்திருந்த சினேகத்தை நினைத்துக் கண்ணீர் விட்டழுதார். (௬௬)

நந்தர் தமது தோழனாகிய வசுதேவருடைய பிரீதிக்காகவும் கிருஷ்ணன் பலராமர் இவர்களிடம் உள்ள அன்பினாலும் இன்றைக்குப் போகிறேன் நாளைக்குப்போகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு யாதவர்களுடன் அதிக மரியாதையோடு மூன்று மாசம் வசித்திருந்தார். (௬௭)

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃 । [௬௮]
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 । [௬௯]
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 ।
𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍀𑌶𑌾 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌃 । [௭௦]
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । [௭௧]
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ [௭௨]
𑌜𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑍁𑌦𑍇𑌵𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ [௭௩]

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௬௮॥ 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥௬௯॥ ௭௨॥
𑌜𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 । 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௭௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

பிறகு நந்தர் இடைச்சேரியிலுள்ள தம்மைச் சேர்ந்த எல்லா பந்துக்களுடனும், வசுதேவர் உக்கிரசேனர், கிருஷ்ணன், உத்தவர், பலராமர் இவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட உயர்ந்த ஆபரணங்கள் பட்டுகள் இன்னும் விலை மதிக்க முடியாத சாமான்கள் இவைகளுடனும் அந்த யாதவர்களால் கொடுக்கம்பட்ட மகா சைனியத்துடனும் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார். (௬௮-௬௯)

நந்தரும் கோபஸ்திரீகளும் கோபாலர்களும் பகவானுடைய சரணாரவிந்தத்தில் மனதைச் செலுத்தி மறுபடி அதனை மீட்டுக்கொள்ள முடியாதவர்களாக மதுராபட்டணம் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். (௭௦)

பாண்டவர்களும் குந்தியுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் கண்ணீர் பெருக நின்று தழதழத்த குரலுடன் விடை பெற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய நண்பர்களுடன் இந்திரப் பிரஸ்தம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். [௭௧)

இவ்வாறு வந்த இஷ்டர்களெல்லாம் திரும்பிப் போனபிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணனையேதெய்வமாக நினைத்திருக்கும் யாதவர்கள்மழைக்காலம் சமீபித்துவிட்டதையறிந்து, துவாரகாபட்டணம் போனார்கள். (௭௨)

ஊருக்குப்போனபிறகு யாதவர்கள் அங்குள்ள ஜனங்களுக்குத் தீர்த்தயாத்திரையில் வசுதேவர் யாகம் செய்ததையும் அநேக இஷ்டர்களுடைய தரிசனம் கிடைத்ததையும் சொன்னார்கள். (௭௩)

84-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ पञ्चाशीतितमाध्याय प्रारम्भः ॥

॥ श्रीशुकः ॥

अथैकदात्मजौ प्राप्तौ कृतपादाभिवन्दनौ ।
वसुदेवोऽभिनन्द्याह प्रीत्या सङ्कर्षणाच्युतौ ॥ ௧ ॥
मुनीनां स वचः श्रुत्वा पुत्रयोर्धामसूचकम् ।
तद्वीर्यैर्जातविश्रम्भः परिभाष्याभ्यभाषत ॥ ௨ ॥

॥ वसुदेवः ॥

कृष्ण कृष्ण महायोगिन् सङ्कर्षण सनातन ।
जाने वामस्य यत्साक्षात्प्रधानपुरुषौ परौ ॥ ௩ ॥

पञ्चाशीतितमे रामकृष्णौ संस्तूयतस्तुतौ ।
पित्रे ज्ञानमदो मात्रे मृतान्षट्पुत्रानानयत्ताम् ॥
नन्दयित्वा कुरुक्षेत्रयात्रायां सुहृदो बहून् ।
तत्कृतज्ञानतः पित्रा प्रार्थ्य सन्न्यस्तसन्नतिः ॥

௧॥ मुनीनामिति । धामसूचकं प्रभावसूचकम् । तद्वीर्यैर्जातविश्रम्भः उत्पन्नविश्वासः । परिभाष्य संबोध्य ॥ ௨ ॥ कृष्णेति । अस्य विश्वस्य यत्साक्षात् स्वरूपहेतुकारणम् । प्रधानपुरुषौ नाम परौ तयोरपि कारणमीश्वरौ च । साक्षाद्युवामिति जाने ॥ ௩ ॥ नन्विदं विश्वमनेकैः कारणैर्जायमानम् । कुतः प्रधानपुरुषात्मकं कृत्स्नस्य साक्षादुपादानत्वमनेकैश्वर्यम् । तत्राह । यत्रेति यत्र अधिकरणे । येन कर्त्रा करणेन च यतः अपादानात् । यस्य संबन्धेन षष्ठ्यर्थसम्बन्धिकारकत्वेन निर्दिष्टोऽर्थः । यस्मै संप्रदानाय । यदिति कर्म । जन्यं प्रयोजककर्तृकं प्रकारकं इष्यते । न तु तपोऽनुराष्ट्रहेतुः

85-வது அத்தியாயம்.

சுகர்கூறுகிறார்.

ஒரு சமயம் தம்மிடம் வந்து நமஸ்காரம் செய்தவர்களான ராமகிருஷ்ணர்களைப் பார்த்து வசுதேவர் மிகவும் ஆனந்தமடைந்து கூறுகிறார். (௧)

பிள்ளைகளுடைய மகிமையைச் சூசிப்பிக்கிற முனிவர்கள் சொற்களைக்கேட்டும் அவர்களுடைய வீரியங்களில் நம்பிக்கையடைந்தும் நேரில்அழைத்து அவர்களைப்பார்த்துக் கூறுகிறார். (௨)

வசுதேவர் கூறுகிறார்.

யோகிகளுக்குள் உத்தமனாகிய ஏ கிருஷ்ண! என்றும் அழியாத வஸ்துவாகிய ஏ பலராம! உங்களிருவரையும் இவ்வுலகத்திற்குக் காரணமான பிரதானம் புருஷன் ஆகிய இவைகளுக்கு ஈசுவரர்களாக அறிகிறேன். (௩)

யத்ர யேந யதோ யஸ்ய யஸ்மை யத்யத் யதா யதா|
ஸ்யாதிதம் பகவாந் ஸாக்ஷாத் ப்ரதாநபுருஷேஶ்வர:| ||௪||

ஏதந் நாநாவிதம் விஶ்வமாத்மஸ்ருஷ்டமதோக்ஷஜ|
ஆத்மநாநுப்ரவிஶ்யாத்மந் ப்ராணோ ஜீவோ பிபர்ஷ்யஜ:| ||௫||

யதோக்தம் கரோதி க்ரியமாணேந ந கஶ்சித் கர்த்ருணாவிநா | ஸர்வஸ்யாஸ்ய கர்த்ராபகரோதே: கர்மஜாயதே| ததா| கரோத்யர்த்யஸ்ய ய: கர்த்ராஸவிதாஸ் ப்ரயோஜக:| ஸவிதாதஶ்சேக்ஷ்யாய ப்ரயோஜ்யகம் ப்ரபத்யதஇதிச |ஸத்யம் ததாவ்யவஸ்தாஹேதோ ஹேதோர்விவக்ஷித: த்ருஶ்யதே சாவஸ்தாஹேது: | தம்ப-ஸ்ராநோதநம் பசதிஶ்ரஜம் படம் கரோதீதி ததேவம் ஸக்வவிதத்யர்த்தா தர்சிதா:| யத்ரேதி ச க்ரியா விஶேஷண ஸம்ப்ரதாநாதேந்ர்யஷாம் சாவ்யயாநாமர்த்த:| ஸ்யாதிதி க்ரியா பதார்த்தோபலக்ஷணம்| ஏவம் ஸர்வ ப்ரபஞ்சகாரக்ருத்யத்காரணஸம்பத்ஸ்ருஷ்டிபதாம் வியதே| இதம் ஸாக்ஷாதிதி ப்ரதாநம் ஹோத்ரம்| பூருஷ: ஹோக்தா| தயோரீஶ்வரோ பகவாநு க்ஷேச ஸாக்ஷாதிதி தயோரைக்யமபிப்ரேத்யோக்தம் || ௪ || கிஞ்ச யாரண போஷணே கர்த்ராபி த்வமேவேத்யாஹ| ஏதவதிதி| ஹே ஆத்மந் ப்ராண: க்ரியாஶக்தி: ஜீவோ ஜ்ஞாநஶக்திஸ்ஸந்| த்வமேவ பிபர்ஷீதி|| ௫|| நநு ப்ராணாதீநாம் விவித்ரஶக்தீநாம் காரணத்வாவகமாத் கதம் பரமேஶ்வரஸ்யைவ காரணத்வேந ஸர்வாத்மத்வமப்யுபகம்யத இத்யாஶங்க்ய ப்ராணாதிஶக்தயோபித்வமேவேத்யாஹ— ப்ராணாதீநாமிதி| ப்ராண: ப்ரத்யக்ஷம் ஸாமர்த்யம் ததாதீநாம் விஶ்வஸ்ருஜாம் விஶ்வகாரணாநாம்| யா: ஶக்தய:| தா: பரஸ்ய பரகாரணஸ்ய பரமேஶ்வரஸ்யைவ ஸந்த: பாரதந்த்ர்யாத் யதாவேதஶக்திநிர்ப்பாணஸ்ய சவிதா பார்ஷஸ்ய தஸ்த்யர்த்த: | நநு ஸம்பவத: ப்ராணாதிவர்க்கஸ்ய ஸ்வதந்த்ர்யமேவ கிம் ந ஸ்யாத் அத ஆஹ| வைதர்ம்யாதயோரிதி| சேதநாசேதநயோரேவ விஸத்ருஶத்வாத் அயோ: சேதந ப்ராணாதிவர்க்கஸ்ய சேதந பாரதந்த்ர்ய மேவ யுக்தமித்யர்த்த:| யதா| ப்ராணாதிஷு அயோ அர்யோ ரேவதாவத் விஸத்ருஶகு, விசித்ரக்ரியாகாரித்வாத் கிம் பஞ்சபூதஸம்ப்ராநாம்| ததாதேசேந ஸர்வமேஜந்த ஸர்வஶக்தி நாமநந்ஷ்டிதாநாமேவ விஶிஷ்டகார்யாரம்பகத்வாமுக்தம்| நஸ்தாந்த்ராணாதிதி| யதாவோக்தம் யதேதே ஸம்ஹதஸ்ஸர்வாஹநேதம் ஸ்ருஜந்ரோ

எந்த இடத்தில் எவைகளால் அல்லது எவர்களால் எதனுடையதாய் எதன் பொருட்டு எது எதைக்குறித்து எப்படி எப்படி இந்தஉலகம் உண்டாகின்றதோ அஃதெல்லாம் பிரதான புருஷேசுவரனை பகவத்ஸ்வரூபந்தான். (௪)

எ கிருஷ்ண! இப்படி நானாவிதமாய் உம்மால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த லோகத்தில் நீரே புகுந்து ஜீவரூபியாயிருந்து எல்லாவற்றையும் வகிக்கிறீர். (௫)

ப்ராணாதீநாம் விஶ்வஸ்ருஜாம் ஶக்தயோ யா: பரஸ்ய தா: |
பாரதந்த்ர்யாத்வைஸாத்ருஶ்யாத்த்வயோஶ்சேஷ்டைவ சேஷ்டதாம் || கூ ||
காந்திஸ்தேஜ: ப்ரபா ஸத்தா சந்த்ராக்ந்யர்கர்க்ஷவித்யுதாம் |
யத்ஸ்தைர்யம் பூப்ருதாம் பூமேர்வ்ருத்திர்கந்தோ(அ)ர்த்ததோ பவாந் || எ ||
தர்பணம் ப்ராணநமபாம் தேவ த்வம் தாஶ்ச தத்ரஸ: |
ஓஜஸ்ஸஹோ பலம் சேஷ்டா கதிர்வாயோஸ்தவேஶ்வர || அ ||

[illegible]

லோகங்களை யுண்டுபண்ணும் தன்மையுள்ளவைகளான பிராணன் முதலிய வைகளுக்கு உள்ள சக்திகளும் பரமாத்துமாவின் சக்திதான். மேலும் அவைகள் பரமகாரணனான ஈசுவரனுக்கு உட்பட்டவைகளாகையாலும் ஸமான தர்மமற்ற வைகளாகையாலும் (அசேதனமாகையால்) சேதனங்களும் அசேதனங்களும் சேஷ்டிக்கிற காலத்தில் அந்த சேஷ்டையே தவிர வேறு சக்தியில்லை. (கூ)

சந்திரனுடைய காந்தியும் அக்னியின் தேஜஸும் சூரியனுடைய பிரகாசமும் நக்ஷத்திரங்கள் மின்னல்கள் இவைகளின் ஸ்திதியும் நீர்தான். மலைகளின் ஸ்திர சுபாவமும் பூமியின் இருப்பும், அதன் மணமும் உண்மையில் நீர்தான். (எ)

ஜலத்துக்குத் திருப்பதியைக் கொடுக்கும் குணமும், பிராணனைக்கொடுக்கும் குணமும், அந்த ஜலமும் அதிலுள்ள ரஸமும் நீர்தான். வாயுவுக்குள்ளவீரியம், பொறுக்கும் தன்மை, பலம், சேஷ்டை, கதி இவைகளும் நீர்தான். (அ)

திஶாம் த்வமவகாஶோऽஸி திஶ: கம் ஸ்போட ஆஶ்ரய: ।
நாதோऽக்ஷரஸ்த்வமோங்கார: ப்ரக்ருதீநாம் வ்யக்தராக்ருதி: ॥ ௯ ॥
இந்த்ரியம் த்வமிந்த்ரியாணாம் த்வம் தேவாஶ்ச ததநுக்ரஹா: ।
அவபோதோ பவாந் புத்திர்ஜீவஸ்யாநுஸ்ம்ருதி: ஸ்திதா ॥ ௧௦ ॥
பூதாநாமஸி பூதாதிரிந்த்ரியாணாம் ச தைஜஸ: ।
வைகாரிகோ விபுதாநாம் ப்ரதாநமநுஶாயிநாம் ॥ ௧௧ ॥
நஶ்வரேஷ்விஹ ஸர்வேஷு த்வமஸ்யநஶ்வரம் ।
யதா த்ரவ்யவிகாரேஷு த்ரவ்யமாத்ரம் நிரூபிதம் ॥ ௧௨ ॥

ஶாநாவகாஶ: திஶஶ்ச கம் சாவகாஶோऽத்ராகாஶ: । ததாஶ்ரய: ஸ்போடஶ்ஶப்த-
தத்த்வம் । பராவஸ்தாபந்ந இத்யர்த்த: । நாத: பஶ்யந்தீ । ஓங்கார: மத்யமா ।
வர்ணாஶ்ச ப்ரக்ருதீநாம் । பதார்த்தாநாம் வ்யக்தராக்ருதி: வ்யக்தரணஸாதாரணா-
ஸாதாரணம் । வர்ணபதார்த்தாதிகா வைகரீ வாகித்யர்த்த: ॥ ௯ ॥ இந்த்ரியமிதி ।
இந்த்ரியாணாமிந்த்ரியம் விஷயப்ரகாஶநஶக்தி: । தேவாஶ்ச இந்த்ரியாதிஷ்டாதார:
ததநுக்ரஹா: தேஷாமதிஷ்டாநஶக்திஸ்த்வம் । அவபோதக: வ்யவஸாயஶக்தி:
அநுஸ்ம்ருதி: ப்ரத்யபிஜ்ஞாநஶக்தி: ॥ ௧௦ ॥ பூதாநாமிதி । பூதாநாம் காரணம்
பூதாதிஸ்தாமஸாஹங்காரஸ்த்வமஸி । இந்த்ரியாணாம் காரணம் தைஜஸ: ராஜ-
ஸாஹங்காரஶ்ச । விவிதம் அபிதேவாத்யாத்மநா ஹேதேந கல்ப்யந்த இதி விபுதா: ।
தேவா: தேஷாம் காரணம் வைகாரிகஸ்ஸாத்த்விகாஹங்காரஶ்ச । அநுஶாயிநாம்
ஜீவாநாம் ஸம்ஸாரகாரணம் ப்ரதாநஞ்ச ॥ ௧௧ ॥ அவிநஶ்வரேஷ்விதி । நஶ்வரே-

திக்குகளின் வெளியும் ஆகாசமும் அவ்வாகாசத்திலுள்ள ஸ்போடமும் (சப்தங்களுடைய நிலையான சொரூபம்) நாதமும், அக்ஷரங்களும், ஓங்காரமும் (பிரணவம்) பதார்த்தங்களுடைய விபாகமும் நீர்தான். (௯)

கண்முதலான ஐம்புலன்களுக்குப் பதார்த்தங்களைப் புலப்படுத்தும் சக்தியும், அவைகளுக்கு அதிஷ்டாதாக்களும் (அவைகளுக்குள்ளிருந் தறிபவர்கள்) அவைகளின் பற்றுதலும் அவைகளாலுண்டான அறிவும் அவ்வறிவால் ஆத்மாவுக்குண்டாகும் நிலையான ஸ்மிருதி (நினைப்பு) யும் நீர்தான். (௧0)

சமஸ்த பூதங்களுக்கும் காரணமான "தாமஸாஹங்கார" மாக இருக்கிறீர். எல்லா இந்திரியங்களுக்கும் காரணமான "ராஜஸாஹங்கார" மாக இருக்கிறீர். நாநாவிதமான தேவர்களுக்குக் காரணமான "ஸாத்விகாகங்காரமாக" வுமிருக்கிறீர். கர்மசேஷமுள்ள ஜீவன்களுக்கெல்லாம் ஸம்ஸாரகாரணமான "பிரதான" மும் நீர். (௧௧)

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட நகை பாத்திரம் முதலானவைகள் அழிந்தாலும் மூலவஸ்துவாகிய தங்கம் அழியாதது போல், அழியும் தன்மையுள்ள எல்லாப்பதார்த்தங்களும் அழியும் காலத்தில் நீர் ஒருவரே அழியாத வஸ்துவாயிருக்கிறீர். (௧௨)

सत्त्वं रजस्तम इति गुणास्तद्वृत्तयश्च याः।
त्वय्यद्धा ब्रह्मणि परे कल्पिता योगमायया॥ ௧௩॥

तस्मान्न सन्त्यमी भावा यर्हि त्वयि विकल्पिताः।
त्वं चामीषु विकारेषु ह्यन्यदा व्यावहारिकः॥ ௧௪॥

गुणप्रवाह एतस्मिन्नबुधास्त्वखिलात्मनः।
गतिं सूक्ष्मामबोधेन संसरन्तीह कर्मभिः॥ ௧௫॥

[illegible]

சத்துவம், ரஜஸ், தமஸ், என்கிற குணங்களும், அவைகளின் விர்த்திகளும் பரப்பிரம்மமாகிய உம்மிடத்தில் யோகமாயையால் கற்பனைசெய்யப் பட்டிருக்கின்றன. (யோகம், என்றால் ஸங்கற்பம், மாயை என்றால் ஞானம், அதாவது பகவானுடைய ஸங்கற்ப ரூப ஞானத்திற்குத் தான் யோகமாயை என்று பேர்). (௧௩)

ஆகையால், இந்தப் பதார்த்தங்கள் கற்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் மாத்திரம் தான் உம்மிடத்தில் தோன்றுகின்றனவே தவிர உண்மையில் இல்லை. நீரும் இவ் விகார பதார்த்தங்களில் அந்தர்யாமியாய்ப் பிரகாசிக்கிறீர், இல்லா விட்டால் விவகாரமே இல்லாமல் போய் விடும். (௧௪)

இவ்வாறு ஸத்துவம் முதலான குணங்களின் செய்கைகளில் முழுகி, ஸர்வஸ்வரூபியான பரமாத்துமாவினிடம் பிரபஞ்ச சூனியமான கதியையறியாதவர்கள் தேகாபிமானத்தினால் கர்மங்களைச் செய்து, சம்ஸார சாகரத்தில் மிதக்கிறார்கள். (௧௫)

यच्छक्त्या नृतां प्राप्य सुकल्पामिह दुर्लभाम्।
स्वार्थे प्रमत्तस्य वयो गतं त्वन्माययेश्वर॥ ।१६।
असावहं ममैवैते देहे चास्यान्वयादिषु।
स्नेहपाशैर्निबध्नाति भवान् सर्वमिदं जगत्॥ ।१७।
युवां न नः सुतौ साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरौ।
भूभारक्षत्रक्षपण अवतीर्णौ तथात्थ ह॥ ।१८।

तत्ते गतोऽस्म्यरणमद्य पदारविन्द—
मापन्नसंसृतिभयापहमार्तबन्धो।
एतावतालमलमिन्द्रियलालसेन
मर्त्यात्मदृक्त्वयि परे यदपत्यबुद्धिः॥ ।१९।

नृताम्। सुकल्पाम् पटुतरेन्द्रियाम्॥१६॥ अहो इति तिसृभिः स्तौति। एतैः पाशैः बहुभिः पाशैर्निबध्नासीत्याह—असाविति। अस्य देहस्य अन्वयादिषु पुत्रादिषु च। ममैवैत इति॥१७॥ अहो पुत्रयोः आवयोः विपरीतो व्यपदेश इत्याह—युवामिति। भूभारक्षत्रक्षपणार्थम् अवतीर्णौ तथा हि निश्चितं त्वमात्थ॥१८॥ तदिति। तत्तस्मात् अरणं शरणम्। आपन्नानां संसृतिभयापहम् अङ्घ्रिं। तथापि नः ... प्राप्ति संसारभयात् किं निवर्त्यसे इत्यत आह। एतावतेति। इन्द्रियलालसेन इन्द्रियार्थतृष्णापायसेन इन्द्रियलालसेन देहात्मदर्शिना मर्त्यात्मदृक् मर्त्यात्मदृग्भिः अलं परस्मिन्नपि त्वयि अपत्यबुद्धिरभूत् तेन अलमलं पर्याप्तमिति॥१९॥ ...

ஹே ஈசுவர! ஏதோ தற்செயலாக மனுஷிய ஜன்மம் கிடைத்தது. அதி லும் பலன்களுடைய சாமர்த்தியம் முதலிய பாக்கியம் கிடைத்தது. அப்படி யிருந்தும் தன்காரியத்திலேயே மோசம் போனவனான எனக்கு தங்களுடைய மாயையால் வயது சென்று விட்டது. (௧௬)

தேகத்தில் நான் என்பதும் அதன் சம்பந்தமான புத்திராதிகளிடத்தில் நம் முடையனவமென்பதுமாகிய பாசத்தினால் ஜகமுழுவதையும் நீர் கட்டி வைத்திருக் கிறீர். (௧௭)

நீங்களிருவரும் என்னுடைய பிள்ளைகளல்ல. பிரதானம், புருஷன், ஆகிய இவைகளுக் கீசுவரர்கள். பூமிக்கு பாரமான க்ஷத்திரியர்களைக் கொல்லவேண்டிய தற்காக அவதாரம் பண்ணினவர்கள், நீரும் அப்படியே சொல்லுகிறீர். (௧௮)

தீனர்களுக்கு ஸம்ஸார பயத்தை யொழிக்கிற தங்களுடைய சரணா விந்த த்தை சரணமடைகின்றேன். இந்திரிய சுகங்களின் ஆசையால் அழியும் தன்மை யுள்ள, சரீரத்தில் ஆத்தும புத்திகொண்டு, பரபிர்ம்மமான உம்மிடத்தில் பிள்ளை என்ற எண்ணத்துடன் இதுவரையில் இருந்தது போதும். (௧௯)

ஸூதீக்ருஹே நநு ஜகாத பவாநஜோ நௌ
ஸஞ்ஜஜ்ஞ இத்யநுயுகம் நிஜதர்மகுப்த்யை|
நாநாதநூர்ககநவத்விதத‌ஜ்ஜஹாஸி
கோ வேத பூம்ந உருகாய விபூதிமாயாம்|| ||௨௦||

|ஸ்ரீ ஶுக:|

ஆகர்ண்யேத்தம் பிதுர்வாக்யம் பகவாந் ஸாத்வதர்ஷப:|
ப்ரத்யாஹ ப்ரஶ்ரயாநம்ர: ப்ரஹஸந் ஶ்லக்ஷ்ணயா கிரா|| ||௨௧||

|ஸ்ரீ பகவாந்|

வசோ வ: ஸமவேதார்த்தம் தாதைததுபமந்மஹே|
யந்ந: புத்ராந் ஸமுத்திஶ்ய தத்த்வக்ராம உதாஹ்ருத:|| ||௨௨||

ததாஹ—ஸூதீக்ருஹ இதி | அநுயுகம் ப்ரதியுகம் யதா ஸுதபஸ: ப்ருஶ்நிர்க்ருதயுகம்| அதிதிகஶ்யபயோ:| யதா கஶ்யப: அதிதிஶ்சேதி யுகம் அயநாவஸாநே தேவ: தேவகீ த்ரேதாயுகம்! ஏவம் ஹி ப்ரதியுகம் அஜ ஏவாஹம் ஸஞ்ஜஜ்ஞே அவதீர்ணோஸ்மீதி| பவாந் நநு ஜகாத| நநு அநேந்யாஸாவதாரரூபஜாதேவேதி ததாஹ| நாநாதநூரிதி| ககநவதஸங்க ஏவ ஸந் | பூம்ந: ஸர்வரூபஸ்ய | விபூதிரூபாம் மாயாம் ||௨௦||௨௧|| வச இதி | உபமந்மஹே உபபந்நம் மந்யாமஹே ஸமுத்திஶ்ய விஷயீக்ருத்ய | தத்த்வக்ராம: தத்த்வஸமூஹ: உதாஹ்ருத: ஸம்யக் நிரூபித: ||௨௨|| ஜநகோ வ த்ருஷ்டிம் அவபுத்ரவியத்ஞ

நான்; பிறப்பில்லா தவனுயினும் பிருச்னி, ஸுதபஸ்—கசியபர், அதிதி, —தேவகி. வசுதேவர் என்ற தம்பதிகளிடத்தில் தர்மங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டிய தற்காக பிறக்கிறேனென்று பிரசவ அறையில் தாங்களே கூறியிருக்கிறீர்கள். ஆகாசம் போல் ஒன்றிலும் பற்றற்றிருக்கும் தாங்கள் நானுவிதமான சரீரங்களை விடவும் எடுக்கவும் வல்லமை யுள்ளவர்கள். தங்களுடைய விபூதிருபமான மாயை களை எவனறிவான். (௨௦)

சுகர் கூறுகிருர்.

இவ்வாறு தமது பிதா கூறியவைகளைக் கேட்ட பகவான் மிகவும் வணக்கத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு, இனிமையான வார்த்தைகளால் பதில் சொல்லுகிறுர். (௨௧)

பகவான் கூறுகிருர்.

அப்பா! நாங்கள் பிள்ளைகளாயிருந்தாலும், எங்களை யுத்தேசித்து இப்படிப்பட்ட தத்துவங்களைச் சொல்லிவந்த தங்களுடைய வாக்கியம் விசேஷப் பொருள்கள் பொருந்தியதாயிருப்பதால், அதனை யுக்தமென்றே ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். (௨௨)

𑌅𑌹𑌂 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌸𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍌𑌕𑌸𑌃|
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍||
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃|
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌧𑍇𑌯𑌤𑍇| |௨௩|
𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑍋 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌯𑌮𑍍|
𑌆𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌪𑌿| |௨௪|

𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌕 𑌷𑌡𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

||𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃||

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃|
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑍀𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍| |௨௫|

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹| 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿| 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌪𑌿 || ௨௩ || 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍| 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 | 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌆𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿| 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿 | 𑌆𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃| 𑌅𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾| 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚| 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌂𑌚

பூஜ்பராகிய யது சிரேஷ்டரே! நானும் நீங் களும் இவரும் இந்த துவாரகாபட்டண வாசிகளும் ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான (ஜகத்தை) இவ்விதம் அறியவேண்டும்

ஆத்மா என்பது ஒன்றுதான். அது ஸ்வயம் பிரகாசமானது. என்று மழியாதது.குணசம்பந்தமில்லாதது. அப்படியிருந்தாலும், ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், பிருதிவி, ஜலம் இந்த பூதங்கள் தங்களால் உண்டாகப்பட்ட சரீரம் முதலானவைகளில் (எப்படித் தோன்றுவது போலவும்மறைகிறதுபோலவும் அற்பம்போலவும் மகத்துப்போலவும் ஒன்று போலவும் அநேகம் போலவும் தோன்றுகின்றனவோ) அப்படியே ஆத்மாவும் தன்னால் உண்டாக்கப்பட்ட குணங்களில் தோன்றும் வஸ்துக்களில் அநேக விதமாய் அநித்தியம் போல் அறியப்படுகிறது. (௨௩-௨௪)

ஸ்மரோத்கீதன் முதலான அறுவர்களை வரவழைக்கும் கதையாரம்பம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பகவான் கூறியதைக் கேட்ட வசுதேவர் வஸ்து அநேகம் என்ற புத்தி ஒழிந்து மனதில் மிகுந்த பக்திகொண்டு பேசாமலிருந்தார். (௨௫)

அத தத்ர குருஶ்ரேஷ்ட தேவகீ ஸர்வதேவதா ।
ஶ்ருத்வாநீதம் குரோ: புத்ரமாத்மஜாப்யாம் ஸுவிஸ்மிதா ॥௨௬॥
க்ருஷ்ணராமௌ ஸமாஶ்ராவ்ய புத்ராந் கம்ஸவிஹிம்ஸிதாந் ।
ஸ்மரந்தீ க்ருபணம் ப்ராஹ வைக்லவ்யாதஶ்ருலோசநா ॥ ॥௨௭॥

॥தேவகீ॥

ராம ராமாப்ரமேயாத்மந் க்ருஷ்ண யோகேஶ்வரேஶ்வர ।
வேதாஹம் வாம் விஶ்வஸ்ருஜாமீஶ்வராவாதிபூருஷௌ ॥ ॥௨௮॥
காலவித்வஸ்தஸத்த்வாநாம் ராஜ்ஞாமுச்சாஸ்த்ரவர்திநாம் ।
பூமேர்பாராயமாணாநாமவதீர்ணௌ கிலாத்ய மே ॥ ॥௨௯॥
யஸ்யாம்ஶாம்ஶாம்ஶபாகேந விஶ்வோத்பத்திலயோதயா: ।
பவந்தி கில விஶ்வாத்மம்ஸ்தம் த்வாத்யாஹம் கதிம் கதா ॥ ॥௩௦॥

நீதம்॥௨௪॥௨௫॥ அதேதி। ஸுவிஸ்மிதா॥௨௬॥ க்ருஷ்ணராமாவிதி ஸமாஶ்ராவ்ய ஸம்போத்ய॥௨௭॥௨௮॥ காலேதி । உச்சாஸ்த்ரவர்திநாம் ராஜ்ஞாம் பூமேர்பாராயமாணாநாம் தேஷாம் நிதநாய மே மயி கில அவதீர்ணௌ । ஹே ஆத்ய ॥ ௨௯ ॥ யஸ்யேதி। யஸ்ய அம்ஶ: புருஷ: தஸ்ய அம்ஶ: மாயா தஸ்யா: அம்ஶா: குணா: தேஷாம் பாகேந பரமாணுமாத்ரேண விஶ்வோத்பத்த்யாதய: பவந்தி தம் த்வா த்வா கதிம் ஶரணம் கதாஸ்மி ॥ ௩௦ ॥ விராடிதி। க்ருஷ்ணத்யுதி:

ஹே பரீக்ஷித்மகாராஜனே! அப்போது தேவகியானவள், தன் பிள்ளைகளால் குருவினுடைய இறந்துபோன பிள்ளைவரவழைக்கப்பட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து கிருஷ்ணன் பலராமர் இவர்களை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறாள். (௨௬-௨௭)

தேவகி கூறுகிறாள்.

ஒருவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாதமகிமையுள்ள ஏ ராம! யோகிகளுக்கு ஈசுவரராகிய ஏ கிருஷ்ண! உங்களிருவரையும் லோகங்களை சிருஷ்டிக்கிறவர்களுக்கு ஈசுவரர்களென்று நான் அறிவேன். (௨௮)

ஆதியானதத்துவமே! மாயையினால் ஸத்துவகுணமிழந்து சாஸ்திரந்தவறி நடப்பவர்களும் பூமிக்கு பாரத்தைக் கொடுப்பவர்களுமான ராஜாக்களைக்கொல்ல வேண்டியதற்காக, நீர் என்னிடத்தில் பிறந்தீர்போலும்? (௨௯)

தங்களுடைய அம்சம் புருஷன், அதன் அம்சம் மாயை, அதன் அம்சம் சத்துவம். இவைகளே குணங்களாம். அவைகளின் ஒரு சிறுபாகத்தைக் கொண்டு ஜகத்தின் உற்பத்தி, ரக்ஷணம் நாசம் இவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஜகத்ரூபியான கிருஷ்ணா! அப்படிப்பட்ட உம்மை இப்போது சரணமடைந்தேன். (௩௦)

சிராந்ம்ருதஸுதாதானே குருணா கில சோதிதௌ।
ஆநிந்யது: பித்ருஸ்தாநாத் குரவே குருதக்ஷிணாம்॥ ௩௧॥
ததா மே குருதம் காமம் யுவாம் யோகேஶ்வரேஶ்வரௌ।
போஜராஜஹதாந் புத்ராந் காமயே த்ரஷ்டுமாஹ்ருதாந்॥ ௩௨॥

॥ஶ்ரீஶுக:॥

ஏவம் ஸஞ்சோதிதௌ மாத்ரா ராம: க்ருஷ்ணஶ்ச பாரத।
ஸுதலம் ஸம்விவிஶதுர்யோகமாயாமுபாஶ்ரிதௌ॥ ௩௩॥

தஸ்மிந் ப்ரவிஷ்டாவுபலப்ய தைத்யராட்—
விஶ்வாத்மதைவம் ஸுதராம் ததாத்மந:।
தத்தர்ஶநாஹ்லாதபரிப்லுதாஶய—
ஸ்ஸத்ய: ஸமுத்தாய நநாம ஸாந்வய:॥ ௩௪॥
தயோ: ஸமாநீய வராஸநம் முதா
நிவிஷ்டயோஸ்தத்ர மஹாத்மநோஸ்தயோ:।
ததார பாதாவவநிஜ்ய தஜ்ஜலம்
ஸவ்ருந்த ஆப்ரஹ்ம புநத்யதோ ஜலம்॥ ௩௫॥

ஆநீதவந்தௌ। பித்ருஸ்தாநாத் யமஸதநாத்॥௩௧॥௩௨॥ தஸ்மிந்நிதி। தைத்யராட் பலி:। [illegible] விஶ்வஸ்யாத்மபூதம் தைவம்। ஸாந்வய: ஸபரிவார:॥௩௪॥ தயோரிதி। ஸவ்ருந்த: ஸபரிஜந:। [illegible]। பாதாவவநிஜ்ய யதம்பு யயோ: பாதநேஜநோதகம்। ஆப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாணமபிவ்யாப்ய ஜகத்॥

நீங்கள் குரு தக்ஷிணையைக் கொடுக்க வேண்டியதற்காக குருவால் பிரார்த்திக்கப்பட்டபடி வெகுகாலத்திற்கு முந்தி இறந்துபோன அவருடைய பிள்ளையைப் பிதிர்லோகத்திலிருந்து வரவழைத்துக் கொடுத்தீர்கள். (௩௧)

யோகேஸ்வரர்களுக்கு ஈசுவரர்களாகிய நீங்கள் எனக்கும் அப்படிப்பட்ட இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். கம்ஸனால் கொல்லப்பட்ட பிள்ளைகளையெல்லாம் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கிருக்கின்றது. (௩௨)

சுகர்கூறுகிறார்.

இவ்விதம் தாயார் பிரார்த்தித்ததும் பகவானும் பலராமரும் யோகமாயா பலத்தினால் பாதாள லோகம் போனார்கள். (௩௩)

பகவான் பாதாளலோகத்திற்கு வந்த சங்கதி தெரியவந்தவுடன் பலி சக்கிரவர்த்தி லோகத்திற்கெல்லாம் ஆத்துமஸ்வரூப தெய்வங்களான இராம கிருஷ்ணர்களை பரமசந்தோஷத்துடன் கண்டு உடனே எழுந்திருந்து, தன் பரிவாரங்களுடன் அவர்களை நமஸ்கரித்தான். (௩௪)

அவர்களுக்கு பலிசக்கிரவர்த்தி உத்தமமான ஆஸனமளித்து அங்குட்காரச் செய்து, அவர்களுடைய கால்களை அலம்பி பிர்மாவரையில் எல்லாரையும் பாவனம் பண்ணக்கூடிய அப்பாத தீர்த்தத்தை சிரசில் தரித்தார். (௩௫)

ஸமர்ஹயாமாஸ ஸ தௌ விபூதிபி—
மஹார்ஹவஸ்த்ராபரணானுலேபனை: ।
தாம்பூலதீபாம்ருதபக்ஷணாதிபி—
ஸ்ஸ்வகோத்ரவித்தாத்மஸமர்ப்பணேன ச ॥ ॥௩௬॥

ஸ இந்த்ரஸேனோ பகவத்பதாம்புஜம்
பிப்ரன் முஹு: ப்ரேமவிபின்னயா தியா ।
உவாச ஹானந்தஜலாகுலேக்ஷண:
ப்ரஹ்ருஷ்டரோமா ந்ருப கத்கதாக்ஷரம் ॥ ॥௩௭॥

॥ பலி: ॥

நமோऽனந்தாய ப்ருஹதே நம: க்ருஷ்ணாய வேதஸே ।
ஸாங்க்யயோகவிதானாய ப்ரஹ்மணே பரமாத்மனே ॥ ॥௩௮॥
தர்சனம் வாம் ஹி பூதானாம் துஷ்ப்ராபம் சாப்யதுர்லபம் ।
ரஜஸ்தம:ஸ்வபாவானாம் யன்ன: ப்ராப்தோ யத்ருச்சயா ॥ ॥௩௯॥

வாஸ்தவம் விஸ்பஷ்டம் ஸ்லோகத்வயம் ॥௩௫॥௩௬॥ ஸ இதி । இந்த்ரஸேனோ பலி: । ப்ரேம்ணா விபின்னயா ப்ரேமார்த்ரயா தியா புத்த்யா ஸஹ ॥ ௩௭ ॥ நம இதி । அனந்தாய சேஷாய । ப்ருஹதே ஏகதேசேன விச்வதாரணாத் ப்ருஹதே தஸ்மை க்ருஷ்ணாய ச ஸர்வாந்தராத்மனே । வேதஸே ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ரே । ஸாங்க்யயோகவிதானாயேத்யாதி பதத்ரயமைக்ய விவக்ஷயா ॥௩௮॥ யோகேச்வராணாமபி துஷ்ப்ராபம் யத்வா ஸர்வேஷாமபி ப்ராப்யம் த்ருஷ்டாவித்யத: கிமிதி தர்சனமித்யாஹ । தர்சனமிதி ।

பிறகு அபாரமான திரவியங்களுடன் உயர்ந்த வஸ்திரங்கள் ஆபரணங்கள் சந்தனம் புஷ்பம் தூபதீபங்கள் இவைகளை யளித்தல் அமிருதத்தைப் புசிக்கச் செய்தல் முதலான உபசாரங்களைச்செய்து தான் தன்னுடைய வம்சம் தன்னுடைய தனம் இவைகளையும் அர்ப்பணம் செய்து பூஜித்தார். (௩௬)

அதிகபக்தியுடன் பகவத்பாதார விந்தத்தைச் சிரசில் தரித்துக்கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிய, மயிர்க்கூச்சலுடனின்று தழதழத்த வார்த்தையால் பலி, சொல்லுகிறார் பகவானைப்பார்த்து— (௩௭)

பலி கூறுகிறார்.

பெருத்த சரீரமுடைய(படங்களின் ஒருபக்கத்தால் பூமியைத் தாங்குவதால்) ஆதிசேஷருக்கு நமஸ்காரம் (பலராமருக்காக இது) லோகங்களைப் படைக்கின்றவரும் ஸாங்கியம் யோகம் இவைகளை விஸ்தரிப்பவரும் பரமாத்ம சொரூபியுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம். (௩௮)

தங்களிருவருடைய தரிசனம் கிடைத்தற்கரியதாயினும் தங்களுடைய கிருபையை யடைந்தவர்களுக்கு அது எளிது. ஆகையால் தான் ரஜோகுணம் தமோகுணம் இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்ட எங்களுக்குத் தங்கள் தரிசனம் தற்செயலாய்க் கிடைத்தது. (௩௯)

தைத்யதாநவகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதரோரகா: |
யக்ஷரக்ஷ: பிசாசாஸ்ச பூதப்ரமதநாயகா: || ௨௦ ||
விசுத்தஸத்த்வதந்வாஞ்ச த்வயி சாஸ்த்ரசரீரிணி |
நித்யம் நிர்பந்தபாவாஸ்து வயம் சாந்யே ச தாத்ருசா: || ௨௧ ||
ஸாலோக்யம் சாபி ஸாரூப்யம் ஸாமீப்யஸாயுஜ்யதாம் |
ப்ராப்தாஸ்து புண்டரீகாக்ஷ பாவோ ஹி பவகாரணம் || ௨௨ ||
கேசித்த்வேஷாநுபந்தேந பக்த்யா கேசந காமத: |
ந ததா ஸத்த்வஸம்ரப்தா: ஸந்நிக்ருஷ்டா: ஸுராதய: || ௨௩ ||
இதமித்தமிதி ப்ராயஸ்தவ யோகேச்வரேச்வர |
ந விதந்த்யபி யோகேசா யோகமாயாம் குதோ வயம் || ௨௪ ||

தர்சாவதேऽபி பார்ஷதத்வயா கேஷாம் சிதநுக்ரஹ: ஸாம்ப்ரதமபி ஸவதி தத³ாஹ | ராஜஸ்த: ஸ்வபாவாநாதிதி | ந: அஸ்மாகம் ப்ராப்த: || ௧௧ || அஹோ விசிஷ்டா வயம் ஸாத்விகஸக்தேப்யோऽபி ஸஹாத்யா இத்யாஹ த்ரிபி: | தைத்யேதி || ௨௦ || ௨௨ || கேசிதிதி | த்வேஷாநுபந்தேந யா ஸக்தி ஸ்தயா கேசிதிதி தைத்யாதய: | காமதோ ஸக்த்யா கோப்யாதயோ யதா ஸந்நிக்ருஷ்டா: ஸ்தாநம்ப்ராப்தா: தயா ஸத்த்வஸம்ரப்தா: ஸத்த்வாவிஷ்டா அபி ஸுராதயோ ந ஸந்நிக்ருஷ்டா ஜாதா || ௨௩ || நநு ஸாத்த்விகேப்யோऽபி ராஜஸாதய: ஸந்நிக்ருஷ்டா இதி சித்ரம் தத்ராஹ — இதமிதி | இதமிதி ஸ்வரூபத: | இத்தமிதி விசேஷதஸ்ச || ௨௪ || தைவம் யத்யபி பௌராணவசநாபி ஸ்ருத்யாப்ரஸூதேஷு தயாபி | ஸாம்ஸாத்விகம் கூபீட்பி ப்ராயபுயதே | ததிதி | தச்ச தயா | ந: ப்ரஸித்த | யதா நிர்வேதேக்ஷணாத்ஸகாமேஷ்வபி விஶ்வஸ்யம் பூர்ணகாமாவிந்தே தைவயிஷ்ணோராஸ்ரய: |

சுத்த சத்வ சொரூபியாயும் சாஸ்திரமயமானசரீர முடையவராயுமிருக்கிற தங்களிடம் ஸ்திரமான பக்தியை யுடையவர்களாகிய நாங்களும் தைத்தியர்கள், தாநவர்கள், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், யக்ஷராக்ஷஸ பிசாசங்கள், பூதங்கள், பிரமதர்கள் ஆகிய இவர்களும் தங்களுடைய ஸாலோக்யம் ஸாரூப்யம் ஸாமீப்யம் ஸாயுஜ்யம் இந்த பதங்களை யடைகிறோம். ஆகையால் மனதின் செய்கையே ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம். (௨௦-௨௨)

சிலர் தங்களிடத்திற்கொண்ட கொடூரமான வைரத்தாலும் சிலர் பக்தியாலும், சிலர் காமவிகாரத்தாலும், தங்களுடைய பதத்தை யடைந்தார்கள். உத்தமமான சத்துவகுணமுள்ளவர்களும் அருகிலுள்ளவர்களுமான தேவர்களுக்குக்கூட இப்படிக் கிடைப்பதில்லை. (௨௩)

மகாயோகிகள் கூடத்தங்கள் யோகமாயையை இப்படிப்பட்டதென்று அறியமாட்டார்கள். நாங்கள் எப்படி அறியப்போகிறோம் ? (௨௪)

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍—
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌶𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃—
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌕 𑌉𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌖𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 । ।௪௫।
𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍀𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌶 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । ।௪௬।

।𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁।

𑌆𑌸𑌨𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑍇𑌷𑍍𑌷𑌟𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌂 𑌜𑌹𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌭𑌿𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 । ।௪௭।

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌉𑌤𑌾𑌥𑌵𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌖𑌾𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌕𑌥𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌶𑌾𑌧𑍀𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ; 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍀𑌶 ! 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥௪௬॥ 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 । 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 । 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌵𑌮𑌾𑌯𑌭𑌿

ஹே பகவான், ஒருவிதப்பற்றுதலுமில்லாத முக்தர்களாலும் தேடப்படுகிற தங்களுடையசரணமின்றி, மற்றதான, கிருகம்முதலான இருட்டுக்கிணறுகளிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி மரங்களினடியில் வசித்து அவ்விடத்தில் தானாக உதிர்ந்த பழங்களையுண்டு ஜீவித்து நான் தனியாகவோ, அல்லது எல்லாருக்குமிஷ்டர்களாகிய சாதுக்களுடன் கூடியோ திரிவேனா? அப்படி எனக்கு அனுக்கிரகம்செய்யக்கோருகிறேன். (௪௫)

சர்வஜீவன்களுக்கும், ஈசுவரராகிய கிருஷ்ணா ! என்பாபங்களைப் போக்கி எனக்குக் கட்டளையிடவேண்டும். ஏனென்றால், தங்கள் கட்டளையிலிருப்பவன் விதிநிஷேதம் என்ற கர்மங்களின் பந்தத்தில் அகப்படமாட்டான். (௪௬)

பகவான் கூறுகிறார்.

முன் ஸ்வாயம்புவமன்வந்தரத்தில் மரீசி முனிவருக்கு ஊர்ணா என்னும் பத்னியிடத்தில் ஆறுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். அந்தத் தேவர்கள், பிரம்மா தமது மனைவியாகிய சரஸ்வதியைப் புணரவிரும்புங்கால், அவரைப் பரிகசித்தார்கள். (௪௭)

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑌗𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ ௪௮ ॥
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌂𑌸𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌶𑍋𑌚𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥ ௪௯ ॥
𑌇𑌤 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௫௦ ॥
𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌭𑍃𑌦𑍍𑌘𑍃𑌣𑍀 ।
𑌷𑌡𑌿𑌮𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍌 ।
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௫௨ ॥

[illegible] । 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 । [illegible] । 𑌜𑌹𑌸𑍁𑌃 𑌉𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௪௭ ॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 । 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌗𑌨𑍍 । 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌏𑌵 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௪௮ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 । 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 [illegible] 𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌾 [illegible] 𑌤𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌆𑌸𑌤𑍇 ॥ ௪௯ ॥ 𑌇𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 ॥ ௫௦ ॥ 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 [illegible] 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌃 [illegible] । [illegible] 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 [illegible] । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 ॥ ௫௧ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌃 ॥ ௫௨ ॥ ௫௩ ॥ [illegible] ॥

அத்தீச்செயலால், அவர்கள் அசுரயோனியை யடைந்து ஹிரண்யகசிபுவின் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தார்கள். (௪௮)

பிறகு யோகமாயையினால் தேவகியின் உதரத்தில் பிறந்தார்கள். அவர்களை கம்ஸன் கொன்றான். அவர்கள் இதோ சமீபத்திலிருக்கிறார்கள். இவர்களைக் குறித்து தேவகியம்மாள் துக்கிக்கிறாள். (௪௯)

எங்கள்தாயாரின்சோகத்தைத்தீர்ப்பதற்காக இவர்களை இவ்விடத்திலிருந்து நாங்கள் கொண்டுபோகிறோம்; பிறகு சாபத்திலிருந்து நீங்கி தாபமொழிந்து அவர்கள் தங்களுடைய ஸ்தானம் போவார்கள். (௫௦)

ஸ்மரன், உத்கீதன், பரிஷ்வங்கன், பதங்கன், க்ஷுத்திரபூ, கிருணி இவ்வாறு பேர்களும் என் அனுக்கிரகத்தினால் மறுபடி நல்லகதியை யடைவார்கள்.

இவ்வாறு சொல்லிப்பின்பலிபூஜித்தார். பிறகுஇராமகிருஷ்ணர்கள் அவ்வாறு பேர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு மறுபடி துவாரகைசென்று தாயாரிடத்தில் பிள்ளைகளைக் கொடுத்தார்கள். (௫௨)

தாந் த்ருஷ்ட்வா பாலகாந் தேவீ புத்ரஸ்நேஹஸ்நுதஸ்தநீ ।
பரிஷ்வஜ்யாங்கமாரோப்ய மூர்த்ந்யஜிக்ரதபீக்ஷ்ணஶ: ॥ ௫௩॥

அபாயயத் ஸ்தநம் ப்ரீதா ஸுதஸ்பர்ஶபரிஸ்நுதம் ।
மோஹிதா மாயயா விஷ்ணோர்யயா ஸ்ருஷ்டி: ப்ரவர்த்ததே ॥ ௫௪॥

பீத்வாம்ருதம் பயஸ்தஸ்யா: பீதஶேஷம் கதாப்ருத: ।
நாராயணாங்கஸம்ஸ்பர்ஶப்ரதிலப்தாத்மதர்ஶநா: ॥ ௫௫॥

தே நமஸ்க்ருத்ய கோவிந்தம் தேவகீம் பிதரம் பலம் ।
மிஷதாம் ஸர்வபூதாநாம் யயுர்தாம திவௌகஸாம் ॥ ௫௬॥

தம் த்ருஷ்ட்வா தேவகீ தேவீ ம்ருதாகமநநிர்கமம் ।
மேநே ஸுவிஸ்மிதா மாயாம் க்ருஷ்ணஸ்ய ரசிதாம் ந்ருப ॥ ௫௭॥

ஏவம்விதாந்யத்புதாநி க்ருஷ்ணஸ்ய பரமாத்மந: ।
வீர்யாண்யநந்தவீர்யஸ்ய ஸந்த்யநந்தாநி பாரத ॥ ௫௮॥

அம்ருதகேஷேதா: கதாப்ருத: பீதஶேஷமிதி நாராயணாங்க ஸம்ஸ்பர்ஶேந ப்ரதிலப்தம் தேவாயதித்யாத்மதர்ஶநம் யேஷாம் ॥ ௫௫ ॥ தஜதி। யாதேவ லோகம்॥௫௬॥ ததிதி। ம்ருதாநாமாகமநம் நிர்கமம் ச ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய மாயாம் மேநே தேநைவாவதாரிதாமேவ ரசிதாம்॥௫௭॥௫௮॥ ஏவமிதி। அம்ருதம் கீதி

தேவகியம்மாள் அப்பிள்ளைகளைக் கண்டவுடன் ஸ்தனங்களில் பால் பெருகிற்று. பின்பு அவர்களைக் கட்டிக்கொண்டு மடியில் உட்காரவைத்து அடிக்கடி உச்சி முகர்ந்தாள். (௫௩)

எந்த விஷ்ணுவின் மாயையால் லோகங்கள் படைக்கப்படுகின்றனவோ, அந்த மாயையால் மோகிக்கப்பட்ட தேவகி! தன் பிள்ளைகளின் ஸ்பரிசத்தால் பெருகின பாலை அப்பிள்ளை களுக்குக் கொடுத்தாள். (௫௪)

அந்த ஆறுபேர்களும் பகவான் பானஞ் செய்து மிகுந்த தேவகியம்மாளின் அமிர்தத்திற் கொப்பானபாலைக்குடித்ததாலும் ஸ்ரீகிர்ஷ்ணனுடைய தேகஸ்பரிசம் ஏற்பட்டதாலும்திவ்ய ஞானத்தையடைந்து கோவிந்தனுக்கும். பலராமருக்கும் மாதா பிதாக்களுக்கும் நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு, எல்லாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே ஆகாசமார்க்கமாய் தங்களிருப்பிடம் சென்றார்கள்.

இவ்வாறு இறந்தவர்களை மீட்டு வந்ததையும் மறுபடியவர்கள் சென்றதையும் பார்த்து மிகுந்த ஆச்சரியத்தையடைந்து, பகவான் மாயை செய்ததாக நினைத்தாள். (௫௭

பரீக்ஷித்ராஜாவே ! முடிவில்லாத வீரியமுள்ள ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய இப்படிப்பட்ட அனேகவிதமான சரித்திரங்கள் அநந்தமாக இருக்கின்றன. (௫௮)

॥श्रीशुकः॥

य इदमनुशृणोति श्रावयेद्वा मुरारे-
श्चरितममृतकीर्तेर्वर्णितं व्यासपुत्रैः।
जगदघभिदलं तद्भक्तसत्कर्णपूरं
भगवति कृतचित्तो याति तत्क्षेमधाम॥ ॥௫௯॥

इति श्रीमद्भागवते दशमस्कन्धे
पञ्चाशीतितमोऽध्यायः.

य इत्यस्य। व्यासपुत्रैरिति बहुवचनं पूजायाम्। जगतः अघं भिनत्तीति तथा तत्। अलं निश्शेषं यथा भवति तथा। न कृच्छ्रादिवदिति। तदेवं मोक्षहेतुत्वं पापक्षयहेतुत्वं चोक्तम्। तद्भक्तानां सत्कर्णपूरं परमपावनं कर्णाभरणमिति। स्वयं सर्वपुरुषार्थतामाह। किं च। भगवति कृतं चेतो विशुद्धं येन सः। तथाभूतश्च तस्य क्षेमधाम भयरहितलोकं यातीति॥௫௯॥

इति श्रीभावार्थदीपिकायां पञ्चाशीतितमाध्यायव्याख्या

ஸ்ரீ சூதர் சொல்லுகிறார்.

இவ்வாறு வியாசபுத்திரரால் வர்ணிக்கப்பட்ட பகவானுடைய சரித்திரத்தை யாராவது கேட்டாலும் கேட்கும்படி செய்தாலும் அந்த சரித்திரம் ஜகத்தின் எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கத்தக்கனவாதலால், பகவானிடத்தில் மனதை லயிக்கச்செய்து யமபயமற்றதான அந்தபகவானுடைய ஸ்தானத்தை யடைவார்கள். (௫௯)

85-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥षडशीतितमोऽध्यायप्रारम्भः॥

॥राजा॥

ब्रह्मन् वेदितुमिच्छामः स्वसारं रामकृष्णयोः।
यथोपयेमे विजयो या ममासीत् पितामही॥ ॥१॥

॥श्रीशुकः॥

अर्जुनस्तीर्थयात्रायां पर्यटन्नवनीं प्रभुः।
गतः प्रभासमशृणोन्मातुलेयीं स आत्मनः॥ ॥२॥

दुर्योधनाय रामस्तां दास्यतीति न चापरे।
तल्लिप्सुः स यतिर्भूत्वा त्रिदण्डी द्वारकामगात्॥ ॥३॥

षडशीतितमे [illegible] ।
[illegible] कृष्णो [illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] कृष्णः [illegible] ॥

[illegible] अर्जुनस्य [illegible] ब्रह्मन्निति।
॥१॥ ॥२॥ रामकृष्णयोः [illegible] दुर्योधनायेति ! [illegible] दास्यतीति। तल्लिप्सुः [illegible] त्रिदण्डिवेषं विधाय गत इत्याह । [illegible] ॥३॥
[illegible]

86வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித்துராஜன் வினவுகிறார்.

எனக்குப் பாட்டியாராகவும் கிருஷ்ண பலராமர்களுக்குத் தங்கையாகவு மிருந்த சுபத்திரையை அர்ச்சுனன் எப்படி கலியாணம் செய்து கொண்டார். அதையறிய விரும்புகிறேன். தயைசெய்யவேண்டும். (க)

சுகர் கூறுகிறார்.

அர்ச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்து கொண்டு பூமியைச் சுற்றிவருகையில், பிரபாஸ தீர்த்தம் வந்து அவ்விடத்தில் தன் அம்மான்பெண் சுபத்திரையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டான். (உ)

பலராமர் அவளைத் துரியோதனனுக்குக் கொடுக்கப்போகிறதாகவும் மற்றவர்களுக்கது இஷ்டமில்லையென்றும் கேள்விப்பட்டு அவளையடையவேண்டியதற்காக மூன்று தண்டம் தரிக்கும் யதி வேஷம் பூண்டு துவாரகை போய்ச் சேர்ந்தான். (ங)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 |
𑌪𑍌𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌾𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌃 ‖ ௪

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌆𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 |
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌕𑌿𑌲 ‖ ௫

𑌸𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌮𑍍 |
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 ‖ ௬

𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 |
𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ‖ ௭

𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 |
𑌨 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌶𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ‖ ௮

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 |
𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ‖ ௯

𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 | 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 | 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 | 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌜𑌗𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ ௫ ‖ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 | 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 | 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌦𑌧𑍇 ‖ ௬ ‖ 𑌸𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 | 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾 ‖ ௭ ‖ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 | 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 | 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 | 𑌶𑌂 𑌨 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ ௮ ‖ 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 | 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌯𑌃 𑌦𑍂𑌵

தன் காரியத்தை யுத்தேசித்து மழைகாலமாகிய நான்கு மாதகாலம் அத்துவாரகையில் வசித்தான். பலராமரும் மற்றவர்களும் அவனை அர்ச்சுனனென்றறியாமல் உபசரித்துவந்தார்கள். (௪)

ஒருநாள் அர்ச்சுனனைப் பலராமர் வீட்டிற்கு வரவழைத்து வெகு சிரத்தையுடன் பிக்ஷை சமர்ப்பித்தார். அவனும் பிக்ஷைசெய்தான். (௫)

அந்த அர்ச்சுனன் அந்த வீட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்த அழகான பெண்ணாகிய சுபத்திரையை பிரீதியால் மலர்ந்த கண்களுடன் பார்த்து, அவள் விஷயமாய் மனங்கலங்கினான். (௬)

ஸ்திரீகளுடைய மனதுக்குப் பிடித்தவனான அவ்வர்ச்சுனனைக் கடைகண்ணால் நாணத்துடனும் புன்முறுவலுடனும் பார்த்துக்கொண்டு ஆசை கொண்டு அவனிடமே தன் மனதையும் கண்களையும் செலுத்தினாள். (௭)

அர்ச்சுனனும் அவளையே சிந்தித்துக்கொண்டு மன்மதனுக்குள்ளாகி சித்தத்தில் கலக்கமடைந்து சமயம்பார்த்து, அவளைக் கொண்டு போக எண்ணங்கொண்டுபலராமரால் செய்யப்பட்ட உபசாரத்தில் திருப்தியடையாமலிருந்தான்.

பிறகு ஒரு பெரிய தேவோற்சவம் நடந்த காலத்தில், காவற் கட்டுகளிலிருந்து வெளியேவந்து இரதத்திலிருந்த சுபத்திரையை அவளுடைய தாய்தகப்பன்கிருஷ்ணன் இவர்களுடைய உத்திரவை யடைந்த "மகாரதன்" என்ற வீரனை அர்ச்சுனன் அபகரித்துப் போனான். (௯)

ரதஸ்தோ தநுராதாய ஶூராம்ஶ்சாருந்ததோ படாந்|
வித்ராவ்ய க்ரோஶதாம் ஸ்வாநாம் ஸ்வபாகம் ம்ருகராடிவ [கம]
தச்ச்ருத்வா க்ஷுபிதோ ராம: பர்வணீவ மஹார்ணவ: |
க்ருஹீதபாத: க்ருஷ்ணேந ஸுஹ்ருத்பிஶ்சாநுஸாந்த்வித: [கக]
ப்ராஹிணோத் பாரிபர்ஹாணி வரவத்வோர்முதா பல: |
மஹாதநோபஸ்கரேபரதாஶ்வநரயோஷித: [கஉ]
அபவந் ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டா யாதவா: பாண்டவாஸ்ததா |
அதாந்யதபி க்ருஷ்ணஸ்ய வாத்ஸல்யம் பக்தயோ: ஶ்ருணு [க௩]
க்ருஷ்ணஸ்யாஸீத் த்விஜஶ்ரேஷ்ட: ஶ்ருததேவ இதி ஶ்ருத: |
க்ருஷ்ணைகபக்த்யா பூர்ணார்த்த: ஶாந்த: கவிரலம்பட: [கச]
ஸ உவாஸ விதேஹேஷு மிதிலாயாம் க்ருஹாஶ்ரமீ|
அநீஹயாகதாஹார்யநிர்வர்திதநிஜக்ரிய: [கரு]

ர ॰ கம॥கக॥ ப்ராஹிணோதிதி। பாரிபர்ஹாணி வரவத்வோ: ப்ரீதிதோ॥கஉ॥கச॥ ஶ்ருததேவ இதி। அநீஹயா அநுத்யமேநைவாகதம் யதாஹார்யம் போஜ்யாந்நம் தேந நிவர்திதா: நிஜா: க்ரியா: யேந ஸ:॥கரு॥ யாத்ராமாத்ரமிதி। யாத்ராமாத்ரம் ஶரீரநிர்வாஹமாத்ரம்। போஜநாதி ...

அர்ச்சுனன் தான் இரத்தி லிருந்துகொண்டு, தன்னை மறிக்கவந்த வீரர்களை வில்லையெடுத்து அனேக பாணங்களாலடித்து சிதறிப்போகும்படிசெய்துவிட்டு சிம்மமானது தனது பாகத்தைக் கொண்டு போவது போல் சுபத்திரையைக் கொண்டு போய்விட்டான். (கம)

அந்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்ற பலராமர் பர்வகாலத்து சமுத்திரம் கலங்குவதுபோல் கோதிப்படைந்தார். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இன்னும் மற்றஇஷ்டஜனங்களும் வந்தனஞ் செய்து பிரார்த்தித்தான். பிறகு சமாதான மடைந்தார். (கக)

பிறகு சந்தோஷமடைந்த பலராமர் ஏராளமான திரவியம், யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், இவைகளையும் உத்தம வேலைக்காரிகளையும் ஸ்திரீதனமாக அனுப்பினர். (கஉ)

பிறகு யாதவர்களும் பாண்டவர்களும் மிகவும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள். கிருஷ்ணனுடைய மற்றொரு பக்தவாத்ஸல்யத்தையும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். (க௩)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஒருவரிடமே விசேஷ பக்தியுள்ளவரும், சாந்தரும், நல்ல வித்துவானும் அதிக ஆசையில்லாதவரும் அவருடைய தோழனுமான "சுருததேவர்" என்றொருவரிருந்தார். (கச)

அவர் விதேக தேசத்தில் மிதிலாபுரியில், தன்னுடைய யத்தினமன்றிக் கிடைத்ததைப் புசிப்பவராதலால், எல்லாக் காரியங்களையும் விட்டு கிருகஸ்தாசிரமத்திலிருந்து வந்தார். (கரு)

𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍁𑌪𑌨𑌮𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௬॥
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌 ॥௧௭॥
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑍇𑌣𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌥𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥௧௮॥
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥௧௯॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ * ॥௨௦॥

𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌧𑌨𑍍𑌵𑌕𑍁𑌰𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑌙𑍍𑌕𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯-
𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍁𑌕𑍇𑌕𑌯𑌕𑍋𑌶𑌲𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑌰𑍋𑌜𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌹𑌾𑌸-
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌪𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌨𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௬॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌃 ॥௧௭॥ 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 ॥௧௮॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 । 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌃 । 𑌅𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 । 𑌆𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥௧௯॥௨௦॥ 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃

சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு, கிடைத்த பதார்த்தத்திலும் சரீர போஷணத்திற்கு வேண்டியதை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு மற்றவைகளில் ஆசையற்றிருந்தார். (௧௬)

அம்மிதிலாபுரிக் கரசனாகிய "பஹுளாசுவன்" என்றவரும் அப்படியே இருந்தார். இவ்விருவர்களிடத்திலும் பகவானுக்கு பரமப்ரீதி. (௧௭)

அவர்களிருவரிடத்திலும், பகவான்கருணைகூர்ந்து தாருகனல்கொண்டுவரப்பட்ட இரதத்திலேறி அநேக முனிவர்களுடன் விதேக தேசம் போனார். (௧௮)

நாரதர், வாமதேவர், அத்ரி, வியாஸர், பரசுராமர், அஸிதர், இருணர், பிருகஸ்பதி, கண்வர், மைத்திரேயர், சியவனர், நான் (ஸ்ரீசுகர்) முதலிய யாவரும் போனோம். (௧௯)

பகவான் வருவதைப் பார்த்த அங்கங்குள்ள பட்டணத்து ஜனங்கள், தேசத்து ஜனங்கள் இவர்கள் தங்கள் கைகளில் பூஜாதிரவியங்களோடு வந்து உதயமாகிய சூரியனை யாராதிப்பது போல் பூஜித்தார்கள். (௨௦)

ஆனர்த்தம், தன்வம், குரு, *ஜாங்கலம், வங்கம், மத்ஸ்யம், பாஞ்சாலம் குந்தி, மது, கேகயம், கோசலம், அர்ணம் இத்தேசங்களிலுள்ள புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் அழகான சிரிப்பும் கருணையும் பொருந்தி பகவானது முகாரவிந்தத்தைப்பார்த்தானந்தித்தார்கள். (௨௧)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌧𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑍋𑌽𑌶𑍁𑌭𑌘𑍍𑌨𑌂
𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥௨௨॥

𑌤𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌅𑌭𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ॥ ॥௨௩॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍈𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍇𑌮𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 ॥ ॥௨௪॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍌 𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍇𑌤𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌆𑌨𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 । 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌮𑌭𑌯𑌂 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 ॥௨௨॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑍀𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥௨௩॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 । 𑌕𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃॥௨௪॥௨௫॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌹𑌂𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌲𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌷𑌿𑌤𑌃। 𑌯𑌥𑌾। 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌲𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑍁𑌕𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿॥௨௬॥௨௭॥ 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌯𑍇𑌤𑌿॥𑌅𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌅𑌦𑍍𑌗

தம்மைத் தரிசனம் பண்ணினதால், ஒளியடைந்த கண்களையுடைய அந்த ஜனங்களுக்குப் பகவான் க்ஷேமத்தையும் தத்துவ ஞானத்தையும் கொடுத்தார். தேவர்களும் மனிதர்களும் தோத்திரம் செய்யக்கூடியதும் அசுபத்தை நாசம் செய்யக்கூடியதுமான தமது கீர்த்தியைக் கேட்டுக்கொண்டு மெ:துவாக விதர்ப்ப தேசம் போனர். (௨௨)

அத்தேசத்திலும் பட்டணத்திலுமுள்ள ஜனங்களும் ராஜாக்களும் பகவான் வந்திருப்பதைக்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு கைகளில் பூஜா திரவியங்களுடன் எதிர்கொண்டு போனர்கள். (௨௩)

உத்தம சுலோகரான பகவானைப் பார்த்தவுடன் அவர்களெல்லாரும் முகமும்அந்தக்கரணமும் மலர்ச்சியடைந்து அஞ்சலி பந்தத்துடன் சிரங்குனிந்து வணங்கி, ஏற்கனவே தாம் கேள்விப்பட்ட முனிவர்களை நேரில் பார்த்தவுடன், அவர்களையும் வணங்கினர்கள். (௨௪)

மிதிலைக்கரசனும் சுருததேவரும், தங்களை யனுக்கிரகிப்பதற்காக பகவான் வந்திருப்பதாய் நினைத்து ஜகத்குருவான அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள்.

ந்யமந்த்ரயேதாம் தா³ஶார்ஹமாதித்²யேந ஸஹ த்³விஜை:।
மைதி²ல: ஶ்ருததே³வஶ்ச யுக³பத்ஸம்ஹதாஞ்ஜலீ ॥௨௬॥

ப⁴க³வாம்ஸ்தத³பி⁴ப்ரேத்ய த்³வயோ: ப்ரியசிகீர்ஷயா ।
உப⁴யோராவிஶத்³கே³ஹமுபா⁴ப்⁴யாம் தத³லக்ஷித: ॥ ॥௨௭॥

ஶ்ரோதுமப்யஸதாம் தூ³ராஞ்ஜநக: ஸ்வக்³ருஹாக³தாந் ।
ஆநீதேஷ்வாஸநாக்³ர்யேஷு ஸுகா²ஸீநாந்மஹாமநா: ॥ ॥௨௮॥

ப்ரவ்ருத்³த⁴ப⁴க்த்யா உத்³த⁴ர்ஷஹ்ருத³யாஸ்ராவிலேக்ஷண: ।
நத்வா தத³ங்க்⁴ரீந்ப்ரக்ஷால்ய தத³போ லோகபாவநீ: ॥ ॥௨௯॥

ஸகுடும்போ³ வஹந்மூர்த்⁴நா பூஜயாஞ்சக்ர ஈஶ்வராந் ।
க³ந்த⁴மால்யாம்ப³ராகல்பதூ⁴பதீ³பார்க்⁴யகோ³வ்ருஷை: ॥ ॥௩௦॥

வாசா மது⁴ரயா ப்ரீணந்நித³மாஹாந்நதர்பிதாந் ।
பாதா³வங்கக³தௌ விஷ்ணோ: ஸம்ஸ்ப்ருஶஞ்ச²நகைர்முதா³ ॥ ॥௩௧॥

உத்³த⁴ர்ஷம் ஹ்ருத³யம் யஸ்ய। அஸ்ரைராவிலே ஈக்ஷணே யஸ்ய ॥௨௯॥ ஸகு-
டும்ப³ இதி। ஶ்வஶ்ராந் ஶ்வஶ்ரூம் தத்தாம் ப்⁴ருத்யாம்ஶ்ச ப்ருஷ்ட:॥௩௦॥ வாசேதி।
ப்ரீணந் ப்ரீணயந்। ஸம்ஸ்ப்ருஶந் ஸம்வாஹயந் ॥௩௧॥ ப⁴வாநிதி। ஶ்ருதாதே³வ
யிதா। ஸாக்ஷீ ப்ரகாஶக:। ஸ்வத்³ருக் ஸ்வப்ரகாஶ: அத ஏவ காரணாத்॥௩௨॥
ஸ்வவஶ இதி। அநந்யோபம்யாநவி। ஶ்ரீமதீமயீ। அஜ:ஸந்தேஹாவி॥

அவ்விருவரும் ஒரே சமயத்தில் அஞ்சலி செய்து கொண்டு தத்தம் கிரு கத்திற்கு அதிதி ஸத்காரத்திற்காக வரவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

பகவானதைப் பார்த்து இவ்விருவருக்கும் பிரீதியுண்டு பண்ணக்கருதி ஒருவருக்கொருவர் அறியாமலிருக்கும்படி இரண்டுபேர் வீட்டிற்கும் ஏக காலத்தில் போனார். (௨௭)

அஸத்துக்களுடைய செவிக் கெட்டாதவரும் அவர்களுக்குக் கிட்டாதவருமான பகவான் தன்னுடைய கிருகத்திற்கு வந்ததினால் சந்தோஷமடைந்த அரசன் அவர்களை உத்தமஸ்தானங்களில் வீற்றிருக்கச்செய்து மிகுந்தபக்தியுடன் ஆனந்தகண்ணீர்சொரிய அவர்கள் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து, அவைகளை யலம்பி அத்தீர்த்தத்தை தன் குடும்பம் உள்பட எல்லாருடைய சிரசிலும்தரித்து சந்தனம் புஷ்பம் வஸ்திரம் தூபம் தீபம் அர்க்கியம் விருஷபம் இவைகளை (மதுபர்க்கத்திற்காக) யளித்துப் பூஜித்தார். (௨௮-௨௯-௩௦)

பிறகு எல்லாருக்கும் போஜனம் செய்வித்து பகவானுடைய பாதங்களைத் தன்மடியி லெடுத்து வைத்துக்கொண்டு மெதுவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இனிமையாகக் கூறுகிறார் அரசன். (௩௧)

॥बहुलाश्वः॥

भवान् हि सर्वभूतानामात्मा साक्षी स्वदृग्विभो ।
अथ नस्त्वत्पदाम्भोजं स्मरतां दर्शनं गतः ॥ ॥३२॥

स्ववचस्तदृतं कर्तुमस्मद्दृग्गोचरो भवान् ।
यदात्थैकान्तभक्तान्मे नानन्तः श्रीरजः प्रियः ॥ ॥३३॥

को नु त्वच्चरणाम्भोजमेवंविद्विसृजेत्पुमान् ।
निष्किञ्चनानां शान्तानां मुनीनां यस्त्वमात्मदः ॥ ॥३४॥

योऽवतीर्य यदोर्वंशे नृणां संसरतामिह ।
यशो वितेने तच्छान्त्यै त्रैलोक्यवृजिनापहम् ॥ ॥३५॥

नमस्तुभ्यं भगवते कृष्णायाकुण्ठमेधसे
नारायणाय ऋषये सुशान्तं तप ईयुषे ॥ ॥३६॥

दिनानि कतिचिद्भूमन् गृहान्नो निवस द्विजैः ।
समेतः पादरजसा पुनीहीदं निमेः कुलम् ॥ ॥३७॥

---

३३ ॥ ३४ ॥ य इति । तच्छान्त्यै संसारोपशमाय ॥३५॥३६॥ दिनानीति ॥ गृहान् गृहेष्वित्यर्थः ॥३७॥३८॥ श्रुतदेव इति ॥ [illegible]

பிரபுவே! தாங்கள் சகலபிராணிகளுக்கும் ஆத்மசொரூபியும் ஸ்வப்பிரகாசருமாயிருந்தும் தங்கள் சரணத்தை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தீர்கள். (௩௨)

“என்னிடம் அந்தரங்க பக்தியுள்ளவர்களைக்காட்டிலும் அநந்தர் (பலராமர்) லக்ஷ்மீ(ருக்குமிணி,) பிர்ம்மா(பிள்ளை)இவர்கள் கூட எனக்குப் பிரியர்களல்லர்” என்ற தங்கள் வாக்கியத்தை சத்தியமாகச் செய்வதற்காக எங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டீர் போலும். (௩௩)

இவ்வாறறிந்த எவன்தான் பற்றற்ற சாந்தர்களான முனிவர்களுக்கு ஆத்மசொரூபத்தை யளிக்கும் தங்கள் சரணாரவிந்தத்தை விடுவான். (௩௪)

ஸம்ஸாரத்தில் கஷ்டப்படுகிற ஜனங்களுக்கு அந்த ஸம்சாரத்தை யொழிக்கவேண்டியதன்பொருட்டு தாங்கள் யதுவின் வம்சத்தில் பிறந்து சகல பாபங்களையும் போக்கும்படியான கீர்த்தியைப் பரவசெய்திருக்கிறீர். (௩௫)

அழியாத ஞானமுள்ளவரும் நாராயணர் என்றரிஷி ரூபத்தை யடைந்து அதிசாந்தமான தபசைச் செய்தவருமான கிருஷ்ணபரமாத்துமாவாகிய தங்களுக்கு வந்தனம். (௩௬)

பகவானே! என்னுடைய வீட்டில் இவ்விருடிகளுடன் கொஞ்சநாள் வசித்துத்தங்கள் பாததூளியால் என் வீட்டையும் நிமியின் குலத்தையும் தாங்கள் பரிசுத்தம் பண்ணவேண்டும். (௩௭)

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌨𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௩௮॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌯𑌥𑌾।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌨𑌨𑌰𑍍𑌤 𑌹 ॥௩௯॥
𑌤𑍃𑌣𑌪𑍀𑌠𑌬𑍃𑌸𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌨𑌿𑌜𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ ॥௪௦॥
𑌤𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ ॥௪௧॥

𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑍋𑌶𑍀𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿—
𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍀𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍈𑌃 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾
𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑌾 ॥ ॥௪௨॥

𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑍃𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍇 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌨𑌿𑌜𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௪௦॥௪௧॥ 𑌫𑌲𑍇𑌤𑌿॥ 𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌆𑌮𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌶𑍀𑌰𑍈𑌃। 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌯𑌾। 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 ॥௪௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍈𑌃

இம்மாதிரியாக அரசனல் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பகவான் அவ்விதமே ஆக ட்டுமென்று சொல்லி மிதிலையிலுள்ள புருஷர் பெண்டிர்களுக்குச் சகல சுகங்களும் பெருக, அவ்விடத்தில் வசித்தார். (௩௮)

சுருததேவரும் தம்முடைய வீட்டிற்கு வந்த பகவானையும் ரிஷிகளையும் வணங்கி பரம சந்தோஷத்துடன் வஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு நர்த்தனம் செய்தார். (௩௯)

திருண (பில்லு) ஆஸனம் பீடங்கள் இவைகளில் அவர்களை உட்காரவைத்து அவர்களுக்கு நல்வரவு கூறித் தன் பத்தினியுடன் அவர்கள் பாதங்களை யலம்பினர். (௪௦)

அதனல் சர்வாபீஷ்டங்களையுமடைந்த அந்த பிராமணன் மகா சந்தோஷத்துடன் அப்பாத தீர்த்தத்தைக் கொண்டு தாம் ஸ்நானம் செய்து தமது குடும்பத்தாரையும் வம்சத்தாரையும் ஸ்நானம் பண்ணும்படி செய்தார். (௪௧)

நல்ல பழங்கள் விலாமிச்சம் வேர் நல்ல அமிருதத்துக்கொப்பான தீர்த்தங்கள், கஸ்தூரி, சந்தனம், துளசி, தர்ப்பம், தாமரைப் புஷ்பங்கள் சத்துவகுணத்தை விருத்தியாக்கும் ஆகாரம் முதலான இவைகளை யளித்து சிரமமில்லாமற் கிடைத்த திரவியங்களால் பகவானை ஆராதித்தார். (௪௨)

ஸ தர்ப்பயித்வா ஸ க்ருதார்த்தோ ஜாந்வஹம் —

ஊர்ஜ்ஜஸாம்யக் ஸ்வேவ வர்த்திதஸ்ய ஸம்பத: |

யஸ்ஸ்வபவித்ரீக்ருதாஸ்பதபாதரேணுபி:

க்ருஷ்ணேந சாஸ்யாத்மநிகேதஶுஶ்ரூஷணை: || ௪௩

ஸமுபவிஷ்டாந் க்ருதாதித்யாந் ஶ்ருததேவ உபஸ்தித: |

ஸபார்ய: ஸ்வஜநாபத்ய உவாசாங்க்ர்யபிமர்ஶந: || ௪௪

|| ஶ்ருததேவ: ||

நாத்ய நோ தர்ஶநம் ப்ராப்த: பரம்பரமபூருஷ |

யர்ஹீதம் ஶக்திபிஸ்ஸ்ருஷ்ட்வா ப்ரவிஷ்டோ ஹ்யாத்மஸத்தயா || ௪௫

யதா ஶயாந: புருஷோ மநஸைவாத்மமாயயா |

ஸ்ருஷ்ட்வா லோகம் பரம் ஸ்வாப்நமநுவிஶ்யாவபாஸதே || ௪௬

ஸம்ஸாரேஸ்மிந்| ஸ்வபவித்ரீக்ருதாஸ்பதபாதரேணுபி: க்ருஷ்ணாதிபி: | ய: ஸம்பத: ஸ: 33 க்ருதோ நஹந்தீதி| ஸ நிதி விஷயே| யதா ஸஜதிவிதகே| நாஜதி விஷயேசஞ| ஸமுபவிஷ்டாநிதி| உபஸ்தித: ஸமீபே உபவிஷ்ட: ஸபார்ய: ஸதத்யா: ஸ்வஜநா: ஸபத்யாநிச ஶ்ருதேஸ்ஸஹித: | ஸ்ரீ க்ருஷ்ணஸ்ய | ஸம்ஸ்ரீ ஸஹித்ய மதி ஸம்ஸ்பர்ஶநதீத்யம் ப்ரம்ருஶந்: || ௪௪ || ஸஜதி| யர்ஹீதம் ப்ரவிஷ்ட: ததேவதர்ஶநம் ப்ராப்தஜதி| ஸ ஸவஸஸ்நாது: நாத்ய தநீஹப்ரதஸ்வஜிதி யது: | யதா | ந: ஸ்வஸாந்| ஸதேவ ப்ராப்தஜதி ந| கிம் தவேதேவ ப்ராப்த: யர்ஹீதம்விஶம்ஶக்திபி: ஸத்வாதிபி: ஸ்ருஷ்ட்வா ஆத்மஸத்தயா ஸநுப்ரவிஷ்ட: ஸ்வம்

இருகம் என்ற இருண்ட கிணற்றில் விழுந்து கிடக்கிற நமக்கு சகலவித மான தீர்த்தங்களுக்கும் இருப்பிடமாகிய பாததூளியை யுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணன், அவருடைய ஆத்துமாவையே தியானித்ததனுல் ஸாக்ஷாத் காரத்தையடைந்த மகா முனிவர்கள் இவர்களுடைய சேர்க்கை நமக்கு எந்தப் புண்ணியத்தால் உண் டாயிற்று என்று மனதில் சுருத தேவர் ஆலோசிக்கலானர். (௪௩)

இவ்வாறு பூஜிக்கப்பட்டு ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற அவர்களுடைய சமீபத்திற்கு வந்து, சுருததேவர் அவர்கள்சரணங்களைபிடித்துக்கொண்டுதம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடனும் புத்திரர்களுடனும் பின் வருமாறு சொல்லுகிறர். (௪௪)

சுருததேவர் கூறுகிறர்

எ பரமபுருஷ! ஸத்வம் முதலான சக்திகளால் இச்சலத்தைத் யுண்டுபண்ணி ஆத்துமசொரூபியாக அதனுள் தாங்களே புகுந்தது முதல் இப்போது தான் எனக்குத் தரிசனம் கொடுத்தீர். (௪௫)

தூங்கும் புருஷன் உம்முடைய மாயாமகிமையால் மனதில் சொப்பன லோகங்களை உண்டுபண்ணி அதனுட் புகுந்து விளங்குகின்றன். அதுபோலவே தாங்களும் விளங்குகிறீர். (௪௬)

शृण्वतां गृणतां शश्वदर्चतां त्वाभिवन्दताम् ।
नृणां संवदतामन्तर्हृदि भास्यमलात्मनाम् ॥ ௪௭ ॥

हृदिस्थोऽप्यतिदूरस्थः कर्मविक्षिप्तचेतसाम् ।
आत्मशक्तिभिरग्राह्योऽप्यन्त्युपेतगुणात्मनाम् ॥ ௪௮ ॥

दर्शनं परं केवलमस्मद्दैव प्राप्नुत ॥௪௫॥ तया स्वदृष्टिपूर्वेणापरविद्यास्वदृष्टिपूर्वेण दृष्टान्ततयाह । यद्येति । आत्ममायया स्वाविद्येत्यन्वयः । यथा । आत्मनस्त्वमाययेति ॥௪௬॥ किंच । शृण्वतामिति । नित्यं श्रवणकीर्तनादिपराणाममलात्मनामपि हृद्येव प्रकाशसि [illegible] । अहो हृदिस्थोऽपि ॥௪௭॥ ननु सर्वेषां हृदिस्थः । कथं तेषां हृदि भासि । ते हि कर्मभिः विक्षिप्तचेतसां तेषाम् । आत्मशक्तिभिः अहङ्कारादिभिः अग्राह्यः यद्यपि तथापि उपेतगुणः प्राप्तश्रवणकीर्तनादिसंस्काराः आत्मा अन्तःकरणं येषां तेषाम् । अन्ति समीपे अस्यवहितस्त्वमित्यर्थः ॥௪௮॥ [illegible]

உம்முடைய கதையைக் கேட்பவர்களும் சொல்லுகிறவர்களும் உம்மைப் பூஜிப்பவர்களும் நமஸ்கரிப்பவர்களுமான நிர்மலமான ஆத்மாவை யுடையவர்களிடத்தில் நீர் விளங்குகின்றீர். (சஎ)

கர்மங்களால் பரவசஞ் செய்யப்பட்ட மனதுள்ளவர்களுக்குத் தாங்கள் அருகிலிருந்தபோதிலும் வெகுதூரத்திற் கப்பாலுள்ளவரே. தங்களுடைய கீர்த்தன சிரவணாதிகளால் சுத்த ஸம்ஸ்காரம் உள்ளவர்கள் ஆத்துமாவின் சக்திகளாகிய அகங்காரம் முதலானவைகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும் நீர் அவர்களுக்குச் சமீபத்திலுள்ளவரே! (சஅ)

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 ।
𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 ॥ ॥௪௯॥
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ॥ ॥௫௦॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ ॥௫௧॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌮𑍂𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑍍 ।
𑌸𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௫௨॥

𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥௪௯॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯 ॥௫௦॥௫௧॥ [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । [illegible] ॥௫௨॥ [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — [illegible] ।

சரீராதிகளில் ஆத்மபுத்தியை விட்டவர்கள்களுக்குப் பரமாத்மசொரூபியாயிருந்து மோக்ஷமளிக்கிறவரும் சரீராதிகளை ஆத்மாவாக நினைக்கிறவர்களுக்கு ஸம்சாரத்தை விர்த்தி யாக்குபவரும் மகத்துவம் முதலான காரிய சொரூபியாயும் பிரகிருதி என்னும் காரணசொரூபியாயும் மாயையினால் தன் ஞானத்தை பிரகாசிக்கச் செய்து கொண்டும் பிறருடைய ஞானத்தை நிரோதம் செய்து கொண்டுமிருக்கிற தங்களுக்கு நமஸ்காரம். (௪௯)

அப்படிப்பட்ட தாங்கள் தங்கள் ஊழியக்காரர்களாகிய எங்களை ஆளவேண்டும். தங்களுக்கு நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைக் கட்டளையிடவேண்டும். மனிதர்கள் தங்களுடைய தரிசனம் கிடைத்தபிறகும் கிலேசப்பட நியாயமில்லை. (௫௦)

சுகர் கூறுகிறார்.

தன்னை வணங்கினவர்களின் கஷ்டத்தை தீர்க்க வல்லவரான பகவான் அச்சுருததேவர் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டு அவருடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு புன்முறுவலுடன் கூறுகிறார். (௫௧)

பகவான் கூறுகிறார்.

அந்தணரே! இப்பிராமணரெல்லாரும் உம்முடைய அனுக்கிரகத்திற்காகவே வந்தவர்கள். இவர்கள் தங்கள் பாததூளிகளால் லோகங்களைப் பாவனம் செய்து கொண்டு என்னுடன் சஞ்சரிக்கிறார்கள். (௫௨)

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍈𑌃 ।
𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ॥௫௩॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௫௪॥
𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ॥௫௫॥
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌮𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌚𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ॥ ॥௫௬॥
𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ ॥௫௭॥

𑌤𑍇 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚। 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥௫௩॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌕𑌲𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃॥௫௪॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌇𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫௫॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌵𑌃 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌯𑌃॥௫௬॥

தேவர்கள், க்ஷேத்திரங்கள், தீர்த்தங்கள், இவைகள் தரிசனம் தொடுதல், பூஜைசெய்தல் இவைகளால்மெதுவாக பாவனம்பண்ணும். அப்படிப்பாவனம்பண்ணும் சக்தியும் அதிபூஜ்யராகிய இவர்களுடைய பார்வையின்மகிமையாலேயே ஆகையால், இவர்கள் தேவர்கள் க்ஷேத்திரங்கள்தீர்த்தங்களைக்காட்டிலும்மேலானவர்கள். (௫௩)

சகல பிராணிகளுக்குள் பிராமணன் பிறப்பினாலேயே மேலானவன். தவம் வித்தை,கிடைத்தமட்டில் திருப்தி, என்னுடைய உபாசனை இவைகளுமிருந்தால் சொல்லவும்வேண்டுமோ? (௫௪)

பிராமணனைக் காட்டிலும், நான்கு கைகளுள்ள என்னுடைய ரூபத்திற் கூட எனக்குப் பிரியமில்லை. ஏனென்றால், பிராமணன் சர்வவேத சொரூபி, நான் சர்வதேவ சொரூபி. (௫௫)

குற்றத்தையே கண்டு பிடிக்கும் துர்ப்புத்தி யுள்ளவர்கள் இதை யறியாமல் குருவாகிய என்னையும் ஆத்மாவாகிய பிராமணனையும் அவமதித்து பிரதிமைகளை யாராதிக்கிறார்கள்- (௫௬)

அசையும் பொருளும் அசையாப் பொருளுமடங்கிய இவ்வுலகமும் அதற்குக் காரணமான மகதாதியும் என்னுடையரூபந்தானென்றுஎவ்விடத்திலும்என்னைத் தரிசிக்கும் பிராமணன் அறிவான். (௫௭)

தஸ்மாத்³ ப்³ரஹ்மர்ஷீநேதாந் ப்³ரஹ்மந் மச்ச்²ரத்³த⁴யார்சய ।
ஏவம் சேத³ர்சிதோ(அ)ஸ்ம்யத்³தா⁴ நாந்யதா² பூ⁴ரிபூ⁴திபி⁴: ॥ ௫௮

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஸ இத்த²ம் ப்ரபு⁴ணாதி³ஷ்ட: ஸஹக்ருஷ்ணாந் த்³விஜோத்தமாந் ।
ஆராத்⁴யைகாத்மபா⁴வேந மைதி²லஶ்சாப ஸத்³க³திம் ॥ ௫௯

ஏவம் ஸ்வப⁴க்தயோ ராஜந் ப⁴க³வாந் ப⁴க்தப⁴க்திமாந் ।
உஷித்வாதி³ஶ்ய ஸந்மார்க³ம் புநர்த்³வாரவதீமகா³த் ॥ ௬௦

இதி ஸ்ரீ பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴
ஷடஶீதிதமோ(அ)த்⁴யாய:

ஸந்மார்க³மிதி| [illegible] ||௫௭||௬௦||

இதி ஸாராயபூ⁴தீபிகாயாம் ஷடஶீதிதமாத்⁴யாயவ்யாக்²யா

ஆகையால் இந்த பிர்ம்மரிஷிகளை சிரத்தையுடன் பூஜை செய்யும். இவர்களுடைய பூஜையால் நான் பூஜிக்கப்பட்டவனாகிறேன். அப்படிக்கில்லாமல் என்னை எவ்வளவு அதிகமாய்ப் பூஜித்தாலும் பிரயோஜனமில்லை. (௫௮)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பிரபுவாகிய பகவானது உத்திரவு பெற்ற அந்த பிராமணன் பிராமணோத்தமர்களை கிருஷ்ணனுடன் சேர்த்து சமமாய் ஆராதித்து ஏகாத்தும சொரூபத்தை யடைந்து பரமகதியை யடைந்தார். அம்மிதிலைக்காசனும் அப்படியே செய்து பரகதியை யடைந்தார். (௫௯)

இப்படித் தன் பக்தர்களிடத்தில் பக்தியுள்ள பகவான் தமது இரண்டு பக்தர்களுடைய கிருகத்திலும் வசித்து நல்ல மார்க்கங்களை யுபதேசித்து விட்டு மறுபடி துவாரகை போனார். (௬௦)

86-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ सप्ताशीतितमाध्याय प्रारम्भः ॥

नारायणमहर्षिणा नारदायोपदिष्ट

श्रुतिगीतोपाख्यान प्रारम्भः

॥ राजा ॥

ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः ।
कथं चरन्ति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे ॥ ௧॥

सप्ताशीतितमे नारायणनारदसंवादतः ।
[illegible]

वागीशा यस्य वदने लक्ष्मीर्यस्य च वक्षसि ।
यस्यास्ते हृदये संवित्तं नृसिंहमहं भजे ॥

संप्रदायविशुद्ध्यर्थं स्वीयनिर्बन्धयन्त्रितः ।
श्रुतिस्तुतिमितां व्याख्यां करिष्यामि यथामति ॥

श्रीमद्भागवतं पूर्वैः सारतः सन्निवेशितम् ।
मया तु तदुपस्पृष्टमुच्छिष्टमुपजीव्यते ॥

पूर्वाध्यायान्ते [illegible]

ஸ்ரீ நாராயண மகாமுனிவரால் நாரதருக்கு சுருதிகீதை
உபதேசிக்கப்பட்ட கதை யாரம்பம்.

பரீக்ஷித்துராஜன் வினவுகிறார்.

பிராமணோத்தம! அபிதா, லக்ஷணா, வியஞ்சனா, என்னும் விருத்திகளினாலும் குறிப்பிடமுடியாததும் நிர்க்குணமானது காரிய காரணங்களுக்கு மேற்பட்டதுமாயிருக்கிற பிரம்மத்தினிடத்தில் குணங்களை கூறுகிற வேதங்கள் எப்படி ஸாக்ஷாத்தாக பிரவர்த்திக்கின்றன? (அதாவது எப்படிச்சொல்லுகின்றன). (௧)

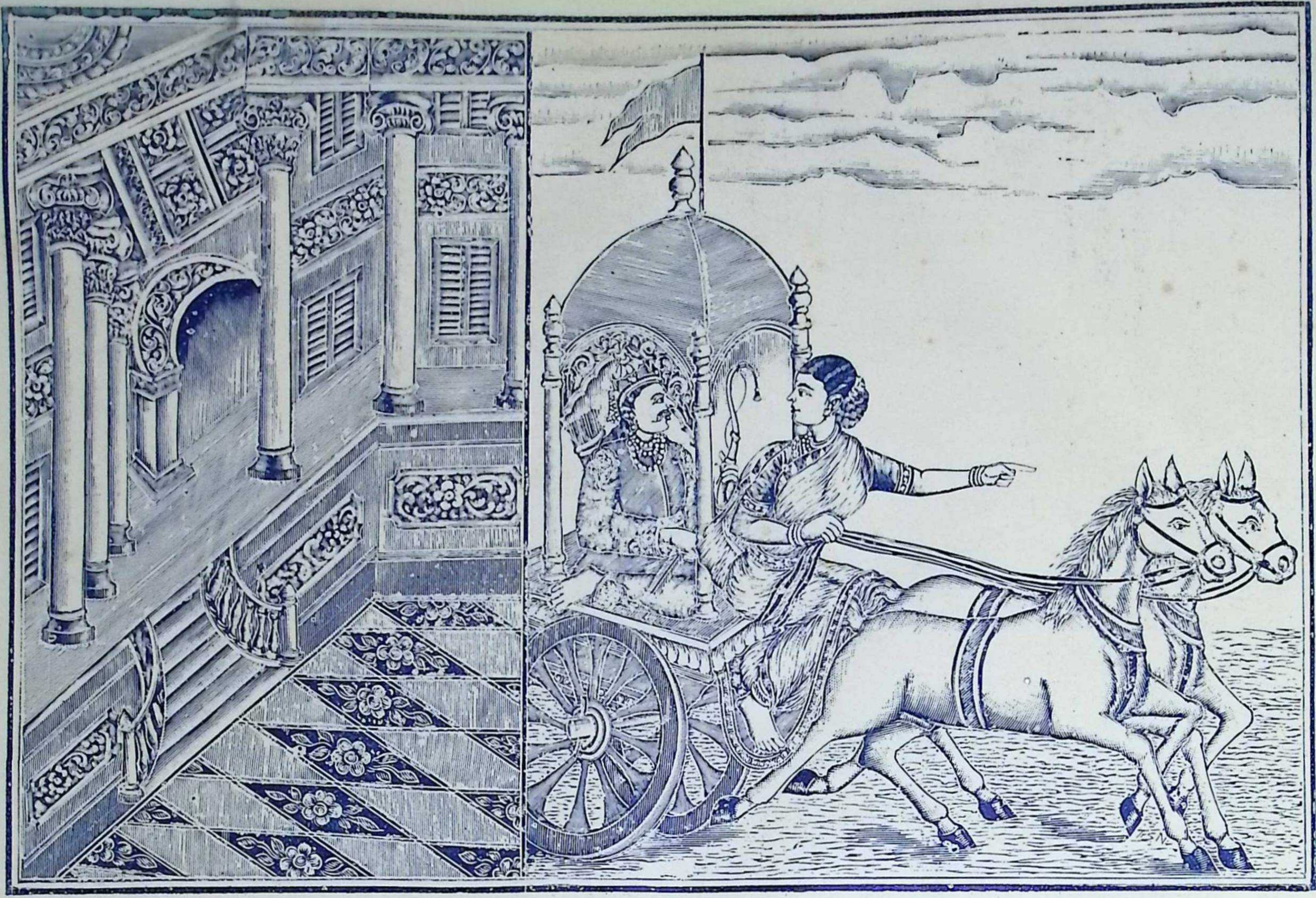
॥ श्रीशुकः ॥

बुद्धीन्द्रियमनःप्राणान् जनानामसृजत् प्रभुः ।
मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मनेऽकल्पनाय च ॥ २॥

णेष्यते । लक्ष्यमाणशब्देनेयमाशङ्क्यते शिष्टा शब्दलक्षणतेति ।
योगवृत्तिशब्दलक्षणतेति । योगवृत्तिशब्दशक्तिविषयवृत्तिप्रवृत्तिवाचित
पदार्थयोः प्रकृतिप्रत्ययार्थयोरभावा योगेन । यथा पङ्कजं
शैवालः पाचक इत्यादि । तत्र तावत् ब्रह्मणि शब्दप्रवृत्तिरुपपद्यत इ-
त्याह । साक्षात्प्रयं चरन्तीति । तत्र हेतुः प्रभुरसृजदिति । प्रभुरसृ-
जदिति हेतुं वदन् शब्दवृत्तिं निराकरोति । निर्गुणे शब्दवृत्त्य-
जति । शब्देनेवात्मना अपि निर्गुणे कथं चरन्तीत्यर्थः । निर्गुणे
चेति हेतुं वदन् लक्षणां योगं च निराकरोति । सगुणतः चरति ।
कार्यकारणाभ्यां चरन्तु कस्य सम्बन्धेनापि सम्बन्धाभावान्न लक्ष-
णायोगवृत्त्योः सम्भव इत्यर्थः । एवं पदार्थस्यायोग्यतापदार्थस्य च
वाक्यार्थस्यायोगान्न श्रुति गोचरका ब्रह्मण इत्यभिप्रायः ॥१॥ उत्तर-
माह — बुद्धीति । बुद्ध्यादीनुपाधीन् जनानां कल्पनाशालिनां जीवानां
मात्राद्यर्थम् । प्रभुः ईश्वरः असृजत् मीयन्त इति मात्राः विषयाः तद-
र्थम् । भवार्थं भवो जन्मलक्षणं यत्कर्म तद्भवति कर्मकरणायेत्य-
र्थः । आत्मने लोकान्तरगामिने । आत्मनस्तल्लोकभोगायेत्यर्थः ।
अकल्पनाय कल्पनानिवृत्तये मोक्षाय इत्यर्थः । अयमर्थः धर्मार्थकाममोक्षार्थमिति
क्रमेण पदपदार्थस्यार्थः जनानामिति वदन् जीवार्थमीश्वरस्य सृ-
ष्ट्यादिषु प्रवृत्तिं दर्शयति । प्रभुरिति । ईश्वरस्य उपाधिवश्यत्वा-
भावेन नित्यमुक्ततां दर्शयति । अयमभिप्रायः यद्यप्युक्तरीत्या श्रुतिप्र-
वृत्तिरसम्भवति । तथापि परम्परया साक्षात्सम्बन्धं श्रुती-
नां ब्रह्मणि पर्यवसानम् । किञ्च ईश्वरो जीवानां मोक्षार्थमेव
सृष्टिं करोति । न चेश्वरोऽपि पापनिमित्तरणोपपद्यते । अतो
योग्याकारनवृत्तिविचारणीयेत्यन्तम् ; सगुणमेव शब्देनरति
लक्षितं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सर्वेश्वरं सर्वनियन्तारं सर्वोपा-
वास्यं सर्वकर्मफलप्रदातारं सकलकल्याणगुणनिलयमभिदधानाश्च

சுகர் கூறுகிறார்.

பிரபுவாகிய பரமாத்துமா, புத்தி இந்திரியங்கள், மனது, பிராணன்கள் இவைகளை,பிராணிகளுக்கு,விஷயங்களை யனுபவிப்பதற்காகவும் கர்மங்களையனுஷ்டிக்கவும் ஆத்மாவுக்குசொர்க்காதி சுகங்களைக் கொடுக்கவும்.மோக்ஷத்தையளிக்கவும் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். (௨)



ஸுபத்ரா ஹரணம்.

[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible]

மேற்கூறிய இலக்ஷணமுள்ள பிர்ம்மபரமான உபநிஷத்தானது முன்னோர்களெல்லாராலும் ஆதரிக்கப்பட்டது. இதை சிரத்தையுடன் (அதாவது கோணலான தர்க்கங்களை பேசாமல்) கொள்கிற புருஷன், தேகம் முதலான ஆத்மாவின் உபாதிகளைத் தொலைத்து மோக்ஷாநந்தத்தையடைவான். (௫)

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑍃𑌷𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ ॥௪॥

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌮𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥ ॥௬॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌽𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ॥ ॥௭॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌲𑍋𑌕𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌏𑌤𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂। 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂॥௪॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌤𑍍𑌰 [illegible] [illegible] 𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 [illegible] [illegible]—

இவ்விஷயத்தில், நாராயண மகாரிஷியால் சொல்லப்பட்டு நாரதருக்கும் அவருக்கும் நடந்த சம்வாதத்தை யனுசரித்த கதையை உமக்குச்சொல்லுகிறேன். (௪)

ஒரு சமயம் பகவத் பக்தராகிய நாரதமுனிவர் உலகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு வருகையில் என்று மழியாத வஸ்துவாகிய நாராயண மகாமுனிவரைப் பார்க்க அவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனர். (௫)

அந்த நாராயண மகாமுனிவர் இப்பாதகண்டத்தில் வசிக்கிற ஜனங்களுக்கு இவ்வுலகில் க்ஷேமமும் பரலோகத்தில் மோக்ஷமும் கொடுக்கவேண்டியதற்காக, வர்ணுசிரமதர்மத்தையும் ஆத்தும ஞானத்தையும் அடைந்து ராகம் த்வேஷம் முதலியவைகளின்றி கற்பம் வரையில் (இவ்வுலகம் முடியும்வரையில்) தவம் புரிகிறுர். (௬)

கலாபகிராமத்தில் வசிக்கிற முனிவர்கள் சூழ அந்த நாராயணுசிரமத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற நாராயண மகாரிஷியை, நாரதர் இதைத்தான் (உம்மால் கேட்கப்பட்டதை) வணக்கத்துடன் கேட்டார். (௭)

அக்கலாபகிராம முனிவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில், நாராயண முனிவர் நாரதருக்குப் பின் வருமாறு கூறினர். அதைத்தான் "ஜன" லோகத்திலிருக்கும் நம்பெரியோர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்கிறுர்கள். (௮)

| ஸ்ரீப⁴க³வாநு |

ஸ்வாயம்பு⁴வ ப்³ரஹ்மஸத்ரம் ஜநலோகே(அ)ப⁴வத்புரா।
தத்ரஸ்தா²நாம் மாநஸாநாம் முநீநாமூர்த்⁴வரேதஸாம்॥ |௯|

ஶ்வேதத்³வீபம் க³தவதி த்வயி த்³ரஷ்டும் ததீ³ஶ்வரம்।
ப்³ரஹ்மவாத³꞉ ஸுஸம்வ்ருத்த꞉ ஶ்ருதயோ யத்ர ஶேரதே॥ |௧௦|

தத்ர ஹாயமபூ⁴த் ப்ரஶ்நஸ்த்வம் மாம் யமநுப்ருச்ச²ஸி।
பரிஹாராம்ஶ்ச தாந் ஸர்வாந் வக்ஷ்யே(அ)ஹம் ஶ்ருணு நாரத।
துல்யஶ்ருததப꞉ஶீலாஸ்துல்யஸ்வீயாரிமத்⁴யமா꞉।
அபி சக்ரு꞉ ப்ரவசநமேகம் ஶுஶ்ரூஷவோ(அ)பரே॥ |௧௨|

ஶ்வேதத்³வீபமிதி ॥ ததீ³ஶ்வரம் தத்ரஸ்த²ம் அநிருத்³த⁴மூர்த்திம் ॥ ௧௦ ॥ ௧௧ ॥ நநு ஸர்வஜ்ஞாநாம் தேஷாம் கத²ம் ப்ரஶ்நாவகாஶ꞉ தத்ராஹ— துல்யஶ்ருதாதி³பி⁴ரவிஶேஷா꞉ । அபி சக்ருரித்யாதி³ ... ப்ரவசநம் ... ஏகம் ப்ரவக்தாரம் க்ருத்வா அந்யே ஶுஶ்ரூஷவ꞉ ॥ ௧௨ ॥ ... ப்ரஜ்ஞாநப்ரதிபாத³நம் । ... ப்ரஜ்ஞாயந்தே । ... ப்³ரஹ்மவாத³꞉ ... ஶ்ருதய꞉

நாராயண மகாரிஷி கூறுகிறார்

முன்னொரு காலத்தில் ஜனலோகத்தில் (தம்முடைய மனதினால் உண்டாக்கப்பட்ட) ஜிதேந்திரியர்களான முனிவர்களுடனிருந்து பிரம்மா, பிர்ம சத்ரம் நடத்தினர். (அதாவது ஒருவர் சொல்வது மற்றவர்கள் கேட்பது என்கிற நியமமில்லாமல் எவரானுலும் எல்லாரும் சொல்லலாம் எல்லாரும் கேட்கலாம்). (௯)

ஆனல் நீர் அந்தசமயம் சுவேதத்வீப பிரபுவாகிய அனிருத்தமூர்த்தியென்னும் என்னைத் தரிசனம் பண்ணவேண்டியதற்காக சுவேதத்வீபம்போயிருந்தீர். அப்போது சுருதிகளை ஸாக்ஷாத்தாகக் காண்பிக்கும் பிர்ம்ம விசாரம் நடந்தது. (௧௦)

களங்கமில்லாத நாரதரே! அப்போது அந்த பிர்ம சத்ரத்தில் நீர் என்னை என்ன கேட்டீரோ, அதைப்பற்றி பிரஸ்தாபம் வந்தது. அதற்குச் சொல்லப்பட்ட பரிகாரங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். (௧௧)

அங்கிருந்த எல்லா முனிவர்களும் சாஸ்திரஞானம், தவம், சீலம் இவைகளில் சமமாகஇருந்து, எல்லாரும் சத்துருமித்திரர்களிடத்தில் சமதிருஷ்டியுள்ளவர்களாயிருந்தும், ஒருவரைச் சொல்லச்சொல்லி மற்றவர்கள் கேட்கத் தபாராய் இருந்தார்கள். (௧௨)

| 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 |

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌪𑍀𑌯 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌹 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥
𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇𑌽𑌭𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑍍𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௪ ॥

[illegible]

சனந்தனர் சொல்லுகிறார்.

தன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட இப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரளயகாலத்தில் ஸம்ஹாரம் செய்துவிட்டு யோக மாயையினால் சயனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவை மறுபடி சிருஷ்டிகாலத்தில் அவருடைய முதலாவது மூச்சினால் வெளிவிடப்பட்ட வேதங்கள் அந்த பரமாத்மாவையே சுட்டிக்காட்டுகிற வாக்கியங்களால் அவரை எழுப்புகின்றனபோல் துதிக்கின்றன. (௧௩)

ஒரு மகாராஜன் படுத்து நித்திரை செய்கையில் அவரையண்டிப் பிழைக்கும் வந்திகள் அவருடைய வீரியங்களைக்கூறி விடியற்காலத்தில் துதித்து எழுப்புவதுபோல் துதிக்கின்றன. (௧௪)

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 ॥

𑌜𑌯𑌜𑌯𑌜𑌹𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌜𑌿𑌤𑌦𑍋𑌷𑌗𑍃𑌭𑍀𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌭𑌗𑌃 ।
𑌅𑌗𑌜𑌗𑌦𑍋𑌕𑌸𑌾𑌮𑌖𑌿𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌬𑍋𑌧𑌕 𑌤𑍇
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌜𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚 𑌚𑌰𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌰𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌃 । ॥௧௫॥

𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 । 𑌤𑌂 𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 । [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌮- [illegible]

சுருதிகள் கூறுகின்றன.

ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத பகவானே! ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிற சர்வ ஜீவன்களுடைய ஆனந்த சொரூபத்தை மறைத்து, தீங்காக உண்டுபண்ணுவதற்காக சத்துவம் முதலான குணங்களைப் பரிக்கிரகம் செய்து கொண்டிருக்கிற மாயையைத் தாங்கள் போக்கடிக்கவேண்டும். தாங்களே அவாப்த காமராகவும், சமஸ்த ஐசுவரியமுள்ளவராகவுமிருக்கிறீர்கள். சகல ஜீவாந்தரியாமியாகவிருந்து ஞான முதலிய சக்திகளைக் கொடுக்கிற பகவானே! சிருஷ்டிக்குமுன், மாயையுடன் சிரீடிக்கிற தங்களுக்கே, ஞானமுதலிய சக்திகளைக் கொடுக்குந் தன்மையுண்டென்பதை வேதங்களாகிய நாங்களே கூறுகிறோம். (௧௫)

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌦𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌯𑌾
𑌯𑌤 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌤 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌦𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌕𑌥𑌮𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌧𑍁𑌃 𑌮𑌨𑌸𑌾 [illegible] 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । [illegible] । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌅𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍁𑌵𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 [illegible]

மந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்த முனிவர்கள் இப்போது அறியக்கூடியதான இந்த ஜகத்தை பிர்ம்மத்தின் அம்சமாகவே யறிகிறார்கள். ஏனென்றால், இந்த ஜகத்திற்கு உத்பத்தியும் நாசமும் விகாரமில்லாத பிரம்மத்தினிடமிருந்தேயுண்டாகின்றன. அதெப்படியெனில், குடம் முதலான விகார வஸ்துக்களுக்கு மண் காரணமாவதுபோலாம். ஆகையால் அம்முனிவர்கள் மனம் வாக்கு காயம் இவைகளை யும்மிடம் அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். உம்முடைய அம்சங்களாகிய இந்திராதி தேவர்களைச் சொன்னாலும் உம்மையே சொன்னதாக ஆகும். அஃது எப்படி என்றால், பூமியின் அம்சமாகிய கற்கள் மண்ணாங்கட்டிகள் இவைகளில் அடி வைத்து நடந்தாலும் பூமியில் நடப்பதில் சந்தேகமில்லை யல்லவா? அது போலாம். (௧௫)

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑍂𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣
𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌹𑍁𑌃।
𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌾𑌶𑌯𑌕𑌾𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃
𑌪𑌰𑌮 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌪𑌦𑌮𑌜𑌸𑍍𑌰𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌮𑍍॥ ।கஎ।

[illegible]

ஸத்வம் முதலான முக்குணங்களையும் வசப்படுத்தும் பிரபுவே! இவ்வாறு தாங்களே சகல ஜகத்காரண மென்றறிந்து ஞானிகள் சகலலோகங்களின் பாபத்தையும் நாசம் செய்கிற தங்களுடைய கீர்த்தியாகிற அமிருத சமுத்திரத்தில் மூழ்கியே [கதையைக் கேட்டு] ஸந்தாபத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதானபாபங்களைத் தொலைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, சொரூப ஞானத்தினால் மனோதர்மங்களாகிய ராகாதிகளும் காலதர்மங்களாகிய கிழத்தனம் முதலானவைகளுமொழிந்து, அகண்டானந்த ரூபமாகிய தங்களை யனுபவிக்கிறவர்கள் பாபவிமோசன மடைவதில் ஐயம் யாது? (கஎ)

𑌦𑍃𑌤𑌯 𑌇𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾—
𑌮𑌹𑌦𑌹𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌣𑍍𑌡𑌮𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌃।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁
𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌥 𑌯𑌦𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌶𑍇𑌷𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥

[illegible]

தங்களிடத்தில் பக்திபுள்ளவர்களான ஜனங்கள் தாங்கள் ஜீவனோடிருப்பதாக நினைக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாதவர்கள் [கொல்லன்] பைகள்போல் மூச்சு மட்டும் விடுகிறவர்களாவார்கள். தங்களுடைய அனுப்பிரவேசத்தால்தான் மகத்தத்வம் அகங்காரம் முதலானவைகள் ஸமஷ்டி விபஷ்டி ரூபமான தேகத்தையுண்டாக்குகின்றன. இப்படிப்பட்ட சரீரங்களில் அன்னமயம் முதலான கோசங்களில் கடைசியில் சொல்லப்பட்ட ஸத்பசொரூபியாக விளங்குகிறீர். ஆகையால் ஸ்தூலசூக்ஷுமங்களைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவரும் கடைசியில் மிச்சமாயிருப்பவரும் காலதேசாதிகளால் மதிக்கப்படாதவருமான பரமபுருஷன் தாங்களே. (௧௮)

उदरमुपासते य ऋषिवर्त्मसु कूर्पदृशः
परिसरपद्धतिं हृदयमारुणयो दहरम्।
तत उदगादनन्त तव धाम शिरः परमं
पुनरिह यत्समेत्य न पतन्ति कृतान्तमुखे॥ ॥१८॥

शार्कराक्षा उपासते हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो ब्रह्मैवेत उद्यन्तं चैवोदरमपूर्त्तिमित्येताः श्रुतयः विदयतीत्याहुः। उदरमिति। ऋषिवर्त्मसु ऋषीणां सम्प्रदायमार्गेषु ये कूर्पदृशः ते उदराख्यं पदं मणिपूरकस्थं ब्रह्म उपासतेऽयं जि। शार्कराक्षा इति श्रुतिः पदस्य भक्तिपदं कूर्पदृश इति कूर्पशर्कराजः विदृते दृक्षु अक्षीषु येषां ते। तथा रजः विहितदृष्टयः। स्थूलदृष्टय इत्यर्थः उदरस्य हृदयापेक्षया स्थूलत्वात्। यद्वा। कूर्पं सूक्ष्मं सूक्ष्मदृश इत्यर्थः। तदा हृदयस्य सूक्ष्मत्वापेक्ष्य तद्रूपेशाय पदस्थं उदरस्थमुपासत इति भावः। आरुणयस्त्वार्याक्ष हृदयस्थं दहरं सूक्ष्मं अनाहतचक्रस्थमेवोपासते। हृदयविशेषणं परिसरपद्धतिमिति। परितः सरन्ति प्रसरन्तीति परिसरा नाड्यः। तासां पद्धतिं मार्गं प्रसरणस्थानमित्यर्थः। विशेषणस्य फलमाह — तत इति। तस्माद्धृदयात् हे अनन्त तव धामोपलब्धिस्थानं सुषुम्नाख्यं परमं श्रेष्ठं ज्योतीरूपं शिरः मूर्धानं प्रति उदगात् उद्गतम्। मूर्धानमारभ्य हृदयमध्यात् ब्रह्मरन्ध्रं प्रति उद्गतमित्यर्थः। कथंभूतं यत्। यत्समेत्य प्राप्य पुनरिह कृतान्तमुखे मृत्युमुखे संसारे न पतन्ति। तथा च। "शतं चैका च हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका। तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति विष्वङ्ङन्या उत्क्रमणे भवन्ती"ति। अस्याः श्रुतेरर्थः। शतं शतसंख्याः। एका च सुषुम्नाख्या नाडी च मूर्धन्यस्य हृदयाद्विनिःसृताः नाड्यः सिराः। तासां मध्ये मूर्धानमभिगता एका निःसृता सुषुम्नाख्या। तया उज्ज्वलक्रमेण सूक्ष्माणं वशीकृत्य। योगमेव तया

ரிஷிகளின் சம்பிரதாயங்களை யனுசரித்து, சர்க்கரைத் தூளால் கலககப்பட்டதுபோலுள்ள கண்களுள்ளவர்கள் (ஸ்தூல திருஷ்டிகளென் றருத்தம்) சிலர், வயிற்றின் பாகத்தை (மணிபூரகத்தை) பிரம்மமென்று உபாசிக்கிறார்கள். ஆருணிகளென்று சொல்லப்பட்ட சிலர் தஹரத்தை (ஹிருதயத்தை) பிரம்மமென்று உபாசிக்கிறார்கள் அந்த ஹிருதயமானது நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் வருகிற நரம்புகளுக்கு ஸ்தானம். அங்கிருந்து தங்களுடைய ஸ்தானமாகிய ஸுஷும்னை நாடியானது சிரஸுக்குப் போகிறது. அப்படிப்பட்ட நாடியை யடைந்தவர்கள் மறுபடி சம்சாரத்தில் விழுவதில்லை. (கஅ)

𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾
𑌤𑌰𑌤𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌤𑌵 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑌮𑌂
𑌵𑌿𑌰𑌜𑌧𑌿𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌪𑌣𑍍𑌯𑌵 𑌏𑌕𑌰𑌸𑌮𑍍 ॥ ॥௨௦॥

[illegible]

தம்மால் செய்யப்பட்டவைகளாயும் உத்தம மத்திமம் அதமங்களாயுமுள்ள சரீரங்களில் காரணமாகப்புகுந்தவர்போல்(எப்போது முள்ளவராகையால் "போல்" என்று) ஏற்றமும் குறைவுமுள்ளவராகத் தாமே அனுகரணம் செய்துகொண்டு விளங்குகின்றீர். மேலும் பொய்யான இச்சரீரங்களில் விசேஷ மில்லாமலும் சத்தியமாயும் விளங்குகிறீர். சுத்தஞானமுள்ளவர்கள் சகல விகாரங்களையு மொழித்து ஏகாந்தசொரூபியாகத் தங்களை யறிகிறார்கள். (௨௦)

ஸ்வக்ருதபுரேஷ்வமீஷ்வபஹிரந்தரஸம்வரணம்
தவ புருஷம் வதந்த்யகிலஶக்திப்ருதோऽம்ஶக்ருதம்।
இதி ந்ருகதிம் விவிச்ய கவயோ நிகமாவபநம் பவத
உபாஸதேऽங்க்ரிமபவம் புவி விஶ்வஸிதா:॥ ॥௨௰॥

பதோ தேஹாத்யுபாதிக்ருததோஷஸ்பர்ஶம் பஜதி । யத: அவித்யாகர்மகஞ்சுகை:
ஸம்ஸாரதோ ஜீவஸ்யாபி பகவத்பாவம் லக்ஷணயா போதயந்த்யஸ்தம் தோ
ஷம் நிஷேதயந்தி 'ஸ யஶ்சாயம் புருஷே । யஶ்சாஸாவாதித்யே । ஸ ஏக:' தத்த்வம
ஸீத்யாத்யா: ஶ்ருதய: । நநு க்ருத்ஸ்நஸ்யாத்மந: ஸ்வதிரிக்தஶரீரத்வேந க்ரிய
தே தத் தவேஶ்வரத்வம் போத்யதே । நைதத்யுஜ்யதே । யதஸ்தத்ர । 'யஸ்ய
தேவே பரா பக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ । தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்த்தா:
ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:' இத்யாத்யா: ஶ்ருதய: । க்ருதாவதாரஸ்ய பகவதஶ்சர
ணாம்போஜஸேவோபாயம் வதந்தீத்யாஹ—ஸ்வக்ருதேதி । ஸ்வக்ருதேஷு ஸ்வார்ஜி
தேஷு புரேஷு தேஹேஷு அமீஷு நராதிஷு போக்த்ருத்வேந வர்த்தமாந
புருஷம் அகிலஶக்திப்ருத: ஸர்வஶக்த்யாஶ்ரயஸ்ய பரஸ்ய தவாம்ஶக்ருதம்
வதந்தி । அம்ஶ ஏவ அம்ஶ: க்ருத ஏவ க்ருத: ஸ்வார்த்தேऽண் வதந்தீத்யர்த்த: । நநு
கார்யகாரணஸம்ப்ருதஸ்ய கதமேவம் ஸம்பவதி தத்ராஹ—அபஹிரந்தர
ஸம்வரணமிதி । பஹி: கார்யம் । அந்தரம் காரணம் வஸ்துதஸ்ததாவரணஶூந்யம்
தயோ: ஸம்பந்தரஹிதமஸங்காதித்யர்த்த: । இதீவம் । ந்ருகதிம் ந்ரு: ஜீவஸ்ய
கதிம் தத்த்வம் விவிச்ய விசார்ய । கவய: ஸஜ்ஜநம்விநா ஜநம் ந ஶ்ராவ்யத இதி
ஜாநந்த: । நிகமாவபநம் நிகமோக்தக்ருத்ஸ்நாவபநம் । ஶ்ருஸம்பந்தா தத்த்வந்தே
ஷிந்நத்யாவபநம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வகர்மார்ப்பண விஷயமித்யர்த்த: । யத்ராபி
தாநி கர்மாணி தத்க்ஷேத்ரம் ஸம்பாதிதம் பவத: அங்க்ரிம் அபவம் பவநிவர்த்த
கம் । விஶ்வஸிதா: ப்ராப்தவிஶ்வாஸா: । உபாஸதே அர்ப்பணபூர்வகமாஸீநா: ஸே
வந்தே । புவி இத்யஸ்யார்த்தோ । இஹைவோபாஸதே இதி தஶபூர்வயந்தி 'அங்ஶஸ்ய
தேஹாபிமாநயுக்தாயா க்ருதபந்தந்தம் । அங்ஶம்ப்ரி பவாப்தித்யு பராநந்ததிவ
த்யஃ॥௨௰॥ பக்திரத்யந்தவாயநமிதி வசநம் । உபிதமிவஸ்வாநோ பக்திம் ஸாரா
கரோதி । ஸம்ஸாரயிபதேதி । ஸோऽஹம் பஶ்வர । ஸம்பந்தாயநம் யதாத்மதத்த்வம்

தன்னுடைய கர்மபலத்தால், சம்பாதிக்கப்பட்ட சரீரங்களில், "போக்தா" வாகத்தோன்றுகிறவரும் காரியகாரண ஸங்காதங்களிற் சம்மந்தமில்லாதவருமாக விருக்கும் புருஷன் என்னும் ஜீவனை சர்வசக்திகளுமுள்ளவராக எண்ணித் தங்களுடைய அம்சம்போல் கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரி யறிபவர்களான ஞானிகள் ஜீவனுடைய கதியைச் சோதித்தறிந்து எல்லாக் கர்மங்களையும் அர்ப்பணம் செய்யவேண்டிய இடமும் ஸம்சாரத்தை நிவர்த்தி செய்வதுமாகிய தங்களுடைய சரணத்தை நம்பிக்கையுடன் உபாசிக்கிறார்கள். (௨௰)

दुरवगमात्मतत्त्वनिगमाय तवात्ततनो-
श्चरितमहामृताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः ।
न परिलषन्ति केचिदपवर्गमपीश्वर ते
चरणसरोजहंसकुलसङ्गविसृष्टगृहाः ॥२१॥

तस्य निगमाय ज्ञापनाय । तव आत्ततनोः आविष्कृतदेहस्य । चरितमहामृताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः चरितमेव महामृतं तदब्धिः । तस्मिन् परिवर्तः अवगाहः तेन परिश्रमणाः परीतवृजिनायासाः श्रमणं श्रमः गतश्रमा इत्यर्थः । अपवर्गमपि केचिन्न परिलषन्ति नेच्छन्ति । किमुतान्यत् । केचिदिति भवंविधाः भक्तिरसिकाः विरला इति दर्शयति । न केवलमेकान्ते नेच्छन्ति । किं तु तेनैव सङ्गेन परिणतान्तः परित्यक्तगृहादि सर्वमपि उपेक्षन्त इत्याह — तव चरणसरोजहंसकुलसङ्गविसृष्टगृहा इति । तव चरणसरोजहंसाः सारग्राहिणः भक्तास्तेषां कुलं तेन सङ्गः तेन विसृष्टाः गृहाः येषां तथा । अनेन श्रवणकीर्तने दर्शिते । श्रुतिश्च ... 'यं सर्वे देवा नमन्ति मुमुक्षवो ब्रह्मवादिनश्च' इति । व्याख्याता च सर्वमेतद्भगवद्भक्त्यैव ... मुक्ता अपि लीलया विग्रहं कृत्वा भजन्तीति । 'स्वत्पादाम्भोजयोर्विहारं ते महोत्सवाः काङ्क्षन्ति कृतिनः केचिच्चतुर्वर्गं तृणोपमम्' ॥ २१ ॥ स्वात्मारामस्य चरितं न तं पश्यति कश्चन । न तं विहायपदं जगाम ... दृष्टान्तरं भवति । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृप उक्थशासश्चरन्ति' इत्याद्याः श्रुतयः अनन्तरोक्तं जगदात्मनीश्वरे रति साधयन्तीत्याह — स्वजनावयतीति । स्वजनावति स्वात्मस्वभावपरिकल्पितं कायाः खलु भवि प्रियतम इति कायाः शरीरम् । आत्मसुहृदः प्रियश्च आत्मा च सुहृच्च प्रियश्च । वर्तितव्याय नतया वर्तन्त इत्यर्थः । तथापि स्वयि उद्भवे हि ते प्रियेऽप्यात्मनि च स्वये एकाकारः । एवं भक्तिहेतौ सर्वसेव्ये स्वपि वपतमहोत्सवं नर ... ति न भजन्ति । असदुपासनया देहाद्युपासनेन आत्महनः कृपणादीनः । कुतः यदनुपाः यस्यासदुपासनायां अनुगमे वासना

ஈசனே ! ஒருவராலும் கண்டுபிடிக்கமுடியாத தங்களுடைய தத்துவத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டியதன் பொருட்டு, இராமகிருஷ்ணாதி சரீரங்களை யடைந்தவரான தம்முடைய சரீரமாகிற அமிர்தக்கடலில் முழுகுவதினால், தாபத்திரயத்தையொழித்த சிலர், தங்களுடைய சரணங்களாகிற தாமரைப் பூக்களுக்கு அன்னங்களாக விளங்கும் பாகவதர்களின் சங்கத்தினால் கிருக புத்திராதிகளிற் பற்றுதலை யொழித்துப் மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிக்கிறார் களில்லை. (௨௧)

𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿
𑌤𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌨 𑌬𑌤 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌅𑌸𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌹𑌨𑍋
𑌯𑌦𑌨𑍁𑌶𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌭𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌰𑍀𑌰𑌭𑍃𑌤𑌃 ॥௨௩॥
𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌮𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌦𑍃𑌢𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌜𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌉𑌰𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿
𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌸𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ ௨௪॥

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌰𑍀𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃। 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌤𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁। 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 "𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌚 𑌦𑍃𑌢𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌢𑍋𑌪𑌾𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃। 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌉𑌰𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌉𑌰𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍇𑌹𑌸𑌦𑍃𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃। 𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃। 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌃। 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌸𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾 𑌏𑌵। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌵𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃।

தங்களுடைய சேவைக்கு, அனுரூபமான இச்சரீரமானது ஜீவன்களுக்கு ஆத்மா போலவும் சினேகிதன் போலவும் பிரியன்போலவும் வசமாயிருக்கின்றது. அப்படியிருந்தும் ஆத்மாவாயும் பிரியனும், சுகிர்த்தாயுமிருந்து ரக்ஷிக்கத் தயாராயிருக்கும் தங்களை பஜிக்கிறார்களில்லை. அந்தோ கஷ்டம்! மேலும் அசத்தான சரீராதிலாலனையால் ஆத்மாவுக்கு அனர்த்தத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு அதே வாசனையுடன் அற்ப சரீரத்தை (கீழானஜன்மத்தை) யடைந்து ஸம்ஸாரத்தில் சுற்றுகிறார்கள். (உ௩)

பிராணன் மனது இந்திரியங்கள் (புலன்கள்) இவைகளை யடக்கிக் கடினமான போகங்களைச் செய்து இருதயகமலத்தில் எந்த தத்துவத்தை உபாசிக்கிறார்களோ, அதைச் சத்துருக்களும் ஸ்மரணத்தினாலடைகிறார்கள். தங்களுடைய சர்ப்பராஜாவைப்போலிருக்கிற கைகளில் (ஆலிங்கனத்திற்காக) புத்தியை வைத்தவர்களான ஸ்திரீகளும் தங்கள் சரணகமலத்தை அடைந்து தங்களை எங்கும் சமமாகவே பார்க்கிற நாங்களும் (வேதாபிமான தேவதைகளும்) சமானமாகவே இருக்கிறோம். (அதாவது எல்லாரும் தங்களையே அடைகிறார்களென்பது.) (உ௪)

[illegible] ॥ ௨௫ ॥

[illegible]

எந்தப் புருஷனும் தாங்கள் ஆதியாகவிருக்கப் பிறகு பிறந்தவனாதலால், தங்களை யறியான். எப்படி என்றால், தங்களிடத்திலிருந்து பிர்மா பிறந்தார். அவருக்குப் பிற்பாடு ஆத்தியாத்மிக ஆதிதேவிக தேவர்கள் உண்டானர்கள். அதற்குப் பிறகு மற்ற எல்லாரும் பிறந்தவர்கள். தாங்கள் பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் ஆகரிஷித்துச் சயனித்திருக்கும் பொழுது ஜீவன்களுக்கு ஞானோபகரண மில்லாமையால், ஞான மேற்படுவதில்லை. ஏனென்றால், ஆகாசம் முதலான ஸ்தூலமும் மகத் முதலான ஸூக்ஷ்மமும் அவைகளால் செய்யப்பட்ட சரீரமும் அதற்குக் காரணமான காலவீரியாம்சமும் அப்போதில்லை. (௨௫)

[illegible] ௨௬

[illegible]

வைசேஷகர்கள் அஸத்தான அணுக்களிலிருந்து ஜகம் உற்பத்தியை யடைகிறதெனச் சொல்லுகிறார்கள். பாதஞ்சலர்கள் ஸத்திலிருந்து பிரம்மதத்துவம் உற்பத்தியாகிறதெனச் சொல்லுகிறார்கள். நையாயிகர்கள் ஸத்திலிருந்து இருபத்தொரு விதமான துக்கங்களுக்கும் உண்டாகும் நாசத்தையே மோக்ஷமென்று சொல்லுகிறார்கள். சாங்கியர்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் பேதத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். மீமாம்ஸகர்கள் கர்மபலவ்யவகாரத்தை ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களெல்லாரும் ஆரோபிதமான அக்ஞானத்தால் சொல்லுகிறார்கள். புருஷன் (ஆத்மா) சத்வம் முதலான மூன்று குணமயனாக இருப்பதாய்ச் சொல்வது அக்ஞானத்தினால்தான். ஒன்றிலும் பற்றில்லாமல் ஞானகனமாயிருக்கிற தங்களிடத்தில் அக்ஞான மில்லை. அதாவது தங்கள் சொரூபத்தை யடையும் காலத்திற்கு முந்தி அக்ஞானம் நாசமடைகிறது. (௨௬)

ஸதிவ மநஸ்த்ரிவ்ருத் த்வயி விபாத்யஸதாமநுஜாத்ஸதபி—
ம்ருஶந்த்யஶேஷமிதமாத்மதயாத்மவித:।
ந ஹி விக்ருதிம் த்யஜந்தி கநகஸ்ய ததாத்மதயா
ஸ்வக்ருதமநுப்ரவிஷ்டமிதமாத்மதயாவஸிதம் ॥ ॥௨௬॥

யாத்ருஶா தீரா யதா ச ஸ்வாத்மவிஷயே ஸ்வப்ரயோஜநாய ஸ்வாத்மவிஷயாஜ்ஞாந விஜ்ரும்பிதா:। தர்ஹி கிஞ்ஜ்ஞாநஸ்தித்வக்தவ்ய: பாரம்பர்யேணைவேத்யாஹ । தத: ஸ்வப்ரயோஜ-
நாரூபாரஸ்து ஸ்வஸம்பந்தே ஸ்வப்ரயோஜநஸ்ய ஜ்ஞாநப்ரநஷ்ட: ஸ்வப்ரயோஜந ஸம்பந்த நஸம்பவதீத்யர்த்த:। உத்யாதகர்மண: கர்மஶேஷிதமோஹாவாஸாம்யகா-
ரணதயா ப்ராப்தும்ஸந்தேதாரஸந்தேஹிந்து ஸ்வஜ்ஞாநவத்ப்ராப்யம் । ஸ்ரீமத்பா-
கவ வாமநத்ரிணயந ஸ்ரீஶங்கர ஸ்ரீபதே ஸோவிந்தேதி ஸந்தாவஸந்து மய-
பதேஶக: ஸதாஸ்யாமோஹ। ஸவித்யாயாமந்தரே பதமாநா ஜதி ஸ்ருத்யேதராயர்த்த:
ஸ்வயம்ப்ரயமேவ தீரா: பஂவிதா: வித்ததிவர்ஜிதவ்யாமேஷ்டதி। உத்யமாநா: க்ருத்வாநம்
ஸம்ஹாரயந்த:। தேவஜாவநுமாநா: வ்ருஷஶக்ருமாநமோஹர்த்தா:। யதாஹோமோ-
ஸயாஸ்வக்ஷமஹிதா: மதக்ஷமாதமக்ஷ பதந்தி தத்ஸ ॥௨௬॥ நநயத்ய-
ஸந்நோதத்யதே யதித்ரிகுணபய: பாரமேஷோ நஸம்பவதீ தஹீமிதம்
ஆவஞ்ஜாதம் பாரமேஷஸ்ய வ்யக்நாஸ்த்யாக்தம் ஸ்யாத் ஸ்வயஞ்ஹிபுத-
யோஸ்வமேவ ஆதீதிரதத்ராஹ। ஸஜதி । மந: மநோமாத்ர விலஸிதம் । ஜகம்
த்ரிவ்ருத் த்ரிகுணாத்மகம் ஆவஞ்ஜாதம் । ஸ்வஸ்தேவஸதிவ விபாதீயதிதி
வேத்தத்ராஹ। ஸ்வயம்யஷ்டேநே ஸ்வயஷ்டாநஸத்தயா ஸத்ஸ। ஆதீபத ஹத்ய-ர்த்த:
ந கேவலமிதம் விகாராவதம் கிந்து க்ருநேஜாத்மநேஜ: பாரமேஷ: । ஸஹிவியா-
வாகார: பாரமேஷமஹிவ்யாவெவ்யதி பாரமேஷஸ்யாவி வ்யக்ஸ ஸத்வப்ரதீதி:
மநோமாத்ர விலஸிதேத்யர்த்த: । ததா ச । ஸஸதோயமநோஸ்ருஜ்யத । மந:
ப்ரஜாபதி மஸ்ருஜத। ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா ஸஸ்ருஜத । ததா ஜகம்ஸநமேவ
பரமம் ப்ரதிஷ்டிதம்। யதிதம் கிஞ்சேதி। நந்வாத்மவிதாமபி விஶ்வம் ஸதேவஸ்ஸாரதி
ஸத: ஸயமஸத்யாஸதத்ராஹ। ஸதபிம்ருஶந்தீதி। க்ருத்ஸ்நமஶேஷமிதம் ஹோதத்த்வ
ஸோஹ்யாத்மகம் விஶ்வமாத்மதயைவஸதபி ம்ருஶந்தி ஸதிதி ஜாநந்தி। க்ருத்ஸ்நகாயத்

ஜீவன் வரையிலுமுள்ள முக்குணரூபமான இப்பிரபஞ்சம், அதிஷ்டானமாகிய தங்களிடத்தில் மனோவிலாஸத்தினால் மாத்திரம் ஸ்தம்பம்போல் விளங்குகிறது. ஞானிகள் பிரபஞ்ச முழுவதையும் ஆத்மஸொரூபமாகவே அறிகிறார்கள். தங்கத்தில் அபேக்ஷையுள்ளவர்கள், தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட நகை முதலியவைகள் கிடைத்தால், அவைகளை எப்படி இழக்கமனங்கொள்ளார்களோ அதுபோல, தாங்களே படைத்துத் தாங்களே அதனுட்புகுந்து ஆத்மரூபியாய் விளங்கும் தங்களை விடுவதற்கு நியாயமில்லை. (௨௬)

𑌤𑌵 𑌪𑌰𑌿 𑌯𑍇 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌤𑌯𑌾
𑌤 𑌉𑌤 𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑍇𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌵 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍—
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ॥௨௮॥

𑌆𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 । 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌨𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 । "𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌦𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌹𑍇" ॥௨௭॥ "𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌨𑍇𑌹 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 । [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 । 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍈 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌕𑍇𑌤𑌨𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌉𑌤 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑍇𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌦𑌧𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌾 [illegible] । 𑌅𑌯𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑌿𑌨𑌿𑌧𑍇𑌷𑌂 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 । 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂

தங்களை சர்வப்பிராணிகளுக்கும் இருப்பிடமாக ஆராதிக்கிறவர்கள் சிறிதும் சங்கையின்றி மிருத்யுவினுடைய தலையில் காலைவைப்பார்கள். அதாவது மிருத்யுவை ஜயித்து மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். தங்கள் விஷயத்தில் விமுகர்களாயிருப்பவர்களை, வார்த்தையில் அவர்கள் எவ்வளவு வித்துவான்களாயிருந்தாலும் பசுக்களைப்போல் கட்டிவிடுவார்கள். தங்களிடத்தில் ப்ரேமையை வைத்தவர்கள் தங்களையும் மற்றவர்களையும் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள்.(உஅ)

> த்வமகரண: ஸ்வராட³கி²லகாரகஶக்தித⁴ரஸ்தவ
> ப³லிமுத்³வஹந்தி ஸமத³ந்த்யஜயா(அ)நிமிஷா: ।
> வர்ஷபு⁴ஜோ(அ)கி²லக்ஷிதிபதேரிவ விஶ்வஸ்ருஜோ
> வித³த⁴தி யத்ர யே த்வதி⁴க்ருதா ப⁴வதஶ்சகிதா: ॥ ௨௯ ॥

தத்³வ்யாஸாதே³ந ஸ்வாபா⁴விகாபரோக்ஷஜ்ஞாநாநாம் அயத்நதஸ்ஸர்வகாரகவிதாயகத்வமா-
க்ஷிபதி தயா ச தே³ஹாதே³ர்தே³வ: பரம்ப்³ரஹ்மதாரகம் வ்யாசஷ்டே। “ஏகோ
தே³வஸ்ஸர்வபூ⁴தேஷு கூ³ட⁴: யஸ்ய தே³வே பராப⁴க்தி:” இத்யாத³ய: “தவாங்க³-
தா³ தே³வா: ஸர்வதஸ்ஸம்வ்ருதா ஊர்த்⁴வம் திஷ்ட²ந்தி பரஞ்ஜ்யோதிஷோ! யஜ்ஞாங்யா
தே³வீ நயந்தி யோ தே³வேப்⁴யோ விநா தே³வ ஸ்ரீத⁴ரம்தி” ॥௨௮॥ நந்வயஸ்ய
விஶ்வஸ்ருஷ்டிர்நிகேதநேந ப⁴க³வதஸ்ஸர்வஸ்வாம்யம் உச்யதே। தஸ்ய தத்தத்காரணஸம்-
ப³ந்தா⁴த் கர்த்ருத்வஹேதுகேந ப்ரஸஜ்யதாம் ந ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யமிதி சேத்
தஸ்ய ஜீவாநாமபி தத்தத்³ப்⁴ருதிதிகேந விஶேஷேண பா⁴ந்தஸ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்வ-
ருசீ ஶரீரஸம்ஸ்காரம் பரிஹரந்த்ய:। “ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்³யதே ந தத்ஸ-
மஶ்சாப்⁴யதி⁴கஶ்ச த்³ருஶ்யதே। பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை⁴வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா⁴வி-
கீ ஜ்ஞாநப³லக்ரியா ச। அபாணிபாதோ³ ஜவநோ க்³ரஹீதா பஶ்யத்யசக்ஷுஸ்ஸ
ஶ்ருணோத்யகர்ண:। ஸ வேத்தி வேத்³யம் ந ச தஸ்யாஸ்தி வேத்தா தமாஹுரக்³ர்யம்
புருஷம் மஹாந்தம்” இத்யாத்³யா: ஶ்ருதய: ஸ்வதந்த்ரம் இத்யாஹ। அகரண இதி। காரணஸம்-
ப³ந்த⁴ரஹிதஸ்ஸந்நேவ அகி²லகாரகஶக்தித⁴ர: அகி²லாநாம் ப்ராணிநாம் யாநி கார-
காணி இந்த்³ரியாணி தேஷாம் ஶக்தீ: உத்பாதி³ப்ரவர்தயதீதி। தயா காந்த: ஸ்வ-
ராட் யத: ஸ்வ ஏவ ராஜதே ஸ்வதீ³ப்ய ஏவ। நஹி ஸ்வதஸ்ஸித்³த⁴ஜ்ஞாநஶக்தேரிந்த்³ரியா-
பேக்ஷேத்யர்த²:। அத ஏவ ப³லிமுத்³வஹந்தீதி உபஹாரம் ஸமர்பயந்தி। அஜயா அவித்³ய-
யா ஸஹிதாஸ்ஸந்தோ வ்யாஜயந்த்ய:। அநிமிஷா தே³வா: இந்த்³ராத³ய: தத்³ரூபஜ்யா:
விஶ்வஸ்ருஜ: ப்³ரஹ்மாத³யோ(அ)பி யதா² ஸர்வஜ்ஞா ஸவதந்த்ரா: ஸ்வாமிநம் ஸேவந்-
தே। தயா அவித்³யாயுக்தா தே³வா உபஸ்தி²தி ரோமாஞ்சிதா:। ஸமத³ந்தி ச மநு-
ஷ்யைருக்தம் ஹவ்யகவ்யாதி³ லக்ஷணம் ப³லிம் ப⁴க்ஷயந்தி ச। அத்ர த்³ருஷ்டாந்த:
வர்ஷபு⁴ஜோ(அ)கி²லக்ஷிதிபதேரிவேதி। யதா² வர்ஷபு⁴ஜ: மண்ட³லாதி⁴பத-
ய: அகி²லக்ஷிதிபதே: ஸார்வபௌ⁴மஸ்ய ஸ்வஸ்வராஜாதி³ப³லிஹாரஜ: ப³லீ

தாங்கள் இந்திரியங்களின் சம்பந்தமில்லாத சுயம் பிரகாசரானபடியால், தாங்களே சகல இந்திரியங்களையும் பிரவர்த்திக்கச் செய்பவர். ஆகைபால் அற்ப பூமிக்குடையவராகிய அரசர்கள் சக்கிரவர்த்திக்குக் கப்பம் கொடுப்பது போல, இந்திராதி தேவர்களும் பிரம்மாதிகளான பெரியோர்களும் அவரவர்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற காரியங்களைப் பக்தியுடன் செய்பவர்கள்போல் பயந்து மாயையினால் தங்களுக்கு பூஜைசெய்கிறார்கள். மனுஷியர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஹவ்யம் கவ்யம் முதலானவைகளைத் தாங்களும் புசிக்கிறார்கள். (௨௯).

ஸ்தி²ரசரஜாதய: ஸ்யுரஜயோத்த²நிமித்தயுஜோ
விஹர உதீ³க்ஷயா யதி³ பரஸ்ய விமுக்த தத:।
ந ஹி பரமஸ்ய கஶ்சித³பரோ ந பரஶ்ச ப⁴வே—
த்³வியத இவாபத³ஸ்ய தவ ஶூந்யதுலாம் த³த⁴த:। ௩௦।

ஏவமஹம் ஹி தவேதி । கத²ம் ப⁴வஹாநி ததா³ஹ । விஷயவிபத்த்யேவ ஸ்வீ
க்ருதாபவர்கஸ்தி²தாமபி । ஸ்வநிர்மிதாஸ்ஸந்த: யத்³ருப்யந்தி ஸம்ப்ரணீதே நிப³ந்த⁴
நிவ்ருத்தக³ம்யந்தீதி। ஸ்வமாஜ்ஞாபரிவாருநமேவ ப⁴விஷ்யந்தீத்யர்த²: ததா²ச
ஜிஜ்ஞாஸாஜாத: பாபதே। ஜிஜ்ஞாஸேதி ஸம்ப³ந்த⁴:। "ஜிஜ்ஞாஸாத³மிஷ்டோऽப்⁴யுஸ்தி²
த்ருத்யாஸ்வரூபமதி பாபஜேதி"। "ஸர்வத்ரைவ விமோசேஶஸ்ய காரணஶக்தி
ரூபம்। ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸர்வமேவம் நமோऽஸ்து தே"॥௨௧॥ ததே³வம் காரண
ரூபத்வேந ஈஶ்வரம் காரணபரதந்த்ரமாநாஹந்தீத்யர்த²ம் । நகேவலம் ஜீவதே³வ
காரணம் ததத்³வந்நேவநாபி தத்³வரதந்த்ரஸ்வாதி⁴ஷ்டி²தம் । யதோ²க்தை: ஸ்த²
த்ராவிஷ்ணுஸ்ரூபம் மாவ்யாவ்ருத்தம் ஸ்வ தே³வாஸ்ஸாமாத்⁴யநஸ்ஸேவப்ராணாஸ்
ஸேவ நோகாஸ்ஸேவ தே³வாஸ்ஸர்வாணி ஹ்யுதாநி ஸர்வமேத ஸூத்ராணோ
வ்யாவ்ருத்தமித்யாஹ ஶ்ருதயஇத்யாஹ। ஸ்தி²ரேதி।ஹே விமுக்த நித்யமுக்த யதி³ தவ
அஜயா மாயயா விஹார: விஹார: க்ரீடா³ப⁴வதி। ததா³ஸ்தி²ரசரஜாதய: ஸ்தா²வ
ரஜங்க³மா: ஜாத்யவச்சி²ந்நா தே³ஹோபாதி⁴காஸ்தே ஜீவாஸ்ஸ்யு: ப⁴வேயு:।
கத²ம் ஸம்ப⁴வதீதி। தத: அஜாத: । பரஸ்ய தே³ஹேந பரதந்த்ரஸ்ய । ஏவம் ப⁴வேயு
ரித்யர்த²:। ததா² கத²ம் விஹார:। உதீ³க்ஷயா ஈக்ஷணமாத்ரேண। நநு அவித்³யாநாம்
ஜீவாநாம் கத²ம் ஜந்மேத்யத்ராஹ உத்த²நிமித்தயுஜ இதி । ஈக்ஷணேநைவ உத்தா²நி
உத்³பு³த்³தா⁴நி நிமித்தாநி கர்மாணி தத்³யுக்தாநி லிங்க³ஶரீராணி
யேஷாம் ஜந்மந்தி தே ததா²। நநு கிம் நிமித்தேந உதீ³க்ஷணமேவம்
ஸந்த: ந ஸ்வயி வைஷம்யாபாதாத் விஷமஸ்ய நைர்க்⁴ருண்யாதி³த்யாஹ । ந ஹி
பரமேஶ்வரஸ்ய। பரமஸ்ய பரமகாருணிகஸ்ய வியத இவ ஆகாஶஸ்யேவ அபத³ஸ்ய
அப்ரமேயஸ்ய । கஶ்சித³பர: ஸ்வீய: பர: அஸ்வீயஶ்ச ந ஸம்ப⁴வதீத்ய
ர்த²:। "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ⁴தேஷு"। ததோ வைஷம்யநைர்க்⁴ருண்யாதி³ ஶூந்யதுல்ய
பத³விஶ்வ ஆத்மதயா ததா³ ஸர்வநிர்லேபநஸ்தி²।ஶூந்யதுலாம்த³த⁴த

ஹே நித்திய முக்தப்ரபுவே! நிஸ்ஸங்கரான தங்களுடைய மாயையைக் கடாக்ஷிப்பது என்கிறவிளையாட்டியானல் சர்வஜீவன்களுடைய ஜந்மநிமித்தமான கர்மாக்கள் கிளம்ப, உடனே அவைகள் ஜங்கமங்களாகவும் ஸ்தாவரங்களாகவும் ஜனிக்கின்றன. ஆகாசம் போல் பவராயும், வாக்கு மனம் இவைகளுக்கு எட்டாதவராயும், சூன்யராயுமுள்ள தங்களுக்கு தங்களைச் சேர்ந்தவன் பிறன் என்கிற பேதம் கிடையாது. (௩௦)

𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾—
𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌥𑌾 |
𑌅𑌜𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃 𑌭𑌵𑍇—
𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 || ||௩௧||

[illegible] 𑌭𑌜𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 [illegible] | [illegible] || ௩௰ || [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 | [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] | [illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌚 [illegible] 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 | [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 [illegible] | [illegible] 𑌕𑌿𑌂 [illegible] 𑌅𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌮𑌤𑌂 [illegible] 𑌯𑌦𑌮𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 [illegible]

நித்தியராகியபிரபுவே! கணக்கற்றவைகளும்நித்தியமானவைகளுமானஜீவன் கள் எப்போதும்' எங்கு நிறைந்திருப்பவைகளானல்,(ஈசுவரனுலாவதுமற்றெருவனுலாவது) சிக்ஷிக்கப்படுந் தன்மை ஏற்படா து. ஜீவன் எப்போதும்எங்கு மிருப்பவனல்ல, அணுவாயிருப்பவன் என்று ஒப்புக்கொள்ளுங்கால், சிக்ஷிக்கப்படுந் தன்மை ஏற்படும். எங்கும் நிறைந்த ஈசுவரனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டஉலகங்களெல்லாவற்றுள்ளும் அவர் அந்தர்யாமியாகவிருந்து, சிக்ஷிக்கிறாரென்பதை உணர்ந்த ஞானிகளுக்குச் சம்மந்தமற்றதான விஷயம் பிரமாண விரோதமாகையால், ஆதரவு செய்யத் தக்கதல்ல. (௩௧)

ந கடத உத்பவ: ப்ரக்ருதிபூருஷயோரஜயோ—
ருபயயுஜா பவந்த்யஸுப்ருதோ ஜலபுத்புதவத் |
த்வயி த இமே ததோ விவிதநாமகுணை: பரமே
ஸரித இவார்ணவே மதுநி லில்யுரஶேஷரஸா: ||௩௨||

விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் | ஏவமநேநைவ [illegible]
[illegible] இத்யாதி கிஞ்ச ஏதஸ்யாஜ்ஞாதஸ்ய [illegible] ததா [illegible]
[illegible] இத்யாதிநைவோக்தமிதி [illegible] | ஏவம் [illegible]
[illegible] யதஸ்ய ஏவம் யதஸ்ய வேதேஷ்வித்யாதி” [illegible]
[illegible] |
[illegible] | [illegible]
ஶக்திம் ந்ருஸிம்ஹம் [illegible] || [illegible]
[illegible] ஜீவாஜாயந்த இதி [illegible] | [illegible]
[illegible] ப்ரக்ருதி [illegible] | [illegible]
[illegible] மோக்ஷ [illegible] | [illegible]
ப்ரகாஶாநந்தாத்மந: [illegible]
[illegible] ந கடத இதி [illegible]
[illegible] | ந கடத இதி | தத் கிம் வ்யஜ்யதே ஜீவஸ்வரூபேணோத்பவஸ்ய ப்ரக்ருதிபூ-
ருஷஸ்ய வா | உபயோரபி ஹ்யஜயோர்ஜீவாநாம் ஜலபுத்புதவத் [illegible]
[illegible] | ப்ரக்ருதி [illegible]
[illegible] ந கடத இதி ஶ்ருத்யா அஜஸ்ய ப்ரக்ருதேரநாதி [illegible]
த்வாஹ—அஜயோரிதி ததா ச | “அஜாமேகாம் லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம்
ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் | அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோऽநுஶேதே
ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய:” இதி | உபயயுஜா பவந்த்யஸுப்ருத:
[illegible] உபயயோ: ஸம்பந்த: [illegible] | தேந [illegible]
ஸுப்ருத: ப்ராணாத்யுபாதயோ ஜீவா ஜாயந்த இத்யர்த: | தத்ர ச ப்ரக்ருதி [illegible]

ஜீவன்களைப்பற்றிக் கூறிய உற்பத்தி மறுக்கப்படுகிறது:—

பிரகிருத புருஷர்களுக்கு உற்பத்தி ஒவ்வாது. ஜீவன் பிரகிருதியின் அம்சமானல் ஜடனாயிருக்கவேண்டும். புருஷனுடைய அம்சமானல், புருஷன் விகாரியாக, அதாவது அழியும் வஸ்துவாக ஆய்விடும். ஆகையால் இருவர்களுடைய அம்சமுமல்ல, வாயு ஜலசம்பந்தத்தினல் நீர்க்குமிழ்யாகத் தோன்றுவதுபோல் ஜீவன் பிரகிருதி புருஷசம்பந்தத்தினல் தோன்றுகிறான். அதனல் தான் அநேகபுஷ்பரஸங்கள் தேனில் சேர்வது போலவும், அநேக நதிகள் கடலில் விழுவதுபோலவும்சகல ஜீவன்களும் ஸுஷுப்தி பிரளயங்களில் தங்களிடத்தில் அநேக காரியகாரணோ பாதிகளுடன் லயத்தை யடைகின்றன. (௩௨).

[illegible]

[illegible]

இம்மாதிரி மனிதர்கள் தங்களுடைய மாயையால் உழலுவதை யறிந்த பெரியோர்கள், சம்ஸார சம்பந்தமில்லாத தங்களிடத்தில் அடிக்கடி எண்ணத்தை வைக்கின்றார்கள். அப்படித் தங்களை யனுசரிக்கும் மகாத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸார பயம் எப்படியுண்டாகும்? சீதோஷ்ண வருஷகால ரூபமான மூன்று வரம்புகளையுடைய ஸம்வத்ஸரமென்னும் காலஸ்வரூபியாகிய தங்கள் புருவம் தங்களைச சரணமடையாதவர்களுக்கு மாத்திரம் பயத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. (௫௫)

𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌿𑌰𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌗𑌂 𑌯
𑌇𑌹 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌤𑌿𑌲𑍋𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌖𑌿𑌦𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌹𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂
𑌵𑌣𑌿𑌜 𑌇𑌵𑌾𑌜 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌰𑌾 𑌜𑌲𑌧𑍌 ॥ ॥௩௩॥

[illegible]

புலன்களையும் பிராணவாயுவையும் ஜயித்து மிகவும் சஞ்சலமான மனமென்கிற குதிரையை ஜயிப்பதற்கு எவர்கள் யத்தனிக்கிறார்களோ அவர்கள் குருவினுடைய சரணஸேவையை விட்டு யத்தனித்தார்களானால், அதற்கேற்ற உபாயந் தவறி, துக்கத்தையடைந்து அநேக நூற்றுக்கணக்கான கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி விசனமடைந்து, மாலுமியின்றிக் கப்பலேறிச் சமுத்திரத்திற் பிரயாணமான வியாபாரிகள் போல், தவிப்பார்கள். ஆகையால் ஆசாரியனை யடைந்து, அவருடைய உபதேசப்படி பிறகு யத்தினம் செய்யவேண்டும். (௩௩)

ஸ்வஜநஸுதாத்மதா³ரத⁴நதா⁴மத⁴ராஸுரதை²-
ஸ்த்வயி ஸதி கிம் ந்ருணாம் ஶ்ரயத ஆத்மநி ஸர்வரஸே ।
இதி ஸத³ஜாநதாம் மிது²நதோ ரதயே சரதாம்
ஸுக²யதி கோ ந்விஹ ஸ்வவிஹதே ஸ்வநிரஸ்தப⁴கே³ ॥ ॥௩௫॥

தீர்ணம் நாநாஸம்ஸாரதாபதப்தம் । கத²ம்விதா⁴வநஷ்டிம ப்ராப்தம் கலேராஶ்ரயம் ந்ரு
ஹரே நரலோகம்" ॥௧௩॥ ஸஹஸம்ப⁴வதிஸாவ: ஶரீராந்தரமபி ஸம்ப⁴வதி। ஸோऽபி
ஸம்ஸாரப்ரவர்தகநாஶீதி ஸம்ஸாரப்ரவர்தகம் வித³யதி: "தத்³விஜ்ஞாநார்த²ம் ஸ கு³ரு
மேவாபி⁴க³ச்சே²த்ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்। ஆசார்யவாந்புருஷோ வே
த³। ஏஷா தர்கேண மதிராபநேயா ப்ரோக்தாந்யேநைவ ஸுஜ்ஞா
நாய ப்ரேஷ்ட²த்யாத்³யா: ஶ்ருதயஸ்தத்ஸாஹ । விஜிதேதி । விஜிதாநி ஹ்ருஷீ
காணி இந்த்³ரியாணி வாயு: ப்ராணஶ்ச யைஸ்தைரபி தா³ந்தமநஸ்தரம்
தா³ந்தம் தத்³தீ³ப்தம் ச ந ஸாவதாரம்: தஸ்ய: ஸாமர்த்²யஸாத்⁴யாஸு கமலே யத்நம்
நியச்ச²ந்தோ யதந்தி ப்ராயதந்தே தத்ஸ்தோத்ரம் தத³வதாரம் । ஸம்ஸாரோத்தாரணம்
ஸமர்பணாய தநாஶ்ரித்ய தே உபாயேஷு விக்லிஶ்யந்தீத்யபாயவிதா³ஸ்
த:। வ்யஸநஶதாந்விதா: ப³ஹுவ்யஸநாகுலா: இஹஸம்ஸாரஸமுத்³ரே ஆவி
ஶந்தி ஸந்திஷ்ட²ந்தி து³:க²மேவ ப்ராப்நுவந்தீத்யர்த²:। ஹேதுஜ ஹேத்ருதகர்ண
தா⁴ரா: ஸ்வீக்ருதநாவிகா: வணிஜோ யதா² தத்³வத் । ஸம்ஸாரோத்தரணேऽபி ஸஹ
ஸ்வஜநஸம்பாதா³தி³தௌ தா: ஸ்வதந்த்ரோபாதி³ஷ்டம் ப⁴வதி நாந்யேதி
பா⁴வ:। "யதா³ப்ராணம் தே³ஹமேவ ஸ்வேஷ்டம் மந்யந்தே ஹ ப⁴வந்து ஹேதவே।
தவாஸ்தா ஸர்வபா⁴வாய ஶ்ரீ: ஶ்ரேயஸே ப⁴வத: க்ருபாவஶாத்" ॥௧௪॥
"ஸர்வேஷ்வேஷாம் மத்³ப⁴க்தாநாம் ப்³ரஹ்மணோ நிவேதா³ய யாஸ் தாந்த்வ க்ருத:
க்ருதேந। தயா। யதா³ஸ்வேத³ப்ராப்யம் தே காமேப்⁴யோ ஹ்ருதி³ஷ்டா: । அத²
மர்த்யோऽம்ருதோ ப⁴வத்யத்ர ப்³ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே" இத்யாத்³யா: ப்ரோக்தம் விஷ
யதீத்யாஹ। ஸ்வஜநேதி। ஆத்மதா³ஹ: யாவத்³ப்³ரஹ்ம அஸு: ப்ராண: ஸ்வஜநாதி³
பி⁴: ஆத்மநிர்தி³ஷ்டை: ஸர்வரஸே ஸர்வேஷாம் ஸர்வாநிவித்³யந்தே யஸ்மிந்
ஆயிவர்தநம் ச। "ஏஷ ஹ்யேவாநந்த³யாதி ஹ்ருதி³ ஆநந்த³ம் ப⁴வதி
வம் தீதி" ஶ்ருதே:। ஶ்ரயத: ஆத்மநி ஸர்வாநந்த³ஸ்வரூபே: ஆத்மநி ஸதி ந்ருணாம் தை:
ஸ்வஜநாதி³பி⁴: கிம் உபயோக³: இதி ஸத³ஸத்த்வம் பராமர்யுஸம்பாஜாநதாம்

பரமானந்த சொரூபியான தங்களிடத்தில் அடைக்கலம்போந்தபுருஷனுக்கு பந்துக்கள் பிள்ளைகள், மனைவி, தேகம், பொருள், கிருகம், பூமி, சுகம் இவைகளால் யாதுளது என்னும் சத்தியமான விஷயத்தை யறியாமல், தங்கள் மனைவிகளுடன் சுகத்திற்காக அலைகிறவர்களுக்குத் தானுகநசிக்கும் தன்மையுள்ளதும் ஸ்வயமாகவே ஸாரமில்லாததுமான இச்சம்சாரத்தில் யார் சுகத்தைக் கொடுப்பார்கள். (ஒருவருமில்லை ஆகையால் வைராக்கியமே முக்கியம்). (௩௫)

[illegible]

[illegible]

அகங்காரம இல்லாதவர்களும் தங்களுடைய சரணம்புயத்தை மனதில் இருத்தியவர்களும் ஸமஸ்த பாபத்தையும் தொலைக்கக்கூடிய பாததீர்த்த புரோக்ஷணம் பெற்றவர்களுமான ரிஷிகள் கூட அனேக புண்ணிய தீர்த்தங்கள் புண்ய க்ஷேத்திரங்கள் இவைகளை உபாசிக்கிறார்கள். நித்தியாநந்த சொரூபியாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தங்களிடத்தில் ஒருதரமாவது மனதைச் செலுத்தியவர்களும் விவேகத்தை நாசம் செய்யக்கூடியவைகளான கிருகங்களை மறுபடி யடைய மாட்டார்கள். (௩௬)

[illegible] संविद् [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] इति चेन्न । “एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म”

“विज्ञानमानन्दं ब्रह्म” [illegible]

[illegible]

[illegible] कथम् । “सर्वमेव हि विज्ञानं सालम्ब-

नं मन्यते । [illegible] विज्ञान [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ननु तत्र न केवलं [illegible] उपादानम् । किं तु

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

तथाहि । [illegible] शुक्ति [illegible]

[illegible] । यथा शुक्ति रजतमिति [illegible] व्यवहार्यतये [illegible]

[illegible] । व्यवहार्यतये व्यवहाराय शुक्ति [illegible]

[illegible] ॥௯௭॥

[illegible]

நித்தியமான பிர்மத்தினிடமிருந்து இந்த ஜகமானது உண்டானது என்று சொல்வோமானுல், ஸத்திலிருந்துண்டானதென்று சொல்லி விட்டபடியால், ஸத்துக்கும் இதற்கும் அபேதம் சொல்லமுடியாது. இந்தத் தர்க்கத்தினுல், பாதிக்கப்படுகிறது. அபேதத்தைச் சொல்லவில்லை. காரிய காரணங்களுக்கு பேதமில்லையென்று சொல்லுகிறோமென்றால், காரணமான பிதாவுக்கும் காரியமான புத்திரனுக்கும் பேதம் காணப்படுவதால், அப்படியும் சொல்லமுடியாது. (இதற்குத் தான் வியபிசாரமென்று பெயர்). நிமித்த காரணத்தைச் சொல்லவில்லை. உபதானகாரணத்தைப் பற்றி சொல்லுகிறோமென்றால், காரணங்களாகிய நூல்களால் செய்யப்பட்ட கயிறு பாம்பாவதால், அதுவுமில்லை (பாம்பு பொய்யாகிறது) அவித்தையோடு கூடிய ஸ்த்து இங்கு காரணமென்றால், இவ்விரண்டும் ஒன்றாகச் சேரா. குருடனுக்கு மற்றொரு குருடன் அவனுக்கொரு குருடன் என்ற வரிசையாய் ஒரு தப்பான அர்த்தம் உண்டாவது போல், அனாதி சம்சாரத்தில் இப்பிரபஞ்சரூபமான விகற்பம்ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுதான் எல்லாரையும் சுற்றும்படி யடிக்கிறது. அந்தோ ஆச்சரியம்! தங்களுடையவாக்கியவேதமானது, சக்தி லக்ஷணை முதலான அநேக விருத்திகளால் கர்ம ஜடர்களை மோகிக்கச் செய்கிறது. (௯௭)

[illegible] ௩௮

[illegible]

மேலும்இப்பிரபஞ்சமானது, சிருஷ்டிக்குமுந்தி இல்லாததனால், பிரளயம்உண்டான பிறகு மறுபடியும் உண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் கேவலாத்துமாவான தங்களிடத்தில் இப்பிரபஞ்சம் பொய்யாகத் தோன்றுகிறது. ஆகையால் தான் இந்த பிரபஞ்சத்தை மண்சொர்ணம் முதலானவைகளால், உண்டான குடம், நகை முதலியனவகளைக் கொண்டு உபமானிக்கிறார்கள். அக்ஞானிகள் தங்கள் மனத்திற்கொண்ட காரியம் வீணாகப் போய் விட்டதால், இதை சத்திய மென்று நினைக்கிறார்கள். (௩௮).

𑌸 𑌯𑌦𑌜𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌯𑍀𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍
𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑌪𑍇𑌤𑌭𑌗𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤 𑌜𑌹𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌹𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌭𑌗𑍋
𑌮𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌭𑌗𑌃॥ ॥௩௯॥

𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌖𑌨𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌥𑌮𑍇𑌵𑍇𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌅𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑌃। 𑌅𑌮𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌭𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌜𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃। "𑌏𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌿𑌣𑍀𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃। 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃॥ ௩௮॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿। 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨। 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯। 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃। "𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇। 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌭𑌿𑌚𑌾𑌕𑌶𑍀𑌤𑌿; 𑌅𑌜𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹। 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌸 𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌸𑌾𑌦𑌜𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾। 𑌅𑌜𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌯𑍀𑌤 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤। 𑌤𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌵। 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁। 𑌅𑌪𑍇𑌤𑌭𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌹𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌜𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌾 𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌾। 𑌯𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌭𑌗𑌃। 𑌅𑌹𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌦𑍃𑌶𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌜𑌾𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑍇𑌨

ஜீவன் மாயையால் அவித்தையை அடைந்து தேகம் புலன்கள் இவைகளைத் தானென்றும் அபிமானிக்கிறபடியால், அவன் அவைகளோடு கலந்து சமானமாய், ஆனந்தாதிகளான குணங்களையு மிழந்து சம்சாரத்தை யடைகிறான். தாங்களோவென்றால், அவாப்தகாமரானபடியால், பாம்புதன் சட்டையை உரிப்பது போல் அம்மாயையை விட்டுவிடுகிறீர்கள். அதனால் அபரிமித ஐசுவரியமுள்ளவரென்றும் அணிமாதிகளான அஷ்ட ஸித்திகளை அடைந்தவரென்றும் பூஜிக்கப் படுகிறீர். (௩௯)

𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌜𑌟𑌾
𑌦𑍁𑌰𑌧𑌿𑌗𑌮𑍋𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌗𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌣𑌿𑌃 ।
𑌅𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍
𑌅𑌨𑌪𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑌨𑌧𑌿𑌰𑍂𑌢𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 ॥ ।௪௦।

[illegible]

ஹேபகவானே! எந்த யதிகள் மனதிலிருக்கிற அதாவது அக்ஞான வாசனைகளை யொழிக்கவில்லையோ! அவர்களுடைய மனதில் தாங்கள் இருந்தாலும், ஒருவனுக்கு தன் முகத்தில் அணியப்பட்ட இரத்தினம் ஞாபகமில்லாத காலத்தில் எப்படித் தன்சமீபத்திலில்லாததாகப் புலப்படுமோ, அப்படியே தாங்களும் புலப்பட மாட்டீர்கள். யோகிகளென்றும் யதிகளென்றும் பேர்வகித்துப் புலன்களைத் திருப்தி செய்விப்பின், அவர்களுக்கு இவ்வுலகிலும் ஜனங்களோடுபழகுவது, பொருள் சம்பாதிப்பது முதலியவைகளில் கஷ்டமுண்டாகிமிருத்தியுவை யடைகிறதுக்கமும் ஏற்படுவதன்றித் தங்கள் சொரூபத்தைபடையாத குற்றத்தால், நரகப்பிராப்தி முதலான கஷ்டம் லோகத்திலும்சித்திக்கும்.

[illegible] [சக]

[illegible]

ஆறுவித ஐசுவரியமுள்ள பிரபுவே! உம்மையறிந்தவன் உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட சுபாசுபகர்மங்களின் பலன்களான சுகதுக்கங்களை யறியமாட்டான் அப்பொழுது சரீராபிமானம்உள்ளவர்களுக்காகச்சொல்லப்பட்டவிதிநிஷேத வாக்குகளையும் அறியமாட்டான். ஏனென்றால், ஒவ்வொருயுகத்திலும் ஒவ்வொரு நாளிலும் பெரியோர்களுடைய உபதேசபரம்பரையைக் கேட்டு மனதில் பாவனைப் பண்ணப்படுகிற நீர் அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பீர். (சக)

𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌨 𑌯𑌯𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌃 |
𑌖 𑌇𑌵 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌸𑌹 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌹𑌿 𑌫𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌃 ‖ ‖௪௨

[illegible]

சொர்க்காதிலோகங்களுக்குப் பதிகளாகிய இந்திரன் பிரம்மா முதலியவர்கள்கூட உம்முடைய முடிவையறியவில்லை. நீரே உம்முடைய முடிவையறிந்ததில்லை, அதாவது நீர்முடிவற்றவரென்பதே. உமக்குள்ளே மேலுக்கு மேல்பத்தும் பங்கு பெரிய ஏழுஆவரணங்களோடுகூடிய அநேக பிரம்மாண்டங்கள் இருக்கின்றன. கால சக்கிரவசத்தால், ஆகாசத்தில் தூளிகள் ஏககாலத்தில் சேர்ந்தடைந்திருப்பது போல் சகல வேதங்களும் ஏககாலத்தில் உம்மிடத்தில் தாத்பரியவாஸனத்தையடைந்து உம்மைத் தவிர மற்றவைகளை இல்லை யென்றுதள்ளி உம்மிடத்திலே முடிவில் நிற்கின்றன. (ஆனால் இவர் இப்படிப்பட்டவரென்று அறிந்தவைகளல்ல). (௪௨)

। ஸ்ரீ பகவாந் ।

இத்யேதத் ப்ரஹ்மண: புத்ரா: ச்ருத்வாத்மாநுசாஸநம் ।
ஸநந்தநம் பூஜயாமாஸு: ப்ராஜ்ஞா ஜ்ஞாத்வாத்மநோ கதிம் ॥ ௨௩ ॥

இத்யேஷ ஸாரோத்த்ருதாய புராணோபநிஷத்பவ: ।
ஸமுத்த்ருத: பூர்வஜைர் கேசரைர் மஹாத்மபி: ॥ ௨௪ ॥

த்வம் சைதத் ப்ரஹ்மாத ச்ரத்தயாத்மாநுசாஸநம் ।
தாரயம்ஸ்சர காம் காமம் காமநாசம் நியதம் ந்ருணாம் ॥ ௨௫ ॥

[illegible]

ஸ்ரீபகவான்.

இவ்வாறு பிர்ம்மாவின் பிள்ளைகளாகிய மரீசி முதலானவர்கள் ஸநந்தன ரிட மிருந்து ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிற சுருதிகீதத்தைக்கேட்டு ஆத்துமாவின் கதி இன்னதென்றறிந்து ஸனந்தனரைப் பூஜித்தார்கள். (௨௩)

ஆகாசத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களும் மகாமகிமை பொருந்தினவர்களுமான முன்னோர்களால் இந்தப்படி ஸகல வேதங்கள் புராணங்கள் உபநிஷத்துக்கள் இவைகளுடைய ஸாரமானது எடுக்கப்பட்டது. (௨௪)

பிர்ம்மத்தையே சோத்தைப்போல் அனுபவிக்கிற ஹே நாரதரே! மனிதர்களுடைய காமங்களுக்கு நாசத்தைச்செய்கிற இந்த ஆத்மசாஸ்திரத்தை சிரத்தையுடன் மனதில் வாங்கிக் கொண்டு பூமியில் சஞ்சாரம் செய்யும். (௨௫)

। ஸ்ரீ சுக: ।

ஏவம் ஸ்வருஷிணாதிஷ்டம் க்ருஹீத்வா ச்ரத்தயாத்மவாந் ।
பூர்ண: ச்ருததரோ ராஜந்நாஹ வீரவ்ரதோ முநி: ॥ ॥சசு॥

। ஸ்ரீ நாரத: ।

நமஸ்தஸ்மை பகவதே க்ருஷ்ணாயாமலகீர்த்தயே ।
யோ தத்தே ஸர்வபூதாநாமபவாயோசதீ: கலா: ॥ ॥சஎ॥

। ஸ்ரீ சுக: ।

இத்யாத்யம்ருஷிமாநம்ய தச்சிஷ்யாம்ச்ச மஹாத்மந: ।
ததோகாதாச்ரமம் ஸாக்ஷாத் பிதுர்த்வைபாயநஸ்ய மே ॥ ॥சஅ॥

ஸபாஜிதோ பகவதா க்ருதாஸநபரிக்ரஹ: ।
தஸ்மை தத்வர்ணயாமாஸ நாராயணமுகாச்ச்ருதம் ॥ ॥சகூ॥

ஸமவாது ஸவ்யாதிதி ॥சஎ॥ இதீதி । ஸாக்ஷாஜ் விசாலிதி பொநிவ்யயாநம் விநாஜநகஸ்ய ஸந்நிதாநாவஸரே கயஞ்சிதாணன லேத: கய: வதிதம் ககமய

ஸ்ரீ சுகர் சொல்லுகிறார்.

கேட்டதை கேட்டபடி புத்திபிற்கொள்ளும் வல்லமையுடையவராயும் எல்லா இந்திரியங்களையும் ஜயித்தவர்களுடைய நியமமுள்ளவராயுமிருக்கிற நாரதர் இந்தப்படி தமது குருவாகிய நாராயண மகாமுனிவர் உபதேசித்ததை சிரத்தையுடன் பெற்றுக் கொண்டு, சங்கைகள் தீர்ந்து மறுபடியும் சொல்லுகிறார். (சசு)

நாரதர் சொல்லுகிறார்.

சர்வபிராணிகளும் மோக்ஷத்தை படைவதற்காக அழகான அவதாரத்தை தரித்திருக்கிறவரும் மாசிலாத புகழ்படைத்தவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கு நமஸ்காரம். (சஎ)

சுகர் சொல்லுகிறார்.

இவ்வாறு நாரதர் ஆதிகாலத்திலுள்ளவரான நாராயண முனிவரையும் நிர்மலமான அந்தக்கரணமுடைய அவர் சீடர்களையும் விசாரித்துக் கொண்டு என்னுடைய பிதாவாகிய வியாஸமகா முனிவருடைய ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தார். (சஅ)

பிறகு வேதவியாஸரால் பூஜிக்கப்பட்டு அவரளித்த ஆசனத்திலுட்கார்ந்து அவருக்கு நாராயணமகாமுனிவர் சொல்லத் தமாம் கேட்டருளியவைகள் முழுதையும் சொன்னார். (சகூ)

தவைதத்³வர்ணிதம் ராஜந் யந்ம: ப்ரஶ்ந: க்ருதஸ்த்வயா ।
யதா² ப்³ரஹ்மண்யநிர்தே³ஶ்யே நிர்கு³ணேऽபி மநஶ்சரேத் ॥ ௫௦॥

யோऽஸ்யோத்ப்ரேக்ஷக ஆதி³மத்⁴யநித⁴நே யோऽவ்யக்தஜீவேஶ்வரோ
யஸ்ஸ்ருஷ்ட்வேத³மநுப்ரவிஶ்ய ருஷிணா சக்ரே புர: ஶாஸ்தி தா:।

வ்யாஸ:। தவைவ தத உக்தந்ந: ஶங்கஜதி பத³ந்தி॥௪௮॥௫௦॥ ஸங்க்ஷேபேணோக்தமர்த்²யம் ஸங்க்³ருஹ்ய அநுஸ்மாரயதி। யதி³தி। ய: அஸ்ய விஶ்வஸ்ய உத்ப்ரேக்ஷக:। இத்யாதி³நாஶாயிநாம் ஸங்கல்பமாத்ரேணாத்³யநிரபேக்ஷ ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திலயா: ப்ராவணீயா இத்யாதௌ³ ஆதி³மத்⁴யயோ:। அநேந நிர்த்³தி³ஷ்டம் ஜக³த³தோ³ஷாஸ்ய ஆதி³மத்⁴யநிதநே ஆதி³ஜத்³ர ஜ்ஞேயம்பாதி³நம்। நியந்தா அந்த: ஜக்ஷாஸ்ய ஸுதேவ பொஷ கதமே। அநேநோபாதா³நத்வமுக்தம்। நநு ப்ரக்ருதிவஶாத்ஸுதோபாதா³ந நிமித்தே வ்யவஹாரே। ஸத்யம் அவ்யக்தோ ஜீவோ ஹம் தத்ஸ்தா³நஸ்த²காரணாம் ஸர்வேஶ்வரோ। யோऽவ்யக்தஜீவேஶ்வரோ ஜக³தி। ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயநே த³ஶமபதி யதி। ஏவமுக்த ப்ரகாரேண ஜக³த்ஸ்ருஷ்ட்வா। யத³ந்தர்ஹிதஸ்ருஷ்டேந ருஷிணா ஸ்ருஷ்டிகாயே ப்ராஹ்மிதி த³ஶமநாத்³யாஷிஜீவ: தேந ஸஹாநுப்ரவிஷ்டஶ்சக்ரே ஶரீராணி தஸ்யோபாதா³நாநிவ பு!தா: ஶாஸ்தி தஸ்ய ஹோமாதி³ய ப்ரவிபாலயதி। உபாஸகஸ்ய ச கைவல்யப்ராப்திர்ப⁴வதீத்யாஹ। யம் ஸம்பத்³யேதி। யம் ஸம்பத்³ய ப்ராப்ய அநுஶயீ அநுஶயவாந் ப்ரஹ்மாணோபி ஸ்வப்ராணமேவைதஜதி ததா²ஸ: ஜீவ:। அஜாம் காயம் காரணப⁴க்ஷணாம் அவித்³யாம் ஜஹாதி த்யஜதி। நநு ப்³ரஹ்மஸம்பந்நஸ்யாபி ஜீவஸ்ய தத்ஸம்ப³ந்தோ⁴ த்³ருஶ்யதே அத ஆஹ। ஸுப்த: குலாயம் யதே²தி அபஹாவ: யதா²ஸுப்த ஶரீரவஸ்தே²நே பஶ்யந்தி ஸதாநாத்³நாதா² பஶ்யதி। ஏவம் ஜீவந்முக்தோபி அந்யே தே³ஹவந்தம் பஶ்யந்தி। ஸதா³ ந கிஞ்சித்பஶ்யதீதி। தாத்³ருஶம் அஜஸ்ரம் அநவரதம் த்⁴யாயேத்। கிம்ப⁴ூதம் தமாஹ। அப⁴யம் நஹ்யம் யஸ்மாத் ப⁴யம் நியதத்யதி த்யய: அதஏவ தம்। கைவல்யநிரஸ்தயோநிம் கைவல்யேந

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! குறிப்பிடற்கரியதாயும் நிர்க்குணமாயுமுள்ள பிரம்மத்தினிடத்தில் மனம் எவ்விதம் செல்லுமென்று நீர் கேட்டதற்கு உத்தரமாக இந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன். (௫௦)

எந்தபகவான் இவ்வுலகின் படைப்பு, பாதுகாப்பு, நாசம் இவைகளை ஆராய்கிறவரோ, எந்த பகவான் வியக்தனை ஜீவனுக்கு பிரபுவோ, எந்த பகவான் சரீரங்களைப் படைத்து அவைகளில் ஜீவரூபியாய்ப் புகுந்து அவைகளை ஆண்டு வருகிறாரோ அந்தபகவானை அடைந்தால் ஜீவன் தூக்கத்தில் சரீரத்தை விடுவது போல மாயையை விட்டுவிடுகிறான். (அதாவது தூங்குகிற புருஷ

யம் ஸம்பத்³ய ஜஹாத்யஜாமநுஶயீ ஸுப்த: குலாயம் யதா²
தம் கைவல்யநிரஸ்தயோநிமப⁴யம் த்⁴யாயேத³ஜஸ்ரம் ஹரிம் ||௫௰||

இதி ஶ்ரீபா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்தே⁴
ஸப்தாஶீதிதமோऽத்⁴யாய: ||

கைவல்யேந ஸ்வரூபாவஸ்தா²நேந நிரஸ்தா நிரஸ்யா யோநி: ஸம்ஸாரகாரணம் மாயா யேந தம் | ஹரிர்த்⁴யேய இதி ஶ்ருதய: | "ஸம்ப்ரதி ஶ்ருதிஶிரோऽர்த²விராஜிதபாதா³ம்பு³ஜ: | ஸோऽயம் ஸோऽயம் ப்ரஸீத³து ஸதா³ மாத⁴வ: ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹயோ: | க்ஷந்தவ்யம் ஶ்ரீத⁴ரஸ்வாமிந: க்ஷந்தாம் த³த³ ஸாஹஸம் | ஸ்வாத்மப்³ரஹ்மவிபோ³தா⁴ய க்ருதமேதந்நஸம்ஸ்துத: ||௫௰||

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம்
ஸப்தாஶீதிதமோऽத்⁴யாய:.

னுடைய சரீரத்தை மற்றவர் பார்த்தபோதிலும் அவன் தன் சரீரத்தை யறியாததுபோல் ஈசுவரனை யடைந்தவனுக்கு பிராரப்தத்தால் மாயிக ஸம்பந்தமிருப்பதாய் மற்றவர்களுக்குத் தோன்றினாலும் அவனுக்கு எல்லா வஸ்துக்களும் ஈசுவர ரூபமாய் ஆய்விடும். அதனால் அவனுக்குத் தெரியாது) கைவல்ய (மாருத) சுவபாவத்தால் மாயையை நாசம் செய்தவரும் ஸம்ஸாரத்தை விலக்குகிறவருமான ஸ்ரீ ஹரியை எப்போதும் தியானம் பண்ணவேண்டும். (௫௰)

87-வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ ௧
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍀𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ॥ ௩

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌤𑍇 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌅𑌵𑌧𑍀𑌰𑌿𑌤𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌨𑍋𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌨𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀

88-வது அத்தியாயம்.

பரிக்ஷித்துமகராஜாவினவுகிறார்.

எல்லா போகங்களையும் விட்டவரான சிவனை, தேவர்கள், அசுரர்கள் மனுஷியர்கள், இவர்களுக்குள் யார் பஜித்தாலும் அவர்கள் அநேகமாகத் தனிகர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எல்லா போகங்களுமுள்ள இலக்ஷ்மிபதியை பஜித்தவர்கள் அப்படியிருப்பதில்லை. (௧)

ஒருவருக்கொருவர் விருத்தமான நடவடிக்கையுள்ள தேவர்களை பஜித்தவர்களுக்குப் பலனும் விருத்தமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் எனக்கு மிகுந்த சந்தேகம்! இதையறிய விரும்புகிறேன். ஹே மகாரிஷியே இதன் காரணத்தைச் சொல்லவேண்டும். (௨)

ஸ்ரீ சுகர் சொல்லுகிறார்.

சத்துவம் முதலான குணங்களுள்ளவரும் சக்தியுடன் கூடினவருமான சிவன் தமோகுணத்தின் மூன்றுவித அடையாளங்களுள்ளவர். வைகாரிகம், தைஜஸம், தாமஸம் என்று அகங்காரம் மூன்று விதமாகும். (௩)

ततो विकारा अभवन् षोडशामीषु कंचन ।
उपधावन् विभूतीनां सर्वासामश्नुते गतिम् ॥ ४ ॥

हरिर्हि निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ।
स सर्वदृगुपद्रष्टा तं भजन्निर्गुणो भवेत् ॥ ५ ॥

निवृत्तेष्वश्वमेधेषु राजा युष्मत्पितामहः ।
शृण्वन् भगवतो धर्मानपृच्छदिदमच्युतम् ॥ ६ ॥

[illegible]

அம்மூன்றுவித அகங்காரத்திலிருந்து மனம், பத்துப் புலன்கள், ஐந்து பூதங்கள் இவைகள் உண்டாயின. இவைகளுள் ஏதாவது ஒன்றின் அபிமான தேவதையைப் பஜிப்பவன் எல்லா ஸம்பத்துகளுக்கும் ஸ்தானமாவான். (௪)

விஷ்ணுவோ வென்றால், சத்துவாதி குணங்களில்லாதவர். பிரகிருதிகளுக்கு மேற்பட்ட புருஷன். எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவர். ஸாக்ஷிபூதர் அவரைப் பஜித்தால் ஸத்துவாதி குணங்களை விலக்கினவராக ஆய்விடுவான். (௫)

உம்முடைய பிதாமகர் அசுவமேதங்கள் முடிந்த பிறகு பகவத் விஷயமான அநேக தர்மங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ கிர்ஷ்ணனைப்பார்த்து இதைத் தான் கேட்டார். (௬)

ஸ ஆஹ ஹகவாம்ஸ்தஸ்மை ப்ரீத: ஶுஶ்ரூஷவே விபு: ।
ந்ருணாம் நிஶ்ஶ்ரேயஸார்தாய யோ(அ)வதீர்ணோ யதோ: குலே ॥எ॥

।ஶ்ரீ ஹகவாநு।

யஸ்யாஹமநுக்ருஹ்ணாமி ஹரிஷ்யே தத்தநம் ஶநை: ।
ததோ(அ)தநம் த்யஜந்த்யஸ்ய ஸ்வஜநா து:கது:கிதம் ॥ ॥அ॥
ஸ யதா விததோத்யோகோ நிர்விண்ண: ஸ்யாத்தநேஹயா ।
மத்பரை: க்ருதமைத்ரஸ்ய கரிஷ்யே மதநுக்ரஹம் ॥ ॥கூ॥
தத்ப்ரஹ்ம பரமம் ஸூக்ஷ்மம் சிந்மாத்ரம் ஸதநந்தகம் ।
அதோ மாம் ஸுதுராராத்யம் ஹித்வாந்யாந் ஹஜதே ஜந: ॥ ॥க0॥

ஜிஹீர்ஷுர்பவி க்ஷயம் விவித்யாதிநேஷு ஸஜ்ஜதே த்ருஶ்யதி ச தஸ்ய விஷயா பஹாரஶ் ச அநுக்ரஹ இதி। யதாஶ்ருதஸ்ய ப்ராவாதீநா மத்ஸ்ய யத்விரோதாச்ச । அத வா ஶ்ரேய:, விபத்திம் காலநாநாரூபாம் து:கா ஶநை: விஷயோபஹோகாவஸரே தஸ்ய நிர்வேதஸ்த்வாத்ஸ்யஹரிஷ்யாமி । பரமாநுக்ரஹா க்ருதிரிதி । ததுக்தம் ஹகவதைவ । “நபந்யா மேஶி தயிபரம் க்ஷேம: க்ஷேமாயகல்வத்” இதி । து:க்க து:கிததிதி । து:க்காதந்தரந்தது:கிதமிவ ப்ரதீயமாநமித்யர்த:॥அ॥ ஸஹேதி । ஸ: பந்தபர்யாயேநாநுக்ரஹேண யத்நஹயாஸ்வ்யந்தாவிதநுக்ரஹேண யதாநிஷ்டமோத்யோநிர்விண்ணஸ்யாத் । ததாதநுக்ரஹதிதி । தத ஸாதாரணாநுக்ரஹா॥கூ॥ தமேவாஹ । தத்ப்ரஹ்மேதி ஜந: பரஸ்தாத்விமேக்ஷமேவாபந்து । அத்யா

மனிதர் எல்லாரும் மோக்ஷமடைய வேண்டிய காரியத்தை யுத்தேசித்து யதுவின்வம்சத்தில் உதித்தவரான பகவானனவர், கேட்கவிருந்த ஆசையுள்ளவரான உம்முடைய பிதாமகருக்கு பதிற் சொல்லுகிறார். (எ)

ஸ்ரீபகவான்.

நான் எவனுக்கு அனுகிரகம் செய்கிறேனே, அவனுடைய தனத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அபகரிப்பேன். பிறகு அவன் தன்னுடைய ஸ்வஜனங்களின் துக்கத்திற்கு காரணமென்று அப்படிப்பட்டதனத்தை விட்டுவிடுவான்.

அந்தப் புருஷன், தான் தனத்தில் கொண்ட விருப்பம் வீணாகப்போன பிறகு வேண்டாமென்கிற எண்ணத்தை அடைந்து, என் பக்தர்களுடன் சினேகம் செய்வான். பிறகு நான் அனுக்கிரகம் செய்வேன். (கூ)

பரம சூக்ஷ்மமாயும் சின்மாத்திரமாயும் சத்வசொரூபமாயும் உள்ள அந்தப்பிரமமானது மிகவும் கஷ்டப்பட்டு ஆராதிக்கத்தக்கது. ஆகையால் என்னை விட்டு மற்றவர்களை ஜனங்கள் பஜிக்கிறார்கள். (க0

ததஸ்த ஆஶுதோஷேப்⁴யோ லப்³த⁴ராஜ்யஶ்ரியோத்³த⁴தா꞉ ।
மத்தா꞉ ப்ரமத்தா வரதா³ந் விஸ்மரந்த்யவஜாநதே ॥ ௧௧ ॥

॥ ஶ்ரீ ஶுக꞉ ॥

ஶாபப்ரஸாத³யோரீஶா ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத³ய꞉ ।
ஸத்³ய꞉ ஶாபப்ரஸாதோ³(அ)ங்க³ ஶிவோ ப்³ரஹ்மா ந சாச்யுத꞉ ॥ ௧௨ ॥

அத்ர சோதா³ஹரந்தீமமிதிஹாஸம் புராதநம் ।
வ்ருகாஸுராய கி³ரிஶோ வரம் த³த்த்வாப ஸங்கடம் ॥ ௧௩ ॥

வ்ருகோ நாமாஸுர꞉ புத்ர꞉ ஶகுநே꞉ பதி² நாரத³ம் ।
த்³ருஷ்ட்வாஶுதோஷம் பப்ரச்ச² தே³வேஷு த்ரிஷு து³ர்மதி꞉ ॥ ௧௪ ॥

ஸ ஆஹ தே³வம் கி³ரிஶமுபாதா⁴வாஶு ஸித்³த்⁴யஸி ।
யோ(அ)ல்பாப்⁴யாம் கு³ணதோ³ஷாப்⁴யாமாஶு துஷ்யதி குப்யதி ॥ ௧௫ ॥

ஸக்தா꞉ ஶக்த்யா ப்ரஜத ஜத்யர்த²꞉ ॥௧0॥௧௧॥ ஏதச்சேதிஹாஸேந ஸ்பஷ்டயிதுமாஹ । ஶாபப்ரஸாத³யோரிதி । ப்³ரஹ்மா சேத்யந்வய꞉ ॥௧௨॥௧௩॥ வ்ருக இதி । ஶகுநே꞉ புத்ர꞉ ॥ ௧௪ ॥ ௧௫ ॥ உபாதா⁴வேதி । ஸம்ஸங்கடமாப

சீக்கிரத்தில் ஸந்தோஷத்தை யடையும் ஸ்வபாவமுள்ள, தேவர்களிட மிருந்து இராஜ்யலக்ஷிமியை யடைந்து, கர்வங் கொண்டு வரன்களை கொடுக்க கூடியவர்களை மறந்துபோவதும் தவிர, யாராவது எடுத்துச் சொன்னால் அதை அலக்ஷியமும் செய்வார்கள். (௧௧)

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பிரம்மா விஷ்ணு சிவன் முதலானவர் சாபத்தைக் கொடுக்கவும் அனுக்கிரகத்தைச் செய்யவும் வல்லவர்கள். அவர்களுள் பிரம்மாவும் சிவனும் சீக்கிரத்தில் சாபத்தையாவது அனுக்கிரகத்தையாவது செய்வார்கள். விஷ்ணு அப்படியல்ல. (௧௨)

விருகாசுரனுக்கு சிவன் வரத்தைக் கொடுத்து மகா சங்கடத்தை யடைந்த கதையை இவ்விஷயத்தில் சொல்வார்கள். (௧௩)

துஷ்டபுத்தியுள்ளவனும் சகுனிக்குப் பிள்ளையுமான விருகாசுரன் ஒரு சமயம் வழியில் நாரதரைக்கண்டு, பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களுக்குள் சீக்கிரத்தில் சந்தோஷமடையக் கூடியதேவன் யாரென்று கேட்டான். (௧௪)

நாரதர் பதில் சொல்லுகிறார்.

உனக்கு சீக்கிரத்தில் சித்திகிடைக்கவேண்டுமானால், சிவனை யாராதனம் செய்; அவர் அற்பமான குணத்தினால் சந்தோஷத்தை யடைவார். அற்பமான தோஷத்தால் கோபத்தையும் அடைவார். (௧௫)

रावणस्य बाणयोस्तद्वत् स्तुवतो बन्दिनामिव ।
ऐश्वर्यमतुलं दत्वा ततः स च ससङ्कटः ॥ ॥१६॥

इत्याविष्टस्स दैत्यस्तु उपायायात् स्वगात्रतः ।
विकृत्य कृत्तशस्त्रेण जुहावाग्नौ तदा हविः ॥ ॥१७॥

षडेवाहस्सुदुःखार्तो निवेशात्तत्त्वदेशनि ।
शिरोऽव्यग्रस्स्वयं छित्त्वा तत्तीर्थोक्षितमूर्धजः ॥ ॥१८॥

तदा महाकारुणिकस्स्वयम्भूः—
यथाविधीष्टाग्निरिवोत्थितोऽनलात् ।
निगृह्य दोर्भ्यां भुजयोर्न्यवारय-
त्तत्स्पर्शनादस्य उपस्कृताकृतिः ॥ ॥१९॥

ऐश्वर्यमतुलं च । सङ्कटः कृच्छ्रविपाकः ॥ १६ ॥ इतीति । स्वगात्रत उपायायात् स्वदेहेन यागपात्रस्य । क्षुरं कृत्तशस्त्रेण स्वमांसेन जुहावेति ॥ १७ ॥ षडेवेति । अव्यग्रस्सन् छेत्तुं व्यवसितः ॥ १८ ॥ तदेति । स्वयं च अग्निरिव ... शिवदेहेदीप्यमान यथाविधि ... परिपूर्णदेहो बभूवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तदेति । ...

இராவணன், பாணன், இவர்கள், வந்திகள் (கட்டியம் கூறுகிறவர்கள்) போல் ஸ்தோத்திரம் செய்வதைப் பார்த்து, சந்தோஷித்து ஈடில்லாத ஐசுவரியத்தை யவரவர்களுக்குக் கொடுத்து பெருஞ்சங்கடத்தை யடைந்தார். (௧௬)

இவ்வாறு நாரதர் கூறியதும் அவ்வசுரன் உடனே ஒரு வயலிலிருந்து சரீரத்தின் மாமிசத்தினுல் ஹோமம் செய்து பரமசிவனைத் திருப்தி செய்வித்தான். (௧௭

இப்படி ஆறுநாள் தவம் செய்தும் ஈசுவரன் வாராமையைக்கண்டு மிகுந்த வெறுப்புடன் ஏழாவது நாளில், அவருடைய பாததீர்த்தத்தைத் தலையில் ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு கத்தியையெடுத்துத் தன் தலையை வெட்ட எத்தனித்தான். (௧௮

உடனே மகாதயாளுவான பரமசிவன் சரியாக ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்கினி கிளம்புவது போல், ஹோமாக்கினியிலிருந்து ஆவிர்ப்பவித்துத் தமது கைகளால் அவன் கைகளைப்பிடித்துத் தடுத்தார். அப்படிப் பகவானுடைய அங்கஸ்பரிசம் ஏற்பட்டவுடன் அவ்வசுரனுக்குச் சரீரம் முன்போல் பூர்ணமாய் விட்டது. (௧௯)

तमाह चाङ्गालमलं वृणीष्व मे
यथाभिकामं वितरामि ते वरम् ।
प्रीयेय तोयेन नृणां प्रपद्यता—
महो त्वयात्मा भृशमर्द्यते वृथा ॥ ॥२०॥

॥ श्रीशुकः ॥

देवं स वव्रे पापीयान्वरं भूतभयावहम् ।
यस्य यस्य करं शीर्ष्णि धास्ये स म्रियतामिति ॥ ॥२१॥
तच्छ्रुत्वा भगवान्रुद्रो दुर्मना इव भारत ।
ओमिति प्रहसंस्तस्मै ददेऽहेरमृतं यथा ॥ ॥२२॥
स तद्वरपरीक्षार्थं शम्भोर्मूर्ध्नि किलासुरः ।
स्वहस्तं धातुमारेभे सोऽबिभ्यत्स्वकृताच्छिवः ॥ ॥२३॥
तेनोपसृष्टः सन्त्रस्तः पराधावत्सवेपथुः ।
यावदन्तं दिवो भूमेः काष्ठानामुदगादुदक् ॥ ॥२४॥

देहोऽर्द्यते पीड्यत इति ॥ २० ॥ २१ ॥ तच्छ्रुत्वेति । दुर्मनायमान इव ददे
ददवान् । अहेः सर्पस्य अमृतं क्षीरमिव ॥२२॥२३॥ तेनेति । उप-
सृष्टः अनुगतस्सन् उदगात् उद्गतः अगात् उदयपर्यन्तम् उदक्

பரமசிவன் கூறுகிறார்.

ஹே, விருக! போதும் போதும் இக்காரியம். வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டு கொள்; உன் இஷ்டப்பிரகாரம் வரனளிக்கிறேன். என்னைப் பஜிக்கிறவர்களால் கொடுக்கப்படும் தீர்த்தத்தினாலேயே நான், சந்தோஷிப்பவன். நீ வீணாக உன் சரீரத்தை வருத்தப்படுத்திக் கொண்டாய் என்றார். (௨௦)

சுகர் கூறுகிறார்.

இப்படி ஈசுவரன் சொன்னவுடன் அந்தப் பாபியான விருகன் நான் "யாருடைய தலையில் கையைவைத்தாலும் அவன் மடியவேண்டும்" என்று எல்லா பிராணிகளும் நடுங்கத்தக்க வரத்தைக்கேட்டான். (௨௧)

இதைக்கேட்ட ருத்திரபகவான் கொஞ்சம் வருத்தத்தை யடைந்து, பாம்புக்கு அமிர்தத்தைக் கொடுப்பது போல், அப்படியே தந்தேனென்று சிரித்துக்கொண்டு சொன்னார். (௨௨)

அந்த அசுரன் உடனே அந்த வரத்தைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக எதிரிலிருந்த சிவனுடைய தலையிலேயே முதலில் கையைவைக்க ஆரம்பித்தான். ஈசுவரனும் தன் கர்மாவினால் வந்த இவ்வனர்த்தத்தைப் பார்த்து பயந்தார். (௨௩)

அவனால் துரத்தப்பட்ட சிவன் பயந்து நடுங்கிக்கொண்டு பூமியில் திக்குகளின் முடிவுவரையில் ஓடிக் கடைசிவரையில் மேல் உலகங்களுக்குப் போனார். (௨௪)

अजानन्तः प्रतिविधिं तूष्णीमासन् सुरेश्वराः ।
ततो वैकुण्ठमगमद्भास्वरं तमसः परम् ॥ ௨௫

यत्र नारायणः साक्षान्न्यासिनां परमो गतिः ।
शान्तानां न्यस्तदण्डानां यतो नावर्तते गतः ॥ ௨௬

तं तु व्यसनमालोक्य भगवान् वृजिनार्दनः ।
दूरात्प्रत्युदियाद्भूत्वा बटुको योगमायया ॥ ௨௭

मेखलाजिनदण्डाक्षैस्तेजसाग्निरिव ज्वलन् ।
अभिवादयामास च तं कुशपाणिं विनीतवत् ॥ ௨௮

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

शाकुनेय भवान् व्यक्तं श्रान्तः किं दूरमागतः ।
क्षणं विश्रम्यतां पुंस आत्मायं सर्वकामधुक् ॥ ௨௯

उभयं स्वदेहं च ॥ ௨௪ ॥ अजानन्त इति । वैकुण्ठं श्वेतद्वीपम् ॥௨௫॥௨௬॥ तमिति । तं व्यसनमागतं तथाव्यसनगतं प्राप्तव्यसनं यस्य तं शिवं वृजिनार्दनः दुःखहन्ता दूरत एव दृष्ट्वा ॥௨௭॥ मेखलेति। मेखलादिभिरुपलक्षितः। प्रत्युदियाय सम्मुखं गतः ॥௨௮॥ शाकुनेयेति । व्यक्तं निश्चितं किं किमर्थं दूरादेतः । सर्वकामानां धोग्धायं देहः अतो नावसीदयेति ॥ ௨௯ ॥ यदीति । आपदः पुंसिन्द्रियैः भवाद

தேவர்களெல்லாம் இதற்குப் பதில் உபாயம் அறிய முடியாமல் மௌனமாயிருந்து விட்டார்கள். எவ்விடத்தில் சாந்தர்களாயும் பிறரை சிக்ஷிப்பதிலிருந்து ஓய்ந்தவர்களாயுமுள்ள யோகிகளுக்குப் பரமகதியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் வசிக்கிறாரோ, அந்த இடத்திற்குப் போனவன் மறுபடி ஜன்மசக்கிரத்திற்குத் திரும்புவதில்லை. அப்படிப்பட்ட தவத்திற்குமேற்பட்ட தேஜோமயமான சுவேதத்வீபமென்னும் வைகுண்டத்திற்குப் போனார். (௨௫-௨௬)

ஸர்வபாபிகளையும் நாசம்செய்யும் ஸ்ரீமந்நாராயணன், அப்படிப்பட்ட வியசனத்திலாழ்ந்த ஈசுவரனைப் பார்த்ததும்தாம் யோகமாயையால்ஒருபையனைப் போலுருவெடுத்துக் கொண்டு அவ்வசுரனை யெதிர்நோக்கிச் சென்றார். (௨௭)

மௌஞ்சிக்கயிறும் தண்டம் ஜபமாலிகை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு தேஜஸ்ஸினால் அக்கினிபோல் பிரகாசித்தார் (விஷ்ணு). அவரைக்கண்டவுடன் அவ்வசுரன் கையில் தர்ப்பத்துடன் வணக்கமாய் நமஸ்கரித்தான். (௨௮)

அப்போது பகவான் சொல்லுகிறார்:

ஓ சகுனிபுத்திரனே! நீ களைத்திருப்பதாய் நன்றாகத் தெரியவருகிறது. வெகு தூரத்திலிருந்து வருகிறாய் போலும். க்ஷணகாலம் இளைப்பாறலாமே, இவ்வுலகில் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதான இச்சரீரத்தைக் கெடுக்கவேண்டாம். (௨௯)

यदि नः श्रवणायालं युष्मद्व्यवसितं विभो ।
भण्यतां प्रायशः पुंभिर्धृतैः स्वार्थान् समीहते ॥௩௦॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं भगवता पृष्टो वचसाऽमृतवर्षिणा ।
गतक्लमोऽब्रवीत्तस्मै यथा पूर्वमनुष्ठितम् ॥ ॥௩௧॥

॥ श्रीभगवान् ॥

एवं चेत्तर्हि तद्वाक्यं न वयं श्रद्दधीमहि ।
यो दक्षशापात्पैशाच्यं प्राप्तः प्रेतपिशाचराट् ॥ ॥௩௨॥

यदि वस्तत्र विश्रम्भो दानवेन्द्र जगद्गुरौ ।
तर्ह्यङ्गाशु स्वशिरसि हस्तं न्यस्य प्रतीयताम् ॥ ॥௩௩॥

यद्यसत्यं वचः शम्भोः कथंचिद्दानवर्षभ ।
तदैनं जह्यसद्वाचं न यद्वक्ताऽनृतं पुनः ॥ ॥௩௪॥

स्वार्थान् समीहते साधयितुमिच्छति यथा जनः पुंभिः सहायैः स्वकार्याणि साधयति तथा नः कथ्यतामिति ॥௩௦॥௩௧॥ एवमिति । पैशाच्यं पिशाचानामाधिपत्यं ॥௩௨॥௩௩॥ यदीति । यत्र यथा वक्ता वदिष्यति ॥ ௩௪ ॥ इत्थमिति । चित्रैराश्चर्यकरैः सुपेशलैरतिमधुरैः

நீ வந்தகாரியம் நான் கேட்கக்கூடியதாயின், அதைச் சொல்லவேண்டும். அநேகமாய் ஜனங்கள் மற்றவர்களுடைய உதவிபால் தான் தன் சொந்த காரியத்தை யடையவிரும்புகிறார்கள் என்றார். (௩௦)

இப்படி அமிர்தத்தை வர்ஷிப்பது போல் வார்த்தையை வருஷித்துப் பகவான் கேட்டதும் விருகன்களை தீர்ந்து ஆதிமுதல் நடந்த சங்கதிகளைத் தெரிவித்தான். (௩௧)

பகவான் பதில் சொல்லுகிறார்.

ஹேவிருக ! அப்படியானால், அவ்வார்த்தையை நாம் நம்பமாட்டோம். அவர் தக்ஷருடைய சாபத்தால் பிசாசாகி பிரேதங்களுக்கும் பிசாசுகளுக்கும் அதிபதியாயிருக்கிறார். (௩௨)

ஹே அஸுரசிரேஷ்ட ! உனக்கு ஜகத்குருவாகையால்; அவரிடம் நம்பிக்கையிருந்தால், உன்னுடைய சிரசிலேயே கையைவைத்துப் பரீக்ஷித்துப்பார் அவரைத்தொடவேண்டாம்என்றார். (௩௩)

இப்படி ஆச்சரியகரமான பகவானுடைய வார்த்தைகளால் புத்தி கலைந்து ஆச்சரியப்பட்டு, துர்புத்தியான அவ்வசுரன் தன் தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டான். (௩௪)

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸 𑌸𑍁𑌪𑍇𑌶𑌲𑍈𑌃 ।
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 । ॥௩௫॥

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌨𑌮𑌃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 । ॥௩௬॥

𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 ॥ ॥௩௭॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌪𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ ॥௩௮॥

𑌹𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍀𑌶 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍌 ॥ ॥௩௯॥

𑌯 𑌏𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।

𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥௩௫॥௩௬॥ 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃 ॥௩௯॥ 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 । 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍋𑌚𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂

இப்படியாவது பரமசிவனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்விட்டால் அப்படி தப்புப்பேச்சு பேசுகிறவரான அவனைக் கொன்றுவிடு இனி அப்படிப்பட்ட பொய்யைச் சொல்லமாட்டார். (௩௫)

பிறகு வஜ்ஜிராயுதத்தாலடிக்கப்பட்டவன் போல் மண்டையுடைந்து கீழே விழுந்தான். உடனே ஆகாசத்தில் "ஜய" என்றும், "நமஸ்காரம்" என்றும் "நல்லது" என்றும் சப்தங்கள் உண்டாயின. (௩௬)

இம்மாதிரிபாபியான விருகாசுரன் நாசம்பண்ணப்பட்டவுடன் தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்கள் புஷ்பவருஷங்களை வருஷித்தார்கள். ஈசுவரனும் சங்கடத்தினின்றும் தப்பினர். (௩௭)

அப்படி விடுப்பட்ட ஈசுவரனைப்பார்த்து பகவான் சொல்லுகிறார். ஓமகாதேவரே இந்தப் பாபியானவன் தன் பாபத்தினாலேயே மாண்டான். ஒரு பிராணியும் மகான்களிடம் அபராதத்தைச் செய்து பிழைப்பதில்லை. அதிலும் லோககுருவாயும் சர்வேசுவராயுமுள்ள, தங்களிடத்தில் அபராதம் செய்து க்ஷேமத்தை அடைவது எப்படி? (௩௮-௩௯)

ஹே பரீக்ஷித்தே கேளும்; வாக்குக்கும், மனதுக்கும் எட்டாத சக்திகளுக்கு சமுத்திரமான பரமாத்துமாவாயிருக்கிற ஸ்ரீ ஹரியினுடைய சிவமோசன

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ருபமான இந்த இதிகாசத்தை எவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, எவர்கள் கேட்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு பல யோனிகளில் பிறத்தல் என்கிற சம்சாரமாகிய சத்துருகளாலும் (காமகுரோதம் முதலியவைகள்) உபத்திரவமில்லை. (௪௦)

88வ-து அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ ஏகோநநவதிதமோऽத்யாய ப்ராரம்ப: ॥

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

ஸரஸ்வத்யாஸ்தடே ராஜந்ருஷய ஸத்ரமாஸத ।
விதர்க்க: ஸமபூத்தேஷாம் த்ரிஷ்வதீஶேஷு கோ மஹாந் ॥ ௧ ॥
தஸ்ய ஜிஜ்ஞாஸயா தே வை ப்ருகும் ப்ரஹ்மஸுதம் ந்ருப ।
தஜ்ஜ்ஞப்த்யை ப்ரேஷயாமாஸு: ஸோऽப்யகாத் ப்ரஹ்மண: ஸபாம் ॥ ௨ ॥
ந தஸ்மை ப்ரஹ்வணம் ஸ்தோத்ரம் சக்ரே ஸத்வபரீக்ஷயா ।
தஸ்மை சுக்ரோத பகவாந் ப்ரஜ்வலந் ஸ்வேந தேஜஸா ॥ ௩ ॥
ஸ ஆத்மந்யுத்திதம் மந்யுமாத்மஜாயாத்மநா ப்ரபு: ।
அஶீஶமத்யதா வஹ்நிம் ஸ்வயோந்யா வாரிணாத்மபூ: ॥ ௪ ॥
தத: கைலாஸமகமத் ஸ தம் தேவோ மஹேஶ்வர: ।
பரிரப்தும் ஸமாரேப உத்தாய ப்ராதரம் முதா ॥ ௫ ॥

நவாஶீதிதமே தேவ: கோ மஹாநிதி ஸம்ஶயே ।
பரீக்ஷ்ய விஷ்ணோர்மாஹாத்ம்யம் முநிப்யோ வர்ண்யதேऽர்பகா: ॥
இதி ஶ்ரீமத்பாகவதபாவார்த்ததீபிகாயாம் ... ஸரஸ்வத்யா இதி ।௧।௫। ஸ்வயோந்யா ஸ்வோத்பத்திகாரணேந வாரிணா ... ஸ்வகார்யேண ... தேந யதா ... அஶீஶமத் ஶமயதி ததா ஸ்வகார்யேண புத்ரேண நிமித்தேந க்ரோதம்

89-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் சொல்லுகிறார்.

ஹே ராஜனே! சேஷனும் ஸரஸ்வதீ நதிக்கரையில் அநேக ரிஷிகள் சேர்ந்து சத்ரமென்னும் யாகத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுள் பிர்ம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர், இம்மூவருக்குள் யார் பெரியவரென்கிற பலமான விவாதமுண்டாயிற்று. (௧)

அதை யறியவேண்டியதற்காக, ரிஷிகளெல்லாம் பிர்மாவின் புத்திரரான பிருகுமுனிவரை யனுப்பினார்கள். அவர் பிர்மாவின் சபைக்குப் போனார். (௨)

பிருகுவானவர் பிர்மாவின் யோக்கியதையைப் பரீக்ஷிப்பதன் நிமித்தம் அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் முதலான மரியாதைகளைச் செய்யவில்லை. அதைப் பார்த்தபிர்மா தன் தேஜஸ் முழுதையும் காட்டி கோபத்தினால் ஜ்வலித்தார்.

பிறகு, அந்த பிர்மாவானவர், தன் புத்திரனாகிய பிருகுவினிடம் தமக்குண்டான கோபத்தை, அக்கினியை அக்கினியிலிருந்துண்டான ஜலத்தினாலணைப்பதுபோல், தன் புத்திரனென்னும் காரணத்தால், சமனம் பண்ணிக்கொண்டார். (௪)

பிறகு அவ்வளவுமட்டில் தெரிந்துகொண்ட பிறகு கைலாசம் போனார். தன் பிராதாவந்ததைப் பார்த்துப் பரமசிவன் சந்தோஷத்துடன் கட்டிக்கொண்டார். (௫)

நைவ த்வம் ஸதாசாரஸ்த்வத்தோ தேவஸ்து கோ'பர: |
ஶூலமுத்யம்ய தம் ஹந்துமாரேபே த்ரிபுராந்தக: || ௬ ||
பதித்வா பாதயோர்தேவீ ஸாந்த்வயாமாஸ தம் கிரா |
ஸ து க்ருச்ராத்ததோ முக்த: கைலாஸாத்ரஜதாசலாத் || ௭ ||
முநிர்ஜகாம வைகுண்டம் யத்ர தேவோ ஜநார்தந: |
ஶயாநம் ஶ்ரிய உத்ஸங்கே பதா வக்ஷஸ்யதாடயத் || ௮ ||

| ஶ்ரீபகவாந் |

தத உத்தாய பகவாந் ஸஹ லக்ஷ்ம்யா ஸதாம் கதி: |
ஸ்வதல்பாதவருஹ்யாத நநாம ஶிரஸா முநிம் || ௯ ||
ஆஹ தே ஸ்வாகதம் ப்ரஹ்மந் நிஷீதாத்ராஸநே க்ஷணம் |
அஜாநதாமாகதாந் வ: க்ஷந்துமர்ஹத ந: ப்ரபோ || ௰ ||
புநீஹி ஸஹலோகம் மாம் லோகபாலாம்ஶ்ச மத்கதாந் |
பாதோதகேந பவதஸ்தீர்த்தாநாம் தீர்த்தகாரிணா || ௧௧ ||
அத்யாஹம் பகவாந் லக்ஷ்ம்யா ஆஸமேகாந்தபாஜநம் |
வத்ஸ்யத்யுரஸி மே லக்ஷ்மீர்பவத்பாதஹதாம்ஹஸ: || ௧௨ ||

ஶயாநாதௌ ஸ்பஷ்டார்த: ||௪||௰|| புநீஹீதி | தீர்த்தகாரிணா தீர்த்தகரணநிமித்தேந ||௧௧||௧௨|| வத்ஸ்யதீதி | தஸ்ய ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாமிராமம்ஹீரவாசா நிவ்ருத்த

அதற்கு பிருகு சம்மதிக்காமல்; நீர் அமங்களமான ஆசாரத்தையுடையவர்! என்று சொல்லவே சிவன் கோபத்தையடைந்து சூலம் என்னுமாயுத்தையெடுத்து அவரைக் கொல்வதற்காக ஆரம்பித்தார். (௬)

அச்சமயத்தில் பார்வதி பரமசிவனுடைய காலில் விழுந்து நல்ல வார்த்தைகளால் அவருடைய கோபத்தை யாற்றினள். பிருகுவும் வெகு சிரமத்துடன் விடுபட்டுக் கைலாஸத்திலிருந்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு இருப்பிடமாகிய வைகுண்டத்திற்குச் சென்று லக்ஷ்மியின் மடியில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் பகவானைக் காலால் மார்பில் உதைத்தார். (௭-௮)

உடனே ஸாதுக்களுக்குக் கதிபதியாகிய பகவான் தமது படுக்கையிலிருந்தெழுந்திருந்து லக்ஷ்மியோடு கூட ரிஷியை நமஸ்கரித்தார். (௯)

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்.

ஹே பிரபுவே! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக! இவ்வாசனத்தில் க்ஷணகாலம் உட்காரவேண்டும். தாங்கள் வருவதைபறியாத எங்களை மன்னிக்கவேண்டும். (௰)

உலகங்களுடன் கூடிய என்னையும் என்னிடமிருக்கிற திக்பாலர்களையும் தீர்த்தங்களுக்குத் தீர்த்தமென்னும் பேருண்டாகக் காரணமான தங்கள் பாத தீர்த்தத்தினால் பாவனம் பண்ணவேண்டும். (௧௧)

இப்போது தான் நான் லக்ஷ்மிக்கு அழியாத ஸ்தானமாக ஆனேன், ஏனென்றால், தங்கள் பாதத்தினால் பாபம் நீங்கப்பெற்ற எனது மார்பில் இனி லக்ஷ்மி வசிப்பாள். (௧௨)

॥ ஶ்ரீ ஶுக: ॥

ஏவம் ப்³ருவதி வைகுண்டே² ப்⁴ருகு³ஸ்தந்மந்த்³ரயா கி³ரா ।
நிர்வ்ருதஸ்தர்பிதஸ்தூஷ்ணீம் ப⁴க்த்யுத்கண்டோ²ऽஶ்ருலோசந: ॥ ॥௧௩॥

புநஶ்ச ஸத்ரமாவ்ரஜ்ய முநீநாம் ப்³ரஹ்மவாதி³நாம் ।
ஸ்வாநுபூ⁴தமஶேஷேண ராஜந் ப்⁴ருகு³ரவர்ணயத் ॥ ॥௧௪॥

தந்நிஶம்யாத² முநயோ விஸ்மிதா முக்தஸம்ஶயா: ।
பூ⁴யாம்ஸம் ஶ்ரத்³த³து⁴ர்விஷ்ணும் யத: ஶாந்திர்யதோऽப⁴யம் ॥ ॥௧௫॥

த⁴ர்ம: ஸாக்ஷாத்³யதோ ஜ்ஞாநம் வைராக்³யஞ்ச தத³ந்விதம் ।
ஐஶ்வர்யஞ்சாஷ்டதா⁴ யஸ்மாத்³யஶஶ்சாத்மமலாபஹம் ॥ ॥௧௬॥

தூஷ்ணீம் ப⁴க்த்யுத்கண்டே²தி ஶேஷ: ॥௧௩॥௧௪॥ தந்நிஶம்யேதி । விஸ்மிதா: ஸர்வாதிரேகவிஸ்மயகாரகேண பூ⁴யாம்ஸம் ஶ்ரத்³த³து⁴: அத்யந்தம் நிஶ்சிதவந்த: யத: யஸ்மாத் ॥௧௫॥ த⁴ர்ம இதி । வைராக்³யஞ்ச தத³ந்விதமிதி பாடே² தச்ச தத³ந்விதம் சைவம் த்³ரஷ்டவ்யம் । விஷயாஸக்த்யுத்பத்திஸமகாலமேவ ஸம்ஸாரேத்யாஜ்யதாஜ்ஞாநரூபம் வைராக்³யம் । ததோ விஷயாணாம் தோ³ஷத³ர்ஶநாத் வ்யதிரேகேணாபி வ்ருத்திர்த்³விதீயம் । ததா² வ்ருத்தாவபி மநஸி ராக³ஶேஷத்³யேந வாஹ்யேந்த்³ரியைரேவ விஷயவைவஶ்யநாஶ்யதீயம் । தத்ராவ்யா ஜ்ஞாநஸீமாந்தகரம் । ததா³ஹு: "வைராக்³யாத்³ய: யததீ நவஸம்ஜ்ஞாம் வ்யதிரேகஸம்ஜ்ஞா । ஏகேந்த்³ரியாவ்யம் ...

சுகர் கூறுகிறார்.

பகவா னிவ்வாறு சொல்லுகையில், அதிகம்பீரமான அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட பிருகு மிகவும் ஆனந்தத்தை யடைந்து, பக்திப் பெருக்கினல் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியச் சற்று நேரம் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தார். (௧௩)

பிறகு மறுபடியும் திரும்பி யாகம் நடக்கு மிடத்திற்குவந்து, பிரம்மஞான முள்ளவர்களான ஸமஸ்த முனிவர்களுக்கும் தான் போய்வந்த சமாசாரம் முழுவதையும் நடந்தபடி சொன்னர். (௧௪)

அதைக்கேட்ட முனிவர் களெல்லாரும் சந்தேகம் தீர்ந்து, எவரையாரா திப்பவர்களுக்கு, சாந்தியும் சம்சார பயநாசமும் உண்டாகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுவை ஸர்வோத்தமரென்று நம்பினர்கள். (௧௫)

எந்த பகவானிடமிருந்து தர்மமும் வைராக்கியத்துடன் கூடிய ஞானமும் அணிமா முதலிய எட்டுவிதமான ஐசுவரியமும் தன் பாபத்தைப் போகக்கூடிய கீர்த்தியும் உண்டாகின்றதோ, (௧௬)

முநீநாம் ந்யஸ்ததண்டாநாம் ஶாந்தாநாம் ஸமசேதஸாம் ।
அகிஞ்சநாநாம் ஸாதூநாம் யமாஹு: பரமாம் கதிம் ॥ ॥௧௭॥
ஸத்த்வம் யஸ்ய ப்ரியா மூர்திர்ப்ராஹ்மணாஸ்த்விஷ்டதேவதா: ।
பஜந்த்யநாஶிஷஶ்ஶாந்தா யம் வா நிபுணபுத்தய: ॥ ॥௧௮॥
த்ரிவிதாக்ருதயஸ்தஸ்ய ராக்ஷஸா அஸுராஸ்ஸுரா: ।
குணிந்யா மாயயா ஸ்ருஷ்டாஸ்ஸத்த்வம் தத்தீர்த்தஸாதநம் ॥ ॥௧௯॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

இத்தம் ஸாரஸ்வதா விப்ரா ந்ருணாம் ஸம்ஶயநுத்தயே ।
வாஸுதேவஸ்ய பதாம்போஜஸேவயா தத்கதிம் கதா: ॥ ॥௨௦॥

॥ ஶ்ரீஸூத: ॥

இத்யேதந்முநிதநயாஸ்யபத்மகந்த
பீயூஷம் பவபயபித்பரஸ்ய பும்ஸ: ।
ஸுஶ்லோக்யம் ஶ்ரவணபுடை: பிபத்யபீக்ஷ்ணம்
ஸம்ஸாரஶ்ரமணபரிஶ்ரமம் ஜஹாதி ॥ ॥௨௧॥

ப்ரஹ்மபர்யவஸிதாவ்ய"இதி ॥௧௬-௧௭॥ ஸத்த்வமிதி । யஸ்ய பகவதஸ்ஸ ॥௧௮॥ த்ரிவிதாக்ருதய இதி । தஸ்ய பகவதஸ்த்ரிவிதா: ஆக்ருதய: தத்ர தாஸு ஸத்த்வமேவ தீர்த்தஸாதநம் புருஷார்த்தஹேது: ॥௧௯॥ இத்தமிதி । இத்தம் நிஶ்சித்ய ஸாரஸ்வதீதீரவாஸிநோ விப்ரா: ஹரிபதாம்போஜ ஸேவயா

பிறரை சாபத்தினல் சிக்ஷிப்பதைவிட்டு சாந்தியால் ஸர்வலோகத்தையும் ஸமமாக நினைப்பவர்களும் எல்லாவற்றையும் விட்டவர்களுமான ஸாதுக்களான முனிவர்களுக்கு எந்த பகவானை முக்கியகதியாகச் சொல்லுகிறார்களோ, (௧௭)

எந்த பகவானுக்கு ஸத்துவகுணமே பிரியமான சரீரமோ, பிராமணர்கள் இஷ்டதேவதைகளோ, புத்திசாலிகளான ஸாதுக்கள் ஒருவிதமான இச்சையுமில்லாமல் எவரை பஜிக்கிறார்களோ, (௧௮)

அப்படிப்பட்ட பகவானுக்கு சத்வாதிகுணங்களுடன் கூடிய மாயையால் படைக்கப்பட்ட இராக்ஷஸர்கள், அசுரர்கள், தேவர்கள் இவர்கள் மூன்றுவித சொருபங்கள், அவைகளுள் ஸத்வகுணமே காரியநிர்வாகம். (௧௯)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ஸரஸ்வதீ நதிக்கரையிலுள்ள முனிவர்கள் மனிதர்களின் சந்தேகத்தைப் போக்கவேண்டியதற்காகப் பரம புருஷனான ஸ்ரீஹரியின் பாதாரவிந்தத்தை ஸேவித்துக் கடைசியில் மோக்ஷத்தை யடைந்தார்கள். (௨௦)

ஸ்ரீசூதர் சொல்லுகிறார்.

இவ்வாறு வியாஸமாமுனிவர் புதல்வராகிய ஸ்ரீசுகருடைய முகமென்னும் தாமரைப்பூவிலிருக்கும் வாசனையுள்ள அமிருதத்திற் கொப்பான பரமபுருஷனுடைய கீர்த்தியை யடிக்கடி கேட்பவர்கள் இச்சம்சாரத்தில் சுற்றுகிற கஷ்டத்தைப்பிறகு அடையமாட்டார்கள். (௨௧)

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

த்³வாரகாயாம் கில ப்³ரஹ்மபத்ந்யா: குமாரக: ।
ஜாதமாத்ரோ பு⁴வம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மமார கில பா⁴ரத ॥ ௨௨ ॥
விப்ரோ க்³ருஹீத்வா ம்ருதகம் ராஜத்³வார்யுபதா⁴ய ஸ: ।
இத³ம் ப்ரோவாச விலபந்நாதுரோ தீ³நமாநஸ: ॥ ௨௩ ॥
ப்³ரஹ்மத்³விஷ: ஶட²தி⁴யோ லுப்³த⁴ஸ்ய விஷயாத்மந: ।
க்ஷத்ரப³ந்தோ⁴: கர்மதோ³ஷாத் பஞ்சத்வம் மே க³தோऽர்ப⁴க: ॥ ௨௪ ॥
ஹிம்ஸாவிஹாரம் ந்ருபதிம் து³:ஶீலமஜிதேந்த்³ரியம் ।
ப்ரஜா ப⁴ஜந்த்ய: ஸீத³ந்தி த³ரித்³ரா நித்யது³:கி²தா: ॥ ௨௫ ॥
ஏவம் த்³விதீயம் விப்ரர்ஷிஸ்த்ருதீயம் த்வேவமேவ ச ।
விஸ்ருஜ்ய ஸ ந்ருபத்³வாரி தாம் கா³தா²ம் ஸமகா³யத ॥ ௨௬ ॥

ஶாக்தம் ப்ராப்நோதீதி ॥ ௨௦ ॥ இதீதி । ப்³ராஹ்மணஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய ஶ்ரவணத்³வாரோத்³க³தம் கா³யந்தோऽர்ஜுநவீர்யப்ரக்ஷாளநபூர்வம் ஹரே: ப்ரஶஸ்தம் யஶோ யஸ்யாவதாரே ஸேவ்யதே ஸ ப⁴க்தோऽஸ்த்வதீதி ஸர்வாத்மஸ்வரூபேணோ ப⁴க³வாந் ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஏவேதி த³ர்ஶயிதும் ஆக்²யாநாந்தரமாஹ । த்³வாரகாயாமிதி ॥ ௨௧॥௨௨ ॥ ப்³ரஹ்மேதி । ப்³ரஹ்மத்³விஷ இத்யாதி³காம் தாம் கா³தா²ம் வாக்யம் । யதி³ ந கஶ்சித்³தோ³ஷ: கர்மதோ ராஜதோ³ஷேணைவ ம்ருத்யுராத்³யா இதி வா.ஏவம் வாரம் வாரம் ப்ரத்யுக்த்யாஶயா ஏதத்ய: ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ கிம் ஸ்விதி³தி । ஹேப்³ரஹ்மந் கிம் ஸ்வித் கிமேதத் ப்³ரஹ்மணோ த்³விஷ்யதஸ்ஸ்வநிவாஸே

ஸ்ரீ சுகர் சொல்லுகிறார்.

துவாரகாபுரியில் ஒருசமயம் ஒரு பிராமண ஸ்திரீக்குப் பிறந்த குழந்தை பூமியைத் தொட்டமாத்திரத்தில் இறந்து போயிற்று. (௨௨)

உடனே(குழந்தையின் தந்தையாகிய)பிராமணன் இறந்துபோன அச்சிசுவை எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய அரண்மனை வாயிலில்வந்து, மகாதுக்கத் துடன் புலம்பிக்கொண்டு பின்வருமாறு தீனமாகச்சொல்லுகிறான். (௨௩)

பிராமணனிடம் விரோதமுள்ளவனும் வஞ்சனை புத்தி யுள்ளவனும் பணத் தாசை யுள்ளவனும் விஷயசுகத்திலே மனம் வைத்தவனுமான க்ஷத்திரியாதமனு கிய அரசனுடைய தோஷத்தால் என் குழந்தை இறந்துபோயிற்று. (௨௪)

பிறருடைய ஹிம்சையை விளையாட்டாக நினைப்பவனும் நல்ல ஆசார மில் லாதவனும் புலன்களுக்கு வசப்பட்டவனுமான அரசனைச் சேவிக்கிற ஜனங்கள் தரித்திரர்களாகவும் எப்போதும் துக்கப்படுகிறவர் களாகவும் கஷ்டப்படுவார்கள்

இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப்போனபிறகு இவன் இரண்டாவது பிள்ளையும் அவ்வாறே இறந்தது. பிறகு மூன்றாவதும் அப்படியேயாக, அந்தப் பிராமணன் ஒவ்வொருதடவையும் மேற்சொன்னபடி குழந்தையைக் கொண்டுவந்து அரண் மனை வாயலிற்போட்டு இப்படியே புலம்பினான். (௨௬)

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌪𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௨௭॥
𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇 𑌇𑌹 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌸𑌤𑍇 ॥ ॥௨௮॥
𑌧𑌨𑌦𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌟𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌂𑌭𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௨௯॥
𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍀𑌨𑌯𑍋𑌰𑌿𑌹 ।
𑌅𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ॥ ॥௩௦॥

। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ।

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌥𑍋 𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௧॥

𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌧𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌨𑌦𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌾𑌂 । 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨௯॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌣𑌵𑌾𑌤 𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌅𑌹𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌹𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௩௦।௩௧॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

இவ்வாறு அந்த பிராமணனுக்கு ஒவ்வொரு குழந்தையாக இறந்துகொண்டு வருகையில் ஒன்பதாவது குழந்தை யிறந்தவுடன் வழக்கம்போல், அவ்விப்பிரன் குழந்தையுடன் கிர்ஷணன் வீட்டு வாசலில் அழுதுகொண்டிருந்தான். அச்சமயம் அங்கு வந்திருந்த அர்ச்சுன மகாராஜன் அப்பிராமணனைக் கண்டு கேட்கிறான். (௨௭)

ஏ பிராமண! நீரிருக்கிற ஊரில் வில்லாளியான அரசனென்று பேருள்ளவன் கூட இல்லைபோலும். ஏன் அழுகிறீர், அங்குள்ள பிராமணரெல்லாம் யாகத்தில் தான் ஒன்று சேரக்கூடியவர்கள் போலும். ௨௮

எந்த அரசர்களுயிருடனிருக்கையில் தனம், பெண்டீர், பிள்ளைகள், இவைகளின் வியோகத்தால், துக்கிக்கின்றார்களோ அவர்கள், ராஜவேஷம் போட்ட கூத்தாடிகளென்று சொல்லலாம். (௨௯)

ஹே பிராமண! இப்படித் தீனர்களாய்த் துக்கிக்கிற உங்களிருவர்களுடைய குழந்தைகளை நான் காப்பாற்றுகிறேன். அப்படி என்னால் முடியாமற்போனால், என் பாபத்தைப் போக்க நெருப்பில் விழுந்து விடுகிறேன். (௩௦)

பிராமணன் பதிலுரைக்கின்றான்.

பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், வில்லாளிகளுக்குள் உத்தமனாகிய பிரத்யும்னன், ஈடில்லாத அனிருத்தன் இவர்கள் ஜகதீசர்களாயிருந்தும் எந்தக்

தத்கதம் நு பவாந் கர்ம துஷ்கரம் ஜகதீஶ்வரை: |
சிகீர்ஷஸி த்வம் பாலிஶ்யாத் தந்ந ஶ்ரத்தத்மஹே வயம் | ||௩௰||

| அர்ஜுந: |

நாஹம் ஸங்கர்ஷணோ ப்ரஹ்மந் ந க்ருஷ்ண: கார்ஷ்ணிரேவ ச |
அஹம் வா அர்ஜுநோ நாம காண்டீவம் யஸ்ய வை தநு: ||௩௧||

மாவமம்ஸ்தா மம ப்ரஹ்மந் வீர்யம் த்ர்யம்பகதோஷணம் |
ம்ருத்யும் விஜித்ய ப்ரதநே ஆநேஷ்யே தே ப்ரஜா: ப்ரபோ ||௩௨||

| ஸ்ரீ ஶுக: |

ஏவம் விஸ்ரம்பிதோ விப்ர: பால்குநேந பரந்தப |
ஜகாம ஸ்வக்ருஹம் ப்ரீத: பார்தவீர்யம் நிஶாமயந் | ||௩௩||

ப்ரஸூதிகால ஆஸந்நே பார்யாயா த்விஜஸத்தம: |
பாஹி பாஹி ப்ரஜாம் ம்ருத்யோரித்யாஹார்ஜுநமாதுர: ||௩௪||

ந ஶ்ரத்தத்மஹே ந ஸம்ப்ரதீம: ||௩௰||௩௧|| ஏவமிதி | ஏவம் ப்ரஶ்ரயவாக்யை: விஸ்ரம்பித: விஶ்வாஸம் ப்ராபித: நிஶாமயந் ஶ்ருண்வந் ||௩௨||௩௩|| ப்ரஸூதீதி | ப்ராஹ்மணோபேக்ஷிதமேவ ந க்ருஷ்ணவஞ்சநாய ஸ்வதேஶம் நக்ஷ்யதி ||௩௪||

காரியத்தைச்செய்ய முடியாமல் விட்டிருக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்தை நீ தெரியாத்தன்மையால் செய்யவிரும்புகிறாய். ஆகையால் எனக்கு உன் வார்த்தையில் நம்பிக்கையில்லை. (௩௰-௩௧)

அர்ச்சுனன்சொல்லுகிறான்.

ஓ பிராமணா! நான் பலராமனல்ல, கிருஷ்ணனுமல்ல, கிருஷ்ணனுடைய பிள்ளையுமல்ல, காண்டீவத்தை வில்லாக உடைய அர்ச்சுனனென்று என்னை நினையும். (௩௧)

என்பராக்கிரமத்தைக் கண்டு பரமசிவன் மிகவும் சந்தோஷிக்கிறார். யுத்தத்தில் யமனை ஜயித்து உம்முடைய குழந்தைகளைக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இப்படி அர்ஜுனன் தன்னிடம் நம்பிக்கை உண்டாகும்படி செய்ததும் அந்த பிராமணன் அவன் பராக்கிரமத்தைக் கேட்டுப் ப்ரீதியுடன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தான். (௩௩)

மறுபடி தன் பத்னிக்குப் பிரசவசமயம் சமீபித்த பொழுது பிராமணன் அர்ச்சுனனிடம்வந்து இச்சமயம் காப்பாற்றவேண்டும், காப்பாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். (௩௪)

ஸ உபஸ்ப்ருஶ்ய ஶுச்யம்போ நமஸ்க்ருத்ய மஹேஶ்வரம் ।
திவ்யாந்யஸ்த்ராணி ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸஜ்யம் காண்டீவமாததே ॥ ॥௩௭॥

ந்யருணத் ஸூதிகாகாரம் ஶரைர்நாநாஸ்த்ரயோஜிதைः ।
திர்யகூர்த்வமதः பார்த்தஶ்சகார ஶரபஞ்ஜரம் ॥ ॥௩௮॥

ததः குமாரஸ்ஸஞ்ஜாதோ விப்ரபத்ந்யா ருதந்முஹுः ।
ஸத்யோऽதர்ஶநமாபேதே ஸஶரீரோ விஹாயஸா ॥ ॥௩௯॥

ததாஹ விப்ரோ விஜயம் விநிந்தந் க்ருஷ்ணஸந்நிதௌ ।
மௌட்யம் பஶ்யத மே யோऽஹம் ஶ்ரத்ததே க்லீபகத்தநம் ॥ ॥௪௦॥

ந ப்ரத்யும்நோ நாநிருத்தோ ந ராமோ ந ச கேஶவः ।
யஸ்ய ஶேகுः பரித்ராதும் கோऽந்யஸ்ததவிதேஶ்வரः ॥ ॥௪௧॥

திகர்ஜுநம் ம்ருஷாவாதம் திகாத்மஶ்லாகிநோ தநுः ।
தைவோபஸ்ருஷ்டம் யோ மௌட்யாதாநிநீஷதி துர்மதிः ॥ ॥௪௨॥

ந்யருணதிதி । ந்யருணத் ஆவ்ருதவாந் ததேவாஹ । திர்யகூர்த்வமிதி ॥ ௩௮ ॥ தத இதி । அதர்ஶநமாபேதே தேஹேந ஸஹ அந்தர்ஹித இத்யர்த்தः ॥ ௩௯ ॥ ௪௦ ॥ நேதி । யஸ்ய ரக்ஷாः தத்ர அவிதா ॥ ௪௧ ॥ தத்ராஹ । திகிதி ॥ ௪௨ ॥ ௪௪ ॥

அர்ச்சுனன்உடனே சுத்தமான ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து (பிராமணர் களையுடேக்ஷிப்பதினல் கிருஷ்ணனே விட்டு) பரமசிவனே வணங்கி, தன்னுடைய திவ்யாஸ்திரங்களை நினைத்துக் கொண்டு நாணேற்றப்பட்ட காண்டீவத்தைக் கையிலெடுத்தான். (௩௭)

பிறகு அர்ச்சுனன் பிரசவ அறையைச்சுற்றி அநேக அஸ்திரங்களால் சேர்க்கப்பட்ட பாணங்களால் கீழும் மேலும் குறுக்காகவும் ஒரு கூண்டு ஏற்படுத்தினன். (௩௮)

பிறகு பிராமணருடைய பத்னிக்குஓயாமல்அழுது கொண்டேஒருகுழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தை பிறந்தவுடன் சரீரத்துடன் ஆகாசத்தில் மறைந்து போய்விட்டது. (௩௯)

பிறகு அப்பிராமணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கெதிரில் அர்ச்சுனனே நிந்தித்துக் கொண்டு கூறுகிறன். என்முட்டாள்தனத்தைப் பாருங்கள். ஒரு அலி (நபும்ஸகன்)யினுடைய பேச்சைநம்பினேன். (௪0)

பிரத்யும்னன், அனிருத்தன், பலராமன், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவர்களால் ரக்ஷிக்க முடியாததை வேறெவன் காக்கவல்லவன் ? (௪௧)

பொய்பேசுகிறவனுன, அர்ச்சுனனேயும் தன் பெருமையைத்தானே சிலாகித்துக்கொள்ளுகிறஅவனுடையவில்லேயும்நிந்திக்கிறேன்.நல்லபுத்தியில்லாதஅவன் (அர்ச்சுனன்) தெய்வத்தினுல் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்துவை மூடத்தன்மையால் தான் கொண்டுவருவதாக நினைக்கிறன். (௪௨)

एवं शपति विप्रर्षौ विद्यामास्थाय फाल्गुनः ।
ययौ संयमनीमाशु यत्रास्ते भगवान् यमः ॥ ॥௪௩॥
विप्रापत्यमचक्षाणस्तत ऐन्द्रीमगात् पुरीम् ।
आग्नेयीं नैर्ऋतीं सौम्यां वायव्यां वारुणीमथ ।
रसातलं नाकपृष्ठं धिष्ण्यान्यन्यान्युदायुधः ॥ ॥௪௪॥
ततोऽलब्धद्विजसुतो ह्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः ।
अग्निं विविक्षुः कृष्णेन प्रत्युक्तः प्रतिषेधता ॥ ॥௪௫॥
दर्शये द्विजसूनूंस्ते मावज्ञात्मानमात्मना ।
मानवाः स्थापयिष्यन्ति कीर्तिं निन्दन्ति ये हि नः ॥ ॥௪௬॥
इति सम्भाष्य भगवानर्जुनेन सहेश्वरः ।
दिव्यं स्वरथमास्थाय प्रतीचीं दिशमाविशत् ॥ ॥௪௭॥
सप्त द्वीपान् सप्त सिन्धून् सप्त सप्त गिरीनथ ।
लोकालोकं तथातीत्य विवेश सुमहत्तमः ॥ ॥௪௮॥

तत इति । प्रत्युक्तः निवारितः उपपत्तिभिः प्रतिषेधयता कृष्णेन ॥௪௫॥ दर्शय इति । मावज्ञ मावज्ञासीः हि । ये निन्दन्ति त एव मनुष्याः नः कीर्तिं स्थापयिष्यन्ति निश्चलां करिष्यन्ति । एतेन कीर्तिं विपुलां मानवस्थापयन्तीव वाग्जालं ॥௪௬॥௪௭॥ सप्तेति । सप्त सप्तसंख्याः गिरयो

இவ்வாறு அவ்வந்தணன் திட்டுகிற காலத்தில் அர்ச்சுனன் வருத்தப்பட்டு, உடனே தன் (ஆகாசகமன) வித்தையால் யமன் வீற்றிருக்கும் ஸம்யமினீ என்னும் பட்டணத்திற்குப் போனான். (௪௩)

அவ்விடத்தில் பிராமணப் புதல்வனைக்காணாமல் பிறகு இந்திரனுடைய பட்டணம் போனான். அங்கும் காணாமல் அக்கினியின் பட்டணம் போனான். பிறகு வாயுவின் நகரம், பிறகு வருணனுடைய நகரம், பிறகு பாதாளம், பிறகு நாகபிருஷ்டமென்னும் இந்திரனுடைய இருப்பிடம் முதலிய இன்னும் அநேக இடங்களுக்குப் போய்ப் பிராமணனுடைய சிசுக்களைத் தேடினான். (௪௪)

அப்படித்தேடியும் பிராமண புத்திரர் கிடைக்காமல் தான் செய்த பிரதிக்கினையை முடிக்கச் சக்தியற்று, நெருப்பில் விழப்போகும் காலத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வேண்டாமென்று சொல்லி ஓடிவந்து மறித்தார். (௪௫)

"உனக்குப் பிராமணனுடைய புதல்வரைக் காண்பிக்கிறேன். வீணாகத் தானாகவே தன்னை அகௌரவப்படுத்திக் கொள்ளாதே. எந்த மனுஷியர்கள் நம்மை நிந்திக்கிறார்களோ, அவர்கள் நம்முடைய கீர்த்தியை நிலைநிறுத்துவார்களென்றறி" என்று அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்லி பகவான் தன் இரதத்தில் அர்ச்சுனனோடு கூட ஏறி மேற்கு நோக்கிச் சென்றார். (௪௬-௪௭)

பிறகு ஏழு சமுத்திரங்களையும் ஏழுமலைகளுள்ள ஏழு தீவுகளையும் லோகாலோகபர்வதத்தையும் கடந்து பெரும் இருளிற் புகுந்தார். (௪௮)

தத்ராஶ்வா: ஶைப்யஸுக்ரீவமேகபுஷ்பபலாஹகா: ।
தமஸி ப்ரஷ்டகதயோ பபூவுர்பரதர்ஷப ॥ ॥௪௯॥

தாந் த்ருஷ்ட்வா பகவாந் க்ருஷ்ணோ மஹாயோகேஶ்வரேஶ்வர: ।
ஸஹஸ்ராதித்யஸங்காஶம் ஸ்வசக்ரம் ப்ராஹிணோத்புர: ॥ ॥௫௰॥

க்ருதம் ஸுகோரம் கஹநம் க்ருதம் மஹ—
விதாரயத்பூரிதரேண ரோசிஷா ।
மநோஜவம் நிர்விவிஶே ஸுதர்ஶநம்
குணச்யுதோ ராமஶரோ யதா சமூ: ॥ ॥௫௧॥

த்வாரேண சக்ராநுபதேந தத்தம:
பரம் பரம் ஜ்யோதிரநந்தபாரம் ।
ஸமஶ்நுவாநம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய பல்குந:
ப்ரதாடிதாக்ஷ: பிததேऽக்ஷிணீ உபே ॥ ॥௫௨॥

ப்ரஷ்டா நஷ்டா ॥ ௪௯ ॥ ௫௰ ॥ க்ருதமிதி । க்ருதமிதி ப்ரக்ருதிபரிணாம ரூபம் । நாஶோதகஸாத்யம் ॥ ௫௧ ॥ த்வாரேணேதி । சக்ராநுபதேந சக்ரேணாநுஸ்ருதேந த்வாரேண । தத்தம: பரம் தஸ்மாத்தமஸ: பரம் வர்தமாநம் । பரம் ஶ்ரேஷ்டம் பாகவதம் ஜ்யோதி: । ஸமஶ்நுவாநம் வ்யாப்நுவத் । ப்ரஸமீக்ஷ்ய ப்ரதாடிதாக்ஷ: நேத்ரே ந்யமீலயதிதி ॥ ௫௨ ॥ தத இதி ।
வாஜங்க: உத்வங்க: ப்ருஹங்க: மஹாங்க: உஜ்ஜ்யோதிஷணம் யஸ்ய தஸ் தத்ர

அவ்விடம் போனவுடன், ஶைப்யம், ஸுக்கிரீவம், மேகபுஷ்பம், வலாஹகம் என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு குதிரைகளும் இருட்டில் போக முடியாமல் மயங்கின. (௪௯)

மகா யோகிகளுக்கெல்லாம் பிரபுவாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அப்படித் தவிக்கும் அக்குதிரைகளைப் பார்த்து ஆயிரம் சூரியர்களுக்குச் சமமான தம் சக்கிரத்தை முன் அனுப்பினர். (௫0)

உடனே அந்த சக்கிராயுதம் ஆகாசத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கும் அப்பேரிருளை மிகவும் ஏராளமான தன் தேஜஸினால் நாசம் பண்ணிக்கொண்டு, மனதுக்குச் சமமான வேகத்துடன் நாணில் இருந்து வெளிக்கிளம்பிய ஸ்ரீராமருடைய பாணம் போல் போயிற்று. (௫க)

அந்தச் சக்கிரமானது போகும்வழியிலுள்ள பேரிருளையும் நீக்கிற்று. அப்படி பகவானுடைய அநந்தமான தேஜஸோடு கலந்த அச்சக்கிரத்தின் தேஜஸினால் கண்களெரிய அதைச் சகிக்கமாட்டாத அர்ச்சுனன் தன்இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டான். (௫உ)

பூர்ணகாமாவபி யுவாம் நரநாராயணாவ்ருஷீ ।
தர்மமாசரதம் ஸ்தித்யை ருஷபௌ லோகஸங்க்ரஹம் ॥ ॥௬0॥

இத்யாதிஷ்டௌ பகவதா தௌ க்ருஷ்ணௌ பரமேஷ்டிநா ।
ஓமித்யாநம்ய பூமாநமாதாய த்விஜதாரகாந் ॥ ॥௬௧॥

ந்யவர்ததாம் ஸ்வகம் தாம ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ யதாகதம் ।
விப்ராய ததது: புத்ராந் யதாரூபம் யதாவய: ॥ ॥௬௨॥

நிஶாம்ய வைஷ்ணவம் தாம பார்த: பரமவிஸ்மித: ।
யத்கிஞ்சித் பௌருஷம் பும்ஸாம் மேநே க்ருஷ்ணாநுகம்பிதம் ॥ ॥௬௩॥

இதீத்ருஶாந்யநேகாநி வீர்யாணீஹ ப்ரதர்ஶயந் ।
புபுஜே விஷயாந் க்ராம்யாநீஜே சாத்யுர்ஜிதைர்மகை: ॥௬௪॥

ப்ரவவர்ஷாகிலாந் காமாந் ப்ரஜாஸு ப்ராஹ்மணாதிஷு ।
யதாகாலம் யதைவேந்த்ரோ பகவாந் ஶ்ரைஷ்ட்யமாஸ்தித: ॥௬௫॥

இதி ஸகலஜநம் ஸ்ரீமத்பாகவதம் ॥௫௧॥ பூர்ணகாமாவிதி । ஸூலாந்தம் ௬௱௱

சர்வாபீஷ்டத்தையும் அடைந்தவர்களா யிருந்தாலும் நர நாராயணமுனிவர்களாகிய நீங்கள் லோகத்திலுள்ளவர்களுக்குப் புத்தியூட்டுவதற்காக தர்மத்தைச் செய்யுங்கள். (௬0)

இப்படி பகவானுல் உத்திரவுசெய்யப்பட்ட கிருஷ்ணர் ஜுனர்கள், அப்படியே செய்கிரோமென்று சொல்லி விட்டு, பிராமணனுடைய பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு திரும்பித் தங்களிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்து, அப்பிராமணனைக் கூப்பிட்டு ரூபத்தில் சிறிதும் மாறுதலடையாத அவருடைய பிள்ளைகளைக் கொடுத்தார்கள். (௬௧௬௨)

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் தேஜஸைப் பார்த்தவனன அர்ச்சுனன் மிகவும் ஆச்சரியத்தை யடைந்து, மனிதர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தயவினுல் ஏதோ கொஞ்சம் பௌருஷம் (ஆண் தன்மை) இருப்பதாய் நினைத்தான். (௬௩)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இதுபோல் அநேகவிதமான காரியங்களை உலகத்தில் செய்து கொண்டு அழகான விஷயங்களை யனுசரித்தார். சிலாக்கியமான அநேக யாகங்களையும் செய்தார். (௬௪)

மகோத்கர்ஷத்தை யடைந்த பகவான் பிராமணாதி சகலஜாதி ஜனங்களுக்கும் இந்திரன் ஜலத்தை வருஷிப்பதுபோல் சர்வாபீஷடங்களையும் வருஷித்தார். (௬௫)

ஹத்வா ந்ருபாநதர்மிஷ்டாந் காதயித்வார்ஜுநாதிபி: ।
அஞ்ஜஸா வர்த்தயாமாஸ தர்மம் தர்மஸுதாதிபி: ॥ ௯௯ ॥

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே
ஏகோநநவதிதமோऽத்யாய:

[illegible] வேநாத்ருதா ॥ ௯௦ ॥ ௯௯ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம்
ஏகோநநவதிதமோऽத்யாய வ்யாக்யா.

அதர்மத்தைக் கைக்கொண்ட இராஜர்களைக் கொன்றார். அர்ஜுனன் முதலானவர்களால் கொல்லும்படிக்கும் செய்தார். தர்மபுத்திரர்கள் முதலானவர்களைக் கொண்டு தர்மத்தை நடத்தினர். (௯௯)

89-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑍇𑌷𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌯𑍌𑌵𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌙𑍍𑌗𑌜𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌟𑍈𑌰𑌶𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌰𑌥𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌨𑌕𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑍈𑌃 ॥ ॥௩॥

𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍁 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ॥ ॥௫॥

𑌨𑌵𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥௧।௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂॥௬॥ 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿

90-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

எல்லாவிதமான சம்பத்துக்களும் நிறைந்த துவாரகாபட்டணத்தில், யாதவோத்தமர்களுடன் ஸ்ரீகாந்தனான கிர்ஷ்ணன் சுகமாகவசித்தார். ௧

உத்தமமான அலங்காரமுள்ளவர்கள், அழகுள்ளயௌவனப் பருவத்தினர், மின்னல்போல் காந்தியுள்ளவர்கள், மாடிகளில் பந்து முதலானவைகள் விளையாடும் விளையாட்டுப் பெண்கள், அலங்கரிக்கப்பட்ட யுத்தவீரர்கள் முதலியவர்களோடும், எப்போதும் மதஜலம் பொழிந்து கொண்டிருக்கும் யானைகள், குதிரைகள், தங்கமயமான இரதங்கள், நெருக்கமான வீதிகள் இவைகளோடும் விளங்கும் துவாரகா பட்டணத்தில் பதினாறுயிரம் மனைவிகளுக்கு ஒரு புருஷனாக இருந்து அநேக ரூபங்களையெடுத்துக்கொண்டு அதி ஐசுவரியமுள்ள ஒவ்வொருத்தியினுடைய வீட்டிற்கும் சென்று அவளுடன் சேர்ந்திருந்து சுகத்தையனுபவித்தார். (௨-௫)

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑌲𑌤𑍋𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍁𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥ ॥௬॥
𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍀𑌷𑍁 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃 ।
𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌬𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌾𑌦𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௮॥
𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌰𑍇𑌚𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ ॥௯॥

𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋𑌰𑍁𑌕𑍁𑌚𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾—
𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯
𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌲𑌸𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌨𑍀𑌷𑍁 𑌚 । 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌦𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 ॥௭॥ 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥௮॥ ௯ ॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋𑌰𑍁𑌕𑍁𑌚𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 । 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑌵𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 । 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣 𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥௧௦॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾

நன்ருய் மலர்ந்த நீலோத்பலங்கள் கல்ஹாரங்கள், ஆம்பல்கள், தாமரைப்புஷ்பங்கள் இவைகளின் ரஜஸுகளின் வாசனையை யடைந்த திவ்விய தீர்த்த முள்ளவாவிகள், ஸதா கூச்சலிடும் பக்ஷி குலங்க ளுள்ள வைகளுமான நதிகள் இவைகளில் முழ்கி அநேக ஸ்திரீகளை ஆலிங்கனஞ்செய்து அவர்களுடைய ஸ்தனங்களிலுள்ள குங்குமத்தை உடம்பெல்லாம் பூசிக்கொண்டு விளையாடினர். (௬-௭)

கந்தர்வர்கள் மிருதங்கம், பணவம், ஆநகம், வீணை முதலிய வாத்தியங்களை வாசிக்கவும் ஸ்துதிபாடகர்கள் கானம் பண்ணவும் சிரித்த முகமுள்ள ஸ்திரீகள்ஜலத்தைவாரிஇறைக்கவும்அவர்கள்மேல்தாம் ஜலத்தைவாரிஇறைத்துக்கொண்டும், யக்ஷஸ்திரிகளுடன் குபேரன் விளையாடுவதுபோல், அந்த ஸ்திரீகளுடன் பகவான் ஜலக்கிரீடை செய்தார். (௮-௯)

தேகத்தில் உடுத்தியிருந்த வஸ்திரம் நனைந்தமையால், ஸ்பஷ்டமாகத்தெரிந்த பெரிய ஸ்தனபாரங்களையுடையவர்களும் பருத்த தலைமயிர் முடிச்சிலிருந்து நழுவிப்போன புஷ்பமாலை யுள்ளவர்களுமான அந்தஸ்திரிகள் தங்களுடைய நாயகன் (ஸ்ரீகிர்ஷ்ணன்)மேல் ஜலம்வாரி இறைக்கிற விளையாட்டில் அவரைக் கெட்டியாய்க் கட்டிக்கொண்டு மன்மதவிகாரத்தால் உண்டான மந்தஹாஸமுகத்துடன் விளங்கினர்கள். ௧௦

कृष्णस्तु तत्स्तनविषज्जितकुङ्कुमाङ्क —
क्रीडाभिषङ्गधुतकुन्तलवृन्दबन्धः ।
सिञ्चन् मुहुर्युवतिभिः प्रतिषिच्यमानो
रेमे करेणुभिरिवेभपतिः परीतः ॥ ११॥

नटानां नर्तकीनां च गीतवाद्योपजीविनाम् ।
क्रीडालङ्कारवासांसि कृष्णोऽदात्तस्य च स्त्रियः ॥ १२॥

कृष्णस्यैवं विहरतो गत्यालापेक्षितस्मितैः ।
नर्मक्ष्वेलिपरिष्वङ्गैः स्त्रीणां किल हृता धियः ॥ १३॥

ऊचुर्मुकुन्दैकधियो गिर उन्मत्तवज्जडम् ।
चिन्तयन्त्योऽरविन्दाक्षं तानि मे गदतः शृणु ॥ १४॥

विषज्जितः कुङ्कुमाङ्को यस्य सः । क्रीडायाम् अभिषङ्गेण अभिनिवेशेन धूतः कम्पितः कुन्तलवृन्दबन्धो यस्य सः ॥११॥१२॥ ऊचुरिति । [illegible] सात्त्विकाः उन्मत्ता इव क्षणे [illegible] स्तम्भावेशं [illegible] यथा भवति तथा यानि वाक्यानि ऊचुस्तानि मे मत्तः गदतः शृण्विति योजना ॥ १ ॥ कुररीति । स्वापः श्रीकृष्णेन हृतस्त्वयापि जगति स्वपत्सु [illegible] कुररि किं विलपसि न शेषे, न स्वपिषि तदनावृत्तिहेतुः । अथवा [illegible] येनाथाः । तस्मिन्नयनस्य हासेन सहितं उदारं यदीक्षणं तेन कृतविदारं निर्भिन्नं चेतो यस्य सेति ॥१५॥ नेत्रे इति । [illegible]

அந்த ஸ்திரீகளின் ஸ்தனகுங்குமம் படிந்த மாலையுள்ள கிருஷ்ணன் விளையாட்டில் கொண்ட பெரும் ஆவலால், தலைமயிர் அவிழ்ந்தலைய, அவர்கள் மேல் ஜலத்தை இறைத்துக்கொண்டும் அவர்களால் ஜலம் இறைக்கப்பட்டும், ஒரு கஜராஜன் அநேக பெண் யானைகளுடன் விளையாடுவதுபோல் விளையாடினர். (கக)

கூத்தாடிகளுக்கும் நர்த்தனக்காரர்களுக்கும் பாட்டுக்காரர்கள் வாத்தியக்காரர்கள் இவர்களுக்கும் விளையாட்டிற்கு வேண்டிய அலங்காரங்கள் வஸ்திரங்கள் இவைகளைக் கிருஷ்ணனும் அவருடைய ஸ்திரீகளும் கொடுத்தார்கள். (கஉ)

இவ்வாறு விளையாடுகிற ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய நடை, பேச்சு, பார்வை, புன்முறுவல், வேடிக்கையாகக்கட்டித்தழுவுதல் இவைகளால் அந்த ஸ்திரீகளின் புத்தி கிரகிக்கப்பட்டன. (கங)

பகவானொருவரிடத்திலே புத்தியைவைத்த அந்த ஸ்திரீகள் பகவானை நினைத்துக்கொண்டு பைத்தியம் பிடித்தவர்கள்போல் பிதற்றின பேச்சுகளைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். கச

कुररि विलपसि त्वं वीतनिद्रा न शेषे
स्वपिति जगति रात्र्यामीश्वरो गुप्तबोधः ।
वयमिव सखि कच्चिद्गाढनिर्भिन्नचेता
नलिननयनहासोदारलीलेक्षितेन ॥ ।௧௫।

नेत्रे निमीलयसि नक्तमदृष्टबन्धु-
स्त्वं रोरवीषि करुणं बत चक्रवाकि ।
दास्यं गता वयमिवाच्युतपादजुष्टां
किं वा स्रजं स्पृहयसे कबरेण वोढुम् ॥ ।௧௬।

भो भोः सदा निष्टनसे उदन्व-
न्नलब्धनिद्रोऽधिगतप्रजागरः ।
किं वा मुकुन्दापहृतात्मलाञ्छनः
प्राप्तां दशां त्वं च गतो दुरत्ययाम् ॥ ।௧௭।

ष्टबन्धुस्त्वं रोरवीषि किंच नेत्रावकु वयमिव स्पृहयसे ॥௧௬॥ भो भो इति । अलब्धनिद्रः सदा निष्टनसे क्रोशसि किं वा । मुकुन्दे प्राप्तां दशां त्वमपि गतोऽसि किमाहो कष्टं यथा वयं संहोतेन कान्तापहृतकाश्मीराद्यात्मलाञ्छनाः । तथा त्वमपि यतः मुकुन्देन श्रीकौस्तुभादिलाञ्छनोऽपहृतः ॥௧௭॥ त्वमिति । चन्द्रमहताभिरव्याधिविधूरस्य तनुदेशविजया कृष्णपक्षक्षीणोऽसि वयमिव मुकुन्देरितैः स्वदय

ஓ குரரி! ஏன் கத்திக்கொண்டிருக்கிறாய்; பகவானால் அபகரிக்கப்பட்ட ஞானமுள்ள ஸமஸ்த லோகமும் தூங்குகையில் நீ ஏன் தூக்கமில்லாமலும் படுக்காமலுமிருக்கிறாய்; ஹே தோழியான குரரி பக்ஷியே! எங்களைப்போல் செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய பகவானுடைய பெருமை வாய்ந்த விளையாட்டைப் பார்த்து உன்னுடைய புத்தியும் கட்டுப்பட்டிருக்கிறதா? (௧௫)

ஓ சக்கிரவாகியே! உன் இஷ்டநாயகனைக் காணாமல் கண்களை மூடுகிறாய் தீனமாய்க் கத்துகிறாய்; ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு ஊழியக்காரிகளாகிய எங்களைப் போல்அவருடைய பாதங்களில் உள்ள புஷ்பமாலையை தலையில்வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாயோ? ௧௬

ஹே சமுத்திரமே! ராத்திரிகொஞ்சங்கூடத்தூங்காமல்கண்விழிப்புடன் ஏன் அதிகமாகக் கத்துகிறாய்? க்ரீடாகாலத்தில் எங்களுக் கடையாளமாகிய ஸ்தனகுங்குமாதிகளைப் பகவா னபகரித்ததுபோல, உன்னிடமிருந்த லக்ஷ்மீ கௌஸ்துபம் முதலான அடையாளங்களை யபகரித்து விட்டாரோ அந்தக் காரணத்தாலோ?

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌽𑌸𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍋
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌷𑌿 ।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌗𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍋 𑌸𑍍𑌥𑌗𑌿𑌤𑌗𑍀𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌃 । ।௧௮।

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲 𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌦𑍀𑌰𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌮𑍍 । ।௧௯।

𑌮𑍇𑌘 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍂𑌨𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌶𑌬𑌲𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ।

𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾𑌗𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ ௧௮ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌨𑌂। 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲 𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥௧௯॥ 𑌮𑍇𑌘𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌯𑌾𑌦𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌾𑌸𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿। 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌅𑌹𑍋 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿॥௨௦॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌵𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌵𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌯𑌾 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌧𑌃। 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂।𑌦𑍇 𑌵𑌦𑌕𑌯𑌾। 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 ॥௨௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌿𑌧𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌨 𑌚𑌲𑌸𑌿

ஓ சந்திரனே! நீ பலமான யக்ஷ்மா என்னும் (உடம்பைக்குறைக்கும்) வியாதியால் தாக்குண்டு இளைத்துப்போய் உன் கிரணங்களால் இருட்டைப்போக்க முடியாமல் தவிக்கிறாய்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால் சொல்லப்பட்ட இரகசியங்களை மறந்தோமானால் நாங்களுமிப்படித்தான் பேச்சடைத்து உடம்பிளைத்துத் தவிப்போம் நீயும் அப்படித்தானோ என்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. (௧௮)

ஓ மலயமாருதமே! (தென்றல்காற்று) உனக்கு நாங்கள் என்ன அப்பிரியத்தைச் செய்தோம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய கடைக்கண் பார்வையால் பிளவுண்ட எங்களுடைய மனதில் மன்மதாவஸ்தையை விர்த்திசெய்கிறாய் (௧௯)

ஓ அழகியமேகமே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு உன்னிடம் பிரீதியுண்டு; ஸ்ரீ வத்ஸத்தினால் அழகிய மார்பையுடைய பகவானை எங்களைப்போல் நீயும் தியானம் செய்கிறாய்; ஆகையால் சஞ்சலமனமுள்ளவனாகவும் மிகவும் ஆசையுள்ளவனாகவும் இருந்து கொண்டு அவரை நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் என்கிற ஜலதாரைகளை விடுகிறாய்; அந்தோகஷ்டம்! அவருடைய சிநேகம் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. (௨௦)

प्रियरावपदानि भाषसे मृतसञ्जीविकयाऽनया गिरा ।
करवाणि किमद्य ते प्रियं वद मे वल्गितकण्ठ कोकिल ॥ ॥२१॥

न चलसि न वदस्युदारबुद्धे
क्षितिधर चिन्तयसे महान्तमर्थम् ।
अपि बत वसुदेवनन्दनाङ्घ्रिं
वयमिव कामयसे स्तनैर्विधर्तुम् ॥ ॥२२॥

शुष्यद्ध्रदाः कर्शिता बत सिन्धुपत्न्यः
सम्प्रत्यपास्तकमलश्रिय इष्टभर्तुः ।
यद्वद्वयं मधुपतेः प्रणयावलोक-
मप्राप्य मुष्टहृदयाः पुरु कर्शिताः स्म ॥ ॥२३॥

अचलता मौनं महान्तमर्थं चिन्तयसे बत तर्हि अपि किं यथास्तनै-
र्विधर्तुं वयं कामयामहे तथा अपि स्तनतुल्यैः शृङ्गैरेव वि-
धर्तुं कामयसे । क्षितिधरेत्यपि तवाप्युदारबुद्धा भविष्यतीति भावः ॥
२२॥ शुष्यदिति । हे सिन्धुपत्न्यः नद्यः । सम्प्रति ग्रीष्मे । सिन्धुपतिरेव
आत्मा इष्टो भर्ता यस्य स नानयति । बत अहो कष्टम् । अतः शुष्य-
द्ध्रदाः यास्ताः । अपास्तकमलश्रियः कर्शिताश्च स्थ वयं यथा
प्रियतमस्य मधुपतेः । स्पृहा ॥२३॥ तदेव देवा-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓ அழகான குரலுள்ள குயிலே! இனிமையான வார்த்தையால் எங்களுடன் பிரியமாகப்பேசும்ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் போலவே நீயும்பேசுகிறாய்; ஆகையால் உனக்கு எவ்விதப்பிரியத்தை நாங்கள் செய்யவேண்டுமோ அதைச் சொல்? (உக)

ஓமலையே! நீ நல்லபுத்திசாலியாயிருந்தும் இந்த இடத்திலிருந்து அசைகிறதில்லை. ஒரு பேச்சுக்கூட பேசுகிறதில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீ வசுதேவ குமாரனுடைய பாதத்தை நாங்கள் ஸ்தனங்களால் அணையவேண்டுமென்று விரும்புவது போல்நீயும் நினைக்கிறாயோ? (உஉ)

ஓநதிகளே! இக்கோடையில் சமுத்திரமென்னும் உங்கள் பர்த்தா மேகங்களைக் கொண்டு உங்களை சந்தோஷிக்கச் செய்யவில்லைபோல் காண்கிறது. உங்கள் மடுக்களில் கூட ஜலமில்லை. தாமரைப்புஷ்பங்களின் அழகை இழந்திருக்கிறீர்கள். இப்படித்தான் நாங்களும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பிரீதியுள்ள பார்வை கிடைக்காதகாலத்தில் மனம் தவித்துக் கஷ்டத்தை யனுபவிப்போம். (உங)

𑌹𑌂𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬 𑌪𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌂
𑌦𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌶𑍍𑌚𑌲𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌜𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌾𑌪𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍈𑌵𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 ।௨௪।
𑌇𑌤𑍀𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 । ।௨௫।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑍋𑌰𑍁𑌗𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 । ।௨௬।
𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌃 ॥ ।௨௭।

𑌸𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯 । 𑌸𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌵𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍈𑌵𑍈𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌾𑌪 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌆𑌲𑌾𑌪𑌯 𑌆𑌨𑌯 𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌜𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌸𑌤𑍀 𑌵𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌲𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌜𑌾𑌮𑌃 । 𑌸𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌲𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 ॥௨௪॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂

ஓ ஹம்ஸமே! நின்வரவு நல்வரவாகுக, உட்காரு, பாலைக்குடி, கிருஷ்ணனுடைய கதையைச் சொல், உன்னை யவருடைய தூதனென்றறிகிறோம், பகவான் க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா ? முன் எங்களிடம் இரகசியத்தில் சொல்லப்பட்டதை ஸ்திரமற்ற ஸ்நேகமுள்ள அவர் நினைக்கிறாரா ? (நினைக்கமாட்டார்) அவரைநாம் என் பஜிக்கவேண்டும். ஓ அற்பதூதனே! லக்ஷ்மியைப் பிரிந்து இவிடம் அவரை வரச்சொல்லு. அவர்தான் எங்களுக்கிஷ்டத்தைக் கொடுப்பவர். நாங்கள் அனேக ஸ்ரீகள் இருந்தாலும் அவருக்கு லக்ஷ்மி யினிடத்திலே தான் மிகுந்த பிரியம் (எங்களிடத்தில் இல்லை). (௨௪)

மகா யோகிகளுக்கு ஈசுவரனை அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் இவ்விதம் ஸ்திரமான ஆசையை வைத்து அவருடைய ஸ்திரீகள் விஷ்ணுகதியை யடைந்தார்கள். (௨௫)

ஏதாவது பாட்டுகளினால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்த மாத்திரத்திலும் (கிருஷ்ண சரித்திரங்களைக்) கேட்ட மாத்திரத்திலும் மனிதனுடைய மனதை யிழுக்கும் பகவானைத் தரிசித்த அந்த ஸ்திரீகள் அக்கதியையடைந்தது என்ன ஆச்சரியம் ? (௨௬)

சர்வலோகங்களுக்கும் நாதனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைபர்த்தாவாக நினைத்துக்கால் பிடித்தல் முதலான ஊழியங்களைச் செய்த அந்த ஸ்திரீகளின் தபஸை எப்படி வர்ணிக்க முடியும் ? (௨௭)

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 । ॥௨௮॥

𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ ॥௨௯॥

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ॥௩௦॥

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶 𑌦𑌶 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌜𑍀𑌜𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌗𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௩௧॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌾𑌰𑌯𑌶𑌸𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ॥௩௨॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌽𑌪𑍈𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌃 ॥ ௨௬॥௨௭ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 ॥௨௮॥௨௯॥ 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵॥ ௩௦॥ 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌏𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌂 𑌚 ॥ ௩௧ ॥ ௩௨ ॥ 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿॥

ஸாதுக்களுக்குக் கதியான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு வேதோக்தமான தர்மத்தை யனுஷ்டித்து கிருகஸ்தாசிரமத்தை தர்மம் அர்த்தம், காமம் என்கிற புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸ்தானமென்று காண்பித்தார். (௨௮)

இவ்வாறு கிருகஸ்ததர்மத்தை நடத்தி வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு பதினாறாயிரத்து நூற்றெட்டுப் பேர்கள் மனைவிகளிருந்தார்கள். (௨௯)

ஸ்திரீகளுக்குள் இரத்தினங்களாக விளங்கிய ருக்மிணி முதலான எட்டுப் பேர்களையும் அவர்களின் புத்திரர்களையும் முந்தியே சொல்லி யிருக்கிறோம். (௩௦)

வீண்போகாத கமனத்தையுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தம்முடைய மனைவிகளனைவருக்கும் ஒவ்வொருத்திக்கு பப்பத்துப் பிள்ளைகளை உண்டாக்கினர். (௩௧)

அவர்கள் (பிள்ளைகள்) எல்லாரும் வீரர்கள், அதிலும் பதினெட்டுப்பேர்கள் அதிபராக்கிரமசாலிகளாயும் மிகவும் கீர்த்தியடைந்தவர்களாயு மிருந்தார்கள். அவர்கள் பேரைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். (௩௨)

ப்ரத்³யும்நஶ்சாநிருத்³த⁴ஶ்ச தீ³ப்திமாந் பா⁴நுரேவ ச ।
ஸாம்போ³ மித்ரோ ப்³ருஹத்³பா⁴நுர்மித்ரவிந்தோ³ வ்ருகோऽருண: ॥
புஷ்கரோ தே³வபா³ஹுஶ்ச ஶ்ருததே³வஸ்ஸுநந்த³ந: ।
சித்ரபா⁴நுர்வரூத²ஶ்ச கவிர்ந்யக்³ரோத⁴ ஏவ ச ॥ ௩௪ ॥
த்ரிவக்ராயாமுபக்ரோஶ: ஸுத: க்ருஷ்ணஸமுத்³ப⁴வ: ।
ஶிஷ்யஸ்ஸாக்ஷாந்நாரத³ஸ்ய யேந ஸித்³த⁴ம்ப்ரவர்திதம் ॥ ௩௫ ॥
தேநோக்தம் ஸாத்வதம் தந்த்ரம் யஜ்ஜ்ஞாத்வா முக்திபா⁴க்³ப⁴வேத் ।
யத்ர ஸ்த்ரீஶூத்³ரதா³ஸாநாம் ஸம்ஸ்காரோ வைஷ்ணவ: ஸ்ம்ருத: ॥ ௩௬ ॥
ஏதேஷாமபி ராஜேந்த்³ர தநுஜாநாம் மது⁴த்³விஷ: ।
ப்ரத்³யும்ந ஆஸீத் ப்ரத²ம: பித்ருவத்³ருக்மிணீஸுத: ॥ ௩௭ ॥
ஸ ருக்மிணோ து³ஹிதரமுபயேமே மஹாரத²: ।
தஸ்யாம் ஸுதோऽநிருத்³தோ⁴ऽபூ⁴ந்நாகா³யுதப³லாந்வித: ॥ ௩௮ ॥
ஸ சாபி ருக்மிண: பௌத்ரீம் தௌ³ஹித்ரோ ஜக்³ருஹே தத: ।
வஜ்ரஸ்தஸ்யாப⁴வத்³யஸ்து மௌஸலாத³வஶேஷித: ॥ ௩௯ ॥

பிரத்யும்னன், அனிருத்தன் (இப்பேருள்ளபேரனைத் தவிர புத்திரனும் ஒருவனுண்டென்று இதனாலறியப்படுகிறது.) தீப்திமான், பானு, ஸாம்பன், மித்திரன், பிருஹத்பானு, மித்திரவிந்தன், விருகன், அருணன், புஷ்கரன், தேவபாகு, சுருததேவன், ஸுநந்தனன், சித்திரபானு, வரூதன், கவி, நியக்ரோதன் ஆகப் பதினெட்டு பேர்கள் (௩௩-௩௪)

திரிவக்ரை (கூனி)யினிடம் பிறந்த பிள்ளை உபக்ரோசன், அவன்கிருஷ்ணனை யனுசரித்து நாரதருக்குச் சீடனாக இருந்து சுத்தசித்தத்தை யடைந்தான். (௩௫)

அந்த உபக்ரோசரால், சாத்வதம் என்னும் தந்திரம் (சாஸ்திரம்) செய்யப்பட்டது. அதை யறிந்தால் மோக்ஷத்தையடையலாம். அதில் ஸ்திரீகள், சூத்திரர்கள், தாஸர்கள் இவர்களுக்கு விஷ்ணு சம்மந்தமான ஸம்ஸ்காரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (௩௬)

கிருஷ்ணனுடைய புத்திரர்களான இவர்களுக்குள் ருக்குமிணியின் புதல்வனாகிய பிரத்யும்னன் ஒருவனே பிதாவைப்போல், எல்லாருக்கு முதல்வனாக இருந்தான். [௩௭]

அந்த பிரத்யும்னன் ருக்மி (அம்மான்) யினுடைய பெண்ணை மணந்தான்; அவளிடத்தில் 10000 யானைபல முடைய அனிருத்தன்பிறந்தான். (௩௮)

ருக்மியின் தௌஹித்திரனாகிய அநிருத்தன் அவருடையபௌத்திரியாகிய ஓர் பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டான். அவளிடத்தில் வஜ்ரனென்று ஒரு புத்திரன் பிறந்தான். உலக்கையினாலுண்டான நாசத்திலிருந்து மிஞ்சினவனும் அவன் தான். [௩௯]

ப்ரதிபாஹுஸ்ததோ(அ)ஸ்ய ஸுபாஹுஸ்தஸ்ய சாத்மஜ: ।
ஸுபாஹோருக்ரஸேநோ(அ)பூச்சதஸேநஸ்ததோ(அ)பவத் ॥ ॥௪௦॥
நஹ்யேதஸ்மிந் குலே ஜாதா அதநா அபஹுப்ரஜா: ।
அல்பாயுஷோ(அ)ல்பவீர்யாஶ்ச அப்ரஹ்மண்யாஶ்ச ஜஜ்ஞிரே ॥ ॥௪௧॥
யதுவம்ஶப்ரஸூதாநாம் பும்ஸாம் விக்யாதகர்மணாம் ।
ஸங்க்யா ந ஶக்யதே கர்தும் அபி வர்ஷாயுதைர்ந்ருப ॥ ॥௪௨॥
திஸ்ர: கோட்ய: ஸஹஸ்ராணாமஷ்டாஶீதிஶதாநி ச ।
ஆஸந் யதுகுலாசார்யா: குமாராணாமிதி ஶ்ருதம் ॥ ॥௪௩॥
ஸங்க்யாநம் யாதவாநாம் க: கரிஷ்யதி மஹாத்மநாம் ।
யத்ராயுதாநாமயுதலக்ஷேணாஸ்தே ஸ ஆஹுக: ॥ ॥௪௪॥
தேவாஸுராஹவஹதா தைதேயா யே ஸுதாருணா: ।
தே சோத்பந்நா மநுஷ்யேஷு ப்ரஜா த்ருப்தா பபாதிரே ॥ ॥௪௫॥

௪௧।௪௨॥ திஸ்ர இதி। ஸஹஸ்ராணாமஷ்டாஶீதிஶதாநாம் குமாராணாமாசார்யா:। யதா ப்ரத்யேகம் ஸஹஸ்ரமத்யாபகாஸ்ததாபூர்ணேயம் ஸங்க்யா। ததபி ஶ்ருதமாத்ரம் நது ஸம்யக் ஜ்ஞாயதே ॥௪௩॥ ஸங்க்யாநமிதி। யதா குமாராணாமேவ ஸங்க்யாநம் நகர்தும் ஶக்யதே। குத:। ஸர்வேஷாம் யாதவாநாமிதி ॥ ௪௪ ॥ தேவாஸுரேதி। தே சோத்பந்நா: இதி ப்ரத்யேகம் ஸம்பந்தி... ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥௪௫॥ தந்நிக்ரஹாயேதி। அதஏவ யதுகுலே

அந்த வஜ்ரனுடைய புத்திரன் பிரதிபாகு. அவன் புத்திரன் ஸுபாகு. அவன் பிள்ளை உக்கிரசேனன். அவனுடைய பிள்ளை சதஸேனன். [௪௦]

இந்த வம்சத்தில்பணமில்லாதவர்களும், படிப்பற்றவர்களும் அற்பாயுசுள்ளவர்களும், அற்பவீரிய முள்ளவர்களும் பிராமணபக்தி யில்லாதவர்களும் பிறந்ததே யில்லை. (௪௧)

யதுவம்சத்தில் பிறந்த கீர்த்திமானன புருஷர்களைப் பதினயிரம் வருஷம் எண்ணினலும் எண்ணமுடியாது. (௪௨)

யதுவம்சத்தில் பிறந்த அநேக ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளுக்கு ஓர் உபாத்தியாயர் வீதம் மூன்று கோடியே எண்ணுயிரத்து எண்ணூறு உபாத்தியாயர்கள் இருந்தார்களென்று கேள்வி. (௪௩)

யாதவர்களுள் ஒருவனகிய ஆஹுகனுக்குப் பதினயிரம் பதினயிரம் லக்ஷப் [கோடி] பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த மகாமகிமை பொருந்தியவர்களாகிய யாதவர்களை யெண்ண யாரால் முடியும்? ௪௪

தேவாசுரர்களால் அடிக்கப்பட்ட மிகவும் குரூரர்களாகிய தைதேயர்கள் அனைவரும் மனிதர்களுக்குப் பிறந்து கொழுத்துப்போய் ஜனங்களை பாதித்தார்கள். (௪௫)

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍇 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪௬ ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌃 ॥ ௪௭ ॥
𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌟𑌨𑌾𑌲𑌾𑌪𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ௪௮ ॥
𑌸𑌂𑌜𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑍍 ॥ ௪௯ ॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃 ॥ ௫௦ ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ “𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௯ ॥ ௫௦ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌚 𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌉𑌦𑌨𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌦𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 । 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌪𑌰𑌾 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌾

அவர்களை நாசம்பண்ணவேண்டியதற்காக ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவால் உத்திரவு செய்யப்பட்ட தேவர்கள் யதுவம்சத்தில் பிறந்தார்கள். அவர்களுடைய மொத்தம்வம்சங்கள் நூற்றொன்று. (௪௬)

அவர்களெல்லாருக்கும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பிரபுவாகஇருந்து எல்லாரையும் ஆண்டுவந்தார். எல்லா யாதவர்களும் அவருடைய அபிப்பிராயப்படி நடந்து கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். (௪௭)

கிருஷ்ணனிடத்திலே மனதுள்ளயாதவர்கள் படுக்கை, ஆஸனம், அலைதல் பேசுதல், விளையாட்டு, ஸ்நானம், போஜனம் இவைகளில் தங்களை யறிந்தவர்களல்ல. (அதாவது அவரன்றித் தங்களுக் கொன்று மில்லை யென்பது). (௪௮)

தம் யோகமாயையால், செய்யப்பட்ட அனேக யாகங்களால், எல்லாத் தேவதைகளின் சொருபமானதன்னையே குருக்ஷேத்திரம் முதலான இடங்களில் ப்திருதி செய்துகொண்டார். (௪௯)

உத்தமபுண்ணிய சுலோகரான, பகவான், அர்ச்சுனன், கார்க்கியர், அஸிதர், அவந்தியர், பலராமர், உத்தவர், இவர்களுக்குப் பிரபுவாயிருந்து கொண்டு (அதாவது இவர்களைக் கொண்டு காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு) முதல் (எட்டு) பத்னிகளுடன் தீக்ஷிதராயிருந்து யாகங்களை நடத்தினர். ௫௦

तीर्थं चक्रे नृपोनं यदजनि यदुषु स्वःसरित्पादशौचं
विद्विट्स्निग्धाः स्वरूपं ययुरजितपरा श्रीर्यदर्थेऽन्ययत्नः।
यन्नामामङ्गलघ्नं श्रुतमथ गदितं यत्कृतो गोत्रधर्मः
कृष्णस्यैतन्न चित्रं क्षितिभरहरणं कालचक्रायुधस्य॥

तीर्था चैद्यप्रभृतयो विद्विषः सर्वतः परिपूर्णाः श्रीकृष्णस्यैव नामरूपस्येति तदेवाह—यदर्थे। अन्येषां ब्रह्मादीनां यत्नमिति तत्तत्प्राप्त्यपेक्षं तदैवमुक्तिः श्रूयत इति चित्रमेवेति। यन्नाम्नि परममङ्गलं नामधेयमुच्चारणमात्रेणैव तदपि नाम्नः स्मरणापेक्षमित्याह श्रुतमथ गदितमिति। सर्वपापप्रशमनमित्याह यत्कृतो गोत्रधर्ममिति गोत्रेषु तत्तदृषिवंशेषु धर्मप्रवर्तकः येन प्रवर्तितः तस्य क्षितिभरहरणं नैव चित्रमित्याह कृष्णस्यैतदिति। कालचक्रायुधस्येति सर्वसंहारकालशक्तेः विशेषतोऽन्तरङ्ग प्रहार चक्रायुधस्य किमेतदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ एवं सर्वसारभूतः श्रीकृष्णः ततः सर्वोत्कर्षेण वर्तत इत्याह—जयतीति। जनानां जीवानां योनिवासः आश्रयः देहेषु वा निवसति जनकप्राणि तथा तथा सकृत्स्नो जयति देवक्यां जन्मेति वादमात्रं यस्य सः यदुवराः परिषत् सभा सेवकाः परिचारकाः यस्य सः। दोर्भिरधर्मं निरस्यन् सरूपमपि स्थितं चैवः दोषहानिर्युक्तस्य क्षितिपस्य स्थिरचरवृजिनघ्नः सुस्मितानि विशेषानपेक्षमेव व्रजपुरवनितानां कामदेवनं तामवतीनामपि संसारदुःखघ्न तथा विलास वैदग्ध्यानपेक्षं व्रजवनितानां पुरवनितानां च सस्मितेन श्रीमुखेनैव कामं देवं वर्धयन् कामिन्यावृत्ति विजिगीषति संसारमिति देवः। ननामरूपरहितोऽपि अवयवपरिच्छिन्नस्यापि ॥ ४८ ॥ इत्थमिति। तत्तद्भक्तविशेषैः स्वीकृतसत्त्वशरीरः नानावतारचरितैर्विशेषतो

யதுவம்சத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனென்னும் பேர் கொண்டதீர்த்தப் [கீர்த்தி] காலலம்பின ஜலமாகிய கங்கையை விடமேன்மை யடைந்தது. பகைவர்கள் மித்திரர்கள்எல்லாரும் அவருடைய திவ்யசொரூபத்தை யடைந்தார்கள். ஒருவராலும் அடைய முடியாதவளும் ஸர்வபரிபூரணமான ஸ்ரீதேவி அவருக்கே தவிர வேறொருவருக்குமில்லை. அவளை யடைவதற்காகவே பிரம்மாதிகள் யத்தனம் செய்கிறார்கள். அவருடைய நாமத்தைக்கேட்டாலும் அல்லது சொன்னாலும் ஸமஸ்த அசுபங்களும் தொலையும். அநந்தமான ரிஷிகளின் வம்சங்கள் மூலமாகத் தர்மங்களெல்லாம் அவராலேயே செய்யப்பட்டன. ஸர்வஸம்ஹாரகாலரூபியான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பூமியின் பாரத்தை யபகரித்தது என்ன ஆச்சரியம் ? (௪௭)

𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑍋
𑌯𑌦𑍁𑌵𑌰𑌪𑌰𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌪𑍁𑌰𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௫௨॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 ॥ ॥௫௩॥

𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍈𑌤𑌿 ।

𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௧॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 — 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌚𑍇𑌤𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾

எல்லா ஜனங்களுக்குள்ளும் அந்தர்யாமியாக வசிப்பவரும் தேவகி தேவியிடத்தில் பிறந்ததாக உண்டானவார்த்தைக்கு மாத்திரம் பாத்திரமானவரும் பாதவக்கூட்டங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவரும் தன் புஜங்களால் அதர்மத்தை நசிக்கச் செய்தவரும், ஜங்கமம்ஸ்தாவரம் இவைகளுடைய பாபத்தைப் போக்கினவரும் அழகிய புன்சிரிப்புள்ள முகத்தினுல் இடைச்சேரியிலுள்ள ஸ்திரீகளின் காமாவஸ்தையை விருத்திசெய்தவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா ஸர்வோத்கர்ஷமாக விளங்குகின்ருர். (௫௨)

இவ்வாறு தர்மபரிபாலத்தின் பொருட்டு லீலேயாக மனுஷிய சரீரத்தை யடைந்த பகவானுடைய அச்சரீரதிற்குத் தக்கவைகளும் ।(ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிரர்ரப்தம்) கர்மங்களே யொழிக்குந்தன்மை யுள்ளவைகளுமான சரித்திரங்களே அப்பகவானுடைய சரணங்களே யடைய விரும்புகிறவர்கள் அவசியங்கேட்க வேண்டியது. (௫௩)

(ஸ்ரீ பகவானுடைய) எந்தப் பதத்தை யடைவதற்காக அரசர்கள் கூட நகரத்தைப் பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு வனத்தை அடைகிருர்களோ அந்தப் பதத்தை, மனிதன் அநேக யாகங்களாலும் அவருடைய திவ்விய கதையைக் கேட்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் மிகுதியாலும், அடைகிருன்

தத்³தா⁴ம து³ஸ்தரக்ருʼதாந்தஜவாபவர்க³ம்

க்³ராமாத்³வநம் க்ஷிதிபு⁴ஜோऽபி யயுர்யத³ர்தா²꞉ ॥ ௫௦ ॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே மஹாபுராணே

பாரமஹம்ஸ்யாம் அஷ்டாத³ஶஸாஹஸ்ரிகாயாம்

ஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீவையாஸிக்யாம்

ஶ்ரீஹயக்³ரீவப்³ரஹ்மவித்³யாயாம் த³ஶமஸ்கந்தே⁴

நவதிதமோऽத்⁴யாய꞉

மோக்ஷமேதி । மோக்ஷமேவ காலேநாந்தகமதீத்யாஹ து³ஸ்தரேதி । து³ஷ்ப்ரஸஹ பாரார்த²யாதாந்தாஹ க்³ராமாத்³வநம் க்ஷிதிபு⁴ஜ இதி ॥ ௫௦ ॥

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே த³ஶமஸ்கந்த⁴வ்யாக்²யாயாம்

ஶ்ரீத⁴ரஸ்வாமிவிரசிதாயாம்

பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் நவதி

தமோऽத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

ௐ தத்ஸத் ஶ்ரீக்ருʼஷ்ணார்பணமஸ்து

த³ஶமஸ்கந்த⁴꞉ ஸமாப்த꞉.

ஹரி꞉ ௐ.

அதாவது பாபத்தைச் செய்த ஜனங்களுக்கு சுகத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்தானத்தை அடைகிறான் என்பது. (௫௦)

தசமஸ்கந்தம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணம்

ஓம் தத்ஸத்.